
3 1761 08825317 4

UNIVERSITY OF TORONTO
VELUT ARBOR ÆVO

John Moland.
Tri. Col. Dublin

INDEX

GRÆCITATIS EURIPIDEÆ.

AUCTORE

CHRIST. DAN. BECKIO.

EDITIO ACCURATIOR:

CUI NUNC PRIMÙM ACCEDIT
PRÆCIPUARUM EDITIONUM,
QUOAD VERSUUM NOTATIONEM ATTINET,
COLLATIO.

CANTABRIGIÆ,
SUMTIBUS W. P. GRANT;
ET SIMPKIN ET MARSHALL, LONDINI.

1829.

INDEX

ACCURATUS ET COPIOSUS VERBORUM FORMULARUMQUE OMNIUM

IN

EURIPIDIS TRAGŒDIIS INTEGRIS ET DEPERDITARUM FRAGMENTIS, NEC NON EPISTOLIS, OCCURRENTIUM.

A.

Ἄ, particula dolendi, et aliorum affectuum. Or. 144. et 162. et Rh. 687. quibus tribus locis duplicatum legitur, ἃ, ἅ: sæpius cum circumflexo occurrit, ut Hec. 1069. Or. 275. et 1598. Med. 1056. An. 1077. Rh. 799. Bac. 586. et 596. Cy. 562. et Her. F. 1051. quibus locis pariter duplicatum est: semel tantum positum legitur Al. 529. Hel. 452. et Her. F. 629. et ita ᾶ δία κεφαλὰ Rh. 226. ter iteratum reperitur, ᾶ, ᾶ, ᾶ, Cy. 157. imo quinquies Al. 28.

Ἀβάκχευτος. ἀβάκχευτον θίασον Or. 319. ἄῤῥητ᾽ ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472.

Ἀβαντὶς Δίρφη Her. F. 185.

Ἄβατος. σηκὸς ἄβατος Ph. 1741. κατ᾽ ἐναύλους ὀρέων ἀβάτους Tem. fr. XVIII. 2. ἄβατον χώραν Her. F. 851. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. αἰθέρος ἄβατον φῶς Ph. 816. ἄβατον πέδον Bac. 10.

Ἀβέλτερος. ἀβέλτεροι δ᾽, ὅσοι γε κ. τ. λ. Fr. inc. CXXXVI. 1.

Ἀβίωτος βίος Hip. 821. ἀβίωτον χρόνον Al. 242. ἀβίωτος βίου τύχα Hip. 868. πάτερ, ἀβίωτον ἡμῖν Ion. 670. et ita ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν Her. F. 1257. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764.

Ἀβλαβής. ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς Phry. fr. XIV. 1.

Ἀβουλία. ἠσθόμην ἀβουλίαν πολλὴν ἔχουσα Med. 882. μειζόνων ἀβουλίᾳ Fr. inc. LXXI. 3.

Ἄβουλος. ὁρᾷς, ἄβουλος ὡς κ. τ. λ. Sup. 321. τὰς τῶνδ᾽ ἀβούλους ξυμφορὰς Her. 153.

Ἀβούλως. ἀβούλως κἀκλεῶς Rh. 761.

Ἀβρίζειν. ἄβριζ᾽ Rh. 730.

Ἀβριθής. βάρος οὐκ ἀβριθὲς Sup. 1125.

Ἁβροκόμας φοῖνιξ Iph. T. 1099. et Ion. 920.

Ἁβρόπλουτος. χαίτας ἁβροπλούτοιο Iph. T. 1148.

Ἁβρός. ὁρᾷς τὸν ἁβρὸν Sup. 860. τὸν ἁβρὸν πόδα Tr. 506. ἁβρὸν βόστρυχον Bac. 493. ἁβρὸν πόδα τιθεῖσ᾽ Hel. 1544. ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον Iph. A. 614. βοστρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. 2) ἁβρὸν adverbialiter positum: ἁβρὸν βαίνουσα Med. 1164. et ita ἁβρὰ βαίνων Tr. 821.

Ἁβροσύνη. πολλῇ δ᾽ ἁβροσύνῃ Or. 349.

Ἁβρότης. οὐκ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι Iph. A. 1343. ἁβρότητ᾽ ἐμὴν Bac. 966.

Ἄβροχος. ἄβροχα πεδία Hel. 1500.

Ἁβρύνεσθαι. οὐχ ἁβρύνομαι τῷδ᾽ Iph. A. 858.

'Αβρῶς. *βαίνοντες ἀβρῶς* Med. 830.

"Αβυσσος. *εἰς ἄβυσσα χάσματα* Ph. 1599.

'Αγαθός. *ὅστις ἐστὶν ἀγαθὸς* Sup. 852. *ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε* Iph. A. 45. *ἄνδρα δ' ȣ̓ χρεὼν τὸν ἀγαθὸν, κ. τ. λ.* Iph. A. 346. *ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθȣ̃ κῆδος* Iph. A. 625. *πατρὸς ἐσθλȣ̃ κἀγαθȣ̃* Her. 299. *ὅστις ἐστὶν ὠ 'γαθός;* El. 378. *πένητι κἀγαθῷ* Fr. fal. cit. V. 7. *ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι* Hec. 1226. *ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν* Hip. 1294. *τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων* Al. 108. *ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας* Al. 605. *πατέρων ἀγαθῶν εἴην* An. 768. *λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν* An. 775. *αἰνȣ́μενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ* Iph. A. 979. *τȣ̀ς πόνȣς γὰρ οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι* Iph. T. 114. *ἡ σπάνις τῶν ἀγαθῶν* Rh. 246. *μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν* Rh. 914. *ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένȣ* Tr. 1254. *τοῖσι συνταχθεῖσιν ȣ̓σι μὴ 'γαθοῖς* Her. F. 191. *οἱ 'γαθοὶ θνητῶν* Her. F. 236. *φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βȣ́λεται* Her. F. 1426. *παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν* Alex. fr. XIII. 2. *ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρȣσίαι* Thes. fr. VIII. 2. *δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι* Or. 1276. *ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς;* Hip. 240. *γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν* Hip. 427. *σῆς εὐσεβείας κἀγαθῆς φρενὸς χάριν* Hip. 1419. *φρενὸς εὐσεβȣ̃ς τε κἀγαθῆς* Hip. 1454. *γυνὴ χρηστὴ κἀγαθὴ* Iph. A. 750. *ἐπῳδὴν 'Ορφέως ἀγαθὴν* Cy. 642. *ἀγαθᾷ μοίρᾳ* Ion. 153. *ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας* An. 612. *φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλȣσι μαντεύεσθε* Ion. 99. *σὸν σπεύδων ἀγαθὸν* Hec. 122. *κρεῖσσον τὸ κακόν ἐστι τἀγαθȣ̃* Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. *πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς* Hip. 637. *τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθȣ̃* Iph. A. 488. *τί σοι κατεύξῃ τἀγαθόν;* Iph. A. 1186. *ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι ibid.* 1188. *ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν* Rh. 318. *εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθȣ̃ φέρει* Hel. 318. *τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν* Hel. 649. *στόμα τ' εὔφημον φρȣρεῖτ' ἀγαθὸν* Ion. 98. *κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθȣ̃* El. 607. *ὅταν τις εἴδῃ τἀγαθὸν* Chry. fr. II. 2. *τὸ μέλλειν ἀγαθὰ* Or. 1182. *μυριάδας ἀγαθῶν* Ph. 837. *ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακὰ* Ph. 1221. *σοὶ δ' ȣ̓κ ἀρέσκει τἀγαθ'* Med. 621. *τἀγαθ' ἀσκήσας* Sup. 912. *ȣ̓κ ἐπὶ πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς* Iph. A. 29. *τἀγαθ' ἐξᾶσαι φίλον* Tro. 472. *αὐτόματα πράξας τἀγαθ'* Hel. 725. *χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ* Hel. 760. *τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχȣσ'* Ion. 1603. *ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὔξεται* Er. fr. X. 1. 2) Comparativi hujus adjectivi sunt: a) *ἀμείνων. ἀσφαλὴς ἐστ' ἀμείνων* Ph. 602. *ȣ̓δ' ἄμεινον' εἰς ἔμ'* Alc. 435. *κἀγώ τ' ἀμείνων γενήσομαι* Iph. A. 1019. *ἀμείνονα πόσιν;* Tr. 978. *κἀξ ἀμείνονος πατρὸς* El. 338. *κἂν ἀμείνονος πατρὸς πεφύκῃ* Dic. fr. X. 3. *νόθοι γνησίων ἀμείνονες* An. 639. *ἦ δὴ νοσῶδες τȣ̃το τοῖς ἀμείνοσιν* Sup. 423. *τȣ̀ς ἀμείνονας παρὸν φίλȣς ἑλέσθαι* Her. 178. *θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν* Her. 352. *ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων* Her. F. 211. *ἀμείνονες βροτῶν* Her. F. 634. *τȣ̀ς ἀμείνονας σέθεν* Her. F. 741. *τῶν ἀμεινόνων φρένας* Glau. fr. II. 2. *πολλοὶ δ' ἀμείνȣς εἰσὶ* Melan. fr. VI. 2. *δεσπότας ἀμείνονας* Sy. fr. IV. 1. *ἀμείνονα γνώμην* Ph. 1206. *εὐβȣλίας τῆς ἀμείνονος* Her. 111. *δίπτυχοι τυραννίδες μιᾶς ἀμείνονες* An. 474. *ἄμεινον ἦν σὺ κατθάνῃς* Hec. 1006. *σιγᾷν ἄμεινον* Or. 787. *σκέψασθε νῦν ἄμεινον* Or. 1292. *λέξεις δ' ἄμεινον* Ph. 462. *ἄμεινον νῦν βεβȣ́λευμαι* Med. 893. *φρονεῖν ἄμεινον* Sup. 504. *ἄμεινον ἂν μάθοις* Iph. T. 673. *σιγᾷν ἄμεινον* Tr. 384. *ȣ̓δὲν πέφυκ' ἄμεινον* Melan. fr. VII. 3. *κερδανεῖς ἀμείνονα* Med. 615. *ἀμείνω τῶν καλῶν* Hip. 500. *τὰ χείρονα πλείω τῶν ἀμεινόνων* Sup. 197. *μικρὰ γὰρ μεγάλων ἀμείνω λέχη* El. 1099. et ita fere Cress. fr. IV. 5. *ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια* Alex. fr. XV. 4. b) *βελτίων. μηδενὸς βελτίονες* An. 727. *οἱ γόνοι βελτίονες* Meleag. fr. IX. 5. *πόλιν ȣ̓κ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω* Er. fr. I. 6. *βελτίȣς φρένας* El. 1061. *βέλτιον φρονεῖν* Iph. A. 1011. *ἤν γε βελτίω λέγω* Hel. 1653. *ἀεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι τέκνα* Meleag. fr. IX. 3. c) *κρείσσων*, vel *κρείττων. κρείσσων πυρὸς* Hec. 608. *ἀνὴρ κρείσσων γαλήνης* Or. 726. *μυρίων κρείσσων ὁμαίμων*

Or. 804. *ὁ Καδμείων Ἄρης κρείσσων* Ph. 1089. *κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει* Med. 301. *χρυσὸς δὲ κρείσσων* Med. 965. *θυμὸς κρείσσων* Med. 1079. *πολλῶν νέων κρείσσων* An. 766. *τὸν κρείσσον' ἴσμεν* Sup. 487. *εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων* Iph. A. 1394. *σέθεν κρείσσω* Rh. 460. *Διὸς κρείσσων γενȣ͂* Tr. 948. *κρείσσον' ἐν κυνηγίαις* Bac. 339. *Ζεὺς ἐς' ἐμȣ͂ κρείσσων* Cy. 320. *οἶκτος ἐμοὶ κρείσσων πάρα* Ion. 1276. *κρείσσων μοι τύραννος* Herc. F. 809. *κρείσσων γὰρ εἶ* El. 227. *κρείσσονα ȣ̓́τε δȣ͂λον, ȣ̓́τ' ἐλεύθερον* Arc. fr. XV. 1. *κρείσσων ȣ̔́ τις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ* Dan. fr. III. 1. *εἰ κρείττων ἔσῃ* Syl. fr. V. 2. *μὴ βίᾳ τῶν κρεισσόνων* Or. 709. *κρεισσόνων νικώμενοι* Med. 315. *κρεισσόνων βȣλεύματα* Med. 449. *ὅρκοι κρείσσονες* Hip. 960. *τȣ̀ς κρείσσȣς λόγȣς* An. 188. *θεοί γ' οἱ κρείσσȣς* Iph. A. 596. *μόχθȣς ἔξω κρείσσȣς* Tro. 202. *κρείσσονας Ἰλίȣ πόνȣς* Cy. 350. *τȣ̀ς κρείσσονας σέβοντες* Her. 25. *δȣ́λȣς κρείσσονας τῶν δεσποτῶν* Alex. fr. X. 2. *κρείσσονες πολλῶν κακῶν* Arc. fr. XIII. *ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλȣ͂σι δȣλεύειν* Arc. fr. XVI. 2. *οἱ θεοὶ κρείσσονες πεφυκότες* Fr. inc. CXV. 2. *ξυντυχία κρείσσων* Hec. 215. *σιγὴ λόγȣ κρείσσων* Or. 638. *βασίλεια κρείσσων* Med. 445. *κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν* Hip. 475. *κρείσσω τῆς τυραννίδος χάριν* Hip. 1020. *κρείσσω δίδωσι* Sup. 420. *χεῖρα κρείσσω κατέχειν* Bac. 878. et 898. *συμφορὰν τάσδε κρείσσω* Hel. 648. *εὐσεβȣ͂ς πατρὸς κρείσσω φανεῖσαν* Hel. 980. *ςεφανηφορίαν κρείσσω* El. 863. *κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα* Æol. fr. IV. 1. *κρείσσων πλȣσίȣ γάμȣ* Arc. fr. XX. 2. *κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν* Or. 236. *ἑκὼν τȣ͂το κρεῖσσον, ἢ μένειν* Or. 778. *ȣ̓κ ἔςιν ȣ̓δὲν κρεῖσσον* Or. 1155. *κρεῖσσον τὸ κακόν ἐςι τἀγαθȣ͂* Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. *κρεῖσσον ἔμοιγ' ȣ̓͂ν* Med. 123. *κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπέχθεσθαι* Med. 290. *κρεῖσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν* Hip. 186. *κρεῖσσον τȣ͂ργον* Hip. 501. *κρεῖσσον θέαμα* Hip. 1217. *κρεῖσσον ȣ̓δὲν ἀνάγκας εὗρον* Alc. 968. *κρεῖσσον νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν* An. 779. *ȣ̓δὲν κρεῖσσον οἰκείȣ φίλȣ* An. 987. *δίδως κρεῖσσον* Sup. 410. *κρεῖσσον εἰρήνη* Sup. 488. *κακῶς ζῆν κρεῖσσον* Iph. A. 1252. *ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν* Iph. T. 837. *κρεῖσσόν ἐςι κατθανεῖν* Tro. 632. *ȣ̓ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ* Bac. 889. *φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίȣ* Ion. 1439. *ἤ πȣ κρεῖσσον τῆς εὐγενείας* Æg. fr. VII. 1. *κρεῖττον ὄλβȣ κτῆμα* Antiop. fr. XXXVIII. *δόρυ κρεῖσσον* Arc. fr. X. 2. *ȣ̓κ ἔςι κρεῖττον ἄλλο* Tem. fr. VII. *κρεῖσσον δὲ πλȣ́τȣ* Thes. fr. VIII. 1. *τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον* Fr. inc. LXXX. *κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν, χρησόμεθα τῷ κρείττονι* Fr. inc. LXXXII. 2. *ἐπὰν ζητεῖ τι κρεῖττον* Fr. inc. Bar. 20. 2. *κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ* Hec. 1107. *κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήμαθ'* Sup. 844. *ȣ̓δέν τι κρείσσω* Tro. 412. *τȣ͂δε κρείσσον'* Tro. 1004. *θαυμάτων κρείσσονα* Bac. 666. *λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα* Ion. 597. *καὶ πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω;* Ion. 973. Invenitur et *κρέσσων*: *φυλακαὶ κρέσσονες* Her. F. 83. d) *λῴων*. *εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέςηκεν κέαρ* Med. 911. 3) Superlativi sunt: a) *ἄριςος*. *τὸν ἄριςον Δαναῶν* Hec. 136. *ἀνδρός γ' ἀρίςȣ τυχȣ͂σ'* Med. 953. *ἄνδρ' ἄριςον σῶσαι* Hip. 1242. *ἀρίςȣ τυγχάνω ξένȣ* Al. 562. *νεανίαν ἄριςον* Sup. 1093. *ἀνὴρ ἄριςος οἴχεται θανὼν* Tro. 395. *αὐτῷ ἄριςος* Her. 5. *ἀνὴρ ἄριςος* Her. F. 105. *ἀρίςȣ φωτὸς* Her. F. 150. *περισαμότατος καὶ ἄριςος* Her. F. 1017. *ἐν τοῖς πολλοῖς ὤν, ἄριςος εὑρέθη* El. 382. *τῶν γὰρ πλȣ́των ὅδ' ἄριςος* And. fr. XIV. 1. *πόλει ἄριςος* Antiop. fr. XI. 2. *ἄριςος εἶναι δοκεῖ* Fr. inc. CXXI. 2. *μάντις ἄριςος* Fr. inc. CXXVIII. *ἀρίςȣ πατρὸς* Fr. inc. Bar. 2. 2. *ἄνδρ' ἀρίςω* Ph. 1273. *ἀρίςων νυμφίων* Hec. 324. *χέρας ἀνδρῶν ἀρίςων* Med. 5. *σὺν τοῖς ἀρίςοις* Hip. 1018. *τȣ̀ς ἀρίςȣς κτείνει* Sup. 445. *ἐν χεροῖν πατέρων ἀρίςων* Sup. 1166. *Θρῃκῶν ἀρίςοις ἐμπεσὼν* Rh. 409. *εἰ τῶν ἀρίςων τἄκγον'* Her. F. 208. *ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα* Hec. 8. *ψυχήν τ' ἀρίςη* Hec. 580. *ὦ φίλα γυναικῶν, ἀρίςα θ'* Hip. 849. *ἀρίςη δόξασα γυνὴ* Al. 84. et ita Alcestis

γυνὴ ἀρίϛη dicitur v. 149. 150. et 325. ἀρίστα v. 236. et 444. et μέγ' ἀρίϛη v. 901. et μέγ' ἀρίϛα v. 745. et tandem ἀρίϛη ἄλοχος v. 241. γνώμη δ' ἀρίϛη μάντις Hel. 763. et ἀρίϛην μαντικὴν v. 766. ἀρίϛης σωφρονεϛάτης θ' ἅμα Hel. 1700. σὺν ταῖς ἀρίϛαις Τρῳάσιν Hec. 1052. ἀρίϛας θυγατέρας Or. 748. et ita πάντων ἀρίϛας θυγατέρας Bac. 1232. ὦ λῆμ' ἄριϛον Iph. A. 1422. et Iph. T. 609. ἀτρέκεια δ' ἄριϛον Alcmen. fr. III. 1. ἄριϛα γάρ σοι Hel. 1306. ταῦτα γὰρ δȣλοις ἄριϛα Alcmen. fr. V. 2. ἄριϛα adverbialiter positum: θήσομαι τἄμ' ὡς ἄριϛα An. 379. ἄψαιτ' ἄριϛα Iph. A. 57. b) βέλτιϛος. αὐτὸς αὐτȣ̃ βέλτιϛος Antiop. fr. XXXIV. 4. ὦ βέλτιϛε τέκος Sis. fr. III. 1. χρῆσθαι τοῖσι βελτίϛοις ἀεὶ Iph. A. 503. ἑλȣ̃ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2 vid. etiam Epist. II. p. 500. 9. III. 3. IV. 14. V. 1. et p. 504. 33. c) λῷϛος. Ζεὺς ὁ λῷϛος Phryx. fr. VI. 3. τὸ λῷϛον σοῖσι βȣλεῦσαι δόμοις Hip. 901. ἀνθρώπιον λῷϛον Cy. 185. ἐρεῖς τὸ λῷϛον Her. 170. ἓν μὲν τὸ λῷϛον Her. F. 196. εἰς τὸ λῷϛον ἐμβιβάζȣσ' ἴχνος Her. F. 856. μακρῷ λῷϛα βροτοῖσι Med. 127. τὰ λῷϛα καὶ κάλλιϛα Med. 572. κἀμοὶ τάδ' ἐϛι λῷϛα Med. 935. λῷϛα γὰρ μακρῷ τάδε An. 692. τὰ λῷϛ' ἂν εἴη Her. 1021. Dicitur etiam λώϊϛος: τὸ λώϊϛον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1.

'Αγάθων fuit Euripidis inimicus, Epist. V.

'Αγάλλειν. γαμηλίȣς εὐνὰς ἀγῆλαι Med. 1027. θηροφόνον θεὰν Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει Her. F. 379. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην Tro. 452. τὸν εὔϊον ἀγαλλόμεναι Bac. 158. ἀγάλλῃ; Bac. 1195.

"Αγαλμα. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. ϛέρνα θ' ὡς ἀγάλματος κάλλιϛα Hec. 560. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι Hip. 631. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς An. 115. ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος An. 245. ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι Sup. 370. καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν Sup. 373. τὸ σὸν ἄγαλμα Sup. 631. ȣ̓κέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι Sup. 1163. ἄγαλμα θεᾶς Iph. T. 87. Conf. v. 112. 978. 997. 1158. 1385. 1441. 1448. et 1480. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tro. 193. διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος Hel. 207. εἴθ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ' Hel. 269. νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες Hel. 712. et ita νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; v. 1235. καλλινίκȣ δορὸς ἄγαλμ' Her. F. 49. γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων, τοῖς θανȣ̃σιν ἄγαλμα Her. F. 358. σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς An. fr. XXIX. 3. ἀνόνητον ἄγαλμ' Hip. fr. in fin. notar. et Thes. fr. III. 1. 'Εκάτης ἄγαλμα φωσφόρȣ Fr. inc. CXXVI. ἀγάλματα συϛολίσαι Or. 1435. ἶσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228. θεῶν δεξίμηλ' ἀγάλματα Ph. 635. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. ἀγαλμάτων ἱκέτις An. 860. Νηρέως ἀγάλμαθ' Iph. T. 273. ἀγάλματ' εὔϊα Tro. 451. προστίθησ' ἀγάλματα Tro. 1212. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα Tro. 1220.—φέρειν γάμων ἀγάλματ' Hel. 1449. δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' Her. F. 425.—νεκρῶν ἀγάλμασιν Her. F. 703. αἱ δὲ σάρκες, ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν El. 388. πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσ' Aut. fr. III. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλμαθ' Eu. fr. IX. 3.

'Αγαμεμνόνειος παῖς, i. e. Orestes, Or. 836. et 'Αγαμεμνόνειος κέλωρ An. 1034. 'Αγαμεμνόνειον κρᾶτ' Rh. 258. 'Αγαμεμνονεία παῖς Iph. T. 1290. 'Αγαμεμνόνεια σκηνὰ Rh. 44. σκηναῖς 'Αγαμεμνονείαις Tro. 139. 'Αγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170.

'Αγαμεμνόνιος δόμος Or. 179. 'Αγαμεμνονία παῖς Iph. T. 1115.

"Αγαμος. γάμος ἄγαμος Hel. 696. ἀγάμȣς ἀτέκνȣς τε βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 891. ἄγαμος, *innupta*, Or. 205. Sup. 786. Iph. T. 220. et Hel. 695.

"Αγαν. ἄγαν ἀποδέχȣ Or. 313. τὰς ἄγαν προθυμίας Or. 707. ȣ̓κ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα Ph. 771. εἰμὶ δ' ȣ̓κ ἄγαν σοφὴ Med. 305. ȣ̓κ ἄγαν σοφὸς Med. 583. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν Med. 627. τȣ̃ μηδὲν ἄγαν Hip. 265. ὠμὸς ὢν ἄγαν Al. 65. ἄγαν μ' ὑβρίζεις

Al. 682. *τὴν ἄγαν λύπην* Al. 797. *ἄγαν φιλόξενος* Al. 812. *ἄγαν γ' ἔλεξας* An. 364. *ἄγαν προνωπὴς* An. 730. *ὃ δειμαίνεις ἄγαν* An. 869. *ἄγαν ἐφῆκας γλῶτταν* An. 955. *ἐξογκοῖτ' ἄγαν* Sup. 864. *εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν* Iph. A. 686. *αἰνȣ́μενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισȣ͂σι τȣ̀ς αἰνȣ͂ντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν* Iph. A. 980. *ἄγαν γ' αἰνȣ́μενος* Her. 205. *ἄγαν χρονίζειν* Iph. T. 1219. *τȣ̀ς ἄγαν γ' ἐρωμένȣς* Rh. 668. *ἄγαν Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ'* Bac. 1247. *φρονημάτων τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων* Her. 389. et fr. inc. Bar. 7. *ἄγαν αὐτὸν ȣ̓ παρόνθ' ὅμως στένεις* Hel. 1414. *μὴ νῦν ἄγαν ἐκτήξῃς χρόα* Hel. 1435. *ȣ̓́τ' ἄγαν πρόσω* Hel. 1593. *ἄγαν γ' ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς* Her. F. 1414. *ȣ̓χ ȣ̔́τως ἄγαν χαίρω* El. 1105. *δακρύτ' ἄγαν* El. 1181. *αἱ ἄγαν τρυφαὶ* Alex. fr. XV. 2. *θερμὴν ἄγαν* Cres. fr. XIII. 5. *ἵν' ȣ̓́τ' ἄγαν πῦρ* Er. fr. I. 16. *φεύγοντες ἄγαν νοσȣ͂σ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις* Hip. fr. V. *μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν* Inus fr. XX. *κακοὶ ἄγαν κρατȣ͂ντες* Œnei. fr. IX. 2. *τȣ̀ς ἄγαν πόνȣς* Œnom. fr. V. 4. *ȣ̓δ' ἄγαν εὔογκος* Sy. fr. III. 2. *ἄγαν μωραίνοντι* Fr. inc. CXVIII. 3. *τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεὸς* Fr. inc. CXXIX. 1. *ἢ Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν* Fr. inc. CCV.

Ἀγανακτεῖν. *Ἀρχελάȣ ἀγανακτȣ͂ντος* Epist. V.

Ἀγανῶς Iph. A. 601.

Ἀγαπάζειν. *νέκυν ἀγαπάζων* Ph. 1337.

Ἀγαπᾷν. *ἠγάπα νεκρȣ̀ς* Sup. 764. *δακρύοις ἂν ἠγάπων* Hel. 943.

Ἄγασθαι. *ἀγάμεθ', ἀγάμεθα* Ph. 1061. *ȣ̓κ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς* Iph. A. 28. *ἄγαμαι λήματος* Rh. 245. *ȣ̓κ ἀγασθῆναι φίλοις* Her. F. 845. *ȣ̓δεὶς, ὅστις ȣ̓κ ἠγάσθη τέ σȣ τῆς φιλανθρωπίας* Epist. III. 8. *τίς σ' ȣ̓κ ἂν ἀγάσαιτο;* Epist. IV.

Ἀγαστός. *βίος ἀγαστὸς ἐν φάει* Hec. 169.

Ἀγγελία. *ἀγγελίας βάρος* Hec. 107. *δὸς ἀγγελίαν ἀγαθὰν* Or. 1276. *δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος* Ph. 1540. *ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθ'* Iph. T. 447. *ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε* Her. 751. *καρύξατ' ἀγγελίαν* Hel. 1507. *ἀγγελίαν τίνα μοι;* Ion. 771. *ȣ̓δ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε* Iph. T. 461.

Ἀγγέλλειν. *τί τόδ' ἀγγέλλεις;* Hec. 188. *ἀγγέλλȣσ'* (pro *ἀγγέλλȣσι*) *Ἀργείων δόξαι* Hec. 196. *ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμὲ* Hec. 423. *Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι* Hec. 727. *ȣ̓ γὰρ Ἀργείων ἀγγέλλȣσί μοι* Hec. 735. *ὀνείρατ' ἀγγέλλȣσα* Or. 617. *ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε;* Or. 1539. *βάξιν, ἣν ἤγγειλέ μοί τις* Or. 1559. *καινὸν ἀγγέλλων ἔπος* Ph. 1082. *ὃς πᾶν ἀγγελεῖ* Ph. 1344. *μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην;* Med. 1009. *ἤγγειλας, οἷ' ἤγγειλας* Med. 1011. *καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν* Med. 1120. *σὴν ἀγγελῶ παρȣσίαν* Al. 207. *ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλȣσα* An. 822. *οἵας ἀγγελῶν ἥκω τύχας* An. 1071. *πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ* Sup. 399. *ἥκω—νίκην ἀγγελῶν* Sup. 638. *εὖ μὲν νόσον ἀγγέλλεις* Sup. 641. *πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα* Sup. 643. *τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ;* Iph. A. 1448. *θέλεις ἂν ἀγγεῖλαι* Iph. T. 582. vid. etiam v. 588. et 769. *ἄγγελλε δ', ὡς ὄλωλ'* Iph. T. 704. *πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν;* Iph. T. 740. *φόρτον ἀγγέλλων* Iph. T. 1306. *τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ'* Rh. 34. *νέον ἀγγέλλειν* Rh. 39. *ἀγγέλλων φόβον* Rh. 52. *σύ ποίμνας ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν* Rh. 268. *κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος—;* Tro. 55. *κοινὸν ἀγγελῶν λόγον* Tro. 238. *ἀγγελῶ ἀγγέλματα* Tro. 705. *ἤγγειλας κακά* Her. 54. *μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω* Her. 798. *ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι* Hel. 454. *πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τȣ̀ς σȣ̀ς λόγȣς* ibid. v. 455. *τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ;* Hel. 1216. *ἀγγέλλων θανεῖν* Hel. 1534. *τάδ' ἀγγελȣ͂ντα* Hel. 1633. *τȣ̀ς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας* Ion. 180. *ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ* Her. F. 1136. *πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἂν* El. 418. *πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις* El. 762. *πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς* Antiop. fr. XVIII. 1. 2) Pass. *ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος* Hec. 591. *κἀνθάδ' ἠγγέλης μανεὶς* Iph. T. 932. *ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος* Rh. 91.

Ἄγγελμα. *μῶν τι πολεμίων πάρα ἄγγελμ'* Or. 874. *σώσαις ἡδοναῖς ἀγ-*

γελμάτων Iph. T. 1184. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 706. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν Her. 660. ἠλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι Her. 789.

"Αγγελος. ὁ μακρὰν ὅδ' ἄγγελος Or. 848. κακῶν ἥκεις ἄγγελος Or. 854. Alios nuncios, in Euripide occurrentes, vide Ph. 83. et 1343. Hip. 1175. Sup. 459. et 462. Iph. A. 1613. Rh. 264. et 340. καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων Med. 270. et Tro. 703. ὁ Διὸς ἄγγελος vocatur Mercurius Iph. A. 1302. et El. 462. βοὴν ἄγγελον φόβου Her. 656. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος Fr. inc. CCXXIV. Collective de universo hominum cœtu, nempe de excubiis militaribus, dicitur ἄγγελος Rh. 50. μῶν ὁ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων An. 82. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. ἄνδρα χρεὼν—οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾷν Her. 393. ποῦ γὰρ ἄγγελοι; El. 759. ἄγγελος de fœmina dicitur An. 83. et ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δοὺς Sup. 203.

"Αγγος. εἰς δ' ἄγγος ἴδιον πληρώσαντες Iph. T. 953. χοῆρες ἄγγος Παλλάδος Iph. T. 960. αὐτῷ σὺν ἄγγει Ion. 32. vid. etiam vers. 1337. 1398. et 1412. τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ φέρουσα El. 55.

"Αγειν. ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει θανεῖν Hec. 43. ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων, ἄγετ'—Hec. 59. et 60. et ita hoc verbum in significatione *ducendi* sæpissime occurrit, ut Hec. 266. 369. 386. 1213. Or. 65. (ubi est ἀγαγὼν) 474. 628. 740. 1444. Ph. 78. 444. et 469. (quibus tribus Phœnissarum locis de duce exercitus dicitur) Med. 726. 736. 750. 1045. (ubi *abducere* notat) Al. 1024. An. 557. 561. 568. 607. 985. 1062. Sup. 14. 360. 1104. Iph. A. 415. 588. 642. 885. 893. 905. 1475. 1556. Tro. 188. Bac. 1353. et El. 1021. λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν—Hec. 364. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγ' Hec. 1146. κτύπον ἠγάγετε Or. 183. ὃς ἄγαγ' (pro ἤγαγε) 'Ελλάδ' Or. 1365. τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν Med. 50. ἐξέδου κόρην, ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν Med. 310. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι Med. 1216. vid. etiam An. 754. et βίᾳ τ' ἄγεις Iph. A. 319. σχολὴν ἄγουσαν Med. 1238. ἵν' ὀλβιόδωρος ἄξει ζαθέα χθὼν εὐδαιμονίαν Hip. 750. ἄκαμπτον φρένα ἄγεις Hip. 1269. ἄγει μ', ἄγει μέ τις—Al. 260. πέποιθ' ἄξειν ἄνω (in vitam reducere) "Αλκηστιν Al. 856. ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. τρίπωλον ἅρμα ἄγων An. 277. εἰς ξύμβασιν ἄγειν An. 424. ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν An. 619. εἰς δὲ στρατείαν ἄγων Sup. 229. ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. ἦγον ἐκ φόνου; Sup. 762. ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. 'Ατθίδος δ' ἄγων ἑξήκοντα νῆας Iph. A. 247. vid. etiam vers. 262. λευκήρετμον δ' ἄρη Τάφιον ἦγεν Iph. A. 284. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. ἄγειν σύμπλουν ἐμὲ Iph. A. 666. ἄγε λαβοῦσ' 'Ορέστην Iph. A. 1118. ἄξει δ' οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας Iph. A. 1365. ἐς ἄρκυν ἤγαγες Iph. T. 77. τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες Iph. T. 138. διὰ πόνων ἄγει Iph. T. 988. κἄμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς ἄξεις Iph. T. 1001. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν Iph. T. 1397. στρατὸν μέλλεις ἄγειν Rh. 110. εἰς δόλον ἄγει Rh. 128. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη Rh. 883. ἐλπίδων ποίων ὕπο ἄγετε τὸν πόδα Tro. 506. ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν Tro. 769. ὅθ' 'Ελλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 807. πάντα γὰρ κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tro. 888. βίᾳ γὰρ παῖδα φῂς ἄγειν Tro. 998. vid. etiam Her. 64. et 68. et 128. et 255. ἐξόρους Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ἄγει θιάσους Bac. 115. κῶλον ἄγει ταχύπουν Bac. 168. πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου Bac. 225. τελετὰς ἄγεις εἰς 'Ελλάδα; Bac. 465. εἰς δεσμοὺς ἄγεις Bac. 518. τὸν νεανίαν ἄγω εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 972. ἦμαρ εἰς νύκτα εὖ ἄγοντ' Bac. 1007. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις; Bac. 1035. ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον Bac. 1063. ὡς κλῶν' ὄρειον ἄγων Bac. 1066. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐπισπάσας κόμης Hel. 115. ἄγουσα θάνατον Hel. 243. εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. ῥόθια μέλεα ἄγων

Hel. 1127. *νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων* Hel. 1149. *ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν* Hel. 1426. *ἦγον αἰῶνα* Ion. 638. *ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον* Ion. 654. *δεσπότην ἄγειν* Ion. 838. *ἄγες* (pro *ἦγες*) *ἀναιδείᾳ* Ion. 895. *ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ'* Her. F. 453. *καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον ἤγαγον* Her. F. 611. *κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες* Her. F. 1088. *ἁμετέραν ἄγει νίκαν* El. 590. *μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω* El. 659. *τοῦσδ' ὄχους φάτναις ἄγοντες* El. 1136. *μύθους εὐπροσηγόρους ἄγων* Dan. 45. *τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει* Alcmen. fr. VII. 2. *εἰδὼς, πολλάκις ὅτι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει* Antig. fr. XIV. 2. *ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς* Œdip. fr. XV. 3. et inc. Bar. 50. 1. *ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνει Δίκη* Phryx. fr. V. 4. *ἄγων—ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς* Sis. fr. I. 28. *ὁ φόβος—εἰς ἔκπληξιν ἄγει* Fr. inc. XVI. 3. *τάμφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγειν* Fr. inc. XXXIX. 3. et inc. Bar. 47. 4. *πρὸς τὴν δίκην ἄγειν* Fr. inc. XLII. 3. *εἰς ἐλπίδ' ἄγει* Fr. inc. CLXV. 6. *τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα* Fr. inc. CLXXXVII. 4. 2) Pass. *ἄγεσθαι. ἄγομαι δὲ ἅλιον ἐπὶ πέλαγος* Hec. 937. *αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν* (pro *ἠγόμην*) An. 109. *εἰς κλισίαν λύκων δολίην ὅτ' ἀγόμαν* Iph. T. 858. *δούλα δ' ἄγομαι* Tro. 140. *ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ* Tro. 610. *ἀγόμεθα, φερόμεθα* Tro. 1310. *μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων* Bac. 744. *ἀγόμεσθα ζεῦγος οὐ καλὸν νεκρῶν* Her. F. 454. 3) Med. *Ἑλένην ἀγόμενος* Or. 246. vid. etiam vers. 248. *Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην* Med. 1331. *εἰς δόμους ἄξεσθαι κακὸν μέλλοντες* Hip. 652. *ἄγου μεσύν σοι πρὸς θεῶν, ἄγου κάτω* Al. 383. *ἵππους ἄγεσθαι* Al. 1033. *ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν* An. 104. *ἄγου λαβὼν τοὺς Ἡρακλείους παῖδας* Her. 808. *ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο* Her. F. 12. *μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι* Her. F. 911. *ἄγου με, ὦ ξένε* An. fr. VI. *καὶ τὰς μὲν ἄξῃ* Sci. fr. V. 1.

Ἀγείρειν. κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. *Νύμφαισιν, ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς, ἵν' ἀγείρω γ' Ἰνάχου, Ἀργείου ποταμοῦ, παισὶν βιοδώροις* Xan. fr.

Ἁγεῖσθαι, dor. pro *ἡγεῖσθαι. ὦ τλᾶμον ἄγησαι μοί πους, ἄγησαι* Hec. 170. 171. *πρόπαρ ὃς ἀγεῖται στρατοῦ* Ph. 121.

Ἀγείτων. οὕτως ἀγείτων οἶκος El. 1130.

Ἀγέλα vid. *ἀγέλη*.

Ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676.

Ἀγέλη. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν πεσόντα Bac. 1021. *ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν θείη* Hip. 734. *ἀγέλαις ὀλβίαις* Hel. 1276. *πτηνῶν τ' ἀγέλας*—Ion. 106. *πόνων ἀγέλας* Her. F. 1276.

Ἁγεμόνευμα, dor. pro *ἡγεμόνευμα. ἁγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον* Ph. 1499.

Ἁγεμὼν, dor. pro *ἡγεμών. ἵκου δ' ἐννύχιος ἁγεμὼν* Rh. 228.

Ἀγεννῶς Iph. A. 1458.

Ἀγέραστος. τύμβον ἀγέραστον Hec. 117. *ἀγέραστον ὄνομα* Bac. 1375.

Ἀγή. πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι Sup. 693.

Ἀγήραντος. ἀγήραντον πόλον Epig. I. 1.

Ἀγήραος. ἀγήραον θυμὸν Hip. 1114.

Ἀγήρατος. ἀγήρατον βιοτὰν Iph. A. 567.

Ἀγήρως. κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 6. *χάριν ἀγήρω* Sup. 1177.

Ἁγήτωρ, dor. pro *ἡγήτωρ. ἁγήτωρ μελέων* vocatur Apollo Med. 426.

Ἁγιστεύειν βιοτὰν Bac. 74.

Ἀγκάλη: sed semper in plurali apud Euripidem dicitur, nusquam in singulari. *ἀγκάλαισι περιφέρων* Or. 464. *λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι* Hip. 1432. *ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐν ἀγάκαλις* Al. 188. *ἐν ἀγκάλαις ἔχειν* Al. 352. *ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος* An. 723. *ἡγοῦ, τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεὶς* An. 748. *ἐν ἀγκάλαις χρῄζεις—ἔχειν;* Iph. A. 385. *νεανίδαισιν ἀγκάλαις* Iph. A. 615. *μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν ἔχουσα* Iph. T. 289. *βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις* Iph. T. 834. *ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων* Iph. T. 1251. *παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις* Rh. 948. *ἀγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύμνους λύκων ἀγρίους ἔχουσαι* Bac. 698. *τίνος πρόσωπον ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;* Bac. 1276. *ἐξέθρεψα παῖδ' ἀγκάλαις;* Cy. 142. *μητρὸς ἦν* (eram) *ἐν ἀγκάλαις* Ion. 280. *ἐπ' ἀγκάλας λαβεῖν* Ion. 761. *πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν* Ion. 962. *χερὸς*

ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς Ion. 1337. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1375. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν Ion. 1454. ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. δὸς τ' ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1362. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 1. 2) ἀγκάλαι tribuuntur etiam rebus inanimatis, ut a) oceano, seu mari: Ὠκεανὸς ἀγκάλαις ἑλίσσων Or. 1378. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et 1452. quo posteriore loco pro πελαγίας legitur πελαγίους. b) ætheri: ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

Ἄγκος ἀμφίκρημνον Bac. 1049.

Ἀγκρεμαννύναι pro ἀνακρεμαννύναι ἀγκρεμάσας θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Ἀγκύλη. ὁ ἀγκύλας—ἐν χεροῖν ἔχων Or. 1477.

Ἀγκυλωτός. οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.

Ἄγκυρα. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἐπωτίδων ἄγκυραν Iph. T. 1351. ἄγκυρα δή με τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα Hel. 1630. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωὶς, ἄγκυρα, στέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας Iph. T. 1408. ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω Hel. 1077.

Ἀγκών. θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι Sup. 817. εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ἐνδώσειν Iph. A. 131.

Ἀγλαΐα. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 175. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192. σὺν ἀγλαΐᾳ El. 861.

Ἀγλάϊσμα. τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ' Hel. 11. ὃ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ Hel. 289. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων El. 325.

Ἀγλαός. ἀγλαὸν ἕδραν An. 135.

Ἀγλωσσία. ἀγλωσσίᾳ ληφθεὶς Alex. fr. III. 2.

Ἀγμός. διὰ δὲ χειμάρρου νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092.

Ἁγνεύειν. ἁγνεύειν δοκῶ; Hip. 655. χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς Iph. T. 1227. ἁγνεύει λεχώ El. 654.

Ἅγνευμα. οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σὸν Tro. 501. ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον El. 256.

Ἁγνίζειν. κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. πόντου πηγαῖς ἁγνίσαι Iph. T. 1039. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. ἁγνιῶ (pro ἁγνίσω) χέρας Her. F. 940. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος Her. F. 1324. οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα Or. 429. σώμαθ' ἁγνισθῇ πυρὶ Sup. 1210. ἁγνισθεὶς φόνῳ Iph. T. 705. χεῖρας ἡγνίζου πυρὶ Her. F. 1145. ἡγνίσμεθα λουτροῖσι καθαροῖς El. 793.

Ἁγνιστέον Iph. T. 1199.

Ἀγνοεῖν. τὸν λόγον ἀγνοῶ Ph. 714. μηδὲν ἀγνόει An. 900. οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν Iph. A. 823. vid. etiam Epist. V.

Ἁγνός. ἁγνὸς εἰμὶ χεῖρας Or. 1604. ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. ἁγνὸς ὢν Hip. 102. ἁγνὸν βωμὸν An. 428. οὐχ ἁγνός εἰμι Her. 1011. ἁγνὸν ὅρκον Hel. 841. τόθ' ἁγνὸς ὢν El. 975. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἁγνοῖς καθαρμοῖς Iph. T. 1191. ἔτ' οὖ σ' ἁγνὴ χρόα Tro. 453. ἁγνὰς ἐννέα Πιερίδας Med. 831. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. χεῖρες μὲν ἁγναὶ *ibid.* vers. 317. πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις Sup. 33. ἡλίου ἁγναὶ βόες Tro. 439. Νηρέως ἁγναὶ κόραι Hel. 1601. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. λέχους ἁγνὸν δέμας Hip. 1003. ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ An. 252. ἁγνὸν σῶμ' ἐμὸν Iph. A. 940. ἁγνὸν Φοίβου πέδον Iph. T. 972. δαιμόνων ἁγνὸν σέβας Cy. 576. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε El. 812. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου An. 1066. ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς Iph. T. 1155. ἁγνὰ Λοξίου χρηστήρια Ion. 243. πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας βάθροις Her. F. 715.

Ἀγνύναι. ὁ δὲ ζύγ' ἄξας Hel. 1614. ναῦς πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417.

Ἀγνωμονεῖν. ἀγνωμόνει Fr. inc. CL. 5.

Ἀγνωμοσύνα, dor. pro ύνη. τοὺς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 883.

Ἁγνῶς. ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασ' ἁγνῶς, ἀκλεής Iph. A. 18.

Ἀγνῶς, adverb. Ion. 14.

Ἀγνωσία. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν Hec. 959. συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ Med. 1204. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3.

῎Αγνωστος. ἐκ ἄγνωστος Hel. 511. ἄγνωστον εἰς γῆν Iph. T. 94.
῎Αγονος. ἄγονον φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. τὸ σὸν γένος ἄγονον Her. F. 886.
Ἀγορά. ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἁλίσας φίλων Her. F. 412. ἀγάλματ' ἀγορᾶς El. 388. ἀγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι, στείχετε El. 708.
Ἀγοραῖος Ζεὺς Her. 70.
Ἀγορεύειν. ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ Or. 896. ὃς ἠγόρευε Orest. 943. καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε Ph. 1184. et Bac. 1080. et El. 788. τάδ' ἠγόρευον Ph. 1260. ἦλθον δ' Ὀρέστε τίν' ἀγορεύοντες λόγον; El. 353. θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω El. 1356.
῎Αγορος. ποθεσ' Ἑλλάνων ἀγόρες Iph. T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρες El. 724.
Ἀγός. ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.
῎Αγρα. Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881. ἐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἢν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας Alc. 853. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρα Bac. 1181. λαβεσαν ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1193. vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν φέρεσαι El. 471. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. εἴς τ' ἄγρας ἰὼν Sup. 885. ἵππειαι ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίες ἄγρας Her. F. 415.
Ἀγραυλίδες παρθένοι Ion. 23.
῎Αγραυλος. θηρὸς ἀγραύλε Bac. 1186. ἀγραύλοις κέρασιν Ion. 882. ἐπ' ἀγραύλες πύλας El. 342. 2) ῎Αγραυλος, nomen proprium. Ἀγραύλε κόραι τρίγονοι Ion. 496.
Ἀγρεύειν. ἀγρεύων αἷμα τραγοκτόνον Bac. 138. ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τήνδ' ἄγραν—ἣν ἠγρεύσαμεν Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν Bac. 1235. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. τί μοι ξίφος ἠγρεύσω; An. 842. τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ' Iph. T. 1163.
῎Αγρευμα. γαυρέμενος ἀγρεύμασι Bac. 1239. ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.
Ἀγρεύς: sic vocatur Bacchus Bac. 1189.

῎Αγριος. συὸς μὲν ἀγρίε ἀγῶνος ἥψω Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίε Bac. 361. ἄγριος μορφὴν Hel. 551. λέοντος ἀγρίε θυμόν Her. F. 1211. πόσιν σὸν ἄγριον El. 1116. θοίναν ἀγρίων θηρῶν Hec. 1072. σκύμνες λύκων ἀγρίες Bac. 699. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρίων Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ Or. 34. ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. τᾶς ἀγρίας δυσξυνέτε Ph. 1510. δρακαίνης φύσιν ἔχεσαν ἀγρίαν Bac. 1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 992. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 103. ἄγριον τέρας Hip. 1214. χείματος ἀγρίε An. 749. χειμῶνος ἄγριον μένος Her. 429. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ Fr. inc. XXIV. 1. ἄγρια τραύματα Ph. 1663. et An. 1156. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. τῆς Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 1343. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Ph. fr. VI.
Ἀγριεν. ἢ τῇ τεκέσῃ σ' ἠγρίωσ' (pro ἠγρίωσε) Or. 615. ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλεσίας Or. 226. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα Iph. T. 348. ἐπὶ τοῖσδε ἐκ ἠγριέμην El. 1031.
Ἀγριωπός. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος Her. F. 990.
Ἀγροβώτας, dor. pro ης: sic vocatur Cyclops. Cy. 54.
Ἀγρόθεν. ἐτύγχανον ἀγρόθεν Or. 864.
Ἀγρός. εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν El. 1134. ἀγρὲς ναίων Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' El. 623. ὁδὸν αὐτὴν, ἀγρὲς ἔχει El. 636. ἀγρῶν ταμίας: sic vocatur Pan. El. 704.
Ἀγρότας ἀνὴρ Or. 1270.
Ἀγρότερος. ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168.
Ἀγροτήρ. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κέρῳ El. 463.
῎Αγρυπνος. τὶς ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος βασιλέων. Rh. 2. ἄγρυπνον ὄμμα Rh. 824.
Ἀγρώστης. ἢ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266. φόβον δ'

ἀγρώϛαις—παρέσχε Rh. 287. συλήτειραν ἀγρωϛᾶν Her. F. 377.
'Αγρῶτες θῆρες Bac. 564.
'Αγυιά. εἶδον ἄϛεως ἀγυιὰς Or. 759. εὐρυχόρȣς ἀγυιὰς Bac. 87. 'Ολύμπȣ χρυσέων θαλάμων πταμένα πρὸς ἀγυιὰς Ion. 460. ξεϛαὶ ἑπταπύλȣ πόλεως ἀγυιαὶ Her. F. 783.
'Αγυιάτιδες θεραπεῖαι Ion. 186.
'Αγυιεὺς, cognomen Apollinis Ph. 634.
'Αγύμναϛος. ȣ̓κ ἀγύμναϛος λόγων Bac. 491. ȣ̓δ' ἀγύμναϛον πλάνοις ἥξειν Hel. 540. πόνοισι δ' ȣ̓κ ἀγύμναϛος φρένας Dict. fr. XVI. ȣ̓κ ἀγυμνάϛῳ φρενὶ Pir. fr. VI. 1.
"Αγυρις 'Ελλάνων ϛρατιᾶς Iph. A. 753.
'Αγύρτης. ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων ϛολὴν Rh. 503. εἷρπ' ἀγύρτης τις λάτρις Rh. 715.
"Αγχι. ἄγχι τέκνων Ph. 1572.
'Αγχίαλος. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169.
'Αγχίπλȣς. ἀγχίπλȣν πόρον Iph. T. 1325.
'Αγχιϛεύειν. τὰν τ' ἀγχιϛεύȣσαν γᾶν Tro. 224.
"Αγχιϛος. τὸν γένει ἄγχιϛον πατρὸς Tro. 48.
'Αγχιτέρμων γαῖα Rh. 426.
'Αγχόνειος βρόχος Hel. 692.
'Αγχόνη. ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας Ph. 335. βρόχον κρεμαϛὸν ἀγχόνης Hip. 802. δέσποιναν εἴργȣσ' ἀγχόνης, κάμνω An. 817. ταῦτ' ȣ̓χὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔϛ' ἄξια Bacch. 246. καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας Her. 247. ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι Hel. 306. δεῖν δ' ἀγχονῶν τε Fr. inc. LXV. 2. ἐν ἀγχόναις δέσποινα Hip. 777. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 201. ἀγχόναισιν ἐξελεῖν Her. F. 154. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
'Αγχύτατα. ἀγχύτατα θεῶν ἑζόμεναι Pelei fr. II.
'Αγώγιμος. τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384.
'Αγωγός. δακρύων ἀγωγὸς Tro. 1131. χοάς μȣ νεκρῶν ἀγωγȣ̀ς Hec. 536.
'Αγών. παρέϛηκ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. ἀγὼν φόνιος Or. 333. vid. etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124. 1223. 1244. 1292. 1342. et 1537. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 266. vid. etiam vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239. 1340. et 1372. ἀγὼν μέγιϛος Med. 235. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. ἀγὼν μέγας Hip. 496. ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ Al. 492. vid. etiam vers. 507. 651. 1029. 1105. et 1144. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων An. 233. vid. etiam vers. 328. et 726. ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται Sup. 71. conf. etiam vers. 317. 427. 665. 706. 754. et 814. ἀγὼν μέγιϛος Iph. A. 1003. vid. etiam v. 1096. et 1254. μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195. conf. etiam v. 820. εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 973. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἄρα τȣ̃δε τȣ̃ λόγȣ Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et 992. ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιȣ́μεθα Hel. 849. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. vid. etiam v. 939. τὸν 'Ηρακλέȣς καλλίνικον ἀγῶν' Her. F. 789. vid. etiam vers. 1189. κραυγὴν ἀγῶνος τȣ̃δε El. 695. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; El. 751. vid. etiam v. 884. δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. καταϛὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6. πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέϛατοι Ph. 1487. ἔτ' εἴσ' ἀγῶνες τοῖς νεωϛὶ νυμφίοις Med. 366. ἀγῶνας 'Ελληνικȣ̀ς Hip. 1016. δεινȣ̀ς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. μητροκτόνȣς τ' ἀγῶνας Tro. 363. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένȣσιν Bac. 962. ἀγῶνας ἐντὸς δόμων Hel. 339. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν Her. F. 812.
'Αγωνία. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314. δοριπετὴς ἀγωνία Tro. 1003. ȣ̓δ' ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας Sup. 525.
'Αγωνίζεσθαι. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιȣ́μεθα; Or. 1124. vid. etiam Alc. 651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849. et Ion. 939. quibus locis dictio ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι recurrit, et ultimo quidem loco (Ion. 939.) in pass. ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα. φέγγος ἠγωνιζόμην—Hip. 1023. τόνδ' ἀγωνιῇ φόνον An. 336. τῶν μὲν ἠγωνισμένων σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τἀναντία Sup. 465. ἵν' οἱ θανόντες ἠγωνίσαντο Sup. 637. ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ', οἵ τ' ἐπεμβάται Sup. 685. δυοῖν γερόντοιν ȣ̓ καλῶς ἀγωνιῇ Her. 653. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο; Her. 795.

Ἀγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπȣ Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι El. 987.
Ἀγωνιϛής. οἵδ' ἀγωνιϛαὶ πικροὶ Ion. 1257.
Ἄδακρυς. ȣ̓κ ἂν δυναίμην ἄδακρυς εἶναι Al. 1050. ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.
Ἀδάκρυτος. ἀλγέων ἀδάκρυτος Tro. 603. τέκνον, ȣ̓κ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458. ȣ̓δέποτ' ἀδάκρυτος, ἀϛένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 690.
Ἀδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν Cy. 592.
Ἀδάμαϛος. ἀδάμαϛον πέσημα Ph. 643.
Ἀδαπάνως. διὰ ϛόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας Or. 1176.
Ἄιδας. vid. Ἄιδης.
Ἀδείμαντος. ἀδειμάντῳ ποδὶ Rh. 697.
Ἄιδειν. ὁ μὲν γὰρ ᾖδε Al. 764. ᾄδει δὲ παρὰ κλαίȣσι συνναύταις ἐμοῖς ἄμȣσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ȣ̃ν ᾄδοιμι Antiop. fr. VI. 1.
Ἀδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.
Ἀδελφή. κλαίȣσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic sæpissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλιϛ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωὶς, ἄγκυρα, ϛέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. παρθένȣς ἀδελφὰς Ph. 619.
Ἀδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ȣ̓ μητέρ', ȣ̓κ ἀδελφὸν, ȣ̓δὲ συγγενῆ, μεθορμίσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται An. 175. γενȣ̃ δὲ τοῖσδε συγγενὴς, γενȣ̃ φίλος, πατὴρ, ἀδελφὸς, δεσπότης Her. 231. ἀδελφὼ ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τώδ' ἀδελφὼ, hi duo, frater et soror Hec. 896. παῖδάς τ' ἀδελφȣ̀ς ἔτεκον Ph. 1604. ταραχή γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.
Ἀδελφὸς, adject. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.
Ἄδεσμος. δεσμὸν δ' ἄδεσμον Suppl. 32.
Ἄδηλος. χροιᾷ ἀδήλῳ Or. 1318. τόδε ἐϛιν ἄδηλον Med. 1104. ἀδήλοις φαρμάκοις Med. 1201.

Ἀδημονεῖν. ἀδημονȣ̃ντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.
Ἄδην. ὡς ἄδην πόνȣς παρεῖχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω Ion. 975.
Ἄιδης. ἵν' ᾅδης ᾤκιϛαι Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τȣ̀ς παρ' ᾅδην νερτέρȣς ἀλάϛορας Med. 1059. ἥτις εἰς ᾅδȣ δόμȣς οἴχῃ Med. 1234. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδȣ Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et sæpius in hoc dramate. ϛείχω πρὸς ᾅδην An. 415. ᾅδȣ μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόȣς Sup. 773. κοινὸν ἐς ᾅδην Sup. 797. ᾅδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. ᾅδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς ᾅδȣ μολὼν Rhes. 915. ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδȣ Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ θεοϛυγεῖ ᾅδȣ μαγείρῳ Cy. 396. Ταινάρȣ διὰ ϛόμα βέβηκ' ἐς ᾅδȣ Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδȣ πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. ᾅδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἔϛιν μὲν ᾅδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. ᾅδας. χθόνιον παρ' ᾅδαν Al. 237. πτερωτὸς ᾅδας Al. 262. et πλησίον ᾅδας v. 269.
Ἀδικεῖν. ἀδικȣ̃σά θ' ἡμῶν ȣ̓δὲν ἧττον εὑρέθη Hec. 270. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῶ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι κάλλιϛον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν Ph. 965. οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων Med. 692. μὴ 'δικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τȣ̀ς ἀπόντας ἠδίκȣν Sup. 152. ȣ̓δὲν ἠδικηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας ϛρατὸς κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοίημεν ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες, ἀδικεῖτ' Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ'

ἀποτίνε θεὸν Ion. 972. ἐμε πατρὸς ἠδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βέλεται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ἐδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. 16. τέτοις γε ἂν ἀδικήσαις Epist. V. p. 503. 18. vid. etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν ἐδὲν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ) Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ἐ πάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἠδικημένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. et ita ἀδικεμένη πρὸς ἀνδρὸς An. 674. ἐδὲν ἠδικημένος Med. 221. et El. 915. ἐς εὐνὴν ἠδικημένη Med. 265. καὶ γὰρ ἠδικημένοι σιγησόμεσθα Med. 314. εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην An. 350. μὴ 'δικεμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ', ἀδικέμεθα Iph. A. 314. τίν' ἠδίκησαι; Iph. A. 1138. πατρίδος ἠδικημένης Iph. Aul. 1388. τότ' ἠδικήθη πρῶτον Her. 970. ὅϛις ἠδικεῖτ' Ion. 1317. καίπερ ἠδικημένη, ἐκ ἠγριέμην El. 1030.

'Αδίκημα. ἀδίκημά τε γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ἐκ ἀκέσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε πηδᾷν τἀδικήματ' εἰς θεὲς πτεροῖσι Melan. fr. III. 1.

'Αδικία. Φοίβε δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικίᾳ γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τῶν κρατέντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. ναὲς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε Ion. 447.

"Αδικος. ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν Or. 162. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265. ἄδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580. ἐδεὶς ἄδικος ἐϛι μοι φίλος Hip. 614. πατρὸς ἐξ ἀδίκε χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1349. 1350. φονεύεσα τὸν ἄδικον Bac. 993. et 1013. ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac. 1040. ὦ 'νοχόος ἄδικος Cy. 557. ἐατέος δ' ὁ πλῆτός ἐϛ' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. ὄλβος ἄδικος El. 943. ἔτε πλῆτος ποτὲ βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος αἰεὶ Her. 908. τὲς ἀδίκες βωμὸν ἐχ ἵζειν ἐχρῆν Ion. 1314. θεοὶ, θεοὶ, τῶν ἀδίκων μέλεσι etc. Her. F. 772. τέσδ' ἀδίκες καθελόντες El. 878. ἀδίκων γενεὰ Bel. fr. VI. 4. ἄδικος ἡ θεὸς, scil. Φιλοτιμία Ph. 535. ἀδίκῳ γνώμᾳ Bac. 995. ἐκ ἔσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἰαχὴ σὴ—ἄδικος Hel. 1162. βίε κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 434. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776. χάριτας πονηρὰς κἀδίκες ὠνεμένη Hel. 908. εἰς ἀδίκες πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἄδικόν τι Or. 646. νῦς δέ γ' ἐ βέβαιος ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. τἄδικον τῦτ' ἐϛ' ἐμὸν Hel. 288. ἄδικον ὁ πλῆτος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτὲ Hec. 1191. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. et ita ἄδικα παθῆσα Med. 207. et ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῆ Ion. 963. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιϛελεῖν Med. 582. πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. ἡ φρονῦσα τἄδικ' Hip. 930. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. συντιθέντες τἄδικ' Ion. 833. χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεὲς, εἰ τἄδικ' ἔϛαι τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584. ϛρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ἐκ ἔϛι τὰ τῶν θεῶν ἄδικ' Peliad. fr. III. 1.

'Αδίκως. αδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. διὰ σὲ πάσχω τάλας ἀδίκως Or. 1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' 'Ελλάδα An. 450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκως Hel. 288. ἐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμιϛαι Chry. fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ' Er. fr. II. 11.

"Αδιψος. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571.

'Αδμήτειος. ὦ δώματ' 'Αδμήτει' Al. 1.

'Αδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς ϛέρνοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονὰ Ion. 1448. τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός Med. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν ἀδοκήτων Iph. T. 896. δοκεῖν τἀδόκητ' ἐ χρὴ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα

κᾳδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31.

'Αδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro. 497.

'Αδόκως. συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως Tro. 786.

"Αδολος. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029.

'Αδονὰ, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A. 234. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.

'Αδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξέντων ἰὼν Hec. 294.

'Αδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐςὶν ἥ τ' ἀδοξία,—ἥ τ' ἀτιμία βίε Er. fr. II. 16. σὺν ἀδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist. V.

"Αδελος. ἄκλης' ἄδελα δώμαθ' ἑςίας λιπὼν An. 594.

'Αδράςεια. 'Αδράςεια, ἁ Διὸς παῖς Rhes. 342. σὺν δ' 'Αδραςείᾳ λέγω Rh. 468.

'Αδριηνός. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα τᾶς 'Αδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.

'Αδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίςοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747. ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων ὕπο μισησόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον αὐτὸ τἑτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ἐ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ἐ σοφἑ Hel. 817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν Her. F. 318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F. 1058.

'Αδὺς, dor. pro ἡδύς. ἄδιςος (scil. ὁ ὕπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς ἀῶς Rh. 555.

"Αδυτον. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς Iph. T. 1155. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256. ἀδύτων ἐξιόντι Ion. 662. Πανὸς ἄδυτα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε Ion. 1309.

"Αδυτος. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035.

'Αδώρητος. ἐδ' ἀδώρητος φίλων Hec. 42.

"Αεθλον. ὅτ' ἐδὲν ἄεθλον ἔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.

'Αεί. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et χρηςός ἐς' ἀεὶ v. 598. τὲς κακὲς δρᾶν πανταχἓ κακῶς ἀεὶ Hec. 845. χρηςῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί Or. 486. χρηςὰ βελεύεσ' ἀεί Or. 771. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς κτείνων ἀεί Or. 1590. τὸν ἀεὶ χρόνον Ph. 1521. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί Bac. 879. et 899. βέβαιον ἐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεί Hel. 1014. ὀφείλω ἐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. etc. Formas hujus vocis poëticas, αἰεὶ et αἰὲν, vid. suis locis.

'Αείδειν. ἕπεσθ' ἀείδοντες Hip. 58. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὁ Φοῖβος—ἀείδων Iph. T. 1130. καινῶν ὕμνων ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν Tro. 513. τὸν 'Ιλιάδων ἀείδεσα δακρυόεντα πόνον Hel. 1121. ἀείδεσ' Ἕλλησι βοὰς Ion. 92. ἀείδεθ' ὕμνοις ἁμέτερα λέχεα Ion. 1091. ἔτι τὰν 'Ηρακλέες καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. τοιαῦτ' ἄειδε Antiop. fr. XXXIII. 3. ἀείδοιμι ςεφάνοις κάρα πολιὸν ςεφανώσας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίε παῖ Epig. III. 1.

'Αεικέλιος. δέμας ἀεικέλιον An. 131.

'Αείμνηςος. κλέος ἀείμνηςον Iph. A. 1531.

'Αείρειν. ἀείρατέ με δέμας Hec. 63. ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. ἀειρομένας παννύχε σελάνας Alcest. 452. πε δ' εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. βάσομαί τ' ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Fr. inc. CLIV. 3.

'Αέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς ἀελίε Ph. 173. ὦ λιπαροζώνε θύγατερ ἀελίε Ph. 180. ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίε Ph. 1556. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίε Med. 1252. φέγγος ἀελίε Hip. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ ἀελίε κνεφαίαν ἱππόςασιν Al. 595. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀελίε Iph. A. 159. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; Tro. 269.

πότερα δέρκεται φάος, τέθριππά τ' ἀελίȣ Hel. 349. ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465. θερμὰν ἀελίȣ χρυσωπὸν ἕδραν El. 739.

῎Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄϛρων ὑπ' ἀέλλαισιν Hel. 1514.

᾿Αελλόπȣς. μετὰ κȣρᾶν δ' ἀελλόποδες Hel. 1330.

῎Αελπτος. ἥκεις ἄελπτος Hel. 789. ἄελπτος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἴπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν v. 784. ἄελπτον ὄψιν Her. 930. ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ' Or. 877. et ita ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἄελπτον εὕρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἄελπτον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἄελπτον ȣδὲν Hyp. fr. VIII. ἴσως ἄελπτα πέμψω Iph. T. 638. ἄελπτα λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὁρᾷς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναϛροφάς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν ἀέλπτων χάρις μείζων Œd. fr. XIV. ἄελπτα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις Ph. 318.

᾿Αέλπτως. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνȣσι θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.

᾿Αέναος. περὶ ἀενάῳ ῥεύματι Pir. fr. III. 1.

᾿Αένναος. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 118. ω Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299.

᾿Αέξειν. βȣ̃ταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει δή Hip. 537.

Ἀέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 4.

῞Αζεσθαι. πρὸ τȣ̃τȣ λέγειν ȣ̓χ ἄζομαι Al. 327. δυσφημεῖν ἄζομαι θεὰν Her. 600.

῟Αζηλος. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κȣ̓κ εὐδαίμονα Iph. T. 619. ἄζηλα τοῖς φίλοισι Iph. T. 650.

᾿Αζήμιος. ἐχθρȣ̀ς μεθεῖσα τȣ̀ς ἐμȣ̀ς ἀζημίȣς Med. 1050. ȣ̓ γὰρ ȣ̓δ' ἀζήμιον El. 295.

᾿Αζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως Fr. inc. Bar. 28. 5.

῎Αζυξ. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλȣ Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίȣ Med. 673. ὄντες ἄζυγες γάμων Iph. A. 805. ἄζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι ἄζυγες γάμων Hip. 1425. παρθένοι τε κἄζυγες Bac. 693.

᾿Αηδής. μισθὸν ȣ̓κ ἀηδῆ, ȣ̓δὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

᾿Αηδόνιος πέτρα Ion. 1482.

᾿Αηδονίς Rh. 550.

᾿Αηδών. ἀηδόνος ϛόμα Hec. 337. ἀηδόνα δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μȣσᾶν Pal. fr. VII. 4.

᾿Αηθία. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 425.

᾿Αήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται Sup. 1155. ἀέρι δ' ἱϛία Iph. T. 1134. δι' ἀέρος εἴθε ποτανοὶ γενοίμεσθα Hel. 1494. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. Inc. XXXVII. 1.

῎Αησις. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.

᾿Αθάμας, Æoli filius Æol. fr. XXIII. 3. δόμȣς ᾿Αθάμαντος Inus fr. II. 2.

᾿Αθάνα. ᾿Αθάνας ᾿Ιλιακᾶς ϛέγαι Hec. 1008. σὺν ᾿Αθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV.

᾿Αθανάτας θεȣ̃ χορὸς Ph. 242.

᾿Αθάνατος. ἀθάνατον ἄφθιτόν τε θεὸν An. 1257. γνώμην ἔχει ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών Hel. 1022. παρά τ' ἀθανάτοις καὶ παρὰ θνητοῖς Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ȣ̓ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion. 133. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων Ion. 878. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτȣ φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτȣ Bac. 523. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993.

῎Αθαπτος. νέκυς ἄθαπτος Ph. 1733. τὸν τȣ̃δε νεκρὸν ȣ̓κ ἄθαπτον ἂν λίποις Tro. 733. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος Tro. 1084. πόσιν ἄθαπτον Hel. 1238. et 1239.

῎Αθεμις. γάμȣς Κύπριδος ἀθέμιτας Ion. 1093.

Ἄθεος. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. φονεύσα τὸν ἄθεον Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. ἰαχὴ σὴ ἄθεος Hel. 1163. βίᴕ κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.

Ἀθέσφατος θέα Iph. A. 232.

Ἀθήναζε Epist. III. et

Ἀθήναζεν Epist. I. et II.

Ἄθικτος. ἑνὸς ἄθικτος Hip. 1002. ἄθικτον εὐνὴν Hel. 801. λέκτρων ἀθίκτων Hip. 652. ἀθίκτοις πέπλοις Iph. T. 799.

Ἀθλεῖν. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317.

Ἀθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ᴕδὲν κάκιόν ἐϛιν ἀθλητῶν γένᴕς Aut. fr. III. 2.

Ἄθλιος. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον Or. 1166. ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον Ph. 1463. ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίᴕ πατρός Ph. 1695. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1261. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον; Hip. 1395. τᴕμᴕ̃ γ' εἵνεκ' ἀθλίᴕ βίᴕ An. 409. ἔρημος ἀθλίᴕ πατρὸς Sup. 1131. ἄθλιος ἐγὼ Iph. A. 472. ἐϛ' ἄθλιός γε κᴕδαμᴕ̃, καὶ πανταχᴕ̃ Iph. T. 568. τὸν ἄθλιον Ἀγαμέμνον' Iph. T. 663. ἄθλιον μόρον Bac. 337. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. ἀθλίᴕ κυνὸς Her. F. 1386. ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. τοῖν ἀθλίοιν τοῖνδ' Or. 121. ἀθλίων γάμων Hel. 674. ὁρῶ—ἀθλίᴕς Œnom. fr. II. 4. ἀθλία γυνὴ Hec. 417. ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρόσοψις ἀθλία Or. 950. τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ Ph. 622. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδαγὸς ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ Med. 1022. γυναικὸς ἀθλίᴕ τύχας Al. 1041. ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. λαχᴕ̃σά γ' ἀθλία—καθίϛαμαι An. 385. μόχθον ἀθλίας Sup. 922. ἔκλυον ᴕ̃σαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' ἀθλίαν Iph. A. 1026. τὴν ἀθλίαν τήνδ' Tro. 36. μητέρ' ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736. ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἄθλιαι γραῖαι γυναῖκες Hec. 322. γενόμεθ' ἄθλιαί γε Ph. 1708. γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς ἀθλίας Hel. 490. τάφᴕ ἀθλίᴕς ἕδρας Hel. 803. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Hel. 1180. ἀθλίᴕς κλοπὰς Her. F. 100. ἀθλίᴕ ϛόματος Or. 219. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. et ἄθλιον βάρος Πενθέως Bac. 1214. ἄθλιον δέμας Tro. 772. τὸ ἄθλιον κεῖν' Hel. 1088. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον Her. F. 303. εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Or. 358. et ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς Ph. 1633. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tro. 489. τέκνα ἄθλια Her. F. 1032. ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. 1137. ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος ἀθλιώτερος El. 1175. ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα; Hel. 600. ἀθλιωτάτῳ πατρί Ph. 1673. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. πασῶν ἀθλιωτάτην Hec. 423. ἀθλιωτάτη βροτῶν Hec. 811. ᾧ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη Ph. 1689. ἀθλιωτάτη γυνὴ Med. 818. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231.

Ἀθλίως. ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. et ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. μάλ' ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. ἀθλίως πράσσᴕσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tro. 1173. ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ Hel. 1300. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. ἀθλίως σωϛέον Her. F. 1385.

Ἆθλον. ἆθλον Ἕλλησιν δορὸς Hel. 43. ταθλα δεινὰ Ph. 1268. ἆθλα κοττάβων Œnei fr. VIII. 3. ψυχὴν αθλα τιθεμένην Fr. inc. XVI. 7.

Ἆθλος. ἄθλᴕς πικρᴕ̀ς Her. F. 827. μεγάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἄθλᴕς προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Ἀθορύβως Or. 629.

Ἄθραυϛος. ἄθραυϛος λιμὴν Cy. 291. πύργοι ἄθραυϛοι Hec. 17. ἐϛᾶσ' ἄθραυϛοι, scil. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1086.

Ἀθρεῖν. ἄθρησον Iph. A. 1416. ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρȣ̃ Hec. 679. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. κᾀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σαφῶς ἀθρήσας Iph. T. 1323. ἄθρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς τȣ̃δ' ἀθρήσας θάνατον Bac. 1325. δισσȣ̀ς ἀθρήσας Cy. 378. τάνδ' ἄθρησον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ἤθρει El. 827. vid. etiam v. 839. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2.

Ἀθρητέον Hip. 379.

Ἀθροίζειν. Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1139. ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' Or. 647. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ph. 78. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 498. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. Ἑλλήνων ὄχλον τοσόνδ' ἀθροίσας An. 607. λεκτȣ̀ς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρȣς Sup. 356. ποίμνας ἀθροῖσαι Cy. 83. μάντεις ἀθροίσας Her. 341. ϛράτευμ' ἀθροίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. ȣ̓ρανὸς ἀθροίζων ἄϛρα Ion. 1147. ἐχθρȣ̀ς ἀθροίσας Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη; Her. 123. ἠθροισμένȣ ϛρατȣ̃ Iph. A. 87. ναυβάτας ἠθροισμένȣς Iph. A. 267. Ἀργείων ὄχλος ἠθροίζεθ', i. e. ἠθροίζετο Iph. A. 1547.

Ἄθροισις ϛρατȣ̃ Hec. 314.

Ἄθροισμα. ἄθροισμ' ἰδὼν Or. 872.

Ἀθρόος. ϛρατὸς ἀθρόος Iph. A. 1000. σοφῶν πλῆθος ἀθρόον Andr. 482. ἀθρόῳ ϛόματι Bac. 724. ἀθρόον δάκρυ Herc. F. 489.

Ἀθυμεῖν. ὅταν τάμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; El. 831.

Ἀθυμία. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac. 610. ἐς ὑμᾶς ἐσῆλθ' ἀθυμία Her. F. 552.

Ἀθύρειν. ἠλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53. πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2.

Ἄθυρμα. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

Ἀθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.

Ἄθυρσος. ἄθυρσοι δραμόντες Or. 1492.

Ἄθυτος. ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

Ἀθῷος. ἀθῷος ἐξ ἐμȣ̃ πάντως ἔσῃ Bac. 671. ἀθῷος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἀθῷος αὐτὴ Med. 1300.

Ἀθώπευτος. ἀθώπευτόν σε An. 460.

Αἶ et αἶ, partic. dolendi Hec. 183. et passim per totum Eurip.

Αἶα. Δωρίδος αἴας Hec. 450. Φρυγῶν ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι αἴας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 403. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435. εἰς τήνδε ᾤκισ' αἶαν Iph. T. 786. μακάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν El. 97. Φωκέων ἐς αἶαν El. 1287.

Αἴαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἰαγμάτων Ph. 337. αἴλινον αἰάγμασιν προσκλαίω Ph. 1520. ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. αἰάγμασι ϛένȣσα Hel. 186.

Αἰάζειν. αἰάζω τύχας Or. 80. τὸν δαίμον' αἰάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν αἰαζόντων Iph. T. 226. αἰάζωμεν Tro. 146. δȣλείαν αἰάζȣσιν Tro. 159. αἰάζȣσα Ion. 1205. ȣ̓κ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετ' Her. F. 1053.

Αἴας. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC.

Αἰγαῖος. Αἰγαῖον πόρον Tro. 82. πέλαγος Αἰγαίȣ πόρȣ Hel. 129. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tro. 88. Αἰγαίαις ἀκταῖς Hel. 1141. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601.

Αἴγειρος. ὑπὸ αἰγείροις Hip. 210.

Αἰγιαλός. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. εἶδον αἰγιαλοῖσι Iph. A. 210.

Αἰγικορεῖς Ion. 1581.

Αἰγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἣν αἰγίδ' ὀνομάζȣσι Ion. 996. αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος Ion. 1580.

Αἴγλα. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 990. μηνάδος αἴγλαν Rh. 534. εἰς αἴγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἴγλαν ib. 549.

Αἰγλάεις. αἰγλάεντα σώματα An. 285.

Ἀΐδας. v. ἀΐδης.

Αἰδεῖσθαι. αἰδέσθητί με Hec. 286. et 806. ἆρ' αἰδȣ́μενοι ib. 515. ὀνομάζειν αἰδȣ̃μαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ματέρ' αἰδȣ̃μαι λέγειν ib. 556. τί ἔτ' αἰδȣ̃μαι ib. 1048. αἰδȣ́μεθ' ὄχλον Ph. 1282. ἐρύθημα προσώπȣ αἰδȣμένα ib. 1496. ȣ̓δὲν αἰδέσῃ Λιτάς; Med. 326. αἰδȣ́μενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. σέβας χειρὸς αἰδῦμαι ib. 335. αἰδύμενος θεὸς ib. 1258. ᾐδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. αἰδεσθεὶς ἐμὲ ib. 860. ἀνὴρ αἰσχρὸς αἰδεῖσθ' ὁ φιλεῖ Iph. A. 380. ἐκβαλεῖν αἰδῦμαι δάκρυ ib. 451. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδῦμαι ib. 452. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ ib. 563. αἰδύμεθ' ἂν Ἀγαμέμνονα ib. 833. πᾶσιν ἐμπέφυκεν αἰδεῖσθαι φίλυς καινὺς ὁρῶσι κ. τ. λ. ib. 839. αἰδῦμαι τάδε ib. 848. αἰδεῖσθαι χρεὼν ib. 997. αἴδεσαί με ib. 1246. συγγόνυς αἰδυμένη καὶ παρθενείαν Rh. 926. ὐκ αἰδῇ θεὸς, κ. τ. λ. Bac. 263. νέας παρθένυς αἰδύμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 43. θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι ib. 102. τὺς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγων ib. 813. κτείνειν ὑμᾶς αἰδῦμαι Ion. 179. αἰδύμεθα Ion. 336. αἰδύμεθ' εὐνὰς Ion. 977. αἰδύμενος τὸ σὸν ὄμμα κ. τ. λ. Her. F. 1199. ὐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τὺς τεκόντας ᾐδέσω Alop. fr. I. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν Antiop. fr. XX. 1.

Ἀΐδης, et dor. ἀΐδας, pro ᾅδης. ἀΐδα ὑποπεμπομέναν Hec. 207. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμυς ib. 483. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν ib. 1033. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. κατ' ἀΐδυ Or. 1399. τὸν ἀΐδα κόσμον Med. 981. ἐς ἀΐδαν προφέρων ib. 1110. ἀΐδα πύλας Al. 124. φόνιον ἀπόπαυσον ἀΐδαν ib. 225. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. ϛαλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. Ἑρμιόνας ἀΐδαν ib. 1193. ἐς ἀΐδαν καταλύσυσα βίοτον Sup. 1004. ἀΐδᾳ πέμψας Iph. T. 159. λοιβὰν ἀΐδα ib. 168. πιϛὸν ἀΐδαν Bac. 1155. ἀΐδαν μέλεον ἔχυσι Hel. 1133. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω ib. 1176. εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ Ion. 1496. ὑποϛρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν Her. F. 737. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης Fr. inc. CLV. 2. ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX.

Αἰδόφρων Al. 662.

Ἀϊδρία. μεταβαλῦσ' ἀϊδρίας Ion. 1614.

Αἰδώς. αἰδώς μ' ἔχει Hec. 970. cf. etiam Or. 101. et 460. Bac. 826. ὐδέ τ' αἰδὼς Ἑλλάδι μίμνει Med. 439. αἰδὼς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. σχολὴ—αἰδώς τε ib. 385. οἷσιν αἰδὼς ib. 998. ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὐδέ τις ἀποτόμυ λήματος ἐϛὶν αἰδὼς ib. 986. αἰδοῖ γε, scil. ἡττήθη An. 919. αἰδῶ φέρει Sup. 911. et Iph. A. 1342. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. et Hip. fr. III. 1. δι' αἰδῦς ὄμμ' ἔχυσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. τὸ τᾶς αἰδῦς ib. 1089. ϛόμα ὐ συνῆψ' ὑπ' αἰδῦς Iph. T. 375. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων ib. 713. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ἐπῄνεσ' αἰδῶ Tro. 713. δι' αἰδῦς εἶπον Bac. 441. αἰδοῖ Her. 6. πολλῆς αἰδῦς τίς ἂν τύχῃ ib. 461. κρύπτων ὑπ' αἰδῦς τὰς τύχας Hel. 424. αἰδῦς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. αἰδῦς ὑπολαβὼν Her. F. 301. ὐκ ἔσχεν αἰδῶ ib. 556. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεῦ πρόσω ib. 557. φρενῶν ὑπ' αἰδῦς Bel. fr. XVI. 14. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. ὑπ' αἰδῦς ὐ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. αἰδῦς δυσκρίτως ἔχω πέρι ejusd. fr. XII. 1. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὺς Tem. fr. IV.

Αἰεὶ, poët. pro ἀεί. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182. αἰεὶ εἶς ἔμελλεν ἔξεσθαι φόνῳ Or. 515. v. etiam v. 604. αἰεὶ δυστυχῆ καθεϛάναι Ph. 87. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 333. αἰεὶ πολέμιον καθίϛαται ib. 542. ὐ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081. αἰεὶ βασιλέων—ὀργὰς ἀφῄρυν Med. 455. v. etiam v. 829. et 1023. αἰεὶ σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ Hip. 170. πολυπλάνητος αἰεὶ ib. 1110. ἀνὰ ϛόμ' αἰεὶ ἔχειν An. 95. τὸ γῆρας αἰεὶ βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 638. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. etc.

Ἀΐειν. ἄϊε ματέρος αὐδὰν Hec. 174. οἵαν ἀΐω φάμαν ib. 177. ἄϊες ἰαχὰν Med. 148. ἰαχὰν ἄϊον ib. 204. ἄϊες ὦ Hip. 362. ἀΐετέ μυ Sup. 819. ὡς ἄϊον Iph. A. 294. ἔνθα ἄϊον ib. 299. ἀΐω Σιμόεντος ἠμέναν Rh. 546. ἄϊον οἴκτυς Tro. 156. τάδε Πενθέως ἀΐεις; Bac. 373. ἀΐεις ὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φάτιν ἄϊον Ion. 508.

Αἰὲν, poët. pro ἀεί. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον Or. 207. σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἱαγμάτων Ph. 337. αἰὲν ἐμόχθει ib. 1544.

Αἰετός. μέσα Αἰετὸς ὐρανῦ ποτᾶται Rh. 531. ὑπ' αἰετῦ δίωγμα φεύγων Hel. 20. χρυσῦν αἰετὸν Meleag. fr. VI. 1. ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. γραπτὺς ἐν αἰετοῖσι τύπυς Hyp. XI. 2.

Αἰθαλόεις. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191.

Αἴθαλον. αἰθάλου κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 911.

Αἰθαλοῦν. μή σ' αἰθαλώσῃ πέπλους El. 1140.

Αἴθειν. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ Sup. 208. αἴθουσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἴθων ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πεύκης αἴθεται σέλας Tro. 298. ἂν αἰθομέναν ib. 1080. δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν Bac. 624.

Αἰθέριος. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄστρων αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίου γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθέριαι Rhes. 530. ἔρρ' αἰθέριον An. 831.

Αἰθήρ. λόγοι πρὸς αἰθέρα φροῦδοι Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθὴρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμον ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἴδωλον ib 1538. διὰ λαμπροτάτου αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὅδ' αἰθὴρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ Iph. A. 365. τῶν εἰν αἰθέρι δισσῶν Διοσκούρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tro. 79. ἔβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκὼς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου αἰθέρος ib. 293. αἰθέρα ναίοντες ib. 391. ἐκέντει φαεννὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα δροσερὸν ib. 863. φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθήρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. θεῖον σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἱέμενοι ib. 1512. πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα ib. 796. ἀστερωπὸς αἰθὴρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. μεσοπόρου δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορείσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθὴρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτύχας ejusd. fr. VIII. 4. γῆ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. φαεινὸς αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλον αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθήρ: αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. φλογερὰν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱερᾶς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.

Αἰθιοπία χθὼν Er. fr. XIV.

Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.

Αἴθοψ. αἴθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.

Αἴθριος. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίου Her. 857.

Αἰκάλλειν. προδότιν αἰκάλλων κύνα And. 631.

Αἰκία. δεινῶς τάνδ' αἰκίαν εἰς οἴκȣς ἔφερε Bac. 1371.

Αἰκίζεσθαι. ȣ̓χ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄργ', αἰκίζεται Or. 388. τυράννων ἑςίαν ᾐκισμένη Med. 1130.

Αἴκισμα. ἀδελφῶν ȣ̓λόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Αἴλινος. αἴλινον αἴλινον Or. 1395. αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω Ph. 1520. αἴλινον ἰαχεῖ Her. F. 348. αἰλίνοις κακοῖς Hel. 170.

Αἷμα. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον ib. 153. αἵματος πέρι ibid. 292. et El. 1259. πόμ' αἵματος Hec. 392. μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ' ib. 537. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ Or. 36. αἷμα γενέθλιον ib. 89. αἷμα πατροφόνȣ ματέρος ib. 192. σέθεν ἀφ' αἵματος ib. 199. ματρῷον αἷμα ib. 285. αἵματος τινύμεναι δίκαν ib. 322. ματέρος αἷμα σᾶς ib. 338. τῶν Ταντα-λιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. αἵματος τιμωρίαι ib. 400. ὁ συνδρῶν αἷμα ib. 406. αἷμ' ἔχων ib. 513. δι' αἵματος ib. 815. ματροκτόνον αἷμα ib. 831. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. φόνιον αἷμα ib. 1256. et Ph. 940. αἷμα ματρὸς μυσαρὸν Or. 1624. αἵματος μητροκτόνȣ ib. 1649. βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. αἷμα δάϊον ib. 248. κοινὸν αἷμα ib. 254. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. αἵματι καὶ θανάτῳ κατέχῃ ib. 791. αἵματι Θήβας ib. 797. ἀντὶ θ' αἵματος αἷμ' ἣν λάβῃ βρότειον ib. 944. 945. δράκοντος αἷμα ib. 1069. ἔῤῥει αἷμα μυρίων νεκρῶν ib. 1480. αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ ib. 1503. δι' αἵματος ἀμερίȣ ib. 1515. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. αἷμα ȣ̓κ ἐνὸν χροΐ Med. 1175. αἷμα ἔςαζε ib. 1198. θεῶν αἷμα ib. 1257. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος ib. 316. αἵματος ἐλεύθερον ib. 1450. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. Περσέως ἀφ' αἵματος ib. 512. δȣλίȣ ἀφ' αἵματος ib. 641. παιδὸς αἵματος κοινȣμένην An. 655. αἵματος δȣ̃ναι δίκην ib. 1109. αἷμα συγγενὲς Suppl. 148. et Œnei fr. I. 2. πατρῷον αἷμα Sup. 264. αἵματος φοινίȣ ῥοὰς ib. 690. ὃν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. μέλανος αἵματος φυσήματα ib. 1114. ἄχραντον αἷμα ib. 1574. αἷμα γῆ δωρήσεται Tro. 382. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139. αἷμ' ἐάσῃς ςάξαι Her. 1041. αἵματος ῥοαὶ Hel. 990. ἅμιλλα αἵματος ib. 1171. αἵματος ἀποῤῥοαὶ ib. 1603. ςαλαγμὸς αἵματος Ion. 1003. προστρόπαιον αἷμα ib. 1260. et Her. F. 1161. καινὸν αἷμα Her. F. 831. αἷμα σύγγονον ib. 1077. φοίνιον αἷμα ib. 1184. αἷμα παιδοφόνον ib. 1201. αἷμα αἵματος πικρὸς δανεισμὸς El. 857. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1. δι' αἱμάτων Or. 1547. Ph. 1058. et 1300. αἵμασι θύμασί τε Iph. A. 1485. ἐξ αἱμάτων Iph. T. 73. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. αἱμάτων ἐχθίςων El. 137. νεοφόνοις ἐν αἵμασι ib. 1172.

Αἱμακτός. ῥανίσι—αἱμακταῖς Iph. T. 644. αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Αἱμάσσειν, vel ττειν. αἱμάξας κόρας Hec. 1117. et Ph. 62. τὰς κόρας αἱμάσσȣσιν Hec. 1171. αἱμάξει δέραν Ph. 1296. πέσεα δάϊα αἱμάξετον ib. 1308. αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. αἱμάσσȣσ' (pro ȣσα) ἄταν Iph. T. 225. ȣ̓χ ᾕμασσε βέλος Bac. 760. αἱμάξεις τὰς ᾠδὰς Ion. 168. σκόπελον ᾕμαξαν πέτρας ib. 274. Δίρκης νᾶμα αἱμαχθήσεται Her. F. 573. ᾑμάχθη πεσὼν El. 574.

Αἱματηρός. αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. et Iph. T. 300. et in nominat. αἱματηρὸς πέλανος Rh. 430. αἱματηρὸν φόνον Iph. A. 512. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. τὰν αἱματερὸν ἄταν Or. 960. δρόσον αἱματηρὰν Iph. T. 443. σὺν αἱματηραῖς ςαγόσι Ph. 1424. χέρας αἱματηρὰς An. 502. αἱματηρὸν ξίφος Ph. 628. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. αἱματηρὰ ςόμια Iph. T. 935. φίλτρα αἱματηρὰ Hel. 1110.

Αἱματόεις. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. αἱματόεντα σώματα νεκρῶν Tro. 594.

Αἱματόῤῥυτος. ῥανίσιν αἱματοῤῥύτοις Iph. A. 1515.

Αἱματοςαγής. σῶμαθ' αἱματοςαγῆ Sup. 812.

Αἱματῶν. αἱμάτω θεᾶς βωμὸν Andr. 259. ὄνυχα λευκὸν αἱματῶτε Sup. 77. κρᾶτας αἱματώμενοι Ph. 1156. ἡματωμένη χεῖρας Bac. 1133.

Αἱματωπός. τὰς αἱματωπὰς κόρας Or. 256. et τὰς αἱματωπὰς θεὰς An. 979. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωπὰς Her. F. 933.

Αἱμόῤῥαντος. αἱμοῤῥάντων ξείνων Iph. T. 224. αἱμόῤῥαντοι θυσίαι Al. 132.

Αἱμοσταγής. αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες Thes. fr. I. 3.

Αἱμύλος. ὀκ Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Tel. fr. XIX. 1. αἱμύλον δόρυ Rh. 709. αἱμυλώτατον κρότημα ib. 498.

Αἵμων, filius Creontis. Αἵμονος γάμοι Ph. 951.

Αἵμων, adject. λύκυ αἵμονι χαλᾷ Hec. 91.

Αἰνεῖν. ᾔνυν πέπλυς Hec. 1154. ὀκ αἰνέσω ποτὲ Or. 498. et ὀ ποτ' αἰνέσω ib. 519. αἰνῶ τάδε ib. 784. et Med. 908. παύσομαί σ' αἰνῶν Or. 1161. λέκτρον, ᾧ ποτ' ᾔνεσας, δὸς ib. 1658. αἰνέσας ταῦθ' Ph. 484. σὲ αἰνῶ ib. 617. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ὀδ' ἀστὸν ᾔνεσ', i. e. ᾔνεσα Med. 223. ᾔνεσ' (i. e. ᾔνεσε) ἀνδρὶ πάντα ib. 1157. αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. αἰνῶ σε ib. 483. et Iph. A. 506. ἐπείπερ ᾔνεσεν Hip. 1319. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. ᾔνεσάν μοι θεαὶ ib. 12. εἴπερ ᾔνεσεν τάδε ib. 528. ὀδ' αἰνέσει με ib. 569. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως ib. 1039. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ ib. 1096. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. ταύταν ᾔνεσα βιοτὰν An. 786. αἰνῶ δ', ὃς κ. τ. λ. Sup. 201. κᾂν θέλωσιν αἰνέσαι ib. 388. τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν ib. 707. σὲ ᾔνεσα Iph. A. 655. αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν ib. 824. αἰνύμενοι οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισῦσι τὰς αἰνῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν ib. 979, 980. τὸν ξένον αἰνέσαι προθυμίας ib. 1371. τὸ πρόθυμον ᾔνεσα Iph. T. 1023. μὴ αἰνυσῶν λόγυς ib. 1073. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, αἰνῶ ib. 1486. τίν' αἰνεῖς; Rh. 708. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ ib. 709. μάλιστά σ'—ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. αἰνῶ Φοῖβον ὀκ αἰνῦσα πρὶν Ion. 1609. ᾔνεσ', ὄνεκ' κ. τ. λ. ib. 1614. ὀκ ἂν αἰνέσῃ Her. F. 1412. αἰνῶ τῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396. αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα ib. 1247. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτ' Antiop. fr. XI. 3. ἡλίυ τοξεύματ' αἰνεῖν Bel. fr. XVII. 8. τὴν εὐγένειαν αἰνῦσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἄγαν αἰνύμενος Her. 205. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνυμένης Ion. 621. αἰνεῖσθαι μισῶ Alcmen. fr. IX. 2.

Αἴνιγμα. σοφῆς αἴνιγμα παρθένυ Ph. 48. αἴνιγμα Σφιγγὸς ib. 50. παρθένυ κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον ib. 1721. αἴνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. αἴνιγμα σαφὲς Tro. 621. τόδ' ἐστ' ἐκεῖν' αἴνιγμ' Hel. 794. αἴνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1056. τὰ κλεῖν' αἰνίγματα ib. 1682. et 1747. δυστόπαστ' αἰνίγματα Sup. 138. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Αἰνιγμός. Σφιγγὸς αἰνιγμὺς Ph. 1362. ἐν αἰνιγμοῖσι Rh. 754.

Αἰνίσσεσθαι. τί λόγοισιν αἰνίσσεται; Ion. 430. τόδ' ὡς ὕποπτον ᾐνίξω Her. F. 1120. γνωρίμως αἰνίξομαι El. 946.

Αἰνόγαμος Hel. 1130.

Αἰνόπαρις Hec. 945.

Αἶνος. αἶνος δυσχερέστερος λόγων Hip. 484. αἶνον τὸν πάρος εὖ σώσομεν Cy. 201. αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. ἦν τις αἶνος Dan. fr. VIII. 1.

Αἴολος, nom. propr. filius Hellenis Æol. fr. XXIII. 2.

Αἰόλος, adject. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498.

Αἰολόχρως νὺξ Pi. fr. II. 4.

Αἰπεινός. Ἰλίῳ αἰπεινᾷ An. 103. αἰπεινά μοι μαντεῖα Ion. 739.

Αἶπος. πρὸς αἶπος ἔρχεται Al. 503.

Αἴρειν. πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντι Hec. 965. Φρυγῶν ἐς αἶαν αἴροιεν στόλον ib. 1141. σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. πτηνὸν ἆραι σῶμ' Med. 1297. ἄρατέ μυ δέμας Hip. 198. πρόσφορά μ' αἴρετε ib. 1361. νὶν ὑψηλὸν αἴρει Sup. 555. τὸν εὐτυχῆ ἄν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 608. αἴρω χεῖρ' ib. 772. πᾶς τις θάρσος αἶρε Iph. A. 1598. ἐκ τερμάτων νόστον ἄρωμεν Iph. T. 117. αἴρυσι particip.) λείαν Rh. 326.

ἀσπίδ' αἰρέτω χερὶ ib. 451. κȣφον αἴρῃ βῆμ' Tro. 342. γραῖαν πεσȣσαν ἴρετ' εἰς ὀρθὸν ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρὴ —αἴρειν νιν Bac. 942. ἄρας χεῖρα Cy. 417. ἄρας θερμὸν ib. 457. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω Her. 323. ἰςὸν ἦρον Hel. 1628. ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις; ib. 1643. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. πρύμνηθεν αἴρει μ' ib. 928. ȣ σκῆπτρα ἀρεῖτε Her. F. 255. ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη El. 2. λȣτρ' ὡς τάχιςα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω ib. 791. ἦρον κανᾶ ib. 800. ὡς ἦραν χεροῖν ib. 813. αἴρει κακὰ ib. 942. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος ἀραμένα Hec. 107. ἧς ȣκ ἂν ἄραιτ' (i. e. ἄραιτο) ἄχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ Ph. 437. μαςὸν ἱκέταν αἰρομένα ib. 1562. σίδηρον ἤρατο Iph. A. 938. αἴρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἴρεσθε τύμπανα Bac. 58. αἰρέσθω κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 1210. ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος Cy. 471. ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ Her. 314. νεῖκος ἠράμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμένειαν ἠράμην Her. 991. κοινȣς αἰρόμενος πόνȣς Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἴρεσθ' Her. F. 147. αἴρεσθ' ἔσω τεύχη El. 360. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3. 3) Pass. αἴρομ' ἔννυχος δείμασι Hec. 69. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. θυμὸς αἴρεται πρόσω Iph. A. 919. ἀρθεῖσαι δρόμῳ Bac. 747. ἀρθεῖσ' ἄφαντος Hel. 612. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα ib. 1532. πνεύματ' αἴρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἠρμένον Fr. inc. XXVI. 1.

Αἱρεῖν. Τροίαν εἷλε Hec. 443. εἷλον Αἰγύπτȣ τέκνα ib. 886. ȣ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ ib. 797. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν ib. 972. ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίȣ πατρὸς ib. 1213. δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ Ph. 565. ἢν ἕλῃς γῆν τήνδ' ib. 574. ἑλὼν πάτραν ib. 576. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἑλεῖν πόλιν ib. 1183. ὃν ἄρτι ἑλὼν ib. 1325. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες ib. 1432. ἑλεῖν βȣλεύματα Med. 372. ᾧ με νῦν ἑλεῖν δοκεῖς Hip. 1002. πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον πλᾶκτρον Al. 126. σ' ἐν ἀφύκτοισιν εἷλε δεσμοῖς ib. 988. μή μ' ἕλῃς ᾑρημένον ib. 1068. τὸ Τροίας εἷλον πέδον An. 11. εἷλέ σ' Ἄρης ib. 106. εἷλε λόγοισι δολίοις ib. 289. Τροίαν ἑλεῖν ib. 369. et Τροίαν εἷλον ib. 543. εἷλόν νιν αἰχμάλωτον ib. 584. ἑλὼν Τροίαν ib. 628. σὸν εἷλον χερσὶ κάλλιςον δέμας ib. 1279. ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν Sup. 845. ȣκ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερὶ ib. 1069. κάλλιςα σκῦλ' ἑλὼν Iph. A. 1629. πῶς αὐτȣς εἵλετε; Iph. T. 252. et πῶς νιν εἵλετε; ib. 256. ἑλὼν Ἀχαιȣς Rh. 172. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν ib. 195. ἕλοι Μενέλαν ib. 257. πολεμίȣς ᾑρηκέναι ib. 330. οἷόν σε βίȣ τέλος εἷλεν; ib. 735. μή μ' ἔρως ἕλοι ἵππων ib. 859. ȣς Ἄρης ἕλοι Tro. 376. ȣς ἕλοι δόρυ ib. 387. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἑλών, scil. κόσμον Her. 698. αἱρεῖ τέτρωρον ἅρμα ib. 859. εἷλέ σ' ἡ Δίκη ib. 941. ὡς ἕλοι γάμον ἐμὸν Hel. 241. λέχεα σέθεν ὡς εἷλε ib. 1129. πολλȣς εἷλ' Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνȣ πόλιν ἑλὼν ib. 1510. cf. etiam El. 5. ἑλὼν δὲ Ion. 828. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν ib. 994. ἡμῖν τέκν' εἷλες καὶ δάμαρθ' ib. 1380. τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἑλȣσα El. 141. ἐκ κανȣ ἑλὼν σφαγίδα ib. 810. μῶν σ' οἶκτος εἷλε ib. 968. Τρωϊκὴν εἷλε χθόνα ib. 1279. μ' ἔρως ἕλοι Dic. fr. I. 1. 2) Med. σύν σοι κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεβεῖς ἕλῃ φίλȣς ib. 627. τὸ τȣδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. ἑπτ' ἄνδρας ἑλȣ Ph. 748. τοῖνδ' ἑλȣ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον ib. 958. ξυνεργὸν εἱλόμην Med. 396. αὐτὴ τάδ' εἵλȣ ib. 605. σκέψαι φόνον, οἷον αἱρῇ ib. 852. καινὸν ἕλοιτο λέχος Al. 466. ȣτοι δικαςήν σ' εἱλόμην Sup. 252. ςρατηγὸν αἱρεῖσθαι ib. 726. ἑλέσθαι μνηςήρων ἕνα Iph. A. 68. Ἑλένην ἕλωμαι ib. 488. ἀδελφὸν εἱλόμην χεροῖν Iph. T. 373. τὴν ἡδονὴν ȣ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ Rh. 179. πάροιθ' αἱρήσεται τὴν σὴν δύναμιν Her. 57. τȣς ἀμείνονας φίλȣς ἑλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἱρεῖσθαι

μέγαν ib. 505. γάμȣς ἑλομένη Hel. 301. ȣ̓χὶ τȣ̃το τὸ καλὸν αἱρήσομαι ib. 959. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. εἵλετο ςρατηλάτην ib. 1082. πόλεμον αἱρȣ̃νται μέγαν Alex. fr. IX. 2. ἑλȣ̃ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2. πρὸ τȣ̃ καλȣ̃ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. 1. 36. ἑλέσθαι ψεῦδος Fr. inc. B. 18. 3) Pass. πόθῳ κόρης αἱρῇ Med. 624. ᾑρέθην ἐν μάχῃ Sup. 635. αἱρεθεὶς ἑκὼν Iph. A. 1364. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς Hel. 1637. ᾑρημένων δωμάτων ᾑρήμεθα El. 1009. εἰ αἱρεθήσεται πόλις Er. fr. I. 44. ᾑρέθην λόγων κριτὴς Phœ. fr. IX. 1.

Αἵρεσις. πικρὰν αἵρεσιν βίȣ An. 384. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364.

Αἶσα. θεȣ̃ αἶσα An. 1204. ἔτι ποτ' αἶσα Sup. 623.

Αἰσθάνεσθαι. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι Hec. 1069. ᾐσθόμην σέθεν φωνῆς ἀκȣ́σας ib. 1114. ἁμαρτȣ̃σ' ᾔσθετ' Or. 575. αἰσθάνῃ ib. 750. ᾐσθόμην κτύπȣ τινὸς ib. 1311. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ᾔσθετ' ἠδικημένη Med. 26. σ' ᾔσθοντ' ȣ̃σαν σοφὴν ib. 539. ᾐσθόμην ἀβȣλίαν ἔχȣσα ib. 882. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. αἴσθοιτο πατὴρ ib. 1192. ᾐσθόμην σȣ ib. 1392. ἐπεὶ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκȣσαν Al. 156. μακρȣ̃ βίȣ ᾐσθόμην ἐρῶντά σε ib. 718. ᾐσθόμην ȣ̓ σαφῆ λόγον An. 1049. τίνος αἰσθάνομαι θείȣ; ib. 1227. ὡς θέλοντά μ' ᾔσθετο Sup. 394. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετ' ἂν σαφῶς Iph. A. 1582. ὡς ᾔσθȣ καλῶς Iph. T. 1180. φασγάνȣ ᾐσθόμην Rh. 795. ᾐσθόμην τὰ τῆς θεȣ̃ Hel. 659. τὰ τῶν φίλων αἰσθέσθαι κακὰ ib. 770. αἰσθοίμην ἐγὼ El. 620. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5. ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως Epist. IV. 32. ᾐσθημένον πȣ τὴν τύχην Or. 1550. ᾔσθημαι Hip. 1403. ᾐσθημένοι χωρȣ̃σ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 671. τῶν κακῶν ᾐσθημένος Tro. 633.

Αἴσθημα τῶν κακῶν Iph. A. 1243.

Αἴσθησις El. 290.

Αἴσιος. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιȣ́μεθα Iph. A. 607. αἰσία ἡμέρα Ion. 421. ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596.

Αἰσίως. εἰ αἰσίως ἔλθοιμεν Ion. 410. αἰσίως Tem. fr. XX.

Ἀΐσσειν. ὑπὲρ μητρὸς ἀΐσσω Hec. 31. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω ib. 1106. αὔραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1429. ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἔπι Ph. 1388. ἦσσον λόγχαις ib. 1391. εἰς ὅπλ' ἦσσον ib. 1475. δι' ἐμᾶς ᾔξε νηδύος ἄδ' αὔρα Hip. 165. διὰ κεφαλᾶς ἀΐσσȣσ' ὀδύναι ib. 1352. μετάρσιος ἦξα Al. 966. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. ἀΐσσω τήνδ' εἰς πυρὰν ib. 1065. ἐγγὺς Πλειάδος ἀΐσσων Iph. A. 8. σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις ib. 12. ἀΐξαντες δορὶ ib. 80. μάτην ἦξ' (i. e. ᾖξα) ib. 742. μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει Iph. T. 192. διὰ ςέρνων φόβος ἀΐσσει Tro. 157. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι ib. 1086. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. ᾖσσ' ἐκεῖσε, κᾆτ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐπὶ τȣ̃θ' ὡρμημένος ᾖσσε ib. 631. ἦξαν πελείας ὠκύτητ' ȣ̓χ ἥσσονες ib. 1088. ȣ̓δ' ἦξας εἰς ἔρευναν Ion. 328. ὃ ἦξας ὀρθῶς ib. 572. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844.

Ἄϊςος. ἄτας ἐμᾶς ἄϊςος εἶ Tro. 1313. ἄϊςον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321.

Ἀΐςωρ. ὅπλων καὶ μάχης ἀΐςορες An. 683.

Αἰσυμνᾶν. ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς Med. 19.

Αἶσχος. δύσγαμον αἶσχος Tro. 1114. αἶσχος καὶ ψόγον κεκοίνωνται Melan. fr. XXVI. 3.

Αἰσχροκερδής. ȣ̓κ αἰσχροκερδεῖς; scil. ἐςὲ An. 452.

Αἰσχροποιός. ἔῤῥ', αἰσχροποιὲ Med. 1346.

Αἰσχρός. ἀνὴρ αἰσχρὸς Iph. A. 380. μισθὸν ȣ̓κ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. ςέφανος ȣ̓κ αἰσχρὸς Tro. 401. ἐν αἰσχροῖσι σὲ τιθεὶς Al. 1040. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις Hel. 704. αἰσχρȣ̀ς ἔρωτας Er. fr. II. 25. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. αἰσχρὰ φυγὴ Ph. 1685. αἰσχρὰν κληδόνα Al. 316. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phryx. fr. VIII. 2. ȣ̓κȣ̃ν τόδ' αἰσχρὸν—; Hec. 311. οἶδεν τόγ' αἰσχρὸν ib. 602. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος ib. 806. ἡμῖν αἰσχρὸν τόδε ib. 1248. v. etiam Rh. 102. αἰσχρὸν, πρόσπολον φέρειν τάδε Or. 106. αἰσχρὸν, εἰ μὲν κ. τ. λ. Ph. 1006. θανάτȣ δῶρον ȣ̓κ αἰσχρὸν ib. 1020.

αἰσχρὸν παρὰ κλαίεσι θοινᾶσθαι ξένες Al. 545. αἰσχρὸν, παρεῖναι κέρδος ib. 1036. ἅψασθαι ἐκ αἰσχρὸν λόγε An. 663. αἰσχρόν γ' ἔλεξας Sup. 296. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά; ib. 768. αἰσχρόν μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγες Iph. A. 830. αἰσχρὸν,—βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυναικί τοι αἰσχρὸν El. 344. cf. etiam v. 932. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ; Æol. fr. I. et fr. inc. XV. ἐκ αἰσχρὸν ἐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX. 4. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς ςρατε αἰσχρὸν σιωπᾶν Ph. fr. IX. 2. πολλοῖσι δέλοις τἔνομ' αἰσχρὸν Phryx. fr. X. 1. αἰσχρὸν εἰπεῖν Fr. inc. CC. αἰσχρῶν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. δράσαντι αἰσχρὰ ib. 1086. αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957. αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. vid. etiam v. 411. 500. 503. 505. 511. et 999. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις αἰσχρῶν πέρι An. 237. κᾀκεῖ τάγ' αἰσχρὰ ib. 243. αἰσχρὰ σαυτῷ λέγεις ib. 649. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. σιγᾶν ἄμεινον ταἰσχρὰ Tro. 384. κάμνεσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ ejusd. fr. X. 3. αἰσχρὰ κέρδη Rha fr. II. 7. αἰσχίων φανῇ Med. 501. αἴσχιον εἶδος Hel. 270. αἴσχιςον αἰτῶ ςέφανον Ph. 1378. αἰσχίςες λόγες Hip. 499. et αἰσχίςων λόγων ib. 692. αἰσχίςην νόσον Or. 10. αἰσχίςης θεε Ar. fr. XXV. 1. αἴσχιςον ἔργον Or. 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων αἴσχιςον κ. τ. λ. Iph. T. 606. τολμήματα αἴσχιςα Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίςοισιν Andr. 928. αἴσχιςα adverbial. positum: αἴσχιςα Τροίαν εἷλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς αἴσχιςα Rhes. 757. αἴσχιςα καὶ κάκιςα κατθανόνθ' Bac. 1306.

Αἰσχρεργία. Μαινάδων αἰσχρεργίαν Bac. 1060.

Αἰσχρῶς. λιπεσ' αἰσχρῶς δόμες Or. 99. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 167. τὸν αἰσχρῶς ζῶνθ' Al. 958. θανέμεθα αἰσχρῶς An. 577. αἰσχρῶς ἡ δίκη διοίχεται Sup. 530. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσχρῶς ἔπεσον Rh. 82. λήθεσιν αἰσχρῶς ib. 810. αἰσχρῶς πεδί' ἀπώλεσας Tro. 768. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. αἰσχρῶς θάνω Her. F. 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22. ἔγημας αἰσχρῶς μητέρ' El. 916. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051.

Αἰσχύνα. vid. αἰσχύνη.

Αἰσχύνειν. αἰσχύνειν λέχη Hip. 408. ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ib. 420. ἔ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίες δόμες ib. 719. ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. αἰσχύναντά με ib. 1172. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1031. αἰσχύνας ἐμὲ Her. 286. γέροντα πατέρα—ᾔσχυνας Hel. 727. τὴν Τροίαν πλεῖςον αἰσχύνοιμεν ἂν ib. 955. ἣν ἔποτ' ᾔσχυνεν εὐνῇ El. 44. πονήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα Er. fr. II. 27. δέλη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι Hec. 552. v. etiam v. 968. Or. 98. et 281. Ph. 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac. 204. Her. 542. Ion. 934. et 1074. Her. F. 1160. El. 45. et 900. et Cresph. fr. VI. 2. αἰσχύνεται τἀγαθ' ἀσκήσας κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην Hel. 422. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἐδὲν αἰσχυνθεὶς Or. 800. κρύπτεις δέμας αἰσχυνθεὶς Hip. 1291.

Αἰσχύνη. αἰσχύνην φέρει Hec. 1241. et Ion. 854. ἐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. αἰσχύνην ἔχει An. 243. et ita βάςαγμα αἰσχύνην ἔχον Sup. 767. μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς An. 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσχύνης ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσχύνῃ Rh. 102. αἰσχύνην Ἀργείοισι. Tro. 171. ἡ αἰσχύνη βάρος τε ζῆν—νομίζεται Her. 201. ἐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. αἰσχύνην ὄφλῃ Hel. 67. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. 2) dor. αἰσχύνα. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 202. δύσγαμον αἰσχύναν ib. 693. cf.

etiam v. 696. 3) plur. ἐν αἰσχύναις ἔχω Sup. 164. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423.

Αἰτεῖν. αἰτεῖ, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν—λαβεῖν Hec. 40. ᾔτει γέρας ib. 96. cf. etiam Rh. 169. et 181. Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. αἴσχιςον αἰτῶ ςέφανον Ph. 1378. ᾔτησε Φοῖβον An. 53. πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην ib. 1003. cf. etiam v. 1108. αἰτεῖν τἀμὸν ὄνομ' Iph. A. 962. τοῖς θεοῖσι χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. ταύτην μνηςῆρες ᾔτουν El. 21. διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. οὐ σὲ κατθανεῖν, ἀλλὰ τήνδ', ᾐτήσατο Hec. 390. αἰτοῦ πόλιν Or. 1611. et ita αἰτοῦ Κρέοντα Med. 940. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931. σ' αἰτοῦμαι Med. 336. v. etiam v. 775. 780. 869. et 942. αἰτουμένης κλῦθί μου Hip. 872. σὲ αἰτήσομαι τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμὰ Al. 162. v. etiam v. 301. τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι Hel. 516. conf. etiam v. 1064. εἰ δίκαι' αἰτούμεθα El. 675.

Αἰτία. τίν' αἰτίαν ἔχων; Hec. 1203. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. αἰτίας ἀποςροφὴν ib. 1036. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν ib. 1067. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; ib. 1127. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ Tro. 305. τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. πολλῶν κακῶν αἰτίαν El. 213. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1266.

Αἰτίαμα. ἀντιθεῖσ'—αἰτιάματα Tro. 918.

Αἰτιᾶσθαι. τὰ Φοίβου αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. μή με, τοῦτον δ' αἰτιῶ Ph. 632. μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ Med. 605. Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα. Rh. 851. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cycl. 284. αἰτιάσασθαι θεοὺς Ar. fr. XXXI. 2. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδοῦ Epist. V.

Αἴτιον. αἴτιόν τι καὶ νόμος Hec. 974. τὸ αἴτιον πόσις σὸς Iph. A. 939. οὐ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται Iph. T. 120. τί ποτε τοῦτο αἴτιον; Phaëth. fr. V. 2. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II.

Αἴτιος. εἴτε σίδαρος—αἴτιος Ph. 354. αἴτιος κακῶν Med. 332. et 1080. et Iph. A. 895. οὐδὲν ἄτας αἴτιον Hip. 1149. Ζεὺς αἴτιος Al. 3. οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. οὐδὲν ὄντες αἴτιοι Hip. 933. cf. etiam Her. F. 1310. οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' El. 1040. φθίνουσ' αἰτίοις Dan. fr. 1. 9. οὐδὲν αἰτία πόλις Suppl. 879. conf. etiam Hel. 621.

Αἴτνα. βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Αἰτναῖος. Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Αἰτναῖος ὄχθος ib. 114. Κύκλωψ Αἰτναῖος ib. 366. Ἥφαις' ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. τὰν Αἰτναίαν χώραν Tro. 220. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. Αἰτναῖα σφαγεῖα ib. 394.

Αἰτωλίς. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν Ph. 988. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν ib. 1173.

Αἰτωλός. Ἄρην Αἰτωλὸν Ph. 136.

Αἴφνης Iph. A. 1581.

Αἰχμά. vid. αἰχμή.

Αἰχμάζειν. δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Αἰχμαλωτικός. δόμοις ἐν αἰχμαλωτικοῖς Tro. 871.

Αἰχμαλωτίς. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963. et 1060. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. v. etiam v. 1016. 1096. et 1120. αἰχμαλωτίδας Θηβαίας Ph. 193. αἰχμαλωτίδας κόρας ib. 567. κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tro. 28. αἰχμαλώτιδας ἄγω ib. 297.

Αἰχμάλωτος. ἥκει τις αἰχμάλωτος Ph. 715. ἥν τις ἔγραψεν αἰχμάλωτος Iph. T. 585. εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν Hec. 267. αὐτὴ αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. εἷλόν νιν αἰχμάλωτον An. 584. cf. etiam v. 872. 909. et 933. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tro. 35. ναυσθλοῦμαι αἰχμάλωτος ib. 673. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων El. 1008. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας Hec. 881. αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695.

Αἰχμή. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. αἰχμὴν εἰς μίαν καθέςατον Ph. 1279. ὑπ' αἰχμῆς Tro. 346. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. 2) dor. αἰχμά. ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. φονία αἰχμὰ Tro. 819. Ἑλλὰς αἰχμὰ ib.

839. *ἐν αἰχμᾷ* Her. F. 437. 3) plur. *ἐν αἰχμαῖς* Rh. 251. et Æol. fr. VII. 1.

Αἰχμητής. *ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν αἰχμητὴν* Hec. 120. *ȣκ αἰχμητὴς πέφυκεν* Or. 752.

Αἰών. *ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι* Hec. 755. *αἰῶνα τὸν σύμπαντα δȣλεῦσαι* ib. 757. *μακάριος αἰὼν* Or. 602. *ἀϛάθμητος αἰὼν* ib. 979. *αἰῶνα διάξȣσα* Ph. 1521. *αἰῶνα μέλεον* ib. 1529. *ζηλωτὸς αἰὼν* Med. 243. *μακρὸς αἰὼν* ib. 429. Glauc. fr. IV. Œnom. fr. IV. 3. et fr. inc. LXXVII. *ἔχȣσα δυσπέρατον αἰῶν'* Med. 648. *μετὰ δ' ἵϛαται ἀνδράσιν αἰὼν* Hip. 1109. *δι' αἰῶνος μακρȣ͂* ib. 1426. *ἕς τ' ἂν αἰὼν ȣμὸς ἀντέχῃ* Al. 338. *δι' αἰῶνος* ib. 478. *τίν' αἰῶνα ἕξεις;* An. 1216. *αἰῶνος πόνȣς* Sup. 1005. *αἰῶνα δ' ȣκ ἔξεϛιν* ib. 1084. *ἕτερον αἰῶνα οἰκήσομεν* Iph. Aul. 1507. *βαρὺς αἰὼν* Iph. T. 1122. *λιπȣ͂σ' αἰῶνα* Bac. 92. *βραχὺς αἰὼν* ib. 395. *Αἰὼν, Κρόνȣ παῖς* Her. 900. *αἰὼν δυσαίων* Hel. 214. *αἰῶνα τείνει* Ion. 625. *θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν'* ib. 638. *εἱλισσόμενός τις αἰὼν* Her. F. 671. *ἡδὺς αἰὼν* Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. *ἀνέπνευσεν αἰῶνα* Phi. fr. XIV. *ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς* Plis. fr. VI. 3. 2) Dicitur et *ἡ αἰών*: *σκοτίαν αἰῶνα* Ph. 1492.

Αἰωρεῖν. *τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρȣ́μενος* Hec. 32.

Αἰώρημα. *δύϛηνον αἰώρημα κȣφίζω* Sup. 1047. *φόνιον αἰώρημα* Hel. 359. *τεταμέναν αἰωρήμασι* Or. 981.

Ἄκαιρος. *γνώμα ἄκαιρος ὄλβȣ* Iph. T. 420. *ἄκαιρος εὔνοια* Hipp. fr. XVII. *τὸ ἄκαιρον ἅπαν μὴ προσείμαν* Fr. inc. CLXIII. 2. *ἄκαιρ' ἀπώλλυτο* Hel. 1087.

Ἀκάμας *χρόνος* Pi. fr. III. 1.

Ἄκαμπτος. *ἄκαμπτον φρένα* Hip. 1268.

Ἄκανθα. *διαδȣ͂ναι νῶτον ἄκανθάν τ'* Tro. 117. *ἐξελκτέον διπλῆν ἄκανθαν* El. 492.

Ἀκάρπιϛος. *ὑπὲρ ἀκαρπίϛων πεδίων* Ph. 218.

Ἄκαρπος. *ἄρȣραι πεδίων ἄκαρποι* Her. F. 369. *πέδον ἄκαρπον* Œd. fr. XVII. 8.

Ἄκατος. *λαῖφος ἀκάτȣ θοᾶς* Or. 341. *ἀκάτȣ μελέας* Tro. 1100. *κομίζεις θοὰς ἀκάτȣς* Hec. 446.

Ἀκεῖσθαι. *εἴθε μοι—βλέφαρον ἀκέσαι', ἀκέσαιο* Hec. 1067. *τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι* Med. 199. *πρὸς τὴν νόσον τοι τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι* Bel. fr. XVIII. 2.

Ἀκέλευϛος. *ἀκέλευϛόν μ' ἐβȣλήθη λαβεῖν* Ion. 1359. *δεῖ δή με κἀκέλευϛον —συνεκκομίζειν σοι πόνȣς* El. 71.

Ἀκέραιος Or. 920. et Ph. 950. *ἀκέραιον λέχος* Hel. 48.

Ἀκέϛωρ. *ὦ Φοῖβ' ἀκέϛωρ* An. 901.

Ἀκεσφόρος. *ἀκεσφόρον νόσων* Ion. 1005.

Ἀκήρατος. *ἐξ ἀκηράτȣ λειμῶνος* Hip. 73. et *ἀκήρατον λειμῶν'* ib. v. 76. *κακῶν ἀκήρατος* ib. 949. *ταῖς τύχαις ἀκήρατος* Her. F. 1314. *δι' ἀκηράτων κόλπων* Rh. 352. *τȣ̀ς ἀκηράτȣς πλόκȣς κόμης* Ion. 1266. *μόσχον ἀκήρατον* Iph. A. 1083. *ἀκήρατόν με λαβὼν* Tro. 670. *ἐλαίας ἐξ ἀκηράτȣ* Ion. 1436. *ἀκήρατον λέχος* Or. 574.

Ἀκήρυκτος. *ȣ̓ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε* Her. 91.

Ἀκίνδυνος. *ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν* Med. 248. conf. etiam Iph. A. 17.

Ἀκινδύνως *κτανεῖν* Rh. 588.

Ἀκίνητος. *ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων* Ion. 474. *ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων* Iph. A. 15. *ȣ̓δὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ* Bac. 726. *ἐξ ἀκινήτων βάθρων* Iph. T. 1157.

Ἀκίχητος *φίλων* Ion. 701.

Ἄκλαυϛος Hec. 30. et Al. 171. *ἐᾷν ἄκλαυϛον* Ph. 1628. *ἄκλαυϛα τέκνα* An. 1236.

Ἀκλεής. *ὀλοίμην ἀκλεὴς* Hip. 1028. *βίον ἐξεπέρασ' ἁγνῶς, ἀκλεὴς* Iph. A. 18. *ἀκλεὴς δόξα* Her. 623.

Ἀκλεῶς. *ἀκλεῶς κατθανεῖν* Or. 784. *ἀκλεῶς θανεῖν* Rh. 752. *ἀβȣ́λως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν* ib. 761.

Ἄκληρος. *ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων* Tro. 32.

Ἄκληϛος. *θύρας ἔχων ἀκλήϛȣς* Iph. A. 340. *ἄκληϛ' ἄδȣλα δώμαθ'* An. 594.

Ἄκλητος. *ἄκλητος ὢν φίλοις* Rh. 399. *ἐλθȣ͂σ' ἄκλητος* Iph. A. 457.

Ἄκλυϛος. *Αὖλιν ἀκλύϛαν* Iph. A. 121.

Ἀκμάζειν. ἀνὴρ ἀκμάζων Rh. 795.
Ἀκμή. ἀκμὴ καλεῖ Hec. 1042. ἀκμὴν γ' ἐπ' αὐτὴν Ph. 1088. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ Hel. 903. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν Her. F. 532. ὁ νῦν ἀκμὴ El. 275. στείχειν ἀκμὴ ib. 684. φασγάνων ἀκμὰς Or. 1482. ἐμπύρους ἀκμὰς Ph. 1261. χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1205.
Ἄκμων. χρυσέων ἀκμόνων El. 443.
Ἀκοή, et dor. ἀκοά. οὐδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962. ἀκοὰν βάλω Or. 1282. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην Ph. 826. εἰς ἀκοὰς ἥκει ib. 1489. βίου τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496.
Ἀκοινώνητος. ἀκοινώνητον εὐνὰν An. 471.
Ἀκοίτας. θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν Hec. 937. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἀθλίους ἀκοίτας Tro. 1309.
Ἄκοιτις. ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων Al. 199. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν ib. 529. γενναιοτάταν ἄκοιτιν ib. 997.
Ἀκόλαστος. ἀκόλαστος ὄχλος Hec. 607. ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς Antiop. fr. VII. 4. ἀκόλαστα μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἀκόλαστα ἤθη Er. fr. II. 22. ἀκόλαστα τέκνα Fr. inc. CXXX.
Ἄκομψος Hip. 986. φαῦλον ἄκομψον Lic. fr. I. 1.
Ἀκοντίζειν. εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραὶ Or. 1241. λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα πύργων ἀκοντίζοντας Ph. 1174. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο Bac. 1096.
Ἀκοντιστήρ. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι Ph. 142.
Ἀκόρεστος. ψυχὰ ἀκόρεστος Her. 927. ἀκόρεστα νείκη Med. 639.
Ἄκος. πημάτων ἄκος Hip. 600. κακῶν ἄκος Al. 133. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων An. 121. εἴ τι δὴ τόδ' ἐστ' ἄκος Iph. T. 43. δίψης ἄκος Cy. 97. σωτηρίας ἄκος Hel. 1061. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 269. οὔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη Her. F. 93. ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη El. 1111.
Ἀκοσμία λόγων Iph. A. 3 7.
Ἀκουά. κατ' ἐμὰν ἀκουὰν Dan. 50.
Ἀκούειν. ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. τοιάδ' ἤκουεν κακὰ ib. 576. ἄκουσον ib. 788. ἄκουε δὴ νῦν ib. 833. ἀκούσας σοῦ τε τῆσδέ τ' ib. 1130. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ' Or. 532. λόγους ἀκούσας ib. 636. τὸν—θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει ib. 674. ὀξὺ βοῆς ἀκοῦσαν ib. 1530. οὐκ ἤκουσα Ph. 926. ἀκούει νουθετουμένη φίλων Med. 29. λέγεις ἀκοῦσαι μάλθακ' ib. 316. ἀκούεις βοάν; ἀκούεις τέκνων; ib. 1273. ἀκούσας δείν' Hip. 604. ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων ib. 1170. κακῶς ἀκούειν Al. 729. et Iph. A. 1032. et Tro. 644. et κακῶς ἀκοῦσαι Hel. 974. λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. ἀκοῦσαι δ', οὐκ ἀκοῦσ' ὅμως, θέλω ib. 1085. κοινοὶ οὗτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγοι—Sup. 849. ἀκούειν, ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει ib. 915. λόγους, οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει Iph. A. 1108. εἰπὼν ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. καιρὸς ἀκοῦσαι Rh. 10. ἀκούει οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενὸς Cy. 120. ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα Hel. 739. ἀκούειν τοῦδε χρῆν ναύτας ἐμοὺς ib. 1431. αἴνιγμ' ἀκούσας Ion. 533. ἐμῆς γνώμης ἄκουσον Her. F. 279. ἤκουες τάδε El. 930. νόῳ ἀκούων Sis. fr. I. 18. δούλοις οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. 2) Med. ἀκούσῃ πολλὰ, κοὐ ψευδῆ κακὰ Alc. 708. et ita καίν' ἀκούσῃ πήματ' Hel. 1529. ἐξ ἐμοῦ οὐκ ἀκούσεται κακῶς Heracl. 718. ἀκούσεται ἐσθλὰ ib. 999. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Sis. fr. I. 20.
Ἄκων, vel ἄκων, jaculum. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.
Ἀκούσιος. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐκ ἀκούσιον Aug. fr. VIII. 2.
Ἀκουσίως. ἀκουσίως ἠράμην δόρυ Ph. 436. μένουσ' ἀκουσίως Tro. 1011. πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως El. 670.
Ἀκουστέον Iph. A. 1010.
Ἀκουστός. τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν Dic. fr. XIII. 4. ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων Hel. 669.
Ἄκρα. θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. κατ' ἄκραν ἔστασαν Iph. A. 240. κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Hel. 697. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

ἴεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 292. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tro. 90. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317.

Ἀκραῖος. ἀκραίας θεᾶ Med. 1379.

Ἀκραιφνής. πῶς ἀκραιφνὴς ἔϛαι; Al. 1055. ἀκραιφνὲς αἷμα Hec. 537.

Ἄκραντος. ἄκραντον ȣ̓δὲν ἔχων Sup. 870. ἄκραντ' ὀδύρῃ ib. 770. ȣ̓δ' ἄκραντ' ἠκȣ́σατε Iph. T. 520. conf. etiam Bac. 1229. ȣ̓δ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν Bac. 435. ȣ̓́ποτ' ἄκραντα βακχεύσει Her. F. 897. ἄκραντα θεσπίζειν Alex. fr. XXII. 1.

Ἄκρατος. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. ἄκρατος ἡ χάρις ib. 573. ἄκρατον μέθυ ib. 149.

Ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454.

Ἀκριβής. ἀκριβῆ μȣσικὴν Sup. 906. ȣ̓κ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες Tro. 901. ȣ̓κ ἔϛ' ἀκριβὲς ȣ̓δὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367.

Ἀκριβȣ̃ν. οἱ τάδ' ἠκριβωκότες Hec. 1192. ȣ̓δὲ ϛέγην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 469.

Ἀκριβῶς. ȣ̓κ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν Med. 532. ȣ̓κ οἶδ' ἀκριβῶς Rh. 284. πάντ' ἀκριβῶς Scy. fr. II. 2.

Ἄκριτος. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. ἄκριτος ἄϛρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550.

Ἀκροθινιάζεσθαι. νύμφας ἠκροθινιαζόμην Her. F. 476.

Ἀκροθίνιον. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον Ph. 289. ἀκροθίνιον κάλλιϛον Her. 861. ἀκροθίνια Λοξίᾳ Ph. 211. τἀκροθίνια ξένων Iph. T. 75. τὰ Ἑλλήνων ἀκροθίνια ib. 459. θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470.

Ἀκρόκομος. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517.

Ἀκροκόρινθος. προλιπȣ̃σ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2.

Ἄκρον. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων Ph. 235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. ἄκρα τειχέων Tro. 1297.

Ἀκρόπτολις. Φωκέων ἀκρόπτολιν Or. 1094.

Ἄκρος. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ἐλάτης ȣ̓ράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. τένοντος ἁρπάσας ἄκρȣ ποδὸς Cy. 399. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι Ph. 433. et ita Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. ὑπὲρ ἄκρων ὅρων χθονὸς ib. 675. ἐπ' ἄκροις ἔϛακ' ἀρηΐοις ϛεφάνοισιν ib. 839. πύργων ἐπ' ἄκρων ϛὰς ib. 1098. ἄνδρας Ἀργείων ἄκρȣς Sup. 118. ἐξ ἄκρων ϛαθμῶν Iph. T. 49. ἄκροισι δακτύλοισι ib. 266. et Bac. 708. εἰς ἄκρȣς γε τȣ̀ς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. cf. etiam El. 840. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292. ὀβελȣ̀ς ἄκρȣς ib. 392. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβȣ κορυφᾶς Hec. 94. ἄκρας καρδίας ἔψαυσε ib. 242. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος ib. 558. ἄκραν λαμπάδα Ph. 1263. εἰς ἄκραν χεῖρ' Iph. A. 951. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. ποτὶ σέλμα γαϛρὸς ἄκρας ib. 504. ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἄκρας τρίχας Or. 128. ϛὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. πύργων ἐπ' ἄκρας ϛεφάνας Tro. 779. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. ἐπ' ἄκρȣ χώματος Hec. 524. et Or. 116. εἰς ἄκρον ϛόμα πύργων Ph. 1173. ἄκρον δόρυ ib. 1408. ἐξ ἄκρȣ κρατὸς Med. 1198. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 776. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. cf. etiam An. 401. ἄκροισι λαίφȣς κρασπέδοις Med. 524. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς Ion. 456.

Ἄκρυπτος. ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν An. 836.

Ἀκτή. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἀκτῆς ποντίας πόδα Med. 1288. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173. ἀκτή τις ἐϛὶ ib. 1199. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν An. 1263. b) dor. ἀκτά. τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 598. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς Rh. 366. Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 85. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. c) plur. κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. cf. etiam v. 36. et Hip. 1179. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκταῖσιν

ὁρμεῖ Or. 55. Μȣνυχίȣ ἐπ' ἀκταῖς Hip. 761. εἰς ἁλιῤῥόθȣς ἀκτὰς ib. 1206. Σκείρωνος ἀκτὰς ib. 1208. χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς ib. 1212. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. θάσσȣσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίȣς Iph. T. 236. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένȣ πόρȣ ib. 253. Φινεΐδας ἀΰπνȣς ἀκτὰς ib. 424. πρὸς ἀκτὰς θαλασσίας ib. 1327. ἀκταὶ Μυκόνȣ Tro. 89. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίȣς ib. 374. πρὸς ἀκταῖς ὄντες Heracl. 433. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν Hel. 616. Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς ib. 1141. εὐλιμένȣς ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπὶ Σιμȣντίδας ἀκτὰς El. 441. Εὐβοΐδας ἀκτὰς ib. 442. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. 2) ἀκτὴ, fruges. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2. et Δάματρος ἀκτᾶς Hip. 138. 3) Ἀκτὴ, nom. propr. *Attica.* παρ' Ἀκτὴν Hel. 1689.

Ἀκτὶν, vel ἀκτίς. ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίȣ Hec. 412. et Al. 206. δυστυχῆ ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίȣ Med. 1251. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. ἀκτῖνα τὴν ϛείχȣσαν ἡλίȣ Rh. 992. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1136. ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678.

Ἀκύμαντος. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 235.

Ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII.

Ἄκυμος. τὸν ἄκυμον βίοτον Her. F. 698.

Ἀκύμων. νηδὺς ἀκύμων An. 158. ἀκύμονα Πόντȣ τίθησι νῶτα Iph. T. 1444.

Ἀκύρωτος. σιωπῇ τȣτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801.

Ἄκων. ἄκων ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 633. ἄκων ὤλεσάς νιν Hip. 1433. ϛερηθεὶς ἄκων γάμων An. 982. ȣκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 857. ἄκων μ'—διώλεσεν Iph. A. 1457. ἔδωκεν ȣκ ἄκων χέρας Bac. 437. ἀναγκάσω ἄκονθ' (i. e. ἄκοντα) Her. 414. ἄκοντας φίλȣς εὐεργετεῖν Hip. 693. ἑκόντες, ȣκ ἄκοντες An. 357. τȣς θεȣς ἄκοντας Ion. 375. ἀκόντων θεῶν ib. 378. ȣκ ἄκȣσαν πόλιν Or. 612. ἔγημες ἄκȣσάν με Iph. A. 1149. ἑκȣ̃σα, κȣκ ἄκȣσα Her. 532. συνῆψ' ἄκȣσα γάμον Ion. 941. ἔκτεινά σ' ἄκȣσα ib. 1500. τȣ̃ ἄκοντος ȣ̓ κρατῶ ib. 746.

Ἀλαζονεία. ἀλαζονείαν τινὰ Epist. V. ἀλαζονείας ἕνεκα ib.

Ἀλαθὴς, dor. pro ἀληθής. ἔπος ἀλαθὲς Hel. 1165.

Ἀλαί. Ἀλάς νιν ὁυ̇μὸς ὀνομάζει λεὼς Iph. T. 1452.

Ἀλαίνειν. μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις Or. 531. cf. etiam Iph. T. 284. κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. ἀλαίνεις ἄθαπτος Tro. 1083. δȣ̃λος ἀλαίνων Cy. 79. ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἑϛίαν El. 204. πατρῴων ἀπὸ δωμάτων ἀλαίνων ib. 589.

Ἀλαλαγμός. πρίν τι τὸν πατέρα μαθεῖν ἀλαλαγμὸν Cy. 594. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65.

Ἀλαλάζειν. αἱ δ' ἠλάλαζον Bac. 1131. ὁ δ' ἠλάλαξε Her. F. 981. ἠλάλαζε δυσθνῆσκον φόνῳ El. 843. ἀλαλάζοντες ib. 855. ἀλαλάξεται ϛέγας εἴσω Bac. 593.

Ἀλάλασθαι. δεκέτεις ἀλάληντο An. 306.

Ἀλαλή. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ Hel. 1360. σὺν ἀλαλαῖσι Ph. 337.

Ἀλαός. ἀλαὸν ὄμμα Ph. 1528.

Ἀλᾶσθαι. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος Or. 688. κατθανεῖν μ' ἀλώμενον Ph. 1699. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα ib. 1729. πτωχȣς ἀλᾶσθαι παῖδας Med. 515. ἀλώμενος ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 897. ψυχὴν ἀλᾶται Tro. 635. φεύγομεν ἀλώμενοι Her. 15. ἐπ' οἶδμα πόντιον ἀλῶμαι Hel. 408. πορθμȣς ἀλᾶσθαι μυρίȣς ib. 539. ἀμφὶ βωμίȣς τροφὰς ἠλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53.

Ἄλαϛος. ἄλαϛα ματρὶ τάδε Ph. 343. βοᾷ δέλτος ἄλαϛα Hip. 877. σῶν ἀλάϛων κακῶν Tro. 1231. ἄλαϛα τὰν δόμοισι Her. F. 911. τεκȣ̃σ' ἄλαϛα El. 1185.

Ἀλάϛωρ. ἐξ ἀλάϛορος ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685. ἀλάϛορός τις ὀϊζὺς ib. 949. ὁ σὸς ἀλάϛωρ Ph. 1550. τὸν σὸν ἀλάϛορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν Med. 1333. ἀλάϛορος γεγὼς Iph. A. 946. ἀλάϛορος μὲν πρῶτον Tro. 763. ὁ τῆσδ' ἀλάϛωρ ib. 941. ȣδεὶς ἀλάϛωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων Her. F. 1234. ἀλάϛωρ ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979. ἀλαϛόρων τις Or. 337. cf. etiam

v. 1669. et Hip. 820. et *τίς ἀλαςόρων*; Iph. A. 878. *δι' ἀλαςόρων* Or. 1546. *διὰ τὰς ἀλάςορας* Ph. 1587. *μὰ τὰς νερτέρους ἀλάςορας* Med. 1059. *ὑπ' ἀλαςόρων* ib. 1260. *ἀλάςορας οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν* Melan. fr. XXIV.

'Αλάτας, dor. pro *ἀλήτης*. *ἀλάταν οἰκτρὸν* Sup. 281. *θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας* Her. 365. *ὁ Φοίβειος ἀλάτας* Ion. 1089. *πόδ' ἀλάταν* El. 139. *τοῦ ζῶντος ἀλάτα* ib. 202.

'Αλατεία, dor. pro *ἀλητεία*. *ἀλατείᾳ βιότου* Hel. 530.

'Αλγεῖν. *ἀλγεῖ αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ* Hec. 376. *ἀλγεῖς; τί δέ με τοῦ παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;* ib. 1256. *ἀλγεῖς ἀκούων;* ib. 1283. *ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας* Or. 607. cf. etiam Iph. A. 1435. *νέα φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ* Med. 48. *ἀλγεῖς κλύων τἀληθὲς* Al. 711. vid. etiam An. 837. *Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι* An. 239. *ἧσσον ἀλγεῖ* ib. 421. *οὕτω μέγ' ἀλγεῖ* ib. 815. *ἤλγουν μὲν, ἤλγουν* ib. 981. *ἀλγήσει κλύων* Sup. 1033. *ἐς κοινὸν ἀλγεῖν* Iph. A. 408. *ἤλγουν σιγῇ* Iph. T. 956. *ἀλγεῖ οὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος* Tro. 633. *εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς* ib. 722. *ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν* Bac. 1259. *τὸ σὸν ἀλγῶ* ib. 1326. *οὐδ' ἀλγῶ* Hel. 654. *ἀλγοίην ἔτι* ib. 776. *ψυχὰ ἀλγεῖ* Ion. 877. *οὐδὲν ἀλγεῖ* Her. F. 1293. *τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίςαται κακοῖς;* Æol. fr. XXI. 1. *τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν* Alex. fr. XVII. 2. *ἀλγεῖ μὲν, ἀλγεῖ* Bell. fr. XVI. 7. *μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει* Inus fr. XXI. 2. *ὁ θυμὸς ἀλγῶν* Fr. inc. XXV.

'Αλγεινός. *βίοτον ἀλγεινὸν ἐμοὶ* Med. 1037. *ἀλγεινὸν ἔρωτα* Hip. 775. *ἀλγεινοὺς πόνους* An. 304. *δίκην ἀλγεινὴν* Bac. 1327. *ἥδιςον ταὐτὸν, ἀλγεινόν θ' ἅμα* Hip. 348. *εἴπερ ἀλγεινὸν* Iph. A. 889. *ἔχεις ἀλγεῖν', οἶδα* Hel. 260. *ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος* Fr. inc. XLVII. 2.

'Αλγηδών. *εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος* Med. 56. *σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι* ib. 24. *ςερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἀλγηδόνας* ib. 1031. *δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας* An. 258. *ἀλγηδόνας κουφίζει φρενῶν* Œnom. fr. V. 3. *σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι* Fr. inc. CXLVIII. 2.

"Αλγημα. *τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;* Melan. fr. XIX. 2.

'Αλγίων. *αἶνος—σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν* Hip. 485. *κακοῦ τοῦδ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν* Med. 234. 2) Superl. *ἄλγιςος*. *ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίςαισιν* El. 134. *ὥσπερ ἄλγιςον θανεῖν* Med. 486. *ἄλγιςόν ἐςι θῆλυ* Melan. fr. XXVI. 1. *ζῶσιν ὡς ἄλγιςά σοι* Hip. 800. *μαίνῃ ὡς ἄλγιςα* Bac. 326. *ἄλγιςα οἰκεῖς* El. 925.

"Αλγος. *φέρω τόδ' ἄλγος* Hec. 663. *ἄλγος ἂν προσθείμεθα* ib. 742. *ἄπειπον ἄλγει* ib. 942. *ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σε δέρκομαι* Ph. 374. *μεταςένομαι σὸν ἄλγος* Med. 996. *λύει ἄλγος* ib. 1362. *οἷον εἶδον ἄλγος δόμων* Hip. 845. *ἔχει τοσοῦτον ἄλγος* Al. 196. *ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' ἄλγος* ib. 931. *τῆς οὐδὲν ἄλγος ἅψεται* ib. 940. *ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον* ib. 1042. *ἄλγος οὐχ ὑποςατὸν* Sup. 737. *πάντων μέγιςον ἄλγος* ib. 785. cf. etiam Bac. 1281. *ἄλγος οὐ μικρὸν ἐσῄει φρένα* Iph. A. 1580. *ὦ ματρὸς ἄλγος* Rh. 897. *ἄλγος, ἄλγος βοᾷς* Tro. 1310. *ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν* Bac. 1259. *ἀθάνατον ἄλγος* Hel. 993. *οἷον ἄλγος ἔπαθον* Ion. 799. *γοερᾶς φρενὸς Κύπρις ἄλγος* El. 126. b. *ἔχει δή τιν' ἀλγέων παραψυχὴν* Or. 62. *ὑπὸ—ἀλγέων* ib. 180. *οὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος* Med. 137. *ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων* Hip. 366. vid. etiam Tro. 579. *ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν* Hip. 1114. *πέρας οὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων* Al. 893. *τῶν ἀλγέων λαθοίμαν* Sup. 86. *τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν* ib. 807. *καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς* ib. 1119. *ἀλγέων ὕπερ* ib. 1125. *ἅλις ἀλγέων πάρεςί μοι* ib. 1148. *ἄλγη πατρῷα* ib. 1157. *ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ* Tro. 172. *σχέτλια πάσχομεν ἄλγη* ib. 590. *ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται* ib. 591. *ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων* ib. 603. *αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων* Hel. 203. *πρόμαντις ἀλγέων* ib. 345.

'Αλγύνειν. *τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ* Med. 398. *νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε* Hip. 798. *ἀλγυνῶ σε* ib. 1297. *ἀλγύνει τ' ἐμὲ* Al. 524. *ὥστε σ' ἀλγῦναί γ'* Iph. A. 326. *τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν*

Pal. fr. VII. 3. ὀκέτ' ἀλγύνει βροτὸς Sthe. fr. V. 2. ἀλγυνῇ πλέον Med. 622. τὸ θέλειν ὀκ ἔχων ἀλγύνομαι Iph. A. 657. τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι Her. 543. v. etiam Ion. 368. παγκάλως ἀλγύνεται Bel. fr. XVI. 7. ἓν ἀλγύνεται ib. 13. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ Tro. 172.

Ἄλεκτρος. ἄλεκτρον ζωὰν Tro. 254.

Ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 470.

Ἀλέυ παῖς Tel. fr. I. 4.

Ἄλη. νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ Med. 1285. ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56.

Ἀλήθεια. κἂν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. ἀληθείας ὕπο An. 321. et τῆς ἀλ. ὕπο Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. δύστην' ἀλήθει' Bac. 1286. τῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. τῶν δι' ἀληθείας ib. 317. τῆς ἀληθείας ὁδὸς Bel. fr. XII. 2. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sisyph. fr. I. 26. ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

Ἀληθής. ἀληθὴς εἰς φίλυς ἔφυς κακὸς Or. 424. ἀληθὴς φίλος Hip. 927. et Sup. 867. ὁ θεὸς ἀληθὴς Ion. 1537. λόγοι ἀληθεῖς Hel. 629. ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II. κλύων τἀληθὲς Al. 712. μὴ ἀποτρέπυ τἀληθὲς Iph. A. 336. τί τἀληθὲς ὀκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ Rh. 395. v. etiam Ion. 265. et 275. Dan. 41. Alcmæon. fr. VIII. 1. Ph. fr. IX. 5. Fr. inc. XIX. et fr. inc. B. 18. ἄληθες, accentu retracto, Cy. 240. et fr. inc. CXCIX. τἀληθῆ λέγειν Hec. 1206. conf. etiam An. 1052. Sup. 859 Iph. A. 957. Hel. 314. Dan. 42. Bu. fr. I. 1. Hip. fr. VIII. 2. et Thy. fr. III. 3. ὀ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Fr. inc. XVIII. 2. σκλῆρ' ἀληθῆ ib. XX. 2. στόμασι τἀληθέστατα κλέπτυσιν Hip. fr. IX. 3.

Ἀληθῶς. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 652. ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα ib. 737. ἀληθῶς ὄνομα ἔθετό σοι Ph. 639. ὁ βίος ἀληθῶς ὀ βίος Al. 805. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. ἡ δ' ὄσ' ἀληθῶς ib. 715. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός Ion. 281.

Ἀλητεία. ἐκλιπῦσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. conf. etiam Ion. 576.

Ἀλητεύειν. φυγὰς ἀλητεύων χθόνα Hip. 1029. cf. etiam v. 1048. ἐκπεσῦσα τῆσδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. παῖδ' ἀλητεύοντα El. 1113.

Ἀλήτης, et dor. ἀλήτας. τὸν ἀλήταν εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι ib. 51. ἱκέτας ἀλήτας ib. 225. πτωχὸς ἀλήτας ib. 319.

Ἀλθαία, nom. propr. fœm. Meleag. fr. I. 4.

Ἁλιαίετος Pol. fr. I. 3.

Ἁλιᾶν Iph. A. 1081. vid. not.

Ἀλίαστος. ἔναντα ἦλθε—ἀλίαστος Or. 1479. φρὴν ἀλίαστος φρίσσει Hec. 85.

Ἀλίβατος. ἐξ ἀλιβάτυ πέτρας Sup. 80.

Ἁλίζειν. ἀγορὰν ἁλίσας φίλων Her. F. 412.

Ἁλιήρης. ἁλιήρει κώπᾳ Hec. 455.

Ἁλίκτυπος. ἔκλυον ἁλικτύπων τινὸς Or. 373. κῦμ' ἁλίκτυπον Hip. 754.

Ἀλίμενος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον Hec. 1024. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 599. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἀλιμένοις πρὸς πέτραις Hel. 1227. ἀλίμενα ὄρεα ib. 1143.

Ἅλιος, adject. marinus. ἅλιον πλάνον Hel. 780. ἁλίῳ πλάτᾳ Her. 83. παῖς ἁλίας Θέτιδος An. 108. ἁλίαν πέτραν ib. 538. ἠϊόνες ἅλιαι Tro. 827. ἅλιον ὑπ' οἶδμα Hec. 633. cf. etiam Hel. 527. et 1517. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. v. etiam v. 950. et An. 1013. κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

Ἅλιος, subst. dor. pro ἥλιος. ὁ χρυσοφαὴς ἅλιος Hec. 637. ἅλιε ib. 1067. et Al. 243. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. ὀκ ἔτ' ἐστὶν ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 991. ἀλλάξας—ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tro. 1068. φοίνικας ἁλίω (pro ἡλίυ) πέπλυς Hel. 181. ἁλίυ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίυ Her. F. 661.

'Αλίῤῥοθος. εἰς ἀλιῤῥόθους ἀκτὰς Hip. 1205.

"Αλις. τῶν τεθνηκότων ἅλις Hec. 278. v. etiam Rh. 870. ἅλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν Or. 240. ἅλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων ib. 1027. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. conf. etiam Iph. T. 1008. Σπαρτῶν λαὸς ἅλις Ph. 1241. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ ib. 1737. ἅλις οἱ γεγῶτες Med. 558. εἰ δ' ἅλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. ἅλις παίδων Al. 335. ἅλις ἡ παροῦσα συμφορὰ ib. 676. ἔφερε κακὸν ἅλις ib. 911. ἅλις κλαίειν τοὐμὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. οὐχ ἅλις σοι—κρατεῖν; An. 583. πημάτων γ' ἅλις βάρος Sup. 818. γόων ἅλις τύχας, ἅλις ἀλγέων πάρεστί μοι ib. 1147. 1148. ἅλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ἅλις ἐχήρωσ' Ἑλλάδα ib. 303. ἅλις μύθων Hel. 142. λύπας ἅλις ἔχων ib. 595. ἅλις λύμης ib. 1105. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἅλις μοι ib. 1597. ἅλις, ἅλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. τὰ πάροιθεν ἅλις κακὰ ib. 1508. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν ib. 1339. δακρύων ἅλις ib. 1394. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 73. χρημάτων ὄντων ἅλις Antiop. fr. XL. 2. ἅλις, ὦ βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1.

'Αλίσκειν. Τροίας ἀλούσης Hec. 304. ἣν ἀλῷ Or. 1316. cf. etiam Ph. 1626. Hip. 420. Hel. 1097. et fr. inc. XCVI. 5. εἶθ' ἀλῶμέν γ' ὕστερον An. 757. πόλιν ἀλοῦσαν Tro. 484. πόλεως ἀλούσης Her. 513. ἀλοὺς Ion. 827. χειρία γ' ἀλοῦσα ib. 1257. v. etiam El. 189. ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἀλώσομαι An. 190. κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἁλίσκεται Med. 84. λίχνος οὖσ' ἁλίσκεται Hip. 913. ἐν τῷ δ' ἁλίσκῃ πλεῖστον ib. 959. οὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ Al. 789. θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται Iph. T. 1038. φόνον—θεᾷ προδοῦσ' ἁλίσκεται ib. 1419. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 3. τάφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Ph. fr. I. 2. δοκῶν ἁλίσκεται Phryx. fr. V. 3.

'Αλκά. vid. ἀλκή.

'Αλκαῖος. δορὸς ἀλκαίου Hel. 1167.

"Αλκαρ δάμαρτος Tro. 587.

'Αλκή. γίνωσκε δ' ἀλκὴν Hec. 227. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. ἀλκῇ σ' οὐκ ἂν—σώσαιμ' ἂν ib. 710. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἤλθομεν πέρι ib. 424. πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα ib. 869. δορὸς ἀλκὴ ib. 1105. cf. etiam v. 1372. et Bel. fr. XIV. 3. εἴ τιν' ἀλκὴν ἔχεις Ph. 1265. v. etiam Tro. 724. et Her. F. 194. et 326. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν—κακῶν An. 28. στρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν ib. 1150. ἔστρεφον πώλους ἐς ἀλκὴν Sup. 679. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν Rh. 276. χρυσόδετον σώματος ἀλκὴν ib. 382. τίν' ἀλκήν; ib. 708. ἑωθινὴν πρὸς ἀλκὴν ib. 772. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 711. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν Hel. 42. v. etiam v. 986. et 1395. τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε Her. F. 144. 2) dor. ἀλκά. θρασὺς εἰς ἀλκὰν Or. 1405. "Αρεος ἀλκὰν ib. 1484. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. ἀλκᾶς οὐ σπάνις An. 772. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ Her. 761. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204. ἀλκὰ ἐν κακοῖς ib. 481. σωτήριον ἀλκὰν ib. 484. τέκεσιν ἂν παρέσταν ἀλκᾷ Her. F. 440. τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν ib. 806. 3) Semel in plur. φιλαιμάτους ἀλκὰς Rh. 933.

"Αλκιμος. ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος Or. 752. οὔτε θρασὺς, οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε ib. 1202. τὸν ἄλκιμον ἄνακτα Sup. 624. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. ἔστιν ἄλκιμος Rh. 249. οὐδὲν ἄλκιμος Her. F. 158. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 541. λέοντες ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4. μετασχεῖν ἀλκίμου μάχης Her. 683. ἀλκίμου δορὸς ib. 815. et ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163.

'Αλλὰ pro *saltem* dictum: Or. 1562. Ph. 1661. et 1740. Med. 942. Her. 565. Ion. 426. 978. et 1304. et Her. F. 331.

"Αλλᾳ, adverb. dor. pro ἄλλῃ, alio Her. 773. et Ion. 162.

'Αλλακάταιος Meleag. fr. VI. 6.

'Αλλάσσειν, vel ττειν. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους Hec. 483. ἐνιαυτὸν ἀλ-

λάσσοντ' Ph. 74. χρῶμά τ' ἐκ ἠλλαξάτην ib. 1252. χροιὰν ἀλλάξασα Med. 1168. ἀντὶ πῶνδέ μοι χάριν τοιάνδε ἠλλαξάτην Al. 664. ἀλλάξας —ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 193. εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω Bac. 53. ἐδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν ib. 438. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. ἀλλάξειν λέχη Hel. 842. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων El. 89. χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαντα ib. 740. παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ' Med. 968. ἠλλάσσετο φθογγάς τε μόσχων κ. τ. λ. Iph. T. 292. ἴχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. Διὸς ἀλλάχθη δέμας Iph. A. 797.

Ἄλλεσθαι. ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο; Or. 278. θεομανὴς ἥλατο Ion. 1402.

Ἀλλοδαπός. δόμων ἄρχοντας ἀλλοδαπὲς Ion. 1070.

Ἄλλοθεν. ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι Or. 1413. v. etiam v. 1476. Ph. 1254. Iph. T. 319. et. Her. F. 73. ἀλλοθέν πόθεν Med. 573. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν Ion. 1471. λεὼς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7.

Ἄλλοθι Iph. A. 647.

Ἀλλοῖος. γάμες ἀλλοίες Med. 910.

Ἀλλοιεν. ἰδὲσαι τέσδ' ἂν ἠλλοιωμένες Sup. 944.

Ἄλλος. ἄλλος πρὸς ἄλλῳ Hec. 395. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. ἄλλος ἄλλοσε ςρέφει Sup. 413. ἐκ ἄλλος, ἐδ' ἄλλη χερὶ Iph. A. 1178. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. ὁ πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. ἄλλος ἄλλοθεν. v. ἄλλοθεν.

Ἄλλοσε. ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν ςέγαις Or. 1127. cf. etiam v. 1448. 1451. et 1458. Sup. 413. Hel. 127. et Her. F. 972. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο Hel. 364. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' Ion. 1255.

Ἄλλοτε. ἄλλοτ' ἐν Πόντε σάλῳ Hec. 28. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ἄλλοτ' εἰς ἄλλες τρόπες Tro. 67.

Ἀλλότριος. ἐς οἶκον ἀλλότριον Ion. 607. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως An. 137. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι El. 1317. τἀλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240. τἀλλότρια μὴ 'χειν Hel. 914. τἀλλότρια λέκτρα Her. F. 345. et λέχη El. 1090. τἀλλότρια δειπνεῖν Fr. inc. CCXXII.

Ἀλλόχροος. δέμας ἀλλόχροον Hip. 176.

Ἀλλόχρως. ἀλλόχρως ὅπλοισι Ph. 140. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880.

Ἄλλως. ἐκ ἄλλως λέγω Hec. 302. et Or. 708. et El. 1035. δόξαν ἄλλως κεκτῆσθαι Hec. 489. ἄλλως φροντίδων βελεύματα ib. 626. εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει Ph. 521. ἐκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ib. 593. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. ἄλλως ἐμόχθεν ib. 1030. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. ἄλλως τέσδε μοχθεμεν πόνες ib. 301. cf. etiam v. 1368. et Fr. inc. LV. 1. ἄλλως ἄλλως—βέταν φόνον ἀέξει Hip. 535. εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεςάτη γυνὴ Al. 334. παρὰ καιρὸν ἄλλως Iph. A. 800. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. τί πονεῖς ἄλλως; Her. 704. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἴλομεν ib. 962. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκεσεν Hel. 621. ἄλλως εἴχομεν πόνες ib. 713. βίε ἄλλως δέλεαρ εὑρέθη ib. 761. ἐκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. ςρέφεις ἄλλες ἄλλως εἰς ἁμέραν Andr. fr. VIII. 4. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. εἴπερ ἄλλως ἐβελόμεθα Epist. V.

Ἅλμα, *fœm. dor.* v. ἅλμη.

Ἅλμα, *neutr.* saltus. ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. πετραῖον ἅλμα Ion. 1268. κεφον ἅλμα ποδῶν El. 439. βιαίων τυγχάνεσαν ἁλμάτων Hec. 1262. πέτρας λισσάδος πρὸς ἅλματα Her. F. 1148.

Ἅλμη. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ῥίψαι ἐς ἅλμην Cy. 165. ἐς ἅλμη τρέφει Melan. fr. XXII. 5. 2) dor. ἅλμα. πίπτει ἐς ἅλμαν Med. 1286. νοτίας ἅλμας Hip. 150. κῦμ' ἀλίκτυπον ἅλμας ib. 754.

Ἁλμυρός. ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον Hip. 1273. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντυ κλῃδ' Med. 212. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁ. ἅλα Bac. 17. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ἁλμυρὸν βάθος πόντυ ib. 1.

Ἀλόγιςος. ἀλόγιςος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2. ἀλόγιςόν τι τὸ πλῆθος Or. 1156.

Ἄλογος. ἐλπίδες ἄλογοι Pro. fr. VI.

Ἄλοξ. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα Rh. 796. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164.

Ἀλυσία. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226.

Ἄλυτος λεχὼ El. 1107.

Ἄλοχος. κτενεῖ νιν ἡ τῦδ' ἄλοχος Hec. 1277. εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται Or. 248. λυτροῖσιν ἀλόχυ περιπεσὼν ib. 367. ἥκει σὺν ἀλόχῳ ib. 473. τὴν σὴν ἄλοχον ὅ ποτ' αἰνέσω ib. 519. ὁρᾷς Ὀδυσσέως ἄλοχον; ib. 587. ὗδ' ἄλοχος Ph. 1542. ἁ τάλαιν' ἄλοχος ib. 1559. προδὺς σὴν ἄλοχον Med. 578. προσάγεις ἀλόχῳ θάνατον ib. 994. θάπτ' ἄλοχον ib. 1394. ὄλωλεν ἄλοχος; Hip. 801. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. ἀρίςης ἀμπλακὼν ἀλόχυ Al. 241. ἁμαρτεῖν πιςῆς ἀλόχυ ib. 883. πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον An. 946. ἀλόχυ παλάμαις ib. 1027. ςυγνὰν ἄλοχον Tr. 132. ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν Hel. 1294. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον Andr. fr. VI. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἀλόχυ κεδνῆς ejusd. fr. IX. 4. ἡδὺ,—συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 10. ςοναχὰς μέλποντο—ἄλοχοι An. 1039. ἀλόχυς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. ἄλοχοι μέλεαι ib. 144. et 1120. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134.

Ἅλς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ποντίας ἁλὸς ib. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. κυανέαν ἅλα ςρέφει Iph. T. 7. ἐξανθεῖν ἁλὸς ib. 300. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁλμ. ἅλα Bac. 17. δίναις ἁλὸς Tr. 83. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς ib. 88. δι' ἅλα πορφυροειδέα ib. 124. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. ἐν ἁλὶ Hel. 204. et 228. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς ib. 1225. καθήσειν ὅπλ' εἰς ἅλα ib. 1391. cf. etiam v. 1630. ναίων ἅλα ib. 1600. ὑπὲρ ἁλὸς El. 459. ἐν ἁλὸς ῥοθίοις ib. 992. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς An. fr. fin. et fr. inc. CXIV. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII.

Ἄλσος. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος Iph. A. 185. conf. etiam v. 1544. et 1548. Διὸς ἄλσος Her. F. 359. χθονίας ἄλσος ib. 615. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ποιμένια ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Ἀλσώδης. ἀλσώδεις κρήνας Iph. A. 141.

Ἀλύειν. τί χρῆμ' ἀλύω; Or. 277. τί ταῦτ' ἀλύω Hip. 1182. ἀλύει Cy. 433. τοιαῦτ' ἀλύει Sthe. fr. II. 1.

Ἄλυπος. ὔπω ἔφυ τις ἄλυπος Iph. A. 163. ἄλυπος βίος Bac. 1002. et βίον ἄλυπον Fr. inc. LXXXVII. ὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. et fr. inc. CLXV. 5.

Ἄλυρος. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185. ἐν ἀλύροις ὕμνοις Al. 449. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146. ἄλυρον ἀμφὶ μῦσαν Ph. 1035.

Ἄλυσις. ἀλύσεσι χρυσέαισι Or. 982.

Ἄλυτος Al. 478.

Ἄλυχνος Inus fr. XXII.

Ἀλφάνειν. φθόνον πρὸς ἀςῶν ἀλφάνυσι Med. 297.

Ἀλώπηξ Fr. inc. B. 14. 6. τρισμυρίας ἀλώπεκας ib. 8.

Ἁλώσιμος. ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Tem. fr. IX. 2. ἁλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1638.

Ἅλωσις. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hel. 1135. πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος El. 1024.

Ἀμαθής. ἀμαθὴς ἔργων ὕπο Sup. 421. ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. γενέτας ἀμαθὴς Ion. 916. ἀμαθὴς τις εἶ θεὸς Her. F. 347. θρασύν τε κἀμαθῆ Œd. fr. VI. 2. ἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. ῥώμη ἀμαθὴς Tem. fr. XI. ἀμαθεῖς χάριτας Ph. 572. μὴ 'μαθεῖς ποίει θεὰς Tr. 981. ἀμαθὲς καὶ τὸ βύλεσθαι τάδε Or. 694. cf. etiam Tr. 965. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. μὴ 'μαθεῖ φρονήματι Her. 460. ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὑτῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθὲς Œd. fr. XIII. 2. ἀμαθέςερός γ' ὢν τῦ καλῦ καὶ τῆς δίκης Or. 417.

Ἀμαθία. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec.

327. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. ἀμαθίας ὕπο Med. 224. θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν Hip. 951. εἰς τȣ̃το δ' ἥκεις ἀμαθίας An. 170. cf. etiam El. 918. τοσαύτην ἀμαθίαν Iph. T. 386. εἰς τοσȣ̃τον ἀμαθίας ἐλθεῖν Tr. 972. v. etiam Ion. 374. δίκην δȣ̃ναι τῆς ἀμαθίας Bac. 490. τὴν Κύκλ. ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 172. τὴν τȣ̃δ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 172. ἀμαθίᾳ θανεῖν ib. 1254. ἀμαθία ȣ̓δαμȣ̃ σοφοῖσιν ἀνδρῶν El. 294. ἀμαθίας μέτα Antig. fr. XII. 1. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. ὁ πλȣ̃τος ἀμαθία Ar. fr. XXIII. ἀμαθίαν ἔχει Fr. inc. B. 40. 2. τὰς τῶν κρατȣ́ντων ἀμαθίας φέρειν Ph. 396. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587.

Ἀμαθῶς. ἥμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881.

Ἀμᾷν. ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4.

Ἅμαξα. τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471.

Ἁμαξήρης. τήνδ' ἁμαξήρη τρίβον Or. 1251.

Ἁμαξιτός. πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτȣ̃ Rh. 283. δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775.

Ἁμαξοπληθής. λᾶαν ἁμαξοπληθῆ Ph. 1165.

Ἆμαρ, dor. pro ἦμαρ. εὖ νιν ἄμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1382.

Ἁμαρτάνειν. ἁμαρτȣ̃σ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν Hec. 594. ἐπεὶ δ' ἁμαρτȣ̃σ' ᾔσθετ' Or. 575. ἐκεῖνος ἥμαρτ', ȣ̓κ ἐγὼ ib. 595. ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν ἥμαρτες ib. 1630. ἥμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881. ȣ̓κ ἂν ἁμάρτοις Med. 191. ἐλπίδων ἡμάρτομεν ib. 498. et Rh. 581. ἡμάρτανον τόθ' Med. 800. ȣ̓κ ἄν γ' ἁμάρτοις τȣ̃δέ γ' ib. 867. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε Hip. 21. τιν' ἡμάρτηκεν εἴς σ' ἁμαρτίαν ib. 320. ἔα μ' ἁμαρτεῖν ib. 323. παισὶ—ἡμαρτηκόσι ib. 464. χρῆν ȣ̓ σ' ἁμαρτάνειν ib. 507. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπȣς ib. 615. πόλλ' ἁμαρτάνοντες ib. 916. οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142. ἥνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ ib. 328. τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγȣ ib. 343. ἐσθλῆς καὶ σώφρονος γυναικὸς ἡμάρτηκας ib. 619. ἣν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας ib. 853. ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχȣ ib. 882. ἣν εἰς ἔμ'—ἁμαρτάνεις An. 318. ἀνδρὸς ἁμαρτάνȣσ' ἁμαρτάνει βίȣ ib. 373. ἥμαρτεν Sup. 250. τῆς τύχης ἡμάρτανον Tr. 639. ὠμὸς ὢν ἁμαρτάνεις Ion. 1327. ἠνέσχοντο ἡμαρτηκότες Her. F. 1319. ὅταν ἁμαρτάνῃ πόσις El. 1036. τέκνων ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας κ. τ. λ. Œd. fr. IX. 3. πλεῖσθ' ἁμαρτάνει Œno. fr. 1. ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. τοιαύτης ἁμαρτήσῃ γυναικὸς Or. 1207. ἁμαρτήσῃ γε, μὴ δράσας τάδε Al. 1102. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις Tro. 1028.

Ἁμαρτία. εἰς Φοῖβον ἀναφέρȣσα τὴν ἁμαρτίαν Or. 76. cf. etiam Bac. 29. ἁμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς ἰώμενος Or. 648. τιν' ἡμάρτηκεν εἴς σ' ἁμαρτίαν Hip. 320. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1334. στένω σέ—τῆς ἁμαρτίας ib. 1409. ἁμαρτίας ὕπερ An. 317. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν ib. 841. τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν ib. 1107. ἐρεῖ πατρὶ τὰς ἁμαρτίας Hip. 690. ταῖς ἐμαῖς ἁμαρτίαισι Bac. 1119. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426. τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5.

Ἀμαρτύρητος Her. F. 290.

Ἀμάτωρ, dor. pro ἀμήτωρ. Δίας ἀμάτορος Ph. 670.

Ἀμαυρός. αὐτή τ' ἀμαυρὰ An. 203. ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. ἀμαυρὸν σθένος ib. 231.

Ἀμαυρȣ̃ν. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. τὰς συμφορὰς ἀμαυρȣ̃ν Inus fr. III. 2.

Ἄμαχος. φθόνον ἄμαχον Rh. 456.

Ἄμβασις pro ἀνάβασις. δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις Iph. T. 97.

Ἀμβάτης pro ἀναβάτης. τὸν ἀμβάτην θῆρ' ὡς ἕλωμεν Bac. 1105.

Ἀμβήσῃ. vid. ἀναβαίνειν.

Ἀμβλύς. νῦν ἀμβλύς εἰμι Fr. inc. CLXVII. 5.

Ἀμβλώψ. ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737.

Ἀμβολὴ pro ἀναβολή. ȣ̓κ ἐς ἀμβολὰς Her. 271. et Hel. 1313.

Ἀμβρόσιος. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλȣ Med. 983. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. κατ' ἀμβροσίȣ στόματος ib. 136.

Ἄμβροτα Tro. 536.

Ἀμέγαρτος. *ἀμέγαρτα κακῶν* Hec. 193.

Ἀμείβειν. *διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν* Hec. 1159. *ἀμείβει θανάτους θανάτων* Or. 1006. *ἀμείβομεν κέλευθον* ib. 1294. *ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν* ib. 1503. *δι' αἱμάτων ἀμείβει* Ph. 1058. *κλίμακος ἀμείβων ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα* ib. 1186. *δάμαρτ' ἀμείψας* Al. 47. *τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾅδαο* ib. 463. *πόρον σχιστὸν ἀμείβων* Iph. A. 144. *τίς ἀμείβει τὰν ἐμὰν*, scil. *φυλακὰν* Rh. 527. *μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν* Bac. 4. *Τμῶλον ἀμείψασα* ib. 65. *πέπλους μέλανας—λευκῶν ἀμείψασ'* Hel. 1203. *πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς* ib. 1398. *ἄμειψον δώματα* El. 750. 2) Med. *λόγοις ἀμείψομαι* Hec. 1196. cf. etiam Hip. 85. et An. 154. *οὔτω δ' ἀμείβῃ μ'* Or. 607. *ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα* ib. 977. *σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν* ib. 1047. *ὅταν δι' ἐχθρᾶς ποὺς ἀμείβηται χθονὸς* Ph. 278. *δυσόρφναια—τάδε σκότι' ἀμείβομαι* ib. 330. *οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας* ib. 1718. *φόνος ἀμείβεται* Med. 1267. *ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται* Hip. 1108. *ἀμείψασθαι πύλας* Al. 755. *σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον* Sup. 478. *πρῶτα σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι* ib. 517. *τούτων ἄμειψαί μ'* Iph. A. 1206. *ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος* Rh. 615. *σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι* ib. 639. *πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ* Tro. 903. *ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ* κ. τ. λ. ib. 917. *πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο* Cy. 311. *εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων φόνος* El. 1093.

Ἀμείλικτος. *ἀμείλικτον πατέρα* Melan. fr. XIII. 1.

Ἀμείνων. vid. *ἀγαθός*.

Ἀμέλγειν. *μόσχους ἀμέλξας* Cy. 388.

Ἀμέλει, *adverb*. Ion. 439.

Ἀμέλεια. *τὰ κατ' οἴκους ἀμελείᾳ παρείασεν* Antiop. fr. XXIX. 2.

Ἀμελεῖν. *οὐ γὰρ ἠμέλησέ μου* Hel. 45. *οὐ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς* Ion. 1610. *ἁ ἀρετὰ ἀμελεῖται* Iph. A. 1094.

Ἀμελία. *ἀμελία δὸς αὐτὰ* Iph. A. 850. *τὰ κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς* Fr. inc. XXXV. 2.

Ἄμεμπτος. *ὡς ἄμεμπτος ὦ* Cy. 341. *ἄμεμπτος γυνὴ* Iph. A. 1158. *ἄμεμπτος διαγωγὴ* Epist. V.

Ἀμενηνός. *νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα* Tro. 193.

Ἀμενής. *γραίας ἀμενοῦς* Sup. 1116.

Ἁμέρα, dor. pro *ἡμέρα*. *μίαν πονήσας ἁμέραν* Or. 655. *ἁμέραν τάνδ' ἐξανύσασα* Med. 651. *τριτάταν τάνδε ἁμέραν* Hip. 137. *ὤφελ' ἁμέρᾳ κτίσαι* Sup. 788. *λαμπαδοῦχος ἁμέρα* Iph. A. 1505. *λευκοπτέρου ἁμέρας* Troad. 849. *δούλειον ἁμέραν* ib. 1331. *μηνῶν φθινὰς ἁμέρα* Her. 779. *μέλεος ἁμέρα* Hel. 342. *νέαν ἁμέραν ἀπολιπὼν* Ion. 720. *ὦ χρόνιος ἁμέρα* El. 585. *στρέφεις ἄλλους ἄλλως εἰς ἁμέραν* And. fr. VIII. 4. *μυρίαις ἐν ἁμέραις* Ph. 312.

Ἀμέργειν. *χερὶ καρπὸν ἀμέρξων* Her. F. 397.

Ἀμέρδειν. *ἀμέρσας βίοτον* Hec. 1028.

Ἁμέριος, dor. pro *ἡμέριος*. *ἢ πολύμοχθον ἁμερίων*, scil. *γένος* Iph. A. 1331. *ἁμερίῳ γέννᾳ* Ph. 132. *δι' αἵματος ἁμερίου* ib. 1515.

Ἁμερόκοιτος, dor. pro *ἡμ*. *ἁμερόκοιτοι βλαχαὶ* Cy. 58.

Ἁμέτερος, dor. pro *ἡμ*. *ἁμετέροισι δόμοισιν* Ph. 1574. et *ἁμ. δόμοις* Tro. 602. *ἁμέτεροι πόσεις* Iph. A. 176. *ἁμετέρων θαλάμων* ib. 552. *ἁμέτεροι φίλοι βασιλῆες* El. 876. *ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν* Med. 173. *ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ* ib. 424. *ἁμετέραν μοῖραν* ib. 430. *πόλιν ἁμετέραν* Tr. 805. *ἁμετέραν νίκαν* El. 590. *ἁμέτερον χόρευμα* ib. 874. *δάκρυα ἁμέτερα* Iph. A. 1489. *ἁμέτερα λέχεα* Ion. 1092.

Ἀμέτρητος. *τῶν ἀμετρήτων πόνων* Hec. 783. *τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς* El. 433.

Ἀμήτωρ. *ὡς ἀμήτωρ γεγὼς* Ion. 109. *ἀμήτορ', ἀναρίθμητον* ib. 837.

Ἀμηχανεῖν. *ἀμηχανῶ* Or. 634. *ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς* An. 984. *τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;* Iph. T. 734. *ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν* Her. 493. *ταῦτ' ἀμηχανῶ* Ion. 548. *ποῦ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ* Her. F. 1105. *ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ* ib. 1378. *ἀμηχανῶ ἔγωγε* Œno. fr. II. 1.

Ἀμηχανία. *ἀμηχανίας δυσπέρατον αἰῶνα* Med. 647. *δύστανος ἀμηχανία* Hip. 163.

Ἀμήχανος. ἀμήχανος χρησμῶν ἀκέσας εἰμὶ Her. 473. τῇ πόλει ἀμήχανον Fr. inc. B. 32. 3. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 330. τόλμαν ἔτλης ἀμήχανον Hec. 1123. ξυμφορὰ ἀμήχανος Med. 392. ἀμήχανος γυνὴ Hip. 643. συμφορὰς ἀμηχάνȣς Med. 552. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. εἴ τι ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον An. 771. ἀλλ' ἀμήχανον Iph. A. 1397. et El. 529. μεθέςηκ' εἰς ἀμήχανον Her. 488. ὦ παθȣσ' ἀμήχανα Hip. 598. τἀμήχανα ζητῶν Al. 200. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. et El. 624. ἀμήχανα εἶπας Her. 465. τὰ ἀμήχαν' ἐᾷν ib. 707. εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν Hip. fr. VI. 2. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408.

Ἀμηχάνως Œnom. fr. III. 5.

Ἄμικτος. φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα Cy. 428. οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. φίλοις τ' ἄμικτός ἐςι καὶ πάσῃ πόλει Ix. fr. II. 3. ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402.

Ἅμιλλα. εἰς χερῶν ἅμιλλαν Hec. 226. δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1267. ἅμιλλαν πρȣ̆θηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπȣδὴν ἔχων Med. 557. λέκτρων ἅμιλλα Hip. 1141. ἅμιλλαν φρονήματος An. 213. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. φιλόπλȣτον ἅμιλλαν Iph. T. 412. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται Tro. 617. ἅμιλλα, θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 361. ἅμιλλα αἵματος ib. 1170. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν Her. F. 813. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. δυεῖν ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζȣς Med. 1082. φονίȣς ἀνδρῶν ἁμίλλας An. 1020. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. κυλίκων ἁμίλλαις Rh. 364. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

Ἁμιλλᾶσθαι. τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ Or. 456. ἁμιλλᾶσθαι βίῳ Hip. 426. τί ταῦτα σοῖς ἁμιλλῶμαι λόγοις; ib. 971. δεσπόταις ἁμιλλᾷ An. 127. ἄλλως ἁμιλλῶ ταῦτ' Iph. A. 309. πρὸς τȣ̀ς σθένοντας θεȣ̀ς ἁμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. πρὸς ȣ̓δέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ἁμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 195. cf. etiam Her. F. 1255. ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. τὴν ὄρυγμα δεινὸν ἡμιλλημένην ib. 553. πόλλ' ἁμιλληθέντα Phœn. fr. IX. 2.

Ἀμισθί. ἀμισθὶ ςρατηλάτας ἐξέπεμπες ἂν χθονὸς Tro. 409. λαβεῖν ἀμισθὶ Fr. inc. CXXXII. 4.

Ἅμμα. καθ' ἅμμα λύσειν λόγȣ Hip. 671. ἅμμα λύσομεν δέρης ib. 781. ἁμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 695. πολύβροχ' ἁμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

Ἀμμωνιάδες ἕδραι Al. 114. et Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734.

Ἀμνημονεῖν. ἀμνημονῶ Or. 216. κακῶν τῶν τότ' ȣ̓κ ἀμνημονῶ Iph. T. 361. ȣ̓δ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 647. πȣ̃ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ Her. 638.

Ἀμνημόνευτος. φόνον ἀμνημόνευτον Iph. T. 1419.

Ἀμνημοσύνα, dor. pro ύνη. δείκνυσι— ἀμνημοσύναν Ion. 1100.

Ἀμνήμων. πέτρος ἀμνήμων κακῶν Her. F. 1397. ἀμνήμων τύχη Ph. 64.

Ἀμνήςευτος γυνὴ Phœn. fr. XI.

Ἀμοιβή. οἵας ἀμοιβῆς κυρεῖ Med. 23. πατρῴων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ȣ̓ καλὰς ib. 467. ἐσθλῶν ἀμοίβας Hel. 158. χέρσȣ ἀμοιβὰς Her. F. 226. τȣ̃ κάτω σκότȣς φίλας ἀμοιβὰς ib. 564. τίνων ἀμοιβὰς ib. 1169. ἀμοιβαὶ κακῶν El. 1147. κακὰς ἀμοιβὰς καρπȣ̃σθαι Œd. fr. IV. 2.

Ἄμοιρος. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421.

Ἄμορος. δισσῶν ἄμορος τέκνων Med. 1395.

Ἀμορφία Or. 391.

Ἄμορφος. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὸ σῶμ' ȣ̓κ ἄμορφος εἶ Bac. 453. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. ἄμορφος πόσις Fr. inc. CLI. 4. ςολὴν ἄμορφον ἔχεις Hel. 561. τὴν ἄμορφον Λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2.

Ἀμός. προλιπȣ̃σα ἀμὸν βίον Al. 397. τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν El. 555. πόλιν ἀμὰν ὤλεσας An. 1188. 2) cum spir. asp. ἁμός. ἁμὸν οἶκον οἰκήσεις An. 582. σύγγονον ἁμὸν Iph. T. 149. πόσιν τὸν ἁμὸν Hel. 538. ἁμȣ̃ πατέρος μέμναται El. 188. λάτρις πενέςης ἁμὸς Phryx. fr. VII. ἐν

νώτοις ἁμοῖς Iph. T. 1141. *τέκνων ἁμῶν* Tr. 588.

'Αμȣσία Antiop. fr. XL. 1. *πρῶτ' ἀμȣσίας ἔχει* Fr. inc. XII. 2.

"Αμȣσος. *κᾂν ἄμȣσος ᾖ* Sthe. fr. VIII. 2. *φρενῶν ἀμέσȣς ξένȣς* Ion. 526. *ἄμȣσ' ὑλακτῶν* Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2. *ᾄδει ἄμȣσ'* Cy. 425. *ἀμȣσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς* Ph. 814.

'Αμοχθεὶ, *adverb.* Bac. 194.

'Αμόχθητος. *τίς ἀμόχθητος εὐκλεής;* Ar. fr. XII. 2.

'Αμπάλλεσθαι, pro *ἀναπ. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ'* Or. 322.

'Αμπαύειν, pro *ἀναπ. πηγὰς ἀμπαύει* Hel. 1351.

"Αμπελος. *ἀμπέλȣ βοτρυώδει χλόη* Bac. 11. *ἀμπέλȣ ῥοῆς* ib. 281. *τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον* ib. 650. *τὴν παυσίλυπον ἄμπελον* ib. 771. *ἀμπέλȣ ῥοαῖς* Cy. 123. *γινώσκεται ἡ 'μπελος τῇ 'μῇ χερὶ* ib. 564. *σοφὸν τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλȣ* ib. 569. *ἀμπέλων ἄπο* ib. 413. *ἀμπέλων γάνος* And. fr. XXVII. 3.

'Αμπετάσας. vid. *ἀναπεταννύναι.*

'Αμπέφυγες. vid. *ἀναφεύγειν.*

'Αμπίσχειν. *σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις* Hip. 192. *γόνυ ἀμπίσχειν χερὶ* Sup. 165. *κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ* Tro. 14. *σὴν σάρκα ἀμφέξει* Cy. 343. *τοίχοισιν ἔπι ἤμπισχεν—ὑφάσματα* Ion. 1159. *πέπλȣς ποικίλȣς ἠμπέσχετο* Med. 1159. *μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλȣς* Iph. A. 1439. *ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι* Hel. 429.

'Αμπλακεῖν. *γνώσῃ αὖθις ἀμπλακὼν* Hip. 892. *ἀρίσης ἀμπλακὼν ἀλόχȣ* Al. 241. *γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες* ib. 420. et. 1086. cf. etiam v. 827. *ἡ δ' ἀμπλακȣ̃σα* An. 949. *λέκτρ' ἀμπλακὼν* Iph. A. 124. *αὐτὸς ἀμπλακὼν* Fr. inc. XL. 1. et fr. inc. B. 48. 1.

'Αμπλάκημα. *γνȣ̃ς τἀμπλάκημα* Ph. 23.

'Αμπλακία. *πατρὸς ἀμπλακίας μετέχȣσι* Med. 116. *κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ* Hip. 1363. *ἀμπλακίαις τρύχῃ* Hip. 146. *δαιμόνων ἀμπλακίαισι* ib. 832.

'Αμπνεῖν, pro *ἀναπνεῖν. ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπνέȣσα* Tr. 1277.

'Αμπνοὴ, pro *ἀναπνοή. ȣ̓ διδόντες ἀμπνοὰς* An. 1138. *ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων* Iph. T. 92. *ἀμπνοὰς ȣ̓ σωφρονίζει* Her. F. 869.

'Αμπτυχὴ, pro *ἀναπτυχή. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι* El. 868.

"Αμπυξ. *χρυσέαν ἄμπυκα* Hec. 464.

"Αμυγμα. *ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα* An. 828.

'Αμυμώνειος. *'Αμυμωνείοις ὕδασι* Ph. 196.

'Αμυνάθειν, *verb. poët. φίλοις ἀμυνάθειν τὸ πραχθὲν* An. 1080. *ᾧ σ' ἀμυνάθειν χρεὼν* Iph. A. 910. *μὴ ἀμυνάθοιτό σε* An. 722.

'Αμύνειν. *τίς ἀμύνει μοι;* Hec. 160. *ȣ̓κ ἀμύνει τοῖς σοῖς κακοῖς;* Or. 419. *ἀμυνῶ τῷ νόμῳ* ib. 522. *τῷ γένȣς ἀρχηγέτῃ ἀμῦναι* ib. 555. *μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον* ib. 623. *ὑμῖν ἀμύνων* ib. 932. *πȣ̃ δῆτ' ἀμύνειν οἱ—Φρύγες;* ib. 1473. *σοὶ μὲν ȣ̓̃ν ἔγωγ' ἀμύνειν* ib. 1511. *ἀμῦναι τᾶδε γᾶ* Ph. 695. *ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις* ib. 751. *ἄμυνε ματρὶ, ἄμυνε* Sup. 377. *ἤμυνε χώρᾳ* ib. 897. *ἄμυνον τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ κ. τ. λ.* Iph. A. 903. *ὅστις ȣ̓κ ἤμυνας* ib. 907. *ȣ̓κ ἦλθες, ȣ̓δ' ἤμυνας* Rh. 400. *ἀμύνειν ȣ̓κ ἐπέσκηψεν πόλει* ib. 402. *ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς* ib. 610. *ἀμύνων θῆρας* ib. 787. *ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ* Tro. 966. *ȣ̓κ ἤμυνε συγγενὴς γεγὼς* Her. 30. *ἀμύνεθ'* (pro *ἀμύνετε, juvate*) ib. 70. *ποίοις ἀμύνων συμμάχοις,* ib. 165. *τῷ τȣ̃ Διὸς ἀμυνέτω μέρει* Her. F. 170. *τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι* ib. 194. *τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ* ib. 219. *αὐδῶ—ἀμύνειν* ib. 500. *τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι, χρὴ κ. τ. λ.* ib. 574. *δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ'—θνήσκειν ἀμύνοντ'* ib. 578. *τύμβῳ καλῶς παρὼν ἀμύνει* El. 331. *ἄμυν', ἄμυνε τέκνοις* ib. 679. *ἀμύνων πατρὶ* ib. 976. 2) Med. *κᾆτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην* An. 911. *ἠμύνασθε πολεμίȣς καλῶς* Sup. 529. cf. etiam Her. F. 198. *'Εριννῦς θεὰς ἀμύνεσθαι* Iph. T. 299. *τὸ δυστυχὲς ἡ 'υγένει' ἀμύνεται* Her. 303. *τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων* Ion. 828. *ἀλλ' ἀμύνεται* Œd. fr. VI. 3.

'Αμύντωρ. *ὁ πατρὸς ἀμύντωρ* Or. 1588.

'Αμυςίζειν. *ἡδέως ἠμύςισα* Cy. 562.

῎Αμυςις. πυκνὴν ἄμυςιν Rh. 419. ἔσπασεν ἄμυςιν ἑλκύσας Cy. 416. τὰς ἐμὰς ἀμύςιδας Rh. 438.

᾿Αμφαίνειν, pro ἀναφαίνειν. ἄταν πατέρος ἀμφαίνεις Her. F. 918.

᾿Αμφαναία, *nom. regionis* Her. F. 392.

᾿Αμφελικτὸς Her. F. 399.

᾿Αμφελίσσειν, vel ττειν. τῆσδ' ἀμφελίξαντες χέρας An. 426.

᾿Αμφέπειν. ὄχλος νιν ἀμφέπει Ph. 151. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας Med. 480. ἀμφέπει μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1248.

᾿Αμφέρειν, pro ἀναφέρειν. εἰς τὄπισθεν ἀμφέρει πόδα Ph. 1419.

᾿Αμφήκης. ἀμφήκει ξίφει El. 688.

᾿Αμφήρης. ἀμφήρεις σκηνὰς Ion. 1128. ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

᾿Αμφὶ, 1) cum genit. ἀμφὶ Πολυξένης Hec. 75. ἀμφὶ σῆς παιδὸς θανέσης ib. 580. cf. etiam Iph. A. 1347. ἀμφ' ἡμῶν Or. 754. τά τ' ἀμφὶ σῦ, τά τ' ἀμφ' ᾿Ορέςυ ib. 865. 866. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ib. 1457. τὸν ἀμφὶ σῦ λόγον Hip. 492. ἀμφὶ Πηλέως An. 79. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. v. etiam Ion. 1098. τἀμφὶ σῦ An. 431. et τὰ ἀμφὶ παιδὸς v. 432. ἀμφὶ τέκνων Sup. 280. ἀμφὶ Θησέως ib. 642. ἀμφ' ἐμῶν γάμων Hel. 799. ἀμφὶ Θεσσαλῶν El. 818. et sic porro. 2) cum dat. θανάτυ ἀμφὶ φόβῳ Or. 823. ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις ib. 1051. ἀμφὶ βραχίονι Ph. 122. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἀμφὶ τέκνοισι ib. 1572. ἀμφὶ τῷδ' ib. 1658. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ἀμφὶ βοςρύχοις ib. 1160. ἀμφὶ κρατὶ ib. 1186. et An. 147. ἀμφὶ γόνασι Al. 950. μαςοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. ἀμφὶ βυσὶ Iph. A. 1291. ἀμφὶ κείναις ib. 1449. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἀμφ' ἐμῷ κάρᾳ Rh. 209. ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν ib. 457. ἀμφὶ βυπόροισι ὀβελοῖσι Cy. 301. ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις Her. 40. ἀμφὶ τύμβῳ Hel 1015. ἀμφὶ βάκτροις Her. F. 108. 3) cum accusat. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥυν Εὐρώταν Hec. 649. ἀμφί σ' ἱκέτ' ὄντα ib. 706. ἀμφὶ σὸν γόνυ ib. 787. Ph. 1616. et Hel. 900. ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήςρας τάφον Or. 114. ἀμφὶ μέλαθρον ib. 1269. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρυ δίνας ib. 1310. ἀμφὶ δώματα ib. 1312. ἀμφὶ τὺς ᾿Ατρείδας ib. 1538. ἀμφὶ μνῆμα Ph. 147. ἀμφὶ πόλιν ib. 257. ἀμφὶ τείχη ib. 451. ἀμφὶ δεῖπνον ὄσι ib. 735. πόρον ἀμφὶ μέσον ib. 832. ἄλυρον ἀμφὶ μῦσαν ib. 1035. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια ib. 1663. ἀμφὶ βωμίυς λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 145. cf. etiam v. 1130. ἀμφὶ πύλας Alc. 90. et Sup. 11. et ἀμφὶ Καδμείας πύλας Sup. 101. ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. ἀμφὶ ἀελίυ κνεφαίαν ἱππόςασιν ib. 595. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν Sup. 392. ἀμφὶ μαςὸν ib. 1159. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. ἀμφὶ σῶμα ib. 1439. et Hel. 561. ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. et ἀμφὶ βωμὸν v. 1481. ἀμφὶ κάρα ib. 1530. ἀμφὶ χαίταν Iph. T. 443. cf. etiam v. 622. ἀμφὶ νῶτα Rh. 208. ἀμφὶ ῎Αργος ib. 477. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην Cy. 5. ἀμφὶ κῶμον ςάντες ib. 345. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. τὸν ἀμφὶ βῦν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII. et sic porro. 4) adverbialiter positum: Hel. 183. et Ion. 225.

᾿Αμφιάπτεσθαι. κρεμαςὸν ἅψεται ἀμφὶ (pro ἀμφιάψεται) βρόχον Hip. 770.

᾿Αμφίας, *nom. propr. viri* Epist. I.

᾿Αμφιβαίνειν. πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης Ph. 1415. ἀμφιβᾶσα φλὸξ οἴνυ Alc. 761. οἷα μέ —ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; An. 1083. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609.

᾿Αμφιβάλλειν. ἀμφίβαλλε μαςὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἀμφιβαλὼν ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1270. δυλοσύναν ἀμφιβαλῦσα κάρα An. 110. ἀμφέβαλεν φόνῳ ib. 800. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη Sup. 70. ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν ib. 1361. εἰς αὐλὰν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. βέλεσί τ' ἀμφιβαλε Her. F. 422. ςολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ ib. 465. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν El. 1231. μέλανα ςολμὸν πέπλων ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη Al. 216. εἰς τέκνα καὶ δόμον

ἀμφιβαλέσθαι An. 1192. ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 103.
Ἀμφίβλημα. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786. βασίλεια ἀμφιβλ. Hel. 70. λαμπρὰ ἀμφιβλ. ib. 430.
Ἀμφίβληϛρον. ἀμφίβληϛρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. ἀμφίβληϛρα σώματος Hel. 1085.
Ἀμφίβολον. κλωϛȣ̃ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tro. 537. σπάργαν' ἀμφίβολα Ion. 1490.
Ἀμφιδάκρυτος. πόθον ἀμφιδάκρυτον Ph. 332.
Ἀμφιδέξιος. ἀμφιδέξιον σίδηρον Hip. 780.
Ἀμφίδοξος Dan. 52.
Ἀμφικαλύπτειν. νέφος ἀμφί σε καλύπτει (pro ἀμφικαλύπτει σε) Hec. 908. πυρσῷ ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361.
Ἀμφίκρανος. τὴν ἀμφίκρανον κύνα Her. F. 1274.
Ἀμφίκρημνον ἄγκος Bac. 1049.
Ἀμφίλεκτος ἔρις Ph. 503.
Ἀμφίλογος. ἀμφιλόγȣς ὀργὰς Med. 638. ἔτι γὰρ ἀμφίλογα Iph. T. 655.
Ἀμφιμάτωρ, dor. pro ήτωρ. ἀμφιμάτορας κόρȣς Andr. 467.
Ἀμφιόνιος. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831.
Ἀμφιπιτνεῖν. ἀμφιπιτνȣ̃σα τὸ σὸν γόνυ Sup. 278.
Ἀμφιπλέκειν Er. fr. VI. 1.
Ἀμφίπολος. θεᾶς ἀμφίπολον κȣ́ραν Iph. T. 1114. ἀμφίπολος Ἄρεος Fr. inc. CXII. ἀμφίπολοι Φρύγες Or. 1417. ȣ̓δέ τις ἀμφιπόλων Alc. 89. λάβετ', ἀμφίπολοι, γραίας Sup. 1115.
Ἀμφίπυλος. ἐπ' ἀμφιπύλῳ μελάθρῳ Med. 134.
Ἀμφίπυρος. ἀμφιπύρῳ φλογμῷ Hec. 473. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. ἀμφιπύρȣς ἀνέχων πεύκας Ion. 716.
Ἀμφιϛέλλεσθαι. ϛεῖλαι ἀμφὶ χρωτὶ (pro ἀμφίϛειλαι χρ.) πέπλȣς Bac. 819.
Ἀμφιτείνειν. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας Or. 1042.
Ἀμφιτιθέναι. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. κόσμον ἀμφιθῇ χροῒ Med. 787. ϛέφανον δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν— ἀμφιθεῖναι Iph. A. 1531. ϛέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας El. 512.
Ἀμφίτομος. ἀμφιτόμȣ λόγχας Hip. 1375. ξίφεσι ἀμφιτόμοις El. 164.
Ἀμφίτορνος. ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Tro. 1156.
Ἀμφιτρής. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε Cy. 703.
Ἀμφιτρίτα, dor. pro ίτη. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426.
Ἀμφιτρύχης. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.
Ἀμφιφανής. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ Andr. 835.
Ἀμφιχορεύειν. ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Pi. fr. II. 5.
Ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543.
Ἀμφορεύς. γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.
Ἀμφώβολος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134.
Ἂν bis in uno eodemque commate interdum ponitur; ἴσως ἂν—τύχοιμ' ἂν Hec. 359. 360. v. etiam v. 1199. 1200. it. An. 77. 307. et 936. Sup. 417. 418. 447. et 855. sq. Iph. T. 98. 245. et 627. Tro. 961. et 985. Hel. 1017. sq. Ion. 222. El. 534. et Æol. fr. XXI. 2.
Ἀνά. ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν αἰχμητὴν Hec. 119. cf. etiam v. 1110. et Ph. 1281. Iph. A. 538. et Rh. 587. ἀνὰ ϛέγας Hec. 1171. ἀν' Ἑλλάδα Or. 250. et 806. An. 450. Her. 325. Ion. 1575. et Ar. fr. II. 8. ἀνὰ δάπεδον Or. 330. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν Ph. 351. ἀνὰ μέρος ib. 481. et 489. ἀνὰ πτόλιν ib. 1045. Sup. 721. Tro. 555. et Bac. 216. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. ἀν' αἰθέρα ib. 447. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν ib. 1138. ἀνὰ ϛόμα ἔχειν An. 95. cf. etiam El. 80. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. et Bac. 588. Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα Andr. 1001. ἀνὰ Πήλιον Iph. A. 1040. v. etiam El. 445. ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς Hel. 50. ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1319. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα Ion. 796. ἀνὰ χρόνον ib. 830. τίν' ἀνὰ χεῖρα ib. 1455. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον ib. 1494. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρων Hyp. fr. IX. ἀν' Ἴδαν Pal. fr. V. 2. ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. 2) ἀνὰ reperitur etiam cum dativo; ἀνὰ ναυσὶν Iph.

A. 754. ἀνὰ δ' ἐλάταισι ϛεφανώδει τε χλόᾳ ib. 1058.

'Αναβαίνειν. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 1. πρὸς ἴϛὸν ναὸς ἀμβήσῃ (pro ἀναβήσῃ, *adscendes*) Hec. 1263.

'Αναβακχεύειν. ὅ σ' ἀναβακχεύει Or. 338. ἀναβακχεῦσα Bac. 862. ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν Her. F. 1086.

'Αναβάλλεσθαι. εἰς τόδ' ἀναβαλῦ Al. 529.

'Αναβλέπειν. τοῖς κερτομῦσι—ἀναβλέπει Sup. 322. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν Bac. 1307. ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. ἁλίυ ἀναβλέπει λαμπάσι ib. 1467. φῶς ἀναβλέψεσθε Her. F. 563.

'Αναβοᾷν. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς Tro 522. τάδ' ἀναβοήσας Bac. 525. ἡ δ' ἀνεβόησεν ib. 730. v. etiam v. 1077. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν ib. 1152. v. etiam Hel. 1114. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἀναβοᾷ γάμυς ib. 191. κρόταλα βρόμια ἀνεβόα ib. 1325. ἀνεβόησε συμμάχυς ib. 1608. ἀναβοήσεται ὑ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 465. δεινὸν ἀναβοᾷ (2 sing. pr. pass.) διὰ ϛόμα Or. 103.

'Αναβολή. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεϛ' ἄκη Her. F. 93.

'Αναγγέλλειν. πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις Iph. T. 761.

'Ανάγειν. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ὑκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τὺς φθιμένυς ἄνω Al. 989. ἄναγε χορὸν Tro. 326. ἄναγε πόδα σὸν ib. 332. ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον ib. 525. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289. πάλιν μ' ἀνάξυσ' εἰς τὸ σῶφρον Hel. 938. κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει ib. 1333. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126. πικρὺς προχύτας χέρνιβάς τ' ἀνάξεται Iph. A. 955. αὐτὸς ἀνῆκται Νεοπτ. Tro. 1126. ἡμῖν κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35.

'Αναγιγνώσκειν. ἀνεγνώσθημεν ἂν Hel. 297.

'Ανάγκα. vid. ἀνάγκη.

'Αναγκάζειν. λυπρὰν ἄγυσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει Hec. 364. ἔρως σ' ἠνάγκασε Med. 530. εὖ φρονεῖν τὺς μὴ φρονῦντας ἀναγκάσαι Hip. 922. μὲ θητεύειν ἠνάγκασεν Al. 7. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. ὥστ' ἀναγκάσαι δρᾷν ταῦτ' Sup. 519. μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι Iph. A. 1183. τὰ ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς ib. 1219. πόλις ἀναγκάζει τάδε Iph. T. 595. τρισσαί μ' ἀναγκάζυσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. φυλάσσειν τἄμ' ἀναγκάσας λέχη Hel. 434. φροντίζειν ἀεί τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰωθότων ἀναγκάζοντες Epist. V. ἠναγκασμένος Or. 902. ἀναγκασθεῖσα Her. 552. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. ἀναγκασθῇ λαβεῖν El. 922.

'Αναγκαῖος. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ Her. F. 282. τὺς ἀναγκαίυς φίλυς An. 672. λόγυς ἀναγκαίυς κλύειν El. 293. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' Ph. 434. ἦν ἀναγκαία δόμοις Al. 536. εἰς ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. τῦ ἀναγκαίυ χάριν Hec. 346. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. ἀναγκαῖον κτῆμα Or. 230. σ' ἀναγκαῖον θανεῖν ib. 753. τίνος ἀναγκαίυ πέρι; ib. 772. τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα κακὰ Med. 1243. αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὁρᾷν Sup. 855. τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410. τἀναγκαῖα τῦ βίυ Hel. 261. ὐδὲν τῶν ἀναγκαίων An. fr. X. 1. et Hypsip. fr. IV. 9. τῶν ἀναγκαίων πλέον Hip. fr. II. 2.

'Αναγκαίως. ἀναγκαίως ἔχει Or. 714. Ph. 361. Cy. 32. Hel. 519. et 1415. Her. F. 502. et 859. et Hyp. fr. IV. 5. καλῶς τ', ἀναγκαίως τε Iph. A. 724.

'Ανάγκη. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362. πολλή γ' ἀνάγκη ib. 396. et Ph. 1668. cf. etiam Med. 1013. τολμᾷν ἀνάγκη Hec. 751. σήν γ' ἀνάγκη παῖδα θανεῖν ib. 1275. ϛερρὰ ἀνάγκη ib. 1295. πᾶν τὺξ ἀνάγκης Or. 488. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέϛαμεν ib. 1330. ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾷν Ph. 923. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι ib. 1007. θανεῖν σφ' ἀνάγκη Med. 806. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. conf. etiam Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ὐκ ἀνάγκην προσφέρεις Hip. 282. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443. εἰς ἀνάγκην κείμεθ' Iph. T. 620. τὸ τῆς ἀνάγκης

δεινὸν Tro. 612. cf. etiam Did. fr. ἀνάγκη φύσεως Tr. 886. ἡ γῆ ἀνάγκῃ —πιαίνει βοτὰ Cy. 331. δεινῆς ἀνάγκης ὐδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν, ϛέργειν ἀνάγκη Her. F. 710. 711. ἀνάγκη δυστυχεῖν ib. 1262. ἥκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ' ib. 1281. μοίρας ἀνάγκης χρεὼν El. 1301. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἀνάγκη πείθεσθαι Ar. fr. XVII. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ Fr. inc. XXX. 1. ὅστις ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν Fr. inc. CXX. 1. 2) dor. ἀνάγκα. σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ Hec. 92. μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. κρεῖσσον ὐδὲν ἀνάγκας εὗρον Al. 968. ὑπ' ἀνάγκας προπίπτυσα Sup. 63. τοῖς δ' ἀνάγκαν Iph. A. 1327. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. 3) dual. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. 4) plur. πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 639. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας Ph. 1751. cf. etiam Dic. fr. VII. 6. δεσποτῶν ἀνάγκαις An. 132. ἀνάγκας ἱκεσίυς Suppl. 39. παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἐν ἀνάγκαις ὐ κάμνεις Iph. T. 1118. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Ἄναγνος. ἄναγνον φρένα Hip. 1448.

Ἀναγωγία. μὴ πανομένυς τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

Ἀνάδελφος Or. 310. ἀνάδελφος ἔϛαι Iph. T. 475. ὐδ' ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι ib. 613.

Ἀνάδεσμος. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978.

Ἀνάδετος. ἀναδέτοις μίτραισιν Hec. 923.

Ἀναδέχεσθαι. λῦτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα Iph. T. 818.

Ἀνάδημα. χρυσέας κόμης ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδήματα El. 882.

Ἀναδιδόναι. κᾀνέδωκαν (pro καὶ ἀνέδ.) εἰς φάος Melan. fr. XXII. 4.

Ἀνάθημα. ἀνάθημα πόλεως Ion. 310. ἀνάθημα Δίυ παιδὸς ib. 1144. Ἀθηναίων τινὸς ἀνάθημα ib. 1165. οἴσω θεῷ ἀνάθημ' ib. 1381. ἀνάθημα βιότυ Meleag. fr. XIII. 5. ἀναθήματα νεκροῖς Sup. 983. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται ib. 177.

Ἀναθορεῖν. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416.

Ἀναθρεῖν. ἰδῦ με, κᾀνάθρησον Hec. 808.

Ἀναίδεια. ἡ μεγίϛη—νόσων πασῶν ἀναίδει' Med. 472. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. καὶ ἀναιδείας Tro. 783. τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχυσαν ib. 1027. ἄγες ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἔχει τὐμὸν ὐκ ἀναίδειαν Her. F. 165.

Ἀναιδής. ἡ δ' ὐκ ἀναιδὴς Al. 731. ἐξ ἀναιδῦς φάρυγος Cy. 588. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379.

Ἀναιδῶς Al. 697.

Ἀναίθειν. πῦρ ἀναίθων Cy. 330.

Ἀναιθύσσειν. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα Tr. 344.

Ἀναίμακτος. ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἀναιμάκτῳ χερὶ Rh. 222.

Ἀναίμων. βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον Fr. inc. CXXXVII.

Ἀναίνεσθαι. ἀναίνομαι Bac. 251. ὐκ ἀναίνομαι Or. 221. Iph. A. 1503. Her. F. 632. 1235. et 1400. ὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. τί μ' ἀναίνῃ; Bac. 533. ἀναινόμεσθα Her. F. 1124. ὐδ' ἀναίνεται ib. 1228. ἀναίνομαι γυναῖκας El. 311. ἀναίνομαι Κάϛορα ib. 312.

Ἀναίρειν. ὐ ποτέ νιν ἀνηράμην βάθρων ἄπο Iph. T. 1201. λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102.

Ἀναιρεῖν. σὲ ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ An. 519. ἀνεῖλεν, oraculum edidit Iph. A. 90. ναῦταί σφ' ἀνεῖλον, receperunt, e naufragio servarunt Hel. 1233. ἀναιρεῖσθαι νεκρὺς βίᾳ Sup. 471. πολέμυς ἀναιρύμεσθα ib. 492. ὧν ἀνειλόμην ib. 1166. ἤδη κάμνοντα μέ τις ἀνείλετ' Hel. 1632. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνῄρησαι φίλοις El. 608.

Ἀναίρεσις. φυλάσσων ὀϛέων ἀναίρεσιν Or. 404. ὐδ' ἀναίρεσιν δῦναι θέλυσι Sup. 18.

Ἀναΐσσειν. ἀνῄϊξε ξίφυς Ph. 333. ἀνῇξε λαὸς εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. ὀρθὸς ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς

Rh. 792. ἀνῆξαν ὀρθαὶ Bac. 692. ὀρθοὶ ἀνῆξαν πάντες Hel. 1616.

'Αναίσχυντος. ὃκ ἀναισχύντε τόδε; Iph. A. 329. ἀναισχύντε φρενὸς ib. 327. τῆς ἀναισχύντε βορᾶς Cy. 415. τὸ ἀναίσχυντον Iph. A. 1144. et τἀναίσχυντον Hip. fr. III. 2.

'Αναίτιος. ἀναίτιος ξένοις εἶναι θέλω Med. 730. ἀναίτιος ἔγωγε πάντων Rh. 828. ὀδὲν κακῶσαι τὸς ἀναιτίες θέλω Her. F. 1162.

'Ανακαίειν. ἀνέκαυσε πῦρ Cy. 382.

'Ανακαλεῖν. ἀνακάλει θεὸς Ph. 611. ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ ib. 616. τί ταύτας ἀνακαλεῖς; ib. 620. ἀνακαλεῖ δεξιὰς Med. 21. τί τὸς θεὸς ἀνακαλεῖς; Iph. T. 780. κακὸς ἀνακαλῶ τὸς συμμάχες Tr. 469. ἀνά μ' ἐκάλεσεν Bac. 579. ἀνακαλῦσα Βάκχιον ib. 1143. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ πόσιν Her. F. 717. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρε ib. 870. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; ib. 910. τίνα ςοναχὰν ἀνακαλέσομαι; Ph. 1506. ἀνακαλόμεθ' αὖ θεὸς Sup. 626. Βρόμιον ἀνακαλόμεναι θεὸν Bac. 446. ὃκ ἥκεσαν ἀνακαλόμενοι Tr. 1281. πατέρα νέρθεν ἀνακαλόμενον Hel. 972.

'Ανακαλύπτειν. νῦν ἀνακάλυπτ' Or. 294. ὃκ ἀνακαλύψω βλέφαρον Iph. A. 321. ἀνακαλύψω λόγες ib. 1146. κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ Her. F. 1231.

'Ανακεῖσθαι. σοὶ ἀνακείμεσθα δὴ Bac. 932. θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384.

'Ανακέλαδος. φυλασσομένα ςόματος ἀνακέλαδον Or. 185.

'Ανακεραννύναι. ἀνὰ δὲ βακχείᾳ συντόνῳ κέρασαν Bac. 126.

'Ανακίρνασθαι. μετρίας φιλίας ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

'Ανακλάζειν. μέγα ἀνέκλαγον Iph. A. 1062.

'Ανακλᾶν. ἀνακλάσας δέρην Or. 1471.

'Ανακομίζεσθαι. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν Hip. 831.

'Ανακεφίζειν. ἀνακεφίσω δέμας Or. 218. ἀνεκεφίσθην δέμας Hip. 1392.

'Ανάκτορον. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον An. 43. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα An. 117. τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς ib. 380. et Iph. T. 41. et 66. cf. etiam Iph. T. 635. ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1112. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων ib. 1158. τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο Sup. 88. θεῶν ἀνάκτορα Rh. 516. et Tr. 15. τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν Tr. 85. ἐν ἀνακτόροις θεῦ Ion. 55. v. etiam v. 1224.

'Ανάκτωρ. πόντε ἀνάκτωρ Iph. T. 1414. ἀνάκτωρ πόλεως Tr. 1217.

'Ανακυκλεῖν. ἀνακύκλει δέμας Or. 231.

'Ανακύπτειν. πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν Cy. 211.

'Αναλαλάζειν. ςρατὸς ἀνηλάλαξε Ph. 1404. ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα Sup. 719.

'Αναλαμβάνειν. ἀναλαβεῖν φῶς Or. 292. ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφες ib. 1531. ἀναλαβεῖν θέλεις, sc. κακὸν λέχος Iph. A. 390. τὸν ἀρχαῖον φίλον ἀνάλαβε Cy. 435. ἀναλαβῦσα τὰς ἐμὰς τύχας Her. 1005. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426.

'Ανάλγητος. ἀναλγήτε πάθες Hip. 1386.

'Ανάλιος, dor. pro ἀνήλιος. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439.

'Αναλίσκειν et ἀναλῦν. λόγες ἀναλοῖς Med. 325. ἀνάλωσε λόγων ἐλέγχες Hip. 1336. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542. κἂν ἀναλίσκῃς ξένες τοιῦσδε Iph. T. 337. ςρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ Rh. 58. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν Cy. 307. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ El. 681. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 591. εἰς τῦθ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι Hip. 506. πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν An. 456. πᾶν ἀνάλωται δέμας ib. 1155. ὃκ ἔςι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν Sup. 776.

'Αναλύειν. ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκύων Sup. 44.

'Ανάλωμα. σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. ὃκ ἔςι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν ib. 776.

'Αναμένειν. φόνια λετρά σ' ἀναμένει Hec. 1281. ἀνάμεινον φασγάνε τομὰς Or. 1101. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κεφίσματα Ph. 855. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ An. 445. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένεσιν Bac. 962. ὃ σ' ὄλβιον σκῆπτρον ἀναμενεῖ πατρὸς Ion. 578.

'Αναμετρεῖσθαι. τί τ' ἄῤῥητ' ἀναμετρήσαθαί με δεῖ; Or. 14. εἰς θεμόφυλον ἀναμετρεμένη δάκρυ Iph. T. 346.

μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. ἐν συμμάχοις ἀνεμετρησάμην φρένας τὰς σὰς ib. 1271. πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρȣ́μενος τὸ σῶφρον El. 52. ἀναμετρȣ́μενος τὸ τȣ̃ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 4.

Ἀναμιγνύναι. κἀμοὶ μὴ ’ναμίγνυσθαι τύχας τὰς σὰς Sup. 591. Κάδμȣ παισὶν ἀναμεμιγμέναι Bac. 37.

Ἀναμιμνήσκειν. μή μ’ ἀναμνήσῃς κακῶν Al. 1048. ὥς μ’ ἀνέμνησας τινὸς Ion. 284. μῶν τὰ ’μὰ διὰ χρόνȣ σ’ ἀνέμνησαν κακά; El. 504. μηδ’ ἀναμνησθῇς τέκνων Med. 1246. ὡς ἀναμνησθῶ πιὼν Cy. 152.

Ἀναμόλειν. ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν Hec. 928.

Ἀναμοχλεύειν. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας; Med. 1317.

Ἀνανδρία. μὴ περιβάλῃς μοι ἀνανδρίαν Or. 1031. ἀνανδρία, τὸ πλέον κ. τ. λ. Ph. 512. εἰς ἀνανδρίαν Med. 466. et El. 982. ἀνανδρία χερῶν Sup. 314. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2.

Ἄνανδρος, ignavus, timidus. ἄνανδρον αὐτὸν καλεῖ An. 341. χρείας ἀνάνδρȣ Bel. fr. VIII. 2. Θήβας ἀνάνδρȣς ἄγεις; Bac. 1035. ἄνανδρον, ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἄνανδρ’ ἄρ’ εἶπας Hel. 814. 2) viro carens Hec. 669. Hip. 547. An. 347. Hel. 290. τὰς ἀνάνδρȣ κοίτας Med. 436. ἀλόχȣς ἀνάνδρȣς Cy. 305.

Ἀνανεȣ̃σθαι. ἀνανεȣ̃μαι τὸν σὸν ὑμέναιον Hel. 728.

Ἀνανομή. ἀνανομὴν Tem. fr. XXI.

Ἄναξ. ἄναξ Φρυγῶν ἁπάντων Hec. 349. Ἀγαμέμνων ἄναξ ib. 553. Or. 21. Iph. A. 431. 950. et 961. ἄναξ, o rex Hec. 759. 828. et 1144. Or. 1507. Ph. 17. 301. et 704. Hip. 88. Θρῄκης ἄνακτι Hec. 856. Μενέλαος ἄναξ Or. 349. Διομήδης ἄναξ ib. 896. Ἱππομέδων ἄναξ Ph. 127. et 1120. τῆσδ’ ἄνακτ’ εἶναι χθονὸς ib. 594. cf. etiam v. 894. et Med. 269. Φοῖβ’ ἄναξ ἀγυιεῦ Ph. 634. Ἐτεοκλῆς ἄναξ ib. 1447. γῆς ἄναξ Τροιζηνίας Med. 683. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ ib. 759. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 45. Ὀρφεᾶ τ’ ἄνακτ’ ἔχων ib. 953. ὦ ’ναξ Παιὰν Al. 220. et Her. F. 820. Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Alc. 501. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν ib. 846. Κόρης ἄνακτός τ’ (i. e. Plutonis) ib. 855. ἄνακτα Φοῖβον An. 1004. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ ib. 1162. γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680. ὦ Πανελλήνων ἄναξ Iph. A. 414. Διὸς ἄνακτος ib. 1305. ἄνακτα ȣ̓ρανȣ̃ Iph. T. 749. φηλητῶν ἄναξ Rh. 217. μέγαν Θρῃκῶν ἄνακτα ib. 407. ὦ Ὑμέναι’ ἄναξ Tr. 311. et 314. ὦ μαντεῖ’ ἄναξ ib. 454. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. δόμων ἄνακτα Hel. 512. Λοξίας ἄναξ Ion. 1531. αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ ib. 1566. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. Σπαρτȣ̀ς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ψευδῶν ἄνακτες Andr. 448. ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι Iph. A. 1260. πȣ̃ τιν’ ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; Rh. 738. κώπης ἄνακτας Cy. 86. Δελφῶν ἄνακτες Ion. 1222. δυσγένει’ ἀνάκτων Her. F. 810.

Ἀνάξιος. τȣ́των τυχεῖν ἀναξίαν Her. 527. παθȣ̃σ’ ἀνάξια Iph. A. 852. cf. etiam Tr. 1289. et Ion. 1515. ἀνάξι’ ἠτιμασμένη Iph. A. 943. ὡς ἀνάξι’ ἠτιμώμεθα Hel. 462.

Ἀναξιȣ̃ν. σ’ ἀναξιῶν El. 256.

Ἀναξίως. δȣ́λειον ἦμαρ εἰσπεσȣ̃σ’ ἀναξίως An. 99. δυστυχȣ̃σ’ ἀναξίως Her. 236.

Ἀνάπαλιν. ἀνάπαλιν ϛείχοντες Bac. 352.

Ἀναπάλλειν. ἰαχαῖς ἀναπάλλων, sc. πλανάτας Bac. 149. ἀνέπηλεν ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας Bac. 1188.

Ἀναπαύειν. ἀπειρηκὸς σῶμ’ ἀναπαύσω Hip. 1354. ἐν λειμῶνι κλιθεῖσ’ ἀναπαυσαίμαν ib. 211. ἀναπαύσομαι κάλλιϛα Cy. 578.

Ἀνάπαυλα. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἀϛέφανοι κόρας ἀνάπαυλαι Hip. 1137.

Ἀνάπαυσις πόνων Hip. 190.

Ἀναπείθειν. εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν Hel. 831.

Ἀναπέμπειν. τὸ ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι Epist. I.

Ἀναπεταννύναι. ἀναπέτασον πύλας Ph. 304. βόϛρυχον ἀμπετάσας (pro ἀναπετάσας) ib. 794. cf. etiam Hip. 202. δόμον ἀμπετάσας Al. 600. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34.

'Αναπιμπλάναι Epist. IV.

'Αναπίπτειν. ἐπεὶ ἀνέπεσε Cy. 409. τὰς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII.

'Αναπληροῦσθαι. δώματ' ἀναπληρουμένους Hel. 913.

'Αναπνεῖν. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV.

'Αναπράσσεσθαι μισθὸν Epist V.

'Ανάπτειν. μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. πῦρ ἀνάψουσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμους ib. 1594. οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον Ph. 346. ἀνάψει μείζονι θυμῷ Med. 107. εἰς θεὸν ἀνάψαι An. 1197. θύρσους ἀνάπτειν Bac. 176. μητρὸς τάφῳ πῦρ ἀνῆψ' ib. 624. v. etiam El. 801. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς ἀνάψεις Cy. 242. ἀνήπτομεν πρὸς κίον' Her. F. 1011. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο Ph. 572. ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων Med. 770. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο Hip. 802. ναῦδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478. θανάτου περιβόλαι' ἀνήμμεθα ib. 549. ἀνάπτονται πέπλων ib. 629. ἐρείσματα λαΐνοις ἀνημμένα ἀμφὶ κίοσιν ib. 1037.

'Αναπτεροῦν. ἄγγελμ' ἀνεπτέρωσε πόλιν Or. 874. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. κρατὶ ὀρθίους ἐθείρας ἀνεπτέρωκα Hel. 639.

'Αναπτύσσειν. ἀναπτύξας χέρας Hip. 1190. ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας Iph. T. 1286. πρὸς—πόσιν ἀναπτύξω φρένα Tr. 657. ἀναπτύξας κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 39. ἀναπτύξω σοι ἀβίωτον ἡμῖν—Her. F. 1256. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6. πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας El. 357.

'Αναπτυχή. ἡλίου ἀναπτυχαὶ Hip. 601. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445.

'Ανάρβυλος. τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

"Αναρθρος Or. 228.

'Αναρίθμητος. ἀμήτορ', ἀναρίθμητον Ion. 837. τῶν ἀναριθμήτων μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι Hel. 1695.

'Ανάριθμος. ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333.

'Αναρπάζειν. ἀνήρπασέν ποτε Κέφαλον εἰς θεοὺς Hip. 454. ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν An. 1159. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχοὺς χθονὸς ib. 926. 'Αχαιοὺς ἀναρπάσαι Rh. 121. ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλαβε—ἀναρπάσας Tr. 856. οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν Cy. 112. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος Hel. 253. κάλλιστα δῆτ' ἀνήρπασεν τεύχη ib. 1390. ἀναρπάσαντες ταύρειον δέμας ib. 1577. τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. σκῆπτρα χώρας ἀναρπάσας Her. F. 1167. οὐκ ἀνήρπασται πόλις Ph. 1086. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην Hel. 757.

'Αναρπαστός. χειρὸς ἀναρπαστὰν σᾶς Hec. 206.

'Αναῤῥηγνύναι. οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχοὺς Hec. 1040. ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναῤῥήξων τάφον Tr. 1153.

'Αναρτᾶν. εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1.

'Αναρχία ναυτικὴ Hec. 607.

"Αναρχον στράτευμα Iph. A. 914.

'Ανασείειν. ἀνασείοντα κόμας Bac. 240. προσείων αὐτὸν, ἀνασείων τ' ib. 928.

'Ανασειράζειν. ὥς τις σε θεῶν ἀνασειράζει Hip. 237.

'Ανασκευάζειν. ἦ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ' El. 602.

'Ανασπᾶν. τύμβους ἀνασπῶν Med. 1381. χεροῖν ἀνασπάσω, sc. Κιθαιρῶνα Bac. 947.

'Ανασπαράσσειν. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102.

"Ανασσα. πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 61. τὴν ἄνασσαν δή ποτ' οὖσαν 'Ιλίου ib. 484. cf. etiam v. 891. ἄνασσα τῶν Φρυγῶν ib. 492. σοὶ δ', ὡς ἀνάσσῃ Ph. 95. ἁπάντων ἄνασσα ib. 692. μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Hip. 307. cf. etiam An. 935. et Iph. A. 739. ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν Hip. 755. λῦσαί τ' ἄνασσαν ib. 783. τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ An. 65. δόμων ἄνασσαν ib. 898. Αὐλίδος ἀνάσσῃ Iph. A. 434. ἄνασσαν ἐμὴν ib. 592. τὰν ἄνασσαν "Αρτεμιν ib. 1482. v. etiam v. 1522. ἄνασσα παρθέν' Iph. T. 1230. ἄνασσ' 'Αθάνα ib. 1475. et Tr. 52. Γῆ ἄνασσα El. 678. ἄνασσα, o regina

Inus fr. XVII. 1. *ἄνασσα πράγυς τῦδε καὶ βυλεύματος* Tel. fr. XV. 1.

'Ανάσσειν. *ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς* Or. 1661. *ἀνάσσειν πατρίδος* Ph. 480. *λόχων ἀνάσσειν* ib. 746. et 749. *ἀνάσσειν γῆς Φαρσαλίας* An. 22. *δωμάτων ἠνάσσομεν* ib. 941. *δῆμος ἀνάσσει διαδοχαῖσιν* Sup. 406. *ἄνασσε* (pro *ἦν.*) *τῶνδε* Iph. A. 282. cf. etiam 285. *ἀνάσσων ϛρατηγίας* Iph. T. 17. *ὃ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι* ib. 31. *Θρῄκης ἀνάσσων* Rh. 931. *ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε* Hel. 793. *οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσυσι* Hel. 1046. *ἃ τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις* Ion. 1049. *πόλεως ἀνάσσοι* ib. 1059. conf. etiam El. 835. *ἀνάσσων Κρήτης* Cret. fr. II. 3. *ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας* Meleag. fr. I. 3. *κώπης ἀνάσσει* Tel. fr. II. 1.

'Ανάϛασις. *οἴκων 'Ατρέως ἀνάϛασιν* Tr. 364. *εἰς ἀνάϛασιν δόμων* Dic. fr. VI. 3.

'Ανάϛατος. *ὐ γὰρ ὧδ' ἀνάϛατον γένος γενέσθαι δεῖ* An. 1250.

'Αναϛέλλειν. *ὥστ' ἀναϛεῖλαι πρόσω* Iph. T. 1378. *νεβρίδας ἀνεϛείλανθ'* (pro *αντο*) Bac. 695.

'Αναϛενάζειν. *ἀνεϛέναζε* Iph. A. 1549. *σὲ πάρος, ἤ σ', ἀναϛενάξω γόοις* Iph. T. 657. *πόσιν ἀναϛενάζεις* Her. F. 118.

'Αναϛένειν. *τί ποτ' ἀναϛένεις;* Hec. 186. *βραχὺ ἀναϛένει* Or. 156. *πρὸ τύμβυ σ' ὁρῶσ' ἀναϛένω* ib. 1018. *τὸν ὄλβον αὐτῦ τὸν πάροιθ' ἀναϛένω* Iph. T. 551. *πάτραν ἀναϛένυσα* Tr. 1132. *ἀνέϛενε πόσιν πέλας παρόντα* Hel. 1544.

'Αναϛέφειν. *τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναϛέψαι θέλω* Ar. fr. III. *τί ἀνέϛεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις;* Hip. 806.

'Αναϛομῦν. *φάρυγγος ἀναϛόμυ τὸ χεῖλος* Cy. 356.

'Αναϛρέφειν. *ὐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναϛρέφοι πόδα* Hip. 1176. *ὥστ' ἀναϛρέφειν* ib. 1228. *ὁ θεὸς πάντ' ἀναϛρέφει πάλιν* Sup. 331. cf. etiam Rh. 332. et Hel. 718. *σοὶ πάλιν ἀναϛρέψω δίκην* Bac. 792. *ὄμμ' ἀναϛρέφων κύκλῳ* Hel. 1573. *τρίαιναν—ὐδὲ Θρᾷξ ἀναϛρέψει λεὼς* Er. fr. I. 53. *μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναϛρέφῃ* An. 1222. *ἐν Ἄργει μίκρ' ἔχυσ' ἀνεϛρέφυ* Tr. 993. *τὰ πρῶτ' ἀνέϛραπται πάλιν* Hip. 982.

'Αναϛροφή. *εἰς ἀναϛροφὴν δίδωσι* An. 1008. *ὁρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀναϛροφὰς* Bel. fr. XXI. 1.

'Ανασχάλλειν. *ὑπ' ἄτης ἀνασχάλλει πεσὼν* Bel. fr. XVI. 10.

'Ανασχέθειν *λαμπάδας* Med. 1027.

'Ανασχετὸς, vel *ἀνάσχετος*. *δρόμυς παλαίϛρας τ', ὐκ ἀνασχετὺς ἐμοὶ* An. 600. *κεῖνο ὐκ ἀνασχετὸν* Ion. 636. conf. etiam Dic. fr. XIII. 4. *ὐκ ἀνάσχετ'* (pro *ἀνάσχετα*) Hip. 354.

'Ανατεὶ, *adverb.* Med. 1357.

'Ανατείνεσθαι. *τιμὰν ἀντέτασθε* (pro *ἀνατέτ.*) Fr. inc. CXVII. 1.

'Ανατιθέναι. *ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς* Ion. 1384. *Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω πρᾶξιν φονίαν* El. 1296.

'Ανατινάσσειν. *ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις—τινάξας* Or. 341. *ἀνὰ θύρσον τινάσσων* Bac. 80. cf. etiam v. 553. sq.

'Ανατλάναι. *ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα* Ph. 60.

'Ανατολή. *ἡλίυ πρὸς ἀνατολὰς* Ph. 507.

'Ανατολμᾷν. *ἀνατόλμα* Al. 277.

'Ανατρέπειν. *ἀνατρέψοντας πόλιν* Ph. 895. *ἀνέτρεψε βίον* Iph. A. 25. *θάκυς τῦσδ'—ἀνάτρεψον ἔμπαλιν* Bac. 348.

'Αναύδητος. *ἀναύδητον λόγον* Ion. 783.

"Αναυδος. *ὁ δ' εἱρπ' ἄναυδος* Ph. 41. *τί ἄναυδος ἕϛηκεν γυνή;* Al. 1146. *ἄναυδος εἰς ᾅδην πιτνεῖ* Tr. 463. *ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος* Med. 1183.

"Αναυλος. *κῶμον ἀναυλότατον* Ph. 797.

"Αναυρος. *'Αναύρυ παρὰ πύλας* Her. F. 390.

'Αναφαίνειν. *ἃς ὐχ ὁσίας ἀναφαίνει* Iph. T. 466. *μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων* ib. 1255. *ἀναφανῶ σε τόδ'—Θήβαις ὀνομάζειν* Bac. 528. *οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει* ib. 538. *πῶς σκοτίας ἀναφήνω εὐνάς;* Ion. 860.

'Αναφέρειν. *εἰς Φοῖβον ἀναφέρυσα τὴν ἁμαρτίαν* Or. 76. *τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ* ib. 432. *ἀναφέροντί μοι* ib. 596. *Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;* Ph. 1722. *τὸ καλλιϛεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων* Iph. T. 23. *εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν* ib. 390. *εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχυς*

Bac. 29. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην, κ. τ. λ. ib. 1131. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων Hel. 719. ἀναφέρω εἰς τὸν Θεὸν Ion. 543. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα ib. 827.

'Αναφεύγειν. παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες (pro ἀναπέφυγας) ὄλεθρον Iph. T. 871. v. not.

'Αναφλέγειν. ἀναφλέγω πυρὸς φῶς Tr. 320.

'Αναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς Or. 414.

'Αναφύρειν. ἀναπεφυρμέν' αἵματι Bac. 741.

'Αναχαιτίζειν. ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. κἀνεχαίτιζον φόβῳ Rhes. 786. μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν Bac. 1070.

'Αναχορεύειν. ȣ̓κ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' 'Ερινύσιν; Or. 581. Θίασον ἱερὸν ἀνεχόρευσα Ph. 1744. ἀναχορεύει τάδ' ὄργια Bac. 482. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον ib. 1151. ἀνεχόρευσεν αἰθὴρ Ion. 1079. ἀναχορεύσατ' ἀγυιαὶ Her. F. 783.

'Αναχωρεῖν. βαθὺς ἀναχωρεῖν πόρος Ph. 737. κἀνεχωρείτην πάλιν Rh. 775.

'Αναψυκτήρ. πόνων ἀναψυκτῆρ' And. fr. XXVII. 3.

'Αναψύχειν. ἀναψύχȣσι Θηλύπȣν βάσιν Iph. A. 421. δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων Hel. 1100.

'Αναψυχή. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων Ion. 1604. κακῶν ἀναψυχὰς Sup. 615.

'Ανδάνειν. ȣ̓ γὰρ ἀνδάνȣσιν αἱ κακαὶ Or. 1607. ἀνδάνȣσα φυγῇ πολιτῶν Med. 11. ὅσοισιν ἀνδάνει Hip. 1015. ȣ̓ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε Rh. 137. ὡς ἅπασιν ἀνδάνῃς Hel. 1003. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. τοῖσι πολλοῖς ἀνδάνειν Antig. fr. III. τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν Fr. inc. CLXXXIV. 1.

'Ανδρεία. πλȣ́τῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν Tro. 669.

'Ανδρεῖος. ἀνδρεῖος ἀνὴρ Or. 916. τἀνδρείȣ τρόπȣ El. 949. τȣ̀ς ἀνδρείȣς φύσιν Melan. fr. XIV. 2. χέρ' ἀνδρείαν Chry. fr. III. 1. ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον An. 684. τȣτό μοι τἀνδρεῖον Sup. 510. ἔχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον ib. 885.

'Ανδρία. μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ Her. F. 475. ἀνδρίας ὕπο El. 845.

'Ανδροβρώς. γνάθον ἀνδροβρῶτα Cy. 93. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 385. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς Meleag. fr. XVIII. 1.

'Ανδροκμής. ἀνδροκμῆτας ἀγωνίας Sup. 525.

'Ανδροκτόνος. Κύκλωπες ἀνδροκτόνοι Cy. 22. ἀνδροκτόνȣ γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Fr. inc. B. 29. 1.

'Ανδρȣ̃σθαι. ἠνδρωμένοι Her. F. 42.

'Ανδροφόνος. τὰς ἀνδροφόνȣς 'Ιλιάδας Hec. 1061.

'Ανδρών. μέσον ἐς ἀνδρῶν εἰσπεσὼν Her. F. 954.

'Ανεγείρεσθαι. ἀνεγειρόμενος Her. F. 1055.

'Ανειλίσσειν. ȣ̓κ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171.

'Ανειπεῖν. εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν ϛρατῷ Iph. A. 1564. ἀνεῖπε—ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1167.

'Ανεκτός. ȣ̓δαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. φεύγειν ȣ̓κ ἀνεκτὸν Iph. T. 104. ȣ̓κ ἀνεκτὸν δειλίας Θανεῖν ὕπο Her. F. 289. ȣ̓χ ὅσιά τ', ȣ̓δ' ἀνεκτὰ Hec. 715. δεινὰ τλᾶσα, κȣ̓κ ἀνεκτὰ Iph. A. 942.

'Ανελέγχειν. οἷον ἀνελέγχομαι Ion. 1470.

'Ανέλκειν. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181.

"Ανελπις. σωτηρίας ἄνελπις Iph. T. 487.

'Ανέλπιϛος. ἀνέλπιϛον λόγον El. 570. τερπνὸν κἀνέλπιστον φήμην Iph. T. 1495. ἀνελπίϛῳ τύχῃ Hel. 419. ἀνελπίϛοις τύχαις ib. 1157. Θαῦμ' ἀνέλπιϛον τόδε Al. 1126. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίϛων ὁρῶ; Ion. 1395.

'Ανεμόεις. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781.

"Ανεμος. δεινὸς ἄνεμος Iph. T. 1394. ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19. μετρίας ἀνέμων ἡδυπνόȣς αὔρας Med. 838. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. 'Αργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ' Tro. 419. ϛέμματ' ἀνέμοις καὶ Θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων Θύελλαι Cy. 109. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1520. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4.

Ἀνεμώκης. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166.
Ἀνέορτος ἱερῶν El. 310.
Ἀνεπίληπτος. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920.
Ἄνεργος. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366.
Ἀνέρεσθαι. ὡς Ἑλληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς Iph. T. 661. πόλλ' ἀνήρȣ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. κάλλιον εἶπας, ἤ σ' ἀνηρόμην ἐγὼ ib. 778.
Ἀνερεύνητος. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255.
Ἀνέρπειν. ἀνεῖρφ' (pro ἀνεῖρπε) Ph. 1185.
Ἀνέρχεσθαι. εἴς σ' ἀνελθὼν Hec. 802. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις Or. 808. ἄϛρων ἀνέλθοιμ' ἡλίȣ πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἄνελθέ μοι πάλιν (narra mihi) ib. 1213. et Ion. 933. σ' ἔπεισ' ἀνελθεῖν Rh. 937. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε Tro. 61. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607.
Ἀνερωτᾶν. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ γυναῖκα παῖδάς τ' Iph. T. 664.
Ἄνευ. ἄνευ πατρὸς τέκνον ȣκ εἴη Or. 553. ἄνευ θεῶν τȣ Ph. 1608. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. ἄνευ δίκης An. 551. et Sup. 233. ȣκ ἄνευ θεῶν Iph. A. 809. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. ἄνευ πόνȣ ib. 614. Her. F. 89. et El. 81. ἄνευ βρόχων Bac. 1172. ἄνευ σθένεος ἀρείȣ ib. 1172. ἄνευ πάλȣ Her. 547. ἄνευ νεὼς Hel. 1065. ȣκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἄνευ ψόγȣ Inus fr. XV. 1. ἄνευ τύχης Sthe. fr. V. 1.
Ἀνεύρεσις. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν Ion. 569.
Ἀνευρίσκειν. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. τόδε σὸν χρέος ἀνευρίσκειν, κ. τ. λ. Iph. T. 883. πατέρα σ' ἀνευρὼν Ion. 588. δεινὴ πόλις νοσȣ̃σ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1.
Ἀνευφημεῖν. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος Or. 1335.
Ἀνέχειν. βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 123. δάφνα ἱερȣ̃ς ἀνέσχε πτόρθȣς ib. 459. ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον Med. 482. πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις; Hip. 1293. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ἀνέσχε χεῖρα Iph. T. 269. ἄνεχε· πάρεχε φῶς Tro. 308. cf. etiam Cy. 202. ἀμφιπύρȣς ἀνέχων πεύκας Ion. 716. ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον El. 592. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14. πολύπονα πάθεα ἀνασχόμενος Or. 1501. ἀνέχȣ ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. σὺ δ' ȣκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον; Ph. 550. ȣ̓δ' ἀνέξεται κακῶς πάσχȣσα Med. 38. ȣκ ἠνέσχετο ib. 1156. ȣκ ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 354. σὺ δ' ȣκ ἀνέξῃ; ib. 459. σὺ δ' ȣκ ἀνέσχȣ ib. 687. τȣ́τȣς ἀνάσχȣ δεσπότας Al. 305. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδȣς ἀνέξομαι; ib. 944. ῥαδίως ἀνέξεται An. 340. ȣκ ἀνέξεται τίκτοντας ἄλλȣς ib. 712. σὺ τὴν κακίϛην—δȣ́λην ἀνέξῃ; ib. 934. συμφοραῖς ἠνειχόμην ib. 981. vid. not. μεταβαλλομένȣ δαίμονος ἀνέχȣ Tro. 101. ȣκ ἀνέξεται κινȣ̃ντα Βάκχας Bac. 789. νικωμένη Παλλὰς ȣκ ἀνέξεται Her. 353. ἀλλ' ἀνάσχȣ ib. 381. ȣ̓δεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται ib. 687. ȣκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ' Hel. 1051. et Her. F. 1254. ἀνάσχȣ ταῦτ' ἐμȣ̃ κλύων Ion. 947. ἄρχοντας ὀμμάτων ἐν φαενναῖς ȣκ ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς ib. 1072. ȣ̓δ' ἀνέξομαί ποτε σιγῶν Her. F. 222. ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες ib. 1319. ταῦτ' ἠνέσχετο; El. 264. conf. etiam v. 1044. τȣ̃τό γ' ȣκ ἠνεσχόμην ib. 508. ἀλλ' ἀνέχȣ ib. 1320. ȣκ ἀνέξεται Thes. fr. IX. 2. πάσχων ἀνέχȣ Fr. inc. CII. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νεσȣ̃ντι συννοσȣ̃σ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 11.
Ἀνεψιὸς Iph. T. 919.
Ἀνηβᾶν. μάχοιντ' ἀνηβήσαντες Her. 173. ἀνηβᾷ δ' Ἐρεχθεὺς Ion. 1465.
Ἀνηβητήριος. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 553.
Ἀνήκεϛον κακὸν Med. 283. et Hip. 722.
Ἀνήκεϛος. ἀνήκεϛα πάθεα Hip. 362.
Ἀνήλιος. εἰς ἀνηλίȣς δόμȣς Al. 855. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607. λιβὰς ἀνήλιος An. 535.
Ἀνήμερος. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078.
Ἀνήνυτος. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις Hel. 1301.
Ἀνήρ. ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. conf. etiam v. 682. 873. et 1036. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ ϛρατȣ̃ ib. 304. ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ἀνὴρ ib. 307. θανὼν ὑπὲρ γῆς

Ἑλλάδος ἀνὴρ ib. 310. ἀνὴρ βὧτας ib. 646. ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα κακοῖσιν ib. 659. ἐσθλὧ ἀνδρὸς ib. 844. v. etiam Æg. fr. VI. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρα ib. 558. πιςὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ ib. 725. ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος ib. 901. ἰσάδελφος ἀνὴρ ib. 1015. κακομήτας ἀνὴρ ib. 1403. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν ib. 1523. πένης ὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. εἷς ἀνὴρ ὐ πάνθ' ὁρᾷ ib. 752. μέγιςος ἦν ἀνὴρ ib. 1747. πρὸς ἄνδρα μὴ διχοςατῇ Med. 15. λέκτρων ἀνδρὸς ἐςερημένη ib. 286. κακὧ ἀνδρὸς ib. 618. κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ib. 675. δὧλοῖ ἄνδρα Hip. 424. ὐ λόγων—δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. περισσὸς ὢν ἀνὴρ ib. 948. φίλὧ ἀνδρὸς Al. 43. μὴ θνῆσχ' ὑπὲρ τὧδ' ἀνδρὸς ib. 693. φίλον πρὸς ἄνδρα ib. 1011. ὐ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. etiam v. 910. ἀνδρὸς ἁμαρτάνὧσα ib. 373. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει ib. 673. conf. etiam v. 674. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾶν φάος Iph. A. 1394. ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι ib. 1451. ἀνὴρ ἐκ δόμων θανὼν, ποθεινὸς Iph. T. 1005. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ ςὰς Her. 837. ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα ib. 998. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα ςήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζονθ' (pro ἕζοντο) ib. 1590. εἰς ἄνδρ' ἀφίκὧ Ion. 322. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαί σε χρὴ El. 693. ὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. αἰσχρὸν, προςατεῖν γε δωμάτων γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα ib. 933. v. etiam v. 937. βραχὺ τοι σθένος ἀνέρος Æol. fr. IX. 1. ὠφέλειαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν Alcmæon. fr. VI. 2. ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φὴς, ἀνέρος ὐκ ἄξιον κ. τ. λ. Phry. fr. VIII. 1. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. τὧτὧ τις ἀνδρῶν γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. ἄνδρας φονεύειν ib. 566. ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν ib. 605. ἀνδρῶν συμμάχων ib. 687. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι ib. 927. ἄνδρας (viros fortes) εὑρὼν ib. 1351. ὧτ' ἐν ἀνδράσιν σύγ' εἶ ib. 1528. cf. etiam Alc. 726. et 735. ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων Or. 1563. εἰς τυράννὧς ἄνδρας Med. 308. ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νὧθετεῖν Hip. 396. πρὸς ἄνδρας θυραίὧς ib. 408. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ὐκ ἔνι ib. 966. ἄνδρας ὐ χρὴ γυναιξὶν ἐξομοιὧσθαι φύσιν An. 354. κλῶπες ἄνδρες Rhes. 645. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 711. γυναῖκες ἀνδρῶν φίλαι El. 265. μετ' ἀνδρῶν ἑςάναι νεανιῶν ib. 344. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν Alcmæon. fr. VIII. 2. αἱ πόλεις εἰσ' ἄνδρες Phry. fr. IX. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. et sic porro.

Ἀνήφαιςος. ἀνηφαίςῳ πυρὶ Or. 620.

Ἀνθαιρεῖσθαι. ὐδεὶς ςέφανον ἀνθαιρήσεται Hec. 660. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρὧμένα φάμαν Hip. 773. μήτ' ἀνθελέσθαι τὐμὸν Iph. A. 482. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελὧ Cy. 310.

Ἀνθάμιλλος. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606.

Ἀνθάπτεσθαι. ἀνθάπτομαί σὧ τῶνδε τῶν αὐτῶν Hec. 275. φρενῶν ἀνθάπτεται Med. 55. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. etiam Hel. 966.

Ἀνθεῖν. Ἕκτορος ἤνθει δόρυ Hec. 1210. σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον El. 944.

Ἀνθεμόῤῥυτος. ἀνθεμόῤῥυτον γάνος μελίσσης Iph. T. 633.

Ἀνθεμώδης. τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον Bac. 462.

Ἀνθεσφόρος. μίλακος ἀνθεσφόρὧ Bac. 702.

Ἀνθήλιον πρόσωπον Ion. 1550.

Ἀνθηρός. ἀνθηρὸς εἱμάτων ςολῇ Iph. A. 73. ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Ἀνθηφόρος. λείμακας ἀνθηφόρὧς Iph. A. 1544.

Ἀνθίζειν Ion. 890.

Ἀνθόκροκος. ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471.

Ἀνθοπλίζειν. ἱππεῦσί θ' ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666.

Ἄνθος. Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 808. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 842. ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. ῥοδόεντ' ἄνθεα ib. 1298. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

Ἀνθρακιά. ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν Cy. 357.

Ἀνθρακοῦσθαι. δαλὸς ἠνθρακωμένος Cy. 609.

Ἄνθραξ. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα ib. 373. εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας ib. 667.

Ἀνθρώπειος. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1.

Ἀνθρώπιον Cy. 184.

Ἀνθρωπίσκος Cy. 315.

Ἀνθρωποδαίμων Rh. 971.

Ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260.

Ἀνθρωποκτόνος. αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους Iph. T. 389. βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ; Cy. 127.

Ἄνθρωπος. ἀνθρώπου φύσις Hec. 296. Or. 3. et Antig. fr. II. 2. ἄνθρωπος ὢν Or. 8. Antiop. fr. XXXIX. 3. et fr. inc. LXX. 2. φθέγμα ἀνθρώπου λαβεῖν Iph. T. 52. ἀνθρώπου πέρι Ion. 239. ὥσπερ ἄνθρωπον Antiop. fr. XXX. 3. οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Glau. fr. I. ἄνθρωπος γεγὼς Inus fr. XX. 2. ἄνθρωπος οὖσα Hip. 472. ἀνθρώπους ὁρᾶν Hec. 488. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς κ. τ. λ. ib. 595. τῶν ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην Hec. 816. ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1187. ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν Or. 126. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. cf. etiam v. 544. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος ib. 972. τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει ib. 104. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. χρῆν δισσὰς φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν ib. 928. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν ib. 1433. πᾶσιν ἀνθρώποις ἦν ψυχὴ τέκνα An. 419. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 643. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν Iph. A. 1250. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου ib. 520. ἔκ τ' ἀνθρώπων Ion. 878. οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς Her. F. 62. πάντα τἀνθρώπων ἴσα ib. 633. ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων And. fr. VII. 1. πόλλ' ἐστὶν ἀνθρώποισιν κακὰ Antiop. fr. XXII. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ Fr. inc. CIV. etc.

Ἀνθυβρίζειν. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι Ph. 623.

Ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ Hip. 999.

Ἀνιᾶν. οὐδὲ ἀνιάσῃ (affligeris) Epist. IV.

Ἀνιαρός. ἀνιαρὸν ὂν τὸ κτῆμα Or. 230. ὄνομα ἀνιαρὸν Ph. 1324. εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέθουσι Med. 1095. λύπην ἀνιαροτάτην ib. 1113.

Ἀνίδρυτος. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν Iph. T. 971.

Ἀνιέναι (ab εἶμι). πάλιν τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος Her. 210. γῇ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4.

Ἀνιέναι (ab ἵημι). ὅταν μ' ἀνῇ νόσος μανίας Or. 227. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων ib. 277. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. στάχυν Σπαρτῶν ἀνῆκεν Ph. 947. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον ib. 1447. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα ib. 1498. οὐκ ἀνίεις μωρίας Med. 457. οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας Hip. 285. ἄνες θάνατόν μοι An. 532. χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι ib. 579. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. οὐκ ἀνίεμεν πέτρους βάλλοντες Iph. T. 318. ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ' Rh. 965. κλῇδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448. χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεὸς ib. 765. ἄνες λόγον Hel. 449. ποῖ δίκην ἀνήσομεν Ion. 253. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν Dic. fr. XIV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. ὁ νόμος ἀνεῖται Or. 939. τῇδ' ἀνειμένος πόλει Ph. 954. πέπλοις ἀνειμένοις An. 599. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος ib. 728. κόμπου χάριν λόγοις ἀνεῖται Tro. 1039. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. κᾀνεῖτο (pro καὶ ἀν.) λαγόνας El. 826. ἀνεθεὶς φρουδος Epist. IV.

Ἀνίερος. Ἄρεος ἀνιέρου Fr. inc. CXII. ἀνίερος ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

Ἁνίκα, dor. pro ἡνίκα. κυκλὰς ἁνίκα περινίσσεται ὥρα Al. 450. ἁνίκ' ἔλειπον ἄστυ τε, κ. τ. λ. An. 111. ἁνίκα

ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1108. ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 99.

'Ανίκατος, dor. pro ἀνίκητος. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999.

'Ανικέτευτος Iph. A. 1003.

'Ανίκητος. βρόχοις ἀνικήτοισιν An. 997.

'Ανιππεύειν. ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ Ion. 41.

'Ανίπτασθαι. αἰθέρ' ἀμπτάμενος (pro ἀναπτ.) οὐράνιον Hec. 1100. conf. etiam Or. 1376. et Iph. T. 844. ubi est πρὸς αἰθ. ἀμπτ. αἰθερία ἀνέπτα Med. 441. ἀμπτάμενα πάντα φροῦδα κεῖται An. 1220. ἐκεῖνα μετὰ θανόντ' ἀνέπτατο Her. F. 69.

'Ανιστάναι. πόλις πᾶσ' ἀνέστηκεν δορὶ Hec. 494. ἀνίστασ' (pro ἀνίστασο, *surge*) ib. 499. κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε Or. 883. v. etiam v. 915. κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. πύργος ἀνέστα διδύμων ποταμῶν ib. 831. ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. ἀναστήσασα ἡμᾶς πιτνοῦντας ib. 628. ἄνα, i. e. ἀνάστηθι Tro. 98. v. not. ἀνίστασθαί σε χρὴ εἰς Ἄργος Her. 59. ἀνίστη (pro ἀνίστα, *excita*) τύμβον Hel. 1260. et ita ἀμφήρεις σκηνὰς ἀνίστη Ion. 1129. πᾶς ἀνίστησιν πόδα Her. F. 78. εἴγε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν ib. 719. θεῶν ἀνέστησεν μόνος τιμὰς ib. 852.

'Ανιστορεῖν. τοῦ μ' ἀνιστορεῖς πέρι; Hip. 92. σὲ ἀνιστορῶ Sup. 110. πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς Iph. T. 528. προὐξερευνητὰς στρατοῦ ἀνιστόρησα Rh. 297. ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι Ion. 362. δεσπότης ἀνιστορεῖ El. 830.

'Ανίσχειν. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3.

'Αννόσιος, poët. pro ἀνόσ. ἀννόσιον κάρα Or. 481.

Ἄνοδος. διόδους ἀνόδους τείχων Iph. T. 888.

Ἄνοια. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. ἄνοια μεγάλη An. 521. τῆς σῆς ἀνοίας διδάσκαλον Bac. 345. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031.

'Ανοίγειν et ἀνοιγνύναι. ἀνοιγέτω τις δῶμα Or. 1561. ἀνοίγετ' (i. e. ἀνοίγετε) Ph. 1075. καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν Med. 660. πύλας ἀνοίξας ib. 1313. et Hip. 793. ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνοίγοντες πύλας Iph. T. 100. ἄνοιγ', ἄνοιγε Tro. 304. δόμους ἀνοίξας Her. F. 330. ἀνοῖξαι σιροὺς Phry. fr. IV. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδου Hip. 56. μέγας θησαυρὸς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. ἐπεὶ δ' ἀνῴχθη πρᾶγμα ib. 1563.

'Ανοιδεῖν. ἀνοιδῆσαν κῦμα Hip. 1210.

'Ανοικτέον Ion. 1387.

Ἄνοικτος Tro. 782.

Ἄνοικτρος. οὐδ' ἄνοικτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227.

'Ανοίκτως Tro. 751.

'Ανοιστέον Her. F. 1221. ἀνοιστέος λόγος Fr. inc. CXXV.

'Ανοιστρεῖν. ἀνοιστρήσατέ νιν Bac. 977.

'Ανόλβιος Antig. fr. XV. 2.

Ἄνολβος. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. γαῖαν εἰς ἄνολβον Hel. 254. ἄνολβον ὄνομα Iph. A. 354. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448.

'Ανολολύζειν. ἀνωλόλυξε Med. 1173. et Iph. T. 1337. ποίαν βοὴν ἀνωλόλυξας Κάστορος Tro. 1000. Θήβας ἀνωλόλυξα Bac. 24.

Ἄνομβρος. ποταμοῦ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι Bac. 406.

'Ανομία. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. ὁ θεὸς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757.

Ἄνομος. ἄνομος ὁ φθόνος An. 492. φονεύουσα τὸν ἄθεον, ἄνομον Bac. 993. et 1013. ἀνόμου ἀφροσύνας ib. 386. ἀνόμων κακῶν Or. 1455. ἄνομα δρῶντα παῖδας Iph. A. 399. ἄνομα (i. e. ἀνόμως) τεκεῖν ἐμὲ Ph. 383.

'Ανόμως Med. 1000.

'Ανόνητος. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον Or. 1501. πλοῦτος ἀνόνητος Melan. fr. IX. 6. ἀνόνητον ἄγαλμ' οἴκοισι τεκὼν Hip. Καλ. fr. in fin. et ita fere etiam Thes. fr. III. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τἀγαθ' Ion. 379. ἀνόνητα adverbial. positum: ἀνόνητά γε τόνδε, sc. ἔτεκον Hec. 766. et ita ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. ἀνόνητά γ' ἰκε-

τεύσαν Her. F. 716. ὃν ἀνόνητ' ἔθρεψας El. 507. et ἀνόνηθ' v. 508.

Ἀνορθεν. σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς Sup. 1227. πειρῶ ἀνορθεν σῶμ' ἐμὸν Bac. 364.

Ἀνόροφος. ἀνορόφοις πέτραις Bac. 38.

Ἀνορχεῖσθαι. κἀνωρχησάμην (pro καὶ ἀνωρχ.) Sup. 719.

Ἀνόσιος. ἀνόσιον ξένον Hec. 852. ἀνόσιον φόνον Or. 374. et Med. 1305. ἀνόσιός εἰμι, ματέρα κτανὼν Or. 545. ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον ib. 594. ἀνόσιον λέγων, scil. ἐμὲ ib. 765. ἀνοσίε πατρὸς ib. 1213. et Iph. A. 1319. ἀνόσιος πέφυκας Ph. 612. ὄλεθρον ἀνόσιον Iph. T. 872. ἀνδρὸς ἀνοσίε Bac. 613. et Cy. 347. Κύκλωπος ἀνοσίε Cy. 26. ποδὶ ςείβων ἀνοσίῳ Hel. 875. πρὸς τὸν ἀνόσιον ib. 1060. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. βρόμον ἐπὶ ἀνόσιον ib. 1212. βίον ἀνόσιον ib. 1302. ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. γάμες ἀνοσίες Ion. 1093. et ἀνοσίων γάμων El. 600. ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. ἀνοσίες μιάςορας El. 683. ἀνοσίῳ συμφορᾷ Hip. 814. ἀνοσίε δαιτὸς Cy. 689. ἀνόσιον θέαν Her. F. 323. ἀνόσιος γυνὴ El. 645. γυναῖκας ἀνοσίες Or. 517. ἀρὰς ἀνοσίες Med. 607. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν Iph. A. 1318. et ἀνοσίαις σφαγαῖς Tro. 1315. ἀνόσιον κάρα Cy. 437. et Her. F. 255. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. ἀνόσια δρῶν Or. 562. ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tro. 624. δείπνων ἀνοσίων Cy. 31. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. ἀνοσίων νυμφευμάτων ib. 1261. ἀνοσιωτάτε ξένε Hec. 790. ἀνοσιώτατος Κύκλωψ Cy. 377. ματρὸς ἀνοσιωτάτας Or. 24. ἀρὰς ἀνοσιωτάτας Ph. 67. ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. Or. 286. et Med. 796. ἀποςερεμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα (ubi adverbial. ponitur) Ph. 496.

Ἀνοσίως. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677.

Ἄνοσος. ἄνοσος κακῶν Iph. A. 982. ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεε Ion. 1201. ἄνοσον λοχεύει σε ib. 1596.

Ἀνόςιμος. τὰν ἀνόςιμον τέκνων Her. F. 431.

Ἄνοςος Iph. T. 751.

Ἀνοτοτύζειν. κἀνωτότυξεν (pro καὶ ἀν.) Hel. 376.

Ἄντα, adverb. Al. 880.

Ἀνταγωνιςής. ἔρωτος ἀνταγωνιςὴν μέγαν Tro. 1006.

Ἀνταῖος. ἀνταίαν πλαγὰν An. 844. ἀνταίαν πομπὰν Iph. A. 1324.

Ἀντακέειν. τάδ' ἀντάκεε με Hec. 321. κἀμε νυν ἀντάκεσον Sup. 569. πρὸς ἄγ' εἶπας, ἀντήκεσας Her. 1014.

Ἀντάλλαγμα γενναίε φίλε Or. 1157.

Ἀνταλλάσσειν, vel ττειν. δάκρυα ἀνταλλάσσετε τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tro. 351. θάνατον ἀνταλλάξεται Ph. 1627. πέπλων λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι Hel. 1094.

Ἀνταμείβεσθαι. σὺ δ' ἀντάμειψαί μ' Ph. 293. ἴσως με εκ ἀνταμείψῃ Tro. 915.

Ἀντᾶν. ἣν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσαις Iph. A. 150. ἀντάσω Μενέλᾳ Tro. 212. ἐπείπερ πρῶτος ἤντησεν πατρὶ Ion. 802.

Ἀνταναλίσκειν. ἵν' ἀνταναλώσωμεν Or. 1165.

Ἀνταποκτείνειν. τὲς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. μητέρ' ἀνταποκτενεῖ Or. 508. cf. etiam v. 514.

Ἀνταπολλύναι. τὲς κτείνοντας ἀνταπολλύναι Ion. 1328. αὖτις ἀνταπώλετο Sup. 743. αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι Iph. T. 715. αὐτὸς ἀνταπωλόμην Hel. 105.

Ἀνταυγεῖν. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

Ἀνταφιέναι. ἀνταφῆκά σοι πάλιν, sc. δάκρυ Iph. A. 478.

Ἀνταχεῖν, dor. pro ἀντηχεῖν. ἀντάχησαν ὕμνον Med. 426.

Ἀντειπεῖν. εδεὶς πρὸς τάδ' ἀντείποι βροτῶν Iph. A. 1210. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. μηδὲν ἀντείπητε El. 361. δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3.

Ἀντερᾶν. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184.

Ἀντερείδειν. κἀντέρειδε (pro καὶ ἀντήρ.) Sup. 702.

Ἀντερεῖν. τίς ἀντερεῖ; Med. 364. et Al. 1086. εδεὶς ἀντερεῖ βελεύμασι Hip. 402. cf. etiam Al. 618.

Ἄντεσθαι. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. πρὸς σὲ τε σπ.

ἄντομαι Διὸς Al. 1101. cf. etiam An. 922. Sup. 278. et Her. 227. πρὸς γενείȣ σ' ἀντόμεσθα Iph. A. 1247.

'Αντέτασθε. vid. ἀνατείνεσθαι.

'Αντέχειν. ἔς τ' ἂν αἰὼν ὐὑμὸς ἀντέχῃ Al 338. ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν Epist. V. p. 503. 50. ἀντέχȣ θυγατρὸς Iph. A. 1367. μήτ' ἀντέχȣ τȣ̃ γ' Tro. 722. κἀντέχῃ (i. e. καὶ ἀντ. et tenes) πέπλων ib. 745. ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένȣς Her. 366. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. ἀνθέξομαι καὶ τῆσδε, καὶ σȣ̃, κ. τ. λ. ib. 1404.

'Αντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI.

'Αντήνωρ, *nom. propr. viri* Fr. inc. X. 2.

'Αντήρης. ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν Ph. 761. τȣ̀ς ἔξω σειραφόρȣς ἀντήρεις Iph. A. 224. ἀντήρη ἐμὴν δεξιὰν νικηφόρον Ph. 1376. Φοινίκας ἀντήρη χώραν Tr. 221.

'Αντηρίς. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.

'Αντηχεῖν. ἀντηχήσατε παιᾶνα Al. 425.

'Αντί. ἀντὶ πολλῶν Hec. 280. ἀνθ' ὅτȣ ib. 1131. et 1136. Alc. 247. et Iph. T. 926. ἀντὶ τȣ̃δε τȣ̃ κακȣ̃ Or. 645. ἀνθ' ἑνὸς ib. 650. ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίȣ λέχȣς ib. 1050. ἀντὶ αἵματος Ph. 944. ἀντὶ τῶνδε Med. 510. ἀντὶ βαρβάρȣ χθονὸς ib. 536. νήπι' ἀντὶ νηπίων ib. 891. ἣν νῦν ἀντὶ σȣ̃ θαυμάζομεν ib. 1144. ἀντὶ τȣ̃δε δυσσεβȣ̃ς φόνȣ ib. 1383. ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ Hip. 382. γενοίμαν ἀντὶ σȣ̃ νεκρὸς ib. 1410. ἀντὶ σȣ̃ legitur etiam Al. 331. et An. 908. et sæpius. ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν Hip. 1423. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς Al. 283. ἀντ' ἐμȣ̃ ib. 378. ἀντὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 463. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. cf. etiam Er. fr. I. 56. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ἀντὶ τῶν δεδραμένων ib. 809. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βȣλευμάτων ib. 1059. ἀντ' εὐβȣλίας Sup. 161. ἀντὶ τȣ̃ τάχȣς ib. 419. ἀντὶ παρθένȣ Iph. A. 105. ἀντὶ σώματος τȣ̀μȣ̃ Iph. T. 821. ἀντὶ νικητηρίων Tro. 963. ἀντὶ τἀγαθȣ̃ Hel. 318. δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβȣ̃ς ib. 1035. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων Ion. 1127. ἀντὶ τῶν λόγων Her. F. 239. ἀντὶ σȣ̃ παιδὸς ib. 519. ἀντὶ χρηστῶν λόγων El. 358. etc.

'Αντιάζειν. ἀντιάζω Al. 402. ἀντιάζω σὲ An. 573. et Ion. 1119. ἀντίασον Sup. 272. ἀντίαζε Iph. T. 1053.

'Αντιβαίνειν. ἂν ἀντιβαίνῃ Iph. A. 1016. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τȣ̃ δυσδαίμονος Bac. 1124.

'Αντιγένης, *nom. propr. medici* Epist. II.

'Αντιδέρκεσθαι. κἀντιδέρκεται (pro καὶ ἀντιδ.) δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 163.

'Αντιδέχεσθαι. φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην Iph. A. 1222.

'Αντιδιδόναι. ἃ δ' ἀντιδȣ̃ναι δεῖ σ' ἀπαιτȣ́σης ἐμȣ̃ Hec. 272. ἀντιδȣ̃σα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα ψυχῆς Al. 341. ἣν ἔγημεν ἀντιδȣ̀ς ib. 959. ἔλαφον ἀντιδȣ̃σά μȣ Iph. T. 28. et 783. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τȣ̀ς αὐτȣ̀ς λόγȣς; ib. 737. σὺ δ' ἀντιδώσεις χρυσὸν πόσον; Cy. 138. Κυκλώπων ἀντιδȣ̀ς βοσκήματα ib. 164. βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες ib. 191. ὧν ἀντιδȣ̃ναί σ' οἶδ' ἀπαιτȣ̃σιν χάριν Her. 221. ἀντέδωκ' εἴδωλον Hel. 689. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. χάριν σοὶ—τήνδ' ἀντιδώσω ib. 1337. δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι El. 957.

'Αντιδȣλεύειν. ὅστις μὴ 'ντιδȣλεύει τοῖς τεκȣ̃σι Sup. 362.

'Αντιδρᾶν An. 439. ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178.

'Αντιδωρεῖσθαι. θεοί σοι ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο (pro ήσαιντο) Hel. 158.

'Αντικηδεύειν. ἀντικηδεύω σὲ πατρὸς Ion. 734.

'Αντικηρύσσειν. ȣ̓δὲν τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις Sup. 673.

'Αντικλάζειν. κραυγὴ πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος Bac. 1055.

'Αντιλάζεσθαι et άζυσθαι. ἀντιλάζȣ πόνων ἐν τῷ μέρει Or. 452. et ita πόνων ἀντιλάζυσθαι ib. 751. ἡ δ' ἀντελάζετο Med. 1216. ἀντιλάζυται παίδων παρ' αὐτȣ̃ τοιάδ' Sup. 363. ȣ̃ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. ȣ̃ νῦν ἀντιλάζομαι χερὶ ib. 1227.

'Αντιλαμβάνειν. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν Her. F. 646. σώφρον' ἀντιλήψεται An. 742. ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀν-

τιλήψεται ib. 744. ȣ̓κ ἀντιλήψεσθε; Tro. 464.

'Αντιλέγειν. ȣ̓κ ἀντιλέξοντα Hip. 993. ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ȣ̓κ ἀξίοις Epist. V.

'Αντιλεκτέον Her. 975.

'Αντίλογος. ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίςοις τύχαις Hel. 1156.

'Αντιμηχανᾶσθαι. Ζεὺς ἀντεμηχανήσαϑ', οἷα δὴ θεὸς Bac. 291.

'Αντίμολπȣς. ἀντίμολπον ἧκεν κωκυτὸν Med. 1176.

'Αντίος. γυναικὸς ἀντίοι ςαθέντες Or. 1461. τȣ́τοις ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. ἀντί' ἅρμαϑ' ἅρμασιν Sup. 667.

'Αντίπαλος. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 803. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν Bac. 544. ποινὰς δȣ̃σ' ἀντιπάλȣς Iph. T. 446. ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. βάρος ἀντίπαλον Her. F. 1205. πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλα Tro. 285.

'Αντίπηξ. κοίλης ἐν ἀντίπηγος κύκλῳ Ion. 19. κύτος εἱλικτὸν ἀντίπηγος ib. 40. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγα ib. 1380. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλȣ ib. 1391.

'Αντίποινα. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς Hec. 1074. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων Her. F. 755.

'Αντιπορθεῖν. κἀντιπορθήσω (pro καὶ ἀντιπ.) δόμȣς Tr. 359.

'Αντίπορθμος. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1585. Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις Meleag. fr. I. 2.

'Αντίπορος. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. Ἄρτεμιν Χαλκίδος ἀντίπορον Iph. A. 1493.

'Αντιπράσσειν Epist. IV.

'Αντίπρωρος. κατ' ἀντίπρωρα ναυςάθμων Rh. 136. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.

'Αντίπυργος. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095.

'Αντισηκȣ̃ν. ἀντισηκώσας σὲ φθείρει θεῶν τις Hec. 57.

'Αντίςοιχος. σκιᾷ ἀντίςοιχος An. 746.

'Αντιτάσσειν. ἀλλήλοισιν ὁπλίτην ςρατὸν ἀντετάξαμεν Her. 801. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε Ph. 625. ἆρ' ἀντιτάσσομαι σὸν φόνον Sup. 1143.

'Αντιτείνειν. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ὃς ἀντιτείνει Her. F. 283. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις Pro. fr. II. 2.

'Αντιτέμνειν. πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσι Al. 975.

'Αντιτίεσθαι πόσιν δίκῃ τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν Med. 261.

'Αντιτιθέναι. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. ἴσȣς ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. ἀντιθέντας ἐν ναοῖς ἢ χαλκὸν, κ. τ. λ. Hip. 620. τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ —αἰτιάματα Tro. 917. ἀντίθες γὰρ Her. 154. ἢν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ Hel. 986. κἀντίθες (pro καὶ ἀντ.) παῤῥησίᾳ El. 1049.

'Αντιτιμωρεῖσθαι. ἵν' αὐτȣ̀ς ἀντετιμωρησάμην Iph. T. 357. φονέα πατρὸς ἀντετιμωρησάμην El. 849.

'Αντιτινάσσειν. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα Bac. 623.

'Αντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891.

'Αντιφεύγειν. κȣ̓̃τ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σȣ̃ πόσις El. 1091.

'Αντιφθέγγεσθαι. φρικῶδες ἀντεφθέγγετο Hip. 1216.

'Αντίφωνος. ἀντίφων' ἐμῶν ςεναγμάτων κλύȣσαι Sup. 800.

'Αντίψαλμος. ἀντιψάλμȣς ᾠδὰς Iph. T. 178.

'Αντλεῖν. λυπρὸν ἀντλήσει βίον Hip. 898. conf. etiam v. 1049. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tro. 433. αἱματηρὸς πέλανος ἠντλεῖτο λόγχῃ Rh. 431.

Ἄντλος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169.

'Αντοικτείρειν. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ἀντοικτείρομεν Ion. 312.

'Αντολὴ, pro ἀνατολή. ἀςέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.

'Αντραῖος Æg. fr. XI.

Ἄντρον. ςείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον Cy. 87. ἐπηχεῖ ἄντρον ib. 425. κἀβέβηκ' ἄντρȣ μυχῶν ib. 478. ἐν ἄντρȣ μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 431. εἰς ταὐτὸν ἄντρον Ion. 17. εἰς ἄντρȣ κοίτας ib. 892. πρόσβοῤῥον ἄντρον ib. 937. κατ' ἄντρον ib. 949. ἐν ἄντρῳ ib. 958. ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον ib. 1494. δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. πετραίων ἀπ' ἄντρων Iph. A. 1082.

κρύψωμεν δέμας κατ' ἄντρα Iph. T. 107. ἐν ἄντροις Rh. 970. Bac. 123. Ion. 501. et Inus fr. XXII. οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. cf. etiam v. 118. καθαροῖσιν ἄντροις ib. 35. etc. (nam sæpius hæc vox in *Cycl.* legitur) ἐξ ἄντρων Hel. 482. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400.

Ἄντυξ. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135. μάρπτει χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος ib. 1188. ἄντυγι ξυνείπετο ib. 1231. παρ' ἄντυγα Iph. A. 229. et Rh. 373. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη Rh. 238. δίφρου εἰσέβαινεν ἄντυγα Her. F. 948. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο Ph. 1200. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567.

Ἀντωπός. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν Iph. A. 584.

Ἄνυδρος Tr. 1084. σμύρνης ἀνύδρου Ion. 89. ἐπὶ τὰς ἀνύδρους ἕδρας Al. 113.

Ἀνύειν. οὐκ ἤνυσ' (i. e. ἤνυσα) Hec. 936. οὐδὲν ἤνυον ib. 1167. et οὐδὲν ἤνυεν An. 1133. βραδεῖς μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσιν σοφὸν Ph. 456. ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ἀνύσαιμι Hip. 743. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν Ἀΐδαν Sup. 1141. ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία Tr. 595. μάτην αὐτοὺς (sc. τοὺς πόνους) ἤνυσα Her. F. 576.

Ἀνυμέναιος Hec. 416. et Iph. T. 856. ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. ἀνυμέναια ἐκηδεύθη Ph. 349.

Ἀνυμνεῖν. ἀνύμνησας δίκαν El. 1190.

Ἄνυμφος Hec. 416. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. ἄνανδρον καὶ ἄνυμφον Hip. 548. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται Hel. 1135.

Ἀνυστός. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν Her. 961.

Ἀνύτειν· οὐκ ἤνυτον Bac. 1098. v. not.

Ἄνω. τοὺς ἄνω δείσας Hec. 791. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω ib. 1010. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω ib. 1279. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. Formulam ἄνω τε καὶ κάτω invenies etiam Sup. 689. Bac. 740. et 752. Her. F. 953. et Pi. fr. VII. 3. et sine copula ἄνω κάτω Iph. T. 282. Bac. 349. et. 602. Her. F. 1307. et El. 842. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαὶ Med. 410. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1234. ἄνω μεταβὰς βίοτον ib. 1292. πέποιθ' ἄξειν ἄνω Ἄλκηστιν Al. 856. οὐκ ἀνάξεις τοὺς φθιμένους ἄνω ib. 991. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγμαθ' οὕτως Sup. 520. λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω ib. 654. τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω Tro. 608. ὀρθὸν μεθίει βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. βλέπετ' ἄνω Cy. 210. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. γῆς ἥκοντ' ἄνω Her. F. 616. ἐς ὄγκον οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmæon. fr. II. 2. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. θεῶν ἄνω ψυχὰς ταράσσει Phæd. fr. 2. αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Ἀνώγειν. εὐμενῆ ἄνωγέ νιν—γνώμην ἔχειν Or. 119. ἄλλον τινὰ—σώζειν ἄνωχθι Al. 1047. συμμάχους ὁπλίζεσθαι τάχος ἄνωχθε Rh. 987. κλαίειν ἄνωγα Cy. 339. et 697. τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντας ὑλουργοὺς δρυὸς κορμοὺς Her. F. 241.

Ἄνωθεν. ἔστρεψ' ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις Hel. 1020.

Ἀνώμαλος. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1.

Ἀνώμοτος. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612.

Ανωνόμαστος. ἄρρητ', ἀνωνόμαστα Hec. 714.

Ἀνώνυμος Hip. 1028. οὐκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1429. ἀνώνυμος —εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1372. ἀνώνυμοι θανόντες Iph. T. 502. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. οὐκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 1. ἡμῖν γῆ πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος Hel. 16. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944.

Ἀνωφελής. τότε ἦσθ' ἀνωφελὴς Or. 1616. πενθεροὺς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 239. ἀνωφελὴς γυνὴ Hip. 638. οὐκ ἔστι κτῆσις ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4.

Ἄξενος, et poët. ἄξεινος. ἀξείνου πόντου οἴκους ναίω Iph. T. 218. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου ib. 253. πόντον ἦλθεν ἄξενον ib. 341. ἀνὴρ ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. ἄξεινον ἐκπερᾶσαι ξυμπληγάδα An. 795. ἥκω ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον Iph. T. 94. ἄξενον στέγην ἐμβεβῶτες Cycl. 91. ἀξένους ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀξενώτερος ἐγὼ Alc. 559. Συμπληγάδων

πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264.

Ἀξία, *subst.* κατ' ἀξίαν Hec. 374. τȣ̃ τιμήματος τῆς ἀξίας Hip. 623. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

Ἀξιόθρηνος κόρος Al. 907.

Ἀξιοπενθής. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465.

Ἄξιος. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. μερίμνης ἄξιον λόγον Hip. 1157. ἀγῶνα ἄξιον πόνȣ Al. 1030. ἄξιος καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν Sup. 1180. ȣ̓κ ἄξιος κακῶς ἀκȣ́ειν Iph. A. 1031. πλȣ́τȣ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. ἄξιος δόμων El. 252. αἶνον ἄξιον φέρει ib. 1062. ϛήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι Epist. IV. τȣ̃τον δὴ ἄξιον νόμιζε Epist. V. p. 503. 26. Κάϛορος ȣ̓κ ἀξίω (in dual.) El. 1064. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται τῆς εὐγενείας τȣ̃νομα τοῖσιν ἀξίοις Hec. 381. σφαγέντα τ' ȣ̓κ ἄξι', ȣ̓δ' ὑπ' ἀξίων Sup. 813. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις Ion. 735. ἀξίȣς τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. κακȣ̀ς ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι Inus fr. XI. 2. σπȣδῆς ἀξίȣς Epist. IV. 3. cf. etiam v. 18. τιμῆς καὶ λόγȣ τινὸς ἀξίȣς ib. p. 502. 6. τῶν ἀξίων περὶ Εὐρ. λέγειν τι καὶ ἀκȣ́ειν Epist. V. p. 503. 21. ἀντιλέγοντα τοῖς ȣ̓κ ἀξίοις ib. p. 504. 42. ὡς παῖδα—προθῶμαί θ', ὡς μὲν ἀξίαν Hec. 613. ἐκείνη θανεῖν ἐϛ' ἀξία Or. 614. ἀξία ϛυγεῖν ib. 1153. ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν, ἔφυς ib. 1206. αἰτήσομαί σ' ἀξίαν μὲν ȣ̓́ποτε Al. 301. καὶ γὰρ ἀξία ib. 371. ἀξία μοι τιμῆς ib. 435. ἀξία μοι σέβειν ib. 1063. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. ὥσπερ ἀξία Tr. 1055. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. cf. etiam v. 1327. ȣ̓ γὰρ ἀξία—ἀπαιδίαν νοσεῖν Ion. 619. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδȣρὸς ib. 1617. ἀξίαν τȣ̃ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2. τοῖς τεκȣ̃σιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. ȣ̓ γὰρ ἄξιον Hec. 408. ἄξιον φυγῆς Med. 1124. μεγίϛȣ θαύματος τόδ' ἄξιον Hip. 906. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. γαμεῖν ȣ̓κ ἄξιον Al. 631. πονȣ̃ντα ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. φροίμιον ἄξιον φόβȣ Tr. 895. χρῆμα ἄξιον τῆς συμφορᾶς Hel. 788. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. τȣ̓λεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ȣ̓κ ἄξιον λεύσσειν φάος Bel. fr. XXIII. 2. ἀνέρος ȣ̓κ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 1. ἄξιον Ἑλλάδι Tel. fr. VII. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει ϛεναγμάτων Or. 1326. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. κώμȣ καὶ γέλωτος ἄξια ib. 807. cf. etiam Her. 508. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. μοναρχίας ȣ̓κ ἄξια κ. τ. λ. An. 367. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1232. ἔλεξας σȣ̃ τ' ἄξια, κ. τ. λ. Iph. A. 975. χρὴ ἐπ' ἀξίοις πονεῖν Rh. 182. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. ἀξίων ἅπτομαι ib. 968. ἄξια πατρὸς Her. 626. ἄξια ἀδελφῶν ib. 627. Ἰλίȣ ȣ̓κ ἄξια Hel. 814. ἄξι' ἡμῶν ib. 965. ἄξια Πελοπιδῶν ib. 1280. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνȣσιν ἀξίων Ion. 1621. ἀξίων ȣ̓ τυγχάνει Her. F. 265. ȣ̓κ ἄξι' ἀνδρὸς σοφȣ̃ λέγεις El. 524. ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2. ἀξιώτερος εἶ Or. 1511. Ἀγαμέμνονος δράσαντε ἀξιώτατα ib. 1061.

Ἀξιȣ̃ν. τύμβȣ ȣ̓κ ἠξίωσεν Hec. 797. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγȣ τινὸς Med. 962. ὧν γε πρόσθεν ἠξίȣν ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1340. λέχȣς σφε κἠξίωσας ȣ̃νεκα κτανεῖν; ib. 1367. ἔνθ' ȣ̓́τε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ȣ̓κ ἀξιοῖ με δόμος εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 792. εἴπερ γυναικὸς ἠξίȣς ἐμῆς θιγεῖν ib. 1044. σέ τοι ἠξίωσε ναίειν Al. 575. ἐγὼ σοῖς κακοῖσιν ἠξίȣν—ἐξετάζεσθαι φίλος ib. 1013. καὶ κατ' οἶκον ἠξίȣν (scil. dominam te vocare) An. 57. ἔχειν ȣ̓κ ἀξιώσω ib. 323. ȣ̓κ ἀξιῶ ȣ̓́τ' ȣ̓̃ν σε Τροίας κ. τ. λ. ib. 328. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον ib. 659. ἀξιῶν τυχεῖν Sup. 386. ȣ̓δεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. εἰ πόλις ἀξιοῖ κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 504. δισσȣ̀ς παῖδας Διὸς ἠξίωσας ib. 918. ἐμὸν παῖδ' ἠξίωσας ἐφυβρίσαι ib. 947. διὰ τὴν ἐμὴν ȣ̓κ ἀξιώσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ; Hel. 856. πατέρα ȣ̓κ ἀξιώσει κακῶς ἀκȣ̃σαι ib. 973. ȣ̓κ ἠξίωσε τȣ̃ θεȣ̃ προλαμβάνειν μαντεύμαθ' Ion. 407. εἰς ὄψιν σφῶν μολεῖν ȣ̓κ ἠξίȣ

ib. 1557. ȣ̓τ' ἠξίωσα πώποτ' Her. F. 1343. γονέας ὑβρίζειν τȣ̀ς ἐμȣ̀ς ȣ̓κ ἠξίȣ El. 257. νῷν ἀνοῖξαι ςιρȣ̀ς ȣ̓κ ἠξίȣ Phry. fr. IV. Θεȣ̃ βίον ζῆν ἀξιοῖς Fr. inc. LXX. 2. τύμβον ἀξιȣ́μενον Hec. 319. λέχη, τυράννων ἠξιωμένα ib. 366. Ἑλλάδος ἦρξ' ἀξιωθεὶς Or. 1168. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιȣμένη ib. 1210. οἵων ὑφ' ἡμῶν ςείχετ' ἠξιωμένοι Sup. 1174. ȣ̓κ ἀξιȣ̃μαι τȣ̃δε πρὸς Θεῶν τυχεῖν Hel. 410.

Ἀξιόχρεως Or. 596.

Ἀξίωμα. τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν Hec. 293. Θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ Sup. 424. τό, τ' ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρȣ́μενος Iph. A. 101. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων ib. 658. τό, τ' ἀξίωμα μᾶλλον, ἢ τὰ χρήματα, sc. τιμῶσι Inus fr. XIII. 3. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Tem. fr. XIII. 2. οἳ τὰς πόλεις ἔχȣσι κἀξιώματα Ion. 605.

Ἀξίως. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις Hec. 990. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. ταῦτα δ' ἀξίως σαυτῆς τε ποιεῖς, κ. τ. λ. An. 1275. σȣ̃ ἀξίως Iph. A. 507. θάλλȣσαν ἀξίως ἐμȣ̃ ib. 1225. ἀξίως πατρίδος ib. 1408. Ἀτρέως ȣ̓κ ἀξίως ib. 1458. v. etiam v. 1466. ςεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν ib. 1033. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 1.

Ἀξίωσις. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν Æol. fr. XX. 4.

Ἀξυνεσία Fr. inc. XXIII. 3.

Ἀξύνετος. ὄπα ἀξύνετον Ion. 1205.

Ἄξων. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι Ph. 1201. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235.

Ἀοιδὴ, vel dor. ἀοιδά. λύρας ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. παλαιγενέων ἀοιδᾶν Med. 422. ἀοιδαὶ, τὰς Ἀπόλλων ȣ̓κ ἐνδέχεται Sup. 975. γάμων ἀοιδὰς ib. 997. θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1283. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς ib. 529. ἀοιδὰς δόντες ὑςέροις βροτῶν ib. 1245. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλȣ́μενοι Cy. 40. ναῶν ἀοιδαὶ Her. 780. σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Hel. 362. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. καλλιχόρȣς ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7.

Ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ἄγραν El. 471.

Ἀοιδός. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 110. γέρων ἀοιδὸς ib. 678. et 692. μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χρησμῶν ἀοιδȣ̀ς πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404. ἀοιδῶν εἴπερ ȣ̓ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. conf. etiam v. 1346. Σφιγγὸς ἀοιδȣ̃ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. πῶλος ἀοιδȣ̃ Μȣ́σης Rh. 386. conf etiam Tr. 386. κερκίδος ἀοιδȣ̃ μελέτας Meleag. fr. III. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα Hel. 1115.

Ἄοικος Hip. 1029.

Ἀπαγγέλλειν. ὡς ἀπαγγέλλȣσί μοι Med. 287. ἀπαγγέλλειν κακὰ Hip. 998. ὡς ἀπαγγέλῃ τάφος φόνον βίαιον An. 1242. σαφῶς ἀπήγγειλε Sup. 852. πιςὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. τάδε κλύȣσ' ἀπαγγελῶ ib. 901. μηδ' ἀπαγγείλῃ θεȣ̃ χορȣ̀ς κρυφαίȣς Bac. 1106. ἀπάγγειλον τάδε El. 332. τȣ́σδ' ἀπαγγελῶ λόγȣς γέροντι ib. 420. λεχώ μ' ἀπάγγελλ' ȣ̓̃σαν ib. 652. ἧς ἀπηγγέλθη τάφος—σπȣδὴν ἔχειν Hec. 672.

Ἀπάγειν. ἂν μήτε πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν Hec. 951. ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. πώλȣς ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. ὡς τήνδ' ἀπάξεις ȣ̓̃ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς An. 588. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἢ ἄπαγ' (pro ἢ ἄπαγε) οἴκαδε ςρατὸν ib. 817. ἥτις Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδε Iph. T. 356. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμȣς ἀπάξω Tr. 1184. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος ib. 964. κἀπάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. conf. etiam Hel. 995.

Ἀπαγκαλίζεσθαι. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ἀπηγκαλισμένη σώζει Her. 42.

Ἀπαθῶς Hel. 1169.

Ἀπαίδευτος. παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 491. ἀπαίδευτον ἀποτρέπȣ λέγειν Or. 410.

Ἀπαιδεύτως Ion. 247.

Ἀπαιδία. *προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν* An. 360. *εἰς ἀπαιδίαν* Sup. 170. *οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν* Ion. 306. *ἰσορῶν ἀπαιδίαν* ib. 513. *ἀπαιδίαν νοσεῖν* ib. 620. *ἀπαιδίας χάριν* ib. 824. *σὴν λέγων ἀπαιδίαν* ib. 840.

Ἀπαιολεῖν. *τοῦτο κἄμ' ἀπαιολεῖ* Ion. 549.

Ἀπαίρειν. *ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον* Or. 1608. *τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός;* Hel. 1536. *σὲ Σπάρτης ἀπάρας* ib. 1687. *ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα* El. 774. 2) Sæpissime *discedere* notat: *ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ* Med. 938. *μακρὰν ἀπαίρεις* Iph. A. 664. *φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος;* Iph. T. 511. *νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια* ib. 967. *ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι* Rh. 143. *Σπάρτης ἀπῆρας νηΐ* Tr. 944. *ὡς ἀπαίρωμεν χθονὸς* Cy. 131. *ἄπαιρ'* Her. 67. *μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον* Epist. II.

Ἄπαις Hec. 495. 669. et 810. Ph. 13. Med. 490. Sup. 966. Iph. T. 921. Rh. 982. Ion. 680. 950. et 1302. *ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;* Med. 670. *παύσω σ' ὄντ' ἄπαιδα* ib. 717. *κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας* ib. 1326. *μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν* Al. 624. *ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας* An. 1208. cf. etiam Alcmæon. fr. IX. 1. *ἄπαις δόμος* Iph. T. 697. *οὐκ ἄπαιδά με πρὸς οἶκον ἥξειν* Ion. 408. *τὸν ἄπαιδα βίον* ib. 488. et (sed sine artic.) Œno. fr. II. 3. *ἄπαιδε* Al. 738. *ἄπαιδες ἐσμὲν* Med. 671. et Ion. 304. sed *ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν* Ion. 1463. *ἄπαιδας τέκνων* An. 715. v. etiam Iph. A. 808. et Tr. 380. *τοῖς ἄπαισι* Dan. fr. X. 6. *μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'* Hec. 440. *λέγει, ὥς νιν φαρμάκοις τίθημ' ἄπαιδα* An. 33. *τέκνων ἄπαιδα* Sup. 810. *ὅς μ' ἄπαιδα γέννας ἔθηκεν* Rh. 908. *ἄπαιδα γηράσκουσαν* Ion. 619. *παίδων ἄπαιδας γραῦς* An. 613. cf. etiam Sup. 13. et 35. et Cy. 305.

Ἀπαιτεῖν. *ἀπαιτούσης ἐμοῦ* Hec. 272. *χάριν ἀπαιτῶ τὴν τόθ'* ib. 276. *κἀπῄτηκα* (pro καὶ ἀπ.) *τὴν σωτηρίαν θηρῶν* Or. 677. *θεοὺς ἀπαίτει* ib. 1586. *πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα* Ph. 80. cf. etiam v. 604. *Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκροὺς* Sup. 385. *ἀπαιτήσων νεκροὺς* ib. 725. *οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας* Rh. 174. *σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν* Her. 221. *θανόντας οὐκ ἀπαιτήσει θεὸς* ib. 697. *ἀπόδος, ἀπαιτῶ, τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε* Hel. 969. *οὐκ ἀπαιτούμεσθ'* Ph. 605.

Ἀπαλλαγή. *οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεών τ' ἀπαλλαγὴ* Hip. 1256. *ἀπαλλαγὴ πόνων* Her. 586. et *εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων* ib. 811. *οὐκ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν* Med. 236. *ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ* ib. 1375. *οὐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς* Fr. inc. CCII.

Ἀπαλλάσσειν, vel ττειν. *τυφλὸν φέγγος ἀπαλλάξας* Hec. 1068. *πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν* ib. 1197. *ἀπαλλάξαι χερὸς*, sc. *τὸν χρυσὸν* ib. 1222. *ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν* Or. 1522. *νόσου τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα* Ph. 1021. *ὡς σ' ἀπαλλάξω φόβου* ib. 1084. *ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον* Med. 27. *μ' ἀπάλλαξον πόνων* ib. 333. *τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον* ib. 790. *ἀπαλλάσσουσα ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα* Hip. 774. *πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν—πάθους;* ib. 1385. *κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων* An. 1256. *ἥν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου* Sup. 397. *ταύτην* (sc. *δέλτον*) *σῶν ἀπάλλαξον χερῶν* Iph. A. 323. *σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν* Iph. T. 994. *ἑνὸς μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω* Tr. 1150. *κώμου αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξω* Cy. 450. *μ' ἀπαλλάξαι κακῶν* Hel. 285. *ἀπαλλάξαι βίου* ib. 309. *τἄῤῥητα δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν* Her. F. 176. *ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ* Aut. fr. III. 26. *οἳ γῆν τοσήνδε—ἡμῶν ἀπηλλάξαντο* Her. 318. *τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων* Ph. 595. *ἀπαλλάχθαι γάμων* ib. 1672. *οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμοῦ;* Med. 878. *ἀπαλλαχθήσομαι βίου* Hip. 356. et *ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα* ib. 726. cf. etiam Hel. 101. et Ion. 847. *ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ* Hip. 629. v. etiam Rh. 474. et Tr. 270. *ἀπαλλαχθεὶς γόων* Hip. 1181. *ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων* An. 425. cf. etiam El. 1291. *ἀπηλλάγης λέχους* An. 593. *γείτονος κακοῦ ἀπαλλάχθηθ'* (pro *χθητι*) *ἅπαξ* Cy. 596. *ὅταν ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς* Her. 347. *θυσίας ἀπηλλάχθαι θεοῖς* El. 1137.

ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων Epist. IV. ἀπαλλάσσε γῆς Ph. 606. cf. etiam v. 979. Med. 339. Iph. T. 44. Her. 12. Hel. 786. Ion. 372. et El. 32. Eandem *discedendi* notionem hoc verbum etiam in sqq. habet locis: οἴκων ἀπηλλάχθαι An. 964. ναῦ ἀπαλλαχθέντε Iph. T. 106. Σπάρτης ἀπαλλαχθεῖσα Tr. 994. κείνε δ' ἀπαλλαχθέντος, sc. τῦ βίε Her. 1000. ὀκ ἀπαλλάξῃ δόμων; Hel. 444. conf. etiam Ion. 524. semel transitive ponitur, addito πόδα: ἐκ τῆσδε γῆς ἀπαλλάσσε πόδα Med. 729.

Ἀπαλόθριξ. ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα βάλλει Bac. 1184.

Ἁπαλός. βρέφος ἁπαλὸν Iph. A. 1286. βλέφαρον τέγγεσ' ἁπαλὸν El. 1339.

Ἁπαλόχρες. ἁπαλόχροα γένυν Hel. 378.

Ἀπαναγκάζειν. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε Epist. V.

Ἀπανδρῦσθαι. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53.

Ἀπαντᾶν. ἀπήντησεν δορὶ Ph. 1401. ἀπαντᾶν προθυμίᾳ Hip. 1329. ἀπαντήσας νεκροῖς Sup. 772. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρες ἀπαντᾶν κ. τ. λ. Bac. 781. ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι Ion. 940. ὅπλοις ἀπαντῶν Her. F. 542. ἑκὼν ἀπαντᾷ γῦν Er. fr. I. 46. πρὶν ἐξ ἐμῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5.

Ἁπανταχῇ Antiop. fr. XVI. 1.

Ἁπανταχόθι Epist. IV.

Ἁπανταχῦ. τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχῦ καλὸν Hip. 431. ἧς ἁπανταχῦ λόγος Iph. T. 517. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχῦ τρέπει χαρακτὴρ χρηςὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἁπανταχῦ κακὸν Fr. inc. XVII. 2.

Ἀπάντεσθαι. ἀπὸ δ' ἀντομένε (pro ἀπαντομένε δὲ) πατρὸς βιαίως Rh. 901.

Ἀπάντημα. εἰς ἀπάντημα περᾶν Or. 513.

Ἀπαντλεῖν. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν Or. 1641. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν Al. 355.

Ἅπαξ. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. τεκεῖν ἅπαξ Med. 251. ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ὀχ ἅπαξ μόνον An. 81. πάνθ' ἅπαξ συλλαβῦσα Iph. T. 528. γείτονος κακῦ ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ Cy. 596. χρὴ ὀχ ἅπαξ θνήσκειν σὲ Her. 959.

Ἁπαξάπασιν Fr. inc. B. 14. 9.

Ἀπαράμυθος. φοβερὸν ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620.

Ἀπαρέσκειν. μὴ 'πάρεσκέ πω Ion. 745.

Ἀπαρθένευτος. ἀπαρθένευτα τάδε Iph. A. 993. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα Ph. 1729.

Ἀπάρθενος. παρθένον ἀπάρθενον Hec. 612.

Ἀπαρκεῖν. ὧν ὀκ ἀπαρκεῖ πλησμονὴ Fr. inc. XIV. 4.

Ἀπαρνεῖσθαι. ὀδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεὼν El. 789. ὀκ ἀπαρνέμεσθα ib. 796. ὀκ ἀπαρνῦμαι ib. 1057. τὸν τάμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη Hip. 1266.

Ἀπαρτᾶν. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413.

Ἀπάρχεσθαι. κόμης ἀπηρξάμην El. 91.

Ἀπαρχή. κόμης ἀπαρχὰς Or. 96. ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τίν' ἐπὶ πρῶτον—ἀπαρχὰς βαλῶ; ib. 1524. ὀ τῶν Ἀχιλλέως—ἄπο δόμων ἀπαρχὰς ἔχεσα An. 150. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. θύων ἀπαρχὰς Meleag. fr. I. 7.

Ἀπαρχῆς, *adverb.* Iph. A. 1541.

Ἅπας. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. ἅπας ὀ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος Ion. 427. καθαρὸς ἅπας τοι ib. 1334. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. νόμιζε, φιλεῖν ἅπαντας, sc. τὴν ψυχὴν Al. 707. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν Bac. 208. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νεθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 339. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Tem. fr. XVII. ἅπασα χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀςράπτει Ph. 110. ἅπαν κάκιον τῦ φυλάσσεσθαι καλῶς ib. 738. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος Med. 747. τοῖσι γενναίοισιν

ὡς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. θνητοῖς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω ib. 1180. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπανθ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. ἐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν ib. 531. ἁπάντων ἄνασσα ib. 691. ἁπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γαστὴρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ἐ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

Ἀπασπαίρειν. θνήσκει ἀπασπαίρεσα Ion. 1207.

Ἀπατᾶν. ἠπάτα σε El. 938. ἐκ ἂν ἠπατώμεθα Hip. 931. ἠπατήμεθα An. 436. πρὸς θεῶν ἦμεν ἠπατημένοι Hel. 711.

Ἀπάτη. ἀπάτας ἀσκεσα Hel. 1109. ἡδὺ καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Ἀπάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεα πατρὸς ἀπάτορα Her. F. 115.

Ἀπαυδᾶν. ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπαυδᾶν πόνες Sup. 342. Τροίας ἀπηύδων ἄςυ μὴ κέλσαι ποτὲ Rh. 934.

Ἀπαυρᾶν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

Ἄπαυςος γόων Sup. 82.

Ἀπειθεῖν. ἐκ ἀπειθήσας θεῷ Or. 31.

Ἀπεικάζειν. ὡς ἀπεικάσαι Or. 1298 μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979.

Ἀπειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. κλύω δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δείν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι Epist. I.

Ἀπειλή. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

Ἀπεῖναι. κᾂν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ἐ μακρὰν ἄπεσι Ph. 913. μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέςω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι ib. 1158. ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῆν δορὸς δόξα An. 725. ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον Iph. A. 660. Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ Tr. 393. πε νῦν ἄπεςι; Her. 662. ἄπεςιν ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 152. τί ἄπεςί σοι κακῶν; ib. 219. ἓν τῆς τύχης ἄπεςί μοι Ion. 668. ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἄπεςιν αὐτῆς, τἔνομ' ἐκ ἄπεςί πω ib. 1278. εὐρὼς ἄπεςι πλεγμάτων ib. 1393. ποῖ πατὴρ ἄπεςι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἄπεισι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est, ac si abessent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρῄκης ὅροις ἀπὼν Hec. 964. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. ἀπὼν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παρεσ' ἀπόντι, sc. βέλομαι δεναι χοὰς Iph. T. 62. πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943. ὅν ἀπόντα κενοταφεῖ ib. 1562. ἀπὼν ἐκεῖνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρὸς ib. 1072. μένων τὲς ἀπόντας An. 378. τὲς ἀπόντας ἠδίκεν Sup. 152. παρὼν τὲς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἔς' ἀπόντων τύμβος; Hel. 1256. ἔτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρονίαν ἀπεσαν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀπεσα καὶ παρεσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀπεσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

Ἀπειπεῖν. ἀπεῖπον ἄλγει Hec. 942. ἐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνες οἷόν τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σὴν ἑςίαν, ἀπεῖπον ἂν ib. 740. 741. ὧν ἐτ' ἀπεῖπον ἐδὲν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν: ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' ἐκ ἀπειρηκὼς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354.

Ἀπείργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπείργεσι Ph. 952. θάνατον σφε παιδὸς ἀπείργειν Al. 471. βωμῶν ἀπείργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ Rh. 432. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν ib. 1575. νόσες ἀπείργει Ion. 1013. τὰ θεῖ' ἀπείργεσ' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπεῖργε Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπείργειν ἐδ' ὁ παγ-

κρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. v. 4. οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτὲς Sis. fr. I. 10. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βόλεται Fr. inc. XVI. 4. ὧν ἀπειργμένοι Her. 877.

Ἀπειρέσιος. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549.

Ἀπειρία Al. fr. VIII. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. τῷ θανεῖν ἀπειρίᾳ Fr. inc. LXXXI. 10.

Ἀπειρόκακος. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ σοι τόδ' ἄλγος Al. 930.

Ἄπειρος, pro ἤπειρος, terra continens. ἐπ' ἀπείρῳ γᾶς Hip. 763.

Ἄπειρος, imperitus, inexpertus, expers. λέχες ἄπειρος ὢν Med. 672. conf. etiam An. 420. μῶν ἄπειρος εἶ ξένε; ἄπειρος Al. 487. 488. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἡνιῶν ἄπειρος Phaëth. fr. VI. 1. ἄπειρος τῆς νόσε Fr. inc. LXV. 4. πάμπαν ἄπειροι, sc. τῶν γάμων Med. 1091. πεδίων ἄπειροι βαρβάρε τ' ὄντες χθονὸς Hel. 1048. ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχῦσα πρὶν ib. 1265. ἕδραι ἄπειροι δρόσε El. 735. 2) infinitus. τὸν ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. ἤπειρον εἰς ἄπειρον Fr. inc. CCX. ἀπείρῳ ὑφάσματι Or. 25.

Ἀπειροσύνα, dor. pro ύνη. δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. et Hip. 195.

Ἀπελαύνειν. εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα Al. 556. conf. etiam v. 858. ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασεν Iph. T. 713. μ' ἀπήλαυνον δόμων ib. 1309. ὃς ἀπήλασε χθονὸς Her. 189. v. etiam v. 320. ὡς ἀπελαυνόμεσθα Med. 1405. πόλεως ἀπελαυνομένα Hec. 103. ὧν ὁ δικαίως ἀπελαθεὶς Ph. 372.

Ἀπεμπολᾶν. ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. τίς ὢν γε τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; Iph. T. 1360. Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα Tr. 973. τὰς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα Cy. 256. ἀπημπόλα με λάθρα Ion. 1371.

Ἀπενέπειν et ἀπεννέπειν. κἂν ἀπεννέπῃ πόλις Ph. 1651. δρᾷν σ' ἀπεννέπω τάδε Med. 813. ἀπενέπω νιν ἁμετέρων θαλάμων Iph. A. 552. ὁ μὴν κελεύω γ', ὁδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. ἀπεννέπεσά με μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1295.

Ἄπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328.

Ἀπέραντος. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντε κλῇδ' ἀπέραντον Med. 213.

Ἀπεργάζεσθαι. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 1.

Ἀπέρρειν. ἀπέρρων, ἔνθεν ἦλθες Her. F. 260.

Ἀπέρχεσθαι. ἐκ δακρύων ἄπελθε Or. 295. ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν ib. 547. ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς Ph. 914. ἐξ εὐαγγέλε φήμης ἀπελθεῖν ib. 1224. ἄπελθε Hip. 333. Al. 732. Iph. A. 304. et El. 223. ἐκποδὼν ἄπελθε Hip. 708. ἀπέρχομαι κάτω Al. 380. ἡ γυνὴ ἀπελθέτω ib. 1107. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε Sup. 533. ἄπελθε τῷ λόγε τέτε Iph. T. 546. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς ib. 725. δυστυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. πατρίδ' ἀπελθεῖν Hel. 1098. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἀπελθὼν Hel. 465. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779.

Ἀπευθύνειν. ἀπευθύνει βροτῶν τές τ' ἀγνωμοσύναν τιμῶντας, κ. τ. λ. Bac. 882.

Ἀπεύχεσθαι. ἀπεύχε ταῦτα πρὸς θεῶν Hip. 891.

Ἀπέχειν. ἄπεχε φάσγανον Or. 1519. ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 427. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται Med. 1097. γάμων ἀπείχεθ' (pro ἀπείχετο) Dan. 18. τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3.

Ἀπεχθάνεσθαι Epist. V.

Ἀπέχθεσθαι. κρεῖσσόν μοι πρός σ' ἀπέχθεσθαι Med. 290. ἔτ' ἀπέχθομαι κακοῖς Hip. 1260. ἀπεχθήσῃ ἐμοὶ Alc. 72.

Ἀπέχθημα πάγκοινον Tro. 425.

Ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19.

Ἀπήμων. πλὴν νεῶν ἀπήμονα Iph. A. 1575.

Ἀπήνη. πᾶσ' ἀπήνη Ph. 854. ναῖαν λιπῦσ' ἀπήνην Med. 1123. παῖδα κομίζεσ' ἀπήνη Iph. A. 147. θάκες ἀπήνης ib. 618. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tro. 516. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἔκβητ' ἀπήνης El. 998. ἀπήνας (genit. dor.) ὁμοπτέρε πόθον αἰεὶ κατέχων Ph. 331.

Ἀπιδανὸς, *nom. fluvii* Iph. A. 713.

Ἀπιέναι. ἄπειμι Ph. 901. et 1727. et

Al. 733. ὁδ' ἐγώ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτῷ λιπὼν Hec. 401. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. ἔξω χθονὸς ἄπειμι Ph. 1012. οὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους Med. 275. ἐκ δόμων ἄπειμι Hip. 660. πατέρ' ἐς οὐρανὸν ἄπειμι Hel. 620. οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει Al. 683. οὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν Her. 269. ἄπεισιν, εἰ χρὴ Al. 1108. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἀπιστεῖν. ἀπιστῶ Hec. 429. et Iph. T. 796. οὔτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις Med. 927. ἀπιστεῖν οὐ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. ἢν ἀπιστῶσι Sup. 389. ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν Iph. A. 634. χρῆν αὐτὸν τῇδ' ἀπιστῆσαι χθονί; Her. 968. τὸ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονὶ ib. 1024. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκὸς Ion. 557.

Ἀπιστία. σώφρονος ἀπιστίας οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1633. οὐκ ἀπιστίᾳ σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα Ion. 1606.

Ἄπιστος, incredibilis. ἄπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ἢν ἄπιστον Iph. T. 328. καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν Ion. 1608. ἄπιστ' ἄπιστα δέρκομαι Hec. 687. τὰ Ταντάλου ἑστιάματα ἄπιστα κρίνω Iph. T. 388. εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι ib. 782. ἄπιστα λέγεις Hel. 1536. φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοὶ El. 350. ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. 2) infidus, perfidus. εἰς ἀπίστους δεσπότας Ion. 751. ἄπιστοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. ἰαχὴ σὴ προδότις, ἄπιστος Hel. 1162. ἄπιστον γυναικεῖον γένος Iph. T. 1298. ἄπιστον ἔστ' ἔρως And. fr. XIII. 2. 3) inobediens, non parens. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις ἄπιστος Iph. T. 1476.

Ἀπιστοσύνα, dor. pro ύνη. ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν Med. 423.

Ἄπλαστος. ἄπλαστον ἦν ἰδεῖν Rh. 310.

Ἄπλατος. ἄπλατον ἀμφελικτὸς ἕλικ' ἐφρούρει Her. F. 399.

Ἄπληκτος. φροῦδοι δ' ἄπληκτοι Rh. 814.

Ἀπληστία ἀπληστίαν λέχους An. 217.

Ἄπληστος. τᾶς ἀπλήστου κοίτας ἔρως Med. 150. ἄπληστος χάρις γόων Sup. 79. ἐλπὶς ἄπληστος ἀνθρώποις Iph. T. 415. ἄπληστος κακῶν Hel. 1108. τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Hyp. fr. V. 5.

Ἄπλοια. ἀπλοίᾳ χρώμενοι Iph. A. 88. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15.

Ἁπλοῦς. ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. ἁπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. vid. etiam Arch. fr. VIII. 1. ἁπλοῦς λόγος Hel. 985. προστάτης ἁπλοῦς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχειν Iph. A. 927. ἁπλοῦν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἁπλοῦν Τυνδάρειον ὄνομα κλῄζεται Hel. 501. ἁπλοῦν ἂν ἦν τὸ κακὸν Ion. 839. cf. etiam Hip. 187.

Ἁπλῶς. οὐχ ἁπλῶς οὕτω φέρω Iph. A. 899. ἁπλῶς Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα Rh. 851. ἁπλῶς πόνος Hel. 1437.

Ἀπό. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἀπὸ ζυγοῦ Or. 45. ἀπ' οἴκων ib. 170. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἀπ' εὐγενοῦς γήμας ib. 1676. ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς πύργου Ph. 1229. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ Med. 202. ἀφ' ἡσύχου ποδὸς ib. 217. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνῖδος Hip. 208. Περσέως ἀφ' αἵματος Al. 512. δουλίου ἀφ' αἵματος ib. 641. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων An. 517. τηλουρὰ ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία ib. 891. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. conf. etiam Fr. inc. XXI. 3. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος ib. 669. τἀπ' ἐμοῦ σοφὰ ib. 1214. εὖ πυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ἀπ' ἐμέθεν Tr. 260. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας ib. 523. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ ib. 956. ἀσθενῆ τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες Her. 23. ἀφ' ὑψηλῶν ib. 613. τἀπὸ τοῦδ' ib. 847. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνου βάλλετε Hel. 1522. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ ib. 804. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμοῦ Her. F. 189. cf. etiam El. 666. βέβαια τἀπὸ σοῦ El. 280. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ Epist. IV. etc. 2) genitivo postpositum, accentum retrahit: μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο Hec. 513. δεμνίων ἄπο Or. 44. ἐκκλήτων ἄπο ib. 947. ἀρσένων ἄπο Ph. 950. πατρίδος ἄπο ib. 1725. ὀμμάτων ἄπο Med. 216. et 1174. Ἡλίου ἄπο ib. 406. πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 832. ὄχων ἄπο Iph. A. 600. ἐλευθέρων ἄπο Hel. 282. πέτρας

ἄπο Her. F. 320. πνευμόνων ἄπο ib. 1093. et ita ἄπο λέχεος, quamvis casui præpositum, Or. 185. 3) adverbialiter ἀπὸ ponitur, Or. 142. et 143.

Ἀποβαίνειν. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα Med. 1419. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. κἀποβᾶσα (pro καὶ ἀποβ.) τῶνδ' ὄχων Tr. 622. αἱ δ' (sc. ἐλπίδες) ἀπέβησαν Bac. 908. κἀποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Ἀποβάλλειν. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον ib. 1499. τὸν Εὐεργέταν ἀποβαλεῖς Her. F. 878. ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II. ἄνδρα τὸν πάρος καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλȣ̃σα Tr. 663. ἀποβαλȣ̃σαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων An. 401.

Ἀποβλέπειν. εἰς τȣ̀ς πλȣσίȣς ἀποβλέπειν Sup. 177. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν ib. 422. εἰς ἐμ' Ἑλλὰς πᾶσα ἀποβλέπει Iph. A. 1378. τὸ Ἄργος πρὸς σὲ ἀποβλέπει Iph. T. 928. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἄγαλμα εἴς σ' ἀποβλέπον An. 245. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς ἁλιῤῥόθȣς ἀκτὰς ἀποβλέψαντες Hip. 1206.

Ἀπόβλεπτος Hec. 355.

Ἀποβώμιος Κύκλωψ Cy. 364.

Ἀποδαυλίζειν. κἀποδαυλίζων (sc. κάρα) ξύλῳ Sup. 717.

Ἀποδεικνύναι. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει Or. 1062. ȣ̓δέν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. ȣ̔̃ς ἀποδείξω λέκτρων προδότας Ion. 879. μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 2.

Ἀπόδειξις. ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας Hip. 196.

Ἀποδέχεσθαι. μὴ τὸ ταρβȣ̃ν—ἄγαν ἀποδέχȣ Or. 313. ἣν δὴ νῷν μὴ ἀποδέξηται λόγȣς; Hel. 838. ἀποδέξασθαι ἡμᾶς Epist. I. ἀπεδέξατο ἡμᾶς Epist. V.

Ἀποδημεῖν εἰς Μακεδονίαν Epist. V. ταύτην ἀποδημῆσαι τὴν ἀποδημίαν ib.

Ἀποδημία Epist. V. v. artic. præc.

Ἀποδιδόναι. λόγον ἀπόδος Or. 150. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ȣ̓ καλὰς ib. 467. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος ib. 642. ἐμοίγε ταὐτὸν ἀπέδωκεν ib. 736. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ ib. 1075. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. κἀπέδωκεν (pro καὶ ἀπέδ.) ἡδονὰς Κάδμȣ πολίταις Ph. 1407. μείζȣς ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 130. ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος, scil. τὸ ξίφος An. 843. sq. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε Iph. T. 745. φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε ib. 791. πόνȣς Ἀχαιῶν ἀπόδος Tr. 1040. ἀποδώσειν τινὶ, sc. σὲ, *te venditūros esse* Cy. 238. κἀποδώσομεν (pro καὶ ἀποδ. sc. τὰ ὅπλα) ζῶντες Her. 696. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανȣ̃σ' ἂν ἀποδοίη Hel. 919. conf. etiam v. 922. 962. 969. 971. 978. 980. 1017. et 1018. τάδ' ἀποδίδωμί σοι Ion. 1358. ȣ̔̃ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀποδίδωσί μοι ib. 1610. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. ἀποδώσω σοι ἐκεῖνα El. 912. πόνων τιθηνȣ̀ς ἀποδιδȣ̃σά σοι τροφὰς Iph. A. 1230. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδȣ̀ς Ion. 853. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδȣ̃σαι Hel. 877. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 651.

Ἀποδίκειν. ἀπόδικε Her. F. 1204.

Ἀποδύρεσθαι. κἀποδύρασθαι (pro καὶ ἀποδ.) τύχας Œnei fr. VII. 2.

Ἀποζευγνύναι. κἀποζεύγνυμαι (i. e. καὶ ἀποζ.) τέκνων γυναικός τ' Her. F. 1375. νέα ἀπεζεύχθης νέȣ El. 284. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. σῶν ἀπεζύγης τέκνων Med. 1017. ὀρφανὸς ἀποζυγεὶς Ph. 995. τᾶς ἀποζυγείσας δόμων ib. 332.

Ἀποθλίβειν. μάςιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Ἀποθνήσκειν. ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν Epist. V. ὅπȣ μὴ ἐθέλοιμι, ἀποθανεῖν ib. παισὶν ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6.

Ἀποθραύειν. ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ Ph. 1408.

Ἀποθρίζειν. παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας Or. 128. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας Hel. 1204.

Ἀποικεῖν. δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον Iph. A. 680. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεȣ̃ πρόσω Her. F. 557.

Ἀποικίζειν. ὁ πατὴρ ἀπῴκισε, scil. filiam, Hip. 629. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων; El. 1008.

'Αποιμώζειν. πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ κ. τ. λ. Med. 31. τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν; Al. 638. ἀποιμώζων ἐμὴν δέσποιναν ib. 771.

"Αποινα. με θητεύειν τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν Alc. 7. τῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1459. ἄποιν' ὑβρισμάτων Bac. 516. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180.

'Αποινᾶσθαι Rh. 177.

'Αποινόδικος. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 887.

'Αποίχεσθαι. ἀπῴχετ' εἰς τάξιν Her. 818. ὀδ' ἀποίχεται χάρις Her. F. 134. τᾶς ἀποιχομένας ἀῤῥήτου κούρας Hel. 1322.

'Αποκαλεῖν. με τῶν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσονα Iph. A. 1354.

'Αποκάμνειν Epist. IV. οὐδ' ἀποκάμοις ἂν ib.

'Αποκάμπτειν. μοχθεῖν οὐκ ἀποκάμψω Ion. 135.

'Αποκαταράσσειν. ἀπὸ πατέρα μέλαθρά τε καταράξῃ Her. F. 1057.

'Αποκείρειν. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ἀπὸ στεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910.

'Αποκερδαίνειν. κἀποκερδαίνων ποτοῦ Cy. 431.

'Αποκούριμος. κρᾶτ' ἀποκούριμον El. 148.

'Αποκουφίζειν. κἀποκούφισον κακῶν Or. 1341. οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα Hec. 106.

'Αποκρίνεσθαι. κἀκεῖνό μοι τοὐπρῶτον ἀπόκριναι Iph. A. 1133. ἀπεκρίνω τί; ib. 1354. κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς Bac. 1270. ἀποκρινόμενός ποτε Epist. V.

'Απόκρισις. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.

'Αποκρύπτειν. τόδ' ἀπέκρυψεν θεὸς And. fr. XIX. 1. οὐδὲν ἀποκρύψας Ph. 506.

'Απόκρυφος. ἀπόκρυφον δέμας Her. F. 1069.

'Αποκτείνειν. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν γυνὴ ib. 507. ἐζημίωσε πατέρα, κἀπέκτεινε ib. 577. μή σ' ἀποκτεῖναι θέλῃ ib. 768. cf. etiam v. 912. σὺ μή μ' ἀπόκτεινε ib. 1027. ἀποκτενεῖ σ' ὁ φὺς Ph. 19. τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις—; ἀποκτενεῖς γὰρ ib. 1614. sq. Πελίαν ἀπέκτεινα Med. 486. ἡμᾶς αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτενεῖ Hip. 419. τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὸν ib. 1064. μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ An. 587. τἀμὰ δ' οὐκ ἀποκτενῶ 'γὼ τέκνα Iph. A. 396. μηδ' ἀποκτείνῃς τινὰ ib. 1420. τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. τέκν' ἀποκτείνας Or. 15. τόνδ' ἀποκτείνας Ph. 638. παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι Hec. 871.

'Αποκωλύειν. ἀποκωλύεις ψαῦσαί τε χεροῖν κ. τ. λ. Med. 1411.

'Απολαγχάνειν, obtinere. ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρὸς Her. F. 331. 2) spe excidere. ἀπολαχοῦσα νῦν Ion. 609.

'Απολάζυσθαι Hel. 917.

'Απολαιμότομος. ἀπολαιμότομον ἀΐδᾳ Hec. 207.

'Απολαμβάνειν. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. πῶς θανὼν ἂν ἀπολάβοι; Hel. 918. ἀπολαβεῖν δάμαρτα ib. 961. ἀπολαβεῖν, ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι Fr. inc. LXXVI. 2. τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν Or. 451.

'Απολαύειν. ἀπολαῦσαι κακῶν Ph. 1211. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. ἀπέλαυσα δή τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. τῶν καλῶν ἀπολαύειν Her. F. 1224. ἧς ἀπολαύων An. 544. οὗτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης Her. F. 63.

'Απόλαυσις. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. ἀπολαύσει οὐδεμιᾷ Epist. V.

'Απόλαυσμα Epist. IV.

'Απολείπειν. εἰ ἀπολίποιμί σε Or. 1088. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καὶ σ' ἀπολείψω σοῦ λειπόμενος El. 1310. μηδ' ἀπολείποις Fr. inc. CXXIII. 2. ἀπολιπὼν τοῦτο Or. 1141. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. τὸ θεομαχεῖν ἀπολιποῦσα Iph. A. 1409. πατρῴας μὴ 'πολείπεσθαι χθονὸς Med. 35. ἁ μάτηρ ἀπολείπεθ' (pro εται) ὑμῶν Tr. 599. αἰδοῦς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 440. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. ἀπολειφθεῖσα ib. 80. ἀπολειφθὲν οὐδὲν θάτερον Ph. 754.

'Απόλεμος. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας Her. F. 1133. ἀπολέμῳ χειρὶ Hec. 1034. ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

"Απολις Hec. 669. et 811. Hip. 1029. Iph. T. 220. et Tr. 1186. ἄπολις ἔσα Med. 255. μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν ib. 646. ἁ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν Tr. 1292.

'Απολλύναι. ἀπωλέσατ', ὠλέσατ' Hec. 168. ἐπεί με γᾶς ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν ib. 947. τίς σ' ἀπώλεσε; ib. 1116. Ἑκάβη με—ἀπώλεσ', ἐκ ἀπώλεσ' ib. 1121. ὃς ἀπώλεσεν θεὸς Or. 121. ὥς μ' ἀπώλεσας κ. τ. λ. ib. 130. ἀπὸ δ' ὤλεσας πατέρα κ. τ. λ. ib. 197. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. ἐνδίκως ἀπώλεσα, sc. τὴν μητέρα ib. 571. ἀπώλεσάς με ib. 585. et Hip. 311. Φοῖβος ἀπώλεσεν, sc. σὲ Or. 954. κεὶ δόμες ἀπώλεσα Phœn. 1459. ὃς ἀπώλεσα ib. 1604. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε Med. 1208. κἀμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. παῖδας ἀπώλεσα ib. 1350. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ἐχ ἑκὲσαν ἐχ ἑκὼν Hip. 319. τἒτ' ἔσθ', ὃ πόλεις δόμες τ' ἀπόλλυσι ib. 487. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο ib. 839. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. ψυχὰς πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἀπολέσαι καλὸν κλέος Iph. A. 357. τὲς φίλες ἀπολλύναι ib. 405. μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν ib. 978. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον ib. 1218. μυρίες ἀπώλεσαν Tr. 369. τὰ δοκἒντ' ἀπώλεσαν ib. 609. τῷδ' ἂν εὐςόχῳ πέτρῳ ἀπώλλυσ' Hel. 76. v. not. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν Ion. 1228. μὴ ἀπολῇ πόλιν Her. F. 1056. ὅ σοι χρυσἒν ἀπώλεσ' Alcmæon. fr. XVII. 1. πένης ἐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. φθόνος ἀπώλεσ' αὐτὸν Œd. fr. VII. 2. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. ἀπολέσας κακὸν λέχος Iph. A. 389. ἀπολέσας ἀδελφὸν ib. 487. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. 2) Med. ἀπόλλυσθαι. Τροία ἀπώλετο Hec. 21. ἀπωλόμην ib. 440. et 683. Or. 459. Alc. 387. κακῶς ἀπόλοντο (sic) Hec. 1194. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. ἀπωλόμεσθα Ph. 585. et 1453. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 39. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι ib. 249. ὡς ἀπόλλυμαι ib. 341. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1139. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι ib. 1398. ὕπαρνός τις ὡς ἀπόλλυσαι An. 558. ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν ib. 565. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο Tr. 461. ἀπολώλαμεν Cy. 193. ἔτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις Her. 439. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. ἔνθεν ηὐγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Œnei fr. II. 1. ἐκ ἀπολἒμαι τῆς Ἑλένης ἕνεκα Tel. fr. III. 1. ἀρετή, κἂν θάνῃ τις, ἐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 4. ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. etc.

'Απολλώνιος. Περγάμων 'Απολλωνίων Or. 1389.

'Απολογεῖσθαι. μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ Bac. 41.

'Απολύειν. κἀπέλυσ' (i. e. καὶ ἀπέλυσα) ὄκνε Or. 1236. ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 8.

'Απολωτίζειν. κἀπολωτίζῃ νέες Sup. 449. τίς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 793.

'Απομέμφεσθαι. ἀπομεμψαμένας ἐμἒ Rh. 900.

'Απομιμνήσκεσθαι. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300.

'Απομνύναι. ἀπώμοσ',—μὴ ἐξοδᾷν χρήματα Cy. 265.

'Απόμοιρα. ἔχεσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV.

'Απομοργνύναι. ἀπομόρξαι (videtur ἀπόμορξαι leg. in med.) σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 1.

'Απόμεσος. ἐκ ἀπόμεσον τὸ γυναικῶν, sc. γένος Med. 1089.

'Απομυκτέον Cy. 558.

'Απονᾶσθαι (a νάω, vel ναίω). ἀπενήσω Aug. fr. X. ex Hesych. qui exponit per ἀπέβαλες. παῖδ' ἀπενάσσατ' ἀπὸ χρηςηρίων Iph. T. 1259. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 166. τηλόσε σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος Iph. T. 175.

'Απόνασθαι (ab ὄνημι). χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466.

'Απονέμειν. ἐκ ἀνέξῃ τῷδ' ἀπονεῖμαι; sc. τὸ ἴσον Ph. 551.

'Απονητὶ Epig. III. 6.

'Απονίπτειν. κἀπένιψα τραύματα Tr. 1152. ςέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 875.

Ἄπονος. μισθὸν ἐκ ἄπονον ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

Ἀπονοςεῖν. ἀπονοςήσας χθονὸς Iph. T. 731.

Ἀπονωτίζειν. κἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762.

Ἀποξενϑσθαι. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις Hec. 1221.

Ἀποπαύειν. φόνιον ἀπόπαυσον ἀΐδαν Al. 225. λόγϑ σὲ μακρϑ 'ποπαύσω Sup. 639. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380.

Ἀποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν Hec. 72.

Ἀπόπρο. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. πατρίδος ἀπόπρο γαίας Ph. 1728. μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. ἀπόπρο δωμάτων Her. F. 1082.

Ἀποπτύειν. ἀπέπτυσα Hec. 1276. Hip. 614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσα τοιάνδε συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις —ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσα λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc. τὸ ᾅδϑ σκότος Meleag. fr. XVII. 4. μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. θεοί σ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74. κακϑς ἀποπτύωμεν Inus fr. XI. 2. ἣν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ An. 608.

Ἀπόπτυςος. ἀπόπτυςον φρένα Med. 1373.

Ἀπορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακϑ Her. F. 106. ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε Iph. A. 537.

Ἀπόρθητος. χώρας ἀπορθήτϑ ἄπο Med. 826. τῶν ἀπορθήτων πόλις ϑκέτι λέξῃ Hec. 906.

Ἀπορία. ἀπορίας ὕπο Or. 232. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται ib. 315. ἀπορίαν ϑ μενῶ Ph. 747. ἀπορίαν ἴδω ἐμῷ βίῳ Sup. 1096. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν Ion. 971. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54.

Ἄπορος. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Andr. fr. XXV. ἄπορον χρῆμα Or. 70. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς Ph. 1409. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. τῶν ἀπόρων ϑδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41.

Ἀποῤῥαντήριον. ἐλθὼν εἰς ἀποῤῥαντήρια Ion. 435.

Ἀποῤῥεῖν. σάρκες ἀπ' ὀςέων ἀπέῤῥεον Med. 1201. πλϑτϑ ἀποῤῥυέντος Thy. fr. I. 1.

Ἀποῤῥηγνύναι. πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι Or. 862. cf. etiam Tr. 751. βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974. τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας Cy. 700. ἀποῤῥήξω χέλυν El. 837.

Ἀπόῤῥητος. ἀπόῤῥητον φλόγα θύϑσα Iph. T. 1331. ἓν τῶν ἀποῤῥήτων Ph. 1662. τῶν ἀποῤῥήτων κακῶν Hip. 293. μυςηρίων τῶν ἀποῤῥήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Ἀποῤῥοή. αἵματος ἀποῤῥοαὶ Hel. 1603.

Ἀπόρως ἔχειν Iph. A. 55.

Ἀποσβεννύναι. διοπετὴς ὅπως ἀςὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2.

Ἀποσκοπεῖν. ϑκ ἀποσκοπῶν τὸ πλῆθος Sup. 236. πόλιν ἀποσκοπϑσα Hec. 939.

Ἀποσκυθίζειν. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην Tr. 1026.

Ἀποσπᾷν. μή μϑ τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς Hec. 277. ὅπως σέ τις βωμϑ τϑδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ Her. 250. μαςῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας, sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1152. Τροίας ἥν ἀποσπάσας ἔχω Hel. 420. γυναῖκας βωμῶν ἀποσπάσαντες Hec. 290. cf. etiam An. 568. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. πρὸς βίαν θεῶν τῶν σῶν ἀποσπασθέντες Her. 99. et 223. ἀποσπασθεῖσά σϑ Alc. 288. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. ἀποσπασθεῖσα βίᾳ Tr. 613.

Ἀποσπαράττειν. ἀπεσπάραξεν ὦμον Bac. 1125.

Ἀποσπένδειν. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

Ἀποςάζειν. κοίλης φλεβὸς ἀπέςαξεν φόνϑ Ion. 1011.

Ἀπόςασις. εἰς ἀπόςασιν βίϑ Hip. 277.

Ἀποςατεῖν. τῆσδ' ἕδρας ἀποςατεῖ Her. 631.

Ἀποςέλλειν. ςρατὸν ἔξω χθονὸς ἀποςεῖλαι Ph. 488. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποςέλλεις; Med. 281. cf. etiam v. 934. παῖδα σὴν δεῦρ' ἀποςέλλειν Iph. A. 362. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποςεῖλαι ib. 743. σὲ—τῆσδ' ἀποςελῶ χθο-

νὸς Cy. 466. σ' ὠ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποςελῶ Hel. 1296. πατέρ' ἀποςέλλων χθονὸς Ph. 1638. ἥκω ἀποςελῶν σε Hec. 731. ἀποςέλλυ χθονὸς Sup. 582. ὡς ἀποςέλλησθε γῆς Tr. 1268. ἐπ' αὐτὸ τυτ' ἀποςέλλῃ φύλαξ Bac 957. ὧν ἀπεςάλην ὕπο Ph. 299. πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεςάλην Iph. T. 1409. δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεςάλης; Cy. 111. δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεςάλης; Hel. 666. ὧν ἀπεςάλης μέτα ib. 1541. ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποςαλῇ An. 810. φυγὰς ἀποςαλεὶς Ph. 323.

'Αποςερεῖν. οἵας συζύγυ μ' ἀποςερεῖς Al. 385. τυ σ' ἀποςερῶ; ib. 692. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποςερεῖς Iph. A. 1165. τὸ σαφές μ' ἀποςερεῖ Hel. 583. τῆς δίκης σ' ἀποςερεῖν Alcmen. fr. I. 2. κτημάτων ἀποςερεῖν Bel. fr. XXV. 6. πόλιν ἀποςερῶν τύχης Ph. 1000. τυσδ' ἀποςερήσῃ (i. e. *privaberis;* med. pro pass.) Her. F. 137. ἀποςερυμαι πατρίδος Ph. 496. ἀπεςερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. γῆς ὅρι' ἀποςερυμενοι Tr. 375. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεςερημένοιν Ph. 1412. συ ἀπεςερημένοις Al. 379. πάσης γῆς ἀπεςερημένοι Her. 51.

'Αποςολή. ἀποςολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. πυθίαις ἀποςολαῖσιν Ph. 1050.

'Αποςρέφειν. ἀπέςρεψ' ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 1148. μή μ' ἀποςρέφυ Iph. T. 801. εἰς λόγυς ἀποςρέφυ Cy. 298. τὸ θεῖόν σ' ἀπεςράφη Sup. 159. βρέτας τὸ τῆς θευ πάλιν ἕδρας ἀπεςράφη Iph. T. 1165. cf. etiam v. 1179. τί μ' ἀπεςράφης; Hel. 77. φεύγεις ἀποςραφείς με; Or. 718.

'Αποςροφή. σοὶ μέν ἐς' ἀποςροφὴ Med. 603. ἀποςροφὴ κακῶν ib. 799. ζημίας ἀποςροφὴν ib. 1223. ἀρκυσαν εἶπας αἰτίας ἀποςροφὴν Hip. 1036.

'Αποςυγεῖν. τὸν ἄπαιδα ἀποςυγῶ βίον Ion. 488.

'Αποσυλᾶν. τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας Al. 873.

'Αποσφάλλεσθαι. ἐλπίδος ἀπεσφάλην Iph. A. 742.

'Αποσφραγίζεσθαι. πάντ' ἀποσφραγίζεται Or. 1108.

'Αποσχίζειν. πτόρθων ἀποσχίζυσα μυρσινῶν φόβην Al. 170.

'Αποσώζειν. κἀποσώσαις (pro καὶ ἀπ.) ἂν πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 2.

'Αποταυρυσθαι. ἀποταυρυται δμωσὶν Med. 188.

'Αποτίειν. ἀπότισόν μοι ταὐτὸ Or. 654. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τὸν σὸν ἀποτίσει φόνον Iph. T. 338. κἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρυς Her. 852. conf. etiam v. 882.

'Αποτίθεσθαι. πολλὰν (sc. ἀφροδίταν) ἀποθείμαν Iph. A. 557. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372.

'Αποτινάσσειν. υκ ἀποτινάξεις κισσόν; Bac. 253.

'Αποτίνεσθαι. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνυ θεὸν Ion. 972.

"Αποτμος. ἄποτμος, ἄποτμος ὁ φόνος Ph. 1316. πότμον ἄποτμον Hip. 1144. μόρος ἄποτμος Al. 116.

'Απότομος. ἀποτόμυ λήματος Al. 985.

'Αποτρέπεσθαι. ἀπαίδευτον ἀποτρέπυ λέγειν Or. 410. μήτ' ὀργῆς ὕπο ἀποτρέπυ τἀληθὲς Iph. A. 336.

'Αποτροπὰ (dor. pro ἡ) κακῶν Hel. 364.

'Απότροπος τῶν πημάτων Her. F. 821. ἀπότροποι κακῶν Ph. 589.

'Απυσία. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπυσίας Hec. 962. μακρὰ ἡμῖν ἡ 'πιυσ' ἀπυσία Iph. A. 651. διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. conf. etiam Rh. 467.

'Αποφαίνειν. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. κἀπεφηνάμην γνώμην Sup. 335.

'Απόφασις. τρίποδος ἀπόφασιν Or. 329.

'Αποφέρειν. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ταὐτὸν ἄντρον Ion. 16. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια El. 1089. τὸν αὐτὸν υκ ἀποίσεται μόρον; Ph. 598. υδ' ἀποίσεται βίον τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ ib. 1168. νόςον υκ ἀποίσεται Iph. A. 298.

'Αποφεύγειν. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. θανάτυ λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγυσα ib. 1241. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν Or. 630.

'Απόφθεγκτος. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

'Αποφθείρειν. ἀσιτίαις ἐμὸν δέμας ἀποφθερῶ Sup. 1106. ὡς πεσυσ' ἀποφθαρῶ Tr. 508. υ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; Her. F. 1290.

'Αποφθινύθειν. τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις Fr. inc. CLX. 3.

Ἀπόφονος. *ἀπόφονον φόνον ματέρος* Or. 163. *ἀπόφονον αἷμα* ib. 192.
Ἀποφώλιον *τέρας* Thes. fr. VII. 1.
Ἀποχεύεσθαι. *ἂν ἀποχεύονται Κασαλίας δῖναι* Ion. 148.
Ἀποχναύειν Cy. 357.
Ἀποχωρεῖν. *κἀπεχώρησεν πάλιν* Iph. T. 265.
Ἀποψᾶν. *ἀφρὸν ἀπέψα* Iph. T. 311.
Ἀπραγμόνως Phi. fr. I. 1.
Ἀπράγμων. *παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα* Antiop. fr. XIII. 2.
Ἄπρακτος. *ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο* Epist. V.
Ἀπραξία. *τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω* Or. 426.
Ἀπροσδόκητος. *ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν* Iph. A. 1610.
Ἀπρόσφορος. *νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους* Iph. A. 287.
Ἀπροφάσιστος *θάνατος* Bac. 1000.
Ἅπτειν, nectere. *βρόχους ἅπτειν κρεμαστοὺς* Or. 1036. *βρόχῳ ἅψασαν δέρην* Hel. 135. conf. etiam Hip. 770. b) incendere. *ἅπτουσι πεύκας* Or. 1543. *ἧψαν φῶς* Rhes. 81. *ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα* Bac. 594. *ὅς ἧψά νιν*, sc. *τὸ Τροίας πῦρ* Hel. 510. *ἤδη ἧπται* ib. 106. *λύχνα ἀμμένα δάϊα* Cy. 512. 2) med. *ἅπτεσθαι. ἧψω γονάτων τῶν ἐμῶν* Hec. 245. *ἧψω τῆς ἐμῆς χερὸς* ib. 273. *ἅψαι ματρὸς* ib. 439. *μή τις ἅψηται χροὸς τοὐμοῦ* ib. 548. *ἢν ἅψωμαί τινος* ib. 586. *νέων πημάτων οὐχ ἅπτεται* ib. 675. *ἡψάμην ξίφους* Or. 1235. *κεἰ μὴ εὐνῆς ἥψατο* Ph. 953. *τέκνων ἅπτου χερὶ* ib. 1694. *οὐδ' ἂν ἡψάμην χεροῖν* Med. 370. *μηδ' ἅψῃ πέπλων* Hip. 606. *ὄμνυμι, τῶν σῶν μήποθ' ἅψασθαι γάμων* ib. 1026. *ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδους ἅπτεσθε χεροῖν* ib. 1359. *τῆς οὐδὲν ἄλγος ἅψεται* Alc. 940. *ἅψασθαι λόγου* An. 663. *τίς ὑμῶν ἅψεται*; ib. 759. *στυγὸς ἀγρίου ἀγῶνος ἧψω* Sup. 317. *τῆς τύχης ὅπως ἅψαιτ' ἄριστα* Iph. A. 57. *οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς* ib. 950. cf. etiam v. 1361. *ἤν τις ἅψηται φόνου* Iph. T. 381. *τῆς ἐμῆς ἧψω φρενὸς* Rh. 916. *οὔτ' ἔθιγεν, οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν* Bac. 617. *ἀξίων ἅπτομαι* ib. 968. *ὅπως ἅψησθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν* Cy. 626. *κλαίων ἅψῃ τῶνδε* Her. 271. *ἅψομαι* Ion. 523. *λόγων ἁψώμεθ' ἄλλων* ib. 544. *ἅπτῃ κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ* Her. F. 1240. *οὐθ' ἡδονῆς ἅπτεται* Antiop. fr. X. 2. *ἅπτεσθαι δόμων* Pro. fr. I. *τῶν ἄγαν ἅπτεται θεὸς* Fr. inc. CXXIX. 1. *πλεῖστον ἀψάμενος λόγων* Al. 967.
Ἄπτερος *ὄρνις* Iph. T. 1095. *ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων* Her. F. 1039.
Ἀπτόλεμος. *ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα* Med. 643.
Ἀπύειν. *τί ποτ' ἀπύσω*; Hec. 155. *τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις*; Or. 1253. *στεναγμὸν ἀπύσατε* Sup. 800. *ἤπυσα αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ* Rh. 776. *ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις* Tr. 1304. *Μαινάσιν ἀπύσει* Bac. 982.
Ἄπυργος Tem. fr. XIX.
Ἄπυρος *χρυσὸς* Dan. 30. *θυσίαν ἄπυρον* Fr. inc. CLV. 4.
Ἀπῳδὸς Cy. 488.
Ἀπωθεῖν. *τὸν ἄριστον πάντων ἀπωθεῖν* Hec. 137. *φυγάδα ἀπωθεῖ χθονὸς* Ph. 76. *ἀπωθεῖν ξένους* Al. 570. *μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ* An. 186. *ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων* ib. 192. *ἀπωθεῖν συμμάχους* Rh. 334. *οὐδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν* Her. 184. *πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα* Hel. 413. *δμῶας ἀπωθεῖ* El. 822. *εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο* Hec. 742. *πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι* ib. 1242. *αὐθαδίᾳ φίλους ἀπωθῇ* Med. 622. *ἀπό τ' ὤσασθαι*, sc. *στέργηθρα φρενῶν* Hip. 257. *ἠδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων* Al. 826. *τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους* Iph. A. 63. *σύ μ' ἀπωθῇ θιάσους ἐχούσαν* Bac. 531. *οὐ σοφία τις ἀπώσεται*, sc. *τὰ μόρσιμα*, *fatum* Her. 616. *δύσκλειαν ἀπώσομαι βίου* Her. F. 1152. *ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν* Bel. fr. XVI. 14. *οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους* Phi. fr. II. 2. *ὃν* (sc. *τὸν πλοῦτον*) *ἀπεωσάμεθα* Epist. V. *τότ' ἀπωσάμενος* Med. 1402. *ἢν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονὸς* Her. 47. *ἀπωθούμεσθα γῆς*. ib. 432.
Ἄπωθεν. *κἂν ἄπωθεν ᾖ* Iph. A. 983. *νεὼς ἄπωθεν* Iph. T. 108. *πόσον τί δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ*; Her. 674.
Ἀπωστέον Her. F. 294.
Ἀρά. *ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος* Or. 997. *ἀρᾶς ἀγώνισμα* Ph. 1364. *ὦ πατρὸς*

τάλαιν' ἀρὰ Hip. 1241.—δύϛηνος ἀρὰ ib. 1378. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 791. εἴσω γῆς ἀκοντίζϐσ' ἀραὶ Or. 1241. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας Ph. 67. cf. etiam Med. 607. μὴ τελεσφόρϐς ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. ϛενάζων ἀρὰς τέκνοις ib. 336. ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς 477. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς ib. 883. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα ib. 1060. ἧκε Πολυνείκης ἀρὰς ib. 1373. τὰς ἀρὰς ἐκπλήσειν ib. 1435. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐϐ ib. 1605. τὸν ἡμῖν πολέμιον κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἀρὰς ὑπέσχϐ τρεῖς ib. 888. εἴπερ ἡμῖν ὤπασας σαφεῖς ἀρὰς ib. 890. conf. etiam v. 1315. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων ib. 896. ἀραὶ τϐ σϐ ϛόματος ib. 1167. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀραῖς πατρῴαις Sup. 150. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729.

Ἄραγμα. τυμπάνων ἀράγματα Cy. 204.

Ἀραγμός. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. κοσσάβων ἀραγμὸς Plis. fr. IV. 1. πετρῶν ἀραγμοῖς Ph. 1150.

Ἀραῖος. σοῖς ἀραία γ' ϐσα τυγχάνω δόμοις Med. 608. conf. etiam Iph. T. 778. ἐμὲ ἀραίαν Hel. 701. εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος Hip. 1415.

Ἀρᾶσθαι. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν Ph. 67. ἃς σῷ πατρὶ παιδὸς ἠράσω πέρι Hip. 1168. ἀρᾷ (*an imprecaris*) γονεῦσιν Al. 717. πολλὰ Ἀργείϐς κακὰ ἠρᾶτο Rh. 505. ἠράσαθ' Ἥβῃ—νέος γενέσθαι Her. 851. σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν Or. 1138. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίϐς ἀρωμένη Med. 607.

Ἀράσσειν. ἄρασσε ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. ϐτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327. ἄρασσε κρᾶτα κϐριμον Tr. 279. ἄρασσ', ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα ib. 1235. βάλλων, ἀράσσων Hec. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. πύλας ἀράξας Iph. T. 1308.

Ἀράχνης. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 2.

Ἀρβύλη. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. ψοφεῖ ἀρβύλῃ πέδον δόμων ἔσω Bac. 638. κρϐσσ' ὀλυμπίϐ Ζηνὸς ἀρβύλῃ Her. F. 1304. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἁρμόσας πόδα Hip. 1189. vid. etiam Bac. 1132.

Ἀργαδεῖς Ion. 1580.

Ἀργαίνειν Alcmæon. fr. fin. ex Hesych.

Ἀργεῖν. ϐκέτ' ἀργήσει ξίφος Ph. 628. μηκέτ' ἀργϐσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1261.

Ἀργεῖος. ταρβϐσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 119. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib. 844. Ἀργεῖος, ϐκ Ἀργεῖος ib. 902. ἔφθημεν Ἀργεῖον ϛρατὸν Ph. 1478. Ἀργεῖος ὢν αὐτὸς Ἀργείϐς ἄγω Her. 140. Ἄρεος Ἀργείϐ ib. 276. Ἀργεῖος ὁ ϛεναγμὸς El. 755. Ἀργείϐ ποταμϐ Xan. fr. v. 2. Ἀργείας χθονὸς Or. 445. Sup. 9. El. 988. et Dan. 62. ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ Or. 1508. v. etiam Sup. 874. Ἀργείαν χθόνα Ph. 1239. Sup. 1184. et Tr. 875. ὑπ' Ἀργείας χερὸς Or. 1027. ὦ πόλις Ἀργεία Sup. 808. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεὰν Iph. A. 739. conf. etiam Rh. 376. et Tr. 23. γῆν ἐπ' Ἀργείαν Rh. 471. Ἀργείας γαίας ὅρϐς El. 410. Ἀργείας κόρας Sup. 135. Ἀργεῖον ξίφος Or. 1369. Ἀργεῖον ϛράτευμα Ph. 91. Tr. 94. et Her. 390. Ἀργεῖον αὔχημα Ph. 1144. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842. et Ἀργείϐ δορὸς Ph. 1087. et 1101. Rh. 21. Tr. 8. et 346. et Her. 834. Ἀργεῖον ϐδας El. 88. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. Ἀργεῖα βέλη ib. 889. Ἀργεῖ' ὀνείδη Tr. 418. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.

Ἀργεννός. ἀργενναῖς παρὰ μόσχοις Iph. A. 574.

Ἀργία. χωρὶς ἄλλης ἀργίας Med. 296. ἀργίας ὕπο Hip. 381. et ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2.

Ἀργόθεν. Ἀργόθεν πορευθεὶς An. 1033. κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο Iph. A. 1356. Ἀργόθεν ναῦν ἐϛείλαμεν Iph. T. 70. ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν ib. 394. v. etiam v. 830. et 1182. Rh. 458. Her. 356. 654. 775. et 804.

Ἀργόλας ϛρατὸς Rh. 41. ϐκέτ' Ἀργόλας Plis. fr. V.

Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016.

''Αργος, *nom. propr. viri.* ὦ πόλις ''Αργυ Tel. fr. V.

''Αργος, *nom. urbis* Or. 103. Iph. T. 377. Her. 361. Pirith. fr. V. 1. et alias sæpissime.

'Αργὸς, *adject.* ἀργὸς ὅτις ἦν Ph. 1155. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. ὐδεὶς ἐπλὺτησ' ἐμπύροισιν, ἀργὸς ὢν Hel. 762. conf. etiam Bel. fr. XXV. 13. ἀργὸς ὐδεὶς, θεὸς ἔχων ἀνὰ ϛόμα El. 80. ἀργὸς οἴκοις καὶ πόλει Antiop. fr. XXIX. 4. et inc. XXXV. 4. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἀργὸς ἡ θεὸς Ion. 337. ἓν δ' ἐϛὶν ἡμῖν ἀργὸν Ph. 773. ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ ib. 1396. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ Dan. fr. V. 1.

'Αργυρήλατος. ἀργυρηλάτυς φιάλας Ion. 1181.

'Αργύριον Epist. I.

'Αργυροειδής. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 95.

'Αργυροῤῥύτας. ἀργυροῤῥύταν ''Εβρον Her. F. 386.

''Αργυρος. ὅστις ἀργύρυ μ' ὠνήσεται Hec. 360. ἀργύρυ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1.

'Αργυρῦς. ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

'Αργυρώνητος. κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον Al. 679.

'Αργῷος. 'Αργῷον σκάφος Med. 477. ἐπ' 'Αργῴυ δορὸς An. 794.

''Αρδειν. ἄρδῃ νηδὺν Sup. 207.

''Αρδην. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις; Ph. 1153. τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις; ib. 1614. νέκυν φέρυσιν ἄρδην Al. 611. ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄρδην Iph. A. 1589. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψάς με εἰς ᾅδυ δόμυς Ion. 1274.

''Αρειν, *inusit.* unde hæc: ἄραρεν Or. 1330. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. ὡς ταῦτ' ἄρηρε Med. 322. cf. etiam An. 254. ubi pro ταῦτ' est τῦτ'. θεῶν ὐκέτι πίϛις ἄρηρε Med. 414. τὸ σὸν ἄρηρε μᾶλλον ib. 745. ἄρηρεν, ὡς ἔοικεν Hip. 1090. τἀμὰ μέντοι πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς Her. 399. κάλλει ἀραρὼν El. 948.

''Αρειος. εἰς ''Αρειον ὄχθον Iph. T. 961. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. et ἀρείοις ἐν πάγοις Iph. T. 1470. κόρας ἀρείας Her. F. 413. ἄνευ σθένεος ἀρείυ Bac. 1172. b.

'Αρείφατος. ἀρείφατοι φόνοι Sup. 603. ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

'Αρέσκειν. ὔ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. σοὶ ὐκ ἀρέσκει τἀγαθὰ Med. 621. ὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαϛὸς θεῶν Hip. 106. ὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν ib. 184. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει Her. 372. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 814. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατῦσι Alcmen. fr. V. 1. ἄλλῳ ἀρέσκει—πείθειν τὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 5.

'Αρεσκόντως. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἥδε τελεῖ Iph. T. 463. εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581.

'Αρετή. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἡ 'ρετὴ ὐδὲν φέρει βροτοῖσιν Sup. 596. ἀρετῇ, sc. νικήσω γυναῖκας ib. 1063. εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένυ Iph. A. 1562. τῇ 'ρετῇ ὐκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς ib. 659. πλείϛη ἀρετὴ τῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. ἀρετὴν ἐχύσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὔποτ' ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 3. χρημάτων ὐκ ἂν λάβοις ἀρετὴν Meleag. fr. XIV. 2. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œd. fr. V. 2. ἐπ' ἀρετὴν ἄγων ἔρως ejusd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ὐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ὐκ ἔϛιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. cf. etiam v. 4. hujus fr. ἀρετὴ μέγιϛον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. πόνῳ—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένυς βίον Fr. inc. CX. 2. ἡ 'ρετὴ ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 2. ἀρετῆς πλεῖϛον ὑπάρχει Fr. inc. CLXV. 1. τῇ 'ρετῇ ϛαθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2. 2) Forma dor. ἀρετά. ἁ ἀρετὰ μέγα φρονῦσα Or. 805. ὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὺς ib. 845. ἁ ἀρετὰ καὶ θανῦσι λάμπει An. 777. μέγα φέρυσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562.

θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. τὸ τᾶς ἀρετᾶς ib. 1090. ἁ ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται ib. 1093. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθον Her. 625. ἐκ ἐμᾶ γ' ἀρετᾶ ib. 775. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. πλέτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. 3) Plur. αἱ 'ρεταὶ τέρπεσι τὲς ξυνευνέτας An. 207. ϛεφάνοις ἀρετὰς Tr. 223. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀρετὰς δίωκε Ion. 440. γενναίων ἀρεταὶ πόνων Her. F. 357. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1.

'Αρήγειν. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις Med. 1275. πρὸς θεῶν ἀρήξατε ib. 1277. ἀρήξομέν σοι Iph. A. 1358. παιδὶ ἐ δυναίμεθα θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. νῦν ἄρηξον Cy. 350. ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν Her. 418. conf. etiam v. 427. ἐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. ἄρηξον, ἐλθὲ Her. F. 494. σοὶ, πάτερ, ἀρήγων Or. 1237.

'Αρήϊος. ἐπ' ἄκροις ἕϛακ' ἀρηΐοις ϛεφάνοισιν Ph. 840.

'Αρηρότως Med. 1192.

"Αρης. πύλαις "Αρην προσῆγε Ph. 1131. ἐξ ἴσε "Αρης ἦν ib. 1411. θȣ̃ρος "Αρης Sup. 579. ὁ Μυρμιδόνων "Αρης Iph. A. 237. λευκήρετμον "Αρη ib. 283. Πέργαμον κυκλώσας "Αρει φοινίῳ ib. 775. κυβεύων τὸν πρὸς 'Αργείες "Αρην Rh. 446. ȣ̃ς "Αρης ἕλοι Tr. 376. λόχε ἐξέβαινεν "Αρης ib. 560. "Αρεος 'Αργείε αἰχμὴν Her. 276. ὀξὺς "Αρης ὁ Μυκηναίων ib. 290. "Αρεος ἐκκρεμάννυται El. 950. "Αρεος ὄχθος ib. 1258. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς "Αρεος Æol. fr. VII. 1. "Αρη ϛυγεῖ Fr. inc. LI. 1. ἀμφίπολος "Αρεος ἀνιέρε Fr. inc. CXII.

"Αρθρον. βραδύπεν ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 67. φρȣ̃δα ἄρθρα με κάτω An. 1079. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. χωρὶς θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν Bac. 1208. συνθέντες ἄρθρα ϛόματος Cy. 621. ἄρθρα πέπηγέ με Her. F. 1395. νωτιαῖα ἔρρηξεν ἄρθρα El. 842.

'Αριθμεῖν. τὲς ἐκ ἔτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα Hel. 404. τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμήσῃ τέκνων Bac. 1316. ἔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ἔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμεμένη Sup. 969. ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος δέλοισι Hel. 735. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ ϛρατȣ̃ Phi. fr. I. 2.

'Αριθμός. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ἰσότης ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ἴσες ἀριθμὸν Sup. 662. ἀριθμὸς ὁ πολὺς ib. 868. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον Iph. A. 231. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ὧν—ἔτ' ἀριθμὸς ἔϛι μοι κακῶν ib. 616. ἀριθμὸν ἄλλον ἐκ ἔχω φράσαι Her. 669. μαχȣ̃μ' ἀριθμὸν ἐκ ἐλάσσοσι ib. 689. εἰδὼς ἐκ ἀριθμὸν ib. 997. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν ib. 1139. ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ἄϛρων ἀριθμὸς ib. 668. ἐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων El. 1054. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1132. ἀριθμὸν τοσόνδε πρȣ̃θέμην Bel. fr. XVI. 5. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατȣ̃μεναι ejusd. fr. XXV. 12. ἐδεὶς οἶδεν ἔτ' εὐτυχȣ̃ς ἀριθμὸν, ἔτε δυστυχȣ̃ς Chry. fr. IV. 2. εἴπερ ἀριθμὸν οἶδα Er. fr. I. 24. εἰς ἀνδρῶν ὁ τελȣ̃σ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. δειλοὶ ἄνδρες ἐκ ἔχεσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 2. τὸν ἀριθμὸν καθενὸς Fr. inc. B. 14. 10. δι' ἀριθμῶν ἐδὲν αὔξεσθαι θέλει Bac. 209. ναῦς πολλὰς ἀριθμὲς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417.

'Αριϛεῖον. λαβȣ̃σα τἀριϛεῖα Bac. 1237.

'Αριϛερός. ὦμον εἰς ἀριϛερὸν Iph. T. 1381. ὤμοις ἀριϛεροῖσιν Or. 1471. χειρὸς ἐξ ἀριϛερᾶς Hec. 1151. ἀριϛερὰν χέρα Bac. 1123. περιάγεσίν σε πρὸς τἀριϛερὰ Cy. 682.

'Αριϛεύειν. τῆσδ' ἀριϛεύων χθονὸς Rh. 194. ἀριϛεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475.

'Αριϛεύς. ἀνδρὸς ἀριϛέος Iph. A. 28. τὴν 'Ακταίων' ἀριϛέα τεκȣ̃σαν Bac. 1225. Δαναῶν ἀριϛεῖς Ph. 1232. Σπαρτῶν ἀριϛεῖς ib. 1251. ἀριϛέας 'Ελλήνων Rh. 479. Δελφῶν ἀριϛεῖς Ion. 416.

"Αριϛον, prandium, Cy. 213.

"Αριϛος. vid. ἀγαθός.

'Αριϛότοκος. γέννας ἀριϛοτόκοιο Rh. 909.

'Αριϛοφάνης, *nom. propr. viri* Epist. V.

'Αρκὰς Ph. 1160.

'Αρκεῖν, sufficere, satis esse. ἀρκεῖ αὐτὸς ὁ θεὸς Or. 667. οὐκ ἤρκεσέν σοι αἷμα ματέρος; ib. 1589. ἀρκέσω ἐγὼ λέγων ib. 1592. ἀρκεῖ Med. 754. τἄλλα ἀρκέσει λέξαι φίλοις Hip. 524. οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον 'Αδμήτου διακωλῦσαι Al. 33. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς ib. 384. οἷσιν οὐκ ἀρκεῖ τάδε Sup. 215. ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες "Ιλιον Rh. 329. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν ib. 483. μηδὲν μᾶλλον ἀρκέσουσι Her. 576. ἀρκέσει, ἃ 'ν διδῷς Hel. 1273. οὐκοῦν σὺ δρῶν ἀρκεῖς τάδε ib. 1290. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 7. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι Fr. inc. CLXIII. 1. σὲ εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι Tr. 668. ἀρκοῦσαν αἰτίας ἀποστροφὴν Hip. 1036. ἀρκοῦν τοῦτο ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. τάγ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. τἀρκοῦντ' ἀτίζων Sup. 865. 2) juvare, opem ferre, prodesse. οὐδεὶς ἀρκέσει; Hec. 1094. παισὶν ἀρκέσαι ib. 1164. εἰ τῷδ' ἀρκέσεις ib. 1233. οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν Sup. 262. μοὶ βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ Her. 61. ὅτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει ib. 100. τέκνοισιν ἤρκεσας ib. 324. τῇ χθονὶ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεὼν ib. 827. 'Απόλλων οὐδὲν ἤρκεσεν; οὐκ ἤρκεσ' Ion. 952. sq. τάδ' οὐ, τέκν', ὑμῖν, οὔτε Θηβαίων πόλις—ἀρκεῖ Her. F. 228. ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις ib. 500. πόλει πατρῴᾳ ἤρκεσεν Aut. fr. III. 18. 3) arcere, depellere. πῶς οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις; El. 1300.

'Αρκεσίγυιος οἶνος Fr. inc. CCXXV.

'Αρκούντως. πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι Hec. 318. λῆμα ἀρκούντως θρασὺς Rh. 499.

"Αρκτος. ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα πόλῳ Ion. 1154. νεφέλαι πρὸς ἄρκτον El. 733. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3.

"Αρκυς. ποῖ μ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες; Iph. T. 77. ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται El. 965. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους Med. 1278. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. ἐν ἄρκυσιν ὢν ib. 451. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων ib. 868. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι Her. F. 729.

'Αρκύστατος. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν Or. 1422.

"Αρμα. ζεύξομαι ἅρματι πώλους Hec. 469. τὸ πτερωτὸν ἡλίου ἅρμα Or. 1002. ἅρμα λευκὸν Ph. 176. ἅρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρματι ib. 1117. ὑφ' ἅρματος Hip. 1195. τέτρωρον ἅρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860. τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων An. 276. τέθριππον ἅρμα Sup. 501. ἵππιον ἅρμα Hel. 1511. ὄλβου κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780. στρέφ' ἅρμα Phaëth. fr. VIII. 7. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων Ph. 525. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν ib. 740. ἁρμάτων ἐπιστάται ib. 1154. ἁρμάτων ὄχους ib. 1197. et ἁρμ. ὄχος Hip. 1166. et ἁρμάτων ὄχον Sup. 681. et ἐν ἁρμάτων ὄχοις Iph. T. 370. τὰ τέθριππά γ' ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίου Ph. 1555. ἅρμασι ζεύξας ὕπο, sc. τοὺς ἵππους Hip. 111. ἐντύνεσθ' ἵππους ἅρμασι ib. 1183. ἁρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. ἁρμάτων ὀχήματα ib. 662. τετραόροισί τ' ἀντί' ἅρμαθ' ἅρμασιν ib. 667. ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ' ib. 685. πρὸς ἁρμάτων ἀγαῖσι ib. 693. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν Iph. A. 251. Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων Rh. 616. τεθρίππων ἁρμάτων Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. ἐκκομίζεθ' ἅρματα Hel. 1197. ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ἥλιος λάμπει Ion. 82. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασίν ποτε νίκην Ζηνὶ ib. 1528. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἅρματ' οὐκ ἔχων ib. 947. εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματα El. 320. ὃθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Alcmæon. fr. XVI. 2. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV.

'Αρμάτειος. σύριγγας ἁρματείους Iph. A. 230. ἁρμάτειον μέλος Or. 1385.

'Αρματεύειν. ποντίων σάλων ἠϊόσιν ἁρματεύσας Or. 995.

'Αρματηλάτης. τὸν ἁρματηλάτην 'Ιξίον' ἐκμιμήσομαι Her. F. 1297.

'Αρμόζειν, ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους Ph. 414. ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους Rh. 27. στόμ' ἅρμοσον Tr. 758. οὐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ El. 24. ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε Epist. I. ναυπηγίαν ἁρμόζων Cy. 459. ἀρβύλησιν ἁρμόσας πόδα Hip. 1189. σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι Bac. 231. χρύσεαι δή μοι

πτέρυγες—ἁρμόζεται Fr. inc. CLIV. 2. *χαλκόδετα ἔμβολα λαϊνέοις ὀργάνοις τείχεος ἥρμοσται* Ph. 117. *φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα* Her. F. 945.

Ἁρμονία. *τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ* Hip. 162. *ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα* Fr. inc. CLXXVII. 3.

Ἁρμός. *διαῤῥὼξ κυμάτων κοιλωπὸς ἁρμὸς* Iph. T. 263. *ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς* Er. fr. I. 12. *ἐκλύεϑ' ἁρμȣ̀ς* Med. 1315. Hip. 809. (ubi est *ἐκλύσαϑ'*) et 825. *ἀτρεκεῖς ἁρμȣ̀ς* Cret. fr. II. 9.

Ἅρμοσμα. *ποικίλων ἁρμοσμάτων* Hel. 418.

Ἀρνεῖσϑαι. *ȣ̓κ ἀρνήσομαι* Hec. 303. et Or. 1089. *ἀρνῇ κατακτάς;* Or. 1581. *ὥστε σ' ἀρνεῖσϑαι* Med. 626. *ȣ̓ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι* Al. 1161. *ȣ̓κ ἠρνȣ́μεϑ' ἂν τὸ κοινὸν αὔξειν* Iph. A. 966. *ἵν' ἀρνήσῃ φόνȣς* Ion. 1026.

Ἄρνησις. *λυπράν γε τὴν ἄρνησιν* Or. 1582.

Ἄρνυσϑαι. *μεῖζον ἄρνυμαι κλέος* Al. 56. *τὴν δόκησιν ἄρνυται* An. 697. *τȣ̃ δικαίȣ τὴν δόκησιν ἄρνυσο* Ix. fr. I. 1. *ἀρνύμενος λώβαν* Hec. 1073.

Ἀροτὴρ El. 104. *τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων* Tr. 135.

Ἄροτος. *τέκνων ἄροτον κτενεῖς* Med. 1281. *ὑπὲρ χϑονὸς ἀρότȣ προϑύȣσα* Sup. 29. *ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν* Ion. 1095. *πολλὴν ἄροτον* Cresph. fr. XII. 1. *ἀρότοις γυᾶν* Alc. 593. *ἄχλοα πεδία ȣ̓ καρπίζȣσ' ἀρότοις* Hel. 1344.

Ἀρȣ̃ν. *πλȣσίαν ἀροῖ πλάκα* St. fr. I. 3. *τήνδ' ἀρȣ̃μεν* ejusd. fr. III. 4. *ἀρῶν γῆν* Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἄρȣρα. *τὸ σπέρμ' ἄρȣρα παραλαβȣ̃σα* Or. 552. *μακραὶ ἄρȣραι πεδίων ἄκαρποι* Her. F. 369. *ἀρȣ́ρας γηπονεῖν* Rh. 75. *βȣ̃ς εἰς ἀρȣ́ρας εἰσβαλὼν* El. 79.

Ἁρπαγή. *ὃν ϑηρσὶν ἁρπαγὴν πρόϑες* El. 896. *Καδμείων ἁρπαγᾷ* Ph. 1028. *ἐπεζάρει ἁρπαγαῖσι πόλιν* ib. 46. *ἁρπαγαῖσι δαιμόνων* ib. 1073. *λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς* Iph. A. 1266. *τῆς κακίστης μετῆλϑεϑ' ἁρπαγὰς Ἑλένης* Cy. 279. *τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς ϑηρᾷ* Hel. 50. *ȣ̓κ ἐς ἁρπαγὰς* ib. 910. *ἁρπαγὰς δολίȣς* ib. 1338. *ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας* Her. F. 591. *τὰς ἁρπαγὰς τιμᾷν* Er. fr. IX. 1. 2) rastrum. *σαίρειν σιδηρᾷ ἁρπαγῇ* (vel potius *ἁρπάγῃ*: vid. not.) *δόμȣς* Cy. 33.

Ἁρπάζειν. *ἀπὸ φασγάνȣ ἥρπασά νιν* Or. 1634. *ἥρπασ' ἐκ νεκρȣ̃ ξίφος* Ph. 1465. *ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν* Hip. 1220. *ȣ̓δ' ἥρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον* Sup. 500. *τὰς γυναῖκας ἁρπάζειν ἐξ Ἑλλάδος* Iph. A. 1381. *ἥντιν' ἥρπασεν Πάρις* ib. 1382. *ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίȣ* Bac. 288. cf. etiam v. 524. *ἥρπαζον ἐκ δόμων τέκνα* ib. 753. *ἀνέμων ϑύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ* Cy. 109. *ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τȣ̃ Δαρδάνȣ* ib. 582. *πέπλȣς, κ. τ. λ. πόντος ἥρπασε* Hel. 431. *εἰ πρόσϑεν ἥρπασ', ἃ σὲ λέγειν ἐχρῆν* Her. F. 535. *τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαϑ' ἁρπάζειν* Thes. fr. IX. 3. *ἁρπάσας χεροῖν* Hec. 1125. et El. 819. *ἄξει ȣ̓χ ἑκȣ̃σαν ἁρπάσας;* Iph. A. 1365. *κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ* Tr. 747. *βίᾳ ἁρπάσας με* ib. 959. *ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας* Bac. 628. *τένοντος ἁρπάσας ἄκρȣ ποδὸς* Cy. 399. *ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας* Ion. 1598. *κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων* Ph. 1413. *τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι* An. 662. *ἐκ δόμων ἥρπαστο λάϑρα* El. 1041. *πτανοῖς ἁρπασϑεὶς ϑοίνα* Ion. 903. *μητρὸς ἁρπασϑεῖσ' ἄπο* Hec. 513. *ἁρπασϑεῖσ', ἑκȣ̃σ' ἀπώλετο* El. 1065. *τὰν ἁρπασϑεῖσαν χορῶν ἔξω παρϑενίων* Hel. 1328.

Ἅρπη. *χρυσέαις ἅρπαις* Ion. 192.

Ἀῤῥενȣ̃σϑαι. *ἠῤῥενωμένας* Bac. 687.

Ἄῤῥην. *δύο ἄῤῥενας* Ph. 55. *ἔκγον' ἄῤῥεν' ἀῤῥένων* Æol. fr. XX. 1.

Ἄῤῥητος. *ἄῤῥητος κόρη* Alex. fr. XXI. et *ἀῤῥήτȣ κȣ́ρας* Hel. 1323. *λόγων ἄῤῥητον ὄπα* Hip. 602. *λώβαν ἀῤῥήταν* Hec. 201. *ἄῤῥητ', ἀνωνόμαστα* ib. 714. *τί τ' ἄῤῥητ' ἀναμετρήσασϑαί με δεῖ;* Or. 14. *σφάγια ἄῤῥητα* Iph. T. 41. *ȣ̓ φιλῶ τἄῤῥηϑ' ὁρᾶν* ib. 1198. *ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν* Bac. 472. *τἄῤῥητ', ἐν ἀῤῥήτοισι γὰρ τὴν σὴν νομίζω δειλίαν* Her. F. 174.

Ἄῤῥυϑμος Hip. 529.

Ἄρς. *χρυσέας ἔρις ἀρνὸς* Or. 810. *τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς* ib. 999. cf. etiam Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et

719. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. ὁρῶ τούσδ' ἄρνας συμπεπλεγμένους ib. 223. vid. etiam v. 233. et 255.

Ἄρσην. ἄρσην Ὀρέστης Or. 24. παῖς ἄρσην Al. 312. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. ἄρσενος τόκῳ El. 652. ὅστις τοῦ ἄρσενος πατρὸς οὐκ ὠνόμασται ib. 934. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. conf. etiam v. 11. στάχυς ἄρσην Er. fr. I. 28. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν Hec. 570. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν ib. 887. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἀρσένων φόνος Or. 933. ἀρσένων ἄπο Ph. 950. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. πρὸς ἄρσενας Hip. 295. An. 364. et Ion. 398. χείρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσοῦμεν An. 219. πάντα δι' ἀρσένων πράσσειν Sup. 40. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ ib. 1102. παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57. et παίδων ἀρσένων Ph. 16. et Bac. 1304. ξίφει θύουσα ἄρσενας Iph. T. 621. νεογνοὺς ἄρσενας ib. 1223. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ἐν ἀρσένων χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 565. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων El. 1103. ἰσχὺς ἀρσένων Æol. fr. XI. 2. πανταχοῦ λελείμμεθα ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἄρσην σπορὰ Tr. 503. ἄρσενα νηδὺν Bac. 527. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. τὸ ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ Hip. 970. τὸ ἄρσεν γένος Dan. fr. VII. 3.

Ἀρταμεῖν Peliad. fr. IX. ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς El. 816.

Ἀρτᾶν. ἀρτῆσαι δέρην An. 812. ἱμᾶσιν εἰς τοὔπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. βρόχους ἀρτωμένη Tr. 1012. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη ib. 857. σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα; Iph. T. 74.

Ἄρτι. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. ἄρτι οἰνωπὸν γένυν καθημάτωσεν Ph. 1167. ὃν ἄρτι ἑλὼν ib. 1325. τίς οὐκ ἄρτι γινώσκει τόδε Med. 85. ἦλθεν ἄρτι μοι γνώμης ἔσω Hip. 510. ἄρτι δόμους πάρειμι ib. 804. ἄρτι μανθάνων Al. 943. ὡς ἄρτι πένθους γεύομαι ib. 1072. ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου Hel. 309. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν Ion. 927. οὓς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τί μ' ἄρτι πημάτων λελημένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. τοῖς ἄρτι λήγει, sc. τὰ κακὰ Inus fr. XVII. 2. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1.

Ἀρτιγένυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ'— βάλλει Bac. 1183.

Ἀρτίδακρυς Med. 903.

Ἀρτιθανής. ἀλόχου νέκυν ἀρτιθανῆ Al. 603.

Ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685.

Ἄρτιος. οὐκ ἀρτίας ἔχεις φρένας Tr. 417.

Ἀρτίπλουτος. λαβὼν ἀρτίπλουτα χρήματα Sup. 742.

Ἀρτίφρων Iph. A. 877. ἀρτίφρων ἀνὴρ Med. 294.

Ἀρτίως. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν Hec. 955. et Al. 843. ὄλωλεν ἀρτίως Med. 1125. πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν ib. 1178. ἐμοὶ συμφορὰ ἀρτίως ἡ σὴ παρέσχε φόβον Hip. 433. ἣν ἀρτίως ἔλειπον ib. 907. γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα Alc. 534. χωλοὶ ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. ἀρτίως ἡγνίσμεθα El. 793. ἀρτίως πόντου σάλον παύσαντε ib. 1241. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4.

Ἀρύειν. πῶς καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν; Hip. 209.

Ἀρχά. vid. ἀρχή.

Ἀρχαγὸς, dor. pro ἀρχηγός. τὸν Ἐρεχθειδᾶν ἀρχαγὸν Hip. 152. ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. ἀρχαγοὺς εἶχον τιμὰς Tr. 196.

Ἀρχαῖος. τὸν ἀρχαῖον φίλον Cy. 434. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα Ion. 1322. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων El. 287. et ita γέροντος ἀρχαίου ib. 853. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. λάτρις ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. ἀρχαῖόν τι Ion. 1427.

Ἄρχειν. ὃς ἄρχει τῆσδε χθονὸς Hec. 771. et γῆς Med. 702. et Hel. 152. cf. etiam Hel. 473. Ion. 1574. Dan. 16. et Inus fr. XII. 2. ὃς Ἑλλάδος ἦρξε Or. 1168. ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις Ph. 481. ἄρχειν παρόν μοι ib. 523. θεοὺς νομίζεις οὐκ ἄρχειν ἔτι Med. 493. πολλῶν ἄρχεις Al. 690.

δούλων ἄρχειν An. 374. βάρβαροι Ἕλλησιν ἄρξουσι; ib. 667. ἱππικοῦ τ' ὄχλου πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν ib. 761. ἆρχε (pro ἦρχε) ναΐου στρατοῦ Iph. A. 260. ὧν ἄναξ Γουνεὺς ἆρχε ib. 279. ἄρχειν Δαναΐδαις ib. 337. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες ib. 384. ἄρχε ib. 1033. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἄρχει ib. 1418. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος Rh. 484. τῶνδε ἄρχομεν Tr. 790. ὧν (sc. γυναικείων χορῶν) ἦρχε Bac. 680. ἄρξει ναὸς Hel. 1430. et ἄρχειν νεὼς ib. 1568. ἐκπωμάτων ἦρχ' αὐτὸς Ion. 1176. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. ἄρξεις ἄρ' οὕτω Tem. fr. X. 1. ἐμαυτοῦ ἄρχειν ἐπίσταμαι Fr. inc. B. 19. 2. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἢν ἔχων τύχῃ ib. 375. πόλει ἄρχων Fr. inc. CCXX. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. δόμων ἄρχοντας Ion. 1070. ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. οὐκ ἄρχεται ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς Sup. 404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν Hel. 1654. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 1. b) incipere, auctorem esse. ἀρχέτω τις λόγου Ph. 450. cf. etiam Iph. T. 1060. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐκ γενναίων δόμων τόδ' ἦρξε γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. ὁ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος Al. 817. τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ἦρξεν φόνου Bac. 1112. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων Hel. 1247. ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ ἄρξασαν Hel. 433. 2) Med. ἄρχεσθαι. ἦρξω λύσσης πότε; Or. 401. οὕτω ἤρξατο Ph. 383. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. conf. etiam Alop. fr. III. 1. ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε Med. 1336. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. ἥτις ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη ib. 408. ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς Sup. 403. ἄρξομαι σέθεν Iph. A. 442. φροιμίων ἄρχῃ κακῶν Tr. 707. ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου Her. 889. ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι Hel. 637. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. θέλω, οὗπέρ σ' εὗρον, ἄρξασθαι Ion. 651. ἄρξαι, ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου Her. F. 538. δεινοῦ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν Fr. inc. CL. 3. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120.

Ἀρχέτας. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. λουτροῖς ἔπεσεν ἐμὸς ἀρχέτας El. 1149.

Ἀρχέχορος. ποδὸς ἀρχεχόρου Tr. 151.

Ἀρχή, imperium, magistratus, regnum. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 75. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Erechth. fr. II. 30. ᾄδη μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ἀρχά; Iph. T. 191. στερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν Or. 895. ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις Ph. 980. ἀρχὰς γῆς ib. 1580. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ἀρχαὶ ἐπληροῦντο ib. 1098. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. ἀρχαὶ νεὼς Hel. 1596. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. 2) initium. ἀρχὴ λόγου Ph. 1346. vid. etiam Ion. 517. ἀπ' ἀρχῆς Ph. 1589. et Al. 109. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. et Inus fr. II. 1. et ἐξ ἀρχᾶς Iph. T. 203. et 205. ἀρχὴ πημάτων Hip. 272. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. ἀρχὴν κακῶν ib. 1124. et El. 907. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς Æol. fr. II. ἀρχὰν θανάτου Or. 1395. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. ἀρχὰς τῶν λόγων Iph. A. 320. εὖ ἀρχὰς εἶπας ib. 990. ἀρχαὶ πολλῶν πόνων Iph. T. 939. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. κατ' ἀρχὰς οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III.

Ἀρχηγέτης. τῷ γένους ἀρχηγέτῃ Or. 554. θεοὺς ἡγοῦ τύχης ἀρχηγέτας El. 891.

Ἀρχηγός. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀρχηγὸς χθονὸς Iph. T. 1303. ἀρχηγοὶ στρατοῦ Tr. 1267. 2) Formam dor. ἀρχαγὸς vid. suo loco.

Ἀρχικός. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Ἀρχιτέκτων. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι πείθεσθε Cy. 475.

Ἀρωγός. τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς—φανείη; Hip. 675. ἀρωγὸς ἐν πόνοις Rh. 638.

Ἀσάλευτος. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 389.
Ἀσαφής. ἐῶ τϐτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27.
Ἀσέβεια. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. ἀσέβειαν ἀσκϐντα Bac. 476.
Ἀσεβεῖν. τὸν ἀσεβϐντ' εἰς τὸν θεὸν Bac. 490.
Ἀσεβής. ἀσεβὴς ὢν Bac. 502. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II.
Ἀσείρωτος. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150.
Ἄσεπτος. θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον Bac. 888. Πρωτέως ἀσέπτϐ παιδὸς Hel. 549. τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1092.
Ἄσημος. ἀνὴρ ϐκ ἄσημος Her. F. 849. ϐκ ἄσημος πόλις Ion. 8. δόξας ἀσήμϐς Rh. 629. ἄσημ' ὅπλα Ph. 1119. ἄσημα ἡμῖν, ἥτις ἐϛὶν ἡ νόσος Hip. 269. conf. etiam v. 371. ἄσημα λέγεις Al. 525. ἃ ἔϛ' ἄσημα, κϐ σαφῆ Sup. 211. ϐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται El. 749.
Ἀσθένεια. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269.
Ἀσθενεῖν. ἀσθενῶ μέλη Or. 228. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας Hip. 274.
Ἀσθενὴς Cy. 431. ἀσθενὴς πατὴρ Ph. 844. ὅ, τ' ἀσθενὴς ὁ πλϐσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει Sup. 433. ἀσθενὴς ὢν Ion. 593. ἀσθενῆ φίλον Her. F. 228. ὡς ἀσθενεῖ δὸς, (sc. filiam) ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. ἀσθενὴς φεύγων ἀνὴρ ib. 236. et 352. μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενϐς μένει ib. 389. ἀσθενϐς τε καὶ σοφϐ Bel. fr. XI. 2. δυστυχϐντα ἀσθενῆ τίθησι Phil. fr. XII. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς Tem. fr. XVI. 1. ἡμεῖς δϐλοί τε κἀσθενεῖς Hec. 798. ὄντες ἀσθενεῖς Her. F. 87. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. ἐπ' ἀσθενϐς ῥώμης ὀχϐμεθα Or. 68. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω Med. 807. ἀσθενῆ ἐμὲ ὁρῶντες An. 755. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. ἀσθενὴς ἡ ἐμὴ ῥώμη ib. 648. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. κῶλον ἀσθενὲς Iph. A. 614. τὸ δϐλον ἀσθενὲς Ion. 983. τὸ ἀσθενές μϐ κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 1. ἀσθενὲς πόλει ὅμιλημα ejusd. fr. X. 3. τἀμὰ ἀσθενῆ Med. 739. τὰ ἄλλα μικρὰ κἀσθενῆ Sup. 188. τὰ γυναικὸς, ἀσθενῆ Iph. T. 1006. οἱ ἀσθενῆ τἀπ' ἐμϐ δεδορκότες Her. 23. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ϐκ ἀσθενῆ Ion. 1615. τεκεῖν με βϐλετ' ἀσθενῆ El. 267. τοῖσιν ἀσθενεϛέροις Sup. 435. et Fr. inc. XLIII. 3. σοφῶν πλῆθος ἀσθενέϛερον An. 482. ἀσθενεϛέρῳ ποτῷ El. 499.
Ἀσιάς. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. Ἀσιάδος πολυσπόρϐ Tr. 743. ὑπέσχετ' Ἀσιάδ'—τυραννίδ' ἕξειν ib. 927. Ἀσιάδος κιθάρας ψόφον Cy. 442. κτίϛορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδα ib. 1356. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. Ἀσιάδος κρϐματα Er. fr. XIX. Ἀσιάδες Βάκχαι Bac. 1167.
Ἀσιάτις. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην Tr. 1219.
Ἀσίδηρος. ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. χειρὸς ἀσιδήρϐ μέτα ib. 735.
Ἀσιήτας. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179.
Ἀσιῆτις. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. Ἀσιήτιδα γαῖαν Iph. T. 397. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 643. Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 315.
Ἀσιτεῖν. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόϛασιν βίϐ Hip. 277.
Ἀσιτία. ἀσιτίαις δέμας συντακεὶς ἀποφθερῶ Sup. 1105.
Ἄσιτος. κεῖται ἄσιτος Med. 24. τριταίαν γ' ϐσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275.
Ἀσκεῖν. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἄνδρ' ἕνα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν Rh. 947. τϐτ' ἤσκεις Tr. 1008. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ El. 1073. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκϐσι βίοτον ejusdem fr. VII. 2. πραγμάτων εὐμϐσίαν ἄσκει ejusd. fr. XXXIII. 3. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πολλοὶ τϐ γέλωτος ϐνεκα ἀσκϐσι χάριτας κερτόμϐς Melan. fr. XX. 2. ἀσέβειαν ἀσκϐντα Bac. 476. ἔρωτας, ἀπάτας, δόλιά τ' ἐξευρήματα ἀσκϐσα Hel. 1110. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920.

χρηςότητ' ἠσκηκότα Sup. 872. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τἀγαθ' ἀσκήσας Sup. 912. σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα Tr. 1023. εὐπρεπῶς ἠσκήσατο Al. 159. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395. εὖ ἤσκησαι πέπλοις Ion. 326. ἐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Dan. 2. ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμȣ̃—ἠσκημένοι Iph. A. 83.

'Ασκληπιός. πέτραν 'Ασκληπιȣ̃ Hip. 1209.

'Ασκός. ἀσκȣ̃ με τὸν πρȣ̃χοντα μὴ λῦσαι πόδα Med. 679. ὅδ' ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν, sc. τὸν οἶνον Cy. 145. conf. etiam v. 147. 151. 160. 508. et 527. θεὸς ἐν ἀσκῷ οἴκȣς ἔχων ib. 523. λύσας ἀσκὸν El. 511.

"Ασμενος. τότ' ἄσμενος Ph. 1053. ἄσμενος θύσειν ὑπέςης παῖδα Iph. A. 360. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. conf. etiam Ion. 1437. ubi pro μ' est σ'. ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον Her. F. 524. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν ib. 621. ἄσμενος φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ςόμα Antiop. fr. XXVII. 3. μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι Or. 774. ἀλόχȣς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι Tr. 21. ςελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων Her. F. 725. ἐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμȣ̃ δέχῃ λόγον; Med. 924. et 1007. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. ἀσμένη ἐδέξατο πόλις πόνον τόνδε Sup. 393. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη Iph. A. 640. cf. etiam Bac. 609. ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν Hel. 633. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας Ion. 1438.

'Ασμένως. τȣ̀ς ἐκ θαλάσσης ἀσμένως πεφευγότας Hel. 405.

"Ασοφος. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ El. 1302.

'Ασπάζεσθαι. θέλω ἀσπάσασθαι χρόνιον εἰσιδὼν φίλον Or. 475. ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε πατέρα Med. 895. vid. etiam v. 1070. νῦν σφε ἀσπάζῃ ib. 1401. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ταύτην μάλιςα τῆς κόρης ἀσπάζεται Iph. A. 1594. μητέρ' ἀσπάζȣ σέθεν Tr. 756. ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἴσον σ', ὡς τεκȣ̃σ', ἀσπάζομαι ib. 1363. ὑπ' αἰδȣ̃ς ȣ̓ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. ἄσπασαι Epist. II.

'Ασπαίρειν. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἤσπαιρεν El. 843. ἔλαφος ἀσπαίρȣσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587.

"Ασπασμα. τῶν φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. νυκτέρων ἀσπασμάτων ib. 831. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ'—φρȣ̃δά μοι Tr. 1187. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596.

'Ασπαςὸς Rh. 348.

'Ασπερχής. ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνȣσα Dan. 51.

"Ασπετος. χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611.

'Ασπιδηφόρος. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσπιδηφόροις ἔπι Ph. 1103. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρȣς ἀπαντᾷν Bac. 780.

'Ασπιδȣ̃χος Sup. 1143.

'Ασπιδοφέρμων. Σπαρτῶν γένναν ἀσπιδοφέρμονα Ph. 802.

'Ασπίς. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' 'Αργείων Ph. 78. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κȣφίζων ib. 122. ςάντες παρ' ἀσπίδα ib. 1008. cf. etiam Med. 250. ȣ̃ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ Ph. 1080. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. conf. etiam v. 1131. 1137. et 1142. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας ib. 1185. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. ἐν ἀσπίδι λαμπρὸς Sup. 902. εὑρὼν ἀκριβῆ μȣσικὴν ἐν ἀσπίδι ib. 906. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. μή τις ἀσπίδ' αἱρέτω χερὶ Rh. 451. χαλκόνωτον ἀσπίδα Tr. 1136. ἀμφίτορνον ἀσπίδ' "Εκτορος ib. 1156. μυρίον ὄχλον ὑπέςην πολλάκις σὺν ἀσπίδι Cy. 199. ȣ̓ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. conf. etiam v. 738. μονομάχȣ δι' ἀσπίδος ib. 819. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 740. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ' Ion. 1305. ὃς ȣ̓̃ποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 159. κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El. 455. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα Antig. fr. XVIII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 2. σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. νέφος ἀσπίδων

πυκνὸν ib. 258. *θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε* ib. 579. *λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα* ib. 1112. *δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων* ib. 1300. *ἀσπίδων κεγχρώμασιν* ib. 1395. *συμβαλόντε ἀσπίδας* ib. 1414. *καθῆςο λαὸς ἀσπίδων ἔπι* ib. 1476. *ἀσπίδας συλῶντες νεκρῶν* ib. 1483. *ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον* Sup. 572. *ἀσπίσιν ἠσκημένοι* Iph. A. 82. *δοριπόνοις ἀσπίσι* ib. 772. *ἀσπίσιν πεφραγμένυς* ib. 826. cf. etiam v. 1387. *ςρατὸν παρ' ἀσπίδας εὕδειν ἐῶμεν* Rh. 123. *ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν* Bac. 797. *ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς* Her. 823. *πάταγον ἀσπίδων* ib. 832 *ἐκ Μυκηνῶν σὺν ἀσπίσιν ἔςειχε* ib. 932. *δι' ἀσπίδων ποσὶ θένοντες* Aut. fr. III. 20.

'Ασπιςάς. vid. *ἀσπιςής*.

'Ασπιςήρ. *μυρίοι με μένυσιν ἀσπιςῆρες* Her. 278.

'Ασπιςὴς et dor. *ἀσπιςάς*. *ἀσπιςὰς Ἰόλαος* Ion. 198. *ἦλθεν εἰς πεδίον ἀσπιςὰς* Her. F. 1194. *λογχήρεσι σὺν ἀσπιςαῖσι* Iph. A. 1069. *μόχθυς ἀσπιςὰς τευχέων* El. 444.

῎Ασπονδος. *τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ* Al. 426. *ἀσπόνδοισι νόμοισιν* El. 905.

'Ασπύδαςος. *ἀσπύδαςος ἦλθεν εἰς δόμυς* Melan. fr. VIII. 3. *σπεύδει ἀσπύδαςα* Iph. T. 202. cf. etiam Bac. 911.

῏Ασσον. *τῶν ἆσσον ὥρμει* Iph. A. 291. *σῶν ασσον ἄντρων ἤλθομεν* Cy. 254.

'Αςάθμητος. *βροτῶν ὁ πᾶς ἀςάθμητος αἰὼν* Or. 979.

῎Αςακτος. *ἀςάκτων μάτηρ ὑδάτων* Iph. T. 1241.

'Αςένακτος Al. 171. *ὐδέποτ' ἀςένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει* Hec. 691.

῎Αςεπτος. *τίς ἄςεπτος θεῶν;* Her. 441.

'Αςεροειδής. *ἀςεροειδέα νῶτα διφρεύυσα* And. fr. XXVIII. 3.

'Αςερωπός. *ἀςερωπὸς ἐν γραφαῖσιν* Ph. 131. *ἀςερωπὸς αἰθὴρ* Ion. 1078. *ἀςερωπὸς σελάνα* Hip. 851. *τὸ ἀςερωπὸν ὐρανῦ δέπας* Sis. fr. I. 33.

'Αςέφανος. *ἀςέφανοι κόρας ἀνάπαυλαι* Hip. 1137. *φονίυς ἀνδρῶν ἁμίλλας ἔθετ' ἀςεφάνυς* An. 1021.

'Αςήρ. *τὸν Ἑλλανίας φανερώτατον ἀςέρα* Hip. 1123. *τίς ποτ' ἄρ' ἀςὴρ ὅδε πορθμεύει* Iph. A. 6. *δόλιον ἀςέρα λάμψας* Hel. 1142. *διοπετὴς ὅπως ἀςὴρ ἀπέσβη* Fr. inc. CXXVII. 2. *ἑῷος ἱππότης ἀςὴρ* Fr. inc. CXCVIII. *δισσὼ ἀςέρε* Her. 854. *ἀςέρων τέθριππος ὄχος* Tr. 855. *φαεινῶν ἀςέρων οἰκῶν ἕδρας* Cy. 352. *ἐς κέλευθα ἀςέρων* Hel. 350. *ἀςέρων ποικίλματα* ib. 1102. *ἀςέρας ἑσπερίυς* Ion. 798. *ἀςέρων ἐπ' ἀντολαῖς* Melan. fr. XXVII. 2. *ὅθεν λαμπρὸς ἀςέρας σπέρχει μύδρος* Sis. fr. I. 35.

'Αςός. *ὐδ' ἀςὸν ἤνεσ', ὅστις κ. τ. λ.* Med. 223. *κἂν τοῖς λόγοισιν ἀςὸς ᾖ* Ion. 674. *τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀςῦ* Plis. fr. I. 5. *θανεῖν ὑπ' ἀςῶν* Or. 442. conf. etiam v. 535. 624. et 744. *πάντων πρὸς ἀςῶν* ib. 446. *μισῦσιν ἀςοί*, sc. *τὰς ἄγαν προθυμίας* ib. 708. *εἰ λέγοιμ' ἀςοῖσιν ἐλθὼν* ib. 773. *ἀςῶν τιν' ἠρόμην* ib. 872. *ῦ τις ἀςῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις* Ph. 99. *φθόνον πρὸς ἀςῶν ἀλφάνυσι* Med. 297. *ἀςοῖς ἐννέπω* Al. 1157. *φθείροντες ἀςὺς* Sup. 234. *ἀςοῖς ἥδεται νεανίαις* ib. 443. *σοφώτερος νέοισιν ἀςῶν τῶνδ'* ib. 843. *ὦ πάντες ἀςοὶ τῆσδε βαρβάρυ χθονὸς* Iph. T. 1422. *καλὸς ἀςοῖς ςέφανος* Her. F. 1334. *οἰκεῖος πόλεμος ἐν ἀςοῖς* Antig. fr. IV. 2. *πύθοιντ' ἂν ἀςοὶ πάντες* Inus fr. VI. 4.

'Αςραπή. *ἀςραπῆς ἐναύσεις* Sis. fr. I. 31. *ςίλβει νοσώδεις ἀςραπὰς* Or. 480. *ἀςραπαὶ Πύθιαι* Ion. 285.

'Αςραπηφορεῖν. *ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀςραπηφορεῖ* Bel. fr. IV.

'Αςραπηφόρος. *λοχευθεῖσ' ἀςραπηφόρῳ πυρὶ* Bac. 3.

'Αςράπτειν. *κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀςράπτει* Ph. 111.

῎Αςρον. *ναυβάταισιν ἄςρον ὡς* Ph. 842. *λαμπρῶν ἄςρων* Or. 1685. et Hel. 1514. *τὴν ἐν ἄςροις ὐρανῦ τέμνων ὁδὸν* Ph. 1. *ἄςρων ἀνέλθοιμι* ib. 507. *μὰ τὸν μετ' ἄςρων Ζῆνα* ib. 1013. *σὺν ἄςρων ἐπιτολαῖσιν* ib. 1123. *ἄςρων ὑπέρτερον βέλος* Hip. 531. *κατ' ἄςρα πω* Tr. 1001. *τὰ ἄςρα δέρκομαι* Cy. 212. *ἄςροις ὁμοιωθέντε* Hel. 139. *ἄςρων βεβηκυῖαν μυχῦς* ib. 623. *ἄςρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος* Ion. 84. *ὐρανὸς ἀθροίζων ἄςρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ* ib. 1147. *ἄςρα ὡμάρτει θεᾷ* ib. 1151. *ἕως διώκυσ' ἄςρα* ib. 1158.

ἄϛρων ἀριθμὸς Her. F. 667. χρυσέων ἄϛρων τροφὲ El. 54. ἄϛρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. φαεννὰς ἄϛρων ὁδὲς ib. 728. οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄϛροις ναίεσι ib. 991. δείξας ἄϛρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. ἄκριτος ἄϛρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄϛρα Syl. fr. II. 4.

'Αϛρωπός. ἀϛρωπὲς κατέσχεν οἴκες Her. F. 406.

"Αϛρωτος. ἀϛρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 52. cf. etiam Er. fr. XIII. 1.

"Αϛυ. κατ' ἄϛυ Τροίας Hec. 929. καπνὸς ἐσήμαν' ἄϛυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. πρὸ ἄϛεος Or. 727. ἄϛεως ἀγυιὰς ib. 759. δι' ἄϛεός σε ὀχήσω ib. 799. ὀλιγάκις ἄϛυ χραίνων ib. 917. Φρύγιον ἄϛυ ib. 1382. δι' ἄϛεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 366. ἄϛυ Θηβαίων ib. 566. πόση τις ἡ 'πίλοιπος ἄϛεως ὁδὸς ib. 849. ἄϛυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ἄϛυ Παλλάδος Med. 771. κατ' ἄϛυ Alc. 432. et Bac. 716. Φεραίων ἄϛυ Al. 483. ἀνίκ' ἔλειπον ἄϛυ An. 112. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄϛυ Sup. 37. Σάρδεων ἄϛυ Bac. 463. ὦ κλεινὸν οἰκὲσ' ἄϛυ Ion. 262. πανταχῆ ἄϛεος ib. 1107. Ταφίων περίκλυϛον ἄϛυ πέρσας Her. F. 1080. πρόσω ἄϛεος ἔσα El. 298. Σιδώνιον ἄϛυ Phry. fr. I. 1. ἄϛη (plur.) φυλάσσεθ' (i. e. σσετε) Sup. 952.

'Αϛυγείτων. ἀϛυγείτονας πόλεις Hip. 1161.

'Ασύλητος. ἀσύλητον γένος Hel. 456.

"Ασυλος. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. ἄσυλος ἦν γάμων Hel. 61. σώσατε δάμαρτα ἄσυλον ἐκ γῆς ib. 1603.

'Ασύμφορος. ἅ ἐϛι γήρᾳ ἀσυμφορώτατα Tr. 491.

'Ασυνεσία. βροτῶν ἀσυνεσίας Ph. 1718.

'Ασύνετος. ἐ τοσὲτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ Ph. 1606. cf. etiam Iph. A. 691. ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, κ. τ. λ. Tem. fr. XVI. 1. ἀσυνέτες τὲς θεὲς ἡγοίμεθ' ἂν Iph. A. 1189. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτε ib. 368. αἴνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ἀσύνετα ἐρὲμεν Iph. A. 654. τί τάδ' ἀσύνετα; Hel. 358. ἀσύνετα ἦλθες πορθήσων πόλιν Ph. 573. τέτε τίς γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. θνητῶν ἀσυνετώτεροι Fr. inc. III. 5.

"Ασφακτος. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228.

'Ασφάλεια. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604. δῆλον ἀσφαλείας Fr. inc. IV. 3. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν ἐκ ἔχει Fr. inc. XXV.

'Ασφαλής. ἀσφαλὴς ϛρατηλάτης Ph. 602. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. φίλοισιν ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ Rh. 475. τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ Hel. 120. ἐν ἀσφαλεῖ ἤδ' ἐρημία Hec. 981. cf. etiam Hip. 785. Iph. T. 762. et Her. 398. ἐ γὰρ ἀσφαλὲς Ph. 898. Pli. fr. I. 4. et fr. inc. CLXVIII. 1. cf. etiam Ar. fr. XV. 2. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ Her. 1004. τρόπος ἐϛὶ χρηϛὸς ἀσφαλέϛερος νόμε Pi. fr. VII. 1. νέες ἐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεϛέρες Hip. 968. ἀσφαλεϛέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. ἢ σῖγ' ἔχωμεν ἀσφαλέϛερον Or. 1540. τὸ γῆρας σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέστερον Pelei fr. V. 2. ἐμοὶ τάδ' ἐϛὶν ἀσφαλέϛερα Med. 743. κέλευθον ἀσφαλεϛάτην Her. 1048. σώζειν κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέϛαται Iph. T. 1062.

'Ασφαλῶς. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς γυναῖκα Hec. 889. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. conf. etiam Hel. 899. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. ἀσφαλῶς πορευτέον Her. 730. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς Her. F. 1372.

'Ασχαλᾶν τοῖς κακοῖσι Iph. A. 920.

'Ασχάλλειν. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον Or. 783.

'Ασχημονεῖν. βέλει ἀσχημονῆσαι Hec. 407.

'Ασχήμων. ἀσχήμονες ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεϛ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI.

"Ασχολος Or. 93.

'Ασωπίδες κόραι Her. F. 785.

'Ασώπιος. γῆς ἐξελὼν 'Ασωπίας Sup. 571.

'Ασωπὸς, *nom. propr. viri* Iph. A. 697.

"Ατα. vid. ἄτη.

"Ατακτος βίος Sis. fr. I. 1.

'Αταλάντη. 'Αταλάντης γόνος Ph. 1160.

'Αταλός. ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος El. 699.

'Ατᾶν. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182.

"Αταφος Hec. 30. et Tr. 1313. ἐκβάλλετ' ἄταφον Ph. 1624. cf. etiam v. 1628. et 1650. μηδ' ἀτάφους παῖδας κατίδῃς Sup. 282. ἀτάφους τίς ἕξει; ib. 540.

"Ατεγκτος Her. F. 833.

"Ατεκνος Or. 206. An. 1217. Iph. T. 220. Tr. 1186. Hel. 695. et Ion. 65. ἄτεκνος κατθανὼν Al. 659. ἄτεκνος ὢν ib. 911. et Melan. fr. XII. 1. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων Bac. 1304. ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 790. οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. ζηλῶ ἀτέκνους βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις εἶναι ib. 890. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν, οὐδ' ἄτεκνοι ib. 1463. παῖς ἄτεκνος An. 710. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 966. ἄτεκνος εἶ; Ion. 305. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. cf. etiam v. 613. 658. et 817. ἡμεῖς ἄτεκνοι Hec. 514. οὐδ' "Αρτεμις προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους Sup. 959.

'Ατέλεστος. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων Fr. inc. CLXV. 6. ἀτέλεστον οὖσαν βακχευμάτων Bac. 40.

'Ατελὴς θάνατος Ion. 1061.

'Ατενής. ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II.

"Ατερ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ τέκνοισι Hec. 749. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ Or. 1072. δίκης ἄτερ Ph. 495. θηλειῶν ἄτερ Hip. 624. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυστολήσεις Sup. 473. δεσμῶν ἄτερ Iph. T. 637. ἄτερ χαλυβδικοῦ Her. 162. θεῶν ἄτερ ib. 608. τευχέων ἄτερ ib. 694. οὐκ ἄτερ πόνων ib. 841. cf. etiam Thy. fr. II. 1. τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. πλουσίων ἄτερ Æol. fr. VI. 2. ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 4.

'Ατέρμων. ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926.

"Ατερος Ph. 1393. ἐκλήζετ' ἄτερος πρὸς θατέρου Iph. T. 249. vid. etiam v. 281. et 310. ἄτερος δυστυχὴς Her. F. 1403. ἄτεροι προσκείμενοι Iph. T. 325.

'Ατερπής. λόγους ἀτερπεῖς El. 293.

"Ατερπνος Meleag. fr. XVII. in notis.

'Ατευχής. ἀτευχῆ παῖδ' 'Αχιλλέως An. 1120.

"Ατη. ἔγνως ἄτην παιδός; Hec. 686. ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις Med. 279. ὑπ' ἄτης Hip. 276. et Bel. fr. XVI. 10. μείζων ἄτη Her. 607. ἄτη πατέρων El. 1307. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. 2) Form. dor. ἄτα. τὰν αἱματηρὸν ἄταν Or. 960. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν τις ἄτα ib. 1073. δέξεται δύστανος ἄταν Med. 979. ἄταν οὐχ ὑπεκφεύξεται ib. 989. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ Hip. 241. οὐδὲν ἄτας αἴτιον ib. 1149. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. εἰ μετακύμιος ἄτας φανείης Al. 91. τιν' ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν An. 103. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. δυσφόρμιγγα αἱμάσσουσ' ἄταν Iph. T. 225. ἄταν διαπαντὸς δυσδαίμονα ib. 1117. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137. εἰκάζω ἄταν ib. 165. δόλιον ἔσχον ἄταν ib. 530. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων ib. 535. ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ ib. 1313. θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγουσα Ion. 1241. στενακτὰν ἄταν, ἄταν πατέρος Her. F. 917. seq. 3) Plur. οἳ κατεῖδον ἄτας Or. 988. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 129. αἵ μοι συμβαίνουσ' ἆται Iph. T. 148. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους Tr. 121. οὐκ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284.

'Ατηρός. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 3. ἀτηρὸν κακὸν Hip. 630. et An. 353.

'Ατθὶς, *Attica* Iph. A. 247.

'Ατίζειν. ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252. ὀρθῶς ἀτίζεις ib. 327. οὔτοι σ' ἀτίζων Al. 1040. τἀρκοῦντ' ἀτίζων Sup. 865. πόλιν τὴν σὴν ἀτίζων Dic. fr. IV. 2. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19.

'Ατιμάζειν. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει ib. 1192. μηδ' ἀτιμάσειν ἐμὲ Al. 374. οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους ib. 570. τίς σ' ἀτιμάζει Bac. 1319. μηδαμῶς ἀτιμάσῃς τοὺς 'Ηρακλείους παῖδας Her. 228. τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι Her. F.

556. ἐκ ἀτιμάσω θεὸς προσειπεῖν ib. 608. σὸς ἀτιμάζων θεὸς Her. 79. τίς ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρος Dic. fr. IV. 4. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας Al. 661. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας Hip. 886. τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας ib. 1040. θέσφατ' ἀτιμάσας Sup. 230. cf. etiam v. 302. ἠτιμασμένος Ph. 884. τύμβος ἠτιμασμένος El. 323. Μήδεια ἠτιμασμένη Med. 20. ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943.

'Ατιμία. θεῶν ἀτιμία Her. 72. ἀτιμίαν σκεθρὴν Alcmæon. fr. XII. 1. ἡ ἀτιμία βίου Er. fr. II. 17.

"Ατιμος. ἄτιμος ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 630. et 1749. ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. ἄτιμοι ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι Med. 696. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ ib. 438. ἄτιμον ὀργάνον χέρα An. 1014. θεᾶς ἄτιμοι ὀργαὶ Hip. 1417.

'Ατιμοῦν. ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα Hel. 462.

'Ατίμως. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; Med. 1208. γυναῖκα κτείνεις ἀτίμως An. 635. ἀτίμως ἐκ δωμάτων ἀποσταλῇ ib. 810.

'Ατλάντειος. τὸν 'Ατλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5.

'Ατλαντικός. πόντου τερμόνων τ' 'Ατλαντικῶν εἴσω Hip. 3. πέραν πόντου καὶ τόπων 'Ατλαντικῶν ib. 1053. 'Ατλαντικῶν πέρα ὅρων Her. F. 234. ἐξ 'Ατλαντικῆς ἁλὸς And. fr. in fin. et Fr. inc. CXIV.

"Ατοιχος. ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.

"Ατοκος El. 1127.

"Ατολμος. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2.

"Ατοπος. ἄτοπος, ἄτοπα μὲν παραδίδωσί μοι Ion. 689. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842.

"Ατρακτος. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.

'Ατρέκεια Alcmen. fr. III. 1.

'Ατρεκής. ἀτρεκεῖς ἁρμοὺς Cret. fr. II. 9. δόξα ἀτρεκὴς Hip. 1115. βιότου ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261.

'Ατρέμα. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις Or. 258. ὀρθὸν μεθίει βλάστημ' ἄνω ἀτρέμα Bac. 1070.

'Ατρεμαῖος. ἀτρεμαίαν φέρω βοὰν Or. 147.

'Ατρέμας. πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149. ἀτρέμας ἴθι ib. 150. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδους ἅπτεσθε Hip. 1358.

'Ατρεμής. ἀτρεμέα θρῆνον Her. F. 1053. ἀτρεμέα κέντρα Ph. 182.

"Ατρεστος. Λοξίου ἐν δόμοις ἄτρεστα (i. e. ἀτρέστως) ναίουσι Ion. 1198.

'Ατρίβων. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3.

"Ατρωτος Ph. 597.

'Ατύζεσθαι. ἀτυζόμενος πώλων Tr. 808. τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένα An. 131.

'Ατυχεῖν. ὅτε ἠτύχει Epist. III.

Αὖ, *e contrario* Cresph. fr. I. 3.

Αὐγά. vid. αὐγή.

Αὐγάζειν. τὰν καλλίσταν ὁ ἅλιος αὐγάζει Hec. 637. αὐγάζων ἐξ οὐρανίων Hel. 1333. ἔγχος αὐγάζοντα Rh. 793. οὐδ' αὐγάζῃ (2. sing. præs. med.) Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 596.

Αὔγη, *nom. propr. fœminæ* Tel. fr. I. 4.

Αὐγή, et dor. αὐγά. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλου Med. 983. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς Iph. T. 194. εἰς αὐγὰν Tr. 321. πρὸς τάνδ' αὐγὰν Ion. 886. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 1104. ὑπ' αὐγὰς λεύσσουσαι πέπλους ib. 1154. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο Or. 820. ὄμματος αὐγαῖς Ph. 1557. δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς Hip. 741. αὐγὰς εἰσορῶ Al. 670. cf. etiam Hel. 1389. αὐγὰς προσορῶν Al. 871. βλέπουσ' ἂν αὐγὰς An. 936. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1181. κατ' εὐφρόνην ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737. λαμπρόταται θεοῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις Hel. 182. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1072. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίου ib. 661. πρὸς αὐγὰς ἡλίου Fr. inc. B. 46. 1.

Αὐδά. vid. αὐδή.

Αὐδᾶν. αὐδῶ δυσφήμους φάμας Hec. 195. αὔδασον, τίς ὀνομάζεται Ph. 125. σοὶ τάδ' αὐδῶ ib. 571. et 785. et Hel. 1678. αὖδα, *dic* Ph. 1548. et Hel. 686. et ita τάδ' αὖδα Med. 181. 'Ιππόλυτον αὐδᾷς; Hip. 352. Λητοῦς

κόρη σ' αὐδᾷ ib. 1285. *τί τόδ' αὐδᾷς;* Al. 106. *Θεσσαλός νιν λεὼς Θετίδειον αὐδᾷ* An. 20. *ηὔδων τῷ γαμοῦντι* ib. 620. *εἰς οὓς ἑκάστῳ δυσμενεῖς ηὔδα λόγους* ib. 1092. *ἵνα σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ* Iph. A. 118. *ἐκποδὼν αὐδῶ πολίταις* Iph. T. 1226. *αὐδῶ Λυκίους ἐγείρειν ἡμᾶς* Rh. 562. *τοῦτον αὐδῶ* ib. 677. *σαφῶς αὐδᾷ συμμάχους ὀλωλότας* ib. 755. *ὅτ' ηὔδας* Tr. 1182. *αὐδῶ λοχαγοῖς* ib. 1260. *αὐδῶ με μὴ δεῖν* Bac. 504. *ἰὼ πάλιν αὐδῶ* ib. 580. *αὐδᾷ, θύραν τίς οἴξει μοι;* Cy. 500. *αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς* Ion. 156. *σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ* ib. 219. *οὕτω καὶ φάτις αὐδᾷ* ib. 225. *πῶς τάδ' αὐδᾷς* ib. 552. *σοὶ μομφὰν πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω* ib. 886. *τὸν Λατοῦς αὐδῶ* ib. 907. *τί Φοῖβον αὐδᾷς;* ib. 1483. *ὦ μῆτερ, αὐδᾷ* Her. F. 74. conf. etiam v. 988. *ἐγώ σ', ὦ Ζεῦ, αὐδῶ* ib. 499. *σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἕδρας αὐδῶ* ib. 1215. *εὐθὺς αὐδᾷ* St. fr. IV. 2. *οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν* Fr. inc. LVIII. 7. *τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν* Ph. 1723. *αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακὰ* Hip. 583. *τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα* Bac. 1318. *κραυγάν μ' αὐδῶσαν* Ion. 893. *οὗτος Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος* Ph. 126. *μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν* Med. 174.

Αὐδή. *κλύων αὐδῆς* Hip. 86. *αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω* ib. 567. *φροῦδη αὐδὴ* An. 1079. *ἔῤῥηξεν αὐδὴν* Sup. 710. *αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν* Iph. T. 976. *κλύεις αὐδὴν θεᾶς* ib. 1447. *σάλπιγγος αὐδὴν* Rh. 144. et 989. 2) dor. *αὐδά.* *ἄιε ματέρος αὐδὰν* Hec. 175. *τίνα θροεῖς αὐδάν;* Or. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. *τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν;* Sup. 600. *μάθετε ματρὸς αὐδὰν* Tr. 1303. *κλύετ' αὐδᾶς* Bac. 576. *χαλκοῦ αὐδὰν χθονίαν* Hel. 1362. *εἰς οὓς αὐδὰν καρύξω* Ion. 911. *τίν' αὐδὰν ἀΰσω;* ib. 1446. *φθιτῶν αὐδὰν* Her. F. 1026.

Ἀΰειν. *στεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε* Sup. 800. *τίν' αὐδὰν ἀΰσω;* Ion. 1446.

Αὐθάδης. *αὐθάδης γεγὼς* Med. 223. *στυγερὰν φύσιν φρενὸς αὐθάδους* ib. 104. *αὐθάδης ἔφυς* El. 1117. *αὔθαδες ὁ θεὸς* Her. F. 1243. *αὐθαδεστέρα γίγνου θαλάσσης* Hip. 304.

Αὐθαδία. *αὐθαδίᾳ φίλους ἀπωθῇ* Med. 621. *τῆς ἐμῆς αὐθαδίας* ib. 1028. *ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν* Dic. fr. VII. 2.

Αὐθαίρετος. *φυγῇ αὐθαίρετος* Sup. 931. *οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες* Dic. fr. VII. 3. *νόσοι αὐθαίρετοι* Bel. fr. XIX. 1.

Αὐθέκαστος Fr. inc. B. 14. 7.

Αὐθέντης. *τέκν' αὐθέντου πάρα τίκτειν* An. 172. *αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως* ib. 615. *δῆμος αὐθέντης χθονὸς* Sup. 442. *αὐθέντῃ φόνῳ* Her. F. 839. *παίδων αὐθέντην* ib. 1359. *εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν* Iph. A. 1190. *πῶς με κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες;* Rh. 873. *δουλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις* Tr. 655. *παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων* Fr. inc. III. 4.

Αὐθιγενής. *ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ σ' ὀλοφύρομαι* Rh. 895. *αὐθιγενὴς κυπάρισσος* Cret. fr. II. 6.

Αὖθις. *οὔποτ' αὖθις—κύκλον ἡλίου προσόψομαι* Hec. 411. *πλεύσαντες αὖθις* ib. 1205. *αὖθίς εἰσι χρήσιμοι πόλει* Or. 908. *οἳ ἐγὼ μάλ' αὖθις* ib. 1020. cf. etiam Med. 1009. *αὖθίς μοι φράσον* Hel. 478. *πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὖθις ἂν* ib. 938. *αὖθις ἐκεῖσε* ib. 1155. *αὖθις κέλευσον* ib. 1432. et *αὖθις κελεύω* v. sq.

Αὐλά. vid. *αὐλή.*

Αὐλεῖν. *αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον* Iph. T. 367.

Αὔλειος. *πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις* Hel. 445. *ὅταν αὐλείοις συρίζῃς* Ion. 500.

Αὐλή. *φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλὴν* Bac. 630. 2) dor. *αὐλά.* *πρὸς τάνδ' αὐλὰν* Hec. 172. *τὰ πρόσθ' αὐλᾶς* Or. 1277. *ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων* Ph. 1532. *αἳ ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλὰν* Hip. 68. *νεκύων ἐς αὐλὰν* Al. 261. *ἔρημον ἐστιοῦχον αὐλὰν* An. 282. *πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω* Iph. T. 128. *ἐπλάσθης φιλίου πρὸς αὐλὰν* Rh. 347. *εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς* Cy. 60. *χρυσέαν κατ' αὐλὰν* Her. 916. *ἑσπέριον ἐς αὐλὰν* Her. F. 395. *ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν* El. 168. 3) plur. *εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν* Ion. 185.

Αὐλίζεσθαι. *οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι* El. 304.

Αὔλιον. *τῷ κατ' αὔλιον θεῷ* Cy. 344

τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις; ib. 221. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.

Αὖλις. χαιρέτω αὖλις ἥδε Cy. 362. 2) *nom. propr. regionis.* κατ' Αὖλιν Iph. A. 14. Dicitur etiam Αὐλίς. vid. Iph. A. 81. 88. 165. et 1600. uti etiam Iph. T. 26. et forte sæpius.

Αὐλός. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 348. conf. etiam Her. F. 684. μετά τ' αὐλȣ γελάσαι Bac. 379. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. αὐλῶν κτύπος Al. 432. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 577. et Bac. 128. αὐλῶν παιᾶνι ϛυγνῷ Tr. 126. ἐπεὶ ἐς αὐλȣς ἧκεν Ion. 1177. Κρητικȣς αὐλȣς Pol. fr. X. 2.

Αὐλών. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112.

Αὐξάνειν et αὔξειν. πολέμȣς αὐξάνȣσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος Dan. 25. κεῖνα νῦν αὔξει θεὸς Med. 966. ἣν (sc. τὴν πατρίδα) αὔξειν χρεὼν Sup. 507. μείζω πόλιν αὔξει Iph. A. 572. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. αἰών τις πλȣ̃τον μόνον αὔξει Her. F. 672. τὸ μεῖον αὔξει Bel. fr. XX. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. τȣ̀ς πονηρȣ̀ς μή ποτ' αὔξειν ἐν πόλει Er. fr. II. 28. μηδ' αὖξε (sc. ἄνδρα) καιρȣ̃ μεῖζον Plis. fr. I. 4. τὰ μὲν αὔξεις Fr. inc. CLX. 3. φιλόπλȣτον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν Iph. T. 413. μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας Bac. 885. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξȣσα Iph. A. 1160. αὐξάνεσθε Med. 918. τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 20. ϛυγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ἐν τοῖς πόνοισιν αὔξεται Sup. 323. δεῖ Διόνυσον αὔξεσθαι μέγαν Bac. 183. δι' ἀριθμῶν ȣ̓δὲν αὔξεσθαι θέλει ib. 209. μολπαὶ ηὔξοντ' ἐραταὶ El. 718. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. τοῖς μὲν αὔξεται βίος Inus fr. XVII. 4. τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται Fr. inc. IV. 5. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. τυράννȣς διὰ μακρῶν ηὐξημένȣς Inus fr. XVI. 1. ἡ δ' ηὐξημένη Iph. A. 1248.

Ἄϋπνος. ἄϋπνος ὢν Med. 481. et Ion. 1077. φυσήματα ἄϋπνος τλὰς Rh. 442. ἐγὼ ἄϋπνος θάσσω Or. 83. Μȣ̃σα ἄϋπνος Hip. 1135. Φινεΐδας ἀΰπνȣς ἀκτὰς Iph. T. 423. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. μάλα τὸ γῆρας τȣ̓μὸν ἄϋπνον Iph. A. 4. ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη Sup. 1136.

Αὔρα, vel αὖρα. αὔρα, ποντιὰς αὖρα Hec. 444. αὖραν αὖραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1427. ναυσίπομπον αὖραν Ph. 1706. δι' ἐμᾶς ἤϊξε ποτὲ νηδύος ἅδ' αὖρα Hip. 165. τίς αὔρα; Sup. 1048. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. αὔραν ἱϛίοις καραδοκῶν Tr. 456. ὑπήνεμος αὖρα Cy. 44. φρόνημα σὸν μετεϛάθη πρὸς αὔραν El. 1202. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. μετρίας ἀνέμων ἡδυπνόȣς αὔρας Med. 839. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 7. λινοπόροις αὔραις ib. 411. αὔραις ἐννοτίαις ib. 433. θοαῖς αὔραις Tr. 454. ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ Hel. 1471. αὔραις ἐναλίαις ib. 1475. μετάτροποι πνέȣσιν αὖραι δόμων El. 1148.

Αὔριον. τὸν αὔριον χρόνον Hip. 1117. εἰς αὔριον Al. 321. et ἐς αὔριον Rh. 600. τὴν αὔριον μέλλȣσαν Al. 787.

Αὐτανέψιος Rh. 944. et Her. 987. αὐτανεψίω in dual. Her. 212.

Αὐτάρκης. πλȣ̃τον αὐτάρκη Epist. IV. τὸ αὔταρκες Epist. I. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3.

Ἀΰτεῖν. βοὰν βοὰν ἀΰτῶ Hec. 1092. ἔκπληξιν νέαν φίλοις ἀΰτεῖς Ph. 1277. δισσῶς ἀΰτῶ ib. 1347. τάδ' ἀΰτεῖν ib. 1546. Ἄρτεμιν ἀΰτευν (poët. pro ἀΰτεον) Hip. 168. ὑμᾶς ἀΰτῶ Rh. 668. τί χρῆμ' ἀΰτεῖς; Cy. 665. et Heracl. 646. ἀΰτει τὰν κερόεσσαν ἔχειν— ποίμναν El. 724. σφαγὴν ἀΰτεῖς τήνδε μοι ib. 757. ἰδὼν ἀΰτεῖ ib. 779.

Αὐτεπάγγελτος. ὑπέϛητε αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706.

Αὐτεπώνυμος. σȣ̃ πατρὸς αὐτεπώνυμον Ph. 776.

Αὐτίκα. ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα—τυφλὸν Hec. 1049. ὡς κτενȣ̃ντας αὐτίκα Or. 729. θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἢν φανῇ ib. 1272. πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ph. 718. αὐτίχ' αἱμάξετον ib. 1308. αὐτίκ' ἐν τοῖς ȣ̓κ ἔτ' ȣ̓̃σι λέξομαι Al. 323. ἡδὺ αὐτίκα τȣ̃το βροτοῖσιν An 783. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα Iph. A. 332. ἀνόσια πράσσων αὐτίχ'

εὑρεθήσεται ib. 1105. αὐτίχ' ἥξει Iph. T. 1080. et Bac. 639. αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. τȣ̃τό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα Her. F. 886. αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2.

Αὐτόθι Epist. V.

Αὐτοκασιγνήτα (dor. pro ήτη). αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138.

Αὐτοκρατής. φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατȣ̃ς An. 483.

Αὐτοκτόνος. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254.

Αὐτόματος. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον ϛείχοντα Cy. 643. αὐτόματον, sc. ἀπεϛράφη τὸ βρέτας Iph. T. 1166. et 1167. αὐτόματα δεσμὰ διελύθη Bac. 447. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέϛατα Hel. 725.

Αὐτόμορφος. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Αὐτόριζος. αὐτόριζον ἑϛίαν χθονὸς Rh. 288.

Αὐτός. ȣδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. ἀνὴρ ὅδ' ȣκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. ὅστις αὐτὸς σέσωϛαι Iph. T. 607. ȣδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ ib. 729. ȣκέτ' αὐτὸς ἦν Her. F. 931. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Or. 1280. Hip. 273. Iph. A. 665. et Tr. 679. ubi additur συμφορᾶς: et ita εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. sed ἐς ταὐτὸν ἦκον, *manus conseruerunt*, Ph. 1414. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφυ, σοφόν θ' ἅμα ib. 502. ταὐτὸν, ἡβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν; Al. 714. ȣ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκȣ̃σι τȣ̀ς τρόπȣς Hel. 949. conf. etiam Fr. inc. XXIV. 2 εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον Hel. 1012. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. ȣδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Ion. 969. ἕλκει ȣ̃ποτ' ἐκ ταὐτȣ̃ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. δεινόν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ὡς ἓν δὲ πᾶσι γνώμᾳ ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Αὐτοσίδαρος. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361.

Αὐτοσφαγής. αὐτοσφαγῆ δύϛηνον Ph. 1326.

Αὐτȣ̃, *adverb.* αὐτὴν αὐτȣ̃ θανεῖσθαι Tr. 430. αὐτȣ̃ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες Her. 604. αὐτȣ̃ μέν' Hel. 1091. et μέν' αὐτȣ̃ ib. 1409. αὐτȣ̃ γενοίμην πέτρος Her. F. 1397.

Αὐτȣργὸς Or. 918.

Αὐτοφόντης. βροτοῖς αὐτοφόνταισι Med. 1269.

Αὐτοφυής. σὲ τὸν αὐτοφυῆ Pi. fr. II. 1.

Αὐτόφωρος. ἐπ' αὐτοφώρῳ Ion. 1214.

Αὐτόχειρ. θάνατος αὐτόχειρ Ph. 887. παῖδα σὴν πατὴρ αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν Iph. A. 873. αὐτόχειρ μητρὸς Fr. inc. B. 29. 2. αὐτόχειρι σφαγῇ Or. 945. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. αὐτόχειρι Med. 1281. ἃ πόσιν ἔκανεν αὐτόχειρ El. 1159.

Αὐτοχειρὶ, *adverb.* Or. 1040.

Αὐτόχθων. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. αὐτόχθονες ἔφυμεν Er. fr. I. 8. παλαιȣ̀ς ἐκγόνȣς αὐτόχθονας Ion. 737. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας κλεινὰς Ἀθήνας ib. 589.

Αὐχεῖν. ἤδη νυν αὔχει Hip. 952. ȣκ αὐχῶ Al. 95. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν ib. 678. σὺ ηὔχεις θεᾶς βρέτας σῶσαι An. 311. μηδὲν τόδ' αὔχει ib. 464. σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς Iph. A. 412. ȣ̃ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σε Tr. 765. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310. τὰ τῶνδ' αὐχῶ τοιαῦτ' ἔσεσθαι Her. 334. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς ib. 354. πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν; ib. 832. ȣ̃ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν ib. 931. μορφᾷ μόνον ηὔχεις Hel. 1384. ȣκ ἄν ποτ' ηὔχȣν λαθεῖν Μενέλαον ib. 1635. ηὔχεις τις εἶναι El. 939. ὅστις αὐχεῖ θεῶν ἐπίϛασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. λευκȣ̀ς λίθȣς ἔχοντες αὐχȣ̃σιν μέγα Fr. inc. CCXVI. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιϛελεῖν Med. 582. τȣ̀ς μέγ' αὐχȣ̃ντας δορὶ Rh. 452.

Αὔχημα Ἀργεῖον Ph. 1144.

Αὐχήν. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ὑπ' αὐχένα ib. 564. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. διὰ μέσȣ αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον Ph. 1466. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων ἔκληε Rh. 303. περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. πληρȣ̃τ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. ἀμφὶ αὐχέσι

τεύχη φέροντας κενὰ Cy. 87. *εὐπτέρους ἐς αὐχένας* Ion. 1200.

Αὐχμηρός. *πλόκαμον αὐχμηρὸν* Or. 387. *αὐχμηροὶ ὁρᾶν* Hel. 1556. *αὐχμηρὸν οὖδας* Al. 950.

Αὐχμός. *ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ* Œd. fr. XVII. 8.

Αὐχμώδης. *αὐχμώδη κόμην* Or. 223.

Ἀφαγνίζεσθαι. *πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις ἀφαγνίσηται* Al. 1149.

Ἀφαιρεῖν. *αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπου* Or. 224. *ἢ κεῖν' ἀφῄρει* ib. 924. *βασιλέων θυμουμένων ὀργὰς ἀφῄρουν* Med. 456. cf. etiam v. 1150. *ἄφελε*, sc. *κεφαλῆς ἐπίκρανον* Hip. 202. *ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν* ib. 1309. *σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη μητρὸς* Sup. 359. *ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ* ib. 449. *λύπης ἀφαίρει* Iph. A. 1609. *χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν* Iph. T. 1272. *δακρυρρόους τέκνων πηγὰς ἀφαίρει* Her. F. 99. *τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην νόσων* Inus fr. V. 6. *μάχας ἀφαιρῶν καὶ στάσεις* Aut. fr. III. 27. *γαστρὸς ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ* Dan. fr. IV. 2. *ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην* Hel. 1614. *τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο* Hec. 285. *αὖτ' ἀφαιροῦνται πάλιν* Ph. 560. *τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο* Med. 1074. *οὐδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην* Al. 45. Τροίαν *ἀφείλου* Πρίαμον An. 325. *φόβον οἴκων ἀφελέσθαι* ib. 523. *ἀφείλου πατέρας τέκνα* ib. 614. *οὔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος* ib. 776. *ἤ τις συμφορᾶς ἀφείλετο;* ib. 914. *Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς*, sc. *τὴν δέλτον* Iph. A. 895. *ὁ γάμος οὐκ ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο* Iph. T. 819. *μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν Φοῖβον* ib. 1267. *κἀφελοῦ* (i. e. *καὶ ἀφελοῦ*) *πρὸς Ἑλλάδος*, sc. *τὴν δάμαρτα* Tr. 1034. *ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ* ib. 1146. *τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα* ib. 1278. *οὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι* Her. 902. *Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο* Hel. 686. *ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ* ib. 914. *τὸ χρεὼν ἀφείλετο* ib. 1652. *μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη* Her. F. 509. *ἀφαιρεῖσθον τύχην* El. 928. *τὰ μὲν ἄλλα—ἐστὶν ἀφελέσθαι· ἓν δὲ οὐδὲ βουληθείς ποτε ἀφαιρήσεται* Epist. IV. *μωρίαν ἀφῃρέθη* Hip. 644. *ὥστ' ἀφῃρέθη ἀκτὰς εἰσορᾶν* ib. 1207. *παρθένους ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην* Tr. 486. *ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι* Hel. 944. *ἀφαιρεθήσῃ χάριτας* And. fr. VII. 7. *ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεὶς* Her. 163.

Ἀφανής. *ὡς κεῖνος ἀφανὴς κλῄζεται* Hel. 125. *ἀφανεῖς ὄντες* Tr. 1244. *ἢν ἡ δέλτος ἀφανὴς γένηται* Iph. T. 757. *αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον* Ph. 1538. *τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἷ προβήσεται* Al. 788. *εἰς ἀφανὲς ἕρπει* Iph. T. 477. *ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν* Tr. 1322. *ἀφανὲς, ἀφανὲς* Hel. 208. *τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς* Hip. 346. *δράσας ἀφανῆ* Rh. 743. *τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ* Œno. fr. VI. *τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται* Phœn. fr. I. 1. *περὶ τῶν ἀφανῶν* Fr. inc. CLVIII. 4. *ἀφανῆ* adverbial. positum Hip. 1289. v. not.

Ἀφανίζειν. *ὁπότε πόλεως ἀφανίσειέν τιν' ἀνδρῶν* Ph. 1048. *ἢν ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ* Iph. T. 764.

Ἄφαντος. *ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος* Or. 1496. *ἄφαντος οἴχεται* ib. 1557. *ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ* Hip. 828. *ἀρθεῖσ' ἄφαντος* Hel. 612. *εἰς δόμους ἄφαντοι δυσόμεσθ'* Ἡρακλέος Her. F. 873.

Ἄφαρ. *τέκος ἄφαρ ἔβα* Iph. T. 1274.

Ἀφαρπάζειν *σκεύη σμικρὰ* Ion. 1178.

Ἀφασία. *ἀφασία μ' ἔχει* Iph. A. 837. cf. etiam Her. F. 515. *ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεὶς* Hel. 556.

Ἄφατος. *ἄφατον, ἄφατον λόγον ἐμοὶ θροεῖς* Ion. 783. *ἄφατα ἄχεα* El. 1191.

Ἀφεγγής. *νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον* Ph. 546.

Ἀφειδεῖν. *ἡμεῖς ἀφειδήσαντες* Iph. T. 1354.

Ἀφέλκειν. *βίᾳ ξένους θεῶν ἀφέλκειν* Her. 114. *πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν* Hec. 144.

Ἄφετος. *ἐν θεοῦ δόμοισιν ἄφετος παιδεύεται* Ion. 822.

Ἀφηγεῖσθαι. *ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε* Sup. 186.

Ἄφθιτος. *ἄφθιτον θεὸν* An. 1257. *ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ* Sis. fr. I. 17. *ἐξ ἀφθίτων ἄφθιτοι πεφυκότες* Rh. 185. *ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν* Or. 1635. *δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον* Iph. A. 1606. *ἄφθιτος βία* Fr. inc. CXLV. 3.

Ἄφθογγος. *ἄφθογγος εἶ* Or. 956.

γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. ἄφθογγός εἰμι Tr. 690. τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ ib. 666. ἄφθογγα δάκη θηρῶν Hip. 646.

῎Αφθονος. οἴδ' ἄφθονοι Ph. 722. ἀφθόνῳ χερὶ Med. 612. et Rh. 772. ὀκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω An. 733. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV. ἀφθόνου πληρώματος Or. 1642.

᾿Αφθόνως. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.

᾿Αφιδρύεσθαι. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς Hel. 280.

᾿Αφιέναι. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος Hec. 367. ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ ib. 571. ἀφῆκε πόντιον ib. 797. cf. etiam Dan. 43. φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς Hec. 1104. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην Or. 115. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τῷδ' ἀφιέναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον Ph. 490. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. φωνὴν ὀκ ἀφῆκεν ib. 1449. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν μεῖναί με Med. 373. φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ Med. 1155. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. ἀνάγκη γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι ib. 991. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; ib. 1450. ἄφες Al. 263. ἀθώπευτόν γέ σε γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς An. 461. ἦ σ' ἀφείην μὴ φρονοῦσαν ib. 847. γάμους ἀφεῖναι σοὺς ib. 974. εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ Sup. 242. ἀφήσω τῷ φόβῳ τοὐμὸν καλὸν ib. 300. μέλλων σ' ἐρωτᾷν ἀφήσω ib. 839. πάντ' ἀφιέναι στρατὸν Iph. A. 95. ἄφες τήνδ' ἐμοὶ ib. 309. ἀφιέναι ναῦς ib. 352. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα Iph. T. 739. ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. et Hel. 1447. ἐμοὶ τιμὰς πατρῴους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες Her. 810. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων εὐθὺς οὔριον φόνον ib. 821. πόλις ἀφῆκε, sc. ἐμὲ ib. 1012. τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι ib. 1019. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου Hel. 7. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. οἴδ' ὀκ ἀφιᾶσιν Her. F. 629. γόους ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. μυρίους οἰστοὺς ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. τρεῖς ἀφέντι, sc. ἀγκύρας Phaëth. fr. IV. 2. ὀδ' ἀφέντ' (sc. τοὺς χαλινοὺς) ἐᾷν κρατεῖν, sc. τὴν γυναῖκα Cress. fr. XI. 2. τύμβον ἀγέραστον ἀφέντες Hec. 117. ἀγῶν' ἀφέντες Ph. 1239. ταῦτ' ἀφέντες Sup. 491. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ἀφεῖσα τοὺς γυναικείους γόους Or. 1022. ὀδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι Iph. A. 310. ὀκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν Hel. 1645. ἀφεῖσαι, *dimissus es* Or. 1525. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἀφεῖνται παῖδες φυγῆς Med. 1002. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσασας ἀφῇ Her. F. 866. ὅστις ἀφεθῇ Epist. IV. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων Hec. 1292. ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα El. 379. ἀφεθέντες Epist. I.

᾿Αφικνεῖσθαι. ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον ἀφίξομαι ib. 449. ἐπεί γ' ἀφικόμην ib. 964. ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. πῶς ἀφικόμην; Or. 215. ἀφικόμαν ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας Ph. 360. οὕτω τάρβους εἰς φόβον τ' ἀφικόμην ib. 364. πολύδακρυς ἀφικόμην ib. 369. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. ὧν ἀφίκετο χθόνα Med. 12. ἀφίκετο μετ' ἀνδρὸς ib. 32. εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. οὓς σοὶ προδοῦσα— ἀφικόμην ib. 503. πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι ib. 757. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. ὀδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι Hip. 720. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο ib. 791. συμμέτρως ἀφίκετο Al. 26. Εὐρώταν ἀφικέσθαι An. 802. ὅθεν ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο Sup. 532. εἰ στράτευμ' ἀφίξεται Iph. A. 328. εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι Iph. T. 782. εἰς δόμους ἀφίξομαι Tr. 490. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθε Bac. 610. εἰς ἄκρους τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις; Her. 518. ἀφίκου ναὸν Ion. 316. εἰς ἄνδρ' ἀφίκου ib. 322. ἀφίκου εἰς μέριμναν ib. 404. εἰς νεκροὺς ἀφικόμην Her. F. 1276. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Meleag. fr. XVIII. 1. ἀφῖξαι αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν Or. 384. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι Hip. 284. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι Iph.

A. 319. ἀφῖγμαι ναυτικὸν ϛράτευμα ib. 913. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. κρείσσονας Ἰλίȣ πόνȣς ἀφῖγμαι Cy. 351. ποῖον γαίας ἕρκος ȣ̓κ ἀφίγμεθα; Her. 442. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. νεωτέρων κακῶν ὕϛερος ἀφῖγμαι; Her. F. 1174. τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα Or. 737. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. τὸν ἐν κακοῖς ἀφιγμένον Al 775. εἰς τὰς μεγίϛας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ὠδίνȣσα τῶν ἀφιγμένων Her. 644. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμȣς ἀφιγμένην Med. 238. συμφορᾶς ἀφιγμένης Hip. 990. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57.

Ἄφιλος Or. 310. Iph. T. 220. et Tr. 1313. ἄφιλος ἦσθα πράσσων κακῶς Or. 719. ἄφιλος φίλων Hel. 531. ἄφιλον τὸ δυστυχὲς Her. F. 561. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος Tr. 287.

Ἀφίπτασθαι. πρὸς θεȣ̀ς ἀφίπτατο Iph. A. 1608.

Ἀφιϛάναι. ἀποϛῆναι δόμων Hec. 980. δόμοισιν ἀπέϛα Med. 445. χρόνῳ ἀπέϛη ib. 1218. δείσας ἀπέϛης Sup. 316. ȣ̓δέν μ' ἀποϛήσει λόγȣ Iph. T. 912. ἀποϛῆναι πρόσω ib. 1330. ȣ̓ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέϛη Tr. 7. ἀπέϛην τȣ̃τ' ἐρωτῆσαι Hel. 543. τȣ́τȣς ἀφεϛήκασιν ἡμέραν τρίτην Σατύρȣ Fr. inc. CXCI. 2. ἑκὰς ἀφεϛὼς Her. F. 198. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποϛάντες βίȣ Med. 1039. ἀποϛᾶσα κλισμȣ̃ Or. 1440. ἀποϛᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. κᾀποϛήσομαι (pro καὶ ἀποϛ.) θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1054. ȣ̓δ' ἀφίϛανται φόνȣ Or. 1544. ȣ̓κ ἀφίϛαμαι Med. 742. ἀφιϛάμεσθ' ἀεὶ Hip. 1330. ἀφίϛασθ' ἐκποδὼν Hel. 1644. ȣ̓κ ἀφίϛασαι; El. 66. πῶς Ἀργείων δόρυ πυλῶν ἀπεϛήσασθε; Ph. 1094. γραφεὺς ἀποϛαθεὶς Hec. 807.

Ἄφλεκτος. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Ἄφνω. ἄφνω προσελθὼν δῶμα Med. 1205. ȣ̓κ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 422.

Ἄφοβος. ἄφοβος ἔχε Or. 1273. γενοίμαν ἄφοβος Ph. 243.

Ἀφορίζειν. μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος Hec. 941. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 32.

Ἀφορμά. vid. ἀφορμή.

Ἀφορμᾶν. φυγῇ πρὸς οἴκȣς τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονὸς Rh. 98. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. ἀφορμᾶσθαι χθονὸς Med. 1237. ἢ πȣ τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων Or. 842. Τροίας ἀφορμηθέντος Cy. 694.

Ἀφορμή. παισὶν ἀφορμὴν Med. 342. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. χρηϛῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. etiam Ph. 207. et Bac. 267. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχȣσι Her. F. 236.

Ἀφορμίζεσθαι. ȣ̓ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ (fut. 1. med. *deduces*) χθονὸς Iph. T. 18.

Ἄφρακτος ὅρκοις θεῶν Hip. 657.

Ἄφραϛος κηλὶς Hip. 820.

Ἀφροδίτη. μέμηνε ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων ϛρατῷ Iph. A. 1264. τὰ μῶρα πάντ' ἐϛὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. πρὸς Ἀφροδίταν ἄλλαν Ion. 1103. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεϛι ποικίλα Æol. fr. X. 1.

Ἄφροντις. τȣ̃ θανεῖν ἄφροντις ὢν Fr. inc. CXVI.

Ἀφροντίϛως Med. 914.

Ἀφρός. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. κατὰ ϛόμα χωρȣ̃ντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1210. ἀφρῷ καταϛάζοντα Καδμείαν χθόνα Sup. 587. ϛάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἀφρὸν ἀπέψα ib. 311. ἀφρὸν ἐξιεῖσα Bac. 1120. ἀφρὸν κατέϛαζ' εὐτρίχȣ γενειάδος Her. F. 934.

Ἀφροσύνη. ἀφροσύνῃ θανεῖν Iph. A. 1431. τȣ̓νομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300. ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164. ἀνόμȣ ἀφροσύνας Bac. 386.

Ἀφρώδης. ϛόματος ἀφρώδη πέλανον Or. 220.

Ἄφρων. ἄφρων ἦν πρὶν Iph. A. 489. ȣ̓κ ἄφρων ὢν Iph. T. 574. σὺ ἄφρων Her. 361. ἄφρονα λόγον κατέβαλε Her. F. 758. ἴϛω ἄφρων ὢν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς Fr. inc. CXXXIV. 2. ἄφρων ἂν εἴην Fr. inc. CCXIV. ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἣν ἄφρονας τέκω Fr. inc.

CXLVIII. 3. *ἐγὼ δ' ἄφρων, ἢ χρῆν κ. τ. λ.* Med. 885. *τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα* Al. 731. *ἡ προθυμία δ' ἄφρων* Her. F. 310. *βυλεύματα ἄφρονα* Ph. 1641.

'Αφυδραίνεσθαι. *καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι* Ion. 97.

'Αφύειν. *τὰν Κύπριν ἀφυσαμέναν χώραν* Med. 836.

"Αφυκτος. *ἄφυκτον οἶςὸν* Med. 635. *πόνων ἀφύκτων* ib. 531. *ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς* Al. 987. *τόξοις ἀφύκτοις* Hip. 1422. *φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς* Dan. 27.

'Αφύλακτος. *ἀνδρὸς νεανίυ ἀφύλακτος ἡ τήρησις* Antig. fr. VI. 2.

"Αφυλλος. *ἀφύλλυ ςόματος* Or. 383.

'Αφυπνίζειν. *ἀφύπνισον* Rh. 25.

'Αφύσσειν. *χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις* Iph. A. 1051.

"Αφωνος. *εἰς τὺς ἀφώνυς μάρτυρας φεύγεις;* Hip. 1076. *εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δύςηνον βροτῶν* Fr. inc. CXL. *τὰ τῆς λήθης φάρμακα ἄφωνα καὶ φωνῦντα* Pal. fr. II. 2.

'Αχαϊικός. *ἐξ 'Αχαϊικῦ ςρατῦ* Tr. 236. *τόνδ' 'Αχαϊκὸν λάτριν* ib. 702. *ἐπὶ ναῦς 'Αχαϊικὰς* ib. 1017. *ςράτευμ' 'Αχαϊκὸν* ib. 652. et 863. *'Αχαϊκὸν πόλισμα* Her. 194.

'Αχαιΐς. *ἐκ τίνος νεὼς 'Αχαιΐδος ἥκετε;* Hel. 1560. *'Αχαιΐδος γῆς* El. 1285.

'Αχαϊκός. *λεὼς 'Αχαϊκὸς* Hec. 510. *ὄχλος 'Αχαϊκῦ ςρατῦ* ib. 521.

'Αχάλινος. *ἀχαλίνων ςομάτων* Bac. 385. cf. etiam Melan. fr. XX. 4. *αἳ ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα* Her. F. 383.

'Αχάλκευτος. *πέδαις ἀχαλκεύτοισιν* Pi. fr. IV.

"Αχαρις. *ἄχαρις ὁ φθόνος* An. 492. *ἄχαριν κέλαδον μυσιζόμενος* Cy. 487. *χάριν ἄχαριν* Iph. T. 566. *ἄχαριν οἰκῦσι χθόνα* Cy. 124.

'Αχάριςος. *ἀχάριςος ὄλοιθ', ὅτῳ κ. τ. λ.* Med. 659. *ἀχάριςοι Δαναοὶ Δαναοῖς* Hec. 140. *λέκτρων προδότας ἀχαρίςυς* Ion. 880. *χάριν ἀχάριςον εἰς θεὺς διδῦσα* Ph. 1745. *ἀχάριςον ὑμῶν σπέρμα* Hec. 254.

'Αχεῖν, dor. pro *ἠχεῖν*. *ἀχῦσι προσπόλων χέρες* Sup. 72. *ἀχεῖ ὕμνυς εὐαχήτυς* Ion. 883. *Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος* Plis. fr. IV. 3.

'Αχελῷος. *'Αχελῴυ δρόσον* An. 167. *δμωσὶν 'Αχελῷον φέρειν ἐννέπων* Bac. 625. *'Αχελῴυ ῥόον* Hyp. fr. X.

'Αχερόντιος. *λιμένα λιπὼν γε τὸν 'Αχερόντιον* Her. F. 770. *λίμναν 'Αχεροντίαν* Al. 445.

'Αχερύσιος. *δι' 'Αχερῦσιον πόρον* Her. F. 838.

'Αχέρων. *δι' 'Αχέροντος ἰέναι* Ph. 1322.

'Αχέτας κύκνος El. 151.

'Αχθεινός. *τίς ὑ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;* Hip. 94. *ἀχθεινά μοι τἀλλότρια κρίνειν κακὰ* Hec. 1240.

"Αχθεσθαι. *ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν* Med. 244. *σωφρονῦντι ἤχθετο* (quod etiam ab *ἔχθεσθαι* esse potest) Hip. 1402. *ὐ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὁρῶν* Al. 818. *ἄχθομαι, εἰ μή σε σώσω* Iph. A. 1414. *ἠχθόμην, φίλαι* Iph. T. 351. *λιπὼν ἂν ὐδὲν ἀχθοίμην βίον* Her. 1017. *ἡ 'Αφροδίτη τοῖς γέρυσιν ἄχθεται* Æol. fr. XIX. 2. *τάδ' ἄχθονται βροτοὶ* Hyp. fr. IV. 4. *σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς* Her. F. 1264. *ἀχθεσθήσεσθαί σε μᾶλλον* Epist. I. *ἧσσον ἀχθεσθῆναι* Epist. II.

"Αχθος. *ἧς ὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος* Or. 3. *ἄχθος οἴκων* Hip. 386. *μέτριον ἄχθος* Al. 887. *ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῦν* An. 396. cf. etiam v. 475. *ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις* Iph. A. 682. *φίλτατον ἄχθος* Rh. 379. et ita *φίλον ἄχθος* Her. F. 637. *πηγαῖον ἄχθος* El. 108. *ὐκ ἔςιν ἄχθος μεῖζον* Alex. fr. VI. 3. *ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν* Fr. inc. LXXXI. 8. *ςειχέτω ἄχθη νεκρῶν* Sup. 940. *πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν* Iph. T. 710.

'Αχίλλειος. *τὸν 'Αχίλλειον τύμβον* Hec. 128. *πρὸς ὀρθὸν χῶμ' 'Αχιλλείυ τάφυ* ib. 221. cf. etiam Tr. 39. et 1124. *τὸν 'Αχίλλειον σκύμνον* An. 1170. *σῆμ' 'Αχιλλείυ ςρατῦ* Iph. A. 241. *τῆς 'Αχιλλείας λόγχης* Hec. 130.

'Αχιλλεύς. *'Αχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ* Hec. 24. et sic passim per totum Euripidem *Achillis* nomen occurrit.

'Αχλαινία. *ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας* Hel. 1298.

"Αχλοος. ἄχλοα πεδία γᾶς Hel. 1343.
"Αχνη. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115.
'Αχόρευτος. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτȣς Tr. 121.
"Αχορος. ἀχόρȣς ςοναχὰς μέλποντο An. 1038.
"Αχος. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764. ἄχος ἐμοὶ ςένειν ib. 777. τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 1. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. πρὸς ἐμὲ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη ib. 357. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια ib. 1037. πάλιν δ' ἄχη ib. 1053. ἄχεα φανερὰ ib. 1515. et El. 1192. ἄχεσι συνῳδὸς Ph. 1519. πάντα συνάγαγεν ἁμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς ib. 1574. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ Med. 205. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. οἰκτροτάτων ἀχέων ib. 649. θεόθεν πιτνȣ̃ντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270 μεγάλων ἀχέων ὑπῆρξεν An. 273. cf. etiam Hel. 163. ςένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. δυοῖν ἄχη, ματέρι τ', ἔλιπες ib. 1156. μεγάλα ἄχεα Iph. A. 1334. ἄχεά τ' ἄχεσιν Iph. T. 198. et Hel. 369. ἄχεα λύπης Hel. 386. μυρίαις παγαῖς δακρύων 'Αχέρων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. in fin.
"Αχραντον αἷμα Iph. A. 1574.
'Αχρεῖος. δόξεις ἀχρεῖος πεφυκέναι Med. 299. γέροντ' ἀχρεῖον Her. F. 42. βίον ἀχρεῖον κεκτημένοι ib. 1302. ȣ̓κ ἀχρεῖον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. οἳ τιμῶσ' ἀχρείȣς ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. ȣ̓δ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν δείσασα Sup. 299.
'Αχρήμων Med 461.
"Αχρηςος. πόλει ἄχρηςος Her. 4. χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηςος Antig. fr. XII. 2. ȣ̓δέν γ' ἄχρηςον, ȣ̓δὲ χρήσιμον παρὸν Iph. A. 521. πεσεῖν ἄχρηςον θέσφατον Iph. T. 121. ξυνέσει ἄχρηςον Tr. 667.
"Αχρωςος. ȣ̓κ ἄχρωςα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837.
'Αχῶ, dor. pro ἠχώ. ποίαν ἀχῶ; Hec. 156. πέτρας ὀρείας παῖς ἀχὼ ib. 1111.
'Αψευδής. ἀψευδὴς θεὸς Or. 364. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. ἀψευδὲς ςόμα Her. 891. πτηνῶν ὀνείρων ἀψευδέςεροι Iph. T. 571. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέςατον Her. F. 59.
'Αψίς. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται Ion. 88. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 2.
"Αψοφος. δι' ἀψόφȣ βαίνων κελεύθȣ Tr. 887.
'Αψυχία. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις ib. 699. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας ib. 720. ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾅδην ib. 959.
"Αψυχος. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. ȣ̓κ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος Med. 1162. δι' ἀψύχȣ βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 952. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.
'Αωρὶ, *adverb.* Fr. inc. CLXXV. 1.
"Αωρος. θανάτȣ ἀώρȣ Or. 1030. et θανάτȣς ἀώρȣς Thes. fr. IV. 4. θανεῖν ἀώρȣς παῖδας Al. 166. ὦ τῆς ἀώρȣ ἀθλίας τύχης Hec. 425. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον Iph. A. 1218.
'Αως, dor. pro ἠώς. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004. ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς γίγνεται Rh. 535. πρὸς ἀȣ̃ς ib. 556. λευκὸν πρόσωπον ἀȣ̃ς El. 730.

B.

Βαβαὶ, partic. exclamandi Cy. 156.
Βαδίζειν. ἴσον βαδίζειν τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε βαδίσαι Epist. V.
Βαδιςὴς ταχὺς Med. 1182.
Βάζειν. μάταια βάζει Hip. 119. πολλὰ τὴν βασιλίδ' ἑςίαν κακῶς ἔβαζε Rh. 719.
Βάθος. ἐς αἰθέρος βάθος Med. 1297. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112.

ἁλμυρὸν βάθος πόντȣ Tr. 1. *βάθος τεσσάρων πήχεων* Cy. 390. *εἰς τοσȣ̃τον ἤλθομεν βάθος κακῶν* Hel. 310.

Βάθρον. *Τροίας καινὸν βάθρον* Iph. A. 1263. *θάτερον λαβὼν βάθρον* Iph. T. 962. *σεμνὰ Δωδώνης βάθρα* Ph. 989. *κλίμακος ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα* ib. 1186. *Ἰλίȣ ἐξαναστήσας βάθρα* Sup. 1197. cf. etiam Hel. 1668. *στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα* Iph. A. 81. *σεμνὰ Πηλίȣ βάθρα* ib. 705. *ἐξ ἀκινήτων βάθρων* Iph. T. 1157. *βάθρων ἄπο* ib. 1201. *πρὸς κρηπίδων βάθροις* Tr. 16. *ἦσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι* ib. 47. *κἀπὶ κινδύνȣ βάθρα* Cy. 351. *πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας βάθροις* Her. F. 715. *Κυκλώπων βάθρα* ib. 944. *αὐτοῖσιν βάθροις ἄνω κάτω στρέψασα* ib. 1306. *ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλοις* El. 608. *πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις* ib. 707. *ἐν πόλεως βάθροις* Er. fr. I. 52.

Βαθύξυλος. *ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ* Bac. 1136.

Βαθύπλȣτος. *εἰρήνη βαθύπλȣτε* Cresph. fr. IV. 1.

Βαθύς. *βαθὺς Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος* Ph. 737. *βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν* Hip. 1138. *βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε* An. 638. *πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος* Rh. 796. *ἐκ βαθείας αἰθέρος* Fr. inc. CXXXII. 3.

Βαθύσπορος. *βαθυσπόρȣς γύας* Ph. 651. et 673. ubi est *γυίας*.

Βαίνειν. *ξίφȣς βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς* Ἀχ. Hec. 437. *πᾶ βῶ; πᾶ στῶ;* ib. 1057. et ita *ποῖ βῶ; πῆ στῶ;* Al. 866. cf. Hec. 1079. *ἀνὰ στέγας φυγάδες ἔβησαν* Hec. 1172. *βέβακε, βέβακεν— γέννα Πέλοπος* Or. 969. *παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει* ib. 976. *βέβηκε πρὸς Κλυταιμν. τάφον* ib. 1185. *διὰ δίκας ἔβα* ib. 1361. *βαῖν' ἔσω δόμων* ib. 1524. *εἰς καιρὸν ἔβης* Ph. 106. *ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων* ib. 155. *Τύριον οἶδμα λιπȣ̃σ' ἔβαν* ib. 210. *ἔβας, ἔβας—γᾶν πατρῴαν* ib. 302. vid. etiam v. 1026. *ȣ̓ πρόσω βέβηκας* ib. 599. *βᾶθι, βᾶθι τάνδε γᾶν* ib. 687. *βασιλεὺς βέβηκε* ib. 868. *χρόνῳ ἔβα —Θηβαίαν τάνδε γᾶν* ib. 1052. *ȣ̓ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ* ib. 1081. *βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω* ib. 1332 *ἐπὶ παῖδας ἔβα σȣ̀ς* ib. 1552. *δι' ὀδύνας ἔβας* ib. 1554. Al. 877. et El 1210. *τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι* Ph. 1712. *μȣ̃σαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' ȣ̓ράνιόν τ' ἔβαν* ib. 1720. *διά μȣ κεφαλᾶς φλὸξ ȣ̓ρανία βαίη* Med. 145. *ἅ νιν ἔβασεν Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον* ib. 209. *βέβακεν ὅρκων χάρις* ib. 439. *εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν* ib. 766. *βαῖνε δωμάτων ἔσω* ib. 1019. *κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει* Hip. 245. *τί ποτ' ἔβα κακόν;* ib. 581. *ἐπ' ἀπείρȣ γᾶς ἔβασαν* ib. 763. *θανάσιμος τύχα σὰν ἔβα καρδίαν* ib. 841. *ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει* ib. 1371. *βέβηκεν, ȣ̓κ ἔτ' ἐστὶν* Al. 393. *μαῖα δὴ κάτω βέβηκεν* ib. 395. *ȣ̓δὲ γήρως ἔβας τέλος* ib. 416. *ἔβα λιπȣ̃σ' Ὄθρυος νάπαν* ib. 583. *ἐκ δόμων βέβηκεν* ib. 770. *βᾶθι κεῦθος οἴκων* ib. 875. *ἔβαν Πριαμίδαν* An. 286. *ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην* ib. 402. *ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον* ib. 684. *βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχȣ παλάμαις* ib. 1026. Ἀγαμ. *νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονὸς* ib. 1062. *βᾶθι ἱερῶν δαπέδων ἄπο— βᾶθι* Sup. 271. sq. *εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα* ib. 729. *πατὴρ βαίνει πέλας* ib. 1031. cf. etiam Iph. T. 460. *δόμων ἐξώπιος βέβηκε* Sup. 1039. vid. etiam v. 1043. *ὦ τέκνον, ἔβας* ib. 1162. *ἔβασαν, ἔβασαν ἄμικτον αἶαν* Iph. T. 402. *πλωτήρων εἴ τις ἔβα* ib. 449. *ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν* ib. 1109. *λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην* ib. 1138. *τέκος ἄφαρ ἔβα* ib. 1274. *φέρων βρέτας θεᾶς βέβηκε* ib. 1478. *βᾶθι πρὸς εὐνὰς* Rh. 1. et. 24. *ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη* ib. 238. *ἄδιστος ἔβα* (scil. *ὁ ὕπνος*) *βλεφάροισι πρὸς ἀȣ̃ς* ib. 555. *μῶν λόχος βέβηκέ πῃ* ib. 577. *πόθεν ἔβας;* ib. 682. *ἔβα κατὰ πτόλιν* ib. 710. *ἔνθα βαίνομεν* Tr. 57. *ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ* ib. 184. *βέβακα δύσποτμος* ib. 290. *τίς ȣ̓κ ἔβα νεανίδων;* ib. 527. *βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία* ib. 582. *ἄρτι κἀπ' ἐμȣ̃ βέβηκε* ib. 613. *βαῖνε πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας* ib. 778. *ἔβας ἔβας—ἅμ' Ἀλκμ. γόνῳ* ib. 802. *ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος* ib. 806. *βαῖνε λευστήρων πέλας* ib. 1039. *ἐπεὶ βέβηκε* ib. 1145. *ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδὺν* Bac. 527. *ἐν ᾗ βεβήκαμεν* Her. 62. *ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων* ib. 625. *ὅπως βαίης πέλας* ib. 657. *βᾶτε,*

βᾶτε εἰς δόμȣς Hel. 338. βέϐηκεν πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις ib. 667. βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ ib. 1465. βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας ib. 1505. βέϐηκ' ἔξω χθονὸς ib. 1531. ἔχων ναύτας βέϐηκεν ib. 1538. ἐλπίδων εἴσω βέϐηκα ib. 1540. τὰς Κασταλίας—βαίνετε δίνας Ion. 96. τίνα τύχην λαϐὼν βέϐηκε παίδων; ib. 749. δόμȣς ἔϐα Λοξίȣ ib. 1455. βέϐηκ' ἐς ᾅδȣ Her. F. 24. ἔϐα δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας ib. 410. ȣδ' ἔϐα πάλιν ib. 429. βέϐηκ' Ἀθήνας ib. 621. ὧδ' ἔϐητ' ἐπὶ ξυρȣ̃ ib. 630. δισσȣ̀ς ἂν ἔϐαν διαύλȣς ib. 662. βέϐακεν ἄναξ ὁ κλεινὸς ib. 768. πατρὸς ὕδωρ βάτε λιπȣ̃σαι ib. 786. βέϐακεν ἐν δίφροισιν ib. 880. τειχέων ἐντὸς ȣ̓ βαίνω πόδα El. 94. ἐκ δόμων βαίνȣσι λαιψηρῷ ποδὶ ib. 549. πατρῴων ἀπὸ δωμάτων—ἔϐασε ib. 589. βαίνȣσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνȣσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τί χρέος ἔϐα δῶμα; Fr. inc. CXCV. βῆναι ἀπονητὶ δὶς στεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 6. ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 865. πρὸ δωμάτων βαίνοντα ib. 1505. Ἰσμηνȣ̃ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν ib. 851. ἁϐρὰ βαίνων Tr. 821. δι' ἀψόφȣ βαίνων κελεύθȣ ib. 888. ἐκ τȣ̃δε βαίνων Her. F. 947. εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματα El. 320. ἔξω βαίνων τȣ̃δε Beller. fr. XVI. 9. διὰ λαμπροτάτȣ βαίνοντες ἁϐρῶς αἰθέρος Med. 830. ἁϐρὸν βαίνȣσα παλλεύκῳ ποδὶ ib. 1164. ὑψικόμων πέραν βαίνȣσ' ἐλατᾶν Al. 589. δι' ἅλα—καὶ λιμένας—βαίνȣσαι Tr. 128. μνήμην εἶχον πλησίον βεϐηκότος Iph. A. 1103. ἐν ȣ̓ρανῷ βεϐακὼς Her. 910. ἐν οἷς βεβηκὼς Her. F. 178. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεϐηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν ὄλϐῳ μὴ σαφεῖ βεϐηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ἄστρων βεϐηκυῖαν μυχȣ̀ς Hel. 623. βὰς εἰς θάλασσαν Iph. T. 1382. ἔτλα ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν Rh. 244. τίς ἀνδρῶν ὁ βάς; ib. 692. ἐπ' οἰάκων βὰς Hel. 1626. εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 603. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ ib. 1166. πρόσω βάντι ποταμὸν Cresph. fr. XVIII. 1. ὑμᾶς βάντας χρὴ—φρȣρεῖν Rh. 523. cf. etiam v. 544. et 563. βᾶσα δωμάτων ἔσω Or. 301. v. etiam An. 818. βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον Med. 180. ὄρος βᾶσα Hip. 233. ἐς οἴκȣς βᾶσα Hel. 1093. εἰς ἴχνος βᾶσα El. 532. δόμων ἔσω βᾶσα ib. 689. οἶκος βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεϐᾶσιν An. 1022. (sed hoc potius ad ἀποϐαίνειν pertinet) βεϐᾶσιν τέκνα, βεϐᾶσιν Sup. 1138. sq. ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρϐάρȣ Iph. T. 906. βήσῃ ῥοθίαις πλάταις ib. 1133. βεβᾶσι φρȣ̃δοι ib. 1289. οἶσθ', ὅποι βεϐᾶσιν ἄνδρες; Rh. 689. λȣτρὰ γυμνασίων τε δρόμοι βεϐᾶσιν Tr. 834. ἀεὶ βεϐάναι εὐτυχίᾳ Her. 610. βεϐᾶσι δ' ἐκ γῆς Hel. 1629. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76. ἐφ' ὃ ποτε βάσεται ib. 688. βάσομαι ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Fr. inc. CLIV. 2. ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεϐὼς Ph. 176. ἐν μάχῃ βεϐὼς Sup. 850. πȣ̃ κυρεῖ βεϐώς; Iph. T. 1285. ἐπὶ λαίφεσιν βεϐὼς Tr. 685. ἔξω βεϐὼς Bac. 645. τειχέων ἔσω βεϐὼς ib. 1221. δωμάτων εἴσω βεϐὼς Her. F. 955. τηλόθεν παιδὸς βεϐὼς ib. 1112. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι βεϐῶτος El. 453. κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεϐὼς ib. 777. ὄπισθε νῶτα Σειρίȣ βεϐὼς Phaëth. fr. VIII. 5. θανάτȣ πέλας βεϐῶσι Or. 1044.

Βαιὸς ὄλϐος Phry. fr. XIV. 1. et adverbial. βαιὸν *(paulo post)* πένθος οἴσω Rh. 974.

Βάκτρευμα. βακτρεύμασι τυφλȣ̃ ποδὸς Ph. 1534.

Βάκτρια τείχη Bac. 15.

Βάκτρον Hec. 281. τριτοϐάμονος δευομένα βάκτρȣ Tr. 276. κισσίνȣ βάκτρȣ μέτα Bac. 363. βάκτρῳ ἐρείδȣ περιφερῆ στίϐον χθονὸς Ion. 743. παρὰ βάκτροις Ph. 1542. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις Ion. 217. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 108.

Βακχεία. βακχείᾳ συντόνῳ Bac. 126. παύσω κακȣ́ργȣ τῆσδε βακχείας ib. 232. πλασταῖσι βακχείαισιν ib. 218. ἐκερτόμει θεὸν, σάς τε βακχείας ib. 1292.

Βακχεῖος. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον Bac. 1151. βακχείῳ ποδὶ ib. 1228. ὦ φίλε Βακχεῖε Cy. 73. κατάρχομαι

νόμων βακχείων Hec. 685. *βακχεῖον κάρα* ib. 676. *εἰς βακχεῖον πεσὼν* Ph. 21. *βακχεῖον χόρευμα* ib. 658. *βακχεῖον μέλος* Bac. 1055. *πῦρ βακχεῖον* Ion. 1126. *ὑπὲρ ἄκρων βακχείων* Ph. 236.

Βακχεύειν. *σὲ βακχεῦσι συγγενεῖ φόνῳ* Or. 411. *βάκχευε* Hip. 954. et Bac. 313. *βακχεύσεις ἰὼν* ib. 343. *ἵνα βακχεύητ' ἀεὶ* ib. 806. *δέμας ἔσεισε, κἀβάκχευσεν* Ion. 1204. *Λύσσα βακχεύσει* Her. F. 898. *ἔτι πȣ φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν*; ib. 966. *βάκχευσ'*, i. e. *ἐβάκχευσα* ib. 1142. *ἐν ὄρεσι βακχεύων* Bac. 76. *νάρθηκι βακχεύοντα* ib. 251. *τὰν βακχεύȣσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν* Iph. T. 1243. *τὰν βακχεύȣσαν Κασσάνδραν* Tr. 169. cf. etiam v. 341. *βακχεύȣσα ἔθειρα βρομίων* Hel. 1380. *ȣ̓ βακχεύσας μέμνημαι φρένας* Her. F. 1122. *βεβάκχευται μανίαις* Or. 833.

Βάκχευμα. *εὐΐȣ βακχεύματος* Bac. 608. *τοσόνδε γ' ἔξω ϛήσομαι βακχευμάτων* Tr. 367. *ἀτέλεϛον ȣ̓̂σαν βακχευμάτων* Bac. 40. *ἐν βακχεύμασιν ȣ̓̂σα* ib. 317. *ἅμα βακχεύμασι* ib. 568. *ἐκ βακχευμάτων* ib. 719. *ἐκίνȣν θύρσον εἰς βακχεύματα* ib. 723. *ἀντὶ εὐΐων βακχευμάτων* Cy. 25.

Βακχεὺς, i. q. Βάκχος Bac. 145. et Ion. 218.

Βακχεύσιμον, τὸ Bac. 298.

Βάκχευσις. *πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν* Bac. 357.

Βάκχη. *τῆς μαντιπόλȣ βάκχης* Hec. 123. *σκευὴν Μαινάδος Βάκχης ἔχων* Bac. 913. *Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι* ib. 940. *Βάκχῃ θεᾶ* Hel. 550. *φέρομαι Βάκχα νεκύων* Ph. 1496. *ὅπως βάκχαν* Hip. 550. *Βάκχαις ᾅδȣ* Hec. 1076. *ἄθυρσοι Βάκχαι* Or. 1492. *ἐξόρȣς Βάκχας ἄγειν* Bac. 51. *Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν* ib. 62. vid. etiam v. 83. 129. 152. 153. 259. 415. 443. 499. 577. 636. 663. 673. 689. 734. 758. 778. 984. 1158. 1167. et sæpius in hoc dramate, uti etiam Cycl. 64. et 72.

Βακχιάζειν. *τί βακχιάζετε*; Cy. 203. *βακχιάζων* Bac. 929.

Βάκχιος, i. q. Βάκχος Bac. 195. 225. 366. 529. 605. 632. 1087. 1122. 1143. et 1187. Cy. 9. 38. 143. 156. 428. 519. 572. et 705. Ion. 550. 552. 553. et 716. Œn. fr. VIII. 1. et fr. inc. CLXIX. 1. et *βάκχιος θεὸς* Bac. 67. inde pro *vino* dicitur Iph. T. 953. et Cy. 453. et 517. 2) *adject.* *βάκχιον κλάδον* Bac. 308. *ἡσθεὶς βακχίῳ ποτῷ* Cy. 445. *βάκχι' ὄργια* Bac. 996.

Βάκχος. *τὰν Διογόνοιο Βάκχȣ* Hip. 560. *κρατῆρα Βάκχȣ* Iph. A. 1061. *Βάκχȣ οἰνηρὰς λοιβὰς* Iph. T. 164. *Βάκχȣ προφήτης* Rh. 972. *σκιρτήμασι Βάκχȣ* Bac. 169. *ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος* ib. 491. *ἀντετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα* ib. 623. *ὦ Βάκχε* ib. 1018. *καθ' ᾅδȣ Βάκχος* Her. F. 1119. *Κȣρητᾶν Βάκχος ἐκλήθην* Cret. fr. II. 16. *Βάκχε* Lic. fr. IV.

Βαλβίς. *ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίȣ* Med. 1245. *τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο* Her. F. 867.

Βαλιός. *τȣ̀ς ζυγίȣς λευκοϛίκτῳ τριχὶ βαλιȣ̀ς* Iph. A. 222. *εἶδον βαλιὰν ἔλαφον* Hec. 90. *βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι* Hip. 218. *βαλιαὶ λύγκες* Al. 582. *διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις* Rh. 356.

Βάλλειν. *τὴν θανȣ̃σαν φύλλοις ἔβαλλον* Hec. 574. *φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν* Or. 51. cf. etiam Iph. T. 785. *σύ νιν ἔβαλες ἐξ ὕπνȣ* Or. 168. *ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον* ib. 265. *λȣτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε* ib. 303. *ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω* ib. 1282. *περὶ γόνυ χεῖρας ἱκεσίȣς ἔβαλον ἔβαλον Ἑλ.* ib. 1415. *τὴν Ἑλλ. μιάϛορ' εἰς ᾅδȣ βαλεῖν* ib. 1584. *περὶ ὠλένας δέρᾳ βάλλοιμι* Ph. 170. *βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν* ib. 1188. *δὸς ἔγχος ἡμῖν εἰς ϛέρν' ἀδελφȣ̃ βαλεῖν* ib. 1384. *τίν' ἐπὶ—ἀπαρχὰς βαλῶ*; ib. 1524. *εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς* ib. 1615. *ἀμφὶ τραύματα τελαμῶνος βαλεῖν* ib. 1663. *πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω* Med. 276. *κατ' ὄσσων βαλεῖν δάκρυ* Hip. 1396. cf. Hel. 957. Ion. 1369. Her. F. 1356. *εἴθε ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν* An. 293. *ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις* ib. 1129. *βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν* Sup. 330. *λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν* ib. 651. *βάλλειν πῦρ καθάρειον* Iph. A. 1112. *ὅθι βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε* ib. 1286. *ȣ̓̂ς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαὶ* Iph. T. 58. *ἔβαλλον αὐτȣ̀ς* ib. 326. *γάνος μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ* ib. 634. *κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος* ib.

1200. πέτρυς ἐβάλλομεν ib. 1376. βάλλε quater repetitum Rh. 675. ἐπὶ γᾶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κρυνὸς αἵματος βάλλει με ib. 791. βάλλειν Ἀχαιὺς Tr. 81. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. βρέφη περὶ πέπλοις ἔβαλε ματρὶ χεῖρας ib. 558. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν ib. 1058. ϛολὴν ἀμφὶ χρῶτα βαλεῖν Bac. 828. ἀρτιγέννυν—κατάκομον βάλλει ib. 1185. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον Hel. 640. ἐμὲ πατρίδος ἄπο—ἔβαλλε θεὸς ib. 701. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνυ βάλλετε ib. 1523. ὐκ εἰς ἀπίϛυς δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. τόρευμα βάλλει πρὸς ἧπαρ Her. F. 979. ὡς μή μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθεγμάτων ib. 1219. προχύτας ἔβαλλε βωμὺς El. 804. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ ib. 902. ἐῶν πέπλων ἔβαλεν, ἔδειξε μαϛὸν ib. 1207. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. δεινὸν ἴχνος βάλλυσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. πυκνοῖς ἔβαλλον Βακχίυ τοξεύμασιν κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 1. χθόνα ἥλιος χρυσέᾳ βάλλει φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. βέβληκ' Ἀχ. δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV. εἰ πρὸς νέφη βάλοι Fr. inc. B. 46. 2. βάλλων οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὺς Hec. 1040. βάλλων, ἀράσσων ib. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων An. 1181. δικόρυφον πλάκα βάλλοντα Bac. 308. νοτερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 150. πέτροις βάλλοντας Or. 913. πέτρυς βάλλοντες Iph. T. 319. παῖδα Θέτ. τόξοις βαλὼν Hec. 388. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. σκότον ὄμμασι βαλὼν ib. 1530. ὐ βαλὼν ὕτως ἄπει Al. 683. δρυὸς κορμὺς ἐσχάρας βαλὼν ἔπι Cy. 383. εἰς μέσην βαλὼν Κύκλωπος ὄψιν ib. 457. σὲ τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας συντρίψω βαλὼν ib. 701. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν Ion. 582. τόδε βαλὼν εἰς πῶμα ib. 1034. φάρμακον εἰς οἶνον βαλὼν ib. 1184. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν Her. F. 987. ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. τὸν βαλόντα ϛέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες Or. 1350. πρόσωπον εἰς γῆν βαλῦσα ib. 956. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῦσα Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῦσα ib. 287. τίς ἁ βαλῦσα πρῶτά γε; Bac. 1176. πρὸς πέδον κάρα εἰκῆ βαλῦσαι σωφρόνως ib. 685. ἣν (scil. ἀσπίδα) ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο Tr. 1137. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. ἐπὶ κάρα ϛέφη βαλλομέναν Iph. A. 1513. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. ϛέγος βεβλημένον πρὸς ὕδας Iph. T. 49.

Βάξις. κενὴν ἀκύσας βάξιν Or. 1558. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 226. βάξις ἔτυμος ib. 357. τίς δεσπότιν βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν; Dan. 54.

Βάπτειν. ναῦς ἐνταθεῖσα—ἔβαψεν Or. 706. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν Her. F. 929. τεῦχος βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς Hec. 610.

Βαπτός. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Βάρβαρος. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. τίς Ἑλλάς, ἢ βάρβαρος; Ph. 1513. ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος Iph. T. 31. νόϛον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. βάβαρος ὢν βαρβάρυς Ἕλλησιν ἡμᾶς πρύπιες Rh. 404. βάρβαρος βαρβάρυ γνώμην ὑφαιρῇ ib. 833. βαρβάρυ ποταμῦ ῥοαὶ Bac. 405. βάρβαρον ϛρατὸν ib. 1353. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρυ Hel. 302. ἀνὴρ βάρβαρος φρένας ib. 508. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρυ νεανίυ ib. 672. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν Fr. inc. CXLVII. 2. οἱ βάρβαροι Hec. 328. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις Or. 485. ἔχει βαρβάρυς ὀπάονας ib. 1110. βαρβάροισι δρασμοῖς ib. 1374. βάρβαροι λέγυσιν αἶ αἶ ib. 1396. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. et βαρβάρων νόμοισιν An. 242. βάρβαροι ὄντες γένος ib. 666. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. ὅρισμα βαρβάρων ib. 952. βαρβάρων ἐπὶ χθόνα ib. 1265. βαρβάροις ὕπο ὄντας ib. 1274. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὐ βαρβάρυς Ἑλλήνων ib. 1400. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες Tr. 1021. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμῦ Bac. 18. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια

ib. 482. *βαρβάρων ἡγȣ́μενος* ib. 1332. *βαρβάρȣς ἀφίξομαι* ib. 1351. *ȣ̓ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω* Her. 424. *τὰ βαρβάρων δȣ̃λα πάντα* Hel. 283. *βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο;* ib. 606. *πρὸς ἄνδρας βαρβάρȣς* ib. 1620. *βαρβάρων ὑφάσματα* Ion. 1159. *σκῦλα βαρβάρων* El. 7. *βαρβάρȣς ἐᾶν λέγειν* Phi. fr. IX. 2. *βαρβάροις δȣλεύσομεν;* Tel. fr. XXIII. *βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη* Fr. inc. B. 34. *βαρβάρῳ βοᾷ* Or. 1386. et Ph. 685. et 1311. *βάρβαρον ἀκοὰν* Ph. 826. *ἐκ γῆς βαρβάρȣ* Med. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et. 1400. *ἀντὶ βαρβάρȣ χθονὸς* Med. 536. *βαρβάρȣ ἀπὸ χθονὸς* ib. 1330. vid. Hel. 869. *διὰ γυναῖκα βάρβαρον* An. 650. cf. etiam v. 871. *βάρβαρον ἰαχὰν* Iph. T. 180. *μακρὰν βαρβάρȣ χθονὸς* ib. 629. *ἔκβηθι βαρβάρȣ χθονὸς* ib. 1086. *ἀςοὶ βαρβάρȣ χθονὸς* ib. 1422. *βάρβαρος γυνὴ* Tr. 477. et Hel. 264. *βαρβάρȣ χερὸς τάδε* Her. 132. *θήραμα βαρβάρȣ πλάτας* Hel. 192. cf. etiam v. 238. et 1125. *πᾶσαν πλανηθεὶς βάρβαρον χθόνα* ib. 604. *βαρβάρȣ χθονὸς ἄπειροι ὄντες* ib. 1048. *βαρβάρȣ ςολᾶς* ib. 1144. *βαρβάρȣ κόρας λάφυρα* Her. F. 417. *ἐν βαρβάρῳ γῇ* Epist. V. *βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι* Or. 1370. *βαρβάροις λιταῖς* Ph. 686. *βαρβάρȣς βάριδας* Iph. A. 297. *πόλεις βαρβάρȣς περῶντες* Iph. T. 418. *βάρβαροι γυναῖκες* Bac. 604. *ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον* Hec. 1129. *τὸ βάρβαρον γένος* ib. 1200. et An. 173. *βάρβαρον λέχος* Med. 591. *ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα* An. 260. *βαρβάρῳ χλιδήματι* Iph. A. 74. *βαρβάρȣ ςρατεύματος* Rh. 612. *βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν* Iph. A. 576. *βάρβαρα φῦλα* Iph. T. 887. *κατῆδε βάρβαρα μέλη* ib. 1337. *ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ* Tr. 759. *βαρβάροις ἐσθήμασι* ib. 991. *μέλεσι βαρβάροις* Bac. 1033. *βαρβάροισι λέχεσι* Hel. 226. *εἰς βάρβαρ' ἤθη* ib. 281. *βαρβάροις πυλώμασιν* ib. 795. *εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ* ib. 870. *βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλȣ́μενον* ib. 1226. *δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων* ib. 1523.

Βαρβαρȣ̃σθαι. *βεβαρβάρωσαι* Or. 485.

Βάρβιτος. *ȣ̓ ποτ' ȣ̓́τ' ἂν βαρβίτȣ θίγοιμ' ἔτι* Al. 346. *ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλȣ́μενοι* Cy. 40.

Βάρις. *βαρβάρȣς βάριδας* Iph. A. 297.

Βάρος. *ἀγγελίας βάρος ᾳραμένα μέγα* Hec. 107. *βάρος τι κᾀν τῷδ' ἐςὶν, αἰνεῖσθαι λίαν* Or. 1162. *χαλεπὸν βάρος* Hip. 259. *χρυσȣ̃ βάρος* ib. 621. *πȣ̃ φύγω βάρος κακῶν;* ib. 878. *παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος* Al. 202. vid. etiam Bac. 1214. *βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν* Al. 354. *πημάτων ἅλις βάρος* Sup. 818. *βάρος ȣ̓κ ἀβριθὲς* ib. 1125. *ἔχω τοσόνδε βάρος* ib. 1158. *ὄλβȣ βάρος* Iph. T. 416. *μοὶ βάρος μέγα* ib. 598. *ὀλέθριον βάρος* Tr. 12. *τρισσῶν ἁμαξῶν ἀγώγιμον βάρος* Cy. 384. *ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος* ib. 471. *βάρος τȣ̃ ζῆν* Her. 201. *τευχέων βάρος* ib. 723. *βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλȣ* Her. F. 123. *βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται* ib. 1205. *πλȣ́τȣ βάρος* El. 1287. *ῥᾷςον εἶ βάρος φέρειν* Plis. fr. VI. 1. *συὸς φέρων βάρος* Fr. inc. CLXXII. 1.

Βαρύβρομος. *βαρύβρομον αὐλὸν* Hel. 1367. *βαρύβρομοι βρονταὶ* Phœn. 190. *βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον* Hel. 1321. *βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων* Bac. 156.

Βαρυδαίμων. *βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν* Al. 868. *τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος* Tr. 112.

Βαρύθυμος. *βαρύθυμον ὀργὰν* Med. 176.

Βαρύνειν. *φίλȣ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι* Al. 43. *σκοτεινὸν ὄμμα μȣ βαρύνεται* ib. 386. *ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι* ib. 1051. *τόκοις βαρύνεται* Iph. T. 1228. *βαρυνθεὶς* Her. 205.

Βαρύποτμος. *βαρύποτμον ἄνδρα* Her. 609. *τύχαν βαρύποτμον* Hip. 827. *ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας* Ph. 1354.

Βαρύς. *δαίμων βαρὺς* Hec. 723. et 1087. *βαρὺς χόλος* Med. 1266. *τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρὺν* Hip. 980. *βαρὺν βρόμον μεθῆκε* ib. 1202. *ἐμοὶ θάνατος ȣ̓χ ȣ̃̔τω βαρὺς* An. 454. *βαρὺς δημότης καὶ ξένος* Sup. 894. *βαρὺς αἰὼν* Iph. T. 1122. *ἐπικείσομαι βαρὺς* Rh. 101. *φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν* Cy. 409. *παλαίεσθαι βαρὺς* ib. 674. *συναλλάσσειν βαρὺς* Her. 4. *ἐκεῖνος ȣ̓κ ἔτ' ἔςαι σοι βαρὺς* El. 1119. *φυγῇ βαρὺς κέαρ* Dan. 63. *τοῖς ξυνȣ̃σιν ὢν*

βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. *βαρείας χειρὸς* Hec. 1041. *βαρεῖα φρὴν* Med. 38. *βαρεῖαν ἐχθροῖς* ib. 809. *ἠχὼ βαρεῖα* Hip. 791. *ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεςάθης* ib. 819. *βαρείῃ συμφορᾷ πεπλήγμεθα* Al. 406. cf. v. 859. *τύχα βαρεῖα* Rh. 728. *ὦ συμφορὰ βαρεῖα* ib. 731. *τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς* El. 301. *ȣ τὸ μέν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' ȣ βαρὺ* Ph. 1635. *βαρύ μοι, κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν* Hip. 201. *τὸ γῆρας ȣκ ἔτ' ἐς' αὐτοῖς βαρὺ* Al. 675. cf. fr. inc. LXXVIII. 4. *βαρὺ μὲν, οἰςέον δ' ὅμως* Hel. 275. *βαρὺ κῶλον* Her. F. 119. *τȣ̃δ' ἡμῖν βαρὺ* ib. 209. *βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπȣ κακȣ̃* Glau. fr. I. *σιωπῆσαι βαρὺ* Fr. inc. CC. *βαρέα φέρειν* Al. 894. *τὰ τȣ̃ δαίμονος βαρέα* Ion. 1375. *τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων* Her. F. 639.

Βασίλεια. *βασίλεια κρείσσων* Med. 445. *φήμαν πέμπων βασιλείᾳ* Hip. 158. *δέμας ἀλλόχροον βασιλείας* ib. 176. *φθιμένην τὴν βασίλειαν* Alc. 82. *βασίλεια τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων* An. 1056. *τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο* Iph. A. 599. *βασίλεια, o regina* Tr. 178. 341. et 966. *ὦ βασίλεια* El. 997. *βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας* ib. 988.

Βασίλειος. *βασιλείων δόμων* Or. 1366. et Iph. A. 863. et *βασιλείȣς δόμȣς* Hel. 143. et 1542. et *βασίλειοι δόμοι* ib. 466. *κȣ́ρας τᾶς βασιλείας* El. 187. *βασιλείοις κόραις* Bac. 746. *δῶμα βασίλειον* Med. 960. *βασίλεια ἀμφὶ δώματα* Bac. 60. *βασίλεια ἀμφιβλήματα* Hel. 70.

Βασιλεύειν. *ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν* Ion. 1087. *βασιλεύει χθονὸς* El. 12.

Βασιλεύς. *βασιλεὺς ὧδε δὴ ςείχει* Or. 348. *βασιλεὺς βέβηκε* Ph. 868. *παῖδα γῆμαι βασιλέως* Med. 554. cf. etiam v. 594. et. 783. *τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως* Al. 240. *μόνον λελειμμένον βασιλέα* An. 1248. *ἀνὴρ βασιλεὺς* Sup. 444. *τὴν τȣ̃ βασιλέως* (scil. *θυγατέρα*) *ἴδετε* Iph. A. 591. *πολλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ μέλει* ib. 645. *πείθȣ βασιλεῖ* Rh. 993. *αὐτὸν ὄντα βασιλέα* Hel. 518. *προσπόλοισι βασιλέως* ib. 1042. *ȣ̓́τοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν* El. 760. *ὄνομα τὸ τȣ̃ βασιλέως* Epist. IV. *βασιλεῦ* Iph. A. 43. et 140. *ὦ βασιλεῦ* Rh. 886. *μέγας ὦ βασιλεῦ* ib. 380. *ὦ βασιλεῦ Τελαμὼν* Tr. 795. *βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβȣ* Ar. fr. XXXIII. 1. *ὦ βέλτιςε βασιλεῦ* Epist. III. *ἐθρέφθην βασιλεῦσι νύμφη* Hec. 352. *βασιλέων αἷμα* Or. 1397. *γᾶς βασιλεῦσι* Ph. 806. *Καδμείων βασιλῆας* ib. 836. *βασιλέων θυμȣμένων ὀργὰς* Med. 455. *πάντα ἤδη τετέλεςαι βασιλεῦσι* Al. 130. *ȣ̓δ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν* An. 501. *Ἰλιάδαι βασιλῆες* ib. 1023. *μή τις βασιλεῦσιν εἴπῃ* Iph. T. 109. *ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων* ib. 190. *τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες* ib. 670. *ὑπασπιςῶν βασιλέων* Rh. 2. *βασιλεῖς Τροίας* Tr. 100. *πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς;* Her. 295. *ȣ βασιλεῦσιν εἴξας* ib. 368. *καθαρῶς ἔςαι βασιλεῦσιν* ib. 1055. *ὦ κάκιςε βασιλέων* Her. F. 182. *φίλοι βασιλῆες* El. 877. *παρὰ βασιλέων* Epist. V.

Βασιληΐς. *βασιληΐδα τιμὰν* Hip. 1281.

Βασιλικός. *βασιλικȣ̃ σηκὸν τάφȣ* Pol. fr. IX. 1. *βασιλικῶν δόμων ὕπερ* Ph. 1336. et *βασιλικȣ̀ς ἔχων δόμȣς* El. 947. *γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται* Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. *βασιλικῶν θαλάμων* Ion. 486. *τὸ βασιλικὸν λίαν* Bac. 670. *βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν* Tr. 259. *βασιλικῶν ἐκ δεμνίων* ib. 495. *βασιλικῶν ἐκ δωμάτων* El. 306.

Βασιλίς. *βασιλὶς ȣ̓̃σα* Hec. 552. *νύμφη βασιλὶς* Med. 1003. *βασιλίδος πιςὴ τροφὲ* Hip. 267. *βασιλὶς ȣκ ἔτ' ἔςι δὴ γυνὴ* ib. 778. *τὴν βασιλίδ' ἑςίαν* Rh. 718. *εὐναῖσι βασιλίσι* Iph. A. 1306.

Βάσις. *ποδῶν βάσει* Hec. 837. *τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεςέρȣ τιθέμενος* ib. 1058. *κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι* ib. 1069. *τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν* Ph. 311. *ἀναψύχȣσι θηλύπȣν βάσιν* Iph. A. 421. *βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας* Rh. 210. *ποδῶν φέρȣσα φιλτάταν βάσιν* Tr. 334. *ἀρβύλης σκέψαι βάσιν* El. 532. *ὑπὸ λεοντόπȣν βάσιν* Œd. fr. XVI. 1. *συντρέχȣσιν εἰς μίαν βάσιν* Thes. fr. V. 12.

Βάσκανος *τὸν τρόπον* Epist. V.

Βάσαγμα *δεινὸν* Sup. 767.

Βαςάζειν. • *σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαςά-*

ζειν ἐμοὶ Al. 41. ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαςάζεις Iph. A. 36. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαςάζομεν Rh. 274. γέροντα βαςάζων νεκρὸν Al. 727. ἀλόχȣ χέρα βαςάζων ib. 920. ἔγχος χειρὶ βαςάζȣσα El. 696. ἐν χεροῖν βαςάζεται Al. 19.

Βατεύειν. τάφον βατεύσȣσα τὸν αὐτὸν Sup. 1003.

Βαυβᾷν. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr VI. 1.

Βαφή. ἑκατογκεφάλȣ βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Βέβαιος. ὁ ὄλβος ȣ̓ βέβαιος Ph. 561. cf. et Her. F. 512. et Bel. fr. VI. 3. νȣ̃ς ȣ̓ βέβαιος Iph. A. 334. βέβαιον εἶναι τοῖς φίλοις ib. 347. ȣ̓́τε πλȣ̃τος βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἡ φύσις βέβαιος, ȣ̓ τὰ χρήματα El. 941. ψῆφος βεβαία ib. 1263. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; Or. 1275. βέβαιον ȣ̓δὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. βέβαιον ȣ̓δέν ἐςιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. βέβαια χαίρει Tr. 1205. μετάρσι', ȣ̓ βέβαια Her. F. 1093. βέβαια τἀπὸ σȣ̃ El. 280. βέβαια ȣ̓δεὶς εὐτυχεῖ Fr. inc. LXIX.

Βεβαίως Her. F. 1121.

Βέβηλος. ȣ̓ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. 1. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405.

Βέλεμνον. φρȣρȣμένȣ βέλεμνα An. 1137.

Βέλος. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος Hec. 1041. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἄςρων ὑπέρτερον βέλος ib. 531. ȣ̃ βέλος διέπτατο Sup. 860. τοῖον φαρέτρα Λοξίȣ σώζει βέλος Rh. 979. κίσσινον βέλος Bac. 25. λογχωτὸν βέλος ib. 760. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέςρωσεν βέλει Her. F. 1000. ἀνδρὸς ὑποςῆναι βέλος ib. 1350. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1159. λιπεῖν βέλος ib. 1217. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πολεμίων εἴργων βέλη ib. 1081. πόλλ' ὁμȣ̃ βέλη An. 1133. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν ib. 367. βέλεσί τ' ἀμφέβαλε ib. 422. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.

Βένθος. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

Βῆμα. μὴ κȣ̃φον αἴρῃ βῆμ' ἐς Ἀργ. ςρατὸν Tr. 342. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς El. 954. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Βία. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. cf. etiam Tr. 613. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. πρὸς βίαν ὠθȣμένη ib. 406. πρὸς βίαν legitur etiam Or. 705. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et. 455. Cy. 111. Her. 47. 98. 222. et 885. Hel. 402. et Her. F. 550. et πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ȣ̓χ ἕλξετ' αὐτὸν βίᾳ Hec. 1282. βίᾳ τῶν κρεισσόνων Or. 709. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. κλεινὴν Πολυνείκȣς βίαν ib. 56. βίᾳ πορθȣμένας ib. 568. βίᾳ θεῶν ib. 875. Iph. A. 702. et Er. fr. V. 2. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139. ςέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1406. μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν Med. 242. ὠθήσῃ βίᾳ ib. 335. εὐνῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 886. cf. etiam v. 1165. ἐνδακȣ̃σαι ςόμια—βίᾳ φέρȣσιν ib. 1224. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. βίᾳ θυμȣ̃ ib. 832. δαμάζει σȣ βίᾳ σίδαρον ib. 984. ἐκβαλȣ̃σα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι ib. 390. ἀποκτείνειν βίᾳ ib. 587. βίᾳ παρελθὼν θεȣ̀ς Sup. 231. βίᾳ δορὸς ib. 347. ἀναιρεῖσθαι νεκρȣ̀ς βίᾳ ib. 472. θάψω βίᾳ ib. 560. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιςώντων βίᾳ ib. 692. ἐπιςολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν βίᾳ Iph. A. 315. βίᾳ ἄγεις ib. 319. ἑκών, ȣ̓ βίᾳ ib. 361. ἔλαβες βίᾳ ib. 1149. λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ ib. 1275. κᾆτα ληφθῶμεν βίᾳ Iph. T. 109. εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. ȣ̓ βίᾳ λελησμένης ib. 373. βίᾳ ἐκπέμπομαι ib. 897. βίᾳ μ' ἁρπάσας ib. 959. ἣν βίᾳ γαμεῖ ib. 962. βίᾳ παῖδα φῄς ἄγειν ἐμὸν ib. 998. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. θύελλαί μ' ἥρπασαν βίᾳ Cy. 109. τὰ σπλάγχνα ἐξαμήσασθαι βίᾳ ib. 235. ȣ̓δὲν ἦν τȣ́τῳ βίᾳ ib. 257. ȣ̓́τοι βίᾳ γέ μ', ȣ̓δὲ τȣ̃σδ' ἄξεις Her. 64. βίᾳ ξένȣς θεῶν ἀφέλκειν ib. 113. cf. etiam v. 128. 226. 244. 250. 255. et 287. μηδ' ὤθει βίᾳ Hel. 452. ὠσθήσῃ βίᾳ ib. 459. γαμȣ̃μαι βίᾳ ib. 839. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Ion. 11. cf. v. 437.

ἃ βίᾳ σπεύδωμεν ib. 378. περιβλέπων βίαν ib. 624. ἐμȣ̃ βίᾳ λαβὼν ib. 1295. βίαν δράσῃς μηδὲν Her. F. 215. βίᾳ ἐκπεσὼν ϛρωτȣ̃ λέχȣς ib. 555. ἃ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. βίᾳ ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. ἀπεῖργον αὐτȣ̀ς βίᾳ Sis. fr. I. 10. ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Βιάζεσθαι. πᾶσαν βιάζεται πόλιν Or. 1623. τί βιάζῃ; Med. 339. βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη; Hip. 325. πεπρωμένη ἡμέρα βιάζεται Al. 145 βιάζῃ μ' ȣ̓ θέλοντα δρᾶν τάδε ib. 1119. μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται Her. 647. ψυχὴν βιάζȣ Her. F. 1366. μ' ἡ φύσις βιάζεται Chry. fr. I. 2. ἄν τ' αὖ βιάζῃ Dic. fr. VI. 2. βιαζόμεσθα, *pass.* vis nobis infertur Her. 71.

Βίαιος. φόνον βίαιον An. 1243. ἄνδρας βιαίȣς Sup. 308. δίκας βιαίων γάμων Ion. 445. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et χερὶ ib. 107. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν—τȣ̃ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 1. βιαίων ἁλμάτων Hec. 1262. βίαια πολεμίων κακὰ Fr. inc. III. 3.

Βιαίως. ὦ βιαίως θανȣ̃σα Hip. 814 βρέφος μαϛῶν βιαίως ἀποσπάσας Iph. A. 1152. ἀπὸ δ' ἀντομένȣ πατρὸς βιαίως Rh. 901. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. ὤθει βιαίως ib. 356. ἕλκει με βιαίως Ζηνὸς ἐκ προϐωμίων Her. 80. cf. etiam v. 367. ἔσχε δ' ὕϐρεις ἀνδρὸς βιαίως ib. 925.

Βιαϛέον. ἡμῖν ȣ̓ βιαϛέον τύχην Rh. 584.

Βίϐλινος. Βιϐλίνȣ πώματος Ion. 1195.

Βιόδωρος. Ἰνάχȣ—παισὶν βιοδώροις Xan. fr. vers. 3.

Βίος, vita. ȣ̓κέτι μοι βίος ἀγαϛὸς Hec. 169. τὸν ἐμὸν βίον—ȣ̓ μετακλαίομαι ib. 213. μὴ ϛερηθῆναι βίȣ ib. 338. τȣ̃τό μοι πρῶτον βίȣ ib. 350. ποῖ τελευτήσω βίον; ib. 419. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον ib. 1034. cf. Or. 946. Ph. 1437. ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. βίȣ τὸ πλέον μέρος Or. 203. ἐξέπνευσεν βίον ib. 496. vid. Ph. 1463. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἐν ὡραίῳ ἵσαμαι βίῳ ib. 975 ȣ̓δ' ἀποίσεται βίον—ματρὶ ib. 1168 ἔῤῥει βίος ib. 1278. ὀυμὸς ἐν φάει βίος ib. 1287. οἷον τέρμονα βίȣ ἔτλης ib. 1361. εἴη εὐτυχέϛερος βίος ib. 1577. εἰς παίδων βίον ταῦτ' ἐμηχανησάμην ib. 1607. βίȣ τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. βίȣ χάριν μεθεῖσα ib. 226. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 248. βίȣ ὄνησις ib. 254. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος ib. 598. ἄπαις τείνεις βίον; ib. 670. εὐκλεέϛατος βίος ib. 810. et Al. 626. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποϛάντες βίȣ Med. 1039. πρὸς βαλϐῖδα λυπηρὰν βίȣ ib. 1245. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίȣ Hip. 87. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. ὁ πολὺς βίος ib. 252. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόϛασιν βίȣ ib. 277. ἀπαλλαχθήσομαι βίȣ ib. 357. ἦ διέφθαρται βίος ib. 376. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίȣ ib. 383. ἁμιλλᾶσθαι βίῳ ib. 426. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. εἰ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος ib. 493. σῶσαι βίον ib. 497. πάθος δυσεκπέραντον βίȣ ib. 678. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. ἐν ἀσφαλεῖ βίȣ ib. 785. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; ib. 799. ἀϐίωτος βίος ib. 821. ἀϐίωτος βίȣ τύχα ib. 868. λυπρὸν ἀντλήσει βίον ib. 898. cf. etiam v. 1049. κακὴν ἔμπορον βίȣ ib. 964. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. βίον συνευτυχοίην ib. 1119. ȣ̓δέ μοι χάρις βίȣ ib. 1408. μεταϛῆναι βίȣ Al. 21. τίνα βίȣ ἐλπίδα προσδέχομαι ib. 128. σώσασθαι βίον ib. 144. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον ib. 167. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίȣ ib. 292. τέρψιν ἐξεῖλȣ βίȣ ib. 348. εἰς φῶς καταϛῆσαι βίον ib. 363. προλιπȣ̃σα βίον ib. 397. τȣ̃το ἐν βίῳ σπάνιον μέρος ib. 477. ὤλεσεν βίον ib. 537. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίȣ ib. 646. μακρὸν χρόνον βίȣ ib. 673. cf. etiam v. 718. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζȣ σὸν ib. 792. ὁ βίος ἀληθῶς ȣ̓ βίος ib. 805. ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ ib. 980. ἥδεσθαι βίῳ ib. 1087. βελτίω βίον ib. 1160. ȣ̓ περίϐλεπτος βίος δȣ́λης An. 89. πικρὰν σύγχυσιν βίȣ ib. 291. ἁμαρτάνει βίȣ ib. 373. ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον ib. 383. cf. Sup. 693. Her. 1017. Hel. 396. ὀφθαλμὸς βίȣ An. 407. ἀθλίȣ βίȣ ib. 409. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. θεȣ̃ κατασκευὴν βίῳ δόντος Sup. 214. πλὴν ἐνοικῆσαι βίον ib. 535. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος ib.

550. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίυ ib. 883. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῦ βίυ ib. 953. δυσαίων ὁ βίος ib. 960. διπλῦ βίυ λαχόντες ib. 1086. ἐκτείνειν βίον ib. 1109. ἀκίνδυνον βίον Iph. A. 18. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίυ ib. 20. ἀνέτρεψε βίον ib. 25. προςάτην τῦ βίυ τὸν δῆμον ἔχομεν ib. 449. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. κατοίκτειρον βίον ib. 1246. λύσειν βίον Iph. T. 692. δυστυχὴς βίος ib. 851. βίον ἔχυσ' εὐδαίμονα ib. 915. vid. Her. F. 479. βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974. μέγιςον ἐν βίῳ κειμήλιον Rh. 654. σῶσαι βίον ib. 674. cf. Hel. 895. νησιώτην σποράδα βίον Rh. 701. cf. Her. 86. βίυ τέλος Rh. 735. et El. 956. μεγάλας ἐλπίδας βίυ Tr. 1252. δύλειον ἀμέραν βίυ ib. 1331. ἄλυπος βίος Bac. 1002. ἐπὶ τὰ καλὰ βίον ἄγοντα ib. 1005. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον ib. 1337. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. εἰς τέρψιν βίυ ib. 520. τῦ μακρῦ βίυ Her. 448. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. ἐκπνεῦσαι βίον ib. 566. et Hel. 141. et Ion. 1600. et ἐκπνέων βίον Her. F. 980. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. θεὺς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. βίον ςερεὶς ib. 94. ἀπηλλάχθη βίυ ib. 101. vid. v. 309. et Ion. 847. τἀναγκαῖα τῦ βίυ Hel. 261. τέρας ὁ βίος ib. 267. θυγατρὸς Ἑρμ. ἐςὶν βίος; ib. 694. βίυ δέλεαρ ib. 761. τελευτήσω βίον ib. 846. cf. v. 1682. et Ion. 1136. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καταζῇ σεμνὸν βίον Ion. 56. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τὶς ἀνθρώπων βίῳ ib. 383. τὸν ἄπαιδα ἀποςυγῶ βίον ib. 489. τροφὰς ἔχει βίυ ib. 1013. συμφοραὶ ἐμῷ βίῳ ib. 1235. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. τερφθῆναι βίυ ib. 1376. παρ' οἵαν ἤλθομεν ςάθμην βίυ ib. 1514. μηκῦναι βίον Her. F. 143. τῦ βίυ πόθος ib. 316. βίυ κέλευθον ἄθεον ib. 433. μικρὰ τὰ τῦ βίυ ib. 503. ἐκσῶσαι βίον ib. 716. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ ib. 1118. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίυ ib. 1152. βίον ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημένοι ib. 1302. γλυκεῖα φροντὶς βίυ Æol. fr. XV. πλείςη ἀρετὴ τῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ ejusd. fr. XX. 3. θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. ὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν ejusd. fr. XXXIX. 4. cf. etiam Fr. inc. LXXXVII. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἡ ἀτιμία βίυ Er. fr. II. 17. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τοῖς μὲν αὔξεται βίος Inus fr. XVII. 4. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. τῦ βίυ μεταςάσεις Œd. fr. XI. 1. ἄπαιδα καρπῦσθαι βίον Œno. fr. II. 3. φθοραὶ βίυ Plis. fr. VI. 2. ἔρωτες παντοῖοι βίυ Rha. fr. II. 1. πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον Scy. fr. II. 4. ἄτακτος βίος Sis. fr. I. 1. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ ib. 17. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ ib. 30. τὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. θεῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. ἔρως βίυ Fr. inc. LXXXI. 9. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένυς βίον Fr. inc. CX. 2. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τὸ δυστυχὲς βίυ Fr. inc. CL. 2. ᾧ μέλει τὰ τῦ θνητῦ βίυ Fr. inc. B. 12. 4. 2) victus, opes. σπάνις βίυ Hec. 12. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον ib. 1613. σπανίζοντες βίυ Sup. 240. cf. etiam Rh. 170. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12. κτᾶσθαι πλῦτον καὶ βίον τέκνοις Sup. 450. vid. etiam vers. sq. βίος πολὺς ib. 861. τῷ βίῳ ἐνδεὴς ib. 873. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715. et προσαιτεῖν Hel. 519. ἐκ μὴ ἐχόντων βίον Hel. 440. πολυκτήμων βίυ Ion. 581. βίον ξυλλέγειν El. 81. cf. etiam Bel. fr. XXV. 14. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. δεῖ βίυ Bel. fr. XVII. 12. φειδὼ βίυ Hip. fr. X. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 1. ἐκλιπὼν νομὸν βίυ Pol. fr. I. 7. ὐκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. βίος πορφυρῦς θαλάσσιος ejusd. fr. III. 1. vid. etiam v. 4. ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίυ Fr. inc. CLXXXVII. 4.

Βιοτεύειν. ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει Al. 242.

Βιοτὴ, et dor. βιοτά. ω δυςάνυ βιοτᾶς Hec. 199. οἰκτρὰν βιοτὰν ib. 457. τάκει βιοτὰν Med. 141. βιοτὰν ςυ-

γερὰν προλιπῦσα ib. 147. τὰν ἐμὰν βιοτὰν ib. 415. ὀλέθριον βιοτὰν ib. 993. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν πάθȣς; Hip. 1385. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551. ἀγήρατον βιοτὰν ib. 567. βιοτὰν ἁγιϛεύει Bac. 74. βιοτᾶς εὐπαιδος ἐχοίμαν Ion. 490. ἁπλȣ͂ν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ὦ βιοτὰ Phi. fr. V. 1. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr. inc. CLX. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. νυκτιπόλȣ Ζαγρέως βιοτὰς Cret. fr. II. 12.

Βίοτος. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 206. βίοτος εὐδαίμων ib. 1659. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. βίοτον ὁπόθεν λείψȣσι τέκνοις Med. 1102. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. τερπνὸν διάξειν βίοτον ib. 1355. δι' ἀπειροσύναν ἄλλȣ βιότȣ Hip. 195. βιότȣ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261. πρόσω ἤδη βίοτος ib. 795. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται ib. 938. βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. ἄνω μεταϐὰς βίοτον ib. 1292. κτητὸν βιότȣ μέρος ἐϛὶν ib. 1295. κατάκρας ὀλέσας βίοτον ib. 1367. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον ib. 1377. βιότȣ πρόσσω Al. 914. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν ib. 932. βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένȣ—διεϛαθμήσατο Sup. 201. ἔμμοχθον βίοτον ib. 1005. τίνα πότμον εἴληχε βιότȣ Iph. T. 914. πρώραν βιότȣ Tr. 103. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 389. βίοτος εὐδαίμων ib. 909. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. τίνα βίοτον ȣ̓κ ἔτλας; Hel. 220. λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ἀλατείᾳ βιότȣ ib. 530. ἤπȣ προσήτεις βίοτον; ib. 797. vid. etiam Dan. fr. V. 4. ἔχεις βίοτον; Ion. 326. ἄτεκνον ἔλαϐεν ἀρὰ βίοτον ib. 791. εἰς ἄλλας βιότȣ μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 429. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς ib. 699. ὑποϛρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν ib. 737. οἷσιν ὅσιον—φίλον ἐν βιότῳ El. 1352. ἐκ λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκȣ͂σι βίοτον Antiop. fr. VII. 2. ȣ̓͂τε βίοτον ὠφελεῖ Er. fr. X. 3. ἀνάθημα βιότȣ Meleag. fr. XIII. 5. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τηλȣ͂ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI. τρισσῶν βιότων ἐνὶ Bel. fr. XVI. 3.

Βιȣ͂ν. ἡδέως ζητῶν βιȣ͂ν Ar. fr. XXX. 1. βιοῖ ȣ̓δεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. etiam Epist. V. τὴν αὔριον μέλλȣσαν εἰ βιώσεται Al. 787.

Βιϛόνων τύραννον Al. 1025.

Βιώσιμος. βιώσιμος χρόνος Al. 653. ȣ̓ βιώσιμον Her. 606.

Βλάβη. εἰς βλάβην τινὰ Or. 240. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν Hip. 511. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. ȣ̓κ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω ib. 360. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην Bac. 1302. σωτὴρ βλάβης Her. 640. σ' ἔμηνε θεȣ͂ τις βλάβῃ Ion. 520. ἔχει τίνα βλάβην; ib. 1350. εἰ φέροι τινὰ βλάβην Ar. fr. VIII. 2. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Tem. fr. XI. σοφοὶ συγκρύπτȣσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III.

Βλάβος. τόδε σοὶ βλάβος Her. 256. τί τȣ͂το σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. πόλει ȣ̓δὲν ἥκομεν βλάβος Her. F. 824.

Βλάπτειν. μὲ πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. εἰσαῦτις ἔβλαψε Sup. 415. μὴ βλάψαι πόλιν ib. 557. ὥς σε λόγχῃ—βλάβῃ ib. 578. ȣ̓δένα βλάπτει βροτῶν Cy. 522. ἃ σὲ βλάψει Her. 704. τȣ͂σδε βλάψω θανὼν ib. 1044. κέλευθον εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ ϛείβων ἀνοσίῳ Hel. 874. ἃ βλάπτȣσιν σέμν' ἀναθήματα Ion. 107. τὸν νȣ͂ν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. πάτραν βλάπτειν Fr. inc. B. 32. 2. ȣ̓δὲν βλάψειν ἐοίκασιν Epist. I. ȣ̓ βλάπτων πόλιν Sup. 524. βλάπτων ἐκείνȣς μηδὲν Her. 264. τȣ̀ς φίλȣς βλάπτοντες Hec. 256. εἴ τι βλάπτεται Sup. 237. βλάπτεσθ', ἐμȣ͂ γε μὴ μιαίνοντος θεȣ͂ς; Her. 265. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται Ion. 177. βλάπτῃ τί πατρὶ τιμωρῶν; El. 974.

Βλαϛάνειν. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαϛεν Med. 1256. ἐκ μεγάλων ἐβλαϛήκασι Iph. A. 594. ἐξ ἧς

Ἀτρεὺς ἔβλαςεν Iph. T. 3. ἐκ γῆς ἔβλαςεν Ion. 267. ἔνθ' ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν ςάχυς ἔβλαςεν Her. F. 5. πόθεν ἔβλαςον Fr. inc. CLV. 11. δεινὸν ἐχθροῖς βλαςάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. τὰ ἀπ' αἰθερίου βλαςόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ταύτης ἄπο βλαςῶσι παῖδες An. 665.

Βλάςημα. τέκνων γλυκερὸν βλάςημα Med. 1099. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάςημ' ἄνω Bac. 1069. γῆς τεμεῖν βλαςήματα Hec. 1204. ςεφανοῦν κρᾶτα κισσίνοις βλαςήμασιν Bac. 177. νεόγονα βλαςήματα Cy. 205. ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαςήματα Her. 1006. καλὰ βλαςήματα Hel. 1281. τοῖσι γῆς βλαςήμασιν Her. F. 178.

Βλασφημία. βλασφημίαν τις ἐφθέγξατο Ion. 1189.

Βλαχὴ, dor. pro βληχή· βλαχαὶ τεκέων Cy. 48. et 59.

Βλέμμα ἡδὺ Her. F. 306.

Βλέπειν. οὐκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν Hec. 585. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα ib. 681. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. κἄβλεψαν (i. e. καὶ ἔβλ.) ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας ib. 1380. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν ib. 470. βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν Hip. 416. πῶς ἂν ὡὐτὸς κατθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. βλέψον πρὸς αὐτοὺς, βλέψον ib. 391. et Her. 226. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. κουρὰν βλέπεις ib 821. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. πρὸς τί χρὴ βλέπειν (i. e. vivere); An. 405. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284. σκοτεινὰ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι ib. 325. βλέψον εἰς ἡμᾶς Iph. A. 320. et πρὸς ἡμᾶς ib. 1238. et Hel. 1458. et Her. F. 1227. οὐ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1219. cf. etiam v. 1250. μηκέθ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. βλέπειν φάος ib. 674. ὡς ὑμᾶς βλέπω ib. 1056. τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω ςείχοντα Rh. 627. οὐ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω Cy. 210. εἰ αὐτὰ μὴ βλέπεις ib. 353. καλὸν βλέπω ib. 550. ἕως φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60. τί βλέπεις πρόσω; ib. 333. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχὺ ib. 744. πρὸς σὲ βλέπω Her. F. 81. βλέπει δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 163. ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν ib. 221. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 435. βλέψον εἰς τόνδε El. 567. ἐς ὄγκον οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmæon. fr. II. 2. εἰς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. δοκεῖ βλέπειν ἀγάλματα Eu. fr. IX. 3. εἰς μίαν βλέπουσι Inus fr. VII. 6. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2. εἰ βλέποντι φίλῳ χρώμεσθα Hec. 311. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. εἰς πρόσωπον βλέπων ib. 280. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι βλέπων Al. 262. εἰς γῆν ἔςη βλέπων Iph. A. 1577. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. βλέπων φάος Rh. 971. βλέπων ἀπέδωκεν ἄν σοι τήν γ' ἔχειν Hel. 1017. σὸν βλέπων πρόσωπον Ion. 925. βλέποντι σημαίνεις κακὰ Her. F. 1230. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. Ὀρέςου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων ib. 560. σὸν κασίγνητον βλέπων ib. 569. τοῦ βλέποντος (viventis) μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόσῳ ἀκούων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν An. 179. εἰς πῦρ βλέποντες Sup. 212. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. νοσοῦσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 3. βλέπουσα φῶς Hec. 668. βλέπουσ' ἂν αὐγὰς An. 936. βλέπουσαν παῖδα Iph. A. 1612. βλέπουσα εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ Dic. fr. XIV. 3. ὄμματα βλέποντα Ph. 1124. βλέποντα σώματα Hel. 589. βλέψας ἐς Ἄργος Ph. 1373. Παλλάδος βλέψας πρὸς οἶκον ib. 1382. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα Iph. A. 1412. εἰς λόγους καὶ οἰκτίσματα βλέψας Her. 160. εἰς τάσδε βλέψασα Sup. 8.

Βλέφαρον. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. ἑλίσσετε βλέφαρον ib. 1266. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον Ph. 546. ἴδε βλέφαρον Al. 399. νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον; Iph. A. 321. γόος—τὸ σὸν νο-

τίζει βλέφαρον Iph. T. 833. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τυφλοῖ βλέφαρον ib. 669. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν Hel. 679. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. βλέφαρον τέγγυσ' ἁπαλὸν ib. 1339. εἰ βλέφαρα κινήσεις Or. 157. δινεύων βλεφάροις ib. 835. ξυνάρμοσον βλέφαρά μυ τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα ib. 1495. δάκρυσί μυ βλέφαρα—τέγγεται Hip. 853. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον ib. 284. βλέφαρα πρὸς τἄναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ἄδιςος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἀῦς ib. 556. ξυνάψαις βλέφαρα Bac. 746. Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων Cy. 483. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; Hel. 463. ὑτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα ib. 954. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. νὺξ ἔχει βλέφαρα ib. 1071.

Βλῆμα. βλήματ' ἐν κύϐοις βαλεῖν Sup. 330.

Βοά. vid. βοή.

Βοᾶν. τι βοᾷς; Hec. 178. γόνασι προσπεσὼν βοᾷ Or. 1332. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph. 1161. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. βοᾷ ὅρκυς Med. 21. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ ib. 205. τίνα βοᾷς λόγον; Hip. 572. παῖς 'Αμαζόνος βοᾷ ib. 582. βοᾷ, βοᾷ δέλτος ἄλαςα ib. 877. ὦ βόησον Al. 235. ὅτε νιν βόασε κτανεῖν An. 297. βοᾷ,—ἰςορῶν τάδε ib. 1125. βοᾷ ἱερεὺς Iph. A. 1584. τᾶς ὑκ εὐμύσυ μολπᾶς βοᾷν ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 145. βοᾷ κυναγὸς ὣς ib. 284. πολλοῖς κωκυτοῖσιν—βοᾷ Σκ. Tr. 29. βοάσατ' εὖ τὸν 'Υμέναιον ib. 335. βοᾷς τὸν παρ' ᾅδῃ παῖδ' ἐμὸν ib. 586. ὑπὲρ τεκέων βοᾷ ib. 829. βοᾷ, βοᾷ· μᾶτερ ib. 1091. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς ib. 1310. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. βοᾷ· τίς μ' ἔμελλεν—κτανεῖν; Ion. 1210. βοάσω; ib. 1447. βοᾷ, βοᾷ, ςενάζων—Her. F. 752. sq. cf. etiam v. 975. sq. μὴ βοᾶτε ib. 1048. κάρυκι βοᾷν παραδῦναι Epig. III. 8. ὁ διφρηλάτας βοᾶτ' (i. e. ἐϐοᾶτο) Iph. A. 216. λωτὸς βοάσθω ib. 438. δεῖν' ἐν 'Αργείοις βοᾶται ib. 1346. χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ὑμνῳδίαις Hel. 1450.

Βόειος. γάλα βόειον Cy. 217. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Βοή. κακογλώσσυ βοῆς Hec. 661. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. κλύω βοὴν ib. 1325. βοὴ κατὰ ςέγας ib. 1331. βοῆς ἀκῦσαν Ἄργος ib. 1530. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. προσπόλων ἀκύομεν βοὴν An. 822. σὺν πολλῇ βοῇ Sup. 701. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ib. 721. τίνα βοήν; Iph. A. 1346. τίς ἵςησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἐφθέγξατο βοήν τινα ib. 1386. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690. ποίαν βοὴν ἀνωλόλυξας Tr. 999. θηρῶν ὑκ ἂν ἤκυσας βοὴν Bac. 1083. ἦν πᾶσ' ὁμῦ βοὴ ib. 1129. τίς ἡ βοὴ βωμῦ πέλας ἔςηκε; Her. 73. βοὴν ἔςησε ib. 129. cf. etiam v. 656. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα Hel. 1592. βοῆς ἠκύσατε El. 747. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. 2) Form. dor. βοά. βοὰν βοὰν ἀΰτῶ, βοὰν Hec. 1092. ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον φέρω βοὰν Or. 148. κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. βαρϐάρῳ βοᾷ ib. 1386. et Ph. 685. et 1311. Φοίνισσαν βοὰν κλύυσα Ph. 308. ἤϊον βοὰν ib. 1043. ἔκλυον βοὰν Med. 131. et 135. τί μάτην τείνυσι βοάν; ib. 201. ἀκύεις βοάν; ib. 1273. ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 588. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. φονία βοὰ ib. 556. βοὰν, βοὰν 'Ελλὰς κελάδησε Hel. 375. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; Her. F. 910. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879. κλύεις ὑπώροφον βοάν; ib. 1166. βοὰν ἔλασκε ib. 1213. 3) plur. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. ἀείδυσ' Ἕλλησι βοὰς Ion. 92.

Βοηδρομεῖν. βοηδρομῆσαι πρὸς δόμυς τυραννικὺς Or. 1356. βοηδρομῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν ib. 1476. κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν ib. 1510. ὑκυν ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε; ib. 1622. βοηδρομεῖτε πάντες Hip. 776. φίλοισιν βοηδρομεῖν Rh. 333. ὕςερος βοηδρομεῖς ib. 412. βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Her. 122.

Βοηδρόμος. ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. ποδὶ βοηδρόμῳ Or. 1290. βοηδρόμυς ὁρῶ El. 963. βοηδρόμυ σπυδῆς Or.

1571. ὑϛέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441.

Βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79.

Βοιϐία λίμνα Al. 593.

Βοιωτοί. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.

Βοιωτὸς, *nom. propr. viri* Melan. fr. XXVIII.

Βολή. ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πρὸς ἡλίȣ βολὰς ib. 1259. ἑῴοις βολαῖς ἀελίȣ Ph. 173. ὠλέναιν βολαῖς ib. 669. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς ib. 1152. κεραυνίȣς βολὰς Tr. 92. ἡλίȣ βολαῖσιν Bac. 458. λευκῆς χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135.

Βόλος. εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. εἰς βόλον καθίϛαται Bac. 846. ἢν ἐκσπάσωμαι βόλον El. 582.

Βορά. ȣ̓δὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. cf. etiam Sup. 47. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112. δι' ἀψύχȣ βορᾶς ib. 952. ἐν γαϛρὸς βορᾷ Sup. 865. ὡς βορᾶς γευσαίατο Iph. A. 423. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. νῆϛις βορᾶς ib. 973. βορᾶς κεχρημένȣς Cy. 88. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. μήλων βορᾷ ib. 122. βορᾷ χαίρȣσιν ἀνθρωποκτόνῳ; ib. 127. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς ib. 248. βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν ib. 253. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις ib. 288. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἑταίρων πλησθεὶς βορᾶς ib. 408. τῆς ἀναισχύντȣ βορᾶς ib. 415. ȣ̓ δώσει βορὰν Hel. 509. εὐόχθȣ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρȣν Ion. 1169. cf. etiam El. 425. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 429. τίκτει βορὰν Chry. fr. VII. 5.

Βορέας Θρῄκιος Cy. 328.

Βόσκειν. αἱ ἐλπίδες βόσκȣσι φυγάδας Ph. 399. τὸ γένος ȣ̓κ ἔβοσκέ με ib. 408. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. τȣ̀ς βόσκοντας θεραπεύων ib. 183. τῇ βοσκȣ́σῃ χθονὶ Her. 826. πατρὶς ἡ βόσκȣσα γῆ Phaëth. fr. II. πόθεν ἐβόσκȣ Ph. 403. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617.

Βοσκή. θαλερὰς βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347.

Βόσκημα. ἐμῆς βόσκημα χερὸς Hip. 1356. βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ὑμεναίȣς Al. 579. ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676. πάντων Κυκλ. ἀντιδȣ̀ς βοσκήματα Cy. 164. ποιμένων βοσκήματα ib. 187. μηκάδων βοσκήματα ib. 188. τῶν ἐμῶν βοσκημάτων El. 494.

Βόϛρυχος. παρὰ βόϛρυχον Or. 1427. βόϛρυχον ἀμπετάσας Ph. 794. cf. etiam Hip. 202. πόλλ' ἐκήπευσε βόϛρυχον Tr. 1175. ἁϐρὸν βόϛρυχον τεμῶ Bac. 493. ξανθὸν ἔχων ἑταίρας βόϛρυχον Cy. 499. βόϛρυχος εἱλιγμένος Thes. fr. V. 7. ὦ βοϛρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα Or. 225. διὰ βοϛρύχων ib. 1267. ξανθοῖς βοϛρύχοις γαυρȣ́μενος ib. 1532. βοϛρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. cf. etiam Tr. 1182. θεῖσα ϛέφανον ἀμφὶ βοϛρύχοις Med. 1160. ξανθοῖσι βοϛρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235. ἐπὶ βοϛρύχοις πῦρ ἔφερον ib. 756. βοϛρύχȣς τεμῶ Hel. 1093. cf. etiam v. 1240. βοϛρύχȣς κεκαρμένȣς El. 515. βοϛρύχȣς ὁμοπτέρȣς ib. 530. βοϛρύχων ἀναδήματα ib. 882.

Βοϛρυχώδης. βοϛρυχώδεος ἁϐρὰ παρῇδος Ph. 1493.

Βοτάνα ποιηρὰ Cy. 45.

Βοτήρ. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμὲν Rh. 271.

Βοτόν. φέρϐειν βοτὰ Hip. 75. ἡ γῆ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.

Βότρυς. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν Ph. 238. βότρυος ἐν δαιτὶ Bac. 261. βότρυος ὑγρὸν πόμα ib. 279. βότρυος γάνος ib. 381. βότρυος εὐΐȣ πῶμα Cy. 191. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. ἐκ Διονύσȣ βοτρύων Ion. 1232. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. βότρυσιν ἔϛεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2.

Βοτρυώδης. βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσȣ χάριν οἴνας ib. 534.

Βȣθυτεῖν. ἔνθα βȣθυτεῖν πρέπει Hec. 261. μάτην ἐβȣθυτȣ̃μεν Tr. 1242. ἵν' ἡμῖν βȣθυτεῖ λάθρα Ion. 1031. πολλάκις με βȣθυτεῖν El. 805. ὅθεν σε βȣθυτῶν ἐσόψεται ib. 635. βȣθυ-

τῶν Νύμφαις ib. 785. τῶν βϑθυτϑντων ὄντας εὐσεϐεϛέρϑς Dan. fr. XII. 7.

Βϑθυτος. βϑθυτον ἡμέραν Hel. 1490. βϑθύτῳ σὺν ἡδονῇ Ion. 664. βϑθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Βϑκόλος. Πάρις ὁ βϑκόλος Iph. A. 180. cf. etiam v. 574. et 1292. βϑκόλον κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 1. δίδωσι βϑκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ἐν ῥοιϐδήσει βϑκόλων Iph. A. 1086. τίς θαλάσσης βϑκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. φαύλϑς μάχεσθαι βϑκόλϑς ἡγϑμεθα ib. 305. βϑκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713.

Βϑλεσθαι. τύμϐον βϑλοίμην ἂν ἀξιϑμενον ὁρᾶσθαι Hec. 319. εἰ μὴ βϑλήσομαι ib. 347. βϑλει πεσεῖν πρὸς ϑδας ib. 405. εἴ τοι με βϑλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. εἰ κτανεῖν ἐβϑλετο ib. 796. ἅ τις βϑλοιτο ib. 819. βϑλομαι ἀνόσιον ξένον δϑναι δίκην ib. 852. ἴδιόν τι εἰπεῖν βϑλομαι ib. 978. ὃ βϑλομαι, ἡδὺ Or. 1175. εἰ βϑλει μαθεῖν ib. 1578. et Ph. 119. βϑλει σὺ μέντοι, κϑχὶ βϑλήσῃ τάχα Ph. 906. τοσϑτον σϑ τυγχάνειν βϑλήσομαι Med. 259. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βϑλϑ Hip. 517. δεινὰ βϑλεται εἰς σὲ An. 62. τὸ βϑλεσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. τῷ βϑλεσθαι θέλων ib. 338. δύναι' ἄν, εἰ βϑλοιο Bac. 945. δρᾷν μὲν σύ γ' ϑχ οἷός τε, βϑλεσθαι δ' ἴσως Her. 692. πέφυκά τ' εὐσεϐεῖν, καὶ βϑλομαι Hel. 1004. τί βϑλόμεσθά γ' ἄλλο; Ion. 558. μεγάλα βϑλεσθαι κακὰ Her. F. 854. ἃ δρᾷν ϑ βούλομαι ib. 858. ἔπραξε βϑλησιν, ἣν ἐβϑλετο ib. 1305. ἃ γϑν βϑλει El. 770. χρυσὸν μάλιϛα βϑλομ' ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. τῶν ὁμοίων βϑλεται κρατεῖν Antig. fr. V. 3. ϑδὲν φρονεῖ δίκαιον, ϑδὲ βϑλεται Ix. fr. II. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βϑλεται πατὴρ Rha. fr. II. 4. vid. etiam v. 10. ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βϑλεται Fr. inc. XVI. 4. ὃ βϑλεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. ϑ βϑλομαι πλϑτϑντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. ἡ φύσις ἐϐϑλεθ', ᾗ νόμων ϑδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βϑλεται Fr. inc. B. 28. 2. βϑλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185. ϑδ' ἐπὶ τὸ κείνϑ βϑλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. εἴπερ τῷδ' ἐϐϑλήθης χάριν θέσθαι Hec. 1211. θεὸς ἐϐϑλήθη τάδε Hip. 476. ἐν ϑδὲ βϑληθείς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. βϑληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. πολλοὶ βϑληθέντες—ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. et sic porro.

Βϑλεύειν. ἄνακτι βϑλεῦσαι φόνον Hec. 856. cf. etiam Rh. 951. ἤν τι βϑλεύσω κακὸν Hec. 870. χρηϛὰ βϑλεύϑσ' ἀεὶ Or. 771. et 907. πάντ' ἐϐϑλευσα ib. 1090. μή τι βϑλεύσῃ νέον Med. 37. μή τι βϑλεύσῃς κακὸν ib. 317. vid. etiam Sis. fr. I. 22. βϑλεύειν καλῶς Rh. 108. τίς ἄλλος —ἔδρασεν, ἢ 'βϑλευσεν; ib. 862. ἃ 'ν δοκῇ, βϑλεύσομεν Bac. 841. σὺ νῦν βϑλευέ τι Ion. 984. τοιαῦτ' ἐβϑλευσε El. 269. σὺ τϑνθένδε βϑλευσον ib. 618. τοιαῦτα βϑλεύματα, εἰς ϑς ἐχρῆν ἥκιϛ', ἐβϑλευσεν ib. 1012. ταῦτ' ἐβϑλευσεν πατὴρ Fr. inc. C. 2. βϑλεύει κακὰ Fr. inc. CLVII. 3. μεγάλα βϑλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. βϑλεύϑσα καὶ τεχνωμένη Med. 402. δέξαιο βϑλεύσαντος εὖ Hip. 89. δυσμεναίνω τοῖσι βϑλεύσασιν εὖ; Med. 874. 'Ανδρομάχην κτανεῖν—βϑλεύσασα An. 808. βϑλεύϑ τότε Or. 636. ὡς καλῶς βϑλεύομαι ib. 1131. βϑλεύϑ, ἐπείπερ εἶ σοφὸς Ph. 742. τϑτ' ἐγὼ βϑλεύσομαι Hip. 723. τὸ λῷϛον σοῖσι βϑλεῦσαι δόμοις ib. 901. ὅστις εὖ βϑλεύεται An. 1281. θάνατον, ὃν πατὴρ βϑλεύεται Iph. A. 1102. βϑλευσόμεσθα Rh. 130. νεανικὸν βϑλευμα βϑλεύσαιό τι Antiop. fr. XLII. 5. ϑδεὶς μετ' ὀργῆς ϑδὲν εὖ βϑλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. μῶν βεβϑλευμαι κακῶς; Med. 567. ἄμεινον νῦν βεβϑλευμαι τάδε ib. 893. μὴ ϑ βεβϑλευσαι καλῶς Sup. 248.

Βϑλευμα. χρηϛὸν βϑλευμα Sup. 439. σοφὸν βϑλευμα Antiop. fr. XII. 3. νεανικὸν βϑλευμα ejusd. fr. XLII. 5. ἄνασσα πράγϑς καὶ βϑλεύματος Tel. fr. XV. 1. ϑκϑν κακύνῃ τοῖσδε σοῖς βϑλεύμασιν; Hec. 251. ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βϑλεύμασιν ib. 331. φροντίδων βϑλεύματα ib. 626. ἐξιϛορῆσαι ὁδὸν βϑλευμάτων ib. 744. ἤ πϑ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βϑλευμάτων; Or. 1085. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βϑλεύματα Ph. 700. 'Ετεοκλέϑς βϑλεύματ', ϑχ ἡμῶν, τάδε ib. 1640. καινῶν ἀγ-

γελον βελευμάτων Med. 270. et Tr. 703. ἑλεῖν βελεύματα Med. 372. κούφως φερέση κρεισσόνων βελεύματα ib. 449. λιμὴν βελευμάτων ib. 769. πάντα τἀμά σοι βελεύματα λέξω ib. 772. μετεῖναι τῶν βελευμάτων ib. 886. χαιρέτω βελεύματα τὰ πρόσθεν ib. 1044. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βελευμάτων ib. 1079. τοῖς ἐμοῖς βελεύμασι Hip. 28. et Sup. 398. ἐδεὶς ἀντερεῖ βελεύμασιν Hip. 402. κακὰ βελεύματα ib. 650. ἐμοῖς χρώμενος βελεύμασιν ib. 1263. ἐξηπατήθη δαίμονος βελεύμασιν ib. 1406. θανασίμων βελευμάτων An. 1059. et Her. F. 1153. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βελευμάτων Sup. 336. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βελευμάτων ib. 1050. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βελευμάτων Iph. T. 1290. cf. etiam Hel. 549. ἴϛορας βελευμάτων Iph. T. 1431. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βελεύματα Rh. 156. τοῖσι σοῖσι πείσομαι βελεύμασιν Bac. 844. τὰ Διὸς βελεύματα Hel. 37. τῶν ἐμῶν βελευμάτων ib. 1434. et El. 1109. μητρὸς ἐκ βελευμάτων Ion. 1564. κακοῖς βελεύμασιν Her. F. 273. τοιαῦτα βελεύματα ἐβέλευσεν El. 1011. τῶν κακῶν βελευμάτων Œd. fr. IV. 1.

Βελευτήριον. δόλια βελευτήρια An. 447. εἰς βελευτήρια ib. 1098.

Βελή. ἔγνως τὴν νικῶσαν βελὴν Med. 913. καιριωτέραν βελὴν Her. 473. βελῆς ἐδέν ἐϛιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. πικρᾶς βελᾶς El. 161. δόλιαι βελαὶ Med. 413. ἐ μένεσι τῶν θυοσκόπων βελὰς Rh. 69. ἐν δίκης βελαῖσιν Antiop. fr. XLII. 1. βελαὶ ἔχεσι τῶν γεραιτέρων κράτος Mel. fr. XVII. 2.

Βέλησις An. 703. ἡ βέλησις πάρα Iph. T. 1019. ἔπραξε βέλησιν, ἣν ἐβέλετο Her. F. 1305.

Βεπόρος. σφαγεῖς βεπόροι An. 1135. ἀμφὶ βεπόροισιν ὀβελοῖσι Cy. 301.

Βοῦς. βοῦν ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις An. 721. βοὸς γάλα Cy. 136. βοῦς ἕβδομος Er. fr. XVII. τὸν ἀμφὶ βοῦν ῥιφέντα Mel. fr. XXVIII. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579. τὸν ἀμφὶ βεσὶ βεκόλον τραφέντα ib. 1292. βοῦς ἤλθομεν νίψοντες Iph. T. 255. ἐπεὶ βοῦς πόντον εἰσεβάλλομεν ib. 261. ἡλίε ἁγναὶ βόες Tr. 439. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690. βοῦς εἰς ἀρέρας εἰσβαλὼν El. 79. βεσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Βέϛαθμον. πρὸς Ἴδης βέϛαθμα Iph. A. 76. λιπὼν βέϛαθμα Hel. 29.

Βέϛαθμος. ἀμφὶ βεϛάθμες Hel. 363.

Βεσφαγεῖν El. 627.

Βέτας. ἀνὴρ βέτας Hec. 646. Ἰδαῖον βέταν ib. 944. βέταν φόνον Hip. 537. ϛαθμὲς ἐπὶ βέτα An. 280.

Βεφορβεῖν. ἐβεφόρβεν ξένῳ Al. 8.

Βεφόρβιον. βεφόρβια ἄγεσθαι Al. 1034. ὡς ὁρᾷ βεφόρβια πίπτοντα Iph. T. 301. εἰς πατρὸς βεφόρβια Mel. fr. XXI.

Βεφορβός. βεφορβὸς ἥκει Iph. T. 237. vid. etiam v. 265. βεφορβὸς ἀνὴρ ib. 462. βεφορβὸς ἄξιος δόμων; El. 252.

Βραβεία. ὅπως κλύοιμί σε κοινὰς βραβείας Ph. 453.

Βραβεύειν. βραβεύειν τὲς λόγες Hel. 1002. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα ib. 1079.

Βραβεύς. ἡμῖν τε φόνε γενε βραβεὺς Or. 1065. βραβεὺς λόγε τεδ' εἰμὶ Med. 274. μόχθων βραβεὺς Hel. 710. δίκης βραβεῖς Or. 1650.

Βραδύνειν. σύ τοι βραδύνεις Her. 733.

Βραδύπες. βραδύπεν ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 66.

Βραδύς. ἔχεις με—βραδὺν Hec. 863. κἂν βραδύς τις ᾖ λέγειν Her. F. 237. cf. etiam Tel. fr. XIX. 2. βραδεῖ ποδὶ ϛείχεσα Fr. inc. II. 3. ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς Fr. inc. B. 32. 2. βραδεῖς μῦθοι Ph. 456. τὸ τε ποδὸς βραδὺ Ion. 742.

Βραυρωνία θεὰ Iph. T. 1463.

Βραχίων. νέῳ βραχίονι Hec. 15. ἐκ νέε βραχίονος ib. 407. ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κεφίζων Ph. 123. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194. κορυφαῖς ὑποβαλὼν βραχίονα Bac. 948. βραχίονος ἀγχόναισιν Her. F. 154. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα ib. 1095. βραχίων σθεναρὸς El. 389. καρτερε βραχίονος Antiop. fr. V. 3. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. ὦ βραχίων Her. 740. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν

βραχίοσι Hec. 836. λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν Ph. 1143. νέοι βραχίοσιν Sup. 738. νέων βραχιόνων ἥβητὴν τύπον Her. 858. σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν ib. 1099.

Βραχύς. βραχὺς λόγος Or. 446. et fr. inc. XC. 1. ἐν βραχεῖ χρόνῳ Ph. 924. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. βραχύς σοι—ἦν βιώσιμος χρόνος Al. 652. βραχὺς αἰὼν Bac. 395. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. τὸν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. εἰς βραχὺν χρόνον Her. F. 957. cf. etiam El. 940. βραχεῖ μύθῳ Er. fr. II. 5. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. γνώμῃ βραχείᾳ Hip. 644. βραχείας προφάσεως ἔδει Iph. A. 1180. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. vid. etiam Sup. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. etiam Æol. fr. IX. 1. ὅταν βλέπω βραχὺ Ion. 744. βραχὺ ἀναστένει Or. 156. γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ ib. 1103. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς, εὖ, βραχέα Iph. A. 378. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται ib. 400. ἐκ βραχιόνων, *paucioribus verbis* Sup. 478.

Βρέμειν. ὅταν ἱερὰ παίγματα βρέμῃ Bac. 162. πάταγον ἀσπίδων βρέμειν Her. 832. πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων Ph. 113. τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83. ἵππον οὐράνια βρέμοντα ib. 520. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962.

Βρέτας. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας Ph. 1256. cf. etiam v. 1482. βρέτας θεᾶς Al. 977. An. 311. et Iph. T. 980. 986. 1179. et 1477. ἔστ' ἐν δόμοισι βρέτας Iph. T. 1040. cf. etiam v. 1044. 1165. 1199. 1291. 1453. 1481. et 1489. βρέτας Διὸς τροπαίου Her. 936. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας El. 1254. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3.

Βρέφος. βρέφος ἦν τότε Or. 377. σπείρας βρέφος Ph. 22. ἐκθεῖναι βρέφος ib. 25. ἔτι βρέφος ib. 655. et Iph. T. 232. et 1250. βρέφος ἔκβολον οἴκων Ph. 811. βρέφος φονεύειν An. 300. βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914. βρέφος τοὐμὸν προσούρισας Iph. A. 1151. βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. βρέφος ἔλιπον Iph. T. 834. ὦ κτανὼν βρέφος Tr. 921. βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατε; ib. 1165. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον Bac. 289. τὸ Διὸς βρέφος ib. 522. ὅτ' ἦν βρέφος Hel. 11. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ἄντρον Ion. 16. βρέφος νεογνὸν ib. 31. et 280. βρέφος λέγουσιν, sc. αὐτὸν ἀφικέσθαι ib. 317. τεκοῦσα βρέφος Φοίβῳ ib. 503. νεογόνον βρέφος ib. 1339. βρέφος νήπιον ib. 1399. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν ib. 1454. δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος ib. 1599. ἔτεκον μόνη βρέφος El. 1129. βρέφος, *o infans* An. 723. βρέφη φίλια Tr. 557. βρέφη λιποῦσαις Bac. 701.

Βρέχειν. μέθῃ βρεχθεὶς El. 326.

Βρίζειν. ὄμμ' οὔτ' ἐκοίμισ', οὔτ' ἔβριξεν Rh. 825.

Βρίθειν. ὄλβῳ βρίθειν εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ Tr. 216. ξίφεσι βρίθων καὶ πυρὶ καὶ μάχαις Ph. 1551. πίνῳ βέβριθα El. 305. τῷ οὐ βρίθεται; Cress. fr. IX. 2.

Βρῖθος Tr. 1050.

Βρόμιος. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς ib. 792. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ ib. 84. cf. etiam v. 88. 115. 141. 329. 375. 446. 536. 546. 593. 629. 725. 789. 974. et 1248. οὐ τάδε Βρόμιος Cy. 63. Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν ib. 99. οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν ib. 112. Βρομίου πῶμα ib. 123. τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον ib. 617. Βρόμιος ἐναίρει γᾶς τέκνον Ion. 216. παρὰ Βρόμιον οἰνοδόταν Her. F. 682. ὦ Βρόμιε Cy. 1. Βρόμιε, Βρόμιε Bac. 411. et 584. ὦ ἄναξ Βρόμιε ib. 1030. 2) *adject.* βρόμιος σηκὸς Ph. 1740. βρομίῳ θύρσῳ Her. F. 890. ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. κρόταλα βρόμια ib. 1324.

Βρόμος. βαρὺν βρόμον μεθῆκε Hip. 1202. βρόμον ἐπὶ φόνιον Her. F. 1212.

Βροντή. νερτέρα βροντὴ Διὸς El. 748. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 33. βροντῆς πνεῦμα Fr. inc. CXXXVII.

βροντᾷ ϛεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1046. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. πταμένας Διὸς βροντᾶς Bac. 90. vid. etiam v. 599. βαρύβρομοι βρονταὶ Ph. 190. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327.

Βρότειος. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. φῶτα βρότειον Bac. 542. βροτείῳ ib. 1002. λαιμῶν βροτείων Her. 822. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1. βροτείας ὁμιλίας Hip. 19. τῆς βροτείας φρενὸς ib. 936. ψυχὴν βροτείαν Sup. 777. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. δυστυχίᾳ βροτείῳ El. 741. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 2. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. αἷμα βρότειον Ph. 945. et Iph. T. 406. βρότειον γένος Hip. 618. et Œd. fr. XVII. 15. et βροτείῳ γένει Hel. 1354. et γένȣς βροτείȣ Sis. fr. I. 7. ἐν τοῖς βροτείοις Iph. T. 573. βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. 2.

Βροτήσιος. βροτησίᾳ χερὶ Or. 271. μορφὴν βροτησίαν Bac. 4. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων An. 1256. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1524.

Βροτοκτόνος. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384.

Βροτὸς Iph. T. 895. ȣ̓κ ἐᾶν βροτὸν τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεϛάναι Ph. 86. βροτὸς εἰς θεὸν An. 1197. σκαιὸν ἡγȣ̃μαι βροτὸν Her. F. 283. κράτιϛον μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. ὅθεν σ' ἐμφανῶς κλῄζει βροτὸς Phaëth. fr. X. 2. ταύρȣ καὶ βροτȣ̃ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἐπίσημος ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ȣ̓ ῥᾴδιον βροτοῖσιν ib. 664. πολυπονωτάτην βροτῶν ib. 722. ἀθλιωτάτη βροτῶν ib. 811. τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. βροτῶν ὁ πᾶς ἀϛάθμητος αἰὼν ib. 979. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. πολλὴ ἐν βροτοῖσι Hip. 1. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη ib. 207. βροτῶν γένος ib. 1415. βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 785. χρὴ εἰπεῖν ȣ̓δέν' ὄλβιον βροτῶν An. 100. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐϛι τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. sed contrarium vid. vers. 199. ὦ ταλαίπωροι βροτοὶ ib. 949. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. νȣ̃ς βροτῶν Tr. 886. ἀοιδὰς δόντες ὑϛέροις βροτῶν ib. 1245. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν Οὐρανίδαι Bac. 392. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 873. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς ib. 876. et 896. ὀργὰς πρέπει θεȣ̀ς ȣ̓χ ὁμοιȣ̃σθαι βροτοῖς ib. 1346. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cy. 284. ἔργοις βροτῶν ib. 375. ὦ θεῶν ȣ̓δὲν, ἢ βροτῶν, μέλει ib. 601. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. κοινός ἐϛιν ȣ̓ρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. βροτῶν ὑπηρέτȣν χαίρȣσιν Ion. 638. κάμνȣσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. περίβλεπτος βροτοῖς ib. 508. οἱ ἀμείνονες βροτῶν ib. 634. φρονεῖν βροτȣ̀ς ἐξάγεται ib. 775. εὐεργέτης βροτοῖσι ib. 1252. αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. ἔχθιϛος βροτῶν ib. 832. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν ib. 1177. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενȣ̃ς τυχὼν Dan. 9. πλεῖϛα σφάλλει βροτȣ̀ς Æol. fr. III. 2. διὰ δ' ἔκρινεν—γᾶ βροτȣ̀ς Alex. fr. XII. 4. ȣ̓κ αἰσχρὸν ȣ̓δὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς And. fr. X. 1. ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν ejusd. fr. XX. 1. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν ejusd. fr. XXVI. 2. τὸ μαίνεσθαι ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι Antiop. fr. XXXIX. 2. βροτοῖσιν εὔκρας ȣ̓ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. δεξίωμα κάλλιϛον βροτοῖς Bel. fr. XV. 1. πȣ̃ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; ejusd. fr. XX. 1. πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18. ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ Inus fr. IV. 1. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Œd. fr. V. 2. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 1. ὁ πλεῖϛα πράσσων πλεῖϛθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. τὸν ὄλβον ȣ̓δὲν ȣ̓δαμȣ̃ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. βροτῶν νοσȣ̃σιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐλπίδες ψεύδȣσι βρο-

τὺς Pro. fr. VI. πόνος ὑκέτ' ἀλγύνει βροτὺς St. fr. V. 2. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὺς Tem. fr. IV. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσυς Fr. inc. XXIX. 1. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς legitur βροτὺς. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6. σπέρμα δύϛηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. ὐδ' ὅμοιον ὐδὲν, ὐτ' ἴσον βροτοῖς Fr. inc. CCXXVI. χρυσός ἐϛιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. et sic compluribus aliis locis βροτοὶ pro *hominibus* occurrit.

Βροτοφθόρος. σκῦλα βροτοφθόρα Aug. fr. IX. 1.

Βρόχος. εὐτρέπιζε βρόχον δέρῃ Or. 951. κρεμαϛὸν ἅψεται ἀμφὶ βρόχον Hip. 770. cf. etiam v. 802. βρόχῳ δέρην ὐρανίῳ πελάσαι Al. 229. περίβαλε βρόχον Bac. 1020. βρόχῳ ἅψασαν δέρην Hel. 135. ἀγχόνειον βρόχον κατεδήσατο ib. 692. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. βρόχυς ἅπτειν κρεμαϛὺς Or. 1035. εἰσπεσῦσα δικτύων βρόχυς ib. 1315. κρεμαϛοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. ἐξ ἐπισπαϛῶν βρόχων ib. 783. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες ib. 557. βῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; ib. 721. τί με βρόχων εἴργεις; ib. 846. βρόχοις ἀνικήτοισιν ib. 997. δεσμὰ καὶ βρόχυς λαβὼν χεροῖν Iph. T. 1411. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. βρόχυς ἀρτωμένη Tr. 1012. μὲ βρόχοισι συνάψει Bac. 545. cf. etiam v. 615. τῷδε περὶ βρόχυς ἔβαλλε γόνασι ib. 619. ἄνευ βρόχων ib. 1172. θηρῶν βρόχυς κομίζετε Hel. 1185. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι ib. 729. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.

Βρύειν. βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107. παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. fin. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Βρύκειν Cy. 358. βρύκων ib. 371.

Βρῶσις. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεϛῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20.

Βρωτός. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Sup. 1110.

Βύειν, vel βύζειν. τῆς θανύσης εἰς θάλαμον βύσας Al. 1058.

Βύρσα. χεῖρα βύρσης κτύπυ παύσας Bac. 513. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Βυρσοτενής. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363.

Βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Βύσσινος. βυσσίνυς πέπλυς Bac. 819.

Βῶλος. βῶλον ἐξ Ὀλύμπυ Or. 983.

Βώμιος. ἐφ' ὗ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. βώμιοι πιτνῦντες An. 357. βώμιοι ἐπιϛᾶσαι Iph. T. 1284. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. cf. etiam v. 197. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93. θυσίαν βωμίαν Iph. A. 1593. ἀμφὶ βωμίαν ἔπτηξε κρηπῖδα Her. F. 984. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. ἀμφὶ βωμίυς λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ βωμίυς τροφὰς Ion. 52.

Βωμολόχος. βωμολόχων ἀνθρώπων Epist. IV.

Βωμός. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. ὐδέν σ' ὀνήσει—ὁ βωμὸς An. 162. αἱμάτυ θεᾶς βωμὸν ib. 259. προλείπω βωμὸν ib. 412. ἁγνὸν βωμὸν θεᾶς ib. 428. βωμῦ Θέτιδος ἀποσπάσαντές με ib. 566. cf. etiam Her. 250. ἔϛη 'πὶ βωμῦ An. 1124. βωμῦ κενώσας ἐσχάραν ib. 1139. βωμῦ πέλας ib. 1157. Iph. A. 1427. et Her. 73. ἀμφὶ βωμὸν Iph. A. 676. et 1481. Iph. T. 705. Rh. 508. Her. F. 1145. El. 792. ὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα ib. 1445. ἐνδεξιύσθω βωμὸν ib. 1473. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. πρὸς βωμὸν θεᾶς ib. 1555. cf. etiam v. 1568. et 1589. Iph. T. 258. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν φόνῳ Iph. A. 1595. βωμὸς,—ὗ καταϛάζει φόνος Iph. T. 72. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα ib. 859. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061. βωμὸς θεῦ Her. 61. βωμὸν καταϛέψαντες ib. 125. εἰ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βωμὸν ib. 245. ὐκ ἂν λίποιμι βωμὸν ib. 345. βωμῦ σπανίζυσα Hel. 806. ἐπὶ βωμὸν Ion. 1255. ὔτε βωμὸς—σώσει σε ib. 1275. ὁ βωμὸν ἔπτηξεν θεῦ ib. 1280. ἔκλειπε βωμὸν ib. 1306. τὺς ἀδίκυς βωμὸν

ὀχ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. λείψω βωμὸν ib. 1401. βωμῦ λιπῦσα ξόανα ib. 1403. βωμὸν καθίζω Διὸς Her. F. 48. βωμὸν πέριξ νήσαντες ξύλα ib. 243. ἐν κύκλῳ βωμῦ ib. 927. βωμὸν ἔπτηξ' ὕπο ib. 974. βωμὸς Πειθῦς Antig. fr. II. 2. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. ἴθι πρὸς βωμὸς Hec. 146. βωμῶν ἀποσπάσαντες ib. 290. ἰδὼν βωμὸς θεῶν Ph. 370. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι ib. 607. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς Al. 131. πάντας βωμὸς προσῆλθε ib. 168. ἐπὶ βωμὸς ἐλθεῖν ib. 976. βωμὸς κνισσᾷν βυθύτοισι προστροπαῖς ib. 1159. δῦλοι βωμὸς θεῶν, scil. καταφυγὴν ἔχυσι Sup. 268. ἔνθ' Ἄρτεμις βωμὸς ἔχει Iph. T. 86. βωμὸς αἰαζόντων ib. 226. βωμῶν ἀπείργει ib. 383. διατέγγει βωμὸς ib. 404. βωμὸς μηλοθύτας ζητῦσα ib. 1116. βωμοῖς παρίϛατο ib. 1314. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο ib. 1320. λείπω βωμὸς ἐμὸς Tr. 25. ἀμφὶ βωμοῖσι ib. 562. ἄξω 'πὶ βωμὸς Bac. 1356. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. ἀμφὶ βωμὸς ib. 422. βωμοί πέλας ib. 938. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. προχύτας—ἔβαλλε βωμὸς (i. e. εἰς β) ib. 804. θεῶν βωμὸς ῥυώμεθα Er. fr. I. 20.

Γ.

Γᾶ, dor. pro γῆ. γᾶς σκότον Hec. 208. τᾷ Σιμυντίδι γᾷ ib. 641. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. γᾶς ἐκ πατρῴας ib. 947. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. et Al. 237. et Bac. 371. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. φρῦδα φρῦδα γᾶ γᾶ ib. 1373. ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ ib. 1496. et Med. 148. Καδμείων γᾶν Ph. 224. ἔβας γᾶν πατρῴαν ib. 302. ἔμολε τάνδε γᾶν ib. 641. ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ib. 674. ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ ib. 677. βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. ἁπάντων γᾶ τροφὸς ib. 693. ἀμῦναι τᾷδε γᾷ ib. 695. γᾶς βασιλεῦσι ib. 806. ὦ γᾶ ib. 825. γᾶς Ἐρεχθιδᾶν ἄπο ib. 859. γᾶς λόχευμα ib. 1026. Θηβαίαν γᾶν ib. 1052. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας ib. 1063. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ib. 1072. ἰὼ γᾶ ib. 1297. et Med. 1251. Iph. A. 1497. Tr. 1302. El. 1177. σκοτίᾳ γᾷ Ph. 1735. γᾶς πατρίας ϛέρεσθαι Med. 653. ὦ γᾶ καὶ φῶς Hip. 672. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. ἐπ' ἀπείρυ γᾶς ib. 763. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν ib. 836. ἐκ πατρῴας γᾶς ib. 1148. ὅσα γᾶ τρέφει ib. 1278. Φθιάδος ἐκ γᾶς An. 862. πιτνῦντα πρὸς γᾶν ib. 1226. γᾶν φίλαν Ἰνάχυ θεῖτο Sup. 371. πέδον γᾶς ib. 829. κατὰ γᾶς ib. 1024. et Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἴχνος ἐν γᾷ κρῦσαι ib. 1043. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς Iph. T. 448. Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. γᾶς πελώριον τέρας ib. 1247. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. γᾶς παῖδα ib. 1259. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς ib. 1265. πρὸ γᾶς Rh. 243. et Her. 622. νὶν ἅδε γᾶ—οἴσει Rh. 377. ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ib. 721. πατρῴας ἀπὸ γᾶς Tr. 164. τὰν ἀγχιϛεύυσαν γᾶν ib. 224. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν ib. 229. τᾶσδε γᾶς πόσιν ib. 854. γᾷ πατρίᾳ ib. 857. ὐρανία—καταφθίνει γᾶ ib. 1299. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθε ib. 1319. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς Bac. 64. γᾶ πᾶσα χορεύσει ib. 114. γᾶ, o terra Her. 748. τᾶς πατριώτιδος γᾶς ib. 755. ὐδας γᾶς ib. 771. λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. Τρῳάδος ἐκ γᾶς ib. 534. Πριαμίδος γᾶς ib. 1173. ἄχλοα πεδία γᾶς ib. 1343. cf. etiam v. 1501. τᾷ Λακαίνᾳ γᾷ ib. 1489. γᾶς τέκνον Ion. 218. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς ib. 223. Φοιβήϊος γᾶ ib. 461. γᾷ πατρίᾳ ib. 483. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 352. γᾶς ἄναξ ib. 746. γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει ib. 795. γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807.

γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος ib. 1192. ἁ τεκῦσα γᾶ Alex. fr. XII. 4.

Γᾶθεν *adverb.* pro γῆθεν Tr. 1106.

Γαῖα. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. πόμ' αἵματος γενήσεται γαίᾳ Hec. 393. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ ib. 561. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. Ἄργυς γαῖαν ib. 713. γαίας ὑπερβαλόνθ' ὅρυς ib. 1644. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. γαῖαν μαρτύρομαι ib. 629. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 679. cf. etiam v. 1159. πένθεα γαίας ib. 814. πατρῴαν γαῖαν σῶσαι ib. 907. cf. etiam v. 955. τὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὺς ib. 1014. ἐλευθερώσω γαῖαν ib. 1019. ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν ib. 1426. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες ib. 1432. πατρίδος ἀπόπρο γαίας ib. 1728. ἀποιμώξῃ γαῖαν Med. 32. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. εἰ φεύξομαι γαῖαν ib. 512. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς ib. 537. ἄγυσιν ὑ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. ὄμνυμι γαῖαν ib. 752. ἔξειμι γαίας ib. 795. γαίας κοιράνοις ib. 875. ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι ib. 1024. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ib. 1045. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. προσβλέπεις γαῖαν ib. 1328. γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως ib. 1384. ὑπὸ γαίας Hip. 196. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίϛων λόγων ib. 692. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν ib. 941. ἔξεῤῥε γαίας ib. 973. εἰσορᾷς γαῖαν; ib. 994. γαῖ' Ἐρεχθέως ib. 1095. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας ib. 1227. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν ib. 1272. ἐλθὼν γαῖαν τήνδε Al. 8. μολεῖν κατὰ γαίας ib. 105. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων ib. 872. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. γαῖα Φθιὰς ib. 926. πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. σκῆπτρα ἐῤῥέτω ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. χώματα γαίας Sup. 54. ἐλαύνυσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ ib. 96. τὰ ἐκ γαίας ib. 206. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν ib. 386. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. ἐς γαίας μυχὺς ib. 1205. ἐπὶ τὴν γαῖαν Iph. A. 600. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1070. cf. Tr. 838. et Cy. 303. εἰς Φρυγῶν γαῖαν Iph. A. 1526. et Cy. 283. Ἑλλάδος γαίας ὕπερ Iph. A. 1554. γαίας ἐν νώτοις Iph. T. 162. κατὰ γαίας ib. 169. Ἀσιήτιδα γαῖαν ib. 397. γαῖά μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν ib. 1266. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1481. πρὸ γαίας Rh. 154. et Ion. 278. et Er. fr. I. 44. ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426. εἰς γαῖαν ib. 430. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. πῦ γαίας Tr. 190. φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαῖαν ib. 851. γαῖαν Λάκαιναν ib. 1109. γαῖά σε δέξεται ib. 1227. χερσὶ γαῖαν γλύπτυσα ib. 1306. γόνυ τίθημι γαίᾳ ib. 1308. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. τὸ γηγενὲς δρ. ἔσπειρ' ὄφ. ἐν γαίᾳ θέρος ib. 1025. πρὸς ὐρ. καὶ γαῖαν ἐϛήριξε φῶς ib. 1081. τίνες ἔχυσι γαῖαν; Cy. 117. σὴν γαῖαν ἥκομεν ib. 278. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. τύσδε εἰς γαῖαν παρεὶς ib. 154. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 246. ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις βύλεται προσωφελεῖν ib. 330. γαίας ἕρκος ib. 442. ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν ib. 497. ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν ib. 805. ἐν ξένῃ γαίᾳ Hel. 75. γαῖαν εἰς ἄνολβον ib. 254. Λακεδαίμονος γαῖα ξυνώνυμος ib. 502. παρόντα γαίᾳ ib. 833. κοινός ἐϛιν ὐρανὸς—καὶ γαῖα ib. 913. ἀπείργει ἐκ γαίας ib. 1284. πᾶσαν χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ib. 1450. γαίας ὐτ' ἄγαν πρόσω ib. 1593. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ με ib. 1632. γαίας παγὰν Ion. 147. πρόσω γαίας Ἑλλανίας ib. 797. γαίας μεσσήρεις ἕδρας ib. 910. σπονδὰς δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ὐτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα ib. 82. ἥξειν γαίας ὕπο ib. 296. Ἀργείας ὅρυς γαίας El. 411. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ γαίας ib. 535. γαίας τυραννεύσυσιν ib. 877. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα Æg. fr. X. 1. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. ἐκ γαίας Ar. fr. II. 2. γαῖα μεγίϛη Chry. fr. VII. 1. χωρεῖ τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν ib. vers. 8. 9. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. ὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Melan. fr. XXII. 2. Καλυδὼν ἥδε γαῖα Meleag. fr. I. 1. ἐρᾷ ὄμβρυ γαῖα Œd. fr. XVII. 7. cf. etiam vers. 10. δῶμα γαίας κλειϛὸν Pel. fr. III. 2. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 1. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. γαῖα,

o terra Al. 248. *ὦ γαῖα* El. 867. *ὦ γαῖα Δαναῶν* Or. 1621. *ὦ γαῖα μῆτερ* Hip. 601. et sine *ὦ* Fr. inc. CLXXVIII. 1. *ὦ γαῖα πατρὶς* Rh. 869. et Tel. fr. I. 1. *ὦ γαῖα σεμνὴ* Ion. 1220. *ὦ γαῖα Κάδμε* Her. F. 217. et 1389. et *ὦ πᾶσα Κάδμε γαῖα* ib. 754. in plur. *γαίας χλοηφόρες* Ph. 649.

Γάλα. *μελίκρατ' ἄφες γάλακτος* Or. 115. *γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν* Ph. 1525. *ῥεῖ γάλακτι πέδον* Bac. 142. *λευκὸν γάλα* ib. 699. et Cy. 388. *γάλακτος ἑσμὸς εἶχον* Bac. 709. *γάλακτι ζῶσι* Cy. 122. *βοὸς γάλα* ib. 136. *πηκτε γάλακτος* ib. 189. *γάλακτος κρατῆρες πλέῳ* ib. 215. *ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα* ib. 326. *γάλακτί σ' ἐξέθρεψε* Ion. 318. *γάλακτι ἐκ ἐπέσχον τροφεῖα* ib. 1492. *ἔτ' ἐν γάλακτι ὄντι* Her. F. 1266. *γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος* And. fr. XXVII. 2.

Γαλακτοπότας *ἀνὴρ* El. 169.

Γαλάνεια, dor. pro *γαλήνεια* Hel. 1474. *γαλανείᾳ χρησάμενοι* Iph. A. 546.

Γαλήνη. *κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν* Or. 726. *λαμπρὰ γαλήνη* Dan. fr. I. 7.

Γαληνίζειν. *γαληνίζει φρένα* Fr. inc. LXXV. 4.

Γαληνός. *εἰς ξένες γαληνὸς ἦσθα* Iph. T. 345. *ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων* Hec. 1160. *γαλήν' ὁρῶ* Or. 279.

Γαμβρός. *πένητα—γαμβρὸν πεπᾶσθαι* An. 642. *σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν* Iph. A. 986. *Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενε* Rh. 167. *κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν* ib. 198. *γαμβρὸν νόμιζε* Alcmæon. fr. XI. 2. *ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι* Pro. fr. VIII. 2. *δισσοῖς γαμβροῖς* Ph. 430. et Sup. 132. *κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι* Hip. 635. *ἐν σοῖσι γαμβροῖς* An. 359. *πρὸς παρόντας γαμβρὲς* ib. 740.

Γαμεῖν. *γαμεῖ Ἑλένην* Or. 19. *ἃς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις* ib. 1409. *γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην* ib. 1654. *ὃς οἴεται γαμεῖν νιν, ἐ γαμεῖ ποτε* ib. 1655. *γαμεῖ Λάϊός με* Ph. 13. *γαμεῖ τὴν τεκεσαν* ib. 53. *κακῶς γῆμαι* ib. 384. *παῖδα γῆμαι βασιλέως* Med. 554. *γαμεῖν γάμον* ib. 587. cf. v. 626. et Iph. A. 464. et 468. Tr. 1017. et Melan. fr. IX. 1. *γῆμαι λέκτρα βασιλέως* Med. 594. *ἠξίεν ἐγὼ γῆμαί σε* ib. 1341. *γαμεῖν ἄλλην γυναῖκα* Al. 373. *γαμεῖν ἐκ ἄξιον* ib. 631. *ἣν ἔγημεν ἀντιδὲς* ib. 959. *ἐ γαμεῖς;* ib. 1092. *γαμεῖ τίς νιν;* An. 347. *φίλων ἂν γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν* ib. 976. *γῆμαι θέλων* ib. 1063. *γαμεῖν ἐκ γενναίων χρεὼν* ib. 1280. *πικρὰν Φοίβε φάτιν ἔγημας* Sup. 835. *τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς παῖδα* Iph. A. 835. *ἔγημες ἄκεσάν με* ib. 1149. *Οἰνομάε γαμεῖ κόρην* Iph. T. 2. *ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν* ib. 538. *μειζόνων γαμεῖν* Rh. 168. *γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος* Tr. 44. *Ἑλένης γαμεῖ με δυστυχέστερον γάμον* ib. 357. *ἔγημε τὴν Διὸς* ib. 398. *ἣν βίᾳ γαμεῖ* ib. 962. *γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν* Her. 300. *θηρᾷ γαμεῖν με* Hel. 63. *ἢ γαμεῖν τις τἄμ' ἐβελήθη λέχη;* ib. 790. *μὴ Πάρις γήμειέ σε* ib. 1688. *πόσις τίς σ' ἔγημε;* Ion. 289. *σὸν γαμεῖ λέχος;* ib. 297; *ἔγημε—Ἀλκμήνην* Her. F. 1260. *κἄγημας αἰσχρῶς μητέρα* El. 916. *γαμεῖ πονηρὰν* ib. 1098. et Cress. fr. IV. 4. *ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμεσ' ἀεὶ* Alex. fr. XI. *γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε* Cress. fr. IV. 1. *ἐκ ἐπίστανται γαμεῖν* Melan. fr. IX. 2. *Ἀλθαίαν γαμεῖ* Meleag. fr. I. 4. *κἂν—γήμῃ τὴν εὐδοκιμεσαν* Œd. fr. II. 3. *εὖ γεν ὡς γαμεῖν ἔχεις* Phi. fr. XI. 2. *ἐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ* Phœn. fr. IV. 2. *σὴν κασιγνήτην γαμῶν* Iph. T. 682. *παρθένες βίᾳ γαμῶν* Ion. 437. *μῶν γαμεσα;* Med. 606. *ἀπ' εὐγενὲς γήμας* Or. 1677. *παῖδα γήμας Κύπριδος* Ph. 7. *γήμας Κρέοντος παῖδα* Med. 19. *μὴ γήμαντα κτάνῃ* ib. 42. cf. etiam v. 288. *γήμας τύραννον* ib. 877. *μή ποτε γήμας* Al. 883. *γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενε* Rh. 167. *γήμας μὴ* Tr. 398. *Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην* ib. 1219. *σὲ γήμας* Ion. 813. *ἐχ ἕξεις κακὴν γήμας* El. 920. *ἀνόσιον γήμας γάμον* ib. 926. *ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη* ib. 936. 2) Med. *γαμεῖσθαι.* *ἢ γαμεμαι παιδὶ σῷ;* Ph. 1667. *εἰ γαμοίμην* ib. 1678. *ἣν ἐγήματο* Med. 262. *γάμες γαμεῖσθαι* Tr. 347. *ὅπως νυμφίῳ γημώμεθα* ib. 445. *εἰς τύρανν' ἐγημάμην* ib. 474.

γαμοῦμαι βίᾳ Hel. 839. Ξούθῳ γαμεῖται Ion. 58. ἐγημάμεσθα θανάσιμον γάμον El. 247. γαμουμένην δράσειν τι Med. 288. πέμπειν Ἀχ. θυγατέρ' ὡς γαμουμένην Iph. A. 100. cf. etiam v. 362. et 905. πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη Cy. 180. ἁ γαμουμένα Tr. 313. τὰς γαμουμένας Iph. A. 1108.

Γαμέτας. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας—γαμέτα Sup. 998. ὁ σὸς εὐναῖος γαμέτας ib. 1028. μακάριος ὁ γαμέτας Tr. 312.

Γαμήλιος. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου Med. 673. γαμηλίους εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1026. ἀντὶ γαμηλίου λέχους Or. 1050. μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352.

Γάμος. ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου ἔχουσα Hec. 352. γάμος, οὐ γάμος ib. 948. γάμου ἐσφάλης Or. 1078. ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ib. 584. γαμεῖν γάμον Med. 587. cf. etiam v. 626. εἴ σοι γάμον κατεῖπον ib. 589. οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. νέου γάμου πόθος ib. 1090. οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν ἠγάγετο An. 103. ὦ γάμος, ὦ γάμος ib. 1187. παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139. ψευδῆ συνάψας γάμον Iph. A. 105. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044. γάμον Νηρῆΐδος ib. 1078. Ἰναχίδαις γάμον ib. 1088. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. γάμος οὐκ ἐσθλὸς ib. 819. γάμον στείχει συνάψων ib. 1228. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. Ἑλένης δυστυχέστερον γάμον ib. 357. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. τοσόνδ' οὑμὸς γάμος ὤνησεν Ἑλλάδα ib. 932. γάμον θεῶν τινος πειρωμένη ib. 979. τὴν ὥραν γάμου Her. 579. γάμον ἰεῖσα γοερὸν Hel. 188. ὡς ἕλοι γάμον ἐμὸν ib. 241. γάμον ἄγαμον ib. 696. ἢ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ ib. 1103. δύστηνον γάμον Ion. 941. ἐγημάμεσθα θανάσιμον γάμον El. 247. γάμον τοιοῦτον λαβὼν ib. 258. ἀνόσιον γήμας γάμον ib. 926. τίνα γάμον εἶμι; ib. 1199. τοῖσδε μελήσει γάμος ib. 1342. κρεισσων πλουσίου γάμου Ar. fr. XX. 2. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικὸς Fr. inc. L. 1. γυναικεῖον γάμον φρουροῦντας Fr. inc. B. 15. 1. ἀπὸ θεογόνων γάμων Or. 346. γάμοι ὅσοις εὖ καθεστᾶσι ib. 601. δολίοισι γάμοις ib. 1009. λέκτρα μητρῴων γάμων Ph. 59. γάμοισι ζυγέντα ib. 339. γάμων ἐπακτὰν ἄταν ib. 345. φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. γάμοις εὑρεῖν βίον ib. 403. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους ib. 414. ἆρ' εὐτυχεῖς τοῖς γάμοις; ib. 427. Διὸς γάμοισι ib. 653. γάμους ἀδελφῆς—σοὶ χρὴ μέλεσθαι ib. 764. Αἵμονος γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι ib. 951. γάμους δυσγάμους ib. 1054. γάμων τῶν σῶν ib. 1362. γάμοις ἔζευξ' Ἀδράστου παῖδα ib. 1374. ὦ γάμους ἐμοὺς προδόντε ib. 1445. γάμων φερνὰς διδοὺς Αἵμονι ib. 1581. εἰς γάμους σοὺς ib. 1666. ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. πικροὺς καὶ λυγροὺς γάμους Med. 399. τοῖς Ἰάσονος γάμοις ib. 405. vid. etiam v. 1235. γάμους τυράννων ib. 778. γάμους ἀλλοίους ib. 910. ὁ σοὶ προθεὶς γάμους ib. 1356. νεοδμῆτες γάμοι ib. 1366. πικρὰς τελευτὰς γάμων ib. 1388. οὐ ψαύει γάμων Hip. 14. ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. ἅψασθαι γάμων ib. 1026. γάμων πάρος ib. 1425. σοὺς διαφθείρῃ γάμους Al. 317. γάμοι Θεσσαλῶν ib. 954. ἑρμήνευμα Νηρῆδος γάμων An. 46. τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις εὐνὰν ib. 470. σῶν στερηθεὶς γάμων ib. 982. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ ib. 1219. εὐναίοις γάμοις ib. 1246. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. πικροὺς ἐσεῖδες γάμους ib. 833. ἴτω φῶς, γάμοι τε ib. 1025. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. τοιούτους γάμους γήμειας ib. 463. γάμους ἐξαιρέτους ib. 485. εἰ γάμων ἱμείρομαι ib. 486. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. ἔδαισαν Πηλέως γάμους ib. 707. cf. etiam v. 720. ἄζυγες γάμων ib. 805. ποίους γάμους φῄς; ib. 837. μνηστεύω γάμους οὐκ ὄντας ib. 847. εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγης ib. 907. γάμους ἐχόρευσαν ib. 1057. τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων ib. 1342. τῶν γάμων ἥσσονα ib. 1354. τοὺς ὑβρισθέντας γάμους μετελθεῖν Iph. T. 13. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλ-

λέως ib. 25. ἀπέλαυσά τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. εὐδοκίμων γάμων ib. 1144. ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς Tr. 319. δαδυχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. γάμους γαμεῖσθαι ib. 347. γάμων μεῖζον κακὸν ib. 715. ὦ γάμοι ib. 740. γάμους ἄλλους γαμοῦσι ib. 1016. γάμους ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. Σεμέλην ἔζευξεν γάμοις ib. 468. ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. ἄσυλος ἦν γάμων ib. 61. ἀναβοᾷ γάμους ib. 191. γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς ib. 301. ὁ θηρεύων γάμους ib. 321. ἀθλίων γάμων ib. 674. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις ib. 789. ὠνητοῖς γάμοις ib. 892. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων ib. 1247. γάμους ἑτοίμους ib. 1402. γάμων ἀγάλματα ib. 1448. τοὺς γάμους συνδαίσας ἐμοὶ ib. 1455. πρὸ γάμων ib. 1493. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με ib. 1638. οὐ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις ib. 1662. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Κρέουσαν Ion. 10. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο ib. 62. γάμοι Λοξίου ib. 72. δίκας βιαίων γάμων ib. 445. πικρῶν γάμων ὕβριν ib. 506. τῶν Αἰόλου ὀρεχθῆναι γάμων ib. 842. σιγῶσα γάμους ib. 868. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; ib. 946. οὕπερ ἐζεύχθην γάμοις ib. 949. γάμους Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους ib. 1092. εἰς κρυπτοὺς γάμους ib. 1524. οὓ γάμους ἔκρυπτον ib. 1543. ἑστιᾷ γάμους Her. F. 483. τὴν κοινωνὸν γάμων ib. 584. γάμους δυστυχεῖς El. 49. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν ib. 98. ὃς συνεκκλέπτει γάμους τοὺς σοὺς ib. 364. τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων ib. 600. μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη ib. 1090. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. γάμων ἀπείχετο Dan. 18. ζευχθεὶς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. τοὺς γάμους ποιουμένης Dan. fr. VI. 2. τοὺς γάμους τοὺς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15. γάμους σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan. fr. VIII. 1. γένει κρείσσους γάμους ejusd. fr. IX. 1. ἐκ γυναικείων γάμων ib. v. 5. μετρίων γάμων ejusd. fr. X. 1. τὰ εἰς γάμους ejusd. fr. XXVI. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. γάμους τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. οὐ πάντες δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις Fr. inc. XLIX. 1.

Γαμφηλή. ὀρνίθων γαμφηλαῖς Ion. 159. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495.

Γάνος. πῶ με δέξεται γάνος Sup. 1149. ἀνθεμόῤῥυτον γάνος ξουθῆς μελίσσης Iph. T. 633. βότρυος γάνος Bac. 261. et 382. Διονύσου γάνος Cy. 414. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.

Γαννμήδης. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. cf. etiam Cy. 578. et 581.

Γάνυσθαι. ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάνυται Iph. T. 1239. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης Cy. 502.

Γαπετής. γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας Ph. 672.

Γαπόνος ἀνὴρ Sup. 420.

Γὰρ pleonastice positum. τίς γάρ νιν ἔκτεινε; Hec. 708. vid. etiam v. 1047. 1124. et 1269. Or. 98. 723. et 1100. Med. 689. An. 591. et sic compluribus aliis locis. τί γάρ; Or. 482. οὐ γάρ; ib. 1515. τί δὴ γὰρ οὔ; ib. 1602.

Γαστήρ. τὰ κοῖλα γαστρὸς Ph. 1420. ἐν γαστρὸς βορᾷ Sup. 865. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι πηδῶντες Cy. 219. γαστέρ' ὑπτίαν ib. 325. τῇ μεγίστῃ γαστρὶ δαιμόνων ib. 334. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας ib. 504. γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. γαστὴρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς Antiop. fr. VII. 4. γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ Bel. fr. XVII. 5. οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα ib. vers. 12. γαστρὸς ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. γαστρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. ἡ κακῶς ὀλουμένη γαστὴρ Fr. inc. CLIX. 2.

Γαῦρος. ὡς γαῦρος Ph. 128. ὄλβῳ γαῦρος Sup. 862. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι ib. 217. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. γαῦρον σπέρμα ἔχων Bel. fr. XVI. 11. οὐδὲν οὕτω γαῦρον, ὡς ἀνὴρ, ἔφυ Phi. fr. I. 4.

Γαυροῦσθαι. σκῆπτρα—γαυροῦται λαβὼν El. 322. μὴ γαυροῦ Æol. fr. XIII. 2. ξανθοῖς βοστρύχοις γαυρούμενος Or. 1532. γαυρούμενος τοῖς ἀγρεύμασι Bac. 1239. χρήμασιν γαυρούμενος Alcmen. fr. IV. 2. λαμπρῶς πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον Fr. inc. XXVI. 2. cf. etiam St. fr. VII. 1. ὦ σὺ κατθανῇ γαυρουμένη Hip. 502. θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη Bac. 1142.

Γαύρωμα κενὸν Tr. 1250.

Γεγωνεῖν. γέγωνε εἰς δόμȣς Or. 1220. σαφὲς ȣ̓κ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα Hip. 586. οἷς χρὴ γεγωνεῖν εὐτυχȣ̃ντα ποίμνια Rh. 270. ἐς ȣ̃ς γεγωνήσομεν Ion. 696.

Γεγωνίσκειν. ȣ̓ γεγωνίσκων λόγȣς El. 809.

Γείνεσθαι. ἥ σφ' ἐγείνατο Or. 29. Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο Ph. 836. πατρίδος, ἥ μ' ἐγείνατο ib. 1003. ἣ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο νόθον Hip. 308. οἷς Ἄρης ἐγείνατο Al. 504. σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην ib. 684. παῖδά σ' ἡ Τιρ. Ἠλ. γείνατ' Ἀλκμ. ib. 842. ἑπτὰ κȣ́ρȣς ἐγεινάμεθα Sup. 964. ἥ μ' ἐγείνατο Iph. A. 949. Ion. 3. et El. 964. et ἥ σ' ἐγείνατο Fr. inc. B. 29. 2. ἡ Λάκ. Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο; Iph. T. 806. ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. πολέμιόν μ' ἐγείνατο Ἥρα Her. F. 1263. ἃ γεινάμην ἐγὼ El. 1019. τῶν γειναμένων Med. 1093. ἁ σὲ γειναμένα Tr. 825. Occurrit etiam in activo: ȣ̃ς ἐγείναμεν Iph. A. 399. Ad hoc verbum referendum etiam part. γεγὼς, quod ab antiquo γάω esse dicitur. Ἑκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. τοιȣ̃τος γεγὼς Or. 483. et Her. 816. κακὸς γεγὼς Or. 1617. πόθεν γεγώς; Ph. 124. πατρὸς Οἰδίπȣ γεγὼς ib. 631. αὐθάδης γεγὼς Med. 223. ἔχθιστος γεγὼς ib. 467. σοφὸς γεγὼς ib. 548. et ȣ̓ σοφ. γεγὼς Sup. 219. φυγὰς γεγὼς Med. 554. ἐξ ἐμȣ̃ γεγὼς Hip. 943. σωφρονέστερος γεγὼς ib. 995. εὐσεβὴς γεγὼς ib. 1309. ἀπὸ Θεσσαλȣ̃ πατρὸς γεγῶτα Al. 681. γενναῖος γεγὼς ib. 863. πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. πατρὸς κλεινȣ̃ γεγὼς ib. 648. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. Ἀργεῖος γεγὼς Sup. 896. Ἀτρέως γεγὼς Iph. A. 321. πατρὸς ἐκ ταυτȣ̃ γεγὼς ib. 406. τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα ib. 856. cf. etiam v. 901. ȣ̓χὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς ib. 946. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς; Iph. T. 495. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; ib. 509. φίλον γεγῶτα ib. 686. θεὸς γεγὼς Bac. 47. 284. et 1345. θνητὸς γεγὼς ib. 199. et 1330. Her. F. 1320. et Thy. fr. II. 2. et Fr. inc. LXIX. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς ib. 1304. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγὼς Cy. 6. συγγενὴς γεγὼς Her. 30. πατὴρ σός τε καὶ τȣ́των γεγὼς ib. 213. ȣ̓δὲν κακίων γεγὼς πατρὸς ib. 327. αὐτανέψιος γεγὼς ib. 987. ἐκ πατρὸς χρηστȣ̃ γεγὼς Hel. 948. ἔκδικος γεγὼς ib. 1036. Αἰόλȣ γεγὼς Ion. 64. ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγὼς ib. 110. σὸν γεγῶτα ib. 537. γεγῶτ' ἐθέσπισεν ib. 779. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτȣ γεγὼς ib. 1436. δωρεῖται σὲ αὐτȣ̃ γεγῶτα ib. 1535. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ȣ̓ κατάξιος γεγὼς El. 46. ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς Dan. 30. ἄνθρωπος γεγὼς Alcmen. fr. IV. 1. Chry. fr. IV. 1. et Inus fr. XX. 2. πατέρων ἐσθλῶν γεγὼς Ar. fr. XVIII. 2. ὄλβιος γεγὼς ejusd. fr. XXI. ἀρίστȣ πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα γεγῶτ' (i. e. γεγῶτε, in dual.) ἀδελφῆς Hel. 1701. σεμνȣ̀ς γεγῶτας Med. 216. παίδων γεγώτων ib. 490. ἅλις οἱ γεγῶτες ib. 558. μυρίοισι— ȣ̓δὲν γεγῶσι An. 320. ἀδύνατοι γεγῶτες Iph. A. 369. πατρὸς ἐσθλȣ̃ γεγῶτες Her. 236. δȣ̃λοι γεγῶτες τῆς τυραννίδος Her. F. 251. πατέρων Μυκηναίων ἄπο γεγῶσιν El. 36. μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτȣ̃ ib. 531. ἥσσȣς γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. κακοὶ γεγῶτες Œnom. fr. II. 6. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. γεγῶσαν ἐσθλȣ̃ πατρὸς Med. 406. συγγενὴς γεγῶσά τις Al. 535. δȣ́λη γεγῶσα An. 435. θεὰ γεγῶσα ib. 1255. εἰ γεγῶσα τυγχάνοι Iph. T. 473. ἐκ ταυτȣ̃ πατρὸς Ἀγαμέμν. γεγῶσα ib. 801. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων ib. 1073. τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον; Her. F. 1175. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3.

Γεῖσσον. ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. κάταιθε γεῖσσα τείχεος ib. 1620. γεῖσσ' ἐπάλξεων ἄπο Ph. 1165. γεῖσσα τειχέων ib. 1187.

Γείτων Iph. T. 1258. γείτων δειράδος Καρυστίας ib. 1451. γείτονος κακȣ̃ πυρώσας ὄμμα Cy. 595. γείτοσιν εἴη κακὸν Hec. 1143. νεκροῖσι γείτονας

θάκες ἔχω Her. F. 1097. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. Σκαμάνδρε γείτον' Ἰλίε πόλιν Cy. 280. Ἀθήναις γείτων πόλις Ion. 294. ἢ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2.

Γελᾶν. φίλος ἐδεὶς γελᾷ μοι Iph. A. 912. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. γέλασε ib. 1274. et Hel. 1365. κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. μετὰ αὐλε̃ γελάσαι Bac. 379. ὥστε μὴ γελᾶν ib. 840. φιλε̃σι γελᾶν Dan. fr. XII. 4. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. γελῶν Bac. 439. γελῶντι προσώπῳ ib. 1019. ἐ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ἐ γελώμεθ' ἂν Iph. T. 502. γελῶμαι Cy. 683.

Γελέων, *nom. pr. viri* Ion. 1579.

Γελοῖος. μισῶ γελοίες Melan. fr. XX. 3.

Γέλως. πολὺς γέλως Or. 1560. et Tr. 983. et πολὺν γέλων Bac. 250. et Ion. 1172. θήσω τοῖς ἐχθροῖς γέλων Med. 383. γέλωτα ὄφλειν ib. 404. et 1049. et Bac. 852. vid. etiam Sup. 846. τὸν πανύςατον γέλων Med. 1041. γέλωτος ἄξια Al. 807. et Her. 508. τὸν ὑμᾶς—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. ταῦτ' ἐ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς ib. 600. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ ib. 935. διπλε̃ς ὀπαδοῖς ἦν γέλως ib. 950. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. τε̃ γέλωτος ἕνεκα Melan. fr. XX. 1. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς ib. vers. 5. γέλωτα ἐξ αὐτῶν ὠφλίσκανον Epist. V.

Γέμειν. γέμω κακῶν Her. F. 1245. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. γέμεσαν κύματος θεοσπόρε Alop. fr. VI. χρυσε̃ γέμοντα γύαλα An. 1094.

Γεμίζειν. γεμισθεὶς ποτὶ σέλμα γαςρὸς ἄκρας Cy. 503.

Γένα, pro γέννα. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345.

Γενεά. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. γενεὰν θῆλυν Med. 1083. ἀδίκων γενεὰν Bel. fr. VI. 4. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4.

Γενέθλιος. αἷμα γενέθλιον Or. 89. θῦσαι γενέθλια Ion. 653. παιδὸς προθύσων γενέθλια ib. 805.

Γένεθλον. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. Νηρέως γένεθλον An. 1275. Λήδας γένεθλον Iph. A. 686. Αἰακε̃ γένεθλον ib. 855. γένεθλα, γένεθλα Bac. 1180.

Γενειάς. μή σε προσθίγω γενειάδος Hec. 344. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. cf. etiam Sup. 277. et Iph. A. 909. λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος An. 575. ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ ςόματι Sup. 1099. προστιθεὶς γενειάδι Tr. 1199. εὐτρίχε γενειάδος Her. F. 934. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα ib. 1207. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. πλήγματ' ἦν γενειάδων Iph. T. 1366. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

Γένειον. ὦ φίλον γένειον Hec. 286. ἱκετεύω σὲ σε̃ γενείε ib. 753. γενείε ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. πρὸς γενείε Med. 65. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1227. πρὸς γενείε σ' ἀντόμεσθα ib. 1247. cf. etiam Her. 228. ςάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ὅσας γενείε χεῖρας ἐξηκόντισα ib. 362. γενείε θιγγάνων χερὶ Bac. 1317. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν Her. F. 987.

Γένεσις. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18.

Γενέτας, pater. εἰς γενέταν ἐμὸν ἤλυθε Or. 1010. Φρύγιε γενέτα Tr. 1288. 2) filius: Ion. 916. 3) γενέται θεοί. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130.

Γενέτειρα. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 2.

Γενέτωρ. Φοῖβός μοι γενέτωρ πατὴρ Ion. 136. ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ Chry. fr. VII. 2. γενέτορας ἐμέθεν δόμων Or. 986.

Γέννα. ποία γέννα; Hec. 160. Πηλεῖδα γέννα ib. 191. γέννα Πέλοπος Or. 970. ἐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. Σπαρτῶν γένναν ib. 802. φέρεν αἰθέρος εἰς φῶς γένναν ib. 817. γένναν ὀδοντοφυῆ ib. 828. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. φρε̃δος γέννα Iph. T. 155. ἄπαιδα γέννας ἀριςοτόκοιο Rh. 908. γέννα Φρυγῶν Tr. 531. Κενταύρων γένναν Her. F. 365. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5.

Γενναῖος. χρῆσθαι γενναῖον φίλοις Or. 868. γενναίε φίλε ib. 1157.

γενναῖος ἀνὴρ Med. 762. et El. 253. ubi cf. etiam v. 262. et ἀνδρὶ γενναίῳ Fr. inc. XXXVII. 2. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ Hip. 1452. γενναῖον πόσιν Al. 164. ὢν γενναῖος ib. 860. γενναῖος γεγὼς ib. 863. γενναῖον ξένον ib. 1123. τὸν Οἰκλέȣς γενναῖον τόκον Sup. 925. τῷ γενναίῳ φύσιν Iph. A. 448. γενναίῳ πατρὶ Her. 53. et γενναίȣ πατρὸς El. 369. χρὴ τὸν γενναῖον καλεῖν Her. 1015. γενναῖον πόδα Her. F. 872. μὴ τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. ὦ θεȣ̃ ποντίȣ γενναῖε παῖ Cy. 285. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. γαμεῖν ἐκ γενναίων An. 1280. γενναίων πατέρων Cy. 41. et Ion. 262. γενναίȣς λόγȣς Her. 538. χρὴ ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις ϛόμα ib. 891. ἐν τοῖσι γενναίοισιν—δȣ́λοισι Hel. 735. cf. etiam v. 1657. γενναίων πόνων Her. F. 357. τοῖσι γενναίοισιν—τρέπει—εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. cf. etiam Fr. inc. CXIX. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 592. θυγατρὶ γενναίᾳ Ph. 1686. τόλμης γενναία Al. 744. δέχȣ εἴσω τήνδε γενναίαν ib. 1100. γενναίας ψυχᾶς Sup. 1030. γενναία εἶ Iph. A. 1412. γενναία γυνὴ Tr. 1013. γενναίαν χέρα Hel. 1392. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. τȣ̃νομα λαβὼν γενναῖον Ph. 1324. γενναίȣ λήματος Hip. 206. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. τὸ τȣ̃ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 5. τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. γενναίων τέκνων Or. 813. et Sup. 12. γενναῖα δράσαντε Or. 1060. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274. γενναῖα παθόντες Sup. 1177. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. γενναῖα φρονεῖς ib. 1423. γενναῖα τάδ' εἶπας Her. 465. γενναιοτάταν πασᾶν ἄκοιτιν Al. 996. γενναιότατα ὠθεῖτε Cy. 652.

Γενναιότης Ph. 1674. et Ion. 237. ἐκδεῖξαι γυναικὸς γενναιότητα Hip. 1301. χρημάτων ȣ̓κ ἂν λάβοις γενναιότητα Meleag. fr. XIV. 2. γενναιότητι ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Γενναίως. εἰπὲ γενναίως Iph. A. 1129. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. συϛενάζειν γενναίως φίλοις Ion. 935. γενναίως ἴσως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 1.

Γεννᾷν. πρὶν τὸν ἐμὸν 'Ατρ. πατέρα γεννῆσαι Hel. 397. ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. et 499. ἐκ τῆσδε γεννᾶται Her. 209. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Γέννασις. ὁ Μȣσᾶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065.

Γεννήτωρ. ὁ γεννήτωρ ἐμὸς Hip. 683. οἱ ἐμοὶ γεννήτορες Iph. T. 576. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη Ion. 735. χθὼν ἐμῶν γεννητόρων Phœn. fr. III. 1.

Γένος. δαιμόνων γένος Hec. 490. et Sis. fr. II. 2. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. etiam v. 1184. λογχοφόρον—'Αρεϊ κάτοχον γένος ib. 1090. γένος ȣ̓́τε πόντος, ȣ̓́τε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. ἐπίσημον γένος θυγατέρων Or. 250. τῷ γένȣς ἀρχηγέτῃ ib. 554. τὸ γένος τοιȣ̃τον ib. 893. τὸ δȣ̃λον γένος ib. 1115. ἣ κατῄσχυνεν γένος ib. 1154. Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος Ph. 126. γυναικεῖον γένος ib. 359. et Iph. T. 1298. Οἰδίπȣ γένος Ph. 382. τὸ γένος ȣ̓κ ἔβοσκέ με ib. 408. ἐκ γένȣς δεῖ θανεῖν τȣ̃δε ib. 947. λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένȣς ib. 949. cf. etiam Her. F. 794. γυναικείῳ γένει Med. 418. παντὶ ἀνθρώπων γένει ib. 468. et 1324. συναρτήσας γένος ib. 564. θῆλυ ȣ̓κ εἶναι χρῆν γένος ib. 574. vid. etiam v. 909. θεῶν γένος ib. 747. et Fr. inc. CLXXXVI. 1. παῦρον γένος Med. 1087. γένος φίλιον ib. 1262. οἱ προσήκοντες γένει ib. 1304. ἐν θεῶν γένει Hip. 7. βρότειον γένος ib. 618. et Œd. fr. XVII. 13. γυναικῶν γένος Hip. 1252. et Cy. 185. βροτῶν γένος Hip. 1415. ἐμοί τις ἦν ἐν γένει Al. 906. βάρβαροι ὄντες γένος An. 666. πρεσβυτῶν γένος ib. 728. ȣ̓κέτι μοι γένος ib. 1178. τὸ δυσώνυμον γένος ib. 1191. ȣ̓χ ὧδ' ἀνάϛατον γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν ib. 1251. 'Αργεῖαι γένος Sup. 1164. cf. etiam Iph. T. 665. τὸ τȣ̃ Νηρῆδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626. γένȣς

ποίȣ ib. 696. Κενταύρειον γένος ib. 706. ὅθεν πεφύκασι γένος ib. 953. πολύμοχθον γένος ib. 1330. γένει εὐτυχȣ̃μεν Iph. T. 850. φιλόφρον γένος ib. 1061. γένȣς κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. τὸν γένει ἄγχιςον Tr. 48. γένει μέγαν ib. 669. καταισχύνεις γένος Bac. 265. παντὶ τῷ γένει προσῆ, sc. τιμὴ ib. 336. ὅστις εἶ γένος ib. 460. χθόνιον γένος ib. 539. λεαίνας ἢ Γοργόνων γένος ib. 989. τὸ Θηβαίων γένος ib. 1313. γένος Τυρσηνικὸν λῃςῶν Cy. 11. δριμὺ Σισύφȣ γένος ib. 104. θηρῶν γένος ib. 117. ἰχθύων πᾶν γένος ib. 264. Ἰθακήσιοι τὸ γένος ib. 276. ἐκ γένȣς Πανδίονος Her. 36. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ib. 41. οἷσι πρεσβεύει γένος ib. 45. τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος ib. 210. γένȣς ἥκεις τοῖσδε ib. 214. ȣ̓ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένȣς ib. 480. θνησκέτω γένȣς ὕπερ ib. 546. πρȣ̈θανον γένȣς ib. 590. ἀσύλητον γένος Hel. 456. τί τὸ Νείλȣ μεμπτόν ἐςί σοι γένος; ib. 469. cf. etiam Ion. 1519. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. βροτείῳ γένει ib. 1354. τὸ γένος μ' ȣ̓κ ὠφελεῖ Ion. 268. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος ib. 470. ȣ̓κ ἐπείσακτον γένος ib. 590. κοινὸν γένος ib. 1589. ὧν γένȣς ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 5. Κενταύρων γένος ib. 181. φιλότεκνον γένος ib. 636. γένος ἄγονον ib. 886. κρηπὶς γένȣς ib. 1261. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. δȣ̃λον γένος Alex. fr. VIII. 1. et Antiop. fr. XVI. 1. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. ȣ̓δὲν κάκιόν ἐςιν ἀθλητῶν γένȣς Aut. fr. III. 2. εἰς γένος ȣ̓κ εὐτυχὴς Bel. fr. XVI. 6. τῷ γένει εὐτυχεῖ ib. vers. 12. τὸ ἄρσεν γένος Dan. VII. 3. πεφυκότος γένȣς Dic. fr. IX. 1. τὸ θῆλυ γένος Inus fr. VIII. 2. Λαμίας τῆς Λιβυςικῆς γένος Lam. fr. vers. 2. γένει κρείσσȣς γάμȣς Melan. fr. IX. 1. θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Melan. fr. XI. cf. etiam ejusd. fr. XXVI. 1. γένος θνητῶν ejusd. fr. XXII. 6. γένȣς βροτείȣ Sis. fr. I. 7. γένει γαυρȣμένȣς St. fr. VII. 1. cf. etiam Fr. inc. XXVI. 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. I. 3. ȣ̓δὲν δίκαιόν ἐςιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. θῆλυ φρȣρȣ̃ντες γένος Fr. inc. LV. 1. ἡ φύσις ἑκάςῳ τȣ̃ γένȣς ἐςὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένȣς Fr. inc. B. 2. 1. βέβαιον ȣ̓δέν ἐςιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. κατὰ γένος Fr. inc. B. 14. 3.

Γέννς. φόνȣ ςαλαγμοὶ σὴν κατέςαζον γένυν Hec. 241. τέκνων γένυς σκιάζεται Ph. 63. δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε ib. 948. οἰνωπὸν γένυν ib. 1167. et Bac. 438. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. ὦ φίλιον ςόμα, καὶ γένυ An. 1182. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα Sup. 1153. συσκιάζοντας γένυν ib. 1218. πλόκαμος γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. λιχμῶσαν γένυν ib. 697. ἁπαλόχροα γένυν Hel. 378. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253. πρὸς γένυν τιθεῖσα χέρας El. 1213. πελέκεως δίςομον γένυν Meleag. fr. VI. 6. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρȣ̈μενος Ph. 32. γένυσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. διὰ ξȣθᾶν γενύων Hel. 1118. ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα γένυσι Her. F. 384. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. κάρηνα γένυσι Μελανίππȣ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. πυῤῥὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Γεραιός. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. ὦ γεραιȣ̃ τέκνον Αἰγέως Hip. 1431. πατρὸς γεραιȣ̃ Al. 470. γεραιὸς Ἶφις Sup. 1032. τίς ȣ̓ γεραιὸς ἐκ δόμων; Tr. 528. γεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέȣς Her. F. 447. cf. etiam v. 901. et 1259. πατρὸς γεραιὸς τροφεὺς El. 16. γεραιὲ Her. F. 1358. ὦ γεραιὲ Or. 861. Ph. 125. et 175. Med. 63. An. 560. 1072. et 1077. Iph. A. 874. Hel. 709. et 740. Ion. 774. et 951. Her. F. 115. et 747. El. 503. 553. 570. 577. 598. et 651. Alcmæon. fr. XI. 1. Dic. fr. V. 1. et Eu. fr. IX. 1. πάτερ γεραιὲ Ph. 1528. ὦ γεραιὲ πȣ̃ς Tr. 1275. et Ion. 1041. γεραιᾷ Ἑκάβῃ Hec. 52. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι ib. 64. cf. etiam v. 145. γεραιᾶς παρηΐδος ib. 274. γεραιὰ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 103. γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερὶ ib. 1688. τὶς γεραιὰ προσπόλων Med. 1171. τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. γεραιὰν μητέρα Alc. 16. Sup. 93. et Her. 447. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες

Tr. 462. *γεραιὰ, o anus*, Sup. 42. Tr. 1046. et Her. 654. *ὦ γεραιὰ* Hec. 389. Med. 133. Her. 888. et 911. *γύναι γεραιὰ* Hip. 267. *ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι* Tr. 1269. *σάρκας γεραιὰς* Med. 1217. *κρίνετε—χέρας γεραιὰς* Sup. 276. *ματέρας γεραιὰς* Tr. 832. *ὦ γεραιαὶ* Sup. 258. et 359. *γεραιὸν ἴχνος* Ph. 1710. *γεραιὸν δέμας* Med. 1212. et Sup. 1106. *γεραιῷ κάρᾳ* Tr. 277. *γεραιὰ μέλη* Sup. 172. et *μέλεα* Tr. 1305. *γεραιὰ λιπὼν δέμνια* Her. F. 107.

Γεραίρειν. *χοροὶ* 'Ατρ. *ἐγέραιρον οἴκους* El. 712. *τίμιος γεραίρεται* Sup. 553.

Γεραιστίαι. *λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις* Or. 993.

Γεραίστιοι *καταφυγαὶ* Cy. 294.

Γεραίτερος. *ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ* Bac. 175. *εἴτε τὸν γεραίτερον* ib. 207. *χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον* Cy. 101. *γνῶμαι ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων* Bel. fr. XXII. 2. *βουλαὶ τῶν γεραιτέρων* Melan. fr. XVII. 2. *ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει* Er. fr. II. 21.

Γεραρός. *γεραρῶν ἐκ στομάτων* Sup. 42.

Γέρας. *γέρας λαβεῖν* Hec. 41. *ᾔτει γέρας* ib. 96. *οὔτε γέρας πατρὶ—διδόντες* Ph. 881. *ἃς ὤπασεν Θησεῖ γέρας* Hip. 45. *μόνῳ ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν* ib. 84. *δορὸς γέρας* An. 14. et Ion. 298. *αὐτὴν ἔλαβε γέρας* An. 585. *ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας* Rh. 107. *εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας* ib. 169. cf. etiam v. 181. *ᾇ γέρας δῶκεν* Tr. 253. *πέμπειν γέρας* ib. 1286. *γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι* Bac. 43. *τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας*; ib. 876. et 896. *ἐμὸν τὸ γέρας* ib. 1177. *καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως* Cy. 548. *οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας* Her. 298. *σμικρὸν γέρας* El. 1003. *τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας* Fr. inc. XVII. 1.

Γεράσμιος. *γερασμίου τριχὸς* Ph. 930. *ἐκ γερασμίων ὄσσων* Sup. 95.

Γερήνιος. *Νέστορος Γερηνίου* Iph. A. 274.

Γερουσία *Φρυγῶν* Rh. 401. *ἡ μυρία γερουσία* ib. 936.

Γέρων. *ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα* Hec. 406. *τί σοι πρὸς γέροντ' εἴπω πόσιν*; ib. 422. *γέρων εἰμὶ* ib. 497. *ὁ γέρων πατὴρ* ib. 711. et sine artic. Med. 1220. et Alc. 823. et *πατὴρ ἐμὸς γέρων* Her. F. 539. *γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ* Or. 456. *γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας* ib. 469. *γέροντ' ὀφθαλμὸν* ib. 528. *γέροντι πατρὶ* ib. 985. *συγγνωστὰ γέροντι* Ph. 1002. *γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω* ib. 1095. *γέροντος Οἰδίπου νεανίαι* ib. 1249. et 1369. *ἥκω μέτα γέρων ἀδελφὴν γραῖαν* ib. 1328. *ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας* ib. 1715. *τὸν γέροντα τύμβον* Med. 1209. cf. etiam Her. 167. *Πιτθεῖ τῷ γέροντι* Hip. 691. *γέρων νεκροπομπὸς* Al. 442. *γέρων ὢν* ib. 638. *γέροντα βαστάζων νεκρὸν* ib. 727. *ζῶντος γέροντος* An. 23. *γέρων ἐκεῖνος* ib. 80. *γέρων, γέρων εἶ* ib. 679. *γέροντά σ' ὁρῶντες* ib. 755. *γέρων εὔψυχος* ib. 765. *γέρων Πηλεὺς* ib. 915. *τοῦ γέροντος ἡττήθη χερί*; ib. 918. *θάρσει γέροντος χεῖρα* ib. 994. *γέρων καὶ δυστυχὴς* ib. 1203. *ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας* ib. 1207. *εὖ πως γέρων ὑπῆλθεν αὐτοὺς* Iph. A. 66. *ἐξηγοῦ σύ μοι, γέρων γέροντι* Bac. 186. *γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ* ib. 193. *Σιδωνίου γέροντος* ib. 1024. *σὺν τῷ γέροντι* ib. 1222. et Her. F. 1009. *τὸν γέροντα οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε* Bac. 1309. *βαρβάρους ἀφίξομαι γέρων μέτοικος* ib. 1352. *γέροντα πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα* Cy. 225. *ἴδετε τὸν γέροντα ἐπὶ πέδῳ χύμενον* Her. 75. *ἔσφηλεν γόνυ γέροντος* ib. 130. *γέροντος ἀνδρὸς θανόντος* ib. 467. *'Ιόλεως που γέρων*; ib. 630. vid. etiam v. 793. *νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος* ib. 796. *γέροντα πατέρα οὐκ ᾔσχυνας* Hel. 726. *γέρων τις ἐστὶ Καδμείων λόγος* Her. F. 26. *γέροντ' ἀχρεῖον* ib. 42. *γέρων γέροντα παρακόμιζε* ib. 126. *τί πρὸς γέροντ' ἦλθεν φόβος*; ib. 544. *τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι* ib. 556. *ἀμύνειν γέροντι* ib. 575. *γέρων ἀοιδὸς* ib. 678. et 692. *πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον* ib. 1001. *παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων* El. 287. cf. etiam v. 853. *ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι* ib. 421. *ῥυσσῷ γέροντι ποδὶ* ib. 490. *ἄπαις γέρων φεύγει* Alcmæon. fr. IX. 1. *γέροντι οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον* Gl. fr. III. 2. *φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ* Melan. fr. XVIII.

κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 2. *γέροντι νυμφίῳ* Phœn. fr. IV. 3. *ἐλεῆσαι γέροντα* Epist. I. *ὁ Πελλαῖος γέρων* Epist. III. *γέρον, o senex* Hec. 507. et 516. Ph. 171. An. 577. 661. 1169. 1185. 1245. et 1251. Sup. 1078. Iph. A. 16. Bac. 1319. Cy. 145. et 228. Her. 88. 334. 344. 502. et 549. Ion. 804. 947. et 999. Her. F. 70. 92. 165. 519. 534. 1170. 1189. et 1264. El. 531. 618. 630. et 664. *ὦ γέρον* Or. 543. et 584. Ph. 137. 143. et 922. An. 573. Iph. A. 890. Cy. 193. Her. 81. Hel. 968. Ion. 934. et 967. Her. F. 308. et El. 524. *ὦ φίλτατε γέρον* Ph. 161. *ὦ γέρον Αἰακίδα* An. 791. *γέρον Πηλεῦ* ib. 1074. *ὦ—δυστυχὴς γέρον* ib. 1215. *γέροντε δύο* Bac. 365. *δυοῖν γερόντοιν* Her. 39. et 653. *ὐκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη* Hip. 797. *μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν* Al. 672. *τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες* An. 308. *τί δῆτ' ἂν εἴποις τὐς γέροντας* ib. 646. *ὐ γέροντες* ib. 762. *βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν—γερόντων* Sup. 722. *γέροντας δὶς εἶναι* ib. 1081. cf. etiam v. 1085. *γέρυσι σημῆναι* Rh. 880. *γέροντες ὄντες* Bac. 189. *γέροντες ἐσμὲν* Her. 636. *ὁμῦ γέροντες καὶ νέοι* Her. F. 455. *γέροντες ὐδὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα* Æol. fr. XVIII. 2. *ἡ Ἀφρ. τοῖς γέρυσιν ἄχθεται* ejusd. fr. XIX. 2. *τηρεῖν ἑτέρυς οἱ γέροντες δυνάμεθα* Fr. inc. LXXVI. 1. *γέροντες, o senes* Her. F. 275. 760. 817. 823. 1081. 1109. et 1123. *ὦ γέροντες* ib. 503. 728. et 1054. *Καδμεῖοι γέροντες* ib. 1042.

Γεύειν. *σὲ γεύσω ἄκρατον μέθυ* Cy. 149. *γεύεσθαι κακῶν* Hec. 375. *πένθυς γεύομαι πικρῦ* Al. 1072. *ὡς βορᾶς γευσαίατο* Iph. A. 423. *γεῦσαί νυν* Cy. 155. *γεύσωμαί τ' ἔτι* ib. 556. *ποτῦ ἐγεύσατο* Ion. 1203. *πόνων μυρίων ἐγευσάμην* Her. F. 1353. *τόλμης γεγευμένος* Hip. 663.

Γεῦμα Cy. 150.

Γέφυρα. *πῶς γεφύρας διαβαλῦσι* Rh. 117.

Γεωργεῖν. *κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες* Rh. 176.

Γεωργός. *ὁ τῶν γεωργῶν βίος* Fr. inc. XLVII. 1.

Γῆ. *ὅ με γῆς ὑπεξέπεμψεν* Hec. 13. *γῆς ὁρίσματα* ib. 16. *ἐν γῇ Χεῤῥονησίᾳ* ib. 33. *γῇ κακῇ* ib. 592. *τὐς γῆς νέρθεν* ib. 791. *πέτρα γῆς ὑπερτέλλυσ' ἄνω* ib. 1010. *γένος—ὔτε γῆ τρέφει τοιόνδε* ib. 1181. *γῆς τεμεῖν βλαςήματα* ib. 1204. *πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις* ib. 1221. *γῆς ὅρυς Ἑλλανίδος* ib. 1260. *ἥκει εἰς γῆν* Or. 53. *εἰς γῆν Ἀσίαν* ib. 353. *τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;* ib. 431. *γῆς ὑπερβαλὼν ὅρυς* ib. 443. *ὃ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ* ib. 524. *πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος* ib. 573. *Φωκέων γῇ* ib. 769. *οἵπερ σώζυσι γῆν* ib. 918. *γῆν Ἰνάχυ* ib. 930. *πρόσωπον εἰς γῆν βαλῦσα* ib. 956. *γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν* ib. 1094. *εἴσω γῆς* ib. 1241. *ἔδοξε τῇδε γῇ* ib. 1328. *κρατεῖν γῆς* ib. 1600. *ἡνίκ' ἦλθε γῆν τήνδε* Ph. 5. *Φοίνισσα γῆ* ib. 287. *γῆς ἔνερθεν* ib. 508. *Αἰτωλίδ' εἰς γῆν* ib. 988. *ω γῆς Ἑλλάδος ςρατηλάται* ib. 1231. *ἐν γῇ πατρῴᾳ* ib. 1457. Al. 167. Tr. 389. Hel. 1108. *πύργυς γῆς Ἰωλκίας* Med. 7. *γῆν Κορινθίαν* ib. 10. *ὔτ' ἀπαλλάσσυσα γῆς πρόσωπον* ib. 27. *γῆς Κορινθίας* ib. 70. 702. et 916. *ἐκ γῆς βαρβάρυ* ib. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et 1400. *γῆν ἄσυλον παρασχὼν* Med. 387. *γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν* ib. 540. *ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν* ib. 668. *γῆς Τροιζηνίας* ib. 683. Hip. 12. et 1159. *πέδον γῆς* Med. 746. *γῆς προδότιν* ib. 1332. *γῇ Σισύφυ* ib. 1381. *γῆν Τροιζηνίαν* Hip. 29. *ςίλβει κατὰ γῆν* ib. 194. *ὑπὸ γῆς τάρταρα* ib. 1290. *Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα* An. 1. *γῆς Φαρσαλίας* ib. 22. *ἵν' εἶ γῆς* ib. 168. *βαθεῖαν γῆν* ib. 638. *γῆς Φθιώτιδος* ib. 665. *γῆς κοσμῆσαι τάφῳ* ib. 1161. *Δελφίδος ἐκ γῆς* ib. 1168. *Μολοσσίαν γῆν* ib. 1245. *γῇ καλυφθῆναι* Sup. 531. *τὸ σῶμα εἰς γῆν* ib. 534. *γῆς Ἀσωπίας* ib. 571. *γῆν λιπὼν Φάρσαλον* Iph. A. 812. *εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα* ib. 1123. *τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν* ib. 1219. *ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος* ib. 1457. *πατρίδα γῆν* ib. 1558. *ὗ γῆς εἰσέδυ* ib. 1583. *γῆν Φρυγίαν* ib. 1627. *ὗ*

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἄγνωϛον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανεᾶν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν ib. 332. γῆς πατρῴας νόϛον ib. 1066. ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἦγε ναῦν ib. 1396. πατρῴας γῆς πέδον Rh. 278. et Œnei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργείαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὅρι' ἀποϛερέμενοι Tr. 375. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 378. αἷμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτείρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθὼν ib. 748. γῇ δορὶ πεσȣ̃σ' Ἑλληνικῷ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχȣ ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ ȣ̓ρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παῖδα γῆς ib. 644. ὅπη γῆς—ἱδρυμένȣς Her. 19. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. γῆ πατρὶς ȣ̓κ ἀνώνυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαίμονος γῆς ἄπο ib. 481. πȣ̃ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ω γῆ Τρωὰς Hel. 1236. ω γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα ib. 1609. γῆς Ἀτθίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοΐδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρὶς γῆ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ ib. 989. πατρὸς γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίας ib. 1592. ποῖ πατὴρ ἄπεϛι γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαϛήμασιν ib. 178. ὦ γῆς λόχευμα ib. 252. ȣ̓ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκȣ́ομεν ib. 516. γῆς ἥκοντ' ἄνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμὸς ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροι ib. 1164. εἶμι γῆς ὕπο ib. 1247. μὴ θιγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκρȣ̀ς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422. ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. Φωκέων εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδος γῆς ib. 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 677. Γῆ ἄνασσα ib. 678. Ἀχαΐδος γῆς ib. 1285. Ἰσθμίας γῆς ib. 1288. γῆς πατρῴας ὅρον ib. 1315. cf. etiam Dic. fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. XXIII. 1. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 4. γῆ ἠρινὸν θάλλȣσα Dan. fr. X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. ἄρξȣσι γῆς Inus fr. XII. 2. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. fr. XVII. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ ejusd. fr. XV. 2. τὸ ὑπὸ γῆν ᾄδȣ σκότος ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βόσκȣσα γῆ Phaëth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν Pol. fr. I. 4. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V.

Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 130. ὁ γηγενέτας δόμος Ion. 1465.

Γηγενής. δράκων ὁ γηγενὴς Ph. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. γίγας γηγενὴς ib. 1138. Λήϊτος ὁ γηγενὴς Iph. A. 259. γηγενῆ ϛάχυν Bac. 264. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ ib. 994. et 1014. ubi pro γόνον est τόκον. τȣ̃ γηγενȣ̃ς Ἐριχθονίȣ Ion. 20. ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν ϛάχυς Her. F. 4. γηγενεῖς ἔπι Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. etiam Ion. 987. τὸ γηγενὲς δράκοντος θέρος Bac. 1024.

Γηθεῖν. ταύτῃ γέγηθα Hec. 279. et γέγηθε Or. 66. vid. etiam Hip. 631. Bac. 1196. Cy. 463. et Hel. 638. γέγηθ', ἕως γέγηθα Iph. A. 649. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκȣς ἔχων ib. 523.

Γῆθεν, *adverb.* Ion. 269.

Γηπονεῖν ἀρȣ́ρας Rh. 75.

Γηραιός. πάτερ γηραιὲ Ph. 1705. γηραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηραιὸν πόδα An. 547. γηραιȣ̀ς θανεῖν Al. 60.

Γῆρας. γήρᾳ δειλαίῳ Hec. 203. τὸ γῆρας ȣ̓ σοφὸν Or. 490. ἀπελθέτω— τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν ib. 630. γήρᾳ τρομερὰν ποδὸς βάσιν Ph. 310. ȣ̓χ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεϛιν ib. 531. λέχος

πρὸς γῆρας ἐκ εὔδοξον Med. 592. μένε γῆρας ib. 1396. Πιτθέως γῆρας Hip. 794. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. γήρως ἔβας τέλος ib. 415. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. γῆρας πολιὸν Suppl. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. σώζεσθαι πρὸς γῆρας Sup. 917. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας ib. 1108. τὸ γῆρας ἄϋπνον Iph. A. 4. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γήρᾳ ἀσυμφορώτατα Tr. 491. τὸ γῆρας ἐκ αἰσχύνομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας ib. 1249. τȣ γήρως μοι συνεκπονȣ̃σα κῶλον Ion. 739. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν φονιόν τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γήρᾳ σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Æol. fr. XIX. 1. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τȣ̀ς γάμȣς ποιȣμένȣς Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει πολλὰς νόσȣς Gl. fr. III. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œnom. fr. IV. 2. τὸ γῆρας—σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 1. ὦ γῆρας Phœn. fr. VIII. et fr. inc. LXXVIII. 1.

Γηράσκειν. ἄπαιδε γηράσκετε Al. 739. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 967. ȣ̓ γεγήρακ᾽ ἔκ τινος θεηλάτȣ Ion. 1392. ὅσοι γηράσκȣσιν ὀρφανοὶ τέκνων Dic. fr. XIV. 6. ἄπαιδα γηράσκȣσαν Ion. 619. χάριν γηράσκȣσαν Her. F. 1223.

Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμὲ Med. 1033. οἵ γηροβοσκήσȣσι Al. 666.

Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν ȣ̓κ ἔχω Sup. 923. ὦ γηροβοσκὼ ματρὸς Ph. 1445.

Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al. 671.

Γηρύεσθαι. ȣ̓ μὴ παρ᾽ ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι ib. 1074. δεινὸν τόδ᾽ ἐγηρύσω El. 1327.

Γῆρυς. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. Ὀρφεία γῆρυς Al. 972. γῆρυν ȣ̓χ Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ ib. 549. φθέγματος συνήθη γῆρυν ib. 609. πικρὰν γῆρυν Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν Bac. 178. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον Her. F. 1192.

Γίγας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 129. γίγας γηγενὴς ib. 1138. φόνιον γίγαντα Bac. 543. κλόνον γιγάντων Ion. 207. ἣν (scil. μάχην) Φλέγρᾳ γίγαντες ἔστησαν θεοῖς ib. 988. γίγασι—ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ποίȣς γίγαντας ȣ̓κ ἐξήνυσα; ib. 1272.

Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶν γενέσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ. χάριν γενέσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι ib. 630. γένοιτο εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιντο ib. 1159. εἰ τύχοι, γένοιτ᾽ ἂν Or. 778. δάκρυα γένοιτ᾽ ἂν ib. 786. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπότε γένετο ib. 1000. ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ᾽ ἐκ ματέρος Ph. 159. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἄφοβος ib. 243. ἄν τι σοὶ γένηται ib. 632. γενοίμεθ᾽ ὧδε ματέρες ib. 1067. γενοίμεθ᾽ εὔτεκνοι ib. 1068. ἐχθρὸς ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγενόμην ib. 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθα ib. 766. αὐθαδεστέρα γίγνȣ θαλάσσης Hip. 305. κακὸν χἀτέρῳ γενήσομαι ib. 728. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σȣ̃ νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ θανάτȣ γενȣ̃ Al. 224. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 685. μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γένηται; Sup. 544. γένοιτ᾽ ἂν κέρδος ib. 603. πρὸς ἐμȣ̃ γενȣ̃ Iph. A. 646. ἃ κατ᾽ ἄνδρα γίγνεται νεανίαν ib. 933. κἀκεῖ γενήσῃ ib. 1172. μήτ᾽ αὐτὸς γένῃ, sc. κακὸς περὶ ἐμὲ ib. 1184. θεῶν τȣ̃ κλέμμα γέγονας; ib. 1615. γένοιτό σοι καλῶς ib. 1626. κἀμοὶ τόδ᾽ εὖ μάλιστά γ᾽ ȣ̃τω γίγνεται Iph. T. 580. ὄνομα ἐμȣ̃ γένοιτ᾽ ἂν ib. 697. σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι ib. 778.

οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω; ib. 1203. ἀὼς γίγνεται Rh. 536. μηδὲ Μȣσά μοι γένοιτ' ἀοιδὸς Tr. 385. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω ib. 631. Διὸς κρείσσων γενȣ͂ ib. 948. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι ib. 969. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένȣ ib. 1254. ὅπȣ βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κακὸς πολίτης γίγνεται ib. 271. πῶς γένοιτ' ἂν καλῶς; ib. 824. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνεθ' ib. 903. γίνομαι ἔννȣς ib. 1268. τίς παῖς ἐγένετο; ib. 1274. ἥσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίςατος ib. 314. οἰνοχόος μȣ γενȣ͂ ib. 563. γενȣ͂ τοῖσδε συγγενὴς, γενȣ͂ φίλος Her. 230. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. ὃ μὴ γένοιτο ib. 714. πολλῶν σοφιςὴς πημάτων ἐγινόμην ib. 993. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ ib. 1004. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τί σοι πλέον λυπȣμένῃ γένοιτ' ἄν; ib. 330. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο ib. 364. ἰατρὸς γενȣ͂ Ion. 740. ȣ̓ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε; ib. 864. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. πȣ͂ γενήσεται τόδε; ib. 981. νεανίας γενȣ͂ ἔργοισι ib. 1041. ἔκδοτος γίνομαι ib. 1251. ἄλλοθεν γέγονας ib. 1471. ἐγένετό τις ȣ̓͂ρος ἐκ κακῶν ib. 1509. σοφὸς γενȣ͂ Her. F. 189. ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ ib. 495. πάντα σοι γενήσεται ib. 603. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ib. 729. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων ib. 821. γενοίμην πέτρος ib. 1397. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ȣ̓κ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ ejusd. fr. VI. 3. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο ejusd. fr. VII. 2. γίγνεσθαι τέκνα Alcmæon. fr. VIII. 2. et Œnom. fr. II. 2. τάχ' ἂν γένοιτο Alcmen. fr. XI. 1. βροτοῖσιν εὔκρας ȣ̓ γένοιτ' ἂν ἡδέως Antiop. fr. XLI. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. Διὸς Ἰδαίȣ μύςης γενόμαν Cret. fr. II. 11. ȣ̓κ ἂν γένοιτο χρηςὸς ἐκ κακȣ͂ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. γίνȣ θρασὺ Sy. fr. VII. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. γένοιτό τ' ἂν πόλλ', ὧν δόκησις ȣ̓κ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς est βροτȣ͂ς. ἧσπερ ȣ̔͂νεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. ἀκόλαςα γίνεται δȣ́λων τέκνα Fr. inc. CXXX. ἄνθρωπος ἐγένȣ Fr. inc. CL. 2. δράκων μȣ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. πρὸς τοῖς ἔργοις γίνεσθαι Ep. V. γιγνομένης ἐλπίδος Epist. III. δὶς τόσα πυργȣ͂ν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὁ κείνȣ γενόμενος Or. 509. καλλίνικος γενόμενος Ph. 1259. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐξ ȣ̓͂ γενόμενοι παῖδες Tr. 699. θνήσκει ȣ̓δὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 12. χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. et sic porro.

Γιγνώσκειν, vel γινώσκειν. γίνωσκε ἀλκὴν κ. τ. λ. Hec. 227. τίς ȣ̓χὶ γινώσκει τόδε; Med. 85. πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. γιγνώσκω καλῶς ib. 935. et Her. 982. τὰ χρήςʼ ἐπιςάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν Hip. 380. cf. Iph. T. 491. ἐγίγνωσκον καλῶς Hip. 406. γίγνωσκε, ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 420. γιγνώσκειν ὅπα Sup. 204. γινώσκομεν εἰς πῦρ βλέποντες ib. 211. ȣ̓͂ σε γινώσκω γ' ὅλως Rh. 737. οἷα τȣ͂δε γινώσκω κλύων ib. 746. ȣ̓ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ Bac. 890. ȣ̓͂ με γινώσκεις ὁρῶν; Her. 639. γινώσκειν φίλȣς Hel. 567. αὐτὸς σὺ γίνωσκε ib. 1273. ὧν γινώσκω πέρι Ion. 588. ὕποπτος ȣ̓͂σα γινώσκει πόλει El. 644. νῦν γινώσκω σὲ ib. 768. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ȣ̓ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. ἔγνωκε—συμφορᾶς ὕπο Med. 34. ἔγνωκα Iph. T. 934. ἔγνωκα κᾀὐτὸς Al. 1083. τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' ȣ̓ καλῶς An. 816. ἐγνώκαμεν ταῦτα Bac. 1344. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίȣς ἀφιέναι Dan. 43. ἔγνω σ' Ἑλένη; Hec. 243. ἔγνως ἄτην παιδὸς ib. 686. συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν ib. 776. ἔγνως Or. 1131. Ph. 990. An. 884. et 921. Rh. 281. et El. 617. ξυνετὸν μέλος ἔγνως Ph. 1511. ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω ib. 1747. ἔγνως τὴν νικῶσαν βȣλὴν Med. 912. ἃ ȣ̓ καλῶς ἔγνων Iph. A.

108. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. μίασμα ἔγνως —ποίῳ τρόπῳ; ib. 1178. εἰ σωφρονεῖν ἔγνωθ', ὅτ'—Bac. 1340. διαλλαγὰς ἔγνωσαν ᾽ τελεμένας Her. 820. κἄγνων ἀγῶνα ἀγωνιέμενος ib. 992. ἔγνως ὀρθῶς ἄνδρα Hel. 571. ἔπω ποτ' ἔγνων μαςὸν Ion. 319. ποίῳ τόδ' ἔγνω—τεκμηρίῳ; ib. 349. ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμες πεπτωκότα Her. F. 597. τἀναντί' ἔγνων Phœn. fr. IX. 3. ὅθεν ἔγνω τὰς φόβες εἶναι Sis. fr. I. 29. σὲ τοιῦτον ὄντα ἔγνων Epist. IV. γνῶθι τύχαν An. 126. γνῶθι ᾽σ' ἐπὶ ξένας δμωὶς ib. 136. γνῶτε τἀνθρώπων κακὰ Sup. 549. τίς γνοίη λόγον; Her. 180. γνοίη ἀνθρώπε πέρι Ion. 239. εἴ μέ τις γνοίη El. 97. ᾽ γνοίην ἂν ib. 283. εἷς ἂν μόνος νιν γνοίη ib. 285. ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα ib. 539. γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐς' αὐτῷ χόλος Her. F. 840. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. γνῶναι, ἵν' εἶ γῆς An. 168. τῷ τόδε γνῶναί με χρή; Ion. 1344. ὥστε μὴ γνῶναι φίλες ib. 1596. τὲς κακὲς γνῶναι Her. F. 666. γνῶναι ἔπος Sis. fr. I. 13. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. γιγνώσκων, ὅτι πένητα φεύγει πᾶς τις Med. 560. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 249. γινώσκων, ὅτι τρώσει νιν οἶνος Cy. 420. γιγνώσκων, ὅτι τοιῦτός ἐςιν Phœn. fr. IX. 8. ἠπάτα σε ᾽κ ἐγνωκότα El. 938. γνὲς τἀμπλάκημα Ph. 23. cf. v. 33. γνὲς πρόσθεν ᾽κ εὖ Iph. A. 388. γνὲς σῇ ψυχῇ Tr. 1171. γνόντος, ὡς ἐς Ἴλιον ᾽κ ἦλθον Hel. 58. γνόντες ζῶντα Πρ. τινα Hec. 1140. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 571. γνόντας τάδε Sup. 555. παιδὸς γνῦσα θανάσιμον μόρον Hec. 1145. εὐνὴν κρυφαίαν γνῦσα, καὶ μὴ γνῦσα Dan. 14. cf. v. 33. γνώσῃ ζημίας ἀποςροφὴν Med. 1223. γνώσῃ ἀμπλακὼν Hip. 892. γνώσεται ἐχθρὰν ἐμὴν An. 1007. γνώσῃ πάσχων Sup. 580. γνώσῃ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. γνώσεται τὸν Διὸς Διόνυσον Bac. 857. γνώσῃ σὺ Her. 65. ᾽ γνώσεταί γ', ὅς εἰμ' ἐγὼ Hel. 824. γνώσῃ τάδ' αὐτὸς Ion. 1357. γνώσομαί σε Alex. fr. II. 2. μηδὲ γινώσκοισθέ μοι Hec. 255. γινώσκεται ἡ 'μπελος τῇ 'μῇ χερὶ Cy. 564. γνωσθῇ Κρεύσῃ Ion. 72. ἐγνώσμεθ' ἑξῆς ib. 1115. ἐγνώσθη ὑπὸ γέροντος El. 852. ἐγνωσμένος σοι Tr. 237. ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Γλαῦκος, *nom. propr. viri* Or. 364.

Γλαυκός. γλαυκὴν χλόην Sup. 258. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. γλαυκᾶς ἐλαίας Iph. T. 1101. γλαυκᾶς Ἀθάνας Tr. 799. γλαυκᾷ ἐν Ἀθάνᾳ Her. 754. γλαυκὰ πόντε θυγάτηρ Hel. 1473. γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517.

Γλαυκῶπις μήνη Fr. inc. CCIX.

Γλυκερός. τέκνων γλυκερὸν βλάςημα Med. 1099.

Γλυκύς. οἶνος γλυκὺς Cy. 557. γλυκεῖα φροντὶς Med. 1036. et Æol. fr. XV. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip. 526. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων Antiop. fr. XXIX. 6. et fr. inc. XXXV. 6. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα Sup. 1103. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. τὸ ζῆν γλυκὺ Al. 696. τὸ φιλότιμον γλυκὺ Iph. A. 23. εἰς ὄμματ' εὔνε φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὕπνε γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. γλυκύτατα κρέα Cy. 126.

Γλύπτειν. χερσὶ γαῖαν γλύπτεσα Tr. 1306.

Γλυφίς. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274.

Γλῶσσα. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ἐχρῆν—τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν ib. 1188. ἀκόλαςον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ ib. 1514. τῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω γλώσσῃ Med. 466. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν ib. 582. γλώσσῃ ᾽δὲν πιςὸν Hip. 395. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ib. 612. μή σε γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακῶς ib. 924. γλῶσσαν ἀφεῖναι ib. 991. Ὀρφέως γλῶττα Al. 358. διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. λέγοντες ἄλλα γλώσσῃ ib. 453. ἀθώπευτόν σε γλώσσης ἀφήσω ib. 461. νεῖκος μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 644. ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δὲς ib. 204. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. σκαιὸν τἀνάλωμα τῆς γλώσσης ib. 547. ἵνα γλώσσῃ σύντονα

γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 117. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ ib. 333. ταράξῃ γλῶσσαν ib. 1542. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίϛις παρῇ Iph. T. 1064. ȣκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 876. διπτύχῳ γλώσσᾳ Tr. 286. γλώσσης σιγὴν ib. 649. εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268. γλώσσῃ δράκοντος ib. 767. γλώσσης ἄπο σώζοντες ib. 1047. ἣν τὴν γλῶσσαν δάκῃς Cy. 313. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. γλώσσης πικροῖς κέντροισι ib. 1288. ἡ γλῶσσ', ἡ ταλ. τε φρὴν El. 334. γλώσσῃ πικρότης ἔνεϛί τις ib. 1014. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III. γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 4. γλώσσῃ διαψαίρȣσα μυκτήρων πόρȣς Fr. inc. CCXIII. γλώσσαις πονηρῶν προϛατῶν φηλέμενοι Sup. 243. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V.

Γλωσσαλγία. τὴν ϛόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525. σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία μείζων An. 690.

Γναθμός. γναθμῶν ἀπέρρεον Med. 1201.

Γνάθος. Κυκλωπίαν γνάθον ἀνδροβρῶτα Cy. 92. τὴν γνάθον πλήσειέ μȣ ib. 146. cf. v. 302. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθȣ ib. 309. γνάθȣ δȣ̃λος Aut. fr. III. 5. γνάθον παίσας καλῶς ib. 17. ἔφερον τέκνα γνάθοις Ph. 1145. ἐνδακȣ̃σαι ϛόμια γνάθοις Hip. 1223. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. λαιψηραῖς γνάθοις ib. 497. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πελεκέων γνάθοις ib. 394. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625.

Γνήσιος. τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 963. παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455. νόθοι γνησίων ἀμείνονες An. 639. παῖδας γνησίȣς ib. 942. τῶν γνησίων ȣ̉δὲν ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. γνησίαν φρένα Fr. inc. B. 28. 7. φρονȣ̃ντα γνήσια Hip. 309. γνησίων νυμφευμάτων An. 192.

Γνησίως ἐλεύθερον Al. 681.

Γνοφώδης. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tr. 79.

Γνῶμα, *neutr.* Her. 408.

Γνώμη. γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην Hec. 127. εἰδέναι γνώμην ϛρατȣ̃ ib. 218. κατὰ γνώμην ib. 867. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν Or. 120. ἀμείνονα γνώμην Ph. 1207. γνώμην ἔχει Med. 230. cf. Iph. A. 925. παρὰ γνώμην Med. 577. Iph. A. 506. Her. F. 594. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. κατὰ γνώμης φύσιν ib. 377. γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν ib. 427. ἦλθε γνώμης ἔσω ib. 510. γνώμῃ βραχείᾳ ib. 644. γνώμῃ νικᾶν τὴν Κύπριν ib. 1304. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μετάϛασις γνώμης ib. 1005. ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ἀπεφηνάμην γνώμην ib. 336. γνώμῃ ἀδελφȣ̃ λελειμμένος ib. 904. κριτὴς γνώμης ἐμῆς ib. 1053. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601. γνώμης μέτα ib. 923. σφαλεῖσα γνώμη ib. 1542. γνώμης ἄκȣσον Iph. T. 1012. et Her. F. 279. γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν ib. 834. τῆς ὑμετέρας γνώμης φίλος Tr. 784. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίȣ γνώμην κατέσχον Cy. 348. γνώμη ἀρίϛη μάντις Hel. 763. γνώμην ἀθάνατον ib. 1021. εὐγενεϛάτης γνώμης ib. 1703. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς Ion. 926. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. ἥντινα γνώμην ἔχεις Her. F. 85. ἐναντίαν γνώμην ἔχȣσι ib. 205. cf. Er. fr. II. 10. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. γνώμην λίην σοφὴν ib. 296. γνώμην μεγάλην ib. 372. ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι ib. 426. γνώμῃ φρονȣ̃ντες Antiop. fr. IX. 2. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκȣ̃νται πόλεις ejusd. fr. XII. 1. γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. cf. Chry. fr. I. 2. γνώμῃ σοφὸς Chry. fr. III. 1. σοφὸς γνώμην ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. θυμȣ̃ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. ȣ̉δὲν γνώμης μετέχȣσα Fr. inc. CLVIII. 5. ȣ̉χ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα Epist. V. 2) Form. dor. γνώμα. Ἀργείων κοινᾷ γνώμᾳ Hec. 190. ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ Med. 424. γνώμας ἀγαθᾶς Hip. 240. ὀρθȣ̃σθαι γνώμαν ib. 247. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. γνώμας ἐξέϛαν Iph. A. 136. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτȣ ib. 368. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον ib. 565. γνώμα ἄκαιρος ὄλβȣ Iph. T. 419. ἀδίκῳ γνώμᾳ Bac. 995. γνώμαν σώφρονα ib. 1000. ἐν πᾶσι γνώμᾳ ταὐ-

τὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6. 3) plur. γνώμαισιν ὑςέραισιν Sup. 1083. γνῶμαι πολλαὶ καὶ δυσάρεςοι Iph. A. 26. γνῶμαι τίνες Ἕλλησι κ. τ. λ. Tr. 899. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες Her. F. 248. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. γνῶμαι ἀμείνες Bel. fr. XXII. 2. πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 3. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 2.

Γνωρίζειν. ὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν Or. 379. σημεῖ' ἰδὼν ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. ὡς ἐγνώρισαν κελευσμὸν Bac. 1086. ἢ σὲ γνωρίσαι ib. 1284. ἔμελλε γνωριεῖν ταύτην σὴν Ion. 1567. ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν El. 630. γνωρίσας τὰ φίλτατα Ion. 525. νὶν γνωρίσασα Bac. 1114.

Γνωρίμως El. 946.

Γνωσιμαχεῖν Her. 706.

Γνωτός. γνωτὸν θείη Hel. 41.

Γοᾶσθαι. γοᾶσθέ με Tr. 289. ὐ γοώμενος Ion. 639.

Γοερός. γάμον γοερὸν Hel. 189. γοερᾶς φρενὸς El. 126. b. ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. δάκρυα γοερὰ Ph. 1560.

Γόης. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. vid. etiam Bac. 234.

Γονεύς. ἀρᾷ γονεῦσιν Al. 717. ἐν γονεῦσι τὰ πράγματα An. 677. γονέας ὑβρίζειν τὐς ἐμὐς ὐκ ἠξίυ El. 257. τὐς θρέψαντας γονεῖς τιμᾶν Antiop. fr. IV. 2.

Γονή. ματρὸς ἐκ γονῆς Ph. 1591. τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. τὰ ἀπ' αἰθερίυ βλαςόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαςεν Med. 1256. τῆς Δαρδανίυ γονᾶς Tr. 1290. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358. παίδων γονὰς σπεῖραι Med. 717. cf. v. 721. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. παίδων εἰς γονὰς ib. 729.

Γόνιμος. γόνιμα μέλεα El. 1209.

Γόνος. ὑπὲρ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 82. 325. et 1038. Iph. A. 621. et Iph. T. 1416. κασιγνήτυ προδὺς γόνον Or. 1464. Ἀταλάντης γόνος Ph. 152. et 1160. et Sup. 888. Οἰδίπυ γόνος Ph. 290. σὸς γόνος ib. 1151. et 1242. et Tr. 592. τὸν Ἀλκμήνης γόνον Al. 508. cf. v. 1009. Tr. 803. et Her. F. 712. πέπυςαι τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. ὁ τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος ib. 275. Ἀχιλλέως γόνος ib. 972. cf. v. 1240. τὸν Ὀϊλέως, Τελαμῶνός τε γόνον Iph. A. 193. τὰν κύκνυ γόνον ib. 794. ὁ Σισύφυ γόνος ib. 1362. ὁ Λαέρτυ γόνος Iph. T. 533. λείπει ἄλλον γόνον; ib. 561. ὁ Λατὐς γόνος ib. 1234. τὸν Πηλέως γόνον Rh. 186. et Hel. 97. τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον Rh. 905. δύςηνον γόνον ib. 918. ὁ Πελίυ γόνος Tr. 1128. Ἕκτορος γόνος ib. 1135. ὁ Σεμέλης γόνος Bac. 278. Διὸς γόνος ib. 603. cf. v. 724. et 1340. et Hel. 1491. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ Bac. 994. τεὸς γόνος Her. 911. τὸν ὠκύπυν Μαιάδος γόνον Hel. 248. Πρωτέως γόνος ib. 793. Ἀτρέως γόνος ib. 1557. Λοξίυ γόνον Ion. 78. ἄλλον τίκτει γόνον ib. 356. σώζοντα τὸν αὐτῦ γόνον ib. 965. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. ὁ μαντευτὸς γόνος ib. 1209. τὸν Λατὐς εὔπαιδα γόνον Her. F. 689. ἐμὸς ὅδε γόνος ib. 1190. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. τὐς Ἡρακλείυς δυλώσων γόνυς Her. 817. οἱ γόνοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5.

Γόνυ. πρόσπιπτε Ὀδυσσέως γόνυ Hec. 339. cf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ ib. 787. κάμψας γόνυ ib. 1150. περὶ γόνυ Ἑλένας χεῖρας ἱκεσίυς ἔβαλον Or. 1414. τὐμὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ ib. 1616. ἐξαναςῆσαι γόνυ Med. 1215. προσπιτνῦσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. πρὸς γόνυ πίπτυσα τὸ σὸν ib. 43. γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ ib. 165. ἀμφιπιτνῦσα τὸ σὸν γόνυ ib. 279. ὐκ ἔχω βωμὸν—ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 911. περιπτύξαι γόνυ ib. 992. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν Iph. T. 332. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ Hel. 900. πρὸς πατρῷον προσπεσὐμενοι γόνυ Her. F. 79. ἀμφὶ—γόνυ προσπιτνῶν ib. 1207. παλίρροπον γόνυ El. 492. ἐλαφρίζον γόνυ Meleag. fr. VI. 8. ἀπ' ἐμῶν

γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἷζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων ib. 147. ἥψω γονάτων τῶν ἐμῶν ib. 245. εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο ib. 742. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. πρὸς σὲ γονάτων Ph. 930. Med. 324. Hip. 607. Iph. T. 1070. Tr. 1042. Hel. 1253. γόνατα μὴ χρώζειν Ph. 1619. τῶνδε γονάτων Med. 497. γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι ib. 710. πρὸς γονάτων σὲ ἱκετεύομεν ib. 853. σῶν γονάτων ἐ μεθήσομαι Hip. 326. τῶν σῶν πάρος πιτνῦσα γονάτων An. 574. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ib. 896. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῦσα Sup. 272. γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τὐμὸν Iph. A. 1216. γόνασι σοῖσι σῶμα δῦσ' ἐμὸν ib. 1221. γονάτων τῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. τῷδε περὶ βρόχες ἔβαλλε γόνασι Bac. 619. ἐκ ἄχρωςα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837. γόνασι προσπεσὼν πατρὸς Her. F. 986.

Γονυπετής. γονυπετεῖς ἕδρας Ph. 300.

Γόος. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. πάρες γόον Sup. 111. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. κακόγαμβρον γόον Rh. 260. εἰς γόον Bac. 1160. ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. ἐς τίνα γόον Her. F. 1025. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς ib. 1211. γόων σῶν κλύεσα θρήνες Hec. 297. τὴν ἔτ' ἐκτήκω γόοις ib. 434. οἴχεται βίε τὸ πλέον μέρος ἐν ςον. τε καὶ γόοις Or. 204. θίασον ἐλάχετ' ἐν γόοις ib. 320. ταῦτ' εἰς γόες εἴρηκα ib. 676. ἐξετηκόμην γόοις ib. 858. εἰς ςεναγμὲς καὶ γόες δραμεμένη ib. 957. ἀφεῖσα τὲς γυναικείες γόες ib. 1022. γόες πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πικρὲς γόες δώσεσι Ph. 890. Κρέοντι λιπὼν γόες ib. 1064. ἐκλιπῦσα νεκρῶν γόες ib. 1629. ἐ συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. ἔπω παύεται γόων; Med. 59. cf. v. 1211. ἰαχὰν ἄϊον πολύςονον γόων ib. 204. ἀπαλλαχθεὶς γόων Hip. 1181. κλύει τις γόων; Al. 88. ἐγκείμεσθ' ἀεὶ γόοισι An. 92. κατοιμῶξαι γόοις ib. 1160. θανόντα γόοις κατάρξομαι ib. 1199. ἀγὼν ἔρχεται γόων, γόων διάδοχος Sup. 71. ἄπληςος χάρις γόων ib. 79. ἄπαυςος γόων ib. 82. ἐπίπονον εἰς γόες πάθος ib. 85. τίνων γόων ἤκεσα; ib. 87. ἡνίκ' ἐξήντλεις ςρατῷ γόες ib. 839. γόοισιν ὀρθρευομένα ib. 977. γόων ἅλις ib. 1147. ἀναςενάξω γόοις Iph. T. 657. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ἐπὶ γόοισι τὸν θανόντα καταςένεσ' ἔχεις Tr. 316. πρὸς τὰς τύχας—τὲς γόες ἔχε Hel. 328. μὴ προλάμβανε γόες ib. 346. πάρεισι γόοι Ion. 769. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ ib. 1459. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 110. συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόες ib. 488. γόες ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. γόες νυχίες ib. 141. ἐννέπω γόες ib. 144. φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1.

Γοργός. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν Ph. 149. γοργὸς ὁπλίτης An. 459. et 1124.

Γοργοφόνα Ion. 1478.

Γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII.

Γοργώ. τὸ Γοργῦς κάρα Or. 1521. Γοργὼ χαλκῇ Rh. 306. Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. ςαλαγμὲς αἵματος Γοργῦς ἄπο Ion. 1003. χθονίας Γοργῦς ib. 1054. vid. etiam v. 1265.

Γοργών. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν Or. 1520. κάρα Γοργόνος Ph. 459. et El. 856. Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al. 1121. cf. Sup. 322. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ Ion. 989. Γοργὼν ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων ib. 1421. νυκτὸς Γοργὼν Her. F. 882. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Γοργόνος τρίαιναν Er. fr. I. 51. Γοργόνων Λιβυσσᾶν Bac. 988. Γοργόνες Ion. 225. δρακόντων ἰὸν ὧν τῶν Γοργόνων ib. 1015.

Γοργωπός. γοργωπὲς ὄφεις Her. F. 1266. βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. γοργωπὸν πάλλεσαν ἴτυν Ion. 210. γοργωπὲς κόρας Her. F. 868.

Γοργώψ. γοργῶφ' ὑπερτείνεσά σε κάρα κύκλον El. 1257. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 261. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131.

Γενεὺς, *nom. propr. viri* Iph. A. 278.

Γῦνυ, poët. pro γόνυ. ἱκετεύω σε τῶνδε γενάτων Hec. 752. σῶν ἔχοιτο γενάτων ib. 839. ἀμφὶ γένασι πίπτοντα Al. 950. γένασι δεσπότε χρίμπτων

An. 529. δύλοις γόνασι προσπέσω ib. 861. πρὸς σὲ τῶνδε γονάτων ib. 893.

Γραῖα. ἄγησαι τῇ γραίᾳ Hec. 171. φάσγανον χερὶ λαβοῦσα γραῖα ib. 877. ἀδελφὴν γραῖαν Ph. 1328. γραῖαν μητέρα ib. 1452. λάβετε γραίας ἀμενοῦς Sup. 1116. γραῖαν πεσοῦσαν Tr. 465. τὴν ἔσω γραῖαν δόμων Her. 584. ὦ γραῖα Hel. 448. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. γραῖαν ὠλένην Ion. 1213. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450.

Γράμμα. οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτ' ἐν γραφῇ Fr. inc. LIII. 5. ταὐτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνοὺς ib. 954. τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειε πεύκην ib. 1253. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. σύντονα γράμμασιν ib. 118. κακίστων γραμμάτων ib. 322. κούφων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω ib. 745. ἢν γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793. ὑφανταὶ γράμμασιν ὑφαὶ Ion. 1146. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γραμμάτων οὐκ ἴδρις Thes. fr. V. 1.

Γραμμή. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἐπ' ἄκραν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11.

Γραπτός. γραπτοὺς τύπους Hyp. fr. XI. 2.

Γραῦς Hec. 495. et 810. et Tr. 1186. ἄγετε τὴν γραῦν πρὸ δόμων Hec. 59. κἂν γραῦς ὄληται Al. 57. δούλα γραῦς Tr. 140. ποῦ γαίας δουλεύσω γραῦς ib. 191. δούλη γυνὴ γραῦς ib. 490. παίδων ἄπαιδας γραῦς An. 613. cf. Cy. 305. εἰς τάσδε βλέψασα γραῦς Sup. 9. ἐκβαλεῖς χθονὸς γραῦς; ib. 266.

Γράφειν. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς; Ph. 577. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. ἥν τις ἔγραψεν Iph. T. 585. τί ποτε γράψειεν ἂν σε—ἐν τάφῳ; Tr. 1189. ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν αὐτὰ, scil. τὰ ἀδικήματα Melan. fr. III. 3. ὃν ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5. παισὶν χρημάτων μέτρον γράφοντα Pal. fr. II. 7. περὶ τούτων ἡμῖν γράφων Epist. V. ἐν δέλτου πτυχαῖς γράψας Iph. A. 99. τοὺς νόμους βροτοῖς γράψαντας Ion. 443. πρῶτος γέγραπται Eu. fr. VI. 2. τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. γεγραμμένων τῶν νόμων Sup. 433. πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα Iph. A. 891.

Γραφεὺς Hec. 807.

Γραφή. γραφῇ ὕδρας Ph. 1142. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἢν ἐκσώσῃς γραφὴν Iph. T. 762. γραφῇ ἰδοῦσα καὶ κλύουσα Tr. 682. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. cf. fr. inc. LIII. 5. νόμων γραφαὶ Hec. 866. ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος Hip. 879. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε ib. 1311. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. πορθμεύσειν γραφὰς Iph. T. 735.

Γύα. βαθυσπόρους γύας Ph. 651. ἀρότοις γυᾶν Al. 593. πολυπλέθρους γύας ib. 690. πρὸς εὐκάρπους γύας An. 1046. τὰς πολυχρύσους γύας Bac. 13. ὑγραίνει γύας Hel. 3. Νείλου γύας ib. 88. σπερῶ γύας El. 79.

Γύαλον. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβου Ph. 244. χρυσοῦ γέμοντα γύαλα An. 1094. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1236. γύαλα Πανὸς Hel. 190. εἰς δαφνώδη γύαλα Ion. 76. γυάλων ὑπερβῆναι ib. 220. θεοῦ γύαλα ib. 233. et 245.

Γύης. σπεροῦντα θανάσιμον γύην Med. 479. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 839.

Γυία. εἰς βαθυσπόρους γυίας Ph. 673.

Γυῖον. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382. λάχνᾳ γυίων ib. 384. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον ib. 640. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231.

Γυμνάζειν. γυμνάσω τὰ πρόσφορα Hip. 112. κρυμὸς πλευρὰ γυμνάζει Scy. fr. I. 3.

Γυμνάς. ἀνδρῶν γυμνάδα στόλον Alop. fr. IV. 1. γυμνάδας ἵππους Hip. 1134.

Γυμνάσιον. ἰδὼν γυμνάσια Ph. 371. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. γυμνάσια Εὐρώτα Hel. 210. γυμνάσια οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 1.

Γυμνῆς. πολὺς ὄχλος γυμνῆς ὁμαρτεῖ Rh. 313. γυμνῆτες Ph. 1154.

Γυμνήτης. γυμνητῶν μόναρχοι Rh. 31.

Γυμνός. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχȣ ϛολίσματος Hec. 1156. γυμνὸν ὦμον Ph. 1405. πορεύȣ γυμνὸς Her. 724. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404. γυμνὸν σῶμα θεὶς Her. F. 959. cf. El. 308. γυμνὰ μέλη Ion. 1208.

Γυμνȣ̃ν. λευκὰς ἐγύμνȣ σάρκας El. 823. γυμνȣ̃ντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac. 1132. γυμνωθεὶς ὅπλων Her. F. 1382. σῶμα γυμνωθὲν Hec. 679.

Γυναικεῖος. γυναικεῖον γάμον Fr. inc. B. 15. 1. et ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. τȣ̀ς γυναικείȣς γόȣς Or. 1022. θιάσȣς γυναικείων χορῶν Bac. 679. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. τὰν γυναικείαν ὄψιν Iph. A. 233. τὰς γυναικείȣς φύσεις An. 957. γυναικείοις κȣραῖσι Hel. 1059. γυναικείαις τέχναισιν ib. 1637. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. γυναικεῖον γένος Ph. 359. et Iph. T. 1298. et γυναικείῳ γένει Med. 418. γυναικεῖόν τι δρᾶν Ion. 843. γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX.

Γυναικόμιμος. ἐν γυναικομίμῳ ϛολᾷ Bac. 978. γυναικομίμῳ μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.

Γυναικόμορφος. γυναικόμορφον ἀγόμενον Bac. 853.

Γυναικοπληθής. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 955.

Γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34.

Γυνή. κακὴ καὶ φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. ἀθλία γυνὴ ib. 417. δυστυχὴς γυνὴ ib. 785. οἷα δὴ γυνὴ Or. 32. et An. 912. ἔϛιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. ὁμόλεκτρος γυνὴ ib. 507. γυναικὸς ȣ̃νεκα ib. 521. γυνή περ ȣ̃σ' ὅμως ib. 679. κακῆς γυναικὸς ib. 735. et 1139. An. 271. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. 2. et fr. inc. XLIX. 3. κακὴν γυναῖκα Or. 923. et γυνὴ κακὴ Hel. 964. εἰς γυναῖκα σωφρονεϛέραν Or. 1132. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. ἀθλιωτάτη γυνὴ ib. 818. γυναικὸς ἔργα σώφρονος ib. 913. cf. Al. 619. Tr. 423. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1153. Hel. 264. σώφρων γυνὴ Hip. 494. et Œd. fr. I. 1. γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. ἡ ἀμήχανος γυνὴ ib. 643. βασιλὶς γυνὴ ib. 779. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. ἐσθλῆς γυναικὸς ib. 198. 420. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Melan. fr. VII. 2. et Fr. inc. L. 2. γυναῖκ' ἀρίϛαν Al. 444. γυναικὸς ἡσσημένος ib. 700. γυνὴ θυραῖος ib. 808. γυναικὸς ἀθλίȣ τύχας ib. 1041. γυνὴ εἶ An. 85. δȣ́λης γυναικὸς ib. 90. Ion. 838. et El. 110. δορίκτητος γυνὴ An. 155. γυναικὶ δυστυχεῖ δȣ́λη ib. 327. γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων ib. 595. Τυνδαρὶς γυνὴ ib. 899. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς ib. 964. et 1060. γυναῖκα χρηϛὴν κἀγαθὴν Iph. A. 750. ἄμεμπτος γυνὴ ib. 1158. φλαύραν ȣ̓ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν ib. 1163. ὑπ' Ἀργείας τινὸς γυναικὸς Iph. T. 705. τὰ γυναικὸς ἀσθενῆ ib. 1006. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. δȣ́λη γυνὴ Tr. 490. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. γενναία γυνὴ ib. 1013. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιϛον Her. 477. τὴν φρονȣ̃σαν μεῖζον, ἢ γυναῖκα χρὴ ib. 979. ἐχθίϛην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 72. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν ib. 114. γυνὴ βάρβαρος ib. 264. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ ib. 336. γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ ib. 836. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. ξένης γυναικὸς ib. 1221. ἀποζεύγνυμαι τέκνων γυναικός τε Her. F. 1376. οἰκέτις γυνὴ El. 104. ἀνόσιος γυνὴ ib. 645. ὁ τῆς γυναικὸς, ȣ̓χὶ τἀνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. προϛατεῖν δωμάτων γυναῖκα, αἰσχρὸν ib. 933. πέφυκε παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. γυναῖκα πρὸς νέαν Æol. fr. XI. 1. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκε Alop. fr. II. τί δεῖ καλῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 2. ὦ παγκακίϛη καὶ γυνὴ Bel. fr. XIII. 1. γυναικὶ δȣ̃ναι χαλινȣ̀ς Cress. fr. XI. 1. γυνὴ ἐξελθȣ̃σα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1. γυναικὶ πείθȣ μηδὲ τὰ 'ληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. ἔνδον μένȣσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλὴν Meleag. fr. XII. 1. τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. πάντων δυσμαχώτατον

γυνὴ ejusd. fr. X. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. νέᾳ γυναικὶ ejusd. fr. V. γυνὴ πάντων ἀγριώτατον κακὸν ejusd. fr. VI. ἀμνήστευτος γυνὴ ejusd. fr. XI. γυνὴ ἐν κακοῖσι—πόσει ἥδιστόν ἐστι Phry. fr. XI. 1. πιστεύειν χρὴ γυναικὶ μηδὲν St. fr. VI. 2. γυνὴ νηπία ejusd. fr. VII. 2. γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. ὐδὲν ὔτω δεινὸν, ὡς γυνὴ, κακὸν Fr. inc. LIII. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI. καλὴ γυνὴ Fr. inc. CLI. 2. γυναῖκα γραῖαν Fr. inc. CLVII. 1. ἀνδροκτόνυ γυναικὸς Fr. inc. B. 29. 1. γύναι Hec. 108. 218. 309. 508. 518. et 765. Med. 136. 290. 350. 460. 614. 703. 720. 725. 816. 868. 908. 1129. et 1310. Hip. 574. 656. et 841. Al. 338. 387. et 465. An. 228. 236. 302. 313. et 366. Sup. 1072. Iph. A. 837. 841. 999. 1257. et 1621. Iph. T. 496. 498. 542. et 546. Tr. 237. Bac. 1032. Her. 983. Hel. 81. 162. 213. 564. 569. et 785. Ion. 255. 263. 289. 333. 372. 1454. et 1603. Her. F. 497. et 530. El. 1152. Antiop. fr. XX. 2. Dan. fr. X. 1. Hyp. fr. IV. 1. et Fr. inc. CXXXIX. ὦ γύναι Hec. 504. et 997. Med. 337. et 525. Al. 1064. An. 117. et 206. Iph. A. 725. Iph. T. 483. Her. 981. Hel. 83. et 157. Ion. 238. 244. 309. 329. 379. 402. et 422. δύστανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. γύναι γεραιὰ Hip. 267. γύναι 'Ιλιὰς An. 141. ὦ γύναι τάλαινα Iph. A. 1345. ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι Tr. 1269. ὦ γύναι μοι Her. F. 626. βασίλεια γύναι El. 988. δυοῖν γυναικοῖν An. 178. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. 'Ιδαίαισιν γυναιξὶ ib. 355. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 582. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. ὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτυ τέκνα; ib. 886. νόμος, γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ib. 1016. cf. v. 1096. et 1120. γυναῖκες ὤλεσάν με ib. 1095. γυναῖκας ἀνοσίυς Or. 517. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. γυναιξὶ δυλεύειν ib. 935. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205. ὄχλος γυναικῶν Ph. 205. γυναιξὶν Εὐΐοις ib. 660. ὐκ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν Med. 237. ὦ φίλα γυναικῶν Hip. 848. γυναικῶν πᾶν γένος ib. 1252. εἰ γυναῖκες ἐσμὲν An. 353. cf. Iph. T. 1061. et Aug. fr. IV. 1. γυναιξὶν ἐξομοιῦσθαι ὕσιν An. 354. γυναῖκας σώφρονας ib. 602. γυναικῶν δειλὸν λόγον ib. 758. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι ib. 931. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. κρείσσων γυναικῶν μυρίων Iph. A. 1394. 'Ελληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας ib. 1032. εἰς γυναῖκας Bac. 487. et 820. ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας ib. 763. ὐ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 952. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 987. γένος γυναικῶν Cy. 186. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ Ion. 398. γυναῖκες ἀνδρῶν, ὐ παίδων, φίλαι El. 265. ἀναίνομαι γυναῖκας ib. 311. μῶρον γυναῖκες ib. 1035. τύχη γυναικῶν εἰς γάμυς ib. 1100. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι Æg. fr. V. γυναιξὶ τέχναι μέλυσι Dan. fr. VIII. 1. λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ejusd. fr. IX. 2. γυναικῶν πέρι Inus fr. VII. 1. cf. v. 3. πάσας ψέγει γυναῖκας Pro. fr. III. 2 μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. ἔνδον γυναικῶν Fr. inc. CCXIX. γυναῖκες, o *fœminæ* Hec. 658. Or. 842. Ph. 998. Med. 1043. et 1293. Hip. 301. 354. et 790. Sup. 634. Bac. 846. Ion. 747. El. 215. Alcmæon. fr. XII. 1. et Er. fr. 1. 14. ὦ γυναῖκες Hip. 565. et 1154. Bac. 1038. et Hel. 557. ὦ φίλταται γυναῖκες Or. 136. et 1313. An. 803. Iph. T. 1056. et Tr. 1237. ξέναι γυναῖκες Ph. 285. et An. 882. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214. Τροιζήνιαι γυναῖκες Hip. 373. Φθιώτιδες γυναῖκες An. 1048. γυναῖκες 'Αργεῖαι Sup. 1164. ὦ λιπῦσαι Τμῶλον γυναῖκες Bac. 56. βάρβαροι γυναῖκες ib. 604. φίλαι γυναῖκες Hel. 262. et Inus fr. II. 1. ὦ τλήμονες γυναῖκες Ion. 252. πρόσπολοι γυναῖκες ib. 510. κλειναὶ γυναῖκες ib. 1106.

Γύψ. δισσοὶ γῦπες An. 75. πτεινοῖς γυψὶ Rh. 515. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595.

Δ.

Δᾶ Ph. 1304. vid. Schol. et not.
Δαδυχεῖν. δᾳδυχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν Tr. 343.
Δάζεσθαι. κἀμὲ θηρσὶ δώσυσιν δάσασθαι Tr. 450. πανταχῦ μοι χθονὸς τεμένη δέδαςαι Her. F. 1329.
Δαί. τί δαὶ Iph. A. 1444. et 1448. Ion. 275. et El. 244. 1116. et 1303. πῶς δαί; Cy. 449. et Hel. 1262. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῆς τιμωρίαν; El. 978.
Δαιδάλειος. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2.
Δαιδαλέος. ἐν δαιδαλέαισι πήναις Hec. 470.
Δαίδαλος. Δαιδάλυ τέχναισιν Hec. 838. Δαιδάλυ ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.
Δαίειν, convivio excipere. ἔδαισέ νιν Ἀτρεὺς Or. 15. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίυς Iph. A. 123. ἔδαισαν Πηλέως γάμυς ib. 707. cf. v. 720. 2) urere, incendere. πυρὰ δαίεται Rh. 136. Τροία πυρὶ δαίεται Tr. 826. 3) δαίεσθαι, discere, intelligere. ἐδάην Hec. 78. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην, ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις Ph. 826.
Δαΐζεσθαι. δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 914.
Δαιμονᾶν. δαιμονῶντας Ph. 895.
Δαιμόνιος. τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασιν Οἰδ. Ph. 355. ἰσχὺν ἔχειν —τὸ δαιμόνιον Bac. 892. τὸ δαιμόνιον ὐχ ὁρᾷς κ. τ. λ. And. fr. VIII. 1. ἔδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. ἔςιν ὐχ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 4. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704.
Δαίμων. λώβαν σοι ὦρσέ τις δαίμων Hec. 201. σὲ πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν ib. 723. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν ib. 1087. λαῖφος ἀκάτυ τινάξας δαίμων Or. 342. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλύσιος κακῶν ib. 394. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πόμπιμος ὁ δαίμων ib. 991. δυλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1601. ὐκ υν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα; ib. 1647. ἔκριν' ὁ δαίμων ib. 1656. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 130. δαίμονός τινος τύχῃ ib. 671. cf. Iph. T. 867. κείνης ὁ δαίμων Med. 966. εἰ κυρήσει δαίμων ib. 1110. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι ib. 1231. ἐμοὶ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα ib. 1347. τίς κλύει συ δαίμων; ib. 1391. πῶς σεμνὴν δαίμον' υ προσεννέπεις; Hip. 99. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ ib. 241. δαίμονα ςυγνὸν καταιδεσθεῖσα ib. 772. τυμῦ δαίμονος πόνον Al. 502. τὸν παρόντα δαίμονα ib. 564. et. An. 975. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 917. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέςερον τῦ 'μῦ νομίζω ib. 938. μάκαιρα δαίμων ib. 1006. ςεῤῥὸν δαίμονα An. 98. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναςροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. τρυφᾷ ὁ δαίμων Sup. 552. δαίμονος τυμῦ μέτα ib. 592. τῆς ἐναλίας δαίμονος Iph. A. 976. δαίμων ἐμὸς ib. 1136. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. πόντιος δαίμων ib. 241. ὥστε δαίμονα ib. 301. δαίμονος τύχα βαρεῖα ib. 728. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων ib. 884. δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν ib. 996. μέγαν δαίμονα Tr. 49. μεταβαλλομένυ δαίμονος ἀνέχυ ib. 101. πλεῖ κατὰ δαίμονα ib. 102. ἔῤῥει δαίμων ib. 204. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. φανέντα θνητοῖς δαίμονα ib. 42. τὸν νεωςὶ δαίμονα ib. 219. τὸν δαίμον' εἰσφέρων νέον ib. 256. cf. v. 272. μάντις ὁ δαίμων ὅδε ib. 298. δαίμονα πρῶτον μακάρων ib. 377. ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς ib. 417. ἄγων τὸν δαίμονα ib. 481. τὸν δαίμονα τόνδε δέχυ ib. 768. φονεύυσα δαίμων τὸν ἄθεον κ. τ. λ. ib. 992. et 1012. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ Cy. 110. τοιόσδ' ὁ δαίμων ὐδένα βλάπτει ib. 522. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν ib. 602.

τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. ὦ δαίμονος πολυςόνȣ Hel. 212. τίς σε δαίμων συλῷ πάτρας; ib. 675. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα Ion. 827. ἐσθλȣ̃ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. ἐπεί γ' ὁ δαίμων βȣ́λεται ib. 1353. τὰ τȣ̃ δαίμονος βαρέα ib. 1374. τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 2. δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμον' ὀγκῶν ib. 39. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2. ȣ̃τος ὁ δαίμων πάντων ἥδιςος Fr. inc. CLXV. 3. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων Fr. inc. CLXXXVII. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων—δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 1. ὅταν δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ Fr. inc. B. 25. 1. οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ὦ δαῖμον Hip. 871. Al. 385. An. 1036. Rh. 56. et Hel. 462. προβακχήïε δαῖμον Bac. 412. ἰὼ δαῖμον Ion. 752. δαίμονες Hec. 99. δαιμόνων τις ib. 165. δαιμόνων γένος ib. 490. et Sis. fr. II. 2. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ ib. 494. τῆς κακίςης δαιμόνων ib. 534. cf. Hip. 13. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ἐπέσσυτο γᾶν ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα ib. 1073. δαιμόνων κατάςασις ib. 1272. δαίμονας μαρτύρομαι Med. 619. cf. v. 1410. τίς δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; ib. 1208. μεγίςην δαιμόνων Hip. 16. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι ib. 107. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν ib. 475. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832. ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων ib. 1092. ἀραῖον δαίμοσι ib. 1415. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ Al. 1143. τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων An. 276. δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. δικαίȣς δαίμονας ἐννέπεις ib. 610. δαίμονές τινες θάσσȣσιν οἵδε Iph. T. 267. ȣ̓δένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν ib. 391. ὀργὴ δαιμόνων ib. 987. ὅταν πολίταις εὖ ςαθῶσι δαίμονες Rh. 317. δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ȣ̓δὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλȣ̃σα δαίμοσιν ib. 1244. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ ib. 1324. τῇ μεγίςῃ γαςρὶ τῇδε δαιμόνων Cy. 334. τὸ πᾶν δαιμόνων ἁγνὸν σέβας ib. 576. τὰ δαιμόνων τῆς τύχης ἐλάσσονα ib. 603. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. ἱκέτας δαιμόνων ib. 509. et 955. δῶρα δαιμόνων Hel. 669. πόνȣς δαίμονες παύσȣσί μȣ ib. 1081. τȣ̀ς εὐγενεῖς ȣ̓ ςυγȣ̃σι δαίμονες ib. 1694. μεγίςῳ δαιμόνων Ion. 4. μὴ τὰ δαιμόνων ὁρῶμεν ib. 1551. σέβοντα δαίμονας ib. 1620. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242. δαίμοσιν θύειν El. 1141. φαίνȣσι τινὲς δαίμονες ib. 1234. τὰς δαιμόνων τύχας Æol. fr. XVII. 1. τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Plis. fr. III.

Δαίνυσθαι. δαίνυσθε τȣ́σδε σάρκας Tr. 770. μόσχον ὀπτὸν—δαινύμενος Cy. 325. ἑφθὰ δαινύμενος κρέα ib. 371.

Δάϊος. τὸν δάϊον Μίμαντα Ion. 214. δαΐοις πυρὰ δαίεται Rh. 135. δάϊοι φόνοι Her. F. 914. δαΐας τόλμας An. 838. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δάϊοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915. αἷμα δάϊον Ph. 248. δάϊον τέρας ib. 1030. θῦμα δάϊον An. 507. δάϊον τόδε, δάϊον μέλος Her. F. 894. πέσεα δάϊα Ph. 1308. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα An. 827. δόρατα δάϊα Iph. A. 1495. λύχνα δάϊα Cy. 512.

Δαίς. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078. cf. Ion. 506. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. ἐν δαιτὶ θεῶν Iph. A. 1041. et Bac. 382. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν Iph. A. 1060. ὅπως δαιτὸς γενοίμην δίχα Iph. T. 952. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. ὅπȣ βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κάλει φίλȣς εἰς δαῖτα ib. 1240. cf. v. 1245. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόȣ ib. 246. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν ib. 307. δαιτὶ πρὸς καλῇ ib. 418. γάννυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. δαιτὶ πρὸς πολλῇ ib. 570. ἀνοσίȣ δαιτὸς ib. 689. λωτȣ̃ χάρις ἐνὶ δαιτὶ Her. 893. δαῖτα πρὸς κοινὴν Ion. 652. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα ib. 807. ȣ̃ δαῖθ' ὁπλίζει ib. 852. ἐς δαῖτα χωρεῖν ib. 1168. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναι τινὰ El. 414. εὕροι δαιτὶ προσφορήματα

ib. 423. *δαιτὶ κοινωνὸν* ib. 637. *δαιτὸς πληρωθεὶς* Antiop. fr. XXVII. 3. *δαιτὸς χάριν* Aut. fr. III. 15. *χηνεία δαὶς* Cress. fr. IX. 4. *εὔδειπνοι δαῖτες* Med. 201. *δαισὶ μακραῖς* Ion. 494. vid. not. *παρȣ͂σι δαῖτες ἔϛωσαν φίλοις* ib. 1131. *τὰς ὠμοφάγȣς δαῖτας* Cret. fr. II. 13.

Δαΐσσειν. *ἐξ ἐμᾶν δαϊχθεὶς χειρῶν* Iph. T. 873.

Δαιτυμών. *τȣ͂ ξένων δαιτυμόνος* Cy. 606.

Δάκνειν. *μή τι σὴν δάκω φρένα* Ph. 386. et Her. 484. *ȣ̓κ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι* Med. 1345. *δάκνει σε μῦθος;* Hip. 1313. *δάκνει σε τὸ φιλότιμον τȣ̓μόν;* Iph. A. 385. *δάκνȣσι τȣ̀ς τεκόντας* ib. 689. *ἢν τὴν γλῶσσαν δάκῃς* Cy. 313. *ὁ ἐν μέσῳ με δάκνει χρόνος* Her. F. 94. *δάκνει σ' ἀδελφὸς,—;* El. 242. *αἴσθησις κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτȣ̀ς* ib. 291. *αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνȣσιν* Œno. fr. III. 4. *τὸ δάκνον* Hip. 696. *τȣ͂τό σε δήξεται* Med. 1370. *νὶν δήξομαι δράσας τάδε* Bac. 351. *ȣ̓́τω ἂν μάλιϛα δηχθείη* Med. 817. *λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι* Al. 1103. et *λ. καρδ. δεδηγμένοι* Rh. 596. *πόθῳ δεδηγμένοις παίδων* Dan. fr. X. 6. *δηχθεῖσα κακοῖσιν* Med. 110. *δηχθεῖσα κέντροις* Hip. 1303.

Δάκος. *δίκας παρανόμῳ δάκει* Tr. 284. *θήρειον δάκος* Cy. 324. *δύστοκον δάκος* Fr. inc. CLXXII. 2. *ἄφθογγα δάκη θηρῶν* Hip. 646.

Δάκρυ et *δάκρυον*. *ȣ̓κ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ* Hec. 298. cf. Iph. A. 451. et 477. Ion. 924. Æol. fr. XXI. 2. *ȣ̓ καταϛάζω δάκρυ* Hec. 760. *κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ* Med. 906. *πεύκινον δάκρυ* ib. 1200. *κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει* Hip. 245. *κατ' ὄσσων βαλεῖν δάκρυ* ib. 1396. cf. Ion. 1369. *ἄγει δάκρυ* Al. 1084. *οἰκτρὸν δάκρυ* Sup. 96. *ταῖσδε ἐξάγεις δάκρυ* ib. 770. *θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων* Iph. A. 40. *ϛάζειν δάκρυ* ib. 1467. et Antiop. fr. XL. 1. *εἰς θȣμόφυλον ἀναμετρȣμένη δάκρυ* Iph. T. 346. *ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ* Her. 130. *δάκρυ ϛαλάσσω* Hel. 639. *ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ* Her. F. 489. *μὴ—ἐξάγȣ δάκρυ* Fr. inc. LXXIV. 1. *δάκρυον ὄμματ' ȣ̓κέτι ϛέγει* Iph. A. 888. *ȣ̓δ' ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον* Iph. T. 227. *πολὺ δάκρυον* Hel. 368. *πολιὸν δάκρυον* Her. F. 1209. *δακρύων ȣ̓ κενὸς* Hec. 230. *διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι* ib. 518. *ἐκ δακρύων ἄπελθε* Or. 295. *ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει* ib. 335. sq. *δακρύων ἔπλησεν ἐμὲ—πολλῶν* ib. 368. *ταῦτ' εἰς δάκρυα εἴρηκα* ib. 676. *δάκρυα γȣ͂ν γένοιτ' ἂν* ib. 786. *τίνα δάκρυα* ib. 829. *εἰς δάκρυα πορθμεύȣσ' ὑπόμνησιν κακῶν* ib. 1032. *λήξασα πενθίμων δακρύων* Ph. 1078. *δάκρυά σοι γενήσεται* ib. 1268. *πολλοῖς ἐπῄει δάκρυα* ib. 1379. *ποθεινὰ δάκρυα* ib. 1726. *ὄψιν ἔπλησα δακρύων* Med. 905. *δακρύων αὐγὰς* Hip. 740. *δακρύων φέρων μέλος* ib. 1178. *πένθη μέγιϛα δακρύων καρπȣ́μεναι* ib. 1427. *πολλῶν δακρύων ἔϛαι πίτυλος* ib. 1464. *πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον* Al. 183. *πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς* An. 111. *δάκρυα λείβων* ib. 418. cf. Iph. A. 650. *οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα* Sup. 49. *δάκρυα ἑτοιμάζȣσι* ib. 454. *πᾶ δάκρυα φέρεις φίλα* ib. 1127. *κἀμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα* Iph. A. 497. *δάκρυα παρέξω* ib. 1215. *δάκρυά γέ σοι δώσομεν ἀμέτερα* ib. 1488. *δάκρυα προῆγεν* ib. 1550. *δάκρυα δότω τάφῳ* Iph. T. 703. *κατὰ δάκρυα, δάκρυα—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον* ib. 832. *δάκρυα καὶ γόοι* ib. 860. *ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες* ib. 1106. *δάκρυα χέȣσα πολλὰ* Tr. 38. *ἐπὶ τȣ̀ς δακρύων ἐλέγχȣς* ib. 119. *δάκρυα ἀνταλλάσσετε μέλεσι γαμηλίοις* ib. 351. *δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται* ib. 601. *ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν* ib. 604. *ȣ̓ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σὰ* ib. 693. *πολλῶν δακρύων ἀγωγὸς* ib. 1131. *ἢ δάκρυα νικηφορεῖ* Bac. 1145. *εἰς δάκρυα* ib. 1160. *δάκρυα μεθήσει* Cy. 210. *δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων* ib. 404. *σύνοχα δάκρυα* Hel. 171. *δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων* ib. 196. cf. v. 369. *δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις* ib. 465. *ἐμὰ δάκρυα χαρμονὰν—ἔχει* κ. τ. λ. ib. 660. *δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν* ib. 957. cf. Her. F. 1356. ubi est *ἀπ' ὀμμάτων βαλ.* *ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ* Hel. 1563. *δακρύων ἐμῶν πέρι* Ion. 248. *ὁρῶ δάκρυα*

ib. 676. *ἀπαντᾷ δάκρυά μοι* ib. 940. *δακρύων κατέχειν πηγὰς* Her. F. 449. *ἐμοὶ δάκρυα, λȣτρὰ* ib. 482. *χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς* ib. 742. *μεταλλαγαὶ δακρύων* ib. 765. *δακρύων ἅλις* ib. 1394. *δάκρυα ἔδωκα* El. 91. *δακρύων μοι μέλει* ib. 182. *δακρύων μεταδȣ̀ς* And. fr. XXII. 2. *τὰ μητέρων δάκρυα* Er. fr. I. 33. *δακρύων ἐπιῤῥοαὶ* Œno. fr. V. 2. *ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα* Syl. fr. VI. 2. *ὄμμα ἐκτήξȣσ᾽ ἐμὸν δακρύοις* Or. 135. *δακρύοις γέροντ᾽ ὀφθαλμὸν ἐκτήκω* ib. 528. *δακρύοις κατασπένδω σε* ib. 1239. *δακρύοισιν Ἑλλάδ᾽ ἅπασαν ἔπλησε* ib. 1363. *ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι* ib. 1410. *προσεῖπε δακρύοις* Ph. 1450. *ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν* ib. 1522. *συντήκȣσα δακρύοις χρόνον* Med. 25. *τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας;* ib. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 1205. et El. 502. *ἐπὶ δακρύοις ἔφυ* Med. 928. *ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ* ib. 1221. *δακρύοισιν κόρας ϛάζω* An. 533. *ὄμμα᾽ δακρύοις τέγγων* Iph. A. 496. *ἐπ᾽ ἐλαχίϛοις δακρύοις* ib. 541. *ἐν δακρύοισι παῖς ἐμὴ* ib. 1100. *ἐπὶ δακρύοις μόνη κάθημαι* ib. 1175. *δακρύοις καταξανθεῖσα* Tr. 509. *ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν* ib. 513. *ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων* Hel. 943. *δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος* ib. 997. *δακρύοις ὑγρᾴνασα παρηΐδα* Ion. 242. *ϛάζȣσι κόραι δακρύοισιν* ib. 876. *σὲ δακρύοις ϛένω* Her. F. 1045. *βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται* ib. 1205. *δακρύοισι τιμῶν* ib. 1361. *δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις κρατήσειν ἐχθρῶν;* El. 193. *καινοῖς δακρύοις* Alex. fr. XX. *δάκρυσιν ἐννυχίοις* Or. 205. *ἐν δάκρυσι καὶ γόοις* ib. 320. cf. Tr. 315. *δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε* Or. 1308. *ἰαχὰν δάκρυσι θρηνήσω* Ph. 1313. *ἐπὶ δάκρυσι, δάκρυσιν* ib. 1505. sq. cf. Hel. 176. *δάκρυσί μȣ βλέφαρα τέγγεται* Hip. 853. *δάκρυσι διοίσω πότμον* ib. 1143. *ὄμμα δάκρυσιν τέγγων* Sup. 21. *σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γίνȣ πατρὸς* Iph. A. 1242. *δάκρυσι κατάωρα ϛένει* Tr. 1090. *δάκρυσιν, ἢ θρήνοις* Hel. 165. *τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι;* ib. 463. *βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν* ib. 680. *μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα* ib. 1435. *δάκρυσι χεύω* El. 181. *ἔϛι παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ* Ar. fr. XXVII. 1.

Δακρύειν. *δακρύω σ᾽ εἰσορῶν* Hec. 954. *ἔμφρων δακρύει* Or. 44. *ὡς ἐδάκρυσ᾽ οἷα πάσχομεν κακὰ* Hip. 1079. *ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε* Al. 174. *διάδοχα δακρύω* An. 1203. *δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει* Iph. A. 447. *τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδȣ̃μαι* ib. 452. *δακρύσῃς μηδὲν* Tr. 458. *καταλειπομέναν σε δακρύω* ib. 596. *δακρύεις;* ib. 744. *σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτȣς* Bac. 1370. *ȣ̓̃τ᾽ ἂν δακρῦσαι βλέφαρα*, scil. *τλαίην* Hel. 954. *δακρύσει γ᾽ ἀξίωμ᾽ ἐμῶν τόκων* El. 658. *δακρύειν τȣ̀ς προσήκοντας φίλȣς* Phry. fr. XVI. 3. *πορεύει αὐτὸν δακρύων* Or. 948. *πατέρα δακρύοντα* Her. F. 528. *πότερ᾽ ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, ϛένω δακρύσας;* Ph. 1321. *ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ δακρύεται;* Hel. 1242.

Δάκρυμα. *οἵσπερ ἐγκείμεσθ᾽ ἀεὶ—δακρύμασι* An. 92.

Δακρυόεις. *δακρυόεντα λόγον* Hel. 343. *δακρυόεντα πόνον* ib. 1122. *δακρυόεσσαν ἱεῖσα*, scil. *φωνὴν* Ph. 327. *τὰν δακρυόεσσαν πεύκαν* Hel. 234. *ἀηδόνα δακρυόεσσαν* ib. 1116. *ἔρυμα δακρυόεντ᾽ ἀκȣ́σας* Iph. A. 792.

Δακρυῤῥοεῖν. *τί δακρυῤῥοεῖς;* Med. 1012. et Ion. 967. *μὴ δακρυῤῥόει* Sup. 289. *τὸ τέκνων ϛερομένην δακρυῤῥοεῖν* Iph. A. 889. *ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ* Ion. 246. *ȣ̃ δακρυῤῥοεῖς* Her. F. 1114. *ἐφ᾽ οἷς δακρυῤῥοεῖς* ib. 1181. *ὀπαδῶν τις ἔρχεται δακρυῤῥοȣ̃σα* Al. 135. *ὄμμ᾽ ἔχων δακρυῤῥοȣ̃ν* (ita enim leg. pro *δακρυῤῥȣ̃ν*, quod est sphalma typogr.) Ph. 373. cf. Al. 829.

Δακρυῤῥόος. *μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόȣς* Sup. 773. *δακρυῤῥόȣς τέκνων πηγὰς* Her. F. 98.

Δακρυτός. *δακρύτ᾽ ἄγαν* El. 1181.

Δάκτυλος. *λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν* Or. 1432. *ἐς κόμας δακτύλȣς δικὼν* ib. 1469. *ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος* Iph. T. 266. cf. Bac. 708.

Δάλιος, dor. pro Δήλιος. *Δάλιε Ἄπολλον* Rh. 224.

Δᾶλος, dor. pro Δῆλος, *nom. ins.* Ion. 919.

Δαλός. δαλȣ̃ πικρὸν μίμημα Tr. 922. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. λαβοίμην τȣ̃—δαλȣ̃ ib. 469. μέγας δαλὸς ib. 470. δαλȣ̃ κώπην ὀχμάσας ib. 482. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν ib. 589. δαλὸς ἠνθρακωμένος ib. 609. ὅπως ἅψησθε τȣ̃ δαλȣ̃ χεροῖν ib. 626. αὐτόματον τὸν δαλὸν—ςείχονθ' ὑφ. ib. 643. δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν Her. F. 928. δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257. ποίοισι δαλοῖς; Ion. 1294.

Δαμάζειν et δαμᾶν. δαμάζει σȣ βίᾳ σίδαρον Al. 984. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374. ψαλίοις ἐδάμασε πώλȣς ib. 381. τόξοις δαμάσασα Ph. 154. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. πώλȣς Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. θανάτῳ πάρος δαμείην Med. 650. δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. τὸν Ἄργει δμαθέντα Iph. T. 229. Ἥρας ὕπο κέντροις δαμασθεὶς Her. F. 21. δμαθέντας ἀνίςη Al. 125. τῶν πρόσθεν δμαθέντων Iph. T. 199. ζῶντες καὶ δμαθέντες Tr. 175. δαμασθὲν ἄςυ Ph. 566. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς Or. 843. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. κόπῳ δαμέντες Rh. 764.

Δαμάλη. δαμάλας διεφόρȣν σπαράγμασιν Bac. 738.

Δάμαρ. Πριάμȣ δάμαρ Hec. 493. πρὸς δάμαρτος ὤλετο Or. 361. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης ib. 370. φιλεῖν δάμαρτα ib. 668. δάμαρτα τὴν κακίςην ib. 739. ἐμὴν αὐτὴν κρίνω δάμαρτα ib. 1093. ȣ̃ δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρὼ κατόψεται ib. 1536. δάμαρτ' ἐμὴν λάβωμεν ib. 1564. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. φερνὰς ἔχων δάμαρτος ib. 1662. Οἰδίπȣ κλεινὴ δάμαρ Ph. 1077. δάμαρτος ȣ̃σης Med. 672. ἡ Διὸς δάμαρ ib. 1285. et Her. F. 857. et sine ἡ Her. 350. δάμαρ Φαίδρα Hip. 26. σὺν δάμαρτι ναυςολεῖ χθόνα ib. 36. Διονύσȣ δάμαρ ib. 339. Θησέως δάμαρ ib. 777. σὴν δάμαρθ' ὁρῶ νεκρὸν ib. 905. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. δάμαρτος ςερηθεὶς ib. 227. μονωθεὶς δάμαρτος ib. 297. ἔθανε δάμαρ ib. 933. πολλὰς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. μὴ ȣ̓ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς ib. 627. δάμαρ Ἕκτορος ib. 657. et Tr. 272. et 704. τȣ̃ ταλαιπώρȣ δάμαρ Iph. T. 555. ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν ib. 696. δάμαρτος ἐν χεροῖν Tr. 377. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκȣν ib. 392. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ ib. 587. ἐβȣλήθη με λαβεῖν δάμαρτα ib. 655. Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν Bac. 1354. κόρης ἔρημον δάμαρτ' ἔχειν Her. 524. ἤδη ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μεν.; Hel. 122. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται ib. 125. ἄγων ἥκω δάμαρτα ib. 493. ἐλθὼν δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. ποίας δάμαρτος; ib. 573. διὰ τὴν δάμαρτα κατθανεῖν ib. 856. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. κτανὼν δάμαρτα Her. F. 40. ἀρίςȣ φωτὸς δάμαρ ib. 150. ἀμύνειν δάμαρτι ib. 574. δάμαρτος φονεὺς ib. 1138. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ ib. 1303. cf. v. 1312. οἴμοι δάμαρτος ib. 1374. διολέσας δάμαρτά τȣ El. 921. κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχȣ̃ν ib. 1284. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. etc. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε Ion. 1329.

Δαμάτηρ, dor. pro Δημήτηρ. φίλα Δαμάτηρ θεὰ Ph. 691. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Δάμνασθαι. ποικιλίᾳ πραπίδων φῦλα πόντȣ—δάμναται Æol. fr. IX. 5.

Δαμογέρων. ποῖον ȣ̓κ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 300.

Δανάη, *Acrisii filia* Dan. 20. 45. et 53.

Δαναΐδαι Or. 931. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. Δαναϊδῶν πόλιν Or. 874. et ἐν Δαναϊδῶν πόλει ib. 1250. ȣ̃ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται ib. 1279. ςράτευμα Δαναϊδῶν Ph. 469. ἐν κλύδωνι κείμεθα δορὸς Δαναϊδῶν ib. 867. Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. ςρατὸς Δαναϊδῶν ib. 1404. cf. Sup. 713. et 1219. πάντες σ' ἱκνȣ̃νται Δαναΐδαι Sup. 130. Δαναϊδῶν ςρατηλατῶν ib. 1150. ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ib. 1189. ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. Δαναΐδαι ἀφιέναι ναῦς διήγγελον ib. 352. πλȣ̃ν ἔσεσθαι Δαναΐδαις ib. 359. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. Δαναϊδῶν εἰς σύλλογον ib. 825. σφά-

γιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα ib. 1200. cf. Tr. 742. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν Iph. A. 1310. μεγάλα πάθεα—τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα ib. 1335. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν ib. 1415. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. Δαναΐδαι μ' ἔσφαζον Iph. T. 359. Δαναϊδῶν ϛρατηλάτα Tr. 447. Δαναΐδαις ἄγϐσα θάνατον Hel. 243.

Δαναΐδες. Δαναΐδων (ita enim leg. pro ιδῶν) μ' ἕξει μίαν Ph. 1669. Δαναΐδων νυμφῶν μέτα Cy. 429. ξεϛὸν ὄχθον Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Δαναοὶ Hec. 116. τὸν ἄριϛον Δαναῶν πάντων ib. 136. ἀχάριϛοι Δαναοὶ Δαναοῖς ib. 140. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. πολλοὶ Δαναῶν ἄκροι Ph. 433. ὦ τέκνα Δαναῶν ib. 1152. Δαναῶν ἀριϛεῖς ib. 1232. τὴν παῖδ' —ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Δαναῶν πρὸς ναῦς ib. 148. κλισίας ὁπλοφόρϐς Δαναῶν ib. 190. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα ib. 324. Δαναῶν δι' ὄχλϐ ib. 1030. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184 et 230. Δαναῶν κοινὰ ἀγγέλματα ib. 706. χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. Δαναϐς καλεῖσθαι Ar. fr. II. 8. ὦ Δαναοὶ Pal. fr. VII. 2.

Δαναὸς, *nom propr. viri* Ar. fr. II. 1. ὃ φασι Δαναὸν ἀθροῖσαι λαὸν Or. 870. τῶν τϐ Δαναϐ παίδων Her. F. 1018.

Δανεισμὸς πικρὸς El. 858.

Δαπάνη. κϐφα δαπάνα Bac. 891. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 996. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρϐδα Her. F. 592. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. δαπάνας κενὰς Pol. fr. VI. 2.

Δάπεδον. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον ib. 1645. Θέτιδος δάπεδον An. 117. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756. δάπεδον θεϐ Ion. 121. εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις Hip. 230. πεδίων δαπέδοις Al. 594. ἱερῶν δαπέδων ἄπο Sup. 271. ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. δάπεδα φόνια Tr. 540. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐκλιπὼν θεϐ δάπεδα Ion. 576.

Δάπτειν. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα Med. 1189.

Δαρδανία. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. Δαρδανίας ἄταν Tr. 535. τείχη περὶ Δαρδανίας ib. 818. πέργαμα Δαρδανίας Hel. 391.

Δαρδανίδας, i. e. *Ganymedes* Iph. A. 1049. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230.

Δαρδάνιος. τῆς Δαρδανίϐ γονᾶς Tr. 1289. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841.

Δάρδανος. Δαρδάνϐ πρὸς δώματα Iph. A. 881. ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τϐ Δαρδάνϐ Cy. 582. Δαρδάνϐ πόλιν ἑλὼν Hel. 1509. et El. 5.

Δαρός. δαρὸν χρόνον Or. 55. Iph. A. 680. Iph. T. 1339. et Her. 69. δαρὸν χρόνϐ πόδα Bac. 887. χρόνος ἤδη δαρὸς Her. F. 702. 2) δαρὸν, *adverb.* μὴ κρύψῃς δαρὸν Hec. 184. ἆ Θέτιδος δάπεδον — θάσσεις δαρὸν An. 118.

Δᾴς. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14.

Δάσκιος. ἐν δασκίοις ὄρεσι Bac. 218.

Δασμός. ἔτειον δασμὸν Rh. 435.

Δασύμαλλος. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359.

Δάφνη. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. δάφνῃ σκιασθεὶς An. 1116. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. πτόρθοισι δάφνης ib. 103. δάφνα ἱερϐς ἀνέσχε πτόρθϐς Hec. 459. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ An. 296. ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνᾳ ib. 1247. ὦ καλλίϛας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. δάφνας ὁλκοῖς ib. 145. δάφνας ἔρνεα ib. 919. ἐν δάφναις Tr. 329. vid. not.

Δαφνηφόρος. δαφνηφόρϐς λαβϐσα κλῶνας Ion. 422.

Δαφνώδης. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76.

Δαφοινός. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Δεῖ. τυχὼν, ὅσων δεῖ Hec. 795. τί τέκνων δεῖ παρϐσίας; ib. 1005. τί τἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. Φοίβϐ ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; ib. 28. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκϐειν

δεῖ με; ib. 532. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. ὃ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων ib. 473. νικῆσαι δεῖ ib. 736. τί δεῖ μακρηγορεῖν; ib. 768. ὃ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. σοὶ παίδων τι δεῖ Med. 565. τί με δεῖ; Hip. 20. ὃ πόνȣ πολλȣ̃ με δεῖ ib. 23. νȣ̃ν ἔχων, ὅσον σε δεῖ ib. 105. cf. An. 251. σοφωτέρȣς δεῖ βροτῶν εἶναι θεȣ̀ς Hip. 120. ὃ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; An. 766. ἢ παρῆν, ὅσων ἔδει ib. 940. ἓν δεῖ μόνον μοι Sup. 594. et ἑνὸς μόνȣ δεῖ Iph. T. 1052. τί με δεῖ παίδων; Sup. 789. ȣ̓δὲν κελευσμȣ̃ δεῖ Iph. A. 1130. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ὅταν δέῃ Rh. 148. ἥν τι δέῃ ib. 521. μακρȣ̃ δεῖ σε καὶ σοφȣ̃ λόγȣ ib. 837. ȣ̓δὲν μάντεως ἔδει ib. 952. ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. ἃ δεῖ μάλιστα ib. 655. ȣ̓κ ὀκνεῖν δεῖ ib. 779. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538. ὃ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν Her. 456. τί σȣ δεῖ; Hel. 584. δεῖ μηχανῆς τινος ib. 819. πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ Ion. 1018. ȣ̃ φίλων μάλιστα δεῖ Her. F. 267. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. εἴ τι δεῖ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων ib. 1170. μόχθȣς τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. τί με ζῆν δεῖ; ib. 1301. ȣ̓δὲν δεῖ φίλων ib. 1338. τί δεῖ στυγεῖν; El. 1017. ὧν πόλει δεῖ Æol. fr. VII. 3. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Antig. fr. III. τί δεῖ καλῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 1. δεῖ βίȣ Bel. fr. XVII. 12. σιγᾶν, ὅπȣ δεῖ Inus fr. XIV. 2. ὁρᾶν, ἃ δεῖ με ib. 3. ἢ πολλȣ̃ γε δεῖ Tel. fr. XIII. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν κ. τ. λ. Fr. inc. XIV. 1. δεῖν ἀγχονῶν Fr. inc. LXV. 2. τί δεῖ θεȣ̀ς σέβειν σε κατθανȣ́μενον; Fr. inc. B. 33. 1. θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην δεήσει γαῖαν Hip. 941. θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Dan. 13. 2) Partic. δέον. ἐν δέοντι Or. 212. Med. 1277. Hip. 923. et Al. 820. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις Al. 1104. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον Iph. A. 566.

Δεῖγμα. δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων Sup. 354. δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.

Δείδειν. ἔδεισα, μή σοι—Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1138. ὥστε δεῖσαι πάντας Ph. 1189. ἔδεισας, μὴ ȣ̓ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς An. 627. μὴ—ἀμυνάθοιτό σε, ἔδεισας; ib. 723. βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατε; Tr. 1165. οἵ σ' ȣ̓κ ἔδεισαν Her. 958. ἔδεισε, μὴ φθονηθείη El. 30. μὴ δείσῃς τάδε Eu. fr. IX. 1. δείσας ὑπεξέπεμψέ με Tr. χθονὸς Hec. 6. ȣ̓́τε τȣ̃ς γῆς νέρθεν, ȣ̓́τε τȣ̃ς ἄνω δείσας ib. 792. θανεῖν σε δείσας Ion. 1564. δείσας, μή τῳ παῖδας Ἀργείων τέκοι El. 22. παῖδα δείσαντες Tr. 1159. cf. v. 1191. δέδοικα Ion. 975. et El. 1114. δέδοικα πατέρας τῶν—νεκρῶν Or. 102. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὃ καὶ δέδοικα, μή με κ. τ. λ. ib. 270. μή τι σὴν δάκω φρένα, δέδοιχ' (i. e. δέδοικα) ib. 387. ὃς δέδοικεν ȣ̓δένα ib. 966. δέδοικα αὐτὴν, μή τι βȣλεύσῃ νέον Med. 37. δέδοικά σε ib. 282. δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ Hip. 518. δέδοικα, μή σȣ γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. ἕν σȣ δέδοικα An. 362. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι Sup. 179. φόβȣς πονηρȣ̀ς καὶ κενȣ̀ς δεδοικέναι ib. 548. ἐκεῖνο ȣ̓ δέδοικας; Iph. A. 522. δέδοικα, ἐκ χερῶν με μὴ φύγῃ Iph. T. 843. τὴν θεὸν ὅπως λάθω, δέδοικα ib. 996. δέδοικά γ' αὐτὸν Rh. 863. τὸ τάχος σȣ τῶν φρενῶν δέδοικα Bac. 669. τὸ σὸν Ἄργος ȣ̓ δέδοικ' ἐγὼ Her. 285. δέδοικά σοι, μή τις κ. τ. λ. Hel. 1411. τῶν ἀρίστων τἄκγονα δέδοικας Her. F. 209. δέδοικα, μὴ σύ γ' ȣ̓κ ἔτ' εὖ φρονῇς El. 568. δέδοικά νιν, ὡς δέδοικ' ἐγὼ ib. 1122. δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Antig. fr. VIII. 3. ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα—σοφȣ̃ Bel. fr. XI. 2. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 4. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 3. δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 3. 1. δεδοικὼς, μή τι γῆ πάθῃ κακὸν Ph. 1588. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. ὅστις δεδοικὼς—αἰῶνα τείνει Ion. 624.

Δεικνύναι. μαστȣ̀ς ἔδειξε στέρνα τε Hec. 560. cf. El. 1207. πȣ̃ τὰς φίλας εὐ-

φρόνας δείξεις Hec. 828. δεῖξαι Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι Or. 98. πῦ ἂν δείξω φίλος ib. 800. v. not. ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι ib. 820. ὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν ib. 1058. ἅ νιν δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς Ph. 680. δεῖξον σὸν αἰῶνα μέλεον ib. 1529. δείξω σοφὸς γεγὼς, κ. τ. λ. Med. 548. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς—δεικνύναι ib. 744. δείκνυσιν, ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν ib. 1120. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. δείξω Θησεῖ πρᾶγμα ib. 42. μηδὲν κακῶν ἐς φάος δείξειν ib. 714. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ib. 946. δεῖ σε δεῖξαι, τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔδειξας, ὃς εἶ Al. 643. ὄμμα ὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. δεῖξον, οἷον παῖδα σὲ γείνατο ib. 841. ἔδειξεν ἡ Λάκαινα An. 487. δείξω ἐγώ σοι, μὴ τὸν κ. τ. λ. ib. 707. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα Iph. A. 324. δείξεις πῦ μοι πατρὸς ἐκ ταυτῦ γεγώς; ib. 406. ἔδειξεν, οἷος ἦν Τροίας φίλος Rh. 324. δείξει τὐπιὸν σέλας θεῦ ib. 331. δείξω σοι χῶρον ib. 519. μυστηρίων φάνας ἔδειξεν ib. 944. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. ἃ ὐ σαφῆ δείξεις ib. 407. ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον ib. 799. τήνδε δείξω μὴ λέγυσαν ἔνδικα ib. 970. δεῖξον σὴν νικηφόρον ἀστοῖσιν ἄγραν Bac. 1198. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. ποίαν συμφορὰν δείξει; Her. 74. νέων βραχιόνων ἔδειξεν τύπον ib. 858. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεστάτην ib. 1048. σοὶ τὴν ἐμὴν δείξει χάριν Hel. 1436. δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρυς, sc. τὸ Τρωϊκὸν κλέος ib. 1620. δείκνυσιν ἀμνημοσύναν Ion. 1099. νῦν δείκνυμεν ib. 1341. τὴν τῦδ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 173. λαμπρὰν ἔδειξ' ὁ χρόνος τὰν Ἡρ. ἀλκὰν ib. 805. φίλοισιν ὄμμα δεικνῦναι ib. 1215. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθυ θεοῖς El. 58. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν ib. 586. δεῖξον φήμην ἔτυμον ib. 818. χρόνος δείξει σε Alex. fr. II. 1. ὐδ' ὄναρ φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 2. δείκνυσιν, ἡμῶν ὅστις ἐστὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 6. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῴυ ῥόον Hyp. fr. X. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῦ Œd. fr. XVII. 6. ὅπως δείξωσιν αὐτὺς Tem. fr. XIV. 2. ὐδ' ἂν λόγος δείξειεν Fr. inc. LIII. 6. ψήφη τὸν ἐσθλὸν δείκνυσι Fr. inc. B. 42. δεικνὺς ἐμαυτὸν Bac. 50. δείξας ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δέμας δείξασα Hel. 555. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905. φόβον αὐτοῖς δειχθεῖσα θήσει Sup. 1208.

Δείλαιος. τὸν δείλαιον γέροντα Epist. III. δειλαία Hec. 157. et 203. μόσχον δειλαία δειλαίαν ἐσόψει ib. 205. ματρὸς δειλαίας Ph. 1294. χέρα δειλαίαν Sup. 279. δυλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. ἁ δειλαία νεκρῦ μορφᾷ Tr. 192. δακρύων μοι μέλει δειλαίᾳ El. 183. δειλαία, o misera Med. 1265. δειλαίυ γήρως Hec. 157. et γήρᾳ δειλαίῳ ib. 203. ἁ δειλαιοτάτα Al. 263.

Δειλία. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ Or. 1514. ὃς δειλίᾳ με δίδωσι Ph. 1001. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. δειλίᾳ μένειν Her. 701. αὐτῦ δειλίαν (i. e. δι' αὐτῦ δ') ib. 814. δειλίαν ὄφλειν τινὰ ib. 985. cf. Her. F. 1348. ἐν ἀῤῥήτοισι τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 175. τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας ib. 192. δειλίας σῆς κατθανύμεθ' εἵνεκα ib. 210. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. δειλίας θανεῖν ὕπο ib. 289.

Δειλός. δειλὸς ὡς Ph. 1011. γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; ib. 766. δειλὸς ὢν Sup. 319. et Ar. fr. XII. 3. ἀνέρος ὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr VIII. 2. ὡς δειλὸς εἴη Fr. inc. LXXXI. 4. δειλοὶ εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμῦ Iph. T. 115. δειλοὶ γενόμενοι Hel. 955. δειλῶν δεσποτῶν Æg. fr. V. δειλοὶ ἄνδρες Meleag. fr. VII. 1. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5. δειλὸν τόδε Or. 775. φεύγω τὸ δειλὸν ib. 781. δειλὸν ὁ πλῦτος Ph. 600. cf. Ar. fr. XXIII. ὔτοι τὸ δειλὸν θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 316.

Δεῖμα. τόδε δεῖμά μοι ἤλυθε Hec. 93. μ' ἐσῄει δεῖμα Or. 1668. ξυμβάλλεται πολλὰ τῦδε δείματος Med. 284. ὔτ' αὖ τὸ νῦν συ δεῖμ' (sc. λίαν ἐπαινῶ), ὃ δειμαίνεις An. 869. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. τὸ δεῖμα τὐλέθρυ Iph. T.

485. Ἐριννύων δεῖμα ib. 931. φόβος εἰς τὸ δεῖμά μ' ἄγει Hel. 319. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. ἐκ δείματος El. 767. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Sis. fr. I. 14. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος δείμασι; Hec. 70. ἀγγέλλεις δείματ' ἀκέειν Rh. 34. πέρσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. δειμάτων ἔξωθεν ib. 723. δείματα Φρύγια El. 457. τυράννων δείματα ib. 711. δειμάτων ἐλευθέρα ib. 911.

Δειμαίνειν. δειμαίνω, δειμαίνω Hec. 185. πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν Or. 543. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. δειμαίνω νιν, μὴ ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 39. δειμαίνεις τί; Hip. 519. δεῖμ', ὃ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ὡς σὺ δειμαίνεις ib. 875. ὀκ ἐδείμαινον θανεῖν Rh. 933. δειμαίνω συμφορὰν Ion. 687. φυγάδος δειμαίνεις δόλον; El. 834. δειμαίνων πέτρον Or. 6. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. δειμαίνων τόδε Rh. 80. φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. δειμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον Hip. 1032. v. etiam An. 227.

Δειματοῦσθαι. δειματουμένη An. 42.

Δεῖν, *vincire* An. 413. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κἄδησας (i. e. καὶ ἔδ.) ἐν δεσμοῖσι ib. 444. αὐδῶ με μὴ δεῖν ib. 504. ἐγὼ δεῖν σε ib. 505. δῆσαι χέρας Hel. 818. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. τόν γε δήσαντ' εἴπ' Her. F. 1124. δήσαντες σὲ κλωῷ τριπήχει Cy. 233. λύπᾳ εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 160. πῶλοι λευκαὶ δέδενται Rh. 617. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237.

Δεινός. δεινὸς χαρακτὴρ Hec. 379. δεινὸν φόβον Or. 1355. et Hip. 434. et δεινὸς φόβος Hip. 1218. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. cf. Ph. 61. λέγειν δεινὸς Med. 585. ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. et δεινὸς ἔρως Iph. A. 808. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. δεινὸς παλαιστὴς Sup. 704. οὐκ εἰς σὲ δεινὸς Iph. A. 480. δεινὸς οἴχεται σφαγεὶς Iph. T. 552. δεινὸς κλύδων ib. 1379. δεινὸς ἄνεμος ib. 1394. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. δεινῷ θανάτῳ διώλωλας ib. 1255. αἶσι δεινὸς ἦν Bac. 854. δεινὸς σύ, δεινὸς ib. 969. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. δεινὸς οἶνος ib. 674. δεινοῦ φόβου ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 867. ἀγῶνα δεινὸν Ion. 939. ταῦρος ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 870. ὕπνον δεινὸν ib. 1034. δεινὸν ναυσὶν πόντου σάλον El. 1241. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν And. fr. XIII. 1. θεὸς δεινὸς Antig. fr. XVII. 2. δεινῶν πόνων Or. 343. οἱ οὐκ ἔχοντες—δεινοὶ Sup. 241. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. δεινοὺς ἀγῶνας δραμεῖν ib. 1456. ὦ δεινοὶ λόγοι Hel. 678. δεινοῖς δράκουσιν El. 1256. οἱ δεινοὶ λέγειν Hip. fr. IX. 2. τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fal. cit. fr. II. 2. δεινὴ ἡ θεὸς Or. 399. δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1267. δεινὴ γὰρ Med. 44. δεινὴ ὀργὴ ib. 520. et Iph. T. 987. ξύστασις φρενῶν δεινὴ Hip. 984. δεινὴ—εἰς τὰ τοιάδε ψυχὴ γυναικῶν An. 159. δεινῆς κορύνης Sup. 715. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15. δεινῆς ἐκ πατροκτόνου χερὸς ib. 1083. δεινὴ Χάρυβδις Tr. 436. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. δεινῆς ἀνάγκης Hel. 521. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. συμφορὰ δεινὴ Epist. II. δεινά τις Ἔρις θεὸς Ph. 805. ὦ δεινὰ Κύπρις Med. 642. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν ib. 859. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ Hip. 765. δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ Her. 914. δειναὶ θεαὶ Or. 261. et El. 1270. ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς Or. 801. ἀρὰς δεινὰς Ph. 884. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. δεινὰς πυρρίχας An. 1136. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. δειναῖς ἐχίδναις Iph. T. 287. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας ib. 1032. δειναὶ κῆρες El. 1252. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ib. 1346. δειναὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων, δειναὶ δὲ ποταμῶν, κ. τ. λ. Fr. inc. LIII. 1. 2. cf. Fr. inc. B. 39. 2. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε; Hec. 516. δεινὸν πῆμα ib. 583. δεινόν, εἰ γῆ μὲν κ. τ. λ. ib. 592. δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. δεινὸν τὸ πλῆθος ib. 884. cf. v. 885. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν, κ. τ. λ. Or. 1. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. δεινὸν οἱ πολλοὶ ib. 770. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ πρὸς κακῶς πράσσοντας ib. 1552. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358.

δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων ib. 377. δεινὸν ὄμμα ib. 457. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας ib. 734. δρόμημα δεινὸν ib. 1388. κραθεὶς αἵματι δεινῷ ib. 1503. ὅ τι δράσεις δεινὸν Med. 356. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. δεινὸν ἔργον ib. 1121. et Sup. 1072. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. τί τὸ δεινὸν τοῦθ'—; Hip. 322. τὸ συγγενὲς δεινὸν An. 986. τόδ' ἤδη δεινὸν ib. 1067. cf. Iph. A. 127. et Tr. 968. πάθος παθοῦσαι δεινὸν Sup. 11. δεινὸν βάσταγμα ib. 767. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 376. δεινῷ κακῷ ib. 527. δεινόν· τί φεύγεις; ib. 831. δεινὸν τὸ τίκτειν ib. 917. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. et Alex. fr. III. 1. et Fr. inc. LIII. 4. δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. συμμάχους ταράσσειν δεινὸν Rh. 691. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινὸν Tr. 612. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ Bac. 492. ἄλγος δεινὸν ib. 1259. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. οὐ δεινὸν Cy. 196. δεινὸν ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. δεινὸν—μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν ib. 759. δεινὸν νεῖκος ib. 981. τὸ δεινὸν προσπόλου Hel. 507. ὄρυγμα δεινὸν τύμβου ib. 553. δεινὸν τέρας Ion. 989. δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. ἔχει τι δεινὸν ib. 1416. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. δεινῷ χάσματι θηρὸς ib. 363. τόρευμα δεινὸν ib. 978. φρενῶν ταράγματι δεινῷ ib. 1092. δεινοῦ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω ib. 1327. δεινὸν ἴχνος ib. 1344. δεινὸν τέκνων φίλτρον Alcmen. fr. VI. 1. τὸ λέγειν εὖ, δεινόν ἐστιν Ar. fr. VIII. 2. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. δεινὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Hyp. fr. IV. 9. δεινόν γε Phaëth. fr. V. 1. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. τὸ μὴ θανεῖν οὐ δεινὸν ib. 2. δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν Fr. inc. XXXI. δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3. δεινόν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. οὐ κατθανεῖν δεινὸν Fr. inc. B. 22. δεινὸν (adverb. uti et sqq.) ἀναβοᾷ Or. 103. δεινὸν λεύσσεις ib. 389. δεινὸν στενάξασα Med. 1184. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. ἐφθέγξατο δεινὸν An. 1149. ὦ δεινὰ παθοῦσα Hec. 198. δείν', ὦ τάλ., δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib. 693. cf. Sup. 806. δεινὰ τἀπιτίμια Hec. 1086. δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν ib. 1097. ἐξειργάσαντο δεινὰ ib. 1169. ὅς τὰ δείν' ἔτλη κακὰ Or. 376. δείν' εἰργασμένος ib. 396. οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τοὺς εἰργασμένους ib. 413. δράσας δεινὰ ib. 570. κλύων τὰ δεινὰ ib. 1554. cf. Dic. fr. XIII. 5. πέπονθα δεινὰ Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. Bac. 642. τὰ δεινὰ ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται ib. 277. τἆλλα δεινὰ ib. 1268. ἔπραξε δεινὰ ib. 1466. δεινὰ δείν' ἐγὼ τλὰς ib. 1716. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. δεινὰ παλαίσματα ib. 1214. τὰ δεινὰ κακὰ ib. 1243. et sine τὰ Hip. 583. ὦ δεινὰ λέξασα Hip. 498. et ὦ δ. λέξας Hel. 1535. et Her. F. 1186. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν Hip. 1239. δείν' ἔπραξας ib. 1325. δεινὰ βούλεται εἰς σὲ An. 62. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. ὡς δεινὰ πάσχω ib. 395. πράξασα δεινὰ ib. 824. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. δείν' ἀπειλήσας ἔπη ib. 542. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. v. 887. et 942. Iph. T. 617. et 869. Ion. 1497. δεινά γε τολμᾷς Iph. A. 133. cf. v. 303. οὐχὶ δεινά; ib. 331. et Ion. 1406. τί δεινὰ φυσᾷς; Iph. A. 381. δείν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. δεινά σοι σημῆναι θέλω ib. 1538. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης Iph. T. 924. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. δεινὰ πλήγματα γενειάδων ib. 1366. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι ib. 1372. δεινὰ δρῶσι Bac. 666. et 715. ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν ib. 1374. δείν' ἰδὼν Cy. 374. δείν' ἔπαθεν Her. 296. δεινὰ πείσομαι ib. 732. ᾤμοι ἐμῶν δεινῶν Hel. 682. τὰ θεῶν δεινὰ ib. 1155. δεινὰ τάδε Ion. 1503. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962. δείν' ὑπ' Αἰγίσθου παθὼν El. 85. cf. v. 682. ἔπραξε δεινά· δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι

ib. 957. δεινὰ δράσω ib. 986. δεινὰ εἰργάσω ib. 1204. δεινὰ φῦλα πόντȣ Æol. fr. IX. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcmæon. fr. X. 2. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. et Fr. inc. LXXII. 2. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. δεινὰ μυρία Fr. inc. LIII. 3. ὅσῳ ἂν εἴποις δεινότερα Bac. 673. θεὸς δεινότατος ib. 859. δεινότατον παθέων Med. 658. et El. 1226.

Δεινῶς. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, δεινῶς δὲ, καὶ μὴ Iph. A. 1257. sq. δεινῶς, δεινῶς τάνδ' αἰκίαν—τȣ̀ς σȣ̀ς εἰς οἴκȣς ἔφερε Bac. 1371.

Δειπνεῖν τἀλλότρια Fr. inc. CCXXII.

Δεῖπνον. ἀμφὶ δεῖπνον ȣ̓͂σι Ph. 735. ἐκ δείπνων Hec. 915. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέςȣ Or. 1008. παρὰ δείπνοις Med. 193. οἷς δεῖπνα πρȣ̈θηκε Al. 752. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. σὲ δείπνοισι τέρψω Ion. 655. δείπνων κυρεῖ ib. 711. δείπνων ὅταν λήγωσι ib. 1032. πρὸς δεῖπνα ib. 1124.

Δειράς. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας Iph. T. 1240. δειράδος Καρυςίας ib. 1451. ὑπὸ δειράσι Παρνασȣ̃ Ph. 214. cf. Ion. 713. παρὰ τὰς πετρίνας πόντȣ δειράδας Iph. T. 1090.

Δειρή. ἐκ χρυσοφόρȣ δειρῆς Hec. 154.

Δεῖσθαι. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. ȣ̓δὲν αὐτῶν δεόμεθα Rh. 321. ἡ χάρις ȣ̓ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 88. τί ἰϋγμῶν ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127. δεῖται ὁ θεὸς ȣ̓δενὸς Her. F. 1345. δεόμεθα σῶσαί τε αὐτȣ̀ς κ. τ. λ. Epist. I. πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σȣ̃, κ. τ. λ. Or. 865. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν Or. 680. ἐπίκȣρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1227. ȣ̓δὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον Sup. 672. ἦ μȣ δεόμενοι; El. 343. ἐπεςείλαμέν σοι δεόμενοι Epist. I. χαρίσασθαι δεομένοις ib. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων Ph. 65. δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη μαθεῖν Ion. 334. ἐδεήθη ταῦτα ἐπιςεῖλαί σοι Epist. I.

Δέκα. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. δέκα διελθέσας ἔτη Hel. 113. πρὸς τοῖσιν ἐν Τρ. δέκα ἔτεσι ib. 781.

Δεκάμφορος. κρατῆρα δεκάμφορον Cy. 387.

Δεκάς. ἧς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος Sup. 219.

Δεκάσπορος. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20.

Δέκατος. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ Ion. 1486. δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς El. 1126. τίς σὲ ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 1. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Δεκέτης. δεκέτεις ἀλάληντο νέοι An. 306. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Δέλεαρ. τοιόνδ' ἔχω σȣ δέλεαρ An. 263. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. φίλον διδȣ̃σα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων Tr. 695. βίȣ δέλεαρ Hel. 761. τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18.

Δέλτος. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη Hip. 856. ἴδω, τί λέξαι δέλτος θέλει ib. 865. βοᾷ δέλτος ἄλαςα ib. 877. ἡ δέλτος κατηγορεῖ σȣ ib. 1057. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. cf. v. 109. 155. 307. 322. 891. et 894. ἐν δέλτȣ πτυχαῖς ib. 98. cf. v. 112. Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. δέλτον ἐνεγκεῖν Iph. T. 584. vid. etiam v. 603. 615. 635. 640. 667. 733. 756. et 791. δέλτȣ διαπτυχαὶ ib. 727. κακὰ δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις Iph. A. 116. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα Iph. T. 787. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Δελφικός. θανεῖν Δελφικῷ ξίφει Or. 1656.

Δελφὶς, *nom. propr.* γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Or. 1094. Δελφὶς πέτρα An. 999. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. γυνὴ Δελφὶς Ion. 92. Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν ib. 665. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις Bac. 306. Δελφίδων τις Ion. 44. 318. et 1365. Δελφίσιν κόραις ib. 551. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος ib. 1323. παρθένοις σὺν Δελφίσιν Hyp. fr. I. 3.

Δελφὶς, *nom. piscis.* ὁ φίλαυλος δελφὶς El. 435. τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1471.

Δελφός. Δελφȣ̃ πρὸς ἀνδρὸς An. 1152. Δελφῶν κατ' αἶαν ib. 51. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων ib. 76. Δελφῶν μέτα

ib. 1066. Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν ib. 1076. Δελφῶν παῖδας ib. 1125. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. Δελφῶν εἰς πόλιν ib. 1264. Δελφὸς περάσας φεῦγε Ph. 987. ᾧ Δελφῶν μέλει Sup. 1202. ἥκω Δελφῶν τήνδε γῆν Ion. 5. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ ib. 54. ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες ib. 94. Δελφῶν ἀριστεῖς ib. 416. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. πάντα Δελφῶν λαὸν ib. 1140. Δελφῶν ἄνακτες ib. 1222.

Δέμας. ἀείρατέ μου δέμας Hec. 63. ᾅδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας ib. 368. εἰσορῶ δεσπότου δέμας ib. 724. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες ib. 735. πυρὶ καθήγνισται δέμας Or. 40. τί οὐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; ib. 107. κινεῖ δέμας ib. 166. ἀνακουφίσω δέμας ib. 218. ἀνακύκλει δέμας ib. 231. κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας ib. 311. ὅς σὸν ὤρθευεν δέμας ib. 405. κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας ib. 1066. παρθένου δέμας ib. 1197. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ὑπ' ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας ib. 1185. τίς ῥύσεται τοὐμὸν δέμας; Med. 388. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. cf. Hel. 1098. γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας Med. 1212. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν ib. 138. δέμας ἀλλόχροον ib. 176. ἄρατέ μου δέμας ib. 198. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας ib. 204. κατέξανται δέμας ib. 274. λέχους ἁγνὸν δέμας ib. 1003. εἰς τοὔπισθεν ἀρτήσας δέμας ib. 1222. πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1291. ἀνεκουφίσθην δέμας ib. 1392. ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. κατόρθωσον δέμας ib. 1445. cf. An. 1081. δέμας τὸ σὸν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 349. χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 470. προσῆξαι δέμας ib. 1066. ὦ φιλτάτης γυναικὸς δέμας ib. 1136. δέμας ἀεικέλιον An. 131. πᾶν ἀνάλωται δέμας τὸ καλλίμορφον ib. 1155. κάλλιστον δέμας ib. 1279. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κεραύνιον δέμας ib. 497. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 822. τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας; ib. 1054. δέμας γεραιὸν συντακεὶς ib. 1106. Κλυταιμνήστρας δέμας Iph. A. 417. Διὸς δέμας ib. 797. οὐ παρέξω σῷ πόσει τοὐμὸν δέμας ib. 937. ὡς κρύψω δέμας ib. 1340. cf. Iph. T. 106. et 119. Tr. 772. Bac. 729. et 952. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι Iph. T. 114. πυρωθῆναι δέμας ib. 685. σκόλοψι πήξωμεν δέμας; ib. 1430. ἀδελφῆς δέμας ib. 1440. πύκαζε τεύχεσιν δέμας Rh. 90. μητρὸς δέμας ib. 969. et El. 968. δέμας ἀσκήσασα Tr. 1022. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας ib. 743. τοὐμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. συγκρύπτων δέμας Her. 721. τὸ ἐμὸν δέμας ὤλεσεν Πέργαμα Δαρδανίας Hel. 389. δέμας δείξασα σὸν ib. 555. προσφερεστέραν δέμας ib. 566. ὑπόπτερον δέμας ib. 625. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας ib. 816. κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας ib. 1066. ταύρειον δέμας ib. 1578. κλέψας δέμας σὸν ib. 1688. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53. πότε σὸν ὄψομαι δέμας; ib. 563. εὔπτερον δέμας ib. 1203. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. ἀπόκρυφον δέμας ib. 1069. ξηρὸν δέμας El. 239. δέμας Ἠλέκτρας ib. 1341. δέμας φυλάσσει Dan. 59. ἥβη ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2.

Δέμειν. Τροίας τείχη παλαιὰ δείμας Rh. 232. οἷς ἐδείματο Dan. 22.

Δέμνιον. φίλον τῷ νοσοῦντι δέμνιον Or. 229. πᾶν δέμνιον δεύετο Alc. 181. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος ib. 44. cf. v. 278. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε; ib. 88. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. τὸ ἐκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων ib. 312. πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. νοσερᾶς δέμνια κοίτας Hip. 181. ἐκπεσοῦσα δεμνίων Al. 184. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. οὐκ ἐν δεμνίοις πυκνὴν ἄμυστιν δεξιούμενοι Rh. 418. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων Tr. 495. ἐν δεμνίοις ἐρημία νεανίδων ib. 563. ἐπὶ δεμνίοις Cy. 497. γεραιὰ λιπὼν δέμνια Her. F. 108.

Δενδροκόμος. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113.

Δένδρον. σύναγε δένδρεα Μούσαις Bac. 563. ἀνέδωκαν εἰς φάος δένδρη Me-

lan. fr. XXII. 5. ψυκτήρια δένδρεα Phaëth. fr. XII. 2.

Δενδρῶτις. ὦ Πυθίε δενδρῶτι πέτρα Her. F. 790.

Δεννάζειν. ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε ib. 951.

Δεξίμηλος. λεῖπε δεξίμηλον δόμον θεȣ̃ An. 129. βωμȣ̃ δεξίμηλον ἐσχάραν ib. 1139. θεῶν δεξίμηλ' ἀγάλματα Ph. 635.

Δεξιός. παρὰ δεξιὸν πόδα Bac. 935. et ἅμα δεξιῷ ποδὶ ib. 941. τοίχȣς δεξιȣ̀ς Hel. 1589. δεξιὰν χεῖρα Hec. 342. v. etiam Med. 496. 899. et 1070. Al. 1118. Bac. 939. Her. 308. Hel. 1624. Her. F. 254. et 268. et δεξιὰ sine addito χεὶρ Hec. 753. Or. 474. Ph. 1128. et 1377. Med. 1365. Hip. 333. 605. et 1360. Al. 191. An. 813. Iph. A. 339. 471. 679. 831. 833. 866. et 909. Iph. T. 701. et 1068. Cy. 678. Her. 844. Hel. 844. 1393. et 1597. Her. F. 470. El. 812. et Meleag. fr. IV. et in plur. δεξιαὶ Med. 21. Iph. A. 58. et El. 616. δεξιὸν Διὸς τέρας Ph. 1196. κῶλον δεξιὸν ib. 1421. δεξιὸν κέρας Sup. 657. et 705. Iph. A. 236. et 289. et Rh. 485.

Δεξιȣ̃σθαι. πυκνὴν ἄμυϛιν δεξιȣ́μενοι Rh. 419.

Δεξίπυρος. δεξιπύρȣς θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Δέξις. σὲ δεξόμεθα δέξιν, ἥν σε δέξασθαι χρεὼν Iph. A. 1182.

Δεξίωμα κάλλιϛον Bel. fr. XV. 1.

Δεξιῶς. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτȣ̃ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρȣ́σῃ δυνάμει ib.

Δέπας. πλῆρες λαβὼν δέπας πάγχρυσον Hec. 527. τὸ ἀϛερωπὸν ȣ̓ρανȣ̃ δέπας Sis. fr. I. 33.

Δέραιον. δέραια φέρειν Ion. 1431.

Δέρας. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5 et sine τὸ v. 480. νεβρȣ̃ ϛικτὸν δέρας Bac. 833.

Δέργμα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. πύρσ' ἔχȣσα δέργματα Hec. 1265. δεργμάτων κόραισι Ph. 664. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ ib. 877. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1217.

Δέρη. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ȣ̓́τε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. εὐτρέπιζε βρόχον δέρῃ ib. 951. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας ib. 1042. παρθένȣ πρὸς δέρῃ ib. 1194. σφάζε παρθένȣ δέρην ib. 1199. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες ib. 1349. ὤμοις ἀνακλάσας δέρην ib. 1471. καθαιμάξαι δέρην ib. 1527. ξίφος θυγατρὸς ἐπίφρȣρον δέρῃ ib. 1575. ἐφ' ἧς ἔχεις φάσγανον δέρῃ ib. 1653. ϛρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. ἅμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. βρόχῳ δέρην πελάσαι Al. 229. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413. cf. v. 812. φασγάνῳ φονεύων δέρην Iph. A. 875. cf. v. 1430. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν ib. 1517. αἷμα καλλιπαρθένȣ δέρης ib. 1574. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς Iph. T. 1460. ἐπάειρε δέρην Tr. 99. δέρην εἰς αἰθέρα ῥίπτȣσα Bac. 863. βρόχῳ ἅψασαν εὐγενῆ δέρην Hel. 135. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ib. 359. ψήχων δέρην ib. 1583. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. πάρεϛιν φασγάνῳ δέρῃ Her. F. 319. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν ib. 987. δίδȣ δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. 2) Form. dor. δέρα. περὶ ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι Ph. 169. σκιάζων δέραν ib. 316. ὁμογενᾶ δέραν ib. 1298. βρόχον λευκᾷ καθαρμόζȣσα δέρᾳ Hip. 771. φάσγανον δέρᾳ θῆκέ μοι Iph. T. 853. ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 147. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. ματέρος ἔσω δέρας ib. 1223.

Δέρκειν. ἅπερ ἔδρακον, ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1455. sq. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν Her. F. 951. καινὰ δέρκομαι Hec. 687. τίνα δέδορκα νερτέρων; Or. 385. ἄλγος σὲ δέρκομαι Ph. 374. δέδορκα τόνδε ϛείχοντα Med. 1118. cf. An. 546. Tr. 702. et El. 339. δέδορκε φῶς Hip. 1163. τὰν ἅλιος δέρκεται ib. 1279. ὡς δέδορκας Sup. 103. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. ἃς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. δέδορκας τήνδε; Iph. T. 285. ȣ̓ δεδόρκατε δέσποιναν; Tr. 462. οἷα πάσχομεν, δέδορκας; ib. 1290. δέδορκεν ib. 1291. τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι Cy. 212. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. πότερα δέρκεται φάος; Hel. 348. ὧδε δερκώμεθα Ion. 208. ȣ̓κέτι νύκτας δέρκεται ib. 1466. πρὸς ἐμὲ δεδόρκατ', ȣ̓δὲν ὄντα Her. F. 229.

ἄνδρα φίλον πανύστατον νῦν δεδόρκατε ib. 513. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι; ib. 1132. δέδορκας ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων; ib. 1229. νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος El. 867. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ȣ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν ib. 1101. σκότον δεδορκὼς Ph. 380. στικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. στυγεῖ δεδορκὼς Med. 221. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. et καλὸν ὄμμ. δεδ. Cy. 509. φάος δεδορκότας Hip. 1193. ἀσθενῆ τἀπ' ἐμȣ̃ δεδορκότες Her. 23. τȣ̃ κάτω σκότȣς φίλας ἀμοιβὰς ὄμμ. δεδορκότες Her. F. 564.

Δέρμα Cy. 526. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525.

Δέρος. λέοντος δέρος Ph. 1127. δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχειν Ion. 995.

Δεσμεύειν Bac. 616.

Δέσμιος. κάθησ' ἂν δέσμιος Bac. 259. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν ib. 355. δέσμιος φυγὼν ib. 791. μηκέτ' ὦσι δέσμιοι Iph. T. 469. ἐν βρόχοισι δέσμιοι Rh. 74. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις Bac. 615. ὅσας εἴληφα δεσμίȣς χέρας ib. 226.

Δεσμός. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237. δεσμὸν ἄδεσμον ἔχȣσα φυλλάδος Sup. 32. δεσμὸν ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 3. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς Hip. 1244. σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἷλε δεσμοῖς Al. 988. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 456. δεσμῶν ἄτερ ib. 637. ἐκ δεσμῶν ἐλευθέρȣς ib. 1348. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἐν δεσμοῖσι πανδήμȣ στέγης Bac. 444. κεῖνον εἰς δεσμȣ̀ς ἄγεις ib. 518. πικροτάτȣς ἰδόντι δεσμȣ̀ς ib. 634. δεσμοῖς κατηναγκασμένος ib. 643. δεσμῶν ὕπο ib. 754. et 1034. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. χρυσοῖσι δεσμοῖς Ion. 1007. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι ib. 1298. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν ib. 1317. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. Dicitur in plur. etiam τὰ δεσμά: χαλᾶν δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1055. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. δεσμὰ ξένων ἔχοντας ib. 1329. cf. v. 1333. δεσμὰ καὶ βρόχȣς λαβὼν χεροῖν ib. 1411. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρȣ Rh. 567. δεσμὰ ποδῶν Bac. 447. δεσμὰ διαφυγὼν ib. 647. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. λύσω δεσμὰ παιδὸς ib. 1123. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν ib. 1342.

Δεσπόζειν. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ὧν ἐδέσποζον προτȣ̃ An. 929. ȣ̓δεὶς Ἀχαιῶν τȣ̃δε δεσπόσει Tr. 710. δεσπόζειν δόμων Ion. 1036. ȣ̓κ ἐμȣ̃ σὺ δεσπόσεις χαίρων Her. F. 258. δεσπόζοντ' ἐμȣ̃ Sup. 518. τὴν ἑπτάπυργον δεσπόζων πόλιν Her. F. 28.

Δέσποινα Med. 1144. Her. 772. et El. 487. δέσποινα ἡ δύστηνος Hec. 354. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. εἰς δεσποίνης χέρας Ph. 29. δέσποιν' ἐμὴ Med. 6. κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς ib. 49. ȣ̓ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν ib. 81. τάκει βιοτὰν δέσποινα ib. 142. ὅπως δέσποινα χόλον καταπαύσει ib. 172. εἰ πείσω δέσποιναν ἐμὰν ib. 185. μὰ τὴν δέσποιναν ib. 395. δέσποιναν, τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ, κ. τ. λ. Hip. 130. δέσποινα σὴ ib. 662. ἐν ἀγχόναις δέσποινα ib. 777. δεσποίνας χερὶ θάνῃ Iph. T. 445. ȣ̓ δεδόρκατε δέσποιναν Tr. 463. δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ἐβȣλόμην ἂν Ion. 567. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε ἐς ȣ̃ς γεγωνήσομεν; ib. 695. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιστὸν ib. 709. b. δέσποιν' ὅμως ȣ̓σα ib. 734. σπȣδαὶ δεσποίνας ib. 1061. ȣ̓ κοινὰν τεκέων τύχαν δεσποίνᾳ ib. 1103. πȣ̃ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ὃ φασι δȣ̃ναι—δέσποιναν ib. 1186. πετροῤῥιφῆ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν ib. 1223. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. δέσποινα, *o domina* Hec. 668. et 1048. Med. 1002. Hip. 433. 681. 695. 1325. et 1395. Al. 161. An. 56. et 231. Iph. T. 181. Her. 784. et 928. Ion. 761. 808. et 1237. et El. 750. ὦ δέσποινα Ph. 124. et 177. Med. 633. et Hip. 74. ὦ φίλη δέσποινα Hip. 82. Iph. A. 1540. et Ion. 794. et sine ὦ Iph. T. 1075. δέσποινα Κύπρι Hip. 117. cf. v. 415. et 522. δέσποινα δίας Ἄρτεμι λίμνας ib. 228. δέσποιν' Ἀθάνα Sup. 1226. et Rh. 608. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. ὦ μελέα δέσποινα Ion. 1246.

Δεσποσύνη. *εὐχαῖσι δεσποσύνας* (dor. pro *ύνης*) Iph. T. 439.

Δεσπόσυνος. *τῶν δεσποσύνων μόχθων* Hec. 1294. *τὰς δεσποσύνϐς σκηνὰς* ib. 101.

Δεσπότης. *εἰσορῶ δεσπότϐ δέμας* Hec. 724. *ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν* Ph. 1470. *ἀμφὶ δεσπότην* ib. 1601. *δεσπότης ἔϛ' ἐμὸς* Med. 83. *δεσπότην σώματος λαβεῖν* ib. 233. *τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο* Hip. 308. *τὴν δεσπότϐ προδϐσαν λέχος* ib. 590. *παρ' αὐτὸν δεσπότην* ib. 1187. *εἰπόμεσθα δεσπότῃ* ib. 1196. *οἴκων δεσπότην* Al. 684. *θανόντα δεσπόταν* An. 1199. *δεσπότῃ σημήναθ', ὅνεκ' ἐν π. πάρειμι* Iph. T. 1305. *δεσπότϐ πέρσαντος Ἀχαιῶν* Rh. 239. *κτανόντες δεσπότην* ib. 619. *κρϐνὸς δεσπότϐ—αἵματος* ib. 790. *τίμα τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν* Tr. 694. *τὸν αὐτὸν δεσπότην ἔχειν* ib. 709. *δεσπότῃ εἰπόμην* Bac. 1044. *ἔχϐσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον* ib. 1072. cf. v. 1093. *τὸν ἀπόντα δεσπότην* Cy. 34. *ϐκ ἴσασι δεσπότην—οἷός ἐϛιν* ib. 90. *γενϐ τοῖσδε —δεσπότης* Her. 231. *ἢν δεσπότης λάβῃ σε* Hel. 486. *δεσπότην φοβϐμένη* ib. 489. *λέκτρων δεσπότης* ib. 578. *αἳ δεσπότην φυλάσσετε* Ion. 511. *ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾷν πάρα* ib. 516. *ταῦτα πράσσων δεσπότης* ib. 772. *εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν* ib. 838. *τῷ νέῳ δεσπότῃ* ib. 1183. *δεσπότην δόμων* ib. 1536. *ἐπεὶ δεσπότης ὑμῶν καθέϛηχ'* Her. F. 141. *ὃ ποτ' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο* ib. 274. *παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης—;* ib. 952. *ἄλλϐ δεσπότην πεφυκέναι* ib. 1344. *δεσπότϐ φρϐρήματα* El. 798. *δεσπότης ἐμὸς τἀναντί' εὔχετο* ib. 808. *δεσπότης ἀνιϛορεῖ* ib. 830. *πάροιθε δεσπότης κεκλημένος* ib. 899. *ϐδεὶς δεσπότας* (dor. pro *ης*) Syl. fr. IV. 1. *ὦ δέσποτα* Hec. 841. Iph. A. 314. Bac. 768. Cy. 249. Hel. 1209. et 1643. et Chry. fr. IV. 1. *δέσποτα Παλαῖμον* Iph. T. 271. *ἰὼ δέσποτα, δέσποτα* Bac. 582. *δέσποτ' Ἰξίων* Ixion. fr. IV. *δέσποτα φιλόδαφνε* Lic. fr. IV. *δεσποτῶν ὠμῶν φρένας* Hec. 359. *δεσπότας κεκτημένος* ib. 397. *εἰσήκϐσε δεσποτῶν ἔπος* ib. 557. *τϐς νεωϛὶ δεσπότας* ib. 617. *δεσπότας ϐ λοιδορῶ* ib. 1237. *δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν* ib. 1288. *τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνϐντα* Med. 54. *εἰ χρὴ δεσπόταις εἰπεῖν τόδε* ib. 61. *εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις* ib. 823. *θεϐς δεσπότας καλεῖν χρεὼν* Hip. 88. *δυστυχϐσι δεσπόταις* ib. 287. *ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν* ib. 460. *πικρὸν τόδ' οἰκϐρημα δεσπόταις ἐμοῖς* ib. 787. *εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει* Al. 136. *παλαιὸς δεσπόταις φίλος* ib. 210. *τϐτϐς ἀνάσχϐ δεσπότας δόμων* ib. 305. *δόμων ζῶσι δεσπόται* ib. 809. *ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ* ib. 816. *δεσπόταις ἁμιλλᾷ* An. 127. *ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι* ib. 391. *ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι* Sup. 636. *λίαν δεσπόταισι πιϛὸς εἶ* Iph. A. 304. *δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ* ib. 312. *πάλιν μολϐσα δεσποτῶν χέρας* Iph. T. 1421. *τοιϐτων δεσπόταισιν ἄγγελος εἴην* Rh. 264. *δεσπόταις τευχεσφόροις* ib. 267. *δεσποτῶν μονϐμενος* ib. 871. *δεσπότας κληρϐμένων* Tr. 29. *δεσπόται μ' ἄγϐσιν* ib. 577. *ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι* ib. 659. *χρηϛοῖσι δϐλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν* Bac. 1027. *χαίρεις κακῶς πράσσϐσι δεσπόταις* ib. 1032. *ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν* Cy. 162. *ϐ̓τι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει* Her. 100. *ἐρήμϐς δεσπότας* ib. 678. *ὄχλον παρέξεις δεσπόταις;* Hel. 446. *ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι* ib. 454. *ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν* ib. 732. *δεσποτῶν κρατήσεις;* ib. 1646. *πρὸ δεσποτῶν θανεῖν* ib. 1656. *μεθεῖσαν δεσπόται με* Ion. 233. *εἰς ἀπίϛϐς δεσπότας* ib. 751. *τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ;* ib. 755. *τροφεῖα δεσπόταις ἀποδϐς* ib. 852. *δεσποτῶν μέτα* ib. 1043. *δεσπόταις θυμϐμενοι* Her. F. 277. *δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν* Æg. fr. V. *μέτεϛι τοῖς δϐλοισι δεσποτῶν νόσϐ* Alcmæon. fr. IV. *δεσποτῶν γένος* Alex. fr. IX. 1. *δϐλϐς κρείσσονας τῶν δεσποτῶν* ejusd. fr. X. 2. *εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι* Bu. fr. vers. 2. *ϛέγειν τὰ δεσποτῶν* Eu. fr. IV. 2. *δεσπότας χρηϛϐς λαβεῖν* Meleag. fr. VIII. 1. vid. etiam v. 2.

Δεσπότις. *δεσπότιν ἐμὴν* Med. 17. et 970. et Dan. 53. *δεσπότιν δόμων* Med. 694. *δεσπότιν ϛένωσιν* Al. 951.

Δεσποτίσκος. ὦ δεσποτίσκε Cy. 266.

Δεσποτοῦσθαι. σῇ δεσποτούμενον χερὶ Her. 884.

Δεύειν. κόμας δεῦσαι Ph. 232. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. cf. v. 1159. ὄνυχι γένυν ἔδευσε φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. ὡς σφαγαῖσι πέτρας δεύσειε Ion. 1127. ὀρθοστάτας ἔδευσεν Her. F. 980. δέμνιον ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύετο πλημμυρίδι Al. 182. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.

Δεύεσθαι, pro δεῖσθαι. χερὶ δευομένα βάκτρου Tr. 276.

Δεῦρο. ἔνεγκε δεῦρο Hec. 610. μῶν τὸ βακχεῖον κάρα δεῦρο Κασσ. φέρεις; ib. 677. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. δεῦρο κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; Or. 215. δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. τρυφὰς ἥκει δεῦρ' ἔχουσα ib. 1113. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342. θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρο ib. 1440. δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε ib. 1663. ἐνθένδ' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' αὖ Ph. 98. cf. v. 273. et 320. δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν ib. 280. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. προσῆγον ἄν σε δεῦρο ib. 496. δεῦρ' ἔλθ' Al. 782. δεῦρ' ὑποστρέψας ib. 1022. ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρ. ἄγων ἔλθω ib. 1024. κόσμον—δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην An. 150. cf. Iph. A. 1534. τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. μολὼν δεῦρο ib. 583. τεύχη ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες ib. 619. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας ib. 723. cf. v. 748. δεῦρ' ἦλθε ib. 1096. δεῦρο Θησέα καλῶν Sup. 37. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο ib. 171. ἑξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδὸς Iph. A. 627. δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε ib. 630. ὦ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν ib. 1377. δεῦρο, δεῦρο πᾶς Rh. 680. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δεῦρό σου στέψω κάρα Bac. 341. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον ib. 260. δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ ib. 466. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν ib. 848. δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα ib. 942. τὰ δεῦρ' ἀεὶ καλῶς ἔχει Hel. 767. καταζῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον Ion. 56. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις ib. 1258. δεῦρ' ἕπεσθε Her. F. 724. ἐκεῖσε, δεῦρο And. fr. IV. et sic porro.

Δεῦτε Med. 894.

Δεύτερος. ἐν πόλει δεύτερος Hip. 1017. νοσφιεῖς με δευτέρου νεκροῦ; Al. 44. ἄλλος τις Αἴας δεύτερος Tr. 614. τοῦ δευτέρου χοροῦ Bac. 680. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν Her. F. 994. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2. δεύτεροι λόγοι Sup. 389. δευτέρα ἡ χάρις Hip. 508. δευτέραν ὠδῖνα Iph. A. 1235. αἱ δεύτεραι φροντίδες Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. τὸ δεύτερον σχῆμα τοῦ κόσμου Bac. 830. τὸ δεύτερον γράμμα Thes. fr. V. 5. δεύτερ' ἂν πάσχοι An. 372. τάδε δεύτερά μοι Tr. 218. δραμεῖν δεύτερα καὶ τρίτα Epigr. III. 5. 2) δεύτερον, *adverb.* τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. τί βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ; ib. 991. Δαναΐδαι δεύτερον Or. 931. σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα Ph. 604. τὸ δεύτερον (*deinde*) προὐνοησάμην Hip. 398. vid. etiam Her. 836. τὸ δεύτερον παρόντα An. 1095. δεύτερον ἀπώλεσεν Τροίαν Tr. 920.

Δέχεσθαι. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. δέξαι χοάς μου ib. 535. οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. μήθ' ἡμᾶς στέγαις, μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου ib. 245. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἓν ib. 1053. μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον ib. 1086. παρθένου δέχου πόδα ib. 1217. μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 175. τίς με δέξεται πόλις; ib. 386. καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις ib. 505. οὔτ' ἄν τι δεξαίμεσθα ib. 617. δέξαι χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον ib. 713. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους ib. 773. οὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. οὔ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. εἰς χεῖρε δῶρα δέξασθαι ib. 973. cf. v. 1004. et 1154. δέξεται—χρυσέων ἀναδέσμων δέξεται—ἄταν ib. 978. sq. ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. ἆρ' ἄν τι μου δέξαιο βουλεύσαντος εὖ ib. 89. φθέγμα δέξασθαι ib. 648. εἰ δέξῃ ib. 697. μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μου σάρκας θανόντος ib. 1030. οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν ib. 1052. παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου Al. 376. δέ-

χομαι φίλον δῶρον ib. 377. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. δέχȣ κόσμον τόνδε ib. 621. ȣ̓ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον ib. 686. πατρὸς ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα ib. 691. πρόφρων σε—δέχοιτο ib. 747. τȣ̃δ' ȣ̓́πω ξένȣ κακίον' ἐδεξάμην ib. 753. ȣ̔̓τι σωφρόνως ἐδέξατο τὰ ξένια ib. 756. δέχεσθαι (scil. τȣ̀ς ξένȣς) εὐπροσηγόρῳ φρενὶ ib. 778. ἑταῖρον ϛυγνῷ προσώπῳ—δέχῃ ib. 781. ȣ̓κ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμȣς ib. 820. ὅς μ' εἰς δόμȣς ἐδέξατο ib. 858. δέχȣ εἴσω τήνδε γενναίαν δόμων ib. 1100. cf. v. 1113. ἃ ȣ̓χ ἑκȣ̃σ' ἐδεξάμην An. 36. φίλημ' ἐδέξω ib. 631. δέχῃ τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον ἐς οἴκȣς ib. 1170. δέχομαι χερὶ δώμασ' ἐμοῖς ib. 1175. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσμένη ἐδέξατο πόνον ib. 393. τρῶμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο ib. 848. πȣ̃ με δέξεται γάνος ϛρατηλατῶν; 1149. πῶς δέξομαί νιν; Iph. A. 455. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο ib. 599. ἀγκάλαις ἔπι δέξασθε ib. 616. δεξόμεθα δέξιν, ἥν σε δέξασθαι χρεὼν ib. 1182. πρύμνας δέξασθαι εἰς ὅρμȣς ib. 1321. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἡδέως τȣ̃τ' ἐδέξατο ib. 1596. ἥδιϛ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 448. δέξαι θυσίας ib. 464. τάφος ποῖος δέξεταί με; ib. 625. δέχομαι, sc. τὴν δέλτον ib. 793. μ' ȣ̓δεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξαθ' ib. 948. ἐκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε ib. 1425. εἰ δέξαιτο κληδόνα μύθων Rh. 3. κάλλιϛον δῶρον δέχεσθαι ib. 192. γῆρυν ȣ̓χ Ἑλληνικὴν ἐδεξάμεσθα ib. 295. δέχȣ τȣ̀ς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν ib. 328. νεῶν κατάσκοπον δέχθαι ib. 525. ȣ̓δέν' ἂν δεξαίμεθα ἄλλον ib. 835. ȣ̓ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σε δέξεται ib. 1228. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχȣ ib. 312. cf. v. 769. δέχεσθε κῶμον εὐΐȣ θεȣ̃ ib. 1166. σὲ δέξομαι σύγκωμον ib. 1171. δέξαι χεροῖν ib. 1238. δέξαι θηλαῖσι σποράς Cy. 56. ἱκέτας δέχεσθαι ib. 299. ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυϛιν ib. 416. ὡς εὖ ἐδέξω Her. 324. ὅπως—ϛρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. λόγȣς ἐδεξάμαν Hel. 337. ὡς πνεῦμα καθαρὸν ȣ̓ρανȣ̃ δεξαίμεθα ib. 873. πόλλ' ἐδέξω σώματα ib. 976. δέξατο εἰς χέρας αὐλὸν ib. 1366. ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο ib. 1585. κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται ib. 88. ὅσον, χρήζει, δέξομαι ib. 428. πατέρα νῦν δέχȣ ib. 556. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε ib. 561. πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα ib. 1212. ἥν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. ȣ̓ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο ib. 163. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις ib. 393. τί τȣ̃σδ' ἐδέξω μείζονας σαυτȣ̃ ξένȣς; ib. 405. δέξαι βοϛρύχων ἀναδήματα ib. 882. ϛέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχȣ ib. 888. τίς πόσις με δέξεται; ib. 1199. κόλποισι τὸν θεὸν ἐδέξατο Dan. 34. τί τȣ́των ȣ̓χὶ δέξασθαι καλόν; Er. fr. I. 42. ταῦτά μȣ δέξαι Hyp. fr. IV. 1. ψυκτήρια δένδρεα ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2. τίς ἄν σε νύμφη—δέξαιτ' ἄν; Philoct. fr. XI. 2. θυσίαν ἄπυρον—δέξαι Fr. inc. CLV. 5. ἔτ' ἔμπνȣν ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. τȣ́τοιν ἀμφοῖν ἕνεκα κᾂν ἐδεξάμεθα Epist. I. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. κλῆρον ȣ̓ δεδεγμένη Hip. 1057. ἠχὴν ȣ̓ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Δῆθε El. 268. et 274.

Δῆθεν. εἴσιμεν ἐς οἴκȣς δῆθεν Or. 1119. ὡς δῆθεν ȣ̓κ εἰδυῖα τἀξειργασμένα ib. 1320. δῆθεν ἐχθρὸς ὢν ϛρατηλάταις Rh. 719. ἄξω θεατὴν δῆθεν Ion. 656. ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο ib. 831. κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949. ὡς χρόνος δῆθεν παρῆν Cresph. fr. VIII. 2.

Δηϊάλωτος. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105.

Δηΐφοβος, *nom. propr. viri* Tr. 960.

Δηκτήριος. καρδίας δηκτήρια Hec. 235.

Δηλαδή. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον Or. 787. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366.

Δηλεῖν. τί δεδήληται δέμας βασιλείας Hip. 175.

Δηλία. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1235.

Δηλιάς. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. σὺν Δηλιάσι κȣ́ραισιν Hec.

462. παιᾶνα Δηλιάδες ὑμνοῦσι Her. F. 687.

Δήλιος. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Δηλονότι Epist. V.

Δῆλος. πολλῇ ἁβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. δῆλος ἦν θάσσων ἄνω Bac. 1074. οὔτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάστασις Med. 1197. δῆλον οἵ γ' ἐμοὶ λόγοι Ph. 969 δῆλον ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. τούτῳ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2. δῆλα μὲν, δῆλά γ' Al. 217. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ An. 835. δῆλα τἀνθένδε Sup. 560.

Δηλοῦν. ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. τὸ πρᾶγμα δήλου ib. 1118. αὐτὸ δηλοῖ τοὔργον ib. 1129. τοῦτον ἄξιον νόμιζε δηλοῦν αὐτῷ, ἅπερ οἶσθα Epist. V.

Δημεύειν. δεδήμευται κράτος; Cy. 119.

Δημηγόρος. δημηγόρους τιμὰς Hec. 254.

Δημήτηρ. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. cf. Her. 601. et Her. F. 1104. Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1. Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. τὴν πυρφόρον θεὰν, Δήμητρα ib. 261. τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος Rh. 964. Δημήτηρ θεὰ Bac. 275. Δήμητρος στάχυν Cy. 121. σφάξαι παρθένον κόρην Δήμητρι Her. 410. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2.

Δημιουργὸς κακῶν Fr. inc. LIII. 7.

Δῆμος. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. φρονοῦσι δήμου μεῖζον An. 701. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον Sup. 351. δῆμος ἀνάσσει ib. 406. δῆμος αὐθέντης χθονὸς ib. 442. προστάτην τοῦ βίου τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 450. δῆμον κολούει Alcmen. fr. IV. 2. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ib. vers. 3. δήμους ἔσωσα Cress. fr. X. 2.

Δημότης. βαρὺς δημότης Sup. 895. δημότης εὐτυχὴς Ion. 625. ἐκ δημοτῶν μή τίς μ' ἐλέγξῃ Al. 1060. θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν Iph. A. 340. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν El. 643. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Δημοφῶν, rex Athenarum. Her. 116. et 214.

Δημοχαριστὴς Hec. 134.

Δὴν, *adverb.* Rh. 480.

Δηοῦν. δηώσας ἐχθροὺς Her. 995.

Δῆτα. ἔσωσα δῆτά σε Hec. 247. τί δῆτ' ἔλεξας; ib. 249. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; ib. 313. οὐ δῆτα ib. 367. et 756. εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα ib. 623. τί δῆτα μαθήματα μοχθοῦμεν, κ. τ. λ. ib. 814. ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις; ib. 828. etc.

Δηὼ, Ceres. σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχάραις Sup. 290. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359.

Διὰ 1) cum genit. διὰ μακροῦ ἡ χάρις Hec. 320. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. διὰ χερὸς ib. 673. διὰ στρατοῦ ib. 889. διὰ σοῦ ib. 1004. διὰ τέλους ib. 1193. διὰ δέρης Or. 41. et Hel. 359. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι ib. 434. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. δι' ἄστεός σε ὀχήσω ib. 799. δι' αἵματος ib. 815. et Ph. 20. διὰ σιδήρου Or. 862. διὰ παρηΐδων ib. 959. διὰ βοστρύχων ib. 1267. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. διὰ προδόμων ib. 1495. δι' αἱμάτων ib. 1547. et Ph. 1058. δι' εὐπετείας Ph. 269. διὰ πόθου ἐλήλυθας ib. 387. δι' ἔχθρας καὶ φόνου μολὼν ib. 482. διὰ μάχης ib. 762. Iph. A. 1392. et 1415. Hel. 984. et Her. F. 220. διὰ μακροῦ Ph. 1076. Iph. A. 1399. Iph. T. 480. et Cy. 438. δι' ὀλίγου Ph. 1105. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. δι' Ἀχέροντος ἰέναι ib. 1322. δι' ὀμφαλοῦ ib. 1421. διὰ μέσου αὐχένος ib. 1466. δι' αἵματος ἀμερίου ib. 1515. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El. 1210. διὰ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. δι' ἥπατος Med. 379. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. cf. Iph. A. 1194. et Tr. 916. διὰ λεπτοτέρων μύθων Med. 1081. δι' ὤτων ib. 1139. Rh. 294. et 566. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 164. διὰ πάσης συμφορᾶς ib. 542. διὰ πύλας (i. e. πύλης) ib. 587. δι' ἀψύχου βορᾶς ib. 952. δι' αἰῶνος μακροῦ ib. 1426. cf. Al. 478. διὰ γλώσσης An. 95. et Sup. 112. διὰ φόνου χωροῦσι An. 175. διὰ φιλημάτων ἰὼν ib. 417. διὰ πυρὸς ib. 488. et El. 1182. δι' οἴκων An. 711. δι' ἀρσένων Sup. 40. διὰ παρηΐδος ib. 76. διὰ τέλους ib. 270. Bac. 1259. Aug. fr. VI. 3. et Bel. fr. XVI. 15. διὰ δορὸς Sup. 602. διὰ

λόγϐ ib. 748. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. δι' ὀρφναίας ib. 994. δι' ἐμπύρων Iph. A. 59. Εὐρίπϐ διὰ χευμάτων ib. 166. διὰ χρόνϐ ib. 636. et El. 504. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. διὰ λωτϐ Λίβυος ib. 1036. διὰ Συμπληγάδων Iph. T. 260. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων ib. 372. δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. διὰ πόνων ib. 988. et Fr. inc. CLXVII. 2. ζαχρύσϐ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. διὰ χερῶν ib. 1352. et Bac. 732. et 1069. διὰ σκηνῶν Rh. 61. δι' ἀκηράτων κόλπων ib. 352. διὰ ϛέρνων ib. 684. et Tr. 157. δι' ὄρφνας Rh. 697. διὰ τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. διὰ μελάθρων Tr. 155. ὀλέθρϐ διὰ παντὸς ib. 793. δι' ἀψόφϐ βαίνων κελεύθϐ ib. 887. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. δι' ἀριθμῶν ib. 209. διὰ σπϐδῆς ib. 212. δι' αἰδϐς ib. 441. δι' ἄϛεος ib. 838. et 853. διὰ μέσης Θηβαίας χθονὸς ib. 959. διὰ χειμάῤῥϐ νάπης ἀγμῶν τε ib. 1091. δι' αἰθέρος ib. 1097. Hel. 217. 253. et 1512. et Ion. 1152. διὰ Κιθαιρῶνος μέσϐ Bac. 1140. δι' ἀμφιτρῆτος Cy. 703. διὰ μόχθων Her. 625. δι' ἀσπίδος ib. 685. 738. et 819. διὰ ψευδῶν Hel. 316. δι' ἀληθείας ib. 317. διὰ σαρκὸς ib. 361. διὰ ξϐθᾶν γενύων ib. 1117. δι' ἀέρος ib. 1494. δι' οἰωνῶν Ion. 377. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθϐ ib. 549. δι' εὐλογίας Her. F. 356. διὰ φρενὸς ib. 745. δι' ὄρθρων El. 909. δι' ὀμμάτων ib. 1219. δι' αἰθερίας πλακὸς ib. 1349. διὰ ϛέγϐς Dan. 32. τϐ σεμνοτάτϐ δι' Ὀλύμπϐ And. fr. XXVIII. 5. δι' ἀσπίδων Aut. fr. III. 20. διὰ μακρῶν Inus fr. XVI. 1. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφϐ Phry. fr. III. 2) cum accus. διὰ ϛόμα Or. 103. et 1175. διὰ τὸ κείνης θράσος ib. 585. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. διὰ σὲ ib. 1227. An. 158. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνϐ ὄμμα ib. 1387. διὰ τὸ Μυρτίλϐ πέσημα ib. 1548. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον Ph. 584. διὰ σάρκα ἐμὰν ib. 1292. διὰ φίλων ὀῤῥωδίαν ib. 1398. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. διὰ λίμνας χέρσον τε Hip. 148. δι' ἀπειροσύναν ἄλλϐ βιότϐ ib. 195. διὰ πόντιον κῦμα ib. 753. διὰ Μϐσας Al. 965. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. διὰ γυναῖκα βάρβαρον ib. 650. διὰ Κυανέας ἀκτὰς ib. 865. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. πολύθυτον δι' ἄλσος Iph. A. 185. δι' ἔρωτα ib. 508. εἰ δι' ἔμ' ὀλεῖται, διά τε τϐς ἐμϐς γάμϐς ib. 941. διὰ τὸ σῶμα ib. 1418. μὴ θνῆσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. δι' ἐμὸν ὄνομα ib. 1495. et Hel. 200. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. cf. Ar. fr. II. 5. διὰ πέτρας συμπληγάδας Iph. T. 355. διὰ Κυανέας πέτρας ib. 889. δι' εὐθυντηρίας ib. 1356. δι' ἅλα πορφυροειδέα κ. τ. λ. Tr. 124. διὰ μίαν γυναῖκα ib. 368. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον Hel. 199. διὰ πολέας ib. 225. δι' Ἥραν ib. 268. διὰ τὸ κάλλος ib. 311. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι ib. 366. δι' ἔρεβος ib. 526. διὰ τὴν ἐμὴν δάμαρτα ib. 855. διὰ τὸ ϛέργειν πόσιν ib. 1417. Ταινάρϐ διὰ ϛόμα Her. F. 23. διὰ τυραννίδας ib. 1317. διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. διὰ τὸ δυστυχὲς Pol. fr. V. 3.

Διαβαίνειν. διέβα πρὸς εὐκάρπϐς γύας σκηπτὸς An. 1046. τὸν ὠκυρόαν διαβὰς Ἀξιὸν Bac. 570. χθονίαν λίμναν διαβάντε Al. 905.

Διαβάλλειν. φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν Sup. 931. πῶς γεφύρας διαβαλϐσι Rh. 117. ἣν λυθῇς με διαβαλεῖς Hip. fr. XIII. vid. not. εἰς σὸν ϐς με διαβαλὼν Hip. 932. Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι Hec. 863. μὴ διαβληθῇς ϛρατῷ Iph. A. 1372. πολίταις μὴ διαβληθήσομαι Her. 423. τϐς ἐμβάλλοντας — διαβεβλήμεθα Epist. V.

Διαβιάζεσθαι. διεβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365.

Διαβιῶναι Fr. inc. LI. 9.

Διαβολή. διβολαῖς ταῖς ἐμαῖς An. 1006. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν Alex. fr. III. 1.

Διάβροχος. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. διάβροχον ὄμμα El. 503.

Διαγγέλλειν. ἀφιέναι ναῦς διήγγελον

Iph. A. 353. ὅστις διαγγέλλειε τἄμ' εἴσω κακὰ Hel. 443.

Διάγειν. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. τερπνὸν διάξειν βίοτον Med. 1355. ἐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. μόνα αἰῶνα διάξεσα Ph. 1521.

Διαγελᾶν. ὃν σὺ διαγελᾷς Bac. 272. et 322.

Διάγνωσις. σε τὴν διάγνωσιν κρατεῖ Hip. 696. διάγνωσιν φρενῶν ib. 926.

Διαγράφειν. διάγραφ' ὡς εσαν κακὴν El. 1073.

Διαγωγὴ ἄμεμπτος Epist. V.

Διαδέκτωρ. διαδέκτορα πλετον Ion. 478.

Διαδιδόναι. διαδεναι νῶτον ἄκανθάν τε Tr. 117. διαδόντες κόρας Ph. 1380.

Διαδιφρεύειν. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991.

Διαδοχή. διαδοχαῖς ἀμείβεσαι χεροῖν Hec. 1159. διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. διαδοχαῖσιν ἐν μέρει ἐνιαυσίαισιν Sup. 406. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79.

Διάδοχος. διάδοχος δόμων Al. 658. γόων διάδοχος Sup. 72. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς Hec. 588. κακὸν κακῶς διάδοχον πορσύνεται An. 804. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται An. 744. διάδοχα δακρύω ib. 1202.

Διάδρομος. διαδρόμε λέχες El. 1156. ἔμβολα διάδρομα Bac. 592.

Διαζευγνύναι. διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῴων μελάθρων El. 1323. ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 664.

Διαζῆν. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον Iph. A. 923. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.

Δίαιμος. δίαιμον ὄνυχα Hec. 656.

Διαίρειν. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. vid. schol. et not.

Διαιρεῖν. ε διῄρηχ' ὁ θεὸς, εἴτε κ. τ. λ. Bac. 206. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν, κ. τ. λ. Alcmen. fr. XII. 2. δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. σπλάγχνα ἤθρει διαιρῶν El. 839.

Δίαιτα. δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. πρὸς τὰς διαίτας —ἰδόντας Fr. inc. CLXI. 2.

Διακανάσσειν. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σε καλῶς; Cy. 157.

Διακεῖσθαι. ὡς διάκειμαι Tr. 113.

Διακενῆς Tr. 753.

Διακλύζειν. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.

Διακναίειν. ἀνθρώπων γνῶμαι διέκναισαν Iph. A. 27. λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει Cy. 484. ψυχὴν διακναῖσαι Her. 297. μία ἀμφοτέρες ἄτη πατέρων διέκναισεν El. 1307. μελάθροις διακναιομένες Med. 164. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Alc. 108.

Διακονεῖν. διηκόνεν (*ministrabam*) Cy. 405. διακονεσα κρυπτὰ Ion. 396.

Διάκονος. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1.

Διακρίνειν. διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκεσα γᾶ βροτὲς Alex. fr. XII. 4. ᾅδης διακρινεῖ Cress. fr. I. διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο Chry. fr. VII. 12.

Διακροτεῖν. αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει; Cy. 179.

Διακωδωνίζειν. διεκωδώνισε Pal. fr. VI.

Διακωλύειν. σὲ λιταὶ διακωλύσεσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. μόρον Ἀδμήτε διακωλῦσαι Al. 34.

Διαλαγχάνειν. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες Bac. 1290.

Διαλαλεῖν. διαλαλήσομέν τί σοι Cy. 174.

Διαλαμβάνειν. αὐτὰ διαλαβὼν El. 373.

Διαλλαγή. δυσλύτες ἔχεσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 446. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι ib. 518. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν Sup. 209. διαλλαγὰς ε τελεμένας Her. 820.

Διάλλαγμα Hel. 592.

Διαλλακτὴς κακῶν Ph. 471.

Διαλλάσσειν. οἷς διαλλάξεις τέκνα Ph. 448. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλες Ph. 439. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 896. διαλλάχθητί μοι Hel. 1251.

Διαλύειν. νείκες διαλύεσθε Or. 1679. δεσμὰ διελύθη ποδῶν Bac. 447. στρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.

Διαλυμαίνεσθαι. ἥτις Ἑλλάδα διελυμήνατο Or. 1515. χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1350. σάρκας νεαρὰς —διαλυμανθεὶς ib. 1344.

Διάλυσις κακῶν Ph. 438. αἱ διαλύσεις ἐ ῥᾳδιαι Melan. fr. IX. 6.

Διαμᾶν. διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα El. 1023.

Διαμάχεσθαι. ἀναιδῶς διεμάχε τὸ μὴ θανεῖν Al. 697. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678.

Διαμεθιέναι. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῆς τιμωρίαν; El. 978. διαμεθεὶς τόνδε μόχθον Bac. 627. διαμεθεὶς ξίφος ib. 635.

Διαμείβειν. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398.

Διαμοιρᾶν. τέκνα λιπὼν Βάκχαις ᾆδε διαμοιράσαι Hec. 1076. λόγχας ἔραμαι διαμοιρᾶσαι Hip. 1376. ὡς διεμοιράσω χρόα παιδὸς Hec. 717.

Διαμολεῖν. διαμολεῖτε Her. F. 1051.

Διαμπὰξ Bac. 992. et 1012.

Διάνδιχα Her. F. 1029.

Διάνοια. μετάδος ἐμοὶ σὰς διανοίας Sup. 57.

Διανταῖος ὀδύνα Ion. 766.

Διαντλεῖν. μακρὰς διαντλεσ' ἐν δόμοις οἰκερίας Her. F. 1373. διαντλήσομαι πόνες An. 1218.

Διανύειν. ἢ σε—δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε Or. 1663. διαύλες ἱππίες διήνυσε El. 825.

Διαπαλύνειν. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166.

Διαπαντὸς Al. 891. et Iph. T. 1117.

Διαπείρειν. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26.

Διαπεραίνειν. διαπεράνωμεν λόγες An. 333. διαπέραινέ μοι ib. 1057. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26.

Διαπερᾶν. κνήμην διεπέρασεν Ἀργ. δόρυ Ph. 1403. διαπερᾶν Μολοσσίαν An. 1249. ἐ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν Iph. A. 1601. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν Iph. T. 396. διεπέρασ' Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339. τἔτον (scil. τὸν βίον) ὅπως ἥδιϛα διαπεράσετε Her. F. 504. ἐπεὶ μόχθες διεπέρασε ib. 830. Σκαμανδρίες διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. ϛόμια διαπερῶσα Iph. T. 1392.

Διαπορθεῖν. πόσον χρόνον διαπεπόρθηται πόλις; Hel. 110.

Διαπράττεσθαι. διαπεπράγμεθα Hel. 864. τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ Ion. 353. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1193.

Διαπρέπειν. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.

Διαπρεπής. διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες Or. 1483. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ Sup. 841. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν Iph. A. 1588. πῶλοι διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ Rh. 617.

Διαπρύσιος. διαπρύσιον κέλαδον Hel. 1324.

Διαπτᾶσθαι Med. 1.

Διαπτοεῖν. ϛρατὸν φόβος διεπτόησε Bac. 304.

Διαπτύσσειν. εἴ τις διαπτύξειεν Hip. 985.

Διαπτυχή. δέλτε διαπτυχαὶ Iph. T. 727. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793.

Διάπυρος Cy. 627.

Διαπυρεσθαι. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην Cy. 690.

Διαριθμεῖν. ἴσας μοι ψήφες διηρίθμησε Iph. T. 966.

Διαρμόζειν. διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452.

Διαρπάζειν. ἄλλοις δόμον λείψειν διαρπάσαι Al. 660. ὅταν Λοξίε χρηϛήριον διαρπάσωσι Bac. 1335.

Διαῤῥοή. τέμνει πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. περῶσα ποταμίες διαῤῥοὰς Rh. 919. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.

Διαῤῥὼξ ἁρμὸς Iph. T. 262.

Διασαφεῖν. αὐτὰς διεσάφησ' ὅσας κενὰς Ph. 401.

Διασιωπᾶν. διεσιωπῶμεν Hel. 1567. αὐτὰ διασιωπήσας Ion. 1566.

Διασκέπτεσθαι. φέρε διασκεψώμεθα Cy. 554.

Διασπᾶν. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. ἵνα διασπάσωμαι χρόα Hec. 1126. ὃν σκύλακες διεσπάσαντο Bac. 339.

Διασπαρακτὸν σῶμα Bac. 1218.

Διαϛαθμεῖσθαι. ὃς ἡμῖν βίοτον—διεϛαθμήσατο Sup. 202.

Διαϛείχειν. ὃς διαϛείχει θεε γύαλα An. 1093. διαϛείχων πόλιν ib. 1091.

Διαϛρέφειν. τὸν ἐδεὶς ἂν διαϛρέψαι ποτὲ ῥήτωρ δύναιτο Pi. fr. VII. 2.

Διάϛροφος. διαϛρόφες κόρας ἑλίσσεσα Bac. 1120. cf. Her. F. 868. ἐν διαϛρόφοις ὄσσοις Bac. 1165.

Διασφαιρίζειν. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως Bac. 1134.

Διασώζειν. διασῶσαι πόλιν Ph. 790. ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη Hel. 65.

Διατέγγειν. διατέγγει βωμὸς Iph. T. 404.

Διατελεῖν χάριν Her. 435.

Διατέμνειν. διατεμὼν χρόα Hec. 782.

Διατηρεῖν. ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ Fr. inc. B. 28. 6.

Διατιθέναι. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς Ion. 866. τὸ σῶμα οὐ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V. οὕτω διατεθεῖσαν τὴν πόλιν Epist. II.

Διατινάσσειν. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. Βακχίου διατινάξαντος δῶμα Bac. 606. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν ib. 587.

Διατριβὴ πολλὴ Ph. 758.

Διάτροπος. διάτροποι τρόποις Iph. A. 559.

Δίαυλος. οὐ στενὸν δίαυλον ᾤκισται τέρας Tr. 435. Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ᾅδου Her. F. 1102. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος Hec. 29. δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους Her. F. 662. δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε El. 825.

Διαφέρειν. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; Hec. 599. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν ib. 251. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1143. σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν—δεῖ; Iph. A. 1195. εἰ διοίσει νύκτα τὴν ἐς αὔριον Rh. 600. ἄπαις διοίσει ib. 982. τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον Bac. 753. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. θεοὺς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. μορφαὶ διαφέρουσιν ib. 382. διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἄκαιρος εὔνοι' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. διαφέρουσιν αἱ φύσεις Melan. fr. VII. 3. ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν Epist. V. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ὅπλισμα διαφέρων ἐσφενδόνα ib. 715.

Διαφεύγειν. ὥστε διαφυγεῖν τοὐμὸν δόρυ Iph. T. 1326. σὲ διαφεύγουσι Cy. 680. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδε Hel. 800. διαφυγεῖν μόρον ib. 1083. πολλοὶ οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. δεσμὰ διαφυγὼν Bac. 647. διαφυγὼν πόνους Hel. 882. διαφυγὼν φόνον ib. 1629. διαφυγοῦσα πολεμίους Ion. 1254. τὰ διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος Bac. 642.

Διαφθείρειν. φύσιν διέφθειρε Hec. 598. cf. Eu. fr. V. 3. ἐμοὶ ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. χεῖρα οὐ διαφθερῶ ib. 1055. φαρμάκῳ διαφθερεῖν Hip. 389. διά μ' ἔφθειρας ib. 1357. μὴ σοὺς διαφθείρῃ γάμους Al. 317. τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 719. τοὺς ἐχθίστους γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ Tr. 405. νόσον διαφθεῖραι Hel. 890. τὸ δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς ib. 926. τούτους πῶς διαφθεῖραί με δεῖ; Er. fr. I. 22. δοῦλον ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων Œd. fr. VII. 1. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με Or. 398. πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδε Tr. 967. μοῦ διαφθείρας λόγους Phi. fr. XIII. 1. ὡς διαφθερῶν Hip. 992. πολλὰ διέφθορα Med. 349. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε θνητῶν Hip. 1014. εἰ διαφθαρήσεται Hec. 802. ἦ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῷ τρόπῳ διεφθάρῃ ib. 1008. ἔχεις μοῖραν, ἢ διεφθάρης ib. 1436. νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη Sup. 563. τὰ Θησέως οὐκ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. διεφθάρμεσθα Iph. T. 1028. οὐ διαφθαρήσεται Bac. 318. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας Hel. 1208. τίνι τρόπῳ διεφθάρη; Ion. 347. τὸ διαφθαρὲν φρενῶν Or. 297.

Διαφθορά. φίλων διαφθορὰ Hip. 682. πολεμίοις ὑμᾶς ἐθρεψάμην διαφθορὰν Her. F. 459. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ὅσας—εὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς; Ion. 617.

Διαφορά. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει Med. 75. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.

Διαφορεῖν. δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν Bac. 738. θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν ib. 1208. πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι Her. F. 571. διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745.

Διάφορος. διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. οἱ νόμοι διάφοροι Bac. 484. χρήμασιν διάφοροι Her. F. 635. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558.

φρένας διαφόρȣς πολὺ Hel. 160. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ Sup. 612. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐςὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407.

Διαφυλάσσειν. τὸ Κάδμȣ διεφύλασσον ἱππικὸν Sup. 682. διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369.

Διαχαλᾶν. διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα Iph. A. 1340.

Διαψαίρειν. γλώσσῃ διαψαίρȣσα μυκτήρων πόρȣς Fr. inc. CCXIII.

Δίβαμος Rh. 215.

Δίβολος. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.

Δίγονος. δίγονα σώματα El. 1179.

Δίδαγμα. ὁ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3. διδαγμάτων ἥδιςον Sis. fr. I. 25.

Διδακτός. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 914. ὅσοις διδακτὸν μηδὲν Hip. 79. κᾆς' ȣ̓ διδακτὸν, sc. τὸ τῆς τύχης Al. 789.

Δίδαξις. δίδαξιν ἐσθλȣ̃ Hec. 601.

Διδάσκαλος. τὸν νȣ̃ν διδάσκαλον ἔχȣσα Tr. 647. τῆς ἀνοίας τὸν διδάσκαλον Bac. 345. τόλμης καὶ θράσȣς διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τύχην εἴχομεν διδάσκαλον Med. 1203. ἡ ὁμιλία πάντων γίγνεται διδάσκαλος An. 685. αὗται διδάσκαλοι κακῶν ib. 947. αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι Sup. 771.

Διδάσκειν. δίδαξον τȣ̃το Hec. 1208. πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος Hip. 252. αὐτάς τις σωφρονεῖν διδαξάτω ib. 667. τί τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. φρονεῖν διδάσκειν ib. 920. γαμβρȣ̀ς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγȣς An. 740. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. διδάξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε Bac. 287. δίδασκέ μοι τοιȣ́σδε τȣ́σδε παῖδας Her. 574. ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. τίς διδάξει σ' ἄλλος; Hel. 586. διδάσκει ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν El. 376. ἐδίδαξα τȣ̃μῷ λόγῳ Alcmæon. fr. VI. 3. vid. not. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. διδάξαι σὲ βȣ́λομαι Peliad. fr. VI. 1. μȣσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. τȣ̀ς διδάσκοντας τάδε Ion. 451. τȣ̃ διδάξαντος βροτȣ̀ς An. 958. ταυτὶ διδάξων ἦλθον Sup. 154. διδάσκȣ Hec. 299. ȣ̓ νῦν διδαξόμεσθα τȣ̀ς φίλȣς φιλεῖν Hel. 1442. ὑπ' αὐτȣ̃ τȣ̃ διδάσκεσθαι φιλεῖν And. fr. VII. 6. εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914.

Διδόναι. παῖδα δȣ̃ναι σφάγιον Hec. 305. ἠδίςαν χέρα δὸς ib. 410. cf. v. 440. λῦσαι πρύμνας—δὸς ἡμῖν ib. 540. κακὸν δίδωσι καρπὸν ib. 595. μὴ δίκην δώσȣσιν ib. 803. Plura hujus dictionis exempla vid. sub Δίκη. ȣ̓κ ἂν εἶχον τήνδε σοι δȣ̃ναι χάριν Hec. 899. cf. Or. 104. Med. 719. Al. 61. Iph. T. 507. Hel. 946. et 1007. Her. F. 321. El. 1138. et 1146. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1087. ὃν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι—τρέφειν ib. 1134. τὸν χρυσὸν δȣ̃ναι πενομένοις ib. 1220. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ȣ̓ λȣ́τρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. δὸς τόξα μοι κερȣλκὰ ib. 268. ὕπνῳ βλέφαρον δὸς ib. 302. ἐμοὶ τῶν σῶν μηδὲν δίδȣ ib. 641. ἓν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δȣ̃ναι σὲ χρὴ ib. 650. ψυχὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ ib. 661. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς ib. 684. τὸ ὄμμα φαιδρωπὸν ἐδίδȣ τοῖσιν Αἰγ. φίλοις ib. 892. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδε κ. τ. λ. ib. 1243. κόραισι δίδοτε διὰ βοςρύχων ib. 1267. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι ib. 1276. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1659. ἡνίκ' ἂν διδῷ πατὴρ ib. 1672. δίδωσι βȣκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ὀχήματα τροφεῖ δίδωσιν ib. 45. δὸς ξύμβασιν τέκνοις ib. 85. cf. v. 590. αἰχμαλωτίδας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 195. ὅταν ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. πολεμίοις δώσω πόλιν; ib. 741. πικρȣ̀ς γόȣς δώσȣσι Θηβαίᾳ χθονὶ ib. 890. φόνιον αἷμα γῇ δȣ̃ναι χοὰς ib. 940. ȣ̓δ' ἂν τὸν αὐτȣ̃ παῖδά τις δοίη κτανεῖν ib. 973. δειλίᾳ με δίδωσι ib. 1001. ψυχὴν δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς ib. 1005. Ἄργει εὐκλεᾶ δȣ̃ναι λόγον ib. 1257. δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν ib. 1376. cf. v. 1383. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. δότε μητρὶ δεξιὰν χέρα ib. 1070. cf. Her. 308. δός μοι χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1402. εἰς ὄχλον δȣ̃ναι λόγον Hip. 986. κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν ib. 1020. πατήρ σοι πόντιος ἔδωχ', ὅσον περ χρῆν ib.

1319. σοὶ τιμὰς μεγίϛας δώσω ib. 1425. εὖ δοίης Al. 1007. λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ An. 216. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν ib. 443. θεοί σοι δοῖεν εὖ ib. 751. πημάτων δοίης λύσιν ib. 901. σὲ πατρὸς δώσω χερὶ ib. 985. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναϛροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. ȣ̓δ' ἀναίρεσιν (sc. τῶν νεκρῶν) δȣ̃ναι θέλȣσι Sup. 19. ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; ib. 135. cf. v. 145. et 221. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον ib. 409. μάθησιν κρείσσω δίδωσι ib. 420. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 463. τȣ̀ς νεκρȣ̀ς θάψαι δὸς ἡμῖν ib. 559. δȣ̃ναι μέρος ib. 570. ȣ̓κ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον ib. 858. ȣ̓χ ὡς τάχιϛά με σκότῳ δώσετε; ib. 1105. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ ib. 1231. δίδωσ' ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηϛήρων ἕνα Iph. A. 68. δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν ib. 471. δίδωμι ib. 472. τᾶς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. μακαρίαν με ξέναισι—δὸς ib. 629. ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ ib. 850. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δίδωμι σῶμα τȣ̓μὸν Ἑλλάδι ib. 1397. ϛέφεα περίβολα δίδοτε ib. 1477. δάκρυά σοι δώσομεν ἀμέτερα ib. 1489. κλεινότατον ϛέφανον δὸς—ἀμφιθεῖναι ib. 1530. δὸς γενέσθαι πλȣ̃ν νεῶν ἀπήμονα ib. 1575. πλȣ̃ν ȣ̓́ριον δίδωσιν ἡμῖν ib. 1597. ἀδελφῷ βȣ́λομαι δȣ̃ναι χοὰς Iph. T. 61. τȣ̃το δὸς τῇ τύχῃ ib. 501. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ ib. 703. ὅρκον δότω μοι ib. 735. δώσω ib. 744. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε ib. 755. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. εἰ μὴ κτανεῖν—θεὸς δίδωσιν Rh. 598. τρέφειν σ' ȣ̓ βροτείαν ἐσχάραν δίδωσιν ib. 929. νίκαν δοίη δαίμων ib. 996. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον Tr. 80. ᾧ γέρας δῶκεν ib. 254. ἐμὲ θηρσὶ δώσȣσιν δάσασθαι ib. 450. δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδε ib. 454. μέλαιναν αἴγλαν ἔδωκεν ib. 550. τάδε σοι δίδομεν πλήγματα κρατὸς ib. 788. κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν ib. 874. cf. v. 878. et 902. δὸς τȣ̀ς ἐναντίȣς λόγȣς ἡμῖν ib. 907. δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' ȣ̓ δώσω χάριν ib. 913. σὰς ἐς ὠλένας δȣ̃ναι ib. 1143. παῖδα δȣ̃ναι τάφῳ ib. 1146. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν ib. 1176. ȣ̓κ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1202. ὀρθίαν ὅταν σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ib. 1267. Ὀδυσσέως χρὴ εἰς χεῖρα δȣ̃ναι τήνδε ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 44. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς ib. 213. ὕπνον—δίδωσιν ib. 283. τῷ θεῷ τιμὴν δίδȣ ib. 342. τὸν χείρονα δῶκ' ἔχειν οἴνȣ τέρψιν ib. 422. ἔδωκεν ȣ̓κ ἄκων χέρας ib. 437. δίδωσιν ὄργια ib. 470. λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα ib. 699. τὴν ἄμπελον δȣ̃ναι βροτοῖς ib. 771. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας Ἐχίονι ib. 1273. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε Cy. 141. νόμισμα δώσομεν ib. 159. τὰ Ἑλλάδος ὀνείδη Φρυξὶν ȣ̓κ ἐδώκαμεν ib. 295. ξένια δȣ̃ναι ib. 300. καλὸν τὸ πῶμα δίδως ib. 418. cf. v. 451. ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι ib. 518. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως ib. 548. πλέων τὸν σκύφον δίδȣ ib. 553. δὸς ȣ̓́τω ib. 555. δὸς μηδὲν Her. 176. ὅστις—ἐκ χερῶν δώσει τέκνα ib. 415. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμ' ἑκȣ̃σα τοῖσδε ib. 552. νεκρὸν τοῖς μετελθȣ̃σιν φίλων δώσω ib. 1024. κακὸν αὐτοῖς νόσον δώσω ib. 1043. χρὴ κυσὶν δȣ̃ναι ib. 1051. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις Hel. 465. πικρȣ̀ς λόγȣς ἔδωκα ib. 489. ὅς ȣ̓ δώσει βορὰν ib. 509. μ' ἑλὼν θέλει δȣ̃ναι τυράννοις ib. 559. ἤ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν ib. 630. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. δȣ̃ναι δίφρȣς ib. 1046. δȣ̃ναι πορθμίδα ib. 1067. ἀρκέσει, ἃ ἂν διδῷς ib. 1273. διδȣ́ς γε μὲν δή, δυσγενὲς μηδὲν δίδȣ ib. 1275. cf. v. 1280. λȣτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1400. ἐντάφια δȣ̃ναι νεκρῷ ib. 1420. θεοὶ σοὶ δοῖεν, οἷ' ἐγὼ θέλω ib. 1421. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως ib. 1441. δώσει Ξȣ́θῳ τὸν αὑτȣ̃ παῖδα Ion. 69. cf. v. 775. 781. 788. 1532. 1536. et 1561. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς ib. 519. ἔδωκε πλῆρες τεῦχος ib. 1184. δȣ̃ναι φάρμακον ib. 1185. τὰς σπονδὰς θεȣ̃ δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ὃ σθένος τῇ 'μῇ χθονὶ δίδωσιν ib. 1585. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. τὸ σῶμα ȣ̓ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις ib. 200. δὸς τȣ̃σδε τύμβῳ

ib. 1360. δίδε χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ ib. 1398. δίδε δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. Ὀρέςην Στροφίῳ ἔδωκε τρέφειν El. 18. δάκρυα ἔδωκα ib. 91. κοινῇ δίδωμι τẽτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. ξένοις δẽναι ib. 428. χρόνῳ αὐτὰ δώσομεν ib. 597. νίκην δὸς ἡμῖν ib. 675. δὸς πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην ib. 676. χεῖρας ἦ δίδωμ' ἐμὰς ib. 678. σῶμα σκότῳ δẽναι ib. 960. Πυλάδῃ Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ib. 1249. δότω πλẽτε βάρος ib. 1287. φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι ib. 1304. δίδωσιν εὔφρεον κόραις Dan. 23. ἃ μή ἐςι τῷ πένηθ', ὁ πλẽσιος δίδωσιν Æol. fr. VI. 6. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. τίς πετραῖον σκόπελον ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ὁσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. γυναικὶ δẽναι χαλινὲς Cress. fr. XI. 2. δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν Er. fr. I. 4. cf. v. 43. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδε ejusd. fr. II. 8. τὲς γάμες δίδωσι τὲς πρώτες ἔχειν ib. 15. μοὶ δὸς χέρα ib. 32. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ὦ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα Melan. fr. XII. 4. πολλὰς ὁ δαίμων τẽ βίε μεταςάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Œd. fr. XI. 2. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. δẽναι πλεσίῳ κακῷ Fr. fal. cit. V. 6. εἴ μοι τὸ Νεςόρειον εὔγλωσσον μέλι—δοίη θεὸς Fr. inc. X. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν Fr. inc. CV. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2. τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἑκάςῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ὁ διδὲς ἐγὼ Or. 1677. τὴν χάριν σοι διδὲς Ph. 449. τοῖς θανẽσι τιμὰς διδόντα ib. 1331. γάμων φερνὰς διδὲς Αἵμονι ib. 1581. τῷ πλέτῳ διδὲς τὸ πλεῖςον Sup. 407. διδὲς πολλὴν χάριν ib. 414. σκληρὰ τῇ φύσει διδὲς ib. 884. διδὲς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι Iph. A. 341. θεẽ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. θυσίας ἐχ ὁσίας Ἕλλησι διδὲς Iph. T. 466. θεẽ διδόντος Rh. 103. cf. Epist. IV. φίλα διδὲς προσφθέγματα Tr. 1184. χείλεσιν διδὲς ὀδόντας Bac. 621. διδὲς τοῖς φίλοισι Cy. 531. πατρὸς γῆν διδόντος Ion. 1296. εὐνομίᾳ χάριν διδὲς Her. F. 779. μὴ 'πιακτὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 3. τῷ πλεσίῳ, τῷ τε μὴ, διδὲς μέρος Er. fr. II. 7. ἆθλα κοττάβων διδὲς Œnei. fr. VIII. 3. τῇ νόσῳ διδὲς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. διδὲς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. μισθὲς διδόντες Hec. 818. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ διδόντες Ph. 435. ἔτε γέρας πατρὶ, ἔτ' ἔξοδον διδόντες ib. 882. θεῶν διδόντων Hip. 1434. τρεῖς ἡλίε διεξόδες θέᾳ διδόντες An. 1088. ἐ διδόντες ἀμπνοὰς ib. 1138. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. Ἰδαῖον βέταν κατάρᾳ διδẽσα Hec. 946. διδẽσα θόρυβον ib. 1111. σὲ μυρίοις πόνοις διδẽσα Or. 1663. τελεσφόρον διδẽσα χρησμὸν Ph. 644. χάριν ἀχάριςον εἰς θεὲς διδẽσα ib. 1745. διδẽσ' ἔρον Hip. 449. λίαν διδẽσα μεταβολὰς Iph. T. 722. διδẽσα φάος Tr. 323. φίλον διδẽσα δέλεαρ ἀνδρὶ ib. 695. πιτύλες διδẽσα χειρὸς ib. 1236. τὴν ἐμὴν ὥραν γάμε διδẽσαν—κατθανεμένην Her. 580. τἀμὰ λέκτρ' ἄλλῳ διδẽσα Hel. 1650. διδẽσα πρὸς σέ μοι παῤῥησίαν El. 1056. ἀπόφονον αἷμα δὲς ματέρος Or. 192. ἡδονῇ δὲς Ph. 21. δὲς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ib. 480. ὁρκίες δὲς θεὲς ib. 484. ἀρὰς παισὶ δὲς ib. 1605. τὸν δόντα αὐτῷ θυγατέρα Med. 262. cf. v. 288. μισθὸν δόντα An. 610. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δὲς Sup. 204. θεẽ κατασκευὴν βίῳ δόντος ib. 215. κάλλιςον ἔρανον δὲς ib. 363. εἰς τὸ κοινὸν δὲς Iph. T. 673. ὦ πάντ' ἐγὼ δὲς τἀμὰ ib. 714. ἐρημίᾳ δὲς Tr. 97. ςρατηλάτῃ εἰς χεῖρα δές νιν ib. 296. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δὲς ib. 372. θύρσον δὲς εἰς χεῖρα Bac. 25. μυρίον δὲς χρυσẽ ςαθμὸν ib. 810. δές μοι τὸ πῶμα Cy. 673. ἐκεῖσε τὸν νẽν δὲς Ion. 1370. δὲς ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύςηνον Her. F. 1362. τὴν παῖδα δὲς ἐμοὶ Alcmæon. fr. XI. 1. πόντῳ δόντες τὴν ξένην Iph. T. 1353. ἀοιδὰς δόντες ὑςέροις βροτῶν Tr. 1245. μίαν μοι χάριν δόντες Hel. 1466. χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. χοὰς τάφῳ δẽσα Or. 125. πικρὸν φίλημα δẽσα δεξιάν τ' ἐμοὶ Iph. A. 679. γόνασι σοῖσι σῶμα δẽσ' ἐμὸν ib. 1221.

ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους Iph. T. 446. κόμας μητρὶ δοῦσα φέρειν ib. 820. πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης Hel. 931. οὐκ εἴ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ; Hec. 579. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 846. θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει δώσων Ph. 1021. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων Tr. 535. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. τὰ φίλτατα δώσουσα Iph. A. 459. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσουσα ib. 1474. κυσὶν δοθήσεται Ph. 1644. τάφῳ δέδονται Sup. 757. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. δάμαρ δοθεῖσα Ἕκτορι An. 4. Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας δοθεῖσα ib. 15.

Διδυμογενὲς ἄγαλμα Hel. 207.

Δίδυμος. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. διδύμων ποταμῶν Ph. 832. δίδυμοι θῆρες ib. 1304. διδύμοις γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν ib. 1524. δεσμοῖς διδύμοις Iph. T. 456. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον Her. F. 657. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. διδύμους πόντου πέτρας Med. 433. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3. δίδυμον πένθος Hip. 1346. δίδυμα τέκνα Ph. 1295. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων An. 124. cf. v. 465. δίδυμα τόξα Χαρίτων Iph. A. 548. δίδυμα μέμονε φρὴν Iph. T. 656. δίδυμα Διὸς τέκεα Hel. 222. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188.

Διείδειν. ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι Med. 518.

Διείργειν. ταύτας διείργει ἄλλη μία Thes. fr. V. 6.

Διεκπερᾶν. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾷστα— διεκπερᾶν Sup. 954. ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Hyp. fr. IV. 8.

Διελαύνειν. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἐλευθερῶσθαι Her. 788. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους Sup. 676.

Διεμπολεῖν. τάσδε διεμπολήσομεν Bac. 512.

Διεξέρχεσθαι. ἵνα διεξέλθω Hel. 876. ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται And. fr. VIII. 2. πάντας διεξελθὼν φίλους Alc. 15. μὴ διεξελθὼν λόγῳ Tr. 1166.

Διεξιέναι (ab διέξειμι). ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεξιὼν Hip. 1024.

Διέξοδος. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087.

Διέπεσθαι. οἷς ἀεὶ διέπομαι El. 146.

Διεργάζεσθαι. διέργασαί μ' ἄγων Hec. 369. σοὺς φίλους διεργάσῃ; Hip. 613. φόνον καινὸν διειργάσασθε Tr. 1160. ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν Her. 175.

Διερείδεσθαι. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα Hec. 66. σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα Tr. 150.

Διερέσσειν. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1258.

Διέρχεσθαι. διέλθοι τοῦτο Ph. 1023. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν Med. 530. διέρχεται στέγας ib. 1163. ἀκήρατον λειμῶνα διέρχεται Hip. 77. κἀμὲ διῆλθέ τι Sup. 288. πύλας διῆλθον ib. 753. διῆλθε χ' ἅτερον λόγον τινὰ Iph. T. 672. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782. κἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ διῆλθε Her. F. 426. μυρίων πόνων διῆλθον ἀγέλας ib. 1276. ἐφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et inc. B. 48. 4. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. 1. ἡλίους μυρίους μόγις διελθὼν Hel. 659. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957. δέκα διελθούσας ἔτη Hel. 113.

Διευνάζειν, vel ᾶν. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον Hip. 1377.

Διήκειν. ταχεῖα διῆξε φήμη Iph. A. 426.

Διηπέτη Phœn. fr. X. 1. v. not.

Διθύραμβος. ὦ Διθύραμβε Bac. 526.

Διϊαύειν. τὸν εὖ διϊαύοντα Her. F. 1049.

Διϊέναι (ab ἵημι). ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph. 1099. στέρνα Πολυνείκους βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3.

Διϊπετής. διϊπετῆ νεῶν σταθμὰ Rh. 43. αἰθὴρ διϊπετέστερος Bac. 1266.

Διΐπτασθαι. οὐ βέλος διέπτατο Sup. 860. τὸ αὐτοῦ σπουδάσας διέπτατο Her. F. 507.

Διϊστάναι. ἐκ διεστώτων Thes. fr. V. 11.

Διϊστέον Hip. 491.

Δικάζειν. ἀπόφονον ὅτ' ἐδίκασε φόνον Or. 164. cf. v. 579. et El. 1094. οὐ σὲ τἀμὰ χρὴ δικάζειν Hel. 1653. θνητοῖς δικάζειν Melan. fr. III. 4.

Δίκαιος. οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον Hec. 1235. δίκαιος ὢν Med. 724. Hip. 1081. Al. 1150. et Iph. T. 560.

δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186. συννυμφοκόμον δίκαιον Iph. A. 48. δίκαιος ἀνὴρ ib. 1034. Her. 2. Aut. fr. III. 25. Fr. inc. XLII. 1. et Fr. inc. B. 28. 1. δίκαιον λόγον λέγειν Iph. A. 1196. cf. Fr. inc. XCIII. 1. δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. τῷ ȣ̓ δικαίῳ συγγόνῳ Hel. 927. πατρὸς δικαίȣ ib. 947. ȣ̓ δίκαιος εἶ εἰς τὴν ἀπȣ̃σαν Ion. 384. δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος—παρεῖχε τῷ θεῷ ib. 643. δίκαιος ἄρχειν χθονὸς ib. 1574. δίκαιος ȣ̓κ ἔφυς Her. F. 347. ἀνδρὸς δικαίȣ Alcmen. fr. III. 2. ὁ ȣ̓ δίκαιος δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 3. τȣ̃ δικαίȣ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. εἷς δίκαιος μυρίων ȣ̓κ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ϛρατηλάτην δίκαιον ὄντα Tem. fr. X. 2. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. εἶναι δίκαιος θέλει Fr. inc. B. 28. 8. τȣ̀ς μὴ δικαίȣς πεφυκότας Hip. 942. δικαίȣς δαίμονας Sup. 610. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. τοῖς δικαίοις ȣ̓χὶ θυμȣ̃σθαι χρεὼν Bac. 672. δίκαιοι ἐσμὲν οἰκȣ̃ντες πόλιν Her. 143. δικαίȣς ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 5. τȣ̀ς δικαίȣς τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεϛέρȣς λέγω Melan. fr. XIV. 3. τοῖς δικαίοις ἔνδικος Syl. fr. I. 1. ἀνδρῶν δικαίων παρȣσίαι Thes. fr. VIII. 2. γνώμην δικαίαν Hip. 427. et γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. δικαίαν φωνὴν Hip. 929. cf. v. 931. φρένα δικαίαν ib. 1299. δίκαιος ἡὐσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον Her. 902. ἵν' ᾖς δικαία Hel. 1001. ψυχῆς δικαίας Dic. fr. I. 4. δικαίας φρένας Her. F. 212. ὀργὰς δικαίας ib. 276. δίκαιον Cy. 150. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. τȣ̃ δικαίȣ ȣ̔́νεκα ib. 853. ὅστις τὸ δίκαιον ȣ̓κ ἐσκέψατο Or. 494. τὸ δίκαιον ᾧδ' ἔχει ib. 795. ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ib. 1600. τἀντεταλμέν' ȣ̓ δίκαιον ἐκπονεῖν Ph. 1642. ȣ̓ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ὥσπερ ἦν δίκαιον ib. 1307. τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἔχει An. 184. ȣ̓κȣ̃ν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν; ib. 678. ȣ̓ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. τȣ̓μὸν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεὼν Iph. A. 810. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι τί σοι ib. 1188. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι ib. 1371. τί τὸ δίκαιον τȣ̃τό γε; ib. 1391. τὸ δίκαιον δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν Iph. T. 500. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. ȣ̓̃κȣν δίκαιον—ἐμὲ χάριν τίθεσθαι ib. 601. δίκαιον εἶπας ib. 740. ȣ̓ δίκαιον—σωθῆναι μόνον Cy. 479. ἦν δίκαιον ᾖ τι Her. 254. πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ; ib. 255. σὺν τῷ δικαίῳ ib. 331. ȣ̓κ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν ib. 369. ὡς δίκαιον ᾖ ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν ib. 417. σὲ ȣ̓ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλȣ ib. 547. τȣ̃ δικαίȣ ἕκατι ib. 570. κάλλιϛά τοι δίκαιον ib. 589. τὸ δίκαιον τȣ̃ πατρὸς διαφθερεῖς Hel. 926. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας ib. 1037. πῶς δίκαιον—ἀνομίαν ὀφλισκάνειν; Ion. 442. ȣ̓κέτ' ἀνθρώπȣς κακῶς λέγειν δίκαιον ib. 450. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ib. 1117. ὥσπερ τὸ δίκαιον ib. 1249. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 813. ϛυγεῖν δίκαιον El. 1017. οἷσιν τὸ δίκαιον φίλον ib. 1351. ἐμὲ ἄρ' ȣ̓ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. τὰς ȣ̓σίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς, τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. ἥτις τὸ δίκαιον ȣ̓ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ȣ̓δὲν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. ȣ̓ τῷ δικαίῳ Scy. fr. II. 5. ȣ̓δὲν δίκαιόν ἐϛιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2. δίκαιόν ἐϛιν Fr. inc. LII. 2. τȣ̃ δικαίȣ χάριν Fr. inc. LVIII. 3. τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔϛαι Fr. inc. XCVI. 3. τὸ δίκαιον ȣ̓κ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. δίκαια πράξας Or. 1229. δίκαι' ἡγȣ́μενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. et Hel. 965. ȣ̓ δίκαια δρᾶν Med. 578. cf. Iph. A. 399. et El. 1244. ἦ δίκαια ταῦτα; Hip. 702. v. etiam Rh. 164. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. ὁ τῶν δικαίων κριτὴς ib. 1163. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. δίκαι' ἔχων ib. 437. δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν Her 139. cf. Hel. 1649. et Ion. 358. ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι Her. 425. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι Hel. 929. δίκαια, τȣ̀ς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. εἰ δίκαι' αἰτȣ́μεθα El. 675. δίκαι' ἔλεξας ib. 1051. et ἔλεξε

Phry. fr. XIII. 1. *εἰ δίκαι' ἐκεῖνα* El. 1096. *δίκαια ἤδ' ἔχει* ib. 1244. *δίκαια λέξας* Alex. fr. III. 3. *σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμȣ* Inus fr. IV. 3. *δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων* Tel. fr. XVI. 3. *τὰ μὴ δίκαια ὡς ἁπανταχȣ κακὸν* Fr. inc. XVII. 2. *σιωπᾷν τὰ δίκαι' ȣ χρὴ* Fr. inc. XXII. *δίκαια, adverb.* Or. 194. Alc. 303. et Iph. A. 1355. *τόνδε τȣ Ῥαδαμάνθυος δικαιότερον λέγω* Cy. 273.

Δικαιȣν. *νεκρȣς θάψαι δικαιῶ* Sup. 526. *τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν δικαιȣτε;* Her. 191.

Δικαίως. *κρίνω δικαίως* Hec. 1131. *ȣκȣν δικαίως;* ib. 1254. *ὧν ȣ δικαίως ἀπελαθεὶς* Ph. 372. *ȣ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται;* ib. 1644. *οἱ μὲν δικαίως* Med. 87. *ἆρα τὸν ξένον στυγῶ δικαίως* Al. 775. *δικαίως τȣς κακȣς ἀπολλύναι* Sup. 505. *ȣ δικαίως τῆς θεȣ τὴν πρόσπολον χραίνεις* Iph. T. 798. *ὡς ȣ δικαίως θανȣμεθα* Tr. 904. cf. v. 962. *πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίȣς ἄγοι ἡμᾶς;* Her. 188. *τὸν ȣ δικαίως τᾷδ' ἐπάγοντα στρατὸν* ib. 773. *δικαίως δράσειεν ἄν τι πῆμα* Ion. 371. *γαίας τυραννεύσȣσιν δικαίως* El. 878. *πατρὸς ἔτισας φόνον δικαίως* ib. 1189.

Δικαστής. *ȣτοι δικαστήν σ' εἱλόμην ἐμῶν κακῶν* Sup. 252. *δικαστὴς αἵματος* Her. F. 1150.

Δίκειν. *ᾧ μόσχος ἀδάμαστον πέσημα δίκε* Ph. 643. *δίκετε πεδόσε τρομερὰ σώματα, δίκετε* Bac. 600. 601. *Μυρτίλȣ φόνον δικὼν ἐς οἶδμα πόντȣ* Or. 992. *ἐς κόμας δακτύλȣς δικὼν* ib. 1470. *κρᾶτα ὠλέναιν δικὼν βολαῖς* Ph. 669. *δικὼν ὀδόντας εἰς γυίας* ib. 672. *ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν* ib. 1426. *κράδεμνα δικȣσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς* ib. 1497.

Δίκελλα. *βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν* Ph. 1162. *λάζυσθαι χρεὼν δικέλλας* Her. F. 944.

Δίκη. *μὴ δίκην δώσȣσιν* Hec. 803. Hæc dictio, *δίκην διδόναι*, legitur etiam ejusd. fab. v. 853. 1023. 1052. et 1274. Or. 576. 1134. et 1597. Med. 1298. An. 51. et 1109. Iph. A. 384. Tr. 867. Bac. 489. et 845. Cy. 421. Her. 887. 971. et 1025. Hel. 927. Ion. 1281. Her. F. 740. 756. et 842. El. 269. 953. et 1146. Œnei fr. IX. 2. et Phry. fr. V. 10. et in plur. *δίκας διδόναι* Or. 870. Al. 734. An. 1005. et 1164. Cy. 689. Ion. 445. et El. 977. *λεύσιμον δȣναι δίκην* Or. 613. *τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν* Hec. 844. *ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην* ib. 1253. *τίνει ταύτην δίκην* Or. 7. *ἀμαθέστερος ὢν τῆς δίκης* ib. 417. *ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ὁσίαν* ib. 499. *ȣχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν* ib. 575. *τρισσοῖς φίλοις δίκη μία* ib. 1244. *δίκην ὑπόσχες αἵματος* ib. 1649. *δίκης βραβεῖς* ib. 1650. *σὺν δίκῃ ἥκȣσι γῆν* Ph. 156. *ȣτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει* ib. 455. *τῆς δίκης πειράσομαι δρᾷν* ib. 493. *πάντα πράσσων σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ ἀποστερȣμαι πατρίδος* ib. 495. *τῇ δίκῃ πικρὸν* ib. 530. *πȣ 'στὶν ἡ δίκη;* ib. 551. *ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ* ib. 788. *ȣκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν* ib. 1645. *τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω* ib. 1648. cf. Hip. 50. Iph. T. 944. *δίκη ȣκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν* Med. 219. *δίκῃ ἀντιτίσασθαι* ib. 261. *δίκην ἐπίστασαι* ib. 537. *δίκη Ζηνὸς* ib. 764. *τίσειν δίκην* ib. 767. cf. v. 802. et 1316. An. 53. Rh. 812. *δίκης ῥόπτρον* Hip. 1171. *δίκην τε καὶ λόγȣς κεδνȣς ἔχω* Al. 39. cf. v. sq. *τὴν δίκην ὑφέξομεν* An. 358. cf. El. 698. *ȣδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην;* An. 440. cf. Sup. 183. *μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης* An. 551. *τίνι δίκῃ—ἄγȣσί σε;* ib. 556. *ȣτε τῷ δίκῃ κρίναντες* ib. 568. *πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην* ib. 1003. *πολέμȣς αὐξάνȣσ' ἄνευ δίκης* Sup. 233. *σὺν δίκῃ ὁρμώμενον* ib. 328. *ἐξέδυ δίκης* ib. 416. *τὴν δίκην ἴσην ἔχει* ib. 434. *αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται;* ib. 530. *τὸ τῆς δίκης σώζων φάος* ib. 564. *ὅσοι δίκην σέβονται* ib. 595. *τῶνδε τισάντων δίκην* ib. 733. *πρὸς δίκης πολλὰ πάσχοντες κακὰ* ib. 746. *ȣδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει* Iph. A. 316. *τὸ σὸν πέρα δίκης ἔσται* ib. 397. *ἐς δίκην ἔστην* Iph. T. 961. *πεισθεῖσαι δίκῃ* ib. 968. *ἀξίαν τίσει δίκην* Rh. 894. *κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις* Tr. 888. *τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκῃ μέτειμι* Bac. 346. *λευσίμȣ δίκης τυχὼν* ib. 356. *τῇ δίκῃ προθήσομεν* ib. 675. *σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην* ib. 792.

δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν ib. 1311. cf. v. 1326. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; ib. 180. τῇ δίκῃ μὲν ὃ ib. 195. δίκης κυρήσει ib. 253. ἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς ib. 852. cf. v. 882. οἶπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. ποῖ δίκην ἀνήσομεν; Ion. 253. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ib. 1117. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. τῶν δεδραμένων δίκην ib. 169. et 733. δίκη ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην ib. 260. εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα ib. 584. cf. Hyp. fr. VI. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676. μὴ νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. μὴ θανεῖν δίκῃ ib. 1265. τῆς δίκης ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 2. αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Alop. fr. III. 3. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Antiop. fr. III. 1. ἐν δίκης βουλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ὁ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. δίκης παραστάτας ἐσθλοὺς Bel. fr. XXIX. 1. τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεὶ Inus fr. XV. 2. ἡ δίκη ἐστὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 7. τὴν δίκην συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. ἣν δίκῃ θνήσκῃ τις Phry. fr. XVI. 2. παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ γένους βροτείου Sis. fr. I. 6. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Fr. inc. III. 6. πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Fr. inc. XLII. 3. 2) Form. dor. δίκα. ποῦ δίκα ξένων; Hec. 715. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ ib. 1030. αἵματος τινύμεναι δίκαν Or. 323. διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις ib. 1361. καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται Med. 412. σφάλλειν δίκαν An. 782. δίκας ἔξω ib. 788. σέβεις δίκαν Sup. 379. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε ib. 614. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος ib. 1145. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 283. πόριν ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκᾳ Bac. 737. ἴτω δίκα φανερὸς ib. 990. et 1010. τὰ ἔξω νόμιμα δίκας ib. 1008. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. θανατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742. παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα ib. 1155. νέμει τοι δίκαν θεὸς ib. 1169. ἀνύμνησας δίκαν ib. 1190. δίκα τοι δίκα χρόνιος Antiop. fr. II. παρὰ δίκαν Fr. inc. CLXXXVII. 3. 3) Plur. τίνεις ματρὸς δίκας Or. 530. cf. v. 1090. et Iph. T. 339. δίκας πατρὸς ἐξαιτοῦντί με Or. 1657. ἐτύχομεν δίκας Hip. 672. Φοίβῳ τῆς ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθα An. 1108. δίκας ὑφέξειν Cy. 695. κυρίους κραίνειν δίκας Her. 144. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 888. 4) Δίκη, dea justitiæ. Δίκης σέβας Or. 1242. φονία Δίκη Med. 1390. ἡ Δίκη ἐπίσταται Rh. 876. εἷλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; Her. 941. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα El. 771. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. σχολὴν ἄγουσα Δίκη Phry. fr. V. 4. οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακοὺς Ph. 1717. τάδε ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. πότνια Δίκα τάδ' οὐ πείσεται Her. 105. ἰὼ Δίκα Her. F. 738. 5) δίκην, *adverb.* πολεμίων δίκην Hec. 1162.

Δικόρυφος. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δικόρυφον σέλας Ph. 235.

Δίκροτος. δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408.

Δίκτυννα, i. e. Diana. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 146. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν ib. 1130. Δίκτυνν' οὐρεία Iph. T. 127.

Δίκτυον. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους Or. 1315. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 270. οὐ δικτύοισιν Bac. 1204.

Δίκωπος. ὁρῶ δίκωπον Al. 253. ἐλάτᾳ δικώπῳ ib. 446.

Δινᾶν. ἄλλος ἄλλοσε δίνασεν ὄμμα Or. 1459. δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 353.

Δινεύειν. οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ δινεύεις Ph. 798. δινεύων βλεφάροις Or. 835. ἱστοῖς κερκίδα δινεύουσα Tr. 200. δινευούσαις ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 192.

Δίνη. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα Tr. 210. πέτραν φερομέναν δίναισι Or. 983. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας ib. 1310. δίναισι νοτίας ἅλμας Hip. 150. οὐράνιαι δῖναι νεφέλας δρομαίου Al. 244. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 96. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἐς εὐΰδρου πατρὸς δίνας Rh. 928. δίναις ἁλὸς Tr. 83. Κασταλίας δῖναι Ion. 149. v. etiam supra v. 96. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ ib. 174. κατὰ ποταμῶν δίνας ib. 1084.

Δινώεις. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46.

Διόβολος. διόβολον πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίϐ Al. 126.
Διογενέτωρ. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122.
Διογενής. διογενεῖ κόρῳ Πρόκνης Her. F. 1021. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. διογενὴς παρθένος Hel. 25. ὦ φάος διογενὲς Med. 1258. αἷμα τὸ διογενὲς An. 1196.
Διόγονος. Διογόνοιο Βάκχϐ Hip. 560.
Δίοδος. διόδϐς ἀνόδϐς ϛείχων Iph. T. 888.
Διόθεν. ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε Iph. T. 354. φίλος διόθεν εἶ Rh. 455. ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel 1521. ὄμβρων διόθεν ϛερεῖσαι El. 736. κρυερὰ διόθεν θανάτϐ πεμφθεῖσα τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6.
Διοίγειν. ἢ ἂν διοίξῃς σφάγια Sup. 1204. ὄλβϐ διοίγων θάλαμον Bel. fr. XVI. 8.
Διοιϛέον. ὄμμα πανταχῇ διοιϛέον Ph. 272.
Διοίχεσθαι. διοιχόμεθα, διοιχόμεθα Or. 182. διοιχόμεσθα ib. 853. et Ion. 765. αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται; Sup. 530. ὅταν μὴ τύχῃ, διοίχεται Iph. A. 958.
Διολλύναι. αἵ με διώλεσαν Hec. 1062. ἣν διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629. ὅς μ' ϐ διώλεσε Ph. 1600. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1311. τόδ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν διώλεσεν ib. 1390. διώλεσεν τὸν συννοσϐντα Sup. 227. ἄκων με διώλεσεν Iph. A. 1457. τύραννον διολέσαι Iph. T. 1020. διώλεσ' ἡμᾶς Rh. 844. εἴ σε μὴ διώλεσεν Παλλὰς Tr. 46. ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ πλείϛϐς διώλεσε ib. 607. μή σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα Bac. 949. ὥστε διολέσαι δόμϐς ib. 1303. ἐπειδή μ' ϐ διώλεσαν Her. 1009. τάδε καὶ σὲ διώλεσε Hel. 698. ἐνθάδ' ὄντα διολέσω ib. 894. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. ὕδραν ἕλειον εἰ διώλεσε Her. F. 152. τὸν πότμον διώλεσας ib. 269. Λύκος σφ' ὁ κλεινὸς διώλεσεν ib. 541. οἳ διώλεσαν πόλιν ib. 590. τϐσδε τίς διώλεσεν; ib. 1134. πϐ διώλεσεν; ib. 1144. ἣν ἐγὼ διώλεσ' ἄκων ib. 1364. παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν El. 1029. ἄνδρ' ἄριϛον Ἑλλάδος διώλεσας ib. 1066. διόλλυμεν κόρας Œd. fr. III. 2. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις Her. F. 264. διολέσας δάμαρτά τϐ κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 921. τϐς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον Or. 1566. ἅ με διολέσαντ' ἔχει Iph. A. 659. καὶ γὰρ διώλλυσ' (i. e. διώλλυσο, imperf. med. signif. act. *perdidisti*) Her. F. 755. ὡς διώλετο Or. 90. ἐνδίκως διώλετο ib. 1512. διὰ δ' ὄλλυσαι Hip. 594. τῷ τρόπῳ διόλλυται; ib. 909. ὅστις ὑφ' ὑμῶν διόλλυμαι ib. 1061. πῶς διώλετ', εἰπὲ ib. 1171. τροφϐ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. νηδὺς ἀκύμων μοι διόλλυται An. 158. διολώλαμεν ib. 1177. πόλεις πολλαὶ διώλοντο Sup. 192. φόβῳ τῷ πάρος διόλλυσαι ib. 613. cf. Iph. T. 652. διόλλυμαι σφαγαῖσιν πατρὸς Iph. A. 1317. δι' ἄρ' ὀλώλαμεν ib. 1353. χάρις αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο Rh. 338. εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν διόλωλε ib. 561. ὡς κακῶς διόλλυσαι Tr. 625. ἐκ θεῶν διολλύμεσθα ib. 771. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1163. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. διολλύμεσθα Her. F. 534.
Διομήδης ἄναξ Or. 896. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδϐς Al. 486. ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ Sup. 1217. Διομήδεα Iph. A. 199. ἐδάμασε πώλϐς Διομήδεος Her. F. 382. Διόμηδες Rh. 565. et 622.
Διόμνυσθαι. διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2.
Διονυσιάς. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς Her. F. 891.
Διόνυσος Bac. 2. et Hyp. fr. I. 1. ὁ μάντις Διόνυσος Hec. 1267. Διονύσϐ οἶνα Ph. 236. Διονύσϐ δάμαρ Hip. 339. τὰν βακχεύϐσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. Διόνυσον ϐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. vid. etiam v. 72. 82. 85. 119. 134. 155. 182. 220. 242. 294. 305. 314. 466. 496. 517. 535. 551. 558. 1342. etc. πῶμα Διονύσϐ Cy. 139. Διονύσϐ γάνος ib. 414. τὸν ἀρχαῖον φίλον, Διόνυσον, ἀνάλαβε ib. 435. Διονύσϐ παῖδες ib. 586. Διονύσϐ πέτρας δισσὰς Ion. 1126. ἐκ Διονύσϐ βοτρύων ib. 1232. θησαύρισμα Διονύσϐ El. 497. σὺν Διονύσῳ Pal. fr. V. 1.

Διοπετής. διοπετὴς ὅπως ἀϛὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 1. διοπετὲς ἄγαλμα Iph. T. 977.

Δίοπος. διόπῳ (ita leg. pro διοπῷ) Hip. fr. XV. τίνι σημήνω διόπων ϛρατιᾶς; Rh. 741.

Διόπτας (dor. pro ης) ϛρατιᾶς Ἑλλάδος Rh. 234.

Διορθεύειν. μὴ διορθεύων λόγȣς Sup. 417.

Διορθȣ̃ν. διορθῶσαι λόγοις ἔριν Hel. 1174.

Διορίζειν. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν Hec. 847. ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ȣ̓ διώρισαν κράτος ib. 1433. ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα; Hel. 834. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. ϛράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401.

Δῖος. Δίῳ παιδὶ (i. e. filio Jovis) Ion. 200. et Δίȣ παιδὸς ib. 1144. δίȣς γάμȣς Bac. 245. δίοισι καρποῖς Ion. 922. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. Δίας ἀμάτορος Παλλάδος Ph. 670. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. δία κεφαλὰ Rh. 226. Δίας Ἀθάνας Cy. 293. et Her. 850. Δίας παρθένȣ Παλληνίδος Her. 1031. δίȣ πυρὸς Al. 5. et Bac. 8. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099.

Διοσκόρω. τὴν Λάκ. σύγγονον Διοσκόροιν Hec. 441. τιμῶν μ' ȣ̓δὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. Διοσκόρω, *o filii Jovis* Iph. T. 272. τὼ τȣ̃ Διὸς λεγομένω Διοσκόρω Hel. 291. Διοσκόρω ᾔσχυνας ib. 726. δισσοὶ Διόσκοροι ib. 1660. Διοσκόρων μέτα ib. 1683. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1239. 2) Dicitur et Διοσκȣ́ρω. τὰν τοῖν Διοσκȣ́ροιν κάσιν Hec. 943. τῶν δισσῶν Διοσκȣ́ρων Iph. A. 769.

Δίπαλτος. δίπαλτον κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1102. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323.

Διπλάζειν. δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781.

Διπλάσιος Pol. fr. IX. 2.

Διπλȣ̃ς. πόνον ἀπαλλάσσων διπλȣ̃ν Hec. 1197. διπλȣ̃ς μῦθος Al. 522. διπλȣ̃ βίȣ λαχόντες Sup. 1086. διπλȣ̃ς ἀνὴρ Rh. 395. et 423. διπλȣ̃ς γέλως Her. F. 950. διπλῶ ϛρατηλάτα Ph. 1371. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. πόνȣς διπλȣ̃ς ἔχω Her. F. 937. διπλῆς μερίμνης Or. 632. διπλῆν φοβȣ̃μαι μέμψιν Al. 1060. τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. εἰ θανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. διπλῆν ἄκανθαν El. 492. ταύρȣ καὶ βροτȣ̃ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. λύπας διπλᾶς Iph. T. 688. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466. διπλȣ̃ν πῆμα Med. 1185. διπλȣ̃ν κακὸν ib. 1315. ἄχθος διπλȣ̃ν An. 396. διπλȣ̃ν χάρμα Sup. 333. διπλȣ̃ν πένθος ib. 1035. διπλȣ̃ν κέρδος Her. 1043. διπλᾶ δάκρυα Hec. 518. διπλῶν τέκνων μ' ἐϛέρησε An. 1213. ȣ̓ διπλᾶ χρῄζω ϛένειν Hel. 142. cf. Fr. inc. LXXV. 5.

Δίπορος. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097.

Διπόταμος. διπόταμον πόλιν Sup. 621.

Δίπτυχος. διπτύχȣς νεκρȣ̀ς θάπτε Hec. 1287. διπτύχων παίδων φόνος Ph. 1363. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. et διπτύχων νεανιῶν ib. 474. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1238. μῆνας ὀπώρας διπτύχȣς Fr. inc. CXLIII. 2. τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136. δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. διπτύχῳ γλώσσᾳ ib. 286. διπλῆς μερίμνης διπτύχȣς ἰὼν ὁδȣ̀ς Or. 632. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. χεῖρας διπτύχȣς ib. 579. διπτύχȣ ϛολίσματος Hec. 1156. δίπτυχον δῶρον θεᾶς Ion. 1010. δίπτυχα φάσγανα Or. 1303.

Διρκαῖος πόρος Ph. 737. Διρκαίων ἐκ τόπων ib. 1033. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637.

Δίρκη. Δίρκης νᾶμα Ph. 102. et Her. F. 573. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος ib, 939. Δίρκης νάματα Bac. 5. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. 2) Form. dor. Δίρκα. Δίρκαν προλιπȣ̃σα Ph. 245. γαίας Δίρκας χλοηφόρȣς ib. 650. πόρον ἀμφὶ μέσον Δίρκας ib. 833. ὦ ϛόμα Δίρκας Hip. 556. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. Δίρκα ἁ καλλιρέεθρος Her. F. 784. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520. ὦ μάκαιρα Δίρκα ib. 530.

Δίρφη. Δίρφην ἐρωτῶν Ἀβαντίδα Her. F. 185.

Δίς. δὶς τόσον πόμ' αἵματος Hec. 392. δὶς θανεῖν ȣ̓ χάζομαι Or. 1116. δὶς

τόσα κτᾶσθαι κακὰ Med. 1047. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς ib. 1134. δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο ib. 1194. νέυς δὶς εἶναι Sup. 1081. cf. v. 1085. ὄνομα δὶς κλύων Iph. T. 779. δόμον δὶς τοσῦτ' ἔθηκας εὐκλεέϛερον Rh. 160. λόγυ δὶς τόσον μ' ἐκύφισας ib. 281. δὶς τόσον κακὸν τόδε ib. 757. δὶς δυοῖν πιτύλοιν τείχη κατέλυσεν Tr. 817. δὶς τόσον πῶμα Cy. 147. δὶς τόσα πυργῦν τῶν γιγνομένων Her. 294. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777. σώσας κόρυς δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. cf. Cresph. fr. II. 1. δίς σοι ταῦθ', ἃ βόλει, λέγω El. 770. δὶς τόσως ἐμὲ κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν ib. 1092. δὶς ϛεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

Δισκεύειν. ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται Ion. 1268.

Δίσκημα. πύργων δίσκημα πικρὸν Tr. 1121.

Δίσκος. ἡδοναῖς δίσκυ κεχαρημένον Iph. A. 200. ὃν τροχῷ τέρμονι δίσκυ ἔκανε Hel. 1488. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. ἐν χεροῖν δίσκυς ἔχοντες ib. 20.

Δισσός. δισσοῖν λεόντοιν Or. 1555. δισσὼ ϛρατηγὼ Phœn. 1371. δισσὼ ἀϛέρε Her. 854. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. δισσοὶ 'Ατρεῖδαι ib. 510. et δισσοῖσιν 'Ατρείδαις Or. 816. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et δισσοῖσι γ. Sup. 132. δισσοὶ νεανίαι Ph. 1249. et δισσὺς νεανίας Iph. T. 264. δισσοὶ γῦπες An. 75. τῶν δισσῶν Διοσκύρων Iph. A. 768. δισσὺς ἀθρήσας Cy. 378. δισσὺς Θησέως παῖδας Her. 35. δισσὺς παῖδας Διὸς ib. 917. δισσοὶ Διόσκοροι Hel. 1659. δισσὺς ϛαλαγμὺς αἵματος Ion. 1003. δισσὺς διαύλυς Her. F. 662. et El. 825. δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. 1. δισσὺς συναίμυς Epig. I. 3. δισσῇ μερίμνᾳ Hec. 897. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. κόρας δισσὰς Ph. 57. ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν ψυχὰν Hip. 258. δισσαὶ εἰσὶν ib. 385. δισσὰς φωνὰς ib. 928. δισσὰς ἀϛυγείτονας πόλεις ib. 1161. δισσὰς πέτρας Iph. T. 124. et Ion. 1127. χερσὶ δισσαῖς Tr. 1306. δισσὰς Θήβας Bac. 917. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513. δισσοῖν ϛερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146. δισσὰ τέκνα Med. 273. et Hel. 8. δισσῶν ἄμορος τεκνων Med. 1395. δισσὰ μέλη Al. 763. ἕν' ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη An. 910.

Δισσῶς Ph. 1347.

Δίϛομος. πελέκεως δίϛομον γένυν Meleag. fr. VI. 5. δίϛομον ξίφος Hel. 989. et διϛόμῳ ξίφει ib. 1050. δίϛομα φάσγανα Or. 1303.

Διφρεύειν. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε διφρεύων An. 108. κυανέαις ἵπποις διφρεύων πέλαγος ib. 1012. ἀϛεροειδέα νῶτα διφρεύυσ' αἰθέρος And. fr. XXVIII. 3. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 991.

Διφρηλάτας (dor. pro άτης) Iph. A. 216.

Διφρηλατεῖν. ἵππυς, ἃς ἔθρεψα, κᾀδιφρηλάτυν Rh. 781.

Δίφρος. πέσημ' ἐκ δίφρυ Or. 1548. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. δίφρυ εἰσέβαινεν ἄντυγα Her. F. 948. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 2. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. ἐν δίφροις Hel. 730. ὥστε νῷν δῦναι δίφρυς ib. 1046.

Δίχα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' 'Ελλάνων ϛρατὸν Hec. 119. ὑπεξῆλθε ϛρατῦ δίχα Ph. 1474. δίχα Παιάνων Iph. T. 185. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα ib. 952. τῦ τεταγμένυ δίχα Rh. 520. ὅπλων δίχα Bac. 803. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ ταύτης δίχα Ion. 775. ἐξίϛαται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104. λελείμμεθα γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3.

Δίχηλος. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Διχήρης. κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης Ion. 1156.

Διχόμυθος. ἔλεξε διχόμυθα Or. 888.

Διχορραγὴς κίων Her. F. 1008.

Διχοϛατεῖν. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοϛατῇ Med. 15. ἂν διχοϛατῇ πόλις Antig. fr. IV. 2.

Δίψα. δίψης ἄκος Cy. 97.

Δίψιος. διψίαν χθόνα Al. 563. δίψιον πῦρ θεῦ Rh. 417.

Δίωγμα. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων

Or. 989. δίωγμα φεύγων Hel. 21. ξιφοκτόνον δίωγμα σφαγᾶς ib. 360. πωλικοῖς διώγμασι An. 993. εἰ ἦν ἁλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1639.

Διωγμός. διωγμὸς ὅστις τὰς ξένας θηράσεται Iph. T. 1324. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896. οἴ μοι διωγμῶν Or. 412. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος Iph. T. 1175.

Διωθεῖσθαι. ὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις An. 870. ὅπως διώσῃ τὰς τύχας Her. F. 315.

Διωκάθειν. αἰσχρὰς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Διώκειν. διώκω τὰς μιαιφόνας κύνας Hec. 1173. διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμας πόδα Or. 1344. διώκεις με Sup. 156. et Her. F. 707. ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. δίωκέ νιν Iph. T. 1296. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. εἰσορῶ, ὓς διώκομεν, παρόντας Hel. 1200. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. ἀρετὰς δίωκε ib. 440. ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1083. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, sc. τὸν πλῦτον Epist. V. διώκοντ' ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. τὸν Ἑλένης φόνον διώκων ib. 1534. παῦσαι διώκων Iph. T. 1437. μεγάλα διώκων Bac. 396. λῃστὰς διώκων Cy. 112. μαστὸν διώκοντα Ion. 962. πικρὰν διώκων ἤλυσιν Her. F. 1041. νεβρὸν διώκων El. 574. ἕως διώκυσ' ἄστρα Ion. 1158. ὖ διωκόμεσθ' ὕπο Her. 50. διωκόμεσθα θανασίμυς ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250.

Διώνη, mater Veneris. κύρη Διώνης, Κύπρι Hel. 1104. ὦ παῖ Διώνης Antig. fr. XVII. 1.

Διώνυμος. διώνυμοι θεαὶ Ph. 689.

Διώνυσος (pro Διόν. ob metrum) Cycl. 203.

Δμωή. ὦ δμωαὶ Iph. T. 143. δμωαὶ τίνων κλῄζεσθε δόμων; Ion. 234. Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 316.

Δμωΐς. εἰς ταὐτὸν ἥδε συμπιτνεῖ δμωῒς Hec. 966. ὖσ' ἐπὶ ξένας δμωῒς An. 137. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις And. fr. VI. ἥδε μοι—δμωῒς Fr. inc. CLXXXV. 2. ἐφ' ἴσοις δμωΐδας κεκτήσομαι Bac. 514. δμωΐδες, o *ancillæ* Ion. 666.

Δμώς. δμώς ἐστιν, ὅστις ὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Phœn. fr. IV. 2. ἀποταυρῦται δμωσὶν Med. 188. ἤσθημεν δμῶες ib. 1139. μόλις νιν εἴργυσι φύλακες δμῶες An. 813. αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. δμώων μέτα El. 628. δμῶες μέν εἰσιν, ὓς ἐγ' ὐκ εἶδον ποτὲ ib. 631. λόγχας θέντες δμῶες ib. 799. ὡς ἦραν χεροῖν δμῶες ib. 814. δμῶας ἀπωθεῖ ib. 822. δμῶες—ἦξαν εἰς δόρυ ib. 844. δμωσὶ δ' ἐμοῖσιν εἶπον Phœn. fr. X. 1. δμῶες, o *servi* Hec. 1282. Hip. 1084. 1184. et 1358. An. 427. et 716. Iph. A. 1340. Tr. 295. Her. 1050. Hel. 1186. et 1407. et El. 394. et 960. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες El. 851.

Δνοφερός. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265.

Δοκεῖν. λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 110. cf. v. 220. ἀγγέλλυσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ ib. 196. δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατῦ ib. 218. ὐδ' εὐτυχῦντας εὖ δοκεῖν (sc. χρὴ) πράξειν ἀεὶ ib. 283 εἰ ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ ib. 788. στρατῷ μὴ δόξαιμι—βυλεῦσαι φόνον ib. 855. πῶς δοκεῖς; ib. 1160. Hip. 446. et Iph. A. 1590. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; Hec. 1205. ἔδοξεν Ἄργει τῷδε Or. 46. εὕδειν νιν ἔδοξα ib. 169. κρεῖσσον τὸ δοκεῖν ib. 236. ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. τὸν θανόντ' ἀκύειν τάδε δόκει ib. 674. τὸ δοκεῖν εὔχυ μόνον ib. 780. σὸν κασίγνητον θανεῖν καί σ' ἔδοξε ib. 856. αὐτὸ τῦτ' ἔχειν δοκῶ σωτηρίαν ib. 1177. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον ib. 1200. θανεῖν Ὀρέστην κἀμ' ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κἀδόκει (i. e. καὶ ἐδ.) τοῖς μὲν ὖ, κ. τ. λ. ib. 1421. δόξαιμι σὴν κλύειν ὄπα ib. 1669. δόξεις ἀχρεῖος, κὐ σοφὸς πεφυκέναι Med. 299. μὴ δοκεῖτέ πω ib. 365. μηδ' εὐτυχῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει ib. 602. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς ib. 884. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις ib. 1276. μὴ δόκει τῦτο κλύειν Hip. 119. κατθα-

'νεῖν ἔδοξέ μοι κράτιϛον ib. 401. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; ib. 470. εἴ τοι δοκεῖ σοι ib. 507. ἁγνεύειν δοκῶ ib. 655. τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει Al. 54. ἐν ἀγκάλαις δόξω γυναῖκα ἔχειν ib. 353. ὡς δοκεῖς An. 762. et Rh. 121. ὡς δοκοῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν με An. 924. δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. ὡς δόκει (i. e. ἐδόκει) Iph. T. 8. ἔδοξ' (i. e. ἔδοξα) ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἄργει ib. 44. ἔδοξεν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν ib. 279. δόξω τοῖς πολλοῖσι σώζεσθ' εἰς οἴκους μόνος ib. 678. ἢν ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ib. 1219. φιλεῖν κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει ib. 1402. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ ib. 1485. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν δοκεῖ μοι Rh. 126. τάδε δοκεῖ ib. 131. ἦ πᾶν ϛρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; ib. 593. δοκεῖς γάρ; ib. 706. μὴ δόκει λεληθέναι ib. 940. μήτε ἰσχύειν δόκει Tr. 723. μηδ' ἢν δοκῇς μὲν,—φρονεῖν δόκει τι Bac. 311. 312. οὐκ ἐλεύθερον οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν Her. 246. ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ib. 262. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; Hel. 120. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. δοκεῖν τάδόκητ' οὐ χρὴ Her. F. 92. ὃν σὺ φὴς εἶναι δοκεῖν ib. 184. ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν ib. 279. ἦσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι, φίλος ib. 341. τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς; El. 244. μή μοι νικᾷν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. ὥστε μὴ δοκεῖν, ἃ χρὴ δοκεῖν Hip. fr. IX. 4. δοκεῖ πονηρὰ, καὶ δοκεῖν ἁλίσκεται Phry. fr. V. 3. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. εἶναι δίκαιος, κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει Fr. inc. B. 28. 8. μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν Hec. 874. δοκῶν 'Ορέϛην χερσὶ περιβαλεῖν Or. 371. εὖ δοκῶν λέγειν ib. 941. οὐ δοκῶν κλύειν Med. 67. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν Tr. 447. εὖ πράσσειν δοκῶν ib. 1203. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα ib. 865. δοκῶν κοιράνους ϛυγεῖν Œnei fr. XI. λόγος ἐκ τῶν δοκούντων ἰὼν Hec. 295. δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος ib. 490. τῶν δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. τοὺς σοφοὺς δοκοῦντας εἶναι ib. 1226. οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν An. 330. cf. v. 647. οἱ δοκοῦντες εἰδέναι Ion. 317. ὀλβίους τῷ λόγῳ δοκοῦντας εἶναι Her. F. 589. δοκοῦσά τι πρός γε σοῦ πράξειν καλῶς Med. 500. δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραϛατεῖν Rh. 638. τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν Hec. 121. δοκοῦν 'Αχαιοῖς ib. 506. οὐ δοκοῦν ἕξειν ποτὲ Iph. T. 802. καίπερ οὐ δοκοῦνθ' Al. 939. τὰ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν Tr. 609. κλῶπας δοκήσας πλάθειν τινὰς Rh. 777. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει; Sup. 129. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. δόξας ἀνὴρ ἄριϛος Tr. 395. δόξασά πού ἢ Πανὸς ὀργὰς—μολεῖν Med. 1171. ἀρίϛη δόξασα γυνὴ γεγενῆσθαι Al. 85. δόξαν λέγω Bac. 629. θεοῖσι τοῦτο δόξαν Dic. fr. VIII. 2. ταῦτα δόξανθ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. γενναῖος ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι Med. 763. δέδοκται τοὔργον ib. 1236. ὡς σοὶ δέδοκται An. 455. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. δέδοκται τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. vid. not. κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ Hel. 988. ἐϛὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον Her. 1. λέξεις μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων Med. 822. τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Δοκεύειν. ὄψεταί νιν δοκεύοντα Bac. 982.

Δόκημα. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς Her. F. 771. κρείσσω τῶν δοκημάτων Er. fr. VII. 2.

Δόκησις. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. τὴν δόκησιν ἄρνυται An. 697. δόκησιν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι Her. 396. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. κενὴν δόκησιν Hel. 36. μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; ib. 120. ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχῃ Ion. 1602. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. ἡ δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 1. τοῦ δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2.

Δόκιμος. κατὰ τἄλλα δοκίμων Epist. I. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖμαι Iph. T. 176. ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι Sup. 277.

Δοκός. δοκὲς ϛεγανὰς παρέχει Cret. fr. II. 6.

Δοκῶ κενῇ El. 747.

Δόλιος. σιγᾷ δόλιος Or. 1404. δόλιος Ὀδυσσεὺς Rh. 894. δολίῳ λέλογχα φωτὶ δȣλεύειν Tr. 281. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον Bac. 954. δόλιον ἀϛέρα λάμψας Hel. 1142. δόλιον οἶκτον ib. 1558. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. δολίοισι γάμοις Or. 1009. λόγοισι δολίοις An. 289. λέκτρα Ἀερόπας δολίας Or. 1009. δολίῳ τέχνῃ Al. 34. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 858. πέπτωκεν δολίῳ πληγῇ Rh. 748. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. δόλιος ἡ 'πιθυμία Cy. 448. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἁ δόλιος Κύπρις ib. 242. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605. δόλιαι βȣλαὶ Med. 413. ἁρπαγὰς δολίȣς Hel. 1338. τȣτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐϛι Bac. 487. τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ ib. 804. δόλια βȣλευτήρια An. 447. δόλια λέκτρα Iph. T. 539. δόλια καθάρματα ib. 1316. δόλια τεχνήματα ib. 1355. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109. ἔχω δόλια καὶ δραϛήρια Ion. 985. λέγεις μοι δόλια ib. 1481. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154.

Δολιόφρων Κύπρις Iph. A. 1301.

Δολιχαύχην. κύκνȣ δολιχαύχενος Iph. A. 794. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503.

Δολόεις. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527.

Δόλος. ξὺν δόλῳ δύσμαχον Hec. 884. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγε ib. 1146. ȣ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ὧδε σὺν δόλῳ ib. 1269. μή τις εἴη δόλος Or. 1420. cf. Ph. 273. μή τις δόλος με κτάνῃ Ph. 365. δόλῳ μέτειμι τόνδε φόνον Med. 391. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. δόλῳ, sc. διώλεσέ σε Iph. A. 1458. εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ Iph. T. 371. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν; Rh. 17. δόλος κρυφαῖος ib. 92. εἰς δόλον τιν' ἄγει ib. 128. τῇδε σύγκειται δόλος ib. 215. δόλον ἐξεπίϛασθε Cy. 474. μή τιν' ἔχῃ δόλον Ion. 686. cf. v. 692. δόλῳ τινὶ κατακτεῖναι ib. 844. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. θνήσκει δόλῳ El. 9. ὀρρωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον ib. 832. φυγάδος δειμαίνεις δόλον ib. 834. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποϛήσω δόλον; ib. 983. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω Med. 783. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1312. νείκη ἀνδρῶν—δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. θνήσκετε δόλοις Cress. fr. IV. 2. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3.

Δολȣν. Μοίρας δολώσας Al. 12. σοῖς δολώσαντες γάμοις Iph. A. 898.

Δόλων, *nom. propr. speculatoris Trojani.* Rh. 159. 221. 525. 573. 575. 592. et 864.

Δόμος. δυστυχῶν δόμος Or. 70. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. μ' ἔφερβε σὸς δόμος ib. 867. ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. εἰς ἀγῶνα δόμος φοβερὸν πιτνεῖ ib. 1538. ὄλβιον δόμον ib. 1674. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. ἐρρέτω πρόπας δόμος ib. 627. φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. cf. v. 1509. ὦ δόμος δόμος ib. 1506. πᾶς δόμος ἔρροι Med. 114. τίνα δόμον ἐξευρήσεις; ib. 360. Πελίȣ δόμος ib. 734. δόμος τυραννικὸς ib. 740. δόμον πάντα συγχέασ' Ἰάσονος ib. 794. ȣ τί μ' ἀξιοῖ δόμος—προσεννέπειν Hip. 792. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. σὸν οἰκῆσαι δόμον ib. 1010. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. δόμος Ἀδμήτȣ Al. 79. δόμον ἀμπετάσας ib. 600. ἄλλοις δόμον λείψειν ib. 659. εἰς τόνδ' ἱδρῦσαι δόμον ib. 844. νόϛιμος ἔλθοις δόμον ib. 1156. λεῖπε δεξίμηλον δόμον τᾶς ποντίας θεȣ An. 130. ἐκ τίνος λόγȣ νοσεῖ δόμος; ib. 550. εἰς τέκνα καὶ δόμον ib. 1191. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1030. ἄπαις δόμος Iph. T. 697. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον ib. 1231. πατρὸς δόμον—ἔθηκας εὐκλεέϛερον Rh. 159. προλιπȣσα δόμον ib. 910. δόμον, ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος Her. 487. ȣ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι φημὶ δόμον εὐτυχίᾳ ib. 610. ὡς τὸν ἀΐδα δόμον κατέβα ib. 913. ἦ ταράσσεται δόμος Hel. 485. κτυπεῖ δόμος ib. 865. δόμον ἥξει ib. 1510. λα-

θραῖον ὦδῖν' εἰς θεϋ ῥίψαι δόμον Ion. 45. Φοίβυ δόμος ib. 224. Ἀπόλλωνος δόμος ib. 1275. ὁ γηγενέτας δόμος ib. 1466. εἰς εὐγενῆ δόμον καθίζει σε ib. 1541. δόμυ τύχας Her. F. 249. Ἄτλαντος δόμον ἐλθὼν ib. 405. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον ib. 1423. οἵ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359. πόσις ἐςʼ αὐτῇ καὶ δόμος ib. 1311. γεγῶσα τηλίκη δόμυ Meleag. fr. XVII. 3. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. πρὸ δόμων ib. 59. ἐν δόμοις ib. 362. 652. et 987. ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων ib. 618. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι ib. 619. δόμων ἄπο ib. 665. ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα ib. 977. ἀποςῆναι δόμων ib. 980. λιπϋσ' αἰσχρῶς δόμυς Or. 99. ἐς φρυρὰν δόμων ib. 1252. πρὸς δόμυς τυραννικὺς ib. 1356. et Ph. 205. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἐν δόμοις τυράννων ib. 1456. δόμυς τὺς Ταντιλείυς ib. 1543. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. σιγῇ δόμυς εἰσβᾶσα Med. 41. πατρὸς δόμοι ib. 253. et 442. cf. v. 502. et 1177. Tr. 670. et El. 573. δόμυς ἐχεγγύυς Med. 387. δόμυς πατρῴυς ib. 801. cf. Hip. 306. νυμφικὺς δόμυς Med. 1137. εἰς ᾅδυ δόμυς ib. 1234. et Hip. 895. et Al. 25. et 74. v. etiam Al. 438. et 629. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. κατηρεφεῖς δόμοι ib. 468. Κρησίυς δόμυς ib. 719. κεδρίνων δόμων Al. 158. δόμυς ἐχθροξένυς ib. 561. εἰς ἀνηλίυς δόμυς ib. 855. ὦ σχῆμα δόμων ib. 915. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. δοκϋσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἵδε με ib. 925. ἐν περιςύλοις δόμοις ib. 1100. ἐν εὐφήμοισι δόμοις ib. 1145. δόμυς νησιωτικὺς ib. 1262. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 583. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. cf. Hel. 143. 466. et 1542. δόμων πατρῴων Iph. T. 51. cf. v. 809. El. 417. et 1005. et 1088. et Dan. fr. VII. 1. δόμυς οἴκει πατρὸς Iph. T. 699. cf. v. 707. νοσϋντας δόμυς Iph. T. 930. Πυθίων δόμων ib. 1271. δόμων εὐδοξία Rh. 760. ἄπαιδες ἐν δόμοις Tr. 380. δόμυς πέρσασ' Ἀτρειδῶν ib. 461. δυλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. Μενέλεω δόμυς ib. 984. ἐν Ἀλεξάνδρυ δόμοις ib. 1020. δόμων ἐρείπια Bac. 7. ἐν δόμοις Ἐχίονος ib. 1117. Ἀλθαίας δόμυς Cy. 39. ςέγας δόμων ib. 118. δόμων ἔσω ib. 129. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἐκ πλυσίων δόμων Hel. 439. δόμων ἄνακτα ib. 512. τυράννοις δόμοις ib. 524. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσυς δόμυς ib. 934. εἰς δόμυς τυραννικὺς ib. 1186. τῶν κατ' ὐρανὸν δόμων ib. 1687. μητρὸς ἐλθὼν δόμυς Ion. 71. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν ib. 229. Ἀπόλλωνος δόμυς ib. 249. cf. v. 424. et 535. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων θυοδόκων ib. 510. τὺς Ἐρεχθέως δόμυς ib. 568. et sine τὺς v. 1293. τὰν δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. θυραῖος ἐλθὼν δόμυς ib. 702. ὀρφανὺς δόμυς ib. 791. ἐν θεϋ δόμοισιν παιδεύεται ib. 822. ᾅδυ ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. cf. v. 1274. Her. F. 117. El. 1144. τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων Ion. 1057. Λοξίυ ἐν δόμοις ib. 1197. cf. v. 1455. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμυς; ib. 1303. παγκλήρυς δόμυς ib. 1542. Εὐρυσθέως δόμυς Her. F. 463. κατασκάψω δόμυς καινῶν τυράννων ib. 566. εἰς δόμυς Ἡρακλέος ib. 873. κλῇθρα ὑψιπύλων δόμων ib. 1030. ἐν χέρνησι δόμοις El. 207. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289. εἰς εὐτυχϋντας δόμυς ib. 398. ἐπ' αὐτὰς εἰσίω δόμων πύλας ib. 661. βασιλικὺς ἔχων δόμυς ib. 947. θεῶν δόμοι ib. 1000. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμυς ib. 1005. ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις ib. 1120. πένητας εἰς δόμυς ib. 1139. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων ib. 1233. Πρωτέως ἐκ δόμων ib. 1280. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. κενοῖσιν δόμοις ejusd. fr. XXXIII. 6. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρυμένοις Dan. fr. IV. 1. εἰς ἀνάςασιν δόμων Dic. fr. VI. 4. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. δόμυς Ἀθάμαντος Inus fr. II. 1. πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. 1. ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ὐ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. et sic porro: nam singulis fere paginis aliquoties hoc vocab., præsertim in plur., occurrit.

Δονακόεις. δονακόεντος Εὐρώτα Hel. 210.

Δονακοτρόφος. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφȣ Iph. A. 179.

Δονακόχλȣς. δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400.

Δόναξ. λεπτȣ̃ δόνακος Or. 146. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν ib. 355.

Δόξα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων ςρατὸν Hec. 119. δόξης θάρσος ib. 370. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. δόξαν ἔσχες ib. 540. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλȣ ib. 1010. δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται Hip. 432. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς, μήτε παράσημος ib. 1115. δόξης ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι ib. 1414. ὦ δόξα, δόξα An. 319. δορὸς δόξα ib. 726. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 566. δόξ' ἐμὴ ib. 1399. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. δόξης μετάδος Iph. T. 1030. δόξαν λέγεις; ib. 1164. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίςαται Rh. 780. δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἢν δόξα σȣ νοσῇ Bac. 311. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ ib. 885. σώζεις πατρῴαν δόξαν Her. 326. ȣ̓δ' ἀκλεής νιν δόξα ὑποδέξεται ib. 624. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα χωρεῖ Hel. 764. ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν ib. 847. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν—; Ion. 964. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. δόξαν κακὴν λαβόντας ib. 292. cf. El. 1013. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460. ἡ δόξ', ȣ̓κ οἶδ', ὅτῳ βέβαιός ἐςι ib. 511. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; ib. 714. τὴν δόξαν ἕλκει Œnei fr. V. 3. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. δόξαν φέρονται Fr. fal. cit. V. 4. δόξαν ἠμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3. δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. φέρȣσα δόξαν πολλὴν Epist. III. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. δόξας ἀσήμȣς Rh. 629.

Δοξάζειν. ὧν σὺ δοξάζεις Hec. 759. ἂν δοξάζῃς νοσεῖν Or. 314. ἦ σὺ δοξάζεις ἴσως ib. 710. πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ Med. 944. τῇδέ νιν δοξάζομεν μάλις' ἂν εἶναι Sup. 1043. γάμȣς γαμεῖσθαι τȣ̃σδ' ἐδόξαζον ποτὲ Tr. 347. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. ȣ̓δέποτ' ἐδόξασα El. 580. ὧν ἐδόξαζόν ποτε Thes. fr. IV. 5. ὡς δοξάζεται Iph. T. 831.

Δόξασμα. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 383. cf. Melan. fr. XIV. 3.

Δορά. λύκειον δορὰν Rh. 208. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. καταςίκτȣς δορὰς ib. 696. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν Cy. 329. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Δοριάλωτος Tr. 518.

Δοριθήρατος. δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν Hec. 105. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 574.

Δορίκτητος. χθὼν δορίκτητος ὑπ' Ἀργείων Hec. 478. δορίκτητος γυνὴ An. 155.

Δοριμανὴς Sup. 485.

Δοριμήςωρ. Ἐνυαλίῳ δοριμήςορι An. 1016.

Δοριπετὴς ἀγωνία Tr. 1003.

Δορίπονος. δοριπόνων ἀνδρῶν El. 479. δοριπόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις Iph. A. 771.

Δόρκα. τὰν χρυσοκάρανον δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.

Δορκάς. ἀγκάλαισι δορκάδ' ἔχȣσαι Bac. 698.

Δόρυ. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ ib. 9. ηὐτύχει δορὶ ib. 18. πόλις πᾶσ' ἀνέςηκεν δορὶ ib. 494. ἐπὶ δορὶ ib. 647. πέσημα φοινίȣ δορὸς ib. 699. δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν ib. 909. πύργȣς πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. Ἕκτορος ἤνθει δόρυ ib. 1210. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. δορὶ ὀλλυμένȣς ib. 1307. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. αἰχμαλωτίδας δορὶ Θηβαίας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 194. δορὸς ἀκροθίνιον ib. 288. ἀκȣσίως τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ ib. 437. Μυκηναίȣ δορὸς ib. 516. et 1089. δόρυ τὸ Καδμείων ib. 565. τρόπαια πῶς ἀναςήσεις δορός; ib. 575. εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν ib. 701. ἀμφὶ δεῖπνον ȣ̓̃σι προσβάλλω δόρυ; ib. 735. μονοςόλȣ δορὸς ib. 749. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἤν τις πόλεμος Εὐμόλπȣ δορὸς ib. 861. Ἀργείȣ δορὸς ib. 1087. et 1101. Tr. 8. 346. et Her. 834. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842.

'Αργείων δόρυ Ph. 1093. et 'Αργείων δορὶ Tr. 606. δορὸς ἀλκὴ Ph. 1104. cf. v. 1372. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ ib. 1253. δορὶ παλλόμεναι ib. 1306. μονομάχῳ δορὶ ib. 1335. ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ ib. 1408. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς ib. 1409. μάρνανται δορὶ Med. 249. ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ Hip. 975. δορὸς γέρας An. 14. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον ib. 105. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν ib. 457. δόρυ σύμμαχον ib. 525. μὴ κινεῖν δόρυ ib. 608. πάλλων δόρυ ib. 698. δορὸς δόξα ib. 725. δορὶ κλεινοτάτῳ ib. 793. ἐπ' 'Αργῴȣ δορὸς ib. 794. τȣ̀ς ὀλωλότας δορὶ Sup. 16. δορὸς ῥώμῃ ib. 25. συμμάχοις δορὸς ib. 475. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. διὰ δορὸς ib. 602. συμμετασχόντες δορὸς ib. 648. ἐϛολισμένον δορὶ ib. 659. παραιβάτας ἔϛησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. πεδίον ἐμπλήσας δορὸς ib. 355. σὺν δορὶ ib. 587. κοσμήσω δορὶ ib. 931. δορὶ τρυφῶσα Παλλὰς ib. 1304. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ὥστε διαφυγεῖν τȣ̓μὸν δόρυ ib. 1326. δορὸς πέλας 'Αργείȣ Rh. 20. ϛρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ ib. 58. εὐτυχȣ̃ν δόρυ ib. 60. cf. v. 319. πρόθυμος ἰέναι δόρυ ib. 63. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ ib. 114. ὑποϛαθεὶς δορὶ ib. 315. συγκαμὼν δορὶ ib. 326. σῷ δορὶ πράξας τάδε ib. 368. πεσεῖν δορὶ ib. 398. τȣ̀ς μέγ' αὐχȣ̃ντας δορὶ ib. 452. τὸ νάϊον δόρυ ib. 458. πᾶσαν 'Ελλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ ib. 472. πορθεῖν ῥάδια δορὶ ib. 478. θȣ̃ρον δόρυ ib. 492. ȣ̔ συναίρεται δόρυ ib. 495. Αἴαντος δόρυ ib. 601. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. αἱμύλον δόρυ ib. 709. χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς ib. 792. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tr. 14. ȣ̔̃ς ἕλοι δόρυ ib. 387. δορὶ πεσόνθ' 'Ελληνικῷ ib. 479. cf. v. 868. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. εἰς δόρυ ϛαθέντες ib. 934. αἱρȣ̃μεν δόρυ ib. 1148. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1162. πεσȣ̃σα δορὶ γᾶ ib. 1299. δορὸς λόγχαν ib. 1318. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. 'Εγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα ib. 7. ἀμφῆρες δόρυ ib. 15. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ ib. 19. εἰς πάλην δορὸς Her. 161. ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. μή μοι δορὶ συναράξῃς πόλιν ib. 379. ποίᾳ προσάξει ϛρατόπεδον δορὸς ib. 397. μένειν δόρυ ib. 744. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ ib. 760. ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐλθεῖν ἐγγὺς ἀλκίμȣ δορὸς ib. 815. ἆθλον Ἕλλησιν δορὸς Hel. 43. δορὸς προθυμίᾳ ib. 723. ἐν δορὶ ἐκπνεύσαντες ib. 1132. δορὸς ἀλκαίȣ λόγχαισι ib. 1167. ἦν φίλος δορὶ ib. 1279. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; ib. 1284. δόρυ δεξιᾷ λαβὼν ib. 1393. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. ἐς 'Ελλάδ' εὐθύνειν δόρυ ib. 1627. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61. κοινῷ δορὶ ib. 296. δορὸς λαβὼν γέρας ib. 298. δορὶ γᾷ πατρίᾳ φέρει σωτήριον ἀλκὰν ib. 483. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. καλλινίκȣ δορὸς ἄγαλμα Her. F. 49. ϛρατηλατήσας Καδμείων δορὸς ib. 61. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 164. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ ib. 268. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς ib. 288. δόρυ ἔπαλλον ib. 437. δορὸς ποίȣ τυχών; ib. 540. σύμμαχον φέρων δόρυ ib. 1165. ȣ̔ δορὸς ἵσανται πέλας ib. 1176. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1192. ȣ̓δὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενȣ̃ς μένει El. 388. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ ib. 681. ἦξαν εἰς δόρυ ib. 844. πετραῖον σκόπελον ȣ̓τάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. εἰς ἀλκὴν δορὸς Bel. fr. XIV. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. κινεῖν δόρυ ejusd. fr. V. 1. κείσθω δόρυ μοι ejusd. fr. VI. 1. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et inc. B. 47. 6. ἥσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. δόρατα δάϊα Iph. A. 1494. δόρη (in plur.) βαϛάζομεν Rh. 274.

Δορύξενος. πάντων φίλτατος δορυξένων Med. 687. δορυξένων ἐμῶν ὅρκοι An. 1000.

Δορυπετής. δορυπετῆ φόνον Cy. 304.

Δορύσσειν. δορύσσοντα ϛρατὸν Her. 774.

Δορυφόρος. δεξιαῖς δορυφόρων El. 616.

Δόσις. τὴν δόσιν ἐχέγγυον ποιῶ Ph. 766. χρὴ καρτερεῖν θεȣ̃ δόσιν Al.

1074. Παλλάδος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις Tr. 925. Δαιδάλȣ ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.

Δȣλεία. δȣλείας τᾶς ȣ̓ τλατᾶς Hec. 158. δȣλείαν περιβαλὼν Ph. 197. δȣλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. αἳ δȣλείαν αἰάζȣσιν Tr. 159. δȣλείας φυγὴν Cy. 441. μὴ 'πὶ δȣλείας ἔλθῃς Ar. fr. IV. 1. δȣλεύοντα δȣλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δȣ́λειος. ζυγὸς δȣ́λειος An. 302. ἐπὶ δȣ́λειον ἁμέραν βίȣ Tr. 1331. δȣ́λειον ἦμαρ Hec. 56. et An. 99. δȣ́λειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311.

Δȣλεύειν. ἐν φάει δȣλεύσομεν Hec. 415. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δȣλεῦσαι ib. 757. δȣλεύομεν θεοῖς Or. 418. γυναιξὶ δȣλεύειν χρεὼν ib. 935. τῷδε δȣλεύσω ποτέ; Ph. 523. ἥλιος νύξ τε δȣλεύει βροτοῖς ib. 549. δȣλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1600. τὸ δȣλεύειν με σοὶ An. 185. δȣλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 928. τῷ ὄχλῳ δȣλεύομεν Iph. A. 450. σοί με δȣλεύειν χρεὼν ib. 1033. πȣ̃ γαίας δȣλεύσω; Tr. 191. φωτὶ δȣλεύειν πολεμίῳ ib. 282. δȣλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. πικρῶς ἐδȣ́λευσα ib. 964. Φρυξὶ δȣλεύειν ib. 974. Βακχίῳ δȣλεύσομεν Cy. 705. μὴ δȣ́λευε σοῖς δȣ́λοις Hel. 1444. Φοίβῳ δȣλεύσω Ion. 182. cf. v. 327. τοῖς κρείσσοσιν δȣλεύειν Ar. fr. XVI. 2. βαρβάροις δȣλεύσομεν Tel. fr. XXIII. δȣλεύοντα δȣλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δȣ́λευμα. τὸ δȣ́λευμ' ἡδὺ Or. 221. δȣ́λευμα πιστὸν Ion. 748.

Δȣλευτέον. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δȣλευτέον Ph. 398. τῷ Βακχίῳ δȣλευτέον Bac. 366. τῇ τύχῃ δȣλευτέον Her. F. 1357.

Δȣ́λη. φανήσομαι δȣ́λης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ἵν' ἐκληρώθην—δȣ́λη ib. 103. νῦν εἰμὶ δȣ́λη ib. 357. δȣ́λη θανȣ̃μαι ib. 420. δȣ́λη, γραῦς, ἄπαις ib. 495. δȣ́λη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι ib. 552. δȣ́λην με ἡγȣ́μενος ib. 741. δȣ́λη σέθεν ib. 809. ἡσσώμενος δȣ́λης ib. 1253. δȣ́λη Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην An. 12. ȣ̓̃σα δȣ́λη ib. 155. δȣ́λη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. δȣ́λη γεγῶσα ib. 435. σὺ τὴν κακίστην—δȣ́λην ἀνέξῃ; ib. 934. ἔλαχ' ἄναξ δȣ́λην σ' ἔχειν Tr. 278. cf. v. 1271. δȣ́λη καθέστηκα Hel. 282. εἴ με δȣ́λη τυγχάνει τεκȣ̃σά τις Ion. 1382. δȣ́λη ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἔσωσα δȣ́λην ȣ̓̃σαν Ar. fr. XVI. 1. δȣ́λη ἀνδρὸς Œd. fr. I. 1. τὴν ὕβριν δȣ́λην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. 2) Form. dor. δȣ́λα. κέκλημαι δȣ́λα Hec. 481. δȣ́λα μελάθρων Ph. 213. Ἑρμιόνας δȣ́λαν An. 114. δȣ́λα δȣ́λοις γȣ́νασι προσπέσω ib. 861. ὁσίας κληδȣ́χȣ δȣ́λα Iph. T. 132. δȣ́λα ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων Tr. 140. τῷ πρόσκειμαι δȣ́λα ib. 185. ἀντάσω Μενέλᾳ δȣ́λα ib. 212. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δȣ́λαν ib. 250. 3) Plur. δȣ̃λαι Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ib. 233. ἡμᾶς ἐξάγȣσ' ἤδη χθονὸς δȣ́λας ib. 1280. δȣ̃λαι πάρεισιν αἵδε El. 1007.

Δȣ́λιος. δȣλίȣ ἀφ' αἵματος Al. 641. ζυγὰ δȣ́λια Tr. 595.

Δȣ̃λος, subst. δȣ̃λος ὢν ἐμὸς Hec. 249. δȣ̃λος ὠνητὸς ib. 365. ἢ χρημάτων δȣ̃λός ἐστιν, ἢ τύχης ib. 865. δȣ̃λος ὢν φοβῇ τὸν ᾅδην Or. 1522. κἂν δȣ̃λος ᾖ τις ib. 1523. ὡς δȣ́λῳ Ph. 94. δȣ́λȣ τόδ' εἶπας ib. 395. δȣ̃λος ὣς ib. 631. δȣ̃λος ἔγωγε σῶν δόμων Hip. 1249. ȣ̓δεὶς ἐπέστη δȣ̃λος πόνῳ Sup. 763. μακρȣ̀ς δȣ̃λος ὢν λέγεις λόγȣς Iph. A. 313. σὸς δȣ̃λος ȣ̓κ ἔφυν ib. 330. κείνης δȣ̃λός ἐστιν Tr. 950. ἅπας ἐν ἔργῳ δȣ̃λος ἦν Bac. 626. δȣ̃λος ὢν μὲν ib. 1026. δȣ̃λος ἀλαίνων Cy. 79. ἄλλων ἀκȣ́ειν δȣ̃λον ὄντα Hel. 739. δεσποτῶν κρατήσεις δȣ̃λος ὤν; ib. 1646. vid. etiam And. fr. XVI. 2. τȣ̃ θεȣ̃ καλȣ̃μαι δȣ̃λος Ion. 309. τῶν ἐλευθέρων ȣ̓δεὶς κακίων δȣ̃λος κ. τ. λ. ib. 856. δȣ̃λος τῶν ὅπλων Her. F. 190. δȣ̃λον ἐννέποντά με ib. 270. σὸς ἐστι νῦν δȣ̃λος El. 899. δȣ́λȣ φρονȣ̃ντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν Alex. fr. VI. 2. κρείσσονα δȣ̃λον Ar. fr. XV. 1. γνάθȣ δȣ̃λος Aut. fr. III. 5. δȣ́λῳ ȣ̓χ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bu. fr. vers. 1. δȣ̃λον ἐσθλὸν τȣ̃νομ' ȣ̓ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. δȣ̃λον εὐμενῆ δόμοις Meleag. fr. VIII. 2. δȣ̃λος τȣ̃ λέχȣς Phaëth. fr. XV. 1. ὡς ἂν δȣ̃λος Syl. fr. III. 3. τίς δ' ἐστι δȣ̃λος, τȣ̃ θανεῖν ἄφροντις ὤν; Fr. inc. CXVI. εἰ ἐστι τοῖς δȣ́λοισι, κ. τ. λ. Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δȣ́λοις κεῖται ib. 292.

δȣ̈λοί τε κᾀσθενεῖς ib. 798. δȣ́λοισιν εἶναι τῆς τύχης Or. 715. χρηςοῖσι δȣ́λοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν Med. 54. et Bac. 1027. ὡς πρέπει δȣ́λοις λέγειν Hip. 115. δȣ̃λοι βωμȣ̀ς θεῶν, sc. καταφυγὴν ἔχȣσι Sup. 268. τȣ́των ἑνὸς ἐσμὲν δȣ̃λοι Cy. 24. κᾂν τοῖσι δȣ́λοις δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δȣ́λοισι ib. 736. cf. v. 1657. μὴ δȣ́λευε σοῖς δȣ́λοις ib. 1444. ἕν τι τοῖς δȣ́λοισιν αἰσχύνην φέρει Ion. 854. δȣ̃λοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος Her. F. 251. δȣ́λȣς τȣ̀ς φίλȣς ἡγȣ́μενος Æol. fr. IV. 4. μέτεςι τοῖς δȣ́λοισι δεσποτῶν νόσȣ Alcmæon. fr. IV. ταῦτα δȣ́λοις ἄριςα Alcmen. fr. V. 2. δȣ́λοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς Alex. fr. IV. 2. δȣ́λων ὅσοι φιλȣ̃σι δεσποτῶν γένος ejusd. fr. IX. 1. δȣ́λȣς κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 1. κᾂν ὦσι δȣ́λων Melan. fr. XIV. 4. ἡδὺ δȣ́λοις δεσπότας χρηςȣ̀ς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. πολλοῖσι δȣ́λοις τȣ̃νομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. τῶν ȣ̓χὶ δȣ́λων ib. 2. ἀκόλαςα γίνεται δȣ́λων τέκνα Fr. inc. CXXX. δȣ́λοισι ζῶμεν Fr. inc. CCIII. δȣ́λοις ȣ̓κ ἔξες' ἀκȣ́ειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2.

Δȣ̃λος, *adject.* δȣ̃λον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. πόδα δȣ̃λον Tr. 507. εἰς δȣ̃λον ζυγὸν ib. 673. δȣ́λῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. ἄνδρα δȣ̃λον Antiop. fr. XIV. 1. παῖδας δȣ́λȣς An. 199. τȣ̀ς τρόπȣς δȣ́λȣς παρασχεῖν Sup. 877. δȣ́λης γυναικὸς An. 90. Ion. 837. et El. 110. γυναικὶ δȣ́λῃ An. 328. et δȣ́λη γυνὴ Tr. 490. θεοῖσι δȣ́λαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. τὸ δȣ̃λον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πᾶν τȣ̃ξ ἀνάγκης δȣ̃λόν ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. ȣ̓δὲν τὸ δȣ̃λον πρὸς τὸ μὴ δȣ̃λον γένος ib. 1115. δȣ̃λον λέχος An. 30. τὸ μὲν δȣ̃λον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1401. τὸ εὐγενὲς εἰς δȣ̃λον ἥκει Tr. 611. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δȣ̃λον Ion. 556. τὸ ςόμα δȣ̃λον πέπαυται ib. 675. τὸ δȣ̃λον ἀσθενὲς ib. 983. τὸ δȣ̃λον ȣ̓ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. κακὸν δȣ̃λον γένος ejusd. fr. VIII. 1. cf. Antiop. fr. XVI. 1. τὸ δȣ̃λον ȣ̓χ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ȣ̓ πέφυκε δȣ̃λον Fr. inc. IV. 2. δȣ́λων σφαγίων ἕνεκα Hec. 137. δȣ́λοις γȣ́νασι An. 861. τὰ βαρβάρων δȣ̃λα πάντα Hel. 283. δȣ̃λα λέκτρα Ion. 819.

Δȣλοσύνη, et dor. ύνα. δȣλοσύναν τλαίην Ph. 200. δȣλοσύναν ςυγερὰν An. 110.

Δȣλόσυνος Hec. 448.

Δȣλȣ̃ν. δȣλοῖ ἄνδρα Hip. 424. et Melan. fr. IX. 4. δȣλώσας λεὼν Rh. 410. τȣ̀ς Ἡρακλείȣς δȣλώσων γόνȣς Her. 817. τὸν ἥσσονα δȣλȣ́μεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 493.

Δȣπεῖν. ȣ̓ δȣπεῖ νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Δȣ̃πος. χεῖρα δȣ́πȣ παύσας Bac. 513. ἀκȣ́ομεν πυλῶν ᾇȣ̃πον Ion. 516.

Δȣ́ρειος ἵππος Tr. 14.

Δȣριπετής. πεσήματα δȣριπετῆ νεκρῶν An. 654.

Δȣ̃ρυ, pro δόρυ. ξύνοπλα δȣ́ρατα νέα Her. F. 128.

Δοχή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828.

Δόχμιος. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων Or. 1261.

Δραγμὸς μαςȣ̃ Cy. 169.

Δράκαινα. ȣ̓χ ὁρᾷς ᾇδȣ δράκαιναν; Iph. T. 286. δρακαίνης φύσιν ἔχȣσαν Bac. 1355.

Δρακόντειος. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325.

Δρακοντώδης. δρακοντώδεις κόρας Or. 256.

Δράκων. ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et 1424. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ἀπὸ θηροτρόφȣ φοινικολόφοιο δράκοντος ib. 827. δράκων ὁ γηγενὴς ib. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. ὃς δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε ib. 948. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1018. δράκοντος αἷμα ib. 1069. δράκοντα κτείνασα Med. 480. ἐκ δράκοντος θȣ̃ρος ἂν γένοιτ' Ἄρης Sup. 579. χρύσεον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. ἐκφὺς δράκοντος Bac. 539. γλώσσῃ δράκοντος ib. 767. πολύκρανος δράκων ib. 1016. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος ib. 1025. τȣ̃ δράκοντος ἐκγενέτα ib. 1153. δάμαρτ' ἐμὴν δράκων ἄξω 'πὶ βωμȣ̀ς ib. 1355.

πυρὸς δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253. δράκοντα πυρσόνωτον ib. 398. δράκων μυ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις Ph. 1145. ϛεφάνωσεν δρακόντων ϛεφάνοις Bac. 101. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. δράκοντες παγχρύσῳ γένυ ib. 1427. δεινοῖς δράκυσιν El. 1256.

Δρᾶμα. ἡ περὶ τὰ δράματα συμφορὰ Epist. II.

Δρᾶν. οἶσθ' υν, ὃ δράσεις; Hec. 225. et Cy. 131. οἶσθ' ὖν, ὃ δρᾶσον Iph. A. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. δρᾶς υδὲν ἡμᾶς εὖ Hec. 253. τί δράσω; Hec. 419. et 737. Or. 309. et 1610. Ph. 1320. et 1609. Med. 1042. 1271. et 1376. Al. 381. Iph. A. 356. τί δράσεις; Hec. 876. Hip. 598. 613. et 1051. An. 829. et 1077. τί δράσομεν; Cy. 192. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. τῦτον καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεϛὴν σέθεν δράσεις ib. 834. sq. δέδρακας, οἷάπερ λέγεις; ib. 1048. εἴτε χρήϛ' ἔδρασε ib. 1189. υ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον ib. 1235. δρᾶν χρὴ τάδε Or. 311. τί χρῆν με δρᾶσαι; ib. 550. cf. v. 595. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών; ib. 580. σοὶ τάδε λέγω, δράσω τε πρὸς ib. 621. ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι ib. 746. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. πῶς ἂν ὖν δρῴην; ib. 776. τί χρῆμ' ἔδρασε; ib. 847. τὐναντίον δράσετ', ἢ δρᾶσαι χρεὼν ib. 936. ἤν τι Μενέλεώς σε δρᾷ ib. 1191. τί δρῶμεν; ib. 1539. τί χρῆμα δρᾶσαι; ib. 1583. μηδαμῶς δράσεις τάδε ib. 1598. τί πατήρ μοι δρᾷ Ph. 379. τί χρὴ δρᾶν; ib. 450. κακόν τι δρᾶσαι ib. 483. ἔδρασεν υδὲν, ὧν ὑπέσχετο ib. 485. οἷα δρᾷς, κλύει ib. 614. τί δράσετε; ib. 626. τί δή με δράσεις; ib. 934. ἐχθρὺς γε μέντοι, μὴ φίλυς δράσειέ τι Med. 95. δράσω τάδε ib. 184. et Hip. 1088. μή μοι τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεϛον κακὸν Med. 283. cf. v. 289. et Hip. 722. σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. ὔ τι δράσεις δεινὸν ib. 356. ὔς μ' υκ ἐχρῆν κακῶς δρᾶν ib. 508. υ δίκαια δρᾶν ib. 578. οἳ δράσυσί σ' εὖ ib. 613. τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσειν; ib. 748. et Iph. T. 738. v. etiam Iph. T. 938. τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω; Hip. 178. τί δρᾷς; ib. 325. Al. 392. et 554. et Sup. 265. δρῶσι κακὰ βυλεύματα Hip. 649. τί δρῶμεν; ib. 782. τὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν ib. 1081. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. τί δρῶσι; An. 66. δρᾷς μ', εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. δρᾶν εὖ ib. 587. ὔτ' ὖν τι δράσω φλαῦρον ib. 732. οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. δῆλα—δεδράκαμεν πόσιν ib. 836. ὑγιὲς υδὲν δρῶσιν ib. 954. τοιαῦθ'—παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως ib. 1164. ὅσ' Ἀργείων χθόνα δέδρακας Sup. 1176. δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρυς Iph. A. 371. μητρός τι χωρὶς δράσεθ', ἃ ἂν με δρᾶν χρεών; ib. 728. δρᾶ γ', εἴ τι δράσεις ib. 817. ἐν εὐμαρεῖ δρᾶν τε, καὶ μὴ δρᾶν καλῶς ib. 969. οἶσθ', ὃ δράσω; Iph. T. 759. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. τί χρῆμα δρῶ; ib. 1215. δρᾶν τι πλέον ib. 1336. δράσομεν ὕτως, ὡς σὺ κελεύεις ib. 1494. δρᾶσαι χερὶ Rh. 105. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή; ib. 483. πῶς υ δέδρακας; ib. 591. τί δρᾷς δή; ib. 725. σὺ ταῦτ' ἔδρασας ib. 835. σφὲ βυλομαι δρᾶσαι κακῶς Tr. 73. τί σ' ἐγὼ δράσω; ib. 788. μηδὲν νέον δρᾶν Bac. 363. δεινὰ δρῶσι ib. 666. et 715. φρονήσασαι, οἷ' ἐδράσατε ib. 1258. πᾶν σοι δρῴημεν ἂν Cy. 132. τί δρῶμεν; ib. 537. et Ion. 756. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. δίκαια δρᾶν Her. 139. cf. v. 425. Hel. 1649. Ion. 358. et El. 1244. τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι; Her. 539. δυνατὸς δρᾶν ib. 731. ἤν τι πλημμελές σε δρᾷ Hel. 1091. Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρῴης ἂν ib. 1316. ὅσια δρᾶν ib. 1654. δικαίως τὸν θεμιϛεύοντά σοι δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 372. γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πολεμίυς δρᾶσαι κακῶς ib. 1046. δρᾶσαί τι κακὸν τὺς πέλας ib. 1248. τί σοι δ' ἔδρασαν; Her. F. 207. βίαν δράσῃς μηδὲν ib. 215. ἐγὼ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς ib. 239. cf. v. 829. δρῶσ', ἃ δρᾶν υ βυλομαι ib. 858. δεινὰ δράσω El. 986. εἰ θεοί τι δρῶ-

σιν αἰσχρὸν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. νέων τι δρᾷν ἔντονοι χέρες ejusd. fr. XXII. 1. οἳ δρῶσι μὲν, χρόνῳ δὲ δρῶσι Er. fr. I. 2. 3. σὺ δράσεις φόνον; Melan. fr. XXIII. 3. τὲς ζῶντας εὖ δρᾷν Meleag. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ταῦτα δρᾷν ἀμηχάνως ἔχει Œno. fr. III. 5. φόβος πρόσεστι, μὴ δράσωσί τι Peliad. fr. V. 4. δρᾶσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἐχθρὸν κακῶς δρᾷν Fr. inc. CIII. a. et b. μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν Epist. IV. ὁ μή τι δρῶν κακὸν Hec. 608. ἀνόσια δρῶν Or. 562. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. ἐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς ib. 699. ἄνομα δρῶντα, κὐ δίκαια, παῖδας Iph. A. 399. εὖ δρῶν παρακάλει με ib. 409. ἔτε πάσχων, ἔτε δρῶν Bac. 800. ἔργματ' ἐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐ παύσομαι δρῶν εὖ Cy. 340. δρῶντα πολεμίες κακῶς Her. F. 202. φίλες θανόντας εὖ δρῶν ib. 267. δρῶν κακῶς ib. 727. τὰ ἔργα τῶ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. τί δρῶντες; Or. 439. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. δρῶντας, ἢ μὴ δρῶντας Hel. 820. μηδὲν—λέγεσα, μηδὲ δρῶσα Hec. 373. τί δρῶσα; Med. 606. δρῶσ' ἐκεῖνον κακῶς Hip. 321. αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. μὴ δρώσῃς χερὸς Her. 684. δράσαντι αἰσχρὰ Hec. 1086. δράσας τάδε Or. 427. δράσας δεινὰ ib. 569. δράσας τι τὲς ἐμὲς ἐχθρὲς ib. 1164. φίλες κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν Med. 470. τί χρῆμα δράσας; ib. 693. et Peliad. fr. II. θεὲς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. πολλὰ δράσας καλὰ ib. 339. δράσας κακῶς Rh. 683. ἡμᾶς δράσας ἀφανῆ ib. 743. ὄλοιθ' ὁ δράσας ib. 875. δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν Hel. 1297. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. εὖ δράσας σε ib. 1235. γενναῖα δράσαντε κ. τ. λ. Or. 1061. δράσαντε μηδὲν πολεμίες νεώτερον Rh. 590. τοῖς δράσασιν ἐκ εὐδαιμόνως, sc. εἴργασαι τάδε Or. 600. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1262. ἐδὲν θεὲς δράσαντας Al. 247. πολλὰ δράσαντας κακὰ Rh. 104. τί χρῆμα δράσασα; Ion. 343. τῶν πεπραγμένων δράσασα μηδὲν Inus fr. II. 3. τί δράσων; Al. 540. et Rh. 99. ὡς δή τι δράσων χρηστὸν Hel. 1044. τί χρῆμα δράσεσα; Or. 1186. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον Ph. 1344. πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον Rh. 76. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. et Iph. T. 1295. τῶν δεδραμένων ὕπερ Or. 1318. ἀντὶ τῶν δεδραμένων An. 809. τὰ πρὶν δεδραμένα ib. 815. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 169. 733. et 756. ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις ib. 1012. αἰσχύνομαι τοῖς δεδραμένοις κακοῖς ib. 1160. ἐχ ἔτως ἄγαν χαίρω τι τοῖς δεδραμένοις ἐμοὶ El. 1106.

Δραπέτης. δραπέτην ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. μὴ δραπέται οἰχοίατο Iph. T. 1341. τέσδε δραπέτας ἔχων Her. 141.

Δρασείειν. τί παῖδ' ἐμὼ δρασείετον; Ph. 1214. τοῖσδ' ὥς τι δρασείεσαν Med. 93.

Δρασμός. τί ἡμῖν τῶ ξένων δρασμῶ μέτα; Iph. T. 1300. βαρβάροισι δρασμοῖς Or. 1374. ναΐοις δρασμοῖς Iph. T. 892. ἐλευθερῶντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010.

Δραστέον. δραστέον, ἅ σοι δοκεῖ Iph. A. 1024. et Her. F. 711.

Δραστέος. ἄνδρα εὖ δραστέον El. 262. εἰδέναι τὸ δραστέον Eu. fr. VII. 2.

Δραστήριος. ἐλεεινὸς εἴην μᾶλλον, ἢ δραστήριος Hel. 998. ξύλῳ δραστήριος Syl. fr. III. 4. φάρμακον δραστήριον Ion. 1185. τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια Or. 1554. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια Ion. 985. τέκνα δραστήρια Alex. fr. XV. 4.

Δράττεσθαι. τί με δέδραξαι χερσί; Tr. 745.

Δρέπανον. δρεπάνῳ ἔ γε Cy. 393.

Δρέπειν. ῥοδόεντ' ἄνθεα—δρέπειν Iph. A. 1299. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκες El. 778. εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ τέτοις δρέπεσθαι Hip. 81. δρεπομέναν ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα Hel. 250.

Δριμύς. δριμὺ Σισύφε γένος Cy. 104.

Δρομαῖος. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος Or. 45. ἐκ θιάσων δρομαίων Bac. 136. δρομαίων πόνων Hel. 1335. νεφέλας δρομαία Al. 245. δρομαία πῶλος Hel. 550.

Δρομάς. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549. προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. δρομάδα Κασσάνδραν Tr. 42. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη Hel. 1317. δρομάδες ὦ πτεροφόροι θεαὶ Or. 317. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 835. δρομάδες ἔθορον ἀμφίπολοι ib. 1416. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων Ph. 1132. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730.

Δρομεὺς El. 824.

Δρόμημα. ἦξαν δρόμημα δεινὸν Ph. 1388. δρόμημα κυνῶν Bac. 870. ἑπταπόρυ δρομήματα πλειάδος Or. 1005. πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. συντόνοις δρομήμασιν Bac 1089.

Δρόμος. δρόμῳ ςείχοντα Φωκέων ἄπο Or. 724. εἴθε δρόμον νεφέλας ἐξανύσαιμι Ph. 166. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄςυ ib. 1108. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμυ Med. 1181. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. παρὰ κροκάλαις δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. εἰς θέαν ἔρχεται δρόμῳ ib. 427. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. ὐδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ ib. 726. ἀρθεῖσαι δρόμῳ ib. 747. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον ib. 1065. νεὼς δρόμος Hel. 1080. σύννομοι νεφέων δρόμυ ib. 1504. δρόμῳ σπεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα Ion. 1556. ὔριος δρόμος Her. F. 95. ἔσπευδε δρόμῳ El. 474. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. δρόμυς παλαίςρας τε κοινὰς ἔχυσι An. 600. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224. δρόμυς πολλὺς ἐξέπλησα καμπίμυς Iph. T. 81. δρόμυς καλλιςαδίυς ib. 437. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ib. 971. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ Her. F. 425.

Δροσερός. εἰς αἰθέρα δροσερὸν Bac. 863. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνῖδος Hip. 208. δροσερὰ κλιτὺς ib. 226. et κλιτὺν δροσερὰν Cy. 50. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων Cy. 514.

Δροσόεις. δροσόεντα λυτρὰ Tr. 833.

Δρόσος. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγυσα Hip. 127. Ἀχελῴυ δρόσον An. 167. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσυ ib. 226. βῦς νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. δρόσον αἱματηρὰν ib. 443. θαλασσίᾳ δρόσῳ ib. 1192. νίπτρα ποταμίας δρόσυ Hel. 1400. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσυ κρατῆρας ἱερὺς ib. 1194. ἄπειροι δρόσυ El. 735. ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 96. δρόσοι ἱεραὶ ib. 117.

Δρύϊνος. δρυΐνυς κλάδυς Bac. 1101.

Δρυμός. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολὼν Rh. 289. ἀμφὶ δρυμοῖς Bac. 1227.

Δρύοχον. δρύοχα νεμομένα El. 1164.

Δρύπτειν. δρύπτε κάρα El. 150. δρύπτεται παρειὰν Hec. 655.

Δρῦς. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, sc. ἔχεται Hec. 398. δρυὸς ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517. δρυὸς κλάδοισι Bac. 109. ἐν δρυὸς φύλλοισι ib. 684. ςεφάνυς δρυὸς ib. 702. ὑψηλῆς δρυὸς κορμὺς Cy. 382. cf. Her. F. 241. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII.

Δύειν. νερτέρᾳ δύσων χθονὶ Her. F. 335. δύεται σημεῖα Rh. 529. εἰς δόμυς δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. F. 873. χάσμα δύσονται χθονὸς El. 1271.

Δῦναι. πρὶν θεῦ δῦναι σέλας Sup. 469. ἐμὲ ἔδυ φόβος Rh. 569. πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191.

Δύναμις. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς Or. 684. μεγάλα τις ἁ δύναμις ib. 1546. δύναμιν πλείςην ἔχει Ph. 443. θεῶν ἁ δύναμις μεγίςη Al. 219. εἰ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ib. 1075. ἑνὸς ἁ δύναμις An. 484. σφάλλειν δυνάμει δίκαν ib. 782. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. ὁπότε τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1093. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ Iph. T. 1054. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. ὅση σοι δύναμις ib. 1144. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310.

ἕτερον δυνάμει παρῆλθεν ib. 994. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. ὅποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 4. δύναμιν ἐ μικρὰν φέρει Pol. fr. IV. 3. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἤσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως ib. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει ib. ἡ δύναμις ἡμῖν—πάλαι ἦν Epist. V.

Δύνασθαι. ὅσον δύνῃ Hec. 253. ἐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς ib. 590. cf. v. 614. 749. et 972. Or. 105. Iph. T. 1023. Rh. 310. Bac. 273. et 834. Her. 564. et Her. F. 1395. τὸ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν Or. 686. ὃς ἂν δύνηται ib. 895. ἐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν Ph. 410. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. φόνον ἐ δυνήσῃ—τέγξαι χέρα ib. 862. ἐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν Al. 64. εἴθε δυναίμαν σὲ πέμψαι φάος ib. 458. πῶς ἓν δυνήσῃ; ib. 487. εἰς ὅσον δύνῃ An. 238. μηδὲν δίκας ἔξω—δύνασθαι ib. 790. ταῦτα δυναίμεθα Iph. A. 1215. ἢν δυνώμεθα ib. 1344. et 1421. et Hel. 749. ἔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει—ὑπηρετεῖν Rh. 152. πῶς μοι τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο ὑπομεῖναι; ib. 462. πῶς δυνήσῃ τέσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν; ib. 588. ἐκ ἂν δύναιο τὰ πεπρωμένα πλέον ib. 634. πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747. ἐκ ἂν δύναιτο ζῆν ib. 1303. μέγα δύνανται νεβρῶν στολίδες ib. 1374. ἡμεῖς ἐδὲν ἂν δυναίμεθα Ion. 565. ἄνδρ' ἓν' ἐ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. Χαίρειν ὅστις δύναται ib. 1357. ἐχ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Ar. fr. XXIV. 2. ἐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Sis. fr. I. 21. χρὴ τύχας τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τηρεῖν ἑτέρες δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον Fr. inc. CCXVII. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I. δύνασθαι εὖ ποιεῖν Epist. IV. vid. etiam Epist. V. ἀδικεῖν δυνάμενος Fr. inc. B. 28. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος ib. 5. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὧν Or. 887. λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυναμένες Epist. IV. ἃς διαθέσθαι ἐκ ἐδυνάσθην Ion. 867.

Δύνασις. δύνασιν ἔχει Iph. A. 1090. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776.

Δυνάστωρ. Ἠλίδος δυνάστορες Iph. A. 280.

Δυνατός. ὅσον περ δυνατός εἰμι Or. 522. δυνατὸς ὢν δράσαι τάδε Ph. 508. εὖ φρονεῖν τὲς μὴ φρονεντας δυνατὸς ἀναγκάσαι Hip. 922. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυνατὸς —κακὸς πολίτης γίγνεται Bac. 270. δυνατὸς δρᾶν Her. 731. δράσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἐκεν ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστί μοι πόνες Sup. 342. ὅσον γε δυνατὸν Iph. A. 997. ὧν γε δυνατὸν, ἐδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν Bac. 183. εἰ εἴη δυνατὸν Ion. 979. τὰ δυνατὰ τόλμησον ib. 976.

Δύνειν. τὰ κρύπτοντα δυνόντων μέτα Ph. 1124.

Δύο, vel δύω. δυοῖν παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. cf. Or. 1536. et Hel. 992. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. δύο ἄρρενας Ph. 55. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας ib. 426. δύο λόγες ib. 562. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587. δυοῖν πότμοιν ib. 958. δυοῖν παίδοιν μέτα ib. 1358. δύο φίλω ib. 1653. δυοῖν παίδοιν ξυνθανεσα Med. 1289. δυοῖν ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον An. 383. ἐργάταιν δυοῖν ib. 477. δύο ἐκ δισσαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν ib. 518. μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα ib. 693. δύο ἐξαυδᾷς ἅμα Sup. 143. δύ' Αἴαντε Iph. A. 192. δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν Iph. T. 898. δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. γέροντε δύο Bac. 365. δύο ἡλίες ib. 916. φῶτε δύω Cy. 396. δυοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. δύο ἐστὸν λόγοι Hel. 137. δυεῖν ὄντοιν ib. 652. δύ' οἰκτρὼ φῶτε ib. 1100. δύ' ὄντ' εὖ πράξομεν Ion. 518. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. νοσῶν δυοῖν ib. 580. δυοῖν ἐχθροῖν ib. 848. δυεῖν ἀδελφοῖν El. 536. δυεῖν ὄντοιν ib. 649. μάχεσθαι πρὸς δύο ib. 845. σοφὸς εἷς τις, ἢ δύο Pal. fr. I. 2. δυοῖν λεγόντοιν Pro. fr. II. 1. δύο κύβω Tel.

fr. IV. τὸ δίκαιον ȣ̓κ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. κασίγνηται δύο Ph. 380. δυοῖν μοίραιν Hip. 894. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ȣ̓ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. δύο ψυχὰς ib. 903. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. δύ' ȣ̓σαι Iph. A. 887. μορφὰς δύο Tr. 1265. γυναικῶν δυοῖν πόσις Hel. 577. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. δύο θεαὶ, δύο παρθένοι Ion. 466. δύο νόσω ib. 591. ἠπείροιν δυοῖν πεδία ib. 1585. λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. δυεῖν ἁμίλλαιν El. 95. νύμφα δύω ib. 1033. δύο συγγόνω ib. 1063. δύ' ὁμοσπόρȣς Er. fr. I. 41. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. δύο κακὼ Ph. 585. Iph. T. 487. et fr. inc. XXIII. 3. δυοῖν ὅρȣς ἔχει Ph. 1263. ȣ̓κ ἂν δύ' ἤϛην Hip. 387. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. δύο τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι Bac. 274. δυοῖν κακοῖν Hel. 737. τρίτον θῦμ' ἐπισφάξων δυοῖν Her. F. 995. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταὐτὸν δύο Œd. fr. XVII. 11. τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοιν Fr. inc. XIV. 1.

Δυσαίων ὁ βίος Sup. 960. αἰὼν δυσαίων Hel. 214.

Δυσάλιος Rh. 247.

Δυσάρεϛος. δυσάρεϛος καὶ φιλόψογος πόλις El. 904. γνῶμαι δυσάρεϛοι Iph. A. 27. δυσάρεϛον οἱ νοσȣ̃ντες Or. 232.

Δύσγαμος. γάμȣς δυσγάμȣς Ph. 1054. δύσγαμον αἰσχύναν Hel. 693. δύσγαμον αἶσχος Tr. 1114.

Δυσγένεια. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον; Iph. A. 446. τῆς δυσγενείας μᾶλλον Her. 304. ἁ δυσγένεια ἁπλȣ̃ν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. δυσγένει' ἀνάκτων ib. 810.

Δυσγενής. κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. πέφυκα δυσγενὴς ib. 1477. ὁ ȣ̓ δίκαιος—δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 4. τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας Pelei fr. III. 3. δυσγενὴς ὢν St. fr. I. 3. δυσγενὲς μηδὲν δίδȣ Hel. 1275. ἦθος δυσγενὲς El. 363. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. πολλῷ δυσγενέϛεροι Er. fr. I. 3.

Δύσγνοια. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Δυσγνωσία. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπȣ El. 767.

Δυσδαιμονία Iph. T. 1120.

Δυσδαίμων. πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὁ δυσδαίμων ἐγὼ ib. 1602. et 1609. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὄλλυτε τὸν δυσδαίμονα ib. 1374. cf. v. 1387. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. δαίμων ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων Iph. T. 203. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τȣ̃ δυσδαίμονος Bac. 1124. δυσδαίμων ὅδε ib. 1291. τȣ̃ πάλαι δυσδαίμονος Hel. 426. τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ; Her. F. 1195. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. εἷς τριῶν δυσδαιμόνων Iph. A. 1137. δυσδαίμων ἔρις Ph. 818. οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα Med. 711. ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος ib. 1189. σώσαντι ἐμὲ τὴν δυσδαίμονα An. 752. ἄταν διαπαντὸς δυσδαίμονα Iph. T. 1118. ὁδὸν δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. ἄνα, δυσδαίμων Tr. 98. ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 199. ὦ δύσδαιμον Al. 259.

Δυσείματος χρόα λεχὼ El. 1107.

Δυσείσβολος πολεμίοις Cresph. fr. XII. 3.

Δυσεκπέραντος. πάθος δυσεκπέραντον βίȣ Hip. 678.

Δυσεκπέρατον κακὸν Hip. 883.

Δυσελένα. διὰ τὸ ὄμμα Δυσελένας Or. 1389. πικρὰν ἰδȣ̃σα δυσελέναν Iph. A. 1316.

Δυσεξήνυτος. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237.

Δύσερως. δυσέρωτες φαινόμεθ' ὄντες τȣ̃δε Hip. 193.

Δυσεύρετος. κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον Rh. 212. ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219.

Δυσθάνατος. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051.

Δυσθνήσκειν. κρȣνὸς—δυσθνήσκοντος αἵματος νέȣ Rh. 791. σῶμα δυσθνῆσκον El. 843.

Δυσθρήνητος. δυσθρηνήτοις θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 143.

Δυσθυμεῖσθαι. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255. μητρὶ δυσθυμȣμένῃ Med. 91.

Δυσθυμία. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. δυσθυμίας ψυχὴν μεθιςᾶσα Phry. fr. XI. 3. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691.

Δυσίατος ὀργὴ Med. 520.

Δυσκατάπαυςος ψυχὴ Med. 109.

Δυσκέλαδος. δυσκελάδοισιν ὕμνοις Ion. 1090. δυσκέλαδος φάμα Med. 419. Μȣ̃σα δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων Ion. 1098.

Δυσκλεής. δυσκλεὴς φόνος Or. 1133. θάνῃ δυσκλεὴς Al. 728. τὴν νόσον δυσκλεᾶ Hip. 405. εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι ib. 1007. γένος δυσκλεὲς Or. 250. μὴ καλῶς ὀλέσθαι, δυσκλεὲς Tr. 402. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66.

Δύσκλεια. ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 828. δύσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 218. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων Hel. 1522. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίȣ Her. F. 1152.

Δυσκλεῶς Hel. 999.

Δύσκολος. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ Bac. 1249.

Δυσκόμιςος. τέκνα δυσκόμιςα Her. F. 1422.

Δυσκρίτως. αἰδȣ̃ς δυσκρίτως ἔχω πέρι Er. fr. XII. 1.

Δυσλόφως. δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 303.

Δύσλυτος. δυσλύτȣς ἔχȣσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121.

Δυσμαθής. κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν Med. 1196. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478.

Δύσμαχος. τὸ πλῆθος δύσμαχον Hec. 884. πῦρ πολὺ δυσμαχώτερον Hip. fr. VII. Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ Hec. 1055. πάντων δυσμαχώτατον θεὸν Hip. fr. VI. 3. πάντων δυσμαχώτατον γυνὴ Œd. fr. X.

Δυσμεναίνειν. δυσμεναίνω τοῖσι βȣλεύσασιν εὖ Med. 874.

Δυσμένεια. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν Hip. 965. ἐπεὶ ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην Her. 991.

Δυσμενής. μὴ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιȣ̃ Hec. 300. τȣ̃δ' ὄντος ȣ̓χὶ δυσμενȣ̃ς ib. 746. φθόνον ἀλφάνȣσι δυσμενῆ Med. 297. δυσμενὴς φόνος ib. 1267. εἶ γὰρ ȣ̓́τε δυσμενὴς Iph. T. 591. ȣ̓χὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει El. 847. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. δυσμενεῖς λόγȣς An. 1092. οἱ δυσμενεῖς βροτῶν Sup. 343. δυσμενὴς φονία ψῆφος Or. 972. ἔσα δυσμενὴς ἐμοὶ Med. 323. cf. v. 866. δοκῶ δυσμενὴς εἶναι δόμοις ib. 937. ȣ̓ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις ib. 1151. ἤ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν Hel. 886. δυσμενής μοι ἔφυς Ion. 1272. δυσμενεῖς λύπας An. 469. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329. πρὸς τὸ δυσμενὲς Hec. 745. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τὸ δυσμενὲς μή μȣ λάβῃς Iph. T. 636. τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 661. λέοντος δυσμενῆ βλαςήματα Her. 1006. χρηςήρια δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα Ion. 1612. δυσμενεςέρᾳ χερὶ Med. 1239. ἐπὶ τὸ δυσμενέςερον Or. 616. ȣ̓δὲν τυράννȣ δυσμενέστερον πόλει Sup. 429.

Δύσμορος. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. δύσμορε Tr. 788.

Δύσμορφος. δύσμορφος εἴην Chry. fr. III. 2. ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220.

Δύσνοια. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973.

Δύσνοσος. δύσνοςον νόσον Tr. 75.

Δύσνȣς. δύσνȣν με λήψεσθε Iph. T. 350.

Δύσνυμφος. οἴμοι δύσνυμφον Iph. T. 216. δύσνυμφοι Tr. 145.

Δυσξύμβλητος. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.

Δυσξύνετος. δυσξυνέτȣ ξυνετὸν μέλος Ph. 1510.

Δυσοίζειν. δυσοίζων Rh. 724. μηδὲν δυσοίζȣ ib. 805.

Δύσορνις Hip. 759.

Δυσόρφναιος. δυσόρφναια ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.

Δυσπάλαιςος. τύχα δυσπάλαιςος Al. 892. ὦ δυσπάλαιςον γῆρας Sup. 1108.

Δυσπέρατος. τὸν ἀμηχανίας ἔχȣσα δυσπέρατον αἰῶνα Med. 648.

Δύσποτμος. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι Hip. 1398. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σώματα Sup. 811. τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων; Her. F. 451. γάμȣ τῆς δυσπότμȣ τῆσδ' ἐσφάλης Or. 1078. βέβακα δύσποτμος Tr. 290. θήρᾳ

δυσπότμῳ γαυρϋμένη Bac. 1142. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα; Ph. 1357.

Δυσπραγία. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Δυσπραξία. ἄμυνον τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ Iph. A. 903. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. ἡ λίαν δυσπραξία ib. 721. μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. τοιϋτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία Her. F. 57. ἅπτη κάτωθεν ϋρανϋ δυσπραξία ib. 1240. ϋ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας ib. 1405.

Δυσπρεπής. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307.

Δυσπρόσιτος Iph. A. 345.

Δυσσέβεια. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελϋ Cy. 310. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027.

Δυσσεβεῖν. τοῖσι δυσσεβϋσι βροτῶν Med. 755.

Δυσσεβής. φόνῳ τέκνων δυσσεβεῖ Med. 1287. ἀντὶ δυσσεβϋς φόνϋ ib. 1383. ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. δυσσεβεῖ Κύκλωπι Cy. 30. ϋποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβϋς Hel. 1035. δυσσεβὴς ἀνὴρ Her. F. 760. ἄνδρα δυσσεβῆ El. 927. δυσσεβὴς ἔσῃ ib. 976. μὴ δυσσεβεῖς ἔλῃ φίλϋς Or. 626. ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε Iph. T. 1426. βορὰν δυσσεβῆ Cy. 288. μέλαθρα δυσσεβῆ Iph. T. 694. μειζόνων δυσσεβεςέρων Bel. fr. XXV. 11. τοῖσι δυσσεβεςάτοις εἰς ταῦτ' ἔπραττον Phry. fr. VI. 1. ἔργον δυσσεβέςατον Med. 1328.

Δυσσεβῶς Phry. fr. XIV. 2.

Δυςάλας. ὦ δυςάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς Hip. 1407. δυςάλας ἐγὼ γέρων Sup. 1034. ω δυςάλαινα Med. 1028. Hip. 570. Sup. 1034. et Her. 448. ὦ δυςάλαινα παρθένε Or. 955. ὦ δυςάλαινα μῆτερ Hip. 1082. ὦ δυςάλαιν' ἐγὼ Iph. A. 1315. ὦ μοῖρα δυςάλαινα Her. F. 456.

Δύςανος An. 527. πόδα δεμνίοις δύςτανον ἰαύων Ph. 1533. πρὸ πατρὸς δυςάνϋ Her. F. 1033. δύςανε Med. 995. Πολυμῆςορ ὦ δύςανε Hec. 1116. δύςανοι οἱ σὲ λιπόντες Tr. 174. δυςτάνϋ βιοτᾶς Hec. 199. δύςανος ἐγὼ Med. 96. et Hip. 239. τᾶς δυςάνϋ Κολχίδος Med. 132. ἁ δύςανος νύμφα ib. 149. cf. v. 979. μοῖραν θανάτϋ προσλήψεται δύςανος ib. 988. δύςανος ἀμηχανία Hip. 162. δυςάνϋ παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115. τίς μ' ἄξει δύςανον Tr. 189. ἵνα με λέχεσι— ἐζεύξω τὰν δύςανον Ion. 901. δύςανε, *fœmin.* Med. 443. μᾶτερ δύςανε Hec. 211. ὦ δύςανε σὺ ib. 686. ὦ δύςανε Ἀγαμέμνονος παῖ Or. 850. δύςανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. Τροία δύςανε Tr. 173. ποτὶ τέρμα δύςανον Hip. 140. δυςάνων τεκέων An. 1039. ὦ παῖ δυςανοτάτας ματέρος Hec. 173.

Δυστέκμαρτος. ποικίλον τι καὶ δυστέκμαρτον Hel. 718.

Δύςηνος Hip. 633. et Fr. inc. XVIII. 1. Κρέων δύςηνος Ph. 1211. αὐτοσφαγῆ δύςηνον ib. 1326. οἴμοι κακῶν δύςηνος ib. 1355. δύςηνος ἐγὼ ib. 1355. Rh. 733. et Her. F. 448. τί φῶ δύςηνος; Iph. A. 442. δύςηνον γόνον Rh. 918. δύςηνος ϋκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν Tr. 431. δύςηνος κλύδων ib. 691. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὦ δύςηνος Hel. 468. et 868. θῆράς σφε τὸν δύςηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. δύςηνον γάμον ib. 941. συγγενῶς δύςηνος ὢν Her. F. 1293. δύςηνός ἐςιν El. 923. δύςηνος ἄρα κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. ὅστις σῶμα δύςηνος κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ὦ δύςηνε Her. F. 1394. δύςηνε κρατὸς Tr. 1173. Μϋσα αὕτη τοῖς δυςήνοις ib. 120. Φρυξὶ δυςήνοισιν Hel. 39. δύςηνοι λόγοι Her. F. 1346. μήτηρ δύςηνος Hec. 34. τῆς δυςήνϋ κόρης ib. 46. δέσποινα ἡ δύςηνος ib. 354. ἀπωλόμην δύςηνος ib. 683. cf. An. 71. δυςήνϋ σφαγῆς Hec. 1037. Μήδεια ἡ δύςηνος Med. 20. ἡ δύςηνος εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ib. 1032. τρίτη ἐγὼ δύςηνος Hip. 341. cf. Tr. 112. ἡ δύςηνος γυνὴ Hip. 788. ἐπιςολὰς ἔγραψεν ἡ δύςηνος ib. 859. δύςηνος ἀρὰ ib. 1378. εἶδες σὺ τὴν δύςηνον Hel. 116. τίκτω ἁ δύςηνός σοι κϋρον Ion. 897. δύςηνος φρενῶν Her. F. 482. κοινωνίαν δύςηνον ib. 1363. δύςηνε, *fœm.* Hec. 736. et Tr. 1284. ὦ δύςηνε, *fœm.* Hec. 499. et El. 64.

ὦ δύστηνε παῖ Med. 1207. ὦ δύστηνε σὺ An. 68. et sine ὦ ib. 170. δύστην' ἀλήθεια Bac. 1286. δυστήνους τύχας Hip. 268. δυστήνους ἕδρας Her. F. 1214. δύστηνον κάρα Hec. 496. et Hip. 1247. δύστηνον αἰώρημα Sup. 1047. πτῶμα δύστηνον Her. 78. πενία δύστηνον Alex. fr. XV. 3. δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. γηράσκω δυστηνότατος Sup. 967.

Δύστλητος. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ph. 1447.

Δύστοκος. δύστοκον δάκος Fr. inc. CLXXII. 2.

Δυστόπαστος. δυστόπαστος εἰδέναι Tr. 885. δυστόπαστ' αἰνίγματα Sup. 138.

Δυστράπεζος. πῶλοι δυστράπεζοι Her. F. 385.

Δύστροπος. τῷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ Hip. 161.

Δυστυχεῖν. ὧδε πάντα δυστυχῶ Hec. 429. ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν Or. 240. εἰ δυστυχεῖ, τιμητέος ib. 484. πρὶν ὑμᾶς δυστυχεῖν ib. 1095. ὡς σὺ νῦν δυστυχεῖς ib. 1553. τὰ φίλων οὐδὲν, ἤν τις δυστυχῇ Ph. 406. ἆρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς; ib. 427. cf. Fr. inc. XLIX. 1. ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς Ph. 929. εἰ δυστυχεῖ παίδων πέρι An. 714. εἴ τι δυστυχεῖ Sup. 898. δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν Bac. 1261. δυστυχοῦσ' ἀναξίως Her. 236. μόνη σὺ δυστυχεῖς Ion. 773. ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θάτερον ib. 849. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν ib. 971. δυστυχῆσαι ib. 1513. ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους Her. F. 1262. ὅθεν νικᾷν χρὴ σὲ, δυστυχεῖς Alex. fr. IV. 1. οὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, οὔτε δυστυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. ὦ δυστυχεῖν φὺς Fr. inc. CL. 1. μετὰ—τῶν φίλων δυστυχεῖν ἅπαντ' ἀεὶ χρὴ Fr. inc. CLII. 13. δυστυχῶν δόμος Or. 70. οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος; ib. 1096. cf. El. 605. εἰς παῖδα δυστυχοῦντα Hip. 1264. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾷν Her. 940. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 2. διὰ τέλους δυστυχῶν Bel. fr. XVI. 15. αἰεὶ δυστυχῶν ib. 17. τῷ δυστυχοῦντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 1. δυστυχοῦντα ἀσθενῆ τίθησι Phi. fr. XII. 2. τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεὸς Or. 214. δυστυχοῦσι δεσπόταις Hip. 287. ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι Al. 1019. δυστυχοῦντας ὠφελεῖν Iph. A. 984. et δυσ. ὠφελῶν ib. 1008. δυστυχοῦντας εἰσορῶν Ion. 968. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν Her. F. 1225. vid. etiam Hip. fr. XIV. 3.

Δυστυχής. τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 87. cf. Fr. inc. B. 11. 2. ἄνδρα δυστυχῆ Ph. 882. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. δυστυχὴς θεωρὸς ὢν Hip. 807. ταχὺς ᾅδης ῥᾷστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ ib. 1047. εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς Al. 688. γέρων καὶ δυστυχὴς An. 1203. cf. v. 1215. τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ Sup. 380. πρὸς τοῦ δυστυχοῦς γεραίρεται ib. 552. δυστυχῆ σ' ἔτρεφον ib. 918. δυστυχὴς βίος Iph. T. 851. θάνατος δυστυχὴς Tr. 1167. φίλοι εἰσὶν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες; Her. F. 559. ἅτερος δυστυχὴς ib. 1403. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. λόγους δυστυχεῖς ib. 852. τοὺς μὴ δυστυχεῖς Sup. 179. οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεστέροις οὐ φρονοῦσιν εὖ Iph. T. 352. δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν ib. 500. γάμους δυστυχεῖς El. 49. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους ib. 1005. δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Antiop. fr. XXIII. 2. δυστυχὴς γυνὴ Hec. 785. et Med. 1250. δυστυχῆ ἀκτῖνα Ph. 4. μὴ δυστυχὴς εἶναι δόκει Med. 602. τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῆδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ An. 65. γυναικὶ δυστυχεῖ ib. 327. δυστυχὴς καθίσταμαι ib. 386. γυναῖκα δυστυχῆ ib. 634. δυστυχῆ τύχην Tr. 471. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, οὐ νεωστὶ, δυστυχεῖς Hip. 343. οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν Ion. 400. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. τὸ δυστυχὲς τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων Iph. A. 1342. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν Tr. 634. τὸ δυστυχὲς ἡ 'υγένει' ἀμύνεται Her. 303. ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχὲς Hel. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. ἄφιλον τὸ δυστυχὲς Her. F. 561. οὐδεὶς οἶδεν δυστυχοῦς ἀριθμὸν Chry. fr. IV. 2. ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς Pol. fr. III. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχὲς ejusd. fr. V. 3. τὸ δυστυχὲς βίου Fr. inc. CL. 2. δυστυχῆ πηδήματα

Or. 263. ἐπὶ πρόσωπα δυϛυχῆ Ph. 1693. οἰκτρὰ τὰ δυϛυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυϛυχῆ Sup. 778. μέλαθρα δυσσεβῆ καὶ δυϛυχῆ Iph. T. 694. τἀμὰ δυϛυχῆ ib. 958. λέκτρα δυϛυχῆ Tr. 740. πάντ' ἔχȣσα δυϛυχῆ Hel. 292. τὰ πρόσθε δυϛυχῆ Ion. 1457. πάντα δυϛυχῆ τὰ σὰ Her. F. 1143. δυϛυχέϛερον γάμον Tr. 357. πρὸς τὸ δυϛυχέϛερον Or. 605. δυϛυχέϛερον γένος Inus fr. VIII. 2. δυστυχεϛάτῳ προσέπεσα κλήρῳ Tr. 291. ἄνδρα δυϛυχέϛατον Hel. 571. ἀγῶνες δυϛυχέϛατοι Ph. 1488. δυϛυχεϛάτην σὲ ὁρῶ Hec. 582. δυϛυχεϛάτας φυγᾶς Ph. 1714. δυϛυχεϛάτη γυνὴ An. 6. ὦ δυϛυχεϛάτα ib. 139. τὴν δυϛυχεϛάτην ξένων ϛρατείαν Sup. 22. ὦ γεραιὰ δυϛυχεϛάτη γύναι Tr. 1269.

Δυϛυχία. δυϛυχία δώματος Ph. 1489. σᾷ δυϛυχίᾳ δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1142. δυϛυχίαν καθελεῖν Sup. 67. ἀχαλίνων ϛομάτων—τὸ τέλος δυϛυχία Bac. 387. ἐπὶ δυϛυχίᾳ ib. 1366. δυϛυχίᾳ βροτείῳ El. 741. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυϛυχίαισιν Ion. 1505.

Δυϛυχῶς. δυϛυχῶς θανȣ́μεθα An. 577. δυϛυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. Κυκλωπίαν γνάθον—δυϛυχῶς ἀφιγμένοι Cy. 93.

Δυσφημεῖν. τί με δυσφημεῖς; Hec. 182. δυσφημεῖν ἅζομαι θεὰν Her. 600.

Δύσφημος. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. δυσφήμȣς φάμας Hec. 195.

Δυσφορεῖν. λύπη—δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425.

Δυσφόρητος. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343.

Δυσφόρμιγξ. δυσφόρμιγγα ξείνων αἱμάσσȣσ' ἄταν Iph. T. 224.

Δύσφορος. δύσφορα κακὰ Hec. 1085. ταῦτα φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα Al. 620. δύσφορα ὀνείδη Cy. 295.

Δυϛφρονεῖν τοῖς παρεϛῶσιν κακοῖς An. 1235.

Δύσφρων. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 287. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. δύσφρονες λύπαι ib. 1043.

Δυσφύλακτος. δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο An. 729.—ȣ̓́τ' ἄλλο δυσφύλακτον ȣ̓δὲν, ὡς γυνὴ Dan. fr. XIII. 2. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931.

Δυσχείμερος. πέτρον δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον Cresph. fr. XIII. 4.

Δύσχειμος. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 15. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων Sup. 962.

Δυσχερής. δυσχερὲς ψαύειν νοσȣ̃ντος ἀνδρὸς Or. 790. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. τί σοι τὸ δυσχερές; Med. 733. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας Ion. 398. ὁ αἶνος δυσχερέστερος λόγων Hip. 484.

Δυσχλαινία. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423.

Δύσχορτος. ἀξείνȣ πόντȣ δυσχόρτȣς οἴκȣς ναίω Iph. T. 219.

Δυσώνυμος. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. τὸ δυσώνυμον γένος An. 1190. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 1.

Δώδεκα. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρȣμένας Al. 433. δώδεκα ϛόλοι ναῶν Iph. A. 277. δώδεκ' εὐϛροφωτάταισι ναυσὶν ib. 293.

Δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX.

Δωδωναῖος. πρὸς Διὸς μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887.

Δωδώνη. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989.

Δῶμα. Πολυμήϛορος πρὸς δῶμα Hec. 7. ὅτȣ δῶμ' ἑϛίαν τ' ἀφίξομαι ib. 353. σαίρειν δῶμα ib. 363. εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίϛῳ πυρὶ ib. 620. δῶμα πατρὸς ib. 1077. δῶμα νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ἀνοιγέτω τις δῶμα ib. 1561. πατρῷον δῶμα πορθήσεις; ib. 1595. πρὸς δῶμα Φοίβȣ Ph. 35. σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν ib. 68. εἴσβα δῶμα ib. 201. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. δυστυχία δώματος ib. 1489. δώματος εἴσω Med. 100. ἄλγεσι δώματος ib. 137. δῶμα τυράννων ib. 140. δῶμα νυμφικὸν ib. 378. δῶμα βασίλειον ib. 960. δῶμ', ἐν ᾧ—οἰκήσετ' αἰεὶ ib. 1022. ἄφνω προσελθὼν δῶμα ib. 1205. τύραννον δῶμα Hip. 843. δῶμα Θησέως ib. 861. δῶμα ὄλβιον Al. 287. et Hel. 731. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. δῶμα Νηρῆδος An. 161. ποῖον ἔπρησα δῶμα; ib. 390. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. δῶμα

Μενέλεω Iph. T. 521. ἀμφὶ δῶμα θεᾶς ib. 1307. ȣ̓κ οἶσθα δῶμα τȣ̓μόν; Rh. 269. συνέχει δῶμα Bac. 391. ἐντὸς δώματος ib. 548. δῶμα Πενθέως ib. 606. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα ib. 623. δῶμα ἔῤῥηξεν χαμᾶζε ib. 633. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν ib. 1307. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. δῶμ' ἐμὸν πέρσας ib. 697. ἅπαν θεȣ̃ μοι δῶμα Ion. 315. ȣ̓́πω δῶμ' ὑπερβαίνει ib. 514. δῶμα συγχέας ib. 615. ἐπεισελθὼν δῶμα ib. 814. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. δῶμ' ὅταν τȣ̓μὸν μόλῃ ib. 1021. δῶμα ἐςιȣ̃ται ib. 1464. Πλȣ́τωνος δῶμα νέρτερον Her. F. 808. θύελλα σείει δῶμα ib. 905. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς ib. 1280. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα El. 691. δῶμ' ὀνήσων ib. 1025. βελτίον' ἂν τέκοιμι δώματι τέκνα Meleag. fr. IX. 3. δῶμα γαίας κλειςὸν Pel. fr. III. 2. δῶμα πλȣ́τῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. τί χρέος ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. ὦ δῶμα Or. 356. et Bac. 1023. ὦ δῶμα ἐμὸν Med. 645. πλȣσίοις ἐν δώμασιν Hec. 624. πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντι ib. 965. δωμάτων πάρος ib. 1049. Ph. 1277. συμφορὰν δωμάτων Or. 61. βᾶσα δωμάτων ἔσω ib. 301. cf. Med. 1019. Hip. 1155. Iph. A. 440. Her. F. 747. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. πρὸ δωμάτων ib. 479. 1504. et 1541. Tr. 897. Her. F. 525. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. ἀπόντ' ἐκ δωμάτων ib. 572. ἐκλιπόντα δώματα ib. 925. πέλας δωμάτων εἶναι ib. 1214. ἐπὶ δώμασι ςαθεὶς ib. 1255. ἀμφὶ δώματα ib. 1312. τηλȣρὸς ȣ̓̃σα δωμάτων ib. 1325. εἰ Ἀργείȣς ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν ib. 1533. ὕφαπτε δώματα ib. 1618. χρόνια λέκτρα τάμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ȣ̓κ ἔρημα δώματα ib. 282. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν ib. 286. ὁ ἐν δώμασι πρέσβυς ib. 330. δώμασιν Οἰδιπόδαο ib. 356. πατρὸς δωμάτων πρȣ̓σκεψάμην ib. 476. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα ib. 609. κατὰ δώματα ib. 820. ἐν πύλαισι δωμάτων ib. 1074. δώμαθ' ἱππείȣ θεȣ̃ ib. 1701. ȣ̓κ ἔς' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος Med. 77. δωμάτων εἴσω ib. 89. et Bac. 825. vid. etiam Ion. 1273. Her. F. 955. ἔρυμα δώμασι Med. 597. δωμάτων ἐξώπιος ib. 624. cf. Al. 549. ἐξέπεμψέ νιν δωμάτων Med. 1285. τυράννων δώμασιν ib. 1298. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 579. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι ib. 623. ὄλβον δωμάτων ib. 626. et 633. ἔξω δωμάτων ib. 1156. Al. 511. κακȣ̃ δώμασι προκειμένȣ Al. 836. δώματα ναίειν ib. 870. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ȣ̓̃σ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἄκληςˊ ἄδȣλα δώμαθ' ἑςίας λιπὼν ib. 594. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων ib. 773. δωμάτων πύλας ib. 952. ὀλβίοις ἐν δώμασιν Sup. 5. δώματ' Ἀργείας χθονὸς ib. 9. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. πλεονεξίαν δωμάτων ib. 509. δωμάτων ἐμῶν λάτριν ib. 868. Δαρδάνȣ πρὸς δώματα ib. 881. ἐπὶ νοσȣ̃σι δώμασιν Iph. T. 680. δωμάτων ἔξω ib. 724. ἐν ᾗσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. σοῖς ἀραία δώμασιν ib. 778. ἡ πυλωρὸς δωμάτων ib. 1153. τȣ́σδ' ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ib. 1222. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. τὸ θῆλυ σπέρμα—ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. βασίλεια ἀμφὶ δώματα ib. 60. δώματ' ἐκλελοιπέναι ib. 217. δώματα Πενθέως ib. 595. δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν ib. 624. ἐκ Βάκχας ἄγων δωμάτων ib. 637. ἔξιθι πάροιθε δωμάτων ib. 912. πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα ib. 1147. δωμάτων ἐφεςίȣς Cy. 369. ἣν δώματ' οἰκήσητε πατρὸς Her. 312. τίκτει τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν Hel. 8. ἐρυμνῶν δωμάτων ib. 68. ἀγλάϊσμα δωμάτων ib. 289. τάδ' οἰκεῖ δώματα ib. 467. ȣ̓̃ τάδ' ἐςὶ δώματα ib. 787. δώματ' ἀναπληρȣμένȣς ib. 913. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων ib. 1110. ἐκπερᾷ δωμάτων ib. 1401. ἔχειν ἐν δώμασιν γυναῖκα ib. 1423. καθαρὰ ἡμῖν δώματα ib. 1446. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. ἐν τοῖς αὐτȣ̃ δώμασιν κακὸς φανεὶς ib. 370. δωμάτων εὐπραξίαι ib. 566. δωμάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα ib. 810. λείπει με τοῖσδ' ἐν δώμασιν Her. F. 44. δωμάτων πέλας ib. 139. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ ib. 287. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. πατρῴοις δώμασιν ib. 600. δώματ' εἰς

ᾄδε ib. 610. χρυσε δώματα πλήρη ib. 645. θνατῶν δώματα ib. 652. κόμιζ' ἐκ δωμάτων ib. 720. Μεσῶν δώματα ib. 791. ἀπόπρο δωμάτων ib. 1082. ἐν δώμασι θνήσκει El. 8. δωμάτων πατρῴων φυγὰς ib. 209. cf. v. 588. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος ib. 381. οἰκεσιν εὖ δώμαθ' ib. 387. εἰδὼς δωμάτων χρείαν ib. 404. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα ib. 723. κατὰ δώματα ib. 726. ἄμειψον δώματα ib. 750. λαβεῖν πατρῷα δώματα ib. 810. προςατεῖν δωμάτων ib. 932. ἠρημένων δωμάτων ib. 1009. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν ib. 1034. τοῖσδε δώμασι κοιράνε Dan. 52. εκ ἔςι δώμασιν κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 3. οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Bel. fr. XV. 4. την κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. τὰ τῆς γυναικὸς κρατεντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. παῖδες χρηςοὶ— δώμασι καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 3. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. I. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ὦ δώματα Hip. 1074. ὦ δώματ' Οἰδίπε Ph. 1351. ὦ δώματ' Ἀδμήτεια Al. 1.

Δωρεά. αἱ παρὰ σε δωρεαὶ Epist. IV. vid. etiam Epist. V.

Δωρεῖσθαι. ὅ σοι δωρεμεθα Hec. 537. et Iph. A. 1572. ταῖσδε σὲ δωρεῖται χοαῖς Or. 117. ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται An. 152. τετοις σὲ δωρεμεθα Sup. 1167. αἷμα γῇ δωρήσεται Tr. 382. τήνδε πόλιν χρησμῷ Λοξίε δωρήσομαι Her. 1028. δωρεῖται σὲ αὐτε γεγῶτα Ion. 1534. ε βελομαι πλετεντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. φίλων χρυσὸν δωρεμένων Sup. 875.

Δώρημα. δώρημα κάλλιςον θεῶν Med. 637. δώρημα Κύπριδος Hel. 889. δώρημ' Ἀθάνας Ion. 1428. νερτέρων δωρήματα Or. 123. χρίσω φαρμάκοις δωρήματα Med. 789. σῶν τέκνων δωρήματα ib. 1188. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1074. θεᾶς δωρήμασιν Her. F. 612.

Δωρικός. ἀντὶ Δωρικῆς, sc. κοπίδος El. 836. Δωρικὰς τριγλύφες Or. 1372.

Δωρίς. Δωρίδος ὅρμον αἴας Hec. 450. Δωρὶς κόρα ib. 934. δελαι Δωρίδος χθονὸς Tr. 234. Δωρὶς πόλις Ion. 1590. εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν El. 819.

Δῶρον. θανάτε δῶρον εκ αἰσχρὸν πόλει δώσων Ph. 1020. δῶρόν μοι ε δίδως, ὃ χρῆν Hip. 334. δέχομαι φίλον δῶρον Al. 377. δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 181. νικηφόρε δώρε τύχοιτε ib. 1558. κάλλιςον δῶρον δέχεσθαι Rh. 192. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. σχολῆς τὸ δῶρον ib. 911. δῶρον ἄλλως Ion. 537. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμε eod. vers. δίπτυχον δῶρον θεᾶς ib. 1010. δῶρα Λοξίε Or. 268. δῶρα Κλυταιμνήςρᾳ ib. 1437. κακε ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν εκ ἔχει Med. 618. δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν ib. 784. πέμψω αὐτῇ δῶρα ib. 947. ε τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. πείθειν δῶρα καὶ θεὲς λόγος ib. 964. εἰς χεῖρα δῶρα δέξασθαι ib. 973. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. δέξῃ δῶρα ib. 1154. δώροις ὑπερχαίρεσα ib. 1165. δῶρα πικρὰ Hip. 1411. ἠες ἔχεσα δῶρα Al. 290. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172. ποίων δώρων κόσμον εκ ἐπέμψαμεν; ib. 403. τὰ ἐμὰ δῶρα Hel. 367. δῶρα δαιμόνων ib. 669. ἃ ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω Her. F. 1326. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352.

Δῶρος, *filius Xuthi* Ion. 1590.

E.

Ἒ, partic. exclamandi cum dolore, semper duplicatur, ἒ, ἒ Ph. 128. Sup. 1074. Hel. 165. 667. et 668. et El. 150. et cum spir. asp. ἓ, ἓ Hip. 208. et 1355. Sup. 85. Iph. T. 147. et Tr. 169. 279. 1216. 1302. et 1317.

Ἔα, partic. indignationem et admirationem exprimens, Hec. 501. 733. et

1116. Or. 277. 478. et 1573. Med. 1005. Hip. 905. et 1391. An. 897. Sup. 92. et 395. Iph. A. 317. 644. et 1132. Iph. T. 1157. Rh. 574. et 729. Tr. 298. Bac. 1279. Cy. 221. Hel. 71. 548. et 1193. Ion. 241. 540. et 1549. Her. F. 514. 525. 1089. et 1172. El. 341. et 558. interdum duplicatur, ἔα, ἔα Hip. 856. Rh. 675. et 885. Tr. 1256. Bac. 644. Her. 73. Ion. 154. et 170. Her. F. 815. El. 747. et Pol. fr. I. 1.

Ἐᾶν. *τίς σῶμα τὐμὸν ὐκ ἐᾷ κεῖσθαι;* Hec. 501. *τόδ' ὐκ ἐᾷ με* ib. 587. *ἡμεῖς ὐν ἐῶμεν* ib. 729. *ἐῶ τῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν* Or. 27. *ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν* ib. 238. *ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας* ib. 325. *σκῆπτρ' ἐᾷ σ' ἔχειν πόλις;* ib. 437. cf. Ion. 660. *ζῆν ὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς* Or. 438. *εἰς ὀμμάτων ὄψιν ὐκ εἴων περᾶν* ib. 512. *ἔα δ' ὑπ' ἀςῶν καταφονευθῆναι* ib. 535. et 624. *ἔασον* ib. 633. et Hip. 521. et 1416. *ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ'* Or. 658. *κτανεῖν ὔτε σ', ὔτε σύγγονον, εἴα* ib. 898. *τὰ παρόντ' ἔα κακὰ* ib. 1028. *ἐῶ τῦτο* ib. 1145. *Ἄργυς Ὀρέςην ἔα κρατεῖν* ib. 1660. *ὐκ ἐᾶν—δυστυχῆ καθεςάναι* Ph. 86. *ἀπαλλαγεῖσα νυθετημάτων μ' ἔα* ib. 595. *ἔα τὰ λοιπὰ* ib. 1215. *τί μ' ὐκ εἴασας—ἀπελθεῖν;* ib. 1223. *ὔκυν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν* ib. 1583. cf. v. 1620. *ἐᾶν ἄκλαυςον, κ. τ. λ.* ib. 1628. *νεκρῷ λυτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα* ib. 1661. *τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν* Med. 314. *μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν* ib. 340. *ἐᾷ Ἰάσων;* ib. 707. *ἔασον αὐτὺς* ib. 1057. *ἔα μ' ἁμαρτεῖν* Hip. 323. *κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν* ib. 668. *ὥστ' ἄνδρα θανεῖν ἐᾶσαι* ib. 1334. *ὐδ' εἴασέ με γήρᾳ καταφθινεῖν* Al. 624. *τήνδ' εἰάσατε γυναῖκ' ὀθνείαν*, sc. *θανεῖν* ib. 648. *με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρὸν* ib. 732. *τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα* ib. 795. *Πηλέα ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ* Φ. An. 22. *ὐδὲ ῥανίδ' ὑπ. δρόσυ τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς* ib. 227. *ἣν χρῆν σ'—ἐᾶν αὐτῦ μένειν* ib. 609. *τίκτειν παῖδας ἐχθίςυς ἐᾷς* ib. 660. *ὐκ ἐάσει σε δωμάτων ἐκπεσεῖν* ib. 876. *εἰσφοιτᾶν ἐᾶν γυναῖκας* ib. 946. *ὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα* ib. 1009. *ὐκ ἐῶσί με* Sup. 122. *ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρὺς* ib. 531. *ἔα γέ τε* Iph. A. 671. *ἡ τύχη μ' ὐκ ἐᾷ* ib. 858. *γυναῖκας μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾶν* ib. 1381. *ἔα σῶσαί μ' Ἑλλάδα* ib. 1421. *ὔκυν ἐάσω σε θανεῖν* ib. 1431. *ὐκ ἐῶ ςάζειν δάκρυ* ib. 1467. *τὴν τύχην ἐᾶν χρεὼν* Iph. T. 489. *ἔα τὰ μητρὸς* ib. 927. *πολεμίυς ἄνευ μάχης φεύγειν ἐᾶσαι* Rh. 104. *ὅς σ' ὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα* ib. 120. *ςρατὸν εὕδειν ἐῶμεν* ib. 124. *Τροίαν ἐᾶσαι πεσεῖν* ib. 398. *τὰς Ἕκτορος εὐνὰς ἔασον* ib. 606. *τάδ' ἐάσω* Tr. 361. *ἐᾶτέ με κεῖσθαι* ib. 466. *ἐῶ ςόμα* ib. 690. *τὰς Ἕκτορος τύχας ἔασον* ib. 693. *τὸν μόρον Ἑλένης ἐᾶσαι* ib. 877. *ἔα τὸ χρυσίον* Cy. 160. *ὅτι τάδ' ὐκ εἴων φέρειν* ib. 229. *ὐδὲ πνεῖν ἐῶ, κ. τ. λ.* ib. 621. *ὐκ ἐᾷ θεὸς ξένοις ἀρήγειν τήνδε πόλιν* Her. 426. *τὰ ἀμήχαν' ἐᾶν* ib. 707. *ὐκ ἐᾷ σὰ* ib. 805. *σωφρόνως εἴασσας οἰκεῖν Ἄργος;* ib. 1008. *μήθ' αἷμ' ἐάσῃς ςάξαι* ib. 1041. *ὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς* Hel. 625. *μαντείας ἐᾶν* ib. 760. *σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοςῆσαι* ib. 1031. *θανεῖν ἔασόν μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ* ib. 1107. *τί τὸν θανόντα ὐκ ἐᾷς;* ib. 1245. *τὸν μηκέτ' ὄντ' ἐᾶν* ib. 1305. *ἔα με ἐντάφια δῦναι νεκρῷ* ib. 1419. *τὺς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμυς* ib. 1445. *εἰ μή μ' ἐάσεις* ib. 1647. *ὐ μὲν ὖν σ' ἐάσομεν* eod. vers. *ἐᾶν χρὴ ταῦτα* Ion. 390. *ἔα ἐμαυτῷ ζῆν* ib. 646. *σιγῶντ' ἐᾶν* ib. 1383. *ὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον* ib. 1600. *ἔασον ἡμᾶς ἐξελθεῖν χθονὸς* Her. F. 214. *ὐδ' εἴα νιν κακῶς δρᾶν* ib. 828. *ἐάσατε λαθέσθαι κακῶν* ib. 1044. *τὰ δ' ἄλλ' ἔα* ib. 1125. *ἐμὲ ὐκ ἐᾷ νόμος* ib. 1361. *ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα* El. 379. *βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ* ib. 400. *τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ* Æol. fr. XIX. 1. cf. Dic. fr. I. 7. *ὐ ποτ' εἴων Σθένελον τῆς δίκης σ' ἀποςερεῖν* Alcmen. fr. I. 1. *παῖδας ὐκ ἐῶ νόθυς λαβεῖν* And. fr. XXIV. 1. *ἐᾶν κρατεῖν* Cress. fr. XI. 2. *τοιάνδε χρὴ πρόσπολον ἐᾶν* Inus fr. X. 1. *ὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν* Melan. fr. XII. 5. *τί τὺς θανόντας ὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι;* ejusd. fr. XIX. 1. *ὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν* Pal. fr. II. 9. *βαρβάρυς ἐᾶν λέγειν* Phi. fr. IX. 2. *τὰ κατ' οἴκυς—ἐᾷ* Fr. inc. XXXV. 2. *τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς*

ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2. ἔα με—κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. ȣ̓κ ἐῶν—παῖδ' ἄγειν Iph. A. 892. ȣ̓κ ἐῶντος, sc. ἐμȣ̃ Cy. 232. τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ Her. 176. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. τὴν θεὸν ἐάσας Her. F. 1129. ȣ̓κ ἐάσων σε θανεῖν Iph. A. 1428. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ȣ̓κ ἐάσομαι; ib. 331. καίπερ ȣ̓κ ἐωμένοις Iph. T. 1344.

Ἐάνπερ Med. 727. Hel. 1077. et sæpius.

Ἐατέος. ἐατέος ὁ πλȣ̃τός ἐϛ' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. ȣ̓κ ἐατέον Ph. 1216. κακῶς σ' ȣ̓κ ἐατέον κλύειν Her. F. 173.

Ἕβδομος. βȣ̃ς ἕβδομος Er. fr. XVII. ταῖς ἑβδόμαις ἐν πύλαισιν Ph. 1141.

Ἕβρος, nomen fluvii. ἀργυροῤῥύταν Ἕβρον Her. F. 387.

Ἐγγελᾶν. ἣν σὺ μὴ 'γγελᾷς Med. 1362. ȣ̓κ ἐγγελᾷς γέροντα βαϛάζων νεκρόν; Al. 727. εἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ Fr. inc. CXLIV. 1. ἐγγελῶν ἐμοὶ Med. 1355. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες Rh. 815.

Ἐγγελαϛὴς τῶν ὁμιλȣ́ντων Hip. 1000.

Ἐγγενής. ἐγγενὴς ὢν Rh. 404. et ȣ̓κ ἐγγ. ὢν Ion. 63. ȣ̓δὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες Rh. 413. ἐγγενῆ κηδείαν Sup. 134. ȣ̃σαν ἐγγενῆ Ion. 293. et El. 313.

Ἐγγίνεσθαι. αἴσθημά τι κἂν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτȣ̀ς γάμȣς Ion. 1524.

Ἐγγράφειν. ἔγγραψον ὅρκȣς Sup. 1201. λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα Iph. A. 113. cf. v. 324. et Iph. T. 760. 763. et 787.

Ἐγγυᾶν. Ζεὺς ἠγγύησε Iph. A. 703.

Ἐγγύθεν. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 489. τἀγγύθεν μεθεὶς Rh. 482. ἐγγύθεν ὁρωμένων Ion. 586. ἐγγύθεν ποδὸς ib. 612. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Ἐγγὺς Ph. 599. et Sup. 761. ἦ γὰρ ἐγγύς ἐϛί πȣ; Hec. 1124. ἐγγὺς ὢν Or. 1626. Rh. 641. et Hel. 1311. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. ἐγγὺς θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς ib. 887. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ ib. 1652. ὄμματος ἐγγὺς Med. 101. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφȣς ib. 1278. ἐγγὺς ϛέγης ib. 1293. αὐτὸς ȣ̓ παρȣ̃σι κἀγγὺς ὢν φίλοις Hip. 1001. δακρύων ἐγγὺς τόδε ib. 1070. ἣν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος Al. 674. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεϛὼς ib. 1014. ἐγγὺς Πλειάδος Iph. A. 7. παρὼν ἐγγὺς ib. 465. ᾅδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. ἐγγὺς ἕϛηκα φόνȣ ib. 720. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ φρενῶν ib. 815. ἐγγὺς ἦϛαι Rh. 613. ἐγγύς πȣ κεῖσαι κλήρȣ Tr. 186. ἐγγὺς οἴκων Bac. 7. τόδ' ἐγγὺς—ἐφάπτεται ὕβρισμα ib. 777. κακȣ̃ ἐγγὺς ὢν ib. 1111. τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας Her. 37. ἐγγὺς ἀγὼν ib. 722. ἐγγὺς ἀλκίμȣ δορὸς ib. 815. ἐγγὺς μανιῶν ib. 904. ἐγγὺς πάτρας Hel. 412. ἐγγὺς χθονὸς ib. 545. γαίας ȣ̓́τ' ἄγαν πρόσω, ȣ̓́τ' ἐγγὺς ib. 1594. λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τίς ἐγγύς; ib. 1106. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2. ἡ δίκη ἐνταῦθά πȣ 'ϛὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8.

Ἐγείρειν. κτύπον ἐγείρετε Or. 1353. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον Iph. A. 624. Κίλικας Παίων ϛρατὸς ἤγειρεν Rh. 541. Λυκίȣς—ἐγείρειν καιρὸς ib. 544. cf. v. 563. ἢν ἐγείρῃς, sc. τῶν πολεμίων τινὰς ib. 572. μὴ τὸν εὖ διϊαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ȣ̓κ ἐγείρεσθαί σε χρή; Rh. 643.

Ἐγερτέον. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690.

Ἐγερτὶ Rh. 524.

Ἐγκαθηβᾶν Hip. 1096.

Ἐγκαθιδρύειν. Ἀθηνῶν ἐγκαθιδρῦσαι χθονὶ, sc. ἄγαλμα Iph. T. 978.

Ἐγκαθίζεσθαι. ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο Hip. 31.

Ἐγκαθιϛάναι. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη βροτοῖς ἐγκαταϛῆσαι An. 269. Μυκήναις ἐγκαταϛήσω σε πάλιν Iph. T. 982.

Ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997.

Ἐγκαίειν. ὀβελȣ̀ς ἐγκεκαυμένȣς πυρὶ Cy. 392.

Ἐγκαλεῖν. ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ Rh. 878. εἴ τι τοῖσί γ' ἐγκαλεῖ ξένοις Her. 252. ȣ̓ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5.

Ἐγκάπτειν. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις Cy. 625.

Ἐγκαρτερεῖν. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;

An. 261. ἐγκαρτερήσω θάνατον Her. F. 1351.

Ἐγκατάκλειςος. ἐγκατάκλειςον (fœm) δόμοις Dan. 39.

Ἐγκατοικεῖν. κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Antiop. fr. XXXII. 6.

Ἐγκείρειν. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ El. 108.

Ἐγκεῖσθαι. οἶσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ θρήνοισι, κ. τ. λ. An. 91. cf. Iph. T. 144. ὄνειδος ἔγκειται δόμων An. 785. πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα Hel. 276. οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς ib. 930. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις Ion. 181. ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίᾳ Fr. inc. LXXXI. 9. ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τȣτον πλȣτον Epist. V.

Ἐγκέλαδος, *nomen gigantis.* Ἐγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα Cy. 7. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908.

Ἐγκερτομεῖν. μάτην ἐγκερτομῶν Iph. A. 1006.

Ἐγκέφαλος. κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. ἐγκέφαλον ἐξέρρανε Cy. 401. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2.

Ἐγκλείειν. ἐγκλείετε Hec. 1284.

Ἔγκλημα Or. 764.

Ἔγκληρος. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἔγκληρον σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. ἔγκληρα πεδία Her. F. 468.

Ἐγκλίνειν. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5.

Ἐγκονεῖν. ἐγκονῶμεν Hec. 507. ἐγκονεῖτε Her. F. 521.

Ἐγκρίνειν. τίν' ἄνδρ' ἄριςον ἐγκρίναιεν ἄν; Her. F. 183. ἐν τοῖσι μωροῖς τȣτον ἐγκρίνω Phaëth. fr. III. 1.

Ἐγκροτεῖσθαι. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτȣμεναι Iph. T. 1368.

Ἐγκύκλιος. ἐγκυκλίοις πνοαῖς Iph. T. 429.

Ἐγκυκλȣ̃ν. ἐγκυκλȣ̃ντ' (i. e. ἐγκυκλȣ̃ντε, in dual.) ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τȣ̃ χθόν' ἐγκυκλȣμένȣ αἰθέρος Bac. 292.

Ἐγκύμων. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ὡς ἐγκύμων εἴληπται ib. 57.

Ἐγξύειν. εἴ τις ἐγξύσῃ θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 1.

Ἔγρεσθαι. ἔγρεσθε Rh. 532. et 533.

Ἐγχεῖν. ἔγχει, *infunde,* Cycl. 553. ἔγχευον νῦν ib. 565. et ἐγχέω, eod. vers.

Ἐγχειρεῖν. ȣ̓κ οἶδ', ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ Med. 377.

Ἔγχος. ἔγχος φέρειν Hec. 15. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. δι' ὀμφαλȣ̃ καθῆκεν ἔγχος ib. 1422. ὅτȣ τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. τὸ ἔγχος ςένων Sup. 22. ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἔγχος ὑπομεῖναι ib. 462. ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυςαι τόδε ib. 576. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον ib. 793. ȣ̓ σοὶ μόνῳ ἔγχος ἐςὶν Her. 376. ἔγχει πάνοπλος Hel. 1332. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ' Ion. 1305. λαβὼν ἔγχος Her. F. 233. ἔγχος ἐπίλογχον ib. 1003. πρόχειρον ἔγχος βαςάζȣσα El. 696. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. πτερωτὰ ἔγχη Her. F. 1098.

Ἐγχρίπτεσθαι. ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218.

Ἐγχώριος. τὸν ἐγχώριον Ion. 1167. συλλέγων ἐγχωρίȣς Iph. T. 303.

Ἐγῷδα. vid. εἴδειν.

Ἔδειν. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244.

Ἐδεςός. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεςῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20. ἄλλων ἐδεςῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.

Ἑδνάζεσθαι. ἑδνάσομαι θυγατέρα Hel. 939.

Ἕδνον. ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. πολλοῖς σὺν ἕδνοις ib. 153. cf. v. 874.

Ἕδος. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων Or. 1247. τὸ Διὸς πολύαςρον ἕδος Ion. 870. ἕδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527. δαιμόνων ἕδη Her. 104.

Ἕδρα. ȣ̓χ ἕδρας ἀγὼν Or. 1292. Πέλοπος ἐπὶ προπ. ἕδραν ib. 1441. θεᾶς Νηρηΐδος ἀγλαὸν ἕδραν An. 135. ἐγώ σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξαναςήσω ib. 261. τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν ib. 303. ἕδρας ἀπεςράφη Iph. T. 1165. βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ὄμματος ἕδραν ib. 554. διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. νάσȣ οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. ȣ̓ράνιον ἕδραν ib. 1078. et Ion. 715. Πιερία

Μέσειος ἕδρα Bac. 408. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέϛηκε ib. 926. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον ib. 929. καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. εἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε ib. 603. τῆσδ' ἕδρας ἀποϛατεῖ ib. 631. μνήματος λιπȣσ' ἕδραν Hel. 322. τιμῶν μαντεῖον ἕδραν Ion. 130. ȣρανȣ ὑπὸ μέσσαν ἕδραν Her. F. 404. περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458. θερμὰν ἀελίȣ χρυσωπὸν ἕδραν ib. 740. μεσομφάλȣς ἕδρας ναίων Or. 590. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. ἐν ἕδραισι ib. 1450. γονυπετεῖς ἕδρας Ph. 300. ἐπὶ τὰς ἀνύδρȣς Ἀμμωνιάδας ἕδρας Al. 114. et ita ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734. ἕδρας σκοτίȣς Al. 123. πατρῴων οἴκων ἕδρας Iph. T. 136. κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. Περγάμων ἕδρας Tr. 557. Πέλοπος ἕδραι ib. 1099. Πανὸς ἕδρας Bac. 950. ναῶν (templorum) ἕδρας Cy. 289. ἀϛέρων οἰκῶν ἕδρας ib. 352. εὔθριγκοι ἕδραι Hel. 70. τάφȣ εἰς ἕδρας ib. 535. cf. v. 803. τύμβȣ κενὰς ἕδρας ib. 1194. γαίας μεσσήρεις ἕδρας Ion. 910. θεηλάτȣς ἕδρας ib. 1306. τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν Her. F. 51. ȣκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. δυϛήνȣς ἕδρας ib. 1214. πρὸς ἕδρας ϛατίζȣσι El. 315.

Ἑδραῖος. κάθησ' ἑδραία An. 265. ἑδραίαν ῥάχιν Rh. 783.

Ἕδρανον. εἰς ἕδρανα λάϊνα Tr. 539.

Ἕδρασμα. Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Ἑδώλιον. εἰς τὰ 'δώλια τῆς νηὸς Cy. 237. ἐν μέσοις ἑδωλίοις Hel. 1587.

Ἕζεσθαι. ταπεινοὶ ἕζονθ' (i. e. ἕζοντο) Or. 1412. ἑζόμεσθα δὴ ἱκέται Her. 345. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζοντο Hel. 1590. ἡ δ' ἕζετο Ion. 1202. ἑζώμεσθα El. 109. ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. δρυὸς—ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1518. Διὸς παρὰ θρόνον—ἑζόμεναι Pelei fr. II.

Ἔθειρα. κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. βακχεύȣσα ἔθειρα βρομίων ib. 1380. ὀρθίȣς ἐθείρας ib. 638.

Ἐθέλειν. ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ Or. 922. εἰ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος Hip. 618. Κύπρις ἤθελ', ὥστε γίγνεσθαι τάδε ib. 1327. ὃν ἤθελον Al. 286. ȣκ ἠθέλησα ζῆν ib. 288. ȣκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμȣς ib. 566. ȣκ ἠθέλησας θανεῖν ib. 647. cf. v. 724. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες ib. 1135. ȣδ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον Sup. 769. τῇ 'ρετῇ ȣκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες ib. 1021. ἤθελ' ἐκβαλεῖν νιν ἀπ' ȣρανȣ Bac. 290. ὁποῖος ἤθελε ib. 478. τὸν γέροντα ȣδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε ib. 1310. ὅτ' ȣκ ἠθέλετε, sc. σωφρονεῖν ib. 1340. ἡμᾶς ἤθελε κτανεῖν Her. 13. ȣκ ἤθελ' ὀρθὸς προσβῆναι Hel. 1572. ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σὸν El. 910. cf. v. 913. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον And. fr. VI. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν Antig. fr. XIV. 1. φθονεῖϛθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. ὅπȣ μὴ ἐθέλοιμι Epist. V. τοῖς ἐθέλȣσι μαντεύεσθε Ion. 99.

Ἐθίζειν. τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. πείθεσθαι εἴθισμαι σέθεν Iph. A. 726. ἄνδρ' εἰθισμένον Antiop. fr. VII. 3. ȣκ ἐθισθεὶς ταῦτα Bel. fr. XVII. 9. ἔθη ȣκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Ἔθνος. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974. πόλεις καὶ ἔθνη Epist. IV.

Ἔθος. ἔθος τόδ' εἰς Ἕλληνας ἐξελεξάμην Sup. 340. ἔθη ȣκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Εἰ, partic. notat 1) *si*, passim per totum Eurip. 2) *utinam*, Hec. 836. Or. 1100. 1209. 1580. 1582. et 1614. Hip. 1410. Al. 91. et 1075. Sup. 369. et 1144. Iph. T. 1221. Rh. 464. et El. 663. qua significatione plerumque γὰρ habet adjunctum. 3) *num, an*, Hec. 988. et 992. Or. 50. et 289. Ph. 37. et 1091. Med. 184. et 941. Al. 49. Andr. 889. Sup. 1044. Rh. 77. Her. 645. et 791. et El. 238. 4) *etsi, quanquam*, Or. 295. Ph. 1459. Med. 393. et 577. Hip. 1101. An. 637. Iph. T. 1477. et sæpius. 5) *quod*, Iph. A. 686.

Εἶα, partic. exhortandi, Or. 1060. Ph. 977. 997. et 1702. Med. 401. 820. et 1242. Iph. A. 111. et 435. Iph. T. 1423. Tr. 880. Hel. 1445. Her. F. 622. 704. et 833. et Syl. fr. VII. 1.

Εἰάζων Chry. fr. V.

Εἴδειν, vel εἰδεῖν. ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε Hec. 1149. ἵν' εἰδῇς ib. 1243. An. 590. et Tr. 1029. et ἵν' εἰδῇ Hip. 729. εἴδετε Or. 128. ὡς ὂν ἂν εἰδῇς ib. 533. ὡς εἰδῇ τόδε ib. 1350. ἵν' εἰδῇς λόγȣς ἐμȣ̀ς ib. 1443. cf. v. 1628. ὡς ȣ̓ν ἂν εἰδῆτε Ph. 1004. εἰ καὶ τὰ πρὸς τȣ́τοισιν εἰδείης κακὰ ib. 1356. εἴδετε τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1252. Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας An. 37. ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχὰς Sup. 622. ὡς ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμȣ͂ λελεγμένα Iph. A. 1426. cf. Rh. 420. πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 86. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμὲ ib. 1041. ὡς εἰδῇς Ion. 35. ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμȣ͂ ib. 804. ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδείην πάρος Her. F. 617. ȣ̓κ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν Chry. fr. II. 2. εἰδέτωσαν ἡμᾶς—χαίροντας Epist. II. δȣ́λειον ἦμαρ εἶδες Hec. 56. ἂν δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον ib. 90. ἣν ȣ̓κ εἶδον Or. 80. ȣ̓ πώποτ' ἄλλην—εἶδον ἑςίαν ib. 359. εἶδον ἄςεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας ib. 759. ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. ἃ εἶδον Ph. 96. ἐς ȣ̓́δας εἶδες—ἐκπεπνευκότας ib. 1157. εἶδες τὸ τόλμημα ib. 1670. εἶδον ὄμμα νιν ταυρȣμένην Med. 92. εἴδομεν ib. 654. ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων ib. 1043. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. οἷον εἶδον μέλος ib. 879. ἔργοις ἂν εἶδες τȣ̀ς κακȣ̀ς ib. 1024. ἀςέρ' Ἀθήνας εἴδομεν εἴδομεν —ἱέμενον ib. 1124. ἱερὸν εἴδομεν κῦμα ib. 1206. δεινὰς ἂν εἶδες πυῤῥίχας An. 1136. ἐμπύρων εἶδες φλόγα Sup. 155. εἶδον αὐτῶν—τολμήματα ib. 844. τὸν Ἀχιλῆα εἶδον Iph. A. 210. θανȣ͂σαν εἶδε καὶ βλέπȣσαν ib. 1612. πῶς εἴδετ' αὐτȣ́ς; Iph. T. 252. δισσȣ̀ς εἶδε νεανίας ib. 264. ὡς εἴδομεν δίπαλτα ξίφη ib. 323. τάδ' εἶδον αὐτὴ ib. 901. ȣ̓ παῖδες εἶδον Tr. 377. κᾀκεῖνα εἶδον πεσόντα ib. 479. τοῖσδε εἶδον ὄμμασιν κατασφαγέντα ib. 482. εἶδε γαῖαν, εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 851. εἶδες ἂν ἢ πλευρ'—ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 739. ὡς εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον ib. 1093. εἶδον Αὐτονόην ib. 1226. εἶδες αὐτήν; Cy. 154. τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον ib. 270. ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον Her. 391. τλημονεςάτην σὲ εἶδον ib. 571. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. εἶδες σὺ τὴν δύςηνον; ib. 116. ȣ̓ πώποτ' εἶδον προσφερεςέραν δέμας ib. 566. cf. v. 569. τȣ̀ς κειμένȣς νεκρȣ̀ς ἂν εἶδες ib. 1622. εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις Her. F. 595. εἶδον ἄνδρα γενναίȣ πατρὸς κ. τ. λ. El. 369. ἆρ' εἶδες τοιόνδε πάθος Epig. I. 2. ὅτε ἐχρῆν, ȣ̓κ ᾔδετε Bac. 1343. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. πȣ͂ θυγατρὸς—ἴδω πόσιν ib. 470. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀςῶν ib. 744. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον ib. 1357. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει κ. τ. λ. ib. 1541. ςράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον Ph. 91. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. δεινὸν θέαμ' ἰδεῖν ib. 1167. δυσμαθὴς ἰδεῖν ib. 1196. ὡς ἴδω διπλȣ͂ν κακὸν ib. 1315. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν ib. 825. ἴδω, τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει ib. 865. ἴδε γὰρ, ἴδε βλέφαρον, κ. τ. λ. Al. 399. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας ib. 499. πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς An. 101. μὴ —σοί μ' εὖ φρονȣ͂σαν ἴδῃ ib. 146. γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν ib. 1124. ἴδετε κακῶν πέλαγος Sup. 824. ἐρημίαν ἴδω μελάθρων ib. 1095. Ἀχαιῶν ςρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν ib. 428. ἴδετ' Ἰφιγένειαν, κ. τ. λ. ib. 592. μή τις σ' ἴδῃ ςείχȣσαν ἐπτοημένην ib. 1029. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι ib. 1341. ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς ib. 1430. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίςῃ ib. 1588. ὃν ἰδεῖν θέλεις Iph. T. 1293. πλῆθος ἄπλαςον ἰδεῖν Rh. 310. σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν ib. 381. ἴδε σώματος ἀλκὴν ib. 382. ἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ib. 759. βȣ́λει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ib. 809. ἴδοις ἂν

ἡδέως ib. 813. ὅταν σώφρονας Βάκχας ἴδῃς ib. 938. πολύκρανος ἰδεῖν δράκων ib. 1015. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρυργίαν ib. 1060. ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν ib. 1201. ȣ̓δ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον ib. 1242. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. φέρ' ἴδω Cy. 8. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν ib. 457. πρὶν ἂν σέ γε ϛέφανον ἴδω λαβόντα ib. 556. ἴδετε τὸν γέροντα Her. 75. πρὶν ἂν θανόντ' ἴδῃ τις ib. 866. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατȣ̃ντα ib. 883. κατθανόντ' ἰδεῖν Hel. 903. ὡς μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν Ion. 286. ὅταν —εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ ib. 679. ἴδετε, ὡς γοργῶπες—ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν ib. 600. ὡς ἴδω νεκρὸν πίπτοντα ib. 731. ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια El. 1178. πῶς ἔτλας φόνον ἰδεῖν; ib. 1219. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγονα Æol. fr. XX. I. καλὸν πόντȣ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος ib. 7. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. τὴν ἐπιϛείχȣσαν ἡμέραν ἰδεῖν Fr. inc. LXXXI. 7. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. τοσȣ́τȣς ἐϛὶ τρόπȣς ἰδεῖν Fr. inc. B. 14. 11. τῇ δ' ἰδὼν (sc. δῶμα) καταϛένω Or. 357. ȣ̓κ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ ib. 527. ἄθροισμ' ἰδὼν ib. 872. θεᾶσθαι χρὴ τὸν προϛάτην ἰδόνθ' (i. e. ἰδόντα) ib. 910. εἰ γὰρ τȣ̃το κατθάνοιμ' ἰδὼν ib. 1100. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. σημεῖ' ἰδὼν Ph. 144. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμȣ̀ς θεῶν ib. 370. πρὸς κασιγνήτην ἰδὼν ib. 1451. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—Hip. 1265. ὄμμ' ἰδὼν δακρυῤῥοȣ̃ν Al. 829. ὦ κακὰ παθὼν ἰδών τε An. 1215. ἰδὼν— ἁρμάτων ὄχον Sup. 680. ὥστε τερφθείης ἰδὼν Iph. A. 418. σ' ἀπ' ὅσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ ib. 477. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. cf. Ion. 1437. μηδ' ἰδὼν ὄναρ Iph. T. 518. ἰδών νιν Tr. 988. αὔτ' ἰδὼν ib. 1171. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357. πικροτάτȣς ἰδόντι δεσμȣ̀ς ib. 634. τȣ̃τ' ἰδὼν ὄναρ Cy. 8. δείν' ἰδὼν ib. 374. Ὕλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 844. ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως ib. 850. ἰδὼν δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. ἰδών νιν παρόντας ib. 1557. τὸ σχῆμ' ἰδὼν Ion. 240. ὄρνιν ἰδών τιν' ȣ̓κ ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596. τὰ μυϛῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν ib. 613. πρὸς τὰς διαίτας—ἰδόντας Fr. inc. CLXI. 3. ἰδȣ̃σά σ' ὄμμασι Or. 1020. τετρωμένȣς ἰδȣ̃σα Ph. 1440. ἐλθόντα νιν— ἰδȣ̃σα Hip. 27. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδȣ̃σα Sup. 731. ἰδȣ̃σα πάντων μέγιϛον ἄλγος ib. 785. πικρὰν ἰδȣ̃σα δυσελέναν Iph. A. 1316. ȣ̓κ ἰδȣ̃σα φῶς Tr. 636. γραφῇ ἰδȣ̃σα ib. 682. τȣ̀ς θυλάκȣς ἰδȣ̃σα Cy. 182. ἱέρακ' ἰδȣ̃σαι An. 1142. ἰδȣ̃σαι τȣ́σδ' ἠλλοιωμένȣς Sup. 944. τότ' εἴσομεν An. 441. 2) *med.* ᾧ καλλίϛȣς εἰδόμαν—πώλȣς Iph. A. 218. πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν ib. 254. ναυβάταν εἰδόμαν λεὼν ib. 295. εἰδόμαν νάϊον πόρευμα ib. 299. ὅσσοις εἰδόμην Hel. 121. ἥδ' ȣ̓δὲν οἶδεν Hec. 674. οἶσθ' ȣ̃̓ν, ἂν λέξαι—θέλω; ib. 998. ȣ̓κ οἶδα ib. 999. Ph. 416. Med. 1010. Iph. A. 1116. Tr. 712. Ion. 943. οἶσθ' ȣ̃̓ν, Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ἵνα ϛέγαι; Hec. 1008. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάϛασιν; ib. 1266. οἶδ', ἃς ἔλεξας Or. 409. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν ib. 1180. οἶδ', ἥν ἔθρεψεν Ἑρμ. μάτηρ ἐμὴ ib. 1184. ȣ̓ γὰρ οἶδα μᾶλλον ib. 1333. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς ib. 1360. τὰ ὕϛερον ȣ̓κέτ' οἶδα ib. 1498. οἶδα τȣ̀ς ὡπλισμένȣς Ph. 146. ἐγῷδα κείνȣς τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. ὥσπερ οἶσθα σὺ ib. 866. ἐγῷδα τήνδε Med. 39. ȣ̓δὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν ib. 62. σάφ' οἶδα ib. 94. cf. v. 963. et 1066. et Her. 387. οἶδα πολλȣ̀ς βροτῶν, κ. τ. λ. Med. 215. εὕρημα ȣ̓κ οἶσθα ib. 716. τοιάδ' οἶδα φάρμακα ib. 718. ȣ̓κ οἶδ' ἄν, εἰ πείσαιμι ib. 941. cf. Al. 49. ȣ̓κ οἶδ' ἐλέγχȣσα Hip. 271. ȣ̓δέν τι μᾶλλον οἶδα ib. 344. Al. 525. ȣ̓κ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'· οἶδα δ' ȣ̓χ, ὅπως φράσω ib. 1091. ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων; ib. 1315. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. ȣ̓κ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμȣ̃ Sup. 518. ȣ̓κ οἶδε γάμȣς Iph. A. 129. ἦ γὰρ οἶσθ', ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι; ib. 325. ȣ̓κ οἶδ', ὅπως φῶ τȣ̃το ib. 643. ȣ̓κ

οἶδ', ὅ, τι φῄς, οὐκ οἶδα ib. 652. οἶσθ' οὖν, ὃ δρᾶσον ib. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. πάντ' οἶδα Iph A. 1141. et El. 693. τὴν παρθένον οὐκ οἶδεν, οὗ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583. ἓν τοῦτ' οἶδα Iph. T. 247. οὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακὸν ib. 477. ὅν γ' ἐγᾦδα ib. 544. οἶσθ', ὃ δράσω; ib. 759. οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω; ib. 1203. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδὲν ib. 1205. ἄυπνος οἶδα τλὰς Rh. 442. οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ib. 689. ξυμφορὰν οἶδ' ὁρῶν ib. 800. οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς Ὀδυσσέας ib. 866. τὸ σὸν οἶσθα Tr. 292. οὐδὲν οἶδε τῶν αὑτῆς κακῶν ib. 637. ἐγώ νιν οἶδα ib. 894. οἶδά σοι μισουμένη ib. 898. οὐκ οἶσθα ib. 1172. οὐκ οἶσθα, ποῦ ποτ' εἶ λόγων Bac. 358. οὐκ οἶδα τοὔπος τοῦτο ib. 1268. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. οἶσθ' οὖν, ὃ δράσεις; ib. 131. νῦν οἶδ' ἄμεινον ib. 646. οἶδα οὐ λόγῳ μαθὼν Her. 5. μάντις οἶσθ' ἄρ' οὐ καλὸς τάδε ib. 65. οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι ib. 199. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν ib. 200. βαρυνθεὶς οἶδα ib. 205. οἶσθ', ὅ μοι σύμπραξον; ib. 452. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις ib. 935. οἶσθα Κεκροπίας πέτρας ib. 936. οἶσθα γηγενῆ μάχην; ib. 987. οἶδα κατακτανὼν Κρέοντα Her. F. 166. σαφῶς οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων ib. 1108. τὰ 'ν πόλει κακὰ οὐκ οἶδα El. 299. οὐδεὶς οἶδεν οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν, οὔτε δυστυχοῦς Chry. fr. IV. 1. εἰδέναι γνώμην στρατοῦ Hec. 218. τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους ib. 893. cf. v. 1001. et 1006. ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι Or. 259. cf. El. 894. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 478. τόδε εἰδέναι θέλω ib. 745. οὐχ ἅπαντα εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. cf. Iph. T. 1295. οὐ καιρὸς εἰδέναι τάδε Med. 80. εἰδέναι τι ποικίλον ib. 300. χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ ib. 676. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. εἰδέναι βουλοίμεθ' ἂν Al. 138. οὐ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. οὐ χρή τοι τάδ' εἰδέναι κόρας Iph. A. 671. τάδε πόθεν φῂς εἰδέναι ib. 890.

ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ἐδόκουν οὐκ εἰδέναι ib. 956. οὐ χρή σ' εἰδέναι Rh. 683. δυστόπαστος εἰδέναι Tr. 885. ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. τόσον εἰδέναι σ' ἐχρῆν Her. 649. βούλομαι εἰδέναι ib. 945. πρὶν οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι ib. 929. εἰδέναι πρόθυμος ib. 1539. τὸ μὴ εἰδέναι—νοσοῦντα Antiop. fr. XXIV. 2. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν, ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. εἰδότ' ἠρόμην Or. 1183. οὐκ εἰδὼς Ph. 53. et Rh. 658. εἰδὼς αὔτ' ἐτειρόμην Al. 423. εἰδώς τι ib. 1110. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων An. 960. ὁ Μουσᾶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065. εἰδότος ἄνακτος Iph. T. 1048. τελετὰς θεῶν εἰδὼς Bac. 74. εἰδὼς οὐκ ἀριθμὸν Her. 997. εἰδὼς οὐδὲν Hel. 624. et El. 952. ὡς μὴ εἰδόθ', ἥτις μ' ἔτεκεν Ion. 313. ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω λόγους El. 292. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. ποθεινὸν εἰδὼς τοῦτο κτῆμα Dan. 31. εἰδόσιν ὀνείδισας Hec. 670. ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν Iph. T. 575. τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσι θεοῖς ib. 1233. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν ib. 973. οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα Or. 1320. εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον Rh. 935. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. ᾔδειν τάδε Rh. 952. ᾔδειν, ἅ μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. πορθμὸν οὐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. πάλαι ᾔδειν σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει ib. 645. οὐδεὶς τάδ' ᾔδει Ion. 1187. cf. v. 1361. ᾔδεισθα δῆτ' ἀνόσιον γῆμας γάμον El. 926. ἰδοὺ τὸν αἰσχρῶς ζῶντα Al. 958. ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι Iph. A. 191. ἴδεσθε τὰν Ἰλίου—ἑλέπτολιν ib. 1510. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ἴδεσθε Her. 29. et Her. F. 1029. φίλων εὐτυχίαν ἰδέσθαι Her. 896. ἴδεσθε τὴν πανοῦργον Ion. 1279. ἴδεσθε τάδε τέκνα Her. F. 1032. αἰθέρ' ἰδέσθαι Bel. fr. I. 3. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip. 663. θεοὶ εἴσονται τάδε An. 257. Δελφὶς εἴσεται πέτρα ib. 999. εἴσῃ μωρίᾳ φρενῶν τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους Iph. A. 394. εἴσῃ σὺ ib. 675. et absque σὺ Hel. 817. τάχ' εἴσεται σίδηρος Iph. A. 970. παρὼν

εἴσῃ λόγον Rh. 142. τȣτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι Hel. 332. εἴσῃ τάδε ib. 1311. τὸ ἐμὸν εἴσεται Ion. 709. ȣκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον El. 346. εἴσῃ μοι χάριν; And. fr. V.

Εἶδος. εἶδος εὐπρεπεςάτη Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεςάτη γυνὴ Al. 334. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889. ὕφηνα τόδ' εἶδος Iph. T. 817. τȣμὸν εἶδος ἐκπαγλȣμένη Tr. 929. εἶδος θνητὸν Bac. 53. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 11. αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ ib. 270. ȣ̓ ταὐτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων Ion. 585. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. εἶδος ἀξίȣς τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1.

Εἴδωλον. πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον Ph. 1538. εἴδωλον ἔμπνȣν Hel. 34. εἴδωλον ἦν ib. 588. ἀντέδωκ' εἴδωλον ib. 689. εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας ib. 1150. εἴδωλον Ἑλένης El. 1283.

Εἴθε, partic. optandi, *utinam*, Hec. 1066. Ph. 166. Med. 1. Hip. 230. 1074. 1078. 1111. 1387. et 1415. Al. 457. 539. 722. et 1105. An. 293. 524. 863. et 1183. Sup. 821. et 1026. Iph. A. 666. Iph. T. 439. Rh. 105. et 367. Tr. 208. et 1100. Bac. 1250. Her. 52. 731. et 740. Hel. 1494. Ion. 151. El. 282. et 1061. Er. fr. I. 58. Hip. fr. III. 1. et Fr. inc. CXL.

Εἰκάζειν. τί θηρσὶν ὑμᾶς εἴκασε; Ph. 423. εἴκαζε· κοινόν ἐςιν εἰκάζειν τάδε Iph. A. 845. εἰκάσαι πάρα Rh. 284. εἰκάσαι μοι πάρεςι ib. 802. cf. Hel. 428. εἰκάζω ἄταν Tr. 165. ὡς εἰκάσαι Bac. 1076. εἰκάζομεν ταῦτα Her. 677. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. ȣ̓δέποτ' εὐτυχίαν κακȣ̃ ἀνδρὸς—βέβαιον εἰκάσαι χρεὼν Bel. fr. VI. 3. ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι Bac. 940. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. δέμας εἰκασθὲν Al. 350.

Εἰκάς. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Εἴκειν. συμφοραῖς εἴκειν Sup. 167. ὀργῇ εἶξα Hel. 79. εἴκειν ὀδȣ̃ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. σοφοῖσιν εἴκειν Her. F. 300. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ Fr. inc. XXX. 1. τὸν εἴκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. ȣ̓ βασιλεῦσιν εἴξας Her. 368. ἔοικας Hel. 585. ὡς ἔοικας Med. 337. Iph. T. 591. et Hel. 799. ὡς ἔοικε Hec. 229. 766. 781. et 1252. Or. 854. et 1577. Ph. 409. Med. 522. Hip. 1090. Al. 1009. Sup. 157. et 396. Iph. A. 461. Iph. T. 1417. Rh. 631. et 807. Tr. 614. Bac. 605. Her. 260. Hel. 1193. Her. F. 36. 502. et 1357. El. 636. Æol. fr. XXIII. 1. et Fr. inc. B. 12. 2. ὡς ἔοικέ μοι An. 552. ἔοικα πράξειν ȣ̓δὲν Hec. 813. ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακὰ Or. 766. ἔοικε λέξειν τἀκεῖθεν ib. 848. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν θεὸς ib. 1435. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1231. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει An. 823. ποίμνας δεσπόταις ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν Rh. 268. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν; ib. 483. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ ςρατεύματι ἔοικεν ib. 746. Βρομίȣ πόλιν ἔοιγμεν (pro ἐοίκαμεν) εἰσβαλεῖν Cy. 99. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ὡς ἔοιγμεν ib. 681. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F. 318. πατράσιν ἐοικέναι Antig. fr. X. 1. ȣ̓δὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. ὡς εἴξασιν, pro ἐοίκασιν Iph. A. 848. et Hel. 504. ȣ̓χὶ πρὸς τȣ̃δ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν Or. 538. ȣ̓κȣ̃ν σὲ φράζειν εἰκὸς Ph. 986. εἰκός ἐςιν, εὔνοιάν σ' ἔχειν Med. 345. τὰς ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκὸς ib. 871. cf. v. 909. ὥσπερ εἰκὸς ib. 1386. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπȣς Hip. 615. cf. v. 1434. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. Βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν Iph. T. 903. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. τῷ θεῷ ȣ̓κ ἀπιςεῖν εἰκὸς Ion. 557. ȣ̓τ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. εἰκὸς δὲ παντὶ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν Fr. inc. CLXVII. 3. ὡς εἰκὸς ἦν Epist. V. ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις Iph. A. 1134. μύθοις εἰκότ', ȣ̓δ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375.

Εἰκῆ. πρὸς πέδον κάρα εἰκῆ βαλȣ̃σαι Bac. 685. κράτιςον εἰκῆ ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379.

Εἰκοβολεῖν. ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ Fr. inc. CLVIII. 4.

Εἰκότως. εἰκότως θυμȣμένοις Hec. 403. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν Or. 735. εἰκότως ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. εἰς τὸ τῆς θεȣ͂ γ' ἐξένευσας εἰκότως ib. 1186. εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις ib. 1214. πῶς ȣ̓χ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι; Ion. 611. ἐμȣ͂ ταράσσων εἰκότως φρένα ib. 1538. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 2. εἰκότως ἄν τις νομίσειεν Epist. V.

Εἰκώ. ἄψυχον εἰκὼ σώματος Med. 1162. εἰκὼ Τιτάνων ποικίλλȣσα Iph. T. 222. εἰκώ τ' ἐν ἴσοις ib. 816. εἰκȣ͂ς ἡδείας πατρὸς κέκτησθε Tr. 1178. ἐχθίςην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ φόνιον Hel. 72. εἰκȣ͂ς Διὸς κόρης ib. 76.

Εἰκών. ἦλθεν εἰκὼν Her. F. 1002. παρθένȣ εἰκόνα τινὰ And. fr. XXIX. 1. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239.

Εἰλαπίνη. ἐπὶ εἰλαπίναις Med. 193. ἐπεὶ ἔπαυσ' εἰλαπίνας Hel. 1353.

Εἰλάτινος. ὕλαν εἰλατίναν Hec. 632. λάβετε εἰλατίνας πλάτας Hel. 1477. ῥοθίοις εἰλατίνοις Iph. T. 407.

Εἰλείθυια. σὲ Εἰλείθυιαν ἱκετεύω Ion. 453. cf. Tel. fr. I. 7.

Εἰλεῖν. κύκλῳ εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Or. 358.

Εἰλικτός. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 40.

Εἰλίσσειν. ȣ̓κ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἱλίξεις Or. 171. εἱλίξαι νῶτον Tr. 116. θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα Ph. 3. νιφόβολον ὄρος ἱερὸν εἱλίσσων ib. 242. τὸ λαμπρὸν εἱλίσσȣσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος Iph. A. 1571. λίμναν εἱλίσσȣσαν ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. εἱλίσσȣσα ἡλίκων θιάσȣς ib. 1145. εἱλίσσȣσαι καλλίχορον Her. F. 690. εἱλίξας δέμας Ph. 1185. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. ἐν κύκλῳ κανȣ͂ν εἵλικτο βωμȣ͂ Her. F. 927. εἱλισσόμενος αἰὼν ib. 671. δελφὶς πρώραις εἱλισσόμενος El. 437. παρὰ ψάμαθον εἱλισσόμεναι Iph. A. 1055. εἱλισσομένας Μαινάδας ἄξει Bac. 571. βόςρυχος εἱλιγμένος Thes. fr. V. 7.

Εἷμα. ὑφ' εἵματος Hec. 342. ἀνθηρὸς εἱμάτων ςολῇ Iph. A. 73. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. πάλλευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17.

Εἰν, pro ἐν. εἰν αἰθέρι Iph. A. 768. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Εἴναγχος Rh. 501.

Εἶναι. ȣ̓δ' ἀδώρητος φίλων ἔςαι πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. τȣμὸν ἔςαι ib. 52. ἔςαι τι νέον ib. 83. ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς ib. 150. εἰ ἔςι (*licet*) τοῖς δȣ́λοισι ib. 234. κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν ȣ̓κ εἴμ' ἔτι ib. 284. εἶεν ib. 313. Or. 772. Ph. 856. et 1609. Med. 386. Hip. 297. Al. 300. Sup. 772. et 1094. Iph. A. 454. et 1185. Iph. T. 342. et 467. Tr. 945. et 998. Hel. 767. Ion. 275. et 756. Her. F. 451. 1214. et 1358. El. 596. 618. 907. et 959. ἔςι τέκνα καὶ τῷδε Hec. 340. ματρὶ ȣ̓κ ἔςιν χαρὰ ib. 427. θανεῖν μοι εἴη ib. 498. σῖγα πᾶς ἔςω λεὼς ib. 532. ȣ̓κέτ' εἰμὶ δὴ ib. 683. ȣ̓κ ἔςιν ȣ̓δὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον ib. 805. ἵν' ῃ ποτε πείθειν ib. 818. ἔςιν, ἦ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι ib. 857. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἡνίχ' ἡμεῖς ȣ̓κέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. ȣ̓κ ἔςι, *non ita est*, Or. 307. et 1097. ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. ἄνευ πατρὸς τέκνον ȣ̓κ εἴη ποτ' ἂν ib. 553. παρ' ȣ̓δὲν αὐταῖς ἦν ἂν ib. 568. ἔςιν, ȣ͂ σιγὴ λόγȣ κρείσσων γένοιτ' ἄν· ἔςι δ', ȣ͂ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἄφιλος ἦσθ' ἄρα ib. 719. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. ὃς ἂν πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ῃ ib. 895. ὅτ' ȣ̓κέτ' εἶ ib. 1030. ἔςαι τάδε ib. 1041. σοὶ μὲν ἔςι πόλις, ἐμοὶ δ' ȣ̓κ ἔςι δὴ ib. 1076. τὸ γὰρ ἕτοιμόν ἐςιν, εἴγ' ἔςαι καλῶς ib. 1106. ȣ̓κ ἔςιν ȣ̓δὲν κρεῖσσον, ἢ φίλος σαφὴς ib. 1155. εὔφημος ἴσθι ib. 1327. ȣ̓κ οἶδ', εἴ μοι προσειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε Ph. 636. ἔςι σοι σωτηρία ib. 982. ȣ̓κέτ' εἰσὶν ἐν φάει ib. 1349. ȣ̓κ εἰσὶ δόμοι Med. 139. ȣ̓κ ἔςιν ἄλλως ib. 814. ἐσμὲν, οἷον ἐσμὲν ib. 889. οἴδ' ȣ̓κ ἔτ' εἰσὶ, *non amplius vivunt*, ib. 1370. et ita εἶναι sæpissime *vivere* denotat, e. c. Hip. 357. 778. 1162. et 1191. Al. 272. 278. 393. 524. et 528. An. 1074. Sup. 1099. Iph. T. 534. et compluribus aliis locis. εἰσὶν ἐν μȣ́σαις ἀεὶ Hip. 452. ἔςι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι ib. 705. ȣ̔͂νεκ' ἐςὶν ἐξ ἐμȣ͂ ib. 1259. ἔς' ȣ̓͂ν, ὅπως Ἀλκ. ἐς

γῆρας μόλοι; ἐκ ἔςι Al. 53. 54. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανἐσαν ἔςι σοι ib. 139. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα ib. 294. ἐδὲν ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. ἐδέν εἰμ' ἔτι ib. 391. cf. An. 1078. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχε Al. 475. ἐκ ἔςιν ἵππων δεσπόσαι ib. 489. ἐκ ἔςι τὲς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. σὺ ἐδὲν εἶ An. 642. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 769. τόδ' ἐκέτ' ἔςι σοι Sup. 432. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. πολύκλαυτος ἐσεῖται ib. 782. τί δῆτ' ἂν εἴη; ib. 843. σοὶ τόδ' ἐςὶν ἐξ ἐμἐ ib. 853. ὡς ἔςι γὰρ ὁ Λαέρτε γόνος; Iph. T. 533. μηδὲν εἶναι ib. 1058. εὖ εἴη τυχεῖν Rh. 594. ἐδ' ἔτ' ἔςι Τροία Tr. 1293. cf. v. 1323. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. ἐκἐν ἔτ' ἔςιν ἐν καλῷ; Her. 971. καθαρῶς ἔςαι βασιλεῦσιν ib. 1055. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ Hyp. fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. ἐδὲν ὢν τοπρὶν Sup. 425. ἐκέτ' ὄντας δόμες Hip. 869. ἐν τοῖς ἐκ ἔτ' ἐσι λέξομαι Al. 323. μνηςεύω γάμες ἐκ ὄντας Iph. A. 848. τῆς ἐκ ἔτ' ἔσης Hip. 863. cf. Al. 388. et Iph. T. 519. ἐδὲν ἐσα An. 134. ἐκ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων Med. 1311. et sic porro.

Εἰνάλιος. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. et εἰναλίαισι πλάταις Tr. 1095.

Εἵνεκα. τἐμἐ εἵνεκ' ἀθλίε βίε An. 409. δειλίας σῆς εἵνεκα Her. F. 210.

Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Εἰπεῖν. μή τιν' εἰπεῖν Hec. 138. ἃ εἶπον εἰς ἅπαντας ib. 303. καλῶς εἶπας ib. 382. τί σοι πρὸς Ἕκτορ', ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν; ib. 422. εἰπὲ ib. 517. εἶπον ἐν μέσοις τάδε ib. 531. ἐ καινὸν εἶπας ib. 670. τὰς αἰχμαλώτες εἶπας ib. 881. ἴδιόν τι βέλομαι εἰπεῖν ib. 979. εἰπὲ παῖδ', εἰ ζῇ ib. 986. εἰπὲ, πἐ 'σθ' ib. 1125. ὁ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὧδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. τίνα τύχαν εἴπω; ib. 154. τί ἄλλο γ' εἴπω; ib. 188. πῶς εἶπας; ib. 243. Ph. 1279. Al. 59. Iph. A. 1442. Cy. 687. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. εὖ γ' εἶπας ib. 386. cf. v. 637. Iph. A. 990. et 1408. Iph. T. 118. et 1325. Bac. 822. μὴ θάνατον εἴπῃς Or. 415. τί πρὸς τάδ' εἶπε; ib. 745. ἐδ' εἶφ' ὑπὲρ σἐ; ib. 1056. ὡς τἄλλα γ' εἶπας ib. 1212. δέλε τόδ' εἶπας Ph. 395. ἐ γὰρ εἰπεῖν ἐδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς ib. 898. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τί δ' ἄν τις εἴποι; ib. 969. πῶς εἴποιμ' ἄν; ib. 1179. τἐτ' εἰς ὕποπτον εἶπας ib. 1216. τίν' εἴπω μῦθον; ib. 1345. σὲ εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾷν Med. 272. τἐτό σ' εἰπεῖν ἔχω ib. 465. κάλλιςον εἶπας μῦθον ib. 1127. θαυμαςὸν εἶπας Hip. 278. δεινὸν σοφιςὴν εἶπας ib. 921. ἀρκἐσαν εἶπας αἰτίας ἀποςροφὴν ib. 1036. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανἐσαν ἔςι σοι Al. 139. τί δῆτ' ἂν εἴποις τὲς γέροντας, κ. τ. λ. An. 646. ὡς εἴποι τις ib. 930. τάχ' ἂν εἴποις Sup. 184. εἴπω τι σοί τε καὶ πόλει καλόν; ib. 293. εἶπεν εἰς πάντας τάδε ib. 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. εἶπον (jussi) πάντ' ἀφιέναι ςρατὸν Iph. A. 95. βέλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448. ὡς σώφρον' εἶπας ib. 1024. εἴφ', ἃ 'ν ἐρωτήσω σε, γενναίως ib. 1129. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον ib. 1347. τί τἀληθὲς ἐκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. τί δῆτα τόδ' εἶπας; ib. 1440. δίκαιον εἶπας Iph. T. 740. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. ἄπιςον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ὡς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. τί τἐδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον; ib. 94. σοὶ πάρεςιν εἰπεῖν ib. 359. πῶς εἴπω λόγον; Tr. 708. ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακὰ ib. 712. δι' αἰδἐς εἶπον Bac. 441. ῥᾴδιον εἰπεῖν τόδε ib. 461. εἴφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τὲς λόγες ἐλευθέρες ib. 774. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. εἰπὲ τἔνομα ib. 545. χαλεπὸν τόδ' εἶπας ib. 566. ὑπάρχει τόδ' εἰπεῖν Her. 183. γενναῖα τάδ' εἶπας ib. 465. πρὸς σἐ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος ib. 682. πρὸς ἅ γ' εἶπας, ἀντήκεσας ib. 1014. κακὸν τόδ' εἶπας Hel. 124. τίν' εἶπας μῦθον; ib. 478. ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας ib. 814. ἀδύνατον εἶπας ib. 1049. εὖ τόδ' εἶπας ib. 1069. cf. Ion. 1022. εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; Ion. 758. ἐς ἐς τὲς λόγες εἰπεῖν θέλω

ib. 1521. *τί πόλεμον εἶπας;* Her. F. 1134. *χρυσὸν εἶπεν* (*promisit*), *ὃς ἂν κτάνῃ* El. 33. *αἰσχρόν γ' εἶπας* ib. 275. *οἷ μοι τόδ' οἷον εἶπας* ib. 290. *μὴ πλῦτον εἴπῃς* Æol. fr. XIV. 1. *τῦτο εἰπεῖν ῥᾷον* Alex. fr. XIX. 2. *τὸ ῥᾷςον εἶπας* Ar. fr. XXXI. 2. *εἰπὼν ἀκέσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι* Iph. T. 964. *πολλὰ εἰπὼν* Rh. 39. *ὦ φίλτατ' εἰπὼν* Cy. 140. et *ὦ φίλτ.* *εἰπῦσα* Ion. 1488. *ὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν* Her. 369. *πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα* Inus fr. VI. 3. *εἰπῦσα συμφορὰς ἐμὰς* Hip. 596. *εἰπῦσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν* Ion. 667. etc.

Εἴπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. *εἴπερ ποτὲ* An. 554.

Εἴπως Med. 176. Hip. 871. et 1054.

Εἰργάθειν, *verb. poët.* Ph. 1182.

Εἴργειν. *εἴργειν ὄχλον τῆς παιδὸς* Hec. 605. *ἢ πλῆθος αὐτὸν—εἴργυσι* ib. 867. *εἶργε*, *prohibe* ib. 874. *ἅ σ' εἴρξει μὴ δόμων ἔσω περᾶν* Or. 1572. *ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεὸς* Al. 517. *τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ., ὐ ῥᾴδιον εἴργειν* ib. 1057. *μόλις νιν εἴργυσι φύλακες* An. 813. *τί με βρόχων εἴργεις;* ib. 846. *εἴργυσιν οἱ κρατῦντες* Sup. 18. *εἶργον ἡμᾶς τοξόται* Iph. T. 1377. *εἴργοις ςομάτων φθόνον* Rh. 343. cf. v. 458. *ἃς σὺ Βάκχας εἶρξας* Bac. 443. *εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος* Her. 340. *τίς νιν εἶργε συμφορά;* ib. 662. *εἴργει δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;* ib. 963. *ψαλμοί σ' εἴρξυσιν τόξων* Ion. 173. *εἴρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκυσιν* El. 1255. *ςάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων* Cresph. fr. IV. 10. *τὺς—πονηρὺς κλεῖθρον εἰργέτω ςέγης* Er. fr. II. 20. *πολεμίων εἴργων βέλη* Ph. 1081. *ἄντλον εἴργων ναὸς* Tr. 686. *δέσποιναν εἴργυσ'* (i. e. *εἴργυσα*) *ἀγχόνης* An. 817. *κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθα* Hel. 295. *εἰργόμεσθα τάφυ* ib. 557.

Εἰρεσία. *ὅταν εἰρεσίᾳ πελάζῃ* Iph. A. 766. *παρὰ εἰρεσίᾳ μαςῶν* Tr. 569. *εἰρεσίᾳ φίλα* Hel. 1469.

Εἰρήνη. *τὴν καλλίςην θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες* Or. 1683. *εἰρήνη τἀκεῖθεν τέκνοις* Med. 1004. *ὅσῳ πολέμυ κρεῖσσον εἰρήνη* Sup. 488. *Εἰρήνη βαθύπλυτε* Cresph. fr. IV. 1. *φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν* Bac. 419. *εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει* Her. 372.

Εἱρκτή. *εἱρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν* Bac. 497. *σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς* ib. 549.

Εἴρων *τῇ φύσει* Fr. inc. B. 14. 6.

Εἷς, μία, ἕν. *εἷς ἀγὼν* Or. 1244. *εἷς ἀνὴρ ὐ πάνθ' ὁρᾷ* Ph. 752. *εἷς ὢν* ib. 901. *ὐ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν* An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. *εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς* An. 407. *ἑνὸς ἁ δύναμις* ib. 484. *ὧν εἷς ἐγὼ δύςηνος* ib. 615. *εἷς μετ' ἄλλων μυρίων* ib. 698. *ὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς* ib. 699. *ῥυθμὸν ἕνα κακῶν* Sup. 94. *ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς* ib. 405. et 411. *κρατεῖ εἷς* ib. 431. *μνηςήρων ἕνα* Iph. A. 68. *εἷς τριῶν δυσδαιμόνων* ib. 1137. *μάχῃ πολλοῖσιν εἷς;* ib. 1358. *εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων* ib. 1394. *ἐπὶ πλεῖςον ἄνδρ' ἕνα ἐλθόντα* Rh. 946. *διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς* Tr. 498. *νεὼς πίτυλος εἷς* ib. 1123. *ἑνὸς μόχθυ* ib. 1150. *εἰ φευξόμεσθ' ἕν' ἄνδρα* Cy. 198. *πόνων πλείςων μετέσχον εἷς ἀνὴρ* Her. 8. *ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν* ib. 328. *εἷς μυ λόγος* ib. 799. *δῦλα πάντα, πλὴν ἑνὸς* Hel. 283. *δυοῖν κακοῖν ἕν' ὄντα χρῆσθαι* ib. 738. *εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν* Her. F. 220. *ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπυργήσῃ διπλᾶ* ib. 328. *ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα* ib. 825. *εἷς νεοσσὸς* ib. 982. *ἄνδρ' ἕν', εἷς ὢν, ὐ δυνήσεται κτανεῖν* El. 337. *τρισσῶν βιότων ἑνὶ κρίνω νίκην μίαν* Bel. fr. XVI. 3. *εἷς τις ἐςὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος* Dic. fr. VIII. 1. *πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα* Inus fr. VI. 3. *ἑνὸς ἔρωτος ὄντος ὐ μί' ἡδονὴ* Œd. fr. XV. 1. *πῶλον ἂν δίδως ἕνα* Sci. fr. V. 1. *τῆς τύχης ὐχ εἷς τρόπος* Fr. inc. LXXIII. 2. *μί' ὖσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων* Or. 264. *μίαν πονήσας ἁμέραν* ib. 655. *πλείςυς Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μία* ib. 741. *ψυχὴν μίαν* ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. *δίκη μία* Or. 1244. *μί' ἔςιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας* Ph. 897. *αἰχμὴν εἰς μίαν* ib. 1279. *πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν* Med. 247. *μίαν ἡμέραν* ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. *γυναικῶν τῶν ἄλλων μία* Med. 945. *μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναῖκα* κ. τ. λ. ib. 1282. *μίαν ψυχὰν* Hip. 258. *ὕνεκα ψυχῆς μιᾶς* ib. 721.

ψυχῇ μιᾷ ζῆν Al. 715. cf. v. 886. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. εἰς μίαν βλέποντες Κύπριν An. 179. μιᾶς κληδόνος ib. 562. ἐν μιᾷ πυρᾷ Sup. 936. ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μί' οὖσα Iph. A. 1390. ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. παρθένον μίαν ib. 562. τρεῖς μία τύχη ἔχει ib. 1065. Μουσῶν μιᾶς Rh. 393. συγγόνων μία ib. 891. διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν Tr. 368. μίαν τριῶν Ἐριννῦν ib. 457. μί' εὐφρόνη ib. 660. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. μιᾶς γυναικὸς χάριν ib. 776. et Cy. 282. Κάδμου θυγατέρων μιᾷ Bac. 915. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν Cy. 163. στεφάνων οὐ μία χροία ib. 515. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. μιᾶς συμφορᾶς ib. 790. παρθένων μίαν γαμεῖ Hel. 6. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην ib. 274 μιᾷ ὁδῷ ib. 771. μί' ἐστιν ἐλπὶς ib. 821. μίαν χέρα ib. 1540. θεῶν μιᾶς Ion. 3. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. οὐ ψήφῳ μιᾷ ib. 1223. ῥίζης μιᾶς ib. 1576. μίαν νῷν δὸς χάριν Her. F. 321. ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. μιᾶς χειρὸς ib. 938. et 1139. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ ib. 1393. ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ El. 1026. μία ἄτη ib. 1306. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. εἰς μίαν βάσιν Thes. Fr. V. 12. ἦμαρ ἓν Hec. 285. et Her. F. 306. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς Hec. 835. ἓν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοῤῥοθεῖ Or. 529. ἓν ἀνθ' ἑνὸς δοῦναι ib. 650. μνῆμα ἓν ib. 1053. ἕν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἑνὸς οὐ σφαλέντες ib. 1151. ἑνὸς εἰ λαβοίμεθα ib. 1172. εἰς ἓν συνήγαγον ib. 1640. ἕν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. ἓν μέγιστον ib. 394. εἰς ἓν συνελθὼν ib. 465. ἕν ἐστιν ἡμῖν ἀργὸν ib. 773. ἓν εἰπὲ ib. 1090. ἓν τῶν ἀποῤῥήτων ib. 1662. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἕν τι μοι πρόσαντες Med. 381. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος ib. 585. εὐδαιμονήσει οὐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία ib. 952. ἓν τὸ πάντων λοίσθιον ib. 1105. ἓν εὕρημα Hip. 715. ἓν οὐκ ἐπίστασθε ib. 919. ἑνὸς ἄθικτος ib. 1002. ἓν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν ib. 1021. πάρεστι οὐχ ἓν, ἀλλὰ πολλά μοι στένειν An. 96. ἕν σου δέδοικα ib. 362. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον Sup. 409. ἓν δεῖ μόνον μοι ib. 594. ἓν οὐκ ἐρήσομαί σε ib. 846. ἕν μοι φύλαξον Iph. A. 538. ἕν γ' ἀκοῦσασα ib. 1005. πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἓν συντεμοῦσα ib. 1249. ἓν τοῦτ' οἶδα Iph. T. 247. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει ib. 487. εἰ ἕν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται ib. 999. συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν ib. 1016. ἑνὸς μόνου δεῖ ib. 1052. φῶς ἓν ἡλίου Rh. 447. τοὔνομα ἓν Tr. 425. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404. ἓν πάντων γνῶμα ib. 408. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης Hel. 748. ἐστί' εἰς ἓν ἦν ib. 1551. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. ἓν τῆς τύχης ἄπεστί μοι ib 668. εἰς ἓν στέγος ib. 848. εἰς ἓν κραθέντα ib. 1016. ἓν τὸ λῷστον Her. F. 196. ἕν τί σ' ἡγοῦμαι σοφὸν ib. 207. εἰς ἓν ἐνεγκοῦσα ib. 489. ἑνὶ βέλει ib. 1000. ἕν μοί τι σύγκαμε ib. 1386. ἕν γ' ἐπ' ἦμαρ El. 425. ἕν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. σοφὸν ἓν βούλευμα Antiop. fr. XII. 3. ἕν σοι μόνον προφωνῶ Ar. fr. IV. 1. εἰς ἓν ἐλθόντα ejusd. fr. XIV. 2. ἕν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. πόλεως ἁπάσης τοὔνομ' ἓν Er. fr. I. 21. ἓν πᾶσι γνώμᾳ ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Εἰς. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς τήνδε παῖδα ib. 259. cf. v. 263. εἰς πάτραν μολεῖν ib. 541. εἰς μέσον ib. 559. εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰς καιρὸν ib. 666. Ph. 106. Hip. 899. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hec. 748. cf. v. 966. Ph. 461. Med. 564. Hip. 273. et Iph. A. 665. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. εἰς τήνδε χώραν ib. 770. εἴς σ' ἀνελθὼν ib. 802. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς ib. 926. εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον ib. 1101. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν ib. 1186. ὑβρίζεσθ' εἰς ἐμὲ ib. 1257. εἰς Ἕλληνας Or. 21. et Sup. 340. et 561. εἰς Φοῖβον Or. 76. εἰς ὄχλον ἕρπειν ib. 108. εἰς ἀδελφὴν ib. 122. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ib. 207. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς βλάβην τινὰ ib. 240. εἰς τὸν ψόγον ib. 249. τεκούσης εἰς σφαγὰς ib. 291. εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. εἰς φίλους ib. 424. et Iph. T. 59. συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον

Or. 447. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει ib. 448. εἰς ὃς σε δεῖ ib. 453. εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ib. 512. εἰς ἀπάντημα ib. 513. εἰς θυγατέρας ib. 540. εἰς τέκνα ib. 541. et 567. et An. 1191. εἰς ἀνδρὸς λέκτρα Or. 558. εἰς τόδε θράσυς ib. 565. et Dan. 65. εἰς ἔκκλητον 'Αργείων ὄχλον Or. 611. εἰς ὃς πέμπυσα μύθυς ib. 615. cf. An. 1092. εἰς οἷον ἥκω; Or. 671. εἴς τε δάκρυα, καὶ γόυς, καὶ συμφορὰς ib. 676. cf. v. 1032. et Iph. A. 497. εἰς ὀργὴν πεσὼν Or. 695. εἰς τὸ μαλθακὸν ib. 713. κάκιςος εἰς μὲ ib. 734. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο ib. 820. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. εἰς τὺς τεκόντας ib. 891. μονόπωλον εἰς ἀῶ ib. 1004. εἰς ὁδὸν ἄλλαν ib. 1005. εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ib. 1010. εἰς κοινὺς λόγυς ib. 1098. εἰς γυναῖκα σωφρονεςέραν ib. 1132. εἰς Αἴγισθον ib. 1158. εἰς σωτηρίαν ib 1188. γέγωνε εἰς δόμυς ib. 1220. εἰς τὸ κάλλος ib. 1287. εἰς μέσον φόνον ib. 1313. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν ib. 1330. εἰς ἀγῶνα ib. 1342. Ph. 266. εἰς 'Ελέναν Or. 1362. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. εἰς ᾅδυ ib. 1584. Rh. 915. Tr. 589. Bac. 855. Her. F. 453. 1101. 1102. et 1331. et El. 662. et εἰς ᾅδυ δόμυς Med. 1234. Hip. 895. Al. 25. et 74. Ion. 1274. et εἰς ἀΐδαν An. 1218. et Ion. 1496. et Her. F. 737. εἰς ᾅδην Tr. 463. et δώματ' εἰς ᾅδυ Her. F. 610. πλήν γ' εἰς ἐμὲ Or. 1615. εἰς ἓν ib. 1640. Ph. 465. An. 1173. et Iph. A. 1127. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. εἰς ὄμμαθ' αὐτῦ ἐμβάλλει φόνον ib. 61. εἰς φόβον πεσόντε ib. 69. cf. v. 364. εἰς τὸ κέρδος Ph. 398. εἰς ὕψος μέγα ib. 407. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 428. et 1092. Hip. 1003. εἰς σὲ τείνει διάλυσις κακῶν Ph. 438. ἃς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ib. 478. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο ib. 572. εἰς ταὐθ' ὅταν μόλητον ib. 588. εἰς ἡμᾶς ξίφος ἐμβαλὼν ib. 597. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; ib. 599. εἰς πόλλ' ἄθλια πέφυκα ib. 622. εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει ib. 623. εἰς μάχην ib. 701. 1135. et 1260. εἰς λόγυς Ph. 709. cf. Med. 932. εἰς θεὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. σύναιμον εἰς λέχος ib 824. εἰς ὑμεναίυς ib. 829. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς Ph. 970. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ib. 1007. εἰς κοινὸν ib. 1023. et 1228. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα ib. 1059. εἰς ἄκρον ςόμα πύργων ib. 1173. εἰς μέσ' 'Αργείων ὅπλα ib. 1198. εἰς τὴν παρῦσαν ἡμέραν ib. 1204. εἰς ὕποπτον ib. 1216. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336. εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. Hip. 1298. et Sup. 1089. et 1091. εἰς τὖπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. εἰς ἧπαρ Ph. 1430. εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. εἰς ὅπλ' ᾗσσον ib. 1475. εἰς ἀκοὰς ib. 1489. εἰς φῶς ib. 1535. Al. 363. et 1076. εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. εἰς ἅπαντα δυςυχὴς ἔφυς ib. 1636. εἰς γάμυς ib. 1666. εἰς φυγὰν τάλαιναν ib. 1704. εἰς πατρὸς συμφορὰς ib. 1731. χάριν ἀχάριςον εἰς θεὺς διδῦσα ib. 1745. εἰς τῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. οἷος εἰς ὑμᾶς πατὴρ ib. 82. κακὸς ὢν εἰς φίλυς ib. 84. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμυς ib. 238. εἰς τυράννυς ἄνδρας ib. 308. cf. v. 453. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν ib. 362. εἰς τοσῦτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται ib. 408. εἰς ἀνανδρίαν ib. 466. εἰς ἔμ' ὐκ εὔορκος ὢν ib. 495. εἰς γάμυς βασιλικὺς ib. 547. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον ib. 557. εἰς τοσῦτον ἥκετε ib. 569. εἰς ἔμ' εὐσχήμων ib. 584. εἰς τῦτο φρῦδός εἰμι ib. 722. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ib. 775. εἰς πάντα τὰ πιςὰ ib. 821. τῆς ἔχθρας εἰς φίλυς ib. 897. εἰς τὸ λῷον ib. 911. ςείχυσιν εἰς φόνον ib. 977. εἰς ἥβην ἦλθε ib. 1108. τὸν σὸν ἀλάςορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν ib. 1333. ὅσοι φρονῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε ib. 21. cf. Al. 712. An. 318. et 868. εἰς τὰ πάντα Hip. 80. εἰς ἀπόςασιν βίυ

ib. 277. εἰς πρόσωπον ib. 280. et 720. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι ib. 284. εἰς φάος ib. 368. et 907. et Al. 1142. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. εἰς τὴν τύχην πεσοῦσα ib. 469. εἰς τάχος ib. 491. εἰς τοῦθ', ὃ φεύγω ib. 506. εἰς φῶς ἡλίου ib. 617. εἰς γυναῖκας ib. 645. εἰς συναλλαγὰς ib. 652. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. εἰς γέροντας ib. 797. εἰς σὸν οὓς με διαβαλὼν ib. 932. εἰς ὑπερβολὴν ib. 939. εἰς μίασμα ib. 946. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. εἰς ἥλικας ib. 987. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. εἰς οὐρανὸν ib. 1203. et Sup. 687. εἰς τοὔμπροσθεν Hip. 1228. ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα ib. 1264. cf. v. 1317. εἰς ἔλεγχον ib. 1310. et Al. 643. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. εἰς ἀνθρώπους ib. 1369. ἀρίστη πόσιν εἰς αὑτῆς Al. 86. εἰς αὔριον ib. 321. οὐδ' ἀμείνον' εἰς ἐμὲ ib. 435. εἰς τόδ' ἀναβαλοῦ ib. 529. ἀνδρὸς εἰς χρείαν ib. 722. εἰς δέον ib. 1104. εἰς σὰς χέρας ib. 1116. cf. Sup. 61. δεινὰ βούλεται εἰς σὲ An. 63. εἰς θαλάμους ib. 104. εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. δεινὴ εἰς τὰ τοιάδε ib. 159. εἰς τοῦτο ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. εἰς μίαν Κύπριν ib. 179. εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. εἴς σ' ἀποβλέπον, sc. ἄγαλμα ib. 245. δούλη κατέστης εἰς ἀγῶνα ib. 328. εἰς ξύμβασιν ἄγειν ib. 424. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ib. 430. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν ib. 434. εἰς γυναῖκα ib. 459. et 912. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας ib. 625. εἰς τἀνδρεῖον ib. 684. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς γυναικὸς ib. 686. εἰς τὸ λοιδορεῖν ib. 730. λιμένας εἰς εὐηνέμους ib. 750. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ ib. 753. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς πέρας ib. 849. εἰς λέχος ib. 906. εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. εἰς ἐμῆς μητρὸς φόνον ib. 978. ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε ib. 995. εἰς ἀναστροφὴν ib. 1008. εἰς συστάσεις κύκλους τε ib. 1089. εἰς καιρὸν τυπεὶς ib. 1121. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1180. εἰς θεὸν ib. 1197. εἰς τὸ λοιπὸν ib. 1216. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. εἰς γόους ib. 85. εἰς ἔρωτα κηδείας ib. 137. εἰς ἀπαιδίαν ib. 170. Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. εἰς τοὺς πλησίους ἀποβλέπειν ib. 177. εἰς πῦρ βλέποντες ib. 212. εἰς φόβους ib. 225. εἰς στρατείαν ib. 229. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 235. εἰς τοὺς ἔχοντας ib. 242. εἰς ὄκνον ib. 295. εἰς τήνδ' ἀνάγκην ib. 310. εἰς κράνος ib. 318. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. εἰς μοναρχίαν ib. 352. εἰς μέσον φέρειν ib. 439. cf. Tr. 54. Cy. 544. Hel. 1558. εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. εἰς ψῆφον πόλεως ib. 481. εἰς ἔμ' ἐλθὼν ib. 562. εἶπεν εἰς πάντας ib. 668. εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. εἰς κρᾶτα ib. 692. et Cy. 228. εἰς τὸ κάμνον στρατοῦ Sup. 709. εἰς φυγὴν ib. 718. Rh. 143. Her. 842. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 823. τοὺς εἰς τὰ σὰ μύθους ib. 840. εἰς ἄγρας ἰὼν ib. 885. εἰς μυχοὺς χθονὸς ib. 926. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ib. 1057. εἰς θωπεύματα ib. 1103. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵστη ib. 1229. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. νυμφείους εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ib. 131. εἰς ἄταν ib. 137. εἰς τέλος ib. 161. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ib. 231. βλέψον εἰς ἡμᾶς ib. 320. εἰς ἔριν ib. 377. et Cy. 327. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. εἰς θέαν ἔρχεται ib. 427. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματα ib. 443. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος ib. 453. οὐκ εἰς σὲ δεινὸς ib. 480. εἰς μεταβολὰς ib. 500. εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. εἰς ἀρετὰν ib. 562. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις ib. 653. cf. Iph. T. 1054. Tr. 60. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. εἰς σὲ καὶ σὴν παῖδα ib. 877. εἰς Ἰφιγένειαν ib. 882. εἰς ἄκραν χεῖρα ib. 951. εἰς Φρύγας ib. 970. ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. et Bac. 1256. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. ἥξετ' εἰς ἴσον ib. 1002. Πηλέως εἰς γάμον ib. 1044. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα ib. 1123. cf. v. 1577. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα ib. 1159. εἰς ἄμφω ib. 1280. εἰς θόρυβον ἤλυθον ib. 1349. εἰς τοῦτό γ' ἥξει ib. 1368. εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἀποβλέπει ib. 1378. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα ib. 1412. τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. μανίας

εἰς τέλος ib. 83. ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐτοιμωμένη ib. 287. μόσχȣς εἰς μέσας ib. 297. εἰς πλευρὰς ib. 298. εἰς ξένȣς γαληνὸς ib. 344. εἰς θȣμόφυλον ib. 346. εἰς αἱματηρὸν γάμον ib. 371. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς ἀφανὲς ἕρπει ib. 477. εἰς τὸ δυσμαθὲς ib. 478. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας ib. 525. εἴς τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. εἰς ξυμφορὰς ib. 606. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. εἰς τὸ κοινὸν δȣ̃ς ib. 673. cf. Tr. 696. Hel. 1044. et Her. F. 86. σώζεσθαι εἰς οἴκȣς Iph. T. 679. τὸ εἰς ἐμὲ, *quod me attinet*, ib. 691. εἰς ἄπις' ἀφίξομαι ib. 782. εἰς τέρψιν εἶμι ib. 797. εἰς συμφορὰς ib. 850. εἰς ὄψιν φίλων ib. 902. cf. v. 1212. εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. cf. Her. 976. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. εἰς ἔρον τȣ̃ μαθεῖν ib. 1172. εἰς τὸ τῆς θεȣ̃ ib. 1186. τȣ̃τ' ἔλεξας εἰς ἐμὲ ib. 1213. εἰς ταὐτό γε ib. 1471. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. Hel. 1087. Her. F. 701. σὺν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. cf. Tr. 934. et 1162. εἰς δόλον τινὰ Rh. 128. εἰς βόλον τις ἔρχεται ib. 730. cf. Bac. 846. ȣ̓κ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. εἰς πένθη ib. 883. μεγίσην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. εἰς ἄλλȣς τρόπȣς Tr. 67. εἰς ἀμφοτέρȣς τοίχȣς μελέων ib. 118. μὴ εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. εἰς αὐγὰν, εἰς αἴγλαν ib. 321. εἰς τράχηλον ib. 362. et 750. εἰ εἰς τόδ' ἔλθοι ib. 401. εἰς νεκρȣ̀ς ib. 460. εἰς ὀρθὸν ib. 465. εἰς τύρανν' ἐγημάμην ib. 474. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ib. 485. εἰς Τροίαν ib. 515. τὸ εὐγενὲς εἰς δȣ̃λον ἥκει ib. 611. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ib. 617. εἰς τὸ δυςυχὲς πεσὼν ib. 634. εἰς ἀνδρὸς λέχος ib. 661. εἰς δȣ̃λον ζυγὸν ib. 673. εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. εἰς ἀκριβὲς Tr. 901. ȣ̓κ εἰς λόγȣς ἐλήλυθα ib. 905. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. εἰς τοσȣ̃τον ἀμαθίας ib. 972. et Ion. 374. cf. El. 918. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. εἰς ταυτὸν λόγῳ ib. 1036.

ξένας εἰς εὐνὰς ib. 1038. εἰς φόβον ib. 1058. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. cf. Her. 404. Hel. 1551. Ion. 1016. Her. F. 489. εἰς κάλλος Tr. 1201. et El. 1073. εἰς πλησμονὰς Tr. 1211. μητέρ' εἰς ἐμὴν Bac. 9. εἰς Ζῆνα ib. 29. εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. ματρὸς εἰς χέρα ib. 128. εἰς χορεύματα ib. 132. εἰς αἰθέρα ib. 150. 863. et 1263. εἰς τὰ πάντα ib. 316. εἰς τὸν ὄλβιον ib. 421. εἰς Θήβας ib. 454. εἰς παρασκευὴν ib. 457. τὸν ἀσεβȣ̃ντ' εἰς τὸν θεὸν ib. 490. εἰς δεσμȣ̀ς ib. 518. εἰς θίασον ib. 583. εἰς ἀθυμίαν ib. 610. εἰς σκοτεινὰς ὁρκάνας ib. 611. εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. εἰς προνώπια ib. 639. ἔλεξεν εἰς ἅπαντας ib. 717. εἰς βακχεύματα ib. 723. εἰς κέρας θυμȣ̈μενοι ib. 742. εἰς ὅπλ' ἐχώρȣν ib. 758. δόλιον εἴς με μηχανᾷ ib. 804. εἰς ἔρωτα μέγαν ib. 811. εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν ib. 836. εἰς ἀγῶνα μέγαν ib. 973. εἰς τὰ θεῶν ib. 1001. εἰς νύκτα ib. 1006. εἰς γόον, εἰς δάκρυα ib. 1160. εἰς μείζον' ἥκω ib. 1235. κάλει φίλȣς εἰς δαῖτα ib. 1240. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς τȣ̃δ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. εἰς ἄκρȣς τȣ̀ς ὄνυχας Cy. 158. εἰς λόγȣς ἀποςρέφȣ ib. 298. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων ib. 389. εἰς τέρψιν βίȣ ib. 520. εἰς ὕπνον ib. 571. εἰς σποδιὰν ib. 610. εἰς μέσȣς τȣ̀ς ἄνθρακας ib. 667. εἰς τὸ κέρδος Her. 3. εἰς σὲ μωρίαν τιν' ἐσκεμμένοι ib. 148. εἰς λόγȣς—βλέψας ib. 159. εἰς πάλην δορὸς ib. 160. εἰς ἄντλον ib. 169. τȣ̀ς παῖδας εἰς χέρας λαβὼν ib. 229. κακῶν εἰς τȣ̓́σχατον πεσόντες ib. 305. εἰς πεῖραν φίλων ib. 310. εἰς γῆν ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. εἰς εὐπραξίαν ib. 351. εἰς (*adversus*) τὰς Ἀθήνας ib. 388. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. εἰς ἐχθρȣ̃ χέρας πεσόντας ib. 450. cf. v. 513. εἰς ἀμήχανον ib. 488. εἰς τὸ πᾶν σοφȣ̀ς ib. 575. ὅσιος εἰς ἐμὲ ib. 719. εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. εἰς τάξιν ib. 818. εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἔμητέρ' πτατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18.

εἰς βάρβαρ' ἤθη ib. 281. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες ib. 298. εἰς τοσοῦτον βάθος κακῶν ib. 310. εἰς συμφορὰν ib. 318. εἰς τὸ δεῖμα ib. 319. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; ib. 323. εἰς τὸ φέρτερον ib. 352. εἰς ἀηδίαν ib. 425. εἰς κρίσιν ib. 685. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα ib. 764. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ἄπορον ἥκεις ib. 819. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. εἰς ταὐτὸν ἦλθε ib. 949. εἰς τὸ θῆλυ ib. 997. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον ib. 1012. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην ib. 1425. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. εἰς τὸ πρόσθεν ib. 1595. εἰς ποῖον φόνον; ib. 1643. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. τὴν τύχην εἰς τοῦτ' ἐλαύνει ib. 68. εἰς νύχθ' ἱερὰν ib. 85. τί μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; ib. 244. εἰς θαύματ' ἐλθὼν ib. 248. εἰς παρθένους χεῖρας ib. 270. εἰς ἄνδρ' ἀφίκου ib. 322. εἰς τὴν ἅπασαν ib. 385. ἀφίκου εἰς μέριμναν ib. 404. ἅπας οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος ib. 427. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν ib. 543. εἰς νόθον τι λέκτρον ib. 545. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν ib. 569. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες ib. 583. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ζυγὸν ib. 595. εἰς τὰ πράγματα ib. 599. εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. εἰς ὑμνῳδίαν ib. 682. παίδων εἰς γονὰς ib. 729. εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς ib. 732. εἰς ἀπίστους δεσπότας ib. 751. εἰς τὸν δαίμονα ib. 827. εἰς ἓν στέγος ib. 848. εἰς οὓς αὐδὰν καρύξω ib. 911. θεῶν εἰς δόρυ ib. 997. εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς ib. 1067. εἰς ἄνδρας ἴσω ib. 1097. μῆκος εἰς εὐγώνιον ib. 1137. εἰς τελευταίαν φλόγα ib. 1148. παίδων εἰς ἔρον ib. 1227. εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον ib. 1349. εἰς τοῦθ' ἱκοίμην ib. 1411. εἰς κρυπτοὺς γάμους ib. 1524. εἰς τέλος ib. 1615. et 1621. εἰς θρόνους γ' ἵζου παλαιοὺς ib. 1618. εἰς φῶς Her. F. 25. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον ib. 35. οὔτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης ib. 63. σώματ' εἰς εὐδαίμονα ib. 66. εἰς ἔλεγχον ib. 73. τίν' εἰς χρόνον ib. 143. δικαίας εἰς ἡμᾶς φρένας ib. 212. cf. El. 329. εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. εἰς εὐνὰς μολεῖν ib. 344. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 434. κακοὶ εἰς σέ γε ib. 496. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν ib. 532. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. εἰς καλὸν στείχει ib. 728. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον φόβου ib. 816. εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος ib. 856. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν ib. 951. εἰς βραχὺν χρόνον ib. 957. εἰς πέπλους μητρὸς ib. 972. κακῶν πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες; ib. 1088. εἰς ὄμμαθ' ἥξει ib. 1156. εἰς πόλεμον καὶ μάχην ib. 1168. εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον ib. 1202. ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. cf. v. 1277. εἰς νεκροὺς ἀφικόμην ib. 1276. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. οὐδ' ἂν ᾠόμην εἰς τοῦθ' ἱκέσθαι ib. 1356. εἰς τὸ λῆμα ib. 1416. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχε El. 29. λαμπροὶ εἰς γένος ib. 37. χρείας εἰς τοσόνδε ib. 57. αἰθέρ' εἰς μέγαν ib. 59. εἰς ὅσον σθένω ib. 71. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς ib. 253. πρὶν εἰς θεοὺς ἐλθεῖν ib. 312. εἰς ὕποπτα ib. 345. εἰς εὐανδρίαν ib. 367. et Alex. fr. XV. 1. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. ξένων εἰς δαῖτα ib. 414. εἰς νόσον ib. 428. εἰς μικρὸν ἥκει ib. 430. εἰς ἴχνος βᾶσα ib. 532. βλέψον εἰς τόνδε ib. 567. ἴει λιτὰς εἰς θεοὺς ib. 593. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. εἰς ταὐτὸν ἥξετε ib. 787. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. εἰς χορὸν ib. 859. εἰς ἄλλον λόγον ib. 962. ἄρκυν εἰς μέσην ib. 965. εἰς ἀνανδρίαν ib. 982. εἰς ἀριθμὸν λόγων ib. 1054. εἰς ὄψιν ib. 1085. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. εἰς ὀργὴν ib. 1110. εἰς φανερὰν ὄψιν ib. 1236. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1267. εἰς φθογγὰς ib. 1292. εἰς σὸν βλέφαρον ib. 1332. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν ib. 24. εἰς μηχανὴν τοιάνδε ib. 29. εἰς θαῦμ' ἐσῄει ib. 36. ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 37. εἰς ὦτα φέρειν ib. 55. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν Æol. fr. IV. 1. εἰς πρώτους Alcmen. fr. VII. 2. εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 4. εἰς ἔρωτα Antig. fr. VI. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα ejusd. fr. XII. 2. εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2. εἰς ὀρθὸν ἔστη ejusd. fr.

XXVI. 3. εἰς ὑπερβολὴν πατρὸς Aut. fr. III. 6. εἰς τἀμήχανα ib. 9. εἰς τὰ 'πίσημα Bel. fr. X. 2. εἰς ἀλκὴν δορὸς ejusd. fr. XIV. 3. εἰς γένος ἐκ εὐτυχῆς ejusd. fr. XVI. 6. κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην ejusd. fr. XXI. 4. εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς ὑπερβολὴν Melan. fr. VII. 2. εἰ εἰς γάμες ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. τὸ μηδὲν εἰς ἐδὲν ῥέπει ejusd. fr. XV. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ejusd. fr. XVIII. 1. εἰς φροντίδας Thes. fr. IV. 2. εἰς συμφορὰν πολλὴν Fr. inc. VIII. 2. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. εἰς ἔκπληξιν ib. 3. εἰς τὸ νεθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. εἰς ἀρετὴν Fr. inc. CX. 2. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. εἰς ἀδίκες πράξεις Fr. inc. CLIII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ὀξὺς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. εἰς τὸ σῶφρον Fr. inc. B. 50. 1. etc.

Εἰσαγγέλλειν. εἰσάγγελλε Bac. 173.

Εἰσάγειν. μ' εἰσάγει δόμες Hec. 1148. αὐτὴν εἴσαγε δόμοις Al. 1115. εἴσαγ' εἴσω τήνδε ib. 1150. ἤ μ' εἰσήγαγε τείχη πατρῷα Ph. 368. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. οἷς σ' εἰσάξομεν Al. 546. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip. 526. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων Bac. 260.

Εἰσαγώγιμος. ἄλλην θέλεσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Fr. inc. CXXXVI. 3. ἄλλαι (sc. πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Er. fr. I. 10.

Εἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2.

Εἰσακέειν. ἐπεὶ τόδ' εἰσήκεσε δεσποτῶν ἔπος Hec. 557. ἐκ εἰσακέετε; Or. 273. εἰσάκεσον ib. 1234. ἐκ εἰσακέεσι ib. 1286. ἃ εἰσήκεσα 'Αργείων πάρα Ph. 96. εἰσακέσατ' Οἰδίπε τάδε ib. 1351. ἄῤῥητον εἰσήκεσ' ὄπα Hip. 602. ἃ 'νδάδ' εἰσηκέσατε ib. 712. τάδ' εἰσηκέσατε πατρὸς Al. 372. εἰσακέσατε τῶν ἐμῶν λόγων Iph. A. 1368. ἐ γὰρ εἰσηκέσαμεν Iph. T. 251. θεῷ τόδ' εἰσήκεσ' ἔπος Hel. 56. εἰσακέσατον Ion. 1570. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκέομεν Her. F. 516. εἰσακέσας καὶ πρὶν Her. 92. ζῶντ' εἰσακέσας παῖδα El. 416. εἴ τις φθόγγον εἰσακέσεται θνητῶν Her. F. 490.

Εἰσάπαξ An. 944.

Εἰσαῦθις Iph. T. 377.

Εἰσαῦτις Sup. 415.

Εἰσαφικνεῖσθαι. 'Ελλάδ' εἰσαφικόμην An. 13.

Εἰσβαίνειν. εἰσβαίνειν δόμες Iph. T. 1079. ἡνίκα χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε Her. F. 46. ἁλὸς μυχὲς εἰσέβαινε ib. 401. δίφρε εἰσέβαινεν ἄντυγα ib. 948. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Alcmæon. fr. XVI. 2. cf. Her. 823. εἴσβα δῶμα Ph. 201. τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης 'Αργῶς σκάφος Med. 1335. ἔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. μὴ νεώς σοι ταὐτὸν εἰσβήτω σκάφος ib. 1049. ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος Hel. 1397. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. ναὸς εἰσβήσω σκάφος Iph. T. 742. εἰσβαίνεσα μαντεῖον θεῷ Ion. 42. εἰσβάντες δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775. σιγῇ δόμες εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. ναῦν ἐκ εἰσβήσεται Tr. 1053.

Εἰσβάλλειν. ἐπεὶ ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν Hip. 1198. ἐπεὶ βὲς πόντον εἰσεβάλλομεν Iph. T. 261. ἐπεὶ λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν Bac. 1043. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. Βρομίε πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν Cy. 99. βὲς εἰς ἀρέρας εἰσβαλὼν El. 79.

Εἴσβασις. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101.

Εἰσβλέπειν. ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον Or. 105. εἰς ὄμματ' εὔνε φωτὸς εἰσβλέψαι Ion. 732.

Εἰσβολὴ, et dor. ά. πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. πενθίμες στεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677.

Εἰσδέρκεσθαι. ἔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο Hip. 908. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' 'Αχιλλέως An. 616. τί μ' εἰσδέδορκεν; El. 558.

Εἰσδέχεσθαι. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εἰσεδέξατο Ph. 268. τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων ib. 454. χρυσὸν ἐκ εἰσεδέξατ' οἶκον Sup. 876. ἆρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ὑποδοχαῖς δόμων; Iph. A. 1228. ὡς δεσπότην—εἰσδεχώμεθα Cy. 35.

Εἰσδοχή. αἰνῶ τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396.

Εἰσδρομή. πλατεῖαν εἰσδρομὴν Rh. 604.

Εἰσδῦναι. ὃ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583.

Εἰσείδειν. ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν Ph. 1464. ἥν λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς Hel. 854. cf. El. 1242. ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν Or. 1339. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 129. cf. v. 149. ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν ib. 203. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. εἰσιδεῖν χρῄζων σὲ ib. 704. cf. v. 707. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς Med. 712. τέκνων εἰσιδεῖν ξυνωρίδα ib. 1145. εἰσιδεῖν ἀλόχου πρόσωπον Al. 879. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς ib. 948. τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν Sup. 559. τῶν παίδων εἰσιδεῖν μέλη ib. 782. ὅταν θρόνους εἰσίδω κενοὺς Iph. A. 1174. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. σὲ εἰσιδεῖν ib. 990. et Ion. 564. σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν Iph. T. 1015. εἰ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ὡς ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. Βρόμιον εἰσιδεῖν θέλω Cy. 617. συστάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416. ἅδην εἰσιδεῖν ib. 515. φόβου ἐλεύθερον ἦμαρ εἰσιδεῖν ib. 868. θεοῦ γύαλα εἰσιδεῖν Ion. 233. πρὶν εἰσιδεῖν ib. 1414. ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ψυχορραγοῦντα Her. F. 323. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν ib. 847. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν Fr. inc. LXXXI. 1. εἰσιδὼν μεθ' ἡμέραν στείχουσαν Or. 57. οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδὼν ib. 379. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν ib. 1520. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν Ph. 1402. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν ib. 1405. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. προσεύξατ' εἰσιδὼν ib. 269. εἰσιδὼν μολόντας Rh. 659. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663. εἰσιδὼν τάδε ib. 712. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν Her. 848. ποῦ νιν εἰσιδών; Ion. 793. εἰσιδὼν αὐτοὺς El. 547. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. πλοῦτον ἢ 'υγένειαν εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. ἄελπτον εἰσιδόντες φάσμα Iph. A. 1585. κλύοντες, εἰσιδόντες Hel. 936. ὃν εἰσιδοῦσα—λαμπρὸν Tr. 991. εἰσιδοῦσά νιν El. 283.

Εἰσέρχεσθαι. τῇδέ γ' εἰσέρχῃ σὺ ταὐτὸν εἰς στέγος An. 658. ὅ, τι μ' εἰσέρχεται Iph. A. 522. λέκτρων τῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὃ κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. μὲ φόβος τις εἰσελήλυθε Or. 1324. ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος γόης Bac. 233. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολλοὺς ἐς οἴκους—εἰσῆλθε ib. 537. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. εἰσελθεῖν δόμους Al. 566. πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν εἰσῆλθε ib. 755. πῶς εἰσέλθω; ib. 915. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. καί νιν εἰσῆλθεν τάδε Iph. A. 57. μ' ἔλεος κόρης εἰσῆλθε ib. 492. οἷα εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον ib. 1374. εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες κ. τ. λ. Iph. T. 1340. εἰσῆλθε πύργους Rh. 504. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. οὐ ποτ' οὔριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. εἴσελθε ib. 1312. κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα Her. F. 598. εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε Ion. 69. εἰσελθὼν δόμους ib. 1547. εἰσελθόντε πλησίους δόμους Med. 969. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.

Εἰσηγεῖσθαι. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο ib. 25.

Εἰσιέναι (ab εἶμι). εἴσιμεν ἐς οἴκους Or. 1119. οὐκ ἔστιν, ἥτις εἴσεισιν γυνὴ Hip. 861. εἴσιθ' εἴσω An. 877. et Her. 698. ᾗπερ εἰσῄει στρατὸς Sup. 753. ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίω δόμων πύλας El. 661. εἴσειμι ib. 985. ὥστε σ' εἰσιόντα χαίρειν Iph. A. 1160. εἰσιὼν δόμους Hel. 1183. εἰσιόντι ἐργάτῃ El. 75. οὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.

Εἰσκομίζειν. εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ Her. F. 1422. ἐπειδὰν εἰσκομισθῶσιν πόλει ib. 242.

Εἰσκτᾶσθαι. ὅστις εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2.

Εἴσοδος. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου Al. 946. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους Med. 1149. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι; Al. 944. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι An. 931. cf. v. 953. πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν Ion. 34.

κατ' εἰσόδες ib. 1163. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν Her. F. 623.

Εἰσόπτεσθαι. γάμες δυστυχεῖς εἰσόψεται El. 49.

Εἰσορᾷν. εἰσορᾷν φέγγος ἡλίε Hec. 248. εἰσορῶ δεσπότε δέμας ib. 724. ὃν εἰσορᾷς ib. 766. εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν; ib. 1115. ἅ γ' εἰσορᾷν πάρα Or. 532. εἰσορῶ τόνδε φίλτατον βροτῶν ib. 723. κρείσσων γαλήνης εἰσορᾷν ib. 726. φέγγος εἰσορᾷν θεε ib. 1025. τίνας τεσδ' εἰσορῶ; ib. 1347. ξιφηφόρον εἰσορῶ 'Ορέστην ib. 1504. εἰσόρα τὸν πρῶτον Ph. 119. ε γὰρ —εἰσορᾷς κάρα Γοργόνος ib. 458. ἀδελφὸν εἰσορᾷς ib. 459. εἰσορῶ ib. 600. et Iph. A. 323. εἰσορῶμεν 'Αργείων στρατὸν Ph. 1106. ὡς ὕστερον εἰσορᾷν παρῆν ib. 1125. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. κακὴ ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾷν Med. 264. εἰσορῶ παῖδα Θησέως στείχοντα Hip. 51. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. κακῶν πέλαγος εἰσορῶ ib. 822. οἰωνὸν εἰσορῶ κακε ib. 873. εἰσορᾷς φάος τόδε καὶ γαῖαν; ib. 993. ὀπαδὸν 'Ιππολύτε τόνδ' εἰσορῶ ib. 1151. Σκείρωνος ἀκτὰς εἰσορᾷν ib. 1208. μηκέτ' εἰσορᾷν φάος Al. 18. cf. v. 284. et Ion. 345. Θάνατον εἰσορῶ πέλας Alc. 24. αὐγὰς εἰσορῶ ib. 670. cf. Hel. 1389. εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν; Al. 1132. ε φίλων τιν' εἰσορᾷς An. 138. εἰσορῶ τόδε σύγκροτον ζεῦγος ib. 495. πενίαν εἰσορᾷν Sup. 176. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. ἔτ' εἰσορᾷν σὲ ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ ib. 1152. εκ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ Iph. A. 851. ὥσπερ εἰσορᾷς ib. 913. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ ib. 1338. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τεσδε; ib. 1359. μάτην σ' εἰσορῶ θυμεμένην ib. 1369. φόβῳ, ἃ μὴ χρῆν, εἰσορᾷν Iph. T. 1342. τὴν ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷν θέλει Tr. 36. τάδ' εἰσορᾷς ib. 607. εκ εἰσορᾷς, sc. Bacchum, Bac. 502. ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας ib. 510. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾷν δοκῶ ib. 925. τὸν ξένον εκέτ' εἰσορᾷν παρῆν ib. 1075. εἰσορῶ εἰς δόμες ὁρμωμένην ib. 1164. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾷν ib. 1264. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ Cy. 36. Σατύρων τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ ib. 100. φέγγος εἰσορᾷν Hel. 538. et Ion. 853. θνήσκοντας εἰσορῶ φίλες Hel. 756. εἰσορῶ, ὃς διώκομεν, παρόντας κ. τ. λ. ib. 1200. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν Ion. 392. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. εἰσορῶ τῆσδε κοίρανον χθονὸς Her. F. 138. τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε; ib. 144. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾷν ib. 778. ὅτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον κ. τ. λ. ib. 1103. εἰσορῶ τήνδε προσπόλων τινὰ El. 107. εἰσορῶ τύραννον χθονὸς Dan. 61. σοφωτέρες πένητας ἄνδρας εἰσορῶ Dan. fr. XII. 5. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. cf. Iph. A. 649. ὕστατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι Hip. 1097. αὐτὴν εἰσορῶν Al. 1069. ἄλλες εἰσορῶν τεκνεμένες Sup. 1087. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν Bac. 252. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1310. δυστυχεντας εἰσορῶν Ion. 968. Ζῆνα εἰσορῶντα Melan. fr. III. 3. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 2. εἰσορῶσι κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1216. πτωχὲς ἀλήτας εἰσορῶντες Her. 319. τάδ' εἰσορῶντες Fr. inc. CLXXXVI. 1. αὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα El. 562. ἀδελφε μ' εἰσορῶσα πρόσπολον ib. 766. εἰσορῶσα κακὲς Fr. inc. CXLVIII. 4.

Εἰσπέμπειν. ὃ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμες Her. F. 850. ἀδελφῆς Ἄργος εἰσπέμψων δέμας Iph. T. 1440. ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην Bac. 610.

Εἰσπίπτειν. πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις κῶμος πελειῶν Ion. 1196. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην Hel. 422. ἄλλων πόνον εἰσπεσεῖν Ion. 1088. εἰσπίπτων πέπλες Tr. 1181. κτύπε τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος Or. 1312. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν Rh. 560. μέσον ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν Her. F. 954. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης Ph. 1478. εἰσπεσεσα δικτύων βρόχες Or. 1315. θάλαμον εἰσπεσεσα καὶ λέχος Al. 173. δέλειον ἦμαρ εἰσπεσεσ' ἀναξίως An. 99. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσεσ' ἀμηχανεῖς ib. 984. πολιὸν εἰσπεσεσα γῆρας Ion. 700. ἵν' εἰσπεσεμαι ib. 591.

Εἰσπιτνεῖν. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς Tr. 746.

Εἰσπλεῖν. Εὔξενον πόρον εἰσεπλεύσαμεν Iph. T. 1389.

Εἰσπορεύειν. κόρην—οἴκαδ' εἰσπορευέτω El. 1285. καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2.
Εἰσπράσσεσθαι. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο Iph. T. 559.
Εἰσρεῖν. τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγάδων πόντον Iph. T. 260. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.
Εἰστιθέναι. εἰσέθεντο (sc. τὸν ταῦρον) σέλματα Hel. 1582.
Εἰσφέρειν. ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερε An. 177. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶν Bac. 353. τὸς λόγους εἰσφέρεις καινὸς ib. 649. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. μεγάλα σκεύη εἰσφέρειν Ion. 1179. πόλεμον εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ Hel. 38. ὁ μὴ δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον ib. 256. εἰσηνέγκατο θνητοῖς, sc. βότρυος πόμα ib. 279. ἣν πρῶτ' εἰσηνέγκατο Ion. 1434. ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος ib. 1340.
Εἰσφοιτᾶν An. 946.
Εἰσφορεῖν. εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς; Ion. 1016.
Εἰσφρεῖν. κομψὰ θηλειῶν ἔπη ὀκ εἰσεφρόμην Tr. 647.
Εἰσχεῖν. λευκὸν εἰσχέας γάλα Cy. 388.
Εἴσω. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. εἴσω χθονὸς ib. 1231. εἴσω γῆς ib. 1241. παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος ib. 1472. εἴσω ξίφος ib. 1531. τειχέων εἴσω Ph. 727. et Sup. 723. et εἴσω τειχέων Ph. 1484. et El. 101. εἴσω σαρκὸς Ph. 1571. δωμάτων εἴσω Med. 89. Bac. 825. et Her. F. 955. et εἴσω δωμάτων Ion. 1273. et δώματος εἴσω Med. 100. χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω ib. 105. πρίν τι κακῶσαι τὸς εἴσω ib. 182. εἴσω φρενῶν ib. 316. πόντο τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν εἴσω Hip. 4. εἴσω δόμων Al. 1100. Sup. 1196. Iph. T. 65. et 624. Cy. 675. Her. 478. Her. F. 606. et 996. εἴσαγ' εἴσω τήνδε Al. 1150. εἴσιθ' εἴσω An. 877. et Her. 698. στείχομεν εἴσω Iph. A. 16. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. φονίο τραύματος εἴσω Rh. 750. οἴκων εἴσω Tr. 158. εἴσω μελάθρων ib. 646. εἴσω στέγης Bac. 239. et στέγας εἴσω ib. 593. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων Cy. 62. ἕρπετ' εἴσω ib. 344. ὅστις διαγγείλειε τἄμ' εἴσω κακὰ Hel. 443. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι ib. 454. ὁ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1540. εἴσω νεὼς ib. 1570. στείχοιμ' ἂν εἴσω Ion. 418. πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν ib. 524. εἴσω προξένων ib. 1039. κομίζειν τόδε σῶμ' εἴσω χρεὼν El. 959. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. κομίζετ' εἴσω τήνδε St. fr. VI. 1.
Εἶτα. κᾆτα (i. e. καὶ εἶτα) σὺν πολλοῖσιν ἦλθες Ph. 601. εἶτ' ἐγὼ μὲν ὀ φρονῶ; An. 667. κᾆτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην ib. 911. κᾆτα πῶς φέρων γε δέλτον ὀκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν; Iph. A. 894. etc.
Εἴωθα, ab inusit. ἔθω. ὅστις ὀκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν Hec. 375. πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας Sup. 576. φεύγειν ὀκ εἰώθαμεν Iph. T. 104. ὀκ εἰωθὸς ὂν Hec. 358. σαφῶς ὀδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F. 1108.
Ἐκ. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνο Hec. 24. ἐκ Τροίας ib. 34. et 994. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ib. 145. ἐκ χρυσοφόρο δειρῆς ib. 153. ἐκ χερῶν ib. 277. et 573. Iph. A. 1112. Iph. T. 1404. λόγος ἔκ τ' ἀδοξόντων ἰὼν, κἀκ τῶν δοκόντων Hec. 294. sq. ἐκ νέο βραχίονος ib. 407. ἐκ τὸ σκότος, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων κ. τ. λ. ib. 831. ἐκ δείπνων ib. 915. ἐκ δόμων ib. 977. Iph. A. 62. Iph. T. 1005. ἐκ πατρὸς Hec. 987. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων ib. 1160. ἐκ καρχησίων ib. 1261. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. ἐκ κυμάτων ib. 279. et 362. ἐκ δακρύων ἄπελθε ib. 295. ἐκ φασμάτων ib. 407. ἐκ τρίτο ib. 1178. ἐκ χειρὸς ib. 1304. ἐκ θανάτο ib. 1369. Al. 224. ἐκ θαλάμων Or. 1495. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. ἐκ Διὸς πατρὸς ib. 1634. et An. 109. ματρὸς ἐκ μιᾶς Ph. 11. cf. v. 159. et Iph. T. 497. παῖδες ἐκ παίδων Ph. 288. ἐκ γὰρ ἄλγος ἄλγος αὖ σε δέρκομαι ib. 374. ἐκ λόχο ib. 731. et Al. 1145. ἐκ τὸ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε κακόν; Ph. 936. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων ib. 941. ἐκ γένος τόδε ib. 947. ἐκ ματρὸς ib.

950. ἐκ θεῶν ib. 1038. et 1751. Med. 1284. An. 681. et 1284. Iph. A. 1605. Tr. 770. Her. 587. et 794. Hel. 118. ἐκ τάξεων Ph. 1243. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ib. 1325. ἐκ νεκρȣ ib. 1465. σκοτίων ἐκ θαλάμων ib. 1536. ματρὸς ἐκ γονῆς ib. 1591. κᾀκ τῶνδε Med. 459. et Hip. 705. ἐκ τῶν πρώτων Med. 475. ἐκ τȣδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων ib. 770. ἤρξω ἐκ τοιῶνδε ib. 1336. ἐκ τῆς μυσαρᾶς ib. 1406. ἐκ κυναγίας Hip. 109. ἐκ Πανὸς ib. 142. ἐκ τῶν ἐσθλῶν ib. 331. ἠρξάμην ἐκ τȣδε ib. 394. ἐκ γενναίων δόμων ib. 409. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. πρόδοτος ἐκ φίλων ib. 595. ἐκ τίνος τύχης; ib. 801. ἐκ φίλης χερὸς ib. 856. βελοίμην ἂν ἐκ σέθεν κλύειν ib. 904. ἐκ σȣ φυγὰς ἔχων ib. 1177. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς ib. 1244. cf. Iph. T. 1348. ἐκ προθυμίας Hip. 1417. ἐκ τȣδ' ἀνδρὸς Al. 176. ἐκ τῶν ib. 265. ἐκ προαςίȣ ib. 839. ἐκ δημοτῶν ib. 1060. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ἔσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων ib. 166. ἐκ λόγων ib. 326. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν ib. 518. ἐκ τίνος λόγȣ; ib. 549. et Iph. A. 878. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. ἐκ θεῶν τȣ ib. 904. et Tr. 55. ἔκ τ' ἐκείνȣ—ὀλεῖται An. 1006. κᾀκ τȣδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. cf. v. 1248. Sup. 131. ἐκ τραυμάτων An. 1143. ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν ib. 1185. ἐκ σȣ παῖδα —τεκȣσα ib. 1237. τέκνων τῶν ἐκ σέθεν ib. 1276. γαμεῖν ἐκ γενναίων ib. 1280. γεραρῶν ἐκ ςομάτων Sup. 42. ἐκ γερασμίων ὄσσων ib. 95. ἐκ πεφυρμένȣ καὶ θηριώδȣς ib. 201. ἐκ γαίας ib. 206. ἐκ βραχιόνων ib. 478. ἐκ δράκοντος ib. 579. ἐκ φόνȣ ib. 762. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων ib. 909. ἐκ πυρὸς ib. 1124. ἐκ τέκνων ib. 1171. et Her. F. 133. ἐκ μέσȣ Iph. A. 342. πατρὸς ἐκ ταυτȣ γεγὼς ib. 406. ἐκ μεγάλων ἐβλαςήκασι ib. 594. ἐκ Φρυγῶν ib. 672. ἐκ Πριάμȣ ib. 770. ἐκ θεᾶς γεγῶτα ib. 901. cf. v. 1073. ἐκ θεῶν τινος ib. 1585. ȣρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων ib. 189. μόχθος ἐκ μόχθων ib. 191. ἐκ χιτώνων ib. 288. ἐκ γυναικὸς σφαγεὶς ib. 552. ἐκ φόβȣ ib. 730. τρίποδος ἐκ χρυσȣ ib. 976. ἐκ πατροκτόνȣ χερὸς ib. 1083. ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. 'Αγαμ. παιδὸς ἐκ βȣλευμάτων ib. 1290. cf. Ion. 1564. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ib. 1428. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐκ κόπων ἀρειφάτων ib. 124. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. φυλάκων ἔκ τινος ib. 628. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης ib. 882. θανεῖν καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεὼν ib. 975. ἐκ φρενῶν Tr. 6. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. δάκρυα ἐκ δακρύων ib. 601. ἐκ λόγȣ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος ib. 701. ἐκ βαρβάρων ib. 933. πεσὼν ἐκ τειχέων ib. 1134. ἐκ μετώπȣ ib. 1198. ἐκ τῶν παρόντων ib. 1201. cf. Her. F. 96. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν Tr. 1253. ἐκ θεȣ Bac. 4. ἐκ θνητȣ τινος ib. 28. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. ἐκ νάρθηκος ib. 147. ἐκ πυρὸς κεραυνίȣ ib. 288. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τȣτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκ παρηΐδων ib. 766. ἐκ τῶν ἀπειλῶν ib. 854. μητρὸς ἐκ χεροῖν ib. 856. ἐκ Βακχῶν ib. 1028. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ ib. 1047. ἐκ Βακχίȣ κατείχετο ib. 1122. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. ἐκ τῶν ἠθάδων ib. 249. ἐκ σπονδῆς θεȣ ib. 467. ἐκ τȣ Δαρδάνȣ ib. 582. τυφλὴν ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη ib. 693. ἐκ γένȣς Πανδίονος Her. 36. ἐκ τȣδε ταὐτȣ ςόματος ib. 54. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων ib. 80. ἐκ Πιτθέως Αἴθρα ib. 208. ἐκ τῆσδε γεννᾶται ib. 209. νέος μεθέςηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. ἐκ γὰρ εὐτυχȣς—δυστυχȣνθ' ὁρᾶν ib. 939. ἐκ τῶν πάροιθεν Hel. 491. ἐκ πατρὸς χρηςȣ γεγὼς ib. 948. ἐκ δυσσεβείας ib. 1027. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. ἐκ κρατὸς εὐγενȣς ib. 1203. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. ἐκ ταυρείȣ φόνȣ ib. 1607. ἐκ παιδὸς Ion. 102. ȣδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν; ib. 222. ἐκ Τροφωνίȣ ib. 405. ἐκ πατέρων ib. 479. ἐκ χαρμονῆς μεταςὰς ib. 583. ἐκ θεȣ συθεὶς ib. 787. ἐκ δȣλης τινὸς γυναικὸς ib. 837. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων ib. 878. ὁ Διὸς ἐκ παίδων ib. 1099. ἐκ Διονύσȣ

βοτρύων ib. 1232. ἐκ κακῶν πρȣ̈λαβον μόγις πόδα ib. 1253. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε ib. 1279. ἐκ κελευσμῶν ib. 1346. ἔκ τινος θεηλάτȣ ib. 1392. ἐγένετό τις ȣ̈ρος ἐκ κακῶν ib. 1509. τεκȣ̃σ' ȣ̓κ ἐκ θεȣ̃ ib. 1527. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων ib. 1604. ἐκ τύχης Her. F. 203. πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ib. 461. πῶς ἂν συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόȣς; ib. 488. ἐκ προνοίας ib. 598. ȣ̓δεὶς ὅρος ἐκ θεῶν χρηϛοῖς, κ. τ. λ. ib. 669. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. ἐκ τȣ̃δε βαίνων ib. 947. ἐκ δρασμῶν ib. 1010. ἐκ τῶν φίλων ib. 1234. ἐκ πολιτῶν ib. 1326. ἐκ βροτῶν ib. 1330. ἐκ μόχθων ib. 1369. ἐκ τῶνδε τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31. ἐκ θεȣ̃ χρηϛηρίων ib. 87. λόγον τίν' ἦλθες ἐκ κείνȣ φέρων; ib. 237. ἐκ τȣ̃ ναίεις ἐνθάδε; ib. 246. κἀκ τῶν θυραίων πημάτων ib. 291. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. χρηϛὰ ἐκ κακῶν τέκνα ib. 370. ἐκ βάθρων ib. 608. ἐκ σȣ̃ ϛόματος ib. 667. ἐκ δείματος ib. 767. ἐκ τῶν καλῶν ib. 815. πατρὸς ἐκ νικηφόρȣ ib. 880. ἐκ τόκων ib. 1108. et 1128. ἐκ Διὸς Dan. 46. κἀκ τῶν ἀέλπτων Alcmen. fr. XI. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων Alex. fr. XI. ἕλκει ȣ̈ποτ' ἐκ ταυτȣ̃ τύχας ejusd. fr. XVIII. 2. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. ἐκ τῶν λόγων ἑλȣ̃ τὰ βέλτιϛα And. fr. XIII. 1. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν ejusd. fr. XIX. 2. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακȣ̀ς Antig. fr. XI. 2. ἐκ καλλιόνων Antiop. fr. XXVII. 1. ἐκ παντὸς πράγματος ejusd. fr. XXVIII. 1. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3. ἐκ μητρὸς κακῆς Bel. fr. XIV. 2. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 8. φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. ἐκ κακȣ̃ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. ἐκ μεγίϛης ὀλβίας τυραννίδος ejusd. fr. XIV. 7. ἐκ τῶν πόνων Er. fr. X. 1. μικρȣ̃ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν ϛάχυν Meleag. fr. I. 6. ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ejusd. fr. IX. 4. ἐκ τῆς ἐπιϛήμης ejusd. fr. XI. 3. κἀκ τῶν πονηρῶν σωμάτων ejusd. fr. XIV. 3. ἐκ τῶν ἀέλπτων Œd. fr. XIV. 1. ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων Phaëth. fr. I. 2. ἐκ φρενῶν Rha. fr. II. 5. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31. ἐκ διεϛώτων Thes. fr. V. 11. ἐκ πασῶν Fr. inc. LIV. 1. ἐκ τοιȣ̃δε σώματος Fr. inc. LXII. 3. ἐκ πονηρῶν Fr. inc. LXIII. 2. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐκ νέȣ Epist. V. etc.

Ἑκάβη. Ἑκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἑκάβης ib. 31. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβῃ ib. 53. πάρεϛιν Ἑκάβη Tr. 37. etc. Ἑκάβη, ο *Hecuba*, Hec. 100. 217. 299. 726. 851. 1123. et 1287. Tr. 153. 235. 567. 1123. et 1238. et Alex. fr. XVIII. 1. δύϛην' Ἑκάβη Hec. 737. φιλτάτη Ἑκάβη ib. 954.

Ἑκαβόλος, dor. pro ἑκηβ. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Ἑκάς. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς Ph. 914. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκὰς Her. 673. ἑκὰς ἀφεϛὼς Her. F. 198. ἄϛεως ἑκὰς El. 246. ἑκὰς ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Ἑκαϛέρω Her. F. 1047.

Ἕκαϛος. ἡ φύσις ἑκάϛῳ τȣ̃ γένȣς ἐϛὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἔδωχ' ἑκάϛῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ἕκαϛα πυνθάνȣ Tr. 246. etc.

Ἑκάϛοτε Epist. V.

Ἑκάτη. μὰ τὴν δέσποιναν Ἑκάτην Med. 397. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρȣ Fr. inc. CXXVI. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. 2) dor. Ἑκάτα Ph. 110. ἔνθεος ἐξ Ἑκάτας Hip. 142. ὦ Ἑκάτα Tr. 323.

Ἕκατι. Ἀγαμέμνονος ἕκατι Hec. 1198. ὧν ἕκατι Or. 26. Rh. 839. et Her. 37. τῶν ἐμῶν ἕκατι κακῶν Or. 283. τȣ̃δ' ἕκατι ib. 1331. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποϛέλλεις; Med. 281. πολλῶν ἕκατι ib. 719. et Her. 569. γάμων ἕκατι Med. 1235. cf. Iph. A. 493. et 959. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχȣς Med. 1338. τίνος μ' ἕκατι κτείνετε; An. 1126. cf. Iph. A. 1166. χρέȣς ἕκατι Iph. A. 373. δεξιᾶς ἕκατι ib. 866. κȣ́φων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις; ib. 1176. ὁσίας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651. ὅτȣ ἕκατι Hel. 155. τῆσδ' ἕκατι ib. 976. πόνȣ

ἕκατι ib. 1198. τῶ θεῶ ἕκατι Ion. 1357. ἡμῶν ἕκατι Her. F. 277. τέτων ἕκατι ib. 1141. et El. 1029. τίνος ἕκατι — προσῆλθον; El. 342. τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιέμενοι Aut. fr. III. 14. κέρδες ἕκατι Œnei fr. VI. 2. ἕκατι ῥημάτων Fr. inc. CLXXXI.

Ἑκατογκέφαλος. ἑκατογκεφάλυ βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Ἑκατομπτολίεθρος. Κρήτης ἑκατομπτολιέθρυ Cret. fr. II. 4.

Ἑκατόν. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. ναῶν ἑκατὸν Iph. A. 267. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος Cy. 471. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Ἑκατόστομος. ἑκατόστομοι βαρβάρυ ποταμῶ ῥοαὶ Bac. 404.

Ἐκβαίνειν. ἔξω τις ἐκβαίνει Φρυγῶν Or. 1367. ἔνθεν—Ταντάλιδᾶν ἐκβαίνει ποινὰ Iph. T. 200. ἐκ λόγυ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. ἐκβαίνει δόμων Hel. 864. πρὸς γῆρας ὐκ εὔδοξον ἐξέβαινε Med. 592. λόχυ ἐξέβαινεν Ἄρης Tr. 560. εἰς τῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' ὐμὸς πόσις ib. 229. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ σοι τάδ' ἀγγελῶντα Hel. 1632. πόλει ἀγῶνες εὐτυχέστατοι ἐξέβησαν Ph. 1488. ἐξέβην πρὸ δωμάτων Iph. A. 820. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἔκβηθι βαρβάρυ χθονὸς ib. 1086. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῦς Tr. 1052. ἐξέβημεν Ἀσωπῶ ῥοὰς Bac. 1042. πόθεν ὁ παῖς τρόφιμος ἐξέβα Ion. 684. ὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215. ἔκβητ' ἀπήνης ib. 998. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1004. ὁρῶ ἐκβαίνοντα τόνδε Ion. 78. ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ξένυς Iph. T. 1222. ἐκβὰς τεθρίππων ἁρμάτων πόδα Her. 802. μὴ 'κβάντας τύχης Iph. T. 907. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις ἐκβησόμεσθα ib. 98.

Ἐκβακχεύειν. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας Tr. 408. ἐκβακχευσαμένα Sup. 1001. πᾶσα ἐξεβακχεύθη πόλις Bac. 1294.

Ἐκβάλλειν. κτανών νιν ἐκβάλλει Hec. 781. τόνδε—ἐκβάλλετ' ἄταφον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς Ph. 1624. Ἐριννύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονὸς Iph. T. 931. εὔκαρπον ἐκβάλλυσι Θηβαῖον στάχυν Bac. 749. τίς σ' ἐκβάλλει πάτρας; Hel. 90. ὡς μὴ γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων ib. 1287. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ὡς τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. ὥς νιν χθονὸς ἐκβέβληκεν Tr. 1128. ἥτις ὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. Ion. 924. et Æol. fr. XXI. 2. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. cf. Her. F. 924. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν Or. 526. μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ An. 1058. νεκρόν νιν ἐξέβαλον ἐκτὸς ἀνακτόρων ib. 1158. ἐκβαλεῖν ἀπ' ὐρανῶ Bac. 290. ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐς πέτραν Cy. 20. τὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640. λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑδάτων Hel. 1352. ἐκβαλεῖν τέκνον Ion. 964. ἐξέβαλέ μ' οἴκων El. 61. ἵν' ἐκβάλω ποδὶ ἄλλην ἐπ' αἶαν ib. 96. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς Plis. fr. I. 3. νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι Hec. 1285. μήτ' ἐκ γῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν Med. 749. cf. v. 1357. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. κἀκβαλεῖς χθονὸς γραῦς Sup. 265. cf. Her. 1052. ἐκβαλῦσι πολεμίυς πάτρας Aut. fr. III. 21. παλαιὰ θέσμιά τις ἐκβαλεῖ Er. fr. I. 50. ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. κτείνοντα, κἀκβάλλοντα Her. 1003. ὐδ' ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. κᾆπος ἐκβαλὼν ὁδῶ Ph. 858. γῆς ἐκβαλόντι Med. 373. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Iph. A. 477. κόμπυς ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. ῥίζας ἐν ὅσσοις αἱματωπὺς ἐκβαλὼν Her. F. 933. κἀκβαλὼν σταθμὰ ib. 999. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. θύρετρα καὶ σταθμὺς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. ἐκβαλόντες δάκρυα Hel. 1563. ἐκβαλῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκβαλῦσ' ἡμᾶς ib. 156. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλῦσα Tr. 59. ὐς ἐκβαλῦσα Ion. 929. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλῦσ' ἔπη ib. 959. νόμιμα ἐκβαλόντα τιμᾶν θεὺς Bac. 1008. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. δωμάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα Ion.

811. εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ (*ejiceris*) ib. 1496. ἐκ δόμων ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. πόλεως ἐκβεβλημένος El. 412. εἰ φεύξομαι ἐκβεβλημένη Med. 512. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. πατρίδος ἐκβεβλημένη Bac. 1363. ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289.

Ἔκβασις ἄτης εὐπρόσοιστος Med. 279.

Ἐκβλαστεῖν. ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαστοῦμεν Hip. fr. VII. κείνου ἐξέβλαστον Fr. inc. LVIII. 6.

Ἔκβλητος. ἔκβλητον, *accus. masc.* Hec. 699.

Ἐκβολή, et dor. ά. οὐρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. κἀκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1424. δακρύων ἐκβολὰς Her. F. 743.

Ἔκβολος. ὃν νηδύος ἔκβολον ἔτεκε Bac. 91. βρέφος ἔκβολον οἴκων Ph. 811. 2) ἔκβολον, *subst.* πόντου νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον Iph. T. 1042. ἔκβολον κόρης Ion. 555. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429. cf. v. 1230.

Ἐκβρυχᾶσθαι. ἐξεβρυχᾶτο Hel. 1573. στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390.

Ἐκγαυροῦσθαι. τὸ ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρούμενος Iph. A. 101.

Ἐκγείνεσθαι. οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς Bac. 1338.

Ἐκγελᾶν. ἔνθεν ἐκγελᾷ φόνος Tr. 1176.

Ἐκγενέτης, et dor. ας. τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Bac. 1153. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128.

Ἔκγονος. φίλου πατρὸς ἔκγονος Or. 482. τὸν Ἰοῦς ἔκγονον Ph. 682. ὁ τῆς κυναγοῦ ἔκγονος ib. 1113. ὁ Διὸς ἔκγονος Her. F. 876. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ἐκγόνω (in dual.) Διὸς Her. F. 30. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν Ph. 688. ὃν δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς Med. 955. οὗ πάντες ἐσμὲν ἔκγονοι Hip. 450. ἔκγονοι Πηλέως An. 45. τοῖς τῶνδε ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους αὐτόχθονας Ion. 737. ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους Her. F. 1262. οἴκτειρε σοῦ φύντας ἐκγόνους El. 673. τῶν Ταντάλειων ἐκγόνων ib. 1176. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν Hec. 955. τῆς Νηρῇδος ἐκγόνου κόρης Hel. 325. cf. v. 1663. Νυκτὸς ἔκγονον Λύσσαν Her. F. 822. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598. τῶν ἀρίστων τἄκγονα Her. F. 208. ἔκγον' ἄῤῥεν' ἀῤῥένων Æol. fr. XX. 1.

Ἐκδακρύειν. ὥστ' ἐκδακρῦσαι Or. 1122. et Ph. 1353.

Ἐκδεικνύναι. παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα τοῦ σοῦ δικαίαν Hip. 1298.

Ἐκδεῖ. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες An. 557. ἐκδήσατο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 761.

Ἐκδέρειν. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Ἐκδέχεσθαι. τοῦδε ἐκδέξῃ λόγους Ph. 462.

Ἐκδημία Hyp. fr. fin.

Ἔκδημος. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. ἔκδημος ὢν τῆσδε τυγχάνει χθονὸς ib. 281. cf. v. 659. et Bac. 215. ἔκδημος ξένος An. 880. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1052. ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. Ἑλένην ἔκδημον λαβὼν Iph. A. 76.

Ἐκδίδαγμα κερκίδος Ion. 1419.

Ἐκδιδάσκειν. τί τοὐκδιδάξαν τοῦτό σε; Iph. T. 1164. οὔποτε χρὴ παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφοὺς Med. 295.

Ἐκδιδόναι. τὰν Οἰχαλίαν—Ἀλκμήνας τόκῳ ἐξέδωκεν Hip. 553. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; Sup. 133. οὐκ ἐξέδωκαν Her. 320. ἐκδοῦναι τέκνα ἄλλῃ φονεῦσαι χερὶ Med. 1238. sed Iph. A. 736. ἐκδοῦναι τέκνα est *elocare filias*, et θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει ib. 964. vid. etiam v. 687. et 729. et El. 249. et in med. ἐξέδου (*elocasti*) κόρην Med. 309. ἔμ' ἔκδος Ἀργείοισιν Her. 454. οὐδ' ἐγὼ ἐκδώσω μέ σοι An. 255. ἐκδιδοὺς ἄλλῳ ib. 344. τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς Ἥρας νεικέων Bac. 293. μήτ' ἐκδοθῆναι Her. 98. et 222. ἐκδοθησόμεσθα ib. 443.

Ἐκδιδράσκειν. ἀλλάξας ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. ἐξέδραν μιν Her. 14.

Ἐκδικάζειν. πατέρων ἐκδικάζοντες φόνον Sup. 1214.

Ἐκδικατάς, dor. pro ητής. τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικατὰν Sup. 1151.

Ἐκδικεῖν. ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654.

Ἔκδικος. ἔκδικος γεγὼς Hel. 1036. ὐδὲν ἔκδικον παθὼν Al. 717.
Ἐκδίκως. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. κακὸς ἐκδίκως τιμωμένυς Bel. fr. XXIII. 3.
Ἔκδοτος Ion. 1251.
Ἐκδοχή. νεοχμὸν ἐκδοχαῖς ἐπεισφέρει κακὸν Hip. 866.
Ἐκδῦναι. ἐξέδυ δίκης Sup. 416. ἐκδῦναι κακῶν Iph. T. 602. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίυ Her. 857.
Ἐκεῖ Med. 1073. ἐκεῖ ἐν ᾅδυ κείσομαι Hec. 418. ἔτ' ὖν τι βύλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί; ib. 1011. ὐκ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ Or. 527. τῦτ' ἐκεῖ λαβὼν ib. 654. λέγει δή τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον; Ph. 716. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες Med. 1058. εἴ τι κἀκεῖ πλέον ἐς' ἀγαθοῖς Al. 747. κἀκεῖ τά γ' αἰσχρὰ, κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει An. 243. τῇ ἐκεῖ ςρατηγίᾳ ib. 705. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν ib. 738. τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ἐκεῖ ἦν Sup. 684. τἀκεῖ παρόντα πήματα ib. 686. τὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθυς ib. 839. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. θέμενος εὖ τἀκεῖ Iph. A. 672. κἀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρυσίαν ib. 1433. τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ ib. 542. τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 583. τοῖς ἐκεῖ ὐ ζῶσ' ἔτι ib. 771. ὐκ ἐς' ἐκεῖ σὸς σύγγονος ib. 805. δοκῶ ὐ παρὼν σ' ὁρᾶν ἐκεῖ ib. 855. χερνίβων ἐκεῖ ib. 861. ἐκεῖ δῦναι κτανεῖν Tr. 878. κἀκεῖ χορεύσας Bac. 21. ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος, ἐκεῖ δὲ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν ib. 413. 414. 415. Ζεὺς ἐς' ἐκεῖ τις ib. 467. ἐκεῖ χόρευε ib. 511. ἦν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ ib. 821. εἰ ἕξομεν κἀκεῖ μερίμνας Her. 594. ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐκεῖ ib. 736. τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας Hel. 149. τοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 435. ἐκεῖ πυ σεμνὸς ἦσθα ib. 461. ἐκεῖ νοσῦμεν ib. 587. τὐκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει ib. 599. ἐςίν τι κἀκεῖ, κἀνθάδ', ὧν ἐγὼ λέγω ib. 1438. ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐκεῖ νόμος τίς ἐςιν Ion. 24. χῶρός ἐς' ἐκεῖ ib. 283. κἀκεῖ κἀνθάδ' ὐ δίκαιος εἶ ib. 384. ἆρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ib. 547. τῦτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν ib. 554. κρείσσω νομίζω τἀνθάδ', ἢ τἀκεῖ ib. 645. ὡς ἐκεῖ (*quasi illic esset*) Her. F. 956. ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίσας κ. τ. λ. ib. 1324. κἀκεῖ εὐτύχησεν El. 8. τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ μὲν αὐτὴν ὐκ ἔχειν ib. 924. τἀκεῖ κατ' οἴκυς πάντ' ἐπίςασθαι καλῶς Pal. Fr. II. 5.
Ἐκεῖθεν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν αὖ λύπη τις ἄλλη Hec. 587. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐςὶν ib. 731. λέξειν τἀκεῖθεν Or. 849. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. cf. v. 1293. σάλπιγγες ἐκελάδυν ἐκεῖθεν Ph. 1110. εἰρήνη τἀκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. καραδοκῶ τἀκεῖθεν ib. 1117. ἐκεῖθεν ἡμεῖς δυστυχεῖς Hip. 343. τὐκεῖθεν, ἢ τὐνθένδε; Sup. 758. ἐκεῖθεν εἰμὶ Iph. T. 541. cf. v. 666. τὰς ἐκεῖθεν τύχας ib. 1410. πότερα—φράσω τἀκεῖθεν; Bac. 668. νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν Her. 142. κᾆτ' ἐκεῖθεν ἄξομεν ib. 258. σωθεὶς ἐκεῖθεν Hel. 784. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. τὸ δυστυχὲς βίυ ἐκεῖθεν ἔλαβες Fr. inc. CL. 3.
Ἐκεῖνος. ἐκεῖνος εἶ σύ; Her. 945. et El. 581. τόδ' ἐκεῖνο Med. 98. κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. τὐλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ἐκεῖν' ὐ λήσομαι Iph. A. 516. κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. τῦτ' ἐς' ἐκεῖνο Hel. 628. τόδ' ἐς' ἐκεῖν' αἴνιγμα ib. 794. πένης ὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. ἐκεῖνο δὴ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. etc.
Ἐκεῖσε. ἀπὸ πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. τὺς ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο ib. 273. cf. v. 320. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. cf. v. 1427. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. ἐκεῖσε δεῦρό τε An. 619. et sine τε And. fr. IV. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. cf. Hel. 540. et 719. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε Iph. T. 256. ἐλθόντα ἐκεῖσε ib. 947. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Rh. 216. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε Tr. 61. ὃς πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐκεῖσε— ib. 285. ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε ib. 333. ἐκεῖσ' ἄγε με Bac. 410. ᾖσσ' ἐκεῖσε, κᾆτ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; ib. 1293. αὖθις ἐκεῖσε Hel. 1155. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὺς Ion.

1370. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον Her. F. 1221. ἐκεῖσ' ἔλα Phaëth. fr. VIII. 6.

Ἑκηβόλος. Διὸς ἑκηβόλυ Ion. 213. ἑκηβόλων τόξων Or. 273. et ἑκηβόλοις τόξοισιν Ph. 1115. et τοῖς ἑκ. τόξοισι Her. F. 472.

Ἕκητι Er. fr. I. 19.

Ἐκθερίζειν. πάντας ἐξεθέρισεν Eu. fr. II. 1. τῶν δὲ (sc. βίος) φθίνει τε κἀκθερίζεται Inus fr. XVII. 5.

Ἔκθεσις. ἔκθεσιν τέκνυ Ion. 956.

Ἔκθετος. πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70.

Ἐκθηριῦσθαι. ἐκθηριωθεῖσα Bac. 1329.

Ἐκθύειν. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς Or. 191. ξενικὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. τίνα μακάρων ἐκθυσαμένυς Fr. inc. CLV. 12.

Ἐκθυμιᾶν. κἀξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1174.

Ἐκκαίειν. ἐκκαίειν τὸ φῶς Κύκλωπος Cy. 629. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς ib. 653. ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Ἐκκαλεῖν. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε Sup. 614. τίς Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων; Bac. 170.

Ἐκκαλύπτειν. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν, ὕστινας λέγεις λόγυς Iph. A. 872. ἐκκάλυπτέ νιν Her. F. 1202. ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα ib. 1226. ἐκκαλύψας κρᾶτα Sup. 111.

Ἐκκαρπῦσθαι. ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπύμενος Ion. 815.

Ἔκκαυμα τόλμης καὶ θράσυς Fr. inc. VI. 2.

Ἐκκαυχᾶσθαι. ὧν νιν ὕνεκα κτανεῖν Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ' (i. e. ὦντο) Bac. 31.

Ἐκκηρύσσειν. κἀκκηρύσσετο αὐτὸς πρὸς αὐτῦ καλλίνικος Her. F. 960.

Ἐκκλάζειν. ἐκ δ' ἔκλαγξ' (i. e. ἐξέκλαγξε δὲ) ὄπα ἀξύνετον Ion. 1204.

Ἐκκλείειν. ἐκκλείσομεν σφᾶς Or. 1127. ἐκκεκλείσμεθα Her. F. 330.

Ἐκκλέπτειν. ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐξέκλεψεν, sc. ἐμὲ Iph. T. 28. ἐξεκλέψαμεν πέτροισι χειρῶν φάσγανα ib. 331. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμυς; Ion. 946. ὅτε μὴ θεὸς ἐκκλέπτει ib. 1245. τὸν μὲν πατρὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς El. 16. ὃν λέγυσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνυ ib. 286. cf. v. 540.

Ἐκκληΐζειν. ἐκκλήϊσσε ἄλλον ἄλλοσε στέγης Or. 1448.

Ἐκκλησία. ἀκύσας νυκτέρυς ἐκκλησίας Rh. 139.

Ἔκκλητος. εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. ἐκκλήτων ἄπο ib. 947.

Ἐκκολυμβᾷν ναὸς Hel. 1625.

Ἐκκομίζειν. ὅς μ' ἐκκομίζει Ph. 1000. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1270. κἀκκομιζόντων (i. e. καὶ ἐκκομιζέτωσαν) δεῦρο τὺς ξένυς Iph. T. 1206. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεὼν Tr. 294. λέγω πρὸς πρύμνας νεῶν τήνδ' ἐκκομίζειν ib. 1048. κἀκκομίζεθ' ἅρματα Hel. 1197. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἐκκομίζυ Ph. 1586. ἐκκομίζυ παῖδα An. 640. τὸ σὸν ἄγαλμα—πόλεος ἐκκομίζομαι Sup. 632. ἐκκομίζυ σὴν κασίγνητον χθονὸς Iph. T. 1473. δεῦρ' ἐκκομισθεὶς Ph. 860. γῆς τῆσδ' ἐκκομισθεῖσα Hel. 1199.

Ἐκκομψεύεσθαι. ἐκκεκόμψευσαι Iph. A. 333.

Ἐκκρεμάννυσθαι. τὰ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται El. 950.

Ἐκκρήμνασθαι. ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων Her. F. 520.

Ἔκκριτος. ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. αἰχμάλωτόν τιν' ἔκκριτον ib. 267. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισυμένη Tr. 1241.

Ἐκκυβιστᾶν. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων Sup. 692.

Ἐκκυνηγετεῖν. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; Ion. 1422.

Ἐκκωμάζειν. ἐξεκώμασε εἰς ἄλλην χθόνα An. 604.

Ἐκκωφῦσθαι. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Or. 1287.

Ἐκλαλεῖν. τὸ ἐκλαλῦν Antiop. fr. X. 2.

Ἐκλαμβάνειν. παρ' ἡμῶν ἔκλαβ' ὓς ἔχω λόγυς Ion. 1335.

Ἐκλάμπειν. λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας Dan. fr. I. 3. ἑῷος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII.

Ἐκλανθάνεσθαι. ἐκλαθέσθαι λύσσας Or. 325. ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος εἴπομεν Bac. 1271. ὅ ὕποτ' ἐκλελήσεται Alc. 196.

Ἐκλέγειν. ἔθος τόδ' ἐξελεξάμην Sup. 340.

Ἐκλείπειν. ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ

Bac. 1366. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἕδρας Ion. 1306. οὔποτ' ἐκλείπει χλόην ib. 1435. Θήβας ἔκλειπε Her. F. 1322. θήλεια ἤδη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. οὔ ποτ' ἐκλείπει δόμους Meleag. fr. XIII. 5. ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους An. 1040. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἑστίαν τ' ἐμήν; Her. F. 554. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. τούσδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμους Hip. 796. ἵν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίπῃς θεᾶς An. 428. θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς Iph. A. 618. ἢν ἐκλίπῃς τι Cy. 572. μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν Ion. 665. ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος ib. 1186. cf. Hel. 845. et Her. F. 1073. Ἄργος ἔκλιπε El. 1250. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν ib. 1315. τρίβωνες ἐκλείποντες κρόκας Aut. fr. III. 12. ἐκλιπόντα δώματα Or. 925. ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. Τευμησσὸν ἐκλιπόντα ib. 1107. Φοίβου ἐκλιπὼν χρηστήριον Med. 667. τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα Hip. 1448. τοὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθους Sup. 839. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους Iph. T. 236. ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ib. 750. et ὅρκον ἐκλιπόντες Sup. 1193. Κιθαιρῶν' ἐκλιπὼν Bac. 660. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. ἐκλιπὼν γῆν τήνδε Hel. 150. ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδα Ion. 576. θεοῦ μαντεῖον ἐκλιπὼν ib. 1122. ἐκλιπὼν φάος Her. F. 1348. Σιδώνιον ἄστυ ἐκλιπὼν Phry. fr. I. 1. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. πατρίδος ἐκλιπόνθ' (i. e. ἐκλιπόντε) ὅρους Sup. 147. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἐκλιπόντες Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 84. παρθενῶνας ἐκλιποῦσα Ph. 1281. ἐκλιποῦσα νεκρῶν γόους ib. 1629. ἐκλιποῦσα πέδον An. 314. δώματ' ἐκλιποῦσα ib. 1050. ἐκλιποῦσα κερκίδας Bac. 1234. τὴν ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ Bac. 1054. ἃ νῦν ἐκλέλοιπα An. 37. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452. δώματ' ἐκλελοιπέναι Bac. 217. ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον; Ion. 512. ῥώμη ἐκλέλοιπεν Her. F. 230. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κἀκλελοιπότα στέγας Iph. A. 1099. θύρσον ἐκλελοιπότα Bac. 1052. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα; Æg. fr. X. 1.

Ἐκλιμπάνειν. ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμους πατρῴους Med. 800. οὔ ποτ' ἐξελίμπανον θρυλλοῦσα El. 909.

Ἐκλογίζεσθαι. ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας; Hec. 745. οὐδεὶς αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται Sup. 482. ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410.

Ἐκλοχεύεσθαι. τεῦχος νεοσσῶν ἐκλοχεύεται Hel. 265. οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458.

Ἐκλύειν. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐκλύεθ' ἁρμοὺς Med. 1315. et Hip. 825. et ἐκλύσαθ' ἁρμοὺς Hip. 809. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1335. τούτους χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων El. 1353. πόσιν ἐκλύσασα Al. 37. θανάτου νιν ἐκλύσασθε An. 819. νεκροὺς ἐκλύσομαι Sup. 346. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Ἔκλυσις. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899.

Ἐκλυτήριον πατρίδος Ph. 976.

Ἔκλυτος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134. ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι Tr. 1179.

Ἐκμαίνειν. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον Hip. 1229.

Ἔκμακτρον ποδῶν El. 535.

Ἐκμανθάνειν. τάδ' ἐξεμάνθανεν Iph. T. 667. τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων Ph. 34. ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα ib. 870. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς Med. 220. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. ὡς ἂν ἐκμάθω, εἴ τις κ. τ. λ. An. 716. ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων ib. 1051. ἀρούρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν Rh. 75. δεῖ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν Bac. 39. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι Ion. 77. ἐκμαθεῖν θέλω ib. 266. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα Rh. 156. ἐκμαθοῦσα εὖ Hel. 327.

Ἐκμαργοῦν. ἐξεμαργώθης φρένας Tr. 992.

Ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτοῦ τύχας εἰς πάντας Œd. fr. XIII. 1.

Ἐκμάσσειν. ἔκμασσε Her. F. 1400.

Ἐκμετρεῖν. ποῖον χρόνον ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον ϛόλον; Iph. A. 816. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρȣ́μενος Thes. fr. V. 3.

Ἐκμιμεῖσθαι. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. φωτὸς κακȣ́ργȣ σχήματ' ἐκμιμȣ́μενον Antiop. fr. XXX. 2.

Ἐκμεσȣ͂ν. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμȣ́σωσεν τάδε Bac. 823.

Ἐκμοχθεῖν. ὃς τῷ τυράννῳ πλεῖον' ἐκμοχθῇ βίον Sup. 451. πόνων, ȣ̔̀ς ἐξεμόχθȣν Iph. T. 84. et ȣ̔̀ς ἐξεμόχθεις ib. 1455. ταῦτ' ἐξεμόχθȣν Ἕκτορος κατὰ ϛέγας Tr. 641. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. τȣ̀ς ἄλλȣς ἐξεμόχθησεν πόνȣς Her. F. 22. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας ib. 309. ἐκμοχθȣ͂σα κερκίσιν πέπλȣς El. 307. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5.

Ἐκνεύειν. ἐκνεύει πάλιν Ph. 927. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; Hip. 470. ὥστε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν ib. 823. εἰς τὸ τῆς θεȣ͂ γ' ἐξένευσας εἰκότως Iph. T. 1186. ἐξένευσ' ἀποϛῆναι πρόσω ib. 1330. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε Ph. 1274.

Ἐκνικᾶν. ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε Ion. 629.

Ἐκνίπτειν. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω Iph. T. 1224.

Ἑκȣ́σιος. ἑκȣσίῳ τρόπῳ Med. 751. τὴν ἑκȣ́σιον φυγὴν Sup. 151. ἑκȣσία νόσος Dic. fr. VII. 4.

Ἑκȣσίως Tr. 1037.

Ἐκπαγλȣ͂σθαι. πατέρα σὸν ἐκπαγλȣ́μενος Or. 888. τȣ̓μὸν εἶδος ἐκπαγλȣμένη Tr. 929. ἐκπαγλȣ́μεναι Hec. 1157.

Ἐκπαιδεύειν. τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις; Cy. 275. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5.

Ἐκπαίδευμα νυκτὸς Cy. 597.

Ἐκπαίζειν. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460.

Ἐκπατάσσειν. φέρ' ἐκπάταξον Cy. 152. κακοῖσιν ἐκπατάσσȣσιν Her. F. 888.

Ἐκπαύειν. ἐκπαύσω μόχθȣς Ion. 144.

Ἐκπείθειν. πῶς ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι ϛρατόν; Ph. 429. ἐξέπεισεν (sc. τὸν ταῦρον) εἰσβῆναι δόρυ Hel. 1584. ὡς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

Ἐκπειρᾶσθαι. κᾀξεπειράθην τέκνων Sup. 1089.

Ἐκπέμπειν. πολὺν χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. ἐξέπεμψά σε χθονὸς ib. 247. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ib. 768. ἡ Διὸς δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων Med. 1285. τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων An. 990. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων Iph. A. 1110. ὡς χέρνιβάς τε καὶ σφάγι' ἐξέπεμπέ σοι Iph. T. 335. ἐκπέμπειν χθονὸς γυναῖκας ib. 1467. cf. Tr. 410. et Ion. 1345. ᾧ σε δȣ́λην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας Tr. 1271. ἔκπεμπε γῆς τȣ͂σδε Her. 106. ἐκπέμψω ϛόλον Hel. 1443. τȣ̀ς μὲν ἐξέπεμπον Ion. 640. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας (sc. ἐμὲ) εἰς ᾅδȣ δόμȣς ib. 1274. εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον El. 1283. τὸν θανόντα—ἐκπέμπειν δόμων Cresph. fr. I. 4. ȣ̓κ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. πολὺν πέλανον ἐκπέμπει δόμων ejusd. fr. XVI. 1. βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι Tr. 897.

Ἐκπεραίνειν. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 428. παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται Cy. 692. cf. Ion. 785.

Ἐκπερᾶν. κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ Ph. 100. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς Hip. 824. ἄξεινον—ἐκπερᾶσαι ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. δωμάτων ἐκπερᾷ ib. 824. et Hel. 1401. ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 18. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων Cy. 510. πέραν—Ἕβρον ἐξεπέρασ' ὄχθον Her. F. 387. ἐκπερῶν πάγον Δίας Ἀθάνας Her. 849.

Ἐκπέρθειν. Φοίβȣ ναὸν ἐκπέρσαι An. 1096. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ Rh. 472. Τροίαν ἐξέπερσα Hel. 812. Ἴλιον ἐκπέρσων Tr. 804.

Ἐκπεταννύναι. ἐκπετάσȣσι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς Cy. 495.

Ἐκπηδᾶν. ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτὶς Bac. 704. ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ Hec. 1172.

Ἐκπιμπλάναι. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες Ph. 1479. ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν An. 1088. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν φόβῳ Sup. 722. φυγῇ ἐξεπίμπλαμεν

νάπας Iph. T. 324. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσυ κρατῆρας κ. τ. λ. Ion. 1194. ὄρθιά τ' ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα Hel. 1591.

Ἐκπίνειν. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; Cy. 549. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν ib. 163. ἐκπιεῖν ὅλον πίθον ib. 216. ἔκπιε ib. 560. ἔκπιθι ib. 567.

Ἐκπίπτειν. πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων Iph. T. 1196. ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς El. 541. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο Ph. 1200. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας Hec. 1026. ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς Med. 461. δωμάτων ἐκπεσεῖν An. 876. ἐκπεσεῖν χθονὸς Her. 223. ἐκπεσεῖν μελάθρων ib. 776. ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε Hel. 416. μὴ 'κπεσεῖν δόμων Ion. 48. ἐκ τῆς ἐπιϛήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3. τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν Hip. 897. ναυαγὸν ἐκπεσόντα Hel. 546. cf. v. 1227. βίᾳ ἐκπεσὼν ϛρωτῦ λέχυς Her. F. 555. μή μ' ἔρημον ἐκπεσῦσαν εἰσίδῃς Med. 712. ἐκπεσῦσα δεμνίων Al. 184. ἐκπεσῦσα τῆσδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. vid. etiam Med. 450. et 458. ubi est ἐκπεσῇ χθονὸς, in fut. 1. med.

Ἔκπλεθρος. κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883.

Ἐκπλεῖν. ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν Cy. 283. ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747.

Ἔκπλεως. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόυ Cy. 246. ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντυ βορᾶς ib. 415.

Ἐκπλήθειν. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. ἐκπλήσειν κακὰ Or. 293. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε ib. 463. ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς Ph. 174. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν ib. 1435. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον Al. 167. δρόμυς πολλὺς ἐξέπλησα καμπίμυς Iph. T. 81. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. πολλὰ μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. πανταχῇ ἄϛεος ζητῶν νιν ἐξέπλησα Ion. 1108. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. πεπρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνυ El. 1290.

Ἔκπληξις. ἔκπληξις ἂν γένοιτο Ph. 736. κᾀμοὶ ἔκπληξις πάρα ib. 968. τίν' ἔκπληξιν νέαν φίλοις ἀϋτεῖς; ib. 1276. μηδ' ἔκπληξιν ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 604. ἔκπληξιν ἡμῖν προστιθεῖς Hel. 556. εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων Fr. inc. XVI. 3.

Ἐκπληρῦν. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρυμένας Al. 433.

Ἐκπλήσσειν. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγυ Or. 548. σοὶ ἐκπλήσσυσί με λόγοι Hip. 934. νέων ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσέ με Sup. 160. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. ἐξέπληξάς με Ion. 241. cf. v. 403. υδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδῦ πονηρὸς υδεὶς ib. 635. ἵνα μάλιϛά γ' ἐκπλήξειεν ἀνθρώπυς Sis. fr. I. 28. τί ἐϛι τῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγυ; Iph. T. 240. θυμὸν ἐκπλήξασα Med. 640. ἐξεπλήσσυ τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. ἔκ τοι πέπληγμαι Hip. 342. et Her. F. 1105. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένυς Antiop. fr. XXVII. 2. κᾀκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 38. κᾀκπεπληγμένη φόβῳ Iph. A. 1535. cf. Bac. 604. ὦ—σύγγον' ἐκπεπληγμένη Iph. T. 795. ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην Hel. 1413. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ Tr. 183. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσα Med. 8.

Ἐκπνεῖν. ἐπεὶ ἐξέπνευσεν Ἀγαμ. βίον Or. 496. ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν ib. 699. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς Ph. 883. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον ib. 1463. ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 566. cf. Hel. 141. et Ion. 1600. ταχὺ πρὸς πατρὸς ἐκπνεύσετε Her. F. 885. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ἐκπνέων βίον Her. F. 980. μητρὸς ἐκπνεύσας (i. e. ὑσης) El. 1220. κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Hel. 1133.

Ἐκπνοή. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438.

Ἐκποδών. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβῃ Hec. 52. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. υχ ἕλξετ' αὐτὸν ἐκποδὼν βίᾳ; ib. 1282. ἀπελθέτω τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν Or. 547. υκ ἐκποδὼν εἶ ib. 1161. et υκ ἐκπ. ἴτε ib. 1447. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίϛασο Ph. 40. ὅπυ χθονὸς τῆσδ'

ἐκποδὼν μάλιϛ' ἔϛη ib. 985. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. καί μοι τὸ σὸν ἐκποδὼν ἔϛω λόγȣ ib. 1222. ȣ̓ φεύγȣσιν ἐκποδὼν θεȣ̀ς Hip. 457. ἐκποδὼν ἄπελθε ib. 708. ἐκποδὼν ϛὰς Al. 637. κἀκποδὼν εἶναι νέοις Sup. 1113. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος Iph. T. 1226. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀποϛᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. ἀφίϛασθ' ἐκποδὼν ib. 1644. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. ἐκποδὼν φόνȣ ib. 1034. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Fr. inc. LXXXI. 4. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἐκπονεῖν. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἐκπονεῖν ἐμὲ, sc. εἰκός ἐϛι Ph. 986. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν ib. 1642. ȣ̓κ ἐκπονȣ̃μεν, sc. τὰ χρηϛὰ Hip. 381. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. πέπλοισιν ἐκπονεῖ ib. 632. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1053. ȣ̃ εἰς κράνος βλέψαντα—χρῆν ἐκπονῆσαι Sup. 319. τὸν (i. e. ὃν) Χείρων ἐξεπόνασεν Iph. A. 209. ἐκπονȣ̃σ' ἑκόντες ib. 367. ἄλλης ἐκπόνει μνηϛεύματα γυναικὸς Hel. 1530. εἰ τȣ̀ς θεȣ̀ς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλȣσιν Ion. 375. ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν ib. 1040. τὴν τεκȣ̃σαν ἐκπόνει ib. 1355. τῶν ἐμῶν τέκνων ȣ̓κ ἐκπονήσω θάνατον; Her. F. 581. ἐκπονεῖν ȣ̓ ῥᾴδιον Cresph. fr. XII. 1. πατρίδος ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. κἀκπονεῖν, ἃ πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν Fr. inc. CLII. 2. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. τάδ' ἡμῖν ἐκπονȣμέναισιν Med. 241. ἐκπονȣμένων σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 4.

Ἐκπορεύειν. ἐκπορεύετ' Ἰοκάϛην δόμων Ph. 1075. ἐκπορεύσομεν σὺν μητρὶ παῖδας Her. F. 723.

Ἐκπορθεῖν. ἐκπορθεῖτε Τροίαν Iph. A. 1398. ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις Tr. 95. cf. Bel. fr. XXV. 7. κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Ἐκπορθήτωρ. πόλεος ἐκπορθήτορες Sup. 1222.

Ἐκπορθμεύειν. ἐκπεπόρθμευται χθονὸς Hel. 1195. et 1533. ubi active ponitur, *abduxit*.

Ἐκπορίζειν. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 644. ἄδικα ἐκπορίζων Bac. 1040. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζȣσαι φόνον Ion. 1114. εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορίζεται Sis. fr. I. 36.

Ἐκποτᾶσθαι. θυμὸν ἐκπεπόταμαι El. 177.

Ἐκπράσσειν. πῶς νιν ἐξεπράξατε; Hec. 515. ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον Or. 416. cf. Med. 1305. Iph. A. 512. et Her. F. 1079. ταῦτα θεῶν τις ἐξέπραξεν Al. 299. cf. Iph. A. 393. δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξε Hel. 20. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. ξὺν οἷς τὰ κάλλιϛ' ἐξέπραξε ib. 1383. ἐξέπραξας ἄχεα El. 1191. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο εἰς γόον Bac. 1159.

Ἐκπρέπειν. ὦ μέγιϛον ἐκπρέπȣσ' εὐψυχίας Her. 597.

Ἐκπρεπής. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέϛατος Tr. 987. εἶδος ἐκπρεπεϛάτη γυνὴ Al. 334.

Ἐκπροθυμεῖσθαι. τί ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων; Ph. 1672.

Ἐκπροΐημι. τὰν ἀέναον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 119.

Ἐκπροκρίνειν. πόλεως ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς Ph. 222.

Ἐκπτήσσειν. οἴκων με θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180.

Ἐκπτοεῖσθαι. ἐξεπτοήθη Cy. 184.

Ἐκπυνθάνεσθαι. τȣ̃δ' ἐκπυθέσθαι ταῦτα Ph. 775. ἵν' ἐκπυθώμεθα, πόθεν πάρεισι Cy. 94. εἰ μὴ ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον Hel. 823. ἐκπύθωμαι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος Her. F. 529. κἀκπυθώμεθα δȣ́λης γυναικὸς El. 109.

Ἐκπυρȣ̃ν. αὐτῶν ἐκπυρȣ̃σι σώματα; Tr. 301. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε Her. F. 421. Πριάμοιο γαῖαν ἐκπυρώσων Iph. A. 1070. ὃς ἐκπυρȣ̃ται λαμπάσιν κεραυνίαις Bac. 244.

Ἔκπωμα. χρυσέων ἐκπωμάτων Ion. 1175.

Ἐκραίνειν. ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε Cy. 401.

Ἐκρύεσθαι. εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξεῤῥύετο Bac. 258.

Ἐκσπᾶν. ἣν ἐκσπάσωμαί γε βόλον El. 582.

Ἐκσπένδειν Ion. 1193.

Ἐκϛέφειν. πάντας βωμȣ̀ς προσῆλθε κἀξέϛεψε Al. 169. τέκν' ὁρῶ ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα Her. F. 526.

Ἐκσφραγίζεσθαι. ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι δόμων καθήμεθα Her. F. 53.

Ἐκσώζειν. ἔκσωσον τέκνα Or. 1234. ἐγώ νιν ἐξέσωσα ib. 1633. πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἂν Ph. 955. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας Med. 531. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. et Her. F. 716. εἴπερ ἐκσώσειέ σε Hip. 501. τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς ib. 958. ἢν σῶμα ἐκσώσω μόνον Iph. T. 757. ἢν ἐκσώσῃς γραφὴν ib. 762. ἔκσωσόν με ib. 984. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως Bac. 614. σὸν ἐκσῶσαι δέμας Hel. 1098. πάλαι ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν ib. 1674. παῖδας ἐκσῶσαι Her. F. 291. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερὸς El. 28. ὃν ἐκσώζει ποτὲ ib. 416. ἶσαι σ' ἐκσώζουσι ψῆφοι ib. 1265. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα Er. fr. XIV. ἥδε μ' ἐξέσωσεν Fr. inc. CLXXXV. 1. τἄλλα ἐκσώζων τέκνα El. 1025. ἐκσώσασά σε Iph. T. 1469. πῶς ἐξεσώθης Sup. 751. cf. Ion. 279. ὡς ἐκσωθεῖμεν ἂν Iph. T. 1025.

Ἐκσωρεύειν. νεκροὶ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ Ph. 1202.

Ἐκτάδην, *adverb.* Ph. 1692.

Ἐκτείνειν. ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνουσι Hip. 789. ἐκτείνειν βίον Sup. 1109. ἔκτεινε χεῖρας Bac. 971. ἔκτεινέ μοι σεαυτὸ Syl. fr. VII. 2. ἐξέτεινε εἰς ἧπαρ ξίφος Ph. 1430. ἔκτεινον χέρα Hec. 439. πολλὰς γενείου ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρα Al. 771. ὄμμα ἔκτεινον φίλον Iph. A. 648. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν An. 93. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ Bac. 829. ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. χεῖρας ἐκτείνοντα Ion. 961. et ἐκτείνων χέρα El. 823. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιροῦ πέρα Sup. 745. στρατὸν κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες Her. 801. φῦλα στρατευμάτων λαὸν ἐκτείνοντα Sup. 654. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἐκταθεῖσα Or. 302.

Ἐκτεκνοῦσθαι. παῖδας ἐκτεκνούμενος λάθρα Ion. 438.

Ἐκτελευτᾶν. πρὶν ἄθλους ἐκτελευτῆσαι Her. F. 827.

Ἐκτελής. ἐκτελῆ νεανίαν Ion. 780.

Ἐκτέμνειν. μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχὸς Iph. A. 1438.

Ἐκτήκειν. ἐκτέτηκα καρδίαν ματρὸς, τὴν δ' ἔτ' ἐκτήκω γόοις Hec. 433. sq. ὄμμα ἐκτήξεσθ' ἐμὸν δακρύοις Or. 134. cf. v. 528. ἔκ τοι με τήξεις ib. 1047. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα Hel. 1435. ἐξετηκόμην γόοις Or. 858.

Ἐκτίειν. Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην El. 260. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο Her. F. 547. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267.

Ἐκτιθέναι. κἀκτίθησιν ὡς θανούμενον Ion. 18. ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. cf. v. 350. 954. 1366. 1398. et 1413. et Melan. fr. XXI. et XXIII. 2. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον Hip. 1214. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα Ph. 36. et ἐκτεθεὶς παῖς Ion. 345. θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951.

Ἐκτίνειν. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων Or. 453. ἀντίποινα ἐκτίνων Her. F. 755. ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων ib. 983.

Ἔκτοθεν An. 976.

Ἐκτοξεύειν. σοῦ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς An. 365.

Ἔκτοπος Bac. 69.

Ἑκτορεία χεὶρ Rh. 762.

Ἑκτόρεος. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους Rh. 1.

Ἕκτος. ἕκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422.

Ἐκτός. τἀκτὸς τῶν κακῶν Ph. 43. ἐκτὸς τάφρων ib. 721. ἐκτὸς ἀσπίδος ib. 1400. πατρῴας ἐκτὸς γῆς Hip. 1065. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. σκηνῆς ἐκτὸς Iph. A. 12. χώρει ἐκτὸς ib. 1117. ὡς ἐκτὸς εἴης Iph. T. 1310. ἐκτὸς τάξεων Rh. 614. ἐκτὸς τοῦ προσήκοντος Her. 215. πότερον ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις; Hel. 474. ἃ ἐκτὸς, ὄμμα τέρψει Ion. 231. δοκημάτων ἐκτὸς Her. F. 771. ἐκτὸς ὢν συμφορᾶς ib. 1249. ἐκτὸς πόνων Æg. fr. IX. 2.

Ἐκτρέπειν. τὸ δυστυχὲς τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 798.

Ἐκτρέφειν. Ὀρέςην ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι Iph. A. 1451. ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτὸς Bac. 277. εἰ λάθρα νιν ἐκτρέφει Ion. 357. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. τίκτουσιν ἡμῖν πάντα, κἀκτρέφουσ' ἅμα Œd. fr. XVII. 12. παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν Tr. 697. διακενῆς σε μαςὸς ἐξέθρεψ' ὅδε ib. 754. ὃν ἐξέθρεψα παῖδα Cy. 142. τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε; Ion. 318. ὅσπερ ἐξέθρεψε ib. 1531. ἥν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγὼ El. 488. cf. v. 556. ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες Tr. 381. ἄλλως ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην ib. 1349. συνομαίμονα τόνδε ἐξεθρέψω μοι Iph. T. 849. παῖδες ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χερὶ Med. 939. νεανίαν ὡς ᾔσθετ' ἐκτεθραμμένον Ion. 823. ἐκτεθραμμένοι σκύμνοι λεόντων Sup. 1221. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. ἐκτραφεὶς κάλλιςα παρθένων ὕπο Rh. 930.

Ἐκτρίβειν. πρόῤῥιζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684. εἰ τοῦ Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ἐκτρίψομεν Cy. 473. ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 2.

Ἐκτροπή. λεωφόρους πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Ἐκτροφή. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5.

Ἐκτυφλοῦν. κἀκτυφλώσαμεν Θάμυριν Rh. 924.

Ἕκτωρ Hec. 18. Ἕκτορος ψυχὴ ib. 21. τὴν Ἕκτορος κάσιν ib. 361. πρὸς Ἕκτορα ib. 422. Ἕκτορος δόρυ ib. 1210. Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. δάμαρ δοθεῖσα Ἕκτορι An. 4. Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως θανόντ' ἐσεῖδον ib. 8. cf. v. 97. et 107. οὐ γὰρ ἔσθ' Ἕκτωρ τάδε ib. 168. Ἕκτορος ἄπο ib. 202. σφαγὰς Ἕκτορος ib. 399. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι ib. 404. Ἕκτορος ἀδελφὸς ib. 657. δάμαρ Ἕκτορος eod. vers. et Tr. 272. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν An. 909. γυναικὸς Ἕκτορος ib. 961. ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ὃν νεῶν Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν ib. 558. τὰ Ἕκτορος λυπρὰ Tr. 394. Ἕκτορος ἶνις ib. 570. Ἕκτορος ὅπλοις ib. 573. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. etc. Ἕκτορ, o *Hector*, Rh. 10. 23. 41. 76. 87. 389. 488. 643. 951. et 985. ὦ φίλταθ' Ἕκτορ An. 221. et ὦ φίλ' Ἕκτορ Tr. 668.

Ἐκφαιδρύνειν. ςαγόνα ἐκ παρηΐδων—ἐξεφαίδρυνον χροὸς Bac. 767.

Ἐκφαίνειν. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Ion. 1550. ἐξέφηνας εἰς φάος κακὰ Hip. 368. κακοὺς θνητῶν ἐξέφηνε χρόνος ib. 428. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ ib. 1452. τὸ δ' (sc. κακὸν) ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον Æol. fr. XVI. 2. κἀκφανήσεται Hip. 42.

Ἐκφέρειν. ἐκφέρετε Cy. 137. ἐκφέρετε τεύχη Ph. 786. ἔξω ἐκφέρουσι (sc. τὰ κακὰ βουλεύματα) πρόσπολοι Hip. 650. οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις; Al. 719. ἐκφέρουσι μητρῷ' ὀνείδη An. 622. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα Bac. 808. ἐκφέρετε τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον Cy. 161. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα ib. 1352. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων Hec. 701. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. οὔποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται Sup. 561.

Ἐκφεύγειν. ἐκφεύγει μόρον An. 381. οὔ τι μ' ἐκφύγητε λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς Ph. 477. εἰ μὴ ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. ᾄδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω Iph. A. 533. ποῖ σ' ἐκφύγοιεν ἄν; Iph. T. 1204. ὃν οὔτε φεύγων—ἐκφυγεῖν δυνήσεται Rh. 316. ἔκφυγεν ᾄδαν Tr. 592. ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ἐκφυγὼν, sc. mortem, Al. 195. κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα Cy. 437. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. κἀκπέφευγε γῆ Ph. 1209. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με Hel. 1638. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον Ion. 556. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος; Ph. 1668. οὐκ ἐκφεύξεται Med. 1064.

Ἐκφθείρειν. ἐξεφθαρμένη Hec. 669.

Ἐκφλῆναι Cress. fr. II.

Ἐκφοβεῖν. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ And. fr. XVIII. 1. τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων Or. 312. ἐκ-

φοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963.

'Εκφοινίσσειν. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. ὀδέπω βωμὸς θεᾶς 'Ελληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς Iph. T. 259.

'Εκφοιτᾶν. εἰς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ El. 320.

'Εκφορά. ἐκφορὰν τοῦδε θήσομαι νεκροῦ Al. 424.

'Εκφορεῖν. τὰς ἄρνας ἐξεφοροῦντο Cy. 233.

"Εκφορος. ἔκφορος συμφορὰ πρὸς ἄρσενας Hip. 295.

'Εκφράζειν. ἐκφράσαιμεν ἂν Her. F. 1119.

'Εκφροντίζειν. ἐκφρόντισον Iph. T. 1323.

'Εκφυλάσσειν. τρίβον τήνδ' ἐκφυλάξω Or. 1259. ἴχνος ἐκφύλασσε Ion. 741.

'Εκφῦναι. ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρὸς Ph. 422. ὅποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σ' ἐγὼ Tr. 765. ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. et ἐξέφυν Διὸς Pi. fr. V. 2. ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς Ion. 574. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἐκφὺς δράκοντος Bac. 539. τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφὺς El. 206. ὁ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 5. ὃς δράκοντος γέννυος ἐκπέφυκε Ph. 948. μητρὸς (sc. ἀρίστης) ἐκπεφυκέναι Al. 326. Πέλοπος παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγὼ Iph. T. 807. πολλῶν πατέρων ἐκπεφυκέναι Tr. 762. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς Ion. 542. Ξοῦθος φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι ib. 1533. θυγατρὸς ἐκπεφυκότι Bac. 44. ὃς Πολύδωρον ἐξέφυσε Ph. 8. οἵπερ ἐξεφύσαμεν Med. 1063. et 1241. ὃς ἐξέφυσεν 'Αγαμέμνονα Hel. 398.

'Εκχαυνοῦν. αὐτὴν ἐκχαυνῶν λόγοις Sup. 412.

'Εκχεῖν. ᾄδω μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους Sup. 773. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941. μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. χερσὶν ἐκχέοντι σπονδὰς Ion. 1187. τί τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

'Εκχορεύεσθαι. ἄν ποτ' "Αρτεμις ἐξεχορεύσατο Hel. 387.

'Εκχωρεῖν. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367.

'Εκών. ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. φεύγειν ἑκόντα χθόνα Ph. 72. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἑκὼν αὐτὸς χθονὸς ib. 479. ἐκεῖνο οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι ib. 522. οὐχ ἑκὼν ἦλθον ib. 633. πέμπεις ἑκὼν σῇ δάμαρτι Iph. A. 360. οὐκ ἐμοῦ γ' ἑκόντος ib. 1361. αἱρεθεὶς ἑκὼν ib. 1364. φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκὼν, ἑκὼν Iph. T. 512. μ' οὐδεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξατο ib. 948. οὐχ ἑκὼν ἀγγελῶ—ἀγγέλματα Tr. 705. οὐχ ἑκὼν ἄγω σε Bac. 441. τὰς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα—ἑκὼν ἑκοῦσι Cy. 257. ἑκὼν τίς κακῶς οὕτω φρονεῖ; Her. 414. οὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτὸν ib. 885. νεῖκος οὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην ib. 986. οὔκουν ἑκών γε Ion. 746. μὴ 'πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ἑκὼν ἑκοῦσαν, ἢ θέλουσαν οὐχ ἑκών; Fr. inc. XC. 2. οὐχ ἑκόντες—κακῶν ἐρῶσι Hip. 358. ἑκόντες, οὐκ ἄκοντες An. 357. ἐκπονοῦσ' ἑκόντες Iph. A. 367. ἑκοῦσιν ἄρξας 'Ελλάδος νεανίαις Hel. 403. ἡμῶν ἑκόντων ib. 1656. ἃ ἂν διδῶσ' ἑκόντες Ion. 380. τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι Hec. 400. ἑκοῦσα θνήσκω ib. 548. ἑκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν Or. 612. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἑκοῦσαν οὐχ ἑκὼν Hip. 319. οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γε ib. 324. et Al. 390. διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα Hip. 1305. ἃ 'γὼ οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην An. 36. οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει ib. 38. ἐγώ σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἑκοῦσαν ἐξαναστήσω ib. 262. ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσα ib. 681. ἑκοῦσα ἐδέξατο πόνον τόνδε Sup. 393. ἄξει οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας; Iph. A. 1365. τοὐμὸν σῶμα θῦσαι δίδωμ' ἑκοῦσα ib. 1555. ἑκούσης, κοὐ βίᾳ λελησμένης Tr. 373. ἥδε ψυχὴ πάρα ἑκοῦσα Her. 532. cf. v. 552. ἑκοῦσ' ἀπώλετο El. 1065. ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49.

'Ελαία. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101. ἡ—ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 798. ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου ib. 1436. δὶς στεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

'Ελαιοφόρος. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων Her. F. 1178.

'Ελαιοφυής. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion. 1480.

'Ελᾶν et ἐλαύνειν. παῖδας γῆς ἐλᾶν Med. 70. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι Al. 954. ἣν ἐλᾷ δι' οἴκων An. 711. ὄχον μόσχων ἐλᾷς μετ' ἀλόχου Bac.

1332. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. cf. Phaëth. fr. VII. 1. et VIII. 6. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς Med. 706. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν; Al. 679. ἣν χρῆν σ' ἐλαύνειν An. 651. δοκȢσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἴδε με ib. 925. ἐλαύνȢσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ Sup. 96. ἐλαύνεις ὄχȢς ib. 131. δὴν ἐλαύνομεν Rh. 480. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει συμφορὰν Hel. 648. τὴν τύχην εἰς τȢτ' ἐλαύνει Ion. 68. ȣρανȢ ὑπὸ μέσσαν ἐλαύνει χέρας ἕδραν Her. F. 404. ἔλαυνε ib. 837. τὰ ἕσπερα νῶτ' ἐλαύνει El. 731. ἐλαύνειν (sc. τὸν δίφρον) μὴ μαθὼν Phaëth. fr. VI. 2. ἤλαυνον Rh. 785. ἤλαυνες ἱκέτας Her. 197. cf. v. 955. λέοντος βλαστήματα ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν ib. 1007. ἵππȢς ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. ἔξω ἐλαύνων τȢ φρονεῖν Bac. 851. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ Her. F. 351. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἤλασ' (i. e. ἤλασα) εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. οἷς γ' ἐλαύνομαι Or. 412. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ Med. 438. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. ὅτῳ ἐλαύνεται συμφοραῖς οἶκος Ion. 1619. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 80. cf. v. 942. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος ib. 1175. χερσόθεν πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431.

Ἐλάσσων et ἐλάχιςος. v. μικρός.

Ἐλαςρεῖν. μητρὸς Ȣνεκ' ἠλάςρȣν θεαὶ Iph. T. 934. cf. v. 971.

Ἐλάτη, et dor. ἄτα. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα ib. 1059. λαβὼν ἐλάτης ȣράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. ἐλάτῃ ἐφήμενον ib. 1093. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ ib. 1108. ἐλάτᾳ πλεύσασα Ph. 217. ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἐλάτᾳ δικώπῳ Al. 446. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323. ἐλάτας κλάδοισι Bac. 110. ὑψικόμων πέραν βαίνȣσ' ἐλατᾶν Al. 589. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174. ἀνὰ ἐλάταισι ib. 1058. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. cf. v. 741. et 814. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας ib. 952.

Ἐλάτινος. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. et ὄζοισιν ἐλατίνοισιν ib. 1096. φύλλων ἐλατίνων εὐνὴν Cy. 385.

Ἐλαύνειν. v. ἐλᾶν.

Ἐλαφοκτόνος. τᾶς ἐλαφοκτόνȣ θεᾶς Iph. T. 1113.

Ἔλαφος. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. et βαλίαις ἐλάφοις Hip. 218. ἔλαφος ἀσπαίρȣσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587. ἔλαφον ὀρειδρόμον ib. 1593. ἔλαφον ἀντιδȢσά μȣ Iph. T. 28. et 783. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. et ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἅλις ἐλάφων ἐςί μοι θοινωμένῳ Cy. 248. ἐλάφων θηράματα Ion. 1162.

Ἐλαφρίζειν. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Meleag. fr. VI. 8.

Ἐλαφρός. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἔλεγος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὅμαδον ἔκλυον ἔλεγον Hel. 185. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146.

Ἐλέγχειν. ἐχρῆν μ' ἐλέγχειν Hip. 298. ἔλεγχε Iph. T. 530. ἤλεγχον ib. 1179. et Alex. fr. VIII. 1. Ȣδ' ἤλεγξας Hip. 1322. μή τις μ' ἐλέγξῃ Al. 1061. ἐλέγξαι ξένȣς Ȣκ ἠξίȣν Iph. T. 955. ἤλεγξα καὶ βέβηλα κ. τ. λ. Her. 405. λόγοις ἐλέγξω Hip. 1267. θυσίαν ἐλέγχων ξένων Iph. T. 1081. Ȣκ οἶδ' ἐλέγχȣσα Hip. 271. Ȣδ' ὅρκον —ἐλέγξας ib. 1056. πάντας ἐλέγξας φίλȣς Al. 15. ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ Hel. 891.

Ἔλεγχος. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέςατον Her. F. 59. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν ib. 73. ἀνδρὸς ἔλεγχος ib. 162. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχȣς Hip. 1337. ἐπὶ τȣς· αἰεὶ δακρύων ἐλέγχȣς Tr. 119. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905.

Ἐλεεῖν. τὸ ἐλεῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν Epist. I.

Ἐλεεινὸς Hel. 998.

Ἕλειος. θάμνοις ἑλείοις Bel. fr. XIV. 2. ὕδραν ἕλειον κτανὼν Her. F. 152.

Ἐλελίζειν. ὡς ἐλελίζω Ph. 1516. διὰ ξȣθᾶν γενύων ἐλελιζομένα Hel. 1118.

Ἑλένη, *uxor Menelai*, Hec. 243. An. 900. Iph. A. 51. et 683. et El. 214.

Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. ὡς Ἑλένην ἴδοιμι ib. 442. τὰν τοῖν Διοσκύροιν Ἑλένην κάσιν ib. 943. τὴν θεοῖς συγυμένην Ἑλένην Or. 20. Ἑλένης τῆς πολυκτόνυ φονεὺς ib. 1142. Ἑλένης πρόσπολε ib. 1380. Ἑλένη νιν ὤλεσε An. 247. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε ib. 603. Ἑλένη ἐμόχθησ' ὐχ ἑκῦσα ib. 681. ἐρῶν ἐρῶσαν—Ἑλένην Iph. A. 76. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Ἑλένην ἕλωμαι ib. 488. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα; ib. 494. Ἑλένης ὕνεκα Iph. T. 8. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς Ἑλένη Tr. 35. ἡ θεοστυγὴς Ἑλένη ib. 1214. ἐλάβετε τὴν Ἑλένην χειρίαν; Cy. 176. τῆς κακίστης ἁρπαγὰς Ἑλένης ib. 280. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος ib. 134. ὕνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. εἴδωλον Ἑλένης ib. 1283. ὐκ ἀπολῦμαι τῆς Ἑλένης ὕνεκα Tel. fr. III. 2. etc. Ἑλένη, o *Helena*, Or. 81. Hel. 313. 879. et 1408. ὦ τλῆμον Ἑλένη Or. 1613. Iph. A. 1253. et Hel. 108. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη παῖ Or. 1673. b) dor. Ἑλένα. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα Hec. 635. τὸν Ἑλένας φόνον Or. 1357. εἰς Ἑλέναν ib. 1362. περὶ γόνυ Ἑλένας ib. 1415. παρὰ βόστρυχον Ἑλένας ib. 1428. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. Ἑλένα—ἥδ' ἐστὶν ib. 1629. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν Iph. A. 178. τᾶς Ἑλένας ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 583. τὰν τῶν Διοσκύρων Ἑλέναν ib. 769. ἁ Διὸς Ἑλένα ib. 781. Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς Iph. T. 440. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλένᾳ Rh. 259. v. etiam v. 910. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Ἑλένας μελέας πόνυς Hel. 1120. πέμποντες Περσείων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας ib. 1516. ὦ Ἑλένα ib. 1158. et 1175. 2) Ἑλένη, nomen insulæ ab Helena nomen ducens, Hel. 1690.

Ἕλενος. θείαν Ἑλένυ ψυχὰν Hec. 87. Ἑλένῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις An. 1246.

Ἔλεος. τίς ἔλεος; Or. 333. μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι ib. 567. τίς ἔλεος μείζων; ib. 830. ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται ib. 966. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1293. μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρυ κόρης εἰσῆλθε Iph. A. 491.

Ἑλέπτολις. τὰν Ἰλίυ καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν Iph. A. 1476. et 1511.

Ἐλευθέριος. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 358.

Ἐλευθερὶς πέτρα Sup. 759.

Ἐλεύθερος. πατρὸς ὖσ' ἐλευθέρυ Hec. 420. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι ib. 754. ὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος ib. 864. σὲ θήσω ἐλεύθερον φόβυ ib. 869. cf. Rh. 664. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; Hip. 1450. ἐλεύθερος οἶκος Al. 571. ὐκ οἶσθά με—γνησίως ἐλεύθερον; ib. 681. ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ἐλεύθερος, χρειὺς ὤν, ὐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. ζευχθεὶς γάμοισιν ὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Antig. fr. VIII. 1. cf. Melan. fr. IX. 4. κρείσσονα ὔτε δῦλον, ὔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 1. ἐλεύθερος ὢν δῦλός ἐστι τῦ λέχυς Phaëth. fr. XV. 1. τὺς ἐλευθέρυς μὴ λυπρὰ—ἐξιστορῆσαι Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δύλοις ib. 291. θεσφάτων ἐλεύθεροι Ph. 1006. εἰς ἐλευθέρυς ὑβρίζειν An. 434. τὸ μὲν δῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1402. ἐλευθέρυς ἐστῶτας Iph. T. 1349. τὺς λόγυς ἐλευθέρυς Bac. 774. ἐλεύθεροι πόνων Her. 873. ἐλεύθεροι Εὐρυσθέως ib. 874. ὖσ' ἐλευθέρων ἄπο Hel. 282. τῶν ἐλευθέρων ὐδεὶς κακίων δῦλος Ion. 855. τοῖς ἐλευθέροισιν ὐ νικᾷς Alex. fr. IV. 3. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5. πολλοὶ (sc. δῦλοι) ἀμείνυς εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Melan. fr. VI. 2. δύλοισι ζῶμεν, οἵ τ' ἐλεύθεροι Fr. inc. CCIII. ἐλευθέραν μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω, μεθέντες Hec. 550. μ' ἐλευθέραν ὁρᾷς An. 194. ἐλευθέρα πόλις Sup. 405. cf. v. 477. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων Iph. A. 930. ἐλευθέραν δεῖ νιν γενέσθαι ib. 1273. ἐχθρῶν ἐλευθέραν πόλιν Rh. 469. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ὐκ ἐλευθέραν θύρσυ μεθήσεις χεῖρα; Bac. 253. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 245. cf. v. 288. δειμάτων ἐλευθέρα El. 911. ὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι Her.

199. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 1. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 367. τοὐλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. cf. Her. F. 221. κάρτα τοὐλεύθερον δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 302. ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 868. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957. τοὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον Hel. 736. τοὐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι Hip. 624. ἡ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα Phryx. fr. X. 2. τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων An. 12.

Ἐλευθεροστομεῖν An. 153.

Ἐλευθεροῦν. ἐπεί σε τοῦδ' ἐλευθερῶ φόνου Hip. 1449. μιᾶς μ' οὔπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς Her. 790. Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα Iph. A. 1384. ἐλευθέρωσόν με Her. 890. ἐλευθερώσω γαῖαν Ph. 1019. ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010. ἐλευθερώσας τοὐμὸν Or. 1088. ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν Sup. 353. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἠλευθερῶσθαι Her. 789. πῶς ἐλευθερώθῃς; Bac. 613.

Ἐλευθέρως. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω Or. 1170. ἐλευθέρως παρρησίᾳ θάλλοντες Hip. 421. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως Al. 1011. λέγομεν ἐλευθέρως Cy. 286. ἐλευθέρως θάνω Her. 559. κατθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2.

Ἐλευσίς. ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

Ἐλεφαντόδετος. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 582.

Ἑλικτός. κισσὸς ἑλικτὸς Ph. 655. ἑλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμὸν El. 180. ἑλικτὰ An. 449.

Ἑλικών, *nomen montis*, Her. F. 240.

Ἑλικωνιάδες. ὦ Μουσῶν Ἑλικωνιάδων δώματα Her. F. 791.

Ἕλιξ. φέρομεν ἕλικα νεότομον Bac. 1168. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. ὃς ἄπλατον ἕλικ' ἐφρούρει Her. F. 399. βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347.

Ἑλίσσειν. ἑλίσσετε νῦν βλέφαρον Or. 1266. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε ib. 1293. ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε Tr. 333. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. διαστρόφους ἑλίσσει γοργωποὺς κόρας Her. F. 868. cf. Bac. 1121. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1432. Καδμείων πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν Ph. 718. ἑλίσσων Sis. fr. IV. καλοῖς κακοὺς λόγους ἑλίσσων Or. 890. ὃν ἀγκάλαις ἑλίσσων ib. 1379. ἑλίσσων περὶ νίκας Iph. A. 215. ἃς (sc. δίνας) πυκναῖς αὔραις ἑλίσσων Iph. T. 7. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ Ph. 1616. πέριξ ἑλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. χεῖρες καὶ κῶλ' ἑλίσσετο Ph. 1193. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. ῥόμβῳ ἑλισσομένα Hel. 1378. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἑλιχθεῖσα Iph. T. 444.

Ἕλκειν. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 207. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἕλκεις μακρόπνουν ζωὰν ib. 1531. ἕλκει, κώπην ὥστε κ. τ. λ. Hip. 1221. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα ib. 1361. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν ib. 665. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνευ', ἕλκε Cy. 657. ἕλκει με βιαίως Her. 80. cf. v. 368. ἕλχ', ἕλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με Ion. 738. ἕλκει οὔποτ' ἐκ ταυτοῦ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. βίᾳ νυν ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. τὴν δόξαν ἕλκει Œnei fr. V. 3. ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. εἷλκον (sc. τὸ μέθυ) εὐπτέρους ἐς αὐχένας Ion. 1200. εἷλχ' ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα Antiop. fr. XXXI. 2. οὐχ ἕλξετ' αὐτόν; Hec. 1282. et Hip. 1084. ὠκυπομποὺς ἕλξετ' εἰς πόντον πλάτας Iph. T. 1427. ἕλκουσιν ἡμῖν τὰς συμφορὰς σπουδῇ συνάψαι Hel. 1459. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἕλκουσαν τέκνα Her. F. 446. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα ἕλξων ib. 602. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237. ἕλκεσθαι βίᾳ Her. 226.

Ἕλκημα. ῥίψω κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568.

Ἕλκος. τελαμῶσιν ἕλκη σ' ἰάσομαι Tr. 1232. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Ἑλκοῦν. ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 405. ὅ μου φρένας ἥλκωσεν Al. 881. ἥλκωσας οἴκους Sup. 223.

Ἑλκύειν. ἧς πρῶτα μαστὸν εἵλκυσα Ph. 994. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε An.

108. *ἄμυϛιν ἑλκύσας* Cy. 416. *ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε* Rh. 576.

'Ἑλκώδης. *ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδȣς ἅπτεσθε* Hip. 1359.

'Ἐλλαμβάνειν. *ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε* Ar. fr. XX. 2. vid. not.

'Ἑλλανία, dor. pro *ηνία*. *τὸν 'Ἑλλανίας φανερώτατον ἀϛέρ' 'Αθήνας* Hip. 1122. *'Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς* Hel. 233. *καθ' 'Ἑλλανίαν* ib. 1161. *πρόσω γαίας 'Ἑλλανίας* Ion. 797. *ἀφ' 'Ἑλλανίας* Her. F. 411.

'Ἑλλανὶς, dor. pro 'Ἑλληνίς. *γῆς ὅρȣς 'Ἑλλανίδος* Hec. 1260. *ἀπὸ γᾶς τᾶς 'Ἑλλανίδος* El. 1193. *'Ἑλλανίδες κόραι* Hel. 193.

'Ἑλλὰς, 1) *subst.* Græcia, Iph. A. 1271. *ὡσὰν ἡ 'Ἑλλὰς εὐτυχῇ* Hec. 330. *ἀπώλεσας πᾶσαν 'Ἑλλάδα* Or. 131. *ἀν' 'Ἑλλάδα* ib. 250. et 806. An. 450. et Sup. 1223. *ὡς ἅπασαν 'Ἑλλάδ' ὠφελῶ* Or. 564. *ἀδίκως ἀθροίσας 'Ἑλλάδα* ib. 647. *ϛρατηλατῶν 'Ἑλλάδος ποτ' ὄντων* ib. 968. *'Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον* ib. 1114. *ὑπὲρ ἁπάσης 'Ἑλλάδος δώσει δίκην* ib. 1134. *ὃς 'Ἑλλάδος ἦρξε* ib. 1167. *δακρύοισιν 'Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε* ib. 1363. *ὃς ἄγαγ' 'Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον* ib. 1365. *ἥτις 'Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο* ib. 1515. *τὴν 'Ἑλλάδος μιάϛορα* ib. 1584. *ἐπίδειξις 'Ἑλλάδι* Ph. 878. *'Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον* Med. 210. *βȣ̃ταν φόνον 'Ἑλλὰς ἀέξει* Hip. 537. *τίς 'Ἑλλάδ' οἰκῶν;* Al. 862. *'Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην* An. 13. *ὁ χιλιόναυς 'Ἑλλάδος Ἄρης* ib. 106. *'Ἑλλάδος ἀλγεινȣ̀ς πόνȣς* ib. 304. *ȣ̓κ ἄξι' 'Ἑλλάδος* ib. 367. *ȣ̃ πεσήματα πλεῖσθ' 'Ἑλλάδος πέπτωκε* ib. 654. *πλεῖϛον ὠφέλησεν 'Ἑλλάδα* ib. 682. *καθ' 'Ἑλλάδα* ib. 694. et sæpius passim. *νόσον 'Ἑλλὰς ἔτλα* ib. 1045. *τεκȣ̃σα πρῶτον 'Ἑλλάδος* ib. 1238. cf. Her. F. 1306. *ȣ̓ σιγῇ διεπέρασας 'Ἑλλάδα* Sup. 117. *ὦ δοκιμώτατος 'Ἑλλάδι* ib. 277. *νόμιμα πάσης συγχέοντας 'Ἑλλάδος* ib. 311. *'Ἑλλὰς δοριμανὴς* ib. 485. *πάσης 'Ἑλλάδος κοινὸν τόδε* ib. 538. *μαρτύρημα 'Ἑλλάδι* ib. 1203. *'Ἑλλάδος νεανίαι* Iph. A. 52. *'Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρȣ ϛένω* ib. 370. *'Ἑλλὰς ἡ μεγίϛη πᾶσα* ib. 1378. *τᾶς ὀλβίας ἐξ 'Ἑλλάδος* ib. 1381. *ὑπὲρ 'Ἑλλάδος θανεῖν* ib. 1389. *ζηλῶ σȣ̀ μὲν 'Ἑλλάδ', 'Ἑλλάδος δὲ σὲ* ib. 1407. *'Ἑλλάδος εὐεργέτις* ib. 1447. *'Ἑλλάδος εὐίππȣ πύργȣς* Iph. T. 133. *πιϛὸν 'Ἑλλὰς οἶδεν ȣ̓δὲν* ib. 1205. *ϛέφανον ἔφερεν 'Ἑλλάδι κȣροτρόφῳ* Tr. 565. *'Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ* ib. 1115. *'Ἑλλὰς πᾶσα τȣ̃το μαρτυρεῖ* Her. 220. cf. Hel. 80. *'Ἑλλὰς ω* Her. F. 135. *μέλεος 'Ἑλλὰς* ib. 877. *τȣ̀ς εὐεργέτας 'Ἑλλάδος ἀπώλεσε* ib. 1310. *νόμȣς κοινȣ̀ς 'Ἑλλάδος* Antiop. fr. IV. 3. *ἄξιον 'Ἑλλάδι* Tel. fr. VII. *πῆμα 'Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι* Fr. inc. C. 1. etc. 2) *adject.* Græca. *θανὼν ὑπὲρ γῆς 'Ἑλλάδος* Hec. 310. cf. Or. 573. et Iph. A. 1457. et 1554. *'Ἑλλάδος αἰχμᾶς* Or. 1485. cf. Tr. 839. *ὦ γῆς 'Ἑλλάδος ϛρατηλάται* Ph. 1231. *τίς 'Ἑλλὰς* (Græca mulier), *ἢ βάρβαρος;* ib. 1513. cf. Ion. 1367. *'Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρȣ χθονὸς γαῖαν κατοικεῖς* Med. 536. *'Ἑλλὰς πόλις* An. 169. *εἰς γᾶν 'Ἑλλάδα* Iph. A. 771. *ἀνάσσων 'Ἑλλάδος ϛρατηγίας* Iph. T. 17. *'Ἑλλάδος ἐκ γᾶς* ib. 448. *ἐν κόλποισιν 'Ἑλλάδος νεὼς* ib. 1292. cf. v. 1345. et Cy. 85. *ὦ γῆς 'Ἑλλάδος ναῦται* Iph. T. 1386. *ϛρατιᾶς 'Ἑλλάδος διόπτας* Rh. 234. *γῆς 'Ἑλλάδος μυχȣ̀ς οἰκεῖς* Cy. 296. *πάσης χώρας 'Ἑλλάδος τητώμενοι* Her. 31. *ὦ γῆς 'Ἑλλάδος λωτίσματα* Hel. 1609. *'Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς* El. 21.

'Ἐλλείπειν. *ȣ̓δ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα* El. 609.

Ἕλλην, et dor. Ἕλλαν, 1) Græcus. a) *subst.* *ὑπὲρ 'Ἑλλήνων* Hec. 141. *ὦ μέγιϛον Ἕλλησιν φάος* ib. 841. *ȣ̓ ποτ' ἂν φίλον τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος* ib. 1200. *ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας* Or. 21. *ἐπὶ τὸν κοινὸν 'Ἑλλήνων νόμον* ib. 495. *καθ' 'Ἑλλήνων χθόνα* Ph. 500. *ϛρατηγῶν λογάσιν 'Ἑλλήνων* An. 324. *'Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας* ib. 606. *βάρβαροι — Ἕλλησιν ἄρξȣσι;* ib. 667. *βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ȣ̓ βαρβάρȣς 'Ἑλλήνων* Iph. A. 1400. sq. cf. v. 1275. *Ἕλλησιν ἡμᾶς πρέπιες* Rh. 405. *ἄνδρες 'Ἑλλήνων ἄκροι* Tel. fr. XI. 1. *Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δȣλεύσομεν;* ejusd. fr. XXIII.

ἀρίϛε πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. etc. Form. dor. Ἕλλανες. ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν Hec. 119. Ἑλλάνων ἄγραν ib. 881. τοιόνδ' Ἑλλάνων νέφος ib. 907. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. et Or. 1306. πολλαὶ Ἑλλάνων ἄλοχοι An. 1037. ἄγυρις Ἑλλάνων ϛρατιᾶς Iph. A. 753. Ἑλλάνων ϛρατὸν ib. 1526. ἁ μναϛευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208. ποθȣ̃σ' Ἑλλάνων ἀγόρȣς ib. 1096. λέκτροις πλασθεῖσ' Ἑλλάνων Tr. 203. τί θέσμιον Ἑλλάνων; ib. 267. μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων Epig. III. 3. b) *adject.* ἀνδρὸς Ἕλληνος λόγοις πεισθεῖσα Med. 801. Ἕλλην ἀνὴρ Iph. T. 39. et Ἕλληνες ἄνδρες Hel. 1554. et Ἕλληνας ἄνδρας Iph. T. 347. Ἕλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ἕλλην φόνος Iph. T. 72. Ἕλληνα ξένον Hel. 154. λέοντες Ἕλλανες δύω Or. 1401. Copulatur etiam cum subst. fœmin.: Ἕλληνα πόλιν Iph. A. 65. πατρίδος Ἕλληνος Iph. T. 495. ϛολὴν Ἕλληνα Her. 131. 2) Ἕλλην, *nom. propr. viri*, Æol. fr. XXIII. 1. et Melan. fr. II. 2.

Ἑλληνικός. νόμον Ἑλληνικὸν Al. 687. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικȣ̀ς Hip. 1016. ἐπὶ βωμȣ̀ς καὶ τάφȣς Ἑλληνικȣ̀ς Bac. 1356. γῆρυν ȣ̓χ Ἑλληνικὴν Rh. 294. λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. ναῶν ϛόλον Ἑλληνικῶν Iph. T. 11. Ἑλληνικαῖσι ῥοαῖς ib. 259. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. cf. Tr. 479. et 868. Ἑλληνικȣ̃ν τι Or. 486. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν Ph. 286.

Ἑλληνικῶς Iph. T. 660.

Ἑλληνὶς Hel. 568. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1154. Tr. 477. et Hel. 264. ἐκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1425. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν Tr. 878. cf. Bac. 23. et Her. 307. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 509. Ἑλληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. μόνην πασῶν Ἑλληνίδων El. 1076.

Ἐλλοχίζειν. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Ἐλπίζειν. ἢ κἀν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε; Hip. 97. νόϛον ἐλπίζω λαβεῖν Iph. T. 1016. ȣ̓ γὰρ—σ' ἐλπίζȣσί πȣ—ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 151. ȣ̔̀ς ἐλπίζομεν Hel. 746. θῆράς σφε τὸν δύϛηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν ib. 1087. πάντα ἐλπίζειν χρεὼν Hyp. fr. VIII. βȣ̃ν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. τὸ μὲν ȣ̓κ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι πάθος Sup. 790. οἷς ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν ib. 845. ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν El. 249. πῶς ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; Hec. 820. εἰ ζῆν με χρήζειν ἤλπισας Or. 1070. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995. μὴ ἐλπίσῃς, ὅπως αὖθις πατρῴας ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονὸς Her. 1051. τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε; Hel. 662. δόξης, ἥν ποτ' ἤλπισα Her. F. 461. ἃ πάρος ȣ̓́ποτε—ἤλπισε παθεῖν ib. 745. ȣ̓δ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα El. 580. ὥστ' ἤλπισας, ὡς εἰς σὲ μὲν κ. τ. λ. ib. 918. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I.

Ἐλπίς. ȣ̔̓τ' ἐλπίδος—ὁρῶ θάρσος Hec. 370. ψεύσει σ' ὁδȣ̀ τῆσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ἐλπίδα δή τιν' ἔχομεν Or. 52. cf. Iph. A. 609. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν ib. 692. μολόντι δ' ἐλπίς ἐϛι σωθῆναι κακῶν ib. 777. προσῆλθεν ἐλπὶς (i. e. *metus*) ib. 857. παρ' ἐλπίδα ib. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1059. ὑποτίθῃς τιν' ἐλπίδα ib. 1186. νῦν ἐλπὶς, ἐχθρȣ̀ς τȣ̀ς ἐμȣ̀ς τίσειν δίκην Med. 767. ξυνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω ib. 1121. vid. not. τίνα βίȣ ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. ἐλπὶς ȣ̓κ ἔτ' ἔϛι σώσασθαι βίον; ib. 144. ȣ̓́τις ἐλπὶς ἦν, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα ib. 294. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ἐν τῷδε ἐλπὶς, εἰ σωθήσεται ib. 410. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ ib. 445. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; ib. 1063. ἐλπίς ἐϛι κάκιϛον, ἢ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 479. ἡ ἐλπὶς θεὸς ἐξέπραξεν αὐτὸ Iph. A. 392. ἐλπίδος ἀπεσφάλην ib. 742. μήτ' ἐμοὶ—ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. ψυχρὰ ἐλπὶς ib. 1014. φίλα ἐλπὶς ἐγένετο Iph. T. 414. ȣ̓κ ἔϛιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις

σωτηρίας ib. 1413. οὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ἐμοὶ οὐδὲ ξύνεστιν ἐλπὶς ib. 677. ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ μεγάλαν ib. 857. τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὦ τάλαινα ἐλπὶς ib. 435. οὐχ ἅπασα πέφευγεν ἐλπὶς ib. 453. ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω ib. 522. ἐλπὶς ἐκ πλουσίων δόμων λαβεῖν τι Hel. 439. μί' ἐστιν ἐλπὶς ib. 821. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. ἃ νῦν φέρετ' ἐλπὶς Ion. 1063. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80. τίν' ἐλπίδ' εἰσορᾶτε; ib. 144. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα ib. 295. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς ib. 771. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα El. 609. ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων ib. 624. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου ejusd. fr. XIX. 2. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου Phry. fr. III. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; Fr. inc. LXXVIII. 1. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. οὔτε τὸν δείλαιον— ἐψεύσω ἐλπίδος ib. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. παρ' ἐλπίδας ib. 680. οὐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες Or. 720. αἱ ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας Ph. 399. ἐλπίδες οὔπω καθεύδουσι ib. 637. ἐλπίδων ἡμάρτομεν Med. 498. et Rh. 581. ἐλπίδες οὐκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. cf. v. 1252. ἐλπίδων ποίων ὕπο ib. 505. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες ib. 629. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617. μυρίαι μυρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες ib. 906. ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. et Her. F. 84. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. οὐ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1539. ἐλπίδων μέτοχος ἦν Ion. 697. φροῦδαι ἐλπίδες ib. 866. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω ib. 1453. φιλῶ τὰς ἐλπίδας Her. F. 91. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ ib. 105. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες ib. 460. ἐλπίδας ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται σώζειν ib. 506. ἐν ἐλπίσιν ταῦτα El. 352. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας Inus fr. XVI. 5. ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κᾳλογοι βροτοὺς Pro. fr. VI. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος Fr. inc. XLVII. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν ἐξερῶ Or. 558. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος ib. 633. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ ib. 774. τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι Ph. 275. τἀμαυτοῦ λαβὼν ib. 487. πόλιν ἐμαυτοῦ προδοὺς ib. 1011. σφάξας ἐμαυτὸν ib. 1017. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν Ion. 646. φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν Cresph. fr. VI. 2. ἐμαυτὴν λέγω Hec. 736. ἴδιον ἐμαυτῆς τι βούλομαι εἰπεῖν ib. 978. etc.

Ἐμβαίνειν. ὅταν ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ Rh. 214. ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή; Tr. 455. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989. σὲ—νεὼς ἐμβήσας σκάφος Cy. 465. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα El. 113. et 128. αἵ ποτ' ἔμβατε Τροίαν ib. 432. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα Hec. 922. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἄξενον στέγην τήνδ' ἐμβεβῶτες Cy. 92.

Ἐμβάλλειν. εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. κακοῖς ἔφ' ἕρμα στερεὸν 'μβάλλουσι γῆς Hel. 860. τοὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν τὰς ὑπονοίας Epist. V. οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους ib. ὅπως μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον Or. 1355. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος Med. 1325. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις ib. 495. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. νυκτὸς οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν ib. 285. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. στρατῷ νόσον ἐμβαλεῖν πικρὸν Tr. 66. et δύσνοστον νόστον ἐμβαλεῖν ib. 75. ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον El. 962. πέλεκυν εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν Tel. fr. XVI. 2. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 598. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. πέτραις Καφηρίαις ἐμβαλὼν Hel. 1140. ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν

χέρα ib. 1392. πολιὸν δάκρυον ἐμβαλὼν Her. F. 1209. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. εἰς τὰ 'δώλια τῆς νηὸς ἐμβαλόντες Cy. 238. λευκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις Or. 1466. σίδηρον ἐμβαλοῦσα, sc. ταῖς κόμαις Hel. 1204. πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ Tr. 473. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ ib. 630. παρῆδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ Hel. 1095. οὐκοῦν ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; ib. 1579.

Ἔμβασις. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Ἐμβατεύειν. πόλιν ἐμβατεύειν El. 1251. et ἐμβατεῦσαι πόλιν ib. 595. ὃς πέτρον Ἀρκάδων ἐμβατεύεις Tel. fr. I. 3. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων Rh. 225. οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω Hec. 913. κλήρους ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Ἐμβιβάζειν. εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος Her. F. 856.

Ἐμβολή. ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 869. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. φυλάσσετ' ἐμβολὰς An. 1131.

Ἔμβολον. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115. λάϊνα ἔμβολα Bac. 591.

Ἐμέθεν, poët. pro ἐμοῦ Or. 987. Iph. T. 450. Tr. 260. 333. et 340.

Ἐμμανής. ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο Cy. 3. τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092.

Ἐμμένειν Ph. 1247. ὄμνυμι ἐμμένειν, ἃ σου κλύω Med. 753. et ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων, vers. sq. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Ἔμμοχθος. ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004.

Ἐμός. παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. πατέρα τὸν ἐμὸν Or. 288. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. τὸ πιστὸν λόγων ἐμῶν Or. 245. ἐμῶν τυράννων Ph. 299. μήτηρ ἐμὴ Hec. 34. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν ib. 40. et 44. ματρὸς τῆς ἐμῆς Or. 95. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ἐμὰ φρὴν Hec. 85. ἀπ' ἐμᾶς οὖν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε ib. 98. φόνον ἐμᾶς ματέρος Or. 165. ἐπ' ἐμὰν πόλιν Ph. 155. χοὰς φέρουσ' ἐμὰς Or. 96. κόμας ἐμὰς Ph. 231. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τοὐμὸν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔσται ib. 51. ὄμμα ἐμὸν Or. 134. τοὐμὸν ξίφος Ph. 628. τοὐμὸν οὐχὶ συγγνώμην ἔχει ib. 1002. ἀπ' ἐμῶν γονάτων Hec. 92. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν ib. 644. τἀμὰ λέχη Ph. 47. τἀμὰ λέκτρα ib. 59. ἥνπερ κρατήσῃ τἀμὰ ib. 782. et sic porro.

Ἐμπαίζειν. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865.

Ἔμπαλιν. πρόσωπον τοὔμπαλιν στρέφοντα Hec. 343. εἰ τοὔμπαλιν ib. 789. στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. ὥστε τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν Hip. 390. κἄμπαλιν στρέψας κάρα Iph. A. 1549. θάκους μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348. τἄμπαλίν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317.

Ἔμπας. ἀλλ' ἔμπας ἔφερε κακὸν ἅλις Al. 909. ἔμπας οὔ τις ἂν ψαύσειέ μου Cy. 533.

Ἔμπεδος. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον Iph. T. 758. Λοξίου ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 399. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80.

Ἐμπεδοῦν. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790.

Ἐμπείρειν. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514.

Ἐμπειρία. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 532. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3.

Ἐμπίμπλασθαι. οὔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον Ion. 925.

Ἐμπιπράναι. ἐμπίπρατ' αὐτῶν σώματα Her. F. 244.

Ἐμπίπτειν. ἐμπίπτειν πύλαις Ph. 1153. πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος Hip. 1218. ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν Iph. A. 443. δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι ib. 808. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 657. πυρὸς φλογμὸς ἐν κάρᾳ πέσοι (i. e. κάρᾳ ἐμπέσοι) Sup. 832. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν Iph. A. 377. ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ Rh. 127. εἰ γυναιξὶν ὅπλων ἐμπέσειεν ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. πύλαισιν ἐμπεσὼν Ph. 1161. πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου Al. 801. Θρῃκῶν

ἀρίςοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. ἐμπεσὼν πόθος ib. 1411. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Er. fr. II. 30. θρόνοισιν ἐμπεσȣ̃σα Med. 1170. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. εἰς βάρβαρα φάσγαν' ἐμπεσῇ Hel. 870.

Ἐμπλέκειν. ἐς ἀρκυςάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Pi. fr. II. 2. χεῖρα ἐμπλέξασ' ἐμὴν Or. 262. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς Hip. 1236.

Ἐμπλήθειν. ȣ̓ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε μύθων Hel. 775. Πριάμȣ πεδίον ἐμπλήσας δορὸς Iph. A. 355. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος Cy. 410. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνȣ Ph. 725. cf. Her. F. 572. σαρκῶν ὀςέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1072. ἐμπλήσθητί μȣ πίνων αἷμα Syl. fr. II. 2. ἐμπλησθεὶς El. 430. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. μισῶν ȣ̓̈ ποτ' ἐμπλησθήσομαι γυναῖκας Hip. 664.

Ἔμπληκτος ἄνθρωπος Tr. 1204.

Ἐμπλήσσειν. κέρτομός με θεȣ̃ τις ἐμπλήσσει χαρά; Al. 1128.

Ἐμπνεῖν. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. et βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι Hip. 1246. σμικρὸν ἐμπνέȣσ' ἔτι Al. 203. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ Cy. 19. κατ' ȣ̃ρον ὥσπερ ἱςίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 556.

Ἔμπνȣς. ἦν ἔτ' ἔμπνȣς Ph. 1451. ἔμπνȣς εἰμὶ Her. F. 1089. ἔτ' ἔμπνȣν ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. εἴδωλον ἔμπνȣν Hel. 34.

Ἐμπόδιος. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Ἐμποδών. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν Or. 604. ἃ ἐμποδὼν μάλιςα Ph. 713. μήτ' ἐμποδών σοι—ναίειν Med. 936. λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται; Sup. 395. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ ib. 1192. ἐμποδὼν γενήσομ' ἐγὼ τῇ θεῷ Iph. A. 1396. ἥκεις ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις Hel. 789. ȣ̓δεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος Ion. 1047. ἐμποδών μοι θανασίμων βȣλευμάτων ἕρπει Her. F. 1153.

Ἐμπολεῖν. δόξαν ἠμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3.

Ἐμπολή. βορᾶς ἐμπολὴν λαβεῖν Cy. 253. ζαχρύσȣ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111.

Ἐμπόλημα. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137.

Ἐμπορεύεσθαι. δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6.

Ἔμπορος. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. κακὴν ἔμπορον βίȣ Hip. 964.

Ἐμπρέπειν. ἓν πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει Her. 408. cf. Fr. inc. B. 6.

Ἔμπροσθεν. εἰς τȣ̓́μπροσθεν Hip. 1228.

Ἔμπυρος. εἰς γῆν ἔμπυρος πίπτει νεκρὸς Ph. 1193. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961. ἐμπύρȣ φλογὸς Hel. 752. ἐμπύρȣς ἀκμὰς Ph. 1261. ἐπὶ ἐμπύρȣς ὀρθοςάδας Hel. 554. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 59. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. κᾀμπύρων (i. e. καὶ ἐμπ.) μισθȣ̀ς φέρειν Bac. 257. ȣ̓δεὶς ἐπλȣ́τησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.

Ἐμφαίνειν. ȣ̓δὲν ἐμφαίνȣσ' ἔτι Fr. fal. cit. V. 2.

Ἐμφανής. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. ἥκει πόσις σοι ἐμφανὴς Hel. 880. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 586. γῆρυς ἐμφανὴς ib. 754. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 9. τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τὰς συμφορὰς ἐμφανεςέρας Fr. inc. B. 13. 3.

Ἐμφανίζειν. αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι Phi. fr. XIII. 4.

Ἐμφανῶς Bac. 816. τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παραςαθεὶς Or. 365. ἐξελέγχεται ἐμφανῶς κάκιςος ὢν Hip. 945. παρὼν πρὸς παρόντας ἐμφανῶς γαμβρȣ̀ς διδάξω An. 739. τὸν Οἰκλέȣς τόκον εὐλογȣ̃σιν ἐμφανῶς Sup. 927. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν ςρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει Phaëth. fr. X. 2.

Ἔμφρων. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ἔμφρων ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. ἔμφρον', ἢ κάτοινον ὄντα; Ion. 553.

Ἐμφύειν. ἀνδρῶν—ȣ̓δεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τὸ μῶρον γυναιξὶν ἐμπέφυκεν Hip. 967. ἐμπέφυκε γυναιξὶ τέρψις κακῶν An. 93. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν Iph. A. 839.

λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν Ion. 891.

"Εμφυλος. ἔμφυλον ἔξεσι Ion. 1581.

"Εμφυτος. ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1. τοῖς πλετεσι τετο ἔμφυτον Phaëth. fr. V. 1.

"Εμψυχος. ἐκείνες ἀπόδος ἐμψύχες πάλιν Hel. 978. ἔμψυχος γυνὴ Al. 137. ὅσ' ἐς' ἔμψυχα Med. 230. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεςῶν Cret. fr. II. 19.

'Εν. ἐν δόμοις Hec. 27. ἐν πόντε σάλῳ ib. 28. ἐν κλυδωνίῳ ib. 48. ἐν ὑμῖν ib. 291. et Med. 1033. ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. et 435. ἐν φάει Hec. 415. 707. et 1214. Ph. 1287. et 1349. ἐν ᾅδε Hec. 418. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. ἐν κροκέῳ πέπλῳ ib. 468. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις ib. 470. ἐν μέσοις ib. 531. ἐν νεκροῖσι ib. 551. ἐν μυρίῳ ςρατεύματι ib. 606. ἐν κακοῖσι ib. 663. cf. v. 969. 1226. et 1246. Or. 91. 665. 725. et 753. Ph. 1633. Hip. 911. 913. et 1391. Al. 775. et 1021. etc. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. ἐν αἰσχρῷ Hec. 806. ἐν βραχίοσι, κ. τ. λ. ib. 836. ἐν θαλάμοις ib. 919. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ib. 963. ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. ἐν ἀσφαλεῖ ib. 981. σκύλων ἐν ὄχλῳ ib. 1014. ἐν μέρει ib. 1130. Ph. 1442. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἐν φροιμίοις ib. 1195. ἐν μέσῳ Or. 16. ἐν κοινῷ ib. 27. ἐν συμφοραῖσι ib. 82. ἐν ἀνθρώποισιν ib. 126. et Med. 948. ἐν νεκροῖς Or. 201. ἐν ςοναχῇσί τε καὶ γόοις ib. 203. ἐν δέοντι ib. 212. Med. 1277. Hip. 923. Al. 820. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις Or. 319. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἐν βαρβάροις ib. 485. ἐν τοῖς σοφοῖς ib. 488. ἐν ε καλῷ ib. 578. ἐν ἐμαυτῷ ib. 633. ἐν βραχεῖ ib. 732. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. ἐν ὄμμασιν ib. 783. et Hip. 1265. ἐν δειναῖσιν συμφοραῖς Or. 801. ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεὼν ib. 846. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ ib. 856. et 946. ἐν 'Αργείοις ib. 859. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ib. 895. ἐν πλήθει ib. 942. ἐν πολίταις ib. 973. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 978. cf. Hip. 375. ἐν θρήνοισιν Or. 984. ἐν αἵματι ib. 1196. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205. ἐν ἡσυχίᾳ ib. 1284. ἐν φόνῳ ib. 1297. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι ib. 1370. ἐν φόβῳ ib. 1419. ἐν ἀνδράσιν ib. 1528. et Al. 726. et 735. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. ἐν ἄςροις Ph. 1. μυρίαις ἐν ἀμέραις ib. 312. ἐν γάμοις ib. 347. χρόνος ὀὺν (i. e. ὁ ἐν) μέσῳ ib. 592. ἐν κλύδωνι ib. 866. ἐν βραχεῖ χρόνῳ ib. 924. ἐν ὡραίῳ ἵςαμαι βίῳ ib. 975. ἐν σοὶ ib. 1256. ἐν χορείαις ib. 1271. ἐν αἰσχύνῃ ib. 1282. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἐν τῷδε, interea, ib. 1438. et 1474. etc. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. ἐν διδύμοις παρὰ μασοῖσιν ib. 1524. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἔν τινι σμικρῷ ib. 171. ἐν λέχει ib. 206. ἐν θυραίοις ib. 217. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν ib. 219. ἐν ᾧ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιςος ib. 235. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἐν λόγοις ib. 741. et Hip. 413. οἱ 'ν (i. e. οἱ ἐν) μέσῳ λόγοι Med. 819. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐν τόκοις ib. 1031. ἐν πέπλοισι ib. 1065. ἐν εὐεργέταις καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ ib. 1127. ἐν βροτοῖσι Hip. 1. κἀν θεῶν γένει ib. 7. ἐν τῇ φύσει ib. 79. ἐν εὐπροσηγόροισιν ib. 95. ἐν κομήτῃ λειμῶνι ib. 210. ἄλλῃ ἐν τύχῃ ib. 315. ἐν σοὶ λελείψομαι ib. 324. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι ib. 447. ἐν μέσαις ib. 452. ἐν σοφοῖσι ib. 465. et 700. ἐν πολλοῖσι ib. 610. ἐν ταῖς σοφαῖσιν ib. 643. ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσιν ib. 734. ἐν ἀγχόναις ib. 777. κρεμαςοῖς ἐν βρόχοις ib. 779. ἐν ἀσφαλεῖ βίε ib. 785. ἐν γραφαῖς ib. 879. ςόματος ἐν πύλαις ib. 882. ἐν τῷ δ' ἁλίσκῃ ib. 959. ἐν σοφοῖς ib. 988. ἔν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι ib. 1106. sq. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι ib. 1219. ἔν τ' ἐκείνῳ κἀν ἐμοὶ φαίνῃ κακὸς ib. 1320. ἐν κοινῷ Al. 266. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. ἥβης ἐν ἀκμῇ ib. 317. ἐν τόκοισι σοῖσι ib. 319. ἐν τοῖς εκ ἔτ' ἔσι ib. 323. ἐν ὀνείρασι ib. 355. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. ἐν ἥβᾳ νέᾳ ib. 474. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι ib. 605. ἐν τυραννίδι ib. 657. τεν (i. e. τὸ ἐν) ποσὶν οἰςέον κακὸν ib. 742. ἐν 'Αδμήτε, sc. δώματι ib. 764. Θρήσ-

σαις ἐν σανίσι ib. 970. ἐν Χαλύβεσσι ib. 983. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς ib. 987. ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐν αἰσχροῖσιν ib. 1040. ἐν κονίαις An. 112. ἐν τῷ νέῳ ib. 183. ἐν ὀ πλȣτȣ̃σι ib. 210. ἐν μέρει ib. 215. Sup. 406. Rh. 473. Cy. 179. et 252. Her. 183. et 185. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. τὰ ἐν ποσὶν ib. 397. Iph. T. 1312. Tr. 938. ἐν τῷδε ἐλπὶς An. 410. ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; ib. 438. τί ȣ̓κ ἐν ὑμῖν ἐςίν; ib. 451. ἐν ἀνδράσιν ib. 592. Iph. A. 570. et 945. Her. F. 41. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. ἐν χεροῖν ib. 676. et Sup. 217. ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις An. 677. ἐν ἀρχαῖς ib. 700. ἐν χρόνῳ ib. 784. ἐν θαλάμοις καὶ πόλει ib. 789. ἐν ἐμπύροις ib. 1114. ἐν γάμοισιν ib. 1219. ἐν κύκλῳ Sup. 103. Iph. A. 1568. Bac. 652. Her. F. 926. ἐν αἰσχύναις Sup. 164. ἐν φάει ib. 200. Hel. 537. Ion. 726. Her. F. 517. et El. 1145. ἡ 'ν (i. e. ἡ ἐν) μέσῳ Sup. 244. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων ib. 250. ἐν βροτοῖς ib. 269. et Bac. 876. et 896. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. σφαλῇ ἐν τȣ́τῳ μόνῳ ib. 303. ἐν τοῖς πόνοισιν ib. 323. ἐν κύβοις ib. 330. ἐν πεσσοῖς ib. 409. ἐν ψήφȣ φορᾷ ib. 484. ἐν βραχεῖ ib. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. ἐν ἀσπίσιν Sup. 572. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. ἐν μάχῃ ib. 635. et Her. F. 201. ἐν τοῖς δεινοῖσιν Sup. 727. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι ib. 817. ἐν γαςρὸς βορᾷ ib. 865. ȣ̓κ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. cf. v. 906. ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἐν ᾠδῖσι ib. 920. κȣροτόκοις ἐν 'Αργείαις ib. 957. ἐν 'Αργείοις ib. 965. et Iph. A. 528. ἐν ὅρκοις Sup. 1228. ἐν τιμαῖς Iph. A. 19. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν ib. 250. ἐν ἱεροῖς ib. 358. ἐν πᾶσι κλεινοὶ—βροτοῖς ib. 429. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεςάτȣ, sc. δώματι ib. 926. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος ib. 966. ἐν εὐμαρεῖ ib. 969. et Hel. 1243. ἐν Ἕλλησιν μέγας Iph. A. 1032. ἐν δαιτὶ θεῶν ib. 1041. ἐν κρατήρων γυάλοις ib. 1052. ἐν ῥοιβδήσει βȣκόλων ib. 1086. ἐν δακρύοισι ib. 1100. ἐν καλῷ ib. 1106. et Her. 971. ἐν ἴσῳ Iph. A. 1199. κἀν νηπίοις ib. 1244. ἐν ἁβρότητι ib. 1343. κἀν ἐμοὶ ib. 1379. ἐν λόγοις ib. 1542. ἐν μέσῳ ib. 1563. Hel. 636. et 950. Ion. 1284. et 1393. Her. F. 94. ἐν 'Ηφαίςȣ φλογὶ Iph. A. 1602. ἐν θεοῖσι ib. 1614. et ἐν θεοῖς ib. 1622. ἐν ὕπνῳ Iph. T. 44. παρθένοισιν ἐν μέσαις ib. 45. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν ib. 147. γαίας ἐν νώτοις ib. 162. ἐν θρήνοις ib. 182. ἐν μολπαῖς ib. 184. ἐν θαλάμῳ ib. 209. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι ib. 214. ἱςοῖς ἐν καλλιφθόγγοις ib. 221. ἐν ἁρμάτων ὄχοις ib. 370. ἐν ἡδονῇ ib. 494. ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας ib. 514. ἔν τε τοῖς θείοις, κἀν τοῖς βροτείοις ib. 572. sq. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν ib. 662. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ ib. 677. ἐν πόνοις ib. 729. et Rh. 638. ἐν ἀσφαλεῖ Iph. T. 762. et Her. 398. ἐν τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 780. ἐν τοῖσι θαυμαςοῖσι ib. 900. τἄμ' ἐν ὑμῖν ἐςιν ib. 1057. ἐν ἀνάγκαις ib. 1118. ἐν νώτοις ἁμοῖς ib. 1141. ἐν παραςάσει ib. 1159. ἐν ἔργῳ ib. 1190. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις ib. 1235. ἐν κιθάρᾳ ib. 1237. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ ib. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1281. ἐν ὄρφνῃ Rh. 69. et 587. et Ion. 955. ἐν βρόχοισι Rh. 74. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. cf. v. 116. νυκτὸς ἐν καταςάσει ib. 111. ἐν λόγῳ ib. 149. ἐν κύβοισι δαίμονος ib. 183. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν ib. 251. ἐν ἵπποις Θρῃκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἐν ψήφȣ λόγῳ ib. 309. ἐν δεμνίοις ib. 418. et Tr. 563. ἐν καιρῷ Rh. 443. ἐν πόνοισι ib. 609. ἐν εὐφρόνῃ ib. 617. et 824. ἐν βίῳ ib. 654. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. ἐν αἰνιγμοῖσι ib. 754. ἐν σοὶ ἂν ἀρχοίμεσθα; ib. 859. ἐν πένθει ib. 977. ἐν βάθροις Tr. 47. ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. cf. v. 1218. et Hel. 1670. et El. 98. ἐν ταὐτῷ μένεις Tr. 350. ἐν δακρύοις ib. 513. πεύκᾳ ἐν ȣ̓ρείᾳ ib. 533. ἐν Πανέλλησιν ib. 716. ἐν θαλάμοισιν ib. 854. ἐν πέπλων ἐρειπίοις ib. 1025. ἐν μικρῷ ib. 1040. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. ἐν πόρπακι Tr. 1196. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ib.

1197. ἐν νεκροῖσι ib. 1234. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. ἐν εὐχαῖς Bac. 46. et Ion. 638. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισιν Bac. 89. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε ib. 159. ἐν δασκίοις ὄρεσι ib. 218. θιάσοις ἐν μέσοισιν ib. 221. cf. v. 1178. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι ib. 231. cf. v. 451. ἐν μηρῷ Διὸς ib. 243. et 295. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. ἐν τοῖς λόγοισι ib. 269. τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι ib. 275. ἐν ξηροῖσιν ib. 277. ἐν ὅπλοις ib. 303. et Her. 400. ἐν τῇ φύσει Bac. 315. ἐν βακχεύμασιν ib. 317. ἐν κυνηγίαις ib. 339. ἐν ὀργάσιν ib. 340. κισσοφόροις ἐν θαλίαις ib. 383. ἐν δεσμοῖσι πανδήμȣ ϛέγης ib. 444. ἐν σαῖς παγαῖς ib. 521. σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς ib. 549. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας ib. 552. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις ib. 615. ἐν ἔργῳ ib. 626. ἐν τέλει ib. 858. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 893. ἐν ὄλβῳ ib. 907. Her. 745. et Her. F. 647. ἐν γυναικομίμῳ ϛολᾷ Bac. 978. ἐν τερπνοῖς πόνοις ib. 1051. ἐν αἵματι ib. 1161. ἐν διαϛρόφοις ὄσσοις ib. 1165. ἐν ὄμμασι ib. 1250. ἐν ȣ̓ καιρῷ ib. 1286. ἐν ἥβῃ Cy. 2. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ ib. 14. ἐν μέσῃ τῇ γαϛέρι ib. 219. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι ib. 359. κἂν τρυφαῖς ib. 584. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν ib. 650. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔϛαμεν λόγοις Her. 146. χ' ᾧ 'ν (i. e. καὶ ὁ ἐν) μέσῳ πολὺς χρόνος ib. 174. ἐν πολλοῖς ib. 328. ἐν τῷδε λόγῳ ib. 499. cf. v. 500. ἐν χρηϛοῖς ib. 511. ἐν ὄψει ib. 684. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; ib. 128. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις ib. 153. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις ib. 182. ἐν δόνακος ἔρνεσιν ib. 183. ἐν ἀγχόναις ib. 201. κἂν τοῖσι δȣ́λοις ib. 307. ἐν θεοῖς ib. 396. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ ib. 635. ἐν δίφροις ib. 730. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δȣ́λοισι ib. 735. ἐν ὀλίγῳ ib. 771. ἐν τύμβῳ ib. 859. ἐν ξυμφοραῖσι ib. 957. ἐν σοὶ βραβεύειν τȣ̀ς λόγȣς ib. 1002. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. ἐν τῷ δικαίῳ Hel. 1037. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. ἐν δορὶ ib. 1132. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς ib. 1180. ἐν τῷδε κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις ib. 1276. ἐν εὐσεβεῖ ib. 1293. ἐν πένθει ib. 1341. ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ion. 476. et El. 132. ἐν σοὶ τόδε Hel. 1441. ἐν μέσοις ἑδωλίοις ib. 1587. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις ib. 25. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειȣ̃ ib. 174. ἐν τείχεσι λαΐνοισι Γιγάντων ib. 206. ἐν Διὸς χερσὶν ib. 213. ἐν γραφῇ ib. 271. ἐν τοῖς αὐτȣ̃ δώμασιν ib. 370. τἀν (i. e. τὰ ἐν) δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. ἐν χερσὶ ib. 631. ἐν τοῖσι σοῖσιν λόγοις ib. 649. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ib. 883. ᾅδȣ ἐν δόμοις ib. 953. cf. El. 1144. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς ib. 1071. ἐν ὑϛάτοις κακοῖς ib. 1115. τȣ̃ν μέσῳ ib. 1138. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἐν ἄκροισι ποσὶ ib. 1166. κἀν κοιράνοισι Πυθικοῖς ib. 1219. θεȣ̃ ἐν ϛέμμασι ib. 1310. cf. v. 1338. ἐν σιωπῇ ib. 1397. ἐν φόβῳ ib. 1498. ἐν φαειναῖς ἡλίȣ περιπτυχαῖς ib. 1516. ἐν μυχοῖς χθονὸς Her. F. 37. ἐν φίλοισιν ib. 84. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ib. 93. ἐν ἡλίκων πόνοις ib. 127. ἐν βρόχοις ib. 153. θηρῶν ἐν αἰχμῇ ib. 158. ἐν ἀῤῥήτοισι ib. 174. ἐν εὐφυλάκτῳ ib. 201. ἐν ἀσθενείᾳ ib. 269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις ib. 272. ἐν αἰχμᾷ ib. 437. ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. ἐχρόνισ' ἐν ᾅδȣ ib. 619. ἐν πενίᾳ ib. 648. ἐν νεφέλαισιν ib. 667. ἐν ϛεφάνοισιν ib. 677. ἐν ϛροφαῖσιν ὀμμάτων ib. 932. ἐν ὄσσοις ib. 933. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. ἐν κακοῖσι μείζοσιν ib. 1239. ἐν γάλακτι ib. 1266. ἐν δεσμοῖσιν ib. 1298. ἐν τοῖς ἐμοῖς ȣ̓κ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68. ἐν ᾅδᾳ κεῖσαι ib. 122. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτȣ ib. 158. ἐν λέκτροις ib. 211. Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν ib. 314. ἐν ἐλπίσιν ib. 352. ἐν ἀνδρὸς πλȣσίȣ φρονήματι ib. 371. ἐν πένητι σώματι ib. 372. ἐν τοῖς πολλοῖς ὢν ib. 382. ἐν τῇ φύσει τȣ̃το, κἂν εὐψυχίᾳ ib. 390. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ ib. 407. ἐν σμικροῖσιν ὢν ib. 408. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ ib. 455. ἐν μέσῳ σάκει ib. 464. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. ἐν

κραταιλέῳ πέδῳ ib. 534. ἐν κιβδήλῳ ib. 550. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. ἐν πολιαῖσι φήμαις ib. 701. εὐαρμόςοις ἐν καλάμοις ib. 702. κήποις ἐν καταῤῥύτοις ib. 777. ἐν πόνοις ib. 821. ἐν ἄςροις ib. 991. ἐν ἁλὸς ῥοθίοις ib. 992. ἐν τῷ πάρος ib. 1127. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν ib. 1153. νεοφόνοις ἐν αἵμασι ib. 1172. ἐν φοναῖς ib. 1207. ἐν βιότῳ ib. 1352. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2. ἐν παρθενῶσι ib. 22. et 59. ἐν δεκάτᾳ Æg. fr. I. 1. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος, ἔν τε συλλόγοις Æol. fr. VII. 1. ἐν χρήμασιν ejusd. fr. XIII. 2. ὐκ ἔςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια Alex. fr. XIII. I. κἀν κακοῖσι κειμένων ejusd. fr. XXII. 2. ἐν κήδει ὢν Antig. fr. VIII. 2. ἐν αὐτῷ μένειν Antiop. fr. VII. 4. vid. not. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες ejusd. fr. XXV. 4. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς ejusd. fr. XXVII. 2. ἐν δίκης βὐλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει ib. 2. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. ἐν μέσῳ τῦ ὐρανῦ τε καὶ χθονὸς Cad. fr. vers. 1. ἐν ὀφθαλμοῖσι Cresph. fr. III. ἐν πνοαῖσι χείματος ejusd. fr. XIII. 4. ἔν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν Dic. fr. IV. 3. ἐν κοινῷ Er. fr. I. 48. Pol. fr. III. 2. et Fr. inc. CLII. 4. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. τὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις ejusd. fr. II. 18. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν ejusd. fr. VI. 2. ἐν πεύκαισι Hyp. fr. I. 2. ἐν κακοῖσιν ὢν Inus fr. XIV. 4. ἐν ἐλπίσιν ejusd. fr. XVIII. ἐν Διὸς δέλτῳ πτυχαῖς Melan. fr. III. 2. ἐν φῷ Meleag. fr. V. ἐν πεδίλοις ejusd. fr. VI. 8. ὐκ ἔχυσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν ejusd. fr. VII. 1. ἐν μακρῷ χρόνῳ Pal. fr. I. 2. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 1. ἐν παρθένοις ejusd. fr. VI. 3. ἐν τοῖσι μωροῖς Phaëth. fr. III. 1. ἐν φάραγξι ejusd. fr. IX. 2. ἐν τοῖσι πολλοῖς ςρατῦ Phi. fr. I. 2. ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις Phry. fr. XI. 1. ἐν ἀνθρώπῳ φύσει ejusd. fr. XVI. 1. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. ἐν ὑγροῖς κύμασιν ib. 6. ἐν οἴδμασιν ib. 8. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεςί τις ejusd. fr. V. 2. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39. ἐν τῦτῳ μὐ τὴν πεῖραν λάμβανε Syl. fr. V. 1. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς ejusd. fr. XVI. 1. ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. vers. 2. ὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἐν βίῳ Fr. fal. cit. IV. 1. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν σοφοῖσιν Fr. inc. LXV. 3. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. I. ἐν τῷ παθεῖν ib. 7. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. ἐν θεοῖς τοῖς ὐρανίδαις Fr. inc. CLV. 6. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' ὒ Fr. inc. CLXIV. ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. θεός τις ἐν ἡμῖν Fr. inc. CLXXXVIII. ἐν φρίκῃ Fr. inc. CCVIII. ἐν ἀγγέλῳ Fr. inc. CCXXIV. ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιριδίῳ Epig. I. 4. ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. ἐν ἀγαθοῖς Fr. inc. B. 20. 1. κἀν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐν δυσπραγίαις ib. ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις ib. etc.

Ἐναίρειν. Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει Ion. 191. cf. v. 203. et 218. θῆρας ἐναίρων Hip. 1129. τὰν Κενταύρων γένναν— ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367. παῖδας ἐναίρων ib. 866. εἴθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων An. 1183. εἴθε με Καδμείων ἔναρον ςίχες Sup. 821.

Ἐναισίμως Al. 1080.

Ἐναιωρεῖσθαι. πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναιωρὐμενον Cy. 696.

Ἐνάλιος. ἐναλίῳ θεῦ παῖς Ph. 1163. θανόντα σ' ἐνάλιον Hel. 1063. cf. v. 1072. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. τέμενος ἐναλίας θεῦ An. 252. ἐναλίῳ κώπας ib. 856. Αὐλίδας ἐναλίας Iph. A. 165. τῆς ἐναλίας δαίμονος ib. 976. ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας ib. 1240. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. ἐναλίῳ κώπᾳ ib. 533. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317. ἐναλίοις ἀκταῖς Hel. 1141. αὔραις ἐναλίαις ib. 1476. ἐνάλια κτερίσματα ib. 1407.

Ἐναλλάσσειν. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ An. 1028.

Ἔναλος. νεῶν πρώρας ἐνάλυς El. 1348.

Ἔναντα, *adverb.* ἔναντα ἦλθε Or. 1479.

Ἐναντίος. ἐναντίον ςάντα Hip. 1078. ἐςὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. Πελοπίδαις ἐναντίος Iph. T. 1415. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. κτείνοντα τὰς ἐναντίας Or. 685. τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. τὰς ἐναντίας λόγας Tr. 907. τὰς ἐναντίας ὁρᾷν Her. 393. προσβλέπειν ἐναντίας ἐχθρὰς ib. 943. τὸ σῶμα ὰ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις Her. F. 200. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες ib. 247. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 934. τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. λόγοι οἵδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν γνώμην ἔχασι Her. F. 204. ἄςρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. τὴν ἐναντίαν (scil. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. τὰναντίον δράσετε Or. 936. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν Med. 1132. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ἐναντίον πατρὶ Hip. 947. κὰδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει; Iph. A. 1348. πᾶν τὰναντίον Syl. fr. III. 1. νομίζειν χρή γε καὶ τὰναντίον Thy. fr. III. 2. αἰσχύνομαι σὲ προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. cf. v. 975. et Med. 470. ἐναντίον θεοῖς Or. 623. ἐναντίον ςαθεὶς Her. F. 978. τοῖσιν θεοῖς μὴ πράσσ' ἐναντία Or. 534. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία ib. 915. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ἐμοὶ (sc. δοκείτω) τἀναντία Sup. 466. τῷ θεῷ τἀναντί' ὰ μαντευτέον Ion. 373. τἀναντί' ἔςαι τῶνδε El. 692. τἀναντί' εὔχετο ib. 809. πόλλ' ἀμιλληθέντα τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Phœn. fr. IX. 3.

Ἐναντιᾶσθαι. τίς ἐναντιώσεται; Al. 150.

Ἐναντίως. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 5.

Ἐνάπτειν. σπάργανά σοι τάδε ἐνῆψα Ion. 1491.

Ἐναριθμεῖσθαι. εἰ τὰμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ κῆδός τ' ἐμὸν Or. 622.

Ἐναρμόζειν. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν, sc. τὸ ἔγχος Ph. 1422. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας Cy. 664. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179.

Ἐνάρχεσθαι. κανᾶ ἐναρχέσθω τις Iph. A. 1471. κανᾶν ἐνῆρκται El. 1142.

Ἔναυλος. λέοντας ἐναύλας Ph. 1566. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. κατ' ἐναύλας ὀρέων ἀβάτας Tem. fr. XVIII. 2. μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Ἔναυσις. ἀςραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 32.

Ἐνδάκνειν. ἐνδακᾶσαι ςόμια πυριγενῆ γνάθοις Hip. 1223.

Ἐνδατεῖσθαι. λόγας ὀνειδιςῆρας ἐνδατέμενος Her. F. 218.

Ἐνδεής. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. τῷ βίῳ ἐνδεὴς Sup. 873. χρημάτων ἐνδεὴς Thes. fr. IX. 1. τῶν γνησίων ὰδὲν ὄντες ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. μήτ' ἐνδεὴς τα Med. 462. τῶν σῶν ἐνδεὴς Al. 635. μὴ θάνῃ τᾶδ' ἐνδεὴς Tr. 906. ὰκ ἐνδεὴς ὑμῖν παρέςην Her. 589. ἐνδεὴς τᾶδ' ἆσα Fr. inc. CLVII. 3. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς Ph. 708. πόλεις ἐνδεεῖς ςρατηλάτα Sup. 192. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. τᾶτο πολλῷ τᾶ παρόντος ἐνδεὲς Her. 171. ὰδὲν τῶνδ' ἔχασιν ἐνδεὲς El. 356. ἐνδεέςερος ὢν Ar. fr. XXII. 1.

Ἐνδεικνύναι. πῶς ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις πόσιν προτιμῶσα; Al. 152. αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι Bac. 47.

Ἐνδεῖν 1) *indigere.* τῶν ἀπόρων ὰδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41. τίνος ἐνδέομεν; Tr. 792. 2) *obligare.* ὅρκοις ἐνδησαμένα πόσιν Med. 162.

Ἐνδελεχῶς Pir. fr. II. 5.

Ἐνδέξιος παρασπιςὴς Cy. 6.

Ἐνδεξιᾶσθαι. ἐνδεξιάσθω βωμὸν Iph. A. 1473.

Ἐνδέχεσθαι. σὺ ἐνδέχα An. 1239. ἀοιδαί, τὰς Ἀπόλλων ὰκ ἐνδέχεται Sup. 976. εἰ ἐνδέχεσθε Her. 550. ὰκ ἀπιςίᾳ σὰς λόγας ἐνδεξόμεσθα Ion. 1607.

Ἐνδεῶς. μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 978. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Œd. fr. XVII. 8.

Ἐνδιδόναι. χρηςῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. εἰ ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγας An. 966. ἢ ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν Hel. 515. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἐνδιδὰς θνητοῖς πνοὰς Fr. inc. CL. 4.

ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῴην πικρὸν An. 224. χερός τις ἐνδότω μοι ϛηρίγματα Iph. A. 617. ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. ἐνδόντες τύχῃ Tr. 687. κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδώσειν λέκτροις Iph. A. 132.

Ἔνδικος Syl. fr. I. 1. τοῖσιν ἐνδίκοις ἱερὰ καθίζειν ἐχρῆν Ion. 1316. εἷς δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ἀνδρῶν τόδ' ἐϛὶν ἐνδίκων Fr. inc. LXXII. 1. ἥτις αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος Fr. inc. LV. 2. πατρὸς ἐνδίκȣς ἐπιϛολὰς Hel. 1665. τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι Or. 780. ȣ̓ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν ϛενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 482. μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Phry. fr. VI. 3. θανȣ̃σ' ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. ȣ̓ ποικίλων δεῖ τὰ 'νδιχ' (i. e. τὰ ἔνδικα) ἑρμηνευμάτων Ph. 473. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα ib. 499. πόλλ' ἔχȣσαν ἔνδικα An. 186. cf. Sup. 65. μὴ λέγȣσαν ἔνδικα Tr. 970. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα El. 1096. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. ὅτȣ θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ἐνδικώτατα (scil. διώλετο), *adverb*. Or. 1513.

Ἐνδίκως. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγȣ́μενος Or. 504. ματέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα ib. 571. ἐνδίκως διώλετο; ib. 1512. ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267. ἔοικε—κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι ib. 1232. ἣν μητέρα—ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. τὰ δ' ἐνδίκως, sc. ἐκπονȣ̃σι Iph. A. 368. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tr. 35. πῶς θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως ib. 961. ἡμᾶς ἐνδίκως ἀπώλεσε Bac. 1247. μάλιϛά σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. τέθνηκε σὸς πατὴρ ȣ̓κ ἐνδίκως El. 1050. ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως Her. 544.

Ἔνδοθεν. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. ϛρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλȣ́μεναι Ph. 1133. ἔνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκȣ́σασα Iph. A. 819. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485.

Ἔνδον. τἄνδον πιϛὰ Hec. 1017. ȣ̓δεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον ib. 1018. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. τἄνδον οἰκȣρήματα ib. 926. τἄνδον ȣ̓χ ἔτω φρονῶν ib. 1514. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται Med. 244. τοῖς ἔνδον φίλοις Hip. 524. αἱ μὲν ἔνδον δρῶσιν κακὰ βȣλεύματα ib. 649. ἡ ἔνδον ἐρημία Al. 947. τὰ ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. κόσμος ἔνδον Iph. A. 571. πῦρ ἱερὸν ἔνδον Iph. T. 626. παρευτρεπίζετε τἄνδον ib. 726. εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. εἴτ' ἔνδον, εἴτ' ȣ̓κ ἔνδον ib. 1303. τοῖς ἔνδον λέγω ib. 1304. τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας; Tr. 298. ἥτις ȣ̓κ ἔνδον μένει ib. 644. εἱρκταῖσιν ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. ἔνδον προσείων αὐτὸν ib. 928. ὁ ἔνδον σὸς πατὴρ Cy. 430. φίλȣς τȣ̀ς ἔνδον ὄντας ib. 477. ἔνδον ἀνὴρ ib. 587. ἔϛ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695. σῶν φρενῶν ȣ̓κ ἔνδον ὢν ib. 709. ȣ̓κ ἔνδον Hel. 475. ἔϛ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος ib. 825. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. τἄνδον ἐξάρτυε ib. 422. τἄνδον παρώσας λέκτρα ib. 1037. ἔνδον θαλάμοις βȣκόλον Antiop. fr. XXXII. 1. ἔνδον μένȣσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Ἔνδυμα. φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443.

Ἐνδῦναι. θῆλυν ἐνδῦναι ϛολὴν Bac. 834. et 850. κόσμον τὸν σὸν ȣ̓́ποθ' ἥδ' ἐνδύσεται Al. 634. cf. Bac. 851.

Ἐνδυστυχεῖν. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. ἐνδυστυχῆσαι τȣ̓́νομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508.

Ἐνδυτὸς, vel ἔνδυτος. ϛέμμασί γ' ἐνδυτὸς Ion. 224. ϛικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. cf. v. 138. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1073. ἐνδυτῶν ϛεφέων ἱερȣ̀ς ϛολμȣ̀ς Tr. 257. σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σά γ' ἔνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκα Ion. 1413.

Ἐνεῖναι. ἔνεϛι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας Or. 701. cf. El. 294. et 1329. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεϛί τις Ph. 1674. δίκη ȣ̓κ ἔνεϛ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἔνεϛι κᾂν θεῶν γένει τόδε Hip. 7. οἷσιν ȣ̓κ ἔνεϛι νȣ̃ς ib. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2.

ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν ȣ̓κ ἔνι Hip. 966. ἐν τοῖσδ' ȣ̓κ ἔνεϛ' ἀνὴρ σωφρονέϛερος ib. 994. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς—ἐνείη ib. 1116. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεϛιν σοφίας Al. 606. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεϛι Sup. 251. ἔνθ' ἔνεϛι σὸς πόσις ib. 1010. ȣ̓κ ἔνεϛιν ῥώμη ib. 1116. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κᾀν τοῖς βροτείοις Iph. T. 572. τίς γ' ἔνεϛί μοι λόγος; ib. 998. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν ȣ̓κ ἔνεισί σοι φρένες Bac. 269. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἔνεϛιν ib. 316. ἔνεϛιν ἱερὸν τῆς Δίκης ἐμοὶ μέγα Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἔνεϛί τις ib. 1062. ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν ȣ̓κ ἔνι ib. 1703. ᾗ τόλμα πᾶσ' ἔνεϛιν Ion. 1264. ἔνεισιν οἵδε ib. 1432. ἐν ἡλίȣ περιπτυχαῖς ἔνεϛι πάντα τάδε μαθεῖν ib. 1517. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεϛ' ἄκη Her. F. 93. γλώσσῃ πικρότης ἔνεϛί τις El. 1014. τῇ 'Αφροδίτῃ πόλλ' ἔνεϛι ποικίλα Æol. fr. X. 1. τὸ μωρὸν αὐτὸ τȣ̃ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεϛ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔνεϛι πάντων πρῶτον εἰδέναι τȣτὶ Œno. fr. III. 1. v. not. πόνοι κᾀν σοι καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίȣ ἔνεισι Plis. fr. VI. 3. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεϛί τις Pol. fr. V. 2. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. ȣ̓κ ἔνεϛι ϛέφανος Fr. inc. LI. 5. ὧν δόκησις ȣ̓κ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. αἷμα ȣ̓κ ἐνῆν χροΐ Cy. 407. cf. Med. 1175. ubi pro ἐνῆν est ἐνόν. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146. τἀνόντα—ἐν δέλτȣ πτυχαῖς Iph. T. 760.

῞Ενεκα. ὀθνείȣ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρȣ̃ Al. 813. ἅς ἕνεκ' εἶλέ σ' ῎Αρης Au. 105. συμπλεῖν 'Αχαιοῖς τȣ̓́νεκ' ȣ̓ θέλοι Iph. A. 102. θυγατρὸς ἕνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν ib. 1621. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182. τȣ́τοιν ἀμφοῖν ἕνεκα Epist. I. v. etiam Epist. V.

῞Ενεκεν. ἕνεκεν 'Εριννύων Ph. 1317. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων Med. 999. σοφίας ἕνεκεν ib. 1086. παίδων ἕνεκεν ib. 1114. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389. θνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742.

'Ενέπειν. ὅστις ἂν ἐνέποι Al. 81. ἀμέτεροι πόσεις ἐνέπȣσι Iph. A. 177. ἐνέπειν χρὴ Rh. 14. Plura vid. in ἐννέπειν.

῎Ενερθε, vel ἔνερθεν. γῆς ἔνερθεν Ph. 508. νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. ȣ̓κ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν τȣ̀ς φθιμένȣς ἄνω Al. 990. ἔνερθε μνημάτων 'Αμφίονος Sup. 663. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. οἱ γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ Tr. 459. ȣ̔ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. ῞Αιδȣ κόρης ἔνερθεν ib. 608.

῎Ενερος. ἐνέρων ἱέρειαι Or. 261. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. κατὰ γᾶς ἐνέρων Ion. 1441. ἐνέρων ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

'Ενέρπειν. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1.

'Ενέτης. πώλȣς 'Ενέτας Hip. 231. συζυγίαν πώλων 'Ενετᾶν ib. 1132.

'Ενέχειν. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

'Ενήλατον. ξέϛ' ἐνηλάτων βάθρα Ph. 1186. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729.

'Ενῆσθαι. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

῎Ενθα. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 209. ἔνθα βȣθυτεῖν πρέπει ib. 261. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ ib. 1652. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. ἔνθα φόνιος ἦν δράκων ib. 661. ἔνθα παλαίτατοι θάσσȣσι Med. 68. ἄγ', ἔνθα χρῄζεις Iph. T. 1198. ἔνθα κᾂν προσῇ, κᾂν μὴ προσῇ Tr. 642. ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. etc.

'Ενθάδε. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. ἐνθάδ' ἦν πικρὸν ib. 619. κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν ib. 740. αἱ ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ib. 1252. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε ib. 1293. ἐπὶ Λαΐȣ πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργȣς Ph. 227. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον ib. 289. μὴ 'νθάδ' ἀνακάλει θεȣ̀ς ib. 611. σὺ ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ ib. 949. οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε ib. 1232. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε ib. 1240. νεκρȣ̀ς φέρȣσιν ἐνθάδε ib. 1486. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1073. ἃ 'νθάδ' εἰσηκȣ́σατε Hip. 712. ἐνθάδ' ὠρφα-

νεύετο Al. 538. κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει An. 243. τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδε Iph. A. 147. θῦσαί με θυσίαν δεῖ τιν' ἐνθάδε ib. 673. ἐνθάδε παρ' εὔπρ. 'Αργ. πλάταις ib. 723. ἡμεῖς ἐνθάδ', οὗπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος ib. 727. ποῦ τῶν 'Αχ. ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης; ib. 801. ἐνθάδε θάσσουσ' ἐπ' ἀκτὰς ib. 806. ἐνθάδ' ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. ὅ φασιν ἐνθάδε—οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο Iph. T. 87. etc.

῎Ενθεν. αἱ δ' ἔνθεν—θάκουν Hec. 1152. τά γ' ἔνθεν Or. 1278. ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. ἔνθεν—ἐς ταὐτὸν ἧκον ib. 1413. ἔνθεν τις ἠχὼ—βρόμον μεθῆκε Hip. 1201. ἔνθεν κομίζων ἐκ πόντου πόδα An. 1260. ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1016. ἔνθεν—ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἴκους Iph. T. 199. ἔνθεν μοι πόδα—ἔπεμψε Λοξίας ib. 942. ἔνθεν τὰ 'πίλοιπ' ἄκουσον Tr. 923. ἔνθεν ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθεν ἐκγελᾷ φόνος ib. 1176. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἔνθεν—ἔπλευσε ib. 235. ἔνθεν ἔμολε κρίσις ib. 684. ἔνθεν ἐξηλαυνόμην ib. 796. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν ib. 25. ἔνθεν ἦλθες ib. 260. ἔνθεν ἡ 'υγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν Œnei fr. I. 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. 1. 3.

'Ενθένδε. τοὐνθένδε σιγῶμεν Hec. 725. ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν 'Αθηναίων πόλιν Or. 1648. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. τοὐνθένδε δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. τοὐνθένδε πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. τοὐνθένδ' ἀκούσας ib. 1314. δῆλα τἀνθένδε Sup. 560. τοὐνθένδ' ἰτέαν λαβὼν χωρεῖ ib. 695. τοὐκεῖθεν, ἢ τοὐνθένδε ib. 758. ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρας Iph. T. 91. τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. τἀνθένδε θέμενος εὖ Bac. 49. τἀνθένδε δ' ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. καραδοκῶν τἀνθένδε Her. 280. ἐνθένδε οὐκ ἔμελλες ἄξειν βίᾳ τοῦσδε ib. 286. τοὐνθένδε χρὴ ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1039. κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον El. 618. τοὐνθένδε πρὸς τὸ πίπτον ἐννόει ib. 639.

῎Ενθεος. σὺ ἔνθεος, ὦ κούρα Hip. 141. ἔρως ἐνθέου κόρης Tr. 255. cf. v. 366. et El. 1032.

῎Ενθηρος. δρυμὸν ἔνθηρον Rh. 289.

'Ενθνήσκειν. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν Hec. 246. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι; Rh. 869. σῇ ἐνθανεῖν χερὶ θέλω Her. 560.

'Ενθουσιᾷν. ἐνθουσιᾷς τοῖς σαυτῆς κακοῖς Tr. 1284.

'Ενθρώσκειν. ἐνθρώσκει τάφῳ El. 327.

'Ενθύμησις. ταῦτ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2.

'Ενθύμιον. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. ἐπειδή σοι τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον Her. F. 722.

'Ενὶ, poët. pro ἐν. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1109. ἐνὶ δαιτὶ Her. 893.

῎Ενι, pro ἔνεστι, vid. ἐνεῖναι.

'Ενιαύσιος. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. χρόνον ἐνιαύσιον Hel. 781. ἐνιαυσίαν αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. διαδοχαῖσιν ἐνιαυσίαισιν Sup. 407.

'Ενιαυτός. ἐνιαυτοῦ κύκλον Or. 1645. et Ph. 480. ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντα Ph. 74. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 20.

'Ενιέναι (ab ἵημι.) πῦρ ἐνιέναι Tr. 1262. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

'Ενίζειν. μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν Hel. 1114.

'Ενίοτε. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229.

'Ενισπεῖν Sup. 435.

'Ενιστάναι. λόχοις ἐνεστὼς Sup. 896.

'Ενναίειν. τοῖσίδ' ἐνναίει δόμοις Hel. 495.

'Εννέα Med. 832.

'Εννεάφθογγος. Μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11.

'Εννέπειν, pro ἐνέπειν. ἔννεπέ μοι Or. 1254. ἐννέπουσι ib. 1462. οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει Hip. 271. ἔννεπε, τίς φοβεῖ σε φήμα ib. 573. cf. v. 580. Tr. 248. Bac. 1039. et Her. 96. πᾶσιν ἐννέπω τετραρχίας Al. 1157. δικαίους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις Sup. 610. σὰς ἔννεπε Tr. 1238. Ζεὺς ἐννέπει

Hel. 1356. *ἐννέπει τάδε* Her. F 964. et El. 783. et 790. *σοὶ κατὰ γᾶς ἐννέπω γόυς* El. 144. *δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων* Bac. 626. *τοιάδ' ἐννέπων ἔπη* El. 804. *τάδ' ἐννέποντος* ib. 1151. *δῦλον ἐννέποντά με* Her. F. 270.

Ἐννοεῖν. *τὐνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει* El. 639. *ὡς ἐννοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων* Med. 900. *νῦν ἐννοῦμαι φαῦλος ὖσα* Hip. 435. *συγγένειαν ἐννουμένῳ* Iph. A. 492. *μητρὸς ὐδὲν ἐννούμενοι κακῶν* Med. 47. *τέκνων τῶνδ' ἐννουμένη πέρι* ib. 925. *οἷα εἰσῆλθέν μ' ἐννουμένην* Iph. A. 1374. *ταῦτ' ἐννοηθεῖσα* Med. 882.

Ἔννοια. *μηδ' ἐς ἔννοιαν λαβεῖν* Hip. 1027. *τὴν ἔννοιαν ἐν ταὐτῷ μένειν* Hel. 1032.

Ἔννομος. *ὐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν* Ph. 1645. *ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται ἑορτῆς* Iph. T. 35.

Ἐννότιος. *αὔραις ἐννοτίαις* Iph. T. 433.

Ἔννυς Bac. 1269.

Ἐννύχιος. *προσέβα ϛρατὸς ἐννύχιος* Rh. 45. *ἵκυ ἐννύχιος ἁγεμὼν* ib. 227. *Ὠρίωνα ἐννύχιον* Hel. 1506. *λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται ἐννύχιος* Ion. 1077. *δάκρυσιν ἐννυχίοις* Or. 205.

Ἔννυχος. *ἔννυχος φόβος* Rh. 788. *ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις* Hel. 1206. *δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων* Her. F. 112. *τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος δείμασι* Hec. 69. *ἔννυχον ὄψιν* ib. 72. *ἔννυχος φρυκτωρία* Rh. 55.

Ἐνοδία. *νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας* Hel. 576.

Ἐνοικεῖν. *Θήβαις ἐνοικεῖν* Her. F. 1282. *τῶν ἐνοικύντων πόλιν* Fr. inc. CLXI. 2. *ἐνοικῆσαι βίον* Sup. 535. *πότερα κατ' ἀνδρῶν ἐνοικήσει ϛέγην;* Al. 1054. *ὐκέτι τᾶδ' ἐνοικήσω νυμφιδίῳ ϛέγᾳ* An. 858.

Ἔνοικος. *Σπάρτης ἔνοικοι* An. 447. *Παλλάδος ἔνοικα* Ion. 235.

Ἐνοπή, et dor. ά. *μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν* Ion. 882. *νυχίυς ἐνοπὰς* Iph. T. 1273. *ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε* Bac. 159. *ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος* El. 198. *Φοίβυ ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ* ib. 1302.

Ἔνοπλος. *Ἀργείων τις ἔνοπλος* Or. 1289. *ἐνόπλῳ ποδὶ* ib. 1622. *εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ* Ph. 266. *θίασον ἔνοπλον* ib. 803. *ἵππον ἔνοπλον* Tr. 520. *ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι* Her. F. 1164. *Θρῄκης ἔνοπλον γένος* Hec. 1089.

Ἔνοπτρον. *χρυσέων ἐνόπτρων εἰς αὐγὰς* Hec. 925. cf. Tr. 1107. *ἐνόπτρων ἐπιϛάτας* Or. 1112.

Ἐνόρειν. *θάρσος ἐνῶρσε ϛρατῷ* Sup. 713.

Ἔνοσις. *ἔνοσις ἅπασαν, ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν* Tr. 1326. *κύκλιος ἔνοσις αἰθερία* Hel. 1379. *πέδων χθονὸς ἔνοσι πότνια* Bac. 585.

Ἐνράπτειν. *ὡς ἐνεῤῥάφη Διὸς μηρῷ* Bac. 286.

Ἔνσπονδος Ph. 175. et Bac. 922.

Ἐνϛρέφειν. *σηκοῖς ἐνϛρέφει Τροφωνίυ* Ion. 300.

Ἐντάσσειν. *ὐκ ἔϛ' ἐκείνῳ θῦρον ἐντάξαι δόρυ* Rh. 492.

Ἐνταῦθα. *ἐνταῦθ' ἐπέμφθη χρυσῦ φύλαξ* Hec. 772. *ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐϛι;* ib. 1009. *ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν* Or. 692. *ἐνταῦθα συνῆκε θέσφατα;* Ph. 425. *ἐνταῦθα τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον* Med. 790. *ἐνταῦθα ϛένυσα—ἀπόλλυται* Hip. 38. *εἶμι κἀνταῦθά σοι* An. 628. *κἀνταῦθ' Ὀρέϛυ μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνετο* ib. 1110. *ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρυς* Sup. 118. *ἐνταῦθ' ἀπῆλθε* ib. 533. *ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι* ib. 1059. *τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίυ* Iph. A. 20. *ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμυς* ib. 707. *ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον* ib. 1214. *ἐνταῦθα ναῶν ϛόλον συνήγαγε* Iph. T. 10. *ἐνταῦθα δισσὺς εἶδε νεανίας* ib. 264. *μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα* ib. 1322. *κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος* ib. 1345. *ἐνταῦθα τάξας ναὸν* ib. 1453. *κἀνταῦθ' ἀριϛεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα* Tr. 475. *κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον—ἰδὼν* Her. 843. *ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς* Hel. 805. *ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ* Ion. 246. *ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα* ib. 939. *ἐνταῦθ', ἵν'—ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῦ* ib. 963. *ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ* ib. 989. *κἀνταῦθα—πρὸς ὐδέν' ἡμιλλᾶτο* Her. F. 959.

ἐνταῦθα σὲ δεῖ δραμεῖν φόνε πέρι El. 1264. ἡ δίκη ἐνταῦθά πε 'ςὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8. ναίειν ἔφασκε τὲς θεὲς ἐνταῦθ', ἵνα κ. τ. λ. Sis. fr. I. 27.

'Ενταυθοῖ. ἣν μὴ κἀυτὸς ἐνταυθοῖ πέσω Iph. T. 1010.

'Εντάφιον. ἐντάφια δεναι νεκρῷ Hel. 1420.

'Εντείνειν. βεν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Dic. fr. VI. 2. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ ἐντείνοντι—ὑπείκοι Or. 697. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. δίδυμ' Ἔρως τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705.

'Εντέλλειν. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν Ph. 1642.

'Εντεῦθεν. ἐντεῦθεν νοσεῖ Or. 34. οἷον ἔργον ἐς' ἐργαςέον τἀντεῦθεν ἡμῖν Med. 792. σὸς ἐ 'ντεῦθεν (i. e. ὁ ἐντεῦθεν) λόγος Hip. 336. κἀντεῦθεν δόμοι νοσεσιν ἀνδρῶν An. 950. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης ib. 675. τἀντεῦθεν ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. ἐντεῦθεν αὐδὴν λαβὼν Iph. T. 976. ἐντεῦθεν εἰμὶ Bac. 464. τἀντεῦθεν τε ξένε τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. ἐντεῦθεν χρὴ τὸν προστρόπαιον, τόν τε γενναῖον καλεῖν Her. 1014. σὸν τἀντεῦθεν σκοπεῖν Her. F. 314. τἀντεῦθεν χρὴ πράσσειν El. 1247. ἐντεῦθεν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16.

'Εντιθέναι. ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένε Al. 857. χειρὶ ἔνθες ὀξύνην Her. 727. ὃ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις Hec. 1045. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

'Εντίκτειν. τὸ πανεργον ἐντίκτει Κύπρις ἐν ταῖς σοφαῖσιν Hip. 642. δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24.

Ἔντιμος. πλετον ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. ἔςαι σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688.

'Εντολή. ἐντολαῖς Εὐρυσθέως Her. F. 1278.

Ἔντονος. νέων τι δρᾷν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118.

'Εντόνως. λήψεται τὸν τράχηλον ἐντόνως Cy. 605.

'Εντός. πέπλων ἐντὸς Hec. 1013. ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς Med. 353. ἐντὸς, ἢ ἔξωθεν δόμων; ib. 1312. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1113. ἐντὸς εὐξείνε πόρε ib. 1263. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. ἐντὸς εὐσήμε νεὼς Iph. T. 1383. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. πύργων ἐντὸς Tr. 12. ἐντὸς δώματος Bac. 547. ἐντὸς δόμων Hel. 339. et El. 394. ἐντὸς ἀδύτων Ion. 1309. ἐντὸς λυγρε τοξεύματος Her. F. 991. τειχέων ἐντὸς El. 94. et 615.

'Εντρέπεσθαι. τε τεκόντος ἐδὲν ἐντρέπῃ πατρός; Alcmæon. fr. XIV.

'Εντρέφειν. τέκν' ἐντρέφειν Ion. 1428. οἷσιν ἐνετράφην Ph. 371.

Ἔντροφος. ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος Iph. A. 288.

'Εντυγχάνειν. ὁὐντυγχάνων (i. e. ὁ ἐντυγχ.) Bel. fr. XXIV. 4. μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς Rh. 570. ἐντυχόντι αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδε Al. 1035. ἐξεσίᾳ μήποτ' ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. ναῦται σφ' ἀνεῖλον ἐντυχόντες Hel. 1233. ἐντυχεσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778.

'Εντύνειν. ἐντύνεθ' ἵππες ἅρμασι Hip. 1183.

'Ενυάλιος. λόγχαις κοινὸν 'Ενυάλιον Ph. 1565. 'Ενυαλίῳ δοριμήςορι An. 1016.

'Ενυβρίζειν. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68.

Ἔνυδρος. λίμνης ἐνύδρε Ion. 872. νεφέλαι ἔνυδροι El. 733. νάματ' ἔνυδρα Ph. 663.

'Ενύπνιον Hec. 703.

'Ενώμοτος θεῶν Med. 737.

'Εξ. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. ἐξ ἰδίας ἀνοίας ib. 640. ἐξ ἀλάςορος ib. 685. cf. Hip. 820. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. ἐξ 'Αχαιῶν Hec. 872. λόγες τὲς ἐξ ἐκείνης ib. 894. ἐξ ἐμῆς χερὸς ib. 986. Hip. 1420. et An. 588. χειρὸς ἐξ ἀριςερᾶς Hec. 1151. ἐξ ὅπερ, *a quo tempore*, Or. 89. ἐξ ὕπνε ib. 168. τῶν Ταντανιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. τἐξ (i. e. τὸ

ἐξ) ἀνάγκης ib. 488. ἐξ εὐτυχίας ib. 808. ἐξ Ὀλύμπȣ ib. 983. ἐξ ȣ̔ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875. ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων ib. 1016. ἐξ εὐαγγέλȣ φήμης ib. 1223. ἐξ ἴσȣ Ἄρης ἦν ib. 1411. χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1596. ἐξ Ἰάσονος Med. 23. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. ἐξ ὧν θάνατοι, κ. τ. λ. ib. 197. ἐξ ὀπαδῶν ib. 335. ἐξ ἑτέρων μύθων ib. 654. ȣ̓δὲν ἐξ ἐμȣ̃ παθὼν ib. 692. γελᾶσθαι ἐξ ἐχθρῶν ib. 797. ȣ̓̃τ' ἐξ ἐμȣ̃ παῖδας ὄψεται ζῶντας ib. 803. τί χρῆμα βȣ́λει καινὸν ἐξ ἐμȣ̃; ib. 868. ȣ̓κ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμȣ̃ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. ἐξ ἀναύδȣ καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐξ ἄκρȣ κρατὸς ib. 1198. οἷ' ἐξ ἐμȣ̃ πέπονθας ib. 1353. ἐξ ἀκηράτȣ λειμῶνος Hip. 73. ἐξ ἐπακτȣ̃ πημονῆς ib. 318. ἐξ ὅτȣ τις εὐκλεὴς γενήσεται ib. 489. δεῖ ἐξ ἐκείνȣ σημεῖόν τι—λαβεῖν ib. 513. μήτ' ἐξ ἐκείνȣ φθέγμα δέξασθαι ib. 648. ἐξ ἐμȣ̃ γεγὼς ib. 943. ȣ̔̃νεκ' ἐςὶν ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1259. πατρὸς ἐξ ἀδίκȣ ib. 1349. ἐξ οἴκων Al. 94. ἐξ ᾅδȣ ib. 360. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 376. ἐξ ἀΐδȣ τεράμνων ib. 459. ἐξ ᾅδαο ib. 464. ἐξ ἐμȣ̃ κληθεὶς ib. 632. ἐξ ἕδρας ib. 849. ἐξ ἀγῶνος ib. 1105. ἐξ Ἀχιλλέως An. 8. ἐξ ἐμῶν φαρμάκων ib. 204. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. ἐξ ἁλιβάτȣ πέτρας Sup. 80. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία ib. 546. ἐξ ἐμῶν οἴκων ib. 1000. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1169. ἐξ Αὐλίδος Iph. A. 495. ἐξ ὀχημάτων ib. 616. ἐξ ὀμμάτων ib. 743. ἐξ ἴσȣ ib. 804. ἐξ Ἀτρειδῶν ib. 842. σοὶ τόδ' ἐςὶν ἐξ ἐμȣ̃ ib. 853. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib. 1381. ἐξ ἄκρων ςαθμῶν Iph. T. 49. ἐξ αἰτίας τινὸς ib. 64. ἐξ αἱμάτων ib. 73. ἐξ ἀρχᾶς ib. 203. et 205. ἐξ Ἑλλάνων ib. 208. ἄκȣε καινῶν ἐξ ἐμȣ̃ κηρυγμάτων ib. 239. ἐξ ὀνείρων ib. 348. ἐξ οἵων κακῶν ἔρρεις; ib. 378. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει ib. 487. ἐξ Ἄργȣς ib. 515. et 1033. ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρȣ ib. 695. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ἐξ ἐμᾶν χειρῶν ib. 872. ἐξ ἐμȣ̃ γε πάντα σιγηθήσεται ib. 1076. ἐξ ἀκινήτων βάθρων ib. 1157. ἐξ ἐμαυτȣ̃ μειζόνων Rh. 168. ἐξ ἀφθίτων ib. 185. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ἐξ ἄλλης χερὸς ib. 607. Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616. ἐξ ἀντηρίδων ib. 785. ἐξ ὁποίας χειρὸς ib. 802. ἐξ ȣ̔̃, *ex quo tempore*, Tr. 4. El. 1279. et Cret. fr. II. 10. ἄγομαι ἐξ οἴκων Tr. 140. ἐξ Ἀχαϊκȣ̃ ςρατȣ̃ ib. 236. ȣ̓̃τ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι ib. 487. ἐξ ἐμῶν δόμων ib. 865. ἐξ ἐπάλξεων ib. 957. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 1168. θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 181. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν ib. 208. ἐξ ὄρȣς ib. 228. et 657. et Aut. fr. I. 2. πυρὸς ἐξ ἀθανάτȣ Bac. 523. ἀθῷος ἐξ ἐμȣ̃ πάντως ἔσῃ ib. 671. ἐξ ὕπνȣ ib. 689. ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. ἐξ ἕδρας ib. 926. et 929. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 986. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐξ Ἰλίȣ Cy. 107. ἐξ ἀσκȣ̃ ib. 147. ἐξ ἄντρων ἐμῶν ib. 223. cf. Hel. 482. ἐξ ἀναιδȣ̃ς φάρυγγος Cy. 588. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. cf. El. 624. ἐξ ἐσθλῶν φὺς Her. 326. ἐξ ἐμȣ̃ ȣ̓κ ἀκȣ́σεται κακῶς ib. 718. ἐξ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 954. διπλȣ̃ν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1043. τοῖσιν ἐξ ὑμῶν, *posteris vestris*, ib. 1046. τὰ ἐξ ἡμῶν ib. 1054. χάριν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι Hel. 1007. ἐξ ȣ̓ρανίων ib. 1333. καίν' ἀκȣ́σῃ πήματ' ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1529. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ἐξ ἄλλης χθονὸς ib. 290. ἐξ ὅτȣ ἔφυν ib. 313. ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων ib. 424. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμȣ̃ ib. 537. ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμȣ̃ ib. 963. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 1029. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτȣ ib. 1436. ἐξ ἐμȣ̃ ȣ̓χ ὅσι' ἔθνησκες ib. 1501. ἐξ Ἀπόλλωνος πατρὸς ib. 1560. ἐξ ᾅδȣ Her. F. 297. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εὖ παθόντας ἐξ ἐμȣ̃ ib. 569. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν ib. 607. ἐξ εὐγενȣ̃ς πατρὸς ib. 843. ἐξ ἐμȣ̃ ἐσώζετο ib. 1100. κἀξ ἀμείνονος πατρὸς El. 338. κἀξ ἐμȣ̃ γ' ἔχῃ ib. 579. ἐξ ἐμῆς μητρὸς ib. 682. βαίνȣσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο ib. 1216. ȣ̓κ ἐξ ἐκείνȣ Dan. 12. ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2. Inus fr. II. 1. et Epist. V. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. ἐξ ἐλπίδων Inus fr. XVI. 5. ἐξ ἐμȣ̃ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi.

fr. XIII. 3. ἐξ ἄϛȣ Plis. fr. I. 5. ἐξ Ἀθηνῶν Sci. fr. V. 4. πρὶν ἐξ ἐμȣ̃ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV. ἐξ ὅτȣ συνέβη Epist. V.

Ἐξαγγέλλειν. μάντις ἐξήγγειλέ μοι Or. 363. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι Ion. 1605. κἀξαγγέλλομαι θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κᾀμαυτῆς ὕπερ Her. 532. τάδ' ȣ̓ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008.

Ἐξάγειν. ἔρως τίς μ' ἐξάγει Al. 1083. ἄπληϛος ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων Sup. 79. ταῖσδ' ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην Iph. A. 693. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. ἡμᾶς ἐξάγȣσ' ἤδη χθονὸς Tr. 1279. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔξαγε Ion. 361. ἐκ Βάκχας ἄγων (i. e. B. ἐξάγων) δωμάτων Bac. 636. τί μ' ἐξάγαγες εἰς φῶς; Ph. 1535. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονὸς Tr. 457. ὁ χρυσὸς —φρονεῖν βροτȣ̀ς ἐξάγεται Her. F. 775. μή μοι—ἐξάγȣ δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. ἐξάγεσθαι χθονὸς Tr. 300. ὅπως βρόμον ἐπὶ φόνιον—ἐξάγῃ Her. F. 1212.

Ἐξαγριȣ̃ν. ἄνδρα δυϛυχῆ ἐξηγρίωσαν Ph. 883.

Ἐξαγωνίζεσθαι. τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; Her. F. 155.

Ἐξᾴδειν. τἀγαθ' ἐξᾷσαι Tr. 472.

Ἐξαθροίζειν. πάλιν νιν παῖς σὸς ἐξαθροίζεται Ph. 1176.

Ἐξαίρειν. πᾶν ἐξαίρει λόγος Ph. 519. θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν ib. 322. ȣ̓̃τ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι Al. 347. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. πλεκτὸν ἐξάρας κύτος Ion. 37. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. ἐξήρθῃς Rh. 109.

Ἐξαιρεῖν. ἐξαιρεῖ πόλεις Tr. 892. οἴακας ἐξῃρȣ̃μεν νεὼς Iph. T. 1357. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. cf. Med. 487. ἔξελ' οἴκων φοινίαν τάλαινάν τ' ἐριννὺν Med. 1259. ὡς τὸ τȣ́των λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. εἰ ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι ib. 371. Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. λαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν Iph. T. 1279. ἐπειδὰν θεοῖσιν ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470. χερὸς εὐϛοχίαν ἐξεῖλε ναῶν Tr. 812. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τȣ̀ς Ἡρακλείȣς παῖδας ἐξελεῖν θέλει Her. F. 39. Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν ib. 60. ὃν βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν ib. 154. εἰ πατὴρ ἐξεῖλε Φρύγας El. 336. γῆς ἐξελὼν (sc. τȣ̀ς νεκρȣ̀ς) Ἀσωπίας Sup. 571. πευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496. ἐκ δ' ἑλȣ̃σα (i. e. ἐξελȣ̃σα δὲ) δόμων ἐσθῆτα κόσμον τε Al. 158. ἐκ δεξιᾶς ξίφη—ἐξαιρȣ́μενοι An. 814. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρȣμένη Med. 904. εἴθε βροτοῖς τἀναίσχυντον ἐξῄρȣ φρενῶν Hip. fr. III. 2. σύ μȣ τέρψιν ἐξείλȣ βίȣ Al. 348. ȣ̓̃τις ἐϛὶν, ὅστις ἐξαιρήσεται Med. 793. cf. Al. 851. Her. 977. et Rha. fr. III. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. εἴ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται Iph. A. 972. τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι ϛρατȣ̃ Tr. 33.

Ἐξαίρετος. ἔρωτ' ἐξαίρετον Tr. 414. γάμȣς ἐξαιρέτȣς Iph. A. 485. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων Tr. 249. cf. v. 274. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος Ion. 1323. γέρας λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ἐξαίρετον σφάγιον Iph. A. 1199. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε Iph. T. 755. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. λαβὼν ἐξαίρετον Ion. 1182. Τρῳάδος χθονὸς ἐξαίρετα El. 1002.

Ἐξαιτεῖν. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 15. ȣ̓ μὴν τὸν Ὀϊλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν Rh. 175. ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς Her. 20. δίκας πατρὸς ἐξαιτȣ̃ντί με Or. 1657. θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν Sup. 120. τȣ̀ς κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην τύμβȣ κυρῆσαι Hec. 49. πατρὸς γυναῖκα—ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα Med. 971. ἣ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο Tr. 980. κἀξαιτώμεσθα ὑπέρ τε τȣ́τȣ—τὸν θεὸν Bac. 360. πρῶτον τόδ' ἐξαιτήσομαι Her. 476. σφάγιον ἐξαιτȣμένῳ Hec. 305. cf. v. 393. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτȣ́μενος An. 54. νεκρῶν σώματ' ἐξαιτȣ́μενος Sup. 358. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτȣμένῃ Hip. 711. cf. v. 859.

'Εξαίφνης. ἔκλαγξεν ἐξαίφνης Ph. 1151. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης ib. 1478. παρέσχεν ἐμοὶ δεινὸν ἐξαίφνης φόβον Hip. 434. ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης Iph. T. 1394. περιῄει λαμπρὸς ἐξαίφνης Epist. III.

'Εξακοντίζειν. τί τȣς 'Οδυσσέως ἐξακοντίζω πόνȣς; Tr. 444. ταῦτα πρὸς τάδ' ἐξηκόντισα Sup. 456. ὅσας γενειȣ χεῖρας ἐξηκόντισα Iph. T. 362. αἳ τῆσδε γῆς κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664. φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας Her. F. 1149.

'Εξακȣ́ειν. ȣ̓ γὰρ ἐξηκȣ́ομεν Her. 677.

'Εξακρίζειν. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275.

'Εξαλείφειν. ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχȣ̃σ' ὅλον Fr. inc XXVII. 2. μή μ' ἐξαλείψητε Hip. 1241. θέσφατ' ἐξαλείψω Iph. A. 1486. ἐξαλείψασθαι φρενὸς Hec. 590. ȣ̓δ' ἄπαις δόμος—ἐξαλειφθείη Iph. T. 698. ἐξαλειφθεῖσα Hel. 269.

'Εξαλλάσσειν. τὰν ἐξαλλάσσȣσαν ἔχει χάριν Iph. A. 564. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον Hel. 1313. Δηοῖ λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας Ion. 918. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. ἐξαλλάξασ' ἄχεα λύπης Hel. 386. ποίαν—ἐξαλλάξω Hec. 1060. ȣ̓κ 'Ιδαίοις ἱςοῖς κερκίδα δινεύȣσ' ἐξαλλάξω Tr. 200. ἐξαλλαγεὶς τȣ̃ παρεςῶτος πόνȣ Ph. 1418.

'Εξαλύσκειν. ȣ̓́ τις ἐξήλυξέ πω Hec. 1194. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν Bac. 733. φῶτας κακȣ́ργȣς ἐξαλύξωμεν ποδὶ El. 219. πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας; Hip. 673.

'Εξαμᾶν. κᾀξήμησα (i. e. καὶ ἐξήμ.) κάλλιςον θέρος Bac. 1314. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235.

'Εξαμαρτάνειν. εἰς τυράννȣς ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν Med. 308. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν Hip. 1434. ȣ̓ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν Al. 712. μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. et Antig. fr. VIII. 3. ὥστε μὴ 'ξαμαρτάνειν Sup. 1227. εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8. τȣ̓πιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. τί δεῖ φυλάσσειν κᾀξαμαρτάνειν πλέον; Fr. inc. LV. 3. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. τȣ̀ς ἐξαμαρτάνοντας ἤχθαιρε Sup. 878. δὶς ἐξαμαρτάνοντες Phry. fr. V. 7. μᾶλλον ἐξημάρτανον Al. 713. ὅτ' εἰς γυναῖκα Τρῳάδ' ἐξημάρτανες An. 868. πῶς ȣ̓̃ν τάδ' ἐξημάρτανες; ib. 930. εἴ τις ἐξημάρτανεν Sup. 1085. ἐπεί νυν ἐξήμαρτες El. 408. ȣ̓κ ἐξαμαρτὼν αὐτὸς Or. 648. ἐξαμαρτȣ̃σα Iph. A. 1204.

'Εξαμβλȣ̃ν. νηδὺν ἐξαμβλȣ̃μεν An. 356.

'Εξαμείβειν. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. φόνῳ φόνος ἐξαμείβων ib. 814. τόνδ' ἐξαμείβοντ' ȣ̓χ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ; Ph. 133. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. ἔργȣ ἔργον ἐξημείβετο Hel. 1549.

'Εξαμέλγειν. πλήρωμα τυρῶν ἐςὶν ἐξημελγμένον; Cy. 208.

'Εξαμηχανεῖν. εἰ μή τι τȣ́των ἐξαμηχανήσομεν Her. 496.

'Εξαμιλλᾶσθαι. αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; ib. 431. ὃν ἐξαμιλλησάμενος Hel. 1487. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. ἔς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλ. ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 624. τὰς τεθρίππȣς ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

'Εξαμύνειν. ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεȣ̃ Sup. 208.

'Εξανάγειν. ᾄδȣ ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219.

'Εξαναγκάζειν. ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα Or. 1665.

'Εξαναιρεῖν. ἤ καί σφ' 'Αθάνα γῆθεν ἐξανείλετο Ion. 269.

'Εξανάπτειν. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1351. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας ib. 1408. μὴ ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 827.

'Εξαναρπάζειν. ἐξανήρπασαν ταῦρον Hel. 1581. ἐξαναρπάσας 'Ελένην Iph. A. 75.

'Εξανασπᾶν. κᾀξανέσπασαν (i. e. καὶ ἐξανέσπ. sc. τὴν ἐλάτην) χθονὸς Bac. 1108. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139.

'Εξαναςέφειν. θύρσον—αὖθις ἐξανέςεφον Bac. 1053.

'Εξανδρȣ̃σθαι. πυρσαῖς γέννυσιν ἐξανδρȣ́μενος Ph. 32. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703.

'Εξανεμȣ̃ν. ἐξηνέμωσε τάμ' 'Αλεξάνδρȣ

λέχη Hel. 32. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ An. 939.

Ἐξανέρχεσθαι. γῆς ἐξανελθὼν Tr. 748.

Ἐξανέχειν. ταῦτα δόξανθ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. ταῦτα παῖδας ἐξανέξεται πάσχοντας; Med. 74. ἐκ ἐξανέξομαι λεύσσων δάμαρτος ὁμήλικας Al. 955. τὲς ἐμὲς τις παῖδας ἐξανέξεται Φθίας τυράννες ὄντας; An. 200.

Ἐξανθεῖν. ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλὸς Iph. T. 300.

Ἐξανίημι. θύρσες ἐξανιεῖσαι χερῶν Bac. 761. ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνε Bac. 706. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ Ion. 1000. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς Hip. 900. καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372. πλεκτὰς ἱμάντων ϛροφίδας ἐξανήσομαι An. 719.

Ἐξανιϛάναι. εἰ πρόσωπον ἐξανιϛαίην ἐμὸν Hec. 1165. Ἑλλάδ' ἐξανιϛάναι Tr. 926. ἐξανίϛατε σῶμα Bac. 606. τὄρθὸν ἐξανιϛάναι Cy. 168. γεραιὸν ἐξαναϛῆσαι δέμας Med. 1212. ἐξαναϛῆσαι γόνυ ib. 1215. Ἰλίε ἐξαναϛήσας βάθρα Sup. 1197. ἐξαναϛάντες λέχες El. 786. σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξαναϛήσω τάχα An. 262. cf. v. 266. ἐξανίϛω (pro ἵσασο, surge) τῶνδ' ἀνακτόρων ib. 380. ἐξανίϛανται λόχε El. 217. ἐπεὶ Τροίας ἐξανεϛάθη βάθρα Hel. 1668.

Ἐξανορθεν. σὺ τἄμ' ἐξανώρθωσας Al. 1141.

Ἐξαντλεῖν. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ ib. 110. ἡνίκ' ἐξήντλεις ϛρατῷ γύες Sup. 838. πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι Med. 79. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3.

Ἐξανύειν, vel ἐξανύτειν. αἷμα ἐξαννέτω Iph. T. 1460. νάματ' ὅσσων μηκέτ' ἐξανύετε Her. F. 625. ταχύπεν ἴχνος ἐξανύων Tr. 232. πάθεσι πάθεα ἐξανύτεσι Ion. 1066. ἐπειδὴ τοῖσιν ἐκ ἐξήνυτον Κύπριν κρατῆσαι Hip. 400. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ἐκ ἐξήνυτον Bac. 1103. εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι Ph. 167. ποίες ποτ' ἢ λέοντας—ἐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1273. ἄϛρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651. τί κακῶν μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; An. 537. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι Sup. 285. ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς Bac. 131.

Ἐξαπαλλάσσειν. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν Iph. A. 1004.

Ἐξαπατᾶν. ἐξηπατήθη δαίμονος βελεύμασιν Hip. 1406.

Ἐξαπάφειν. ὁ πότνιαν ἐξαπαφὼν ἐμὰν Ion. 705.

Ἐξαπολλύναι. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν Tr. 1215.

Ἐξαποξύνειν. ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον Cy. 455.

Ἐξάπτειν. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τὄμὸν Iph. A. 1216. κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ Tr. 1208. πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1220. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν Her. F. 1342. ἀφύλλε ϛόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. χροὸς νεβρίδ' ἐξάψας Bac. 24. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1064. τί πέπλες μέλανας ἐξῆψω χροός; Hel. 1202. cf. Iph. A. 1449.

Ἐξαπωθεῖν. ἐτ' εἰσιόντας ϛρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.

Ἐξαρκεῖν. εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει Hip. 278. πᾶσιν ἐξαρκεῖν Sup. 574. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ἢ γὰρ δίκαια ταῦτα, κἀξαρκεντά μοι; Hip. 702. ἐξήρκεν ἐμοὶ Tr. 648. ἐδ' ἅπας ἂν ἐρανὸς—ἐξαρκέσειεν Melan. fr. III. 6. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρεμενος Sup. 511.

Ἐξαρνεῖσθαι. ἐ γὰρ ἐξαρνέμεθα An. 437. ἐ τοι τετό γ' ἐξαρνήσομαι Hel. 585.

Ἐξαρπάζειν. σὰς ἐπιϛολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ Iph. A. 315.

Ἐξαρτᾶν. χειρὸς ἐξαρτωμένη Hip. 325. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1226. γονάτων τε τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. πλεκτὰν Αἰγύπτε παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. σε ἐξηρτήμεθα Sup. 735. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2. πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι Al. 187.

Ἐξαρτύειν. τἄνδον ἐξάρτυε El. 422.

φόνον μητρὸς ἐξαρτύσομαι ib. 647. οἰκεῖος πόλεμος ἐξαρτύεται Her. 420. ἐξηρτυμένας πώλȣς Hip. 1186.

Ἐξάρχειν. σὺ ἔχαρχ' ὅρκον Iph. T. 743. ὅπως ἐξάρξω μολπὰν Tr. 148. cf. v. 152. ἐξάρχȣ κανᾶ Iph. A. 435.

Ἔξαρχος Bac. 141.

Ἐξασκεῖν. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. ἃ 'γώ νιν ἐξήσκησα Hel. 1399. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Rh. 922.

Ἐξαυγής. πώλων χιόνος ἐξαυγεστέρων Rh. 304.

Ἐξαυδᾶν. ἐξαύδα Hec. 184. σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν—ἐξαυδᾷ Hip. 590. δύο ἐξαυδᾷς ἅμα Sup. 143. ἐξαύδα σαφῶς Iph. T. 1162. ἐξαυδᾶν σε χρὴ Hel. 85. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν Hip. 1239. ἐξηύδων τάδε Ph. 1255. ἀντιψάλμȣς ᾠδὰς—ἐξαυδάσω Iph. T. 181.

Ἐξαυχεῖν. φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς Sup. 504.

Ἐξαφίστασθαι. τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων Iph. A. 479.

Ἐξεγείρειν. εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος φόνον El. 41. τόνδ' ἐξεγεῖραι Or. 139. ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι Rh. 787. ἐξεγειρόμενος στρέφεται Her. F. 1068. Ἄργος ἐξεγείρεται Or. 1530. ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623.

Ἔξεδρος. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935. ἔξεδροι χθονὸς Iph. T. 80.

Ἐξειδέναι. τὰ θεῖα πάντ' ἐξειδέναι Hel. 928. πάντα ἐξειδὼς Ph. 95.

Ἐξεικάζειν. στέρνα ἐξεικασμένα Ph. 165.

Ἐξεῖναι. ἔξεστι, *licet*, Hec. 238. Or. 251. Ph. 522. Tr. 51. et 912. et Hel. 449. ἔξεστι πάντῃ Bac. 842. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι Hec. 435. χειρὶ ȣκ ἔξεστί μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος An. 574. αἰῶνα ȣκ ἔξεστιν, sc. ἐξορθȣσθαι Sup. 1084. ἔξεστι τὸν γένει μὲν—προσεννέπειν; Tr. 48. ἔξεστι πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ; ib. 903. ȣδ' ἄρα πρὸς οἴκȣς ναυστολεῖν ἔξεστί μοι; Hel. 808. δȣλοις ȣκ ἔξεστ' ἀκȣειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν El. 1084. ἐξὸν αὐτῷ τἄμ' ἑλεῖν βȣλεύματα Med. 372. ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα, sc. τὴν ἀρὰν παρελεῖν Hip. 1317. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 890. ἐξὸν κτείνειν An. 522. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ȣκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἐξὸν ἡσύχως ναίειν Her. 7. ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις σὰν ἔριν Hel. 1174. ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε Her. F. 938. ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδȣναι θανεῖν Er. fr. I. 23.

Ἐξειπεῖν. ȣκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ Hip. 658. ȣκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν Bac. 273. καλῶς ἐξεῖπας τάδε ib. 816. ἀντιάζω σ' ἐξειπεῖν τάδε Ion. 1119. τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν; El. 907. τί λέγων μεῖζόν σε τȣδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν; Bel. fr. XIII. 2. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σȣ λόγον Hip. 492.

Ἐξείργειν. τῶνδ' ȣδὲν ἐξείργει νόμος An. 176. ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς Her. 20. ἐξείργȣσι γῆς ib. 25.

Ἐξελᾶν. ἐξελᾷς με Med. 326. ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς Hip. 893. cf. v. 1052. ȣ γὰρ—τȣς Ἡρακλȣς παῖδας ἐξελῶσι γῆς Her. 193. ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ Hel. 1295. ἦλθες ἐξελῶν Ph. 610.

Ἐξελαύνειν. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. ἣν ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος Med. 392. τῆσδ' (sc. γῆς) ἐξελαύνειν Sup. 471. cf. Ion. 1315. ἐξήλαυνον ἁρμάτων ὄχȣς Ph. 1197. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. ἐξελαύνομαι χθονὸς ib. 630. 633. et 1749. et Med. 704. ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην Hel. 796. πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονὸς ib. 89.

Ἐξελέγχειν. μὴ 'ξέλεγχέ νιν Ion. 367. βȣλομαί σ' ἐξελέγξαι Iph. A. 335. κἀξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 944. cf. v. 930. ȣ δὴ τȣτό γ' ἐξελέγχομαι El. 36. δεῖ ȣ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπȣς Alex. fr. XXIII. 2.

Ἐξελίσσειν. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεȣ θεσπίσματα; Sup. 141. κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσȣσιν ποδὸς Tr. 3. ȣχ ἧπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν Ion. 397. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ Her. F. 977. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Ἐξέλκειν. ἐξέλκει An. 1122. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεȣ Hec. 544.

Ἐξελκτέον El. 491.

Ἐξεπιπλήσσειν. κἀξεπιπέπληκται Dan. 36.

Ἐξεπίϛασθαι. εὔνουν ὄντα σ' ἐξεπίϛαμαι Al. 514. οὐκ ἔϛι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίϛαται, τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται ib. 786. δόλον ἐξεπίϛασθε Cy. 474.

Ἐξεργάζεσθαι. τἄλλα ἐξεργάζεται πατήρ τε, κ. τ. λ. Med. 918. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται Sup. 119. τοῦτ' Ἀχαιῶν ἴξις ἐξεργάζεται Tr. 396. τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται; Hel. 589. τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο Bac. 1127. ἐξειργάσαντο δεινὰ Hec. 1169. cf. Sup. 1072. μή μ' ἐξεργάσῃ Hel. 1104. cf. Hip. 607. ἐξειργάσμεθα Hip. 565. αἷμα ματρὸς ἐξειργασμένος Or. 1624. φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον Bac. 1243. σὲ, πολλὰ πήματ' ἐξειργασμένον Her. 960. ὦ μέγιϛα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων Bac. 1241. cf. El. 1083. τοῖσιν ἐξειργασμένοις Or. 461. οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα ib. 1320. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν Bac. 1037.

Ἐξερεῖν. ἐμαυτὸν, ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ Or. 559. τοὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς Ion. 1414.

Ἐξερευνᾷν. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας Bac. 1298. ἤν πως ἐξερευνήσας λάβω Hel. 436.

Ἐξερημοῦν. παιδὸς οἴκους μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν An. 992. ἐξερημοῦσαι δόμους ib. 598. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253.

Ἐξεριϛὴς τῶν λόγων Sup. 894.

Ἐξέῤῥειν. ἔξεῤῥε γαίας τῆσδε Hip. 973.

Ἐξέρχεσθαι. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Tel. fr. XV. 2. ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων Hec. 174. μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοὶ ib. 226. ἔξελθ' Ἑρμ. δόμων πάρος Or. 112. cf. Ph. 1270. ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. οὕνεκ' ἐξῆλθον δόμων ib. 1529. cf. Med. 214. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. πολλοὺς ἐς οἴκους— εἰσῆλθε, κἀξῆλθε ib. 537. ἔξελθ', ἄκουσον ib. 1077. cf. Her. 643. ἐξέλθετε Med. 895. ἐξῆλθον οἴκων Iph. A. 1098. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. κτανὼν φρουροὺς—ἐξῆλθεν Rh. 507. ὦ θύγατερ, ἔξελθε Tr. 1016. σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα ib. 1023. τῶν σῶν ἀκούσασα ϛεναγμάτων ἐξῆλθον Her. 480. ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. ἐξελθὼν σιγῇ Cy. 425. ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1.

Ἐξερωτᾷν. ἐξερώτα Ph. 388. πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Pal. fr. VIII. 1.

Ἐξετάζειν. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. σοῖς κακοῖσιν ἠξίου ἐξετάζεσθαι φίλος Al. 1014. ϛρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup. 391.

Ἐξευλαβεῖσθαι. τοῦτο οἱ σοφοὶ βροτῶν ἐξευλαβοῦνται An. 645.

Ἐξευμαρίζειν. συμφορὰς τὰς ἐμὰς ἐξευμαρίζων Her. F. 18. τίν' ἐλπίδ' ἐξευμαρίζῃ; ib. 81.

Ἐξεύρημα. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109.

Ἐξευρίσκειν. πάντα μηχανᾶσθε κἀξευρίσκετε Hip. 918. οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς An. 271. ποῦ Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι Hec. 485. τὰ εἰς Αἴγισθον ἐξεῦρες κακὰ Or. 1158. μή τις—πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ Sup. 903. τί ἂν μεῖζον τοῦδε πάθος ἐξεύροις; ib. 1121. τίς ἂν χαμεύνας Ῥήσου ἐξεῦρεν Rh. 853. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. οὐ ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ib. 383. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν ib. 554. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ἐξεῦρεν ὁ θεὸς ib. 1118. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; ib. 1302. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. τίνα προξενίαν—σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 361. ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ ib. 260.

Ἐξευτρεπίζειν. τὰ 'ν δόμοις ἡμᾶς χρεὼν ἐξευτρεπίζειν El. 75.

Ἐξεύχεσθαι. ζῆν ὅτ' ἐξηύχου τέκνα Med. 930.

Ἐξεφίεσθαι. τάσδε ἐκπέμπειν χθονὸς— γυναῖκας ἐξεφίεμαι Iph. T. 1468.

Ἐξηγεῖσθαι. ἐξηγοῦ θεοὺς Med. 745.

ἐξηγῦ σύ μοι Bac. 185. ἔνϑ᾽ ὁ μάντις ἐξηγήσατο Ph. 1018. ἃ Κάλχας ϑέσφατ᾽ ἐξηγήσατο Iph. A. 529.

Ἐξήκοντα. Ἀτϑίδος ἄγων ἑξήκοντα νῆας Iph. A. 248.

Ἐξημερῦν. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ἄβατον χώραν καὶ ϑάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας ib. 852.

Ἑξῆς. ἑξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249. διδὸς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι ib. 341. ἑξῆς κάϑησο δεῦρό μυ ποδὸς ib. 627. ὐχ ἑξῆς πέπλων ςολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνυσιν σέϑεν Bac. 933. κεισόμεσϑα νεκρὼ δύ᾽ ἑξῆς Hel. 992. ἐγνώσμεϑ᾽ ἑξῆς ὖσ᾽ ἐν ὑςάτοις κακοῖς Ion. 1115. ὅστις πάσας ψέγει γυναῖκας ἑξῆς Pro. fr. III. 2. δειλοὶ ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.

Ἐξιᾶσϑαι. πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος El. 1024. οἶκός σε κεύϑων ὀυμὸς ἐξιάσεται Rh. 872.

Ἐξιδρύειν. τηλῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI.

Ἐξιέναι (ab εἶμι). ἔξιϑι χϑονὸς Ph. 617. ἔξειμι ib. 618. ἔξιϑ᾽ ἐκ χώρας ib. 639. ἔξιϑ᾽ ὡς τάχιςα Med. 321. ἔξειμι γαίας ib. 795. ἔξεισί τις Al. 214. ἔξειμι πατρίδος Tr. 1274. ἔξιϑι πάροιϑε δωμάτων Bac. 912. ἔξιτε χϑονὸς Her. 519. οἴκων ἔξειμι πατρὸς El. 1316. ὥστε—ϑύραζε ἐξιόντ᾽ εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ἐξιών τε κ᾽ εἰσιὼν δόμυς Hel. 1183. ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾶν πάρα Ion. 516. δόμων τῶνδ᾽ ἐξιόντι ib. 535. cf. v. 662. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. ὐτ᾽ εἰσιόντας ςρατόπεδ᾽ ἐξαπώσατε, ὐτ᾽ ἐξιόντας Rh. 812. πολλὰ ϑάλαμον ἐξιῦσ᾽ ἐπεςράφη Al. 185. ἐξιῦσαν ὑςάτην ὁδὸν ib. 613.

Ἐξιέναι (ab ἵημι). ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. ὅταν ςράτευμ᾽ Ἀργεῖον ἐξίῃ κάλως Tr. 94. ἡνίχ᾽ ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. φάρυγγος αἰϑέρ᾽ ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἀφρὸν ἐξιεῖσα Bac. 1120.

Ἐξικμάζειν. τὰ ἐν ποσὶν ὐκ ἐξικμάζω An. 398.

Ἐξικνεῖσϑαι. ὐκ ἐξικνῦμαι Μαινάδων ὅσοι μόϑων Bac. 1058. τίν᾽ ἐξίκη χϑόνα; Med. 680. πατρίδα ἐξίκοισϑε γῆν Iph. A. 1558. τί δρῶντες τῦδ᾽ ἂν ἐξικοίμεϑα; El. 612.

Ἐξίπτασϑαι. ὁ ὄλβος ἐξέπτατ᾽ οἴκων El. 944.

Ἐξίσυ Epig. II. 2.

Ἐξιςάναι. ἔκςησον φρενῶν Bac. 848. οἶνος ἐξέςησέ με Aug. fr. VIII. 1. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέςηχ᾽ ὅδε Bac. 926. ἐξέςην φρενῶν Or. 1021. cf. Bac. 359. γνώμας ἐξέςαν Iph. A. 136. ἐκςάντος σῦ Epist. IV. φεύγετ᾽, ἐξίςασϑε Iph. T. 1229. ἐξίςαται πάντ᾽ ἀπ᾽ ἀλλήλων δίχα Her. F. 104.

Ἐξιςορεῖν. εἰ κατ᾽ ὄμματα ἐξιςόρυν νιν Or. 289. τὺς ἐλευϑέρυς μὴ λυπρὰ—ἐξιςορῆσαι Hec. 236. ὥστε—ἐξιςορῆσαι σῶν ὁδὸν βυλευμάτων ib. 744. τὸ τῆς ϑεῦ φίλον—ἐξιςορήσων εἶμι Iph. A. 748.

Ἐξιχνεύειν. ἐξιχνεύσατε τὸν ϑηλύμορφον ξένον Bac. 352. ἐξιχνεύσυσίν σε ib. 815.

Ἐξογκῦν. ἐν ᾗ μητέρ᾽ ἐξώγκυν τάφῳ Or. 402. εἰ κατ᾽ ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται Hip. 938. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ᾽ ἄγαν Sup. 864. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάϑησϑε An. 704. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις (*rebus secundis*) Iph. A. 921.

Ἐξόγκωμα. λαΐνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332.

Ἐξοδᾶν χρήματα Cy. 266.

Ἔξοδος. ὔτε γέρας πατρὶ, ὔτ᾽ ἔξοδον διδόντες Ph. 882. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ᾽ εὑρίσκετε Hel. 1028. ἐπ᾽ ἐξόδοις ἐμαῖς Ph. 767. ςενοπόρυς κατ᾽ ἐξόδυς An. 1144. πυλῶν ἐπ᾽ ἐξόδοισιν Rh. 514. ϑράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς προσϑῆτε Her. 475. ἐπ᾽ ἐξόδοισιν ἔϑαψά σε Hel. 1181. ἐπ᾽ ἐξόδοισιν ὄντος Ion. 515. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ᾽ ἐξόδυς Her. F. 83. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν ib. 623.

Ἐξοδυνᾶσϑαι. ἐξοδυνηϑεὶς Cy. 657.

Ἐξοιδᾶν, vel εἶν. πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα Cy. 226.

Ἐξοικίζειν. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. ἐξῴκισέ μ᾽ οἴκων γάμος ib. 948.

Ἐξοινῦσϑαι. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ᾽ ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

Ἐξοιςέον ὅπλα Ph. 719.

Ἐξοκέλλειν. ἐμὲ ἐς τάνδ᾽ ἐξώκειλ᾽ ἄταν Tr. 137.

Ἐξολισϑαίνειν. ὅπως σίδηρος ἐξολισϑαίνοι μάτην Ph. 1392.

Ἐξολλύναι. ἧπερ ἐξόλλυσί με Hip. 725. τὰς κακὰς ἐξόλλυμεν ib. 1341. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. πάντες ἐξολώλαμεν Her. F. 1392. τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2.

Ἐξομιλεῖν. ςεφάνων ἐ μία χροία περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει Cy. 516. ἐν ὄχλῳ ἐξομιλεῖσθαι ςρατῷ Iph. A. 735.

Ἐξομματῦν. Πολύβυ παῖδα ἐξομματῦμεν Œd. fr. III. 2.

Ἐξομοιῦν. γυναιξὶν ἐξομοιῦσθαι φύσιν An. 354. κἀξομοιῦσθαι θεοῖς Phi. fr. VII. 4.

Ἐξομοργνύναι. ἐκ δ' ὄμορξον ςόματος ἀφρώδη πέλανον Or. 219. αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις Her. F. 1399. κόρας ἐξομόρξασθαι El. 502. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι Hip. 653. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344.

Ἐξονειδίζειν. οἷον ἐξωνείδισεν Ph. 1670. καλόν γέ μοι τῦνειδος ἐξωνείδισας Iph. A. 305.

Ἐξονομάζειν. ἐξωνόμασεν Iph. A. 1066.

Ἐξοπλίζειν. πᾶς τις ἐξωπλίζετο Iph. T. 302. ᾗπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο Her. F. 466.

Ἐξοπτᾶν. σάρκας ἐξώπτα πυρὶ Cy. 402.

Ἐξορᾶν. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν ςρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις Hel. 1285.

Ἐξορθῦν. γνώμαισιν ὑςέραισιν ἐξορθύμεθα Sup. 1083. cf. v. 1086.

Ἐξορίζειν. ὅτι με πολύδακρυν γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1106. σὺ δ' ἐξόριζε Her. 258. ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν ib. 16. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. προγενητόρων ἐξορίζεται κακὸν Hip. 1381.

Ἐξορμᾶν. κλήθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. τοῖς δ' ἐξορμᾶν ib. 1328. φυγῇ ἐξορμᾶτε Her. F. 893. ῥεῦμα ἐξορμῶν ςρατῦ Iph. T. 1437. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος Rh. 788. ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς Tr. 1131. πάλιν ἐξορμάσεις τὰς χαλινὰς Iph. A. 151. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα Or. 1240. τί ὐχ ἅμ' ἐξορμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει; El. 642. Ὕλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 843. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας ib. 274. ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένυ El. 1070.

Ἐξορμίζειν. εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν Hel. 1263. πέλας φίλοισι σοῖς ἐξωρμίσω σὸν πόδα Ph. 853.

Ἔξορμος. Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ Hip. 156.

Ἔξορος. ἐξόρυς Βάκχας ἄγειν Bac. 51.

Ἐξότυ. ἐξότυ—πυρὶ καθήγνιςαι δέμας Or. 39. ὐκ οἶδ', ἐξότυ Cy. 635. ἐξότυ πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα Her. F. 702.

Ἐξοτρύνειν. ὅς μ' ἐξοτρύνει Sup. 24.

Ἐξυσία. ἐξυσίᾳ ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. τῶν κακῶν ἐξυσίαν Gl. fr. II. 3. et τῶν κακῶν ἐξυσίᾳ Tem. fr. XIV. 2. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξυσίαν Phaëth. fr. III. 3.

Ἔξοχος. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889.

Ἐξόχως Bac. 1233.

Ἐξυπειπεῖν. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν; Bac. 1264.

Ἐξυπηρετεῖν τύχαις Aut. fr. III. 7.

Ἐξύφασμα κερκίδος El. 539.

Ἔξω. ἔξω δωμάτων Hec. 965. Hip. 1156. Al. 511. et An. 69. ἔξω τις ἐκβαίνει Or. 1367. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. cf. v. 488. et 1011. Med. 706. Iph. T. 1314. Hel. 1531. et El. 1112. τῶνδ' ἔξω κομίζυ τειχέων Ph. 596. ἔξω τάφρυ ib. 1195. δόμων ἔξω ib. 1332. Iph. A. 1533. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς Ph. 1615. τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. οἴκων ἔξω Med. 181. ἔξω μολὼν ib. 245. γῆς ἔξω περᾶν ib. 272. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. cf. v. 180. Iph. A. 1106. et Her. F. 705. ἔξω μελάθρων Hip. 172. Iph. T. 1287. et Cy. 489. ἔξω λόγυ Hip. 437. ἔξω ἐκφέρυσι, sc. τὰ κακὰ βυλεύματα ib. 650. πήματος ἔξω ib. 1293. δίκας ἔξω An. 788. cf. Bac. 1008. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὺς Sup. 1209. τὺς ἔξω σειραφόρυς Iph. A. 223. ὀχημάτων ἔξω ib. 611. τἄξω (i. e. τὰ ἔξω) πρᾶσσε ib. 740. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. κἄξω (i. e. καὶ ἔξω) ςᾶσα Iph. T. 47. δωμάτων ἔξω ib. 724. Κυανέας ἔξω πέτρας Iph. T. 746. ἄγαλμ' ἔξω φέρεις ib. 1176. ἡνίκ' ἂν ἔξω περῶσιν ib. 1217. cf. Bac. 647. et Her. F. 701.

ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr. 167. μή μοι—Κασσάνδραν πέμψασθ' ἔξω ib. 170. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων ib. 345. ἔξω ϛήσομαι βακχευμάτων ib. 367. ἔξω βεβὼς Bac. 645. ἔξω ἐλαύνων τȣ͂ φρονεῖν ib. 851. ἔξω φυλακᾶς ib. 867. ἔξω πέτρας Cy. 662. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἡμεῖς τά γ' ἔξω Ion. 414. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. ἔξω τρίβȣ El. 103. ἵν' ἔξω τȣ͂δ' ὄχȣ ϛήσω πόδα ib. 999. ἔξω βαίνων τȣ͂δε Bel. fr. XVI. 9. ἔξω ὀργῆς Hyp. fr. VII.

'Εξωθεῖν. σὺ αὐτὸς ἐξώθει χθονὸς, sc. ἐμὲ Hip. 1087. πνεύμασιν θαλασσίοις ϛὴν γαῖαν ἐξωσθέντες Cy. 278.

"Εξωθεν. ἔξωθεν δόμων Med. 1312. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἑλῶσι Θεσσαλῶν κ. τ. λ. Al. 953. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 330. οἱ δειμάτων ἔξωθεν Her. F. 723. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν (i. e. τὰ ἔξωθεν) ἔργα El. 74. φόβȣ ἔξωθεν ib. 901. ἔξωθεν πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

'Εξώπιος. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. τῶνδε δωμάτων ἐξωπίȣς ξενῶνας Al. 549. ἢ δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1038.

'Εξώϛης "Αρης Rh. 322.

'Εορτάζειν. ὅθ' ἑορτάζῃ λεὼς τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1458.

'Εορτή. γῇ τῇδε σεμνὴν ἑορτὴν προσάψομαι Med. 1382. ἐννόμοισιν ἑορτῆς Iph. T. 36. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε El. 625. Βρομίȣ παράμȣσος ἑορταῖς Ph. 792. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452.

'Εός. ἑῶν πέπλων El. 1206.

'Επαγγέλλειν. ὧν ἐπαγγέλλῃ (2. sing. præs. med.) γονὰς Med. 721. βȣλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185.

'Επάγειν. τίς αὐτὸν ὀὑπάγων (i. e. ὁ ἐπάγων) ἀλαϛόρων; Iph. A. 878. δικαίȣς ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6. τὸν τᾷδ' ἐπάγοντα δορύσσοντα ϛρατὸν Her. 774. ἐπῆγε κέντρον Hip. 1194. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ἤ σ' ἐπήγαγεν πρὸς ἀΐδαν ib. 1032. ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν Ph. 912. εἰ 'Αργείȣς ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν Or. 1533. σοφιϛὴν ἄλλον ȣ̓κ ἐπάξομαι Rh. 949.

'Επᾴδειν. ἐπᾴδȣσα Iph. A. 1212.

'Επαείδειν. ἐπάειδε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ El. 864.

'Επαείρειν. ἐπάειρε δέρην Tr. 99.

"Επαθλον. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52.

'Επαιδεῖσθαι. ȣ̓κ ἐπαιδεσθήσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 900.

'Επαΐειν. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν Her. F. 773.

'Επαινεῖν. νῦν σ' ἐπαινῶ Med. 884. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τȣ͂ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. ἐπαινῶ εὖ παθȣ͂σα πρὸς σέθεν Rh. 648. ἐπαινεῖς Bac. 1190. τί δ' ἐπαινῶ; eod. vers. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον Cy. 155. ἐπίφθονον λίαν γ' ἐπαινεῖν ἐϛι Her. 204. ὅστις ἄλλην (sc. γῆν) ἐπαινεῖ Dic. fr. IV. 5. ὀλίγȣς ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλȣ̀ς κακȣ̀ς Er. fr. III. σὸν ȣ̓κ ἐπαινῶν σύγγονον Or. 889. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπῄνȣν ib. 580. οἱ δ' ȣ̓κ ἐπῄνȣν ib. 900. κᾀπῄνει (i. e. καὶ ἐπῄνει) λόγȣς Ph. 1243. ἐπῄνεσα Iph. A. 440. et Her. F. 1235. ἧς λέχος γ' ἐπῄνεσα Or. 1092. λέκτρ' ἐπῄνεσα ib. 1672. ȣ̓κ ἄγαν σφ' ἐπῄνεσα Ph. 771. ȣ̓δὲ ταῦτ' ἐπῄνεσα Med. 707. μᾶλλον ἄν μ' ἐπῄνεσας; Al. 557. ἐπῄνεσ', ἀλόχῳ πιϛὸς ȣ̔͂νεκ' εἶ φίλος ib. 1098. τό, τε λίαν ȣ̓͂τ' ἐκεῖν' ἐπῄνεσα, κ. τ. λ. An. 867. πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις, μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 977. ἐπῄνεσ' ὀργὰς ἠπίȣς Tr. 53. ἐπῄνεσ' αἰδῶ ib. 713. κᾀπῄνεσ' (sc. τὸ πῶμα) ᾖρας χεῖρα Cy. 417. ϛρατὸς ἐπῄνεσε Her. 811. ȣ̓κ ἄν σ' ἀπαινέσειεν Her. F. 186. εἶτα κᾀμ' ἐπαίνεσον El. 891. τὸν Οἰδίπȣ παῖδα ἐπαινέσαντες Sup. 929. ȣ̓δέποτ' ἂν δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω An. 466. χάριν τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω; Cy. 546. ȣ̓κ ἐπαινέσω Her. 301. ματέρα ἐπαινέσεται Bac. 1193.

'Επαίνεσις. Φρυγῶν ἐπαινέσεις Tr. 418.

"Επαινος. ȣ̓κ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 858. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν ib. 901. τȣ͂δ' ἐπαίνȣ τὸ ϛράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω Her. 322. ȣ̓δεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. πολλῶν ἔπαινον ἔϛι μοι λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4.

Ἐπαίρειν. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. ἔπαιρε σαυτὴν Al. 251. et An. 718. ἔπαιρε σαυτὸν An. 1078. et Ion. 727. ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. ὅτοι μ' ἐπαίρεις ib. 581. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ, σῇ τ' ἀλόχῳ Iph. A. 125. εἴπερ τοῦτό σε ψυχὴν ἐπαίρει Her. 174. ἔπαιρε νῦν σεαυτὸν ib. 635. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν ib. 728. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσα Med. 27. ὀφρῦν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. μάλιστά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. νεότης μ' ἐπῆρε And. fr. XI. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. οὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ἐπάρας κρᾶτα ib. 789. λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις Iph. T. 1484. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ Bac. 788. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. τῷ νέῳ—σώματι—ἐπηρμένη ib. 196.

Ἐπαισθάνεσθαι. ᾐσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην Cy. 419.

Ἐπαΐσσειν. πᾷ πόδ' ἐπαΐξας Hec. 1071.

Ἐπαιτεῖν. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715.

Ἐπαιτιᾶσθαι. μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν Her. 462.

Ἐπαίτιος. τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν Hip. 1383.

Ἐπακούειν. σὲ κέλομαι ἐπακοῦσαι Hip. 1284. ἐπακουσόμεθα Tr. 166. ἐπακουσομένα σέθεν ib. 177.

Ἐπάκτιος. ἔλιπες ἐπακτίαν An. 854. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Ἐπακτός. ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονὸς Ion. 290. πατρὸς ἐπακτοῦ ib. 592. λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. πλοῦτος ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345.

Ἐπαλγεῖν. ὅσσον ἐπαλγῶ τῶν φθιμένων Sup. 58.

Ἐπαλλάσσειν. ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ Her. 836.

Ἔπαλξις. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν Or. 1203. τοὺς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ἐπάλξεων ἄπο ib. 1165. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας ib. 1174. ἐξ ἐπάλξεων πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 957.

Ἐπαμπίσχειν. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες Tr. 1148.

Ἐπαμύνειν. τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνετε Cret. fr. I. 2.

Ἐπάν. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς Her. F. 1364.

Ἐπανέρχεσθαι. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε Iph. T. 256.

Ἐπανήκειν. χαίρων ἐπάνηκε Iph. A. 1628.

Ἐπανιέναι (ab εἶμι). ῥᾳΐσας τὸ σῶμα —ἐπάνιθι Epist. II.

Ἐπάνοδος. σκόπει, ὅπως ἀσφαλεστέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II.

Ἐπανορθοῦν. ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

Ἐπαντέλλειν. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων Ph. 105.

Ἐπαντλεῖν. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Fr. inc. XI. 2.

Ἐπάνω. κοῦφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465.

Ἐπάξιος. τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. θαυμάτων ἐπάξια Bac. 715.

Ἐπαρᾶσθαι. κἀπαράσασθαι (i. e. καὶ ἐπαρ.) Iph. A. 60.

Ἐπαρήγειν. τοῖς μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν El. 1350.

Ἐπάρκεια. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758.

Ἐπαρκεῖν. μὴ πράσσουσιν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν Hec. 985. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. πέπλοις ἐπαρκέσαι Cy. 300. εἴ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω Or. 801.

Ἐπαρωγὸς Hec. 165.

Ἐπαυλεῖν. δάϊον μέλος ἐπαυλεῖται Her. F. 895.

Ἐπαύρεσθαι. τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω Iph. T. 529. αἰτίαν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγὼ Hel. 476.

Ἔπαφος. τὸν Ἰοῦς ἔκγονον, Ἔπαφον Ph. 683.

Ἐπεγείρειν. φεύγετε μάργον ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον Her. F. 1084.

Ἐπεγκελεύειν. ἐπεγκέλευε Cy. 648.

Ἐπεγχεῖν. ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 422.

Ἐπεί. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 4. ἐπεὶ ταρβεῖς, κ. τ. λ. ib. 868. et sic porro. ἐπεί τοι Med. 677.

'Επείγειν. ἔπειγε Or. 797. et Her. 732. ἔπειγ', ἔπειγε Ph. 1286. χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθα Or. 1258. ἐπείγου Al. 256. ἐπείγεσθαί με δεῖ ib. 1155. ὡς ἐπείγεται Her. 734. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις Ion. 1258. μὴ 'πείγου λίαν Her. F. 586. ἐπὶ τοῦτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. εἰς ἄλλας πύλας ἠπειγόμεσθα Ph. 1178. πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο Iph. T. 1393.

'Επείδειν. δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβου προπετῆ —παρθένον Hec. 151. κἀπιδεῖν (i. e. καὶ ἐπιδεῖν) εὐδαίμονας Med. 1025. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. οὓς μή ποτ'—ὤφελον πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι Med. 1414.

'Επειδὴ Ph. 921.

'Επειδήπερ Epist. V.

'Επεῖναι. ἀσπίδος τύποις ἐπῆν γίγας Ph. 1137.

'Επειοί. οὓς 'Επειοὺς ὠνόμαζε Iph. A. 281.

'Επειὸς, fabricator equi Trojani, Tr. 10.

'Επείπερ. ἐπείπερ οὕτω—θρασυστομεῖ Hec. 1286. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811.

'Επείσακτος. ἐπείσακτον γένος Ion. 590.

'Επεισβάλλειν. ἐπεισβαλεῖν σκύφον ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 498.

'Επεισβάτης. τῶν ἐπεισβατῶν πλῆθος Hel. 1566.

'Επεισέρχεσθαι. ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν Ion. 813. ἐπεισελθὼν δόμους ib. 851.

'Επεισπίπτειν. βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; Hec. 1042. ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν Rh. 448. τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν Her. F. 34. ὥστε πολέμιοι ἐπεισπεσοῦσαι Bac. 752.

'Επεισφέρειν. πλείους ἐπεισφέρουσιν Ph. 208. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐπεισφέρει θεὸς κακὸν Hip. 867.

'Επεισφρεῖν. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; Al. 1059. Μαινάδα μοι λέκτροις ἐπεισέφρηκε El. 1033. ὄφεις ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 1267.

"Επειτα. κἄπειτα (i. e. καὶ ἔπ.) μείζω συμφορὰν λάβῃ Med. 43. κἄπειτ' ἔκτας; *et tamen occidisti eos?* ib. 1398. quo significatu hæc particula sæpissime occurrit, e. c. Hip. 330. et 440. Al. 825. et compluribus aliis locis. τὸν ἔπειτα χρόνον Al. 242. τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ', ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν Iph. T. 1263. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις Epist. IV.

'Επεῖτοι Med. 677.

'Επέκεινα. τοὐπέκεινα (i. e. τὸ ἐπέκ.) τῆσδε γῆς Hip. 1199.

'Επεκπίνειν. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.

'Επελαύνειν. ὁ Διὸς παῖς μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' (i. e. ἐπέλασα, *appuli*) Αἰγύπτῳ ib. 688. quanquam utrumque etiam a πελάζειν esse potest.

'Επελπίζειν. σὸν οἰκῆσαι δόμον ἐπήλπισα; Hip. 1011.

'Επεμβαίνειν. κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεὶ Hip. 668. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν Rh. 783. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ Iph. T. 649.

'Επεμβάλλειν. πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλῃ Iph. T. 290. ὥσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοὶ ib. 935. δόμους ἐπεμβαλῶ Her. F. 864.

'Επεμβάτης. ἁρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. οἱ ἐπεμβάται ib. 685. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781.

'Επεξέρχεσθαι. ἐπεξέρχῃ λίαν Bac. 1344. τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω An. 736.

'Επερείδειν. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114.

'Επέρεσθαι. ὀρθῶς μ' ἐπήρου Er. fr. II. 1.

'Επέρχεσθαι. ὕδατος ἵνα νοτὶς ἐπέρχεται γαίας Δίρκας Ph. 649. ἔρως ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. σὸς ἐπῆλθε σύγγονος Or. 929. πόλλ' ἐπῆλθον Ph. 704. Καδμείων πύλας φύλακάς τ' ἐπῆλθον ib. 706. τίν' οὐκ ἐπῆλθε; An. 299. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον ib. 689. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. μάντεις ἐπῆλθες; ib. 155. ταῦτά σοι πρῶτ' ἐπῆλθον Iph. A. 349. μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα Bac. 735. τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, 'Ελλάδος Her. 152. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω; Hel. 164. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1310. Βάκτρια τείχη—

ἐπελθὼν Bac. 16. Ἀργόθεν ἐπελθὼν Her. 356. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρυς Ion. 1356. Φολόην ἐπελθὼν Her. F. 182. ὤφθης ἐπελθὼν πόλιν ib. 593.

Ἕπεσθαι. ἕπυ Ph. 1280. Tr. 1270. Bac. 963. Her. 560. et Ion. 741. ἕπυ μοι Iph. T. 322. Tr. 419. Bac. 363. et ἕπυ ἅμ' ἡμῖν Her. F. 1323. ἕπεσθ' ἀείδοντες, ἕπεσθε—Ἄρτεμιν Hip. 58. πρός σ' ἕπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365. ἡνίκ' ἄν σε χρήζοι ἄγειν, ἕπεσθαι Tr. 422. παρ' εἰρεσίᾳ μαςῶν ἕπεται ib. 569. ὅπως ἕποιτ' ἅμ' αὐτῇ ib. 1009. ἕπεσθέ μοι, ἕπεσθε Bac. 731. sq. cf. v. 1214. sq. δεῦρ' ἕπεσθε Her. F. 724. εἰπόμην ἐγὼ Ph. 1171. ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόδ' εἰπόμην Hip. 291. εἰπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. cf. Bac. 1044. πολυάχητος εἵπετο κῶμος Al. 921. γυνὴ ἐπ' αὐτοῖς εἵπετο ib. 1035. ἕψομαί σοι Hec. 346. cf. Ion. 1616. Θησεῖ πανώλεις ἑψόμεσθ' ἐφολκίδες Her. F. 1424.

Ἐπεσθίειν. κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν Fr. inc. CXLVII. 1.

Ἐπευφημεῖν. ἐπευφημήσατε παιᾶνα Iph. A. 1468. cf. Iph. T. 1403.

Ἐπεύχεσθαι. Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι Iph. T. 508. πᾶς ἐπηύξατο ςρατὸς Hec. 542. ἐπευξάμην τάδε Sup. 8. φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο Iph. A. 1578. εἰ ἐπεύξασθαι χρεὼν Ion. 670. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693.

Ἐπέχειν. ὄχλος πᾶς ἐπεῖχε Βακχῶν Bac. 1129. Εὐρυσθέως πώλοις ἐπεῖχε Her. 847. ἄλλῳ ἐπεῖχε τόξα Her. F. 984. ἐπέσχον πόλιν Ph. 452. χρησμὺς ἐπέσχον ib. 873. μαςὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 224. Θησεὺς ἐπέσχεν Sup. 724. ὧν μ' ἐπέσχες οὕνεκα Iph. A. 861. ὐκ ἐπέσχον τροφεῖα ματρὸς Ion. 1492. κἂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. ἐπίσχες Or. 1069. Ph. 92. et 455. An. 551. Sup. 397. Ion. 1320. et El. 962. ἐπίσχες αὐτῦ Ph. 903. τὸν Πολυξένης ἐπίσχες τάφον Hec. 895. ἐπίσχες ὀργὰς Hel. 1658. ἐπίσχετε Hip. 567. et Hel. 1200. ὐκ ἐφέξετε ςόμα; Hec. 1283. ὐδέποτ' ἀδάκρυτος—ἡμέρα μ' ἐπισχήσει ib. 692. ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγὼ An. 160.

Ἐπήκοος. τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων Her. 120.

Ἐπῆλυξ. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 676.

Ἔπηλυς. ἔπηλυς ὢν Ion. 607. et Her. F. 257. ξενοφονεῖν ἐπήλυδας Iph. T. 1021. χρηςήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναῦ Ion. 419.

Ἐπηχεῖν. ἐπηχεῖ ἄντρον Cy. 425. ἅπας ἐπήχησε ςρατὸς Iph. A. 1584.

Ἐπὶ, 1) cum genit. ἐπ' ἄκρυ χώματος Hec. 524. et Or. 116. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἐπ' αὐχένος Or. 51. ἐπ' ἀσθενῦς ῥώμης ὀχύμεθα ib. 68. κἀπὶ (i. e. καὶ ἐπὶ) γαίης ib. 233. ἐπὶ ςρωτῦ λέχυς ib. 313. τἀπί (i. e. τὰ ἐπί) συ σκόπει ib. 1278. ἐπ' ὤμων ib. 1532. Rh. 305. et El. 813. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. πύργων ἐπ' ἄκρων Ph. 1098. ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. ὀμμάτων ἔπι ib. 1461. ἀσπίδων ἔπι ib. 1476. ἐπ' ἀμφιπύλυ ἔσω μελάθρυ Med. 134. πολεμίων ἐπὶ χθονὸς ib. 781. ἐπ' ἀπείρυ γᾶς Hip. 763. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς ib. 1163. ἐπὶ γαίας Al. 872. ἐπὶ ξένας (dor. pro ξένης, sc. γῆς) An. 136. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως ib. 137. ἐπ' Ἀργῴυ δορὸς ib. 794. ἐπὶ βωμῦ ib. 1124. γονάτων ἐπὶ Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων ib. 286. et 1152. πέτρας ἔπι ib. 1045. ἐπὶ περγάμων Iph. A. 762. ἐπὶ τίνος σπυδαςέον μοι; ib. 902. νεὼς ἔπι Iph. T. 102. et Rh. 72. ἐπ' εὐπρύμνυ νεὼς Iph. T. 1000. βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι ib. 1170. ἐπὶ σκαλμῶν ib. 1347. πρύμνης ἔπι ib. 1377. κἀπὶ κλίμακος ib. 1382. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97. ἐπὶ θηρὸς ib. 256. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς ib. 306. κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. πλατείας ἐσχάρας ἔπι ib. 383. ἐπὶ χθονὸς ib. 541. ἐφ' ὗ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. ἐπ' ἀκμῆς ib. 903. ἐπ' οἰάκων ib. 1626. κρηπίδων ἔπι Ion. 38. et Her. F. 1008. πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. ἐπὶ ξυρῦ Her. F. 630. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν El. 6. ἐπ' ἀγλαΐας ib. 175. πυρᾶς ἐπ' αὐτῆς ib. 513. ἱπποφορβίων ἔπι ib. 623. ἐπ' Ἀθηνῶν ib. 1343. ἐπὶ σοφῶν Melan. fr. XX. 3. πέλτης ἔπι Me-

leag. fr. VI. 1. *κἀπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν* Sci. fr. V. 2. *κἀπὶ φροντίδων* Scy. fr. II. 4. 2) cum dat. *ἐπ' ἀκταῖς* Hec. 28. 36. et 698. et Hip. 761. *ἐπὶ χθονὶ* Hec. 486. et 495. *ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ* ib. 647. *ἐφ' οἶσπερ ἤγγειλέ μοι* ib. 727. *ἐπὶ σκηναῖς* ib. 733. *ἐπ' αἰσχροῖς* ib. 822. et An. 1112. *ἐπ' ὅσσοις* Hec. 916. *ἐπὶ πασσάλῳ* ib. 920. *ἐπὶ χρωτὶ* Or. 303. *ἐπὶ ταῖσι συμφοραῖς* ib. 455. *ἐπὶ τῷ* Κλυταιμνήςρας *τάφῳ* ib. 471. *ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς* ib. 563. *ἐπὶ συννοίᾳ* ib. 631. *ἐπὶ φόνῳ* ib. 754. et 1491. *κἀπὶ τῷδ' ἀνίςαται* ib. 885. et 900. *ἐπὶ τῷδε ἠγόρευε* ib. 896. *ἐπὶ σκήπτροις* ib. 1058. *ἐπὶ δώμασι* ib. 1255. et Ph. 1529. *ἐπ' ἀξίοισιν* Or. 1335. *ὅσον γε τὐπ'* (i. e. *τὸ ἐπὶ*) *ἐμοὶ* ib. 1345. *τί τὐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο;* ib. 1453. *ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον* ib. 1579. cf. v. 1587. *κἀφ'* (i. e. *καὶ ἐπὶ*) *ὕβρει* ib. 1581. *ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς* Ph. 74. *ἐφ' οἷσιν ἥκει* ib. 466. *μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς* ib. 529. *ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων* ib. 537. *ἐφ' ᾗ σὺ μαίνῃ* ib. 538. *ἐπ'* Ἰνάχυ *ῥοαῖς* ib. 577. *ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις* ib. 593. *ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς* ib. 767. *ἐπὶ καλλιχόροις ςεφάνοισι* ib. 793. Ἰσμηνῦ *ἐπὶ χεύμασι* ib. 800. *ἐπ' ἄκροις ἀρηΐοις ςεφάνοισιν* ib. 839. *ἐπ' ὄμμασιν* ib. 957. *ἀσπιδηφόροις ἔπι* ib. 1103. *ἐφ' ἅρματι* ib. 1117. *ἐπ' ἀσπίδι* ib. 1131. *ἐπ'* Ἠλέκτραις *πύλαις* ib. 1136. *ἄξονες ἐπ' ἄξοσι* ib. 1201. *ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς* ib. 1221. *ἐπ' ἀλλήλοισιν* ib. 1253. et *ἀλλήλοις ἔπι* ib. 1388. *ἐπὶ δάκρυσι* ib. 1505. *ὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν, ὐδ' ἐπὶ χάρμασιν* ib. 1549. *ἐπὶ τραύμασιν αἵματος* ib. 1567. *ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ* ib. 1639. *ζῆν ἐπ' ἴσοισι* Med. 122. *ἐπὶ θαλίαις, ἐπί τ' εἰλαπίναις* ib. 192. sq. *ἐπὶ ξένῳ χθονὶ* ib. 435. *γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν* ib. 540. *μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης* ib. 633. *ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις* ib. 641. *γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν ἔχει* ib. 694. cf. Al. 374. *ἐπὶ* Κηφισῦ *ῥοαῖς* Med. 835. *κἀπὶ δακρύοις* ib. 928. *ἐπὶ κρατὶ* ib. 1065. *εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηςοῖς* ib. 1103. sq. *ἐπὶ δόμοις* ib. 1270. Ἱππολύτῳ *ἔπι* Hip. 32. *ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις* ib. 235. *ἐπὶ ῥητοῖς* ib. 459. *ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν* ib. 460. *ἐπὶ συμφοραῖς τοιαῖσδε* ib. 493. *ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν* ib. 511. *ἐπὶ* Πυθίοις *τεράμνοις* ib. 536. *ἐφ' οἷσι κακύνομαι* ib. 686. *αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις* ib. 721. *ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς* ib. 729. *τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα* ib. 855. *ἐφ' ᾧτινι ςένεις* ib. 903. *τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ* ib. 1067. *ἐπὶ φθιτῶν πύλαις* Al. 100. *θεῶν ἐπ' ἐσχάραις* ib. 117. *πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς* ib. 131. *ἐπὶ κοντῷ* ib. 254. *ἐπ' ὅσσοισι* ib. 270. *ἐπὶ κώπῃ* ib. 362. *ἐπὶ τοῖσδε* ib. 376. *ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε* ib. 441. *εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ εἴη* ib. 457. *ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν* ib. 1158. *ἐφ' οἷς γε νῦν καθέςηκας λόγοις* An. 235. *ἐπ'* Ἰλιάσι ib. 301. *ἐπὶ μικροῖς* ib. 352. *ἐπ' ἄχθει τῷδε* ib. 396. cf. v. 475. *ἐφ' οἷσιν ἦλθες* ib. 822. cf. v. 1095. *ἐπ' αἰσχίςοισιν* ib. 928. *ἐπ' ἀκταῖσιν* Σιμοεντίσιν ib. 1018. *ἐπὶ σοὶ* ib. 1193. *ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ* ib. 1195. *ἐφ' ὅπλοις* Sup. 674. *ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ* ib. 1056. *ἐπ' ὀφθαλμοῖς* Iph. A. 5. *ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς* ib. 29. *ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις* ib. 182. *ἐπὶ θάκοις* ib. 195. *τἀπὶ τοῖσι* ib. 435. *μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς* ib. 456. *ἐπ' ἐλαχίςοις δακρύοις* ib. 541. *ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ* ib. 550. *ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς* ib. 551. *ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις* ib. 609. *νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι* ib. 615. *ἐπὶ τέκνοις σέθεν* ib. 656. *ἐπὶ ταύτῃ καθέσαμεν τύχῃ* ib. 719. *κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις* ib. 744. *ἐπὶ λεπταῖς* Εὐρίπυ *πνοαῖς* ib. 813. *ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ* ib. 886. et 1237. *ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι* ib. 1164. *ἐπὶ δακρύοις* ib. 1175. *ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι* ib. 1288. *ἐπὶ πόθῳ* ib. 1303. *ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ* ib. 1523. *ἐπὶ γάμοις* Ἀχιλλέως Iph. T. 25. cf. Tr. 319. *φόνος ἐπὶ φόνῳ* Iph. T. 197. cf. Her. F. 1085. *ἐπὶ τοῖς,* *præterea,* Iph. T. 202. *ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένυ πόρυ* ib. 253. *ἐπὶ πήμασι βροτῶν* ib. 414. *ἐπ'* Ἀμφιτρίτας *ῥοθίῳ* ib. 426. *ἐπὶ τοῖς παρῦσι* ib. 471. *κἀπὶ τοῖς μέλλυσι νῷν κακοῖσι λυπεῖς* ib. 482. *ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τῦδε* ib. 601. *ἐπὶ νοσῦσι δώμασιν* ib. 680. *ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν* ib. 1040. *ἐπὶ σχολῇ* ib. 1220. *ἐπὶ τόξων εὐςοχίᾳ* ib. 1238. *ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι* ib. 1251. *ἐπ'*

εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. ἐπ' ἐχθροῖς Rh. 84. ἐπὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον ib. 157. ἐπ' ἀξίοις πονεῖν ib. 182. ἐφ' οἷσι τέρψη ib. 194. τίς ἐπ' αὐτῷ; ib. 540. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινὰ ib. 578. ἐπ' εὐτυχοῦντι στρατῷ ib. 649. κἀπὶ τοῖς κακοῖσι ib. 756. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων ib. 766. ἐπ' ἄλγεσι Tr. 172. ἐπὶ δάκρυσι καὶ γόοισι ib. 315. cf. Hel. 176. παρθένων ἐπὶ λέκτροις Tr. 322. et 324. ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ ib. 542. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις ib. 568. ἐπὶ ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ἐπὶ λαίφεσιν ib. 685. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ ib. 809. ἐπὶ κάρᾳ ib. 937. τοὐπὶ τῷδε ib. 945. κἀπὶ τοῖσδε ib. 1022. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις ib. 1028. ἐπ' εὐάσμασιν Bac. 151. κἀπὶ τάξεσιν ib. 303. ἐφ' ἴσοις ib. 514. ἐπὶ βοστρύχοις ib. 756. ἐπὶ σῷ κρατὶ ib. 829. cf. Hel. 377. et Her. F. 640. ἐπὶ κάρᾳ Bac. 831. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακῶς πράσσουσι δεσπόταις ib. 1031. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι ib. 1037. ἐπὶ δυστυχίᾳ ib. 1366. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 423. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς ib. 481. ἐπὶ δεμνίοις ib. 497. ἐπὶ καλλίστοισι Τρωϊκοῖς πόνοις ib. 599. ἐπὶ πέδῳ Her. 76. ἐφ' οἷσιν ἥκω ib. 136. Ἀλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις ib. 279. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς ib. 483. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ ib. 781. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ στὰς ib. 837. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ῥοαῖσιν Hel. 52. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν ib. 615. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐπ' ἀκταῖς ib. 745. πόντου 'πὶ νώτοις ib. 780. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν ib. 844. cf. El. 1030. τύμβου 'πὶ νώτῳ Hel. 848. et v. 'πὶ νώτοις ib. 990. κακοῖς ἔφ' (i. e. ἐπὶ κακοῖς) ib. 860. τέλος ἐφ' ἡμῖν ib. 893. ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ ib. 992. ἐπὶ τῷ 'μῷ γάμῳ ib. 1103. ἐπὶ τῷ; ib. 1250. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις ib. 1301. κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228. τἀπὶ τῷδε σιγῶ ib. 256. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις ib. 480. ἐπὶ κερκίσιν ib. 507. ἐπ' ἐξόδοισιν ib. 515. ἐπὶ πυρὶ ib. 708. ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ ib. 924. τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα ib. 978. κἀπὶ καρπῷ χερὸς ib. 1009. ἐφ' ᾧ τετάγμεθα ib. 1040. τοίχοισιν ἔπι ib. 1158. ἐπ' αὐτοφώρῳ ib. 1214. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 348. ἐπ' ἀνδρίᾳ ib. 475. ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας ib. 591. ἐπὶ σοῖς μελάθροις ib. 691. ἐφ' οἷς ὑπέστητε—θανεῖν ib. 706. ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς ib. 708. cf. v. 940. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ib. 835. ἐπὶ λώβᾳ ib. 881. ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς ib. 892. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ib. 998. ἐπὶ κακοῖσιν ib. 1073. ἐφ' οἷς δακρυῤῥοεῖς ib. 1181. ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς ib. 1238. ἐφ' οἷσι τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα El. 111. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσταισιν ib. 133. ἐπὶ στεφάνοις ib. 163. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις ib. 176. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει ib. 470. ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. ἐπὶ τύμβῳ ib. 1326. ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς Æol. fr. XXIII. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcmæon. fr. X. 2. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. ἐπ' οἰκτροῖσιν Antiop. fr. XL. 1. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις Bel. fr. XXV. 4. κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς Dan. fr. V. 1. κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Pli. fr. III. πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. ἐπ' ἄλλῃ νόσῳ Fr. inc. CXVIII. 1. ἐπὶ τούτῳ ταγεὶς Fr. inc. CXLII. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc. CLX. 2. ἐπ' ὤμοις Fr. inc. CLXXII. 1. ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. τῆς ἐφ' ἡμῖν—τῆς ἐπὶ σοὶ—ἐλπίδος Epist. III. ἐπ' αὐτῷ βουλομένῳ Epist. IV. ἐπ' ἐκείνοις ib. et ἐπὶ σοὶ. ἐπὶ τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν Epist. V. ἐπὶ κακῷ ib. 3) cum accusat. κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. τοὐπί σ' (i. e. τὸ ἐπὶ σὲ) ib. 514. Al. 669. et Rh. 397. κόρης ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα ib. 653. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος ib. 938. ἐπὶ χεῖρα ib. 1059. ἐπὶ τάνδε κοίταν ib. 1082. σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν ib. 1216. ἐφ' ἡμᾶς

ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. ἐφ' ὅ, τι χρέος ib. 150. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. ἐπὶ σὸν φόνον ib. 608. ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον ib. 616. ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν ib. 729. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ ib. 893. ἐπὶ κρᾶτα ib. 964. Ph. 1360. ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. cf. Ph. 1071. ἐπὶ τὸ βέλτιον Or. 1141. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα ib. 1222. ἐπὶ φόνιον αἷμα ib. 1256. ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν ib. 1263. ἐπὶ τύμβον ib. 1434. ἐπὶ προπάτορος ἕδραν ib. 1441. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ ib. 1494. ἐπὶ Λαΐȣ πύργȣς Ph. 226. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν ib. 334. ἐπ' ἦμαρ ib. 404. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν ib. 435. ἐπὶ χέρνιβας ib. 666. ἐπὶ θάνατον ib. 1062. ἀκμὴν ἐπ' αὐτὴν ib. 1088. μονομάχον ἐπὶ φρένα ib. 1310. κἀπὶ ποίαν συμφοράν; ib. 1334. ἐπὶ σκέλος ib. 1409. τίν' ἐπὶ πρῶτον ib. 1523. ἐπὶ παῖδας σȣ̀ς ib. 1552. μȣ̃σαν ἐπὶ καλλίνικον ȣ̓ράνιόν τε ib. 1719. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντȣ κλῇδα Med. 212. ἐφ' ἡμέραν μίαν ib. 355. ἐπ' ȣ̃̓δας ib. 1195. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. et An. 1224. ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. ἐπὶ θήρας πόθον ib. 233. ἐπ' αἰσχύνην ib. 246. ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον ib. 292. ἐπὶ πόντιον κῦμα ib. 735. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. ξένην ἐπ' αἶαν ib. 898. ἄλλαν ἐπ' αἶαν ib. 1125. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν ib. 118. ἐπ' αὐτὴν ib. 522. κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίȣ ib. 646. πολιὰς ἐπὶ χαίτας ib. 912. ἐπ' αὐτὸ τȣ̃το An. 42. et 917. et Bac. 957. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109. σταθμȣ̀ς ἐπὶ βȣ̃τα ib. 280. κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν ib. 797. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν Sup. 369. ἐπὶ πολλȣ̀ς ib. 1066. σπȣδὴν ἐπ' ἄλλην ib. 1198. πύργωμα Καδμείων ἔπι ib. 1220. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας, φίλȣς τ' ἐπ' ἄλλȣς ib. 413. sq. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκȣσι τύχας ib. 595. ἐπὶ τὴν γαῖαν ib. 600. ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον ib. 624. ἐπὶ φροντίδας ib. 646. ἐπ' ἀκτὰς ib. 807. ἐπὶ σφαγὰς ib. 906. et 1548. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν ib. 1060. ἐπὶ κάρα ib. 1080 et 1512. Ἰλίȣ πύργȣς ἔπι ib. 1261. ἐπὶ τὸ κείνȣ βȣλόμενον ib. 1270. κρίσιν ἐπὶ στυγνὰν ib. 1307. κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. τȣ̓π' ἔμ' (i. e. τὸ ἐπ' ἐμὲ) εὐτυχοῖτε Iph. A. 1557. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409. πόντȣ νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον ib. 1042. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. ἐπὶ Πανθοίδαν Rh. 28. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα ib. 237. ἐπὶ πῶλον ib. 261. ἐπὶ τὰν Τροίαν ib. 262. κἀπὶ πλεῖστον ib. 946. ἐπὶ τȣ̀ς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχȣς Tr. 119. νύχιον ἐπὶ κνέφας ib. 543. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας ib. 779. ἐπ' ἄνδρα ib. 865. κυανέαν ἐπὶ ναῦν ib. 1094. ἐπὶ τάλαιναν δȣ́λειον ἀμέραν βίȣ ib. 1330. ἐπὶ πλάτας ib. 1334. ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει ib. 454. ἐπὶ τȣ̃θ' ὡρμημένος ib. 630. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι ib. 965. κἀπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. ἐπὶ τὸν Μαινάδων κατάσκοπον ib. 978. ἐπὶ τὰ καλὰ ib. 1005. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν ib. 1021. ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1139. ἐπὶ θῆρα τόνδε ib. 1189. ἐπὶ δαῖτα ib. 1245. τȣ̓φ' (i. e. τὸ ἐπὶ) ἡμέραν Cy. 335. κἀπὶ κινδύνȣ βάθρα ib. 351. ἐπὶ κῶμον ib. 444. 495. et 506. ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφȣ̀ς ib. 507. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. Τροίαν ἔπι ib. 401. ἐπ' οἶδμα πόντιον ib. 407. ἐπὶ ἐμπύρȣς ὀρθοστάδας ib. 554. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρȣ νεανίȣ ib. 672. ἐπ' ἀγκύρας ib. 1077. ἐπὶ πάθεα ib. 1179. ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517. Ἰλίȣ Φοιβείȣς ἐπὶ πύργȣς ib. 1527. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπ' οἰκτὸν Ion. 361. ἐφ' ὅ ποτε βάσεται ib. 688. ἐπ' ἀγκάλας ib. 761. ἐχθρὸν ἐπ' ἄνδρα ib. 1043. θανασίμȣς ἐπὶ σφαγὰς ib. 1250. ἐπὶ ταὐτὸ τȣ̃το ib. 1318. γηγενεῖς ἔπι ib. 1529. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα Her. F. 825. ἐπὶ μέλαθρα ib. 920. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1191. βρόμον ἐπὶ φόνιον ib. 1212. ἐπ' ἀγραύλȣς πύλας El. 342. ἓν ἐπ' ἦμαρ ib. 425. ἐφ' ἡμέ-

ραν ib. 429. Τροίας ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτὰς ib. 441. ἐπὶ τόνδε στέφανον ib. 614. θοίνην ἔπι ib. 641. ἐφ᾽ ἁγνὸν πῦρ ib. 812. ὄνυχας ἐπ᾽ ἄκρους ib. 840. ἐπ᾽ ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα ejusd. fr. XVIII. 1. κἀπὶ τοῦτ᾽ ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. ἐπὶ δουλείας Ar. fr. IV. 1. ἐπὶ τὸ πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ἐπ᾽ ἀρετὴν Œd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. καφ᾽ ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. ἐπ᾽ αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἐπὶ λειμῶνας ποιμένιά τ᾽ ἄλση ib. 2. ἐφ᾽ ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I. 4) ἔπι, adverb. sine casu positum, *insuper, præterea,* Or. 206.

Ἐπιβαίνειν. μὴ ᾽πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. et 625. Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει An. 1231. κἀπιβαίνουσιν νεῶν Rh. 93. οὐράνιον ἕδραν ἐπιβεβηκὼς Tr. 1078. εὐκταίαν ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 215. ὅθι κυνῶν ὠκυπόδων ἐπέβας Hip. 1128. θαυμάτων πέρα—τάδ᾽ ἐπέβα Iph. T. 840. μαντείων ἐπέβας ζαθέων ib. 1252. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας Hel. 381. κἀπιβῶ Σπάρτης ib. 935. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. τεθρίππων ἐπέβα Her. F. 380. τύμβου ἐπιβὰς Hec. 111. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. τεθρίππων ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095. οὐκ ἔτι συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ Hip. 1132.

Ἐπιβάλλειν. λύπην θνητοῖσιν ἐπιβάλλειν Med. 1115. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις El. 1221. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν πλόκον ἀνθέων Med. 840.

Ἐπιβαστάζειν. κἀπιβαστάσας χεροῖν Cy. 378.

Ἐπιβοᾶν. κἀπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, κ. τ. λ. Med. 168.

Ἐπιβουλεύειν. ἐπεβούλευσα Or. 1236.

Ἐπιβρέμειν. ἐπ᾽ εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε Bac. 151.

Ἐπιβώμιος. πῦρ ἐπιβώμιον An. 1024. et El. 715.

Ἐπιβωμιοστατεῖν Her. 44.

Ἐπιγαμεῖν. οὐκ ἐπεγάμει πόσει πόσιν Or. 588. μὴ ᾽πιγήμῃς μητρυιὰν τέκνοις Al. 306.

Ἐπίγονοι Sup. 1223.

Ἐπίγραμμα. αἰσχρὸν τοὐπίγραμμ᾽ ἐν Ἑλλάδι Tr. 1191.

Ἐπιδάκρυον. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284.

Ἐπιδαύρειος. ὅπλισμα τοὐπιδαύρειον λαβὼν Sup. 714.

Ἐπιδαυρία. τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδὸν Hip. 1197.

Ἐπιδεικνύναι. ἐπιδεικνὺς, ὅσῳ πλείονα —σεαυτὸν ὤνησας Epist. III. ἔρχεταί σοι κάρα ἐπιδείξων El. 856.

Ἐπίδειξις. θεῶν σόφισμα, κἀπίδειξις Ἑλλάδι Ph. 878. ὡς ἐπίδειξιν οὖσαν Epist. I.

Ἐπιδέμνιος Hec. 927.

Ἐπιδιδόναι. ὅπως ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ Epist. IV. εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν Bac. 1126. μόχθου χάριν τήνδ᾽ ἐπιδώσω Med. 186.

Ἐπιδρομή. Ἰλίου ἐπιδρομὰς Iph. A. 1597. ἀξένους ἐπιδρομὰς Hel. 411.

Ἐπιείκεια. γενναιότητι κἀπιεικείᾳ τρόπων Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Ἐπιεικής. πρὸς ἑτέρους ἐπιεικεῖς Epist. IV. εἰς ὁντινοῦν τῶν ἐπιεικῶν ib. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Fr. inc. III. 6.

Ἐπιεικῶς Epist. V.

Ἐπιέναι. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ᾽ ἔπεισιν ἔργων An. 494. ἔπεισε μέλαθρα τάδε Bac. 602. ἄλλας (sc. πύλας) ἐπῄει Ph. 1171. πολλαῖς ἐπῄει δάκρυα τῆς τύχης ib. 1379. ὁ ᾽πιὼν (i. e. ὁ ἐπιὼν) λόγος Or. 629. ὁ ἐπιὼν βίοτος ib. 1659. σκηπτοῦ ᾽πιόντος πολεμίων Rh. 674. οὑπιὼν ξένος Ion. 323. τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν Ph. 1631. ἡ ᾽πιοῦσα λαμπὰς θεοῦ Med. 352. ἡ ᾽πιοῦσα μητρυιὰ Al. 310. ἡ ᾽πιοῦσ᾽ ἀπουσία Iph. A. 651. τοὐπιὸν κακὸν Al. 171. et And. fr. XVIII. 2. τοὐπιὸν σέλας θεοῦ Rh. 331. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313.

Ἐπιζαρεῖν. ὡς ἐπεζάρει Σφὶγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν Ph. 45. οἷα πόντον Θρῄκιον φυσήματα—ἐπεζάρει Rh. 441.

Ἐπιζεῖν. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε Hec. 583. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 987. λέβητ᾽ ἐπέζεσεν πυρὶ Cy. 391.

Ἐπιθοάζειν. τάδε θρηνῶ κἀπιθοάζω Med. 1409.

Ἐπιθρώσκειν. κἀπιθρώσκοντας νεῶν Rh. 100.

Ἐπιθύειν. ἐπὶ δ' ἔθυσα (pro ἐπέθυσα δὲ) ματέρα Or. 561.

Ἐπιθυμεῖν. κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν Al. 870. εἰ μὴ διὰ τȣ̃το πολλὰ λαβεῖν —ἐπεθυμήσαμεν Epist. V.

Ἐπιθυμία. κακῶν λέκτρων ἐπιθυμίαν ἔχειν An. 1282. δόλιος ἡ 'πιθυμία Cy. 448. τȣ̃ δύνασθαί τι μέγα ἐπιθυμίαν Epist. V.

Ἐπιθωΰσσειν. ὁ κάλαμος Πανὸς κώπαις ἐπιθωΰξει Iph. T. 1127.

Ἐπικαλύπτειν. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ἐπικαλύψαν Her. F. 642.

Ἐπικεῖσθαι. κἀπικείμενον κάρα κυνέας Sup. 716. κἀπικείσομαι βαρὺς Rh. 101.

Ἐπικελεύειν. ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν Bac. 1086. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι El. 1224.

Ἐπικηρύκευμα. κἀπικηρυκεύμασιν ȣ̓κ ἂν πίθοιο Med. 738.

Ἐπικινδύνως Scy. fr. I. 1.

Ἐπίκλημα. ἐπίκλημ' ἐχȣ́σαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569.

Ἐπικλίνειν. τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας Tr. 797.

Ἐπικλύζειν. ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1327.

Ἐπικλώθειν. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12.

Ἐπίκοινος. ἐπίκοινον ἐȣ̃σαν An. 124.

Ἐπικομπάζειν. κἀπεκόμπασεν τάδε Her. F. 981.

Ἐπικόπτεσθαι. κἀπεκοψάμην νεκρὸν Tr. 623.

Ἐπικȣρεῖν. ἐπεκȣ́ρησας φίλοις Iph. A. 1453. cf. Rh. 937. κἀπικȣρῆσαι χθονὶ Rh. 956.

Ἐπικȣ́ρησις. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικȣ́ρησιν κακῶν An. 28.

Ἐπικȣρία. ἣν ἐπικȣρία φανῇ τις Hec. 872. ἐπικȣρίᾳ τίνι, ib. 878. τίν' ἐπικȣρίαν λάβω; Or. 266. ἐπικȣρίαι αἵδε τοῖς φίλοις καλαὶ ib. 300.

Ἐπίκȣρος. ἐπίκȣρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι Or. 1226. ὦ μόλε φίλοις ἐπίκȣρος An. 510. μικρὸς σύ γ' ἐπίκȣρος φίλοις Iph. A. 1241. cf. Bac. 1364. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκȣρον Rh. 753. ἐπίκȣρος ἐλθὼν Ion. 297. ἐπίκȣρος—εἴη χθονὸς ib. 1299. πατρὶ αἱμάτων ἐχθίϛων ἐπίκȣρος El. 138. σὲ ἔχω μόνην ἐπίκȣρον Or. 306. χέρ' ἐπίκȣρον κακῶν Iph. A. 1027. πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν λέγȣσ' ἐπίκȣρον εἶναι Her. 921. ὕπνȣ θέλγητρον, ἐπίκȣρον νόσȣ Or. 211. ὦ Διὸς κράτος, ἔλθ' ἐπίκȣρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300.

Ἐπικȣφίζειν. μόχθȣ 'πικȣφίζȣσαν El. 72.

Ἐπίκρανον. κεφαλῆς ἐπίκρανον Hip. 201. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 51.

Ἐπικρύπτειν. χρήϛ' ἐπικρύπτειν φίλοις Sup. 296. κἀπικρύπτεσθαι κακὰ Inus fr. III. 2. τὸ ἐπικρύπτεσθαι (sc. τὰς αὐτȣ̃ τύχας) σοφὸν Œd. fr. XIII. 2.

Ἐπικτᾶσθαι. θράσει ȣ̓δεὶς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3.

Ἐπικυρȣ̃ν. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρωσαν θανεῖν; Or. 860.

Ἐπικωμάζειν. κἀπεκώμαζον Al. 834.

Ἐπιλάζυσθαι. κἀπιλάζυμαι ϛόμα An. 249.

Ἐπιλάθεσθαι, dor. pro ἥθεσθαι. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων Tr. 602. τὰς τύχας τὰς καλὰς ἐπελάθοντο Hel. 272.

Ἐπιλαμβάνεσθαι. μὴ 'πιλαμβάνȣ Ph. 903.

Ἐπιλήθεσθαι. κἀπιλήθεται κακῶν Or. 66. σὺ ἐπιλέλησαι Iph. A. 1232. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188.

Ἐπίλογος. χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι El. 719.

Ἐπίλογχος. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἔγχος ἐπίλογχον Her. F. 1003.

Ἐπίλοιπος. ἡ 'πίλοιπος ἄϛεως ὁδὸς Ph. 849. τἀπίλοιπα ȣ̓κ ἔχω Or. 1120. τἀπίλοιπα κλύειν Ph. 1218. τὰ 'πίλοιπ' ἄκȣσον Tr. 923. λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείȣ τάφȣ ib. 1124. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1456.

Ἐπιμαϛίδιον βρέφος Iph. T. 231.

Ἐπιμελεῖσθαι. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες ἐπιμελȣ́μεθα Ph. 559.

Ἐπιμελής. ἐπιμελές μοι εἰδέναι Epist. IV.

Ἐπιμένειν. Καϛαλίας ὕδωρ ἐπιμένει με Ph. 231. τίς ἄρα πότμος ἐπιμένει τὸν —ἄνακτα Sup. 624. Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα βίȣ κέλευθον Her. F. 432. τάδε σ' ἐπέμενε πάθεα Ph. 1724.

'Επίμομφος. κἀπίμομφος εἶ φίλοις Rh. 327.

'Επινεύειν. σὺ ἐπένευσας τάδε Or. 284. τάδε Ζεὺς ἐπένευσεν Bac. 1347. ᾧ μ' ἐπένευσε Hel. 687.

'Επινοεῖν. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195.

'Επίνοια. τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761.

'Επινωμᾶν. τάδε σώματα νεκρῶν ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας Ph. 1557.

'Επινωτίζειν. κρᾶτ' ἐπινωτίσας Her. F. 362.

'Επίορκος. ἐπιόρκων μέτα El. 1355.

'Επιπαλάσσειν. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι (pro πρ. ξ. αἵμ. σῷ ἐπιπαλάξαι) Iph. T. 880.

'Επιπέμπειν. γένναν, ἄν—Ἅιδης Καδμείοις ἐπιπέμπει Ph. 818.

'Επιπέτεσθαι. πεδία καρποφόρα γᾶς ἐπιπετόμενος Hel. 1502.

'Επιπηδᾶν. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.

'Επιπίπτειν. ὐχὶ σοὶ μόνᾳ δύσφρονες ἐπέπεσον λῦπαι An. 1043.

'Επιπλήττειν. κακοὶ εὐτυχῦντες ἐπιπλήττυσί με Fr. inc. B. 21. 2.

'Επιπνεῖν. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. ςρατὸν 'Αργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Ph. 796. cf. v. 801.

'Επίπονος. ἐπίπονον εἰς γόυς πάθος Sup. 84.

'Επίπροσθε Sup. 514.

'Επίπροσθεν. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι Or. 468. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐςι ib. 640.

'Επιῤῥεῖν. ὄλβυ ἐπιῤῥυέντος Med. 1229.

'Επιῤῥοή. κακῶν ἐπιῤῥοὰς An. 349. δακρύων ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2.

'Επιῤῥοθεῖν. λαοὶ ἐπεῤῥόθησαν Hec. 553. ἐπεῤῥόθησαν οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι Or. 899. πάντες ἐπεῤῥόθησαν Ἀργεῖοι τάδε Ph. 1244.

'Επιῤῥοίβδην, adverb. Her. F. 860.

'Επίσαμος, dor. pro ημος. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Phœn. 812.

'Επισείειν. μὴ 'πίσειέ μοι τὰς αἱματωπὺς —κόρας Or. 255. ἔκυσαν—ἐπισείσω πόλιν ib. 612. ὅθεν ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ἁρπαγαῖσι Ph. 1072. ὥστε Διὸς ἐπέσυτο φλὸξ Hel. 1178.

'Επίσημα. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. cf. v. 1132.

'Επισημαίνειν. κἀπισημανθήσεται λαὸς Ion. 1593.

'Επίσημος. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν Bac. 965. εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι Med. 544. σεμνὴ κἀπίσημος ἐν βροτοῖς Hip. 103. ἥτις μὴ 'πίσημος Her. 528. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἐπισήμυς συμφορὰς Or. 542. λέχος ἐπίσημον ib. 21. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων ib. 249. ἐπίσημον ὁ φόνος Ion. 983. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 906. ἐπίσημα λέχη El. 936. εἰς τὰ 'πίσημα ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Bel. fr. X. 2.

'Επισκέπτεσθαι. χρόνῳ τἀμ' ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869.

'Επισκήπτειν. πόλει καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω Ph. 781. ἐπισκήπτω τάδε Iph. T. 701. ὧν ἐπισκήπτεις πέρι ib. 1077. πόλλ' ἐπισκήπτων μολεῖν Rh. 840. ἐπισκήπτοντα παντοίυς λόγυς Hec. 840. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. τίς σε—ἀμύνειν ὐκ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 402. μάλιςά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. ἐν ταῖσιν αὐταῖς μ' ἐπισκήψω κέδροις σοὶ τἀμὰ θεῖναι πλευρὰ Al. 366.

'Επισκοπεῖν. τύχην πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας An. 894. Ἴλιον ἐπισκοπεῖ Iph. T. 1414. νάματ' ἔνυδρα—δεργμάτων κόραισι ἐπισκοπῶν Ph. 665. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A. 1579.

'Επίσκοπος. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος Ph. 939.

'Επισπᾶν. ἐπισπάσας κόμης An. 711. et Hel. 115. cf. Tr. 882.

'Επισπαςός. ἐξ ἐπισπαςῶν βρόχων Hip. 783.

'Επισπεύδειν. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275.

'Επίσσυτος. φῆμα φρένας ἐπίσσυτος Hip. 574.

'Επίςασθαι. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν ἐπίςαται Hec. 1182. φείδυ μηδὲν, ὧν ἐπίςασαι Med. 401. cf. v. 407. δίκην ἐπίςασαι ib. 537. τὰ χρής' ἐπιςάμεσθα Hip. 380. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν ἐπίςαται ib. 396. ἓν ὐκ ἐπίςασθε ib. 919. ἐπίςαμαι θεὺς σέβειν, κ. τ. λ. ib. 996. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίςαμαι ib. 1254. ἐπίςασαι τὺς ἐμὺς

τρόπϐς Al. 62. ταῦτα πᾶσ' ἐπίϛαται πόλις ib. 154. ἐπίϛαμαί γε ib. 422. τἀμὰ ϐκ ἐπίϛαται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένϐς ib. 569. ἐπιϛάμεσθα ταῦτα ib. 806. τἀμφὶ σϐ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίϛασο An. 431. ϐκ ἐπίϛανται φέρειν Sup. 124. ἐπίϛαται τοῖς κακοῖσιν ἀσχαλᾷν Iph. A. 920. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιϛάμεσθα Iph. T. 491. ϐχ ὡὐτὸς πάντ' ἐπίϛασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 106. ἡ Δίκη ἐπίϛαται ib. 876. γραφῇ ἰδϐσα καὶ κλύϐσ' ἐπίϛαμαι Tr. 682. ϛρατηγεῖν ἐπίϛασθαι καλῶς Her. 392. πάντ' ἐπίϛασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. νῦν ἐπίϛαμαι σαφῶς Her. 872. ἢ τὰ πάντ' ἐπίϛαται Hel. 324. τϐς τεκόντας ϐκ ἐπίϛαται Ion. 51. εὐτυχεῖν ἐπίϛασο ib. 650. σώζειν τϐς σϐς ϐκ ἐπίϛασαι φίλϐς Her. F. 346. ἐλπίδας ὁ χρόνος ϐκ ἐπίϛαται σώζειν ib. 506. τίς ἀλγεῖν ϐκ ἐπίϛαται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. ἐπίϛαμαι μὲν ϐ, φέρειν δ' ἀνάγκη Bel. fr. XVII. 9. ἐπίϛαμαι καὶ πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ἐπίϛαμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. ϐκ ἐπίϛανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. ταῦτα λέγειν ἐπιϛάμεσθα Œno. fr. III. 5. θεῶν ἐπίϛασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίϛαται ejusd. fr. X. 3. cf. Fr. inc. CLI. 3. τὸν σὸν παῖδα σωφρονϐντ' ἐπίϛαμαι Fr. inc. LXII. 1. τὰ θεῖ' ἐπίϛαται Fr. inc. CXX. 2. ἐμαυτϐ καὶ κλύειν ἐπίϛαμαι, ἄρχειν θ' ὁμοίως Fr. inc. B. 19. 1. 'Αγαμέμνονος τύχας ἠπιϛάμην Or. 360. εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίϛατο, οἷ' ἐξ ἐμϐ κ. τ. λ. Med. 1352. τὰ θεῖα, τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίϛατο Hel. 14. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίϛω μολεῖν Her. F. 344. ἄλοχον κολάζειν προδότιν ϐκ ἠπίϛατο El. 1028. ἠπιϛάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἃ μὲν τὸ πρόσθεν εἴπομεν—ἐπιϛάμενος Epist. V.

'Επιϛατεῖν. ποιμνίων ἐπιϛατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

'Επιϛάτης. θύματος ἐπιϛάτης Hec. 223. ταύρων πυρπνόων ἐπιϛάτην Med. 478. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιϛάτας Or. 1112. ἁρμάτων ἐπιϛάται Ph. 1154. βώμιοι ἐπιϛάται Iph. T. 1284. ἐρετμῶν ἐπιϛάτας Hel. 1283. et 1429.

'Επιϛείχειν. τὴν ἐπιϛείχϐσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7.

'Επιϛέλλειν. ἐπιϛέλλει τάδε Iph. T. 770. ἐμοὶ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιϛέλλϐσ' ἄγειν Her. 938. πολλοὶ ἐπιϛέλλϐσιν. El. 333. εὖ ποιεῖς ἐπιϛέλλων, ἃ δοκεῖς κ. τ. λ. Epist. V. ἐμοὶ ἐπέϛαλκ' ἐκμαθεῖν κ. τ. λ. Ph. 870. Κλίτων δὴ ἐπέϛειλεν ἡμῖν Epist. I. Epist. II. et V. ὡς τάχιϛα πρᾶσσε τἀπεϛαλμένα Tr. 1149. cf. Dan. 47.

'Επιϛενάζειν. κἀπεϛέναξεν (i. e. καὶ ἐπεϛ.) Iph. T. 283.

'Επιϛένειν. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιϛένεις τέκνοις; Med. 929.

'Επιϛήμη. ἐκ τῆς ἐπιϛήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3.

'Επιϛήμων. ἐπιϛήμων εἶ Sup. 843. ϐκ ἐπιϛήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3.

'Επιϛολή. οἵπερ ταύτην τὴν ἐπιϛολὴν φέρϐσιν Epist. V. λέχϐς καὶ τέκνων ἐπιϛολὰς Hip. 858. τὰς σὰς ϐ μένων ἐπιϛολὰς An. 965. τάσδ' ἐπιϛολὰς λαβὼν Iph. A. 111. σὰς ἐπιϛολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν ib. 314. ὅστις τὰς ἐμὰς ἐπιϛολὰς πέμψειε τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ Iph. T. 589. cf. v. 732. 767. et 786. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιϛολὰς (*mandata*) ib. 1446. ἄγω σε Πενθέως ἐπιϛολαῖς Bac. 442. πατρὸς ἐνδίκϐς ἐπιϛολὰς Hel. 1665.

'Επιϛρατεύειν. ἐπεϛράτευσαν πόλιν Ph. 292. cf. Sup. 646. Iph. A. 64. et Tr. 22. ἐπεϛρατευσάτην Iph. A. 1154. ὡς ἐπιϛρατεύσομεν Βάκχαισιν Bac. 783. διπλϐν αὐτῇ πῆμ' ἐπεϛρατεύετο Med. 1185. ϐς ἐπιϛρατεύσῃ Hip. 527. πατρίδ' ἐπεϛρατευμένϐ Ph. 608.

'Επιϛρέφειν. δεῦρ' ἐπίϛρεψον κάρα Her. 942. τί Νείλϐ τάσδ' ἐπιϛρέφῃ γύας; Hel. 88. πολλὰ θάλαμον ἐξιϐσ' ἐπεϛράφη Al. 185. θεϐ νιν κέλευσμ' ἐπεϛράφη An. 1031. ϐδ' ἐπεϛράφης Rh. 400. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεϛράφης πέδον; Hel. 82. ἃς ἐπεϛράφην πόλεις ib. 774. πόλλ' ἐπεϛράφη πέδον Ion. 352.

'Επιϛροφᾶσθαι. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιϛροφᾷ πέδον; Med. 666.

'Επιϛροφή. ὧν ἐπιϛροφή τις ἦν Iph. T. 671. οἷσιν ϐκ ἐπιϛροφαὶ Hel. 447.

'Επισφάττειν. ἆρα κἀμ' ἐπισφάξαι ἤλθες Hec. 505. πυρᾷ ἐπέσφαξ' (i. e. ἐπέσφαξα) αἷμα μηλείϐ φόνϐ El. 92. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ Or. 1596. μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς El. 281.

κἀμ' ἐπισφάζων Her. F. 602. τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάζων δυοῖν ib. 995.

Ἐπίσχειν. ὐδέν μ' ἐπίσχει γε Iph. T. 912. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. ἔπισχε El. 758.

Ἐπιτακτός. μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 2.

Ἐπιτάσσειν. εἰ 'πιταξόμεσθα δὴ Sup. 521. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7.

Ἐπιτελής. ὅσα ἐπέςειλας ἴσθι ἐπιτελῆ ὄντα Epist. II.

Ἐπιτήδειος. ἐνδυστυχῆσαι τὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. παρὰ τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς Epist. III. τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις Epist. V. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr. 514. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

Ἐπίτηδες Iph. A. 476.

Ἐπιτήδευμα. εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα Epist. V.

Ἐπιτήδευσις. βιότυ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις Hip. 261.

Ἐπιτιθέναι. ὐχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν Or. 576. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ib. 499. κἀπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. κἀπιθεὶς ὑγρὰν χέρα Ph. 1448. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς Cy. 242. ἐπὶ δ' ἔθεντο (i. e. ἐπέθεντο δὲ) κισσίνυς ςεφάνυς, κ. τ. λ. Bac. 701. κἀπέθυ (sc. τὸν παῖδα) ἐν σπαργάνοισιν Ion. 1597. ὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χορὸς ὀλοόν; An. 1211.

Ἐπιτιμητής. τύτων κολαςὴν κἀπιτιμητὴν Sup. 255.

Ἐπιτίμιον. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1086.

Ἐπιτολή. σὺν ἄςρων ἐπιτολαῖσιν Ph. 1123.

Ἐπιτρέπειν. σμικραῖς ἐπιτρέπυσιν αὐτὺς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐπιτυγχάνειν. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπυ λόγυς Her. F. 1248.

Ἐπιφέρειν. πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημα Or. 764. ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191.

Ἐπίφημι. ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα— ἐνδώσειν λέκτροις Iph. A. 130.

Ἐπίφθονος. ἐπίφθονος λόγος Med. 529. ἐπίφθονος ὐκ ἦν πόλει Sup. 893. τοῖς μὲν εἴμ' ἐπίφθονος Med. 303. αἱ μὲν εἴσ' ἐπίφθονοι Hec. 1185. ὐκ ἐπίφθονον τόδε Hip. 497. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ Iph. A. 333. ἀπωθεῖν συμμάχυς ἐπίφθονον Rh. 334. ὐδ' αἰσχρὸν ὐδὲν, ὐδ' ἐπίφθονον σὲ χρὴ Tr. 728. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἐςι Her. 203.

Ἐπίφρυρος. ξίφος ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρυρον δέρῃ Or. 1575.

Ἐπιφύλιος. κἀπιφυλίυ χθονὸς Ion. 1577.

Ἐπίχαρμα Her. F. 459.

Ἐπιχειρεῖν. τὐπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. κἀπεχείρησας κακὰ Hip. 707. κἀπιχειρήσω κακοῖς Bac. 190. κἀπιχειρήσεις ὁδῷ ib. 817. τὺς ἄλλυς τῦτο συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν, sc. ἐνομίζομεν Epist. I.

Ἐπιχρῆσθαι. κἀπιχρώμεθα χθονὶ Rh. 942.

Ἐπιχώριος. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. σφάγια τἀπιχώρια Iph. T. 280. τἀπιχώρια τύμπανα Bac. 58.

Ἐποικεῖν. Κυκλάδας ἐποικήσυσι νησαίας πόλεις Ion. 1583.

Ἐποικτείρειν. τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην Hec. 341. αὐτῦ τάφον ἐποικτείρας El. 545.

Ἐπομνύναι. τίν' ὖν ἐπόμνυς τοῖσιν ὅρκιον θεῶν; Iph. T. 747. θεὺς ἐπώμοσα Ph. 436. ἐπώμοσ' αὐτῦ βίον ἀπορρήξειν Iph. T. 974.

Ἐπονείδιςος. ὁ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιςον λέγεις Iph. T. 689. τὔνομα τὸ ἐπονείδιςον βροτοῖς Lam. fr. vers. 1.

Ἐπονομάζειν. ταῦτ' ἐπωνομασμένα σέθεν—κεκλήσεται Her. F. 1329.

Ἐπόρειν. ἐπεὶ—σοὶ γένος Τυρσηνικὸν λῃςῶν ἐπῶρσεν Cy. 12.

Ἐπορθοβοᾶν. ἵνα πατρὶ γόυς νυχίυς ἐπορθοβοάσω El. 142.

Ἔπος. νέον τι σημανῶν ἔπος Hec. 217. δεσποτῶν ἔπος ib. 557. ὧδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε ib. 1525. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος ib. 1540. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. πᾶν ἔπος ἦν σοι Hip. 182. παράφρον ἔπος ib. 232. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκύω Al. 274. ἔπος ςυγνότατον Sup. 1160. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; Iph. A. 1391. φίλον ἔπος ib. 1450. ὁσία

δίδωμ' ἔπος τόδε Iph. T. 1161. πρίν γ' ἂν εἴποι τȣ̃πος (i. e. τὸ ἔπος) ἑρμηνεὺς τόδε ib. 1302. μῶν ἐκ θεῶν τȣ κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος; Tr. 55. ȣ̓κ οἶδα τȣ̃πος τȣ̃το Bac. 1268. πρὸς σȣ̃ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος Her. 682. θεȣ̃ τόδ' εἰσήκȣσ' ἔπος Ἑρμȣ̃ Hel. 56. σοφῶν ἔπος ib. 520. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος ib. 1209. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος ib. 1002. ἤν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. τȣ̃το τολμᾷ τȣ̃πος εἰς ἡμᾶς λέγειν ib. 329. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὁποῖα ȣ̓ λέγων ἔπη Ph. 885. σοφώτερα—ἔπη Med. 675. δείν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τὰ Φοίβȣ ȣ̓δὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη Iph. T. 723. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις ib. 448. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. ἔπεα μόνον Her. F. 111. ἔπη καλῶς ϛέγειν El. 273. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη ib. 804. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc LIX. 1.

Ἐποτοτύζειν. ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε Ph. 1045.

Ἐπȣρίζειν. ȣ̓̃τε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπȣ́ρισας An. 611.

Ἔποχος. μανίας ἔποχον ῥίπτȣσα λόγον Hip. 214.

Ἑπτά. ἑπτὰ παρθένων τάφȣ πέλας Ph. 162. ἑπτὰ προσβάσεις πύργων ib. 187. ἕπτ' ἄνδρας ib. 744. et 748. ἑπτὰ πύλαις ib. 746. πύλας ἐφ' ἑπτὰ ib. 981. et 1101. λόχȣς ἑπτὰ ib. 1100. ἑπτὰ γενναίων τέκνων Sup. 12. ἑπτὰ ϛρατηγῶν ib. 102. ἑπτὰ ὄχȣς ib. 131. ἑπτὰ πρὸς Κάδμȣ πύλας ib. 588. οἱ θανόντες ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι ib. 636. ἕπτ' ἐφέϛασαν δόμοις ib. 755. ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κȣ́ρȣς ἐγεινάμεθα ib. 963. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν ib. 1206. ἑπτὰ καρπίμȣς ἐτῶν κύκλȣς Hel. 111. ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν ib. 782. κόρȣς δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης Cresph. fr. II. 1. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων Phaëth. fr. VIII. 1.

Ἑπτάπορος. ἑπταπόρȣ δρομήματα Πλειάδος Or. 1004. cf. Iph. A. 7. ἑπτάποροι Πλειάδες Rh. 529.

Ἑπτάπυλος. ἑπταπύλȣ πόλεως Her. F. 782. τὸ Κάδμȣ ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79.

Ἑπτάπυργος. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. ἑπτάπυργον ἐς πόλιν ib. 755. cf. Her. F. 28. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1085. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065.

Ἑπτάϛολον πύργωμα Sup. 1220.

Ἑπτάϛομος. ἀμφ' ἑπταϛόμȣς πύλας Sup. 401. ἑπτάϛομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. πόλισμ' ἑπτάϛομον Bac. 917.

Ἑπτάτονος. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. cf. Her. F. 683. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνȣ λύρας Iph. T. 1129.

Ἑπτάφθογγος. τᾶς ἑπταφθόγγȣ μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881.

Ἐπῳδή. οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν Cy. 642. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. ἐπῳδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι Hip. 478.

Ἐπῳδός. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. cf. Bac. 234. μορφῆς ἐπῳδὸν Hec. 1272.

Ἐπωμίς. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404.

Ἐπώνυμος. ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος Ph. 1500. ἐπώνυμος κάρτα Rh. 158. κείνȣ λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος Ion. 1594. ἐπώνυμοι γῆς ib. 1577. ἐπώνυμος σῆς ἀφικόμην χθονὸς ib. 1555. ἐπώνυμος σȣ̃ πόλις κεκλήσεται El. 1275. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. Λευκόθεαν ἐπώνυμον Fr. inc. B. 31. 1. κεκλήσεται σῆς φυγῆς ἐπώνυμον Or. 1646. ὄνομα νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. βρέτας ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς Iph. T. 1454. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέϛȣ Or. 1007.

Ἐπωτίς. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1350.

Ἐπωφελεῖν. ȣ̓κȣ̃ν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν An. 678. εὐγένεια ȣ̓δέν σ' ἐπωφέλησεν Or. 953.

Ἐρᾶν et ἔρασθαι. τȣ̃νομά με θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν Hec. 358. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν; ib. 1280. πατρίδος ἐρᾶν Ph. 362. τύχοις, ὅσων ἐρᾷς Med. 688. cf. v. 974. ὃ δὴ λέγȣσιν ἀνθρώπȣς ἐρᾶν Hip. 347. ἐρᾷς ἀνθρώπων τινός; ib. 350. cf. v. 439. κακῶν ἐρῶσι ib. 359.

πλειόνων ἐρῶσ' ἀεὶ Sup. 239. λέκτρ' ἐρᾷς χρηστὰ λαβεῖν; Iph. A. 382. σὺ τοῦτ' ἔρα Iph. T. 516. ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς ib. 530. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. οὐ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος Rh. 166. μάχης ἐρᾶν Tr. 727. ἐπεί μου φῂς ἐρᾶν Cy. 552. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἐρᾶν Her. F. 318. τῶν εὐσεβούντων ἐρᾶν Dic. fr. I. 7. ἐρᾶτε μητρὸς Er. fr. VIII. 2. οἷος ἡδίων ἐρᾶν ib. 3. μακροῦ βίου ᾐσθόμην ἐρῶντά σε Al. 718. ἐρῶν ἐρῶσαν ᾤχετ' ἐξαναρπάσας Iph. A. 75. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184. οὐ δεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. cf. And. fr. VII. 3. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. τόλμα ἐρῶσα ib. 476. θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει Sup. 1040. ἤρων, *amabam*, Antig. fr. VII. μαθεῖν ἔραται ψυχὰ Hip. 174. ἔραμαι κυσὶ θωΰξαι κ. τ. λ. ib. 219. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; ib. 225. πώλων ἔρασαι ib. 235. ἀμφιτόμου λόγχας ἔραμαι ib. 1375. κείνων ἔραμαι Al. 869. τοὺς ἄγαν ἐρωμένους Rh. 668. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς Tr. 1052. ἦπου χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν; Hec. 775. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν Med. 700. οἷον ἠράσθης ἔρον Hip. 337. ὡς ποτ' ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. παιδὸς ἠράσθη σέθεν ib. 1303. οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη Dan. fr. V. 4. τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους Med. 491. ἐρασθεὶς ib. 697. ἵππων ἐρασθεὶς Rh. 839.

Ἔρανος. κάλλιστον ἔρανον δοὺς Sup. 363. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς ἐποίεις Hel. 395.

Ἐραστής. παίδων ἐραστὴς ἦν Sup. 1088. οὐκ ἔστ' ἐραστής, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ Tr. 1051. μέμφῃ τὸν ἐραστήν; Cy. 584. πολέμων ἐραστὰς (dor. pro ἐραστὴς) Her. 378. πολλοὺς ἐραστὰς ἔχων Sup. 899.

Ἐρατός. μολπαὶ ἐραταὶ El. 718. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 915.

Ἐργάζεσθαι. εἴπερ εἰργάσω κακὰ Hec. 1254. οἷα εἰργάσω Med. 1353. τί ποτ' εἰργασάμαν; Hip. 239. οἷ' εἰργάσω με; ib. 683. εἰργάσω τοσοῦτον ib. 812. ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. τί ποτ' ἐργάσεται; Med. 108. μή σύ γ' ἐργάσῃ τάδε ib. 1056. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ; Bac. 492. τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν Her. 806. οὐδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἴργασται κακὸν Hec. 264. ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακὰ ib. 1085. σὺ τοὔργον εἴργασαι τόδε; ib. 1122. εἴργασται ἐμοὶ ματρῷον αἷμα Or. 284. ὡς οὐκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργασται τάδε ib. 599. μεγάλα εἴργασται κακὰ Med. 293. et Hel. 109. οὐδὲν εἴργασμαι πλέον Hip. 284. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον; ib. 794. ὅς μ' εἴργασται τάδε; Iph. A. 468. πάντ' εἰργάσμεθα Rh. 481. σύνοιδα δείν' εἰργασμένος Or. 396. cf. v. 413. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη Med. 1121. cf. v. 1294. et 1318. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. ὡς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων Ion. 1281.

Ἐργαστέον Med. 791.

Ἐργάτης. εἰσιόντι ἐργάτῃ θύραθεν El. 75. ἐργάταιν δυοῖν An. 477.

Ἔργμα. ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων Or. 161. ἐν ἔργμασι Hip. 1107. ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν Bac. 1067.

Ἔργον. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. σὺ τοὔργον (i. e. τὸ ἔργον) εἴργασαι τόδε; ib. 1122. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔργον οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. αἴσχιστον ἔργον ib. 498. et Med. 695. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. ἐπ' ἔργον πορεύομαι ib. 1068. αὐτὸ δηλοῖ τοὔργον ib. 1129. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα ib. 1240. ἔργῳ ἐστὶ μεῖζον, ἢ λόγῳ Ph. 392. σὸν ἔργον ib. 447. Hel. 836. et 1304. et El. 668. τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε Ph. 505. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον ib. 1071. οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον ἡμῖν Med. 791. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον ib. 796. δεινὸν ἔργον εἰργασμένη ib. 1121. δέδοκται τοὔργον ib. 1236. ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον ib. 1328. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. κρεῖσσον τοὔργον ib. 501. σιωπῆς οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς ib. 911. σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν ib. 1077. τί τόξων ἔργον; Al. 40. λόγῳ ἦσαν, οὐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἔργον τλᾶσα γενναῖον ib. 627. τόδ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ An. 264. σχολῆς τόδ' ἔργον ib. 553. οὐ τῶν πονούντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε ib. 696.

οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω ib. 1072. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. οὐ σεμνότητος ἔργον ib. 1344. σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν Iph. T. 1079. οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέρνιβες—; ib. 1190. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 163. στολὴν πρέπουσαν ἔργῳ ib. 205. ἔχεις τοὔργον ib. 218. ἆρ' ἐστ' Ὀδυσσέως τοὔργον—; ib. 704. οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν Bac. 267. ἅπας ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν ib. 626. ἡμῶν ἔργον ἱστορεῖν τόδε Her. 666. ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατὸς ib. 672. τὸ ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται ib. 980. τοὔργον ἢ τοῦτο Hel. 798. μητρὸς τόδ' ἔργον, κ. τ. λ. ib. 1291. ἔργου ἔργον ἐξημείβετο ib. 1549. νῦν τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς Her. F. 565. πρὸς ἔργον ἵεσαν χέρας El. 799. ἄλλης τόδ' ἔργον ib. 1128. λογισμὸς τοὔργον οὐ νικᾷ ποτὲ Alcmen. fr. IX. 3. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ ejusd. fr. XVII. 6. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τοῦ καλοῦ ἔργου παρασχεῖν χαριστήρια Epist. III. ἀπὸ παντὸς ἔργου Epist. IV. τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε (sc. ἐμὲ), τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ Or. 287. τἄργ' (i. e. τὰ ἔργα) αἰκίζεται ib. 388. οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς Ph. 529. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος Med. 913. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς ib. 1024. σχέτλια παθῶν ἔργα Al. 410. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. μετατροπά σοι τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων ib. 494. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται ib. 744. ἔργων ὕπο Sup. 421. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἔργοις Ἀθάνας ib. 1062. τὰ ἔργα σου οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ'—εὖ λέγειν Iph. A. 1115. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης; Iph. T. 924. εἰ παρὰ καιρὸν ἔργ', ἢ λόγον, πύθῃ Rh. 830. κόρας ἔργα Παλλάδος Tr. 561. ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὐ ib. 1233. φανερὰ καὶ τάδ' ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197. μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ Hel. 293. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι ib. 366. Ἥρας τάδ' ἔργα ib. 714. νεανίας γενοῦ ἔργοισι Ion. 1042. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε Her. F. 1139. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 74. ἥκω οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις ib 893. ἔργα φόνια μυσαρὰ ib. 1178. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. λόγῳ πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ Er. fr. I. 13. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τὰ ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 10. κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ Fr. inc. LI. 2. πονηρὰ τἄργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔργων ἐκεῖνος ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα Fr. inc. CLIII. 8. πρὸς τοῖς ἔργοις Epist. V.

Ἐρεβόθεν Or. 177.

Ἔρεβος. οὔπω μελαμφαὲς οἴχεται εἰς ἔρεβος Hel. 526.

Ἐρεθίζειν. κώλοις ἐρεθίζων Rh. 373. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. πνεῦμα ἠρεθισμένον Med. 1119.

Ἐρείδειν. ἵν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. πέλτην ἐρεῖσαι Rh. 487. εἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε Her. 603. ἔρεισον σκόλοπι El. 898. πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ Her. F. 1362. Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ Œd. fr. III. 1. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα Iph. A. 1123. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. βάκτρῳ ἐρείδου περιφερῆ στίβον χθονὸς Ion. 743.

Ἐρεῖν. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; Hec. 313. τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς; ib. 1272. ἐρεῖς Or. 664. τί ἐρῶ καλόν ποτε; ib. 1093. ὅμως ἐρῶ Ph. 441. οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ ib. 506. ἐρεῖς τυραννεῖν; ib. 564. ἐρεῖ δή τις ib. 583. et Sup. 314. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; Ph. 1698. οὐκ ἐρῶ κακὸν Med. 889. ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας Hip. 690. ἐρεῖ Πιτθεῖ συμφορὰς ib. 691. οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ', ὡς κ. τ. λ. Al. 661. εἰ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς ib.

708. ἐκ ἐρεῖς τόδε ib. 721. ἐκ ἐρεῖ, κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 862. ἐρεῖ με τάδε ib. 957. τόδ' ἐρεῖ ib. 1004. ἐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ An. 944. ἣν πάρος ἐκ ἐρῶ ib. 998. τί μ' ἐρῶσιν—; Sup. 343. ἐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἐρεῖς ib. 1066. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. Fr. inc. XXI. 3. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ Iph. A. 518. ἀσύνετα ἐρῶμεν ib. 654. μὴ ψευδῶς ἐρεῖν ib. 1005. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; ib. 1185. ἤ σοι πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἐκ ἐρεῖς σύνθημα; Rh. 684. ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας κ. τ. λ. Bac. 204. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; ib. 214. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τέτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐρεῖς τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ἐρεῖ τίς με; Hel. 824. ἐρεῖ συγγόνῳ παρόντα σε ib. 829. τίνας (sc. λόγους) ἐρεῖ ψυχῆς πέρι; ib. 952. ἔθ' ἱστορέσῃ μητρὶ ἐρεῖς Ion. 387. εὔνες ὅσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς ib. 1336. ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν ib. 1485. ἐρεῖ τάδε Her. F. 1379. τάχ' ἐκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Er. fr. II. 5. ἐρεῖ τις· ἐ χρῆν Tel. fr. XII. ἀλαζονείαν τινὰ—ἐρῶσιν Epist. V. εἴ τις γυναῖκας εἴρηκεν κακῶς Hec. 1178. ταῦτ' εἴς τε δάκρυα—εἴρηκα Or. 677. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπε λόγες Her. F. 1248. σοὶ εἰρῆσθαι χρεὼν Hec. 236. εἴρηται γὰρ ib. 1284. εἴρηται λόγος Or. 1203. et Ph. 1019. εἴρηται τόδε Iph. A. 960. τἄλλα εἴρηται μάτην Her. 118. ὡς ταῦτά γ' ἐκ σῶ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν El. 667. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις Ph. 593. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι ib. 869. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων Sup. 909. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. ὅμως εἰρήσεται Hec. 825. Bac. 775. et Her. 928. ἐμοὶ εἰρήσεται Ph. 935. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. εἰρήσεταί τοι Ion. 760.

Ἐρείπιον. ἐν πέπλων ἐρειπίοις Tr. 1025. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac. 7. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2.

Ἔρεισμα. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα ib. 254. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα ib. 1036.

Ἐρείψιμον στέγος Iph. T. 48.

Ἐρεμνός. ᾅδε ἐρεμνῶν μυχῶν Her. 219.

Ἔρεσθαι. κἀμὲ νῦν ἔρε, τί πάσχω Or. 761. τάσδ' ἔρωμαι Ph. 284. ὅπως ἔρωμαι ib. 386. ἤν σ' ἔρωμαι ib. 562. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε An. 603. κἄν τίς σ' ἔρηται Iph. A. 1166. ἔρεσθαι βέλομαι Tr. 899. θέλω ἔρεσθαι Cy. 274. ἔρε, τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἂν Her. F. 183. βέλομαι ἔρεσθαι σε κασιγνήτε πέρι El. 548. ἀστῶν τιν' ἠρόμην Or. 872. ἤρε; ib. 1072. εἰδότ' ἠρόμην ib. 1183. πῶς ἐ χρησμὸν ἠρόμην θεῶ; Her. 1038. ἔτως ἤρετ' οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. κεῖν' ἐκ ἠρόμην Ion. 541. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. ἤρε τόδε; El. 275. τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. ἐρήσομαι τοσόνδε σε Or. 506. ἐρήσομαι καὶ κακῶς πάσχεσ' ὅμως Med. 280. εἶτα τἄλλ' ἐρήσομαι Sup. 751. ἓν ἐκ ἐρήσομαί σε ib. 846. ἔ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τἀπὶ τῷδ' ἐρήσομαι Tr. 945.

Ἐρέσσειν. πτεροῖς ἐρέσσει Iph. T. 289. πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος Ion. 161. ἐρέσσων σὸν πόδα Iph. A. 138.

Ἐρετμόν. ἐρέτμ' ἔχοντες Iph. A. 1388. πολεμίων ἐρετμοῖσι Iph. T. 1110. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. ἐρετμοῖς ἥμενοι Cy. 16. ἐρετμῶν ἐπιστάτας Hel. 1283. et 1429. ἐρετμῶν μέτα ἔχεσαν ib. 1548. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ ib. 1626. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.

Ἐρετμῶν. μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας ἀνδρῶν ἀρίστων Med. 4.

Ἔρευνα. ἐδ' ἧξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς; Ion. 328.

Ἐρευνᾶν. εἰ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν Med. 1084. πικρὰν ἐρευνᾷς φάτιν Hel. 668. εὐθὺς ἐρευνᾷ ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. παίδων ἐρευνῶν σπέρμα Med. 669. νεκρὸς ἐρευνῶν ib. 1318. ἐρευνήσας Hel. 1152.

Ἐρέφειν. κισσῷ ἐρεψόμεσθα Bac. 323.

Ἐρεχθεῖδαι. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. τὸν Ἐρεχθειδᾶν

ἀρχαγὸν Hip. 151. πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. τοῖς Ἐρεχθείδαισιν ib. 681. ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ ib. 702. Ἐρεχθείδαις νόμος τίς ἐςιν Ion. 24. τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ ib. 1056. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν ib. 1060. εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν Her. F. 1166.

Ἐρεχθεύς. γαῖ' Ἐρεχθέως Hip. 1095. cf. Med. 1384. παῖδ' Ἐρεχθέως Ion. 10. vid. etiam v. 260. 277. 433. 469. 546. 568. 724. 725. 810. 1106. 1220. 1293. 1465. et 1573.

Ἐρεχθίδαι. γᾶς Ἐρεχθιδᾶν ἄπο Ph. 859.

Ἐρημία. ἐν ἀσφαλεῖ ἤδ' ἐρημία Hec. 981. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἄγυσ' ἐρημίαν Med. 50. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 570. εἰς ἐρημίαν ὁδὸ πτήξαντες ib. 753. ἐρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων Sup. 1095. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ἐρημία κακὴ Tr. 26. ναὸς τε—ἐρημίᾳ δὸς ib. 97. καρατόμος ἐρημία νεανίδων ib. 564. εἰς ἐρημίαν πτώσσυσαν Bac. 222. μονάδ' ἔχυσ' ἐρημίαν ib. 609. πόθεν ἐρημίας; ib. 1173. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. ἐρημίᾳ ὀρφανὸς δόμυς οἰκήσω Ion. 791. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1157. ἐρημίας τυχὼν El. 510. αἱ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, ὐκ ἐρημία Phry. fr. IX. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις Bac. 873.

Ἔρημος. ἄλλων ἔρημος ὢν Or. 306. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. ἔρημος παῖς ὑπασπιςῦ σέθεν Ph. 1219. ἔρημος οἶκος Hip. 847. cf. Sup. 1132. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. ἔρημον τάφον Al. 96. ἄτεκνος, ἔρημος An. 1217. ἔρημος ἀθλίυ πατρὸς Sup. 1131. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. οἴκυς ἐρήμυς ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων Cy. 116. ἐρήμυς δεσπότας Her. 678. φίλων ἔρημοι Her. F. 551. γραῦς ἔρημος Hec. 811. ἔρημος ὖσα Med. 255. φίλων ἔρημος ib. 513. cf. An. 78. et Her. F. 430. ἔρημος τήνδε φευξῦμαι χθόνα Med. 604. μή μ' ἔρημον ἐκπεσῦσαν εἰσίδῃς ib. 712. ἔρημον ἑςιῦχον αὐλὰν An. 282. μονάδ' ἔρημον ὖσαν ἐναλίυ κώπας ib. 855. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν ib. 919. cf. Iph. A. 1314. et Her. 710. ἔρημος πόλις Tr. 598. κόρην ἔρημον Her. 524. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς Al. 928. εὐνὰς ἐρήμυς Rh. 574. ὁδὸς ἐρήμυς ἵμεν Bac. 839. Λιβύης ἐρήμυς ἀξένυς τ' ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον Ion. 1494. τέκν' ἔρημα λιπὼν Hec. 1075. εἰ τάδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ὐκ ἔρημα δώματα Ph. 282. λέχη ἔρημα An. 307. ἔρημα κλαίω Sup. 775. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ἄντρ' ἔρημα Cy. 22.

Ἐρημῦν. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1625. Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τῦσδ' ἐρημώσας ἔχε Med. 90. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. cf. An. 314. πατρὸς ἐρημωθεῖσα An. 806.

Ἐρητύειν. ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1266.

Ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 2.

Ἐριννύς. ξεςῶν Περγάμων Ἀπολλωνίων Ἐριννὺν Or. 1390. ὀλομένην Ἐριννὺν Ph. 1036. χάρματ' Ἐριννύος ib. 1508. φοινίαν τάλαινάν τ' Ἐριννὺν Med. 1260. σ' Ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων ib. 1389. ἁ πολύςονος Ἐριννὺς Sup. 837. Ἐριννύες Or. 238. μί' ὖσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων ib. 264. ὐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν; ib. 581. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262. πατρὸς ὐ φεύξεσθ' Ἐριννῦς; ib. 627. ἕνεκεν Ἐριννύων ib. 1317. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79. cf. v. 294. 299. 931. 941. 963. 970. 1439. et 1456. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. πρὸς Ἐριννύσι Her. F. 1077.

Ἐρινός. προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς Sci. fr. II. 2.

Ἐρίπνη. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. ὐρείας ναίυσ' ἐρίπνας El. 210.

Ἔρις. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ἐκρίθη ἔρις ib. 644. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 13. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς ib. 810. ὅθεν ἔρις τὸ πτερωτὸν ἡελίυ μετέβαλεν ἅρμα ib. 1001. ἔριν λύυσα Ph. 81. εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος ib. 354. ὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις ib. 503. δυσ-

δαίμων ἔρις ib. 818. συγγόνων λύσεις ἔριν ib. 1283. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἦν ἔρις ϛρατηλάταις ib. 1471. σὰ ἔρις, ὀκ ἔρις ib. 1501. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. ἔριδι ϛυγερᾷ An. 122. et 278. διὰ γυναικείαν ἔριν ib. 362. ἔριν οἴκων ib. 468. τεκτόνοιν—ἔριν Μȣσαι φιλȣσι κραίνειν ib. 478. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ἔριν τὴν κατ' οἶκον ib. 564. φίλοις τεύχειν ἔριν ib. 645. ἔριν τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἕκτορος—ἔμμονον ib. 961. Ἥρᾳ Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν μορφᾶς, ἁ Κύπρις ἔσχεν Iph. A. 183. σὺ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι ib. 319. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν ib. 377. ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα—ἄγει ἐς Τροίας πέργαμα ib. 587. ἔριν τᾶς καλλονᾶς ib. 1308. Ἀτρέως Θυέϛȣ τ' οἶσθα γενομένην ἔριν Iph. T. 812. ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1149. Μȣσῶν ἔρις Rh. 917. μεγίϛην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ὁ κῶμος ἔριν φιλεῖ ib. 532. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. ἔριν, ἔριν τάλαιναν, ἔθετο ib. 255. θεῶν τρισσῶν ἔρις ib. 714. ἔρις ἐν θεοῖς σȣ πέρι ἔϛαι ib. 884. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. ȣ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1171. λόγοις ἔριν διορθῶσαι ib. 1175. ὡς ἔρις γένοιτο El. 1282. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. ἃ εἰς ἔριν πίπτȣσιν Pal. fr. II. 8. Ἰδαίων ἐρίδων Hel. 1524. 2) Ἔρις, *nom. pr.* dea discordiarum, Ph. 805.

Ἐριχθόνιος, *nom. propr.* Ion. 268. τȣ γηγενȣς Ἐριχθονίȣ ib. 21. Ἐριχθόνιον οἶσθα; ib. 999. Ἐριχθονίȣ τȣ πάλαι μιμήματα ib. 1429.

Ἑρκιος. Ζηνὸς Ἑρκίȣ Tr. 17. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483.

Ἕρκος. τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται Med. 986. ποῖον γαίας ἕρκος ȣκ ἀφίγμεθα; Her. 442. λέκτρων φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν Bac. 956. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 155.

Ἕρμα ϛερεὸν γῆς Hel. 860.

Ἑρματίζεσθαι. νύμφας ἐς οἴκȣς ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8.

Ἑρμηνεύειν. ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδα —τεθνηκέναι Pol. fr. I. 5.

Ἑρμήνευμα. ἑρμήνευμα Νηρῆδος γάμων An. 46. ȣ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. F. 1137.

Ἑρμηνεύς. πρίν γ' ἂν εἴπῃ τȣ̃πος ἑρμηνεὺς τόδε Iph. T. 1302. ἑρμηνεὺς ἐγὼ El. 333. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV.

Ἑρμῆς. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. κήρυξιν Ἑρμȣ πίσυνος Sup. 121. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Ἑρμῆς Rh. 217. λαβών μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. cf. v. 916. ἔπος Ἑρμȣ ib. 57. ἥ μ' ἐγείνατο Ἑρμῆν Ion. 4. Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος ib. 1599. κλῆρος Ἑρμȣ Æol. fr. XXII. Ἑρμᾶς dor. Iph. A. 1302. et El. 462.

Ἑρμιόνη, filia Menelai. ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο Or. 65. cf. v. 107. 112. 658. 1184. 1193. 1211. 1314. 1654. et 1671. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. v. etiam v. 86. etc. Iph. A. 1201. et Hel. 694. Ἑρμιόνα dor. Or. 1490. An. 114. 122. et 1193.

Ἑρμιών, *nom. urbis.* Her. F. 615.

Ἔρνος. ὦ Διὸς ἔρνος Ph. 199. ὦ Λήδας ἔρνος Iph. A. 116. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. τῆς σῆς ἔρνος νηδύος Bac. 1305. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. χλοηφόροισιν ἔρνεσι Ph. 656. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. δάφνας ἔρνεα Ion. 920.

Ἐρόεις. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Ἔρος. οἷον ἠράσθης ἔρον; Hip. 337. διδȣ̃σ' ἔρον ib. 449. εἰς ἔρον τȣ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. παίδων εἰς ἔρον Ion. 1227. τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω El. 297.

Ἕρπειν. ὅδε σὸς σύγγονος ἕρπει Or. 1012. οἷον ἁ Κύπρις ἕρπει Hip. 558. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 477. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; Hel. 323. Θησεὺς ὅδ' ἕρπει Her. F. 1154. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. κύκλῳ ἕρπει Æol. fr. XIII. 3. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα ejusd. fr. XVIII. 3. ἕρπε Med. 333. Iph. T. 699. et 1411. ἕρπε νῦν Or.

793. ἕρπ' ἐς οἴκȣς Hec. 1019. et An. 434. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν Med. 403. ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίȣ ib. 1245. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας An. 723. ἕρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν ib. 1264. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. ἕρπ' Ὄλυμπον Tr. 92. ἕρπ' ἀπ' οἴκων Hel. 484. ἕρπετ' εἴσω Cy. 344. εἰς ὄχλον ἕρπειν Or. 108. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν Cy. 444. κύλικος ἑρπέσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. εἷρπ' ἄναυδος Ph. 41. εἷρπ' ἀγύρτης τις λάτρις Rh. 715. πρὸς ᾠδὰς εἷρπε Cy. 422. εἰς πρῶραν εἷρπε Hel. 1598. εἷρπ' ἄνω τε καὶ κάτω Her. F. 953. ἡνίχ' εἵρπον ἐνθάδε El. 621.

Ἑρπετόν. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268.

Ἔῤῥειν. ἔῤῥεις Or. 328. et Tr. 173. ἔῤῥοι τᾶς ἡσύχȣ προνοίας Or. 1407. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος Ph. 627. ἔῤῥει σῶν κασιγνήτων βίος ib. 1278. πᾶς δόμος ἔῤῥοι Med. 114. μάταν μόχθος ἔῤῥει τῶν τέκνων ib. 1261. ἔῤῥ', αἰσχροποιὲ ib. 1346. ἔῤῥ' αἰθέριον—φάρος An. 831. σκῆπτρα ἐῤῥέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. ȣ̓ς χρῆν θανόντας ἔῤῥειν Sup. 1113. ἔῤῥει φόως σκήπτρων Iph. T. 187. ἐξ οἵων κακῶν ἔῤῥεις ib. 379. ἔῤῥει ϛρατιὰ Rh. 747. ἥ πατρὶς ἔῤῥει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις Tr. 107. ἔῤῥει νὺξ αὐτὰ, καὶ δαίμων ib. 204. ὡς ἔῤῥεις μάτην Hel. 1236. ἡ μὲν ἔῤῥει συμφοραῖς Ion. 699. ἔῤῥει παῖς—μοι ib. 902. cf. v. 917. κατὰ κυμάτων ἔῤῥοι Her. F. 651. ἔῤῥ', ȣ̓δὲν εἰδὼς El. 952. ἔῤῥȣ νυν αὐτὸς—Al. 737.

Ἐρυγγάνειν. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως Cy. 521.

Ἐρυθεία. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424.

Ἐρύθημα προσώπȣ Ph. 1495.

Ἐρυθραὶ, *nom. urbis.* Ὑσίας τ' Ἐρυθράς θ', αἵ—Bac. 750.

Ἐρύκειν. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον Her. 691. ȣ̓τοι τὸ δειλὸν—θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 317.

Ἔρυμα. τί δῆτ' ἔρυμά μοι γενήσεται; Ph. 990. ἔρυμα δώμασι Med. 597. ἔρυμα πολεμίας χερὸς ib. 1322. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκȣ́σας πατρίδος ȣ̓λομένας ib. 792. vid. not. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Ἐρυμνός. ἐρυμνῶν δωμάτων Hel. 68.

Ἔρχεσθαι. ἔρχεται σπȣδῇ ποδὸς Hec. 216. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται ib. 380. τίς ὅδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται Or. 334. διὰ φόβȣ ἔρχομαι ib. 755. ἔρχεταί σοι πικρὸν θέαμα ib. 949. ἔλεος ὅδ' ἔρχεται τῶν θανȣμένων ὕπερ ib. 966. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων Ph. 937. et An. 233. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. ἔρχομαι κατὰ χθονὸς Al. 161. ȣ̓κ εἰς αὔριον—ἔρχεται κακὸν ib. 322. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων Sup. 71. ἐνταῦθα δὴ καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσȣσ' ἔρχομαι νικηφόρον Iph. A. 1474. ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ Iph. T. 1139. ἴσως εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται Tr. 617. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι Bac. 965. ἐπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 225. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην τάδε ib. 1425. ἔρχῃ, εἰ χρεὼν Her. F. 726. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ Cresph. fr. I. 2. δάμαρτα τὴν κακίϛην ναυϛολῶν ἐλήλυθεν Or. 739. ὅστις ὢν ἐλήλυθας ἑπτάϛομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 293. διὰ πόθȣ ἐλήλυθας ib. 387. ȣ̓κ οἶσθ', οἷ κακῶν ἐλήλυθας Med. 1306. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας Hip. 946. ȣ̓δ' ἐπὶ τὸ κείνȣ βȣλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. ᾧ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα Rh. 275. ȣ̓κ εἰς λόγȣς ἐλήλυθα Tr. 905. ἄγραν, ἣν φέρȣσ' ἐλήλυθας Bac. 1199. λύπας ἅλις ἔχων ἐλήλυθα Hel. 595. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίȣ κατάσκοπος Hec. 239. ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ ἦλθες; ib. 506. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε; ib. 516. ἐλθὲ, ὡς πίῃς—αἷμα ib. 536. ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε ib. 604. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. κραυγῆς ἀκȣ́σας ἦλθον ib. 1109. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων ib. 1213. μή τις ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; ib. 215. ὃ

—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. ὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ματέρι ib. 503. ὧν ὕνεκ' ἦλθον ib. 610. ἦλθ' εἰς Ἴλιον ib. 647. ὕτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίςας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; ib. 779. δόμοισι τοῖς ἐμοῖς ἦλθ' ἀρὰ ib. 997. εἰς κοινὺς λόγυς ἔλθωμεν ib. 1099. Φωκέων ἔλθοι πόλιν ib. 1209. ἔλθ' ἐπίκυρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300. ἦλθον εἰς δόμυς ib. 1400. ἔναντα ἦλθε ib. 1479. κᾄμοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὕ τι φαύλως ἦλθε χθόνα ib. 112. ἐπεὶ πόθυ εἰς τέρψιν ἦλθες ib. 203. δι' ἄςεος κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον ib. 367. ςρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ὕνεκ' ἤλθομεν πέρι ib. 424. ἀσύνετα ἦλθες ib. 573. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες —ἐς μάχην; ib. 601. ὐχ ἑκὼν ἦλθον ib. 633. μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν —ἐλθεῖν ib. 813. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπυ ib. 886. ἐκ τῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν; ib. 936. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργείυ δορός; ib. 1087. ὐκ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. cf. Hip. 1298. Ταρτάρυ ἐλθεῖν εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν ἔλθοι; Med. 174. cf. v. 775. εἰ ἅλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζυς ib. 1083. σώματα εἰς ἥβην ἦλθε τέκνων ib. 1108. ὐδ' ἦλθέ πω σίδηρος Hip. 76. ἦλθον ἄρτι μοι γνώμης ἔσω ib. 510. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς ib. 652. ὕ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ ib. 834. ὅταν φρένας ἔλθῃ ib. 1103. ὐκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. θάνατός μοι παιὰν ἔλθοι ib. 1373. ὡς μή ποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' εἰς τὐμὸν ςόμα ib. 1412. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως ib. 1463. προλιπῦσ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίυς Al. 123. μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακὸν ib. 542. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. ὐκ ἦλθες ἐν δέοντι ib. 820. παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν—ἄλγος ib. 930. μή μοι μείζων ἔλθοις ib. 980. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. ὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν —φάτις; An. 79. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ib. 430. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλυσα ib. 822. συμφοραὶ πᾶσι βροτοῖσιν ἦλθον ib. 853. ὅταν ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν ib. 696. εἰ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1089. cf. v. 1091. Tr. 401. et Dan. 37. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος Sup. 1145. εἰς μεταβολὰς ἦλθον Iph. A. 500. μήτ'—ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. ὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων ib. 842. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν ib. 999. Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044. μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ ib. 1097. ταῦτ' ἦλθον διὰ λόγων ib. 1194. ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῷ; ib. 1237. ἐπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. εἰς τὔνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος ib. 83. ὔτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον ib. 116. ὔτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε πώποτε ib. 354. ἐπεὶ τὰ μητρὸς κακὰ εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. νόςον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης; Tr. 60. ὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες ib. 901. ὐκ εἰς τοσῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ ib. 972. cf. Ion. 374. et El. 918. ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυςυχὴς Tr. 1167. ὃ ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. ὅταν ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς ib. 300. ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ γάνος ib. 381. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας; ib. 1285. ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι Her. 297. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων ib. 310. φρόντις τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. ἐλθεῖν ἐγγὺς δορὸς ib. 815. ὐκ ἐβύλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμὰς ib. 976. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. εἰς τοσῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν ib. 310. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκῦσι τὺς τρόπυς ib. 949. ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγγόνῳ ib. 984. χάρις ἀντὶ χάριτος

ἐλθέτω ib. 1250. ἵν' ἐλθεῖν βȣλόμεσθα τῆς τύχης ib. 1461. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ὡς ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτὲ ib. 389. εἰ γὰρ αἰσίως ἔλθοιμεν ib. 411. ἦλθες εἰς νόθον τι-λέκτρον; ib. 545. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον; ib. 964. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. παρ' οἵαν ἤλθομεν ϛάθμην βίȣ; ib. 1514. ȣδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib. 544. ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην, λέοντί τε ib. 579. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς ᾅδȣ; ib. 610. ἦλθες χρόνῳ ib. 740. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Π. ib. 800. ἦλθεν εἰκὼν ib. 1002. εἰς συναλγȣ̃ντ' ἦλθον ib. 1202. ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων ib. 1390. δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. πρὶν εἰς θεȣ̀ς ἐλθεῖν ib. 313. εἰς ὅπλ' ἔλθω; ib. 377. ἣν ἔλθῃ πύϛις εὐτυχὴς σέθεν ib. 690. πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι ib. 858. ȣκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσȣς Dan. 65. μὴ 'πὶ δȣλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ὀρθῶς τοῖς πράσσȣσιν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Bel. fr. XXI. 4. εἰς ȣράνιον πόλον ἦλθε πάλιν Chry. fr. VII. 11. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 4. εἰ εἰς γάμȣς ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 2. ἐμῇ ἦλθε μητρὶ πρὸς λέχος Ζεὺς Pi. fr. V. 3. ἦλθεν ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ θανάτȣ τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6. ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς ἤλυθε Τανταλίδαις Or. 811. τὰ πανύϛατα εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἤλυθε ib. 1011. 'Αρμονίας εἰς ὑμεναίȣς ἤλυθον ȣρανίδαι Ph. 830. ȣ̃τ' ἂν ἐπ' 'Ιλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν δȣ́λειος An. 301. δι' ἄλσος 'Αρτέμιδος ἤλυθον Iph. A. 186. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον ib. 231. εἰς θόρυβον ἐγὼ ἤλυθον ib. 1349. σοὶ ἤλυθον ἄγγελος Rh. 50. ἤλυθ' ἔχων ϛρατιὰν ib. 263. εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἕκτορος ib. 660. ἐπεὶ ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίȣς Tr. 374. ἤλυθεν ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ἤλυθον ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 167. καίριος ἤλυθες ib. 598. ἐλθὼν εἰς 'Αχαϊκὸν ϛρατὸν Hec. 287. Τροίαθεν ἐλθὼν Or. 357. κακῆς γυναικὸς ἐλθόνθ' ȣ̃νεκ' εἰς Τροίας πέδον ib. 521. ἐλθὼν—πειράσομαι ib. 703. ὥσπερ ȣκ ἐλθὼν ib. 736. εἰ λέγοιμ' ἀϛοῖσιν ἐλθὼν ib. 773. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. ἐλθὼν ἐς οἴκȣς ib. 1220. ἐλθὼν τὴν 'Αθηναίων πόλιν ib. 1648. ἐλθὼν ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς ib. 1661. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. ἐλθόντα σὺν ὅπλοις ib. 514. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς An. 686. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ ib. 1065. εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίονος Sup. 562. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1416. ἐπὶ πλεῖϛον ἐλθόντα Rh. 947. πυκνὰς εἰς Τροίαν ὁδȣ̀ς ἐλθόντα Tr. 236. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. ἐπίκȣρος ἐλθὼν ib. 297. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθȣ ib. 549. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις Her. F. 532. ἐλθὼν ἐς Ἄργος Ar. fr. II. 6. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ἐλθόντ' (i. e. ἐλθόντε) εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244. ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες Med. 628. φίλȣς ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων Iph. T. 902. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες Hel. 298. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης ib. 748. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. ἐλθȣ̃σα Hec. 727. ἐλθȣ̃σα ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήϛρας τάφον Or. 114. κακῶς ἐλθȣ̃σα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. κληδὼν εἰς ϛράτευμ' 'Αχαϊκὸν ἐλθȣ̃σα Tr. 653. παίδων ἐλθȣ̃σ' εἰς ἔρον Ion. 1227. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Fr. inc. XXIV. 2. ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2.

Ἔρως. κἀμὲ τȣ̃δ' ἔρως ἔχει Ph. 625. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' 'Ιάσονος Med. 8. τᾶς ἀπλήϛȣ κοίτας ἔρως ib. 151. ἔρως σ' ἠνάγκασε—ἐκσῶσαι δέμας ib. 530. μέγαν ἔρωτα ib. 698. ἔρως τελεσφόρος παίδων ib. 714. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον ib. 32. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος ib. 39. ȣ̃ τι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν ib. 41. ἐπεί μ' ἔρως

ἔτρωσεν ib. 392. ἔρωτος ἕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. cf. v. 456. ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι ib. 505. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 510. πικρᾶ ἔρωτος ἡττηθήσομαι ib. 727. ἀλγεινὸν ἔρωτα ib. 775. ὁκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1430. ἔρως τις μ' ἐξάγει Al. 1083. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολὼν; Sup. 137. χρημάτων ἔρως ib. 178. ταραχὴ ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται Iph. A. 508. ὃς τᾶς Ἑλένας ἐν—βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης ib. 586. δεινὸς ἔρως ϛρατείας ib. 808. ἔρως ἵππων Rh. 859. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέȣ κόρης Tr. 255. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον Μαινάδος ὑπέϛη ib. 414. ὁκέτ' ἔρως ib. 847. ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιϛὴν ib. 1006. τί εἰς ἔρωτα τȣ̃δε πέπτωκας μέγαν; Bac. 811. πετομένȣ ἔρωτος ἀθλίων γάμων Hel. 674. ἔρωτι παίδων Ion. 67. ἧς (sc. τυραννίδος) λόγχαι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτȣσιν βροτῶν An. fr. XII. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν ejusd. fr. XIII. 1. ἄπιϛον ἔϛ' ἔρως ib. 2. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς ejusd. fr. VII. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ Dan. fr. V. 1. μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ κ. τ. λ. Dic. fr. I. 1. ἔρως ψυχῆς δικαίας, σώφρονός τε κἀγαθῆς ib. 3. ὁκ ἔϛ' ἔρως τοιȣ̃τος ἄλλος Er. fr. VIII. 2. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος Œd. fr. XV. 1. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ib. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἔρως ἄνδρας ȣ̓ μόνȣς ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. νȣθετȣ́μενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. μȣσικὸν ἔρως διδάσκει ejusd. fr. VIII. 2. ἔρως βίȣ Fr. inc. LXXXI. 9. παίδευμα ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. ἔρωτες ὑπὲρ ἄγαν ἐλθόντες ib. 627. τᾷ σοφίᾳ παρέδρȣς πέμπειν ἔρωτας ib. 844. ȣ̓χ ὁσίων ἐρώτων Hip. 764. τȣ̀ς προπότας θιάσȣς ἐρώτων Rh. 362. λωτȣ̃ ἔρωτες Tr. 439. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 403. ἔρωτας ἀσκȣ̃σα Hel. 1109. ἔρωτας μυρίȣς τρέφειν Bel. fr. XV. 6. φίλȣς ἔρωτας Dic. fr. VII. 2. ȣ̓κ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες ib. 4. αἰσχρȣ̀ς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίȣ Rha. fr. II. 1. δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 2. 2) Ἔρως, deus amoris, *Cupido*, Hip. 525. 534. 538. et 1274. Iph. A. 548. Tr. 840. And. fr. VII. 1. Aug. fr. III. 1. et Hip. fr. VI. 3.

Ἐρωτᾶν. ἐρώτα Hec. 238. πότερον ἐρωτᾶν, ἢ κλύειν ἐμȣ̃ θέλεις; Or. 1576. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρῄζω τυχεῖν ib. 390. cf. v. 1637. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὑμᾶς ἐρωτῶ An. 548. μέλλων σ' ἐρωτᾶν Sup. 838. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ib. 1045. ἤν γ' ἐρωτᾷς εἰκότα Iph. A. 1134. ȣ̓κ ἄλλ' ἐρωτῶ ib. 1135. ȣ̓ τȣ̃τ' ἐρωτῶ Iph. T. 501. ἐρωτᾷς ȣ̓ λέγειν ἔχοντά με ib. 659. παρȣ̃σας ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα Ion. 236. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; ib. 266. et 276. τὸν Ἡράκλειον πατέρα—ἐρωτῶ Her. F. 141. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα ib. 1137. ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιϛ' ἀφίξομαι Iph. T. 782. Δίρφην ἐρωτῶν Her. F. 185. ἡμᾶς ἀκȣ̃σαι (sc. χρεὼν) τȣ̀ς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. ȣ̓κ ἂν δυναίμην ἐρωτῆσαι τάδε Sup. 853. ἐλθών σ' ἠρώτησα, πῶς κ. τ. λ. Iph. T. 82. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα ib. 554. ἀπέϛην τȣ̃τ' ἐρωτῆσαι σαφῶς Hel. 543. ȣ̓ πώποτ' ἠρώτησα Phœn. fr. IX. 8. εἰφ', ἃ ἂν ἐρωτήσω σε Iph. A. 1129. ἐρωτᾶσθαι θέλω ib. 1130. ἐρωτηθεὶς Med. 501.

Ἐς, pro εἰς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ἐς τέλος ib. 817. ἐς εὐνὰν ib. 927. ἐς οἴκȣς ib. 932. et 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. Ph. 16. An. 48. 434. et 1171. Iph. A. 1414. Iph. T. 201. Tr. 388. Bac. 841. Cy. 593. Hel. 324. 1089. 1093. 1295. et 1671. et Ion. 915. etc. πατρῷον ἐς οἶκον Hec. 952. ἐς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. Φρυγῶν ἐς αἶαν ib. 1141. ἐς χέρας ib. 1242. Rh. 260. ἐς πάτραν Hec. 1291. Iph. T. 535. ἐς πετρῶν βολὰς Or. 59. ἐς Μυκηναίȣς ib. 101. ἐς εὐνὴν ib. 227. Med. 265. ἐς ὀρθὸν Or. 231. Med. 1166. ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἐς Τροίαν ib. 378. ἐς ἐμὲ ib. 394. Iph. T. 65. σκῆψιν ἐς ποίαν Or. 747. ἐς οἶδμα πόντȣ ib.

992. ἐς φρȣρὰν δόμων ib. 1252. ἐς ἀρκυςάταν μηχανὰν ib. 1422. ἐς κόμας ib. 1469. ἐς Ἀργείȣς ib. 1610. λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. ἐς ταὐτὸν ib. 38. et 1414. Rh. 968. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. ἐχθρȣ̀ς ἐς ἄνδρας ib. 361. ἐς ἀλκὴν ib. 424. Med. 264. Sup. 679. Hel. 986. et 1395. ἐς μάχην Ph. 601. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει ib. 770. ἐς λόγȣς ib. 778. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1017. ἐς ȣ̂δας ib. 1157. ἐς Ἄργος ib. 1373. Iph. A. 1191. Iph. T. 774. Her. 269. Her. F. 1387. et Ar. fr. II. 6. ἐς γαῖαν Ph. 1426. τέθριππα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίȣ ib. 1555. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ib. 173. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 210. ἐς ἄλλην γαῖαν ib. 1024. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποςάντες βίȣ ib. 1039. ἐς ὑμᾶς ib. 1077. ἐς ἀΐδαν ib. 1110. Sup. 1004. ἐς ἅλμαν Med. 1286. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ἐς Ἥρας τέμενος ib. 1379. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυςηρίων Hip. 25. ἐς τρὶς ib. 46. ἐς φάος ib. 714. Al. 1079. ἐς ἔννοιαν Hip. 1027. πρȣ̂πτον ἐς ᾅδην ςείχω ib. 1366. ἐς τόδ' ἡμέρας Al. 9. ἐς γῆρας ib. 53. ἐς κοίτην ib. 186. νεκύων ἐς αὐλὰν ib. 261. ἐς δόμȣς ib. 544. νεανίας λόγȣς ῥίπτων ἐς ἡμᾶς ib. 683. ἐς Ἀδμήτȣ δόμȣς ib. 751. ἐς τήνδ' ἑςίαν ib. 753. ἐς τάφον ib. 831. τύμβȣ τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμȣς ib. 928. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. ἐς Πυθὼ An. 52. ἐς τὸ λοιπὸν ib. 55. Ἰδαίαν ἐς νάπαν ib. 274. ἐς ἐσθλȣ̀ς ib. 1281. ἐς ἄλλον Sup. 483. ἐς παραιβάτας ib. 679. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. ἐς οἰκέτας ib. 870. ἐς πολίτας ib. 871. ἐς Ἀργείαν χθόνα ib. 1184. Tr. 875. ἐς γαίας μυχȣ̀ς Sup. 1205. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ἐς ἔριν ib. 319. Iph. T. 1149. ἐς Αὖλιν Iph. A. 350. Iph. T. 818. ἐς κοινὸν Iph. A. 408. ἐς Τροίας πέργαμα ib. 589. ἐς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. ἐς ἄλλα δώματα ib. 670. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον ib. 755. ἐς ἀλλήλας ib. 790. ἐς ἀνθρώπȣς ib. 799. ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισε ib. 961. ἐς τίνα; sc. θόρυβον ib. 1349. ἐς ἄρκυν Iph. T. 77. ἐς Ἑλλάδ' ἱππιόν τ' Ἄργος ib. 700. δοκῶν ἐς ἡμᾶς φάσγανον βαλεῖν ib. 785. πατρίδ' ἐς Ἀργείαν ib. 879. ἐς δίκην ib. 961. ἐς ἁγνὸν Φοίβȣ πέδον ib. 972. ἐς Ἑλλάδα ib. 1068. et Hel. 1627. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. ἐς ὄλυμπον ib. 1269. ὡς μὴ μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ἐς δαῖτα ib. 325. et Ion. 1168. ἐς οἶκον Rh. 369. ἐς αὔριον ib. 600. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. ἐς εὐύδρȣ πατρὸς δίνας ib. 927. ἐς τάνδ' ἄταν Tr. 137. ἐς Ἀργείων ςρατὸν ib. 342. ἐς ᾅδȣ ib. 442. et 445. σὰς ἐς ὠλένας ib. 1142. ἐς τὴν Κύπριν Bac. 315. ἐς τὸν Βρόμιον ib. 375. ἐς τὸν τύραννον ib. 775. ἐς Ἕλληνας ib. 778. ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ib. 984. ἐς ὀρθὸν αἰθέρα ib. 1071. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἐς ἅλμην ib. 165. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίȣ γνώμην ib. 347. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. ἐς ἐμὴν πάτραν ib. 699. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ἐς κίνδυνον ib. 149. ἐς ἀμβολὰς ib. 271. et Hel. 1313. ἔχω προθυμίαν τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς Her. 412. ἐς ἔργον ib. 672. ἐς ἥβην ὡραίων γάμων Hel. 12. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν ib. 42. ἐς οἶκον Πρωτέως ib. 46. ἐς Ἴλιον ib. 58. ἐς κέλευθα ἀςέρων ib. 350. δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. πατέρ' ἐς ȣ̓ρανὸν ib. 619. πικρὰς ἐς ἀρχὰς ib. 667. ἐς ἁρπαγὰς ib. 910. πελαγίȣς ἐς ἀγκάλας ib. 1068. et 1452. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. ἐς οἶδμα ib. 1282. 1604. et 1611. νάρθηκας ἐς ἱερȣ̀ς ib. 1377. ἐς οἶδμα πόντιον ib. 1412. ἐς ὀρόφȣς Φοίβȣ Ion. 89. ἐς παῖδα τὸν σὸν ib. 412. ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ἐς δάμαρτα σὴν ib. 614. ἐς ȣ̂ς ib. 696. et 1521. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. σκηνὰς ἐς ἱερὰς ib. 806. ἐς τί δόξης; ib. 964. ἐς αὐλȣ̀ς ib. 1177. ἐς κρατῆρα καινὸν eod. vers. ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. εὐπτέρȣς ἐς αὐχένας ib. 1200. ἐς πόλιν Ἀθηνῶν ib. 1269. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400. ἐς ἀγκάλας ib. 1598. et Her. F. 1362. ἐς ᾅδȣ Her. F. 24. et Eu. fr. III. 1. ἐς ὄρφναν Her. F. 352. ἑσπέριον ἐς αὐ-

λὰν ib. 395. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀΐδαν ib. 427. ἐς ȣρανὸν ib. 498. ἐς φάος μολὼν ib. 524. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; ib. 552. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίȣ ib. 660. ἐς εὐνὰς Νύμφας ib. 800. ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν ib. 812. ἐς ἐμβολὴν ib. 869. ἐς Οὔλυμπον ib. 872. μέσον ἐς ἀνδρῶνα ib. 954. κλινθεὶς ἐς ȣ̓̃δας ib. 956. ἐς τίνα ϛεναγμὸν, ἢ γόον; ib. 1025. ἐς ἄλλην τιν' ὁρμήσω πόλιν; ib. 1286. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. Φωκέων ἐς αἶαν ib. 1287. ἐς ὄγκον τύχης Alcmæon. fr. II. 2. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. ἐς τέλος ejusd. fr. XVIII. 3. ἐς εὐνὴν ejusd. fr. XXX. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. 2) ἔς τε, *usque dum, donec.* ἔς τ' ἂν ἔκδημος χθονὸς Hip. 659. ἔς τ' ἂν αἰὼν ὀυμὸς ἀντέχῃ Al. 338. ἔς τ' ἂν—ἔλθω An. 1267. ἔς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 623.

Ἐσαιεὶ Or. 828.

Ἐσακοντίζειν. αἵματος ἀπορροαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον Hel. 1604.

Ἐσαῦθις Sup. 551.

Ἐσαύριον Rh. 96.

Ἐσείδειν. ὄψιν, ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σὲ Hec. 705. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. ὡς ἐσεῖδε κόσμον Med. 1156. ἥτις πόσιν—θανόντ' ἐσεῖδον An. 9. ὡς ἐσεῖδες μαϛὸν ib. 630. πικρȣ̀ς ἐσεῖδες γάμȣς Sup. 833. ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα Iph. A. 490. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη ib. 640. cf. Bac. 609. et Her. F. 524. ὡς ἐσεῖδεν ἐπὶ σφαγὰς ϛείχȣσαν—κόρην Iph. A. 1547. ὡς ἐσείδομεν πρȣ̀ργȣ πεσόντα Iph. T. 308. ὡς ἐσείδομεν δόλια τεχνήματα ib. 1354. ὡς ἐσεῖδε (sc. τὸ πῦρ) Bac. 624. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 235. τὰ μάντεωκ ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐϛὶ Hel. 751. ὄϊν σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. πȣ̃ ποτε θείαν Ἑλένȣ ψυχὰν—ἐσίδω; Hec. 88. ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμι—διακναιομένȣς Med. 163. μὴ 'σίδῃ νεκρὸν El. 961. ἐσιδὼν Iph. T. 334. ματρὸς μαϛὸν ἐσιδὼν Or. 839. ὦ ϛυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν Rh. 734. χρονίαν σ' ἐσιδὼν El. 1308. ἐσιδȣ̃σ' οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι ib. 1122.

Ἐσέρχεσθαι. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα Cy. 381. ἄκȣε, ὧν μ' ἐσῆλθεν Ion. 1539. cf. Her. F. 302. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; Her. F. 552. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τὰ κακῶς οἴκȣς ἐσελθόντα Er. fr. II. 13.

Ἔσθημα. βαρβάροις ἐσθήμασι Tr. 991.

Ἐσθής. ἐκ δ' ἐλȣ̃σα κεδρίνων δόμων ἐσθῆτα Al. 159. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας ἐσθῆτα λήψῃ ib. 1299. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον ib. 1313. χρειοῖ ἐσθῆτος Her. F. 52. ȣ̓̃τ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες Hel. 428. 2) inde particip. ἠσθημένος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555.

Ἐσθίειν. τὸν τυρὸν ἤσθιον Cy. 232.

Ἐσθλός. ἐσθλὸς ἀνὴρ Hec. 307. τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν ib. 327. ὁ ἐσθλὸς, ἐσθλὸς ib. 597. ἐσθλȣ̃ ἀνδρὸς ib. 844. ἐσθλȣ̃ πατρὸς Med. 406. et Her. 116. 236. et 299. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίϛαμαι Hip. 1254. ἀνδρὸς ἐσθλȣ̃ παῖδα An. 873. ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν Iph. A. 625. ὁ γάμος ȣ̓κ ἐσθλὸς ὢν Iph. T. 819. ἐσθλὸς ἐσθλȣ̃ παῖ Rh. 388. ὦ μῆτερ ἐσθλȣ̃ παιδὸς Her. 642. ὁ ἐσθλὸς Ἰόλεως ib. 936. ὅστις ἐσθλὸς ᾖ Ion. 856. ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν ib. 977. ἐσθλȣ̃ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. τὸν ἐσθλὸν ὄντα ib. 1319. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελȣ̃ντας Her. F. 1335. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλȣ̃ Æg. fr. VI. δȣ̃λον ἐσθλὸν Melan. fr. VI. 1. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. λόγος ἐσθλὸς Fr. inc. LIX. 2. ἀνδρὸς ἐσθλȣ̃ καὶ φίλȣ παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2. ψήφη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς Fr. inc. B. 42. ἐσθλῶν γενέσθαι Hec. 380. ὅταν αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ Hip. 411. ἐς ἐσθλȣ̀ς An. 1281. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις Iph. A. 609. παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν Her. 202. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν ib. 300. ἐξ ἐσθλῶν φὺς ib. 326. ἐσθλῶν κακίȣς ἐνίοτ' εὐτυχέϛεροι Hel. 1229. πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ȣ̓̃σα Ion. 620. ἐσθλȣ̀ς μισεῖ ib. 628. μάντεσιν ἐσθλοῖς ib.

1190. *εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων* ib. 1621. *τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν* El. 1085. *ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα* Alcmæon. fr. VIII. 2. cf. Antiop. fr. XVIII. 2. *ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων* And. fr. XII. 2. *ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν* Ar. fr. XIII. *ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἔκγονον* Meleag. fr. X. 3. *ὅτ' οὐδὲν ἄεθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν* Sis. fr. I. 3. *ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν* Tel. fr. XI. 2. *ἐσθλῶν νεανιῶν* Tem. fr. VI. 2. *ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν* Fr. inc. XLI. 2. *ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι* Fr. inc. CXVII. 2. *μετὰ—ἐσθλῶν τῶν φίλων* Fr. inc. CLII. 7. *δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται* Hip. 432. *ἐσθλῆς γυναικὸς* Al. 198. cf. v. 420. 618. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Inus fr. VII. 5. Melan. fr. VII. 2. Meleag. fr. XII. 2. Fr. inc. XLVIII. 2. XLIX. 3. et L. 2. *ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς* An. 624. *τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ* Hip. fr. XVIII. 6. *ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσι* Al. 1158. *φήμας ἐσθλὰς* Hel. 1298. *δίδαξιν ἐσθλοῦ* Hec. 601. *ἐσθλὸν σαφὲς αἰεὶ* Iph. A. 560. *τόδ' ἐσθλὸν πατρὸς* Tr. 739. *κακῷ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται* Ion. 1017. *ἐσθλόν τι δράσας* Her. F. 187. *ἐσθλόν τι μηνύσειας* El. 620. *ἐν κήδει ὢν ἐσθλῷ* Antig. fr. VIII. 3. *πεφύκαμεν εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται* Med. 408. *ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα* Hip. 331. *ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων* An. 773. *ξύνισμεν πάνθ'—ἐσθλὰ* Sup. 1176. *ἐσθλῶν κυρήσεις* Iph. A. 1035. *ἀκέσεται ἐσθλὰ* Her. 999. *ἐσθλῶν ἀμοιβὰς* Hel. 158. *οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ* Æol. fr. VI. 3. *οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι* Antig. fr. fin. *κειμήλι' ἐσθλὰ* Er. fr. II. 4. *φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς* Phœn. fr. II. 2.

Ἐσιέναι (ab εἶμι). *τίνος ξένων δόμους ἔσειμι;* Hip. 1067. *μ' ἐσῄει δεῖμα* Or. 1668. *ἐμοὶ ἄλγος οὐ μικρὸν ἐσῄει φρένα* Iph. A. 1580. *εἰς θαῦμ' ἐσῄει* Dan. 36.

Ἑσμός. *γάλακτος ἑσμοὺς εἶχον* Bac. 709.

Ἔσοδος. *ἐσόδους Φοίβου* Ion. 104.

Ἐσοικίζειν. *εἰ παρ' εὐγενοῦς μητρὸς—ἐσῴκισ' οἴκους* Ion. 841.

Ἐσόπτεσθαι. *μ' ἐσόψει χειρὸς ἀναρπασὰν σᾶς* Hec. 206. *ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται* El. 635.

Ἐσορᾷν. *ἐσορῶ μελέτῃ κατατρυχομένους* Med. 1099. *οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ* Sup. 54. *τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε;* ib. 808. *θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Καπανέως* ib. 980. *ὑπὸ γνώμας ἐσορᾷν τὸ δέον* Iph. A. 565. *ἐσορᾷς τάδε;* Bac. 550. *ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ δεινὰ* Hel. 1154. *ἐσορῶ τούσδε,* κ. τ. λ. Her. F. 442. *ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει* ib. 811.

Ἑσπέρα. *ἡ πρὸς ἑσπέραν φέρει* Or. 1260. *οὐχ ἑσπέρας φασὶ* Fr. inc. CXCI. 1.

Ἑσπερίδες. *Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν* Hip. 742.

Ἑσπέριος. *ἀστέρας ἑσπερίους* Ion. 798. *ἑσπέριον ἐς αὐλὰν* Her. F. 395.

Ἕσπερος. *τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον* Or. 1002. *λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος* Ion. 1149. *τὰ ἕσπερα νῶτα* El. 731.

Ἕσπεσθαι, i. q. ἕπεσθαι. *ἔκκριτοι νεανίαι—ἕσποντο* Hec. 527. *σὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην* Med. 1143. *ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ* Iph. A. 457. *τί φρονοῦσα—ἅμ' ἑσπόμην;* Tr. 946.

Ἐσσαιεὶ, pro εἰσαεί. *χάριν τὰν ἐσσαιεὶ* Sup. 374.

Ἐσσύεσθαι. *ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς κοίταν* Hec. 1082.

Ἑστία. *πατρῷα ἑστία* Hec. 22. cf. Med. 681. et Al. 741. *ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι* Hec. 353. *σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν* ib. 1216. *κύκλῳ εἱληθεῖσαν κακοῖς ἑστίαν* Or. 359. *ἕδραν παλαιᾶς ἑστίας* ib. 1442. *μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς* Med. 397. *τυράννων ἑστίαν ᾐκισμένη* ib. 1130. *στᾶσα πρόσθεν ἑστίας* Al. 160. *πρὸς ἄλλην ἑστίαν* ib. 541. cf. v. 548. *πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς* ib. 592. *τοῦδ' οὔπω ξένου κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην* ib. 753. *πρὸς σὴν ἑστίαν πορεύεται* ib. 1010. *Πριάμου τύραννον ἑστίαν* An. 3. *δώμαθ' ἑστίας λιπὼν* ib. 594. *Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν* ib. 1068. *αὐτόριζον ἑστίαν χθονὸς* Rh. 288. *τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν* ib. 718. *πατρῷον θάλαμον ἑστίας* Tr. 1111. *Πηλέως ἐφ' ἑστίαν* ib. 1138. *τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν* Hel.

239. μεσόμφαλος ἑςία Ion. 462. πρόπυλα ἑςίας ἐμῆς Her. F. 523. cf. v. 554. πρόσειπε ἑςίαν ib. 599. πρὸς ἁγνοῖς ἑςίας βάθροις ib. 715. ποτὶ θῆσσαν ἑςίαν El. 205. ἑςίαν σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλῦσιν Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ Κυκλωπίδες ἑςίαι Iph. T. 844. πολλῶν κἄλλων ἑςίας ἀφιγμένων Her. 145.

Ἑςίαμα. τὰ Ταντάλυ θεοῖσιν ἑςιάματα Iph. T. 387.

Ἑςιᾷν. ἐν δόμοισιν ἑςιῶ ξένον Al. 768. ἑςιᾷ γάμυς Her. F. 483. ἑςιᾷ λαμπρότερον Epist. V.

Ἑςιῦσθαι. δῶμα ἑςιῦται Ion. 1464.

Ἑςιῦχος. ἑςιῦχον αὐλὰν An. 282. Δήμητερ ἑςιῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

Ἐσύςερον Iph. A. 720.

Ἐσφέρειν.—λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι Hel. 670.

Ἐσχάρα. βωμῦ δεξίμηλον ἐσχάραν An. 1139. Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. πλατείας ἐσχάρας ἔπι Cy. 383. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἀπ' ἐσχάρας ib. 128. Ζηνὸς ἐσχάραν λιπὼν ib. 342. πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς Her. F. 922. ἀμφὶ ἐσχάρας El. 801. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. Λοξίυ ἐπ' ἐσχάρας ib. 291. θεῶν ἐπ' ἐσχάραις Al. 117. ἐσχάραις ἐφέςαμεν An. 1103. πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. σεμναῖσι Δηῦς ἐσχάραις ib. 290. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Plis. fr. III.

Ἔσχατος. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα Or. 1222. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν Med. 540. Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὅροισι Iph. T. 1450. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Fr. inc. CI. πλάταισιν ἐσχάταισι Iph. A. 292. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τῦσχατον Or. 447. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 373. κακῶν εἰς τῦσχατον πεσόντες Her. 305. cf. Hel. 517. et Ion. 836. τὸ ἔσχατον τῦτο Hel. 294. τὸ ἔσχατον τῦτο θαυμαςὸν Peliad. fr. V. 1. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. λιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27. Ἀλκάθυ ἐπ' ἐσχάτοις Her. 279.

Ἔσω. ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. ἔσω δόμων ib. 1038. Or. 1524. Ph. 308. Her. 584. El. 360. et Melan. fr. XX. 7. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 42. ἔςιν ἔσω ib. 60. δωμάτων ἔσω ib. 301. Med. 1019. Hip. 1155. An. 818. Iph. A. 440. et 854. et Her. F. 747. πυλῶν ἔσω Or. 864. et Rh. 603. λόγυς πέμψασ' ἔσω Or. 1221. ἔσω ςείχοντες ib. 1222. et Iph. T. 470. ἔσω μολόντες Or. 1408. Cy. 627. et Her. F. 333. δόμων ἔσω Or. 1572. Ph. 1630. Bac. 628. et 638. Cy. 129. et El. 689. τειχέων ἔσω Ph. 269. Bac. 1143. et 1221. δικτύων ἔσω Ph. 270. ἐπ' ἀμφιπύλυ ἔσω μελάθρυ Med. 134. ὐρανῦ ἔσω Hip. 2. γνώμης ἔσω ib. 510. ἔςειχον ἔσω Al. 919. πέμπυσί μ' ἔσω ib. 927. πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἔσω πέτρας Cy. 194. ἀρκύων μολεῖν ἔσω ib. 195. ἄντρων ἔσω ib. 374. ἔσω βλεφάρων ib. 483. ἔσω πέπλων Hel. 250. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω ib. 361. ἔσω πάρειμι ib. 458. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. πνευμόνων ἔσω ib. 767. ματέρος ἔσω δέρας El. 1223.

Ἔσωθε Her. 42.

Ἔσωθεν. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567. ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς Iph. T. 41. Συμπληγάδων ἔσωθεν ib. 1389. δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων Cy. 514. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.

Ἑταίρα. χλιδανῆς ἑταίρας βόςρυχον Cy. 498.

Ἑταιρία. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ; Or. 1072. ἑταιρίαν σέβων ib. 1079.

Ἑταῖρος. ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότυ παρόνθ' ὁρῶν Al. 779. κτᾶσθ' ἑταίρυς Or. 802. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλυς ἑταίρυς Cy. 377. cf. v. 397. 408. 547. et 691. πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο Hel. 605. τοῖς αὐτόθι ἑταίροις Epist. V.

Ἔτειος. ἔτειον δασμὸν φέρειν Rh. 435.

Ἐτεοκλῆς, filius Œdipi, Ph. 56. etc. Sup. 401. et 739. Voc. Ἐτεόκλεες Ph. 532. et 705.

Ἐτέοκλος, *nom. propr. viri*, Sup. 872. et 1037.

Ἕτερος. τίνα οἶκον ἄλλον ἕτερον Or. 346. ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον—πιτνεῖ ib. 1537. τοῖνδ' ἐλῦ δυοῖν πότμοιν

τὸν ἕτερον Ph. 959. εὐγενετᾶν ἕτερος ib. 1514. ἕτερον, ἕτερον αἰῶνα—οἰκήσομεν Iph. A. 1506. sq. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 903. μάντιν ἐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. ἐκ ἂν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ἐξ ἑτέρων μύθων Med. 654. συμφορὰ ἑτέρες ἑτέρα πιέζει Al. 896. πολλὲς ἔτλην χἀτέρες ἄλλες πόνες Sup. 573. ἕτεροι σε πλέον ἐ μέλονται Her. 354. ἐ δόμων γ' ἑτέρες ἄρχοντας—ἀνέχοιτ' ἂν Ion. 1069. τηρεῖν ἑτέρες Fr. inc. LXXVI. 1. πρὸς ἑτέρες ἐπιεικεῖς τε, κ. τ. λ. Epist. IV. πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν Her. 363. τίνα ἑτέραν μόλω πόλιν; El. 1194. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα Ph. 838. ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. ἑτέρῳ λέχει An. 489. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ—ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 2. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα Or. 977. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις Med. 640. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις Ion. 480. ἢ 'τερα φράσω; Fr. inc. CXCVII.

Ἔτης. φωτὶ ἐκ ἔτῃ πρέπων fr. inc. CCXX.

Ἐτήσιος. πένθος ἐτήσιον Al. 337.

Ἐτήτυμος. ἐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος Or. 1667. ἐτήτυμον ςόμα Iph. T. 1085. εἰ λέγεις ἐτήτυμα Ion. 1488. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω Dan. 60.

Ἐτητύμως. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμως Al. 1127. ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα Her. 997.

Ἔτι. κἄτι (i. e. καὶ ἔτι) μᾶλλον, ἢ λέγω Hec. 667. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ποῖ τις ἐν ἔτ' ἂν φύγοι; ib. 597. πιθανὸς ἔτ' αὐτὲς περιβαλεῖν κακῷ τινι ib. 904. τί ἔτ' αἰδεμαι; ib. 1048. ἀνὴρ ὅδ' ἐκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. et sic porro.

Ἑτοιμάζειν. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. ἑτοίμαζε, scil. βελὴν Her. 473. δάκρυα ἑτοιμάζεσι Sup. 454. σφάγια ἡτοιμασμένα Her. 400.

Ἕτοιμος. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἑτοιμός εἰμι Hec. 302. cf. v. 985. et Ph. 487. θνήσκειν ἕτοιμος Ph. 976. ἕτοιμος ἀφθόνῳ δεναι χερὶ Med. 612. κόσμος γ' ἕτοιμος Al. 147. ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον Rh. 959. ἥκω ἕτοιμος Bac. 180. ἑτοιμός εἰμι—λόγῳ θανεῖν Hel. 1058. ἕτοιμοι El. 796. γάμες ἑτοίμες Hel. 1402. αὐτὴ θνήσκειν ἑτοίμα Her. 503. τὸ ἕτοιμόν ἐςιν Or. 1106. μὴ θανεῖν ἕτοιμον ᾖ Her. F. 86. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδε τάδε ib. 453. τάδ' ἕτοιμα Al. 256. ἕτοιμ', ἃ βέλει, τὰ 'π' ἐμε Tr. 74. ἕτοιμά σοι ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ Cy. 356. cf. v. 395.

Ἔτος. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444. μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. ἑπτὰ καρπίμες ἐτῶν κύκλες Hel. 111. δέκα διελθέσας ἔτη ib. 113. vid. etiam v. 782.

Ἔτυμος. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. εἰ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἅδε μοι Hel. 357. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818.

Ἐτύμως Or. 1357.

Εὖ. πράσσεις κακῶς, ὅσον περ εὖ ποτε Hec. 57. δρᾷς ἐδὲν ἡμᾶς εὖ ib. 253. v. etiam δρᾷν. εὖ πράξειν ib. 283. Plura vid. in πράσσειν. τὸν εὖ λέγοντα ib. 300. v. etiam λέγειν. εὖ ςάχυν φέρει ib. 593. τετο ἤν τις εὖ μάθοι ib. 601. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐςὶν ib. 731. γένοιτο δ' εὖ πως ib. 902. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἄκεσον, ὡς εὖ ib. 1137. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν· εὖ δὲ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν ib. 1291. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. Plura hujus dictionis exempla vid. in φρονεῖν. εὖ γ' εἶπας Or. 386. et sæpius ὡς ἐκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργαςαι τάδε ib. 599. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. κατθανόντοιν εὖ περίςειλον δέμας ib. 1066. εὖ τελεῖται ib. 1670. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. εὖ πως ςρόφιγξιν ἔνδοθεν κεκλεμέναι ib. 1133. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆςο ib. 1475. εὖ ἔςαι Med. 89. εὖ ἐποίησας μολὼν ib. 472. εὖ τεσδ' ἐκόσμησας λόγες ib. 576. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν ib. 582. εὖ τόδ' ἴσθι ib. 593. τοῖσι βελεύσασιν εὖ ib. 874. cf. Hip. 89. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι Med. 926

κατθανȣ̃σαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν ib. 1034. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφȣ ib. 477. εὖ οἰκȣμένας πόλεις ib. 486. σύ γ' εὖ με νȣθέτει ib. 724. εὖ σοι γένοιτο Al. 630. ὀθνείȣ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρȣ̃ ib. 813. Plura v. in πάσχειν. εὖ δοίης ib. 1007. ȣ̓κ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. θεοί σοι δοῖεν εὖ An. 751. εὖ μ' ὑπηγάγȣ ib. 907. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας ib. 951. ὅστις εὖ βȣλεύεται ib. 1281. εὖ νόσον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ ib. 778. παῖδας ευ παιδεύετε ib. 917. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτȣ̀ς Iph. A. 66. γνȣ̀ς πρόσθεν ȣ̓κ εὖ ib. 388. θεȣ̃ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. τὸ σὸν εὖ πέρα δίκης ἔσται ib. 396. εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη ib. 990. ὡς εὖ πυνθάνῃ τάφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. κἀμοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' ȣ̓́τω γίγνεται ib. 580. τὸ σαυτȣ̃ θέμενος εὖ ib. 1003. cf. Bac. 49. et Her. F. 605. et 938. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. εὖ σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν ib. 216. ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες ib. 317. εὖ παραινεῖς ib. 339. εὖ εἴη τυχεῖν ib. 594. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον Tr. 335. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη ib. 732. εὖ τȣ̃τ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475. ταῦτ' ȣ̓̃ν παρωχέτευσας εὖ ib. 479. εὖ καταστῆσαι τάδε ib. 801. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον; ib. 213. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν ib. 236. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 694. τὸν εὖ διϊαύοντα ib. 1049. εὖ τόδ' αἰσθάνῃ ib. 1312. εὖ τεθραμμένη El. 65. εὖ δραστέον ib. 262. τὰς πόλεις οἰκȣ̃σιν εὖ ib. 386. εὖ μεμαντεῦσθαι ib. 981. ȣ̓ γάρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ ib. 1068. τὰ εὖ πίπτοντα ib. 1100. μεγάλα βȣλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. εὖ φέρειν συμφορὰς Alcmen. fr. X. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκȣ̃νται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Antiop. fr. XII. 1. 2. εὖ βίον κεκτημένος ejusd. fr. XXIX. 1. μηδέν' εὖ πριεῖν βροτῶν ejusd. fr. XL. 3. ὡς εὖ μεταλλάσσȣσιν, sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. εὖ ζῆν Aut. fr. III. 3. παλαίσας εὖ ib. 16. τȣ̃ εὖ τητώμενος Bel. fr. XVI. 16. ȣ̓ρανὸν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15. etc.

Εὐάγγελος. μητρὶ εὐάγγελοι γένοισθε Med. 975. ἐξ εὐαγγέλȣ φήμης Ph. 1223. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλȣ Med. 1010.

Εὐαγής. πύργον εὐαγῆ Sup. 652. χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ Bac. 661.

Εὐάγκαλος. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1.

Εὐάδνη, uxor Capanei, Sup. 985.

Εὐάζειν. εὐάζω μέλεσι βαρβάροις Bac. 1033. ὃς εὐάζει βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 493. τὸν βάκχιον εὐαζομένα θεὸν Bac. 67.

Εὐαής. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1520.

Εὐαίων. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.

Εὐάλιος. ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίȣ Hip. 129. εὐάλιον πῦρ Iph. T. 1139.

Εὐαμερία, dor. pro εὐημ. ἕξεις εὐαμερίαν El. 197.

Εὐᾶν, *partic. lætæ exclamationis*, Tr. 326.

Εὐανδρία. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 913. ȣ̓κ ἔστ' ἀκριβὲς ȣ̓δὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367. cf. Alex. fr. XV. 1.

Εὔανδρος. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229.

Εὐανορία. εὐανορίᾳ θεῶν Her. F. 407.

Εὐάρμοστος. εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις El. 702.

Εὔασμα. εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε ib. 151.

Εὐάχητος, dor. pro εὐήχ. εὐάχητον—ἐπὶ πόντον Hip. 1272. ὕμνȣς εὐαχήτȣς Ion. 884.

Εὔβοια. πρὸς τὰν καλπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. ἀπ' Εὐβοίας μολὼν Her. F. 32.

Εὐβοΐς. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιπȣ̃σαι El. 442.

Εὔβοτος. βȣσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Εὐβȣλία. τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβȣλίᾳ Ph. 728. φρενῶν εὐβȣλίᾳ ib. 753. et Sup. 1062. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβȣλίας Sup. 161. μετετέθην εὐβȣλίᾳ Iph. A. 388.

Εὔβυλος ἀνὴρ Rh. 105.
Εὐγαθής. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792.
Εὐγάθητος. θῦμ' ἐκ εὐγάθητον Iph. T. 212.
Εὐγένεια. τῆς εὐγενείας τὔνομα Hec. 381. μέγα ἡ 'ὐγένειά σε Or. 782. εὐγένεια ὐδέν σ' ἐπωφέλησεν ib. 952. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει ib. 1062. ὐδ' ἡ 'ὐγένειά σ' ηρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. ἐμῶν εὐγένεια παίδων Tr. 583. ἡ τῦ πατρός σ' εὐγένει' ἀποκτενεῖ ib. 737. προκαλὐμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308. ἔνθεν ἡ 'ὐγένει' ἀπόλλυται El. 38. πλῦτον, ἢ 'ὐγένειαν, εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. κρεῖσσον τῆς εὐγενείας τὸ καλῶς πράσσειν Æg. fr. VII. 1. τὴν εὐγένειαν μή μοι λέγε Æol. fr. XIII. 1. ὐδὲν ἡὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 1. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια ib. 9. ὐκ ἔϛιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. τὴν εὐγένειαν τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 1. ὐδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 2. εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. τὴν εὐγένειαν αἰνῦσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 696.
Εὐγενέτης. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν ἕτερος Ph. 1514. ἀλκᾶς ὐ σπάνις εὐγενέταις An. 772. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν 'Ερεχθειδᾶν Ion. 1060.
Εὐγενής. εὐγενὴς ἀπ' εὐγενῦς γήμας Or. 1676. πένης ὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πατρὸς εὐγενῦς Al. 333. Her. 410. τὸν εὐγενῆ παῖδα An. 566. εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. τὸν εὐγενῆ πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν Iph. T. 273. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. εὐγενὴς ἀν' Ἑλλάδα Her. 325. ἐκ κρατὸς εὐγενῦς Hel. 1203. εἰ πέφυκεν εὐγενὴς Ion. 240. cf. v. 291. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν ib. 392. εἰς εὐγενῆ δόμον ib. 1540. ὁυμὸς εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. ἐξ εὐγενῦς πατρὸς ib. 843. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν ib. 1227. ἀνδρὸς εὐγενῦς El. 528. et Peliad. fr. VI. 4. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. εὐγενὴς ἀνὴρ ϛρατηγῶν Ar. fr. XI. 1. cf. ejusd. fr. XXII. 3. et Dic. fr. X. 2. ἐπίϛαμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. πατρὸς εὐγενῦς ἄπο Tem. fr. XIII. 1. τὺς εὐγενεῖς ὐ ϛυγῦσι δαίμονες Hel. 1694. οἱ εὐγενεῖς κάμνυσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 292. τοῖς ἤθεσιν τὺς εὐγενεῖς (sc. κρινεῖτε); El. 385. εἴπερ εἰσὶν εὐγενεῖς ib. 406. v. etiam v. 550. et 551. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Inus fr. XI. 1. οἱ εὐγενεῖς βροτῶν Fr. fal. cit. V. 1. εὐγενὴς δάμαρ Hip. 26. ἀπ' εὐγενῦς ῥίζης Iph. T. 609. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 10. εὐγενῆ δέρην ib. 135. εὐγενῆ παρηΐδα Ion. 242. παρ' εὐγενῦς μητρὸς ib. 839. παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι Hip. 710. τὸ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς ὐκ ἂν προδοίην Ph. 1617. πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων Med. 1072. τὸ εὐγενὲς τῶν φρενῶν Hip. 1390. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὦ—Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον ib. 1139. τὸ εὐγενὲς εἰς δῦλον ἥκει Tr. 610. σφαγαὶ ἔχυσιν εὐγενές τι Hel. 308. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. τῦτο τό τ' εὐγενὲς —δίδωσι Er. fr. II. 14. τὸ εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 1. λῆμα εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. εὐγενῆ τέκνα An. 614. Cy. 586. et Antiop. fr. XVIII. 2. ὅδ' αὖ λόγος σοὶ τῦ πρὶν εὐγενέϛερος Her. 553. τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεϛέρυς Melan. fr. XIV. 4. οἶκον εὐγενέϛατον Ion. 1562. τῶν εὐγενεϛάτων ἐν Πέλλῃ Epist. I. εὐγενεϛάτης γνώμης Hel. 1702.
Εὐγενῶς. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς Tr. 722. κατθανύμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.
Εὔγλωσσος. ἧσσον εὐγλώσσυ φέρει Alex. fr. III. 3. τὸ Νεϛόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.
Εὐγνωμόνως Phry. fr. V. 7.
Εὔγνωϛος. τὰ πρὶν ὐκ εὔγνωϛα συμβαλῦσ' ἔχω Or. 1394.
Εὔγομφος. εὐγόμφυς πύλας Iph. T. 1286.
Εὐγώνιος. μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Εὐδαιμονεῖν. τοῦτο οὐκ εὐδαιμονῶ Or. 540. εὐδαιμονοίης Ph. 1093. Hip. 105. et Al. 1140. εὐδαιμονοίην Med. 565. εὐδαιμονοῖτον ib. 1073. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. εὐδαιμονεῖν με Sup. 3. πόλλ' εὐδαιμονεῖ ib. 577. ὥστε σε—θύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν Iph. T. 543. εὐδαιμονοῖτ' ἂν Bac. 1341. Διὸς οὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα Hel. 222. ὡς—μένων εὐδαιμονῇς Hel. 1456. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1457. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. οὐ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εὐδαιμονεῖ τε, κ' αὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ Antiop. fr. XXV. 3. οὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ Aug. fr. VI. 3. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ St. fr. I. 1. εὐδαιμονῶν πάρος Sup. 166. εὐδαιμονοῦντας An. 1250. et Sup. 225. τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχα στρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν Sup. 270. εὐδαιμονήσει οὐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. εὐδαιμονήσεις El. 1291.

Εὐδαιμονία. ἵν' ἄξει χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς Hip. 751. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας Sup. 997. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 572. τοπρόσθε τῆς εὐδαιμονίας Hel. 959. σεβίζω σε μεγάλης εὐδαιμονίας El. 995. πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ὑπερβαλλούσας εὐδαιμονίας Ion. 473.

Εὐδαιμονίζειν. εὐδαιμονίζω An. 322. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν Tr. 268.

Εὐδαιμόνως Or. 600.

Εὐδαίμων. εὐδαίμων ἔφυ Or. 1606. ὁ ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ ib. 1659. εὐδαίμων βίος Med. 598. θνητῶν οὐδεὶς ἐστιν εὐδαίμων ἀνὴρ ib. 1228. cf. v. 1230. ἄνδρα εὐδαίμονα Al. 656. θνητῶν οὐδεὶς εὐδαίμων Iph. A. 162. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ib. 1224. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα Iph. T. 915. cf. Her. F. 479. ὅστις εὐδαίμων—βιοτὰν ἁγιστεύει Bac. 73. vid. etiam v. 900. 902. et 909. θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα Hel. 901. εὐδαίμονα πότμον Ion. 1605. ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Fr. inc. CCXXII. χρὴ τῷ εὐδαίμονι ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 1. πολλοὺς ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας Ph. 536. ἐπιδεῖν εὐδαίμονας Med. 1025. εὐδαίμονας—ἐκπλῆσαι βίον Al. 166. οἱ εὐδαίμονες ἐν πᾶσι κλεινοὶ Iph. A. 428. τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν ib. 597. οὐ γὰρ, ὅν γ' ἐγῷδα, τῶν εὐδαιμόνων Iph. T. 544. εὐδαίμονες ὄντες ib. 1491. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 509. μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων Bel. fr. XXV. 8. μᾶλλον κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. I. 3. Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα Hec. 443. δεξιᾶς εὐδαίμονος ib. 753. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. πόλεως οὐ μέσως εὐδαίμονος An. 874. πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα Iph. T. 1088. cf. Her. 760. Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα Iph. T. 1482. Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. Ἀραβίαν εὐδαίμονα Bac. 16. ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα ib. 1230. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. τῆς τύχης εὐδαίμονος Hel. 705. τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. πατρίδα τὴν εὐδαίμονα Meleag. fr. VI. 3. γένοισθ' εὐδαίμονες Iph. T. 1078. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464. πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα Hip. 1096. ἄζηλα, κοὐκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. σώματ' εἰς εὐδαίμονα Her. F. 66. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Εὕδειν. οὔποθ' εὕδει λυπρά σου κηρύγματα Hec. 662. εὕδειν νιν ἔδοξα Or. 169. οὔπω κακὸν τόδ' εὕδει Sup. 1146. παρθένοισιν ἐν μέσαις εὕδειν Iph. T. 46. στρατὸν εὕδειν ἐῶμεν Rh. 124. εὕδει ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. εὕδει; ναὶ, εὕδει ὕπνον ὀλόμενον ib. 1061. οὐχ εὕδει σαφῶς El. 617. εὕδουσ' ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ Er. fr. XIII. 1. εὕδομεν πεδοστιβεῖς Rh. 763. φαύλως εὕδομεν ib. 769. εὗδον ἀπελθὼν εἰς κοίτην ib. 779. εὗδον πᾶσαι Bac. 682. εὕδοντος ὕπνον δεινὸν Her. F. 1034. εὕδοντ' ἂν ἐξέγειρε τὸν Ἀγ. φόνον El. 41. εὕδουσα Ἰνοῦς συμφορὰ Inus fr. I. 1.

Εὔδειπνος. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 200.
Εὔδενδρος. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.
Εὐδία An. 1146.
Εὐδοκιμεῖν. ἐφ' οἷς εὐδοκιμȣντα πυνθάνομαι σὲ Epist. IV. κἂν γήμῃ τὴν εὐδοκιμȣσαν Œd. fr. II. 3.
Εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἶνις An. 799. εὐδοκίμων γάμων Iph. T. 1144. πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 2. εὐδόκιμον ἔχει θανάτȣ μέρος Her. 621. ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων Sup. 1130.
Εὐδοξεῖν. τίς ἄλλος εὐδοξεῖ ςρατȣ; Rh. 496.
Εὐδοξία. ȣκ ἔςιν ȣδὲν πιςὸν, ȣτ' εὐδοξία Hec. 956. ȣκ εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 628. πόλει εὐδοξία—διπλάζεται Sup. 779. δόμων εὐδοξία Rh. 760. τῆς εὐδοξίας λαχȣσα πλεῖον Tr. 638. οἱ πόνοι τίκτȣσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3.
Εὔδοξος. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρȣμένα φάμαν Hip. 773. βάρβαρον λέχος πρὸς γῆρας ȣκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι Med. 592.
Εὔδροσος. εὔδροσοι παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1517.
Εὐειδής. εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾷν Hel. 1556. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172.
Εὐεξία. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1.
Εὐεργεσία. εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.
Εὐεργετεῖν. ἄκοντας φίλȣς μὴ καλῶς εὐεργετεῖν Hip. 694. βȣλομαί σ' εὐεργετεῖν Iph. A. 1413. cf. Hel. 1011. εὐεργετῶ κεῖνον Hel. 1026. ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς ib. 1424. φίλον θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. εὐεργετῶν σε Ion. 1540. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα Al. 863. ȣκ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σε Hel. 1314.
Εὐεργέτης, et dor. ας. γῆς εὐεργέτης Rh. 151. εὐεργέτης βροτοῖσι Her. F. 1252. ὦ τὸν εὐεργέταν ἀποβαλεῖς ib. 877. ἐν εὐεργέταις ἐμοῖς ἔσῃ Med. 1127. χθόνα δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. ἢ τȣς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε Her. F. 1309.
Εὐεργέτις. τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν προδόντα Al. 1061. Ἑλλάδος εὐεργέτις Iph. A. 1447.
Εὐερνής. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100.
Εὔζωρος. εὔζωρον μέθυ Al. 760.
Εὐήθης. εὔηθες τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτȣς Hel. 753. σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέςατα An. 626.
Εὐηθία. ἀνωφελὴς εὐηθίᾳ κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ Hip. 639.
Εὐήλιος. εὐηλίῃσι αἰθέρος πνοαῖς Ph. 679.
Εὐήνεμος. λιμένας εἰς εὐηνέμȣς An. 750. πόντȣ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2.
Εὐήρετμος. εὐηρέτμȣς ναῦς Ion. 1160.
Εὐήρης. νεὼς πίτυλος εὐήρης Iph. T. 1050.
Εὐθαλής. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.
Εὐθαρσής. εἰ—δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν El. 526.
Εὐθέως Æol. fr. III. 1.
Εὔθηλος. εὔθηλον πόριν Bac. 736. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579.
Εὔθηρος Bac. 1251.
Εὔθριγκος. εὔθριγκοι ἕδραι Hel. 70.
Εὐθὺ, *adverb.* τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2.
Εὐθυδήμων Antiop. fr. fin. ubi εὐθυδήμονα ex Hesych. citatur.
Εὐθυμεῖν. πῖνε, κ' εὐθύμει Cy. 528.
Εὐθύνειν. εὐθύνειν πόλιν Sup. 418. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ Hel. 1627. εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ Hec. 9. εὐθύνων πόδα Her. 728. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
Εὐθυντηρία. δι' εὐθυντηρίας Iph. T. 1356.
Εὔθυρσος. νάρθηκα εὔθυρσον Bac. 1156.
Εὐθὺς, 1) *adject.* τὸν εὐθὺν λόγον Hip. 492. κράτιςα τὴν εὐθεῖαν Med. 384. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 422. 2) *adverb.* εὐθὺς λαβȣσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. κισσὸς ὂν—εὐθὺς ἔτι βρέφος—ἐνώτισε Ph. 655. δι' ὤτων εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. εὐθὺς—εἰς πατρὸς δόμȣς ὥρμησεν, κ. τ. λ. ib. 1177. ᾤμωξε δ' εὐθὺς ib. 1206. τὴν εὐθὺς Ἄργȣς—ὁδὸν Hip. 1197. εὐθὺς πώλοις ἐμπίπτει φόβος ib. 1218. ἴετ' εὐθὺς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἐτόλμησ' εὐθὺς ȣ πρὸς ἡδονὰς Μȣσῶν τραπέσθαι ib. 882. εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος ἠθροίζετο Iph. A. 1546. εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεςάλην Iph. T. 1409. εὐθὺς εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1203. εὐ-

θὺς ἐρευνᾷ ib. 1213. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. εὐθὺς ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. στέφουσιν εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα ib. 854. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι ib. 1309. εὐθὺς—δίδωσιν εὔφρουρον κόραις Dan. 22. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὧν ἔδωκέ μοι εὐθὺς ἀφικομένῳ Epist. V.

Εὔϊος, *cognomen Bacchi*, Bac. 566. et 579. dicitur etiam εὔϊος θεὸς ib. 157. et 1166. et Antiop. fr. XXXII. 2. 2) *adject.* βότρυος πῶμ' εὐΐου Cy. 191. γυναιξὶν εὐΐοις Ph. 660. τελετὰς εὐΐους Bac. 238. εὐΐου βακχεύματος ib. 608. et ἀντὶ εὐΐων βακχευμάτων Cy. 25. ἀγάλματ' εὔϊα Tr. 451. εὐΐων ὀρῶν ἄπο Bac. 790.

Εὔϊππος. εὐΐππους ὄχους An. 1019. Ἑλλάδος εὐΐππου Iph. T. 133. εὔϊππον χώραν Bac. 574. Θήβαισιν εὐΐπποις Ph. 17. Θρήκης εὔϊππον γένος Hec. 1090.

Εὐκάματος. κάματον εὐκάματον Bac. 66.

Εὐκάρδιος. τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ Hec. 579.

Εὐκαρδίως. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560.

Εὐκαρπία. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.

Εὔκαρπος. εὔκαρπον Θηβαῖον στάχυν Bac. 749. Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γύας An. 1046.

Εὐκέλαδος λωτὸς Bac. 160.

Εὔκηλος. ὡς οὐ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644.

Εὐκίων. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Εὐκλεής. εὐκλεᾶ λόγον Ph. 1257. ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται Hip. 489. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. πατρὸς καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον νῦν δὶς τοσοῦτ' ἔθηκας εὐκλεέστερον Rh. 159. sq. πόνος εὐκλεὴς ib. 197. ἔσται ἀν' Ἑλλάδ' εὐκλεὴς Ion. 1575. εὐκλεὴς πόσις Her. F. 290. εὐκλεὴς ἀνὴρ Ar. fr. VII. 2. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; ejusd. fr. XII. 2. μητρὸς οὕνεκ' εὐκλεεῖς Hip. 423. εὐκλεεῖς κατὰ στρατὸν Her. 792. εὐκλεᾶ με θήσει Ph. 1731. ἡ δ' εὐκλεὴς μὲν Hip. 47. εὐκλεής γε κατθανουμένη Al. 148. πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο ib. 941. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ Iph. A. 1441. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ Med. 236. οὐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανούμεθα Hip. 687. εὐκλεὲς, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας Ph. 1653. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. τοῖς κατθανοῦσιν εὐκλεὲς Tem. fr. VI. 4. εὐκλεέστατος βίος Med. 810. et εὐκλεέστατον βίον Al. 626. τὸν πρὶν εὐκλεέστατον Hel. 973. εὐκλεεστάτας πατρίδος Her. F. 129. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν Hel. 1657.

Εὔκλεια. πρὸς οὐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων Or. 30. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. εὔκλεια οἷς ἔστ' ἀληθείας ὕπο An. 321. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 801. πόλει στέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς εὐκλείας χάρισιν ib. 1015. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. εὔκλειαν πατρὸς ib. 1370. εὔκλειαν ἔλαβον An. fr. IX. κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. τὸ σφαγῆναι δεινὸν, εὔκλειαν δ' ἔχει Fr. fal. cit. I. 1.

Εὐκλεῶς. εὐκλεῶς θανεῖν Al. 293. et Rh. 758. τοῦτο αὐτὸ βούλομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι Iph. A. 1376. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον Her. 535. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν Her. F. 271.

Εὔκομπος. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 152.

Εὐκοσμία. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας Bac. 692.

Εὔκοσμος. ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235.

Εὔκρας Antiop. fr. XLI.

Εὔκρατος. βίος εὔκρατος Melan. fr. XV. 2. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Εὐκταῖος. τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεὸς Or. 214. Θέμιν εὐκταίαν Med. 169. εὐκταίαν νύμφαιον Iph. T. 213.

Εὐκτός. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. ὃ εὐκτὸν ἀνθρώποισι Ion. 642.

Εὔκυκλος. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου Ion. 1391.

Εὐλάβεια. ἔχει τὸ μὸν—εὐλάβειαν Her. F. 166. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) Εὐλάβεια ut nomen proprium usurpatur, quasi dea, Ph. 789.

Εὐλαβεῖσθαι. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς Or. 791. εὐλαβοῦ, μή τι σὸν σφαλῇ στόμα Hip. 100. εὐλαβεῖσθ' (i. e. εὐλαβεῖτο) Or. 746. ηὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους ib. 1059. καιρὸν εὐλαβούμενος ib. 698. τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος Ph. 1420. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν Dan. 24. οὐδὲν οὐδέν' εὐλαβουμένη Iph. A. 1417. μέμψιν εὐλαβουμένη Dan. 37. σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι Sup. 325. πέμπετ' (sc. τὰς φερνὰς) εἰς μέλαθρον εὐλαβούμεναι Iph. A. 612.

Εὐλαβεστέρως Iph. T. 1375.

Εὔλειμος νάπη Bac. 1082.

Εὐλίμενος. εὐλιμένους Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1479.

Εὐλογεῖν. μή μ' εὐλογείτω τις Ph. 974. Οἰκλέους τόκον θεοὶ εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς Sup. 927. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. οὕνεκ' εὐλογεῖς θεὸν ib. 1614. τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν Dic. fr. IV. 2. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω Hec. 465. εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Alex. fr. XII. 2.

Εὐλογία. δι' εὐλογίας Her. F. 356.

Εὐλόγως. ὅστις εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. I.

Εὔλοχος. τὰν εὔλοχον οὐρανίαν Hip. 166.

Εὐλύρας Ἀπόλλων Al. 574.

Εὔλυρος. Ἄπολλον εὔλυρε Lic. fr. IV.

Εὔλυτος. εὔλυτα στέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Εὐμανθάνειν. πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον εὐμάθῃ σαφῆ Her. 181.

Εὐμάρεια. εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν Bac. 1126. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2.

Εὐμαρής. τοῦτο εὐμαρὲς Iph. A. 519. vid. etiam Al. 495. ἐν εὐμαρεῖ Iph. A. 969. Hel. 1243. et Thes. fr. V. 10.

Εὐμαρίς. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370.

Εὐμένεια. πῶς εὐμενείας τοῖσίδ' ἐν δόμοις ἔχεις; Hel. 320.

Εὐμενής. θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενὴς Med. 919. εἴ πως—θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ An. 55. πόλει μοι ξύμμαχος γενοῦ τᾷδ' εὐμενὴς Sup. 630. ὢν ἐκ εὐμενὴς Bac. 921. δοῦλον εὐμενῆ Meleag. fr. VIII. 2. λυπουμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. ἐχθροὺς τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι Hec. 849. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι Al. 209. ἡμῖν ἂν εἶεν εὐμενεῖς El. 632. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν Or. 119. ἕξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. φίλοισιν εὐμενῆ Med. 809. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία Al. 609. εὐμενὴς ἡ θεὸς ib. 794. σοῦ εὐμενοῦς πόλει οὔσης Sup. 1229. εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς Iph. T. 1086. ἔν τ' Ἀθήναις, κἀνθάδ' οὖσαν εὐμενῆ Ion. 1554. τύχοιμι αὐτῆς, ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενὴς Æol. fr. X. 3. ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων; El. 601. φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον Sup. 351. ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον Al. 320. εὐμενέστερον ἂν —Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρῴης ἂν Hel. 1314.

Εὐμενίδες. ὀνομάζειν αἰδοῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 38. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες ib. 321. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 834. δίκην ὑπόσχες—Εὐμενίσι τρισσαῖς ib. 1650.

Εὐμετάβολος Epist. V.

Εὐμήκης. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας Iph. A. 595.

Εὔμηλος, *nom. propr. viri*, Iph. A. 216.

Εὔμιτος. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817.

Εὔμολπος, *nom. propr. viri.* ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορὸς Ph. 861. cf. Er. fr. I. 53.

Εὐμορφία. ἔριδι στυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279. εὐμορφίᾳ πραθεῖσα Tr. 936. οὐδέν τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος Œd. fr. VIII. 1. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Εὔμορφος. εὔμορφον εἶναι Fr. inc. CLI. 5.

Εὐμουσία. εἰ ζῴην μετ' εὐμουσίας Her. F. 676. πραγμάτων εὐμουσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2.

Εὔμουσος. τᾶς ἐκ εὐμούσου μολπᾶς Iph. T. 145.

Εὐνάζειν. ἐπεὶ ἡμᾶς εὔνασ' Ἑκτορεία χεὶρ Rh. 762. χρόνια πεσὼν ὅδ' εὐνάζεται Or. 152. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. ὥπερ ηὐνάσθη θεῷ Ion. 17. Φοίβῳ κρυπτόμενον λέχος ηὐνάσθην ib. 1484.

Εὐναῖος. εὐναῖος γαμέτας Sup. 1028. εὐναίῳ πόσει Phry. fr. XIII. 1. εὐναίοις γάμοις An. 1246. εὐναία ψυχά Hip. 160. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν ib. 179. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 171. εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432.

Εὐναστήριον ὑγιὲς Or. 589.

Εὐνάτωρ. πρὸς ἄλλον εὐνάτορα An. 1041. κακὸς εὐνάτωρ Ion. 912. εὐνάτορας Tr. 830.

Εὐνέτης, et dor. ας. μητρὸς εὐνέτης σέθεν El. 803. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159. ἀνόσια εἰργάσω εὐνέταν El. 1171.

Εὐνή. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. κεἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατο Ph. 953. εὐνῆς οὕνεκα Med. 88. et Hip. 495. ἐς εὐνὴν ἠδικημένη Med. 265. ὀρθυμένης εὐνῆς ib. 570. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου ib. 673. εὐνῆς ἕκατι ib. 1338. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. El. 255. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἄλλην τίν' εὐνὴν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις; An. 908. τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ εὐνὴν Cy. 386. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην ib. 801. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἣν οὔποτ' ᾔσχυνεν εὐνῇ El. 44. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα ib. 28. 2) dor. εὐνά. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν Hec. 927. ἀκοινώνητον εὐνὰν ἀνδρὸς An. 471. εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν Sup. 823. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν Tr. 340. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. μὴ τὸν εὖ διϊαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. 3) plur. εὐναί ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643. γαμηλίους εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1027. νυμφιδίους εὐνὰς Al. 889. γυναικὸς εὐνὰς κενὰς ib. 948. πόσας εὐνὰς ἠδικημένην An. 350. κἄστρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. νυμφείους εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 132. εὐναῖσι βασιλίσι ib. 1306. οἵ τά τε πρῶτα—εὐνὰς ἔφραζον Iph. T. 1266. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους Rh. 1. cf. v. 24. 88. 574. 581. 606. 631. et 660. ξένας εἰς εὐνὰς Tr. 1038. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. αἰδούμεθ' εὐνὰς τὰς τότε ib. 977. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν Her. F. 344. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 799. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος ib. 800. ἐφεστίους εὐνὰς ἔχοντες El. 217. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως ib. 720. κρυπταῖσιν εὐναῖς ib. 922. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς ib. 1200.

Εὔνημα. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304.

Εὐνήτωρ. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. εὐνήτωρ σὸς ib. 97.

Εὐνίς. κακίστης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927. ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807.

Εὐνοεῖν. εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες Dan. 64. εὐνοούμενός τις ὢν Fr. inc. B. 20. 1.

Εὔνοια. σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον Or. 866. cf. Med. 345. οὐκ ἦλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. ἥ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει Tr. 7. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως Hel. 1441. ἄκαιρος εὔνοι' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. οὐ κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1.

Εὐνομία. εὐνομία χάριν διδοὺς Her. F. 779.

Εὔνους. εὔνουν ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι Al. 514. σοὶ καὶ τέκνοις εὔνους ἔφυν Iph. A. 867. cf. v. 871. et Her. 1032. σὲ προσποιούμεθα εὔνουν Hel. 1404. εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὅστις καὶ μέσως εὔνους ἐμοὶ Her. F. 58. cf. Fr. inc. XXI. 2. 2) fœm. εὔνους εἰμὶ Hip. 698. εὔνους καὶ σοί, ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει An. 59. εὔνους εἰμ' Ἕλλησιν Hel. 488. vid. etiam v. 887. εὔνους ὅσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς Ion. 1336.

Εὔξεινος. ἐντὸς εὐξείνου πόρου An. 1263.

Πόντυ—πέτρας Εὐξείνυ Iph. T. 125. cf. v. 437. δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157.

Εὔξενος. Εὔξενον πόρον Iph. T. 1388. Εὐξένυ Πόντυ πρὸς ἀκτὰς Rh. 428. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395.

Εὐξύνετος. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092.

Εὔογκος. εὔογκος εἶναι γαςρὶ μὴ πληρυμένη Bel. fr. XVII. 5. ὐδ' ἄγαν εὔογκος Syl. fr. III. 3.

Εὐοδία. τίν' ἔχει ςάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. sed vid. not.

Εὐοῖ, *partic. lætæ exclamationis* Tr. 326. et Bac. 141.

Εὔολβος. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων Iph. T. 189.

Εὐοργησία. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641.

Εὐορκεῖν. ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ Or. 1517.

Εὐορκησία. ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1039.

Εὔορκος. εἰς ἔμ' ὐκ εὔορκος ὢν Med. 495.

Εὔορμος. λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμυς Tr. 125.

Εὔοχθος. εὐόχθυ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρυν Ion. 1169.

Εὐπαγής. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1428.

Εὐπαιδία. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. ὅταν—εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ Ion. 678.

Εὔπαις. εὔπαις ὁ Λατῦς γόνος Iph. T. 1234. cf. Her. F. 689. εὔπαις ποτ' ὖσα Hec. 810. ὐκέτ' εὔπαις Sup. 955. βιοτᾶς εὔπαιδος Ion. 491.

Εὐπάρθενος. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520.

Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68.

Εὐπατρίδας. τὸν εὐπατρίδαν Hip. 152. et 1283. Ἀγαμέμνονα εὐπατρίδαν Iph. A. 177. εὐπατρίδαι Al. 923. ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων Ion. 1073.

Εὐπατρίς. τᾶς εὐπατρίδος Νηρηΐδος Iph. A. 1077.

Εὐπειθής. τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέςεροι An. 820.

Εὐπέτεια. δι' εὐπετείας Ph. 269.

Εὐπετὴς Cy. 524. πάντα εὐπετῆ θεοῖς Ph. 696.

Εὔπηκτος. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312.

Εὔπηνος. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς Iph. T. 814. cf. v. 1465.

Εὔπηχυς. λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας Hip. 200.

Εὔπλεκτος. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868.

Εὐπλόκαμος. εὐπλοκάμυς κόμας Iph. A. 791.

Εὔπορος. εὐπόροισι πλάταις Iph. A. 765. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Hip. fr. VI. 2.

Εὐπραξία. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας Hec. 58. et Tr. 635. et τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Hip. fr. XI. 2. μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας Or. 450. εἰς εὐπραξίαν Her. 351. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. ἡ βροτῶν εὐπραξία Fr. inc. B. 38. 1. ἔχυσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566.

Εὐπράσσειν. οἱ κακοὶ ὔποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622.

Εὐπρεπής. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς Ph. 171. cf. Sup. 392. εὐπρεπῆ λόγον Tr. 951. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς Melan. fr. XX. 5. εὐπρεπῆ γυναῖκα Iph. A. 386. μορφὴν εὐπρεπῆ ib. 822. ὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν Or. 1145. τὐμὸν εὐπρεπὲς ποιύμενος Bac. 440. τό γ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα ib. 842. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074. εὐπρεπῆ πορπάματα ib. 820. τὰ εὐπρεπῆ τέκνα ib. 951. εὐπρεπέςερον ξενίαν κατῄσχυνε Rh. 841. εἶδος εὐπρεπεςάτη Hec. 269.

Εὐπρεπῶς Al. 159.

Εὐπροσήγορος. ἐν εὐπροσηγόροισιν ἔςι τις χάρις; Hip. 95. μύθυς εὐπροσηγόρυς Dan. 45. εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρυς ἔχω Her. F. 1284. εὐπροσήγορον ςόμα Sup. 869.

Εὐπρόσοιςος. ὐκ ἔςιν ἄτης εὐπρόσοιςος ἔκβασις Med. 279.

Εὐπρόσωπος. ὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγυ Ph. 1346.

Εὔπρυμνος. ἐπ' εὐπρύμνυ νεὼς Iph. T. 1000. cf. v. 1357. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις Iph. A. 723.

Εὔπτερος. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας Ion. 1200. εὔπτερον δέμας ib. 1203.

Εὔπυργος. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Εὐρείτας. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ Tr. 809.

Εὕρημα. τί τῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον; Med. 553. εὕρημα ὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε ib. 716. εὕρημά τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω Hip. 716. εὕρημα κάλλιςον εὕρηκα Her. 534. σῶσαι τόδ' εὕρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον Ion. 1349. ἄελπτον εὕρημα ib. 1441. φίλον εὕρημα ib. 1518. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188. εὕρημα τὸ χρῆμα γίνεται τόδε El. 606. πολλῶν λόγων εὑρήματα Hec. 250. Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα Bac. 59. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι Cy. 463.

Εὐριπίδης, *nom. auctoris*, Epist. V.

Εὔριπος Iph. T. 6. σιγαὶ ἀνέμων τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχυσιν Iph. A. 11. Εὐρίπυ διὰ χευμάτων ib. 166. Εὐρίπυ πύλας ib. 804. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπυ πνοαῖς ib. 813. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Εὑρίσκειν. ἀγῶνα πάνδημον εὑρίσκω τινὰς τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1029. εὑρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. λόγυς πειςηρίυς εὕρισκε ib. 1054. ἐνθάδ' εὑρίσκυσί σε Her. 101. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε Hel. 1028. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424. ἄλλο τοί πυ καινὸν εὑρίσκω κακὸν Her. F. 1177. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. εὑρίσκεις μητρὶ πῶς φόνον; ib. 650. τὸ συνεχὲς ἔργυ παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. εὕρημα ὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε Med. 716. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα Iph. A. 1107. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1194. τὰ χείρις' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν ib. 1528. εὗρες πῦ νιν; Hec. 777. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. cf. v. 1613. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. εὗρεν ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ib. 1563. τί τῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον; Med. 553. παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν εὕροις ἂν ἴσως ib. 1088. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. ὃν ἂν περισσὸν καὶ φρονῦνθ' εὕρῃ μέγα Hip. 445. εὗρον φάρμακα ib. 699. ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε εὕροιμ' ἂν ib. 1154. ὐχ εὗρε, πλὴν γυναικὸς Al. 17. εἶθ' εὕρομέν σε μὴ λυπύμενον ib. 539. κρεῖσσον ὐδὲν ἀνάγκας εὗρον ib. 969. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικύρησιν κακῶν An. 28. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν ib. 121. πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην βύλοι' ἂν εὑρεῖν; ib. 351. εὑρεῖν καιρὸν ib. 486. τί μόρυ παράτροπον μέλος εὕρω; ib. 528. ὐκ ἄν τιν' εὕροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. ἵνα σὲ πρῶθ' εὕρω κακὸν Iph. A. 349. τίνα πόρον εὕρω; ib. 356. πῦ χρή μ' εὑρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκυρον κακῶν; ib. 1027. ἐμῶν φίλτατόν σ' εὗρον φίλων Iph. T. 708. ἡνίκ' ἂν κενὰς κρηπῖδας εὕρῃ ἀγάλματος ib. 997. ὐ γὰρ εὕρομεν τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς Rh. 580. πῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; ib. 738. βυρσότονον κύκλωμα τόδε—εὗρον Bac. 125. βότρυος πόμ' εὗρε ib. 279. εὕρομεν φίλυς καὶ ξυγγενεῖς τύσδε Her. 305. ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν, ὅστις κ. τ. λ. ib. 329. πέρας εὑρεῖν Hel. 1153. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. νοσῦσ' εὗρον νόσυς Ion. 320. τὰ φίλτραθ' εὗρες ib. 571. ἴσως εὕροιμεν ἂν ib. 575. ὅσας σφαγὰς φαρμάκων—εὗρον ib. 617. πῦ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ἵν' εὕρω μηθὲν, ὧν ὐ βύλομαι ib. 1381. εὑρεῖν μητέρα ib. 1383. φίλον σ' εὕρημα εὕρομεν ib. 1518. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1158. εὗρές γ' ἄλλυς ἐν κακοῖσι μείζοσιν; ib. 1239. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πολλὰ—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα ib. 423. πολλοῖς ἂν εὕροις βοςρύχυς ὁμοπτέρυς ib. 530. γενναῖον λέχος εὑρεῖν And. fr. XIV. 2. ὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Peliad. fr. V. 2. ὐκ ἔςιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν ὐδενὶ Fr. inc. LXXXVII. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἄνδρας, ὐ Φρύγας κακὺς, εὑρὼν Or. 1352. αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρὼν Ph. 1721. εὑρὼν ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. πρὸς φάτναις ταῦρον εὑρὼν Bac. 618. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν

ib. 1217. τὰ φίλτραθ' εὑρὼν Ion. 521. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. πῶ νιν εὑρήσω; Al. 837. cf. v. 847. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακὼς Iph. A. 459. πολλὼς εὑρήσω φίλως Rh. 320. κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει Tr. 443. ὠρανῷ ϛηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. τὸ λῷϛον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὅπως μητέρ' εὑρήσεις σέθεν Ion. 573. τὴν μὲν εὑρήσεις κακὴν Pro. fr. III. 3. οἵτινες ὕμνως—εὕροντο Med. 194. cf. v. 196. τίνα σοι πόρον εὑρομένα Iph. T. 876. εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὑρίσκομαι Sup. 254. αἰεὶ ἐν λόχοις εὑρίσκεται Rh. 507. σοῖς φίλοισιν εὑρίσκῃ φίλος Ion. 1407. πῶ ποτ' ὄνθ' ηὑρήμεθα; Iph. T. 777. εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν Bac. 203. δόλοι καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα—εὕρηται βροτοῖς Bel. fr. VIII. 2. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα Tr. 640. ἀδικῶσα εὑρέθη Hec. 270. ὥπερ εὑρέθη θανὼν ib. 770. εἰ μὴ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος εὑρέθην Hip. 657. ἀπληςίαν λέχως πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὑρέθης An. 218. ἄριϛος εὑρέθη El. 382. τίς ὥτως εὑρεθείη σκαιὸς—; Epist. V. ὃς ἀνόσια πράσσων εὑρεθήσεται Iph. A. 1105.

Εὔροος. εὐρόοισι ϛόμασι Hip. fr. IX. 3.

Εὖρος. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389.

Εὔῤῥως. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥων Εὐρώταν Hec. 650.

Εὐρύθμως. θὲς τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560.

Εὐρύς. πόντω κύματ' εὐρέως Fr. inc. CLXXV. 1. εὐρείας φάρυγγος ἀναϛόμω τὸ χεῖλος Cy. 355.

Εὐρυσθεύς. Εὐρυσθέως πέμψαντος Al. 67. cf. v. 484. vid. etiam Her. 13. et passim per totum drama, nec non Her. F. locis compluribus, et tandem Pi. fr. V. 5.

Εὔρυτος, *nom. propr. viri,* Iph. A. 282.

Εὔρυτος, *adject.* εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 420.

Εὐρύχορος. Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρως ἀγυιὰς Bac. 87.

Εὐρώπη, et dor. ώπα. Εὐρώπης ὅρως Tr. 927. et Ion. 1356. Εὐρώπας θεράπαιναν Hec. 482. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398. τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν Rh. 29. 2) *nom. propr. fœm.* τῆς Τυρίας τέκνον Εὐρώπας Cret. fr. II. 2.

Εὐρωπία. πεδία Εὐρωπίας γῆς Ion. 1587. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Thes. fr. VI.

Εὐρωπός. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626.

Εὐρὼς Ion. 1393.

Εὐρώτας, fluvius terræ Laconicæ. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥων Εὐρώταν Hec. 650. τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ An. 438. Εὐρώταν ἀφικέσθαι ib. 802. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφω Iph. A. 179. cf. Iph. T. 400. et Hel. 211. 356. et 500. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα ib. 210. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι ib. 1508.

Ἐΰς. ἐῢς ὁ χρήζων Fr. inc. XCI.

Εὐσέβεια. μόχθως τῆς εὐσεβείας Hip. 1368. σῆς εὐσεβείας χάριν ib. 1419. δίκαιος ἡὐσέβεια Iph. T. 1202. τῆς εὐσεβείας! Bac. 263. συγγόνῳ σῷ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. τὴν εὐσέβειαν τιμᾷν Ion. 1045. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατῶμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεϛι σῷ πόσει; El. 254. ὠ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ ejusd. fr. XVIII. 6. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 3.

Εὐσεβεῖν. φυγῇ ζημιῶντας εὐσεβεῖν Or. 898. τἄλλα εὐσεβεῖν χρεὼν Ph. 528. χθόνιον εὐσεβεῖν θεὸν ib. 1331. εὐσέβει περὶ ξένως Al. 1151. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 85. τὰ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον—ἄγοντ' εὐσεβεῖν Bac. 1007. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βώλομαι Hel. 1004. ὠκ εὐσεβεῖς γε Ion. 1290. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδω Er. fr. II. 8. vid. not. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τῶν εὐσεβώντων ἡσυχῇ Bel. fr. XXV. 9. τῶν εὐσεβώντων ἐρᾷν Dic. fr. I. 6. τοῖς—εὐσεβῶσιν εἰς θεὼς Scy. fr. II. 3. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησε Bac. 466.

Εὐσεβής. εὐσεβὴς ἀνὴρ Hec. 1004. εὐσεβῆ ξένον ib. 1234. εὐσεβὴς ἂν

ἦν Or. 502. εὐσεβὴς γεγὼς Hip. 1309. εὐσεβὴς πόνος Sup. 373. ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβὴς Iph. T. 743. εὐσεβοῦς πατρὸς Hel. 979. cf. v. 1035. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς El. 253. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. εἰς θεὸς εὐσεβὴς Bel. fr. XXVIII. 1. εὐσεβὴς ὢν Phry. fr. VI. 1. τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίρουσι Hip. 1339. χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο ib. 83. φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς! ib. 1454. ἄλοχον εὐσεβῆ Hel. 1294. εὐσεβεῖς ὁδοὺς ἥκοντα An. 1126. τοὐμόν σ' εὐσεβὲς σώζει Hip. 656. χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. τὸ εὐσεβὲς παραλιπὼν Tr. 43. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ Cy. 309. ἐν εὐσεβεῖ Hel. 1293. εὐσεβὲς χρηστήριον El. 1272. τἀμὰ εὐσεβῆ τότ' ἦν Ion. 1290. παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους Or. 627. τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Dan. fr. XII. 7. παῖς Πέλοπος εὐσεβέστατος Med. 684. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς Iph. A. 926. cf. El. 886. εὐσεβεστάτην ψῆφον Or. 1651. cf. El. 1262. εὐσεβεστάτην, sc. σύγγονον Hel. 1648.

Εὔσελμος. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Εὔσημος. ἐντὸς εὐσήμου νεὼς Iph. T. 1383. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. εὔσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Εὐσθενεῖν. ὅτ' ἐν ἥβῃ τοὐμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2.

Εὐσπλαγχνία. τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας Rh. 192.

Εὐστοχία. ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ Iph. T. 1239. χερὸς εὐστοχίαν Tr. 812.

Εὔστοχος. εὐστόχῳ πέτρῳ Hel. 75. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον Her. F. 195. λόγχῃ ἄνδρες εὐστοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι Ph. 142.

Εὔστροφος. δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν Iph. A. 293.

Εὔστυλος. εὐστύλων ναῶν Iph. T. 128.

Εὔσφυρος. εὐσφύρου ποδὸς Hel. 1586.

Εὐσχήμων. ὡς σὺ μὴ εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ Med. 584. λόγων εὐσχημόνων Hip. 490.

Εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569.

Εὐσωματεῖν An. 766.

Εὖτε. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς Al. 948. εὖτ' εἰς κόλπους κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. εὖτ' ἂν εἰς ᾅδου μόλῃς Her. F. 1331.

Εὐτειχής. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1011.

Εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 2.

Εὐτεκνία. ὥστ' εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν— καθελεῖν Sup. 66. εὐτεκνίας χρονίου κύρσαι Ion. 470.

Εὔτεκνος. εὐτέκνους χρησμοὺς Ion. 423. εὔτεκνος ξυνωρὶς Ph. 1612. οὐκέτ' εὔτεκνος Sup. 955. πατρὶς εὔτεκνος Her. F. 1405. γενοίμεθ' εὔτεκνοι Ph. 1068. εὐτεκνώτατε Πρίαμε Hec. 620. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 581.

Εὐτολμία Med. 469.

Εὔτορνος. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197.

Εὐτράπεζος. βίος οὐκ εὐτράπεζος St. fr. III. 2. cf. Fr. inc. LI. 3.

Εὐτραφής. ἴδοιμι ὑμᾶς εὐτραφεῖς Med. 920. πρὸς εὐτραφεῖς ξένους Iph. T. 304.

Εὐτρεπής. πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔσω Cy. 214. φαρέτραν εὐτρεπῆ Her. F. 969. εὐτρεπὲς (sc. τὸ ξίφος) ποιήσομαι El. 689. κατάργματα εὐτρεπῆ ποιουμένη Iph. T. 245. ὥς σοι τἀνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ Cy. 594. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιοῦ Her. F. 497.

Εὐτρεπίζειν. εὐτρέπιζε φάσγανον ἢ βρόχον δέρῃ Or. 951. ὑμέναιον εὐτρέπιζε Iph. A. 437. εὐτρεπίζετε, ἃ χρὴ Iph. T. 470. χέρνιβες πάρεισιν ηὐτρεπισμέναι Iph. A. 1111.

Εὐτρεφής. σαρκὸς εὐτρεφέστατον πάχος Cy. 379.

Εὔτροχος. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268.

Εὐτυχεῖν. ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ Hec. 330. τὸν χρηστὸν εὐτυχεῖν ib. 904. μάλιστα τοὐκείνου εὐτυχεῖς μέρος ib. 989. οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν—Or. 1143. εὐτυχοῖμεν ἂν ib. 11. 2. ἆρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις; Ph. 427. τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν ib. 1025. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. εὐτυχοίης Med. 688. et Al. 1156. ἡνίκ' εὐτυχεῖς Med. 1005. οὐκ οἶδ', ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα θνητῶν Hip. 981. εὐτυχεῖν ἀεὶ ib. 1018. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα An. 450. εὐτυχοῦσιν οἱ μὲν

τάχ',—Sup. 550. εὐτυχοίτην Iph. A. 716. τὤπ' ἔμ' εὐτυχοῖτε ib. 1557. ὁ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ Iph. T. 560. εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα ib. 841. γένει εὐτυχοῦμεν ib. 850. τὸν μόνον Ὀρέστην—εὐτυχεῖν ib. 1183. εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ Rh. 218. ἐπειδὴ τοὐμὸν εὐτυχεῖ δόρυ ib. 319. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 510. εἰ εὐτυχοῖεν Τρῶες ib. 1007. οὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε ib. 1206. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρᾳ Bac. 1181. εὐτυχεῖς τανῦν τάδε Her. 641. τάδ' εὐτυχῶ Hel. 1213. τὰ κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν ib. 1385. εὐτυχοῦμεν οὐ πέρα Ion. 264. τἄλλ' εὐτυχοῦσ' οὐκ εὐτυχεῖς ib. 307. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εὐτυχεῖν ἐπίστασο ib. 650. μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς; ib. 1426. φίλοι εὐτυχοῦσιν, οὓς ἐγὼ θέλω Her. F. 762. ὅθεν σ' οὐ χρῆν (sc. νικᾶν), εὐτυχεῖς Alex. fr. IV. 2. χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὕνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. χρήμασιν εὐτυχῶ, ταῖς συμφοραῖσι δ' οὐκ εὐτυχῶ ejusd. fr. XVII. 1. 2. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ejusd. fr. XXIII. 2. οὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν Antiop. fr. XXV. 2. τῷ γένει εὐτυχεῖ Bel. fr. XVI. 12. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ Cress. fr. XI. 4. cf. Fr. inc. XLIX. 3. et L. 1. 2. τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 6. μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν Tel. fr. XVIII. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις ejusd. fr. XVII. οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις, οὔτ' εὐτυχοῦσιν Fr. inc. XLIX. 2. βέβαια οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς Fr. inc. LXIX. μετὰ τῶν φίλων εὐτυχεῖν χρὴ Fr. inc. CLII. 14. τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν Epist. IV. ἕως ηὐτύχει δορὶ Hec. 18. ὑφ' οὗπερ ηὐτύχουν ib. 301. ὅτ' εὐτύχει Τροία ib. 1208. εἰ ὅδ' εὐτύχει ib. 1228. οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὃ πρίν ποτ' εὐτύχεις Bac. 1023. μετ' ἀνδρῶν οἷος εὐτύχουν ποτὲ Bel. fr. XVI. 20. εὐτυχῶν ἀνὴρ Or. 1552. λύπης εὐτυχῶν μεθίστασο Al. 1125. οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι ib. 1161. ἔστιν ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις τὸν εὐτυχοῦντα Sup. 436. ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν Iph. A. 348. εὐτυχῶν ἐμοῦ ψυχᾶ Iph. T. 837. vid. not. ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας Rh. 56. χαίρω σ' εὐτυχοῦντα ib. 390. ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ ib. 649. Ἕκτορος εὐτυχοῦντος Tr. 1162. αὐτὸν εὐτυχοῦνθ' ἅμα Her. 22. αὐτὸς εὐτυχῶν Ion. 658. εἴ με εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους El. 398. τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. εὐτυχῶν τις Antiop. fr. VIII. 1. οὐδεὶς μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν ejusd. fr. XXXIX. 5. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. χρὴ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὁπιπλείστας ἔχειν γυναῖκας Inus fr. VII. 2. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. τὸν εὐτυχοῦντ' ἀεὶ μείζω τίθησι ejusd. fr. XII. 1. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Fr. inc. CCIV. οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν (sc. χρὴ) πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ὡς εὐτυχοῦντας Or. 373. τί δ' εὐτυχοῦντες (sc. λέγουσιν); Sup. 124. εὐτυχοῦντας συμμάχους ὁρᾶν Rh. 666. τὴν εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045. οἱ εὐτυχοῦντες, διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. πόλει εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τοὺς εὐτυχοῦντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. κακοὶ εὐτυχοῦντες ἐπιπλήττουσί με Fr. inc. B. 21. 2. ὅτῳ ὤφθην εὐτυχοῦσα Hec. 970. μέν' εὐτυχοῦσα Ph. 1679. μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει Med. 602. εἰ ζῇ, κεὐτυχοῦσα τυγχάνει An. 889. ὡς εὐτυχοῦσά γε Iph. A. 1447. ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα πόλις Tr. 45. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. οὐκ εὐτυχοῦσαι Bac. 1261. εὐτυχοῦν δόρυ Rh. 60. εὐτυχοῦντα ποίμνια ib. 270. ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα Or. 541. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ', ἐμοί τε ib. 1243. ἃ εὐτύχησεν Ἑλλὰς Tr. 935. τὰ μυστῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613. καὶ γάρ ποτ' εὐτύχησα ib. 1221. κᾀκεῖ μὲν εὐτύχησεν El. 8. ὁ εὐτυχήσας Tr. 634. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. εἰ τάδ' εὐτυχήσομεν Or. 1212. ὃς εὐτυχήσει Sup. 553. εἴπερ ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις Ion. 649. ὡς εὐτυχήσων Bel. fr. XVII. 3.

Εὐτύχημα. τὰ πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς Ph. 1365. τὰ πάρος εὐτυχή-

ματ' αὐδῶν ib. 1723. *μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα* Fr. inc. B. 13. 2.

Εὐτυχής. *ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν* Or. 449. *ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ* ib. 893. *εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς* Al. 688. *παρ' εὐτυχῆ πότμον* ib. 929. *τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἵρῃ μοῖρα* Sup. 608. *ὅδ' αὖ τότ' εὐτυχὴς* ib. 741. *σελήνης εὐτυχὴς κύκλος* Iph. A. 717. *ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ* ib. 1523. *σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν* Rh. 583. *πότμος εὐτυχὴς* Tr. 244. *ὁ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν ἐστιν* Her. 386. *εὐτυχῆ μάχης ἀγῶνα* ib. 797. *ἐξ εὐτυχοῦς ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾷν* ib. 939. *εὐτυχῆ με θήσετε* Hel. 1466. *ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων* Her. F. 884. *ἔτος εὐτυχὴς* Æol. fr. XIII. 5. *εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον* Alcmen. fr. I. 1. *οὐκ ἔστιν, ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν* And. fr. XX. 1. *εὐτυχὴς ἀνὴρ* Antig. fr. I. 1. *εἰς γένος οὐκ εὐτυχὴς* Bel. fr. XVI. 6. *ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι* Hec. 619. *εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐσόμεσθα* Iph. T. 1232. *οἱ εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς* Her. F. 103. *αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι* El. 889. *δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς* Antiop. fr. XXIII. 2. *εἰ εὐτυχὴς ἔσται ἥδε γῆ* Ph. 1204. *εὐτυχὴς εἴην ἐγὼ* ib. 1207. *γυνὴ εὐτυχὴς* Al. 180. *ἡ δ' ἐξαμαρτοῦσ'—εὐτυχὴς γενήσεται* Iph. A. 1205. *χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ* Rh. 64. *ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ* Her. F. 348. *φύσις εὐτυχὴς* El. 690. *ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας* Ph. 1170. *τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ', ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχὲς* Iph. A. 747. *γενέσθω εὐτυχὲς γένος τὸ Ταντάλειον* Hel. 861. *εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι* ib. 1088. *ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις* Ion. 382. *τὸ φροίμιον τῶν λόγων οὐκ εὐτυχὲς* ib. 753. *ἐρεῖς τι κεδνὸν, εὐτυχές τέ μοι* ib. 1485. *εὐτυχοῦς ἀριθμὸν* Chry. fr. IV. 2. *ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς, οὐκ εὐτυχὲς* Pol. fr. III. 3. *δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ* Her. F. 425. *εἰ τὰ Τρῷ' ἦν εὐτυχῆ* El. 1077. *θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν* Hec. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. *εἴη εὐτυχέστερος βίος* Ph. 1577. *εὐτυχέστερος ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος* Med. 1229. *δαίμον' εὐτυχέστερον* Al. 938. *εὐτυχεστέρῳ πότμῳ* Tr. 627. *οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεστέροις οὐ φρονοῦσιν εὖ* Iph. T. 352. *ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι* Hel. 1229. *οὐδὲν εὐτυχεστέρους* Œno. fr. II. 5. *τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον;* Med. 553. *τὸ σὸν ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον* An. 1186. *ὤφελες εὐτυχέστερον μολεῖν* Her. 248. *ἀγῶνες εὐτυχέστατοι* Ph. 1487. *αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέστατα* Hel. 725.

Εὐτυχία. *εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς* Or. 354. *πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας* ib. 808. *προφέρειν εἰς εὐτυχίαν* Med. 1092. *οὐδ' εὐτυχίας μέτεστίν μοι* Sup. 956. *ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας* Iph. T. 1490. *εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης* Rh. 882. *οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον εὐτυχίᾳ* Her. 611. *εὐτυχίας μετέχειν* Ion. 508. *ἁ εὐτυχία φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται* Her. F. 774. *εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς* Bel. fr. VI. 1. *μετ' εὐτυχίας* (accus. plur. *post res secundas*) *κακοῦσθαι* Iph. T. 1121. *σὺν εὐτυχίαις* Ion. 482. cf. v. 1506.

Εὐτυχῶς. *τῇ πόλει εὐτυχῶς* Ph. 1212. *ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς* Iph. A. 624. *καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας* Iph. T. 1481. *εὐτυχῶς πεπραγότες* Her. 500. *μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει* And. fr. VII. 4.

Εὔυδρος. *τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν* Iph. T. 399. *ἐς εὐύδρου πατρὸς δίνας* Rh. 927.

Εὐφαμεῖν, dor. pro *εὐφημεῖν*. *εὐφαμεῖτε* Iph. T. 123.

Εὔφαμος, dor. pro *εὔφημος*. *εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν* Ion. 134.

Εὐφημεῖν. *ἐν κακοῖσιν οὐ ῥάδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα* Hec. 664. *εὐφημοῦντας* Cresph. fr. I. 4.

Εὐφημία. *λόγων εὐφημίαν* Iph. A. 608. *ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία* ib. 1470. *εὐφημίαν ἀνεῖπε στρατῷ* ib. 1564.

Εὔφημος. *ἐν εὐφήμοισι δόμοις* An. 1145. *χορῶν εὔφημοι κέλαδοι* Tr. 1072. *εὔφημος ἴσθι* Or. 1327. et Hip. 724. *στόμα εὔφημον* Bac. 70. et Ion. 98. *εὔφημα θρόει* Iph. A. 143. *εὔφημα φώνει* Iph. T. 687. et Her. F. 1185. *τῳδί ποτ' εὔφημα* Ion. 691.

Εὐφήμως Pi. fr. I. 2.

Εὔφθογγος. *συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ* Tr. 127.

Εὐφραίνειν. ὅποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. μ' εὐφραίνοις ἂν ib. 356. εὔφραινε σαυτὸν ib. 791. ὥς μ' ηὔφρανας Or. 217. ὅστις με τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὒ ib. 287. τοὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. ἐκεῖ εὐφρανοῦσί σε Med. 1058. παρὼν τοὺς παρόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. εἴ σέ γ' εὐφρανῶ Iph. A. 654. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους Tr. 696. λέγων τάδ' εὐφρανῶ Her. 323. ἐκεῖνον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐφρανεῖ Epist. IV. οὐδ' ὁρῶσ' (sc. τοὺς παῖδας) εὐφραίνεται Med. 36. χαίροντες εὐφραίνοισθε Al. 324. ἵν' εὐφρανθῶ Iph. T. 547.

Εὐφρόνη Rh. 518. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ἐν εὐφρόνῃ ib. 1571. et Rh. 617. et 824. κατ' εὐφρόνην Rh. 92. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. μί' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. ποῦ τὰς φίλας εὐφρόνας δείξεις; Hec. 828. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237.

Εὐφρόνως προσεννέπειν Hip. 793.

Εὐφροσύνη. εὐφροσύναισι θεῶν Tr. 592. παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Εὔφρουρος. δίδωσιν Ἀργείαισιν εὔφρουρον κόραις Dan. 23.

Εὔφρων. ὁ χόρτος εὔφρων Cy. 505. χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ Al. 590. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547.

Εὐφυής. εὐφυὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. εὐφυᾶ λαβοῦσα φῶτα Antiop. fr. XXXVI. 1. εὐφυῆ σώματος δέρην Iph. A. 1516. εὐφυὲς πρόσωπον Med. 1198.

Εὐφύλακτος. ἐν εὐφυλάκτῳ Her. F. 201.

Εὔφυλλος. βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347. εὐφύλλῳ δάφνᾳ Iph. T. 1247.

Εὔχαρις. θεὸς εὔχαρις Med. 632. εἴη εὔχαρις Ἀφροδίτα Her. 894.

Εὐχαρίστως. τὰν εὐχαρίστως ἔχουσαν πόλιν Her. 380.

Εὔχεσθαι. τὸ δοκεῖν εὔχου μόνον Or. 780. εὔχομαι τάδε ib. 1174. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὔχου τυχεῖν Hip. 1455. θεοῖσιν εὐχώμεθα Al. 218. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι θεοῖς γενέσθαι ib. 335. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν ib. 672. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαί τί σοι; Iph. A. 1188. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. cf. Meleag. fr. XVII. 4. εὔχου τοιάδε σοι σφάγια παρεῖναι Iph. T. 336. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; Rh. 703. εὐτέκνους εὔχου θεοῖς χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν Ion. 423. εὔχου, θύγατερ, θεοῖς El. 563. cf. v. 764. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Bel. fr. XXV. 14. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. I. 3. εὐχέσθω ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης Fr. inc. LXV. 3. οὐ γὰρ εὔχομαι μιᾶς, sc. πατρίδος Fr. inc. B. 44. 1. θεόθεν πράξας, ἅπερ ηὔχου Or. 355. ηὔχετο Ph. 1382. et Hel. 1600. τἀναντί' εὔχετο El. 809. εὔξατο Iph. T. 1398. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ Hip. 46. ὡς εὔξαιτο Φοίβῳ An. 1114. τὰ πρόσφορ' ηὔξατο Iph. A. 1603. ηὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ Iph. T. 21. μάταιον εὐχὴν ηὔξω ib. 629. φιλοφροσύναις, ὧν οὐδ' ἂν εὔξαιτό τις μείζους Epist. V. εὐξαμένᾳ μοι Hip. 1111. εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι Fr. inc. LXXXIX. 2.

Εὐχή. μάταιον εὐχὴν ηὔξω Iph. T. 628. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; Iph. A. 1185. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. εὐχαῖσι δεσποσύνας ib. 439. εὐχαῖσιν κόρης ib. 1403. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν; Tr. 889. ἐν εὐχαῖς οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει Bac. 46. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες ib. 712. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶνα Ion. 638. εὐχαῖς θεοὺς σεβίζουσα El. 196. τελεσφόρους εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 2.

Εὐψυχία. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. εὐψυχίαν ἔσπευσας Sup. 161. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ ib. 841. κλύων εὐψυχίαν τῆς παρθένου Iph. A. 1562. ὡς εὐψυχίαν—κτησώμεθα Cy. 648. ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίας Her. 597. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. et Dan. fr. II. 2. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. ἀνδρὸς ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας ib. 162. ἐν εὐψυχίᾳ El. 390.

Εὔψυχος. γέρων εὔψυχος An. 765. ἀνὴρ εὔψυχος Rh. 510. et εὔψυχον ἄνδρα Hel. 858.

Εὐώδης. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 841.

Εὐώλενος. τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένε Hip. 605.

Εὐωπός. μορφῇ ϐκ εὐωπὸς Or. 916. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611.

Εὐωχεῖν. ἵν' εὐωχῇτέ με Cy. 345.

Ἐφάμερος, dor. pro ἐφήμ. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974.

Ἐφάπτεσθαι, 1) tangere. ἐπεί γε τϐδ' ἐφάπτομαι τόπϐ Hel. 563. τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ Ion. 1057. ξίφϐς ἐφαψάμην ἅμα El. 1225. 2) pass. incendi. τόδ' ἐγγὺς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 777.

Ἐφαύειν. ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323.

Ἐφεδρεύειν. ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ Or. 1627. κἀφεδρεύοντας νεῶν πρύμναισι Rh. 768. ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55.

Ἔφεδρος. ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως Rh. 119. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων ϛρατὸν λεύσσων ib. 954. πτερϐντος ἔφεδρον ἵππϐ Ion. 202. λοχαγέτας—ἐφέδρϐς Ph. 1102. σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονείαις Tr. 139.

Ἐφέζεσθαι. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι Hel. 1508.

Ἐφέλκειν. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνϐς Med. 552. ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρϐ φάος Ion. 1149. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 777. τϐσδ' ἐφέλξω ib. 632. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ Med. 462. ἐάν σοι τϐσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. ὃ σίδηρον ἀγκόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. αὐτὸ τϐτ' ἐφέλκεται κακῶς ἀκϐειν Tr. 643.

Ἐφεξῆς Hel. 1406.

Ἐφέπεσθαι. ἃ δ' ἐφείπετο Or. 1444.

Ἐφέρπειν. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270.

Ἐφέσπεσθαι. ϐκ ἐφέσπετο λόγοισιν Hip. 1307. ϐδ' ἐφεσπόμην Al. 770.

Ἐφέσιος. ἐλθὼν εἰς δόμϐς ἐφέσιος Rh. 201. ὡς ξένον ἄγων σ' ἐφέσιον Ion. 654. δωμάτων ἐφεϛίϐς Cy. 369. δέξαι με χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέσιον Med. 713. ἐφέσιον φλόγα Hel. 878. ἐφεϛίϐς εὐνὰς ἔχοντες El. 216.

Ἐφετμή. ἐφετμαῖς ϐκ ἀπιϛϐσαι σέθεν Iph. A. 634.

Ἐφευρίσκειν. πάρος τϐδ' ἐφεῦρες Al. 223. σοφῶς ἐφεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ib. 702. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα ib. 731. οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον—εἰς γῆν σῶμα κλέπτϐσαν Tr. 957. ὅσϐς κακϐς ἐφεῦρον Her. F. 569. κακὴν ἐφευρόντα An. 609. ϐ λέγοντες ἄλλα μὲν—ἐφευρίσκεσθ' ἀεί; ib. 453. ἐφευρέθης ἧσσον φρονϐσα ib. 312. δειλὸς ὢν ἐφευρέθης Sup. 319. ἐφευρεθεὶς El. 952.

Ἐφηβᾶν. σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων Œnei fr. III. 2.

Ἐφήμερος. ὁ ὄλβος ϐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ἐφήμεροι τύχαι Her. 866.

Ἐφῆσθαι. ἔχϐσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον Bac. 1072. cf. v. 1093. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93.

Ἑφθός. ἑφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. cf. v. 357. et 371.

Ἐφιέναι. ὡς δυϛυχῆ Θήβαισι—ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955. εἰς λέβητ' ἐφῆκεν μέλη Cy. 403. πεδία γῆς εἰς τάδ' ϐκ ἐφῆκέ πω ϛρατὸν Her. 394. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης οἰϛὸν Med. 634. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἐφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα Rh. 203. 2) med. ἐφίεσθαι. τί τῆς κακίϛης δαιμόνων ἐφίεσαι; Ph. 534. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται Iph. T. 1483. ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι Hel. 1199. εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι Ion. 521. πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. ὧδ' ἐφίετο Al. 767. ὧν ἐφιέμην μαθεῖν Rh. 300. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. ὃν ϛῆσαί γ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν Sup. 1199.

Ἐφιϛάναι. ἡ πύλαισι σαῖς ἐφέϛηκεν Hip. 101. τίς ἐφέϛηκεν δεξιὰ πλευροῖς; ib. 1360. ἧς ἐφέϛηκας πύλας Sup. 1009. πύργοις νιν ἐπέϛησ' αὖθις Ph. 1177. θύματος ἐπιϛάτης ἱερεύς τ' ἐπέϛη Hec. 224. ϐδεὶς ἐπέϛη τῷδε πόνῳ Sup. 763. ποίοις ἐπιϛὰς βαρβάροις πυλώμασιν; Hel. 795. πετρίνοις ἐπιϛὰς βάθροις El. 706. ταῖσδ' ἐπιϛᾶσαι πύλαις Hip. 575. κερκίσιν ἐφεϛάναι Hec. 363. τίνες ἐφεϛᾶσιν δόμοις Ph. 284. ὅσοι θεϐ χρημάτων ἐφέϛασαν An. 1099. ἐσχά-

ραις ἐφέςαμεν ib. 1103. οἵ γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέστασαν δόμοις Sup. 755. ἢ μόνω—ταῖσδ' ἐφέςατον πύλαις; Iph. A. 862. ὅταν ἐφεςῶσιν πύλαις πολλοὶ Bac. 319. τὸν ἐφεςῶτα σφαγῇ An. 548. cf. Iph. T. 726. τοῖς ἐφεςῶσι φράσον Al. 550. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεςάθης Hip. 819.

Ἔφοδος. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων Ion. 1049.

Ἐφολκίς. ἐμαυτῇ ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. τὸσδ' ἐφολκίδας χεροῖν—ἐφέλξω Her. F. 631. πανώλεις ἐφολκίδες ib. 1424.

Ἐφορᾷν. ὁπόσας ἐφορᾷ φέγγος ἀελίȣ κ. τ. λ. Hip. 849.

Ἐφορμᾷν. ᾧ πτανὸς ἐφορμάσει Hip. 1275.

Ἔφορος. πȣ͂ σφαγίων ἔφοροι; Rh. 30.

Ἐφυβρίζειν. ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας An. 625. ὃς ἐμὸν παῖδ' ἠξίωσας ἐφυβρίσαι Her. 947. cf. v. sq. μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκρȣ͂ς Ph. 1657.

Ἐχέγγυος. ἐχεγγύῳ λόγῳ An. 191. δόμȣς ἐχεγγύȣς παρασχὼν Med. 387. τὴν δόσιν ἐχέγγυον Ph. 766.

Ἔχειν. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. πάντ' ἂν ἀρκȣ͂ντως ἔχοι ib. 318. ὑμεῖς ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βȣλεύμασιν ib. 331. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις ib. 336. ἔχεις πρόφασιν ib. 340. ἔχει δίδαξιν ἐσθλȣ͂ ib. 600. ὡς ἔχω ib. 614. ἔχει τι κλέμμα ib. 618. σπȣδὴν ἔχειν ib. 673. cf. Ph. 908. χρυσὸν ὡς ἔχοι Hec. 713. τὸ μέλλον ȣ̓κ ἔχω μαθεῖν ib. 761. οἷ' ἔχω κακὰ ib. 808. ἐγώ σε—δι' οἴκτȣ, χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω ib. 851. ὥς τέ σοι καλῶς ἔχειν ib. 854. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. αἰδώς μ' ἔχει ib. 970. Or. 460. ὃν ἐν δόμοις ἔχεις Hec. 987. πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις ib. 1013. καί μοι τὸ σὸν ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει ib. 1195. τὰ χρηςὰ ἕκας' ἔχει φίλȣς ib. 1227. cf. v. 1230. ȣ̓δὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν ib. 1268. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ἐλπίδα τιν' ἔχομεν Or. 52. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν ib. 62. ȣ̔͂τως ἔχει τάδε ib. 91. αἰδώς τις ἐς Μυκηναίȣς ἔχει; ib. 101. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν ib. 120. πῶς ἔχει; ib. 153. ȣ̓δὲ πόθον ἔχει βορᾶς ib. 189. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει ib. 235. ἅλις ἔχω τȣ͂ δυςυχεῖν ib. 240. κεἰ μάλ' ἀθλίως ἔχομεν ib. 296. ἔχει ταὐτὸν ib. 308. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. σκῆπτρα ἔχειν ib. 437. et Ph. 73. et 517. ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ Or. 439. καταφυγὰς ἔχει κακῶν ib. 448. μὴ μόνος τὸ χρηςὸν ἔχε ib. 451. ὄνομα, ἔργον δ' ȣ̓κ ἔχȣσιν οἱ φίλοι ib. 454. ἐῶ σ' ἔχειν ταῦτα ib. 658. συγγνώμην ἔχειν ib. 660. ἀναγκαίως ἔχει ib. 714. Ph. 361. et sæpius. πῶς ἔχεις; Or. 730. τȣ͂το πάντ' ἔχω μαθὼν ib. 747. κακȣ́ργȣς ὅταν ἔχωσι προςάτας ib. 770. ἔχεις τινὰ σωτηρίαν ib. 776. ȣ̓κ ἔχω ib. 777. τὸ δίκαιον ὧδ' ἔχει ib. 795. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. ἓν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἔχει βαρβάρȣς ὀπάονας ib. 1110. ἔχω τοσȣ͂τον· τἀπίλοιπα δ' ȣ̓κ ἔχω ib. 1120. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν ib. 1202. φόβος ἔχει με ib. 1255. ἔχομεν, ὡς θροεῖς ib. 1265. ἄφοβος ἔχε ib. 1273. χεῖρ' ἔχȣσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν ib. 1343. τὰν δόμοις ὅπως ἔχει ib. 1368. τὰ πρὶν ȣ̓κ εὔγνωςα συμβαλȣ͂σ' ἔχω ib. 1394. σῖγ' ἔχωμεν ib. 1540. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὧδ' ἔχει τάδε ib. 1612. ἔχεις με ib. 1617. τὰ καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει ib. 1643. ἀσφαλῶς ἔχει Ph. 118. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν ςέρνοις ἔχει ib. 136. παιδοποιὸν ἁδονὰν ἔχειν ib. 341. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. ἔχȣσιν Ἀφροδίτην τινὰ ib. 402. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν (opibus carere) ib. 408. ȣ̓κ ἔχω μαθεῖν ib. 413. ȣ̓͂τι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν ib. 467. ἔχει τυραννίδα ib. 485. cf. v. 509. ἔχει τι λέξαι σοφώτερον ib. 533. κἀμὲ τȣ͂δ' ἔρως ἔχει ib. 625. εἰς θεȣ̀ς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν ib. 712. ἔχει τιν' ὄγκον ib. 724. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 774. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν ib. 780. τόνδε χρυσȣ͂ν ςέφανον ἔχω ib. 863. προθυμίαν ἔχειν ib. 909. ἔχει λέχος ib. 953. τὰ παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις ib. 960. τȣ̓μὸν ȣ̓χὶ συγγνώμην

ΕΧΕΙ

ἔχει ib. 1002. ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί; ib. 1085. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει ib. 1208. εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους, κ. τ. λ. ib. 1265. τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1291. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιοῦτον ib. 1321. κόρους ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν ib. 1739. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει ib. 75. ὡς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε ib. 90. ἔχει δῶμα τυράννων ib. 140. οὐχ ὧδ' ἔχει μοι ib. 307. τὸ σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν ib. 312. οὐκ ἔχεις τέχνην ib. 322. ὥς σου κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. εὔνοιαν ἔχειν ib. 345. ὧν φόβος μ' ἔχει ib. 356. cf. Rh. 722. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ἔχει πολλὰ—εἰπεῖν ib. 429. γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν ib. 448. τοῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω—κακὸν ib. 465. οὐδ' ἔχω μαθεῖν ib. 492. ἔχει οὕτω ib. 506. θαυμαστόν σε ἔχω πόσιν ib. 511. οὐ κακῶς ἔχει ib. 533. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. ὄνησιν οὐκ ἔχει Med. 618. οὕτω ἔχοιμι ib. 723. ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. cf. v. 756. et 777. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν ib. 1132. οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ'—ἔχω ib. 1301. εἰ ἐμοῦ χρείαν ἔχεις ib. 1319. ὥστε μοι καλῶς ἔχειν Hip. 50. συγγνώμην ἔχειν ib. 117. Sup. 251. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν ib. 201. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. σαφὲς οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα ib. 585. ἔχει ἀνάγκην ib. 634. κακῶς ἔχει ib. 681. ἔχεις τἀμὰ μέμψασθαι κακὰ ib. 695. ἔχω κἀγὼ πρὸς τάδε λέγειν ib. 697. τὸν Ἄτλας ἔχει ib. 747. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. δισσὰς φωνὰς ἔχειν ib. 928. ἤ τις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει ib. 932. ἔχει μοῖραν ib. 988. cf. v. 1436. τἄλλ' ἔχεις ib. 1021. οὐκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. θεοῖσιν ὧδ' ἔχει νόμος ib. 1328. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω ib. 1395. δίκην καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. An. 440. Sup. 183. et 434. ἔχω λόγον, καὶ προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ib. 64. οὐκ ἔχω 'πὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ ib. 118. ἔχει ἄλγος ib. 195. ὁρᾷς τἀμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει ib. 281. ὥσθ' οὕτως ἔχειν ib. 299. δόξω γυναῖκα, καίπερ οὐκ ἔχων, ἔχειν ib. 353. μομφὰς οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν ib. 1012. σοῦ προμηθίαν ἔχω ib. 1057. τῆς θανούσης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν ib. 1064. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. ἔχεις ib. 1122. et 1138. et Cy. 679. et ἔχεις, ἔχεις Sup. 818. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες Al. 1135. ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν ib. 178. ἅμιλλαν οὐκ ἔχειν φρονήματος ib. 213. αἰσχύνην ἔχει ib. 243. νοῦν οὐκ ἔχειν ib. 251. τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ ib. 263. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος ib. 265. σοὶ οὐδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. οὐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις ib. 746. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ib. 780. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας ib. 983. φασγάνων πληγὰς ἔχει ib. 1075. οἷά με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; ib. 1083. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. οἱ ναοὺς ἔχετε Sup. 2. ἔχομεν ἔνδικα ib. 65. μή τι ἔχῃ νέον ib. 91. ἐν αἰσχύναις ἔχω ib. 164. ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ ib. 178. τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω ib. 198. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ib. 210. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον ib. 351. ἔχε στόμα ib. 513. τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται ib. 594. εἰ μὴ τὸν θεὸν χρῄζοντ' ἔχει ib. 597. οὐκ ἔχω, τί πρῶτον εἴπω ib. 686. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον ib. 733. ᾅδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ib. 922. ἤν τι μὴ καλῶς ἔχῃ ib. 1082. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει Iph. A. 72. ἴσμεν, ὡς ἔχει τάδε ib. 106. νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν πόλεως ib. 374. οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν ib. 383. καλῶς ἔχουσι ib. 403. cf. v. 1009. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. et 1195. Tr. 268. Bac. 287. Hel. 767. et 1595. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ἡδέως ἔχειν ib. 483. ἅ με διολέσαντ' ἔχει ib. 659. ἀφασία μ'

ἔχει ib. 837. cf. Her. F. 515. ὧδ' ἔχει Iph. A. 871. πάντ' ἔχεις ib. 883. Rh. 605. et Ion. 1018. γνώμην ἔχειν Iph. A. 925. τȣ̀ς τρόπȣς ἁπλȣ̃ς ἔχειν ib. 927. τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. ȣ̓κ ἔχω πρὸς τȣ̃τ' ἔτι λέγειν ib. 1422. ἔχω πρόφασιν ib. 1435. τέχνην, ἣν ἔχω ξενοκτόνον Iph. T. 53. ȣ̃δ' αὖ συνάψαι τȣ̃ναρ εἰς φίλȣς ἔχω ib. 59. τίνα φροντίδ' ἔχεις; ib. 137. εἰ πᾶσι —ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω ib. 618. ταῦτα δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. ȣ̓ κακῶς ἔχει ib. 691. ȣ̓ νοσȣ̃ντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 693. ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. cf. v. 776. et 1461. Bac. 192. et 208. Her. F. 845. ἔχω σε Iph. T. 828. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 847. εἰκότως ἔχει ib. 911. ἱερὸν (sc. ἐμὲ) ὡρίσαντ' ἔχειν ib. 969. τὸ πρόθυμον ἔχω ib. 989. ἔχειν καινὸν ἐξεύρημα ib. 1029. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. τρεῖς μία τύχη τȣ̀ς φιλτάτȣς—ἔχει ib. 1066. ἔχ' αὐτȣ̃ πόδα σὸν ib. 1159. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος ib. 1226. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. cf. Her. F. 85. ἔχεις τȣ̃ργον Rh. 218. σύμβολον ἔχω σαφὲς ib. 220. ȣ̓κ ἔχει φράσαι ib. 659. cf. v. 801. et Ion. 540. et 803. τȣ̃σδ' ἔχω Rh. 681. ἔχει πότμος νιν Tr. 270. τίν' ἔχει τύχαν; ib. 273. τὰς ἐμὰς τύχας τίς—ἔχει; ib. 293. γόοισι τὸν θανόντα — κατασ̃τένȣσ' ἔχεις ib. 318. ᾇ νόμος ἔχει ib. 324. τὰ Ἕκτορος—ἄκȣσον, ὡς ἔχει ib. 394. cf. v. 923. 931. et 1144. ȣ̓κ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. τί ποτ' ἔχȣσι τȣ̃νομα κήρυκες ἕν; ib. 424. ἔχει τι σχῆμα ib. 470. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν ib. 494. ἢ λύπας ἔχει ib. 605. ἔχεις ἀλκὴν ȣ̓δαμῆ ib. 724. cf. Her. F. 326. τί ȣ̓κ ἔχομεν; Tr. 791. Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα ib. 823. ὧδ' ἔχει κηλήματα ib. 893. ὃς τῶν—δαιμόνων ἔχει κράτος ib. 949. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθα πύλαις Πέλοπος ἔχȣσιν ἕδραι ib. 1099. ἑνὸς μόχθȣ σ' ἀπαλλάξας ἔχω ib. 1150. ἵν' ὡὑτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο ib. 1265. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα, κ. τ. λ. ib. 1317. ἐν εὐχαῖς ȣ̓δαμȣ̃ μνείαν ἔχει (sc. ἐμȣ̃) Bac. 46. νεβρῶν δορὰς ἔχειν ib. 176. Ἄρεως μοῖραν ἔχει τινὰ ib. 302. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. ἔχειν οἴνȣ τέρψιν ἄλυπον ib. 422. σεμνότητ' ἔχει σκότος ib. 486. αἰδώς μ' ἔχει ib. 826. ἰσχὺν ἔχειν ib. 892. ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. θίασον ἔνθ' ἔχȣσι ib. 976. κράτος ἔχȣσ' ἐμὸν ib. 1036. τί ȣ̓ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει; ib. 1262. μεταβολὰς ἔχειν ib. 1265. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει ib. 1287. ἔχει δίκην ἀξίαν κ. τ. λ. ib. 1326. μυρίȣς ἔχω πόνȣς Cy. 1. τίνα σπȣδὴν ἔχεις; ib. 84. τίνες ἔχȣσι γαῖαν; ib. 117. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει ib. 153. αὐτὸς ἔχε (i. e. *tace*) ib. 269. σ̃τέγν' ἔχω σκηνώματα ib. 323. ἂν ἔχει θυσίαν ib. 365. τόνδ' ȣ̓κ ἔχομεν κατεκφυγεῖν ib. 439. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς ib. 440. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν ib. 164. ἔχω προθυμίαν ἐς ὑμᾶς ib. 411. αἰνέσας ἔχω καὶ τἀνθάδε ib. 437. ὑμῖν ȣ̓κ ἔχω τί χρήσομαι ib. 440. σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω ib. 486. εὐδόκιμον ἔχει θανάτȣ μέρος ib. 621. τοσόνδε θάρσος, ȣ̓δὲν ἄλλ' ἔχω ib. 716. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 768. χάριν σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω ib. 870. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα ib. 981. ȣ̓́τω τἄμ' ἔχει ib. 1016. δοκεῖ μ' ἔχειν, ȣ̓κ ἔχων Hel. 35. sq. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; ib. 68. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης ib. 73. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει ib. 92. cf. Ion. 759. et El. 238. ȣ̓ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. μαψίδιον ἔχει φάτιν ib. 259. ἔχεις ἀλγεινὰ ib. 260. σφαγαὶ ἔχȣσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. πῶς εὐμενείας—ἔχεις; ib. 320. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τȣ̀ς γόȣς τ' ἔχε ib. 328. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν ib. 351. Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω ib. 420. ἐκ μὴ 'χόντων βίον, ȣ̓δ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἂν ib. 441. τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον; ib. 480. ȣ̓κ ἔχω, τί χρὴ λέγειν ib. 503. σ̃τολὴν ἀμορ-

φον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις ib. 561. αὐτός σε, κἄμ' ἔχει λόγος ib. 565. ὧδ' ἔχω, τί φῶ ib. 570. ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη ib. 590. δοκῦντες Ἑλένην ὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν ib. 617. ἔχω τὰ τῦ Διὸς λέκτρα ib. 644. ἔχεις (sc. ἐμὲ), ἐγώ τε σὲ ib. 658. ὐ σαφῶς ἔχω ib. 708. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις ib. 766. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδ', ὐκ ἔχω ib. 800. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. τῆς τύχης ὧδ' ἔχω ib. 863. τἀμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879. ὅπως ἂν τὐμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ ib. 899. ὁ νῦς —γνώμην ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ἣν (sc. ναῦν) εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει ib. 1054. ἀΐδαν μέλεον ἔχυσι ib. 1133. ὐδ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς—ἐν βροτοῖς ib. 1163. δοκῶ μοι κἀμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν ib. 1221. ἔχει πότμον ib. 1302. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς ib. 1371. γάμυς ἑτοίμυς ἐν χεροῖν ἔχειν ib. 1402. ἕξεις μ', οἵαν χρῆν ἔχειν γυναῖκα ib. 1423. οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν ib. 1677. οἳ γῆν ἔχυσ' Εὐβοΐδα Ion. 60. et Rha. fr. I. θεοῖσι δῦλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ἔχω μαθῦσα ib. 230. τὸ σὸν ὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει ib. 247. ἔχεις βίοτον; ib. 326. ἔχω πάνθ', ὅσων ἐχρῄζομεν ib. 417. ὑπερβαλλῦσας ἔχει εὐδαιμονίας ib. 472. τῦτο κἄμ' ἔχει πόθος ib. 572. τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις; ib. 582. δῶμα συγχέας ἔχῃς ib. 615. ἔχειν πόνυς ib. 631. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν ib. 647. cf. v. 1602. σκῆπτρα ἔχειν χθονὸς ib. 660. cf. Her. F. 213. ὐκ ἔχει παρρησίαν Ion. 675. μή τιν' ἔχῃ δόλον ib. 686. cf. v. 692. ἔχοι σκῆψιν ib. 721. ὐ καταισχύνασ' ἔχεις τὺς σὺς ἐκγόνυς ib. 736. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια ib. 985. τροφὰς ἔχει βίυ ib. 1013. ὐκ ἔχω λαβεῖν ib. 1108. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; ib. 1110. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ὓς ἔχω λόγυς ib. 1335. ἔχει μοι τί κέρδος, ἢ τίνα βλάβην; ib. 1350. ὐκ ἔχω λέγειν ib. 1360. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἔχει τὶ δεινὸν ἡ τόλμα σῦ ib. 1416. πνεύματ' ἀνέμων ὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ἔχει τὐμὸν ὐκ ἀναίδειαν, ἀλλ' εὐλάβειαν ib. 165. ὐκ ἔχει τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 193. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχυσιν εὔστοχον ib. 195. ἐναντίαν γνώμην ἔχυσι ib. 205. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχυσι ib. 237. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις ib. 264. ὀργὰς δικαίας ἔχειν ib. 276. ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν ib. 306. τὸ Κάδμυ ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἔχυσιν (sc. χρήματα), οἱ δ' ὒ ib. 636. μετρίως σπυδὴν ἔχειν ib. 709. ἔχει ἡδονὰς ib. 732. τί πόνυς διπλῦς ἔχω; ib. 937. φόνον ἔχω λέξαι ib. 1022. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. νεκροῖσι γείτονας θάκυς ἔχω ib. 1097. ὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρυς ἔχω ib. 1284. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδε ib. 1378. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνυς σὺς ib. 1380. παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμὸν ib. 1401. ὗτως πόνων σῶν ὐκέτι μνήμην ἔχεις; ib. 1410. ἅλις ἔχεις τᾶξωθεν ἔργα El. 73. πολλῶν κακῶν αἰτίαν ἔχει ib. 213. κοινῇ δίδωμι τῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. τὸν αὐτὸν ἔρον ψυχῆς ἔχω ib. 297. ὐδὲν τῶνδ' ἔχυσιν ἐνδεὲς ib. 356. ἔχυσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν ib 368. ἔχει νόσον πενία ib. 375. τί διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις; ib. 503. ἔχω σ' ἀέλπτως ib. 579. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω ib. 597. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει ib. 738. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις ib. 1016. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. ἡνίκ' ὐκ ἔχεις ἄκη ib. 1111. τί πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις; ib. 1116. δίκαια ἤδ' ἔχει ib. 1244. τίς δεσπότιν ἐμὴν βάξις ἔχει; Dan. 54. τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' ὐκ ἔχει Æol. fr. XIII. 3. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν ἔχειν ejusd. fr. XX. 4. ἴδιον ὐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. ἔχει κυφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. ἕν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει ejusd. fr. XVI. 2. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II. εἰ φρονεῖν ἔχω ejusd. fr. V. 2. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι ejusd. fr. XIX. 2. ἔχει λόγον ejusd. fr. XXIII. 1. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. cf. Bel. fr. XV. 2. Pol.

fr. IV. 2. et Fr. inc. XLVII. 1. *τὸ μὴ θανεῖν ὀκ ἔχει* (sc. *ἡ τυραννὶς*), *τὰ δ' ἄλλ' ἔχει* Ar. fr. IX. 2. *ἔχει τῦτ' ὀχὶ μικρὸν* ejusd. fr. XI. 1. *κἂν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται* Aug. fr. VII. 4. *τίν' ἔχει στάσιν εὐοδίας* Bel. fr. I. 4. *χέρ' ἀνδρείαν ἔχοι* Chry. fr. III. 1. *μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφροσ' ἐν δόμοις ἔχειν* Cress. fr. IV. 5. *ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ* Dic. fr. X. 1. *ὀρανὸν—ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον* Er. fr. I. 15. *φρένας ἠπίως ἔχειν* ejusd. fr. II. 6. *ὀκ ἔχει σωτηρίαν* ib. 13. *ἔχειν πειρῶ* ib. 14. *τὸς γάμως τὸς πρώτως ἔχειν* ib. 15. *δυσκρίτως ἔχω* ejusd fr. XII. 1. *ἄν τις οἴκοι πλωσίαν ἔχῃ φάτνην* Eu. fr. VI. 1. *τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσως* Gl. fr. III. 1. cf. ejusd. fr. IV. et fr. inc. LXXVII. *ἔχω τόλμης καὶ θράσως διδάσκαλον* Hip. fr. VI. 1. *ἔχειν φωνὴν* ejusd. fr. IX. 1. *ὀτιπλείστας ἔχειν γυναῖκας* Inus fr. VII. 2. *τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμὸς ἔχει* ejusd. fr. X. 3. *ἂν 'ν ἔχῃς ἄνευ ψόγω* ejusd. fr. XV. 1. *ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον* ejusd. fr. XVIII. *πλέον ἔχειν* Ix. fr. II. 1. *ὅστις ἀμείλικτον πατέρ' ἔχει* Melan. fr. XIII. 1. *οἵτινες ἀχάλιν' ἔχωσι στόματα* ejusd. fr. XX. 4. *ὀκ ἔχωσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν* Meleag. fr. VII. 1. *ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ* Œd. fr. VIII. 2. *ἡμέρα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει* ejusd. fr. XII. *ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ* ejusd. fr. XVII. 8. *ὀκ ἔχω μαθεῖν* Œnom. fr. II. 1. *ἀμηχάνως ἔχει* ejusd. fr. III. 5. *μορφὴν ἔχωσι* Pal. fr. III. 2. *ὃς ἂν πλεῖστ' ἔχει* ib. 5. *σύγχυσιν πολλὴν ἔχει* Peliad. fr. III. 2. *παρθένω τρόπως ἔχειν* ejusd. fr. VI. 3. *τυφλὰς ἔχωσι τὰς φρένας* Phaëth. fr. V. 4. *τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει* ejusd. fr. XIV. *τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάν τον* Ph. fr. X. 2. *εὖ ὡς γαμεῖν ἔχεις* ejusd. fr. XI. 2. *δόξαν εὐκλείας ἔχειν* Rha. fr. II. 10. *ἐπικινδύνως ἔχει* Scy. fr. I. 1. *ἵνα τὴν ὕβριν δύλην ἔχῃ* Sis. fr. I. 7. *ὀκ ἔχει βίον* St. fr. I. 2. *καλῶς ἔχοιμι* Tel. fr. IX. *θυμῷ κρείσσονα γνώμην ἔχειν* ejusd. fr. XVII. *ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε* Tem. fr. XIII. 2. *τιμὴν ἔχει τινὰ* ib. 4. *ὀκ ἔχωσ', ὅπως δείξωσιν αὐτὸς* ejusd. fr. XIV. 1. *εὔκλειαν ἔχει* Fr. fal. cit. I. 1. *πρῶτ' ἀμωσίας ἔχει* Fr. inc. XII. 2. *ἀσφάλειαν ὀκ ἔχει* eorund. XXV. *σιγὴν ἔχε* eor. XXXVI. *ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει* eor. LI. 8. *παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν* eor. LII. 1. *ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ* eor. LVI. *τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει* eor. LIX. 1. *ὧν ἔχωσιν οἱ νέοι* eor. LXXVI. 2. *οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις;* eor. LXXVIII. 1. *τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας* eor. LXXXVI. 2. *ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ὄνεκ' ἐγένετο* eor. CVIII. *ὁ βίος ὄνομ' ἔχει* eor. CXXII. *ζημίαν ὀκ ἔχει* eor. CXXXII. 5. *ἔχειν πόνως* eor. CXLVIII. 8. *λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος* eor. CLII. 10. *πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς* eor. CLXXXIII. *πάντα συλλαβὼν ἔχει* eor. CXCII. *τὸ δίκαιον ὀκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν* Fr. inc. B. 10. 1. *πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν* eorund. 17. *ἐπὰν—ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει*—eor. 20. 2. *τἀμὰ καλῶς ἔχει* eor. 27. 2. *τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος* eor. 28. 5. *χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος* eor. 36. *ἀμαθίαν ἔχει* eor. 40. 2. *πολλὰ καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω* Epist. III. *ἐλάττω χάριν ἔχειν* ib. cf. Epist. IV. *ἔχωσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας* Epist. IV. *ἄν τι πλεῖον ἔχωσι* Epist. V. b) *Imperf.* *πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν* Hec. 569. *ὀδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον* ib. 572. *ὀκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δῶναι χάριν* ib. 899. *μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν* ib. 1119. *τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα* ib. 1163. *ἐπεὶ πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν* ib. 1209. *εἶχες ἂν καλὸν κλέος* ib. 1225. *τίν' εἶχες ψυχήν;* Or. 525. *σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον* ib. 867. *εἴγε λαιμὸς εἶχε τριπτύχως θανεῖν* ib. 1513. *ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' ὀκ εἶχον ἂν* Ph. 404. *πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης* ib. 1415. *ὀ τῦτό σ' εἶχεν* Med. 591. *εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν* ib. 1032. *πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα* ib. 1146. *ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε* ib. 1193. *τύχην εἴχομεν διδάσκαλον* ib. 1203. *ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα* Hip. 647. *ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον* Al. 183. *κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως* Sup. 305. *φρόνημα ὀδέν τι μεῖζον εἶχεν* ib. 863. *τὸ πρᾶ-*

γμα ἀπόρως εἶχε πατρὶ Iph. A. 55. πειθὼ εἶχον τήνδε ib. 104. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα σύγχυσίν τε ib. 354. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. εἰ τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον ib. 1211. ὅσον εἶχες (*quantum poteras*) ib. 1453. εἶχον ἡδονὴν Iph. T. 954. κοντοῖς πρώρας εἶχον ib. 1350. ἃ Τροίας ἀρχαγὲς εἶχον τιμὰς Tr. 196. περιβολὰς εἶχον χθονὸς ib. 389. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις ib. 399. τὰς πρὶν φρένας ὐκ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. σῖγα νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον Cy. 407. πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. εἰ μὴ 'ν ξένῃ γαίᾳ ποτ' εἶχον Hel. 75. σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνυς πέρι; ib. 713. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. σιγῇ εἶχον αὐτὰ ib. 1341. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας Her. F. 212. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν ib. 927. ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος El. 20. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα ib. 29. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπυ ib. 768. εἴθ' εἶχες βελτίυς φρένας ib. 1061. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἰ νῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατὴρ Bel. fr. XVII. 1. ἀνδρῶν ἂν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. c) *Particip.* ἔχων. ὐ πέπλον, ὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. ὦ πλεῖς' ἔχων κάλλιςά τε ib. 620. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. τίν' αἰτίαν ἔχων; ib. 1203. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. χάριτας ἔχων πατρὸς ib. 244. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. αἷμ' ἔχων ib. 513. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων ib. 688. φίλα ἔχων κηδεύματα ib. 793. ὦ ποθεινὸν ἥδιςόν τ' ἔχων—ὄνομα ib. 1045. σπυδὴν ἔχων ib. 1056. Med. 557. Al. 781. et 1017. An. 1051. et Her. 119. et σπυδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1058. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον ib. 1625. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ξιφήρη χεῖρ' ἔχων ib. 366. ὄμμ' ἔχων δακρυρρόυν ib. 373. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. τὸν νῦν πρὸς αὐτὸν ὐκ ἔχων ib. 1427. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ ib. 1706. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. νῦν ἔχων Hip. 105. et Iph. A. 1139. Ὀρφεᾶ ἄνακτ' ἔχων Hip. 953. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. τλήμονας φυγὰς ἔχων ib. 1177. et El. 233. τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων Hip. 1315. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. ὅτυ τις τυγχάνει χρείαν ἔχων An. 368. γυναῖκα μωραίνυσαν ἐν δόμοις ἔχων ib. 675. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 802. φυλακὰς ἔχων ib. 962. ὐκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. κοινὸν φόρτον παῖσδ' ἔχων Sup. 20. τίνος χρείαν ἔχων; ib. 115. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων ib. 381. ἔχων ἴσον ib. 408. δίκαι' ἔχων ib. 437. χρηςόν τι βύλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων ib. 439. πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα ib. 634. ἄκραντον ὐδὲν ἔχων ib. 870. διπλῦν πένθος δαιμόνων ἔχων ib. 1035. δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. θύρας ἔχων ἀκλήςυς ib. 340. ξύνεσιν ἔχων ib. 375. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων ib. 381. πόθον ἔχων θυγατρὸς ib. 431. τὸ θέλειν ὐκ ἔχων ib. 657. τύσδ' αὐτὺς ἔχων σοι φράζειν μύθυς ib. 1620. ἐρωτᾷς ὐ λέγειν ἔχοντά με Iph. T. 659. χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. ἔχων κέλαδον λύρας ib. 1128. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. τιν' ἔχων νυκτηγορίαν Rh. 19. τετράπυν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 256. Θρῃκίαν ἔχων ςολὴν ib. 313. πτωχικὴν ἔχων ςολὴν ib. 503. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ψαφαρόχρυν κάρα πυλυπινές τ' ἔχων ib. 716. μὴ γένυς κοινωνίαν ἔχοντι ib. 905. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ἐχρήσω ὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων ib. 1172. πόνυς ἔχων ib. 1198. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 137. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων ib. 236. νῦν ὐκ ἔχων ib. 271. σκευὴν Βάκχης ἔχων ib. 913. κρεῖσσον ὕψος ἔχων ib. 1099. ἀγέραςον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ἐν ἀσκῷ οἴκυς ἔχων Cy. 523. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τὰ κείνυ τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς ib. 10. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων ib. 139. πολεμίυς λόγυς ἔχων ib. 655. ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων τεύχη ib. 726. λύπας ἅλις ἔχων

Hel. 595. *πολλὲς ἐν μέσῳ λόγες ἔχων* ib. 636. *βέβαιον ἐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων* ib 721. *τὄνομ' ἐκ ἔχων ἐλεύθερον* ib. 736. *ἐπεὶ ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ* ib. 1300. *νεκρῶν ἐδενὸς μνήμην ἔχων* ib. 1599. *τἔτ' ἔχων τἔνειδος* Ion. 593. *εὐπαιδίαν ἔχοντα* ib. 679. *πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἕλοι* ib. 1214. *ἔχων τυραννίδα* Her. F. 65. *ἔχων τέκνα* ib. 67. *θρόνες ἔχων* ib. 167. *ἔχων ἀλκὴν μόνον* ib. 194. *κράτος ἔχων Πελασγίας* ib. 464. *ἅρματ' ἐκ ἔχων, ἔχειν ἔφασκε* ib. 947. *ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων* ib. 1178. *φίλτρον τι τἔτ' ἔχων* ib. 1407. *ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ* El. 40. *θεὸς ἔχων ἀνὰ ςόμα* ib. 80. *ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον* ib. 256. *βασιλικὲς ἔχων δόμες* ib. 947. *σαφῶς πείθειν ἐκ ἔχων* Dan. 29. *ἀρετὴν ἔχων* Antig. fr. XII. 2. *εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν* Ar. fr. XI. 2. *χρείαν ἔχων* ejusd. fr. XVIII. 1. *πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων* Bel. fr. IX. 4. *γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων* ejusd. fr. XVI. 11. *κακῶς ἔχων* ib. 17. *γνώμην ἔχοντα* Chry. fr. I. 2. *πάλλευκα ἔχων εἵματα* Cret. fr. II. 17. *τὸ νήπιον ἄπληςον ἔχων* Hyp. fr. V. 5. *κρᾶσιν ὑγρὰν ἐκ ἔχων* Phaëth. fr. VII. 2. *ἔχων δρόμον* ejusd. fr. VIII. 1. *πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων* ejusd. fr. XV. 2. *ὁ πλεῖςον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν* Phi. fr. VII. 2. *πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων* Tel. fr. XVI. 1. *δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων* ib. 3. *σμικρὰ καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων* ejusd. fr. XXII. 2. *κακὸς ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι* Fr. fal. cit. V. 8. *γῆν ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις* Fr. inc. I. 2. *θάνατον ἐκποδὼν ἔχων* eorund. LXXXI. 4. *ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων* eor. CLXV. 5. *ἐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς* eor. CCII. *ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα* Fr. inc. B. 28. 7. *κόμην ἔχων κεκαρμένην* Epist. III. *ἐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα* Epist. V. *πολιὰν ἔχοντε χαίταν* Al. 473. *χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα* Ion. 304. *ναῦς ἔχοντες* Hec. 35. *τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες* Ph. 559. *κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν* Hip. 462. *πρὸς τῶν ἐχόντων* (*de divitibus*) *τὸν νόμον τίθης* Al. 58. *φθέγμ' ἔχοντες* An. 925. *τὲς νῦν ἔχοντας* ib. 945. *οἱ ἐκ ἔχοντες* (i. e. *pauperes*) Sup. 240. quibus opponuntur *οἱ ἔχοντες* vers. 242. *ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες* ib. 617. *οἱ ἔχοντες εὐνίδας* Iph. A. 807. *σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων* ib. 1128. *κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα* Iph. T. 1374. *πόνες ἔχοντας* Rh. 988. *ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν* Tr. 1158. *ἄντρ' ἔχοντες, ἐ ςέγας δόμων* Cy. 118. *ἐκ μὴ 'χόντων βίον* Hel. 440. *φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας* Her. F. 443. *ἐφεςίες εὐνὰς ἔχοντες* El. 217. *τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες* ib. 993. *τὸ δἕλον ἐ λόγῳ ἔχοντες* Alex. fr. VII. 2. *ἐν χεροῖν δίσκες ἔχοντες* Aut. fr. III. 20. *μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες* Bel. fr. XXV. 5. *τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι* Cress. fr. V. 2. *ἐν τοῖς ἔχεσιν ἡβητὴς πέφυκε* Dan. fr. V. 5. *δέλεαρ ἔχοντες* Er. fr. I. 18. *παράδειγμ' ἔχοντας* Gl. fr. II. 3. *οἷον τοῖς ἔχεσιν εἶ κακόν!* Phœn. fr. VIII. *οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες* Pol. fr. III. 1. *κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ* Tem. fr. XV. 2. *τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν φιλεῖ* Thes. fr. IX. 3. *ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν* Fr. inc. LXXXI. 8. *μάτην πόνες ἔχοντες* eorund. CVI. 2. *λευκὲς λίθες ἔχοντες* eor. CCXVI. *ζῆλον ἐ σμικρὸν γάμε ἔχεσα* Hec. 353. *οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχεσαν* ib. 457. *νῶτ' ἔχεσ' ἐπὶ χθονὶ* ib. 486. *πύρσ' ἔχεσα δέργματα* ib. 1265. *τρυφὰς ἔχεσα Τρωϊκὰς* Or. 1113. *κάρα ξυρηκὲς καὶ πέπλες μελαγχίμες ἔχεσαν* Ph. 376. *δυσλύτες ἔχεσα τὰς διαλλαγὰς* ib. 378. *πάντ' ἔχεσ' ὁμἕ κακὰ* ib. 1690. *πολλὰς ἔχεσα θανασίμες αὐτοῖς ὁδὲς* Med. 376. *τὸν ἀμηχανίας ἔχεσα—αἰῶνα* ib. 647. *ἀβελίαν πολλὴν ἔχεσα* ib. 883. *Σκύλλης ἔχεσαν ἀγριωτέραν φύσιν* ib. 1343. *ἐκ ἔχεσα σωφρονεῖν* Hip. 1034. *ἦθς ἔχεσα δῶρα* Al. 290. *πόλλ' ἔχεσαν ἔνδικα* An. 186. *ὄμμ' ἔχεσ' ἐλεύθερον* Iph. A. 994. *λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων ἔχεσα* Iph. T. 373. *πολλή τις προθυμία σε τἔδ' ἔχεσα τυγχάνει* ib. 616. *ἔχεσ' ἀδελφὸν* ib. 802. *βίον ἔχεσ' εὐδαίμονα* ib. 915. *ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχεσα* Rh. 891. *τὸν νἕν διδάσκαλον ἔχεσα χρηςὸν* Tr. 648. *πόλλ' ἔχεσα πήματα* ib. 689. *μίκρ' ἔχεσα* ib. 993. *τὸ σῶ-*

φρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχȣσαν ib. 1028. ὄνομ' ἔχȣσα, τἄργα δ' ȣ̓ ib. 1233. ὅν ποτ' ἔχȣσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. μονάδ' ἔχȣσ' ἐρημίαν ib. 609. δρακαίνης φύσιν ἔχȣσαν ἀγρίαν ib. 1355. τὰν εὐχαρίςως ἔχȣσαν πόλιν Her. 380. πάντ' ἔχȣσα δυστυχῆ Hel. 292. ἔχȣσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε ib. 333. ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχȣσα Ion. 697. πόνȣς ἔχȣσα El. 65. ἀρετὴν ἐχȣ́σης μείζονα Cresph. fr. XV. λῆμ' ἔχȣσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. πονηρὰ τἄργ' ἔχȣσα Fr. inc. LIV. 2. ἔχȣσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. ἐπίκλημ' ἐχȣ́σαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569. ȣ̓ ῥυθμὸν ἕνα κακῶν ἐχȣ́σας Sup. 95. ἔχȣσαι διὰ λόγȣ κάμψαι κακὰ ib. 748. ἔχȣσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. ποδῶν ἔχȣσαι συντόνοις δρομήμασιν ib. 1089. ἔχȣσαι τὸν Λίβυν λωτὸν Hel. 169. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων φρȣ́ρημ' ἔχȣσαι Ion. 511. ὀδυνῶν καρπὸν ἔχȣσαι El. 1346. πρᾶγμ', ἔχον πολλȣ̀ς λόγȣς Hip. 984. τί τȣ́των ἐςὶν ȣ̓ καλῶς ἔχον; Sup. 527. βάςαγμα αἰσχύνην ἔχον ib. 767. μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. γῆρας, νȣ͂ν ȣ̓κ ἔχον Bac. 252. ȣ̓κ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. θαῦμα, ἔλασσον τȣ͂νομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δύο, ταῦτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. τἀμφὶ σȣ͂ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίςασο An. 431. ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σάφ' ὡς ἔχοντ' ἴδῃ Dan. 42. d.) *Aor.* 2. ἔσχον. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 5. τὰς ποντοπόρȣς ἔσχε σχεδίας ib. 113. ἀκόλαςον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ῥώμην θεȣ͂ τιν' ἔσχεν ib. 1169. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ib. 1163. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς ib. 1203. δόξαν ἔσχες Med. 540. ὃν (sc. ἔρον) ἔσχε ταύρȣ Hip. 338. ȣ̓κ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ ib. 658. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. καί μ' ȣ̓̔θ' ὁ Πλȣ́τωνος κύων, ȣ̓̔θ'—ἔσχον Al. 363. εἰ—ἔσχον μὴ κτανεῖν An. 687. πλείςας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. ὅτ' ἔριν ἔσχεν Iph. A. 184. τἀμὰ ἔσχες λέχη ib. 1156. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον Iph. T. 309. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ȣ̓κ ἂν ἔσχον εὐτυχȣ͂ν δόρυ Rh. 60. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. ἔσχεν ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔσχεν ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. οἴκοι τὸν νȣ͂ν ἔσχον Ion. 251. πῶς ξένος σ' ἂν ἔσχεν; ib. 293. ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν Her. F. 4. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας ib. 157. ȣ̓κ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι; ib. 556. ὅς νιν φόνȣ μαργῶντος ἔσχε ib. 1005. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἔσχον κάμακας ib. 852. ὅτι τὰν τάλαιναν ἔσχεν κακὸν ib. 1162. ὅστις τῆς ἱςορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2. σχὲς Hip. 1354. et Iph. A. 1467. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν Iph. T. 1275. τίν' αἰτίαν σχών; Hel. 476. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2. e) *Fut.* ἕξω. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει; Hec. 830. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἕξομεν ξίφη Or. 1125. ἕξομεν κλέος ib. 1151. σκυθρωπȣ̀ς ὀμμάτων ἕξω κόρας ib. 1319. ἕξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν ib. 1669. ȣ̓κέτι δυσκέλαδος φάμα γυναῖκας ἕξει Med. 420. πῶς πόλις, ἢ φίλων σὲ χώρα ἕξει ib. 849. ȣ̓ παῖδας ἕξω προσειπεῖν ζῶντας ib. 1350. σῖγα ἕξομεν ςόμα Hip. 660. σοὶ μυρίαν ἕξω χάριν Al. 547. τοιάνδε κληδόνα ἕξω ib. 963. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει An. 989. τίν' αἰῶνά γ' εἰς τολοιπὸν ἕξεις; ib. 1216. ἀτάφȣς τίς ἕξει Sup. 540. χάριν ἀγήρω ἕξομεν ib. 1177. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. ἀμπνοὰς ἕξειν πόνον Iph. T. 92. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἕξω φίλον ib. 718. ὅπως ἕξει καλῶς ib. 1051. ἕξω τȣ̀ς μέγ' αὐχȣ͂ντας δορὶ πέρσας Rh. 452. πολλῶν θανόντων σῶμαθ' ἕξȣσιν νεκρῶν Tr. 91. μόχθȣς ἕξω κρείσσȣς ib. 202. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν Cy. 592. εἰσὶν, οἵ σȣ μέριμναν ἕξȣσι Her. 344. cf. v. 593. μάταν πόνον ἕξει ib. 618. πολλὴν ἕξεις μέμψιν ib. 974. διπλȣ͂ν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμȣ͂ ib. 1043. ȣ̓κ ἄχρωςα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837. ȣ̓δὲν κακίω μ' ἕξεις πόσιν ib. 1439. ἔμφυλον ἕξȣσι Ion. 1581. ἕξȣσι κλέος ib. 1588. αἷμα σύγγονον ἕξει Her. F. 1077. συμφορὰν ἕξεις τίνα; ib. 1130. sed

vid. not. τί κέρδος ἕξομεν; ib. 1301. ἕξεις εὐαμερίαν El. 197. γυμνὸν ἕξω σῶμα ib. 308. κάλλιϛον ἕξεις ϛέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμονα Fr. inc. LXVIII. 2. f) *Fut.* σχήσω. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 862. εἰ μὴ σχήσετε δόρυ Sup. 711. ἐγὼ σχήσω νιν Iph. A. 1365. ἐ πολὺν σχήσω χρόνον Iph. T. 789. νόϛον ἄθλιον πάλιν σχήσεσι Bac. 1336. τυφλὴν ὄψιν σχήσειν Cy. 693. ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος Hel. 30. 2) *Med.* ὡς πάνθ' ὁμαρτῆ σῶν ἔχοιτο γενάτων Hec. 839. ἔχεσθ', ἔχεσθε Or. 1349. ἐμῆς ἔχε χερὸς Bac. 197. βιοτᾶς εὔπαιδος ἐχοίμαν Ion. 491. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχε Inus fr. XIX. 2. τε νόμε ἂν εἴχετο Or. 502. εἰχόμεσθα τῆς ξένης Iph. T. 1355. et 1364. πέπλων ἐχομένη σῶν Iph. A. 1461. ἐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῆσδ' ἕξομαι Hec. 398. ἕξεσθαι φόνῳ Or. 515. 3) *Pass.* ἵπποι ἔχονται Rh. 671. λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν Bac. 956. ἐξ ἐμε γ' ἔχῃ χρόνῳ El. 579. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6.

Ἐχθαίρειν. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. σὸν ἐχθαίρω κάρα Hip. 1054. ἐ γὰρ ἐχθαίρω σε Al. 177. ἀσέβειαν ἀσκεντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεε Bac. 476. χάριν γηράσκεσαν ἐχθαίρω φίλων Her. F. 1223. σὸν ἐχθαίρων λέχος Med. 697. ἐχθαίρων ἐμὸν πατέρα Al. 339. τες ἐξαμαρτάνοντας, ἐχὶ τὴν πόλιν, ἤχθαιρε Sup. 879. τί παῖδ' ἤχθηρας—τὸν σὸν Her. F. 1087.

Ἔχθειν. τί τεσδ' ἔχθεις; Med. 117. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις An. 211. σωφρονεντι ἤχθετο Hip. 1402.

Ἔχθος. εἰ τεμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ Or. 622. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπε Ph. 886.—τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 2.

Ἔχθρα. ὡς δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. δι' ἔχθρας τῷδε μολὼν ib. 482. συμβαλὼν ἔχθραν αὐτῇ Med. 45. cf. El. 906. et Dic. fr. IX. 3. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 897. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. γνώσεται ἔχθραν ἐμὴν An. 1007. λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλεσα ib. 59. ἐ σμικρὰν φίλων ἔχθραν γενέσθαι Her. 22. σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν ib. 460. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν ib. 1002. τὸν θεὸν μεῖζον τίνσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας ib. 1013. ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων Her. F. 983. ἄκαιρος εὔνοι' ἐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII.

Ἐχθραίνειν. σὸν ἐχθραίνων λέχος Med. 555.

Ἐχθρόξενος. δόμες ἐχθροξένες Al. 561.

Ἐχθρός. τὸν κατθανόντα ἐχθρὸν, sc. ἡγεῖται Hec. 859. τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. φίλος, ἐχθρὸς ἐγένετο Ph. 1455. ἐδ' ἐχθρὸς ὢν σὸς ib. 1587. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ἐκ ἐχθρὸς ὢν ib. 1646. Πελίε ἐχθρός ἐϛί μοι δόμος Med. 734. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ Al. 957. μείζω Πηλέως ἐχθρὸν An. 708. μέγαν τοῖσδ' ἐχθρὸν ib. 725. πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρὸς Iph. A. 1353. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι Rh. 639. ἐχθρὸς ὢν ϛρατηλάταις ib. 719. ἐχθρε λέοντος βλαϛήματα Her. 1006. ἐχθρὸς ἀνὴρ ib. 1049. ἐχθρὸν ἐπ' ἄνδρα Ion. 1043. cf. Her. F. 299. et 733. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. τὸν ἐχθρὸν δρᾷν κακῶς Fr. inc. CIII. *a* et *b*. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν ϛέγος Ion. 848. ἐχθρες τες πρὶν εὐμενεῖς ποιέμενοι Hec. 849. πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. et 760. χρῄζω τες ἐμες ἐχθρες θανεῖν ib. 1164. ἐχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. ἀφικόμαν ἐχθρες ἐς ἄνδρας Ph. 361. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων ib. 759. ἐχθρες, μὴ φίλες, δράσειέ τι Med. 95. cf. Iph. A. 1389. ἐχθροὶ ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρες θήσω ib. 374. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς δεικνύναι ib. 744. ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν χρῄζῃ ib. 750. cf. v. 765. 767. 921. etc. et Hip. 49. ἐξ ἐπακτε πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. τρόπες ἐχθρες θνητοῖς Al. 63. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων An. 517. λιπεῖν ἐχθρες ἐχθρῶν ib. 522. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν ib. 1008. κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο ib. 1070. ἀν-

δρας ἐχθρὺς ὠφελεῖς Sup. 494. ἁπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς ib. 129. cf. v. 141. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν ib. 391. τὺς πρὶν ἐχθρὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν ib. 736. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς ib. 1035. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 878. et 898. τροπαῖα ἐχθρῶν Her. 403. τί τῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἐχθρὺς ἀθροίσας ib. 594. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν ib. 1384. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 195. ὑπ' ἐχθρῶν οἵ' ἐτολμήθη ib. 277. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὺς ἐμύς; ib. 604. τροπαῖ' (i. e. τροπαῖε) ἐχθρῶν ἐμῶν ib. 671. ὅ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς δίκην ὑφέξω ib. 697. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. ὡς μηδὲ τὺς ἐχθρὺς ἧσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων Epist. II. vid. etiam Epist. V. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 516. δι' ἐχθρᾶς χθονὸς Ph. 278. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται ib. 543. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκε Med. 507. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσαμαι ib. 875. ἐχθρὰ μητρυιὰ τέκνοις Al. 310. ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ἐχθρὰν στάσιν Cresph. fr. IV. 10. κῆδος ἐχθρὸν Med. 1341. ἐχθρὸν ἦμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος Hip. 355. ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. τὸ ἐχθρὸν Ἀχαιοῖς Tr. 305. ἐχθρὸν δόρυ Her. 314. et 501. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. ἐχθρὰ πάντα Med. 16. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. 2) *Comp.* ἐχθίων. ἄλλυς μᾶλλον ἐχθίυς σέθεν El. 222. κἂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες Tr. 1059. βυλῆς ὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. 3.) *Superl.* ἔχθιστος. ἔχθιστος ὢν Ph. 620. ἔχθιστος γεγὼς θεοῖς τε, κἀμοί, κ. τ. λ. Med. 467. τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν Rh. 585. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν An. 446. cf. El. 832. τίκτειν παῖδας ἐχθίστυς An. 660. τὺς ἐχθίστυς ἐμοὶ καὶ σοὶ Tr. 404. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γῦναι θεοῖς τε, κ. τ. λ. Med. 1323. τῆς ἐχθίστης θεῶν ἡμῖν Hip. 1301. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 71. ἐχθίστη νόσος Œno. fr. II. 6. λώβαν ἐχθίσταν Hec. 200. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Tr. 211. ἔχθιστον κακὸν Ph. 588. et Ar. fr. XXIV. 3. ἐχθίστων ἐργμάτων Or. 160. τἄχθιστα (i. e. τὰ ἔχθιστα) τοῖσι φιλτάτοις ὠνύμεθα Iph. A. 1170. ἐχθίστων ὕπερ τὰ φίλτατ' ὤλεσε Tr. 370. αἱμάτων ἐχθίστων El. 138.

Ἔχιδνα. νερτέρυ ἐχίδνας Ph. 1027. ἐχίδνης ὐδὲν ἠπιωτέρα Al. 311. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἐχίδνης περιβόλοις Ion. 993. σπονδὰς θοᾶς ἐχίδνας σταγόσι μιγνυμένας ib. 1233. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ib. 1262. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.

Ἐχινάδες. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσυς Iph. A. 286.

Ἐχίων, pater Penthei, regis Thebarum. Bac. 213. 229. 265. 507. 540. 994. 1014. 1117. et 1273.

Ἕψειν. τάδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη Cy. 403.

Ἑωθινός. ἑωθινὴν πρὸς ἀλκὴν Rh. 771.

Ἑῷος. ἑῷος ἱππότης ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII. ἑῷοι ἐξαναστάντες λέχυς El. 786. ἑῴοις βολαῖς ἀελίυ Ph. 172.

Ἕως, *subst.* aurora. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1158. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. Ἕω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5.

Ἕως, *adverb.* usque, donec. ἕως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἕως ἑῶσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐριννύες Or. 238. ἕως ὑφῆψε δῶμα ib. 620. ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἴνυ Al. 761. ἕως ἂν—ἔλθω ib. 1024. ἕως ἐς ἁγνὸν ἦλθον Φοίβυ πέδον Iph. T. 972. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. ἕως φῶς ἡλίυ τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60.

Z.

Ζαγρεύς. νυκτιπόλȣ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12.

Ζάθεος. τρίποδα ζάθεον Ion. 91. ζάθεοι Κρῆτες Bac. 121. ζαθέȣς ναȣ̀ς Cret. fr. II. 5. ζαθέα χθὼν Hip. 750. μετὰ τὰν—Θησέως ζαθέαν χώραν Tr. 219. ζαθέαν θεράπαιναν ib. 1070. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων ib. 228. ῥίπτε ζαθέȣς κλῇδας ib. 256. Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι ib. 1075. ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθάναις Ion. 184. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος ib. 808. μαντείων ἐπέβας ζαθέων Iph. T. 1253. ἀπὸ ζαθέων χρηςηρίων ib. 1260.

Ζάπλȣτος Bel. fr. XVI. 6. ζαπλȣ́τȣς φερνὰς An. 1283.

Ζάχρυσος. ζαχρύσȣ Θρᾳκίας πέλτης Al. 501. ζαχρύσȣ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. τὰν ζάχρυσον πέλταν Rh. 370. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν ib. 439.

Ζεῖν. λέβης ζέσας Cy. 342.

Ζεύγλη. ταύρων ἐπιςάτην ζεύγλῃσι Med. 479. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Ζεῦγμα. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443.

Ζευγνύναι. ζεύγνυτε τόξα νευραῖς Rh. 33. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 2. ἐπεὶ γάμοις ἔζευξ' (i. e. ἔζευξα) Ἀδράςȣ παῖδα Ph. 1375. cf. Bac. 468. et Ion. 10. πλείςȣς—ὄχȣς ἐζεύξατε An. 1019. ταύτην θνητῶν, ἢ θεῶν, ἔζευξέ τις; Iph. A. 698. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; Tr. 263. πρὸς βίαν ἔζευξ' ἀνάγκη Her. 886. γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. sed γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι γραίαν Fr. inc. CLVII. 1. ἵππȣς ἅρμασι ζεύξας ὕπο Hip. 111. ζεύξασ' ἀπειρεσίαν δρομάδα ib. 549. θηρῶν ζυγίȣς ζεύξασα σατίναν Hel. 1327. ἑωθινὴν ζεύξειν (sc. τȣ̀ς πώλȣς) πρὸς ἀλκὴν Rh. 772. ζεύγνυσθε ἵππȣς Ph. 525. τέθριππα ζεύγνυσθε Al. 430. γενναιοτάταν ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν ib. 997. τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος Tr. 671. ἵνα με λέχεσιν ἐζεύξω Ion. 901. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ζεύξομαι ἅρματι πώλȣς Hec. 469. τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι Sup. 1228. ȣ̓κέτι ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐζεῦχθαι γάμοις Hel. 1670. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν El. 317. ὅπερ ἐζεύχθην γάμοις Ion. 949. χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο Sup. 877. ζευχθεὶς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν El. 99. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν Sup. 822. εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγης Iph. A. 907. σὲ γάμοισι κλύω ζυγέντα Ph. 340. ὁρκίοισι ζυγεὶς Med. 735. θεσφάτοις Φοίβȣ ζυγεὶς Sup. 220. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2.

Ζεῦγος. σύγκροτον ζεῦγος An. 496. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. ζεῦγος ȣ̓ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. ζεῦγος τριπάρθενον Er. fr. XV.

Ζεύς. ὦ ςεροπὰ Διὸς Hec. 68. πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία ib. 345. Ζεὺς Κρονίδας ib. 473. ὦ Ζεῦ ib. 488. ȣ̓κέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς Med. 764. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. ὅρκιόν σοι Ζῆνα ὄμνυμι ib. 1025. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὁ Διὸς ἄγγελος Iph. A. 1302. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 359. Ζηνὸς Ἑρκίȣ Tr. 17. Διὸς κρείσσων γενȣ̃ ib. 948. πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν Cy. 211. Ζηνὸς κεραυνὸν ȣ̓ φρίσσω ib. 319. ȣ̓δ' οἶδ', ὅτι Ζεὺς ἔς' ἐμȣ̃ κρείσσων θεὸς ib. 320. Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ Hel. 497. ὀλυμπίȣ Ζηνὸς πέδον Her. F. 1304. cf. El. 782. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. τȣ̃ μεγάλȣ Ζανὸς Cret. fr. II. 3. κᾂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 4. Ζεὺς ὅστις ἐςὶν Melan. fr. I. 1. cf. ejusd. fr. II. 1. ὁ Ζεὺς κολαςὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Fr. inc. B. 7.

Ζέφυρος. ζεφύρȣ πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ȣ̓ρανῷ Ph. 220. πνοαῖσι ζεφύρȣ Iph. T. 434.

Ζῆθος, *nom. propr. viri.* ἀμφὶ μνῆμα τȣ̃ Ζήθȣ Ph. 147. cf. Her. F. 30. et Antiop. fr. I. 1.

Ζῆλος. ζῆλον ȣ̉ σμικρὸν γάμȣ ἔχȣσα Hec. 352. ζῆλός μοι σέθεν Cresph. fr. IV. 3. φέρȣσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον Epist. III.

Ζηλȣ̃ν. ὅσοι δημηγόρȣς ζηλȣ̃τε τιμὰς Hec. 255. ȣ̉δὲ σὲ ζηλῶ Or. 520. ζηλῶ σε ib. 1673. Med. 60. et Iph. A. 16. ζηλῶ φθιμένȣς Al. 869. ζηλῶ ἀγάμȣς ἀτέκνȣς τε βροτῶν ib. 885. ζηλῶ—ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 17. τȣ̀ς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ ib. 19. ζηλῶ σε μᾶλλον, ἤ με ib. 677. ζηλῶ σȣ̃ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὲ ib. 1407. τὸν εὐτυχεῖν δοκȣ̃ντα μὴ ζηλȣ̃ν Her. 865. εἰς τȣ̀ς πλȣσίȣς ἀποβλέπειν ζηλȣ̃ντα Sup. 178.

Ζήλωμα. ἐξ οἵων κακῶν ἔῤῥεις, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων Iph. T. 379.

Ζηλωτός. μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν Or. 247. ζηλωτὸς, ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα, κ. τ. λ. ib. 541. ὁ ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς ὢν οἶκος ib. 971. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. ὡς ζηλωτὸς ᾖ (sc. ὑμέναιος) Hel. 1451. ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Œd. fr. XV. 4. et fr. inc. B. 50. 2. ζηλωτὸς ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ An. 5. ζηλωτὸν ἀνθρώποισι Med. 1035.

Ζημία. πλείϛην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. γνώσῃ ζημίας ἀποϛροφὴν ib. 1223. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο Cy. 311. σὺ ȣ̉χ ὑφέξεις ζημίαν Ion. 1308. πέμπειν ἑκάϛῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. ζημίαν ȣ̉κ ἔχει Fr. inc. CXXXII. 5.

Ζημιȣ̃ν. ὅστις κακὸς πεφύκῃ, ζημιȣ̃σιν οἱ θεοὶ Ion. 441. φυγῇ ζημιȣ̃ντας Or. 898. cf. Hip. 1043. ἐζημίωσε πατέρα ἐμὸν Or. 577. ζημιȣμένη φυγῇ Med. 454. ἐζημιȣ̃το, εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8.

Ζῆν. τί με δεῖ ζῆν; Hec. 349. cf. Her. F. 1301. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. εἰ ζῇ γε ib. 429. cf. vers. sq. et 988. νόμῳ ζῶμεν ib. 801. σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 308. ȣ̉ ζῶ κακοῖς ib. 386. οἵτινες ζῆν ȣ̉κ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι ib. 438. μὴ ζῴην ἔτι ib. 1147. et Sup. 454. ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν Or. 1635. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. τί μοι ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. cf. v. 798. ὡς ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 249. ὅ, τι τȣ̃ ζῆν φίλτερον ἄλλο Hip. 191. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ Al. 279. τὸ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκὺ ib. 696. ζῇς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ȣ̉ δυοῖν, ὀφείλομεν ib. 715. τί μοι ζῆν κύδιον; ib. 963. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ἕρπε καὶ ζῇ Iph. T. 699. ζῆν θέλοιμ' ἂν ib. 1009. τȣ̃ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐϛι κατθανεῖν Tr. 632. ȣ̉κ οἶσθ', ὅτι ζῇς Bac. 506. τῷ ζῶσι; Cy. 121. βάρος τȣ̃ ζῆν Her. 202. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν ib. 969. τί δῆτ' ἔτι ζῶ; Hel. 56. et 300. ὁ νȣ̃ς τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν ȣ̉, γνώμην δ' ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ȣ̉κ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν ib. 1303. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια Ion. 632. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν ib. 646. ζῆν καλῶς ib. 858. εἰ ζῴην μετ' εὐμȣσίας Her. F. 676. ζῶ σοι ταπεινὸς ib. 1413. ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίϛαται κακὸν Æol. fr. XVI. 1. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ib. 2. ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2. ȣ̉ ζῶμεν ὡς ἥδιϛα; ejusd. fr. XXV. 5. οἳ ζῆν ȣ̉τε μανθάνȣσιν εὖ Aut. fr. III. 3. ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ζῶσιν σὺν κακοῖσιν ib. 8. αἵτινες πρὸ τȣ̃ καλȣ̃ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. I. 36. τȣ̀ς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τȣ̃ βλέποντος μὴ καλῶς ejusd. fr. XI. 2. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ὅσοι χωρὶς ζῶσι Pal. fr. III. 4. δι' ἐλπίδος ζῇ (*vive*) Phry. fr. III. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τȣ̃θ', ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐϛὶ ejusd. fr. XV. 1. 2. cf. Pol. fr. II. 1. 2. ȣ̉κȣ̃ν τὸ μὴ ζῆν κρεῖττον ἐϛ', ἢ ζῆν κακῶς Pi. fr. VIII. ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ζῇ Tem. fr. I. 2. θεȣ̃ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. τὸ ζῆν ἴσμεν eorund. LXXXI. 10. τȣ̃ ζῆν ἣν ὁρῶ κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν eorund. LXXXII. 1. 2. δȣ́λοισι ζῶμεν eor. CCIII. ὅτ' ἔζη Πρίαμος Hec. 1210. cf. Hel. 4. κἀγώ τ' ἂν ἔζων, χ' ἥδε, τὸν λοιπὸν χρόνον Al.

654. ζῶντι καθ' ἡμέραν Hec. 317. θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέςερος, ἢ ζῶν ib. 378. et. Fr. inc. LXXXIII. 2. γνόντες ζῶντα Πριαμιδῶν τινα Hec. 1140. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων; ib. 1213. ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος Or. 1208. ἰδȣ τὸν αἰσχρῶς ζῶντα Al. 958. ζῶντος γέροντος An. 23. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχȣ̀ς χθονὸς Sup. 926. τίν' Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις; Rh. 177. κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον ib. 831. ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδȣ Tr. 442. ὃς καὶ παρ' ᾅδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ὅντιν' ἄν γε ζῶνθ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ ib. 966. μὴ 'πὶ δȣλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. πέμψεις ἐς ᾅδȣ ζῶντα Eu. fr. III. 1. ἔςι καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Fr. fal. cit. IV. 2. τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίȣ Hec. 12. ȣ̓ παῖδας ὄψει ζῶντας ib. 1046. cf. Med. 804. πολὺν ζῶντες χρόνον Med. 901. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες ib. 1058. ὡς ζώντων θεῶν Sup. 221. ȣ̓̓́τ' ἐν ζῶσιν ἀριθμȣμένη ib. 969. αὐτῷ ζῶντας λέγȣσα Iph. T. 640. τȣ̀ς ζῶντας εὖ δρᾷν Meleag. fr. XV. 1. ἔςιν ȣ̓χ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. θανȣ̃σα, ἢ ζῶσ', ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον; ib. 1270. ȣ̓κ ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 355. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανȣ̃σαν ἔςι σοι Al. 139. ἐπιςέλλει τάδε ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' ȣ̓ ζῶσ' ἔτι Iph. T. 771. δίȣ πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. μηδέ με ζῶσαν λέγε El. 687. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. τοῖσι μέλλȣσιν τέκνοις τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι Med. 567. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανȣ̃σ' ἂν ἀποδοίη ποτέ; Hel. 919. etc.

Ζητεῖν. ὦ πάντες, ȣ̓κ ἐγὼ ζητῶ μόνος Or. 678. ὁ πλȣ̃τος, ὃν ζητεῖς ἔχειν Ph. 569. μὴ τὴν τεκȣ̃σαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν An. 229. ἡ φρόνησις τȣ̃ θεȣ̃ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 217. ζητεῖς ȣ̓δὲν κέρδος Iph. T. 506. ἢν—ἐξόρȣς Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 52. εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι ζητεῖ νιν ib. 174. ζητȣ̃σ', ὅπη γῆς πύργον οἰκȣ́μεθα Her. 46. μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν Hel. 155. ἢν—ζητῶ τις εἶναι Ion. 596. ζητȣ̃σιν αὐτὴν, ὡς θάνῃ ib. 1112. cf. v. 1225. ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. ζητȣ̃σι τὸν τεκόντα Her. F. 76. τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον; ib. 143. ἤν τι μὴ ζητῇ κακὸν El. 1075. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητȣ̃σ' ἀμαυρȣ̃ν Inus fr. III. 2. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τȣ̃ καλȣ̃ ζητȣ̃σιν Rha. fr. II. 8. ζητῶμεν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπὰν—τις ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει, ζητεῖ κακὰ Fr. inc. B. 20. 2. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν Hec. 993. ἐζήτȣν σὲ Cy. 17. τἀμήχανα ζητῶν Al. 201. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ζητῶν ib. 730. ζητῶν ἐμὴν παῖδα ib. 1038. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσȣ Iph. A. 342. ζητȣ̃ντά νιν ib. 803. ἐν ὄρφνῃ—ζητῶν Rh. 588. βίᾳ νιν ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν ζητῶν Her. 129. τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 435. ζητȣ̃ντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. πανταχῇ ἄςεος ζητῶν νιν Ion. 1108. εἴ μέ τις γνοίη ζητȣ̃ντ' ἀδελφὴν El. 98. ἡδέως ζητῶν βιȣ̃ν Ar. fr. XXX. 1. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. τῆς νόσȣ σοι ζητȣ̃σά γ' εὗρον φάρμακα Hip. 699. βωμȣ̀ς μηλοθύτας ζητȣ̃σα Iph. T. 1117. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 1.

Ζήτημα. ȣ̓ ῥᾴδιον ζήτημα Bac. 1137. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν ib. 1216. μητρὸς ζητήματα Ion. 1352.

Ζήτησις. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14.

Ζόφος. γῆς ὑπὸ ζόφον Hip. 1416.

Ζυγηφόρος. ζυγηφόρον πῶλον Her. F. 121. ἵππȣς ζυγηφόρȣς Hip. 1183. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων Rh. 303.

Ζύγιος. τȣ̀ς μέσȣς ζυγίȣς Iph. A. 221. θηρῶν ζυγίȣς ζεύξασα Hel. 1326.

Ζυγὸς, vel ζυγόν. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγȣ̃ Or. 45. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέςαμεν ib. 1330. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ζυγὸς δȣ́λειος An. 301. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν Tr. 665. ναυσθλȣ̃μαι εἰς δȣ̃λον ζυγὸν ib. 673. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεὶς ζυγὸν Ion. 595. τὸ

τῆς ἀνάγκης ἐ λέγειν ὅσον ζυγὸν Did. fr. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐς τὸ πρόσθεν ϛῆτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων Rh. 766. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ζυγῶν πεντήκοντα καὶ ʼρετμῶν μέτα Hel. 1548. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150. ζυγὰ ἤνυσε δȣλια Tr. 595. ἐκλιπȣσαι ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ζύγ' ἄξας Hel. 1614.

Ζωά. vid. Ζωή.

Ζώειν. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716.

Ζωὴ, et dor. ζωά. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ἕλκεις μακρόπνουν ζωὰν Ph. 1531. ἐλπίδες ȣκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένᾳ ζωᾶς Iph. T. 150. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. ἄλεκτρον ζωὰν Tr. 254. ἀπλȣν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ϛυγερᾶς ζωᾶς El. 121.

Ζώνη, et dor. ζώνα. τȣτον ἔφερον ζώνης ὕπο Hec. 762. δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας Iph. T. 204. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933.

Ζῶον. πλάσαι πάντα ζῶα Fr. inc. B. 14. 2.

Ζωπυρεῖν. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121.

Ζωϛήρ. ζωϛῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. ζωϛῆρος ὀλεθρίȣς ἄγρας Her. F. 415.

H.

Ἦ, particula dolorem exprimens, bis repetita, ἦ ἦ Her. F. 906. reliquæ hujus voculæ significationes, *profecto* et *num*, in Euripide passim sunt obviæ; uti et ἤ, *quam* et *aut*.

Ηβα. vid. Ἥβη.

Ηβᾷν. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. ἔϑ' ἡβᾷ σοι κακὸν Al. 1088. κἀγὼ ἡβῶ Bac. 190. λῆμα τὸ σὸν ἡβᾷ Her. 703. εἰ ἐγὼ σθένος ἥβων Her. F. 436. ἡβῶντ' ἄνδρα Al. 714. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ. ȣ ῥᾴδιον εἴργειν ib. 1056. ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. σαρκὸς περιβόλαι' ἡβῶντα Her. F. 1270. ἡβήσας ἐν τυραννίδι Al. 657. οἷον ἡβήσαντά σε μεμνήμεϑ' ἡμεῖς Her. 740. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνȣ πόλιν Sup. 1213.

Ηβη. ὦ μέλεος ἥβης σῆς Or. 1029. ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. εἰς ἥβην ἦλθε ib. 1108. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. ἥβης τυχὼν Tr. 1168. ὅτ' ἐν ἥβῃ τȣμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. μάτην ἥβην ὧδέ γ' ἂν κεκτώμεθα πολλὴν Her. 283. ȣκ ἔϛιν, ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. θήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. b) Form. dor. ἥβα. ἐν ἥβᾳ νέᾳ Al. 474. σὰν ἐφύτευσεν ἥβαν Rh. 354. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν ib. 646. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον ib. 657. c) Plur. νεάνιδες ἧβαι Ion. 477. 2) Ἥβη, dea juventutis, Herculis uxor, Or. 1687. et Her. 851. et 857. et dor. Ἥβα, Her. 915.

Ἡβητής. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. ἐν τοῖς ἔχȣσιν ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε Dan. fr. V. 5.

Ἡγεῖσθαι. μήτε τȣς φίλȣς ἡγεῖσθε Hec. 329. ἡγȣ μοι ib. 507. An. 748. et Hel. 871. νόμῳ τȣς θεȣς ἡγέμεθα Hec. 800. τὸν ἄνδρα τȣτον φίλον ἡγεῖται ib. 858. ἡγȣ πάροιθε Ph. 841. ἡγȣ πρὸς οἶκον ib. 960. ἡγȣ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. πᾶν κέρδος ἡγȣ Med. 454. τὰ θνητὰ ἡγȣμαι σκιὰν ib. 1224. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. τὰ θεῖα ȣ θεῖ', ȣδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην; An. 440. ἡγȣ σὺ θᾶσσον ib. 552. ȣ τῶν πονȣντων τȣργον ἡγȣνται τόδε ib. 696. ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. ȣς ἂν ἡγῆται φρονεῖν ib. 445. φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734.

ἢν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. ἔτ' ἄρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἂν ib. 1189. πρὸς εὐτραφεῖς—ξένους φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα Iph. T. 305. εἰ αἰσχρὸν ἡγῇ Rh. 489. ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς Bac. 918. ἡγείσθω θεοὺς ib. 1325. cf. v. 1296. et El. 583. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν Cy. 602. ἡγεῖσθ', ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε Her. 529. ἃ ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγούμεθα Hel. 965. ἕν τί σ' ἡγοῦμαι σοφὸν Her. F. 207. σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτὸν ib. 283. πατέρα ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγὼ ib. 1265. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται ib. 259. θεοὺς ἡγοῦ τύχης ἀρχηγέτας τῆσδε ib. 890. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 24. τόνδ' ἡγοῦ θεὸν Fr. inc. I. 3. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης eorund. III. 6. ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος eor. CIII. b. ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφοις ὥραις eor. CLXXVII. 1. φρούρια λαβόντας—ἡγεῖσθαι Epist. V. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν El. 1301. δούλην με πολεμίαν θ' ἡγούμενος Hec. 741. cf. Tr. 915. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος Or. 504. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. βαρβάρων ἡγούμενος Bac. 1332. ἡγούμενος λόγχαισιν ib. 1357. δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος Æol. fr. IV. 4. τί σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι Hec. 258. δίκαι' ἡγούμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη Iph. T. 383. τὰ θεῖ' ἡγουμένη Hel. 925. ἡγησάμην,—οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 1. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec 973. ἐγὼ ἡγήσομαι Or. 1342. et Bac. 839. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται Bac. 194. ἧπου με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων; ib. 937. μέγ' ἥγησαι τόδε; Ph. 553.

Ἡγεμών. ἡγεμὼν ὁδοῦ Hec. 281. et El. 669. ἡγεμὼν ποδὸς τυφλοῦ Ph. 1610. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508.

Ἠδὲ Hec. 323.

Ἥδεσθαι. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. νύμφην κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν Med. 888. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται ξένους κομίζων Hip. 1068. οὔθ' ἥδομαι τοῖσδ', οὔτ' ἀπέχθομαι κακοῖς ib. 1260. μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ Al. 1087. ὑποῦσιν ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὡς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου Iph. A. 1613. ἐννόμοισι τοῖσιδ' ἥδεται ἑορτῆς Iph. T. 35. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις ib. 384. ἐπεὶ πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη Cy. 180. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν ib. 579. οὔτε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις Her. 605. οὐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους Her. F. 846. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων El. 560. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρουμένοις Dan. fr. IV. 1. τρόποισιν (sc. ἄλλης γῆς) ἥδεται Dic. fr. IV. 5. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεὶ ejusd. fr. XVII. 1. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ὅστις ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. οἷσπερ ἥδεται ξυνὼν ib. 9. πᾶς τις ἥδεται λέγων Fr. inc. CXXXII. 4. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἡδομένα—κῶλον ἄγει Bac. 165. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 872. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. ἥσθημεν Med. 1138. λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε Hip. 1258. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών; El. 258. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Antiop. fr. XXVII. 4. δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι Epist. IV. ἡσθεὶς φρένας Iph. A. 359. ἡσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην Cy. 419. ἡσθεὶς Βακχίῳ ποτῷ ib. 445. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et Fr. inc. XXXV. 3. πάραυτα ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. ἡσθεῖσα Hel. 544. ἡσθήσεται El. 415.

Ἡδέως. οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. ἡδέως ἔχειν Iph. A. 483. et Ion. 647. cf. Ion. 1602. οὐδὲ ἡδέως ὁρᾷς Iph. A. 1122. ἡδέως τοῦτ' ἐδέξατο ib. 1596. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. οὐ γὰρ ἡδέως ὄνομα δάμαρτος λέγω ib. 869. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως ib. 521. ἡδέως ἠμύστισα ib. 562. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613. ζῆν ἡδέως Antiop. fr. XIII. 2. βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. ἡδέως ζητῶν

βιῶν Ar. fr. XXX. 1. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλες ἔρωτας Dic. fr. VII. 1. τὴν ἔσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5.

Ἤδη. ἥξει ὅσον ἐκ ἤδη Hec. 143.

Ἡδονή. τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν Or. 1182. ἡδονῇ δὲς, sc. ἑαυτὸν Ph. 21. δέχε μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγες Med. 773. ἡδονῆς ὕπο ib. 1142. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τε καλε ἄλλην τινὰ Hip. 382. εὐνῆς ἕνεχ' ἡδονῆς τε σῆς ib. 495. cf. Her. 302. παρθένειος ἡδονὴ Hip. 1302. πρὸς ἡδονὴν φίλοις σοί τ' ἂν γένοιτο τάδε Iph. A. 1022. ἔςι δή σοι τετ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν; Iph. T. 494. τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ὲ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. εἶχον ἡδονὴν ib. 954. κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ᾧ τὲς πονηρὲς ἡδονὴ φίλες ἔχειν Ion. 627. βεθύτῳ σὺν ἡδονῇ ib. 664. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς ib. 1027. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. τίς ἡδονή σοι θεε θανεῖν ἐν ςέμμασι; ib. 1310. μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε ib. 1469. ἐκ ἔςι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XII. 3. ἐθ' ἡδονῆς ἅπτεται Antiop. fr. X. 2. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων ejusd. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἐ γὰρ ἡδονὴ Dan. fr. VI. 3. τὲς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρὲς Er. fr. II. 19. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς ib. 23. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος ἐ μί' ἡδονὴ Œd. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἔςι κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œno. fr. V. 1. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος Fr. inc. XLVII. 1. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eorund. LXXVIII. 1. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. CVII. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 4. πλετον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν Epist. IV. 2) Form. dor. ἡδονά. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἡδονὰν ὡς λάβω Hel. 641. ἀδόκητος ἡδονὰ Ion. 1448. μακαριωτάτας τυχεσ' ἡδονᾶς ib. 1461. 3) Plur. ἀπέδωκεν ἡδονὰς Κάδμε πολίταις Ph. 1407. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίε Hip. 383. τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς Sup. 453. πρὸς ἡδονὰς Μεσῶν τραπέσθαι ib. 882. ἡδοναῖς δίσκε κεχαρημένον Iph. A. 199. πιςὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν ib. 908. ἡδοναῖς ἀγγελμάτων ib. 1184. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δὲς Tr. 371. Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ ib. 393. χλοεραῖς ἐμπαίζεσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448. Βακχίε πρὸς ἡδοναῖς ib. 553. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. ἐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. τιμῶσ' ἀχρείες ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. ἐδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει Bel. fr. XV. 2. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται ejusd. fr. XVIII. 1. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Pol. fr. IV. 2. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Ἡδυβόας. ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127.

Ἡδύθροος. μεσαν ἡδύθροον El. 703.

Ἡδυλόγος Hec. 134.

Ἡδύπνοος. ἀνέμων ἡδυπνόες αὔρας Med. 839.

Ἡδύς. ὕπνος ἡδὺς Hec. 916. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγες ἀφίξεται Ph. 778. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. ςεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. πόνον ἡδὺν Bac. 66. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. χορὸς ἡδὺς Her. 892. ἡδὺς αἰεὶ—καινοῖσιν ἦν Ion. 641. ὁ ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. ἡδεῖαν ὄψιν Or. 725. cf. Epist. III. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. εἰκὲς ἡδείας Tr. 1178. κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν ἐμοὶ Cy. 148. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. τὸ δέλευμ' ἡδύ ib. 221. ὃ βέλομαι, ἡδὺ ib. 1175. πανταχε ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν ib. 1509. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς—παῖδες τελέθεσι Med. 1095. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν Hip. 1013. ἡδὺ φίλον καὶ νυκτὶ λεύσσειν Al. 356. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. ἡδὺ αὐτίκα τετο βροτοῖσιν ib. 783. ἔςιν, ἵν' ἡδὺ, μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. ὡς ἡδὺ δάκρυα

τοῖς κακῶς πεπονθόσιν Tr. 604. cf. Ar. fr. XXVII. 2. ἡδὺ ἐςὶ καὶ δοκεῖν Tr. 678. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ἡδὺ λιμȣ̃ σχετήριον Cy. 135. ἡδὺ μόχθων κλύειν Hel. 671. τυραννίδος τὸ πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. σὺν τοῖς φίλοις ἡδὺ πράσσειν καλῶς ib. 730. ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν Her. F. 306. ἐργάτῃ—ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεςέρῳ ποτῷ ib. 499. πικρὸν χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι ib. 987. τῇ σῇ ἡδὺ (adverb. *libenter*) προσθήσω φρενὶ ib. 1059. ἡδὺ σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. ὡς ἡδὺ λεύσσειν Hip. fr. XIV. 2. ὡς ἡδὺ δȣ́λοις δεσπότας χρηςȣ̀ς λαβεῖν, κ. τ. λ. Meleag. fr. VIII. 1. ἡδὺ ἀπάται φίλων Phry. fr. XI. 4. ἡδὺ συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 3. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188. 2) *Comp.* ἡδίων. ἡδίων γενȣ̃ Hip. 289. πατρὶ ȣ̓δὲν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1101. Ἀσιάδος ȣ̓κ ἂν ἥδιον ψόφον κιθάρας κλύοιμεν Cy. 442. ἥδιον θανεῖν Hel. 820. ȣ̓κ ἔςιν ȣ̓δὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις Er. fr. VIII. 1. cf. v. 3. ȣ̓κ ἔςι τȣ̃ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐςὶν Cy. 250. 3) *Superl.* ἥδιςος. ἥδιςος θάνατος Sup. 1006. ὄλβȣ θάλαμον ἥδιςον Bel. fr. XVI. 8. δαίμων πάντων ἥδιςος Fr. inc. CLXV. 4. μισθὸν ἡδίςων λόγων El. 231. τὴν πλεῖςον ἡδίςην θεῶν Al. 793. cf. Hel. 1111. ἡδίςαν χέρα δὸς Hec. 409. ἡδίςαν συζυγίαν Her. F. 675. ἥδιςον ἔχων ὄνομα Or. 1045. πνεῦμα ἥδιςον τέκνων Med. 1075. ἥδιςον ταὐτὸν ἀλγεινόν θ' ἅμα Hip. 348. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιςον βλέπειν Iph. A. 1250. ἐξ εὐτυχȣ̃ς, ἥδιςον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυςυχȣ̃νθ' ὁρᾶν Her. 940. ἥδιςον λαβεῖν Antig. fr. VI. 4. ἥδιςον ἐν βροτοῖσιν Er. fr. I. 2. γυνὴ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιςόν ἐςι Phry. fr. XI. 2. διδαγμάτων ἥδιςον Sis. fr. I. 25. ἥδις' ἂν εἴη ταῦτα Or. 1054. μέλαθρα ἥδιςα Sup. 1098. ἥδις' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 447. τȣ̃τον ὅπως ἥδιςα διαπεράσετε Her. F. 504. τί ȣ̓ ζῶμεν ὡς ἥδιςα μὴ λυπȣ́μενοι; Antig. fr. XXV. 5.

Ἠδωνός. κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153.

Ἠέλιος, poët. pro ἥλιος. τὸ πτερωτὸν ἠελίȣ ἅρμα Or. 1002. ἅμ' ἠελίȣ πτέρυγι θοῇ Ion. 122.

Ἠθάς. τῶν ἠθάδων φίλων An. 819. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐςὶν Cy. 249.

Ἤιθεος, pro ἠΐθεος Ph. 952.

Ἠθμός. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 2.

Ἦθος. ἄγριον ἦθος Med. 103. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. φιλότιμον ἦθος, πλȣ́σιον ib. 907. ἦθος δυσγενὲς El. 363. ἀκόλαςον ἦθος Antiop. fr. VII. 4. τὸ ἦθος αὐτȣ̃—Syl. fr. IV. 5. εἰς καινὰ ἤθη ἀφιγμένην Med. 238. ῥᾴδια ἤθεα—μεταβαλλομένα Hip. 1117. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1219. ἤθη κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. εἰς βάρβαρ' ἤθη Hel. 281. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις Ion. 736. τοῖς ἤθεσιν (sc. κρινεῖτε) τȣ̀ς εὐγενεῖς El. 385. ἀκόλαςα ἤθη Er. fr. II. 22. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίȣ Pol. fr. I. 7. φθείρȣσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Ἤϊος. ἤϊον βοὰν Ph. 1043. ἤϊον μέλος ib. 1044.

Ἠϊών. ποντίων σάλων ἠϊόσιν ἁρματεύσας Or. 995. ἠϊόνες ἅλιαι Tr. 827.

Ἥκειν. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα—λιπὼν Hec. 1. Ταλθύβιος ἥκω ib. 503. ἥκω μεταςείχων σε ib. 509. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. νεκρὸν τόνδε μοι—ἥκεις κομίζȣσα ib. 672. ἥκω ἀποςελῶν σε ib. 731. εἰς ταὐτὸν ἥκεις ib. 748. et Or. 1280. ἥκει εἰς γῆν Or. 53. ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας ib. 87. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; ib. 243. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τȣ̃σχατον ib. 447. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἂν σοφίας ἥκει πέρι; ib. 491. εἰς οἷον ἥκω; ib. 671. κακῶν ἥκεις ἄγγελος ib. 854. ἡμῖν ἥκεις, ȣ̓χὶ σοὶ σωτηρία ib. 1348. ȣ̓κ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δώματος ἥκει Ph. 1489. ȣ̓κ αὐτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἥκει λόγος Med. 252. εἰς τοσȣ̃τον ἥκετε ib. 569. ἥκω κε-

λευσθεὶς ib. 866. ὧνπερ οὕνεκ' εἰς ἐμοὺς ἥκεις λόγους ib. 932. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hip. 273. ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα Al. 47. τύχα δυσπάλαιστος ἥκει ib. 892. φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους An. 60. κακὸν, εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. εἰς τοῦτο ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. τίνος ἥκεις μέτα; ib. 1106. αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν Sup. 170. ἥκεις δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; ib. 457. πῇ νεκροὺς ἥκει λιπών; ib. 760. φῶς τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ Iph. A. 439. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας ib. 595. εἰς ταὐτὸν ἥκεις τῷ πατρὶ ib. 665. ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἀγὼν 'Ατρείδαις καὶ τέκνοις ἥκει μέγας ib. 1254. ἃ καινὰ ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. χρόνιοι ἥκουσιν ib. 258. τοῖς δ' εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς δή τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν; ib. 772. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων ib. 337. ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον—βάθος πόντου Tr. 1. τὸ εὐγενὲς εἰς δοῦλον ἥκει ib. 611. εἰς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. cf. v. 660. οἶδεν αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι ib. 174. ἥκω ἕτοιμος ib. 180. πολλῶν θαυμασίων ἥκει πλέως εἰς τάσδε Θήβας ib. 449. εἰς μείζον' ἥκω ib. 1235. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. ἐφ' οἷσιν ἥκω, καὶ παρ' οὗ, λέγειν θέλω Her. 136. γένους ἥκεις τοῖσδε ib. 214. τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων ἥκεις; ib. 383. ἥκεις σωτὴρ νῷν βλάβης; ib. 640. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἥκει Ion. 539. ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν Her. F. 25. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου ib. 816. πόλει οὐδὲν ἥκομεν βλάβος ib. 824. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον ib. 614. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; ib. 751. οὐχὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει τῇδε ib. 848. οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων ib. 1054. ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας Dan. fr. I. 1. ἥκω δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ἐς ταὐτὸν ἧκον Ph. 1414. οὔριαι ἧκον πνοαὶ Hel. 1628. ἐπεὶ ἐς αὐλοὺς ἧκεν Ion. 1177. τίς μῦθος κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκοάν; Dan. 50. πότ' ὄψομαι Μενέλαον ἥκοντα Or. 68. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς Ph. 1409. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου Al. 646. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς An. 1112. εὐσεβεῖς ὁδοὺς ἥκοντα ib. 1127. εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας Hel. 905. γῆς ἥκοντ' ἄνω Her. F. 616. εἰς τοῦτο ἥκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας Epist. IV. ἐπεὶ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκουσαν Al. 157. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίου ib. 292. τοσούτου κακοῦ ἥκοντος Epist. II. ἥξω An. 739. ἥξουσιν El. 760. ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. ἥξει 'Οδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη ib. 143. πότε ἥξετ' ἐς οἴκους; ib. 932. εἰ εἰς τόδ' ἥξουσι θράσους Or. 565. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν Ph. 1336. ὡς ἥξοι An. 79. ὅπως ἥξει κάτω ib. 102. Περσεφονείας ἥξω θαλάμους Sup. 1022. πικροὶ αὐτοῖς ἥξετε ib. 1221. ἥξετ' εἰς ἴσον Iph. A. 1002. εἰς τοῦτό γ' ἥξει ib. 1368. οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ ἥξω πρὸς οἴκους Rh. 223. ἥξω εἰς νεκροὺς νικηφόρος Tr. 460. ἥξει χορεύσων Bac. 567. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει ib. 639. ἥξει Βάκχας ib. 845. φερόμενος ἥξεις ib. 966. εἰς ὄμμαθ' ἥξει ξένων Her. F. 1156. εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. ὡς ἥξουσ' (i. e. ἥξουσα) εἰς Ἄργος αὖ πάλιν Iph. T. 377. ἡνίχ' ἡκόμην πάλιν Antiop. fr. XXXVII. vid. not.

Ἥκιστα Hec. 997. Or. 844. Hip. 1014. Sup. 538. Iph. A. 1443. Cy. 124. et 219. Her. 682. et Hel. 1444. ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικὸν Med. 348. ἥκιστα ὄλβῳ γαῦρος ἦν Sup. 862. ἥκιστα τοῦτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὅν μ' ἥκιστ' ἐχρῆν Iph. A. 487. cf. Bac. 26. et El. 1012. ἥκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεὼν Her. F. 299. ἥκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. οὐχ ἥκιστα ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. cf. Epist. V.

Ἠλακάτα, dor. pro άτη. λίνον ἠλακάτα δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1431.

Ἠλέκτρα, filia Agamemnonis, Or. 23.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15. etc. semel etiam altera Agamemnonis filia, *Iphigenia*, Ἠλέκτρα dicitur, Iph. T. 811. ubi vid. not.

Ἠλέκτραι πύλαι, una e septem portis Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup. 651. et Bac. 779.

Ἠλεκτροφαής. δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς Hip. 741.

Ἠλεκτρυὼν, vel ύων, pater Alcmenæ Al. 842. et Her. F. 17.

Ἠλίβατος. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732.

Ἠλίθιος Cy. 535.

Ἡλικία. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν Her. 706. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V.

Ἡλίκος Al. 646.

Ἧλιξ. πρὸς ἥλικα τραπεὶς Med. 246. ἴσως Ὀρέςυ σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων El. 560. φίλταθ' ἡλίκων ἐμοὶ Or. 730. ἥλικες ἐμοὶ Ph. 635. εἰς ἥλικας κῳλίγυ σοφώτερος Hip. 987. ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1180. ἡλίκων θιάσυς Iph. T. 1146. ὐδ' ἥλικας (sc. νικήσαντα) τόξοισιν Tr. 1210. ἐν ἡλίκων πόνοις Her. F. 127. ἥλικες, o *æquales* ib. 513. πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736.

Ἡλιόβλητος. Περσῶν ἡλιοβλήτυς πλάκας Bac. 14.

Ἥλιος. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίυ Hec. 248. ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίυ ib. 412. et Al. 206. πρὸς ἡλίυ βολὰς Or. 1259. ἡλίυ πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἡλίυ φῶς ib. 546. Med. 752. et 764. Hip. 4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. ἥλιος μὲν, νύξ τε δυλεύει βροτοῖς Ph. 549. γεγῶσαν ἐσθλῦ πατρὸς, Ἡλίυ τ' ἄπο Med. 406. cf. v. 746. ἥλιον προσβλέπεις ib. 1327. ἡλίυ ἀναπτυχαὶ Hip. 601. ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίυ ib. 204. τρεῖς φαεννὰς ἡλίυ διεξόδυς An. 1087. ἡλίυ κανὼν σαφὴς Sup. 650. ἃς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. μηκέθ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. ἡλίυ μετάςασιν ib. 816. ἡλίυ πρόσθεν φλογὸς ib. 1207. cf. Ion. 1134. φαεννοὶ ἡλίυ λαμπτῆρες Rh. 59. ἐμοὶ φῶς ἓν ἡλίυ καταρκέσει ib. 447. ἡλίυ φάος ib. 850. ἀκτῖνα τὴν ςείχυσαν ἡλίυ ib. 992. ἡλίυ ἁγναὶ βόες Tr. 439. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίυ σέλας ib. 860. ἡλίυ βολαῖσιν Bac. 458. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι ib. 677. πρὸς θάλπος ἡλίυ Cy. 540. ἀνιππεύοντος ἡλίυ κύκλῳ Ion. 41. ἥλιος ἤδη λάμπει ib. 83. ἵππυς ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος ib. 1149. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίυ ib. 1439. ἐν φαειναῖς ἡλίυ περιπτυχαῖς ib. 1516. ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858. τόξα ἡλίυ ib. 1090. τί μυ κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231. ὦ τέθριππον ἡλίυ σέλας El. 866. τεθρίππυ ὄντος ἡλίυ δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. θερμὰ ἡλίυ τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7. τεθρίπποις ἡλίυ θερμὴν Cresph. fr. XIII. 5. φίλον φέγγος ἡλίυ τόδε Dan. fr. X. 1. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3. ἡλίυ ἱπποςάσεις ib. 5. φῶς λιπεῖν ἡλίυ Fr. inc. LXXXI. 11. πρὸς αὐγὰς ἡλίυ Fr. inc. B. 46. 1. ἥλιε Ph. 3. et Epig. I. 1. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλιε Phaëth. fr. X. 1. ὁρᾶν μοι δύο ἡλίυς δοκῶ Bac. 916. ἡλίυς μυρίυς μόγις διελθὼν Hel. 658. λέγ' ἡλίυς, ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχὼ El. 654.

Ἦλις. Ἤλιδος δυνάςορες Iph. A. 280. Ἦλις, ἣ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 1.

Ἤλυσις. βραδύπυν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν Ph. 851. πικρὰν διώκων ἤλυσιν Her. F. 1041.

Ἦμαρ. δύλειον ἦμαρ Hec. 56. et An. 99. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο Hec. 285. κατ' ἦμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El. 145. et 183. ἕκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422. τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον ib. 1035. cf. Al. 104. ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον Ph. 404. πάντα ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν ἄχη ib. 1573. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἦμαρ ib. 1577. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἐχθρὸν ἦμαρ Hip. 355. φρυρῶν τόδ' ἦμαρ Al. 27. κατθανῦσαν ἐν ἤματι τῷδέ γ' ὄψει ib. 233. ἦμαρ τόδε θανῦσαν εἶδε καὶ βλέπυσαν παῖδα σὴν Iph. A. 1611. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ἦμαρ εἰς νύκτα τε Bac. 1006. δεινῦ φόβυ ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 868. σύλλογος σῦ πέρι ἔςαι—τῷδ' ἐν ἤματι Hel. 885. ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον

Her. F. 306. ἐν ἐπ' ἦμαρ El. 425. εἰ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακυμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀστένακτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδῦσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τόδε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ταφήσῃ νυκτὸς, ὐκ ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ὐ κάμοιμ' ἂν ὔτε νύκτ', ὔθ' ἡμέραν Bac. 187. κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πιεῖν καὶ φαγεῖν τὐφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ἥδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν ib. 1436. βύθυτον ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπύμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. ἅμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει ib. 429. τὸ πλεῖστον ἡμέρας μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Œd. fr. XII. τὴν ἐπιστείχυσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἑκάστης ἡμέρας Epist. V. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις Epist. V.

Ἡμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευύσῶν Meleag. fr. IX. 2.

Ἡμίδυλος. παῖδας ἡμιδύλυς An. 943.

Ἡμίθεος. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιθέων Iph. A. 173.

Ἥμισυς. δράκων μυ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.

Ἦμος Hec. 915.

Ἢν, 1) *Si*, Hec. 399. et 586. et passim. 2) *en, ecce*, Her. F. 867.

Ἡνία. μήτ' εὐτυχῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτει χεροῖν ἡνίας Hip. 1188. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς ib. 1236. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χερσὶν ἡνίας Her. 846. σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. ἔμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.

Ἡνίκα. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίυ κατάσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεῖς ὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκῦμεν πέδον An. 58. etc.

Ἡνιοστροφεῖν. ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβὼς Ph. 176.

Ἧπαρ. παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἧπαρ ξίφος Ἐτεοκλέυς Ph. 1430. μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἧπαρ—τόδε Hip. 1070. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἥπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425. τόρευμα δεινὸν —βάλλει πρὸς ἧπαρ Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παίσει πρὸς ἧπαρ Fr. inc. II. 2.

Ἤπειρος. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1585.

Ἠπειρῶτις. ἠπειρῶτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. ὖσαν ἠπειρῶτιν ib. 653.

Ἤπιος. ὐδέπω ἤπιος Med. 133. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἠπίυς Tr. 53. φρένας ἠπίυς ἔχειν χρεὼν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης ὐδὲν ἠπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνθρώποισιν ἠπιώτατος Bac. 859.

Ἦρ. ἦρος ὥραις Cy. 506. ἦρος ἴσυς, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.

Ἥρα, Juno, Jovis conjux, Or. 1686.

Ph. 24. et 1374. Med. 1379. Iph. A. 183. Iph. T. 221. Rh. 376. Tr. 24. Bac. 9. Cy. 3. Her. 350. Hel. 25. Her. F. 20. El. 173. et 674. et permultis aliis locis.

Ἡρακλέης, i. q. Ἡρακλῆς Her. 211. Ion. 1144. et Her. F. 924.

Ἡράκλειος. τὸν Ἡράκλειον παραστάτην Her. 90. τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον ib. 458. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον Her. F. 140. τȣς Ἡρακλείȣς παῖδας Her. 229. et 809. et Her. F. 39. 249. et 262. et οἱ Ἡράκλειοι παῖδες Her. F. 71. τȣ̀ς Ἡρακλείȣς γόνȣς Her. 817. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. τέκνοισιν τοῖς Ἡρακλείοις Her. 325. et τέκνων τῶν Ἡρακλείων ib. 486.

Ἡρακλῆς. τῇ Ἡρακλέȣς Ἥβῃ Or. 1686. Ἰλίȣ ἐξαναστήσας βάθρα— Ἡρακλῆς Sup. 1198. πόνων πλείστων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her. 8. πατέρα Ἡρακλέος Her. F. 3. ἐμοὶ ὄνομα Ἡρακλῆς Pi. fr. V. 1. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5. Ἡράκλεις, o *Hercules,* Al. 481. 520. 532. et 1056. et sic porro.

Ἠριδανὸς, nomen fluvii. Ἠριδανȣ̃ ὕδωρ Hip. 737.

Ἠρινός. λειμῶν' ἠρινὸν Hip. 77. λειμῶνος ἠρινȣ̃ στάχυν Sup. 448. γῇ ἠρινὸν θάλλȣσα Dan. fr. X. 3.

Ἥρως. Ἱππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἧσθαι. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἧσαι Al. 607. ἥμεσθα Iph. A. 88. ἐγγὺς ἧσαι Rh. 613. ἧσο πρόσθε τειχέων Sup. 664. ἧστ' ἐφ' ὅπλοις σῖγα ib. 674. σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἧσο Rh. 846. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. τῷ κατ' οἴκȣς ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. δαρὸν ἥμενοι χρόνον Iph. T. 1339. ἐρετμοῖς ἥμενοι Cy. 16. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας Rh. 547.

Ἡσσᾶσθαι, vel ἡττᾶσθαι. ἐμοὶ ȣ̓δὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ Rh. 497. ἡσσῶντο Sup. 683. γυναικὸς ἡσσώμενος δȣ́λης Hec. 1252. ἡσσώμενος τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. σῆμα τῶν ἡσσωμένων ib. 1264. δεξιὸν κέρας ἡσσώμενον Sup. 705. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον Ion. 1117. γυναικὸς ἡσσημένος Al. 700. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5. τȣ̃ γέροντος ἡττήθη χερί; An. 918. πικρȣ̃ ἔρωτος ἡττηθήσομαι Hip. 727. εἰ παθών γε σȣ̃ τάδ' ἡσσηθήσομαι ib. 976.

Ἥσσων, vel ἥττων. ȣ̓χ ἥττων σέθεν An. 580. ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος ib. 632. τὸν ἥσσονα δȣλȣ́μεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 492. οἵ με τῶν γάμων ἀπεκάλȣν ἥσσονα Iph. A. 1354. ἥσσων ȣ̓δενὸς θεῶν ἔφυ Bac. 776. ἧσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι, φίλος Her. F. 341. παντὸς ἦν ἥσσων ἀνὴρ ib. 1416. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων Antiop. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. τότε ἥσσονες καθέσταμεν Iph. A. 1272. θνατῶν ἥσσονες Her. 769. ἥσσονες τȣ̃ πεπρωμένȣ Hel. 1676. οἱ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλȣ̃σι δȣλεύειν Ar. fr. XVI. 1. ἥσσȣς γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. ȣ̓δ' ἥσσων ἔφυ Γοργȣ̃ς σταλαγμῶν Ion. 1264. στεμμάτων ȣ̓χ ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. πελείας ὠκύτητ' ȣ̓χ ἥσσονες Bac. 1088. ἀδικȣ̃σα ἡμῶν ȣ̓δὲν ἧττον εὑρέθη Hec. 270. cf. v. 322. τοσῷδέ γ' ἧσσον ἢ πάρος, πέποιθά σοι Med. 318. τὸ λίαν γ' ἧσσον ἐπαινῶ τȣ̃ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἧσσον φρονȣ̃σα τȣ̃δε An. 313. ἧσσον ἀλγεῖ ib. 421. τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἧσσον λάλον ἄγγελον ib. 462. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα ib. 1103. τȣ̀ς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ Iph. A. 19. σοὶ μὲν εὔνȣς εἰμὶ, σῷ δ' ἧσσον πόσει ib. 871. ὃν ȣ̓δὲν ἧσσον, ἤ με, φῶς ὁρᾷν θέλω Iph. T. 608. ἧσσον εὐγλώσσȣ φέρει Alex. fr. III. 3. ἧσσον ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2. ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα τἀσθενȣ̃ς— Bel. fr. XI. 2. αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνȣσιν Œno. fr. III. 4. ἧσσον ἀχθεσθῆναι Epist. II. εἰ ἧσσον' εἴη, sc. τὰ Τρῷα El. 1078.

Ἡσυχάζειν Bac. 789. ἡσύχαζε Med. 81. Iph. A. 973. et Her. F. 98. ἡσυχάζετε Or. 1350. et Cy. 620. μεταστήσȣσ' ὕπνȣ τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 134. ȣ̓χ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφȣ πλέᾳ Ion. 601.

Ἡσυχαῖος. τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος, τοῖς δ' ἡσυχαία Med. 304. cf. v. 808. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4.

Ἡσυχῇ. τὸν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. τῶν εὐσεβοῦντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Bel. fr. XXV. 9. ἡσυχῇ ἐπάνιθι Epist. II.

Ἡσυχία. ἐν ἡσυχίᾳ σφάγια φοινίσσειν Or. 1284. μετὰ ἡσυχίας Hip. 205. et Er. fr. VI. 2. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων; Al. 78. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. ἔτι ἡσυχία τῇδε Iph. A. 14. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 388.

Ἥσυχος. πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον Hec. 901. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. ἀφ' ἡσύχου ποδὸς Med. 217. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. στρατὸν ἥσυχον εὕδειν ἐῶμεν Rh. 123. ἥσυχος θάσσων Bac. 622. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα ib. 646. ἥσυχος γενήσομαι ib. 1359. ὁ δ' ἥσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἥσυχοι θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 35. ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων Sup. 952. οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. ἥσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα; Hel. 1090. οὔποθ' ἥσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. οὐ γὰρ ἥσυχος πέτρας παῖς λέλακ' ἀχὼ Hec. 1109. ἥσυχον ὕπνου χαρὰν παρέξεις Or. 186. τᾶς ἡσύχου προνοίας ib. 1407. μένουσα ἥσυχος ἐν οὐρανῷ Tr. 985. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἥσυχοι πόλεις Sup. 324. ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. cf. Tr. 649.

Ἡσύχως. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ—χαλῶν ὑπείκοι Or. 697. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν Her. 7.

Ἤτριον. ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων Ion. 1421.

Ἡφαιστοπόνος. ὅπλων ἡφαιστοπόνων Iph. A. 1072.

Ἥφαιστος. ἐν Ἡφαίστου φλογὶ Iph. A. 1602. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου Tr. 220. Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων El. 443. Ἥφαιστε Tr. 343. Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτναῖε Cy. 595.

Ἠχή. ἠχῆς ὅπως ἤκουσαν Ph. 1155. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ ib. 1387. πολλῇ ἠχῇ ῥέων ἔστειχε Rh. 290. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Ἠχώ. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο Hip. 791. ἠχὼ χθόνιος ib. 1201. ἀνακτόρων ἄπο ἠχοῦς ἰούσης Sup. 89. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1267.

Ἠώς. ἠοῦς ἔχουσα δῶρα Al. 290. λάμπουσ' ἠὼς Iph. A. 158.

Θ.

Θακεῖν. ἐφ' οὗ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 240. αἱ δ' ἔνθεν—θάκουν Hec. 1153.

Θάκημα. ὦ Πανὸς θακήματα Ion. 492.

Θᾶκος. θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα Hel. 901. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ἐπὶ θάκοις πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 195. θάκους ἀπήνης ib. 618. ᾧ μοι θάκους, οὓς θάσσω Tr. 138. ἐλθὼν θάκους τούσδε Bac. 347. μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν Hel. 1114. πρὸς χρυσέους θάκους Ion. 909. νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω Her. F. 1097.

Θαλάμευμα. ὦ θαλάμευμα Κουρήτων Bac. 120.

Θαλάμη. θαλάμαις σφαγέντα Ph. 938. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Sup. 980. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις Bac. 561. τὰς Τροφωνίου λιπόντα θαλάμας Ion. 394. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν Her. F. 807.

Θάλαμος. θάλαμον εἰσπεσοῦσα Al. 173. πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη ib. 185. θανούσης εἰς θάλαμον ib. 1058. πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ Iph. T. 209. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον ib. 1139. ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον Bel. fr. XVI. 8. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους Hec. 483. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1495. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν Med. 141. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχον ib. 540. ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν An. 104. ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ib. 109. ἀνίκ' ἔλειπον θαλάμους ib. 112. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις—δύνασθαι ib.

789. Περσεφονείας ἥξω θαλάμȣς Sup. 1022. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 553. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. ἔχȣσα πόσιν ἐν θαλάμοισιν Tr. 854. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. φυγὰς ἐκ θαλάμων ib. 1367. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. αἳ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον θαλάμȣς Hel. 1173. ὃν—ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ὀλύμπȣ χρυσέων θαλάμων Ion. 459. ἐν θαλάμοις πατρίοισι ib. 476. βασιλικῶν θαλάμων ib. 486. ἐν θαλάμοις πατρῴοις El. 132. ἔνδον θαλάμοις Antiop. fr. XXXII. 1. πρὸς Ἀθήνας περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Θάλασσα. μεδέȣσα θαλάσσης Or. 1690. αὐθαδεϛέρα γίγνȣ θαλάσσης Hip. 305. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι ib. 979. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109. φθόγγος θαλάσσης Iph. A. 10. τίς θαλάσσης βȣκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας ib. 393. ἣν ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ ib. 1193. βὰς εἰς θάλασσαν ib. 1382. εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν ib. 1407. ἐκ θαλάσσης ib. 1428. Bac. 900. Hel. 405. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. θαλάσσῃ ἐναιωρȣμενον Cy. 696. ἣν (sc. ναῦν) εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει Hel. 1054. ῥόθια πολιὰ θαλάσσας ib. 1519. πρὸς θάλασσαν ἐϛάλη ib. 1543. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. θάλασσα (sc. φωνὴν ἥσει, ἀπεννέπȣσά με) μὴ περᾷν ib. 1296. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. ȣ πεδοϛιβὴς θάλασσα St. fr. III. 4. vid. etiam Epist. II.

Θαλάσσιος. θαλάσσιος κλύδων Med. 28. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι Hip. 447. βίος θαλάσσιος St. fr. III. 1. πόνȣς θαλασσίȣς Cy. 347. ἡ θαλασσία Θέτις An. 17. θαλασσίᾳ δρόσῳ Iph. T. 1192. τῆς θαλασσίας θεȣ̃ Rh. 974. et Fr. inc. CXCIX. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίȣς Iph. T. 236. cf. v. 1327. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. πνεύμασιν θαλασσίοις Cy. 277. ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1.

Θαλασσόπλαγκτος. θαλασσόπλαγκτον διατεμὼν χρόα Hec. 782.

Θαλερός. θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. νεκύων θαλερῶν σώματα Sup. 62. θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. θαλερὸν δάκρυ Iph. A. 39.

Θαλία. ἐπὶ θαλίαις Med. 192. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. χαίρει θαλίαισιν ib. 418. θαλίαι μέλȣσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄϛυ Her. F. 763.

Θάλλειν. δυσδαίμων ἔρις θάλλει—Ph. 819. ὃς θάλλει ἐλαίας ἐξ ἀκηράτȣ γεγὼς Ion. 1436. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. θάλλειν τε, καὶ μή,—ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1297. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 422. θάλλȣσαν ἀξίως ἐμȣ̃ Iph. A. 1225. γῆ ἠρινὸν θάλλȣσα Dan. fr. X. 3.

Θαλλός. ἱκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101.

Θάλος. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170. πρωτόγονον θάλος ib. 209. ἔτι θάλος ἐν χερσὶ ματρὸς ib. 233. θῆλυ Ἠλέκτρας θάλος El. 15.

Θάλπειν. φοίνικας ἁλίω πέπλȣς—θάλπȣσα Hel. 183.

Θάλπος. πρὸς θάλπος ἡλίȣ Cy. 540.

Θαμὰ Iph. T. 6.

Θαμβεῖν. πᾶς ἐθάμβησε Iph. A. 1561. cf. Ion. 1205.

Θάμβος. οἴκων με—θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291.

Θάμνος. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721. θάμνοις ἑλείοις Bel. fr. XIV. 2.

Θάμυρις, *nom. propr. viri*, Rh. 925.

Θανάσιμος. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν Hec. 1033. παιδὸς γνȣ̃σα θανάσιμον μόρον ib. 1145. ἀγῶνα θανάσιμον Or. 876. θανάσιμον γάμον El. 247. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. σπερȣ̃ντα θανάσιμον γύην Med. 479. θανάσιμος τύχα Hip. 840. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν τὰν Μαινάδων Bac. 1021. ἰσχὺν θανάσιμον Ion. 1005. πολλὰς ἔχȣσα θα-

νασίμους ὁδοὺς Med. 376. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. θανασίμους ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250. πτῶμα θανάσιμον El. 686. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων An. 1059. cf. Her. F. 1153. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616.

Θανατόεις. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288.

Θάνατος. ἅλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. Ἀγαμέμνονος ἠπιστάμην θάνατον Or. 361. μὴ θάνατον εἴπῃς ib. 415. θάνατον Ἀργείων φύγω ib. 721. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον ib. 783. θανάτου ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεὶς ib. 1013. θανάτου ἀώρου ib. 1030. θανάτου πέλας βεβῶσι ib. 1044. δοῦλον παρασχὼν θάνατον ib. 1170. ἐκ θανάτου πέφευγα ib. 1369. ἀρχὰν θανάτου ib. 1395. λισσόμενος θανάτου προβολὰν ib. 1488. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. τὸν θανάτῳ προτεθέντα ib. 810. θάνατος αὐτόχειρ ib. 887. θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν ib. 1020. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται ib. 1062. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. θάνατον ἀνταλλάξεται ib. 1627. θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. τίς σοι —ἔρως σπεύσει θανάτοιο τελευτάν; ib. 152. θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην ib. 650. μοῖραν θανάτου προσλήψεται ib. 987. στυγερὸν θάνατον ib. 994. ἐς ἀΐδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111. θανάτου κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 139. τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; ib. 250. καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι ib. 1373. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ ib. 224. παντὸς ἐμοὶ θανάτου μεῖζον ib. 275. θάνατον σφοῦ παιδὸς ὑπείργειν ib. 471. ἢν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος ib. 674. πολλοὺς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. φθίνουσιν ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; An. 261. προὔτεινα παιδὸς θάνατον ib. 429. ἐμοὶ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς ib. 454. ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον ib. 497. ἄνες θάνατόν μοι ib. 532. θανάτου νιν ἐκλύσασθε ib. 819. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ ib. 1028. θανάτῳ λυσιτελεῖ Sup. 46. οὐδεὶς ἔσθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται ib. 482. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ib. 484. ἥδιστος θάνατος ib. 1006. θάνατον ἀκούσασα Iph. A. 1102. οἳ ἐγὼ, θανάτου σου ib. 1277. ἐμοὶ θάνατον ib. 1309. ὁ θάνατος δεινὸν κακὸν ib. 1416. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. ἔσται αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερὸς Rh. 607. παιδὶ θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχὴς ib. 1167. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. μέλας θάνατος ib. 1315. θάνατος ἀπρόφασιστος Bac. 1000. εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εὐδόκιμον ἔχει θανάτου μέρος Her. 621. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον ib. 244. θάνατος ξένιά σοι γενήσεται ib. 487. θανάτῳ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν; ib. 1224. θάνατος ὢν κεῖται πέρι Ion. 756. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἀτελὴς θάνατος ib. 1061. θανάτου παρατροπὰ ib. 1229. θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγουσα ib. 1240. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι Her. F. 194. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον ib. 307. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο ib. 547. θανάτου περιβόλαια ib. 549. τῶν ἐμῶν τέκνων οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; ib. 581. θάνατος οὐ πρόσω ib. 752. ἐγκαρτερήσω θάνατον ib. 1351. ὄνυχι τεμνομένα δέραν—θανάτῳ σῷ El. 149. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτου ib. 158. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Æg. fr. II. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. θάνατον προταρβοῦσα Er. fr. I. 30. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. θανάτου τελευτὴ eorund. CLX. 7. ἀμείβει θανάτων Or. 1007. θανάτους ἔθηκαν ib. 1641. ἐξ ὧν θάνατοι Med. 197. νυμφιδίους εὐνὰς, θανάτοις κεραϊζομένας Al. 889. εἰ σέβεις θανάτους ἀγαθῶν Her. 629. οὐ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν Hel. 1188. σὲ πέμψουσι θανάτοισι El. 484. θανάτους ἀώρους Thes. fr. IV. 4. 2) Θάνατος ut nomen proprium ponitur Al. 24. 847. 874. et 1144. et Tr. 764.

Θάπτειν. διπτύχους νεκροὺς θάπτε Hec. 1288. θάπτ' ἄλοχον Med. 1394.

θάπτειν τινὰ μέλλω νεκρὸν Al. 516. πῦ σφε θάπτει; ib. 837. νεκρὺς θάπτειν λεωφόρυς πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881. ἄθλιον θάπτω νεκρὸν Tr. 1186. θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ ib. 1246. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel. 1259. θάπτειν πόσιν ib. 1292. θάφθ', ὥσπερ εἶπον, παῖδας Her. F. 1419. θάπτει τέκνα Hyp. fr. IV. 3. ἣν ἔθαπτον Al. 1132. θάπτων,— ὕβρις ὓς ἀπώλεσεν Sup. 495. ὐ θάπτων νεκρὺς ib. 537. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψα σὲ Hel. 1182. θάψον κοινῇ Or. 1067. θάψον μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ Ph. 1456. τὸν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον θάψον An. 1241. σὴν παῖδα κατθανῦσαν ὡς θάψῃς Hec. 508. ὡς θάψῃς νεκρὺς Sup. 121. cf. v. 174. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα Her. F. 1420. θάψαι νεκρὺς Med. 1377. et 1412. Sup. 17. 130. 385. et 526. et θάψαι νεκρὸν Al. 732. et Tr. 1134. θάψαι παῖδα Tr. 1142. τὴν σώτειραν θάψαι Her. 588. θανόντα κενῷ τάφῳ θάψαι Hel. 1064. ἐπισκήπτω — θνήσκειν τὸν θάψαντα Ph. 784. τόνδε θάψας An. 1278. ἐγώ σφε θάψω Ph. 1651. ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερὶ Med. 1378. cf. Al. 668. ὐ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τῦδε Al. 434. θάψεις αὐτὸς ὢν αὐτῆς φονεὺς ib. 733. ὐ τεκὼν θάψει τέκνα Rh. 982. τίνος ὕπερ θάψεις νεκρὺς πεσόντας; Her. 166. θανόντα με θάψεθ', ὗ τὸ μόρσιμον ib. 1030. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. μητέρα τὴν σὴν — θάψει El. 1280. ἐπισκήπτω — νέκυν μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. ὔτ' ἂν ταφείη Tr. 731. ταφέντες Sup. 545. κείνων ταφείσας χερσὶν ib. 175. πλυσίως ταφήσεται Al. 57. ὔ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται ib. 635. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ἐν ᾗ ταφήσῃ ib. 1193. ὗ καὶ τεθάψῃ κατθανῦσα Iph. T. 1464. etc.

Θαῤῥεῖν. σέβοντα δαίμονας θαῤῥεῖν χρεὼν Ion. 1620.

Θαρσεῖν. θαρσῶ Rh. 16. θάρσει Hec. 345. Ph. 118. 725. et 852. Med. 1015. Hip. 203. et 860. Al. 39. et 327. Sup. 564. Iph. T. 1075. Rh. 16. 646. et 685. Her. 654. Her. F. 1071. El. 1319. Alcmen. fr. XI. 1. Dic. fr. II. et Fr. inc. XIX. θάρσει νυν Med. 926. τὰ ἄλλα θάρσει Hec. 875. θάρσει γέροντος χεῖρα An. 994. θαρσεῖτε Her. F. 822. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607.

Θάρσος. ὔτ' ἐλπίδος, ὔτε τυ δόξης ὁρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν Hec. 371. θάρσει προκρίνας Ph. 753. θάρσος ἐνῶρσε ϛρατῷ Sup. 713. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβυ πέσῃ Iph. T. 730. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τοσόνδε θάρσος, ὐδὲν ἄλλ' ἔχω Her. 716. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1282.

Θαρσύνειν. τί σε θαρσύνει Al. 95.— τὰ δὲ θαρσύνεις Rh. 35. λόγοισι θαρσύνοντες Ph. 1255. ὔτ' ἐν τόκοισι θαρσυνεῖ σε Al. 319.

Θάσος, filius Agenoris, Phry. fr. II. 4.

Θάσσειν. ἥσυχοι θάσσυσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 36. cf. Iph. T. 272. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ θάσσω Or. 85. ἔνθα δὴ παλαίτατοι θάσσυσι Med. 69. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον θάσσω τόδ' ἐλθῦσα An. 44. ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις ib. 117. ϛρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup. 391. ἐνθάδε θάσσυσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. δαίμονές τινες θάσσυσιν οἵδε Iph. T. 268. θάσσειν φάραγγα ib. 277. τρίποδι ἐν χρυσέῳ θάσσεις ib. 1254. ᾧ μοι θάκυς, ὓς θάσσω Tr. 138. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. οἳ πλησίον θάσσυσι τρίποδος ib. 415. ἃ— τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θάσσει ib. 1480. πρὸς ἁγνοῖς ἑϛίας θάσσειν βάθροις Her. F. 715. ὁρῶ ὄχλον θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄϛεος πέλας θάσσων Rh. 509. ἥσυχος θάσσων Bac. 622. θάσσων ἄνω ib. 1074. ὑψῦ θάσσων ib. 1109. τὸν θάσσοντα δυϛήνυς ἕδρας Her. F. 1214.

Θάτερος. ἢ θάτερον δεῖ δυϛυχεῖν, ἢ θάτερον Ion. 849. ὃς τῆσδέ γ' ἄρξει θατέρας πολλῆς χθονὸς Dan. 16. etc.

Θαῦμα. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα Hec. 680. τί τῦτο θαῦμα; Hip. 439. μεγίϛυ θαύματος τόδ' ἄξιον ib. 906. θαῦμ' ἀνέλπιϛον τόδε Al. 1126. θαῦ-

μα βροτοῖσι Iph. A. 202. ὦ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν ib. 823. cf. El. 284. et Bel. fr. XV. 6. θαῦμα ἦν αἴφνης ὁρᾶν Iph. A. 1581. τόδ' ἄλλο θαῦμα Bac. 248. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τῶ ξένω τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. κλύειν δὴ θαύματος πάρεστί σοι Her. 853. θαῦμ' ἐστ', ἔλασσον τοὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. εἰς θαῦμ' ἐσήει Dan. 36. ὦ θαῦμ' ἔλεξας Pro. fr. IV. ὦ θαῦμα Iph. T. 1321. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ Iph. A. 844. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. θαυμάτων ἐπάξια ib. 715. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν ib. 1142.

Θαυμάζειν. μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας θαυμάζετε Hec. 330. ὥστε θαυμάζειν ἐμὲ ib. 730. πενθεῖν οὐ σε θαυμάζω τύχας Med. 268. ἣν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν ib. 1144. σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω Hip. 1041. ἀπιστεῖν οὐ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. κἆτα θαυμάζειν χρεὼν An. 601. μὴ θαύμαζε—τούσδε τολμῆσαι θανεῖν Sup. 909. λόγους ἐμοὺς θαύμαζε Iph. A. 844. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις Iph. T. 1214. ὥς σε θαυμάζω Ion. 263. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. θαυμάζω, ὅταν πύλαι ψοφῶσι, κ. τ. λ. Her. F. 77. καὐτὴ θαυμάζω El. 562. οὐχὶ θαυμάζω θεὸν, ὃν χ' ὡ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 1. μόνος Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων El. 84. ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων κ. τ. λ. Ion. 44. cf. El. 516. ὃν ἐθαύμασα ἀεὶ Epist. V. θαυμάσῃς μηθὲν Iph. T. 1220. ἃ ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. τοῦτο σὺ θαυμάσῃ Iph. T. 1318. θαυμάζεται ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Θαυμάσιος. πολλῶν θαυμασίων πλέως Bac. 449.

Θαυμαστέον Hel. 84. et 506.

Θαυμαστός. θαυμαστόν σε ἔχω πόσιν Med. 510. νυκτὶ θαυμαστὸς Hip. 106. ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις An. 567. θαυμαστὸν νᾶμα παμφάγου πυρὸς Med. 1187. θαυμαστὸν εἶπας Hip. 278. τὸ ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννὶς Peliad. fr. V. 1. θαυμαστὰ ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943. θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω ib. 1538. θαύμαστ' ἔλεξας Iph. T. 340. et Her. 797. πυθόμενος θαύμαστ' ἐμοὶ Iph. T. 797. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι ib. 900. θαυμαστὰ τοῦ πέμψαντος Hel. 678.

Θέα. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν Hip. 825. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους θέᾳ διδόντες An. 1088. θέαν ἀθέσφατον Iph. A. 232. πᾶς εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται ib. 427. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν ib. 1588.

Θεά. Ἀρτέμιδος θεᾶς Hec. 463. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12. καλλίπαις θεὰ ib. 962. οὐκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 2. θεᾶς Νηρηΐδος An. 135. cf. Iph. A. 819. 836. et 1339. τὴν πυρφόρον θεὰν Sup. 260. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεὰν Iph. A. 739. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. τᾶς ἐλαφοκτόνου θεᾶς ib. 1114. Ταυροπόλον θεὰν ib. 1457. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378. ἴση θεῇσι Hec. 356. θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. δειναὶ θεαὶ ib. 261. et El. 1270. ποτνιάδες θεαὶ Or. 318. πυροφόρους θεὰς Ph. 695. τὰς αἱματωποὺς θεὰς An. 979. ὁ τὰς θεὰς κρίνας Iph. A. 71. Νηρῇδες θεαὶ ib. 240. κρίσις θεᾶν ib. 580. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. αἱ κυνώπιδες θεαὶ El. 1252. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1. etc.

Θέαμα. πικρὸν θέαμα Or. 950. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων Hip. 1217. καλὸν θέαμα Sup. 783. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. παρῆν ἑκάστου τῶνδέ μοι θεάματα Ph. 1146.

Θεᾶσθαι. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. πάντα θεᾶσθ' ὄμμασι Ion. 232. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Œd. fr. VIII. 1. ἐγένετο ἡ ὄψις ἡδεῖα ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ Epist. III. προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη Iph. A. 1452. κάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι Hec. 1155. θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα Her. F. 1131. θεάσομαι σὺν πατρὶ μολὼν κ. τ. λ. Hip. 661.

Θεατής. ἔστην θεατὴς Sup. 652. θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. πότερα θεατὴς—; Ion. 301. τοῦδ'

Ἀθηναίων χθονὸς ἄξω θεατὴν ib. 656.

Θεήλατος. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. et συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. θεηλάτυς ἕδρας Ion. 1306. ἔκ τινος θεηλάτυ ib. 1392.

Θεῖν. παρηγγύων — θεῖν Sup. 702. θεῖ εὐθὺς ἔξω Ion. 1217.

Θείνειν. θείνετε Or. 1302. θεῖνε, θεῖνε Rh. 676. θείνοντε υρᾷ πωλικῆς ῥινῦ τρίχα ib. 784. κᾄθεινε (i. e. καὶ ἔθεινε)—χερὶ Her. F. 949. πώλυς κέντρῳ θεινομένυς Iph. A. 220.

Θεῖος, *subst.* patruus. ὦ πατρὸς ὅμαιμε. θεῖε Or. 673. ἦ πυ νοσῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμυς; Iph. T. 930.

Θεῖος, *adject.* divinus. θεῖον σεμνῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. θείαν Ἑλένυ ψυχὰν Hec. 87. θείᾳ προνοίᾳ Ph. 640. τῆς θείας φρενὸς Her. 541. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. τὸ θεῖον ἐςὶ τοιῦτον φύσει ib. 420. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. τίνος αἰσθάνομαι θείυ; An. 1228. ὕτω τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ᾽ ἀπεςράφη Sup. 159. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. πιςὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 881. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. θεῖον πῶμα ib. 414. θεῖον τόδε Ion. 1456. ἅγνευμα θεῖον El. 256. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. υκ ἔςιν—ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συντελεῖ And. fr. XX. 2. τόδ᾽ ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν Chry. fr. II. 1. υ χρὴ ᾽γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2. τὰ θεῖα υ θεῖ ἡγῇ An. 440. πολὺς ταραγμὸς ἐν τοῖς θείοις ἔνι Iph. T. 572. τὰ θεῖα—πάντ᾽ ἠπίςατο Hel. 13. cf. v. 928. et Fr. inc. CXX. 2. τὰ θεῖ᾽ ἡγυμένη Hel. 925. τὰ θεῖα πυργῦσ᾽ Bel. fr. XXV. 15. ἢ τὰ θεῖα πρυμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Θέλγειν. θέλγει Ἔρως Hip. 1274. θέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος Rh. 554. πριςοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. ὕτε τότε λόγοις ἐθέλγεθ᾽ ἥδε Hip. 303. μήθ᾽ ὕπνῳ θελχθῆς Iph. A. 142. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Θέλγητρον. ὦ φίλον ὕπνυ θέλγητρον Or. 211.

Θέλειν. θέλει τι κλεινὸν ὕτος ὁ ςόλος Sup. 1055. υδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. θέλω γε. τὸ θέλειν δ᾽ υκ ἔχων ἀλγύνομαι ib. 657. σῶσον, ὓς ἐγὼ θέλω ib. 864. κᾂν θέλῃ, κᾂν μὴ θέλῃ Cy. 331. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ἔπτησσ᾽ ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. τὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων Hec. 262. ὁ υ θέλων τε καὶ θέλων ib. 566. θέλοντά μ᾽ ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. υδεὶς ἀπαντᾷν βύλεται προθυμίᾳ τῇ τῦ θέλοντος Hip. 1330. μέτρια θέλοντος Sup. 740. θεῦ θέλοντος ib. 1145. τῷ βύλεσθαι θέλων Iph. A. 338. θύρας ἔχων ἀκλήςυς τῷ θέλοντι δημοτῶν ib. 340. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. θέλυσ᾽ (i. e. θέλυσα) ὑπερθανεῖν Al. 153. ματέρος υ θελύσας (i. e. υσης)—χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 468. θέλυσαν υ μόλις καλεῖς Hel. 341.

Θελκτήριος. λόγοι θελκτήριοι Hip. 478. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 509. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166.

Θελξίφρων. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 402.

Θέμις. εἰ θέμις Or. 1052. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεῦ; Med. 676. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασι ib. 1054. τοῖς κακοῖσιν υ θέμις Hip. 81. ἐμοὶ υ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. κατ᾽ ὄσσων υ θέμις βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. ἐμοὶ υ θέμις φθιτὺς ὁρᾷν ib. 1437. ὕπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147. εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι θέμις Iph. A. 834. θέμις μάλιςα ib. 835. υ θέμις σοι ib. 1192. υ θέμις θύειν θεᾷ Iph. T. 1035. τῦτον πρὸς σῆς υ θέμις χερὸς θανεῖν Rh. 635. ἐκεῖ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν Bac. 416. υ θέμις ἀκῦσαί σε ib. 474. μόρσιμα ὕτι φυγεῖν θέμις Her. 615. ὃν υ θέμις, — ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις Hel. 1369. θέμις γυάλων ὑπερβῆναι—;

Ion. 220. cf. v. 221. et 232. ἱκέτιν ὃ θέμις φονεύειν ib. 1256. cf. Fr. inc. CLXXX. λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, στέργειν Her. F. 1341. θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; θέμις El. 1292—1294. ὃ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. εἰ θανεῖν θέμις Fr. inc. CX. 1. 2) Θέμις, *nom. propr. deæ*, Or 164. Med. 160. 169. et 208. et Iph. T. 1259.

Θεμιστεύειν. ὄργια Κυβέλης θεμιστεύων Bac. 79. τὸν θεμιστεύοντά σοι Ion. 371.

Θεμιτός. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλον στείχειν τάφον; Or. 97. ὃ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα Ph. 615.

Θένειν. φίλον ἄνδρα μὴ θένῃς Rh. 687. μὴ—κήρυκα τολμήσεις θένειν Her. 272. ἰτέαν εἰς μέσην θένων Cy. 7. δι' ἀσπίδος θένοντα πολεμίων τινὰ Her. 738. cf. Aut. fr. III. 21. κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949.

Θεογόνος. ἀπὸ θεογόνων γάμων Or. 346.

Θεόδμητος. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν An. 1264. Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους Hip. 974. et Iph. T. 1449.

Θεοδόκος. οἴκων θεοδόκων Ion. 1549.

Θεόθεν. τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν Hec. 593. ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων Or. 160. θεόθεν πράξας, ἅπερ ηὔχου ib. 355. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν ib. 972. δειμαίνω—τὸ θεόθεν Ph. 265. ξύνοιδα θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη Med. 1270. εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι Hip. 1112. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. εὐτυχίας μετέχειν θεόθεν τέκνα θνατοῖς Ion. 509. ἔσσυτο θεόθεν—κακὰ τάδε Her. F. 919.

Θεοκλύμενος, filius Protei, rex Ægypti, Hel. 9. 1184. et 1659.

Θεοκλυτεῖν. θεοκλυτεῖ ἄδικα παθοῦσα Med. 207.

Θεομανής. θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς ib. 843. θεομανὴς ἥλατο Ion. 1402.

Θεομαχεῖν. τὸ θεομαχεῖν ἀπολιποῦσα Iph. A. 1409. ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. θεομαχεῖν μόνον οἷός τ' ἐκεῖνος ib. 1253. οὐ θεομαχήσω ib. 325.

Θεονόη, filia Protei, regis Ægypti, Hel. 13. 144. 326. 536. 827. 865. 1214. et 1664.

Θεοπόνητος. θεοπόνητα λέχη Tr. 953. et Hel. 590.

Θεόπυρος. φλογὶ θεοπύρῳ El. 732.

Θεός. ἀψευδὴς θεὸς Or. 364. ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχεν ib. 1169. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν ib. 1179. ἐναλίου θεοῦ παῖς Ph. 1163. χθόνιον θεὸν ib. 1331. ἱππείου θεοῦ ib. 1701. λαμπὰς θεοῦ Med. 352. σὺν θεῷ εἰρήσεται ib. 625. ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην ib. 802. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. ὁ μελαγχαίτας θεὸς Al. 441. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ ib. 725. θεοῦ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. θεὸς συνοικήσεις θεῷ ib. 1259. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ Sup. 208. τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν ib. 216. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν ib. 331. θεοῦ σέλας ib. 469. θεοῦ θέλοντος ib. 499. et 1145. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. δίψιον πῦρ θεοῦ Rh. 417. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν Bac. 4. τὸν βάκχιον θεὸν ib. 67. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ ib. 84. ταυροκέρων θεὸν ib. 100. θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγὼς ib. 284. θεὸς δεινότατος ib. 858. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. ποντίου παῖδες θεοῦ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. οὐκ ἴσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο; ib. 230. θεοῦ τὸ πρᾶγμα ib. 284. ὁ πλοῦτος τοῖς σοφοῖς θεὸς ib. 315. ἐκ σπονδῆς θεοῦ ib. 467. τοῦ θεοῦ πλεῖον φρονῶν Her. 259. θεὸς τὸ γινώσκειν φίλους Hel. 567. ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τὶ ποικίλον καὶ δυστέκμαρτον ib. 717. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. τὸν πολύυμνον θεὸν Ion. 1075. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν Her. F. 1339. δεῖται ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεὸς, οὐδενὸς ib. 1345. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. στύλον Εὐίου θεοῦ Antiop. fr. XXXII. 2. τῷ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. θεοῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ eorund. CIV. τῶν ἄγαν ἅπτεται θεὸς eor. CXXIX. 2. θεὸν ποῖον νοητέον; eor. CXLVI. 1. θεός τις ἐν ἡμῖν eor.

CLXXXVIII. πολλὰ κραίνει θεὸς eor. CXCIII. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεὸς eor. CCXVIII. χωρὶς θεῶν Hec. 2. σὲ φθείρει θεῶν τις ib. 58. ὦ χθόνιοι θεοὶ ib. 79. πρὸς θεῶν ib. 551. et passim per totum Eurip. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. ὁρκίους δοὺς θεοὺς Ph. 484. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας ib. 1751. θεῶν οὐκέτι πίστις ἄρηρε Med. 413. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος ib. 747. πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς, λόγος ib. 964. πολλὰ ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶ ib. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. θεοὺς δεσπότας καλεῖν χρεὼν Hip. 88. τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76. θεῶν ἁ δύναμις μεγίστη ib. 218. θεῶν σκότιοι παῖδες ib. 992. οὐκ ἦλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. βίᾳ παρελθὼν θεοὺς ib. 231. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν ib. 301. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. τὰ θεῶν οὕτω νενόμισται Iph. A. 33. ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν ib. 351. οὐκ ἄνευ θεῶν ib. 809. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν ib. 1610. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 476. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος Tr. 844. ὃς νέους τίκτει θεοὺς Bac. 467. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. μάτηρ θεῶν Hel. 1318. θεοῖσι δούλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. χρόνια τὰ τῶν θεῶν ib. 1615. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα ib. 80. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. πολλὰ σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοὶ ejusd. fr. XXXI. 1. αἰτιάσασθαι θεοὺς ib. 2. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. σὺν θεοῖσι—κινεῖν δόρυ—χρὴ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ Er. fr. V. 1. 2. ἀντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI. οὐκ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ἄδικα Peliad. fr. III. 1. θεῶν κόσμον φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. θεοῖσι μὴ μάχου eorund. XXX. 1. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. etc. 2) ἡ θεὸς, dea. εὐκταία θεὸς Or. 214. δεινὴ ἡ θεὸς ib. 399. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. ἀκραίας θεοῦ Med. 1379. τᾶς ποντίας θεοῦ An. 130. ἐναλίας θεοῦ ib. 252. Ἰσθμίας θεοῦ Sup. 1211. τῆς θαλασσίας θεοῦ Rh. 974. cf. Fr. inc. CXCIX. οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα Tr. 940.

Θεοσεβής. θεοσεβῆ φῶτα Al. 608. θεοσεβής τις ὢν Iph. T. 268.

Θεοσέπτωρ Hip. 1364.

Θεοστυγής. τῷ θεοστυγεῖ ᾄδου μαγείρῳ Cy. 395. θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ ib. 598. ἡ θεοστυγὴς Ἑλένη Tr. 1213.

Θεράπαινα. Εὐρώπας θεράπαιναν Hec. 482. ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1070. Μυκῆναι ἐμαὶ Θεράπαιναι Iph. A. 1499.

Θεραπεία. φίλον θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. Ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι Ion. 187. πρὸς θεῶν θεραπείαις El. 744.

Θεραπεύειν. ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. ἔνθα κύκνος μελῳδὸς Μουσας θεραπεύει Iph. T. 1105. Διόνυσον θεραπεύει Bac. 82. οἷς σὴ θεραπεύειν μέλει ib. 930. Φοίβου ναοὺς θεραπεύω Ion. 111. τούτους θεραπεύειν αὐτὸν, οὐχ ὑπ' ἐκείνων θεραπεύεσθαι Epist. IV. τοὺς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 183. τὸν ἕτερον θεραπεύοντες Epist. V. τίς σε θεραπεύσει; Ph. 1680. τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 996.

Θεράπευμα. οὐκ ἀναίνομαι θεράπευμα τέκνων Her. F. 633. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν ἐμόχθει Ph. 1543.

Θεράπνα. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Θεράπνας—λιπόντες Bac. 1041. Πηλιάδες Θεράπναι Her. F. 370.

Θεράπων. λωτὸς, Μουσᾶν θεράπων El. 717. θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II.

Θέραψ. ἦπου πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου; Sup. 762. ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες Ion. 94.

Θερίζειν. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τραχήλους κἀπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων Sup. 717.

Θερμαίνειν. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἥλιος θερμαίνων χθόνα Bac. 678. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἴνου Al. 761. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 402.

Θερμός. θερμὸς κρουνὸς—αἵματος νέου

Rh. 790. ἄρας θερμὸν (sc. τὸν ἐλαίας ἀκρέμονα) Cy. 457. πυρὰ θερμὴ τάφε Or. 422. θερμὴν δαῖτα Cy. 244. τεθρίπποις ἡλίε θερμὴν ἄγαν Cresph. fr. XIII. 5. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίε Hip. 128. θερμὰν ἀελίε ἕδραν El. 739. πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. cf. Fr. inc. LIII. 2. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. ἕσπερα νῶτα—θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θερμὰ ἡλίε τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7.

Θέρος. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος Bac. 1025. κάλλιϛον θέρος ib. 1314. θέρες λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. δύϛηνον θέρος Inus fr. IV. 4. θέρες—μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Θέσμιος. τί θέσμιον Ἑλλάνων; Tr. 267. καινὰ θέσμια Med. 494. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50.

Θεσμοποιεῖν. τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; Ph. 1639.

Θεσμός. θεῖον σεμνὲ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872.

Θεσπέσιος. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ An. 296.

Θεσπίζειν. ἄκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων An. 1162. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων Ion. 7. Λαΐῳ μ' ἐθέσπισε φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν κομίσαι μ' ἄγαλμα κ. τ. λ. Iph. T. 1013. cf. Cy. 695. Hel. 147. et Ion. 779. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971.

Θέσπις. ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425.

Θέσπισμα. τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίε φέρεις; Ion. 405. cf. v. 729. ὦ Λοξία—σῶν θεσπισμάτων Or. 1666. σπένδομαι—σοῖς θεσπίσμασιν ib. 1681. λύοις τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων Ph. 910. ἐ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. ἀκόλαϛ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα ib. 978. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῦ θεσπίσματα; Sup. 141. συμπυθέσθαι παρθένε θεσπίσματα Hel. 335. ἀμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879.

Θεσπιῳδεῖν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χρῆν θεσπιῳδεῖν Ph. 966. et Fr. inc. . 55. sed alio verborum ordine.

Θεσπιῳδός. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν Med. 668. τῆς θεσπιῳδε Κασσάνδρας Hec. 677. τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην Hel. 144. τᾶς θεσπιῳδε κόρας ib. 522. cf. v. 865.

Θεσπρωτὸν ἔδας Ph. 989.

Θεσσάλιος. ὦ πόλι Θεσσαλία An. 1177. et *subst.* Θεσσαλίας πόλιν Tr. 241.

Θεσσαλὶς νύμφη Al. 332.

Θεσσαλός. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221. ἐκ οἶσθα Θεσσαλόν με, κἀπὸ Θεσσαλε πατρὸς γεγῶτα; Al. 680. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Θεσσαλὸς, ἢ—Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; Rh. 699. Θεσσαλοὶ El. 781. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. Θεσσαλῶν ἄναξ ib. 513. τίς τεδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος; ib. 861. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν ϛοχάσμασιν Bac. 1203. χθόνα Θεσσαλῶν Her. F. 373. ἄπιϛοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. vid. etiam El. 815. et 818. παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ Iph. A. 1063. τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα Ph. 1416.

Θεϛιάς. Λήδᾳ Θεϛιάδι Iph. A. 49. Θεϛιὰς κόρη Hel. 132.

Θέϛιος. Θεϛίε παρθένον Meleag. fr. I. 5. οἱ Θεϛίε κεροι ejusd. fr. VI. 6.

Θέσφατον. πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε Ph. 646. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 773. εἴπερ ἐϛὶ θέσφατον τόδε Iph. A. 1556. πεσεῖν ἄχρηϛον θέσφατον Iph. T. 121. ἔτι μοι τὸ θέσφατον εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν κ. τ. λ. Bac. 1352. τὰ Φοίβε αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. συνῆκε θέσφατα Ph. 425. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς ib. 914. ἄκεε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. θεσφάτων ἐλεύθεροι ib. 1006. θεσφάτοις Φοίβε ζυγεὶς Sup. 220. θέσφατ' ἀτιμάσας ib. 230. εἴ τι κόρης θεσφάτων μέτεϛί σοι Iph. A. 498. ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο ib. 529. cf. v. 879. 1268. et 1486. Φοίβε κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων ib. 1256. θεσφάτων ἀοιδαῖς ib. 1283. πεπρωμένοις θεσφάτοισι Λοξίε ib. 1438. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐϛὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω ib. 1039. ὅ με σαίνει θέσφατα Ion. 685. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424.

Θετίδειον An. 20.
Θέτις. παῖδα Θέτιδος Hec. 388. ἡ θαλασσία Θέτις An. 18. cf. v. 43. 108. 117. 245. etc. τὸν ἁ Θέτις τέκε Iph. A. 208. cf. v. 708. 949. 1045. 1075. et 1414. Θέτιδος ὁ τῆς Νηρῆδος παῖς Iph. T. 537. cf. Rh. 977. Hel. 853. et El. 438. 450. et 454.
Θετός. θετῶν παίδων πȣ͂ κράτος; Er. fr. VII. 1. θεὰν Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων—ἅρμασιν θετὸν Iph. A. 251.
Θεωρία. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις Bac. 1045.
Θεωρικός. πεπλώματ' ȣ͂ θεωρικὰ Sup. 97.
Θεωρός. ȣ͂ τι μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ—προσεννέπειν Hip. 792. δυστυχὴς θεωρὸς ib. 807. ὁρῶ—ϛόλον, ϛείχοντα θεωρὸν Alop. fr. IV. 2. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.
Θῆβαι, nom. urbis, Ph. 4. etc. Sup. 131. et 149. Bac. 23. etc. Her. F. 4. etc. et Alcmæon. fr. XVI. 2. Dicitur et in singul. Θήβη, vel dor. Θήβα Ph. 797. et 830. Hip. 555. Her. F. 763. et Phry. fr. I. 2.
Θηβαιγενής. Πολυνείκει τῷ Θηβαιγενεῖ Sup. 136.
Θηβαῖος. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θηβαῖον ϛάχυν Bac. 749. Ἀργεῖος, ἢ Θηβαῖος Fr. inc. B. 44. 1. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. πᾶσιν Θηβαίοισιν ib. 48. Θηβαίων πόλις ib. 50. et Her. F. 227. ἄϛυ Θηβαίων Bac. 172. χρῄζω νιν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν ib. 852. νεανίαισι Θηβαίοις ib. 1252. ὃς τὸ Θηβαίων γένος ἔσπειρα ib. 1313. Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. et 638. et Bac. 659. 959. 1041. et 1200. Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. et 890. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν ib. 351. et Θηβαία πόλις An. 1. Θηβαίαν γᾶν Ph. 1052. δορὶ Θηβαίας Μυκήναισι—δώσειν ib. 194. παρθένοισι Θηβαίασι ib. 659. et Θηβαιᾶν παρθένων ib. 1709.
Θήγειν. ξίφος θήγειν χερὶ Or. 1036. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. φάσγανον θήγȣσα Tr. 1013. et φάσγ. θήξαντε Or. 51. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 241. τεθηγμένη σφαγὶς El. 1142. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625.
Θήκη. κεκρυμμένας θήκας χρυσȣ͂ Hec. 1147.
Θηκτός. θηκτῷ σιδήρῳ Ph. 68. et Cresph. fr. IV. 12. θηκτὸν φάσγανον Med. 40. et 379. θηκτὸν ξίφος Ion. 1063. et θηκτὰ ξίφη Rh. 669.
Θήλεια. θήλεια σπορὰ Tr. 503. θήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. ἐν γυναιξὶ θηλείαις Or. 1205. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. τόδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. θηλειῶν ἄτερ ib. 624. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181. πολλά γ' ἐϛὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. v. etiam v. 899. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τῶν θηλειῶν λόγος El. 937.
Θηλή. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56.
Θηλυγενής. θηλυγενὴς ὄχλος Bac. 117. τὰν θηλυγενῆ ϛολὰν ib. 1154.
Θηλύμορφος. τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 353.
Θηλύνειν. πολλȣ̀ς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένȣς Er. fr. I. 34.
Θηλύπȣς. θηλύπȣν βάσιν Iph. A. 421.
Θῆλυς. φόνον θῆλυν Bac. 795. θῆλυν ὄχλον ib. 1056. εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν Her. F. 1412. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529. ἀντὶ θήλεως ϛάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. γενεὰν θῆλυν Med. 1084. θύȣσα θῆλυς ἄρσενας Iph. T. 621. ϛολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec 885. cf. v. 1184. Med. 574. et 909 Her. 41. Inus fr. VIII. 2. Melan. fr XI. et XXVI. 1. et Fr. inc. LV. 1 γυνὴ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ Med 928. τίσαι—τὸ θῆλυ τȣ͂το Tr. 1035 τὸ θῆλυ σπέρμα Bac. 35. εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536 θῆλυ Ἠλέκτρας θάλος El. 15. τὶ θῆλυ σώματος Antiop. fr. V. 1. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν Cy. 580.
Θήρ. τετράποδος θηρὸς ὀρεϛέρȣ Hec 1058. θὴρ ὣς διώκω κ. τ. λ. ib. 1173 ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν Sup. 267 σχῆμα θηρὸς Rh. 209. τετράπȣν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 257. ὁ θὴρ ὅδ' ἡμῖν πρᾶος Bac. 436. ἢ ποτ' ἦσθα θήρ; ib. 920. τὸν ἀμβάτην θῆρα ib. 1106. cf. v. 1181. 1186. 1189. 120

et 1208. ϑηρὸς πανέργυ Cy. 441. ϑηρὶ τῷ ϑεοστυγεῖ ib. 598. ϑηρὸς τῦ ξενοδαίτα ib. 654. τὸν Νέμειον ϑῆρα Her. F. 153. δεινῷ χάσματι ϑηρὸς ib. 363. στολὴν ϑηρὸς ib. 465. ϑῆρα τὸν τρικάρηνον ib. 611. cf. v. 614. ὥστε ϑὴρ Bel. fr. XVII. 6. πρόβλημα ϑηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα ϑηρὸς Fr. inc. B. 46. 2. ϑοίναν ἀγρίων ϑηρῶν Hec. 1072. ϑῆρας ξιφήρεις Or. 1272. σοὶ τί ϑηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. cf. v. 423. δίδυμοι ϑῆρες ib. 1304. ϑηρσὶν ἄθλιων βορὰν ib. 1597. ϑῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ἄφθογγα δάκη ϑηρῶν ib. 647. ϑῆρας ἐναίρων ib. 1129. ϑηρῶν ὀρείων χόρτον Al. 498. cf. Sup. 47. ϑηρσὶν ὡς Sup. 145. χάρματα ϑηρῶν ib. 282. ἀμύνων ϑῆρας Rh. 787. κἀμὲ—ϑηρσὶ δώσυσιν δάσασθαι Tr. 450. σύναγε ϑῆρας ἀγρῶτας Bac. 564. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος καὶ ϑῆρες ib. 726. ϑηρῶν ὐκ ἂν ἤκυσας βοὴν ib. 1083. ϑῆρας ἀγρεύειν χεροῖν ib. 1235. ὅταν—ϑηρῶν ὀριγνῷτο ib. 1253. ϑηρῶν γένος Cy. 117. ϑῆρας ἰχνεύων κυσὶν ib. 130. δοραῖσι ϑηρῶν σῶμα περιβαλὼν ib. 329. ϑῆρες vocantur Satyri ib. 620. ϑηρῶν βρόχυς Hel. 1185. ϑηρῶν ζυγίυς ib. 1326. ϑηράς σφε—ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ϑηρσὶ φονίαν δαῖτα ib. 505. ϑηρσὶν φίλον τύμβευμα ib. 933. ϑηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951. ϑηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. πέρσας δείματα ϑηρῶν ib. 700. ὃν ϑηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. φῦλα ϑηρῶν Chry. fr. VII. . νόμος—ϑηρσὶ πᾶσι τέκνα—φιλεῖν Dic. fr. VIII. 3. vid. etiam Melan. fr. XXII. 5.

ϑήρα. ϑήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 2. ἐπὶ ϑήρας πόθον ib. 233. ϑήρᾳ ...υσπότμῳ γαυρυμένη Bac. 1142. μορ...ᾶ ϑηρᾶν Hel. 384.

ϑηραγρέτας. ὦ Βάκχε, ϑηραγρέτα Bac. 1018.

ϑήραμα. Εὐμενίσι ϑήραμα φόνῳ δρο...άσι Or. 834. καλὸν τὸ ϑήραμα γε...ήσεται ib. 1316. ϑήραμα παιδὸς Iph. . 963. φοβερὸν ϑήραμα Bac. 867. ...κάριον ϑήραμα ib. 1170. ϑήραμα ...ρβάρυ πλάτας Hel. 192. ἐλάφων ...όντων τ' ἀγρίων ϑηράματα Ion. 62.

Θηρᾶν. ϑηρῶσι λέκτρον τὐμὸν Iph. A. 960. ϑηρᾶν τῇ ϑεῷ σφάγια Iph. T. 280. ϑηρᾶν Κύπριν Bac. 687. κακοῖς ϑηρᾶν κακὰ ib. 837. ϑηρῶσιν τὸν ἄσεπτον ib. 888. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς ϑηρᾷ Hel. 51. ϑηρᾷ γαμεῖν με ib. 63. ἦν—λιμῷ ϑηρᾷ—νῷ ib. 987. τὴν σωτηρίαν ϑηρῶν Or. 678. τί χρῆμα ϑηρῶν; Sup. 115. et τί χρ. ϑηρῶσα; Hel. 1254. ϑηρῶντες Ἑλένην Tr. 369. ὃν πάρειμι ϑηράσασ' ἐγὼ Bac. 1213. ἄνδρας δυσσεβεῖς ϑηράσετε Iph. T. 1426. ὅς με ϑηρᾶται λαβεῖν Hel. 552. σὸν δέμας ϑηρώμενος Ph. 706. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ ϑηρώμενον Rh. 793. ὐκ εἰς πλησμονὰς ϑηρώμενον Tr. 1211. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ ϑηρώμενος Bac. 459. κλοπαῖς ϑηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. τοῖς ἄγαν ϑηρωμένοις, sc. τὴν Κύπριν Hip. fr. V. 2. πάντοθεν ϑηρώμενοι σύμμικτα Inus fr. IV. 2. ὐ δόξαν κενὴν ϑηρώμενοι Epist. I. τὸ διαβιῶναι ϑηρωμένη Fr. inc. LI. 9. μαστοῖς τὸν ἔλεον ϑηρώμεναι Or. 567. τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ ϑηρώμεναι; Iph. T. 1311. ὥς γ' ἔφασκον αἱ ϑηρώμεναι Bac. 1277. ἓν ὐκ ἐπίστασθ', ὐδ' ἐθηράσασθέ πω Hip. 919. ϑηρασώμεθα Ἀγαυὴν Bac. 718. ὅστις τὺς ξένυς ϑηράσεται Iph. T. 1324. ἐξ ὄρυς ϑηράσομαι Bac. 228. ϑηρώμεθα (in *pass.*) Ion. 1111. ϑηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπο Bac. 731.

Θήρειον δάκος Cy. 324.

Θηρεύειν. ϑηρεύυσι σεμνοῖς λόγοισιν Hip. 956. ϑηρεύειν ἀρετὰν Iph. A. 568. ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς ϑηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5. ἂν ϑηρεύων πετόμαν Cy. 71. ὁ ϑηρεύων γάμυς Hel. 321. τὸν σοφὸν—ϑηρεύυσα Bac. 1003. τῦτ' ἀεὶ ϑηρεύεται Antiop. fr. XXIX. 3. et τ. ἀ. ϑηρεύσεται Fr. inc. XXXV. 3. τολμήμασιν—ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ ϑηρεύεται Hip. fr. IV. 3.

Θήρευμα σπάνιον Iph. A. 1162.

Θηρίον. οἵῳ μ' ὁ δαίμων ϑηρίῳ συνῴκισεν Fr. inc. B. 30. 2. τοῖς ϑηρίοις ἔδωχ' ἑκάστῳ—μίαν φύσιν eorund. 14. 2.

Θηριώδης. βίος ϑηριώδης Sis. fr. I. 2. τὸ ϑηριῶδες τῦτο—παύων Or. 523. ἐκ πεφυρμένυ καὶ ϑηριώδυς Sup. 202. τὸ ϑηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ Tr. 666.

Θηροκτόνος. ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμι Iph. A. 1570. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153.

Θηροτρόφος. ἀπὸ θηροτρόφȣ δράκοντος Ph. 827. Νύσσης θηροτρόφȣ Bac. 556. θηροτρόφοι Μαινάδες ib. 103.

Θηροφόνος. θηροφόνοι κύνες Hip. 216. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378.

Θησαύρισμα. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσȣ El. 497. καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. ὁ ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι Ion. 1394.

Θησαυρός. θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. Διὸς θησαυρὸν Sup. 1010. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. λαβεῖν φίλον θησαυρὸν El. 565. θησαυρȣ̀ς βροτῶν An. 1094. θησαυρῶν πάρα Ion. 1141.

Θησείδης. τὼ Θησείδα Hec. 125. Ἀθηναίων Θησεῖδαι πρόμοι Tr. 31.

Θησεὺς, rex Athenarum, Hip. 10. etc. Sup. 3. etc. Iph. A. 248. Tr. 209. et 219. Her. 35. 116. 210. 218. et 322. Hel. 855. Her. F. 619. 1154. 1229. 1386. 1406. et 1424. et Hip. fr. VIII. 1.

Θῆσσα. θῆσσαν τράπεζαν Al. 2. ποτὶ θῆσσαν ἑϛίαν El. 205.

Θητεύειν. καί με θητεύειν πατὴρ— ἠνάγκασεν Al. 6. θητεύω Κύκλωπι Cy. 77.

Θιάζειν. ἐθίασέν σε Ion. 552. vid. not.

Θιασεύειν. θιασεύειν χοροῖς Bac. 378. θιασεύεται ψυχὰν ib. 75.

Θίασος. ἀβάκχευτον αἳ θίασον ἐλάχετ' ἐν δάκρυσιν Or. 319. θίασον ἔνοπλον Ph. 803. Σεμέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059. θίασος ἐμὸς, γυναῖκες Bac. 56. μόλε ἡμέτερον εἰς θίασον ib. 583. θίασον ἔνθ' ἔχȣσι Κάδμȣ κόραι ib. 976. ἡλίκων θιάσȣς Iph. T. 1146. τȣ̀ς προπότας θιάσȣς ἐρώτων Rh. 362. ὅστις ἄγει θιάσȣς εἰς ὄρος Bac. 115. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. cf. v. 221. 532. 558. 679. et 1178.

Θιασώτας. τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει—θιασώταν Bac. 548.

Θιγγάνειν. μὴ θιγγάνειν μȣ μηδένα— τῆς παιδὸς Hec. 605. cf. v. 728. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. θιγγάνει σέθεν τόδε; Hip. 310. μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν Hel. 1575. μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1296. εἰ λαβὼν—παρθένον, μὴ θιγγάνω El. 51. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2. γενείȣ τȣ̃δε θιγγάνων χερὶ Bac. 1317.

Θίγειν. βȣ́λει θίγω σȣ Or. 218. εὖ γ' ἓν θίγοις ἂν χερνίβων; ib. 1602. θίγειν ὠλέναις τέκνȣ Ph. 307. ȣ̓́ ποτ' ἂν βαρβίτȣ θίγοιμ' ἔτι Al. 346. ȣ̓κ ἂν θίγοιμι, sc. τῆς γυναικὸς ib. 1117. cf. 1120. et 1134. ἤν τις—νεκρȣ̃ θίγῃ χεροῖν Iph. T. 382. σὺ τȣ̃δε μὴ θίγῃς Her. 274. μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων Hel. 573. δεξιᾶς ἐμᾶς θίγε ib. 844. cf. Iph. A. 471. κἂν ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἢ θίγω δῆθ', οἵ μ' ἔφυσαν; Ion. 560. ȣ̓κ ἔσθ', ὅτȣ θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ὡς θίγῃ πατὴρ Er. fr. II. 32. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. θίγων νιν κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν Al. 107. cf. Sup. 1161. et Tr. 1216. ȣ̓́τ' ἔθιγεν, ȣ̓́θ' ἥψαθ' ἡμῶν Bac. 617. τȣ̃δ' ἔθιγε θηρὸς ib. 1181. θιγεῖν νεκρȣ̃ Med. 1202. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1044. (ubi est γυναικὸς θιγεῖν) et El. 255. παιδὸς ὀϛέων θιγεῖν Sup. 1107. τίς ἂν ἔτλη σώματος τȣ̃ σȣ̃ θιγεῖν; Iph. A. 1351. θιγεῖν ὅσιον ἐϛ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. λόγχης θιγεῖν Bac. 304. σȣ̃ θιγόντος Iph. T. 1041. κλαίων τις αὐτῶν ἆρ' ἐμȣ̃ γε θίξεται; Hip. 1086.

Θὶν, vel θίς. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109.

Θνατογενής. θνατογενȣ̃ς τε καὶ Διὸς Her. F. 799.

Θνατὸς, dor. pro θνητός. τὰ ὑπερβάλλοντ' ȣ̓δένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. ὃς ὅρκων θνατοῖς ταμίας νενόμιϛαι ib. 170. διὰ πάσης ἰόντο συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 544. ἐν τύχαις θνατῶν—λεύσσων ib. 1106. συμφορὶ ἑτέρȣς ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶ Al. 897. τί ἂν μεῖζον τȣ̃δ' ἔτι θνατοῖ πάθος ἐξεύροις; Sup. 1120. τοῖς ȣ̓ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν Iph. A. 597 vid. etiam v. 1094. et 1326. θνατοῖ βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. θνατῶ ἥσσονες Her. 768. καταπαυόμεν πόνȣς θνατῶν Hel. 1169. δȣ́λαν χέ ἔχειν ȣ̓ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ιοι

ΘΝΗΣ

133. cf. v. 181. 473. et 509. ϑνατοῖς ταλανίας τιϑεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 401. vid. etiam v. 652. 660. et 1197. τίκτει (sc. ἡ γαῖα) ϑνατὸς Chry. fr. VII. 4. ϑνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742. τέκνων ϑνατῶν (i. e. h. l. *mortuorum*) κόμισαι δέμας Sup. 273.

Θνήσκειν. ἑκȣσα ϑνήσκω Hec. 548. τίνι μόρῳ ϑνήσκεις; ib. 695. ϑνήσκει πρὸς τȣ; ib. 773. αὐτοχειρὶ ϑνῆσχ', ὅτῳ βȣλει τρόπῳ Or. 1040. ȣ ϑνήσκω πέρι Al. 176. ϑνήσκω, παρόν μοι μὴ ϑανεῖν, ὑπὲρ σέϑεν ib. 285. cf. v. 693. ȣδεὶς βȣλεται ϑνήσκειν ib. 675. ἐκ δισσαῖν ϑνήσκετ' ἀνάγκαιν An. 518. δεσποτῶν ϑνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. μὴ ϑνῆσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. cf. Rh. 870. πῶς ἔτ' ἂν ϑνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως Tr. 961. ἐγὼ αὐτὴ ϑνήσκειν ἑτοίμα Her. 503. χρὴ ȣχ ἅπαξ ϑνήσκειν σὲ ib. 960. φαρμάκοισι ϑνήσκομεν Ion. 1221. ϑνήσκει ȣδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 11. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τȣϑ', ὃ κέκληται ϑανεῖν, τὸ ζῆν δὲ ϑνήσκειν ἐςί; Phry. fr. XV. 1. 2. ϑνήσκοντα καὶ κτείνοντα τȣς ἐναντίȣς Or. 685. ȣ φϑάνοι ϑνήσκων τις ἂν ib. 939. ἔχει ἡδονὰς ϑνήσκων ἀνὴρ ἐχϑρὸς Her. F. 732. ȣ φϑάνοιτ' ἔτ' ἂν ϑνήσκοντες Or. 935. τȣς εὐσεβεῖς ϑεοὶ ϑνήσκοντας ȣ χαίρȣσι Hip. 1340. συνϑνήσκειν. ϑνήσκȣσι φίλοις Sup. 1007. cf. Iph. T. 650. νεφέλης ὕπερ ϑνήσκοντας Hel. 756. ϑνήσκȣσα Hec. 568. κἀγὼ ȣκ ἔϑνησκον, ȣ μ' ἐχρῆν ϑανεῖν ib. 231. Τρῶες—ὑπὲρ πάτρας ἔϑνησκον Tr. 387. cf. paulo ante v. 375. ἐξ ἐμȣ ȣχ ὅσι' ἔϑνησκες Ion. 1501. πρὸς βίαν ἐϑνήσκετε; Her. F. 550. τέϑνηκ' ἔγωγε, πρὶν ϑανεῖν, κακῶν ὕπο Hec. 431. ἅλις ὑπ' Ἀργείας χερὸς τέϑνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. τοῖς πράγμασιν τέϑνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν ȣ Hel. 293. τί τȣς ϑανόντας ȣκ ἐᾷς τεϑνηκέναι; Melan. fr. XIX. 1. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεϑνηκότα Hec. 681. τῶν τεϑνηκότων ἅλις ib. 278. cf. Rh. 870. τȣς καλῶς τεϑνηκότας Hec. 329. παῦσαι λύπης τῶν τεϑνηκότων ὕπερ An. 1271. τίνοι γ' ἂν τῇ τεϑνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. ἡ πεπρωμένη ἄγει ϑανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Hec. 44. cf. v. 214. 250. 347. 358. 374. 497. 550. etc. ϑανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. ἔκανες, ἔϑανες ib. 195. ȣχὶ πρὸς τȣδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν ϑανεῖν ib. 538. δὶς ϑανεῖν ȣ χάζομαι ib. 1116. χρῆν ϑανεῖν νιν ἐξ ἐμȣ Ph. 1596. ὄλβιος ϑάνοις Med. 715. ϑανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις ib. 806. ὡς ὑπ' εὐκλείας ϑάνοι Hip. 1299. ἥτις ἤϑελε ϑανεῖν πρὸ κείνȣ Al. 18. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται ϑανεῖν ib. 672. ϑάνῃ δυσκλεὴς, ὅταν ϑάνῃς ib. 728. κτείνȣσα τȣς ȣ χρὴ ϑανεῖν An. 811. μαίνεται, ὃς εὔχεται ϑανεῖν· κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ ϑανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ὑπὲρ Ἑλλάδος ϑανεῖν ib. 1389. ȣ δικαίως, ἣν ϑάνω, ϑανȣμεϑα Tr. 904. εἰ ἔϑανες πρὸ πόλεως ib. 1168. ἐλευϑέρως ϑάνω Her. 559. τὸ ϑανεῖν κακῶν μέγιςον φάρμακον νομίζεται ib. 595. βȣλει λέγεσϑαι μὴ ϑανὼν λόγῳ ϑανεῖν; Hel. 1056. cf. v. 1058. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δȣλοις εὐκλεέςατον ϑανεῖν ib. 1657. κεἰ ϑανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. πάντων τὸ ϑανεῖν Alex. fr. XVII. 1. τȣ ϑανεῖν ἄφροντις ὢν Fr. inc. CXVI. αἰσχρῶς ϑανεῖν Fr. inc. B. 22. ϑανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. ϑανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέςερος, ἢ ζῶν ib. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. ἔῤῥει χειρὶ χοὰς ϑανόντι πατρὶ Hec. 529. μή μ' ἰδεῖν ϑανόνϑ' ὑπ' ἀςῶν Or. 744. σ' ἐγὼ ϑανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονϑ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. πολεμίων ϑανόνϑ' ὕπο Hel. 858. οἱ ϑανόντες χαρμάτων τητώμεϑα Or. 1084. νέοι ϑανόντες ἀλγυνȣσί σε Hip. 798. τεϑνᾶσιν οἱ ϑανόντες Al. 544. ȣκ ἔςι τȣς ϑανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἁ ἀρετὰ καὶ ϑανȣσι λάμπει An. 778. ἀνώνυμοι ϑανόντες Iph. T. 502. τὰ τῶν ϑανόντων ȣδὲν Hel. 1437. ϑανȣσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τὴν ϑανȣσαν—φύλλοις ἔβαλλον ib. 573. τὴν ἀρτίως ϑανȣσαν ib. 955. σφαγαῖς ϑανȣσα Or. 40. ὦ βιαίως ϑανȣσα Hip. 814. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ ϑανȣσαν ἔςι σοι Al. 139. ϑανῆ, ȣ ϑανȣσα, σὺν νεκρῷ Tr. 1223. ϑανȣσης κῶλα ποικίλης νεβρȣ Pol. fr. X. 2. τέκνων ϑανόντων Hec. 654. cf. Sup. 1122. et Cresph. fr. II. 2. ὧν ὑπ' Ἰλίῳ παῖδες τεϑνᾶσιν Or. 59. εἰ τεϑνᾶσι παγκάκως Med. 1135. τεϑνᾶσι, κȣ τεϑνᾶσι Hel. 137. τεϑνᾶσι παῖδες

οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Cresph. fr. VII. 1. δούλη θανοῦμαι Hec. 420. θανούμεθα Or. 1033. οὐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανούμεθα Hip. 688. πῶς οὐ θανοῦμαι; Iph. T. 998. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν Tr. 736. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 511. τῶν θανουμένων ὕπερ Or. 967. θανουμένην ἄγουσί με An. 560. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. etc.

Θνητός. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν Ph. 1751. cf. Med. 1018. θητεύειν θνητῷ παρ' ἀνδρὶ Al. 7. θνητὸς ἔφυς Iph. A. 32. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος Bac. 28. θνητὸς γεγὼς ib. 199. οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς ib. 1338. cf. Ion. 1548. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα Alcmæon. fr. IX. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. θνητῶν θνητὸς ὄλβος Fr. inc. LXVIII. 5. βέβαια οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς eorund. LXIX. θνητὸς ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει eor. LXX. 1. μὴ νῦν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει eor. CL. 5. ᾧ μέλει τὰ τοῦ θνητοῦ βίου Fr. inc. B. 12. 4. τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθοῦμεν κ. τ. λ. Hec. 814. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος ib. 864. χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος Or. 1642. θνητῶν οὐδεὶς ἐστιν εὐδαίμων ἀνὴρ Med. 1228. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὄντας θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεὼν Al. 802. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος οὐδεὶς Iph. A. 161. φανέντα θνητοῖς δαίμονα Bac. 42. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποστρέφου Cy. 298. θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς Ion. 1312. οὐδεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. οὐ θνητῶν ἥδε κέλευθος El. 1235. θνητῶν πολυμόχθων ib. 1330. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 2. τοῖος θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. cf. v. 4. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. οὐ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4. γένος θνητῶν Melan. fr. XXII. 6. θεῶν θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. etc. θνητὸς in *fœmin.* pro θνητὴ Iph. A. 901. et 1396. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. εἶδος θνητὸν ib. 53. θνητὸν τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Phi. fr. X. 1. τὰ θνητὰ οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιὰν Med. 1224. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888. μὴ θνητὰ φρονεῖν Bac. 394. ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὰ θνητὰ τοιαῦτα Ion. 969. τὰ θνητὰ ἔσται μεγάλα Her. F. 842. θνητά τοι πεπόνθαμεν Bel. fr. V. ὦ θνητὰ πράγματα Inus fr. IX. 1. θνητὰ δὴ φρονεῖς; Fr. inc. CXXXIX.

Θοάζειν. ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωστὶ δαίμονα ib. 219. αἶ—ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383. θοάζων σὲ τὸν μέλεον Or. 335. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς ib. 1542. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζουσα Iph. T. 1142. μαινὰς θοάζουσα Tr. 349. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Θόας, rex terræ Tauricæ. Iph. T. 32. 1285. 1436. et 1474.

Θοίναμα. οἰωνῶν γαμφηλαῖς—θοίναμα Ion. 1496. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812.

Θοινᾶν. οὐ θοινᾷ φίλους Ion. 982. αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους Al. 545. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλους ἑταίρους; Cy. 376. ἤ μου σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ἅλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. οὐ πρέπει θοινωμένους κλύειν στεναγμῶν Al. 552. πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι Cy. 547. ὅπως πευστηρίαν θοινασόμεσθα El. 836.

Θοινατήριον Rh. 515.

Θοινάτωρ. πᾶς θοινατόρων ὅμιλος Ion 1206. συλλαβὼν θοινάτορας ib 1217.

Θοίνη. θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν Iph. A. 722. ὅστις μ'—ἐνόσφισας θοίνης λέοντα Rh. 57. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140 σκευάζεται θοίνην Her. F. 957. πα

ρέεται ἐν πόσει θοίνην ἔπι El. 641. χρὴ συνεςίας ἐμοὶ θοίνην πένεσθαι ib. 785. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. 2) dor. θοίνα. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος Hec. 1072. μέτεχε θοίνας Bac. 1182. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. cf. v. 903.

Θολερός. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222.

Θολῦν. θολοῖ καρδίαν Al. 1070.

Θοός. ἀκάτυ θοᾶς Or. 341. ἅμ' ἡελίυ πτέρυγι θοῇ Ion. 123. θοᾶς ἐχίδνας ςαγόσι ib. 1232. θοὰς ἀκάτυς Hec. 446. θοαῖς ἵπποισιν Ph. 3. et θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. πνοιαὶ θοαὶ An. 479. θοαῖς αὔραις Tr. 454. θοαὶ λύσσης κύνες Bac. 975. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Θορεῖν. ἀνὰ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416. ἐπὶ κλίμακος θορὼν Iph. T. 1382. Πειρηναῖον θορῶσα (pro θορῦσα: v. not.) πῶλον El. 475.

Θόρυβος. ἦν ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος—φανῇ τις Hec. 872. διδῦσα θόρυβον ib. 1111. θορύβῳ πίσυνος Or. 903. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι θόρυβος; Iph. A. 317. μηδὲ θόρυβον—ξείναις παρέχωμεν ib. 604. εἰς θόρυβον ἤλυθον ib. 1349. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. σὺν θορύβῳ ib. 45.

Θύριος. Θύριος Ἄρης Ph. 247. τὸν Πηλέως θύριον γόνον Rh. 186. ναυσὶ θυρίαις Iph. A. 238.

Θῦρος. θῦρος Ἄρης Sup. 579. θῦρον δόρυ Rh. 492.

Θράκιος. ζαχρύσυ Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Al. 501.

Θρᾴξ. Θρᾴξ λεὼς Er. fr. I. 53. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Hec. 428.

Θράσος. εἰ—εἰς τόδ' ἥξυσι θράσυς Or. 565. cf. Dan. 65. διὰ τὸ κείνης θράσος Or. 585. ἰσχύων θράσει ib. 901. ὃς πεπύργωσαι θράσει ib. 1568. τὰ πίς' ἐμαυτῷ τῦ θράσυς παρέξομαι Ph. 275. ὕτοι θράσος τόδ' ἐςὶν Med. 469. πῶς θράσος ἢ φρενὸς—λήψῃ; ib. 856. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσυς γενήσεται; Hip. 937. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἦσαι Al. 607. σκληρὸν θράσος An. 260. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 475. υκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. τόλμης καὶ θράσυς διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητῦσ' ἀμαυρῦν Inus fr. III. 1. ἔκκαυμα τόλμης καὶ θράσυς Fr. inc. VI. 2. θράσει υδεὶς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο eorund. LXXXVIII. 1.

Θράσσειν. καὶ τι μυ θράσσει φρένας Rh. 863.

Θρασύνεσθαι. μηδὲν θρασύνυ Hec. 1183. ἐπεὶ θρασύνῃ Or. 606.

Θρασύς. ὔτε θρασὺς, ὔτ' ἄλκιμος πέφυκε Or. 1201. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. θρασὺς ςρατηλάτης Ph. 602. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. λῆμα ἀρκύντως θρασὺς Rh. 499. θρασὺς Ἕκτωρ νῦν, —θρασὺς ib. 579. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. θρασὺς ἀνὴρ Bac. 270. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. θρασύν τε κᾴμαθη Œd. fr. VI. 2. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς Ph. 723. θρασεῖα An. 445. cf. Her. 978. ςράτευμα ἐπὶ τοῖς κακοῖς θρασὺ Iph. A. 914. γίνυ θρασὺ Syl. fr. VII. 2.

Θρασύσπλαγχνος Hip. 424.

Θρασυςομεῖν. ἐπείπερ ὔτω καὶ λίαν θρασυςομεῖ Hec. 1286.

Θρασύςομος. γυναῖκες θρασύςομοι Æg. fr. V.

Θρᾶττα Fr. inc. B. 23. 1.

Θραύειν. θραύων σάρκας Hip. 1239. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. ἔθραυσεν ὄλβυ κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780. θραύσας λόγχην ib. 193. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. θραύσαντες σκάφος Hel. 1560. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691.

Θραυςός. θραυςῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096.

Θρεῖν. αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακὰ Med. 51. τᾶς τυράννυ πάθεα μέλεα θρεομένας (pro ένης) Hip. 363.

Θρέμμα. ὦ βάρβαρον θρέμμα An. 260. νεογνὸν θρέμμα El. 495. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598.

Θρέπτειρα παίδων Tr. 195.

Θρηΐκιος. Θρηΐκιος ἱππότας Hec. 710. βορέας Θρηΐκιος Cy. 328. Θρηϊκίας χθονὸς Hec. 36. κάμακα Θρηϊκίαν ib. 1155. Θρηΐκιον πέλταν Er. fr. VI. 4.

Θρήκη. κατὰ Θρήκην Hec. 74. τὴν χιονώδη Θρήκην ib. 81. Θρήκης ἄνακτι ib. 856. ἐν μέσοις Θρήκης ὅροις ib. 963. Θρήκης λογχοφόρον—γένος ib. 1088. Θρήκης πεδία ib. 1142. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἀμφὶ Θρήκην An. 214. Θρήκης Rh. 279. ὦ Θρήκη ib. 380. Θρήκης ἀνάσσων ib. 931.

Θρήκιος. Θρηκίε ξένε Hec. 7. Θρήκιος ϛρατὸς Rh. 290. πόντον Θρήκιον ib. 440. Θρῄκιον λεὼν ib. 622. παῖδα Θρήκιον Μέσης ib. 651. Θρήκιος ϛρατηλάτης ib. 670. et 950. ἵππες Θρηκίες Al. 1024. Θρηκίαν ϛολὴν Rh. 313. Θρηκίῳ ϛρατεύματι ib. 745. Θρηκίοις προσφθέγμασι ib. 297. Θρηκίοις ὀχήμασιν ib. 302. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616.

Θρηνεῖν. Πολυξένην μοι θρηνεῖ Hec. 675. ταῦτα τί δεῖ θρηνεῖν; ib. 961. τί ταῦτα θρηνῶ Ph. 1750. κἄπειτα θρήνει Med. 1249. ἔπω θρηνεῖς ib. 1396. τάδε θρηνῶ ib. 1409. ἡμᾶς μὴ θρήνει σὺ Iph. T. 490. παῖδ' ἔχεσ' ἐν ἀγκάλαις θρηνῶ Rh. 949. παλαιὰ θρηνεῖς πήματα Hel. 610. ἔδει—τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. θρηνεσα τὸ σὸν Tr. 679. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαϛῶν πόνον Ph. 1443. τί χρὴ θρηνῆσαι; Tr. 111. δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313.

Θρήνημα. πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. μεσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215.

Θρῆνος. εκ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετε; Her. F. 1053. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύεσα θρήνες ib. 298. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 434. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. οἶσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ θρήνοισι An. 92. νεκρῶν θρήνες Sup. 88. δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 144. τὰν ἐν θρήνοις μεσαν ib. 182. cf. Hel. 165. ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνες Iph. T. 1095. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κεραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς ib. 1119.

Θρηνῳδεῖν. τήνδε θρηνῳδεσ' (i. e. ἐσα) ἀεὶ Iph. A. 1176.

Θρῄξ. παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. cf. v. 682. 774. 873. et 1036. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδες Al. 486. Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. Θρῃκὸς ποταμε ib. 394. Θρῇκα ϛρατὸν ib. 429. cf. v. 522. et 662. ἡνίοχε Θρῃκὸς ib. 804. σοφιϛῇ Θρῃκὶ ib. 924. μέγαν Θρῃκῶν ἄνακτα ib. 407. cf. v. 733. Θρῃκῶν ἀρίϛοις ib. 409. Θρῃκῶν συμμάχων ib. 731. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας ib. 744. et 751.

Θρῆσσα. Θρῄσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Θριάζειν Lic. fr. V.

Θριγκός. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tr. 489. θριγκε τεδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. θριγκοῖς ὑπ' αὐτοῖς Iph. T. 74. πρὸς—ναῶν χρυσήρεις θριγκὲς ib. 129. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. ὑπὸ θριγκὲς ib. 171. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1151.

Θριγκεν. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς Her. F. 1280.

Θρίξ. ὅτε τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. τεμῶ τρίχα ib. 214. θείνοντε ὀρᾷ πωλικῆς ῥινε τρίχα Rh. 784. κερίμης τριχὸς El. 521. μοσχίαν τρίχα τεμὼν ib. 811. τρίχας ἐτμήθην τάσδε Tr. 480.

Θροεῖν. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. τίνα θροεῖς αὐδάν; ib. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. ἔχομεν, ὡς θροεῖς Or. 1265. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. τί θροεῖς; Hip. 212. Rh. 38. et Tr. 153. ubi bis repetitur. εὔφημα θρόει Iph. A. 143. ε ψευδῆ θροεῖς ib. 1345. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. φίλα θροεῖς ib. 454. ἄφατον, ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 784.

Θρονιάς. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264.

Θρόνος. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1282. τε Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 575. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. θρόνῳ κάθηται El. 315. Διὸς παρὰ θρόνον—ἑζόμεναι Pelei fr. II.

πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. οὐ μεθίσαται θρόνων Ph. 75. ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα ib. 1170. θρόνους, ἐν οἷσιν ἷζε Al. 949. ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενοὺς Iph. A. 1174. ἐκ Διὸς θρόνων Iph. T. 1270. οὐκ οἶσθα—θρόνους πατρός; Rh. 269. παρὰ Διὸς θρόνοις Tr. 836. χρυσέοις θρόνοις Διὸς Hel. 246. εἰς θρόνους τυραννικοὺς Ion. 1572. εἰς θρόνους γ' ἷζου παλαιοὺς ib. 1618. θρόνους ἔχων Her. F. 167. παρ' Ἥρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε; ib. 1127.

Θρυλλεῖν. οὔποτ' ἐξελίμπανον θρυλλοῦσ' (i. e. οὖσα), ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον El. 910. τὸ πανταχοῦ θρυλλούμενον Bel. fr. XVI. 1.

Θρύον. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.

Θρώσκειν. πλησίον θρώσκουσί μου Or. 257. cf. Bac. 727. ἡνίκ' ἂν—θρώσκῃ πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. νεὼς θρώσκων ἔπι Rh. 72.

Θυγάτηρ. ἀμφὶ φίλης θυγατρὸς Hec. 76. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε ib. 391. θυγατρὶ συνθανεῖν ib. 396. σοὶ θυγατέρος θυμούμενος Or. 749. πατὴρ θυγατρὶ μίγνυται An. 174. ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν ib. 624. πατρὶ οὐδὲν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1102. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Iph. T. 5. γλαυκὰ πόντου θυγάτηρ Hel. 1473. θύγατερ Hec. 382. ὦ θύγατερ ib. 334. 415. 425. 439. et 585. etc. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἀελίου Ph. 179. ὦ Πελίου θύγατερ Al. 437. Λήδας θύγατερ Iph. A. 1345. Ἀχελώου θύγατερ Bac. 519. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 250. ὁ τὰς ἀ[..]ίσας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ὁ [π]εντήκοντα θυγατέρων πατὴρ Ar. fr. [I]I. 1. et sic porro.

[Θ]ύειν. θύετε Iph. A. 1398. θύω,—[ὡ]ς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 38. [ὡ]ς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους ib. 278. οὐ [θ]έμις θύειν θεᾷ ib. 1035. θύοιμ' ἂν [α]ὐτῷ Bac. 793. ἃ 'γὼ τίνι θύω, [π]λὴν ἐμοὶ κ. τ. λ. Cy. 333. τί θύω; [H]er. F. 936. θύσεις, οἷα χρή σε [δ]αίμοσιν θύειν El. 1141. θύων ἀπαρχὰς, οὓς ἔθυσεν Ἀρτέμιδι Meleag. fr. I. 7. θύων τοῖς θεοῖς Epist. III. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τοῖς θεοῖσι θύοντας Hel. 760. cf. Dan. fr. XII. 6. ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας; Iph. T. 621. ἀπόρρητον φλόγα θύουσα ib. 1332. ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν—Ἀρτέμιδι θῦσαι Iph. A. 91. cf. v. 93. 358. 360. 531. 673. 883. 1185. 1262. 1272. et 1555. et Iph. T. 21. 24. 784. et 1231. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. σὰς ἔθυσε συγγόνους; ib. 277. θέλω θῦσαι, ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν ib. 653. τούτων ὑπέρ μου θῦσον El. 1125. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1133. δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Er. fr. I. 44. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμὸν, οὐχὶ τοὔνομα Iph. T. 504. θύσει τίς με; ib. 617. θεοῖς πατρῴοις θύσετε Her. 877. θύσοντες Ὀλυμπίῳ Διῒ El. 782. θύσομαι Her. 341. ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων μέλλει Iph. A. 493. φόνον θυόμενον Μούσαις Her. F. 1022.

Θύελλα. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109.

Θυέστης, *nom. propr. viri.* Or. 13. et 1008. Iph. T. 812. El. 10. 613. 720. et 773.

Θυηπολεῖν. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. ἔνθα θυηπολεῖ θεοῖς El. 665. οὑ πόσις θυηπολεῖ Νύμφαισιν ib. 1134. θυηπολεῖται ἄστυ μαντέων ὕπο Her. 402.

Θυηπόλος. σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ Iph. A. 746. κλέπτοντες ἐκ γῆς—θυηπόλον (in *fœmin.*) Iph. T. 1359.

Θύλακος. τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους—ἰδοῦσα Cy. 181.

Θῦμα. θύματος ἐπιστάτης Hec. 223. θῦμα δάϊον An. 507. ὡς ὑπέστην θῦμα Iph. A. 530. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογὶ ib. 1602. θῦμ' οὐκ εὐγάθητον Iph. T. 212. οὗτος θεᾷ γενέσθω θῦμα ib. 596. καλὸν τὸ θῦμα Bac. 1244. θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362. τρίτον θῦμ' ἐπισφάξων

δυοῖν Her. F. 995. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν Med. 1054. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. ἐμοῖσιν αἵμασι θύμασί τε ib. 1485. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα ib. 1524. ȣδεὶς τὰ τῆς θεȣ̃ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ȣ̓ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθε ib. 1163. χαιρέτω θυμάτων Cy. 363. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδȣ τάδε Her. F. 453.

Θυμβραῖος. Θυμβραῖε Ἄπολλον Rh. 224. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ib. 508.

Θυμέλη, et dor. έλα. τὰν Φοίβȣ θυμέλαν Ion. 114. δεξιπύρȣς θεῶν θυμέλας Sup. 65. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. θυμέλας οἴκων πάτρας Ἰλιάδος Rh. 235. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει ib. 161. πάριτ' εἰς θυμέλας ib. 228. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713.

Θυμός. θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1055. θυμὸς μέγας Or. 701. σχάσον—θυμȣ̃ πνοὰς Ph. 457. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τάχ' ἀνάψει (sc. νέφος οἰμωγῆς) μείζονι θυμῷ ib. 108. ὅτῳ σὲ θυμὸς ἦγεν ib. 310. θυμὸν ἐκπλήξασα ib. 640. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ȣ̓κ ἀπαλλαχθήσομαι θυμȣ̃; ib. 879. θυμὲ ib. 1056. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων ib. 1079. παύσῃ θυμȣ̃ ib. 1152. εἴ σοι θυμὸς Hip. 1087. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν ib. 1114. πληρȣ̃σα θυμὸν ib. 1328. βίᾳ θυμȣ̃ Al. 832. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. ἄγȣσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. μέτρια θυμῷ φέρειν ib. 556. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ Iph. A. 125. ὑψηλόφρων θυμὸς ib. 919. θυμὸν πνέȣσαι Rh. 786. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 924. κάτασχε λέοντος ἀγρίȣ θυμὸν Her. F. 1211. ȣ̓κ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 176. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν ib. 578. γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34. θυμȣ̃ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. πολλȣ̀ς ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν Fr. inc. XXIII. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν eorund. XXV. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Θυμȣ̃ν. ὥστε θυμῶσαι φρένας Sup. 581. σὺ μὴ θυμȣ̃ Iph. T. 1474. Ὀρέσῃ τ' ἀδελφῇ τ' ȣ̓χὶ θυμȣ̃μαι ib. 1478. τοῖς δικαίοις ȣ̓χὶ θυμȣ̃σθαι χρεὼν Bac. 672. πατρὸς θυμȣ̃ται φόνῳ El. 1115. τοῖς πράγμασιν ȣ̓χὶ θυμȣ̃σθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. ἴσως σοι θυγατέρος θυμȣ̃μενος Or. 749. θυμȣ̃μενος τεύξεται θυμȣμένων An. 743. μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμȣ̃μενος λόγοισιν Sup. 476. θυμȣ̃μενος—θεῷ Bac. 793. ποῖ φέρῃ θυμȣ̃μενος; Her. F. 1246. θατέρȣ θυμȣμένȣ Pro. fr. II. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμȣμένοις Hec. 403. βασιλέων θυμȣμένων ὀργὰς ἀφῄρȣν Med. 455. εἰς κέρας θυμȣ̃μενοι Bac. 742. δεσπόταις θυμȣ̃μενοι Her. F. 277. πόλιν θυμȣμένην παρηγορεῖτον Ph. 1457. πόσει θυμȣμένην Med. 271. μάτην θυμȣμένη ib. 883. cf. Iph. A. 1369. ȣ̓χὶ τῷ κτανȣ̃ντί με θυμȣμένη Iph. T. 993. παύσομαι θυμȣμένη El. 1118. μηδὲ τῷ θυμȣμένῳ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιȣ̃ Hec. 299. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359. μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Fr. inc. LXXII. 2. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς Or. 763. ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ Ph. 464. ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς Fr. inc. B. 43. 1.

Θυοδόκος. δόμων θυοδόκων Ion. 511. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158.

Θυόεις. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061.

Θυοσκόος. Μαινάδας θυοσκόȣς Bac. 224.

Θυοσκόπος. ȣ̓ μένȣσιν τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βȣλὰς Rh. 68.

Θύρα. θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500. πρὸ θυρῶν Hip. 171. ἐν δὲ κλῄσατε θύρας μεσαύλȣς Al. 552. θύρας ἔχων ἀκλῄστȣς Iph. A. 340. θυρῶν λάτρι[s] Tr. 492. πρὸ τῶν θυρῶν ἐστῶτες Cy. 631. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074.

Θύραζε. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε δυστυχεῖς Or. 603. θύραζε ἐξιόντ[ι] Iph. A. 1161. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. θύραζε ἀξίαν τȣ̃ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2.

Θύραθεν. αἱ θύραθεν εἴσοδοι γυναικῶ[ν] An. 953. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. εἰσιόντι θύραθεν El. 76.

Θυραῖος. θυραῖος ὢν Or. 803. A[n.] 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. c

Her. 343. θυραῖος ἐλθὼν δόμϐς Ion. 702. δόλον θυραῖον El. 832. ἐν θυραίοις Med. 217. πρὸς ἄνδρας θυραίϐς Hip. 409. παῖδας θυραίϐς Melan. fr. XII. 2. χειρὸς θυραίας κϐφίσματα Ph. 855. γυνὴ θυραῖος Al. 808. θυραίϐ πήματος ib. 781. et 1017. et θυραίων πημάτων ib. 817. et El. 291. θυραῖον κῆδος Al. 831. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν Hip. 395.

Θύρετρον. δόμων θύρετρα—μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. κλῇδες ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Θυρσομανής. ϐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ—δινεύεις Ph. 798.

Θύρσος. θύρσον δϐς εἰς χεῖρα Bac. 25. ἀνὰ θύρσον τινάσσων ib. 80. θύρσῳ κροτῶν γῆν ib. 188. παύσω κτυπϐντα θύρσον ib. 240. etc. ϐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890. θύρσϐς ἀνάπτειν Bac. 176. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 710. θύρσοισι καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Θυρσοφορεῖν. θυρσοφορεῖς θιάσϐς Bac. 557.

Θυρσοφόρος. Βάκχαι θυρσοφόροι Cy. 64.

Θυσία. θῦσαι θυσίαν Iph. A. 673. ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν ib. 1592. θυσίαν ἐλέγχων Iph. T. 1081. ἂν ἔχει θυσίαν Cy. 365. τριταίαν καρύσσϐσιν θυσίαν El. 172. θυσίας ἀπηλλάχθαι ib. 1137. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4. χαροποιῶν θυσιῶν ἄπο καταπαύσας Hec. 918. αἱμόῤῥαντοι θυσίαι Al. 132. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384. δέξαι θυσίας ib. 464. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιϛάμεσθα ib. 491. φρϐδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. ϐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι Hel. 1349. θυσίας ϐ σεβίζϐσα θεοῖς ib. 1372. παῖδα—λαβὼν πρὸς—θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1332.

Θυτήριον Iph. T. 243.

Θυώδης. θυώδει καπνῷ An. 1025.

Θῶκος. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Θωπεία. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. δϐλον θωπείας ὄχλϐ Fr. inc. IV. 3.

Θωπεύειν. δοκεῖς ἄν με τόνδε θωπεῦσαι Med. 368. σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε Her. 983.

Θώπευμα. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα Sup. 1103.

Θώραξ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. νεανίαν θώρακα Her. F. 1095.

Θωΰσσειν. τί θωΰσσεις; Tr. 154. τάδε θωΰσσων Hec. 115. θωΰσσων κυναγέτας Bac. 869. κυσὶ θωΰξαι Hip. 219. θωΰξασα Or. 168.

Θώψ. θῶπα λόγον Syl. fr. II. 5.

I.

Ἰὰ, *partic. exclamandi,* hei. Hip. 852.

Ἰὰ, *subst.* vox. σύριγγος ἰὰν κατακϐω Rh. 553.

Ἴακχος, *nomen Bacchi* Bac. 724. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Ἰάλεμος. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ Rh. 895. οἷος ἰάλεμος Tr. 600. ἰαλέμῳ τϐς θανόντας ἀπύεις ib. 1304. ἰαλέμων, ἰαλέμων Or. 1391. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. ἰάλεμοι παρθένων ib. 1041.

Ἰᾶσθαι. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 3. θεῶν ἀνάγκας ἰᾶσθαι Dic. fr. VII. 6. ἁμαρτίαν—ἀδικίαν τ' ἰώμενος Or. 649. τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597. ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον Fr. inc. LXVII. 2. τελαμῶσιν ἕλκη τὰ σ' ἰάσομαι Tr. 1232. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Ἰάσιμος Or. 399.

Ἰάσων, *nom. propr.* Med. 8. et passim per hoc drama.

Ἰατρεύειν καλῶς Fr. inc. CLXI. 1.

Ἰατρός. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τλήμων ἰατρὸς Tr. 1233. τϐ γήρως μοι—ἰατρὸς γενϐ Ion. 740. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 1. μέλλων ἰατρὸς κ. τ. λ. Fr. inc.

LXVII. 1. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων eorund. CCXI. ἰατρὸς ἐκ ἐπιςήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3. Ἀντιγένη τὸν ἰατρὸν—ἄσπασαι Epist. II. ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας Inus fr. V. 5.

Ἰαύειν. πῶ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533.

Ἰαχεῖν. ἰαχείτω γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. ὀλολύγματα ἰαχεῖ Hel. 1502. αἴλινον ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ ἰαχεῖ Her. F. 349. κάρυξ ἰάχει El. 707. θανάτε ἀμφὶ φόβῳ ἰάχησε Or. 824. ἰαχήσατε ἐρανῷ Her. 752. ἰάχησε ςέγα κ. τ. λ. El. 1150. ἁ δ' ἴαχεν, ἴαχεν Or. 1465. ἠϊόνες ἅλιαι ἴαχον Tr. 828. πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω; Ph. 1303. τὸν ἀεὶ χρόνον —ἰαχήσω ib. 1522. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. τὸν Ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω; Her. F. 1027.

Ἰαχὴ, et dor. ἰαχά. ἰαχὴ σὴ ἄδικος κ. τ. λ. Hel. 1161. ἰαχᾷ δόμων θύρετρα—ἐκβαλόντες Or. 1474. ἰαχᾷ ςεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1047. ςενακτὰν ἰαχὰν ib. 1311. ἀΐες ἰαχάν; Med. 149. cf. v. 204. ἰαχὰν κλύω Hip. 584. καλαμόεσσαν ἔςασαν ἰαχὰν Iph. A. 1039. βάρβαρον ἰαχὰν ἐξανδάσω Iph. T. 180. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 499. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. βοάσατ'—ἰαχαῖς νύμφαν Tr. 337. πλανάτας ἰαχαῖς ἀναπάλλων Bac. 149.

Ἰάχημα. Θέτιν ἰαχήμασι—κλείεσαι Iph. A. 1045. ὄφεων ἰαχήμασι μαρμαρωπὸς Her. F. 883.

Ἴαχος. νεκρῶν ἴαχον Tr. 1229.

Ἴδα, vel Ἴδη, *nom. montis*. Hec. 644. Or. 1383. Hip. 1253. Iph. A. 76. et 1285. Rh. 282. et 551. Tr. 976. Cret. fr. I. 1. Pal. fr. V. 2. et Fr. inc. CI.

Ἰδαῖος. Ἰδαῖον βέταν Hec. 944. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. cf. An. 707. Iph. A. 1289. et Hel. 29. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. Διὸς Ἰδαίε Cret. fr. II. 11. Ἰδαίοις ἴσοις Tr. 199. Ἰδαία κόνις Hec. 325. Ἰδαίαν ὕλαν ib. 631. Ἰδαία μᾶτερ Or. 1454. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Ἰδαίαισιν γυναιξὶ Hec. 354. Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575. Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1340. Ἰδαίων ἐρίδων ib. 1524. Ἰδαῖον κάρα Or. 1380. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. Ἰδαῖα φάρη El. 317.

Ἰδέα. τὰ ὄργι' ἐςὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι; Bac. 471.

Ἰδίᾳ. *adverb.* ἰδίᾳ ἑκάςῳ Hec. 903. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ςέγαι ib. 1016. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. εἴς τε βελευτήρια, ἰδίᾳ τε An. 1099. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδε; Sup. 129. ἰδίᾳ νοσῦσα Iph. A. 982. ἰδίᾳ πράσσων ib. 1363. ἰδίᾳ σθένων τις Hel. 792. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ Ion. 775. ἰδίᾳ χωρίσας ποτὸν ib. 1035. τὰς Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Tel. fr. XX. 2. ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς Epist. IV. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ ib.

Ἴδιος. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι Or. 557. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. γλώσσης ἰδίας Ion. 101. μορφὴν ἰδίαν Chry. fr. VII. 14. ἴδιόν τι πρός σε βέλομαι εἰπεῖν Hec. 978. ἴδιον ἔγκλημα Or. 764. φίλων ἐδὲν ἴδιον An. 376. πρὸς κέρδος ἴδιον Sup. 413. εἰς ἄγχος ἴδιον Iph. T. 953. λέξω ἴδιον τῦτο El. 633. ἴδιον ἐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. ἔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147.

Ἰδιώτης. ἰδιῶται πολλοὶ Epist. IV.

Ἰδὲ Hec. 563. et 1041. Or. 144. et 221. An. 249. etc.

Ἴδρις. γραμμάτων ἐκ ἴδρις Thes. fr. V. 1.

Ἱδρύειν. δεῖ με—εἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον Ἄλκηςιν Al. 844. τόνδε παῖδα εἰς θρόνες τυραννικὲς ἵδρυσον Ion. 1573. Πενθέα ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἀτοίχες περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοςάταις ἱδρύετο Ion. 1134. ὃς—Σπαρτὲς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ἐνταῦθα ἵδρυσαι βρέτας Iph. T. 1453. ναῶν ἕδρας ἱδρυσάμεσθα Cy. 290. τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως μ' ἱδρύσατο Hel. 46. ὃν καλλινίκε δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο Her. F. 49. ςρατόπεδον ἐν ἀσφαλεῖ—ἱδρύσεται Her. 398. τρόπαι

ἱδρύεται ib. 786. Ἱππολύτῳ ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν Hip. 33. ἀνωφελὴς κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ ib. 639. ὅτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων; El. 1130. ὅπη γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένος Her. 19. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη Hel. 826.

Ἵδρυμα. τὸ σὸν ἵδρυμα Sup. 631. τὰ Νυμφῶν ἱδρύματα Bac. 949. θεῶν ἱδρύματα Dan. 3.

Ἱδρώς. πλείων τοῖς ὁρῶσιν ἐςάλαξ' ἱδρὼς Ph. 1397. ἴτυος ἐν περιδρόμοις ἱδρὼς Tr. 1197. ἱδρῶτα σώματος ςάζων ἄπο Bac. 620. ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1175.

Ἰέναι. εἶμι Ph. 617. 1004. et 1016. πρὸς τόνδε δ' εἶμι Hec. 1196. καθ' ὁδὸν εἶμι Or. 549. ὀκ ἐκποδὼν ἴτε; ib. 1447. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. εἶμι τλημονεςάτην ὁδὸν ib. 1067. ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον Hip. 292. ὀκ εἶ νεκροῖσι—προσωφελήσων; Sup. 326. δράσων τάδ' εἶμι ib. 346. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία ib. 546. εἰ μὴ—εἶσιν εἰς Φθίαν Iph. A. 103. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας ib. 413. εἶμι, ὅπερ εἶ σὺ νῦν ib. 480. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. πέμπε φίλος ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. ὀκ εἶσι γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. ὀκ ἐς ταὐτόν ποτε ὅτ' εἶσιν—ib. 969. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. ζῶν εἶσ' ἐς ἄδο ib. 442. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. ὁδὸς ἐρήμος ἴμεν Bac. 839. πρός γε μαςοῖς εἶσιν; Cy. 206. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγὼ Her. 562. τίνα γάμον εἶμι; El. 1199. κάτω γῆς εἶσιν ἄςρα Syl. fr. II. 4. ἴθι Ph. 1676. ἴτω Med. 798. et Her. 456. ἴθι ναὸς, ἴθι πρὸς βωμὸς Hec. 146. ἴτε, ἴτε, μόλετε ib. 1093. ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε ib. 1293. ἴθ', ὦ τέκνον μοι Or. 124. ἀτρέμας ἴθι ib. 150. ἐρεβόθεν ἴθι ib. 177. τόδ' ἂν ἴτω ib. 791. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342. ἴτω—γαυρόμενος ib. 1532. ἴτε νῦν καθ' ὁδὸν ib. 1682. ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα Ph. 524. χαίρων ἴθι ib. 928. et Al. 816. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ἴτω νυν Med. 699. ἴθ' ὡς τάχιςα ib. 974. κατὰ χθονὸς ἴτω Al. 622. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516. ἴτω φῶς, γάμοι τε Sup. 1025. ἴθ' ἐρέσσων σὸν πόδα Iph. A. 138. ἴτω ςρατεία διαλυθεῖσα ib. 495. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ Iph. T. 1205. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1480. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. πέλας τις ἴθι Rh. 685. ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν δόλειον ἁμέραν βίο Tr. 1330. ἴτω δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος Bac. 990. sq. et 1010. sq. ἴτω Μάρων Cy. 612. ἴτω πέλας Hel. 850. ἴτω ὑπόπτερον, sc. τὸ νεῖκος ib. 1252. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879. ἴθι μοι πόλιν Cresph. fr. IV. 9. ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα Syl. fr. II. 1. ἴωμεν εἰς δόμος El. 787. λόγος ἐξ ἀδοξόντων ἰὼν Hec. 294. ἐς Τροίαν ἰὼν Or. 378. διπλῆς μερίμνης διπτύχος ἰὼν ὁδὸς ib. 632. ἀλλ' ἔπρασσ' ἰὼν ib. 1446. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 543. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An. 417. εἰς ἄγρας ἰὼν Sup. 885. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν Iph. A. 1187. ἰὼν κατὰ ςόμα Rh. 511. διὰ λόγων ἰόντ' ἐμο Tr. 916. βακχεύσεις ἰὼν Bac. 343. ὡς τάχιςτ' ἰὼν Cy. 240. ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο Ion. 831. εἰς Θήβας ἰὼν Alcmæon. fr. XVI. 2. ἐπὶ ταὐτὸ τὸτ' ἰόντε Ion. 1318. ἄλλων ἰόντων Sup. 1192. κατὰ Μοῦσαν ἰόντες Ion. 1091. τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο ἠχὸς ἰέσης Sup. 89. λόγχης ἰέσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. ἰόσης τῆς τύχης Iph. A. 441. ἰόσ' εἰς Πηλέως μέλαθρα Iph. T. 375. ἀκάτο μέσον πέλαγος ἰόσας (i. e. ἰόσης) Tr. 1101. μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. εἰς ἀνδρὸς ᾔει λέκτρα Or. 558. πρὸς πέτρας ᾔει Iph. T. 1406. Πλειὰς ᾔει μεσοπόρο δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Ἱέναι. ὁ γὰρ ἵησ' ὀρίας πνοὰς Hec. 900. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱέναι δόρυ Ph. 1253. cf. Rh. 63. τὸ τᾶς Ἀφροδίτας (sc. βέλος) ἵησιν ἐκ χερῶν Hip. 533. ἃ φᾶσ' Ἐριννῦς ἱέναι μιμήματα Iph. T. 294. ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 291. ἱέναι πέτρας ἄπο Her. F. 320. ἵει (in *imperat.* mitte) λιτὰς εἰς θεὸς El. 592. ἵει ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. ἐπὶ Κυκλώπων ἱεὶς θυμέλας Iph. A. 152. παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἱεὶς Iph. T. 298. πάσας φθογγὰς ἱεῖσα

Hec. 338. τὸν πολύκαρπον βότρυν ἱεῖσα Ph. 238. δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη ib. 327. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν Sup. 281. πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101. γάμον ἱεῖσα γοερὸν Hel. 188. διαπρύσιον ἱέντα κέλαδον ib. 1325. θαυμαστὸν ἵει νᾶμα πυρὸς Med. 1187. ἵεσαν φυγῇ πόδα Rh. 798. θύρσȣς ἵεσαν δι' αἰθέρος Bac. 1097. ποίμναις ȣ̓χ ἵει θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας El. 799. ἧκεν ἀρὰς Ph. 1373. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σὲ—ἧκ' (i. e. ἧκα) ἐς εὐύδρȣ πατρὸς δίνας Rh. 927. γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν Ion. 1209. αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσȣσιν Tr. 440. νεὼς σκάφος ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. φωνὴν ἥσει χθὼν Her. F. 1295. ἵεται ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια ib. 140. φάσγανα ἐκ χειρὸς ἱέμενοι Or. 1304. ἵππιον ἅρμα δι' αἰθέρος ἱέμενοι Hel. 1512. κατ' ὄρη ἱεμένα (pro ἑνη) Ph. 154. νήματα ἵετο πέδῳ Or. 1433. ψῆφος, ἣν Ἄρει Ζεὺς εἵσατο Iph. T. 946. ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἱέμενον Hip. 1125. ἵετ' εὐθὺς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478. ἀνορόφοις εἷνται πέτραις Bac. 38.

Ἱέραξ. ἱέρακ' ἰδȣ̃σαι An. 1142.

Ἱέρεια. πρώτη ἦρξεν ἱέρεια φόνȣ Bac. 1112. ἐνέρων ἱέρειαι Or. 261.

Ἱερεύς. ἱερεὺς ἐπέϛη τȣ̃δε Hec. 224. Θάνατον εἰσορῶ ἱερῆ θανόντων Al. 25. ἱερεὺς—ἐπεύξατο Iph. A. 1578. βοᾷ ἱερεὺς ib. 1584. ἱερεὺς ἦν ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. τίς ἱερεύς; Her. F. 451.

Ἱερία. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. cf. v. 1399.

Ἱερός. ἱερὸς Κολωνὸς Ph. 1701. Σεμέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. ἱερὸς ȣ̃τος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76. ἱερὸν νεκρὸν Sup. 935. τύμβον ἱερὸν ib. 981. ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν Iph. T. 969. θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας ib. 1101. χῶρος ἱερὸς ib. 1452. ἱερὸν Τμῶλον Bac. 64. λωτὸς ἱερὸς ib. 161. ἱερὸς ὁ πλόκαμος ib. 494. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον ib. 597. ἱερὸς λιμὴν Cy. 291. τὸν ἱερὸν τρίποδα Ion. 512. cf. El. 980. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνȣσαν Ion. 1224. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. ἱερὸν αἰθέρα Melan. in fin. annott. cf. Fr. inc. CXXXVIII. ἱερὸν ὄχθον Fr. inc. XCIV. 2. ἱερȣ̀ς πτόρθȣς Hec. 459. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. et 846. ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ὄντες ἱεροὶ Iph. T. 469. ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. ἱερȣ̀ς ϛολμȣ̀ς Tr. 258. ὄχθοις ἱεροῖσιν ib. 798. νάρθηκας ἐς ἱερȣ̀ς Hel. 1377. κρατῆρας ἱερȣ̀ς Ion. 1195. ἱερᾶς χώρας ἄπο Med. 826. Ἴλιον ἱερὰν Tr. 123. μετὰ τὰν ἱερὰν Θησέως χώραν ib. 218. Πέργαμον ἱερὰν ib. 1065. Σαλαμῖν' ἱερὰν ib. 1096. εἰς νύχθ' ἱερὰν Ion. 85. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν ib. 120. ὦ νὺξ ἱερὰ And. fr. XXVIII. 1. αἰθέρος ἱερᾶς ib. 4. δρόσοι ἱεραὶ Ion. 117. σκηνὰς ἐς ἱερὰς ib. 806. et ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν ib. 982. ἀνὰ—Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 446. Ἴδας ὄρος ἱερὸν Or. 1383. cf. Ph. 241. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος Hip. 555. ἱερὸν κῦμα ib. 1206. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς Iph. T. 194. πῦρ ἱερὸν ib. 626. et ἱερὸν κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1102. ἄγαλμα ἱερὸν Iph. T. 1441. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. νεβρίδος ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 138. εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας Hel. 1150. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν Ion. 1285. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄϛυ Her. F. 764. ἱερὸν φῶς ib. 797. ἱερὰ ϛέμματα Sup. 36. conf. Ion. 1389. ἱερῶν δαπέδων ἄπο Sup. 271. ἱερὰ παίγματα Bac. 161. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. ϛέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104. ὑφάσμαθ' ἱερὰ ib. 1141. 2) ἱερὸν, *subst.* templum, sacrificium. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 310. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. ἐν ἱερῷ τραφεὶς Ion. 1190. εἰς ποῖον ἱερὸν εἶμι; Her. F. 1283. Πειθȣ̃ς ἱερὸν Antig. fr. II. 1. ȣ̓κ ἔϛι Πενίας ἱερὸν Ar. fr. XXV. 1. θεῶν ἱερὰ φέρειν Hec. 804. ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίȣ An. 1066. ἱερὰ ἐξεπίμπλασα φόβῳ Sup. 722. ἐν ἱεροῖς εἶπε Iph. A. 358. παρ' ἱεροῖς ib. 1490. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. τὰ ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. ἱερὰ καθίζειν Ion. 1317. λείπων ἱερὰ ib. 1331. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων Her. F. 922. ἀνέορτος ἱερῶν El. 310. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 826.

"Ιζειν. ἶζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. ἵζω κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ἵζει Al. 443. ἵζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. ἷζε πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. τὸς ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. πρὸς πλουσίαν τράπεζαν ἵζουσα Hel. 303. θρόνους, ἐν οἷσιν ἷζε Al. 949. ἐλθὼν —κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος ἷζου An. 1267. μήτ' ἀλσώδεις ἷζου κρήνας Iph. A. 141. εἰς θρόνους γ' ἷζου παλαιὸς Ion. 1618. τύραννος ἱζόμην Cress. fr. X. 2.

Ἰήϊος. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211.

Ἰήλεμος. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν Sup. 281. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 109.

Ἰθάκη. Ἰθάκης ἄναξ Tr. 278.

Ἰθακήσιοι Cy. 276.

Ἴθακος Cy. 103.

Ἰθύνειν. κέντρα πώλοις μεταφέρων ἰθύνει Ph. 184. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. ναυσὶ πόρον πνοαὶ ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 4. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέστου Or. 1016.

κανός. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους Fr. inc. VI. 2. τὰ ρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. ἰδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω μέλαθρα Tr. 996.

κειν. ποιηρὸν ἵξομεν νάπος Bac. 046.

εσία. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 337. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 08. ἱκεσίαισι σαῖς Ph. 91.

έσιος. τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία Hec. 45. ἱκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 68. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. t Her. 518. ubi est ἱκεσίοισι. χεῖρα εσίαν Hec. 851. et ἱκεσίᾳ χερὶ Sup. 08. et χεῖρας ἱκεσίους Or. 1414. γοίτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι Med. 10. ἀνάγκας ἱκεσίους Sup. 39.

τεύειν. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμιτε, ἱκετεύω Hec. 99. cf. v. 276. τεύω σε τῶνδε γονάτων κ. τ. λ. ib. 2. ἱκετεύω σὲ, μὴ 'πίσειέ μοι—κόρας r. 255. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω δε ib. 672. πρὸς γονάτων σὲ πάντες ντως ἱκετεύομεν Med. 854. πατρὸς αν γυναῖκα—ἱκετεύετε ib. 971. ἱκεύω σε γεραρῶν ἐκ στομάτων κ. τ. λ. p. 42. cf. v. 68. et 283. ἱκέτευ' ἐκεῖνον, μὴ κτείνειν τέκνα Iph. A. 1015. ἱκετεύομεν,—μὴ τλῆς φίλους κτανεῖν Cy. 286. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. σ' ἱκετεύω τόδε ib. 945. ἱκετεύετε—Κύπριν ib. 1030. σὲ, τὰν ὠδίνων λοχίαν—ἱκετεύω Ion. 454. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα—προσπιτνῶν Her. F. 1206. vid. etiam El. 302. et 332. ἁλίαν πέτραν—λιταῖς ὡς ἱκετεύων An. 539. ἱκετεύοντέ νιν Hel. 831. cf. v. 987. μ' ἱκετεύοντες Iph. A. 1002. ἱκετεύουσά σε Or. 526. ἀνόνητά γ' ἱκετεύουσαν ἐκσῶσαι βίον Her. F. 716. ὃ τοῦθ' ἱκέτευσά σου τυχεῖν Med. 338. ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιὰν Her. 844. ἱκετεύσατε—εὐτεκνίας—κύρσαι Ion. 468. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι Or. 795. οἶμαί νιν ἱκετεῦσαι τάδε Iph. A. 462.

Ἱκετηρία. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τοὐμὸν Iph. A. 1216.

Ἱκέτης. ἱκέτης ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. ἱκέτης Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν Sup. 114. σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1156. ἱκέτης γίνου πατρὸς ib. 1242. τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ Her. 255. τὸν ἱκέτην οὐ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. 2) dor. ἱκέτας. μαστὸν ἱκέταν αἰρομένα Ph. 1562. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. 3) plur. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863. ἱκέτας δέχεσθαι Cy. 299. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν Her. 33. cf. v. 70. 95. 124. 197. 225. 247. 346. 418. 509. 757. et 955.

Ἱκέτις. ἶζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. μαστὸν ἱκέτις ἱκέταν αἰρομένα Ph. 1562. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις An. 115. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; ib. 860. βούλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ; Iph. A. 992. μνῆμα προσπιτνῶ τόδε ἱκέτις Hel. 65. cf. v. 900. et 1254. ἀντιάζω σ' ἱκέτις ἐξειπεῖν τάδε Ion. 1119. ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν ib. 1256. ἱκέτιν πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας θάσσειν βάθροις Her. F. 715.

Ἱκνεῖσθαι, 1) venire. μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον Hec. 952. ὡς ὁ 'πιὼν ἡμῖν λόγος πρὸς τόνδ' ἵκηται Or. 630. θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων ἱκόμην Or. 727. ἵκου δῆτα ib. 1231. τὴν

Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἱκοίμεϑ' ἄν; Sup. 618. ἐπεὶ ἱκόμεσϑα Ἀρτέμιδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἵκȣ Φρυγίαν ib. 1627. ἵκȣ ἐννύχιος ἀγεμὼν Rh. 227. ϛρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ἵκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἱκέσϑαι ib. 433. ἱκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. μήποϑ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοιϑ' ὁ παῖς Ion. 719. εἰς τȣ̃ϑ' ἱκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν ἱκόμενος Sup. 370. χρόνιον ἱκόμενον ἐς οἴκȣς El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. ἵξεται μόνος πάτραν Tr. 434. ȣ̃ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἵξεσϑαι σέϑεν Her. 931. ȣ̃ ποϑ' ἵξεται κλεινὰς Ἀϑήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἱκνȣ̃μαί σε Or. 670. et 679. πάντες σ' ἱκνȣ̃νται Δαναΐδαι Sup. 130. σὲ, καί σ' ἱκνȣ̃μαι κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν νῷν δὸς χάριν, ἱκνȣ́μεϑα Her. F. 321. cf. v. 327.

Ἰκτήρ. ἱκτῆρι ϑαλλῷ Sup. 10. ξενικȣ̀ς ἱκτῆρας ἐκϑύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς ϑεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσϑαι Her. 102. cf. v. 365. ξένȣς ἱκτῆρας ib. 764.

Ἴλα, dor. pro ἴλη. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Ἵλεως. ἵλεως ἡμῖν γενȣ̃ Iph. T. 271. ἡ Χάρις ἐμοὶ ἵλεως εἴη Hel. 1013.

Ἰλιάδαι βασιλῆες An. 1023.

Ἰλιακός. Ἀϑάνας Ἰλιακᾶς ϛέγαι Hec. 1008.

Ἰλιάς. πόλεως ἀπελαυνομένα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιὰς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χϑονὶ El. 4. τὰς ἀνδροφόνȣς Ἰλιάδας Hec. 1062. ȣ̃τ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυϑεν δȣ́λειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121.

Ἰλιόϑεν Tr. 1105. et El. 452.

Ἴλιος, vel Ἴλιον Hec. 11. et passim in hoc dramate, uti etiam in Orest. An. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίοις Hel. 1180.

Ἱμάς. ἱμᾶσιν εἰς τȣ̃πισϑεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυϑεὶς τμητῶν ἱμάντων ib. 1245. πλεκτὰς ἱμάντων ϛραφίδας An. 719. τὰς—φορȣμένας ἱμᾶσιν αἵματος—ῥοὰς Sup. 690.

Ἱμείρειν. εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἱμείρομαι Iph. A. 486.

Ἵμερος. ἵμερός μ' ὑπῆλϑε Med. 57. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος ib. 556. ἱμέρῳ χρίσασα ib. 635. πρὸς τȣ̃ παρόντος ἱμέρȣ νικώμενος Dan. 19.

Ἱμερτός. τὸν πλȣ̃τον ἡμῖν ἱμερτὸν εἶναι Epist. V.

Ἵνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.

Ἰναχίδαι Iph. A. 1088.

Ἴναχος. ὦ γῆν Ἰνάχȣ κεκτημένοι Or 930. ἐπ' Ἰνάχȣ ῥοαῖς Ph. 577. ἐπ Ἰν. ῥοὰς Sup. 890. et Ἰνάχȣ ῥοαὶ El 1. γᾶν φίλαν Ἰνάχȣ ϑεῖτ' ὀνήσα Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645 ᾤκισ' Ἰνάχȣ πόλιν Ar. fr. II. 6 Ἰνάχȣ, Ἀργείȣ ποταμȣ̃, παισὶν Xan fr. v. 2.

Ἶνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς ἶνι An. 800. Ἕκτορος ἶνις Tr. 570. Ἀμ φιτρύωνος ἶνιν Her. F. 354. ὀυμο ἶνις τάλας ib. 1182. 2) ἶνις, ἡ, fili τὰν σὰν ἶνιν Iph. A. 119.

Ἰνώ. Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ ϑεῶν Me 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 112 et 1226. et Inus fr. I. 1.

Ἴξις Tr. 396.

Ἰξίων. ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 119 τὸν ἁρματηλάτην Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσ ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. δέσπ Ἰξίων Ix. fr. IV.

Ἰξός. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ Cy. 432.

Ἰοκάϛη, Œdipi mater et uxor Ph. 1 etc.

Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.

Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 21 et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.

Ἰὸς, venenum. δρακόντων ἰὸς Ι 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοι ται ἰοῖς Iph. T. 1378.

Ἰὼ, partic. dolendi. Hip. 776. 2) exclamatio læta. Cy. 463. et 573.

Ἱππεία, *subst.* μώνυχα πώλων—ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374.

Ἵππειος. δώμαθ' ἱππεία θεᾶ Ph. 1701. ἵππειον δίφρον Her. 845. et ἱππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ἱππείας ἄγρας Ion. 1161. ὄχημ' ἵππειον Hip. 1355. cf. Al. 67.

Ἱππεύειν. ἱππεύουσι δι' ὀρφναίας Sup. 994. πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. ἵππευε παῖδα νουθετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ Ph. 220.

Ἵππευμα. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἱππεύμασι λαβόντος αὐτοὺς Iph. T. 1428.

Ἱππεύς. ἱππεῖς Ph. 1154. ἱππεῖς ὁπλῖται ib. 1198. ἱππεῦσιν ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666. vid. etiam Rh. 311.

Ἱππευτὴς, vel dor. ἀς. τὸν ἱππευτὰν Ἀμαζόνων στρατὸν Her. F. 408.

Ἱππηλάται Rh. 117.

Ἱππικός. ἱππικοῦ ὄχλου An. 760. ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1450. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 509. et ἱππικὰς φάτνας Hel. 1196. τὸ Κάδμου ἱππικὸν Sup. 682. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι Hip. 1219. μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος Rh. 307.

Ἵππιος. διαύλους ἱππίους El. 825. μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Ἀμάζονα Hip. 307. ἱππίου Ἄργους Or. 1621. et ἵππιον Ἄργος Iph. T. 700. ἵππιον ἅρμα Hel. 1511.

Ἱπποβότας. τέρας Ἀτρέως ἱπποβότα Or. 1001. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059.

Ἱππόβοτος. ἱππόβοτον Ἄργος Sup. 365. et Tr. 1087. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων An. 1230.

Ἱπποβουκόλοι Ph. 28.

Ἱπποδάμια, *nom. propr. fœminæ.* Iph. T. 825.

Ἱππόδεσμον. οὐθ' ἱπποδέσμων—μεταστρέφουσαι Hip. 1225.

Ἱππόδρομος. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην Iph. T. 1138.

Ἱππόκροτος. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. ἱππόκροτα δάπεδα Hel. 209.

Ἱππόλυτος, filius Thesei. Hip. 11. etc. Ἱππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἱππομέδων, *nom. propr. viri.* Ph. 127. et 1120. et Sup. 881.

Ἱππονώμας Hip. 1399.

Ἵππος. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. δούρειος ἵππος ib. 14. ὅτ' ἔλιπον ἵππον ib. 519. πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου Ion. 202. θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα Ph. 3. πολλοῖς ἵπποις βρέμων ib. 113. ζεύγνυσθε ἵππους ib. 525. καταψήχειν ἵππους Hip. 111. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους ib. 1134. ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας ib. 1174. ἐντύνεθ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους ib. 1183. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ἵππους δεῦρο Θρηκίους ἄγων ib. 1024. τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππους ἄγεσθαι ib. 1033. κυανέαις ἵπποις διφρεύων ἅλιον πέλαγος An. 1012. νικῶντα ἵπποις στρατὸν Sup. 694. cf. Tr. 1209. ἵπποις χαίρων Sup. 886. ἵπποις ἠσκημένοι Iph. A. 83. ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι ib. 191. ἵπποισι μαρμαίροντε ib. 1154. εἰς Πίσαν μολὼν θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. δινευούσαις ἵπποισιν πτανοῖς ib. 192. ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους Rh. 27. ἵππους Ἀχιλλέως ib. 182. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ ib. 184. Φθιάδων ἵππων ib. 237. ἐστῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἵπποι ἔχονται ib. 671. πλῆκτρα οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοστο ib. 767. ὄχημα πωλικὸν λαβόντες ἵππων ib. 798. ἵππων ἐρασθεὶς ib. 839. μή μ' ἔρως ἕλοι τοιοῦτος ἵππων ib. 860. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466. τετραβάμονες ἵπποι ib. 477. ἵππους ὀχμάζει ib. 817. σχοινίνας ἵπποισι φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. πρὸς ἵππων ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

Ἱππόστασις. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππόστασιν Al. 596. ἡλίου ἱπποστάσεις Phaëth. fr. I. 5.

Ἱπποσύνα (dor. pro ύνη) Δαρδανία Or. 1392.

Ἱππότης et dor. ας. ἱππότην ὄχον

Sup. 660. ἕωος ἱππότης ἀςὴρ Fr. inc. CXCVIII. Θρῄκιος ἱππότας Hec. 710. πατὴρ ἱππότας El. 449. ἱππότας ἱππόταις ἔταξ'—ἔπι Ph. 1102.

Ἱπποφόρβιον. ἱπποφορβίων ἔπι El. 623.

Ἵπτασθαι. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπτατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18. ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. δεῦρ' ἔπτατο ib. 8.

Ἶρις, *nom. propr.* nuncia deorum. Her. F. 824. et 872.

Ἶρις, arcus cœlestis. Fr. inc. B. 46. 3.

Ἰσάδελφος ἀνὴρ Or. 1015.

Ἰσάνεμος. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν—Ἀχιλῆα Iph. A. 207.

Ἴσημι. εἰ μὴ Φρυγῶν πύργυς πεσόντας ἴσμεν Hec. 1112. ὡς ἴσασιν Med. 476. ἴσασιν—θεοὶ ib. 1372. ἴσασι σὴν ἀπόπτυςον φρένα ib. 1373. cf. Hip. 453. sq. ἴςε, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. τοσῦτον ἴσμεν ib. 804. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 671. ὐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ὐκ ἴσασι δεσπότην,—οἷός ἐςιν Cy. 90. ἴσμεν τὰς σὰς συμφορὰς Ion. 1252. ὐ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ El. 1068. τὸ ζῆν ἴσμεν Fr. inc. LXXXI. 10. ἴςω Rh. 685. τοσαῦτ' ἀκύσας ἴσθι Or. 626. εὖ νυν τόδ' ἴσθι Med. 593. σάφ' ἴσθι ib. 696. et 1362. Hip. 1331. Al. 1133. Her. 983. πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι Hip. 519. cf. Rh. 80. εὖ ἴσθι Hip. 656. ἴςω νυν εὐκλεής γε κατθανυμένη Al. 148. τἄλλ' ὄντες ἴςε μηδενὸς βελτίονες An. 727. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ἴςω μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν Hel. 459. ἴσον, ἀρίςης—γεγῶτ' ἀδελφῆς ib. 1700. ἴςω Γοργοφόνα Ion. 1478. τοσῦτον ἴσθι τῶν κακῶν Her. F. 1125. ἴσθι μυ κλύων El. 609. ἴςω ἄφρων ὢν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. ἴςω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν Inus fr. VI. 1. ὐκ ἴσαν ὄντα θεόν με; Cy. 230.

Ἰσήρετμος. ἰσήρετμοι νᾶες Iph. A. 242.

Ἰσήρης. ἰσήρεις ψῆφυς Iph. T. 1472.

Ἴσθμιος. Ἴσθμιος Σίνις Hip. 977. Ἰσθμίας θεῦ Sup. 1211. δίπορον κορυφὰν Ἴσθμιον Tr. 1098. Ἰσθμίας γῆς αὐχένα El. 1288. νάπος Ἴσθμιον Ion. 176.

Ἰσθμός. ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν Hip. 1209. Ἰσθμῦ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Ἰσμήνη, filia Œdipi. Ph. 57.

Ἰσμήνιος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655.

Ἰσμηνὸς, *nom. fluvii.* παρ' Ἰσμηνῦ ῥοὰς Ph. 101. vid. etiam v. 349. 800. et 834. Sup. 61. 383. et 1213. Bac. 5. et Her. F. 572. et 781.

Ἰσόθεος. τῆς ἰσοθέυ τυραννίδος Tr. 1169. τὸ τῦ Νηρῆδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626.

Ἰσόνεκυς. ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200.

Ἰσόρροπος ἀγὼν Sup. 706.

Ἴσος. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δύλοις—κεῖται Hec. 291. ὠκὺν πόδα τιθεὶς, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγῦμαι φίλον El. 67. δυεῖν ἀδελφοῖν πῶς ἂν ὐ γένοιτ' ἴσος ib. 536. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδυ Er. fr. II. 8. ἴσυς ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. ἴσυς ἀριθμὸν Sup. 662. τοίχυς—λαιὺς ἴσοι Hel. 1589. ὀπώρας διπτύχυς (sc. μῆνας), ἦρός τ' ἴσυς Fr. inc. CXLIII. 2. ἴση θεῇσι Hec. 356. τὴν δίκην ἴσην Sup. 434. ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825. ἴση ἡ χάρις Ion. 646. ἡ φύσις ἴση Antig. fr. IX. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. ἴσην συμφορὰν Œd. fr. IX. 2. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. ἴσαν οἴνυ τέρψιν Bac. 421. σπυδαὶ λόγων—ἦσαν ἴσαι πως Hec. 133. Λοκροῖς ἴσας ἄγων ναῦς Iph. A. 262. ἴσας ψήφυς Iph. T. 965. et 1470. cf. El. 1265. et 1269. ὐκ ἔςιν ὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσοι Hec. 805. Fr. inc. XXXIX. 1. et fr inc. B. 47. 2. κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ ἔχων ἴσον Or. 9. τὸ μέλλον ἴσοι ἀπραξίᾳ λέγω ib. 426. ὐθ' ὅμοιοι ὐδὲν ὔτ' ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr inc. CCXXVI. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ Ph. 541. δωμάτων ἔχω ἴσον ib. 550. ἴσον φέρει νὺξ ib. 733 cf. El. 431. et Er. fr. I. 26. ἐξ ἴσ Ἄρης ἦν Ph. 1411. ὁ πένης ἔχω ἴσον Sup. 408. ἴσον παρέσχεν ὄνομ

ib. 905. *φρόνημα ἴσον* ib. 908. *τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις* Iph. A. 641. *ȣ̓κ ἐξ ἴσȣ μένομεν* ib. 804. *ἥξετ' εἰς ἴσον* ib. 1002. *ἐν ἴσῳ ἦν τόδε* ib. 1199. *ἴσον βακχίȣ μέτρημα* Iph. T. 953. *λαχεῖν ἴσον* ib. 1009. *τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω* Tr. 631. *τῆς τύχης ἴσον φέρειν* Ion. 818. *ἔχειν ἴσον* ib. 1318. *ἴσον μέρος ἀγῶνος* El. 888. *ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης* Phi. fr. I. 3. *ζῆν ἐπ' ἴσοισι* Med. 122. *πάντα τἀνθρώπων ἴσα* Her. F. 633. Adverbial. ponitur: 1) *ἴσον*. *ἴσον βαδίζειν* Ph. 547. *ἴσον ἐπίπεσμεν τῷ πρὶν* Hip. 302. *ἴσον σθένει* An. 673. *ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τȣ̃τ' ἴσον ναοῖς θεῶν* Hel. 807. *ἴσον σ' ἀσπάζομαι* Ion. 1363. *τȣ́ς τε κακȣ̀ς γνῶναι καὶ τȣ̀ς ἀγαθȣ̀ς ἴσον* Her. F. 67. b) *ἴσα*. *ἴσα φίλῳ λυπȣ́μενον* Or. 880. *ἴσα δ' ἀγάλμασι—Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν* Ph. 228. *σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας* El. 994. 2) Compar. *ἰσαίτερος*. *τί τȣ́των ἐϛὶν ἰσαίτερον πόλει;* Sup. 441.

ἰσότης. *ἰσότητα τιμᾷν* Ph. 539. *μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη ϛαθμῶν ἰσότης ἔταξε* ib. 545.

ἰσόψηφος. *ἰσόψηφον πόλιν* Sup. 353.

ἱστάναι. *χορȣ̀ς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱϛάναι* Al. 1158. *σύ με εἰς ὀρθὸν ἵϛη* Sup. 1229. *τίς ἵϛησιν βοήν;* Iph. T. 1307. *ἵϛημι*, sc. *πόδα* Hel. 563. *τὰς συμφορὰν ἵϛησι πολλὴν βροτȣ̀ς* Fr. inc. VIII. 2. *Διὸς τρόπαιον ἵϛασαν βρέτας* Ph. 1482. *ἔϛηκα* El. 227. *ἕϛηκας* Hec. 577. *πόλις ἐπ' ἄκροις βάκ' ἀρηΐοις ϛεφάνοισιν* Ph. 840. *τί πρὸς πύλαισιν ἕϛηκας;* Med. 51. *τί συγχυθεῖσ' ἕϛηκας;* ib. 1005. *βρόχοις κρεμαϛοῖς ἀκήτοισιν ἕϛηκεν φόνȣ* An. 997. *τί τὴν αἰθερίαν ἕϛηκε πέτραν;* Sup. 987. *ἐπὶ τελευτὰν, ἥν ἕϛακα* ib. 1013. *ἐγὼ ὡς ἕϛηκα φόνȣ* Iph. T. 720. *τίς βοὴ βωμȣ̃ πέλας ἕϛηκε;* Her. 74. *σφάγια ἡτοιμασμένα ἕϛηκεν* ib. 401. *ὀρθὸν ἕϛηκεν κέρας* ib. 671. *τὸ ἄρσεν ἕϛηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος* Dan. fr. VII. *ὁ χορὸς εἰϛήκει τέκνων* Her. F. 925. *ὡς αὐλείοισιν ἑϛηκὼς πύλαις* Hel. 6. *Πολυξένην ἔϛησ' ἐπ' ἄκρȣ χώματος* Hec. 524. *νήνεμον ἔϛησ' ὄμμα ἴον* ib. 533. *πώλȣς παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐϛήσαμεν* Hip. 1187. *ὀρθὸν*

κρᾶτ' ἔϛησαν ib. 1203. *τρόπαια Ζηνὸς ἔϛησεν* Sup. 648. *παραιβάτας ἔϛησαν εἰς τάξιν δορὸς* ib. 677. *ἔϛασαν ἰαχὰν* Iph. A. 1039. *χαμαιπετῆ ἔϛησεν εὐνὴν* Cy. 386. *βοὴν ἔϛησε* Her. 129. cf. v. 656. *βρέτας Διὸς τροπαίȣ καλλίνικον ἔϛασαν* ib. 937. *μάχην, ἣν Γίγαντες ἔϛησαν θεοῖς* Ion. 988. *χρυσέȣς ἐν μέσῳ συσσιτίῳ κρητῆρας ἔϛησε* ib. 1166. *αὖθίς μ' ἐς ὀρθὸν ϛῆσον* Or. 231. *ϛῆσον πόδα* Bac. 646. et Hel. 562. *ὅταν τροπαῖα πολεμίων ϛήσῃ* An. 695. *ἵν' ἔξω τȣ̃δ' ὄχȣ ϛήσω πόδα* El. 999. *ϛῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν* Or. 712. *ϛῆσαι κραυγὴν* ib. 1529. *τρίπȣς, ὃν ϛῆσαί γ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν* Sup. 1199. *ἔϛη* Or. 706. *ἔϛαν λαμπρῷ* Ph. 1252. *ἔϛη 'πι βωμȣ̃* An. 1124. *εὐδία ὅπως ἔϛη* ib. 1147. *κατ' ἄκραν Νηρῇδες ἔϛασαν θεαὶ* Iph. A. 240. *νᾶες ἔϛασαν πέλας* ib. 243. *κἄϛην* (i. e. *καὶ ἔϛην*) *νενευκὼς* ib. 1581. *ἐς δίκην ἔϛην* Iph. T. 962. *ἔϛησαν ὀρθαὶ* Bac. 1085. *ἔϛη σιωπῇ* Her. F. 930. *ὡς ἐντὸς ἔϛη λυγρȣ̃ τοξεύματος* ib. 991. *ἔϛησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη* El. 846. *εἰς ὀρθὸν ἔϛη* Ar. fr. XXVI. 3. *ϛῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τήνδε τρίβον* Or. 1251. *ἐς τὸ πρόσθεν ϛῆτε πωλικῶν ζυγῶν* Iph. A. 619. *χοροῖς ϛαίην* Iph. T. 1143. *ἴσως ἡ τύχη ϛαίη καλῶς* El. 403. *πᾷ ϛῶ;* Hec. 1057. et 1079. et *πῇ ϛῶ* Al. 866. *ϛῶμεν* Iph. A. 598. *ὡς ἀμφὶ βωμὸν ϛῶσι* El. 792. *παρ' ἀσπίδα ϛῆναι* Med. 251. *παρὰ Περσεφόνῃ ϛάντα* Hec. 139. *πρὸς δεξιὰν αὐτȣ̃ ϛὰς* Or. 475. *σωτήριος ϛὰς* ib. 656. *ϛὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων* Ph. 1016. *πύργων ἐπ' ἄκρων ϛὰς* ib. 1098. *ἐναντίον ϛάντα* Hip. 1079. *ἐκποδὼν ϛὰς* Al. 637. *κατ' ὄμμα ϛὰς* An. 1118. *ϛάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις* Iph. A. 528. *ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ ϛὰς* Her. 837. *ὄνυχας ἐπ' ἄκρȣς ϛὰς* El. 840. *σιδήρȣ πέλας ϛὰς* Aut. fr. III. 23. *ϛάντες παρ' ἀσπίδα* Ph. 1008. *ἀμφὶ κῶμον ϛάντες* Cy. 345. *ϛᾶσ' ἐπ' ἄκρȣ χώματος* Or. 116. *μεθ' Ἥρας ϛᾶσα* Hel. 895. *ϛᾶσα χορȣ̀ς* El. 178. *ὀρθὴν ϛᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις* Er. fr. I. 52. *γῆς Φθιώτιδος ϛήσεις τυράννȣς* An. 666. *ϛάσω* Sup. 1149. *ϛήσομεν ἀμφὶ βωμὸν χορȣ̀ς*

Iph. A. 676. ἐλπὶς, οἵαν στήσουσι ib. 789. τοῦτον—στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον Rh. 515. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινὰ ib. 578. 2) *Med.* ἵστασθαι. ἐν ὡραίῳ ἵσταμαι βίῳ Ph. 975. Μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἵστω Ion. 1097. ἑστᾶσ' ἄθραυστοι Ph. 1086. αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕστατε στέγης Med. 1293. ἕσταμεν Iph. A. 861. μῶν τις—ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος ἑστάναι; Rh. 92. θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑστᾶναι Bac. 221. οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς στάσιν—ἑστάναι (sc. φαίνομαι); ib. 924. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕσταμεν λόγοις Her. 146. ἵν' ἕσταμεν Ion. 1283. μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν El. 344. ἑστὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. ἑστῶτ' ἐν ἵπποις Θρῃκίοις τ' ὀχήμασιν Rh. 302. πρύμνηθεν ἑστῶτας νεὼς Iph. T. 1349. πρὸ τῶν θυρῶν ἑστῶτες Cy. 632. τοὺς πόδας ἑστῶτες ἐσπάσθημεν ib. 635. cf. v. 636. ποῦ ποτε στήσῃ πρὸ πύργων; Ph. 624. τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι An. 764. στάσονται ἐπὶ περγάμων Τροίας κ. τ. λ. Iph. A. 762. τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται Hel. 1078. στήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι, κ. τ. λ. Epist. IV. 3.) *Pass.* δορὸς ἵστανται πέλας Her. F. 1176. ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες Rh. 317. ἐπὶ δώμασι σταθεὶς Or. 1256. ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς πύργου Ph. 1229. ὑπ' ἀγκάλαις σταθεὶς An. 748. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθεὶς Tr. 523. ἐν Βάκχαις σταθεὶς Bac. 499. ἐν πύλαισι σταθεὶς φάραγγος Cy. 664. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ σταθεὶς Hel. 1599. et ἐκ ταυρείου φόνου σταθεὶς ib. 1608. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς Ion. 1219. τῶνδε πλησίον σταθεὶς Her. F. 529. ποδὸς ἐναντίον σταθεὶς ib. 978. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς σταθέντε Her. 855. γυναικὸς ἀντίοι σταθέντες Or. 1461. πρύμνης ἔπι σταθέντες Iph. T. 1378. εἰς δόρυ σταθέντες Tr. 934. πλησία σταθεῖσα Iph. A. 629. cf. v. 1551. σταθεῖσα εὔξατο Iph. T. 1397. ἐν μέσαις σταθεῖσα Βάκχαις Bac. 689. χερνίβων ἐστήξῃ πέλας Iph. A. 675.

Ἱστίον. ὥσπερ ἱστίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 555. ἀέρι ἱστία Iph. T. 1134. αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν Tr. 456. κατὰ μὲν ἱστία πετάσατε Hel. 1475. λευκὰ ἱστί' εἰς ἓν ἦν ib. 1551.

Ἱστορεῖν. εἴμ' Ὀρέστης, ὃν ἱστορεῖς Or. 380. ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε; Ph. 624. cf. Ion. 284. Ἄδραστον ἱστορῶ Sup. 840. σὲ ἱστορῶ Iph. T. 94. εἰ τάδ' ἱστορεῖν με χρὴ ib. 623. τίν' ἱστορεῖς; Tr. 262. ἡμῶν ἔργον ἱστορεῖν τάδε Her. 666. χρὴ ἱστορεῖν, ἃ βούλομαι Her. F. 142. ἱστοροῦντί μοι σημήνατε An. 1048. Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε ib. 1125. ἱστορῶν ἀπαιδίαν Ion. 513. οὐθ' ἱστορούσῃ μητρὶ—ἐρεῖς ib. 387. ὥσθ' ἱστορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423. ἱστορήσω Φοῖβον Ion. 1547. ἥντιν' ἱστορήσομεν El. 105. πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱστορουμένη Hel. 1387.

Ἱστορία. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 1.

Ἱστός. πρὸς ἱστὸν ναὸς Hec. 1263. ὁ μὲν ἱστὸν—καθίστατο Hel. 1550. ἱστὸν ἦρον ib. 1628. παρ' ἱστοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789. ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. cf. v. 816. Ἰδαίοις ἱστοῖς Tr. 199. ἀφ' ἱστῶν Bac. 118. cf. v. 514. et 1234. et Ion. 747. et 1425.

Ἵστωρ. τὰς τῶνδ' ἵστορας βουλευμάτων γυναῖκας Iph. T. 1431.

Ἰσχαίνειν. σύ μοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ἴσχαινε Or. 298.

Ἴσχειν. ἴσχε Hec. 1129. Δάματρο ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 13 μ' ἴσχει δή τι Iph. A. 661. ἴσχε πᾶ τις Rh. 687. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 68 ἴσχε σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος He 1672. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624 ἴσχε τὸ στόμα ib. 1244. φυὰν Γοργ νος ἴσχειν El. 461. Μυρμιδόνας ἴσχω Iph. A. 814. χωρίς τινα τῶνδ' ἴσχουσ μοῖραν Sup. 970.

Ἰσχύειν. οὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴ γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 118 τοῦτο ἰσχύει μέγα An. 332. cf. Ar. XXII. 2. μήτε—ἰσχύειν δόκει T 723. δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύει πλέον Hel. 521. εἰς πόλεμον ἰσχυ μέγα Antiop. fr. XII. 2. τό τοι καιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. ἰσχύ θράσει Or. 901. μῦθος ἰσχύων μέ An. 1110.

Ἰσχυρός. ἄνδρα ἰσχυρὸν φύσει Bel. XI. 1. ἰσχυρὰ πόλις Sup. 447.

Ἰσχύς. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων I 1713. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 5 ἰσχὺς Φρυγῶν Tr. 749. ἰσχὺν ἔχ

Bac. 892. cf. Ion. 1004. τὴν Εὐρυσθέως ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει Her. 158. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. μακρὰ ἰσχὺς Æol. fr. XI. 2. ἰσχύος ὑπηρέτης Sis. fr. I. 2. ὅςις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὥστε τὴν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβάλλεσθαι Epist. IV.

Ἴσως 1) similiter. Sup. 166. Her. 262. 2) fortasse: Hec. 359. 798. 824. et 1023. Iph. A. 1425. Iph. T. 517. Rh. 730. Bac. 958. Her. F. 726. Alcmen. fr. IX. 1. Melan. fr. XXIV. aliisque locis compluribus.

τέα. ἰτέαν λαβὼν χερὶ Sup. 695. χαλκόνωτον ἰτέαν Tr. 1193. ἰτέαν ἐς μέσην θένων Cy. 7. ἰτέα κατάχαλκος Her. 376.

τέον Or. 784.

τυς. ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος Ph. 1393. τυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 197. γοργωπὸν πάλλεσαν ἴτυν Ion. 10. περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458.

γμός. τί δῆτ' ἰϋγμῶν ἥδ' ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127.

ιγένεια, filia Agamemnonis. Or. 23. ph. A. 90. etc. Iph. T. 5. etc.

ιγόνη, eadem. El. 1023.

ις, pater Evadnes, uxoris Capanei. up. 986. et 1032.

θύς. μὰ ἰχθύων πᾶν γένος Cy. 54.

νεύειν. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 30.

νος. βάσιν θηρὸς—τιθέμενος ἐπὶ ῖρα κατ' ἴχνος Hec. 1059. λεπτὸν νος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. χρόον ἴχνος θεὶς ib. 234. θὲς ἴχνος δῳ ib. 1440. τὸ χρυσεοσάνδαλον νος ib. 1468. et sine τὸ Iph. A. 42. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων Ph. 5. εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν ib. 843. ἴχνες ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι; ib. 1710. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος Iph. T. 266. μή ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδὸς ib. 752. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κάλλιςον ἴχνος ἐξελίσσεσιν ποδὸς Tr. 3. ταχύπεν ἴχνος ἐξανύων ib. 232. σῦ κατ' ἴχνος ib. 1003. φέρετ' ἐμὸν ἴχνος ib. 1329. ἀνέφερε—ἴχνος (i. e. *pedem*) αὐταῖς ἀρβύλαις Bac. 1132. ὡς ἐδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς Hel. 107. ἴχνος μοι συνῆψας πρῶτος Ion. 663. cf. v. 792. ἴχνος ἐκφύλασσ', ὅπε τιθεῖς ib. 741. ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. εἰς τὸ λῷςον ἐμβιβάζεσ' ἴχνος ib. 856. ἔξω τρίβε τεδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. εἰς ἴχνος βᾶσα ib. 532. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος ib. 859. δεινὸν ἴχνος βάλλεσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. τὸ λαιὸν ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Ἰχώρ. εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς; Ion. 1016.

Ἰὼ, *nom. fœminæ.* τᾶς κερασφόρε Ἰεῦς Ph. 255. τὸν προμάτορος Ἰεῦς ἔκγονον ib. 682. Ἰὼ, ἁ κερόεσσα προμάτωρ ib. 835.

Ἰὼ, *exclamatio tristis.* Hec. 716. 1033. 1064. 1074. 1088. et 1091. Hip. 811. et 1147. Tr. 1328. etc. 2) *exclamatio læta.* Bac. 576. 577. 580. et 582.

Ἰωλκία. πύργες γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐπεὶ μετέςην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς ib. 551.

Ἰωλκὸς, *nom. urbis.* τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν Med. 484. πατρίας Ἰωλκῦ Al. 250.

Ἴων, filius Creusæ. Ion. 74. 81. 661. 802. et 831.

Ἴωνες Ion. 1588.

K.

μεῖος Sup. 396. Καδμεῖος λεὼς 467. Καδμεῖος ἐκ ὢν Her. F. 32. v. 256. Καδμείων ἔμολον γᾶν Ph. 1. etc. τυράννῳ Καδμείων Sup. 4. ἐπεςράτευσε Καδμείων πόλιν ib. 6. Καδμείων ςίχες ib. 669. et 821. Καδμείων δορὶ ib. 1036. ἑπτάπολον πύργωμα Καδμείων ἔπι ib. 1220. τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. Καδμείες λαξῶν ib. 838. vid. etiam v. 983. et 1191. et Her. F. 10. 26. 61. 438. 568. 1042. et 1086. Καδμείαν

μέριμναν Ph. 1070. *Καδμείας χθονὸς* ib. 1108. et Tr. 242. et *Καδμείαν χθόνα* Sup. 587. *Καδμείαν νεβρίδα* Ph. 1742. *ἀμφὶ Καδμείας πύλας* Sup. 101. *Βάκχαι Καδμεῖαι* Bac. 1158. *Καδμεῖα βέλη* Ph. 889. *ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν* Sup. 274.

Καδμογενής. *Καδμογενῆ γένναν* Ph. 815.

Κάδμος, *nom. propr.* Ph. 5. 641. 667. et 941. Iph. A. 256. Bac. 10. etc. et Phry. fr. I. 1. *Κάδμȣ λαὸς* Ph. 1233. 1245. et 1476. Sup. 664. et 744. et K. *λαὸν* Sup. 329. *Κάδμȣ πολίταις* Ph. 1408. *ἀμφὶ πύλας Κάδμȣ* Sup. 12. et *ἑπτὰ πρὸς Κάδμȣ πύλας* ib. 588. *ἐν χθονὶ Κάδμȣ* ib. 282. cf. v. 400. et 523. *τὸ Κάδμȣ ἱππικὸν* ib. 682. *Κάδμȣ πόλιν* ib. 930. et Her. F. 6. *ἡ Κάδμȣ κόρη* Bac. 2. *ὦ γαῖα Κάδμȣ* Her. F. 217. et 1389. et *ὦ πᾶσα Κάδμȣ γαῖα* ib. 754. *τὸ Κάδμȣ ἑπτάπυλον κράτος* ib. 543.

Κάζειν. *φρȣραῖς κέκασαι* El. 616.

Καθαγνίζειν. *πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας* Ion. 708. *πυρὶ καθήγνισαι δέμας* Or. 40.

Καθαιμακτός. *τὸν Ἑλένας φόνον καθαιμακτὸν* Or. 1358.

Καθαιμάσσειν. *ἵνα—καθαιμάξω χρόα* Hec. 1126. *καθαιμάξαι δέρην* Or. 1527. *σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα* An. 589. et sine *τῷδε* Iph. A. 311.

Καθαιματȣ̃ν. *οἰνωπὸν γένυν καθημάτωσεν* Ph. 1168. *καθαιματῶσαι δεξιὰν* ib. 1377. *τȣ̃δε τȣ̀ς ξανθȣ̀ς πλόκȣς καθημάτωσ' ἂν* Her. F. 234. *καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων* Hel. 1615. *ȣ̓—τȣ̃δ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα καθαιματώσετε;* Her. F. 256.

Κάθαιμος. *κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα* Iph. T. 1374. *κάθαιμα σῖτα* Her. F. 384.

Καθαιρεῖν. *καὶ τȣ̀ς σθένοντας καθαιρȣ̃σιν τύχαι* Her. F. 1396. *ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῆκα;* Hec. 1047. *τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς;* Or. 860. *εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν—καθελεῖν* Sup. 67. *κατά με πέδον γᾶς ἕλοι* (pro *καθέλοι με π. γ.*) ib. 829. *ᾧ* (sc. *δόλῳ*) *πόσιν καθεῖλεν* El. 984. *ἧπερ καθεῖλε ταῦρον* ib. 1143. *τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν* Inus fr. XVI. 3. *τυκίσματα Φοίβȣ—καθελὼν* Tr. 816. *τȣ̃σδ' ἀδίκȣς καθελόντες* El. 878. *φόνῳ καθαιρεῖσθ', ȣ̓ λόγῳ, τὰ πράγματα* Sup. 749.

Καθαμέριος, dor. pro *καθημ.* *ἃ καθαμέριον στάζεις—βότρυν* Ph. 237.

Καθάπτειν. *καθάψας ἀμφὶ παιδὶ σώματος* Ion. 1006. *σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι* Rh. 202.

Καθαπτός. *θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς* Hyp. fr. I. 2.

Καθάρειος. *πῦρ καθάρειον* Iph. A. 1112.

Κάθαρμα. *δόλια καθάρματα* Iph. T. 1316. *ποντίων καθαρμάτων* Her. F. 225.

Καθαρμόζειν. *βρόχον καθαρμόζȣσα δέρᾳ* Hip. 771. *ὡς ἐγώ νιν* (sc. *τὸν πλόκαμον*) *ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμοσα* Bac. 927. *πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς* El. 1228. *βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας* Rh. 210. *πλῆκτρα ȣ̓κ ἐπὶ ζηγοῖς ἵππων καθήρμοστο* ib. 767.

Καθαρμός. *εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμὸς ὅδε πέσοι* Iph. T. 1221. *καθαρμὸν θύȣσα* ib. 1332. *ἁγνοῖς καθαρμοῖς* ib. 1191. *ὁσίοισι καθαρμοῖς* Bac. 77.

Καθαρός. *ȣ̓ καθαρὸν ὄντα* Iph. T. 1037. *καθαρὸν δόμον* ib. 1231. *καθαρὸς ἅπας τοι, πολεμίȣς ὃς ἂν κτάνῃ* Ion. 1334. *καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν* Med. 660. *ȣ̓κέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω* Hip. 1120. *καθαρὰν εἰς πόλιν* Ion. 673. *καθαραῖς δρόσοις* ib. 96. *ἐσόδȣς Φοίβȣ καθαρὰς θήσομεν* ib. 105. *καθαρὸν μέλαθρον* Iph. T. 1216. *καθαρὸν τὸ χεῖλος* Cy. 559. *πνεῦμα καθαρὸν ȣ̓ρανȣ̃* Hel. 873. *καθαρῶν ὑδάτων πόμα* Hip. 209. *καθαρὰ μέλαθρα* Iph. T. 693. *ȣ̓ καθαρὰ θύματα* ib. 1163. *καθαροῖσιν ἄντροις* Cy. 35. *καθαρὰ ἡμῖν δώματα* Hel. 1446. *καθαροῖς μαντεύμασι* Ion. 470. *λȣτροῖσι καθαροῖς* El. 794.

Καθαρπάζειν. *ἐκ δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζȣσιν* An. 814. *κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας* ib. 1123. *καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας* Cy 401.

Καθάρσιος. *προχύταις καθαρσίοισι* Iph A. 1472. *καθαρσίῳ φλογὶ* Hel. 875 *καθάρσιον πῦρ* Her. F. 937. *ὅσο πρȣ̓θέμην ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσιο* Iph. T. 1225. *ἱερὰ καθάρσι' οἴκοι* Her. F. 923.

Καθαρῶς. οὐδὲν καθαρῶς Rh. 35. τὰ ἐξ ἡμῶν καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν Her. 1055. καθαρῶς Ἀθήνας ἐλθὲ Ion. 1333.

Καθέζεσθαι. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. ἐπεὶ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς Ph. 75. καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις Hel. 1587. οὐρὰν ὑπίλλουσ'—ἐκαθέζετ' Œd. fr. XVI. 2.

Καθείργειν. οὐ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων Bac. 618. καθείρξατ' αὐτὸν ib. 509.

Καθέλκειν. Σιδωνίαν ναῦν—καθείλκομεν Hel. 1547.

Καθενὸς Fr. inc. B. 14. 11.

Καθεύδειν. ἐλπίδες οὔπω καθεύδουσι Ph. 637. καθεύδεις πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ; Iph. A. 623. cf. Rh. 643.

Καθημέραν Bac. 282.

Καθῆσθαι. κάθησ' ἑδραία An. 265. σιγῇ κάθησ' ἄν; ib. 671. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε ib. 705. ἑξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδὸς Iph. A. 627. μόνη κάθημαι ib. 1176. κάθησ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος Bac. 259. ἦ που καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. ἱκέται κάθηνται ib. 124. ἥσυχοι καθώμεθα Hel. 1090. ὃς κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ ib. 1219. καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. θρόνῳ κάθηται El. 315. Ἦλις—γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων Ph. 759. ἱκέτας βωμίους καθημένους Her. 197. cf. v. 509. et 955. σιγῇ καθήμεθα Iph. T. 296. et 1342. ἔνθα Μαινάδες κάθηντο Bac. 1051. κάθησο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1476. κάθησο τλήμων Bac. 1100. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII.

Καθιδρύειν. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον Bac. 1337. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. ...ρας, ἃς καθίδρυται πατὴρ Cy. 317.

Καθιέναι. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθί...ε; Hel. 1282. σῶμα—πύργων καθεῖσα Tr. 1011. τὴν ξένην καθίεσαν Iph. T. 1353. εἰς δεξιὰν σὴν—ξύλον καθίει Her. F. 471. δι' ὀμφαλοῦ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1422. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς Bac. 705. καθῆκ' αὐτὸν εἰς ἅλα Hel. 1630. εἰς αὐτὸ

ΚΑΘΙ

χείλη καθῆκαν Ion. 1200. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα Her. F. 993. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε ib. 1006. ἔξω τάφρου καθεῖσεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1195. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 423. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν ib. 1181. καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας Bac. 694. κάθες βαλὼν εἰς πῶμα Ion. 1034. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 52. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι ib. 114. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ὃν εἰς πῦρ καθήσω Cy. 456. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἃ καθήσειν ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἅλα Hel. 1391. ᾗ (sc. πορθμίδι) καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ ib. 1067.

Καθίζειν. στρατὸν καθίζει Her. 664. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. ἱερὰ καθίζειν ib. 1317. εἰς εὐγενῆ δόμον σε καθίζει ib. 1541. βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διὸς Her. F. 48. τρίποδα καθίζων Or. 954. cf. El. 980. ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Ion. 6. καθίσας ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1.

Καθικετεύειν. ἅ μου καθικετεύσατε Hel. 1024. καθικετεύομαι, καθικετεύομαι Or. 324.

Καθιππεύειν. εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 739.

Καθιστάναι. ὅτι καθισταίη νόμους—οὐ καλοὺς Or. 890. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τέ μοι βίου καθίστης An. 385. ποῖ δεῖ καθιστάναι πόδα; Bac. 184. μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι Fr. inc. B. 11. 2. πικρὸς καθέστηχ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκα Med. 507. βροτοῖσιν ὃς καθέστηκεν νόμος Hip. 91. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις An. 235. δούλη καθέστηκα Hel. 282. ἐπεί γε δεσπότης ὑμῶν καθέστηκα Her. F. 142. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον Al. 363. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. καταστῆσαι στρατὸν Rh. 487. ὅταν ἔτ' ἔστιν εὖ καταστῆσαι τάδε Bac. 801. καταστήσας ἐμὰς τελετὰς ib. 21. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς σὲ καταστήσασα Al. 284. κατάστηθ' ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. κρείσσων

κατέςη τȣ̃ Μυκηναίȣ δορὸς Ph. 1089. γυναικὶ δυςυχεῖ δέλῃ κατέςης εἰς ἀγῶνα An. 328. ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταςῆναι τέκνων ib. 715. εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταςῆναι χερὶ Sup. 310. κρυπτὸς καταςὰς An. 1065. ςρατηλάτης νέος καταςὰς Sup. 1216. καταςὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. ὃς κλαίοντά σε καὶ τὴν—σὴν καταςήσει κόρην An. 636. τύραννος τῆσδε γῆς καθίςαται Ph. 51. τῷ πλέονι πολέμιον καθίςαται τȣ̓λασσον ib. 542. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίςαμαι Med. 875. θυγατρὶ σύμμαχος καθίςαμαι An. 371. δυςυχὴς καθίςαμαι ib. 386. πόλεμον τȣ̃τον ȣ̓κ ἐγὼ καθίςαμαι Sup. 522. εἰς βόλον καθίςαται Bac. 846. εἰς πάλην καθίςαται δορὸς Her. 160. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίςαταιHer. F. 1168. πλάτην καθίςατο Hel. 1550. γάμοι ὅσοις εὖ καθεςᾶσι βροτῶν Or. 601. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέςαμεν ib. 1330. αἰεὶ δυςυχῆ καθεςάναι Ph. 87. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέςατον ib. 1279. κολαςὴς τῶν κακῶν καθεςάναι Sup. 341. ἐπὶ ταύτῃ καθέςαμεν τύχῃ Iph. A. 719. τȣ́τȣ ἥσσονες καθέςαμεν ib. 1272. ἐν ᾧ καθέςατε Bac. 1260. τῶν καθεςώτων πέρι Her. F. 205.

Καθόλȣ Her. F. 19.

Καθορᾶν. ἀθανάτȣ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5.

Καθοσιȣ̃ν. καθωσίωσε Meleag. fr. XX. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο Iph. T. 1320.

Καθυβρίζειν. τȣ̃τον λαβȣ̃σα καθύβρισε Hip. 446. ταῦτα καθύβρισ' αὐτὸν Bac. 616. ὡς μή τις αὐτȣ̀ς πολεμίων καθυβρίσῃ Med. 1380. παῖδας τȣ̀ς ἐμȣ̀ς καθυβρίσαι ib. 782. et 1061. μάλιςά με βέλοιτ' ἂν καθυβρίσαι Her. 458. σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι El. 698. πλεῖςα χώραν τήνδε καθυβρίσας Rh. 500.

Καίειν. καίει τὰ πόῤῥω Phaëth. fr. XIV. καιέτω Cy. 655. ἐπὶ βοςρύχοις πῦρ ἔφερον, ȣ̓δ' ἐκαίετο Bac. 757. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν Cy. 456.

Καίνειν. καίνετε Or. 1302. παῖς πατέρα καίνει Ph. 44. τί καίνεις με; An. 388. ȣ̃̔ς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἔκανες Or. 195. et Iph. T. 1252. ἤ τιν' ἔκανον; Iph. T. 1170. ὃν ἔκανε Φοῖβος Hel. 1489. ὃς ἔκανεν ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα Her. F. 1062. sq. ἄνακτα δοριπόνων ἔκανεν ἀνδρῶν El. 480. ἃ πόσιν—ὀξυθήκτῳ βέλει ἔκανεν ib. 1159. ἐκάνετ', ἐκάνετε—ἀηδόνα Μȣσᾶν Pal. fr. VII. 1. ὁ κανὼν ȣ̓κ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα ib. 1075. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. μέλη καινόμενα Cy. 359.

Καινίζειν. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν Tr. 889. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Pi. fr. VI. 2.

Καινός. αὖθις ἔςαι καινὸς (sc. ὁ λόγος) Iph. T. 754. ὁ καινὸς πόσις Tr. 959. φόνον καινὸν ib. 1160. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. ἡδὺς αἰεὶ, καινὸς ὢν, καινοῖσιν ἦν ib. 641. παῖδα τὸν καινὸν ib. 1123. ἐς κρατῆρα καινὸν ib. 1178. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. καινῶν λόγων Hip. 688. φίλȣς καινȣ̀ς Iph. A. 840. καινῶν ὕμνων Tr. 512. τȣ̀ς λόγȣς εἰσφέρεις καινȣ̀ς Bac. 649. καινῶν τυράννων Her. F. 567. καινȣ̀ς φυτεῦσαι παῖδας Dic. fr. IX. 2. καινῆς νύμφης Med. 556. νόσον καινὴν Bac 354. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. καιναὶ καινῶν μεταβάλλȣσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. καινάς τινας—ἀκȣ́σας συμφορὰς ib. 1126 ȣ̓ καινὸν εἶπας Hec. 670. λέξεις τ καινόν; Or. 239. καινὸν αὖ λέγεις ib. 788. τί καινὸν Ἄργει; ib 873 ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε ib 1503. καινὸν ἔπος Ph. 1082. και νὸν κακὸν Med. 705. et 1120. T 1259. et Her. F. 1177. χρῆμα και νὸν Med. 868. τελευτήσεταί τι και νὸν δόμοις Hip. 370. καινὸν λέχ Al. 466. Τροίας καινὸν βάθρον Ip A. 1263. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T 1029. τί ἐςι καινὸν ἐν δόμοις; i 1160. ὄνομα καινὸν Cy. 687. και νὸν χρέος Her. F. 530. καινὸν αἷμ ib. 831. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μ βίῳ ib. 1118. καινὰ καινὰ δέρκομ Hec. 687. καινὰ κακὰ ib. 1038. π λαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Me 76. καινὰ λέχη ib. 155. et 489. ε καινὰ ἤθη ib. 238. καινῶν βȣλευμ των ib. 270. et Tr. 703. καινὰ προ φέρων σοφὰ Med. 298. καινὰ θε

ιια ib. 494. καινὰ φάσματα Iph. T. 42. καινῶν κηρυγμάτων ib. 239. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν ib. 1306. καινοῖσι λέκτροις Tr. 663. τὰ καινά ν' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐςὶν Cy. 249. αινὰ πήματα Hel. 1529. παλαιὰ αινοῖς δακρύοις ἃ χρὴ ςένειν Alex. r. XX.

ινοτρόπος μῦθος Dan. 49.

ινεργεῖν. τί καινεργεῖς; Iph. A. . εἰ μή—καινεργεῖς λόγον ib. 838.

ινῶς Cad. fr. vers. 1.

ίριος. καίριος ἤλυθες El. 598. καιίας σφαγὰς Ph. 1140. ἔλεξας τὰ αίρια Iph. A. 829. καιριωτέραν βαὴν Her. 472.

ιρίως σκοπεῖς Rh. 339.

ιρός. τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν Hec. 593. ς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 6. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν r. 122. ἀφῖξαι εἰς καιρὸν κακῶν ib. 4. καιρὸν εὐλαβούμενος ib. 698. καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἔχει αὐτὰ ιρὸν ib. 474. οὐ καιρὸς εἰδέναι τάδε σποιναν Med. 80. cf. Iph. A. 325. ὑπερβάλλοντ' οὐδένα καιρὸν δύναται ατοῖς Med. 128. εἰ ὁ καιρὸς ἦν φῆς Hip. 386. εἰς καιρὸν πάρα ib. 9. τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένᾳ—; . 131. εὑρεῖν καιρὸν ib. 486. εἰς ρὸν τυπεὶς ib. 1121. καιρῷ σοφὸς p. 509. καιροῦ πέρα ib. 745. παρὰ ρὸν Iph. A. 800. et Rh. 829. οὐ καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. ρὸν λαβόντας Iph. T. 908. καιρὸς σαι Rh. 10. εἰς καιρὸν ἦλθες ib. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. ὕςερον ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως Rh. 443. ίρειν καιρὸς ib. 545. ὡς ἐν οὐ καιρῷ ει Bac. 1286. σμικρὸν ὁ καιρὸς ' ἀπαλλάξαι βίου Hel. 309. καιρὸν ν ἦλθες ib. 486. χρόνῳ καιρὸν ιβάνων Ion. 659. εἰ σπουδαί τε— ε καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. ὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν ib. 1552. καιρὸν ἔξω περᾷ Her. F. 701. τὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. . μηδ' αὖξε (sc. ἄνδρα) καιροῦ μεῖ- Plis. fr. I. 4. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος . fr. VIII. 1. οἴχεται ὁ καιρὸς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.

νδρία. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ελῶντες Rh. 814.

τῆς ἐμῆς κάκης Med. 1051. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. σοῦ πατρὸς κάκη An. 968. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ὡς ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1.

Κακίζειν. μὴ κάκιζε Iph. A. 1436. κακίζῃ (2. sing. præs. med.) Ion. 984. μὴ κακισθῇς Med. 1246. κακισθεὶς El. 982.

Κακιςέον Iph. T. 105.

Κακοβουλεύειν. ψυχὰ—κακοβουλευθεῖσ' ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων Ion. 877.

Κακόβουλος. κακοβούλων φωτῶν Bac. 399.

Κακόγαμβρος. κακόγαμβρον γόον Rh. 260.

Κακόγλωσσος. κακογλώσσου βοῆς Hec. 661.

Κακοδαίμων. ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1362.

Κακόδοξος. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 780.

Κακομήτας ἀνὴρ Or. 1403.

Κακόνυμφος. τὸν—κακόνυμφον Med. 206. ὦ κακόνυμφε ib. 990. κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Κακόποτμος. ἐμὲ κακόποτμον Hel. 700.

Κακορροθεῖν. συγγόνους κακορροθεῖς; Hip. 340. παῦσαι παῖδα σὸν κακορροθῶν Al. 710.

Κακός. κακὸν καρπὸν Hec. 595. ἀεὶ ὁ πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. κακὸς, ὁ μή τι δρῶν κακὸν ib. 608. κοινὸν, τὸν κακὸν κακόν τι πάσχειν ib. 903. ὡς φανῇ κακὸς ib. 1217. cf. v. 1233. εἰς φίλους ἔφυς κακὸς Or. 424. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. κακὸς ἐφωράθη φίλοις ib. 738. Μενέλαος ὁ κακὸς ib. 1057. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἁλίσκεται Med. 84. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. οὔ τις ἦν οὕτω κακὸς, ὃν οὐ προσεῖπε Al. 192. ναύτην κακὸν An. 458. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. αἰσχύνεται—κακὸς γενέσθαι ib. 913. κακὸν νόσον ib. 1208. et Her. 1042. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι Iph. A. 502. οὐδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν Iph. T. 391. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. κακὸς πολίτης Bac. 271. γείτονος

κακȣ Cy. 595. κακὸν λόγον κτήσῃ Her. 166. κακὸς μένειν δόρυ ib. 744. κακὸς, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. κακὸς ὄρνις ib. 1057. ἐν τοῖς αὐτȣ δώμασιν κακὸς φανεὶς Ion. 370. κακὸς εὐνάτωρ ib. 912. Ἀπόλλων ὁ κακὸς ib. 952. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακȣ Her. F. 106. ἢ χρηςὸν ὄντα γνώσομαί σέ γ', ἢ κακὸν Alex. fr. II. 2. δείκνυσι δ', ἡμῶν ὅστις ἐςὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. ςέφανος ἀνδρὸς ȣ κακȣ ejusd. fr. X. 1. εὐτυχίαν κακȣ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 2. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. ȣκ ἂν γένοιτο χρηςὸς ἐκ κακȣ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. μή μοί ποτ' εἴη— κακῷ γενέσθαι ejusd. fr. XII. 2. οἴησις ἀνθρώπȣ κακȣ Gl. fr. I. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ἀργὸς πολίτης κεῖνος ὡς κακός γ' ἀνὴρ Melan. fr. IV. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. κακός τις ἐςὶ προξένῳ σοι χρώμενος; Tel. fr. XXIV. κακὸς ὁ μὴ ἔχων Fr. fal. cit. V. 8. κακὸν ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεὶ Fr. inc. XLII. 4. πῶς ἂν ἐκ τοιȣδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἂν eorund. fr. LXII. 3. κακός. κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. fr. CVII. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. τȣς κακȣς τιμωρȣμένη Hec. 756. τȣς κακȣς κακῶς δρᾷν ib. 845. οἱ κακοὶ φίλοι Or. 746. καλοῖς κακȣς λόγȣς ἑλίσσων ib. 889. Φρύγας κακȣς ib. 1351. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες ib. 1447. ȣχ ὁρᾷ Δίκα κακȣς Ph. 1717. τȣς κακȣς πεφυκότας Hip. 942. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. κολαςὴς τῶν κακῶν ib. 341. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακȣς Iph. A. 459. πολλοὶ κακοὶ Iph. T. 678. κακȣς ἀνακαλῶ τȣς συμμάχȣς Tr. 469. κακῶς ȣ̓̃τοι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπόλοιντο Cy. 267. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. κακȣς ἡμεῖς ȣ προσωφελήσομεν ib. 520. ȣ γάρ τι θανάτῳ τȣς κακȣς κολάζομεν Hel. 1188. οἱ κακοὶ ȣ̓́ποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622. κακοὶ εἰς σὲ Her. F. 496. ὅσȣς κακȣς ἐφεῦρον ib. 569. χρηςὰ ἐκ κακῶν τέκνα El. 370. πολλοὶ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοὶ ib. 551. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμȣ̃σ' ἀεὶ Alex. fr. XI. ȣκ ἔςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακȣς Antig. fr. XI. 2. κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII 3. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. κακȣς ἐκδίκως τιμωμένȣς Bel. fr. XXIII. 3. vid. not ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ Dic. fr. XIII 2. ὀλίγȣς ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλȣς κακȣς Er. fr. III. κακοῖς τὸ κέρδο[s] τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI ὦ κακοὶ βροτοὶ Inus fr. IV. 1. κακȣ[ς] ἀποπτύωμεν ejusd. fr. XI. 2. οἱ μὲ[ν] ȣκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοὶ Œnei fr II. 2. ὅταν κακοὶ πράξωσιν καλῶ[ς] ejusd. fr. IX. 1. κακοὶ γεγῶτες (ȣ[ι] παῖδες) Œno. fr. II. 6. ἐν ἀνθρώ[ποισι] ποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 2. ὁμιλῶ[ν] κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. πόλει εὐτυ[χȣ̃ντες] χȣ̃ντες οἱ κακοὶ νόσος Pli. fr. I. [ ] ἔςι τοι καλὸν κακȣς κολάζειν Sci. f[r.] IV. 2. τοῖς κακοῖς, πάντων μέγιςο[ν] πολέμιος Syl. fr. I. 1. κακοῖσιν ἅπα[ν]τα φρȣ̃δα Tem. fr. I. 2. τῶν κακῶ[ν] ἐξȣσίᾳ ejusd. fr. XIV. 2. ἡ δίκη μά[ρ]πτει τȣς κακȣς Fr. inc. II. 4. ἄρχε[σ]θαι χρεὼν κακȣς ὑπ' ἐσθλῶν eorun[d.] XLI. 2. νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς eo[r.] fr. XLIII. 2. ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ κακȣς πεφυκέναι eor. fr. LXIII. [ ] κακοὶ εὐτυχȣ̃ντες ἐπιπλήττȣσί με F[r.] inc. B. 21. 2. κακὴ γυνὴ Hec. 34[ ] et Hel. 964. et κακῆς γυναικὸς C[ ] 520. 735. et 1139. An. 272. et 62[ ] Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Mela[n.] fr. VII. 1. et Fr. inc. XLIX. 3. [ ] κακὴν γυναῖκα Or. 923. El. 107[ ] Inus fr. VII. 4. et Pro. fr. III. [ ] γῆ κακὴ Hec. 592. κακὴν αὐτὴν ἐ[κ]δίκως ἡγȣ̃μενος Or. 504. φυτεύσ[ας] θυγατέρα κακὴν ib. 584. κακὴ[ν] ἀλκὴν Med. 264. κακῶς κακὴν θαν[εῖν] σφ' ἀνάγκη ib. 805. μητρὸς ὡς κακ[ῆς] ἐκύρσατε ib. 1363. ὀργῆς ἐξανεὶς κ[α]κῆς Hip. 900. κακὴν ἔμπορον βίȣ [ ] 964. κακὴν δάμαρτα An. 627. μ[ὴ] ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι π[ρὸς] σὲ Iph. A. 1184. ἐρημία κακὴ Tr. [ ] κακὴ φανȣ̃μαι τῷ θανόντι ib. 6[ ] κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. δό[ξα] κακὴν Her. F. 292. et δόξα κακὴ [ ] 1013. κακὴ μήτηρ El. 27. cf. v. 9[ ] συμφορᾶς κακῆς ib. 69. κακῆς [ ] ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. [ ] II. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. [ ] Er. fr. X. 2. ȣδ' ἂν ἐκ μητρὸς κα[κῆς] ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Bel. fr. X[ ]

2. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. βυλῆς κακῆς Fr. inc. IX. κακὰ (pro κακὴ) ἀμηχανία Hip. 162. σὺ διάφερε τῶν κακῶν (sc. γυναικῶν) Or. 251. κακῶν φρενῶν Hip. 473. δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ βυλεύματα ib. 649. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπυς χρὴ An. 229. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι ib. 931. ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 1176. ὦ κακαὶ Tr. 464. φήμας κακὰς ἤκυσεν Hel. 621. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. κἂν ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. πημάτων κακὰς ὁδὺς ib. 930. κακὰς προσβολὰς El. 829. αἱ κακαὶ συμφοραὶ Bel. fr. XXV. 15. ταῖς υ κακαῖσιν αἱ κακαὶ (sc. αἶσχος κεκοίνωνται) Melan. fr. XXVI. 4. κακὰς ἀμοιβὰς Œd. fr. IV. 2. ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V. υδὲν αὐτὸν ἤδε ' εἴργασαι κακὸν Hec. 264. τὸ δῦλον ς κακὸν πεφυκέναι ib. 332. ὅτῳ κατ' μαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν ib. 628. ὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 78. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν Ph. 408. τὸ οοίμιον κακὸν τόδε Hip. 568. ὦ κὸν κάρα ib. 651. κακὸν τὸ λῆμα l. 726. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον n. 183. κακὸν λέχος Iph. A. 389. τὸ ιντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν . 520. υδὲν οἶδ' υδεὶς κακὸν Iph. T. 7. κακὸν ὄνειδος Her. 463. κακὸν δ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις Hel. 124. κῷ ἐσθλὸν υ συμμίγνυται Ion. 1017. ῖσαι τι κακὸν τυς πέλας ib. 1248. κόν τι πράξειν Her. F. 728. κακὸν, ναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. XI. 1. sed cf. Fr. inc. CLVII. 1. pro νέαν est γραίαν. κακὸν παίμα Alex. fr. XV. 1. κακὸν ὁμίλη- Antiop. fr. X. 3. τὸ κατὰ σκότος, ὸν Meleag. fr. V. τὸ κακὸν υδεὶς σὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. κακόν τι πράσσων Phry. fr. V. 2. μὴ δίκαια ἁπανταχῦ κακὸν Fr. inc. II. 2. ἢν κακόν τι πράξῃ eorund. II. 3. ὦ κάκ' ἐνεγκῦσαι Τρῳάδες, ἀκ' ἐνεγκῦσαι πήματα Hec. 166. φροίμιά μοι κακὰ ib. 182. cf. Tr. ὦ κακὰ μνηςεύματα Ph. 583. βυλεύματα Hip. 649. et τῶν κακῶν βυλευμάτων Œd. fr. IV. 1. et κακοῖς βυλεύμασιν Her. F. 273. κακοῖς πήμασι An. 1172. κακῶν λέκτρων ib. 1282. κέντρα κακὰ Sup. 242. σοφισμάτων κακῶν Bac. 489. ἔργα κακὰ Aut. fr. III. 26. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν Œd. fr. XV. 2. b) κακὸν *subst.* κακὸν ὀλέθριον Hec. 641. et 1031. τῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. κακῦ τῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. κακῦ υκέτ' ἦν ὑπέρτερος ib. 1219. τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σὺν κακῷ ib. 528. ἀτηρὸν κακὸν An. 353. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθῦ (sc. ἕλωμαι); Iph. A. 488. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. Bac. 1349. Fr. inc. LIII. 4. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο Iph. T. 559. τὸ σὸν κακὸν κοσμῦσα Tr. 982. ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623. κακόν γε πρὸς κακῷ ib. 679. τὸ κακὸν ἀγαθὸν Hel. 649. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθῦ καὶ τῦ κακῦ El. 607. ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίςαται κακὸν Æol. fr. XVI. 1. τῦ πάσχειν τὐπιὸν μεῖζον κακὸν And. fr. XVIII. 2. τὸ δῦλον υχ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. κακὸν ἔχθιςον Ar. fr. XXIV. 3. τοῖς πράσσυσιν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. θεῖον κακὸν Chry. fr. II. 1. ἀγριώτατον κακὸν Phœn. fr. VI. οἷον τοῖς ἔχυσιν εἶ κακόν; ejusd. fr. VIII. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπεὶ κρεῖσσον τὸ κακόν ἐςι τἀγαθῦ eorund. CCXXIII. ἀληθὲς κακὸν Fr. inc. B. 18. ἐπὶ κακῷ σφισιν ἔσονται Epist. V. δύο κακὼ σπεύδεις Ph. 585. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει Iph. T. 488. cf. Fr. inc. XXIII. 3. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193. παρυσίαν κακῶν τῶν σῶν ib. 227. σοφόν τι κἂν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν ib. 228. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα ib. 233. ἐπιλήθομαι κακῶν ib. 279. γενέσθαι κακῶν ib. 375. τέθνηκ' ἔγωγε—κακῶν ὕπο ib. 431. σημανῶν κακὰ ib. 512. λέγων κακὰ ib. 519. τοιάδ' ἤκυεν κακὰ ib. 576. υκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς ib. 588. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ ib. 689. δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib. 693. πέπρακται καὶν' ἔσω

δόμων κακὰ ib. 1038. ὡς σοι δύσφορ' εἴργαϛαι κακὰ ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς οἱ ἀγαθοὶ σαφέϛατοι φίλοι ib 1226. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib. 1280. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλȣ́σιος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. ȣ̓χ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεϛιν Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ ib. 931. ἦ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἴδρις Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἷ κακῶν ἐλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐϛὶν κακὰ ib. 1369. ἀκȣ́σῃ πολλὰ, κȣ̓ ψευδῆ κακὰ Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηϛὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πέλαγος ib. 824. cf. Her. F. 1088. ȣ̔́ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ Iph. A. 308. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται ib. 617. κακοῖς θηρᾶν κακὰ Bac. 837. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. ȣ̓δὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λῆϛις Cy. 171. κακῶν εἰς τȣ̓́σχατον πεσόντες Her. 304. κακῶν μέγιϛον φάρμακον ib. 596. μεγάλα σπεύδεις κακὰ Hel. 1645. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 924. ȣ̃σ' ἐν ὑϛάτοις κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἄκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακὰ μήσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακὰ κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαὶ κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν, ἔϛι σοι κακὰ Æg. fr. III. ȣ̓κ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν ȣ̓κ ἐπίϛαται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακὰ Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἔϛι κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œnom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Pli. fr. II. δεινὴ πόλις νοσȣ̃σ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημιȣργὸς κακῶν μέγιϛος Fr. inc. LIII. 7. ȣ̓ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων eorund. XCVI. 5. ῥίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) *Compar.* κακίων. κακίων ἐγένετο Or. 505. τȣ̃δ' ȣ̈πω ξένȣ κακίον' ἐδεξάμην Al. 753. ȣ̓δὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς Her. 327. ȣ̓δὲν κακίω Μενέλεω μ' ἕξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων ȣ̓δεὶς κακίων δȣ̃λος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ Ion. 856. πτωχȣ̃ κακίων Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τȣ̀ς κακίονας σέβων An. 915. μηδὲ—τȣ̀ς κακίονας (sc. φίλȣς) λάβῃς Her. 179. θεοῖσιν ȣ̓ κακίοσι χρώμεσθα συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίȣς ἐνίοτ' εὐτυχέϛεροι Hel. 1229. εἴκειν ὁδȣ̃—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶ κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr inc. B. 47. 7. κακίων ȣ̃σ' ἐμȣ̃ γυν Al. 307. εἰς ἀηθίαν πίπτει κακί Hel. 426. κτῆσις κακίων Alex. fr VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχο Œd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τȣ̃ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. εὑρεῖν κάκιο μητέρα Ion. 1383. ȣ̓δὲν κάκιόν ἐϛι ἀθλητῶν γένȣς Aut. fr. III. 2. φθό νος τȣ̃ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον—F inc. XVII. 4. καί μοι δοκȣ̃σιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονȣ̃σι κάκιον Ἑλλήνων πολὺ Bac. 483. 3 *Superl.* κάκιϛος. Μενέλεως κάκιϛος εἰ μὲ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιϛος ἀνδρῶ Med. 229. cf. v. 452. et 690. et Œ fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιϛος ἀ Hip. 945. κάκιϛος Ἀργείων ἀν Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἀρχ κάκιϛος τῶν νέων Her. F. 257. θεὸ ὃν χῷ κάκιϛος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æ fr. XIV. 2. τὸν κάκιϛον πλȣ̃τος ε πρώτȣς ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. κ τῷ κακίϛῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλ And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιϛ Dic. fr. IV. 1. ὦ κάκιϛε Hec. 57 et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 7 et 720. An. 591. 632. et 720. et T 943. ὦ κάκιϛε τιμωρεῖν φίλοις O 717. ὦ κάκιϛ' ἀνδρῶν Med. 488. κάκιϛε βασιλέων Her. F. 182. μαρτα τὴν κακίϛην Or. 739. τῆς κ κίϛης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. γυναῖκα πασῶν κακίϛην An. 596.

Κ Α Κ Ω

κακίστην αἰχμάλωτον ib. 933. κακίστης εὐνίδος Iph. A. 397. τῆς κακίστης Ἑλένης Cy. 279. σύγγονον κακίστην Hel. 1648. κακίστην λαμβάνων (sc. τὴν Ἑλλάδα) εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ἀγάλματι κακίστῳ Hip. 632. ἐλπίς ἐστι κάκιστον Sup. 479. κάκιστον ὅπλον Her. F. 161. τὰ κάκιστ' ἐμῶν κακῶν Hip. 818. κακίστων γραμμάτων Iph. A. 322. κάκιστα κατθανόνθ' ὁρῶ Bac. 1306.

Κακόστομος. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους Iph. A. 1001.

Κακότης. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχής. ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. τὸ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων Her. F. 133. κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγὼ Hip. 679.

Κακοῦν. ὅστις σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. πρίν τι κακῶσαι τοὺς εἴσω Med. 182. οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω Her. F. 1162. μήτ' αὖ κακώσῃς (sc. τὸν δῆμον) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. τὸ μετ' εὐτυχίας κακοῦσθαι Iph. T. 1121. ὅστις πρὸς θεῶν κακοῦται Hel. 275. πρὸς σέθεν κακούμενος Hip. 1308. εἰ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακουργεῖν. τὸ κακουργεῖν ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος; Sup. 537.

Κακοῦργος Or. 1407. et El. 953. φωτὸς κακούργου Antiop. fr. XXX. 2. κακούργους προστάτας Or. 770. κακούργους ἄνδρας Ion. 832. φῶτας κακούργους El. 119. ὁ τῶν κακούργων οἶκτος Aug. . II. κακοῦργος οὖσα Tr. 968. κακούργου τῆσδε βακχείας Bac. 232.

Κακόφρων. Κάδμου κακόφρων λαὸς Sup. 14. ὦ κακόφρων ἄναξ Her. 373. κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια Or. 822. κακόφρονες φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. . 391. κακόφρων κούρα El. 482.

Κακύνειν. οὐκοῦν κακύνῃ (2 sing. præs. pass.) τοῖσδε σοῖς βουλεύμασιν; Hec. 1. ἐφ' οἷσι κακύνομαι Hip. 686.

Κακῶς. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. . 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 3. etc. δρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ c. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. p. 321. An. 587. etc. κἂν κακῶς λέγῃ Hec. 293. εἰ κακῶς νομίζομεν ib. 326. εἴ τις γυναῖκας—εἴρηκεν κακῶς ib. 1178. cf. Al. 707. κακῶς ἀπόλοντο Hec. 1194. ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. ὄλλυμαι κακῶς Or. 1296. cf. Med. 788. etc. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος Ph. 382. κακῶς γῆμαι ib. 384. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. κακῶς πάσχουσα Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. τὰ κακῶς πιτνοῦντα Med. 55. κακῶς πέπρακται πανταχῇ ib. 364. cf. Rh. 756. οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. οὐ κακῶς ἔχει ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. ἡμῶν βεβούλευμαι κακῶς; Med. 567. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. κείνην ἔρξουσιν κακῶς ib. 1302. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. κακῶς ἀκούειν Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. κακῶς κλύοντι Al. 964. μὴ κακῶς οἰκεῖν An. 180. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται ib. 694. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. ὡς ἐσιγήθη κακῶς Sup. 298. τραφῆναι μὴ κακῶς ib. 911. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. κακῶς ἦρχες ib. 383. τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους ib. 395. κακῶς ζῆν ib. 1252. et Pi. fr. VIII. κακῶς ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν κακῶς ἔβαζε Rh. 718. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται ib. 981. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ὡς κακῶς διόλλυσαι ib. 625. οὐ κακῶς λέγεις ib. 1054. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1055. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. κακῶς οὗτοι κακοὶ—ἀπόλοιντο ib. 267. ὡς πίῃ κακῶς ib. 615. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην ib. 690. σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς Her. 27. κακῶς μάχοιντο ib. 172. κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. ἐξ ἐμοῦ οὐκ ἀκούσεται κακῶς ib. 718. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς ib. 958. κακῶς σ' οὐκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173. ᾧ αἰεὶ κακῶς ἐς', οὐδὲν ἀλγεῖ ib. 1292. ὁ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς El. 925. κακῶς τελευτᾷ Æol. fr. III. 2. τὸ ἀσθενές μου—κακῶς

ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. τὰ κακῶς οἴκους ἐσελθόντα Er. fr. II. 12.

Καλαμόεις. καλαμόεσσαν ἰαχὰν Iph. A. 1038.

Κάλαμος. ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1126. Ὀλύμπου καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 577. εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις El. 702.

Καλεῖν. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. ὡς ἀκμὴ καλεῖ ib. 1042. ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς Ph. 921. τί τοὺς θεοὺς καλῶ; Tr. 1280. ὄνομα, ὁπότερον βούλει, κάλει Bac. 276. κάλει φίλους εἰς δαῖτα ib. 1240. καλοῦσιν αὐτὸν—Πολύφημον Cy. 24. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ ib. 150. πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν Her. 545. χρὴ τὸν προστρόπαιον τόν τε γενναῖον καλεῖν ib. 1015. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς Hel. 341. σὲ σύμμαχον καλῶ ib. 975. ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών; Ion. 259. πατέρα φίλτατον καλεῖ El. 153. καλῶ θεοὺς ib. 566. ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ ib. 637. οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν Fr. inc. LXVIII. 3. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. Δία καλοῦσ' (i. e. καλοῦσα) ὁμόγνιον An. 922. τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. Βρόμιον καλοῦσαι Bac. 725. τέκνα καλοῦντα μητέρα Her. F. 324. τί μ' ἐκάλεις; El. 1123. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα Iph. A. 1220. σὲ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα Hel. 354. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις; Her. F. 1179. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; Bac. 1257. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ib. 499. ἐγώ σ', ἐγὼ νῦν γε καλοῦμαι Al. 403. δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν Iph. T. 500. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος Ion. 309. ξείνᾳ χθονὶ κέκλημαι δούλα Hec. 480. cf. v. 552. κέκλησθέ μοι Hel. 1463. Λοξίου κεκλήμεθα Ion. 311. κέκλησαι πολλάκις Her. F. 501. οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς El. 366. σοφὴ κέκλημαι Alex. fr. XXII. 3. δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 2. τίς δ' οἶδεν, εἰ ζῆν τοῦθ', ὃ κέκληται θανεῖν ejusd. fr. XV. 1. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πατὴρ δόμοις Rha. fr. II. 4. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. I. 1. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. ὁ κεκλημένος πατὴρ An. 75. τίνος κεκλημένος; Rh. 298. ταὐτὸν ὄνομα πατρὸς κεκλημένος Her. F. 31. κεκλημένῳ φωτὶ μακαρίῳ ib. 1291. κεκλημένους ἀνακαλούμεθ' αὖ θεοὺς Sup. 626. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. ἡ κεκλημένη μήτηρ Al. 640. πόλις—Παλλάδος κεκλημένη Ion. 9. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ Her. F. 150. Κουρητᾶν Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 16. ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς Al. 632. Ἐπίγονοι ἀν' Ἑλλάδα κληθέντες Sup. 1224. κληθήσεται δούρειος ἵππος Tr. 13. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται Hec. 1271. ἐμὴ γυνὴ μόνη κεκλήσῃ Al. 331. Φθία τοὐμὸν οὐδαμοῦ κεκλήσεται Iph. A. 954. οὔποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς Hel. 1035. θεὸς κεκλήσῃ ib. 1683. οὐδὲ κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. μηδὲν καὶ οὐδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι ib. 594. ἐπώνυμός σου πόλις κεκλήσεται El. 1275. δύστηνος, κ' οὐ σοφὸς, κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2.

Καλλιβλέφαρος. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189.

Καλλίβωλος. Φρύγιον ἄστυ καλλίβωλον Or. 1382.

Καλλιγάλανος. πρόσωπα καλλιγάλανα Tr. 837.

Καλλιγέφυρος ποταμὸς Rh. 349.

Καλλιδίνας Her. F. 368.

Καλλίδιφρος. τᾶς καλλιδίφρου Ἀθαναίας Hec. 467.

Καλλιδόναξ. τοῦ καλλιδόνακος Εὐρώτ[α] Hel. 500.

Καλλιζυγής. ἅρμα δαιμόνων, τὸ καλλιζυγὲς An. 277.

Καλλίκαρπος. σμίλακι καλλικάρπ[ῳ] Bac. 108. τῆς καλλικάρπου Πελασγί[ας] Her. F. 464. καλλίκαρπον (sc. γῆ[ν]) Cresph. fr. XIII. 1.

Καλλικόμας. καλλικόμαν πλόκαμ[ον] Iph. A. 1080.

Καλλίμορφος. χορὸς καλλίμορφος τέ[κ]νων Her. F. 925. δέμας τὸ καλλ[ί]μορφον An. 1156.

Καλλίναος. καλλινάου Κηφισοῦ Με[…]

835. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν Al. 592.

Καλλίνικος. καλλίνικος ὧν αἰνιγμάτων Ph. 1055. καλλίνικος γενόμενος ib. 1259. τὸν καλλίνικον ϛέφανον Ἰλίȣ Iph. T. 12. Βάκχιον τὸν καλλίνικον Bac. 1145. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ib. 1159. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180. Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος ib. 582. cf. v. 961. τὸν Ἡρακλέȣς καλλίνικον ἀγῶνα ib. 789. ὦ καλλίνικε El. 880. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. καλλινίκȣς Κεκροπίδας Ph. 862. μȣ̃σαν ἐπὶ καλλίνικον ib. 1720. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι Sup. 1059. ὦ ποτ' ȣ̓̃σα καλλίνικε μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1221. τὰν Ἡρακλέȣς καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεσθα Med. 765. ὦ καλλίνικοι παρθένοι El. 761. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. ȣ̓̃ τοι ῥαδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. βρέτας Διὸς τροπαίȣ καλλίνικον Her. 937. καλλινίκȣ δορὸς Her. F. 49. τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ ib. 570. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. καλλίνικα ϛέφη Ph. 865. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων ib. 1066.

Καλλίπαις. τὸν καλλίπαιδα ϛέφανον Her. F. 839. καλλίπαις Θεὰ Or. 962.

Καλλιπάρθενος. καλλιπαρθένȣ δέρης Iph. A. 1574. Νείλȣ καλλιπάρθενοι ῥοαὶ Hel. 1.

Καλλίπεπλος. ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν ὁραί Tr. 338.

Καλλίπηχυς. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194.

Καλλιπλόκαμος. χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον El. 705. αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες Iph. A. 1040.

Καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 648.

Καλλίπρωρος. τὸ καλλίπρωρον Ἀργȣ̃ς σκάφος Med. 1335.

Καλλίπυργος. καλλίπυργον ἄϛυ Θηβαίας χθονὸς Bac. 1200. καλλίπυργα πεδία Sup. 618.

Καλλιπύργωτος. καλλιπυργώτȣς πόλεις Bac. 19.

Καλλιρέεθρος Δίρκα Her. F. 784.

Καλλιϛάδιος. δρόμȣς καλλιϛαδίȣς Iph. T. 437.

Καλλιϛεῖον Iph. T. 23.

Καλλιϛεύειν. καλλιϛεύων Κρᾶθις Tr. 226. δῶρ', ἃ καλλιϛεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν Med. 947. πότερα—ἐκαλλιϛεύετο πασῶν γυναικῶν Hip. 1009. καλλιϛευομένα Πιερία Μȣ́σειος ἕδρα Bac. 407.

Καλλίϛευμα. τῷ τῆσδε καλλιϛεύματι Or. 1639. καλλιϛεύματα Λοξίᾳ Ph. 223.

Καλλιϛέφανος. παρὰ καλλιϛεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Καλλιϛώ. ὦ μάκαρ—παρθένε Καλλιϛοῖ Hel. 381.

Καλλίτοξος. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169.

Καλλιφεγγής. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίȣ σέλας Tr. 860.

Καλλίφθογγος. ἰϛοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν Her. F. 350. τὰς καλλιφθόγγȣς ᾠδὰς Ion. 169.

Καλλίφλοξ. καλλίφλογα πέλανον Ion. 707.

Καλλίχορος. εἱλίσσȣσαι καλλίχορον Her. F. 690. ἐπὶ καλλιχόροις ϛεφάνοισι Ph. 793. τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1470. καλλιχόροις Ἀθάναις Her. 360. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075. καλλιχόρȣς ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7. 2) Καλλίχορον, *nom. propr. putei.* Sup. 392. et 619.

Καλλονή, et dor. ονά. ἔρωτα καλλονῆς Tr. 977. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. ἔριν τᾶς καλλονᾶς Iph. A. 1308.

Κάλλος. κάλλει ὑπερφέρȣσαν Hec. 268. σώζȣσα κάλλος Or. 129. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; ib. 1287. ȣ̓ τὸ κάλλος, ἀλλ' αἱ 'ρεταὶ τέρπȣσι τȣ̀ς ξυνευνέτας An. 206. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 931. νἱὸς κάλλος ἐκπρεπέϛατος ib. 987. ȣ̓κ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1201. κάλλȣς πέρι Hel. 23. cf. v. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. τὸ κάλλος αἴτιον ib. 268. διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς γυναῖκες ib. 311. πριαμένη τὸ κάλλος ib. 892. ἢ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ ib. 1103. κάλλει ἀραρὼν El. 948. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ ib. 1073. κάλλος ἔξοχον Dan. 26. ȣ̓δεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Fr. inc. CLI. 1. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eorund. CLXVIII. 2.

Καλλοσύνα, dor. pro ύνη. καλλοσύνας Λήδας σκύμνȣ Or. 1388. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389.

Καλός. κόσμον καλὸν Hip. 632. καλὸν ἀγῶνα Al. 651. et καλὸς ἀγὼν Bac. 1161. τȣ̃ καλȣ̃ νεανίȣ Al. 701. καλὸν σκύμνον Rh. 380. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον Tr. 773. ἐπεί μȣ φῂς ἐρᾶν ὄντος καλȣ̃ Cy. 552. καλὸς ὁ παιὰν ib. 660. μάντις ȣ̓ καλὸς Her. 65. καλὸν τὸν πόνον Ion. 128. καλὸς ςέφανος Her. F. 1334. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. καλὸς παῖς Meleag. fr. XIV. 2. καλοῖς κακȣ̀ς λόγȣς ἑλίσσων Or. 889. νόμȣς ȣ̓ καλȣ̀ς ib. 891. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι Hip. 487. καλοῖς γαμβροῖσι ib. 634. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν Ion. 1333. καλὴν κρήνην Cy. 148. καλὴν ὀσμὴν ib. 153. καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως ib. 418. ἕδραν καλὴν Her. 55. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. καλῆς γυναικὸς Antiop. fr. XIX. 1. et καλὴ γυνὴ Fr. inc. CLI. 2. ὄψις καλὴ Epist. III. ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. ἐπικȣρίαι καλαὶ Or. 300. ἀμοιβὰς ȣ̓ καλὰς ib. 467. τόλμας ȣ̓ καλὰς Hip. 414. καλὰς ἀφορμὰς Bac. 267. τὰς τύχας τὰς καλὰς Hel. 271. et τὰς μὴ καλὰς ib. 272. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5. φρένας καλὰς Œd. fr. VIII. 2. τῷ καλῷ λύπη πρόσεςιν Hec. 382. κανόνι τȣ̃ καλȣ̃ ib. 602. καλὸν κλέος ib. 1225. et Iph. A. 357. λέγειν ȣ̓ καλὸν Or. 27. εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ȣ̓ καλὸν ib. 108. ἀμαθέςερος ὢν τȣ̃ καλȣ̃ Or. 417. ἐν ȣ̓ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν ib. 578. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. τὸ καλὸν, ȣ̓ καλὸν ib. 817. καλὸν τὸ θήραμα γενήσεται ib. 1316. καλὸν ἔπος ib. 1525. ȣ̓ γὰρ, ὃ μὴ καλὸν, ȣ̓ποτ' ἔφυ καλὸν Ph. 821. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. καλὸν ὄνειδος Med. 514. cf. Iph. A. 305. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ Hip. 382. τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχȣ̃ καλὸν ib. 431. ȣ̓δ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ— An. 1054. τί πρὸς πολίτας—λέγων καλόν; Sup. 247. cf. v. 293. ἀφήσω τῷ φόβῳ τȣ̓μὸν καλὸν ib. 300. καλὸν ἄγαλμα ib. 373. καλὸν θέαμα ib. 783. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίȣ Iph. A. 20. τȣ̃τό γ' ἐςὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν ib. 21. τὸ καλὸν παρεὶς ib. 387. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα ib. 1106. τὸ τέκνα συσσώζειν καλὸν ib. 1209. τȣ̃νομ' ἧς καλὸν μόνον Iph. T. 36. ȣ̓δέ σοι κλύειν καλὸν ib. 927. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν ib. 1001. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίςις παρῇ ib. 1064. τί πρὸς τȣ̀ς—θεȣ̀ς ἁμιλλᾶσθαι καλόν; ib. 1479. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ȣ̓ καλὸν ib. 1038. καλὸν τὸ θῦμα ib. 1244. πίνειν καλὸν Cy. 540. καλὸν τὸ γέρας ib. 548. cf. El. 1003. et Fr. inc. XVII. 1. καλὸν, ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. ἐχθρȣ̀ς τοῖσιδ' ȣ̓ καλὸν κτανεῖν ib. 965. ȣ̓κȣ̃ν ἔτ' ἐςιν ἐν καλῷ δȣ̃ναι δίκην; ib. 971. ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχὲς Hel. 27. εἴθ' αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ λάβω ib. 270. ȣ̓χὶ τȣ̃το τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε, αἱρήσομαι ib. 958. τὴν εὐσέβειαν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045 ȣ̓δὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1315. ζεῦγος ȣ̓ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. εἰς καλὸν ςείχει ib. 728. ἐν τῶν καλῶν κομπȣ̃σι—εἶναι τόδε El. 815. παρθένῳ ȣ̓ καλὸν λέγειν ib. 945 ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλȣ̃ τυραννεῖσθαι καλὸ[ν] Æg. fr. VI. δȣ́λȣς ȣ̓ καλὸν πεπᾶσθα[ι] κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X 2. καλὸν, πόντȣ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμο[ν] Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. πρὸ τȣ̃ καλ[ȣ̃] Er. fr. I. 35. τί τȣ́των ȣ̓χὶ δέξασθα[ι] καλόν; ib. 42. καλὸν τὸ θησαυρισμ[α] Meleag. fr. XIII. 4. κἂν θεοῖσι κερ[δαίνειν] καλὸν Phi. fr. VII. 1. πρόσ[εςι] τȣ̃ καλȣ̃ Rha. fr. II. 7. ἔςι τοι καλ[ὸν] κακȣ̀ς κολάζειν Sci. fr. IV. 1. χρό[νȣ] καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. καλ[ὸν] γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Teme[n.] fr. II. ἀρετὴ μέγιςον τῶν ἐν ἀνθρώ[ποις] καλὸν Fr. inc. V. τοῖσι γενναίο[ι]σιν ὡς ἅπαν καλὸν eorund. CXI[X] τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλ[ὸν] eor. CXXIV. καλὸν ἁ νίκα Epi[st.] III. 2. τȣ̃ καλȣ̃ ἔργȣ Epist. III. κ[α]λὸν adverb.: καλὸν ὄμμασιν δεδορκ[ὼς] Cy. 509. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων i[b.] 510. καλὸν βλέπω ib. 550. διὰ κ[α]λῶν ὀμμάτων Hec. 442. τὰ μὴ κα[λὰ] πράσσειν ib. 1250. εἰ τὰ καλὰ πᾶ

φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. καλοῖς βλέπȣσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς (i. e. ἐπὶ τ. ἔργ. μὴ καλ.) ib. 529. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ ib. 412. ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἔϛι σοι ib. 500. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν ib. 610. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. πολλὰ δράσας καλὰ Sup. 339. ἐὰν λέγῃς καλὰ Tr. 713. ἐπὶ τὰ καλὰ Bac. 1005. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. καλὰ μηχανήματα ib. 855. τῶν καλῶν ἀπολαύειν ib. 1224. ȣ̓δ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν ib. 1368. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. εἰ μηδὲν τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἔθη καλὰ Aut. fr. III. 8. τοιαῦτα πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλὰ ib. 28. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18. πολλῶν ἔπαινον λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4. ὀλίγ' ἔχω φρᾶσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἐν τοῖσι καλοῖς πολλῷ λέλειπται Inus fr. VIII. 3. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν Œd. fr. XV. 2. τὰ καλὰ ψευδῆ λέγων Fr. inc. XVIII. 1. τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν ib. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις eorund. XXXIV. 2) *Comp.* καλλίων. καλλίονες εἴσοδοι Her. F. 623. ὧδε κάλλιον θανεῖν Or. 779. μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. μοί τε σοί τε κάλλιον τόδε Iph. A. 462. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας; Bac. 875. et 895. cf. Her. 298. άλλιον εἶπας Hel. 778. ἐκ καλλιόνων (sc. λέκτρων) Antiop. fr. XXVII. — 3) *Superl.* κάλλιϛος. κάλλιϛον ἶπας μῦθον Med. 1127. κάλλιϛον ρανον δὸς Sup. 363. κάλλιϛον Ἀχαιῶν Iph. A. 205. φθόγγον κάλλιϛον El. 717. κάλλιϛον ἕξεις ϛέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. καλλίϛȣς ώλȣς Iph. A. 218. ἐπὶ καλλίϛοισι ρωϊκοῖς πόνοις Cy. 599. μύθȣς καλλίϛȣς Her. 785. καλλίϛων ὄμβρων El. 35. τὴν καλλίϛην θεῶν Εἰρήνην Or. 682. τὰν (i. e. ἣν) καλλίϛαν—ἅλιος ὑγάζει Hec. 635. καλλίϛα πολὺ παρένων Hip. 66. cf. v. 70. et 71. Κύπρι αλλίϛα Iph. A. 553. κρηπῖδ' Ὀλύμπȣ αλλίϛαν Tr. 215. καλλίϛαν λατρείαν . 824. ὦ καλλίϛα κρανᾶν Bac. 518. ὦ καλλίϛας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. ἃ καλλίϛα μὲν ἐν ὄλβῳ, καλλίϛα δ' ἐν πενίᾳ Her. F. 647. sq. καλλίϛα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. κάλλιϛον κελάδημα Ph. 221. τυραννίδος πέρι κάλλιϛον ἀδικεῖν ib. 528. κάλλιϛον ὄνειδος ib. 828. δώρημα κάλλιϛον θεῶν Med. 637. κάλλιϛον δέμας An. 1279. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιϛον Iph. T. 21. κάλλιϛον κτῆμα Rh. 190. et Meleag. fr. XIII. 1. κάλλιϛον Φρυγῶν δῶρον Rh. 191. κάλλιϛον σκῦλον ib. 620. κάλλιϛον ἴχνος ποδὸς Tr. 3. τὸ κάλλιϛον κλέος ib. 386. cf. Hel. 948. κάλλιϛον χρῆμα Bac. 1149. κάλλιϛον θέρος ib. 1314. ὦ κάλλιϛον Cy. 265. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιϛον Her. 478. εὕρημα κάλλιϛον ib. 535. ἀκροθίνιον κάλλιϛον ib. 862. κάλλιϛον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. δεξίωμα κάλλιϛον Bel. fr. XV. 1. καλλίϛων ὑδάτων Hec. 451. et ὕδασι καλλίϛοισι Bac. 575. ϛέρνα κάλλιϛα Hec. 561. ὦ πλεῖϛ' ἔχων κάλλιϛά τε ib. 620. τὰ λῷϛα καὶ κάλλιϛα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572. κάλλιϛα τεύχη An. 618. et. Hel. 1390. κάλλιϛα σκῦλα Iph. A. 1629. καλλίϛων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. ξὺν οἷς τὰ κάλλιϛ' ἐξέπραξα Her. F. 1383. ἃ— τρέφει κάλλιϛα Er. fr. I. 17. κάλλιϛα *adverb.*: θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιϛα Hec. 310. cf. Iph. T. 322. et Tr. 1282. ὅπως κάλλιϛ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν Hip. 393. κάλλιϛα ὀμόσασα Iph. T. 789. ἐκτραφεὶς κάλλιϛα Rh. 930. ἀναπαύσομαι κάλλιϛα Cy. 579. κάλλιϛά τοι δίκαιον Her. 589. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιϛα ib. 794. κάλλιϛα γέλασε Hel. 1364. τὰς δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιϛα Æol. fr. XVII. 2. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιϛα Aut. fr. III. 25. ὅστις νέμει κάλλιϛα τὴν αὐτȣ̃ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κάλλιϛα Μȣσῶν φθέγγεται Fr. inc. CLXXIII.

Κάλπις. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Καλυδών, *nom. propr. regionis.* Meleag. fr. I. 1. φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Œnei fr. I. 2.

Κάλυμμα. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372.

Καλύπτειν. κάλυπτε ϛέρνα An. 833.

cf. v. 834. *χέρσῳ καλύπτειν τὲς θανόντας ἐναλίες* Hel. 1072. *κάλυπτε μέλεα ματέρος* El. 1227. *νεκρὸν γῇ καλύπτων* Ph. 1627. *ἐκάλυψε σώματα* Sup. 766. *ἀμπέλε νιν κάλυψα χλόη* Bac. 12. *σιγῇ καλύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκέσατε* Hip. 712. *νεφέλῃ καλύψας* Hel. 45. *ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ* Sis. fr. I. 26. *ὃν σκοτίᾳ γᾷ καλύψω* Ph. 1735. *τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει;* Hip. 251. *τόνδε Αἰγίσθε νέκυν—καλύψεσιν τάφῳ* El. 1277. *ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρὲς* Sup. 531.

Καλυψὼ, *nom. propr. deæ.* *μὰ τὴν Καλυψὼ* Cy. 263.

Καλχαίνειν. *ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις* Her. 40.

Κάλχας, *nom. propr. vatis.* Iph. A. 89. 107. 358. 518. 529. 746. 879. 956. 1262. 1565. et 1590. Iph. T. 16. 531. et 663. et Hel. 755.

Κάλως. *ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων* Med. 278. *ἐκ τεδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων* ib. 770. *φόνιον ἐξίει κάλων* Her. F. 837. *ὅταν—ἐξίῃ κάλως* Tr. 94. *ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι* Her. F. 478.

Καλῶς Or. 1216. *καλῶς τροφαῖσιν ηὐξόμην* Hec. 19. *τὲς καλῶς τεθνηκότας* ib. 329. cf. Or. 1152. Iph. A. 1252. Hel. 305. et Er. fr. XI. 1. *τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος* Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. *καλῶς εἶπας* Hec. 382. *θρεφθῆναι καλῶς* Hec. 600. *εἴ τι τῶνδ' ἐςὶν καλῶς* ib. 732. *πράξειν καλῶς* ib. 820. cf. v. 957. Ph. 1218. Med. 500. et 975. Sup. 728. Iph. T. 668. Her. 241. Ion. 730. Æg. fr. VII. 2. Bel. fr. XXIV. 5. Gl. fr. II. 1. Hip. fr. XIV. 2. Œnei fr. IX. 1. Phi. fr. XII. 1. et Phry. fr. V. 8. *τετον καλῶς δρῶν* Hec. 834. *καλῶς ἔχειν* ib. 854. cf. Ph. 1208. Med. 312. 756. 777. Hip. 50. Sup. 527. et 1082. Iph. A. 403. 1009. Iph. T. 467. Tr. 268. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. Phry. fr. VI. 2. Tel. fr. IX. Fr. inc. LII. 1. et LIX. 1. et Fr. inc. B. 27. 2. *πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς* Hec. 875. cf. Or. 511. et 1664. Hip. 521. et 709. Iph. A. 401. et El. 648. *καλῶς ἔλεξας* Hec. 1007. cf. Or. 899. Hip. 298. et 715. Al. 1107. Iph. A. 829. 1206. 1377. et 1460. Tr. 968. Bac. 951. etc. *τοῖς καλῶς κεκτημένοις* Or. 127. *δίκαια μὲν, καλῶς δ' ἐ* ib. 194. *τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς* ib. 704. *εἴ γ' ἔςαι καλῶς* ib. 1106. *ὡς καλῶς βελεύομαι* ib. 1131. cf. Sup. 248. *καλῶς σεσωσμένοι* Or. 1152. *καλῶς τά γ' ἔνθεν* ib. 1278. *φυλάσσεσθαι καλῶς* Ph. 738. *πάντα γιγνώσκειν καλῶς* Med. 228. cf. v. 935. Hip. 406. et Her. 982. *καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις* Med. 504. *οἰκοῖμεν καλῶς* ib. 559. *καλῶς γ' ἄν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ* ib. 588. *ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς* ib. 732. *καλῶς εἰργασμένα* ib. 779. *θεῶνποριζόντων καλῶς* ib. 879. *ὅπως θρέψεσι καλῶς* ib. 1101. *ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην* Hip. 291. *ἐδὲ ςέγην καλῶς ἀκριβώσειαν* ib. 469. *αἰσχρὰ ἢν λέγῃς καλῶς* ib. 505. *φίλως, καλῶς δ' ἐ* ib. 597. *μὴ καλῶς εὐεργετεῖν* ib. 694. *τὰ πρὶν ἐ καλῶς παρῄνεσάς μοι* ib. 706. *ἐ καλῶς ἐχρώμεθα* (sc. *τῷ σωφρονεῖν*) ib. 1035. *φρονῶν καλῶς* ib. 1318. et Her. 56. cf. Dic. fr. IV. 3. *πῶς κορευθήσῃ καλῶς;* Al. 314. *πρὲςημεν καλῶς* An. 220. *τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' ἐ καλῶς* ib. 816. cf. Sup. 254. Iph. T. 1220. et Ion. 1595. *ὅταν τις τὲς νόμες σώζῃ καλῶς* Sup. 313. *εἴρηκας καλῶς* ib. 332. *παρθενεύειν παῖδας καλῶς* ib. 452. *κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς* ib. 464. *ἠμύνασθε πολεμίες καλῶς* ib. 529. *ἃ ἐ καλῶς ἔγνων τότ', αὖθις μεταγράφω καλῶς* Iph. A. 107. sq. *τὰ ἄλλ' ἔςαι καλῶς* ib. 441. *θάκες ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς* ib. 618. *καλῶς τ', ἀναγκαίως τε* ib. 724. *παρθενῶσι φρερῆνται καλῶς* ib. 738. *ἢν ἡγῶνται καλῶς* ib. 928. cf. v. 929. *ἐν εὐμαρεῖ, δρᾷν τε, καὶ μὴ δρᾷν καλῶς* ib. 969. *καλῶς κρανθέντων* ib. 1022. *γένοιτό σοι καλῶς* ib. 1626. *τὰ ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς* Iph. T. 1055. *ὡς ἤσθε καλῶς* ib. 1180. *βελεύειν καλῶς* Rh. 108. *καλῶς ὀλέσθαι* Tr. 402. *καλῶς σοι παρήνεσεν* Bac. 330. *καταψεύδε καλῶς* ib. 334. *καλῶς ἐξεῖπας τάδε* ib. 816. *πῶς γένοιτ' ἂν —καλῶς* ib. 824. *ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς* ib. 1299. *μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σε καλῶς;* Cy.

157. σὴν σάρκα ἀμφέξει καλῶς ib. 343. διάπυρός ἐςιν καλῶς ib. 627. ὅταν ἀγῶνος τῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς Her. 347. ςρατηγεῖν ἐπίςασθαι καλῶς ib. 392. τἀμὰ πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς ib. 399. κοσμῆσαι καλῶς ib. 568. ὐ καλῶς ἀγωνιῇ ib. 653. πάντ' ἐπίςασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. θέλω ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς Ion. 858. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς ib. 867. καλῶς φυλάξας ib. 1135. τὺς νόμυς ὡς ὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. λήψομαι καλῶς ib. 1410. εὖ πρᾶξαι καλῶς ib. 1513. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. καλῶς προσελθὼν ib. 599. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἔπη ςέγειν καλῶς ib. 273. τύμβῳ καλῶς παρὼν ib. 330. ςαίη καλῶς ἡ τύχη ib. 403. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς ib. 816. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς ib. 954. καλῶς ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται ib. 965. καλῶς σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι ib. 1080. τὰ ὐ καλῶς πίπτοντα ib. 1101. λόγυς συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. χρὴ περιςεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr VI. 2. τῦ βλέποντος μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόμοι γυναικῶν ὐ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. ὐ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. καλῶς—κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν, ἦ μάλισθ' ἁλώσιμος Tem. fr. IX. 1. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. ὅστις εἰκάζει καλῶς eorund. CXXVIII. ἰατρεύειν καλῶς eor. CLXI. 1. τὸν καλῶς εὐδαίμονα eor. CCXXII. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV. ὅσα —πέπρακται σοι καλῶς ib.

Κάμαξ. κάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι Hec. 1155. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεςερημένοιν Ph. 1412. ἔσχον κάμακας El. 852.

Κάματος. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται Or. 315. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. κάματον εὐκάματον Bac. 66. ὐδεὶς κάματος εὖ σέβειν θεὺς Fr. inc. B. 33. 2.

Κάμνειν. ἐν τῷδε κάμνυσιν—πόλεις Hec. 306. ὡς τὐμὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. δέσποιναν εἴργυσ' ἀγχόνης κάμνω An. 817. μὴ κάμνῃς λέγων Iph. A. 1143. ἐν ἀνάγκαις ὐ κάμνεις Iph. T. 1119. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. ὐ κάμνω σχολῇ Ion. 276. ὃ κάμνει τῦ λόγυ μάλιςά σοι ib. 363. κάμνυσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. οἱ εὐγενεῖς κάμνυσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ ib. 293. ὅστις ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει El. 1358. ὁ θεός πως κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἤδη κάμνονθ' ὁρμιὰν τείνων μέ τις ἀνείλετο Hel. 1631. ὁ κάμνων—ἔχει κυφότητα μόχθων And. fr. XXII. 1. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεὸς Fr. inc. CCXVIII. ᾤχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκείυ ςρατῦ Sup. 709. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ᾗ μάλις' ἐκάμνομεν Med. 768. οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς ib. 1138. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόςος Iph. A. 966. πάσχων ἔκαμνον Hel. 777. ὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλυς Bel. fr. XXVIII. 2. κεκμηκότων ὄχλος Sup. 756. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. ὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων Or. 1590. ὐ κάμοιμ' ἂν θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 187. καμὼν χερὶ Her. F. 259. ὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1.

Καμπή. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224.

Κάμπιμος. δρόμυς πολλὺς ἐξέπλησα καμπίμυς Iph. T. 81.

Κάμπτειν. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. κλῶν' ὄρειον ἔκαμπτεν εἰς γῆν Bac. 1067. πᾶ κάμψω; Hec. 1079. διὰ λόγυ κάμψαι κακὰ Sup. 748. κάμψειε πάλιν (revertatur) θυμέλας οἴκων πάτρας Rh. 235. ὅταν κάμψῃς—βίον Hel. 1682. πρὶν ἂν τέλος κάμψῃ βίυ El. 956. κάμψας γόνυ Hec. 1150. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. πάλιν κάμψας εἰς ὄρος Bac. 1223. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ (2 sing. præs. med.) φρενῶν Iph. T. 815.

Κανῦν. εἰς κανῦν χρυσήλατον Iph. A. 1565. λαβὼν κανῦν ib. 1569. ἐν κύκλῳ κανῦν εἵλικτο βωμῦ Her. F. 926. ἐκ κανῦ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 810. κανῦν ἐνῆρκται ib. 1142.

ἐξάρχε κανᾶ Iph. A. 435. κανᾶ ἐναρχέσθω τις ib. 1471. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. ἦρον κανᾶ El. 800.

Κανών. κανόνι τε καλε Hec. 602. ἡλίε κανὼν σαφὴς Sup. 650. φοίνικι κανόνι—ἡρμοσμένα Her. F. 945. ὅτῳ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 1. πύργες ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. κανόνων τυκίσματα ib. 814. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρέμενος τὸ σῶφρον El. 52. δικαίες ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6.

Καπανεὺς, unus e septem ducibus Græcorum adversus Thebanos. Ph. 186. etc. Sup. 496. etc. Iph. A. 246. et Antig. fr. XVIII. 2.

Καπηλεύειν. δι' ἀψύχε βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 953.

Καπνός. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ ib. 823. καπνὸς ἐσήμαν' ἄςυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. σὺν καπνῷ Hip. 551. θυώδει καπνῷ An. 1025. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις Tr. 1298. κόνις ἴσα καπνῷ ib. 1320. Συρίας λιβάνε καπνὸς Bac. 144. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν Cy. 589. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὲς Hip. 954.

Καπνεσθαι. ἔτ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον δέμας καπνεται Sup. 497.—πόλει, ἣ νῦν καπνεται Tr. 8. conf. v. 585.

Κᾶπος. κᾶπος ἐκβαλὼν ὁδε Ph. 858.

Κάπρος. κάπρῳ λεοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμες Ph. 414. cf. Sup. 140. κάπρον Αἰτωλὸν Ph. 1115. κάπροι ὀρέςεροι Or. 1460. κάπροι θήγοντες ἀγρίαν γέννυν Ph. 1389.

Κάρ. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650.

Κάρα. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. δύςηνον κάρα ib. 496. τὸ πάλλευκον κάρα ib. 500. τὸ βακχεῖον κάρα ib. 676. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. et 1226. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. 294. et Iph. T. 983. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ἀνόσιον κάρα ib. 481. Cy. 437. et Her. F. 255. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. σὸν καταιδεμαι κάρα ib. 681. Ἰδαῖον κάρα ib. 1380. τὸ Γοργες κάρα ib. 1521. cf. Ph. 458. et El. 856. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et El. 335. ματρὸς κάρα Ph. 615. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. Hip. 1344. et Her. F. 993. πάλιν ςρέψεις κάρα Med. 1152. εἰσὶν σῷ κάρᾳ μιάςορες ib. 1371. Ἀργες κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. ὀρθετε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. et Her. 635. ὦ κακὸν κάρα Hip. 651. τί ἀνέςεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; ib. 806. σὸν ἐχθαίρω κάρα ib. 1054. τες ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις ib. 1058. σποδέμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα ib. 1238. τὸ δύςηνον κάρα ταύρε ib. 1247. κάρα ςεφάνοις πυκασθεὶς Al. 834. δελοσύναν ἀμφιβαλεσα κάρα An. 110. σκήπτρῳ σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. εκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερός; An. 1212. ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163. ἐπικείμενον κάρα κυνέας ib. 716. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα ib. 827. πυρὸς φλογμὸς—ἐν κάρᾳ πέσοι ib. 832. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ ib. 1100. σὲ ἐπὶ κάρα ςέψεσι Iph. A. 1080. cf. v. 1512. et 1530. ἔμπαλιν ςρέψας κάρα ib. 1549. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. ἐν κάρᾳ ἔχοντες τραύματα ib. 1373. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ψαφαρόχρεν κάρα πελυπινές τ' ἔχων ib. 716. γεραιῷ κάρᾳ Tr. 277. Ἕκτορος φίλον κάρα ib. 656. ςέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ὦ κατάπτυςον κάρα ib. 1024. ςέφε κάρα Bac. 313. σε ςέψω κάρα κισσῷ ib. 341. πρὸς πέδον κάρα βαλεσαι ib. 684. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1311. δεῦρ' ἐπίςρεψον κάρα Her. 942. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ἔτικτε σὸν κάρα Ion. 1476. ςολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. μυδροκτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. ἄγγος ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ ib. 108. δρύπτε κάρα ib. 150. παίσω κάρα τεμὸν ξίφει ib. 688. δρέπων μυρσίνης κάρᾳ πλόκες ib. 778. ςέφεσι σε κασιγνήτε κάρα ib. 854. τίς εὐσεβὴς

ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρᾳ κύκλον ib. 1257. κάρα πολιὸν Er. fr. VI. 3. βότρυσιν ἔσεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 2. κάρα σου συγχέω Thes. fr. I. 1.

Καραδοκεῖν. καραδοκῶ τἀκεῖθεν Med. 1117. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει Rh. 144. cf. Tr. 93. καραδοκεῖν ἀγῶνας Hel. 745. καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. καραδοκῶν τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313. αὔραν ἱσίοις καραδοκῶν Tr. 456. καραδοκῶν τἀνθένδε Her. 280. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν Iph. A. 1433.

Καρανιστὴς μόρος Rh. 817.

Καρατομεῖν ξίφει Rh. 586.

Καρατόμος. Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al. 1121. καρατόμος ἐρημία νεανίδων Tr. 564. καρατόμους σφαγὰς Rh. 606.

Καρδία. καρδίας δηκτήρια Hec. 235. οὐκ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου ib. 242. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 433. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας ib. 1027. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον ib. 1129. ὦ τάλαινα καρδία Or. 466. et ὦ καρδ. τάλ. Iph. T. 344. cf. Hip. 841. et Fr. inc. CXLVIII. 6. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. cf. v. 590. πῶς θράσος—καρδίᾳ λήψῃ ib. 858. καρδία οἴχεται ib. 1042. ὁπλίζου, καρδία ib. 1242. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. Hel. 966. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. ἡ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία Al. 840. θολοῖ καρδίαν ib. 1070. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. fr. inc. XXI. 3. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. μελούσῃ καρδίᾳ Rh. 770. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. τίς σὴν ταράσσει καρδίαν; ib. 1320. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἡ 'μὴ καρδία σφαγήσεται Her. 583. συλλαβοῦσα καρδίαν Her. F. 833. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 402. καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους Œno. fr. V. 4. πλάνος καρδίᾳ προσίσταται Fr. inc. B. 39. 2.

Κάρηνον. κάρηνα γέινσι Μελανίππου σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2.

Καρκίνος Cy. 605.

Καρνεῖος. κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα Al. 450.

Καρπίζειν. ἂν—ποταμοῦ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι Bac. 406. ἄχλοα πεδία γᾶς οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις Hel. 1344.

Κάρπιμος. κάρπιμος στάχυς Sup. 31. cf. Hyp. fr. IV. 6. ἑπτὰ καρπίμους ἐτῶν κύκλους Hel. 111. κάρπιμον πέδον Or. 1086. καρπίμοις γῆς φυτοῖς Inus fr. XVII. 3.

Καρποποιός. τῆς καρποποιοῦ θεᾶς Rh. 964.

Καρπός. κακὸν δίδωσι καρπὸν Hec. 595. χθὼν ἀντὶ καρποῦ καρπὸν—ἢν λάβῃ Ph. 944. τροφὴν καρποῦ Sup. 205. καρποῦ ὕπερ γῆς ἥκετε; Ion. 303. μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her. F. 397. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. 2) καρπὸς, junctura manuum. ἐπὶ καρπῷ χερὸς Ion. 1009. λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν ib. 891. δίοισι καρποῖς ib. 922.

Καρποτρόφος. καρποτρόφοι νεάνιδες ἧβαι Ion. 475.

Καρποῦσθαι. τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς καρποῦσθαι Œd. fr. IV. 2. ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Œno. fr. II. 3. πένθη μέγιστα δακρύων καρπούμεναι Hip. 1427. τἀμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη An. 936.

Καρποφόρος. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1235. πεδία καρποφόρα Hel. 1501.

Κάρτα. κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ὥς σου κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν ib. 1196. κάρτα κἀγὼ θέλω ib. 1376. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν ib. 472. κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν ib. 700. σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω ib. 1041. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος ἦν Al. 814. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ὕποπτόν ἐστι κάρτ' ἐμοὶ φρενὶ Rh. 79. ἐπώνυμος κάρτα ib. 158. κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν ib. 476. κάρτα τοὐλεύθερον Tr. 302.

Καρτερεῖν. ἔχων (sc. τὸν χρυσὸν) καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις Hec. 1223. καρτερεῖν βούλεται Med. 708. καρτερεῖν

θεῦ δόσιν Al. 1074. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν ib. 1081. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ὐ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. καρτέρει Hip. 1456. ὄψει με καρτερῦνθ', ὅταν δέῃ Rh. 148. ψυχρὰν ἄησιν—μένυσι καρτερῦντες ib. 418. ἐκαρτέρυν πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1395. ἐκαρτέρει μάχῃ Her. 837. κεκαρτέρηται τἀμὰ Hip. 1457.

Καρτερός. καρτερῦ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394.

Κᾶρυξ, dor. pro κῆρυξ El. 707. κάρυκι βοᾶν παραδῦναι Epig. III. 8.

Καρύσσειν, dor. pro κηρύσσειν. τριταίαν καρύσσυσιν θυσίαν El. 172. καρύξατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. εἰς ὖς αὐδὰν καρύξω Ion. 911.

Καρυςία. γείτων δειράδος Καρυςίας Iph. T. 1451.

Καρφηρός. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 172.

Καρχήσια. πεσῦσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261.

Κασάνδρα, filia Priami. Hec. 88. et 129. et An. 297. v. etiam Κασσάνδρα.

Κασιγνήτη. πρὸς κασιγνήτης τάφον Or. 94. vid. etiam v. 734. 744. et 757. Ph. 993. 1339. et 1451. Iph. T. 374. et 682. et Hel. 1697. κασίγνηται δύο Ph. 380. ὦ κασίγνηται ib. 620. κασιγνήταισιν σέθεν Iph. A. 1448. ἄγετέ με κασιγνήτας Bac. 1379. κασιγνήτων μόνη Ion. 279. κασίγνηται σεμναὶ τῦ Φοίβυ ib. 467.

Κασίγνητος Or. 73. 241. 366. 743. etc. Ph. 97. 145. Sup. 150. Iph. A. 412. etc. κασίγνητε Or. 253. κασιγνήτω (in dual.) Iph. T. 498. σὼ κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. κασιγνήτυς τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων Med. 877. cf. v. 917. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγυς μάχας τε Iph. A. 376. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. et 294. et Iph. T. 983.

Κάσις, frater. Hec. 428. et Med. 167. et 1334. 2) soror. Hec. 361. et 943.

Κασσάνδρα, soror Priami. Hec. 426. etc. Iph. A. 757. Tr. 42. etc. vid. etiam Κασάνδρα.

Καςαλία. Καςαλίας ὕδωρ Ph. 230. ὑπὲρ Καςαλίας ῥεέθρων Iph. T. 1257. τὰς Καςαλίας δίνας Ion. 95. cf. v. 148.

Κάςωρ Or. 1636. Tr. 132. et 1000. Hel. 206. El. 312. 1064. et 1240.

Κατὰ, 1) cum genit. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. κατὰ χθονὸς ib. 673. et 961. Ph. 817. Alc. 46. 76. 161. et 621. Sup. 799. Her. 592. et 1033. Hel. 350. et Her. F. 1158. κατ' ἀΐδυ Or. 1399. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. κατ' ὄσσων Med. 906. et Hip. 245. 1396. et 1444. Ion. 1369. et fr. inc. XL. 3. κατ' ἀμβροσίυ ςόματος Hip. 136. κατ' ὀμμάτων ib. 525. κατὰ γᾶς ib. 836. Sup. 1024. Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. κατ' ἀνδρὸς Hip. 938. κατὰ γαίας Al. 105. An. 504. et Iph. T. 169. κατὰ πηδαλίων An. 480. κατ' ἀλλήλων Sup. 950. et Iph. A. 53. κατ' Ἄργυς Iph. A. 1454. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265. κατὰ Τροίας Rh. 912. δὸς—λόγυς ἡμῖν κατ' αὐτῆς Tr. 908. αὐτοὶ καθ' αὑτῶν Her. 144. κατ' ἄκρας Hel. 697. κατὰ κυμάτων Her. F. 650. καθ' ᾅδυ ib. 1119. 2) cum accus. κατὰ Θρήκην Hec. 74. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. Tel. fr. XXII. 2. κατ' ἀξίαν Hec. 374. κατ' ἦμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. El. 145. 183. κατὰ γνώμην Hec. 867. κατ' ἄςυ Τροίας ib. 929. κατ' ἴχνος ib. 1059. Rh. 690. Tr. 1003. κατὰ νόμυς Or. 429. καθ' ὁδὸν ib. 549. et 1682. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. Al. 237. Bac. 371. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων Or. 1247. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. Iph. A. 656. Iph. T. 1310. Bac. 1289. Ion. 513. et κατ' οἴκυς Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. 518. et 953. An. 41. et 900. Iph. A. 301. et 996. Hel. 477. et 1385. Her. F. 614. El. 806. Dan. 64. Æg. fr. IX. 2. Antiop. fr. XXIX. 2. Pal. fr. II. 5. et fr. inc. XXXV. 2. κατὰ ςέγας Or. 1331. 1345. 1473. et 1552. Ph. 201. et 1095. Al. 88. 190. et 949. Iph. A. 437. etc. τὰ καθ' Ἑλένην Or. 1643. κατ' ὄρη Ph

ΚΑΤΑ

153. Ἰόνιον κατὰ πόντον ib. 216. καθ' Ἑλλήνων χθόνα ib. 500. λωτῦ κατὰ πνεύματα ib. 794. κατὰ λάϊνα τείχεα ib. 803. κατὰ δώματα καὶ πόλιν ib. 819. κατ' αὐλὰν ib. 1532. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα ib. 1564. κατ' ἄνδρα Med. 675. Tr. 243. κατὰ ϛόμα Med. 1173. Rh. 409. 491. et 511. Her. 801. μέγαν κατ' ὐρανὸν Hip. 67. κατὰ γῆν ib. 194. Ion. 83. And. fr. XXIII. 1. κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. κατὰ χθόνα ib. 450. et Syl. fr. I. 2. κατὰ ἐγκέφαλον Hip. 1353. κατ' Ἀδμήτȣ δόμȣς Al. 168. κατ' ἄϛυ ib. 432. Bac. 716. et 1221. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. κατ' ἀνδρῶν ϛέγην ib. 1054. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. κατὰ πόλιας ib. 485. κατ' ȣ̃ρον ib. 555. κατὰ Σπάρτην ib. 583. Hel. 479. καθ' Ἑλλάδα An. 694. Sup. 163. Iph. A. 77. et 1606. Iph. T. 84. et 1455. Bac. 274. Hel. 66. 131. 933. 1071. Ion. 75. Her. F. 148. Dan. 26. Aut. fr. III. 1. et fr. inc. LI. 8. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. Φθίαν κάτα ib. 761. κατὰ πόντον, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων ib. 850. κατ' ὄμμα ib. 1065. et 1118. Rh. 371. Bac. 469. ϛενοπόρȣς κατ' ἐξόδȣς An. 1144. κατ' ἄντρα νύχια ib. 1225. κατὰ γυναῖκας Sup. 84. κατὰ σπλάγχνων πτύχας ib. 212. κατ' Ἄργος ib. 368. et 891. Iph. T. 752. Tr. 313. Her. 7. El. 601. κατ' αἰθέρα Sup. 992. Her. F. 653. κατ' Εὔριπον Iph. A. 11. παρ' Αὖλιν ib. 14. κατ' Αὐλίδα ib. 88. κατ' εὐφρόνης σκιὰν ib. 109. κατ' ἄκραν ib. 240. κατὰ θεὸν ib. 411. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν ib. 569. κατ' οἶδμα πόντιον ib. 704. κατ' ἄνδρα νεανίαν ib. 933. Πηλιάδα καθ' ὕλαν ib. 1048. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ ib. 1441. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. εὔξεινον κατὰ πόντον ib. 438. Αὐλίδος κατὰ πτύχας ib. 1082. κατὰ πρώραν ib. 1134. κατὰ ϛρατὸν Rh. 87. Her. 792. κατ' ἀντίπρωρα ναυϛάθμων Rh. 136. κατ' Ἰδαῖον λέπας ib. 287. κατὰ πόντον ib. 365. Ion. 1082. κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. et El. 910. κλήρȣ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. κατ' Ἴδαν ib. 551. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. Tr. 1072. κατ' εὐφρόνην Rh. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. καθ' ὕπνον Rh. 780. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. κατὰ πορθμὸν, et κατὰ δαίμονα ib. 102. κατὰ πρύμνας ib. 180. κατὰ σὸν ἀνάκτορον ib. 329. κατὰ δίκην ib. 888. ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν ib. 183. κατὰ φάος νύκτας τε ib. 425. κατ' Ὄλυμπον ib. 554. κατ' αὐλὴν ib. 630. καθ' ὕλην ib. 687. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14. κατ' ἄντρα ib. 205. Hel. 493. κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 234. κατ' αὔλιον ib. 344. κατ' ὐρανὸν Her. 9. Hel. 498. et 1687. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. κατ' οἶδμα Hel. 6. Πίσαν κάτα ib. 393. κατ' οἶδμ' ἅλιον ib. 527. κατὰ μέλαθρα ib. 690. καθ' Ἑλλανίαν ib. 1161. κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1172. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα ib. 1342. σανίδα κάτα ib. 1572. κατὰ ναὸν Ion. 140. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 456. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ib. 610. κατ' ἄντρον ib. 949. κατὰ Μȣ̃σαν ib. 1091. κατ' εἰσόδȣς ib. 1163. κατ' αἶαν Πελοπίαν ib. 1591. κατ' ἐξόδȣς Her. F. 83. κατ' ἄνδρας ib. 656. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄϛυ ib. 764. κατ' οἶμον El. 218. κατὰ δώματα ib. 726. κατ' ἐμὰν ἀκȣὰν Dan. 50. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. κῆδος καθ' αὐτὸν—κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3. κατ' εὐσέβειαν Hip. fr. IV. 1. Παρνασσὸν κάτα Hyp fr. I. 2. κατὰ φύσιν ejusd. fr. IV. 8. κατ' ὀφθαλμȣ̀ς Inus fr. X. 3. κατὰ σκότος Meleag. fr. V. κατ' ἀρχὰς Phi. fr. III. κατ' ἐναύλȣς ὀρέων ἀβάτȣς Tem. fr. XVIII. 2. κατ' ἰσχὺν Fr. inc. XXXIX. 4. et fr. inc. B. 47. 5. κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1. κατὰ γένος eorund. 14. 3. κατ' ὅσσον eor. 48. 3. κατὰ νȣ̃ν Epist. II. κατὰ τέχνας Epist. IV. κατὰ παιδείαν ib.

Καταβαίνειν. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ὡς τὸν ἀΐδα δόμον κατέβα Her. 913. κοινὸν ἐς ᾅδην καταβᾶσα Sup. 797. ᾅδην χθόνιον καταβήσῃ (*descendes*) An. 545.

Καταβακχιȣ̃σθαι. καταβακχιȣ̃σθε δρυὸς, ἢ ἐλάτας, κλάδοισι Bac. 109.

Καταβάλλειν. φάρεα—ἐπὶ νῶτα πέ-

τρας κατέβαλεν Hip. 129. τίς ἄφρονα λόγον ȣρανίων μακάρων κατέβαλε; Her. F. 759. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις; Or. 1603. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239. γένοιτο καταβαλεῖν τὰν σῦν ἐμὲ Meleag. fr. XXIII. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα Ph. 1060. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλȣ̃σα δαίμοσιν Bac. 1244. ȣδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος ib. 202. ἀχέων καταβαλλομένα οἶκτον Hel 163. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένȣς ὀρθῶς Her. F. 1261.

Καταβολὴ Tem. fr. XXII.

Καταβόϛρυχος Ph. 148.

Κατάγειν. κάταγε κάταγε Or. 149. κατάγȣσαι Φρυγίων ἐξ ὀρέων—τὸν Βρόμιον Bac. 85. κατῆγεν (sc. τὸν κλάδον) εἰς μέλαν πέδον ib. 1063. ὃς παρ' ἅδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ἄλλȣς κατάξω πρόσθεν (sc. εἰς ᾅδην) Med. 1016. cf. Al. 26. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν Ph. 432.

Καταγελᾷν. καταγελᾷς νιν Bac. 286. βαρβάρȣς καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372.

Καταγηράσκειν Med. 124.

Καταγινώσκειν. καταγινώσκων ἡμῶν Epist. V.

Καταγνάπτειν. ἢ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίȣ Tr. 1252.

Καταγνύναι. πατρίδα, ἣν αὔξειν χρεὼν, καὶ μὴ κατάξαι Sup. 508. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα Cy. 680.

Καταγράφειν. ἐν σανίσι, τὰς Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς Al. 971.

Καταδακρύειν. κατεδάκρυσα Hel. 679.

Κατᾴδειν. κατῇδε βάρβαρα μέλη Iph. T. 1337.

Καταδεῖν (a δέω). ἀγχόνειον βρόχον δι' ἐμὲ κατεδήσατο Hel. 693. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα Ion. 1498.

Καταδεύειν. ἃ πεδίον καταδεύει Ph. 834.

Καταδȣλȣ̃ν. ȣ Μενέλεώς με καταδεδȣ́λωται Iph. A. 1269.

Κατάδρομος. μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα Tr. 1300.

Κατάδρυμα. ῥυσὰ σαρκῶν—καταδρύματα χειρῶν Sup. 51.

Καταζῆν. καταζῇ σεμνὸν βίον Ion. 56.

Καταζωννύναι. δορὰς ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Καταθνήσκειν. ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον Hec. 356. ȣ σὲ κατθανεῖν,—ἀλλὰ τήνδ', ᾐτήσατο ib. 389. ἣν σὺ κατθάνῃς ib. 1006. et Or. 308. σὺν σοι κατθανεῖν αἱρήσομαι Or. 307. σιωπῇ κατθάνω; ib. 775. ἀκλεῶς κατθανεῖν ib. 784. κατθανεῖν χρῄζω Med. 227. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιϛον Hip. 401. πῶς ἂν ὠὗτὸς κατθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίȣ ib. 292. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται ib. 421. cf. v. 785. An. 1273. Æg. fr. IX. 1. et Tem. fr. XV. 1. κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο An. 1070. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. ȣ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. τȣ̃ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐϛι κατθανεῖν ib. 632. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς Her. 958. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. κατθανεῖν φοβȣ́μενος Ion. 628. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 281. κατθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐϛι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; Pol. fr. II. ȣ κατθανεῖν δεινὸν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν Fr. inc. B. 22. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ȣ τιμώμενον Hec. 316. τὸν κατθανόντα ἡγεῖται ἐχθρὸν ib. 859. μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών; ib. 580. ȣδὲν κατθανών γ' ἂν ὤλετο Al. 195. ȣ̓κ ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. τȣ̃ σȣ̃ πρὸ παιδὸς κατθανὼν ib. 652. ἄτεκνος κατθανὼν ib. 659. ȣ̓χ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανὼν Her. 1011. ὠφελεῖ κατθανὼν ib. 1049. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ Meleag. fr. XV. 1. τῶν κατθανόντων τἀκροθίνια ξένων Iph. T. 75. παῖδα κατθανȣ̃σαν Hec. 508. κατθανȣ̃σαν χερσὶν εὖ περιϛέλλειν Med. 1034. ἤ με κατθανȣ̃σ' ἀπώλεσεν Hip. 810. γυναῖκα κατθανȣ̃σαν ὄψει Al. 233. κατθανȣ̃σ' ἥκει πάλιν; Iph. T. 772. ὅπως γενναῖα—δράσαντε κατθανȣ́μεθα Or. 1061. κατθανῇ, κατθανῇ ib. 1462. κατθανῇ κακὸς κακῶς Med. 1386. κατθανȣ́μεθ' εὐγενῶς Cy. 200. εἰ δειλίας σῆς κατθανȣ́μεθ' εἵνεκα Her. F. 210. τί δεῖ θεȣ̀ς σέβειν σε κατθανȣ́μενον; Fr. inc. B. 33. 1. ἴσω εὐκλεής γε κατθανȣμένη Al. 148. etc.

Καταθρηνεῖν. καταθρήνησον El. 1326.

Καταιβάτης. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1358.

Καταιδεῖσθαι. σὸν καταιδοῦμαι κάρα Or. 681. μὴ καταιδοῦ Hel. 811. ἐπεί με κατῃδέσθη κτανεῖν Her. 1027. δαίμονα συγγνὸν καταιδεσθεῖσα Hip. 772.

Καταιθαλοῦν. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ καταιθαλοῖ Sup. 640. τὸν δάϊον Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ Ion. 215. πυρὶ κατῃθαλωμένης Tr. 60.

Καταίθειν. κάταιθε γεῖσσα τείχεος τάδε Or. 1620. cf. An. 257. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. Περγάμων πυρὶ καταίθεται τέρεμνα Tr. 1296.

Καταικίζειν. σῶμα σὸν καταικιῇ; An. 829.

Καταινεῖν. οὔτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ Iph. A. 336. τοὔνομα παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατῄνεσας ib. 695.

Καταίρειν. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; Bac. 1293.

Καταισχύνειν. προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμὲ Tr. 1041. καταισχύνεις γένος Bac. 265. cf. Or. 1154. Φοῖβον οὐ καταισχύνεις λόγοις Bac. 328. Ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων El. 365. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένους Fr. inc. B. 2. 1. ὅτου κατῄσχυν' ἄλοχον Hip. 1165. ξενίαν κατῄσχυνε Rh. 842. πολλοὺς—γυνὴ κατῄσχυνε St. fr. VII. 2. τὸ Ἄργος μὴ καταισχῦναι θέλων Her. 828. οὐ καταισχύνασ' ἔχεις τοὺς σοὺς ἐκγόνους Ion. 736. ὃν οὐ καταισχυνῶ Or. 1169. τὸ Τρωϊκὸν οὐ καταισχυνῶ κλέος Hel. 851.

ιτακαίειν. κατέκαυσε Cy. 673.

ιτακαλύπτειν. κατὰ μηρῷ καλύψας (i. e. κατακ. μηρῷ) Bac. 96. μέλας ' ὅσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 314.

τακλαίειν. ἔμβα κατακλαίουσα El. 13. et 128. σὲ ἐγὼ κατακλαίομαι . 156. σύγγονον ἀμὸν κατακλαιοένα ζωᾶς Iph. T. 149.

τακλᾶν. οὐχ ὁσίων ἐρώτων—νόσῳ ιτεκλάσθη Hip. 766.

τακλύζειν. κατέκλυσε δεινῶν πόνων -ἐν κύμασι Or. 342. τὴν Φρ. πόλιν -ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν r. 995.

Κατάκομος. ἀρτιγένυν — κατάκομον βάλλει Bac. 1185.

Κατακονᾶν. κατακονᾷ ἀβίωτος βίος Hip. 821.

Κατακούειν. σύριγγος ἰὰν κατακούω Rh. 553.

Κατάκρας. κατάκρας ὀλέσας βίοτον Hip. 1366. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778.

Κατακρίνειν. ζεῦγος ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον An. 497.

Κατακτείνειν. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. τοῦτον κατέκτεινα Hec. 1136. et Or. 561. διά μ' ἔφθειρας κατά τ' ἔκτεινας Hip. 1357. τῷ σφῶ κατακτείναντι Or. 914. κατακτείνας ἐμοὺς ἐχθροὺς Her. 995. παῖδας κατακτείναντι Her. F. 832. ἢ πόσιν κατέκτανεν Or. 518. cf. v. 587. ὧν πατέρα κατέκτανον Med. 505. κατέκτανες (sc. τὸν παῖδα) Hip. 1324. μηδὲ—παῖδα σὸν κατακτάνῃς Bac. 1119. οὐδ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. φίλους κατακτανεῖν Rh. 838. et Peliad. fr. V. 3. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν Her. 961. κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. τύραννον Βιστόνων κατακτανὼν Al. 1025. τὸν πρόσθεν ἄνδρα κατακτανὼν Iph. A. 1150. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327. ξένον κατέκτας Hec. 1216. ἢ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; Rh. 686. cf. Bac. 1288. ὅς μου κατέκτα πατέρα El. 86. μητέρα κατέκτα τὴν ἐμήν; Fr. inc. XC. 1. ἀρνῇ κατακτὰς Or. 1581. κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν Al. 3. ταύτην κατακτὰς ib. 699. μητέρα κατακτὰς Iph. T. 79. et 715. τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις Rh. 605. εἰ κατακτενεῖτέ με Or. 938. παῖδά μου κατακτενοῦσι Iph. A. 898. κατακτανῶ Ph. 613. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. cf. v. 934. et Med. 792. etc.

Κατακυροῦν. ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεὶς Or. 1013.

Κατακωμάζειν. κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδαο Ph. 355.

Καταλαμβάνειν. Ἀντιγένη εἴπερ ἐν Χίῳ καταλαμβάνεις Epist. II. μῶν τις συμφορὰ—κατείληφ' ἀσυγείτονας πόλεις; Hip. 1161. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον Epist. V. ὡς μὴ

παρὼν τις καταλάβῃ Cy. 543. ἐπεὶ κατελήφθη σε λάθρα πωλῶν τὰ σὰ ib. 259.

Καταλάμπειν. κατέλαμπε κύκλος ἀελίοιο El. 464. κατέλαμψας ib. 586. τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1069. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι Ion. 87.

Καταλείβειν. δέμας καταλείβειν An. 131. γραίας καταλειβομένας (i. e. ἐνης) ἄλγεσι πολλοῖς Sup. 1119. δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται Tr. 601.

Καταλείπειν. οἳ καταλείπουσι μέλη Sup. 45. ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα Epist. V. καταλιπών μ' ἐν δώμασιν Iph. A. 1171. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. καταλειπομέναν σε δακρύω Tr. 596.

Καταληπτός. πένθος θεόθεν καταληπτὸν Hip. 1347.

Καταλλάσσειν. σοὶ καταλλαχθεῖσα Iph. A. 1157.

Καταλοκίζειν. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθα (i. e. ὄνυξι μὲν κατηλ.) Sup. 825.

Καταλύειν. τείχη φονία κατέλυσεν αἰχμὰ Tr. 819. ἂν πυρὸς κατέλυσέ τις ὁρμὰ ib. 1081. καταλῦσαι φρενῶν Hip. 365. καθ' ἅμμα λύσειν λόγου (i. e. καταλ. ἅ. λόγου) ib. 671. ἐς ἀΐδαν καταλύσουσ' (i. e. ὑσουσα) ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004. θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Fr. inc. CX. 2.

Κατάλυσις. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393.

Καταμπίσχειν. εὔψυχον ἄνδρα κούφῃ καταμπίσχουσιν χθονὶ Hel. 859.

Καταναγκάζειν. δεσμοῖς κατηναγκασμένος Bac. 643.

Καταναίειν. ἵν' ὑπὸ δειράσι Παρνασοῦ κατενάσθην Ph. 215.

Κατανθρακοῦσθαι. κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμα Iph. A. 1602.

Κατανοτίζειν. κατὰ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον (per tmesin) Iph. T. 832.

Κατάντης. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318.

Κατανύειν. ἐξ οὗπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν Or. 89. τάδε κατήνυσεν El. 1164.

Καταξαίνειν. ἵν' αὐτῆς πλόκους κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες Ion. 1267. ὡς κατέξανται δέμας Hip. 274. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς Ph. 1152. κατεξάνθην πόνοις Med. 1030. et Tr. 755. πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφὰς Sup. 503. πυρὶ καταξανθέντας Her. F. 285. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509.

Κατάξιος El. 46.

Καταπαλαίειν. οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους Iph. A. 1013.

Καταπαύειν. τιμὰς ἐνέρων καταπαύων Al. 32. κατάπαυσόν νιν Med. 1259. μολπᾶν ἄπο καὶ θυσιῶν καταπαύσας Hec. 918. οὐκ ἔστιν, ὅπως χόλον καταπαύσει Med. 172. οὔπω καταπαύσομεν Μούσας Her. F. 685. δορὸς λόγχαισι καταπαυόμενοι πόνους θανάτων Hel. 1168.

Καταπεταννύναι. κατὰ μὲν ἱστία πετάσατε (i. e. καταπετ. μ. ἱστία) Hel. 1475.

Καταπίνειν. μή με καταπίῃς μόνον Cy. 218.

Καταπίπτειν. κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας; Cy. 667.

Καταπνεῖν. θεὸς—ἥκων καταπνεῖ σε Rh. 387. καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων—αὔρας Med. 837.

Κατάπτερος Or. 178.

Κατάπτυστος. ὦ κατάπτυστον κάρα Tr. 1024.

Κατάρα. τὰν τοῖν Διοσκούροιν κάσιν—κατάρᾳ διδοῦσα Hec. 945. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324.

Κατάρατος. κατάρατ' ἀνδρῶν Hec. 716. τὸν κατάρατον πόσιν Med. 162. τὸν κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1362. ὦ κατάρατοι παῖδες Med. 112. ὦ κατάρατος ἐγώ, κατάρατος ἀνδράσιν An. 839. sq. κατάρατός εἰμι Hel. 54. ἰὼ κατάρατοι Hec. 1064.

Καταργεῖν. ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα Ph. 760.

Κάταργμα. κατάργματα εὐτρεπῆ ποιουμένη Iph. T. 244.

Καταριθμεῖν. κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα Tr. 872.

Καταρκεῖν. ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλίου καταρκέσει Rh. 447.

Καταῤῥεῖν. θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταῤῥεῖ Tr. 16.

Καταῤῥηγνύναι. καταῤῥήξω μέλαθρ[ον]

Her. F. 864. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασιν Al. 1071.

Καταῤῥυτος. κήποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777. ἀμφὶ Θρήκην χιόνι τὴν καταῤῥυτον An. 214. καταῤῥυτον μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2. νάπῃ χιόνι καταῤῥυτα ποταμείᾳ Tr. 1067.

Καταρτύειν. κατηρτυκὼς κακῶν Fr. inc. CLXVII. 5.

Κατάρχειν. ποιμένες—κατῆρχον μάχης Sup. 675. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἦμαρ Ph. 1576. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. κατάρχομαι ϛεναγμὸν Or. 958. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. κατάρχομαι, *sacra incipio* Iph. T. 40. κατάρχεσθε Her. 530. τόδε κατάρχεται μέλος Her. F. 749. κατάρχεται χόρευμα ib. 889. ȣ̃ κατηρξάμην, *quem sacris initiavi* Iph. T. 56. cf. v. 1154. φασγάνῳ κατηρξάμαν El. 1222. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. θανόντα δεσπόταν γόοις—κατάρξομαι An. 1200. ἢ σὸν κατῆρκται σῶμα Her. 601.

Κατασβεννύναι. πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696.

Κατασκάπτειν. κατασκάπτειν πόλιν Iph. A. 64. cf. Ph. 1162. μὴ κατασκάψωσι γῆν Sup. 544. cf. Iph. A. 535. τείχη κατασκάψαντα Rh. 603. κατασκάψαντες Ἰλίȣ πόλιν Tr. 1263. κατασκάψω δόμȣς καινῶν τυράννων Her. F. 566. πατρῷα ἑϛία κατεσκάφη Hec. 22.

Κατασκαφὴ, et dor. αφά. Ἰλίȣ κατασκαφὰν Hel. 197. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς Ph. 1203. κατασκαφὰς Φρυγῶν Iph. A. 92. cf. v. 1379.

Κατασκευή. θεȣ̃ κατασκευὴν βίῳ δόντος τοιαύτην Sup. 214.

Κατασκήπτειν. ȣ̓κ ἄτιμοι ὀργαὶ κατασκήπτȣσιν εἰς τὸ σὸν δέμας Hip. 1418. πρὶν κατασκῆψαί τινα Med. 94.

Κατασκιάζειν. κατεσκίαζε Ion. 1142.

Κατάσκιος. ἔρνεσι κατασκίοισιν Ph. 657.

Κατασκοπεῖν. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν Hel. 1623.

Κατασκοπή. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836.

Κατάσκοπος. Ἰλίȣ κατάσκοπος Hec. 239. et Rh. 505. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν Rh. 125. cf. v. 129. 140. 524. et 592. μητρὸς τῆς σῆς καὶ λόχȣ κατάσκοπος Bac. 914. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον ib. 954. cf. v. 979. κατάσκοποί τινες Rh. 645. cf. v. 657. et 809.

Κατασπείρειν. τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

Κατασπένδειν. δακρύοις κατασπένδω σε Or. 1239. χοὰς κατασπείσȣσα ib. 1187.

Καταϛάζειν. νεκρὸν, ȣ̃ καταϛάζω δάκρυ Hec. 760. Ἕλλην ȣ̃ καταϛάζει φόνος Iph. T. 72. ἵν' αἵματος ῥοαὶ τάφȣ καταϛάζωσι Hel. 991. φόνȣ ϛαλαγμοὶ σὴν κατέϛαζον γένυν Hec. 241. ἀφρὸν κατέϛαζ' εὐτρίχȣ γενειάδος Her. F. 934. φάλαρα ἀφρῷ καταϛάζοντα Sup. 587.

Κατάϛασις. δαιμόνων κατάϛασις Ph. 1272. ȣ̓τ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάϛασις Med. 1197. ἄκȣε σῶν κακῶν κατάϛασιν Hip. 1296. νυκτὸς ἐν καταϛάσει Rh. 111.

Καταϛέλλειν. σὲ—οἶκτον περιβαλὼν καταϛελῶ Iph. A. 934. αὐτὸν (sc. πλόκαμον) ἡμεῖς πάλιν καταϛελȣ̃μεν Bac. 931.

Καταϛένειν. ἰδών σε καταϛένω Or. 357. τί τάδε καταϛένεις; Ph. 1553. τί δῆτα σȣ̃ καταϛένω; An. 444. καταϛένω δαΐας τόλμας ib. 838. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταϛένειν Iph. A. 470. Πολυξένης, ἣν καταϛένεις Tr. 675. καταϛένει γάμον ἄγαμον Hel. 695. ἅ κ' ἂν θεῶν τις καταϛένοι Her. F. 1115. σὰς καταϛένω τύχας ib. 1141. ἄπτερον καταϛένων ὠδῖνα τέκνων ib. 1039. τὸν θανόντα πατέρα—καταϛένȣσα Tr. 318.

Καταϛέφειν. πλόκαμος ὅδε καταϛέφειν Iph. A. 1478. καταϛέφω χεροῖν Her. 227. νεκρὸν καταϛέφων Ph. 1626. βωμὸν καταϛέψαντες Her. 125. σοὶ καταϛέψασ' (i. e. ἔψασα) ἐγώ νιν ἦγον Iph. A. 905.

Καταϛηρίζειν. λοξαὶ ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεϛηριγμέναι εἰσὶν Thes. fr. V. 9.

Κατάϛικτος. καταϛίκτȣς δορὰς Bac. 696.

Καταϛρέφειν. εὖ πως τὴν νόσον καταϛρέφȣ Hip. 477.

Καταϛροφή. χλόην αὐτȣ̃ λιπȣ̃σαι—καταϛροφῇ Sup. 259.

Καταϛρωννύναι. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέϛρωσεν βέλει Her. F. 1000.

Κατάσυφλος. κατασύφλυ πέτρας Iph. T. 1429.

Κατασφάττειν. κατεσφάγη στρατὸς Rh. 810. ὅστις ὑ κατεσφάγη Cy. 128. εἰ θανὼν ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεὶς Bac. 856.

Κατασφραγίζειν. κατεσφραγισμένα Hyp. fr. XII.

Κατατείνειν. σπυδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132.

Κατατέμνειν. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 146.

Κατατιθέναι. κατάθες αὐτὸν (sc. τὸν κρατῆρα) εἰς μέσον Cy. 544.

Κατατρύχειν. μελέτῃ κατατρυχομένυς τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100.

Καταυλεῖν. καταυλήσω φόβῳ Her. F. 871.

Καταυλίζεσθαι. νῦν μὲν καταυλίσθητε Rh. 518.

Καταφεύγειν. ὑκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I.

Καταφθίειν, vel ίνειν. ὑρανία—καταφθίνει γᾶ Tr. 1299. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν Al. 625. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο Hip. 839. hinc καταφθίμενος. τῦ καταφθιμένυ κεραυνῷ Sup. 984. καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. οἴ μοι τῦ καταφθιμένυ El. 201. τῆσδ' ἀδελφῶ καταφθιμένης ib. 1299.

Καταφθορά. λεύσιμοι καταφθοραὶ Ion. 1236.

Καταφονεύειν. κατεφόνευσέ νιν Bac. 1175. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624.

Καταφρονεῖν. ὑ καταφρονῶ τῶν θεῶν Bac. 199. καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ib. 503.

Καταφυγή. ὗτος ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας Or. 722. ἔχει καταφυγὴν Sup. 267. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. καταφυγὰς ποιυμένυς εἰς τέκνα ib. 566. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας Cy. 196. Γεραίστιοι καταφυγαὶ ib. 294.

Κατάχαλκος. δράκων κατάχαλκος Iph. T. 1246. ἰτέα κατάχαλκος Her. 377. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει Ph. 110.

Καταχέειν. μηδ' ἀτιμίαν σκεθρὴν τις ὑμῶν καταχέῃ Alcmæon. fr. XII. 2. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. δάκρυσί μυ βλέφαρα καταχυθέντα τέγγεται Hip. 854.

Καταχρωννύναι. κατὰ δ' αἰθάλυ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι Hec. 911.

Καταψεύδεσθαι. καταψεύδυ καλῶς Bac. 334.

Καταψήχειν ἵππυς Hip. 110.

Κατάωρος. τέκνων πλῆθος—κατάωρα στένει Tr. 1090.

Κατεγγυᾶν. σοὶ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ Or. 1675. ἥν σοι κατηγγύησα ib. 1079.

Κατείδειν. οἳ κατεῖδον ἄτας Or. 988. ὑ νῦν κατεῖδον πρῶτον—Med. 446. κατείδετε, εἴδετε τὰν ὀλομέναν γυναῖκα ib. 1252. ἥτις σφαγὰς Ἕκτορος κατεῖδον An. 400. κατεῖδον δύ' Αἴαντε συνέδρω Iph. A. 192. ὗς μὴ πάρος κατεῖδες ib. 824. ὑδέ πῃ κατείδομεν Rh. 689. ὤφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας Bac. 1073. κατεῖδες, οἷον—ἔδειξε μαστὸν El. 1206. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ἵν' ἀστραπῆς κατεῖδ' ἐναύσεις Sis. fr. I. 32. μήδ' ἀτάφυς παῖδας κατίδῃς Sup. 283. ναύσταθμα κατιδεῖν Rh. 244. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρα; Or. 1183. τὸ Γοργῦς ὑ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα ib. 1521. ὑ κάτοιδ', ὅτῳ τρόπῳ Hip. 1245. λεπαίας ὑ κάτοιδ' ὅπυ χθονὸς ib. 1248. ὑ κάτοισθα τὰ 'ν δόμοις κακὰ Al. 810. φράζετ', εἰ κατοίδατε Sup. 1044. τῶν ἐν Τροίᾳ κακῶν ὑδὲ κάτοισθα Tr. 909. παισὶν ὑ κατειδὼς ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 992. ὗς ὑ κατειδὼς πρόσθεν Sup. 1033. κατειδόμαν πρύμνας Iph. A. 274.

Κατειπεῖν. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. εἴ σοι γάμον κατεῖπον Med. 589. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 121. μή μυ κατείπῃς—πόσιν ἥκοντα Hel. 904. τολμῶ κατειπεῖν, μή ποτ' εἰσὶν θεοὶ Fr. inc. B. 21. 1. πατέρ' κατειπὼν Ion. 1345.

Κατείργειν. σὺ κατείργεις Al. 25. κάτειργέ νιν Med. 1258. κατείργοντας νεκρὺς τάφυ μοίρας—λαχεῖν Sup. 308.

Κατεκφεύγειν. τόνδ' ὑκ ἔχομεν κατεκφυγεῖν Cy. 439.

Κατεμπιπράναι. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151.

Κατεργάζεσθαι. ἃ δράκοντος αἷμα λιθόβολον κατειργάσω Ph. 1069. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει Iph. T. 1173. κατέργασαι ἐμὸν παῖδα Hip. 888. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι Her. 1046. πλέτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργαςαι Iph. T. 1081. κατείργαςαι πυρὶ Hel. 106. τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατείργαςαι πόσει; Her. F. 151. μεγάλα—τάδ' ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197.

Κατερεῖν. ἓν—πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακὸν Med. 1106.

Κατερείπειν. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477.

Κατέρχεσθαι. κατῆλθον ἂν (sc. εἰς τὸν ᾅδην) Al. 361. cf. Her. F. 1101. ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 39.

Κατεσθίειν. κατεσθίων σε Cy. 340.

Κάτευγμα. ὀρθῶς ἀκέσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170.

Κατευνάζειν. τοκάδα — πότμῳ φονίῳ κατεύνασε Hip. 562. ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Rh. 614. πῦ κατεύναςαι φράσον ib. 611.

Κατεύχεσθαι. μηδὲν κατεύχυ Iph. T. 536. κατηύξατο Al. 160. τί σοι θεῷ κατευξόμεσθα; An. 1106. τί σοι κατεύξῃ τἀγαθόν; Iph. A. 1186.

Κατέχειν. τὴν χιονώδε Θρῄκην κατέχει Hec. 81. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι μᾶλλον κατέχυσιν Hip. 1466. χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς κατέχει Ion. 224. δακρύων κατέχειν ὅσσων πηγὰς Her. F. 449. ὅς πυ γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων Ph. 333. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππυς Hip. 1134. νυχίαν κοίταν κατέχοντας Rh. 22. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχυσα Tr. 194. κόμης κατεῖχον Hec. 1166. μῦσαν, ἣ κατεῖχ' ἐμὺς δόμυς Al. 345. ὥς μιν περιςαδὸν κύκλῳ κατεῖχον An. 1138. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ Sup. 1101. φονία βοὰ κατεῖχε Περγάμων ἕδρας Tr. 556. νύμφα δύω ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατείχομεν El. 1034. πόλιν πολεμία κατεῖχε φλὸξ Er. fr. I. 28. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III. κατέσχε πᾶν ςράτευμ' Ἑλληνικὸν Hec. 38. εἰ γὰρ κατέσχον Or. 1580. Σφιγγὸς ὃς κατέσχον κράτη Ph. 1748. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. τίς κατέσχε δώματα; ib. 700. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. λῃςαί τινες κατέσχον—χθόνα Cy. 222. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίυ γνώμην κατέσχον ib. 348. ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ κατέσχετε; Her. 84. πόθεν κατέσχε γῆν; Hel. 1222. προξένων ἐν τῷ κατέσχες; Ion. 551. ἀςρωπὺς κατέσχεν οἴκυς Her. F. 406. φονίυ ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες Bac. 555. κάτασχε λέοντος ἀγρίυ θυμὸν Her. F. 1211. μὴ θεαί μ' οἴςρῳ κατάσχωσι Or. 789. ἣν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον ib. 1149. ἂν θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας Iph. T. 980. δόμυς κατασχεῖν θέλεις τύσδε An. 156. οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν θέλω; ib. 197. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Ar. fr. I. 3. ὑ καθέξω τειχέων εἴσω ςρατὸν Ph. 727. τόδε ὑκ ἔτι ςόματος ἐν πύλαις καθέξω δυσεκπέρατον Hip. 883. σφ' ἄνανδρον ἐν δόμοις χήραν καθέξεις; An. 348. φεύγοντας—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. σκίρτημα μόσχυ σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. πυρὸς φῶς καθέξυσα Sup. 1002. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. ἐκ Βακχίυ κατείχετο Bac. 1122. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27.

Κατηγορεῖν. Φοίβυ ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; Or. 28. κατηγορεῖ συ πιςὰ Hip. 1058. τίνα λόγον Λοξίυ κατηγορεῖς; Ion. 931. ὃ κατηγορεῖ σιγῶντος Syl. fr. IV. 5. μωρίαν ἐμὴν κατηγορύντων Her. 419. ἅ σ' οἶδα ἐμῦ κατηγορήσειν Tr. 917.

Κατηρεφής. ςέγην, ἧς κατηρεφεῖς δόμοι Hip. 468.

Κατήρης. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110. ταρσῷ κατήρη Iph. T. 1346. θησαύρισμα Διονύσυ, ὀσμῇ κατῆρες El. 498.

Κατηφεῖν. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; Med. 1012.

Κατηφής. τὸν μὲν κατηφῆ Or. 879. κατηφὲς ὄμμα Her. 633.

Κατιέναι. κάτεισιν εἰς ᾅδȣ δόμȣς Al. 74. εἰς ἄλλας βιότȣ μορφὰς κάτεισιν Ion. 1068.

Κατοικεῖν. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς Med. 537. πεδία κατοικεῖν Her. 35. κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν Hel. 1667. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν Med. 10. αἳ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν Bac. 751. Μολοσσίαν γῆν κατοικῆσαι An. 1245. θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία κατοικήσȣσιν Ion. 1586. τό κλεινὸν κατοικήσειν πέδον Σπάρτης Hel. 57.

Κατοικίζειν. διδȣ̃σα χρησμὸν, ȣ̃ κατῴκισε Ph. 645. τί γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίȣ κατῴκισας; Hip. 617. πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας An. 295. ἵν' Ἴλιον πάλιν κατοικίσειαν Tr. 700. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. ȣ̃ κατῳκίσθην ἐγὼ Her. F. 13.

Κατοικτείρειν. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κατῴκτειρα Iph. A. 469. κατοίκτειρον βίον ib. 1246.

Κατοικτίζειν. τὰς τῶνδ' ἀβȣ́λȣς ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686.

Κατοιμώζειν. κατοιμῶξαι γόοις An. 1160.

Κάτοινος. κάτοινον ὄντα Ion. 553.

Κατολοφύρεσθαι. κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι Or. 339. cf. Iph. T. 642.

Κατομνύναι. Πέλοπα κατόμνυμι Iph. A. 473. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα Or. 1517. τὸν ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790. σὲ κατώμοσα Hel. 354. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα ib. 841.

Κατόπιν Epist. IV.

Κατόπισθεν Iph. A. 1093.

Κατόπτεσθαι. δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. et Or. 1536. τύμβον κατόψει ξεστὸν Al. 839.

Κατόπτης. ταχυβάταν κατόπτην Rh. 134. cf. v. 150. et 155. et Hel. 1191. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν (dor. pro όπτην) Rh. 558. κατόπτας σημανῶν ἥκει στρατȣ̃ ib. 632.

Κάτοπτρον. λαμπρῷ κατόπτρῳ Med. 1161. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. φιλεῖ κάτοπτρα Dan. fr. V. 2.

Κατορθȣ̃ν. τȣ̃τ' αὖ κατορθοῖς Hel. 1073. κατόρθωσον δέμας Hip. 1445. cf. An. 1081. ȣ̃ κατώρθωνται τέχναι Hip. 680.

Κάτοχος. Ἄρεϊ κάτοχον γένος Hec. 1090.

Κατόψιον Hip. 30.

Κάτω. τȣ̀ς κάτω σθένοντας Hec. 49. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. γῆς κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. ἀπέρχομαι κάτω ib. 380. ἄγȣ με κάτω ib. 383. κάτω βέβηκεν ib. 394. τὸν κάτω χρόνον ib. 695. εἶμι τὴν κάτω ib. 854. ὅπως ἥξει κάτω An. 102. φρȣ̃δα ἄρθρα μȣ κάτω ib. 1079. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορȣμένας αἵματος ῥοὰς Sup. 689. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. μακρὸν—χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω ib. 481. περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας Bac. 349. ἄνω κάτω τιθεὶς ib. 602. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 740. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον ib. 752. πετρῶν ὦσαι κάτω Cy. 447. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω Hel. 1176. τȣ̃ κάτω σκότȣς ἀμοιβὰς δεδορκότες Her. F. 563. εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 953. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω στρέψασα ib. 1307. κάτω γῆς οἰκῶν El. 677. νεύοντος κάτω ib. 839. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἤσπαιρεν ib. 842. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3. τὸν (sc. νόμον) ἄνω τε καὶ κάτω λόγοις σπαράσσων Pi. fr. VII. 3. ζῇ κάτω Pol. fr. II. 2. πρόσθε κάτω γῆ εἶσιν ἄστρα, πρὶν—Syl. fr. II. 3. αἱ μοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3.

Κάτωθεν. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἅπτῃ κάτωθεν ȣ̓ρανȣ̃ δυσπραξίᾳ Her. F. 1240.

Κατῶρυξ. χρυσȣ̃ παλαιαὶ κατώρυχες Hec. 1002.

Καυστός. καυστὸν μοχλὸν Cy. 629.

Καφήρειος, et ήριος. αἱ Καφήρειαι ἄκραι Tr. 90. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1140.

Καχλάζειν. κῦμα πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1211.

Κέαρ. ὃ χαίρων τις τὸμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ ib. 911.

Κέγχρωμα. ἀσπίδων κεγχρώμασιν Ph. 1395.

Κεδνός. κεδνὸν οἰακοστρόφον Med. 523. λόγους κεδνοὺς Al. 39. et Rh. 272. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. κεδνὸν λέχος Hip. 835. δρᾶν τι κεδνὸν Iph. A. 371. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο; Her. 795. ἐρεῖς τι κεδνὸν Ion. 1485. κεδνὰ πράξειν Al. 608. cf. Tr. 678. τροφαὶ κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κέδρινος. κεδρίνων δόμων Al. 158.

Κέδρος. κέδρου τεχνάσματα Or. 1053. κέδρου παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. ἀντὶ κέδρου Tr. 1141. ἐν ταῖσιν αὐταῖς κέδροις Al. 366.

Κεδρωτός. κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Κεῖθεν. ἕζονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ τὸ κεῖθεν Or. 1412. ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. εἶ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος Bac. 964. ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν; Her. F. 1128.

Κειμήλιον. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 654. τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια Her. 591.

Κεῖνος pro ἐκεῖνος, κεῖνος ὀλβιώτατος, ὅτῳ—Hec. 627. ταύταν, ἢ κείναν, στείχω; ib. 163. et sic porro.

Κείρειν. ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tr. 1173. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. ἐμὰν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 326. ἐκείρατο El. 546. κείρασθε Her. F. 1390. κόμας κεροῦνταί σοι Hip. 1426. πολὺν σοι βοστρύχων πλόκαμον κεροῦμαι Tr. 1183. κουρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους El. 515. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. vid. not.

Κεῖσε Bac. 194.

Κεῖσθαι. κεῖμαι ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι ib. 292. τέλας σου κεῖται ib. 487. ἐπὶ χθονὶ κεῖται ib. 496. τίς οὗτος σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷ κεῖσθαι; ib. 502. τίνι πότμῳ κεῖσαι; ib. 696. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 36. κεῖται θανὼν ib. 366. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς; ib. 1633. εὐκλεὲς, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας ib. 1653. κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας ib. 1692. κεῖται ἄσιτος Med. 24. νομίζεις καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις ib. 494. χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον σαφές τι κεῖσθαι Hip. 926. τί μ' ἐκώλυσας μετ' ἐκείνης κεῖσθαι Al. 902. κεῖσο μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 511. πάντα φροῦδα κεῖται ib. 1220. ἄλλοι κεῖνται πρὸς πύλαις Sup. 502. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973. ὅθι κρῆναι Νυμφᾶν κεῖνται Iph. A. 1295. οὐκ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι ib. 1343. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖμαι ib. 177. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. ἐν τάφοις κεῖνται Rh. 415. κεῖται ἡμῖν Θρῄκιος στρατηλάτης ib. 670. μή με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου ib. 186. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 379. ἐᾶτέ με κεῖσθαι ib. 467. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος ib. 1196. Ἀσίαν, ἢ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα κεῖται Bac. 18. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πέτραις κεῖται Hel. 1135. ἐν τῷ κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. θάνατος ὧν κεῖται πέρι Ion. 756. οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος ib. 1047. τὸ γῆρας—ἐπὶ κρατὶ κεῖται Her. F. 640. ἐν ᾅδᾳ κεῖσαι El. 123. κείσθω δόρυ μοι Er. fr. VI. 1. φόνον—ἐν δόμοισι κείμενον Or. 1358. χρυσοῦς ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος Med. 1186. κείμενον βωμοῦ πέλας An. 1157. τὸν παρ' ᾅδῃ κείμενον Her. F. 145. φονέα κείμενον πέδῳ El. 763. τοὺς κειμένους νεκροὺς Hel. 1621. ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς Hec. 969. cf. An. 26. ἀκτὴ πρὸς πόντον κειμένη Σαρωνικὸν Hip. 1200. κειμένη πυλῶν πάρος Tr. 37. σῶμα ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219. τέκνα πρὸ πατρὸς κείμενα Her. F. 1033. σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα El. 1179. ἕως γῆς ὅρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ὧν ἔκειτ' ἀγὼν Sup. 665. οὐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη Rh. 766. διχόρραγης ἔκειτο Her. F. 1008. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 210. ἐν ᾅδου κείσομαι ib. 418. κείσομαι πέδῳ Ph. 1681. πόσει συνθανοῦσα κείσομαι Sup. 1063. κείσεται βλέπων φάος Rh. 971.

κείσομαι κατὰ χθονὸς Her. 1033. κείσομαι σȣ̃ πέλας Hel. 843. κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἑξῆς ib. 991.

Κεκραγμός. ἐνικώμην κεκραγμȣ̃ Iph. A. 1357.

Κεκρήμνασθαι. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613.

Κεκροπίδαι. ȣ̃ καλλινίκȣς Κεκροπίδας ἔθηκα Ph. 862. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορὶ Ion. 296.

Κεκρόπιος. Κεκροπίαν χθόνα Hip. 34. et Ion. 1571. hinc Κεκροπία *subst.* Sup. 658. et El. 1289. Κεκροπίας πέτρας Ion. 936.

Κέκρωψ, *nom. propr. viri.* Ion. 272. 1163. et 1400.

Κελαδεῖν. πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς Iph. T. 1093. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτȣς Tr. 121. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679. παιὰν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδȣν Ph. 1109. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιςον El. 716. κόμπȣς παρὰ πορπάκων τȣ̀ς κελαδȣ̃ντας Rh. 384. βοὰν Ἑλλὰς κελάδησε Hel. 376. βοὰς, ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ Ion. 93. παιᾶνας—κελαδήσω Her. F. 694.

Κελάδημα Ph. 221.

Κέλαδος. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πάλιν Hec. 928. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις ἐπιτνεῖ Hip. 576. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνȣ λύρας Iph. T. 1129. ὁ κέλαδος Εὐΐȣ Bac. 578. ἄχαριν κέλαδον μȣσιζόμενος Cy. 487. διαπρύσιον ἱέντα κέλαδον Hel. 1325. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι Tr. 1072.

Κελαινός. νυκτὸς κελαινῆς Her. F. 834. κελαινὰ κόνις El. 478. χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναὶ ib. 1345. σκάφος κελαινὸν Tr. 539. ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ὄλβȣ κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780

Κέλεσθαι. σὲ κέλομαι ἐπακȣ̃σαι Hip. 1283.

Κελεύειν. ματρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς (sc. πρὸς τάφον μολεῖν με); Or. 95. ἀδικεῖν κελεύεις με; Ph. 933. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν κελεύω Sup. 302. κελεύεις τόνδ' ὑποςῆναι πόνον ib 345. δράσομεν ȣ̈τως, ὡς σὺ κελεύεις Iph. T. 1494. νεκρȣ̀ς θάπτειν κελεύειν Rh. 881. κλείειν κελεύω πάντα πύργοι Bac. 652. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρȣς—ἀπαντᾶν—ib. 780. ἄκρας ἐναλίας χαίρειν κελεύω Cy. 318. ȣ̓ μὴν κελεύω γ', ȣ̓δ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. σοφῶς κελεύεις ib. 558. οἶπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. σȣ̃ κελεύσȣσης An. 1277. ὀπάονας κέλευσον ἀποςῆναι Hec. 980. κέλευσον αἰτεῖσθαι Med. 942. κελεύσας ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον Or. 416. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. cf. Iph. A. 533. πρὶν κελευσθῆναι Her. 502. κελευσθεὶς ἐκ Διὸς πατρὸς Or. 1634. ἥκω κελευσθεὶς Med. 866. Φοίβȣ κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. μὴ κελευσθεῖσαν ib. 1288.

Κέλευθος. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον ȣ̓ρανȣ̃ Or. 1003. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ᾐσθόμην κτύπȣ τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος ib. 1312. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. τήνδ' ἐμβαίνȣσα κέλευθον Sup. 989. τετράπȣν μιμήσομαι λύκȣ κέλευθον Rh. 212. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 423. δι' ἀψόφȣ βαίνων κελεύθȣ Tr. 888. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 874. ἐξεπίμπλατ[ο] βοῆς κελεύθȣ φθέγματα ib. 1592. δι[ὰ] μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθȣ Ion. 549. βί[α] κέλευθον ἄθεον Her. F. 433. ȣ̓ θνη[τῶν] τῶν ἥδε κέλευθος El. 1236. Plur κέλευθα: μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891 ἐς κέλευθα ἀςέρων Hel. 350.

Κέλευμα. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651.

Κέλευσμα. κέλευσμα ἦν κατ' ἄςυ He[c.] 929. θεȣ̃ νιν κέλευσμ' ἐπεςράφη μα[...] τόσυνον An. 1031. ἐκ κελεύσματ[ος] Iph. T. 1405. ὥσπερ σὸν κέλευσ[μ'] ἐφίεται ib. 1483. ἦν τȣ̃ κελεύσματ[ος] Her. 838. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες He[l.] 1581.

Κελευσμός. παρηγγύων κελευσμὸν ἀ[λ]λήλοισι Sup. 701. ȣ̓δὲν κελευσμȣ̃ [...] Iph. A. 1130. ὡς ἐγνώρισαν σα[...] κελευσμὸν Βακχίȣ Bac. 1087. κελευ[σ]μοῖς τοῖσι σοῖς Cy. 649. ἐκ κελευσμ[...] Ion. 1346.

Κελευςὴς Hel. 1612.

Κέλλειν. οἵαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 8[...] πᾶ κέλσω; Hec. 1057. κέλσαι π[...] τέρμα δύςανον Hip. 140. Τροί[...]

ἀπηύδων ἄςυ μὴ κέλσαι Rh. 934. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον ib. 753. Ἄργει κέλσας πόδ' ἀλάταν El. 139. Εὐρίπου διὰ χευμάτων κέλσασα Χαλκίδα Iph. A. 167.
Κέλωρ An. 1034.
Κεμὰς Iph. T. 176.
Κενός. ἀγὼν δακρύων ὁ κενὸς Hec. 230. κενὸς ςίβος Or. 1273. κενὸς ψόφος Rh. 565. κενῷ τάφῳ Hel. 1063. κενοὶ And. fr. XXIII. 2. φόβους κενοὺς Sup. 548. ὦ κενοὶ βροτῶν ib. 744. θρόνους κενοὺς Iph. A. 1174. κενοὺς παρθενῶνας ib. 1175. κενοῖσι θάπτειν (sc. τάφοις) Hel. 1259. κενοῖσιν δόμοις Antiop. fr. XXXIII. 6. κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κενὴν ἀκούσας βάξιν ib. 1558. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα Iph. A. 987. χειρὶ σὺν κενῇ δορός Rh. 792. κενὴν δόκησιν Hel. 36. δοκῶ κενὴ El. 747. ὅσας κενὰς (sc. ἐλπίδας) Ph. 401. εὐνὰς κενὰς Al. 948. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. κενὰς κρηπῖδας ἀγάλματος ib. 996. τύμβου κενὰς ἕδρας Hel. 1194. κεναῖσι χερσὶ ib. 1296. σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. τοῦ λόγου κενὸν Hec. 824. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. κενὸν μὲν ουν Ph. 554. ὅποι κενὸν Iph. T. 113. κενὸν γαύρωμα Tr. 1250. κενὸν ἄγγος Ion. 1412. τεύχη κενὰ Cy. 88. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. ςρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. κενῶν δοξασμάτων El. 383.
Κενοταφεῖν. ὃν ἀπόντα κενοταφεῖ Hel. 1562. κενοταφοῦντ' (i. e. ὄντε) ἐμὸν δέμας ib. 1066.
Κενοῦν. τί τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; Med. 959. μυριάδας πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. βωμοῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν An. 1139. λόχμην κενώσας Bac. 729. ναοὺς κενώσετε Ion. 447.
Κενταύρειον γένος Iph. A. 706.
Κένταυροι. σὺν Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 792. Κενταύρων ἐν ὄρεσι Iph. A. 1047. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων ib. 1060. Κενταύρων γένος Her. F. 181. τὰν ὀρεινόμον ἀγρίων Κενταύρων γένναν ib. 365.
Κενταυροπληθής. κενταυροπληθῆ πόλεμον Her. F. 1273.
Κεντεῖν. κεντεῖτε Hec. 387. κεντοῦσι παῖδας ib. 1162. τὰς ταλαιπώρους κόρας (*pupillas oculorum*) κεντοῦσιν ib. 1171. κεντοῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120. κεντεῖν Her. F. 320. κᾀκέντει (i. e. καὶ ἐκέντει) φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631.
Κέντρον. ἐπῆγε κέντρον πώλοις Hip. 1194. πώλους κέντρῳ θεινομένους Iph. A. 220. cf. Her. F. 949. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας Ph. 26. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων ib. 182. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 39. τῆς ἐχθίςης θεῶν δηχθεῖσα κέντροις ib. 1303. εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ Sup. 242. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. Ἥρας ὕπο κέντροις δαμασθεὶς Her. F. 21. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονούμενοι ib. 1288.
Κεραΐζειν. νυμφιδίους εὐνὰς, θανάτοις κεραϊζομένας Al. 889.
Κεραννύναι. ἀνὰ βακχείᾳ—κέρασαν—Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127. ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται Med. 138. vid. not. πῶς οὖν κέκραται (sc. ὁ σκύφος) Cy. 554. κραθεὶς αἵματι δεινῷ Ph. 1503. εἰς ἓν κραθέντ' ἰχῶρα Ion. 1016. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν Hec. 219.
Κέρας. δεξιὸν κέρας Sup. 658. Iph. A. 235. et 289. et Rhes. 485. κέρας τὸ λαιὸν Sup. 704. cf. Her. 671. ταῦροι εἰς κέρας θυμούμενοι Bac. 742. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574. σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι Bac. 919. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.
Κεράςης. ὦ κεράςα Cy. 52.
Κερασφόρος. τᾶς κερασφόρου Ἰοῦς Ph. 255.
Κεραύνιος. μητρὸς τῆς κεραυνίας Bac. 6. κεραυνίῳ πλαγᾷ ib. 93. κεραύνιον λαμπάδα ib. 594. et λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. et λ. κεραυνίαις Bac. 244. κεραυνίους βολὰς Tr. 92. κεραύνιον πῦρ Ph. 191. et Tr. 80. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίου Al. 127. et ἐκ πυρὸς κεραυνίου Bac. 288. Καπανέως κεραύνιον δέμας Sup. 496.
Κεραυνοβόλος Bac. 598.
Κεραυνός. βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν Ph. 1188. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ Sup. 640. τοῦ καταφθιμένου κεραυνῷ

ib. 985. Ζηνὸς κεραυνὸν ἐ φρίσσω Cy. 319. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. κεραυνȣ͂ οἶςρος ib. 862.

Κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104.

Κερδαίνειν. κερδαίνȣσάν τι Med. 369. cf. An. 948. ȣ̓ τὸ νικῶν τȣ͂τ' ἐκέρδαινεν μόνον Sup. 708. διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τῷ χρόνῳ κερδανεῖς Or. 787. κερδανεῖς ἀμείνονα Med. 615. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς Iph. T. 1034. τί κερδανεῖς; Her. 155. κερδανεῖς ἅπαντα ib. 959. εἰ κερδανῶ λέγειν Hel. 1057. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604.

Κέρδος. εἰς τὸ κέρδος—δȣλευτέον Ph. 398. κέρδȣς χάριν Med. 87. τί μοι ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. et sine ἔτι ib. 798. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτȣ͂ς ib. 199. πᾶν κέρδος ἡγȣ͂ ib. 454. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. κέρδȣς ἕνεκα Sup. 236. πρὸς κέρδος ἴδιον ib. 413. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. ζητεῖς ȣ̓δὲν κέρδος Iph. T. 506. τί προσδοκῶσαι κέρδος; ib. 1311. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rhes. 163. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τάχ' ἂν ἡμῖν κέρδος ib. 463. διπλȣ͂ν κέρδος ib. 1043. ὅπως ἐσώθης, κέρδος ȣ̓δὲν, εἰδέναι Hel. 769. ἔχει μοι τί κέρδος; Ion. 1350. cf. Her. F. 1301. φοβεροὶ βροτοῖσι μῦθοι κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείαις El. 744. κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. κέρδȣς ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. τί σὲ κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 4. κέρδη τὰ σὰ Hec. 1207. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. κέρδη τοιαῦτα χρὴ κτᾶσθαι—Cresph. fr. V. I. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7.

Κερκίς. ἔχȣσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος Iph. T. 222. κερκίδα δινεύȣσα Tr. 199. ἱςῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος δȣ́λευμα πιςὸν Ion. 747. ἐκδίδαγμα κερκίδος ib. 1419. κερκίδος ἐμᾶς πλάνȣς ib. 1491. κερκίδος ἐξύφασμα El. 539. κερκίδος ἀοιδȣ͂ μελέτας Meleag. fr. III. κερκίσιν ἐφεςάναι Hec. 363. παρὰ κερκίδων Bac. 118. τὰς παρ' ἱςοῖς ἐκλιπȣ͂σα κερκίδας ib. 1234. ἐπὶ κερκίσιν Ion. 507. ἐκμοχθȣ͂σα κερκίσιν πέπλȣς El. 307. κερκίδων πόνος Meleag. fr. XI. 1.

Κερόδετος. κερόδετα τόξα Rhes. 33.

Κερόεις. ἁ κερόεσσα προμάτωρ Ph. 835. τὰν κερόεσσαν χρυσεόμαλλον ποίμναν El. 724.

Κερȣλκός. τόξα κερȣλκὰ Or. 268.

Κεροφόρος. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690.

Κερτομεῖν. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς Cy. 683. ȣ̓κ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. τί κερτομεῖς με; ib. 1245. ȣ̓ γὰρ ἐσθλὰ κατθανȣ͂σι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κεκερτομημένη τοῖς κερτομȣ͂σιν ἀναβλέπει σὴ πατρὶς Sup. 321. sq. ἐκερτόμει θεὸν Bac. 1292. ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ καί σέ τις Iph. A. 849.

Κέρτομος. κέρτομος θεȣ͂ χαρὰ Al. 1128. ἀσκȣ͂σι χάριτας κερτόμȣς Melan. fr. XX. 2.

Κεύθειν. ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις Hec. 325. κακόν τι κεύθεις Ph. 1220. μῦθος, ὃν κεύθω Sup. 295. ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν Cy. 145. μηνι[...] κεύθειν Her. 762. ȣ̓δὲ κεύθει μηνῶ[...] φθινὰς ἀμέρα ib. 778. ἣν ἄντρα κεύθει Hel. 579. οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμο[...] El. 359. cf. v. 870. ξύνεσίν τιν' ἐλ[...]πίδι κεύθων Hip. 1105. οἶκός σε κεύθων Rhes. 872. τί κεύθων σοφόν Her. 879. ςέγαι κεκεύθασ' αἵδε Τρῳά[...]δων ὄχλον Hec. 880. ἃ κέκευθε δέλ[...]τος Iph. A. 112. ὧν κέκευθεν Ἴλια[...] Rhes. 171. ȣ̓κ ἔσθ', ὅπȣ τοιονδ' ὄχημ[...] χθὼν κέκευθε πωλικὸν ib. 621. [...] ποτέ μοι κεκεύθατε Ion. 1389.

Κευθμών. νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼ[ν] Hec. 1. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα He[...] 24. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hi[p.] 732. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες C[y.] 292.

Κεῦθος. βάθι κεῦθος οἴκων Al. 875.

Κεφαλὴ, et dor. κεφαλά. κεφαλῆς ἐπ[ί]κρανον ἔχειν Hip. 201. ὑπὲρ κεφαλ[...] Rhes. 886. et Bel. fr. I. 2. πεδόθ[εν] κεφαλὴν ἐπάειρε Tr. 98. οἴ μοι κεφ[α]λῆς ib. 115. διά μȣ κεφαλᾶς Me[...] 144. et Hip. 1352. ξανθὰν κεφαλ[ὰν] σκιάζειν Hip. 134. πάλιν μȣ κρύψ[ον] κεφαλὰν ib. 243. ὑπὲρ κεφαλᾶς A[...] 293. ἆ δία κεφαλὰ Rhes. 226. [...]

λία κεφαλὰ ib. 903. λαιμητόμυς κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 776. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Κεφάλλην. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103.

Κέφαλος, *nom. propr.* Hip. 455.

Κηδεία. ὐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; ib. 137.

Κήδειος. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κηδεμὼν τυράννων Med. 991.

Κηδεςής. ὄντα κηδεςὴν σέθεν Hec. 834. δίκας δώσεις σοῖσι κηδεςαῖς Al. 734.

Κηδεύειν. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. ὗτος μητρὶ κηδεύειν μέλει Rh. 983. μᾶλλον κηδεύυσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. I. 3. νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. νύμφην κηδεύυσαν σέθεν Med. 888. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 634. τοῖσι κηδεύσασιν Med. 367. κηδεύσω σ' ἐγὼ Or. 789. πῶς με κηδεύσυσιν αὐθεντῶν χέρες; Rh. 873. κηδεύσων τινὰ Hec. 1202. ἀνυμέναια Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη Ph. 349.

Κήδευμα. κήδευμ' ἐμὸν Or. 477. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα ib. 793. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76.

Κῆδος. κῆδος ἐμὸν Or. 622. τὸ τῦδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. κῆδος τὐμὸν καὶ σὸν ὐκέτ' ἐςὶ δὴ ib. 1081. κῆδος Ἀδράςυ λαβὼν Ph. 77. cf. v. 711. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πικρὸν κῆδος Med. 400. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν ib. 885. κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ ib. 1341. θυραῖον κῆδος (*funus*) Al. 831. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. ὐχ ὅδε κῆδος σὸν διώσεται ib. 870. ἀνδρὸς ἀγαθῦ κῆδος Iph. A. 625. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν Tr. 399. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35. κῆδος πατρὸς ib. 484. ἐν κήδει ν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 2. κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. ἔρημα κήδη Iph. A. 707. κήδη συνάψυσα Her. F. 77.

Κηδόσυνος. ποδὶ κηδοσύνῳ Or. 1017.

Κηλεῖν. κηλεῖν τοῖς λόγοισιν Iph. A. 1213. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360.

Κήλημα. ὧδ' ἔχει κηλήματα Tr. 893.

Κηλητήριος. χοὰς κηλητηρίυς Hec. 535.

Κηλιδῦν. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν Her. F. 1318.

Κηλίς. κατὰ δ' αἰθάλυ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι Hec. 912. κηλὶς ἄφραςος Hip. 820. κηλὶς μητροκτόνος Iph. T. 1200. σίδηρος, ὃν φόνυ κηλῖσιν χρανῶ Iph. A. 971.

Κηπεύειν αἰδὼς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκῦσα βόςρυχον Tr. 1175.

Κῆπος. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. κήποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777.

Κήρ. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. πολλοῖσι κῆρα Βαρβάροις Ἕλλησί τε Tr. 766. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρυ ib. 870. δειναὶ κῆρες (i. e. Furiæ) El. 1252. πῶς ὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις; ib. 1300.

Κηραίνειν. τί ποτε τάδε κηραίνεις; Hip. 223. cf. Fr. inc. B. 8. ποῖ' ὄνειρα κηραίνυσ' ὁρῶ; Her. F. 518.

Κηροδέτας κάλαμος Iph. T. 1125.

Κήρυγμα. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. λυπρὰ κηρύγματα Hec. 662. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ἄκυε καινῶν ἐξ ἐμῦ κηρυγμάτων Iph. T. 239.

Κηρυκεύειν Tr. 782.

Κῆρυξ. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κῆρυξ ἀναςὰς εἶπε Or. 883. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄςυ Sup. 37. cf. v. 397. 426. 589. et 668. τίς σε κῆρυξ —ἀμύνειν ὐκ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 401. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184. cf. v. 231. et 236. ὁρῶ κήρυκα—ςείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς Her. 49. ὦ Ζηνὸς κῆρυξ Ion. 159. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ κῆρυξ ib. 1167. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. κηρύκων ὕπο Al. 740. κήρυξιν Ἑρμῦ πίσυνος Sup. 121. πέμψειν φίλοις κήρυκας Rh. 956. τί ποτ' ἔχυσι τὔνομα κήρυκες ἔν; Tr. 425. πέμπων κήρυκας Her. 20. Εὐρυσθέως κήρυκες Her. F. 553. κήρυκες λόγων El. 347. σπέρμα κηρύκων Fr. inc. CCXXI.

Κηρύσσειν. κήρυσσε θεὸς Hec. 148. τἀμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. κήρυσσ' ἅπασιν An. 437. δεινοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν Her. 864. χρὴ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Cress. fr. VI. 3. ὃ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων Sup. 515. σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ Hec. 530. cf. Ph. 1230. τί νέον κηρύξασα; Hec. 179. κηρύξεται πᾶσι Καδμείοις τάδε Ph. 1625. ὡς κηρύσσεται Iph. T. 527. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου—ἀκούω κηρύσσεσθαι Tr. 223. κηρυσσομένων ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. τοῦ κεκήρυξαι πατρός; Æg. fr. X. 3. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν; Rh. 538.

Κῆτος. ἐκθεῖναι κήτει φορβὰν And. fr. I. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Κηφήν. ὡς κηφὴν Tr. 191. ὅπως κηφῆνα Bac. 1362.

Κηφισός. nom. fluvii. καλλινάου ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς Med. 835. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρὸς Ion. 1261.

Κηφισοφῶν, amicus Euripidis. Epist. V.

Κιβδηλεύειν. εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475.

Κίβδηλος. κίβδηλος χρυσὸς Med. 516. κίβδηλον κακὸν Hip. 616. ἐν κιβδήλῳ τόδε El. 550.

Κίδναμαι. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὄσσοις κίδναται Hec. 916.

Κιθαιρών. nom. montis. Phœn. 24. 809. et 1599. Sup. 757. Bac. 62. 660. 750. 796. 943. 1140. 1174. 1217. 1291. 1382. et 1383.

Κιθαιρώνειον λέπας Bac. 1043.

Κιθάρα. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. μετὰ φιλοχόρου κιθάρας Iph. A. 1037. ἐν κιθάρᾳ σοφοὶ Iph. T. 1237. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 443. τᾶς ἑπταφθόγγου κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 882. κιθάρᾳ κλάζεις ib. 905. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν ἐλαύνων Her. F. 350.

Κιθαρίζειν. κιθαρίζων σύναγε δένδρεα Bac. 562.

Κικλήσκειν. κικλήσκειν θεὸς Tr. 470. ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν Ion. 937. κικλήσκουσί μ' ἀθλίαν Ἠλέκτραν El. 118. τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον Antiop. fr. I. 1. πατρὸς Στρυμόνος κικλήσκεται Rh. 279. et 652. Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται Dan. 5. ἀφ' οὗ Κιλικία κικλήσκεται Phry. fr. II. 2.

Κιλικία Phry. fr. II. 2.

Κίλιξ, nom. propr. filius Agenoris. ib. 2) nom. gentile, Cilix. Κίλικας Παίων στρατὸς ἤγειρεν Rh. 541.

Κινδυνεύειν. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650. μήτε κινδύνευε Her. 455. τὸ κινδυνεύειν (sc. παύσαιτ' ἂν) Epist. IV.

Κινδύνευμα. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν Iph. T. 1001. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτε Antiop. fr. XI. 2.

Κινδυνευτέον. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572.

Κίνδυνος An. 86. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε πεσεῖν Hec. 5. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν ib. 244. τὸν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; ib. 1087. τόνδε κίνδυνον μεθεὶς ib. 1235. ὁ κίνδυνος μέγας ib. 1267. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. τόνδε κίνδυνον ῥίψας Rh. 154. cf. Inus fr. VII. 6. ἐπὶ κινδύνου βάθρα Cy. 351. δεῦρ' ἦλθον ἐς κίνδυνον Her. 149. κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 505. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ ib. 758. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. κινδύνου μέτα eor. LI. 6.

Κινεῖν. τί κινεῖς με λυπουμένην; Hec. 502. εἰ κινοίην χέρας ib. 1166. κινεῖ δέμας Or. 166. κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον Med. 99. τί τάσδε κινεῖς πύλας; ib. 1317. κινεῖν δόμον An. 608. et Er. fr. V. 1. τί κινεῖς στρατιάν; Rh. 19. cf. v. 38. οἵτινες κινοῦσι στρατὸν ib. 679. κινεῖν κώπας Tr. 181. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. κίνει Her. F. 837. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. κινοῦντα Βάκχας Bac. 790. μόλις γεραιὰ κινοῦσαι μέλη Sup. 172. ἐκίνουν θύρσον Bac. 723. ἐπεὶ νοτιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ Sup. 752. ὅθεν ἐκίνησαν πόδα Bac. 764. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. εἰ βλέφαρα κινήσεις—φερομένῳ Or. 158. οὐκ ἄλλᾳ—πόδα κινήσεις; Ion. 163. μοναμπύκων φάλαρα κινεῖσθαι Sup. 586. τάχ' ἂν στρατὸς κινοῖτο Rh. 139. Ἀργείων—κινεῖται κωπήρης χεὼ Tr.

161. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2. κινέμενον ϛράτευμα Ph. 107. τί κεκίνηται; An. 1227. κεκίνηται ϛρατὸς Rh. 89. ὡς ἐκινήθην ἐγὼ ib. 774.

Κίρκη, *nom. propr. fœminæ.* Tr. 438.

Κισσεὺς, pater Hecubæ. Hec. 3. Κισσεῦ Ar. fr. XXXIII. 2.

Κίσσινος. ποτῆρα κίσσινον Al. 759. κισσίνȣς ϛεφάνȣς Bac. 701. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 709. κίσσινον βέλος ib. 25. κισσίνȣ βάκτρȣ μέτα ib. 363. κίσσινον σκύφος And. fr. XXVII. 2. κισσίνοις βλαϛήμασιν Bac. 177. κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

Κισσός. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς (sc. ἔχεται) Hec. 398. κισσὸς ὃν περιϛεφὴς —ἐνώτισε Ph. 654. προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. κισσῷ ϛεφανωθεὶς Bac. 81. cf. v. 106. ȣκ ἀποτινάξεις κισσόν; ib. 253. κισσῷ ἐρεψόμεσθα ib. 323. δεῦρό σȣ ϛέψω κάρα κισσῷ ib. 342. θύρσον—κισσῷ κομήτην ἐξανέϛεφον ib. 1053. σκύφος κισσȣ̃ παρέθετο Cy. 389. κισσῷ ϛεφθεῖσα χλόα Hel. 1376. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1. κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κισσȣ̃ν. κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν Bac. 205.

Κισσοφόρος. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. κισσοφόρα νάπη Tr. 1066.

Κιχάνειν, vel κιχεῖν. κατ' ὅσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κιχάνω; Al. 480. μαϛεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. μή μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. ȣκ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερὶ Sup. 1069.

Κίων. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ ib. 977. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας ib. 1006. ἀνήπτομεν πρὸς κίονα ib. 1011. περὶ κίονας ναῶν Iph. T. 405. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων Her. F. 1038.

Κλαγγὴ, vel dor. κλαγγά. πτηνοῖς κλαγγὰν ὄρνισιν Tr. 147.

Κλάδος. ἡ ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 799. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἐλάτης ȣράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. παλιȣ́ρȣ κλάδῳ Cy. 393. εὐφυὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. δρυὸς ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1517. cf. Bac. 110. ϛέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. cf. Her. 518. δρυΐνȣς συγκεραυνȣ̃σαι κλάδȣς Bac. 1101. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80.

Κλάζειν. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρȣ Rh. 568. κιθάρᾳ κλάζεις Ion. 905. ἔκλαγξε Τυδεὺς Ph. 1151.

Κλαίειν. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. τί κλαίεις; Or. 280. Al. 533. Sup. 286. Iph. A. 1122. et Her. F. 1111. κείνȣς κλαίω συμφορᾷ κεχρημένȣς Med. 347. κλαίει ἄκοιτιν ἐν χεροῖν ἔχων Al. 199. τέκνα κλαίει μητέρα ib. 951. ἅλις κλαίειν τȣ̉μὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. πρὶν κλαίειν τινὰ An. 578. ἔρημα κλαίω Sup. 775. κλαίοις ἂν Iph. A. 306. κλαίω σύγγονον Iph. T. 230. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. cf. v. 339. et 697. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. κλαίων ἐμȣ̃ θίξεται Hip. 1086. τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχȣ νέκυν Al. 602. ȣκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τȣ̀ς φθιμένȣς ib. 991. ὃς κλαίοντά σε καταϛήσει An. 635. κλαίων ψαύσει ib. 759. κλαίων ἂν ἦλθες Sup. 458. κλαίων ἀψῇ τῶνδε Her. 271. ὁμαρτȣ̃σιν φίλοι κλαίοντες Or. 949. cf. Hip. 1175. παρὰ κλαίȣσι θοινᾶσθαι Al. 545. cf. Cy. 424. κλαίȣσ' (i. e. κλαίȣσα) ἀδελφὴν Or. 61. cf. Iph. T. 55. et Hel. 1206. ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γȣνάτων κλαίοντα Hec. 840. προσπιτνȣ̃σα τέκνα ἔκλαιε Ph. 1443. παῖδες ἔκλαιον Al. 188. πάντες ἔκλαιον οἰκέται ib. 190. ἐκλαίομεν δέσποιναν ib. 765. ἔκλαυσα Sup. 1160. et Tr. 482. νεκρȣ̀ς κλαῦσαι Med. 1377. cf. An. 1161. τῷ δυστυχȣ̃ντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 2. κλαύσῃ (2 sing. fut. 1. med.) Cy. 551. κλαυσόμενος ib. 488.

Κλείειν, 1) claudere. κλείειν πάντα πύργον Bac. 652. κλείει πύλας Her. F. 997. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. v. not. 2) celebrare. ἐν ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις Al. 449. Θέτιν ἰαχήμασι—κλείȣσαι Iph. A. 1047.

Κλεῖθρον. τȣ̀ς—πονηρȣ̀ς κλεῖθρον εἰρ-

γέτω ϛέγης Er. fr. II. 20. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς ib. 1567. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἆρα πύλαι κλείθροις — ἥρμοϛαι; ib. 114. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρα ib. 268. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι δωμάτων πύλας An. 952. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295.

Κλεινίας, pater Alcibiadis. ὦ Κλεινίȣ παῖ Epig. III. 1.

Κλεινός. ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων Or. 17. Οἰδίπȣ κλεινὸς γόνος Ph. 290. πόσις ὁ κλεινὸς An. 457. et El. 327. cf. Hel. 1415. πατρὸς κλεινȣ̃ γεγὼς An. 648. cf. El. 206. ϛρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593. παῖδα κλεινὸν Αἰγέως ib. 656. ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς ἄναξ Tr. 358. τὸν καλλίνικον κλεινὸν Bac. 1159. ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Her. 859. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. κλεινὸς ὁ πόνος μοι Ion. 131. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 12. et 1414. ὁ κλεινὸς ȣ̃τος τῆσδε γῆς ἄρχων ib. 38. cf. v. 541. et 768. ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ El. 776. κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν Ph. 225. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. κλεινοῖς δόμοις Sup. 755. ἐν πᾶσι κλεινοὶ βροτοῖς Iph. A. 429. τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν Iph. T. 142. κλεινῶν ἀδελφῶν El. 746. κλεινὴν Πολυνείκȣς βίαν Ph. 56. Οἰδίπȣ κλεινὴ δάμαρ ib. 1077. et Ζηνὸς ἡ κλ. δάμαρ Her. F. 1303. κλεινὴν ἄλοχον τȣ̃ καταφθιμένȣ Sup. 984. Ἰλίȣ κλεινὴν πόλιν Hel. 104. et Δαρδάνȣ κλ. πόλιν El. 5. κλεινὰν ἐπὶ ναυϛολίαν An. 797. τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθȣ́σας Iph. A. 170. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1069. κλεινᾷ σὺν κώπᾳ Iph. T. 140. τὰν κλεινὰν Θησέως χώραν Tr. 208. κλεινᾶς ἀσπίδος El. 455. κλεινὰς Θήβας Ph. 958. κλεινῶν Ἀθηνῶν Hip. 423. Her. 38. et Ion. 30. et κλεινὰς Ἀθήνας Hip. 760. et 1094. et Ion. 590. et 1038. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. κλειναὶ γυναῖκες Ion. 1106. κλειναὶ νᾶες El. 432. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. τὸ κλεινὸν Φοίβȣ πέδον An. 1086. ἐν κλεινῷ δορὶ Sup. 593. θέλει τι κλεινὸν ȣ̃τος ὁ ϛόλος ib. 1055. τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 603. τὸ κλεινὸν Ἄργος Iph. T. 508. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας ib. 905. τὸ κλεινὸν Ἴλιον Tr. 25. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. τὸ κλεινὸν πέδον Σπάρτης Hel. 57. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. κλεινὸν ἄϛυ Ion. 262. τὰ κλείν' αἰνίγματα Ph. 1682. et 1747. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὁρίσματα Hip. 1459. λοχεῖα κλεινὰ Iph. T. 1241. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. τὰ κλεινὰ ϛρατεύματα Hel. 460. ϛρατηλατήσας κλεινὰ Her. F. 61. τὰ κλεινὰ λάφυρα ib. 416. κλεινότατον ϛέφανον Iph. A. 1529. κλεινοτάτȣς ἐν Ἀργείοις Sup. 965. κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793.

Κλειϛός. δῶμα γαίας κλειϛὸν Pelei fr. III. 2.

Κλέμμα. εἴ τις—ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων Hec. 618. θεῶν τȣ̃ κλέμμα γέγονας; Iph. A. 1615.

Κλέος. καλὸν κλέος Hec. 1225. et Iph. A. 357. ἕξομεν κλέος Or. 1151. cf. Ion. 1588. κλέος τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν Ph. 579. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 567. κλέος μȣ μακάριον γενήσεται ib. 1383. κλέος ȣ̃ σε μὴ λίπῃ ib. 1504. κλέος ἀείμνηϛον ib. 1531. τὸ κάλλιϛον κλέος Tr. 386. cf. Hel. 947. ȣ̓ρανῷ ϛηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος Hel. 134. τὸ Τρωϊκὸν ȣ̓ καταισχυνῶ κλέος ib. 851. cf. v. 1619. κλέος τȣ̓μȣ̃ πατρὸς ȣ̓κ ἂν μιᾴναιμι ib. 1005. κλέος μέγα λαβεῖν El. 1084. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI.

Κλέπτειν. πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις Tr. 1010. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. νείκη ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. πίνειν κλέπτων σὺ βόλει Cy. 544. κλέπτοντες ἐκ γῆς ζόανον καὶ θυηπόλον Iph. T. 1359. πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτȣσαν Tr. 958. κλέπτȣσα μύθοις ἀθλίȣς

κλοπὰς Her. F. 100. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίȣ Al. 204. κλέψας λόγοισιν Ph. 999. διαβολαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. κλέψας δέμας σὸν Hel. 1688. ȣ̓δὲ κλέπτομαι φρένας Tr. 677. θεῶν κλεφθεὶς ὕπο Or. 1580.

Κλέπτης. κλεπτῶν ἡ νὺξ Iph. T. 1026.

Κλεπτικός. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Κληδονεῖν. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονȣ́μενοι Her. F. 1288.

Κληδȣχεῖν Iph. T. 1463.

Κληδȣ̃χος. φιλτάτων θαλάμων κληδȣ̃χον Hip. 541. ὁσίας κληδȣ́χȣ δȣ́λα Iph. T. 132.

Κληδών. αἰσχρὰν προσβαλȣ̃σα κληδόνα Al. 316. τοιάνδε κληδόνα ἔξω ib. 962. ȣ̓ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 562. κληδόνα μύθων Rh. 4. τῶνδε κληδὼν—ἀπώλεσέν με Tr. 652. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. κληδὼν ἦλθεν εἰς 'Ερ. πόλιν Her. F. 1166. κληδὼν μένει El. 700.

Κλῄειν, pro κλείειν. χρυσῆ πλάϛιγξ αὐχένα πώλων ἔκλῃε Rh. 304. κλῄσας ϛόμα Ph. 872. κλῄσας μιν ἐν παρθενῶσι Dan. 58. ὅρκοις κεκλῄμεθα Hel. 983.

Κλῄζειν. ὅθεν σ' 'Απόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει Phaëth. fr. X. 2. μάτην παιδός τοι νεὼν ἐκλῄζομεν Her. F. 340. vid. not. τὰν Διὸς κόραν κλῄσωμεν Iph. A. 1522. παῖς κλῄζομαι Μενοικέως Ph. 10. Στρόφιος τȣ̃δε κλῄζεται πατὴρ Iph. T. 917. κληζόμεθ' ἐν θιάσοις Bac. 1178. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται Hel. 125. θανὼν κλῄζεται ib. 131. ἁπλȣ̃ν Τυνδάρειον ὄνομα κλῄζεται ib. 501. ȣ̓δ' ἔδρασας, οἷα κλῄζεται ib. 727. ἢ κληζομαι—προδȣ̃σ' ἐμὸν πόσιν ib. 933. πατήρ τε καὶ σοφὸς κλῄζῃ θεὸς ib. 1457. δμωαὶ τίνων κλῄζεσθε δόμων; Ion. 234. Πυλάδης ἐκλῄζεθ' ἅτερος πρὸς θατέρȣ Iph. T. 249. ἢ πρὶν μακαρία ἐκληζόμην βροτοῖς Her. F. 493. Μακραὶ χῶρός ἐϛ' ἐκεῖ κεκλησμένος; Ion. 283.

Κλῆθρον. παρὰ κλῆθρα Hip. 577. χαλᾶτε κλῆθρα πυλωμάτων ib. 808. cf. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. κλῄθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. χαλκότευκτα κλῆθρα Iph. T. 99. κλῄθρων λυθέντων Hel. 866. οἴγειν κλῆθρα Her. F. 332. διάνδιχα κλῆθρα κλίνεται δόμων ib. 1029.

Κληΐζειν. τὰν Κύπριν κληΐζȣσιν χώραν καταπνεῦσαι Med. 836. τῷ μὲν ὁ ϛρατηλάτας πατὴρ ἐκληΐζετο Or. 1402.

Κληΐς pro κλείς. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντȣ κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληΐδα φρενῶν ib. 661. ῥίπτε ζαθέȣς κληΐδας Tr. 257.

Κλῆρος. κλῆρον ȣ̓ δεδεγμένη Hip. 1057. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. κλήρȣ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. ἐγγύς πȣ κεῖσαι κλήρȣ Tr. 186. δυστυχεϛάτῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. ᾧ σε δȣ́λην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας ib. 1271. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. κλῆρος 'Ερμȣ̃ Æol. fr. XXII. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. κλήρȣς μοι φύλασσε Ph. 845. κλήρȣς ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Κληρȣ̃ν. ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς Ion. 908. ȣ̔̃ς ἐκλήρωσεν πάλος ib. 416. αἰχμαλωτίδων δεσπότας κληρȣμένων Tr. 29. ἤδη κεκλήρωσθε ib. 240. ἵν' ἐκληρώθην—δȣ́λη Hec. 102.

Κλήρωσις. πικρὰν κλήρωσίν μοι καθίϛης An. 384.

Κλῄς pro κλείς. χαλᾶτε κλῆδας Med. 1314. κλῆδας φυλάσσειν Tr. 493. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448.

Κλιμακτήρ. πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρȣ ποδὸς Hel. 1586.

Κλίμαξ. κέδρȣ παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ Ph. 100. μακραύχενος κλίμακος προσαμβάσεις ἔχων ib. 1180. κλίμακος ἀμείβων ξεϛ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. ἐπὶ κλίμακος θορῶν Iph. T. 1382. ἀπὸ κλιμάκων Ph. 104. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 492. cf. Bac. 1211. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο μέλη Ph. 1189. κλιμάκων ὀρθοϛάτων Sup. 497. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1351. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας—θεᾶς ib. 1462. ὥς τις —κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ Rh. 73.

Κλίνειν. ἔκλινε κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν Sup. 704. κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. κλίνατέ με Al. 268.

κλῇθρα κλίνεται δόμων Her. F. 1030. κλίθητι νῦν μοι Cy. 541. κλίθητι καὶ πίωμεν Syl. fr. V. 1. κλινθεὶς ἐς ὗδας Her. F. 956. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα Hip. 211.

Κλίνη. κλίνης ἐν μέσῳ Hec. 1150.

Κλισία. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 857. ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν Al. 997. κλισίας ὁπλοφόρȣς Iph. A. 189. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—ȣ̓τάσει ἐν κλισίαις Rh. 255.

Κλίσις. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113.

Κλισμός. ἀποσᾶσα κλισμȣ̃ Or. 1440.

Κλιτύς. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 227. cf. Cy. 50. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπȣ Bac. 409. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27.

Κλίτων, *nom. propr. viri.* Epist. I. et V.

Κλοιός. τὸν χρύσεον κλοιὸν φορȣ̃ντα Cy. 183.

Κλόνος. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206.

Κλοπαῖος. ȣ̓ κλοπαίαν—λαβὼν Al. 1038.

Κλοπή. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. θεῶν κλοπαῖς Or. 1497. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. κλοπαῖς θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. κλέπτȣσα μύθοις ἀθλίȣς κλοπὰς Her. F. 100.

Κλύδων. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. πόντȣ πελάγιος κλύδων ib. 701. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. θαλάσσιος κλύδων Med. 29. cf. Hip. 448. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. αὐτῷ σὺν κλύδωνι Hip. 1213. πολὺς κλύδων δορὸς Sup. 474. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. ἢν ἡ δέλτος ἐν κλύδωνι ἀφανὴς γένηται ib. 756. πρὸς ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ib. 1196. δεινὸς κλύδων ib. 1379. λάβρῳ κλύδωνι ib. 1393. κλύδων παλίρρȣς ib. 1397. ȣ̓ 'κ θεῶν δύσηνος κλύδων Tr. 691. ὡς μὴ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. πολέμιος κλύδων Ion. 60. ἐν κλύδωνι—πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1091.

Κλυδώνιον. φανήσομαι ἐν κλυδωνίῳ Hec. 48. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Κλύειν. ȣ̓δ' ἐγὼ κλύειν (sc. τάδε βȣ́λομαι) Hec. 748. κλύει τις; ib. 1094. σαφῆ μᾶλλον κλύειν Or. 640. ȣ̓ κλύεις εἴσω χθονὸς τέκνων καλȣ́ντων ib. 1231. κλύω βοὴν ib. 1325. κλύειν ἐμȣ̃ θέλεις; ib. 1576. ἀνάγκη σȣ̃ κλύειν ib. 1577. κλύετέ μȣ, et τίς ἂν κλύοι σȣ Ph. 608. ȣ̓ δοκῶν κλύειν Med. 67. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. τίς κλύει σȣ θεὸς ἢ δαίμων; ib. 1391. μὴ δόκει τȣ́τȣ κλύειν Hip. 119. σȣ̃ πυθέσθαι καὶ κλύειν βȣλοίμεθ' ἂν ib. 270. σȣ̃ τάδ', ȣ̓κ ἐμȣ̃ κλύεις ib. 352. ὁ αἶνος ȣ̃̓τος—σοι μᾶλλον ἀλγίων κλύειν ib. 485. ἰαχὰν κλύω ib. 584. τίνος κλύω; ib. 840. ἡ ποθȣ̃σα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. βρόμον φρικώδη κλύειν ib. 1202. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν ib. 1239. κλύει τις ἢ στεναγμὸν —Al. 87. ȣ̓ πρέπει θοινωμένȣς κλύειν στεναγμῶν ib. 553. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ȣ̓ σφαγίων κλύει ib. 978. ȣ̃̓πω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν ib. 1148. ὅταν κλύῃ κακῶς Sup. 436. κλύοιμ' ἂν ib. 570. σὺ τῶν σῶν κλύεις τέκνων λόγȣς ib. 1142. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 912. εἰκότα κλύεις ib. 1134. ȣ̓δέ σοι κλύειν καλὸν Iph. T. 927. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. κλύε κόμπȣς κωδωνοκρότȣς Rh. 383. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν ib. 789. γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακὸν Tr. 715. κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. κλύοις ἂν ȣ̃̓ν τι ib. 1270. μύθȣς συντομωτάτȣς κλύειν Her. 785. κλύειν θαύματος πάρεστί σοι ib. 853. συμφορὰς—τὰς παρεστώσας κλύω Hel. 491. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν ib. 671. πολλὰ χρήστ' ἐμȣ̃ κλύειν ib. 1463. ταῦτ' ȣ̓ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. ψόφȣς κλύειν ib. 630. κακῶς σ' ȣ̓κ ἐατέον κλύειν Her. F. 173. cf. El. 1040. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. ȣ̓δεὶς θεῶν ἐνοπὰς κλύει τᾶς δυσδαίμονος El. 198. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. δεινὸν καὶ θεοῖσι κλύειν ib. 1328. αἱ μειζόνων κλύȣσι δυσσεβεστέρων Bel. fr. XXV. 11. κλύειν τῶν κρεισσόνων Fr. inc. XLI. 2. ἐμαυτȣ̃ κλύειν ἐπίσταμαι Fr. inc. B. 19. 1. μὴ κλύων Hec. 743. μύθȣς, ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. κλύων τὰ δεινὰ καὶ

δραστήρια δισσοῖν λεόντοιν ib. 1554. κλύων αὐδῆς Hip. 86. λόγῳ κλύων ib. 1004. et Melan. fr. I. 2. ἃ—ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. κλύων τἀληθὲς ib. 711. et τἀληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. κακῶς κλύοντι Al. 964. τόδε κλύων ἔπος συγνότατον Sup. 1160. κλύων εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένε Iph. A. 1561. ὅ, τι χρὴ κλύοντά σε λέγειν Iph. T. 768. ὄνομα δὶς κλύων ib. 779. ἐδὲν πρὸς αὐτῶν πλημμελὲς κλύων Rh. 858. παρθένε μέγαν λόγον κλύων Her. 537. κλύων λέγεις Hel. 116. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. ἐξ ἐμε τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3. κλύοντας, ὡς θύοιμεν ξένες Iph. T. 278. τίνος κλύοντες; Cy. 119. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύεσα θρήνες Hec. 298. τὴν ἐ κλύεσαν, ἐδ' ὁρῶσαν Al. 405. κλύεσα τεσδε σειρήνων λόγες An. 937. δυστήνες γόες κλύεσα τῶνδε Sup. 288. πόλις κακῶς κλύεσα ib. 880. τάδε κατ' οἴκες κλύεσα Iph. A. 301. φθογγῆς κλύεσα σῆς ib. 1534. τάδε κλύεσ' ἀπαγγελῶ Iph. T. 901. φέτιν τιν' οἴκοθεν κλύεσα Hel. 1208. ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύεσαι Sup. 801. ἔκλυον ἀλικτύπων τινὸς—ἀνόσιον φόνον Or. 373. ἐκ ἔκλυον Ph. 926. ἔκλυες ὦ—τᾶς τυράννε πάθεα Hip. 362. ἔκλυον ἐσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185.

Κλύζειν. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ Iph. T. 1193. εἰς ὦτα κλύζων Hip. 654.

Κλῦμι. αἰτεμένης κλῦθί με Hip. 872. cf. El. 1238. κλῦτε Pelei fr. II.

Κλυταιμνήστρα, uxor Agamemnonis. Or. 20. 71. 77. et 114. An. 885. et 1116. Iph. A. 50. 417. etc. Iph. T. 22. El. 9. etc.

Κλυτός. κλυτὰν Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 263.

Κλών. κλῶν' ὕρειον χεροῖν ἄγων Bac. 1066. κλῶνα μυρσίνης ἔλαβε El. 324. δαφνηφόρες λαβεσα κλῶνας Ion. 423.

Κλωός. δήσαντές σε κλωῷ τριπήχει Cy. 234.

Κλωπικός. ἵζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512.

Κλωστήρ. λίνε κλωστῆρα περιφέρει Fr. inc. CCVI.

Κλωστός. κλωστε ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 537.

Κλώψ. πανεργον κλῶπα Al. 769. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ Rh. 709. κλῶπες ἄνδρες ib. 645. cf. v. 678. et 777. et Cy. 222. ε κλῶπες ἐσμὲν Hel. 560.

Κνεφαῖος. ἀμφὶ ἀελίε κνεφαίαν ἱππόστασιν Al. 595.

Κνέφαλλος. κνεφάλλε ἐχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2.

Κνέφας. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 836. νύχιον κνέφας Tr. 543. σκότιον κνέφας Bac. 510.

Κνήμη. κνήμην διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403.

Κνίζειν. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος Med. 568. ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα ib. 599. τὸ βελεσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. ἦ σὺ κνίζῃ Med. 555. ἤν τι κνισθῆς An. 208.

Κνισσᾶν. βωμὲς κνισσᾶν βεθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Κνώδαλον. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146.

Κνώσσιος. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327.

Κοῖλος. χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. cf. Tr. 84. Αὐλίδος κοίλες μυχὲς Iph. A. 1600. τύμβε τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. κοίλης ἀντίπηγος Ion. 19. ἐκ κοίλης πέτρας ib. 31. κοίλης φλεβὸς ib. 1011. κοίλη, ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. νεὼς κοῖλον σκάφος Cy. 465. τὰ κοῖλα γαστρὸς Ph. 1420. κοίλοις ἐν ἄντροις Inus fr. XXII.

Κοιλωπὸς ἁρμὸς Iph. T. 263.

Κοιμᾶν. εἴθε με κοιμάσειε ᾅδε ἀνάγκα Hip. 1387. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι An. 390.

Κοιμίζειν. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 473. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 193. ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ ἔτ' ἐκοίμισ', ἔτ' ἔβριξεν Rh. 825. θηκτὰ κοιμίσαι

ξίφη ib. 669. πρὸς σῇσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826.

Κοινῇ, *adverb.* κατθανόντοιν δέμας θάψον κοινῇ Or. 1067. κοινῇ ταῦτα πάσχειν με δεῖ ib. 1074. τῆς νόσȣ τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. κοινῇ τ' ἔπλευσα,' δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν Iph. T. 675. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε Bac. 806. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα Ion. 807. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν ib. 1228. κοινῇ δίδωμι τȣ̃το νῷν ἀμφοῖν ἔχειν El. 232. χρὴ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν Phry. fr. XIII. 2.

Κοινός. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. κοινῷ ποδὶ Ph. 1333. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. κοινὸν ἐνυάλιον ib. 1565. ὁ μῦθος κοινὸς ȣ̓δαμῶς ὅδε Hip. 609. κοινὸν φόρτον Sup. 20. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. κοινὸς ἀγὼν Iph. A. 1096. κοινȣ̃ ϛρατȣ̃ ib. 1591. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tr. 238. κοινός ἐϛιν ȣ̓ρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. εἷς τις ἐϛὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. τύμβον κοινὸν Er. fr. I. 38. εἰς κοινȣ̀ς λόγȣς ἔλθωμεν Or. 1098. νόμοι κοινοὶ Sup. 431. κοινοὶ λόγοι ib. 849. cf. Tr. 54. et Bac. 714. κοινȣ̀ς αἰρόμενος πόνȣς Ion. 199. κοινοὶ πότμοι El. 1305. νόμȣς κοινȣ̀ς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. cf. Or. 9. ὡς κοινὴν (sc. τὴν σὴν δύναμιν) λάβω Tr. 58. κοινὴ ἐκείνη Hel. 835. κοινὴν μηχανὴν σωτηρίας ib. 1040. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κοινὴν συμφορὰν Epist. II. Ἀργείων κοινᾷ γνώμᾳ Hec. 189. κοινὰν τὰν εὔκλειαν An. 801. κοινὰν χάριν ὄλβῳ Iph. T. 455. κοινὰν τεκέων τύχαν Ion. 1101. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. κοινὰς βραβείας Ph. 453. παλαίϛρας κοινὰς An. 601. κοινὰς τὰς τύχας ἡγȣ́μενος Sup. 226. τιμὰς κοινὰς Bac. 209. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566. κοιναὶ πράξεις El. 1305. κοινὸν κακὸν Hec. 640. ȣ̓ κοινὸν ϛρατῷ ib. 860. πᾶσι κοινὸν τόδε ib. 902. ἐῶ τȣ̃τ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. κοινὸν ἔγκλημα ib. 764. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. κοινὸν αἷμα Ph. 254. εἰς κοινὸν φέροι πατρίδι ib. 1023. λέξαντες εἰς κοινὸν ib. 1228. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. cf. Alex. fr. XVII. 1. οἷς πένθος ἐν κοινῷ τόδε Al. 266. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε Sup. 538. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. κοινόν ἐϛιν εἰκάζειν τάδε ib. 845. πᾶσιν κοινὸν ib. 918. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. πᾶσί μ' Ἕλλησι κοινὸν ἔτεκες ib. 1386. εἰς τὸ κοινὸν δȣ̀ς Iph. T. 673. κοινὸν ἔπος Tr. 55. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλȣς ib. 696. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα Her. 261. δράσων τι χρηϛὸν εἰς κοινὸν Hel. 1044. κοινῷ δορὶ Ion. 296. χρηϛήριον κοινὸν ib. 420. τί δ' ἐϛὶ Φοίβῳ σοί τε κοινόν; ib. 1284. κοινὸν γένος ib. 1589. λέγ' εἰς τὸ κοινὸν Her. F. 86. ȣ̓ τὸ πλεῖϛον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι Pol. fr. III. 2. κοινὸν λέχος Prot. fr. IX. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ (sc. τὸ κατθανεῖν) Tem. fr. XV. 2. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. κοινὰ—Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 251. κοινὰ τέκεα ib. 254. κοινὰ βȣλεύματα ib. 699. κοινὰ χρήματα An. 377. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν Sup. 422. ὡς κοινὰ πράσσȣσα Iph. T. 668. κοινὰ πράγματα ib. 1062. κοινὰ ἀγγέλματα Tr. 706. τὰ κοινὰ χαίρων Ion. 358. κοινοῖσιν αὐτοῖς χρώμεθα Æol. fr. XIII. 4. v. not. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2.

Κοινȣ̃ν. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. τȣ́τῳ θεȣ̃ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. κοινȣ̃σθαι φυγῆς Ph. 1703. πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινȣ̃σθαι λέγω Al. 428. ὦ καὶ σὺ κοινȣ̃ Cy. 296. ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα ib. 630. ἵν' ἐν μέρει λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινȣ́μενος An. 216. τȣ̃ σȣ̃ παιδὸς αἵματος κοινȣμένην ib. 655. σοὶ λέχȣς κοινȣμένην ib. 934. κοινȣμένη τὰς συμφορὰς σοι Ion. 608. cf. v. 858. ὡς φίλῳ ὄντι σοι κοινώσομαι Med. 499. κοινώσῃ (2 sing. fut. 1. med.) λόγȣς; Tr. 61. αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI

3. ὐχ ἑκῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει An. 38.
Κοινόφρων. κοινόφρων σοι ζῆν θέλοιμ' ἂν Iph. T. 1008. εἰς τὰς Ἀθήνας τεῖχε κοινόφρων πατρὶ Ion. 577.
Κοινωνεῖν. κοινωνεῖν τάφυ Or. 1055. ἦ καὶ σὺ τῦδε κοινωνεῖς φόνυ; ib. 1591. cf. An. 916. et Cy. 469. τῆσδε κοινωνῶ τύχης Med. 302. ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης Iph. T. 1067. σὺ κοινώνει λόγων Hel. 709. ὅταν τις— παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. ὃς κακοῖς ἐκοινώνησεν Her. 301. τίς ἂν πατρός συ φόνον ἐκοινώνησέ μοι; El. 1048.
[Κ]οινωνία. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 16. τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. μὴ γένυς κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ Bac. 1275. κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1363. λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377.
[Κ]οινωνός. τῆς συμφορᾶς κοινωνὸς Ion. [7]73. ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ El. 637. κακῶν κοινωνὸς εἶ Med. 1361. τὴν κοινωνὸν γάμων Her. F. [6]84. cf. El. 600. κοινωνῷ ξίφει Iph. [T]. 1173.
[Κο]ινῶς Ion. 1462.
[Κο]ίρανος. τὸν νεωστὶ κοίρανον Ph. 1637. [κ]οίρανος χθονὸς Med. 71. Al. 510. [e]t Iph. T. 1080. et κοίρανον χθ. Iph. [T]. 1287. et Her. F. 138. κοιράνῳ [μ]υρυνθίῳ Al. 494. δαιμόνων τῷ κοι[ρά]νῳ ib. 1143. δώμασι κοιράνυ Dan. [1]2. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι [M]ed. 875. κοιράνοις χθονὸς ib. 936. κοιράνυς χθ. ib. 1299. ὔ τι πάν[τα]ς εὖ φρονῦσι κοιράνοις Al. 208. ἃ [...]ro ἡ, sc. τύχη) πάρεστι κοιράνοις ib. [..]3. Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινῦ στρατῦ [I]h. A. 1591. κοιράνοισι γαμβρὸν [κα]λεῖν Rh. 198. ἐν κοιράνοισι Πυ[θι]κοῖς σταθεὶς Ion. 1219. μὴ νεῖκος [κοι]ράνοις τίθυ Dic. fr. V. 1. κοιρά[νοι]ς συγεῖν Œn. fr. XI.
[Κοί]τη. ἔρριψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. [..]6. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779. [..]dor. κοίτα. ὀλέθριον κοίταν Hec. [..]34. ἀπὸ κοίτας Or. 143. τᾶς [ἀπ]λήστυ κοίτας ἔρως Med. 151. τᾶς [ἀ]νδρυ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον ib. [..]7. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 132. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων ib. 154. νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 181. νυχίαν κοίταν Rh. 22. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτυ El. 158. 3) plur. κοίτας ματεύων Ph. 419. Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις Hip. 749. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς ib. 928. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθυσι; Rh. 14. ἔγρεσθε κοιτᾶν ib. 532. τάσδ' ἔφραζεν Ἕκτορος κοίτας ib. 576. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. λείπυσιν Παρνασῦ κοίτας Ion. 155. εἰς ἄντρυ κοίτας ib. 892.
Κοῖτος. πῦ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.
Κολάζειν. ὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε Or. 769. ἂν κολάζῃ τήνδε An. 741. χρηστὰ ὐ κολάζομεν Sup. 575. τὴν θεὸν κόλαζε Tr. 948. ὡς κολάζω τὸν ἀδικῦντά σε Bac. 1321. ὐ γάρ τι θανάτῳ τὺς κακὺς κολάζομεν Hel. 1188. ἄλοχον κολάζειν προδότιν El. 1028. ἔστι τοι καλὸν κακὺς κολάζειν Sci. fr. IV. 2.
Κόλαξ. κολάκων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον Epist. IV.
Κόλασμα Sis. fr. I. 4.
Κολαστής. τύτων κολαστὴν Sup. 255. κολαστὴς τῶν κακῶν ib. 341. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. cf. Fr. inc. B. 7. νόμυς θέσθαι κολαστὰς Sis. fr. I. 6.
Κολεός. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῦ Hec. 544. ἔθηκεν ὀξὺ φάσγανον σπάσας κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567.
Κολλητός. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225.
Κολύειν. ὅστις δῆμον κολύει Alcmen. fr. IV. 2. πάντας—σπάθῃ κολύων φασγάνυ μελανδέτυ Eu. fr. II. 2.
Κόλπος. ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεὼς Iph. T. 1292. Μύσας δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 354. Τροίας ἐν κόλποις Tr. 130. ἐν κόλποις Λήδας Hel. 1159. εὖτ' εἰς κόλπυς κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.
Κολπώδης. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120.
Κολχίς. τᾶς δυστάνυ Κολχίδος Med. 132.
Κόλχοι. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2.

Κολωνὸς ἱερὸς Ph. 1701.

Κομᾷν. βȣκόλον, κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κόμη. κόμης κατεῖχον (sc. ἐμὲ) Hec. 1166. κόμης ἀπαρχὰς φέρȣσα Or. 96. αὐχμώδη κόμην ib. 223. κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161. χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. cf. El. 882. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. τῆσδ' ἐπισπάσας κόμης ib. 711. cf. Tr. 882. et Hel. 115. εὔκοσμος κόμην Bac. 235. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. βοϛρύχȣς ξανθῆς κόμης Hel. 1240. τȣ̀ς ἀκηράτȣς πλόκȣς κόμης Ion. 1267. ȣ̓ ῥίψεθ' ἅδȣ τάσδε περιβολὰς κόμης Her. F. 562. κόμης ἀπηρξάμην El. 91. κόμης ἀγάλματα ib. 871. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. v. not. 2) dor. κόμα. ἐμὰν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 327. κράδεμνα δικȣ̃σα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. σπάραγμα κόμας An. 827. ȣ̓ σπαράξομαι κόμαν; ib. 1210. ϛέφανοι κόμας Sup. 974. ἐπεὶ ἔσεισε κόμαν Iph. T. 1276. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν Bac. 1113. πιναρὰν κόμαν El. 184. τὰν κόμαν ἐγὼ ib. 1209. 3) plur. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν—κόμαισι Hec. 837. λάβε κόμας ἐμὰς Or. 113. ἐς κόμας δακτύλȣς δικὼν ib. 1469. κόμαι εἰς ὄλυμπον Ph. 1191. κόμας κερȣ̃νταί σοι Hip. 1426. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. cf. Iph. T. 51. τίς μ' εὐπλοκάμȣς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 791. πρὶν σπαράξεσθαι κόμας ib. 1459. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ Iph. T. 703. κόμας σὰς μητρὶ δȣ̃σα σῇ ib. 820. ἀνασείοντα κόμας Bac. 241. καθεῖσαν εἰς ὤμȣς κόμας ib. 694. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας ib. 1204. κάρα σȣ συγχέω κόμαις ὁμȣ̃ Thes. fr. I. 1.

Κομήτης. ἐν κομήτῃ λειμῶνι Hip. 210. θύρσον κισσῷ κομήτην ἐξανέϛεφον Bac. 1053.

Κομίζειν. κόμιζέ με Hec. 432. et Ion. 738. ἅτις ποντοπόρȣς κομίζεις ἀκάτȣς Hec. 445. κόμιζε τὸν Μενοικέως Ph. 697. νεκρῶν τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμȣς χρεὼν κομίζειν ib. 1622. κόμιζε σαυτὴν δόμων ἔσω ib. 1630. εἰς δόμȣς τήνδε κομίζετε ib. 1654. κόμιζ' Ἰάσονα Med. 820. χρεὼν κόσμον κομίζειν δεῦρο ib. 951. πῶς κομίζειν χρὴ τὸν ἄθλιον; Hip. 1261. cf. v. 1265. ὅθεν κομίζω τήνδε Al. 1031. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. νεκρȣ̀ς κομίζετε; Sup. 754. cf. An. 1265. μὴ δῷς τάδ' ὀϛᾶ—παισὶν κομίζειν Sup. 1185. σφραγῖδα, ἣν ἐπὶ δέλτῳ τῇδε κομίζεις Iph. A. 156. ἐπὶ σφαγὰς κομίζω νιν ib. 906. κόμιζε τȣ̀ς ξένȣς Iph. T. 342. μόνας δή μ[illegible] Ἀχαιοὶ κομίζȣσι Tr. 1093. κομίζετ[illegible] ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονὸ[illegible] Bac. 959. μόνος μόνῳ κόμιζε πορ[illegible]θμίδος σκάφος Cy. 361. τȣ̃ ποτ' ἐ[illegible] χερὶ σᾷ κομίζεις νεοτρεφεῖς κόρȣς [illegible] Her. 93. ἐφέϛιον φλόγ' εἰς δόμȣς κομίζετε Hel. 878. ὡς κομίζοις οἴκο[illegible] εὐγενέϛατον Ion. 1562. κόμιζ' αὐτὴ[illegible] ἐκ δωμάτων Her. F. 720. γυναικῶ[illegible] λυμεῶνας ξένȣς κομίζων καὶ ξυνοικȣ[illegible]ρȣς κακῶν Hip. 1069. κομίζων ξ[illegible]ρὸν ἐκ πόντȣ πόδα An. 1260. θάπ[illegible]των κομίζων θ', ὕβρις ȣ̃ς ἀπώλεσ[illegible] Sup. 495. Θησέα κομίζων Her. [illegible] 619. νεκρὸν τόνδε μοι ἥκεις κομίζȣσ[illegible] Hec. 672. τήνδε κομίζȣσ' ἔξω μελ[illegible]θρων Hip. 172. παῖδα κομίζȣσ' ἐ[illegible]θάδε Iph. A. 147. ὑπόϛροφον νεαν[illegible]δα Σπάρτῃ κομίζȣσα ib. 1205. πρ[illegible] ἄνακτα τῆσδε γῆς κομίζομέν (i. [illegible] ἐκομίζ.) νιν Iph. T. 334. σοὶ σφάγι[illegible] ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. αὐτ[illegible] σφαγῇ δύϛηνον ἐκόμισ' ἐν χεροῖν P[illegible] 1326. ἐκόμισε παῖδα Iph. A. 43[illegible] ἤ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων ib. 884. [illegible] ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα Bac. 57. [illegible]μίσαι παῖδας Ἀργείων θέλων Su[illegible] 126. τὰν Ἑλέναν ἐκ Πριάμȣ κομί[illegible] θέλων εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 7[illegible] τῶνδ' ἔξω κομίζȣ τειχέων Ph. 5[illegible] δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 4[illegible] τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι λαβὼν ἀδελφ[illegible] Iph. T. 1362. κομίζομαι τὸν κ[illegible] θανόντα παῖδα Bac. 1223. ἣν [illegible] Φρυγῶν κομίζομαι Hel. 579. πῶ[illegible] κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σόν; [illegible] 1113. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέ[illegible] Sup. 273. κόμισαί μ' ἐς Ἄργος I[illegible] T. 774. ἔξω κομίσασθ' οἴκων [illegible]

167. κόμισαί μ' εἰς ᾅδȣ ib. 589. ἐκομίσθη 'Αθήναζεν ἡ γενομένη σοι συμφορὰ Epist. II. κομιζόμενοι συντόμως Epist. V. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος Tr. 35.

Κομιϛήρ. πομπὸς καὶ κομιϛῆρας κόρης Hec. 222.

Κομιϛής. λαβȣ̃σα — κομιϛὴν σȣ An. 1269. νεκρῶν κομιϛὴν γενέσθαι Sup. 25.

Κόμιϛρον. ἀθλίȣ κυνὸς κόμιϛρα Her. F. 1387.

Κομπάζειν. κομπάζειν μάτην Hip. 978. κομπάζειν χρεὼν Bac. 1205. τοσόνδ' ἐκόμπασε Ph. 1181. κομπάσειεν ἄν ποτε Tr. 478. σοὶ γυναῖκ' ἀρίϛην ἔϛι κομπάσαι λαβεῖν Al. 325. μέγιϛον κομπάσαι πάρεϛί σοι Bac. 1231. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. κρείσσον' 'Αρτέμιδος εἶναι κομπάσαντα Bac. 340. τίνος παῖς πατρὸς κομπάζεται; Al. 500. ὃς ȣ̃νεκ' ὄλβȣ μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ Her. F. 64.

Κομπεῖν. ὡς σὺ κομπεῖς Or. 570. et Rh. 438. et 876. ἐκ τῶν καλῶν κομπȣ̃σι τοῖσι Θεσσαλοῖς εἶναι τόδε El. 815. κόμπει (i. e. ἐκόμπει) μάτην Sup. 127.

Κόμπος, *subst.* κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. κόμπȣ χάριν Tr. 1038. ȣ̉ κόμπος ȣ̉δεὶς Bac. 461. τόδ' ȣ̉ κόμπῳ λέγω Hel. 400. μέγας ὁ κόμπος Her. F. 1116. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ȣ̉κ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. ἦτοι μ' ἐπαίρεις τοῖς σοῖσι κόμποις Sup. 582. κλύε κόμπȣς κωδωνοκρότȣς Rh. 383. κόμπȣς ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Κομπὸς, *adject.* Ph. 603.

Κομψός. κομψός γ' ὁ κῆρυξ Sup. 426. κομψὸς γενήσῃ Cy. 314. τρίβων εἶ τὰ κομψὰ Rh. 625. κομψὰ θηλειῶν ὄπη Tr. 646. τὰ κομψὰ ποικίλοι Æol. fr. VII. 2. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5.

Κονία. ἀνίκ' ἔλειπον ἄϛυ τε — ἐν κονίαις An. 112. εἴθε με ἔναρον ἐν κονίαισιν Sup. 821.

Κόνις. 'Ιδαία κόνις Hec. 325. κόνει φύρȣσα δύϛηνον κάρα ib. 496. ȣ̃ τις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν Ph. 658. τὴν εἰς ȣ̉ρανὸν κονιν προσαντέλλȣσαν Sup. 688. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. τάδ' ὄμματα μέτεϛιν ἡμῶν κόνιος Cy. 637. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478.

Κοντός. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. κοντοῖς πρώρας εἶχον Iph. T. 1350.

Κόπις, *masc.* orator vanus et nugax. Hec. 134.

Κοπὶς, *fœm.* culter. Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς οἴσει τις ἡμῖν κοπίδα El. 837. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 240.

Κόπος. κόπῳ πάρειμι Ph. 859. κόπῳ δαμέντες Rh. 764. κόπȣ ὕπο — παρεῖται Bac. 634. εὕδειν ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Κόπτειν. κόπτει El. 838. κόπτων Cy. 371.

Κορεῖν. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112.

Κορεύειν. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314.

Κόρευμα. παρθένεια κορεύματα Al. 176.

Κόρη, et dor. κόρα, 1) puella, filia. τῆς δυϛήνȣ κόρης Hec. 46. ἅλις κόρης σῆς θάνατος ib. 394. ἡ τύραννος κόρη Med. 1125. Διὸς κόρην Hip. 15. Λητȣ̃ς κόρη ib. 1285. et Iph. T. 1398. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. et ita κόρη simpliciter *Proserpinam* denotat ib. 855. et Sup. 34. κόρη μίγνυται ἀδελφῷ An. 175. Σπαρτιατίδων κόρη ib. 597. Μενέλεω κόρην ib. 898. et Μεν. κόρη ib. 1050. Νηρέως κόρη ib. 1225. et Iph. A. 701. Τυνδαρὶς κόρη Iph. A. 61. et Iph. T. 1319. τῆς Διὸς κόρης ἄγαλμα ib. 1384. ἔρως ἐνθέȣ κόρης Tr. 255. cf. El. 1032. βακχεύȣσαν κόρην Tr. 341. ἡ Κάδμȣ κόρη Bac. 2. κόρην ἔρημον Her. 524. Θεϛιὰς κόρη Hel. 132. ἄῤῥητος κόρη Alex. fr. XXI. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. Λάκαινα κόρα Hec. 652. cf. Or. 1439. Δωρὶς κόρα Hec. 934. παρθένȣ κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ὦ κόρα Λατȣ̃ς Hip. 63. cf. v. 1092. et 1137. σύγκασι κόρα Al. 412. 'Ιλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. παῖς τᾶς Διὸς κόρας ib. 145. cf. Iph. A. 782. ὦ Νηρῃ̈ κόρα Iph. A. 1062. Τυνδαρὶς κόρα ib. 1335. διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. κόρας ἔργα Παλλάδος ib. 561. τᾶς θεσπιῳδȣ̃ κόρας Hel. 522. τὰν χρυσεοϛέφανον κόραν Ion. 1085. κό-

ρας ἀρείας Her. F. 413. βαρβάρȣ κόρας λάφυρα ib. 417. Τρῳάδες κόραι Hec. 485. κόραι Φρυγῶν ib. 1063. et Tr. 339. Τρῴων κόραι Hec. 1152. τὰς αἱματωπȣ̀ς καὶ δρακοντώδεις κόρας Or. 256. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. Πελιάδας κόρας Med. 9. τριτάλαιναι κόραι Hip. 740. κόραι ἄζυγες ib. 1425. Ἀργείας κόρας Sup. 135. cf. v. 1073. et Dan. 23. θήσει κόρας πολυκλαύτȣς Iph. A. 779. πεντήκοντα κορᾶν τῶν Νηρήδων χοροὶ Iph. T. 427. πηγαίαις κόραις Rh. 929. Κάδμȣ κόραι Bac. 976. et 1087. χθονὸς κόραι Hel. 167. Ἑλλανίδες κόραι ib. 193. κόρας Λευκιππίδας ib. 1481. Νηρέως ἁγναὶ κόραι ib. 1601. Ἀγραύλȣ κόραι τρίγονοι Ion. 496. ὑμνῳδȣ̀ς κόρας Her. F. 394. Ἀσωπίδες κόραι ib. 785. 2) κόραι, pupillæ oculorum. ȣ̓κ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ȣ̔ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις ib. 1045. αἱμάξας κόρας ib. 1117. et Ph. 62. τὰς ταλαιπώρȣς κόρας κεντȣ̃σιν Hec. 1170. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας ib. 469. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1261. κόραισι δίδοτε διὰ βοϛρύχων πάντῃ ib. 1267. σκυθρωπȣ̀ς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 664. διαδόντες κόρας ib. 1380. ὀμμάτων ἄπο κόρας ϛρέφȣσαν Med. 1175. δακρύοισιν κόρας ϛάζω An. 533. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; Iph. A. 1434. ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις Bac. 746. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. διαϛρόφȣς κόρας ἑλίσσȣσα ib. 1121. cf. Her. F. 868. φωσφόρȣς ὀλεῖ κόρας Cy. 608. ϛάζȣσι κόραι δακρύοισιν ἐμαὶ Ion. 876. τί συναμπίσχῃ κόρας; Her. F. 1111. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. διόλλυμεν κόρας Œdip. fr. III. 2. Reliquas hujus voc. formas, κȣ́ρα et κȣ́ρη vid. infra suo loco.

Κορίνθιος. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. γῆν Κορινθίαν Med. 10. cf. v. 70. 702. et 916. Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214.

Κορμός. κορμȣ̀ς φέροντες πευκίνȣς Hec. 575. ὑψηλῆς δρυὸς κορμȣ̀ς πλατείας Cy. 383. cf. Her. F. 242. κορμȣ̀ς ναυτικȣ̀ς Hel. 1617.

Κόροιβος, *nom. propr. viri.* Rh. 539.

Κόρος, 1) puer, adolescens, filius. κόρος ἀξιόθρηνος Al. 907. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνȣ Πρόκνης Her. F. 1021. ἀμφιμάτορας κόρȣς An. 467. νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι Sup. 107. λεκτȣ̀ς Ἀθηναίων κόρȣς ib. 356. νεοτρεφεῖς κόρȣς Her. 93. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. κόροι λεύκιπποι ib. 645. ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. σώσας κόρȣς δὶς ἑπτὰ ib. 1326. Ἀγήνορος κόροι Phry. fr. II. 1. 2) satietas. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κόρος πάντων Antiop. fr. XXVII. 1. ȣ̓δέ ἐϛί τις τȣ́τȣ κόρος Epist. IV. κόρȣς ἔχȣσ' ἐμῶν κακῶν Ph. 1739.

Κορύβαντες Bac. 125. ἐκ σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143.

Κόρυμβον. ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα Iph. A. 258.

Κορύνη. ὅπλισμα δεινῆς κορύνης Sup 715.

Κόρυς. ἀρτιγέννυν ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα—βάλλει Bac. 1184.

Κορύσσειν. φιλαιμάτȣς ἀλκὰς κορύσσοντα Rh. 933. χρυσέων ὅπλων κεκορυθμένος Iph. A. 1073. ἔριδι ϛυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279

Κορυφὴ et dor. υφά. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα πέτρον Or. 6. κορυφὴ θεῶ Fr. inc. CLXII. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβȣ κορυφᾶς Hec. 94. τὰν Παρνάσιο κορυφὰν Iph. T. 1244. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶ ἐχθρῶν Bac. 877. et 897. Ἰλιάσι ἐν κορυφαῖς Tr. 1256. κορυφαῖς Κω ρυκίαις Bac. 559. κορυφαῖς ὑποβα λὼν ὦμον ib. 948. Παρνησιάδες ἄβα τοι κορυφαὶ Ion. 86. κατ' ἀκροτάτα κορυφὰς Διὸς ib. 457.

Κοσμεῖν. χρεὼν κοσμεῖν γυναῖκας τὰ γυναικείȣς φύσεις An. 957. σκευ τῇδε τȣ̃ χάριν κοσμεῖς δέμας; Su 1054. κόσμει συμμάχȣς Rh. 138. σ κόσμει Bac. 932. ὃς κόσμεῖ τάφο Hel. 1430. οἳ μηχαναῖς κοσμȣ̃σι (s τὰ ἄδικα) Ion. 834. Σπάρτην ἔλα χες' κείνην κόσμει Tel. fr. XX.

Σαλαμῖνα κόσμων πατρίδα Meleag. fr. VI. 3. τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα Tr. 982. φίλοι ἐκόσμουν τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. εὖ τοῦσδ' ἐκόσμησας λόγους Med. 576. ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν Tr. 1147. γῆς κοσμῆσαι τάφῳ An. 1161. μή σε κοσμῆσαι καλῶς Her. 568. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. στέφανον ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος κοσμήσας Hip. 74. Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορὶ Iph. A. 931. vid. not. θυγατρὶ κοσμήσων τάφον Or. 610. Θρῆκα κοσμήσων στρατὸν Rh. 662. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες Her. F. 333. ἐξότου πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα ib. 703. ἐπεὶ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 994. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν Ion. 327. σκύλοισι θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις El. 1000. κοσμηθεὶς ὅπλοις Ph. 868. στεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 760.

όσμος. οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. κόσμον ἀγείρασα ib. 615. λαβοῦσα κόσμον Med. 787. cf. v. 951. 54. 972. et 1156. τὸν ἀΐδα κόσμον b. 981. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίστῳ Hip. 631. κόσμος τοιμος Al. 147. cf. v. 159. 616. 621. t 634. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει b. 1053. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. κόσμον φυλάττουσα ib. 45. κόσμος ὁ μυριοπληθὴς Iph. A. 71. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ ph. T. 632. ποίων δώρων κόσμον κ ἐπέμψαμεν; Rh. 403. λιπαραῖσι όσμον Ἀθήναις Tr. 801. κομίζετ' θλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. cf. v. 208. τὸ δεύτερον σχῆμα τοῦ κόσμου ac. 830. κόσμον Πενθεῖ προσάψων . 855. ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον μοι ler. 699. κόσμῳ πυκάζου τῷδε ib. 25. ἢ καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ el. 1068. cf. v. 1074. et 1295. et ler. F. 329. 334. et 548. κόσμος γῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ Antiop. X. 1. θεῶν θνητοὺς κόσμον οὐ πρέι φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ἀθαίτου φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. LIII. 6. θεᾶς κόσμου Iph. T. 1223.

Κόσσαβος, vel κότταβος. ἆθλα κοττάβων διδοὺς Œnei fr. VIII. 3. πολὺς κοσσάβων ἀραγμὸς Pli. fr. IV. 1.

Κότος. μή μοι κότον θῇς Rh. 827.

Κουρά. κουρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. κουρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. κουρὰν βλέπεις ib. 821. cf. v. 830. κουραὶ Sup. 97. πένθιμοι κουραὶ ib. 974. γυναικείοις κουραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060.

Κούρη et κούρα, pro κόρη. κούρη Διώνης Hel. 1104. ὦ κούρα Hip. 141. Λήδας ἁ τλάμων κούρα Iph. T. 210. τῷ τᾶς Νηρέως κούρας ib. 217. ἔνθα κούρα διατέγγει βωμοὺς ib. 403. θεᾶς ἀμφίπολον κούραν ib. 1114. Μέροπος Τιτανίδα κούραν Hel. 388. τᾶς ἀῤῥήτου κούρας ib. 1323. Ἀγαμέμνονος κούρα El. 116. κακόφρων κούρα ib. 482. ἅ μ' ἔτικτε κούραν ib. 1183. κοῦραι An. 1228. et Tr. 145. σὺν Δηλιάσι κούραισιν Hec. 462. μετὰ κουρᾶν Hel. 1330. πεντήκοντα κοῦραι Νηρέος Ion. 1081.

Κούρητες. ὦ θαλάμευμα Κουρήτων Bac. 120. Κουρήτων Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 15.

Κούριμος. σίδαρον κούριμον Or. 964. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον Tr. 279. κουρίμης τριχὸς El. 521.

Κοῦρος, poët. pro κόρος. ἔτεκες καὶ σὺ κοῦρον Sup. 55. cf. Ion. 898. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κούρῳ El. 463. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν Διὸς ib. 990. οὓς ἀπώλεσα κούρους Sup. 274. ἑπτὰ κούρους ἐγεινάμεθα ib. 963. οἱ Θεστίου κοῦροι Meleag. fr. VI. 7.

Κουροτόκος. κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις Sup. 957.

Κουροτρόφος. Ἑλλάδι κουροτρόφῳ Tr. 565. κουροτρόφον θεὰν Bac. 420.

Κουφίζειν. δύστηνον αἰώρημα κουφίζω Sup. 1047. ἀλγηδόνας ταῦτα κουφίζει φρενῶν Œno. fr. V. 3. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κουφίζων Ph. 123. οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα El. 861. τἆλλα ῥᾳδίως εἴσω νεὼς ἐθέμεσθα κουφίζοντα Hel. 1571. v. not. λόγου δὶς τόσον μ' ἐκούφισας Rh. 281. ὡς ὄχλου βροτῶν πλήθους τε κουφίσειε μητέρα χθόνα Hel. 40. ὅταν σῶμα κουφισθῇ νόσου Or. 43. κουφισθήσομαι ψυχὴν Med. 473.

Κϋφισμα. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κϋφίσματα Ph. 855.
Κϋφος. τὸ κϋφον ἅλμα ποδῶν El. 439. κϋφη χθονὶ Hel. 859. et κϋφα χθὼν Al. 464. κϋφα δαπάνα Bac. 891. σφυρῷ κϋφῳ Al. 589. κϋφον βῆμα Tr. 342. τὰ κϋφα τοῖς νικῶσιν ἦν— Al. 1032. κϋφων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594.
Κϋφότης. ἔχει κϋφότητα μόχθων And. fr. XXII. 3.
Κϋφως. κϋφως φερϋσῃ κρεισσόνων βϋλεύματα Med. 449. κϋφως φέρειν συμφορὰς ib. 1018.
Κόχλος. κόχλϋς φυσῶν Iph. T. 303.
Κραδαίνειν. Παλλὰς κραδαίνϋσ' ἔγχος ἐπίλογχον χερὶ Her. F. 1003.
Κράδεμνον. κράδεμνα δικϋσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς Ph. 1497.
Κράδη. προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sc. fr. II. 2.
Κραδία, poët. pro καρδία. κινεῖ κραδίαν Med. 99. μαινομένᾳ κραδίᾳ ib. 433. et Hip. 1274.
Κρᾶθις, *nom. fluvii.* Tr. 228.
Κραίνειν. μὴ τελεσφόρϋς ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. cf. Fr. inc. B. 9. 2. ubi pro ἀρὰς est εὐχὰς. πολλὰ ἀέλπτως κραίνϋσι θεοὶ Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. τεκτόνοιν—ἔριν Μϋσαι φιλϋσι κραίνειν An. 478. εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι Sup. 1008. κυρίϋς κραίνειν δίκας Her. 144. μαντεύματα κραίνει Ion. 464. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Al. fr. XII. 8. ϋκ ὀρθῶς ταῦτα κραίνϋσιν θεοὶ Hip. fr. XVI. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων, τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. πολλὰ κραίνει θεὸς eorund. CXCIII. παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε Hel. 1334. θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σϋ πέρι El. 1248. κρανεῖ ποτ' ἆρα Sup. 375. ἐπί σοι πολύθυτος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται Her. 778. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. cf. Tr. 780. πῶς κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς; Ion. 1010. ὦ πόνος οἴκων οἷος ἐκράνθη Hip. 1345. ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη Sup. 814. χρησμϋ μὴ κρανθέντος Her. 606. πρὸς τὸ κρανθὲν Hip. 868. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω Ion. 77. ϋ σῖγα στέρξεις τὰ κρανθέντα; Or. 1023. καλῶς κρανθέντων Iph. A. 1022.
Κράνα, dor. pro κρήνη. ὦ καλλίστα κρανᾶν Bac. 518. b. (est versus a Barnes. insertus.)
Κρανεῖαι Phaëth. fr. XI. 1.
Κρανίον. τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον στείχοντα Cy. 643. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα ib. 679.
Κράνος. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει El. 470.
Κράντωρ. ὦ χθονὸς Φθίας κράντορες An. 508.
Κράς. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. κτύπον κρατὸς ib. 961. σίδαρον ἐπ κρᾶτα τιθεῖσα κϋριμον ib. 964. κτύπησε κρᾶτα ib. 1467. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166. ἐπὶ κρατὶ στέφανος Med. 1065. cf. v. 1186. σείϋσα χαίτην κρᾶτά τε ib. 1191. αἷμα ἐξ ἄκρϋ ἔσαζε κρατὸς ib. 1199. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔστησαν Hip. 1203. ὅτϋ τό ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 7 στέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις ib. 76 cf. v. 1018. et Iph. A. 1567. κόσμο ἀμφὶ κρατὶ—ἔχϋσα An. 147. ἐκκα λύψας κρᾶτα Sup. 111. ἔπαιρε λευ κὸν κρᾶτα ib. 289. cf. Rh. 789. ε κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων Su 692. στεφανϋσθε κρᾶτα Iph. A. 43 Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Rh. 25 κϋρᾷ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς T 142. ἄρασσε κρᾶτα κϋριμον ib. 27 cf. v. 1235. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικ φόρον ib. 353. πλήγματα κρατὸς i 789. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην ib. 102 δύστηνε κρατὸς ib. 1173. στεφαν κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν Bac. 17 κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν ib. 185. κρᾶ κισσώσας ib. 205. κόμην ἐπὶ σῷ κρ τὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. κρᾶτα ἀ λιον—πῆξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον 1137. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσε Cy. 228. ἐπὶ κρατὶ χέρας ἔθηκεν H 377. κρατὶ ὀρθίϋς ἐθείρας ἀνεπτέρ κα ib. 638. ἐκ κρατὸς εὐγενϋς κόμ ἀπέθρισας ib. 1203. κρᾶτα κρύψ Ion. 967. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν H F. 567. ἐπὶ κρατὶ κεῖται ib. 640. μϋ κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 12

τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω Ar. fr. III. κρᾶτας αἱματέμενοι Ph. 1156. τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα Her. F. 526.

Κρᾶσις. κρᾶσιν ὑγρὰν ἐκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2.

Κράσπεδον. ἄκροισι λαίφες κρασπέδοις Med. 524. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδε Sup. 661. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Th. fr. VI.

Κρασπεδεσθαι. κεκρασπέδωται ὄφεσιν Ion. 1423.

Κραταβόλος. χερμάδας κραταβόλες Bac. 1094.

Κραταιλέος. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534.

Κραταιός. κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964.

Κρατεῖν. ἐ τὲς κρατεντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεὼν Hec. 282. κρατεῖς ξένε; ib. 1047. κρατεῖν γῆς Or. 1600. Ἄργες Ὀρέστην ἔα κρατεῖν ib. 1660. σκήπτρων κρατεῖς Ph. 1259. κρατεῖς πρὸς τέκνων ἔτι Med. 1015. κρατεῖ, μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 248. τὸ δάκνον σε τὴν διάγνωσιν κρατεῖ ib. 696. γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ ib. 975. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὲς ib. 1016. ὧν ἐγὼ κρατῶ Al. 427. τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν An. 583. ὃς κρατεῖ Κάδμε χθονὸς Sup. 400. κρατεῖ εἰς ib. 431. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ὅ σε κρατεῖ ib. 1409. τὸ χρεὼν σε τε καὶ θεῶν κρατεῖ Iph. T. 1486. cf. Tr. 964. θρασὺς Ἕκτωρ, ἐπεὶ κρατεῖ Rh. 579. κρατῇ νῦν γε, οὐ κρατεῖς ἔτι Her. 944. κρατεῖν σώματος Hel. 1404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', ἐ κρατεμεν ib. 1654. ἐπεὶ κρατεῖς, ἀρετὰς δίωκε Ion. 439. ὃς ἐρανε κρατεῖ ib. 446. τε ἄκοντος ἐ κρατῶ ib. 446. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατεμεν ἄδικον βροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἐχ ὁ κατθανὼν κρατεῖ χθονὸς τῆσδε Her. F. 246. τῆς ἐσίας ἄλλοι κρατεσι ib. 338. cf. v. 709. ὁ παλαίτερος κρατεῖ ib. 770. Ἥρα κρατεῖ ib. 1253. ἄρσην κρατεῖ El. 537. βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς ib. 674. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. γαστρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. εἷς δίκαιος μυρίων ἐκ δίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 2. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 2. κρατεῖν ἀζημίως (sc. τῶν μεγάλων) Fr. inc. B. 28. 5. ὁ κείνων κρατῶν Hec. 799. ὀξυθύμε μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. σκήπτρων κρατεντα Ph. 594. ὡς κρατῶν ib. 1425. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατεντα Her. 884. v. not. σώματος κρατῶν Her. F. 232. τὸν κρατεντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τοῖς κρατεσι μὴ μάχε Hec. 404. τὰς τῶν κρατεντων ἀμαθίας φέρειν χρεὼν Ph. 396. πολλὰ κρατεντες Med. 120. λίσσε τὲς κρατεντας θεὲς Al. 252. εἴργεσιν οἱ κρατεντες Sup. 18. κρατεντων πρὸς πύλας Iph. T. 1301. ὡς ἐπεύθετο κρατεντας ὑμᾶς Rh. 768. οἱ σε κρατεντες Her. 101. τῶν κρατεντων ἀδικίαις Ion. 254. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατεσι Alcmen. fr. V. 1. σέβειν τὲς κρατεντας Dic. fr. V. 2. ἄγαν κρατεντες Œnei fr. IX. 2. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατεσί σε Peliad. fr. IV. τὸ κρατεν σε πείσει An. 133. τὰ τῆς γυναικὸς κρατεντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. καὶ κράτεν, ἡσσῶντό τε Sup. 683. Συρηκοσίες ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. ἤν περ κρατήσῃ τἀμὰ Ph. 782. ἢν κρατήσω An. 187. Κύπριν κρατῆσαι Hip. 401. κρατήσας δεσπότην Al. 493. Μινύας κρατήσας Her. F. 50. μάχῃ κρατήσας ib. 612. δεσποτῶν κρατήσεις δελος ὤν; Hel. 1646. κρατήσειν Θηβαίας χθονὸς Ph. 638. εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1040. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 194. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. κρατῇ σὺ Tr. 725. ἐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων ib. 933. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατεμεναι Bel. fr. XXV. 12. ἢν κρατηθῇς Ph. 581. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα Ion. 1251.

Κρατήρ. κρατῆρα Βάκχε Iph. A. 1061. κρατῆρα τὸν φθιμένων Iph. T. 160. ὁπόταν—ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. οἰνωμένας κρατῆρι ib. 686. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. τί τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ με τίθης; ib. 542. ἐς κρατῆρα καινὸν Ion. 1177. νέον κρατῆρα πληρεν ib. 1192. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. πλήρεις κρατῆρας Bac. 222. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy.

215. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051. κρατῆρας ἱερὸς ib. 1195.

Κρατῖνος, *nom. propr. viri*. Epist. II.

Κράτιςος. τὸν κράτιςον Ἑλλάδος Hel. 41. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιςον Hip. 402. cf. Hel. 305. κράτιςον εἰκῆ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα El. 379. κράτιςον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. κράτιςα—φαρμάκοις αὐτὸς κτανεῖν Med. 384.

Κράτος. ὅπερ μέγιςον ἦν κράτος Hec. 556. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔςαι κράτος; ib. 883. ὦ Διὸς ἀέναον κράτος Or. 1299. ὃ διώρισαν κράτος Ph. 1433. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος—δύνασθαι An. 789. σὸν τὸ κράτος Iph. A. 472. ὦ πολιῦχον κράτος Rh. 821. ὃς τῶν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς Bac. 213. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. κράτος ἔχοσ' ἐμὸν ib. 1036. δεδήμευται κράτος Cy. 119. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; Hel. 68. κράτος ἔχων Πελασγίας Her. F. 464. τὸ Κάδμου ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. θετῶν παίδων πῦ κράτος; Er. fr. VII. 1. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu. fr. VI. 2. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Melan. fr. XVII. 2. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. χρυσός ἐςιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. Σφιγγὸς ὃς μόνος κατέσχον κράτη Ph. 1748. τὸς σέβοντας τἀμὰ κράτη Hip. 5. σφαλερὰ ὃ φιλῶ ςρατηγῶν κράτη Rh. 132. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc B. 48. 2.

Κρατύνειν. βασιληΐδα τιμὰν κρατύνεις Hip. 1282. Πόντιον Αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν—κρατύνει Al. 599. κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς Bac. 659. ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411.

Κραυγὴ, et dor. κραυγά. κραυγῆς ἀκούσας Hec. 1109. et Hip. 902. ὅ τι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν; Or. 1510. ςῆσαι κραυγὴν ib. 1529. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε El. 695. κραυγάν μ' αὐδῶσαν Ion. 893.

Κρεανόμος. τῷ κρεανόμῳ Cy. 244.

Κρέας Cy. 134. γλυκύτατα τὰ κρέα φορεῖν ib. 126. τῶν κρεῶν μηδὲν λίπῃς τοῦδε ib. 312. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἀνθρώπων θερμὰ κρέα ib. 373. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα ib. 588. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Κρέκειν. εἰ ἔκρεκον πέπλους El. 542.

Κρεμαννύναι. εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος Hip. 1252. ὡς ἂν κρεμασθῇ Bac. 1238.

Κρεμαςός. κρεμαςὸν βρόχον Hip. 769. et 802. et βρόχους κρεμαςοὺς Or. 1036. et κρεμαςοῖς ἐν βρόχοις Hip. 779. παραςάδος κρεμαςὰ τεύχη An. 1123. κρεμαςὰ ἔςαζ' ὑπ' ἐλάταις Bac. 740.

Κρέουσα, uxor Xuthi. Ion. 11. etc.

Κρεωκοπεῖν μέλη ξένων Cy. 358.

Κρέων, *nom. pr.* 1) rex Thebanorum. Ph. 11. etc. Sup. 358. etc. Her. F. 8. etc. ὦ παῖ Κρέοντος Alcmæon. fr. VIII. 1. 2) rex Corinthiorum. Med. 19. etc.

Κρέων, *appell.* dominus, princeps. πόντου κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262.

Κρήδεμνον. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508.

Κρηθεὺς, filius Æoli. Æol. fr. XXIII. 3.

Κρήμνασθαι. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο El. 1217.

Κρημνίζειν. κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 1.

Κρημνός. ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν Iph. T. 1373. κρημνῶν ἐκ δρακοντείω[ν] Ph. 1325. παγὰν προϊεῖσα κρημνῶ[ν] Hip. 124.

Κρηναῖαι πύλαι, una e septem Theba[no]rum portis. Ph. 1130.

Κρηναῖος. κρηναίων νασμῶν Hip. 22[5]. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 18[2]. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Κρήνη. κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος Su[p]. 660. εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 421. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου Bac. 70[7]. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. κρ[ῆ]ναι ἀμβροσίαι Hip. 748. μήτ' ἄλσ[ω]δεις ἴζου κρήνας Iph. A. 142. κρήν[αι] Νυμφᾶν ib. 1294. κρήναις ἐπ' αὐτα[ῖς] Bac. 765. κρήναισι παρ' ὑδροχύτ[οις] Cy. 66. λουτρῶν καὶ κρηνῶν H[ip]. 682.

Κρηνίς. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνῖδος Hi[p]. 208.

Κρηπίς. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδ[...]

ἐντὸς An. 1113. κρηπῖδ' Ὀλύμπυ καλλίςαν Tr. 215. ἀμφὶ βωμίαν κρηπῖδα Her. F. 985. κρηπὶς γένυς ib. 1261. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλματος Iph. T. 997. πρὸς κρηπίδων βάθροις Tr. 16. κρηπίδων ἔπι ναῦ Ion. 38. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων ib. 510. ἔκειτο κρηπίδων ἔπι Her. F. 1008.

ρής. ζάθεοι Κρῆτες Bac. 121. ὦ Κρῆτες Cret. fr. I. 1.

ρήσιος. Κρησίυς δόμυς Hip. 719. ὦ παῖ Κρησία ib. 372. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς ib. 752. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. Κρησίαν χθόνα Tr. 944.

ρῆσσα. Κρήσσης ματρὸς ἄπο Or. 18. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας δολίας ib. 1008.

ρήτη, et dor. Κρήτα. Κρήτην Hel. 774. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 1. Κρήτας ἔξορμος Hip. 156.

ρητήρ, poet. pro κρατήρ. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. χρυσέυς ρητῆρας ἔςησε Ion. 1166.

ρητικός. Κρητικὺς αὐλὺς Pol. fr. X. .

ρίνειν. ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρυς Hec. 9. ἔρις, ἂν ἐν Ἴδᾳ κρίνει τρισσὰς ακάρων παῖδας ib. 645. ὡς κρίνω ικαίως ib. 1131. τἀλλότρια κρίνειν ακὰ ib. 1240. ἐμὴν αὐτὴν—κρίνω άμαρτα Or. 1093. σὺ τῇδε κρίνεις l. 532. μεγάλα κρίνω τάδε An. 70. υκ ἐμὸν κρίνειν τάδε ib. 989. ρίνετε ταλαίνας χέρας γεραιὰς Sup. 76. τὰ Ταντάλυ ἑςιάματα ἄπιςα ρίνω Iph. T. 388. τίς ἂν δίκην κρίνεν; Her. 180. εἰ λόγυς κρίνυσι ς ib. 198. εἰ ἅμιλλα κρίνει νιν ματος Hel. 1170. Ἔρωτα ὅστις μὴ ὸν κρίνει μέγαν Aug. fr. III. 1. ισσῶν βιότων ἑνὶ κρίνω νίκην μίαν l. fr. XVI. 3. τὸν ὄλβον υδὲν αμῦ κρίνω Pelei fr. IV. 1. τὸ ςραγεῖν τῦτ' ἐγὼ κρίνω—Tem. fr. IX. κρίνει τίς αὐτὸν ἀνθρώπων μέν—; Fr. inc. XXVII. 1. μή μ' ρονα κρίνῃς eor. CXXXIV. 2. υκ θαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐςιν, ἀλλὰ eorund. CLI. 6. ἔκριν' ὁ δαίμων, ἃ σοι δοκεῖ Ph. 1656. ἔκρινε τρισν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. τφε κρίνειεν Πάρις ib. 928. ὀξύφρων αι λέχη γυναικῶν Med. 644. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ὁ τὰς θεὺς κρίνας Iph. A. 72. ἐμοὶ μέγιςον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 655. υτε τῳ δίκῃ κρίναντες An. 569. κρίνασα Iph. T. 1471. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον Ph. 1315. πῶς τις αὐτὰ ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. τῇ ὁμιλίᾳ βροτὺς κρινεῖτε; ib. 385. υ κρινῦμαί τῶνδέ σοι τὰ πλείονα Med. 609. ἔν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν υ καλῶς φρονεῖν Dic. fr. IV. 3. ἐκεῖνο κέκριται Ph. 1657. ἐκρίθη ἔρις Hec. 644. ςράτευμα Παλλάδος κριθήσεται Sup. 601.

Κρίσις. κρίσις θεᾶν Iph. A. 580. κρίσιν ἐπὶ ςυγγὰν ib. 1307. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26. cf. v. 684. et 685. σὴ ἡ κρίσις Fr. inc. XX. 2.

Κριτής. κριτής τις θεῶν γένοιτο Ph. 470. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς An. 1163. κριτὴς ἂν εἴης υ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτὴς Ph. fr. IX. 1. ἀλόγιςος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

Κροκάλη. παρὰ κροκάλαις Iph. A. 211.

Κρόκεος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ἀςέρων κρόκεος ὄχος Tr. 856. κρόκεα πέταλα Ion. 889.

Κρόκη. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12.

Κροκόεις. ςολίδα κροκόεσσαν Ph. 1498.

Κρονίδας. Ζεὺς Κρονίδας Hec. 474. et Κρονίδα Ζεὺς Bac. 95.

Κρόνιος. Κρονίυ Πανὸς Rh. 36. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.

Κρόνος. Αἰὼν, Κρόνυ παῖς Her. 900.

Κρόταλον. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. κρόταλα χαλκῦ ib. 204. κρόταλα βρόμια Hel. 1324.

Κρόταφος. οἵ μοι κροτάφων Tr. 115.

Κροτεῖν. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. Κρότημα αἱμυλώτατον Rh. 499.

Κροτητός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr. IX. 5.

Κρότος. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tr. 546. κρότος Σικιννίδων Cy. 37. παννυχίοις ποδῶν κρότοισιν Her. 783.

Κρύειν. πέπλον κρύω Cy. 327. κρύυσα Ζηνὸς ἀρρύλῃ πέδον Her. F. 1304. χρυσεοσάνδαλον ἴχνος ἐν γᾷ κρύυσαι Iph. A. 1043. ἔκρυσα χεῖρας Sup.

720. κρῦσον πεύκην πυρὸς Hel. 876. κρύσας πλευρὰν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. ἑλικτὸν κρύσω πόδ' ἐμὸν El. 180.

Κρῦμα. 'Ασιάδος κρύματα Er. fr. XIX.

Κρυνός. θερμὸς κρυνὸς αἵματος Rh. 790. κρυνοὶ ἐχώρυν Hec. 568.

Κρυερός. κρυερὰ θανάτυ τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6.

Κρυμὸς Scy. fr. I. 3.

Κρύος Epist. II.

Κρύπτειν. κρύπτειν, ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν Hec. 570. παῖδα κρύπτειν τάφῳ ib. 726. μὴ κρύπτε σύνδυλον σέθεν Med. 65. ἄλλο σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. κρύπτε ib. 245. κρύπτω ib. 250. κρύπτει πῆμα ib. 279. cf. v. 330. κρύπτειν νόσον ib. 394. κρύπτειν δυσπραξίας ib. 915. πῶς ὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1290. ὐδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ ὖσα τυγχάνω κακοῖς An. 1055. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας Tr. 772. πόσιν—κρύπτει χθονί; Hel. 1238. πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός; Ion. 281. τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα; Her. F. 1198. πύθοιντ' ἂν ἀςοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεὼν Inus fr. VI. 4. ὁρῶ σε δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα Hec. 343. κρύπτων ὑπ' αἰδῦς τὰς τύχας Hel. 424. καλῶς κρύπτοντα τάδε Cress. fr. VI. 3. τὰ κρύπτοντα Ph. 1124. ἔκρυπτον σῶμα ὅπλοις ib. 1248. ἔκρυπτεν 'Ισθμὸν καὶ πέτραν 'Ασκληπιῦ Hip. 1209. πῶς ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα; Al. 564. cf. v. 860. ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας Bac. 729. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πῶς ἔκρυπτες τόδε; Ion. 1342. ὖ ἐγὼ γάμυς ἔκρυπτον ib. 1544. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας Al. 1041. ἔκρυψα πέπλοις νεκρὸν Tr. 623. ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. πάλιν μυ κρύψον κεφαλὰν Hip. 243. κρύψον μυ πρόσωπον πέπλοις ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. μάχαιραν ἐς γαίας μυχὺς κρύψον Sup. 1206. εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἂν Her. F. 1217. μὴ κρύψῃς δαρὸν Hec. 184. κρύψῃ πεσῦσαν ἐκ καρχησίων ib. 1261. ὡς κρύψω δέμας Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκρὺς Her. F. 1364. χθονὶ κρύψαι δέμας Al. 469. cf. An. 1265. ἵν' ὁ πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας Hec. 712. ἐν ἄντρῳ μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 432. κρύψας ἐμαυτὸν ib. 514. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. σκότῳ νιν κρύψας Dan. 40. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 3. κρύψαντι δέμας Iph. T. 119. σῶσαι κρύψανται An. 312. κρύψαντες αὐτὺς Bac. 722. κρύψασα Hec. 1013. κρύψασ' ὁμαίμονα Hel. 896. πῶς κρύψω πῆμα Hip. 674. λόγυς κρύψω An. 264. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας Bac. 952. ὐκέτι κρύψω λέχος Ion. 874. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω Her. F. 1070. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953. ἐν δόμοις κρύπτεται σέθεν Or. 1107. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610. ὐρανῷ κρύπτεται Hel. 61. ὐ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται He... 62. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισι Ion. 1351. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. κεκρυμμένυς θῆρας ξιφήρει Or. 1271. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένη Iph. T. 826. κεκρυμμένας θήκας χρυσῦ Hec. 1146. ὡς ἐννοῦμαι δὴ τῶν κεκρυμμένων Med. 900. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. βέβηλα κ... κεκρυμμένα Her. 405. ἵν' ἦν κεκρυμμένα Ion. 1362. cf. v. 1405. ἵππ... ἔκρυφθεν (pro ἐκρύφθησαν) Hip. 124... ὡς τώδ' ἀδελφὼ—κρυφθῆτον χθο... Hec. 897. cf. Hel. 526. δεῖ γῆς σ... κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. χλαι... δίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 43. κρυφθε... δόμοις Hel. 1049. εἰ κρυβήσονται χθονὶ Sup. 543.

Κρυπτεύειν. κρυπτεύυσι ποικίλως δαρ... χρόνυ πόδα Bac. 886. ὐ τι πυ κρυπτεύομαι—ἐκ βυλευμάτων Hel. 548.

Κρυπτός. ὁ κρυπτὸς πόσις Or. 5... κρυπτὸς καταςὰς An. 1065. κρυπτ... λόχον Rh. 560. κρυπτὸς ἐν ἄντρο... χθονὸς ib. 970. συνερείδει περόνι... κρυπτὸν Bac. 98. σκοτίαις κρυπτ... ἐν εἱρκταῖς ib. 549. κρυπτὸς λόγ... Fr. inc. CCXXIV. γάμοι κρυπ...

Ion. 73. cf. v. 1524. *λόγοισιν κρυπτοῖσιν* ib. 430. *κρυπτὰν βάσιν* Hec. 1069. *κρυπτᾷ κοίτᾳ* Hip. 154. *κατὰ Κύπριν κρυπτὰν* Iph. A. 570. *κρυπταῖσιν εὐναῖς* El. 922. *κρυπτῷ πένθει* Hip. 139. *κρυπτὸν δόρυ* Tr. 14. *μάντευμα κρυπτὸν* Ion. 334. *κρυπτὰ ξίφη* Or. 1125. *τὰ κρυπτὰ πέφυκε* Hip. 594. *προδέδοται τὰ κρυπτά μȣ* Iph. A. 1140. *διακονȣ̃σα κρυπτὰ* Ion. 396. *τὰ κρυπτὰ μηχανήματα* ib. 1116.

Κρυςαλλόπηκτος. *φυσήματα κρυςαλλόπηκτα* Rh. 441.

Κρυφαῖος. *δόλος κρυφαῖος* Rh. 92. *ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις* ib. 714. *κρυφαῖον εἰς παῖδα* Ion. 1114. *θεȣ̃ χορȣ̀ς κρυφαίȣς* Bac. 1107. *νόσον κρυφαίαν* Ion. 944. *εὐνὴν κρυφαίαν* Dan. 14. *κρυφαῖα νυμφευθεῖσα* Ion. 1371.

Κρύφιος. *εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίςω μολεῖν* Her. F. 344. *ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα* ib. 598. *ȣ̃ ναῦς Ὀρέςȣ κρύφιος ἦν ὡρμισμένη* Iph. T. 1328. *κρύφιον ὠδῖνα* Ion. 1487. *κρυφίαις εὐναῖς* El. 720.

Κρυφίως Hec. 993.

Κρύψις. *κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν* Bac. 953.

Κρωσσός. *κρωσσȣ̀ς ὑδρηλȣ̀ς* Cy. 89. *ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα* Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. *κτᾶσθ' ἑταίρȣς* Or. 802. *τί δεῖ με—αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά;* Med. 1047. *εὐδαιμονȣ̃ντας εἰς φόβȣς κτᾶσθαι φίλȣς* Sup. 225. *κτᾶσθαι πλȣ̃τον καὶ βίον τέκνοις* ib. 450. *τί κτᾶσθε λόγχας;* ib. 950. *λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην* Bac. 1206. *τὰ κτητὰ κτᾶσθαι* Hel. 910. *ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε* ib. 1167. *τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον* Her. F. 1404. cf. El. 1038. *πένητας ȣ̓δεὶς βȣ́λεται κτᾶσθαι φίλȣς* El. 1131. *κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν* Andr. fr. XVII. *κέρδη κτᾶσθαι* Cresph. fr. V. 1. *ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα* Er. fr. II. 11. *κτᾶσθε πλȣ̃τον* Inus fr. V. 2. *ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ 'πισήμȣς συμφορὰς ἐκτήσατο* Or. 542. *δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν* Med. 218. *τινὰ ἐκτήσω λέχη* ib. 489. *ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες* Iph. A. 383. *παρθένον Πισάτιδα ἐκτήσατο* Iph. T. 825. *λέχος γε τῆσδ' ἂν ȣ̓κ ἐκτησάμην* Tr. 416. *ἢ κάλλος ἐκτήσω* Hel. 1103. *ἃν* (sc. *δύσκλειαν*) *Ἰδαίων ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτήσατο* ib. 1525. *γῆν, ἣν ἐκτήσατο* Ion. 1296. *ȣ̓́ποτ' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο* Her. F. 274. *μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην* ib. 339. *ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην* ib. 1269. *ὃν χ' ὡ κάκιςος ῥᾳδίως ἐκτήσατο* Æol. fr. XIV. 2. *ȣ̓δεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο* Alop. fr. V. *ὅστις παῖδας θυραίȣς εἰς δόμȣς ἐκτήσατο* Melan. fr. XII. 2. *ἄλλην νύμφην κτῆσαι* Or. 1638. *κτῆσαι Μυκήνας* Her. 177. *εἴθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν* An. 526. *πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον;* Aut. fr. III. 6. *φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο* Dan. fr. XI. 3. *ὡς εὐψυχίαν φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα* Cy. 649. *παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρȣ κτησάμενος* Iph. T. 696. *πόθεν κτήσῃ φίλȣς* Hec. 879. *νόσον κτήσῃ τινὰ* Or. 305. *μακάριον κτήσῃ λέχος* ib. 1208. *σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην* Ph. 943. *ȣ̓κ εἰς γάμȣς σȣ̀ς συμφορὰν κτήσῃ γόοις* ib. 1666. *κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀςῶν* Her. 167. *ȣ̓κ ἔςιν ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις* ib. 708. *ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα* Or. 267. *ȣ̓́τοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ* Ph. 558. *αὐτὴ ὑφ' αὑτῆς πλεῖςα κέκτηται κακὰ* Hip. 397. *πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτήμεθα* ib. 701. *ταυτὸν πατρῷον αἷμά σοι κεκτήμεθα* Sup. 264. *ȣ̃ τι κεκτήμεθα ἡμέτερον αὐτὸ* ib. 534. *νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον;* Rh. 701. *ὡς εἰκȣ̀ς ἡδείας πατρὸς κέκτησθ' ἐν ἄρθροις* Tr. 1179. *παραδοχὰς, ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα* Bac. 202. *ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ* Hel. 279. *ἀνόνητα κεκτήμεσθα τἀγαθὰ* Ion. 379. *σμικρὸν γέρας, καλὸν δε κέκτημαι δόμοις* El. 1003. *ἃ οἱ πλȣτȣ̃ντες ȣ̓ κεκτήμεθα* Æol. fr. VI. 6. *ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα* Inus fr. IX. 2. *μεγάλα κέκτηται κακὰ* Melan. fr. XIII. 2. cf. Phry. fr. XV. 4. *κέκτησο σὺ τȣ̃τ', ἐγὼ δ' ȣ̓ κτήσομαι* Or. 489. *φίλȣς τȣ̀ς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο* Er. fr. II. 19. *κέκτησο ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχῃς ἄνευ ψόγȣ* Inus fr. XV. 1. *μάτην ἥβην ἂν κεκτώμεθα*

πολλὴν Her. 283. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ Hec. 489. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος Or. 804. ȣ̓κ οἶδα δεσπότας κεκτημένος Hec. 397. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ Iph. A. 715. τίνα τροφὴν κεκτημένος; Ion. 322. δύο νόσω κεκτημένος ib. 591. ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος Her. F. 468. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. σωτήριον εἶ τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. ὦ γῆν Ἰνάχȣ κεκτημένοι ib. 930. τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις Ph. 899. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι Sup. 217. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. τὸν Διὸς γόνον σύμμαχον κεκτημένοι Bac. 1341. βίον ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι Her. F. 1302. τὸ δȣ̃λον—τῇ τύχῃ κεκτημένοι Alex. fr. VII. 2. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. ἅδην νυμφίον κεκτημένη ib. 1109. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη ib. 1204. κεκτημένη κόσμον Med. 954. μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην Iph. A. 822. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη Tr. 732. ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη El. 927. τῇ νȣ̃ν κεκτημένῃ Fr. inc. CLI. 5. τόλμας ȣ̓ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. φίλȣς ἄρ' ȣ̓χὶ κεκτήμην; Iph. A. 404. τῷ δȣλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ' ἀφίξομαι; Hec. 449. σὲ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται Al. 179. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ἐφ' ἴσοῖς δμωΐδας κεκτήσομαι Bac. 514.

Κτέανον. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490.

Κτέαρ. πρίν τινα συντυχίαν κτεάτεσσιν ἐμοῖς γενέσθαι Phi. fr. V. 3.

Κτείνειν. κτείνει με χρυσȣ̃ χάριν Hec. 25. τήνδε μὴ κτείνετε ib. 385. κτεῖνε ib. 1281. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. γυναῖκα δυστυχῆ κτείνεις ἀτίμως An. 635. μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ ȣ̓ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. κτείνοντα τȣ̀ς ἐναντίȣς Or. 685. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 517. κτείνȣσα τȣ̀ς ȣ̓ χρὴ θανεῖν An. 811. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνȣσαν Ion. 1224. ἔκτεινον, ἐκτείνοντο Sup. 700. ἃς τὸ πρῶτον ȣ̓κ ἐκτείνατε Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. ἐλευθέραν με κτείνατε Hec. 551. ὡς—διηπέτη κτεῖναι Phœn. fr. X. 2. v. not. δράκοντα κτείνασα Med. 482. τίς νιν ἔκτανε; Hec. 708. μηδὲ κτάνητε (sc. τὸ τέκνον μȣ) ib. 278. φαρμάκοις αὐτȣ̀ς κτανεῖν Med. 385. ἀλάστορας κτανεῖν Melan. fr. XXIV. κτανὼν Hec. 26. et 713. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. ματέρα κτανὼν Or. 505. ȣ̓χ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανὼν Her. 1011. κτανὼν μητρὸς γεραιὸν πατέρα Her. F. 1258. κτανόντε ναυςάθμων κατάσκοπον Rh. 591. τȣ̀ς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. ἔκτας Med. 1398. τὸν τρισώματον οἷσιν ἔκτα βοτῆρα Her. F. 424. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. κτενεῖ νιν ἡ τȣ̃δ' ἄλοχος ib. 1277. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. τὸν μὲν—κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44 ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI. ὡς κτενȣ̃ντας αὐτίκα Or. 729. etc.

Κτενίζειν. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Κτενισμός. πλόκος κτενισμοῖς θηλυ El. 529.

Κτερίζειν. κτέριζε Hel. 1260.

Κτέρισμα. κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ πλȣσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. ἐνάλια κτερίσματ Hel. 1407.

Κτῆμα. ἀνιαρὸν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖο δ' ὅμως Or. 230. κτῆμα τιμιώτατο ib. 702. παλαιὸν οἴκων κτῆμα Me 49. ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. κάλλιςον οἴκοις κτῆμα Rh. 190. cf. Meleag. fr. XIII. 1. ἄξιον τὸ κτῆμά μ Ion. 1618. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 3 ὦ κρεῖττον ὄλβȣ κτῆμα Antiop. XXXVIII. ȣ̓κ ἔςιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. ȣ̓ μικρ κτῆμα Epist. IV. κτημάτων ἀποςερεῖν Bel. fr. XXV. 6. ἀδίκως μὴ κ κτήματα Er. fr. II. 11.

Κτῆσις. ȣ̓κ ἔςιν—κτῆσις κακίων, ἀνωφελεςέρα Alex. fr. VI. 4. ὅσοι κτῆσις ἥρμοζε Epist. I.

Κτητός. κτητὸν βιότȣ μέρος Hip. 129 τὰ κτητὰ κτᾶσθαι κελεύει πάντας H 909.

Κτίζειν. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν (i.

ἔκτισαν) Ph. 688. ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἄγαμόν μ'— ὤφελ' ἁμέρα κτίσαι ib. 788. ᾇ διώνυμοι θεαὶ ἐκτίσαντο Ph. 694. πόλεις, πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι Er. fr. I. 9.

Κτίστωρ. κτίστορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74.

Κτίτης. ἱππίου Ἄργους κτίται Or. 1621.

Κτυπεῖν. μὴ κτυπεῖτε Or. 141. et Her. F. 1048. κτυπεῖ κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἀμφὶ δώματα κτυπεῖτε Πενθέως Bac. 61. κτυπεῖ δόμος Hel. 865. παύσω κτυποῦντα θύρσον Bac. 240. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ἅπασα στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. cf. El. 802. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον Rh. 308. Λίβυς λωτὸς ἐκτύπει Tr. 544. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. ἐκτύπησε χθὼν Ph. 1188.

Κτύπημα. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32.

Κτύπος. φόβον παρέσχεν ὅδε κτύπος Hec. 1113. μηδ' ἔσω κτύπος Or. 137. et 141. μεθεμένα κτύπου ib. 172. κτύπον ἠγάγετε ib. 183. κτύπον κρατὸς ib. 961. ᾐσθόμην κτύπου τινὸς ib. 1311. κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. ἢ κτύπον φοβούμεθα; Ph. 276. χερῶν κτύπον Al. 87. λύρας κτύπος ib. 432. στέρνων κτύπον Sup. 87. ποδῶν ἔσω κτύπος Iph. A. 438. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετο ib. 1582. οὐκ ἤκουσας τευχέων τινὰ κτύπον; Rh. 566. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1326. κτύπον εὐάσμασι βακχᾶν Bac. 129. χεῖρα — θύρσης κτύπου παύσας ib. 513. λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν Ph. 1360. στερνοτυπεῖς κτύποι Sup. 605. στέρνων κτύπους Tr. 789.

Κύαθος. κύαθον Eu. fr. I. 1.

Κυαναυγής. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al. 261.

Κυανέμβολος. πρώραις κυανεμβόλοισιν El. 436.

Κυάνεος. κυανέαν ἅλα Iph. T. 7. κυανέαν ἐπὶ ναῦν Tr. 1094. Κυανέας Συμπληγάδας Med. 2. cf. v. 1263. et Iph. T. 241. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. κυανέαις ἵπποις ib. 1012. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας Iph. T. 392. Κυανέας πέτρας ib. 746. et 889.

Κυανοειδής. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ Hel. 179.

Κυανόπτερος ὄρνις An. 863.

Κυανόχρους, vel ως. βοστρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. κυανόχροα κυμάτων ῥόθια Hel. 1518.

Κυανωπός. κυανωπὸν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 3.

Κυβέλη. ὄργια Κυβέλης Bac. 79.

Κυβερνήτης. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880.

Κυβεύειν. κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην Rh. 446.

Κυβιστητήρ. εἶδες ἂν πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158.

Κύβος. τοῦ κύβου μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. βέβληκε δύο κύβω Tel. fr. IV. ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν πέποιθα Sup. 330. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183.

Κυδίων. τί μοι ζῆν κύδιον; Al. 963. κύδιον βροτοῖς, πένητα—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 640.

Κύειν, 1) in utero ferre. κύουσα Antiop. fr. XXXVII. 2) osculari. ἔμ' οὗτος ἔκυσεν Cy. 550.

Κυκλάς. κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα Al. 450. Κυκλάδας νησαίας πόλεις Ion. 1583.

Κυκλεῖν. ποῖ σὸν πόδα κυκλεῖς; Or. 631. cf. El. 561. κυκλεῖ χθόνα Or. 1379. κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται Hec. 639. δρομάδες στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι Ph. 1133. quorum locorum tria ultima etiam ad κυκλοῦν referri possunt, quod vid. infra suo loco.

Κύκλιος. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328. κύκλιος ἔνοσις αἰθερία ib. 1379. εἱλισσόμεναι κύκλια Iph. A. 1056.

Κύκλος. κύκλον ἡλίου Hec. 412. et Al. 206. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἑστίαν Or. 358. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις ib. 444. ἀγορᾶς χραίνων κύκλον ib. 917. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ ib. 1428. ἐνιαυτοῦ κύκλον ib. 1645. et Ph. 480. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. κύκλῳ αὐτὸν περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. cf. Iph. T. 331. Bac. 463. ὥς μιν περισταδὸν κύκλῳ κατεῖχον An.

1138. φρερεσί μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε ib. 1568. κλείειν πάντα πύργον ἐν κύκλῳ Bac. 652. περιςᾶσαι κύκλῳ ib. 1104. ὄμμ' ἀναςρέφων κύκλῳ Hel. 1573. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ἀνιππεύοντος ἡλίε κύκλῳ ib. 41. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. κύκλος πανσέληνος ib. 1155. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. ἐν κύκλῳ κανεν εἵλικτο βωμε Her. F. 926. κίονος κύκλῳ ib. 977. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El. 455. φαέθων κύκλος ἀελίοιο ib. 465. γοργῶπα κύκλον ib. 1257. κύκλῳ ἕρπει Æol. fr. XIII. 3. κύλικος ἑρπέσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3. κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρέμενος Thes. fr. V. 3. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391. εἰς συςάσεις κύκλες τ' ἐχώρει An. 1090. ἑπτὰ καρπίμες ἐτῶν κύκλες Hel. 111.

Κυκλεν. Πέργαμον—κυκλώσας Ἄρει φοινίῳ Iph. A. 775. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. κυκλετο (pro ἐκυκλ.), ὥστε τόξον Bac. 1064.

Κύκλωμα. κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Κυκλώπειος. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. τείχεα Κυκλώπεια Tr. 1088. et El. 1158. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ὢν Her. F. 998.

Κυκλωπίδες ἑςίαι Iph. T. 844.

Κυκλώπιον, demin. a Κύκλωψ Cy. 265.

Κυκλώπιος. ἐκ Μυκήνας τᾶς Κυκλωπίας Iph. A. 265. Κυκλωπίαν γνάθον Cy. 92. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534.

Κύκλωψ Tr. 437. Cy. 26. etc. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. ἐπὶ Κυκλώπων ἱεὶς θυμέλας Iph. A. 152. οἱ μόνωπες—Κύκλωπες Cy. 22. etc. Κυκλώπων βάθρα Her. F. 944.

Κύκνειος. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1104.

Κυκνόπτερος. κυκνοπτέρε Λήδας σκύμνε Or. 1388.

Κύκνος. τὰν κύκνε δολιχαύχενος γόνον Iph. A. 794. κύκνος μελῳδὸς Iph. T. 1104. ποταμίε κύκνε πτερὸν Rh. 618. πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. κύκνε μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν Hel. 19. χιονόχρως κύκνε πτερῷ ib. 218. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει κύκνος Ion. 162. κύκνος ὡς Her. F. 692. κύκνος ἀχέτας El. 151. 2) Κύκνος, *nom. propr.* filius Martis. Al. 506. et Her. F. 391.

Κυλίνδειν. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II.

Κύλιξ. ἐκπιεῖν κύλικα Cy. 163. ἄλλην ἔδωκα κύλικα ib. 420. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ, τῇ κύλικι ib. 432. κύλικος ἑρπέσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κυλίκων οἰνοπλανήτοις—ἁμίλλαις Rh. 363. κυλίκων πλήρωμα Tr. 823.

Κῦμα. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 754. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς ib. 824. ἱερὸν εἴδομεν κῦμ' ἐρανῷ ςηρίζον ib. 1207. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον ib. 1214. τί με προσπίπτεις, ἁλίαν πέτραν, ἢ κῦμα An. 539. πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. μηδ προσίςη πρώραν βιότε πρὸς κῦμα Tr. 104. ὃς ἐκ θαλάσσης ἔφυγε κῦμα Bac. 901. βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. κακῶν κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρεν Ion. 927. γέμεσαν κύματος θεοσπόρ Alop. fr. VI. ὑπερθεῖν κύματος ἄκρα Ar. fr. XXIV. 1. πολλοῖς διαύλοι κυμάτων φορέμενος Hec. 29. ἐκ κυμάτων γαλήν' ὁρῶ Or. 279. πόνων—ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. κυμάτων ἄτερ πόλιν ναυςολήσεις Sup. 47. τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένο Iph. A. 948. διαῤῥὼξ κυμάτων—ἀμὸς Iph. T. 262. ἐπὶ πόντια κύματ ib. 409. παρεῖσαν αὐτὲς κυμάτω δρομήμασιν Tr. 688. μὰ ἱερὰ κύματ Cy. 264. ἐν κύμασι λέλοιπεν βίοτ Hel. 229. κυανόχροα κυμάτων ῥόθ ib. 1518. κατὰ κυμάτων ἔῤῥοι He F. 650. πόντος κύμασι ςένων ib. 86 ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι ib. 6. δ ναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. i LIII. 1. ἀωρὶ πόντε κύματ' εὑρέ περῶντα eorund. CLXXV. 1.

Κυματοφθόρος. ὁρῶ—νομάδα κυματ φθόρον Pol. fr. I. 2.

Κυμοδέγμων. ἀκτῆς κυμοδέγμονος λας Hip. 1173.

Κυναγέτας, dor. pro κυνηγέτης B 869. et 1187.

Κυναγετεῖν, dor. pro κυνηγ. κυναγε τέκνων διωγμὸν Her. F. 896.

υναγία, dor. pro κυνηγ. τερπνὸν ἐκ :υναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109.
υναγὸς, dor. pro κυνηγός. κυναγὸς ὥσει Ph. 1176. cf. Iph. T. 284. ἐκ σι σοι κυναγὸς Hip. 1397. ὁ τῆς υναγȣ ἔκγονος Ph. 1113. cf. Sup. 88.
υνέα. ἐπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων Sup. 717.
υνεῖν. κύνει (i. e. ἐκύνει) ὁ μέν τις εἴρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα παίδων Med. 141. cf. v. 1207. κύνει προσπιτνȣ̃σα Al. 181. κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα Cy. 71.
υνηγέσιον. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224.
υνηγέτης Hec. 1174. ὁμαρτεῖν, ὡς υνηγέτῃ κύνα Her. F. 860. ȣ̓ παρὼν υνηγέταις Rh. 325.
υνηγία. ἐν κυνηγίαις Bac. 339.
υνθιος. παρὰ Κύνθιον ὄχθον Iph. T. 1098.
υντατος. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν Sup. 07.
υνῶπις. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 60. cf. El. 1252.
υπάρισσος Cret. fr. II. 9.
υπρις, appellatio Veneris notissima Hec. 825. Ph. 7. et passim per totum Euripidem.
υπρος, nom. insulæ. Bac. 400. et Hel. 47.
υρειν. κύρει (quanquam hoc potius imperf. est a κυρεῖν pro ἐκύρει) πληον θρώσκȣσά μȣ Bac. 727. μητρὸς κακῆς ἐκύρσατε Med. 1363. ὧν ύρσατ' ἐξ ἐμȣ̃ Sup. 1169. cf. v. 1172. θȣ παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. ἐσȣ̃ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. ἔκυρσεν, ἔκυρσεν (sc. τύμβȣ) El. 289. εὐνίας χρονίȣ—κύρσαι Ion. 471. μεων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων—σαι Melan. fr. X. 3. κακοῖς πήσι κύρσας An. 1172.
υρεῖν. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν ρεῖ Hec. 689. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ λασσίαις ib. 698. ὅστις αἷμ' ἔχων ρεῖ Or. 513. ȣ̓̃τος ὁ τᾶς Πολ.—μφας ὁμόγαμος κυρεῖ; Ph. 139. θεν κυρεῖ; ib. 175. τίς ἐν πύλαισι μάτων κυρεῖ; ib. 1074. οἵας ἀμεις ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ Med. 23. ὅταν εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ ib. 265. ὃς μάλιστα φίλτατος κυροῖ βροτῶν Hip. 1421. ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ Al. 957. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ ib. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ Iph. A. 1605. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ὅτῳ κυρεῖ ib. 1071. πȣ̃ κυρεῖ βεβὼς; ib. 1285. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι ἔοικεν Rh. 745. ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. κυρεῖ εἰσβαίνȣσα μαντεῖον θεȣ̃ Ion. 41. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 709. d. πελάσας δείπνων κυρεῖ ib. 711. εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς Her. F. 1117. τύμβȣ κυρεῖ; El. 288. cf. Hec. 50. τȣ̃ ποτε τόδε παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ; El. 554. κυρεῖ κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεβὼς ib. 777. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς Cress. fr. XI. 3. τέρμονα κυρῶν ȣ̓ρανȣ̃ Hip. 746. θανεῖν μοι ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν Hec. 215. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχȣ Al. 475. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι Ion. 536. ἃ μὴ κυρήσας Ph. 493. ὅπȣ κυρήσας τȣ̃σδ' ἀπαγγελεῖς λόγȣς Iph. T. 1297. μακάριος κυρήσας ἔσῃ Rh. 196. εἰ κυρήσει δαίμων Med. 1109. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίȣς Rh. 113. πόθεν νιν κυρήσω; ib. 695. δίκης κυρήσει Her. 253. ȣ̓χ ȣ̓̃τω, ἃ δοκεῖς, κυρήσεις ib. 375. ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359.
Κύριος, 1) *subst.* Sup. 1188. Iph. A. 703. τȣ̃ κυρίȣ σέθεν An. 559. ȣ̓κȣ̃ν ἐγὼ τῶνδ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος; Her. 263. κύριος τῶν ἐμῶν τίς; Hel. 1651. ȣ̓ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται El. 259. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. 2) *adject.* κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. κυρία ἐστὶ νῦν Hel. 974. καθ' αὑτῶν κυρίȣς κραίνειν δίκας Her. 144. τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον Or. 1035. cf. Al. 104. τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. conf. Bac. 505. et Hel. 1650. ȣ̓μὸς, ȣ̓χ ὁ τȣ̃δε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318.
Κυρȣ̃ν. τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς El. 1069.
Κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064.
Κυρτȣ̃ν. κυρτῶν νῶτα Hel. 1574.
Κύτος. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον

Cy. 398. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. ἀναπτύξας κύτος εἱλικτὸν ἀντίπηγος ib. 39. περιπλεύρῳ κύτει El. 473. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 3.

Κύων. κύων γενήσῃ Hec. 1265. κυνὸς ταλαίνης σῆμα ib. 1273. ὁ Πλάτωνος κύων Al. 361. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὰν μυριόκρανον πολυφόνον κύνα Λέρνας ὕδραν ib. 420. cf. v. 1274. κύνα τρίκρανον ib. 1277. ἀθλίου κυνὸς κόμιστρα ib. 1386. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσῃ Fr. inc. CXXVI. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας ib. 1173. οὐ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; Ph. 1644. cf. Her. 1050. κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. θηροφόνοι κύνες ib. 217. κυσὶ θωΰξαι ib. 219. κυνῶν ὠκυπόδων ib. 1127. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730. δρόμημα κυνῶν ib. 870. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. οὕπερ Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες ib. 1290. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568. κύνας τάσδ' (i. e. *Furias*) ὑποφεύγων El. 1342. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. κύνας καὶ τόξ' ἔχουσα Meleag. fr. VI. 4.

Κώδων. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν Rh. 308.

Κωδωνόκροτος. κλύε κόμπους κωδωνοκρότους Rh. 383.

Κώκυμα Or. 1298.

Κωκυτός. ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1177. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν Sup. 721. πολλοῖς κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tr. 28. 2) Κωκυτὸς, fluvius infernalis. ἐκ Κωκυτοῖο ῥεέθρων Al. 460.

Κωλήν. οὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν Sci. fr. III.

Κῶλον. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέστου Or. 1016. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400. προβὰς κῶλον δεξιὸν ib. 1421. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα Iph. A. 614. κῶλον ἄγει ταχύπουν Bac. 168. λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν ib. 664. οὐκοῦν ὁρᾷς μου κῶλον, ὡς ἐπείγεται; Her. 734 τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel. 551. δρο μάδι κώλῳ ἐσύθη ib. 1317. τοῦ γήρω μοι συνεκπονοῦσα κῶλον Ion. 740. βα ρὺ κῶλον Her. F. 119. βάρος φέρω τροχηλάτοιο κώλου ib. 123. φυγῇ νω θὲς πέδαιρε κῶλον ib. 819. τὰς ἐμὰ εἶχον χέρας καὶ κῶλα Hec. 1164 χεῖρες καὶ κῶλ'—ἐλίσσετο Ph. 119 τρέμουσα κῶλα Med. 1169. κῶλ' ἀ ἀμφοῖν—εἰς πλευρὰ—ἠκοντίζετο Ip T. 1369. κῶλα κώλοις καθαρμόσα Rh. 211. σχιστὰν παρ' ἄντυγα κώλο ἐρεθίζων ib. 373. θανούσης κῶλα πο κίλης νεβροῦ Pol. fr. X. 2.

Κωλύειν. μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. Ph. 99 χάριν δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε; Ip T. 507. τί σε κωλύει λαβεῖν κέρδο Phi. fr. VII. 3. κώλυε ἄνδρα πα δίκην τιμώμενον Pli. fr. I. 6. οἰκοφθ ρον ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ Fr. in XLVIII. 1. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψ τύμβου τάφρον ἐς κοίλην; Al. 89 ἄν με κωλύσῃ θανεῖν An. 44. cf. Ip A. 1428. εἴ τις με λύειν τῆσδε κ λύσει χέρας An. 717. ἡ ἐμὴ ψυ πάντα κωλύσει τάδε Iph. A. 139 εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖ ἃ βούλομαι Ion. 391. πρὸς τοῖς ἔργ οὐδὲν κωλυόμεθα τοῖς τούτων γίνεσ Epist. V.

Κώλυμα. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μ Ion. 862.

Κωμάζειν. οὐ γάρ σε κωμάζοντ' ἠχθόμην ὁρῶν Al. 818. τὸν καλ νικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. 180.

Κωμήτης. Φεραίας τῆσδε κωμῆται χ νὸς Al. 479.

Κῶμος. κῶμον ἀναυλότατον προ ρεύεις Ph. 797. προσπόλων ὀπισ πους κῶμος Hip. 55. κώμου καὶ γέλ τος ἄξια Al. 807. πολυάχητος κῶ ib. 921. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδη ρον Sup. 390. δέχεσθε κῶμον ε θεοῦ Bac. 1166. ἀμφὶ κῶμον στάν Cy. 345. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν ib. 4 κώμου αὐτὸν ἀπαλλάξω ib. 450. κῶμον ἐκπετασθεὶς ib. 495. vid. eti v. 506. 532. et 535. πτηνὸς κῶ πελειῶν Ion. 1197. παύσω κῶ Al. 344. πρὸς τάφον ὁμηλίκων μους ἀπάξω Tr. 1184. Βακχίῳ κῶ συνασπίζοντες Cy. 39. cf. Pal. fr.

2. κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευ-
τον Cy. 490. ξυνελθοῦσα κώμοις Ὑα-
κίνθου Hel. 1485. φιλοστεφάνους κώ-
μους Cresph. fr. IV. 8.
ώπη. φάσγανον κώπης λαβὼν Hec.
543. ἕλκει (sc. ἡνίας), κώπην ὥστε
ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. ὁ 'πὶ κώ-
πῃ ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362. οὔτοι
ακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T.
116. γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας κώ-
πῃ προσαρμόσαντες ib. 1405. ὀρῶ—
ώπης ἄνακτας Cy. 86. δαλοῦ κώπην
χμάσας ib. 482. πλεῖστον στράτευμα
ώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401.
οίνισσα κώπη ταχύπορος ib. 1288.
. Hel. 1468. κώπην χρυσόκολλον
al. fr. IV. κώπης ἀνάσσει Tel. fr.
. 1. 2) Form. dor. κώπα. ἁλιήρει
ώπᾳ Hec. 456. ὃς ἐπὶ κώπᾳ—νε-
κροπομπὸς ἵζει Al. 441. ποταμίᾳ
νερτέρᾳ τε κώπᾳ ib. 461. ἔρημον οὖσαν
ἐναλίου κώπας An. 856. cf. Hel. 534.
κλεινᾷ σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ Iph. T.
140. πετομένας κώπας Hel. 673. 3)
Plur. κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων
Ph. 1413. δικρότοισι κώπαις Iph.
T. 408. κώπαις ἐπιθωΰξει ib. 1127.
νεὼς λάβεσθε κώπαις ib. 1387. κώ-
παις δι' ἅλα βαίνουσαι Tr. 123. κινεῖν
κώπας ib. 181. διπλαῖσι κώπαις Cy.
466.

Κωπηλατεῖν. τρύπανον κωπηλατεῖ Cy.
460.

Κωπήρης. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. κω-
πῆρες σκάφος Hel. 1397.

Κωρύκιος. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac.
559.

Λ.

ις. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ἀμαξο-
ηθῇ Ph. 1164.
βδακίδαι. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις
. 807.
βδακος, avus Œdipi. Ph. 8.
βρος. λάβρῳ κλύδωνι Iph. T. 1393.
βρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. λάβρον
ικοντος γένυν Her. F. 253. πῦρ
βρον Or. 696. ὄμματι λάβρῳ Hel.
5. λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι
. 344.
ρως Her. F. 861.
χάνειν. τίνα πότμον εἴληχε βιότου
. T. 914. τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ
σσαλὸς λεὼς εἴληχε Tr. 31. πρόσ-
' εἴληχας φόνου El. 668. ἀρχὴν
δε καὶ θεῶν ἱδρύματα εἴληχεν
n. 4. ἀβάκχευτον αἳ θίασον ἐλά-
ε Or. 319. ὃν ἔλαχ' ἃ κατὰ χθονὸς
Περσέφασσα ib. 961. λοιβὰν, ἃν
χ' Ἀΐδας Ph. 1569. ἀπάτορα
μον ἔλαχον Iph. T. 864. τίν'
χον; Tr. 244. τοὐμὸν τίς ἄρ'
χε τέκος; ib. 247. Ὀδυσσεὺς
χ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν ib. 278.
ν εὐαιώνων τις ἔλαχεν Hel. 215.
πολὺ μητρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον
383. τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον,
ειάν τ' ἴσην Er. fr. I. 38. οἵας
ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. πε-
νία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. Σπάρ-
την ἔλαχες Tel. fr. XX. 1. ἐν τῇ
φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 80.
τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λα-
χεῖν Sup. 309. εἰ τοὺς θανόντας νοσ-
φίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν ib. 539. λαχεῖν
ἴσον Iph. T. 1009. πατρῴων οὐ λα-
χὼν Tr. 1192. σώματος λαχὼν μέ-
ρος Inus fr. V. 3. σκότιαν αἰῶνα
λαχόντων Ph. 1492. διπλοῦ βίου λα-
χόντες Sup. 1086. κλήρῳ λαχόντας
Her. 36. λαχοῦσά γ' ἀθλία, καὶ μὴ
λαχοῦσα δυστυχὴς καθίσταμαι An. 386.
τῆς εὐδοξίας λαχοῦσα πλεῖον Tr. 639.
ἡ λαχοῦσα θνησκέτω Her. 546. cf. v.
548. οὐχ ὁμοῦ λελόγχατε Tr. 243.
μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δουλεύ-
ειν ib. 281.

Λαγών. ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον
Hec. 559. παίει σιδήρῳ λαγόνας
Iph. T. 298. ἀνεῖτο λαγόνας El. 826.

Λάγως. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι
Fr. inc. B. 14. 5.

Λαέρτης, pater Ulyssis. τὸν Λαέρτα
τόκον Iph. A. 204. ὁ Λαέρτου γόνος
Iph. T. 533.

Λαερτιάδης Hec. 135.

Λαερτίδας Rh. 907.

Λαέρτιος, i. q. Λαέρτης. παῖ Λαερτίου Hec. 402. et Rh. 669. Λάρτίου (pro Λαερτίου) τόκος Tr. 421.

Λάζυσθαι. λάζυσθε Bac. 503. et Ion. 1266. λάζυσθε τήνδε Ph. 1654. et Ion. 1402. λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. παῖδα τόνδε λάζυσθε Iph. A. 622. λάζυσθε χειρῶν τοῦδε Bac. 451. λάζοισθ᾽ ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμοὺς Rh. 877. λάζυσθαι χρεὼν μοχλοὺς Her. F. 943.

Λάθα, dor. pro λήθη Iph. T. 229.

Λαθοσύνα, dor. pro ληθοσύνη. λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1278.

Λάθρα. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. λάθρα τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. ὑπεκπέμπω λάθρα ἄλλους ἐς οἴκους An. 47. cf. v. 310. κεντοῦσ᾽ ἀτευχῆ παῖδ᾽ Ἀχιλλέως λάθρα ib. 1120. ἃ σὺ κάκ᾽ εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. λάθρα ἄνακτος —δράσεις τάδε; ib. 1048. λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὅπως ἀφώρμησ᾽ ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. κἂν θέλῃς λάθρα Bac. 815. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. παῖδά γ᾽ ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρὸς Ion. 340. εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει ib. 357. cf. v. 438. 816. 819. 944. 1031. 1408. et 1544. ἦλθ᾽ ἴσως πουσὸς κασίγνητος λάθρα El. 518. εἰ ἐκ δόμων ἥρπαστο λάθρα ib. 1041. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην ib. 38.

Λαθραῖος. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45. ξίφη λαθραῖα Hel. 1591.

Λαθραίως. φροῦδος σκηνὰς ἐς ἱερὰς λαθραίως Ion. 806. μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. τίκτει με λαθραίως Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5.

Λαιμητόμος. λαιμητόμους κεφαλὰς Iph. A. 776.

Λαιμόρυτος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτου σφαγᾶς Hel. 360.

Λαιμός. πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖτο ib. 1579. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. ἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. παίειν λαιμῶν εἴσω ξίφος Or 1472. εἴ γε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχου ib. 1513. ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph 1099. λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τε μῶν Sup. 1200. ἀφίεσαν λαιμῶ βροτείων ἔριον φόνον Her. 822. λαι μῶν ἐξάψειν βρόχον Ion. 1064.

Λαιμότμητος. τὸ λαιμότμητον κάρ Γοργόνος Ph. 458.

Λαιμοτόμος. Περσέα λαιμοτόμον E 459. Γοργοῦς λαιμοτόμων ἀπὸ σο λαγμῶν Ion. 1054. λαιμοτόμῳ δε ποίνας χερὶ Iph. T. 444.

Λαΐνεος. λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνο Ph. 116.

Λάϊνος. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. c Hel. 968. λαΐνους περὶ πύργους Ip A. 774. cf. Tr. 5. λαΐνους ὀρθοστάτ Her. F. 979. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσ οἴκων ib. 1037. λάϊνοι θριγκοὶ δόμ El. 1150. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλμ τος Iph. T. 997. λαΐνῳ τειχίσμα Her. F. 1096. μνῆμα λάϊνον I 328. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. Tr. 1088. et Ion. 207. εἰς ἕδρα λάϊνα Tr. 540. ἀντὶ περιβόλων λα νων ib. 1141. λάϊνα κίοσιν ἔμβο Bac. 591. λαΐνοισιν ἐξογκώμα Her. F. 1332. ἐξ αὐτομόρφων λαΐν τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Λάϊος, rex Thebarum, a filio Œd occisus. Ph. 9. 13. 35. 39. 226. 2 344. 875. 1592. et 1605.

Λαιός. λαιὸν πόδα Ph. 1419. λ οἶσιν ἐν βραχίοσιν ib. 1143. τοί λαιοὺς Hel. 1589. λαιὸν πῆχυν H 728. πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 1 κέρας τὸ λαιὸν Sup. 705. Iph. A. 2 Rh. 485. et Her. 671. τὸ λα ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Λαῖφος. λαῖφος ἀκάτου θοᾶς Or. 3 ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις Med. 5 οὔποτ᾽ ἔριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 4 πόμπιμοι λαίφει πνοαὶ γένοιντο 1080. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐ ρειδομένας Hec. 114. λαίφεσι χ ρειν Iph. A. 1326. ἡνίκ᾽ Ἄρης ἔφα λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323. ἐπὶ φεσιν βεβὼς Tr. 685.

Λαιψηροδρόμος, epitheton Achillis. I A. 207.

Λαιψηρός. λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 10 et El. 549. et λαιψηρὸν πόδα 562. λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497.

λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1. λαιψηρὰ πηδᾷ Ion. 717.
άκαινα τὴν Λάκαιναν—'Ελένην Hec. 441. cf. v. 651. Or. 1439. Tr. 34. et 369. τὴν Λάκαιναν 'Ερμιόνην An. 29. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς (i. e. Clytæmnestra) Iph. T. 806. ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς An. 151. Λάκαινα πόλις ib. 193. et 208. αῖαν Λάκαιναν Tr. 1110. cf. Hel. 489. et Cresph. fr. XIV.
ακεδαιμόνιος. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ Tr. 250.
ακεδαίμων. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128. vid. etiam Iph. A. 73. et Hel. 481. 502. et 1128.
ακισμα. τρυχηρὰ πέπλων λακίσματα Tr. 497.
ακτίζειν. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. cf. Peliad. fr. IV. πρὸς ...μα λακτίζοντες Iph. T. 1396. ὧν ...ακτίσας πολλὴν χάριν Rh. 411.
...λημα. ποικίλων λαλημάτων An. 938.
...λος. ἧσσον λάλον σὺ πεμπέτω τιν' ἄγγελον Sup. 462. ἀεί ποτ' ἐστὶ σπέρμα κηρύκων λάλον Fr. inc. CCXXI. ...μψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος Cy. ...4.
...μβάνειν. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. ...4. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. ...V. 2. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. ... LXXVIII. 3. ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3. τὸ ...ίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν ... 516. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων ...ι. 659. 'Ελλάδα κακίστην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ὃς μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. ... B. 28. 4. λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλαις ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 188. ...ην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. ...ζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ ...ωκας Med. 535. ὅσας εἴληφα δε...ους Bac. 226. τὸ σῶφρον ἔλαβεν τῆς συμφορᾶς Or. 501. ἃ ἔλαβες, ...δος, πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα ib. ...2. ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας ἔλαβε τὸν ...ένας γάμον ib. 1502. σαυτὸν σὺ ἔλαβες ib. 1617. ἄτοπον ἡδονὰν ...βον Iph. T. 842. ἐλάβετε Τροίαν, 'Ελένην τε χειρίαν; Cy. 176. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. συμφορὰς ἔλαβον Ion. 764. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον ib. 790. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. σὲ δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. εὔκλειαν ἔλαβον ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. λάβετε—μὴ δέμας Hec. 62. λάβε χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμὰς Or. 113. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι Hip. 1431. λαβ' ὅρκον Sup. 1187. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. ἤτοι πλέον γ' ἄν, ἢ μίαν ψυχὴν, λάβοις Al. 55. cf. v. 73. et 493. et Iph. T. 496. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1050. οὐ γάμους ἐξαιρέτους ἄλλους λάβοιμ' ἄν; Iph. A. 486. τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν; Iph. A. 1124. οὔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. τίν' ἐπικουρίαν λάβω; Or. 266. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. μὴ λάβωσι σ' ἄσμενοι ib. 774. σμικρὰς ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων Ph. 207. cf. Bac. 266. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. μείζω συμφορὰν λάβῃ τινὰ Med. 43. μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς An. 878. cf. Ion. 395. τὸ δυσμενὲς μή μου λάβῃς Iph. T. 636. μὴ παλαμναῖον λάβω; ib. 1218. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ ib. 1472. ἐρημία πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ Tr. 26. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχὴ λάβῃ τύχην ib. 471. ὅταν πημάτων λάβῃ τέλος Hel. 541. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427. ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ γυναῖκα El. 1013. αἰτεῖ, ἀδελφὴν—τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἔνευσε παρθένον λαβεῖν ib. 545. ἧπου χρυσὸν ἠράσθη λαβειν; ib. 775. λαβεῖν ἄδικόν τι Or. 645. δεσπότην σώματος λαβεῖν Med. 234. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. ἐς ἔννοιαν λαβεῖν Hip. 1027. γυναῖκ' ἀρίστην λαβεῖν Al. 325. σκῆπτρον λαβεῖν An. 23. ὑποχείριον (sc. πόλιν) λαβεῖν ib. 737. δι' οἴκτου λαβεῖν τύχας Sup. 194. στέφανον εὐκλείας

λαβεῖν ib. 315. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. ἡδονὰς λαβεῖν ib. 908. νόσον λαβεῖν ib. 1016. δόξαν λαβεῖν Hel. 847. θεȣ̃ λαβεῖν μαντεύματα Ion. 421. εἴσω πνευμόνων τόξα λαβεῖν ib. 524. πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν El. 611. κλέος μέγα λαβεῖν ib. 1084. εὐγένειαν λαβεῖν Rha. fr. II. 2. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 2. ἄλλης λέκτρον λαβεῖν eorund. CLVII. 2. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eor. CLXVIII. 2. πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. λαβὼν Πολυξένην χερὸς Hec. 523. πλῆρες ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας ib. 527. φάσγανον κώπης λαβὼν ib. 543. λαβὼν προμηθίαν ib. 795. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντα ib. 1242. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. κῆδος Ἀδράςȣ λαβὼν Ph. 77. ἄρχειν ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 481. cf. v. 489. τȣ̓́νομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμȣς κακὸν Hip. 630. νικητήρια λαβὼν Al. 1032. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. λόγȣς ματαίȣς λαβὼν ib. 583. μισθὸν ἐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσȣ̃ λαβὼν ib. 976. vid. not. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν Rh. 796. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. τίνα τύχην λαβὼν ib. 748. λαβὼν δȣ̃λα λέκτρα ib. 819. conf. Her. F. 345. γάμον τοιȣ̃τον λαβὼν El. 258. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. LXXVIII. 3. λίνȣ κλωςῆρα περιφέρει λαβὼν eorund. CCVI. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 271. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες Iph. T. 906. σκότος λαβόντες ib. 1025. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 677. δόξαν κακὴν λαβόντας Her. F. 292. φρȣ́ρια λαβόντας Epist. V. λαβȣ̃σα πέπλȣς Hec. 558. λαβȣ̃σα τεῦχος ib. 609. φάσγανον χερὶ λαβȣ̃σα ib. 877. λαβȣ̃σα πρευμένειαν Or. 1323. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβȣ̃σ' ἐμȣ̃ Tr. 360. λαβȣ̃σαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. πόρπας λαβȣ̃σαι ib.

1170. λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλω Her. 48. δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πόλλ ἐλαμβάνȣ Med. 496. ἵνα συμφυγά δας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380. λαβ λαβȣ̃ δῆτα Or. 219. λαβȣ̃ αὐτȣ̃ Pl 853. λάβεσθέ χειρὸς δεξιᾶς Με 899. λαβȣ̃ μȣ Hip. 1445. λάβεσ μοι τῆσδε An. 426. νεὼς λάβεσ κώπαις Iph. T. 1387. πτόρθȣ λά βεσθε Bac. 1105. λαβȣ̃ χερῶν κ πέπλων Her. F. 124. cf. El. 99 ἑνὸς εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἂν Ο 1172. τίνος λάβωμαι; Her. F. 48 ȣ̓κȣ̃ν ἐγὼ—λάβωμαι μακαρίας τῆς σ χερός; El. 1006. χειρὶ λαβέσθ γενειάδος An. 575. πῶς θράσος λήψῃ; Med. 858. τέκνοισιν ταφ ληψόμεθα Sup. 376. ἀνδρὸς ἀγα κῆδος λήψῃ Iph. A. 626. δύσνȣν λήψεσθε Iph. T. 350. εἰ μὴ ληψ μεθα θεᾶς βρέτας ib. 986. βακχεύ σαν ȣ̓ λήψῃ κόρην; Tr. 341. ὧν ἔχ λήψῃ τάδε ib. 1202. εἰ αὐτὸν εἰ τῆσδε λήψομαι ςέγης Bac. 239. λή ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος 958. λήψεται τὸν τράχηλον—τȣ̃ νων δαιτυμόνος Cy. 604. λήψομ πολὺν ψόγον Hel. 852. γέλωτ αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι Ion. 6 λήψομαι ἐγὼ καλῶς ib. 1410. ȣ̓̃τι λελήμμεθα—ἐκπορίζȣσαι φόνον; 1113. ὡς ἐγκύμων εἴληπται Dan. λελημμένος πτέρυγας Cy. 432. γ' ἐλήφθης Hip. 955. πȣ̃ δῆτ' ἐ φθῆς—φάσγανον θήγȣσα; Tr. 10 ἢν ληφθῶμεν Iph. T. 101. cf. v. 1 ἀγλωσσίᾳ πολλάκις ληφθεὶς Alex. III. 2. ληφθέντες Cy. 23. ὑπὲρ ρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. εἰ ληφθήσομαι δόμȣς ὑπερβαίν Med. 381.

Λαμία. Λαμίας τῆς Λιβυςικῆς γέ Lam. fr. vers. 2.

Λαμπαδȣ̃χος ἀμέρα Iph. A. 1505.

Λαμπάς. δεξιᾷ λαμπάδα ἔφερεν 1128. ἄκραν λαμπάδα ib. 1263. 'πιȣ̃σα λαμπὰς θεȣ̃ Med. 352. λάνα κατ' αἰθέρα λαμπάδα Sup. 9 ἄπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα 1 594. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων 1 1076. λαμπάδων σέλας Or. 1 et Iph. T. 1224. λαμπάδας ἀνασ θειν Med. 1027. δαμασθεὶς λαμ σιν κεραυνίοις Sup. 1011. cf. 1

244. αἴθεσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 310. ὑπὸ λαμπάδων Hel. 645. et Ion. 1473. λαμπάδων μεμνήμεθα Hel. 729. ἁλίε ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467.

Λάμπειν. ἁ ἀρετὰ καὶ θανεσι λάμπει An. 778. ἥλιος λάμπει κατὰ γῆν Ion. 83. οἷς ἂν λάμπωσιν νεάνιδες ἥβαι ib. 476. πέλτη χρυσοκολλήτοις τύποις ἔλαμπε Rh. 306. λάμπεσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. λάμπεσ' ἠὼς Iph. A. 158. ἃς ἔπω τ..υκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν Hel. 1493. δόλιον ἀςέρα λάμψας ib. 1142. σῶμα λάμπονται πυρί; Iph. T. 1155. μᾶλλον δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο Med. 1194. ἐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον—λέλαμπε An. 1025. λέλαμπεν ἥλιος Tr. 1295.

Λαμπρός. λαμπρὸς αἰθὴρ Or. 1087. cf. Iph. T. 29. et Hip. fr. XIV. 1. αὖθ' ὁ χρήζων, λαμπρός ἐςι Sup. 440. τὸν εὐτυχῆ, λαμπρὸν, ἄν τις ἴρῃ μοῖρα ib. 608. ἐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et χρ. λαμπρὸν Tr. 992. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην Iph. T. 1138. λαμπρὸς ανήσεται σοὶ Her. 281. ἀργύρε κοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559. ἐν τέτῳ λαμπρὸς ἕκαςος Antiop. fr. XXIV. 2. τύραννος λαμπρὸς Plis. I. 5. λαμπρὸς μύδρος Sis. fr. I. 5. ςολὴν λαμπρὸς Syl. fr. III. 4. Epist. III. ἔςαν λαμπρὼ Ph. 252. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 331. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. λαμπροὶ αἰχμαῖς Ἄρεος Æol. fr. VII. 1. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. λαμπρὰν ὄψιν ...y. 484. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. λαμπρὰν τὰν Ἡραλέος ἀλκὰν Her. F. 805. λαμπρὰ σελήνη Dan. fr. I. 7. ὄμμα λαμπρὸν Hec. 1045. et Cy. 596. λαμπρὸν ...ἱε φῶς Med. 752. λαμπρῷ κατόπτρῳ ib. 1161. φέγγος λαμπρὸν Hip. ...9. λαμπρὸν δῶμα Sup. 222. τὸ λαμπρὸν φάος Iph. A. 1571. et λαμπρὸν Ἑσπέρε φάος Ion. 1149. λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένες Fr. inc. ...2. 1. λαμπρῶν ἄςρων Or. 1685. et Hel. 1514. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. λαμπρὰ κηρύσσει Her. 864. λαμπρὰ ἀμφιβλήματα Hel. 430. λαμπρὰ πυλώματα Ion. 79. ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ib. 82. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 2. ἤδη λαμπρὰ συγγελᾶν Er. fr. II. 22. λαμπρότερος (sc. αἰθὴρ εἶναί μοι δοκεῖ), ἢ πρὶν Bac. 1266. ἑςιᾷ λαμπρότερον, ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν Epist. V. διὰ λαμπροτάτε βαίνοντες αἰθέρος Med. 829. λαμπρόταται θεε αὐγαὶ Her. 749.

Λαμπρύνειν. ὄχοις τε καὶ ςολῇ λαμπρύνεται El. 966. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039.

Λαμπρῶς Fr. inc. XXVI. 2.

Λαμπτήρ. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. μικρε ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. φαεννοὶ ἡλίε λαμπτῆρες Rh. 60. πυρὸς λαμπτῆρας ib. 109. λαμπτήρων σέλας Hel. 871.

Λανθάνειν, et λήθειν. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. τὸ λανθάνειν μόνον Ion. 957. χρηςὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. εἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Fr. inc. XII. 1. πῶς—ὑμᾶς κατάσκοποι λήθεσιν αἰσχρῶς Rh. 810. ὑποπεσεσ' ἔλαθεν Antiop. fr. II. μὴ λάθοι σε Med. 332. λάθοιμι τετ' ἂν Iph. A. 516. ε γὰρ ἂν λάθοιμί σφε Iph. T. 1049. μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. τὴν θεὸν ὅπως λάθω Iph. T. 995. μὴ λάθῃ με προσπεσὼν Her. 339. ὥστε καὶ λαθεῖν Rh. 845. λαθεῖν εχ οἷόν τέ μοι Hel. 830. ὃ λαθεῖν βελεται Ion. 365. εκ ἔςι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. Καδμείες λαθὼν Bac. 838. λαθὼν τυράννες El. 93. τῆσδε σκοπὲς λαθὼν χθονὸς ib. 546. τίκτει λαθὼν Dan. 18. λαθόντες ὄμμα τεμὸν Rh. 54. τὲς νεωςὶ δεσπότας λαθεσα Hec. 618. ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας Iph. T. 119. φύλακες, ἒς ε λήσομεν ib. 1027. σόν γε λήσεις πόσιν, ἅ σε σπεύδει λαθεῖν Ion. 1028. τετ' εχὶ λήσει τὲς θεὲς Sis. fr. I. 23. μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. σοφὸς λέληθας ὤν; Al. 59. ε λέληθεν, ὡς δοκεῖ Ion. 68. λέληθεν εδὲν τῶνδέ με Chry. fr. I. 1. λέληθεν αὐτὸν τοῖς

ξυνῦσιν ὧν βαρὸς Dic. fr. XVII. 2. πεσόν νιν λέληθεν ὐδὲν ἐκ χερὸς St. fr. IV. 1. μὴ δόκει λεληθέναι Rh. 940. λεληθέναι σκοπὺς Hel. 1190. ὡς λεληθέναι δοκῶν Her. F. 985. τὺς θεὺς λεληθέναι Phry. fr. V. 2. λαθῦ παίδων σέθεν Med. 1248. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τῶν πάρος λαθοίμεθα Hel. 1249. τῶν πάροιθε λόγων λαθώμεθ' ἄμφω Hip. 289. λαθέσθαι κακῶν Her. F. 1044. ἐκεῖν' ὐ λήσομαι Iph. A. 516. πῶς λήσῃ; Fr. inc. XXVIII. 1. ὔπω λελήσμεθα Ph. 857. λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. ὐ λελήσμεθα Ion. 361. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. v. not.

Λαομεδόντιος. Λαομεδόντιε παῖ Tr. 822.

Λαομέδων Tr. 813.

Λαός. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν Ph. 740. Κάδμυ λαὸς ib. 1233. 1245. et 1476. et Sup. 664. et 744. et Κάδμυ λαὸν Sup. 329. Σπαρτῶν λαὸς Ph. 1241. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς ib. 1469. λαὸς οἰκήτωρ θεῦ An. 1090. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. ὑβριςὴν λαὸν ib. 728. πετράπτολιν ξύνοικον λαὸν Her. 82. Μυκηναῖος λαὸς ib. 89. θεᾶς πόλις καὶ λαὸς ib. 923. λαὸν εἰς αὐτόχθονα κλεινῶν Ἀθηνῶν Ion. 29. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν ib. 1140. λαὸς ἐπώνυμος ib. 1594. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 2. λαοὶ ἐπεῤῥόθησαν Hec. 553. σιγᾶτε, λαοὶ Sup. 669. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. ἐπιφυλίυ χθονὸς λαῶν Ion. 1578.

Λαπίθαι. σὺν Λαπίθαισι An. 792.

Λαπρέτης, *nom. propr.* Euripidis familiaris Epist. II.

Λάρισσα, *nom. urbis.* Al. 838.

Λαρκαγωγός. τὺς ὄνυς τὺς λαρκαγωγὺς Aut. fr. I. 2.

Λάρυγξ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ συ καλῶς; Cy. 157.

Λάσκειν. ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις τὺς ἀναγκαίυς φίλυς; An. 672. τί λάσκων; Rh. 724. βοὰν ἔλασκε τάνδε El. 1213. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. ὐχ ἥσυχος—λέλακ' ἀνὰ ςρατὸν ἀχὼ ib. 1110. πολὺς ἅμ' αὐτῷ προσπόλων —κῶμος λέλακεν Hip. 55. ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν, ἔλακεν Or. 162. sq. cf. v. 330. ὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461. τί τόδ' ἔλακες; Tr. 269 ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι ςένυσα Hel. 186. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 777. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347.

Λατογενὴς παῖς (i. e. Diana) Ion 465.

Λατρεία. καλλίςαν λατρείαν Tr. 824 Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Λατρεύειν. ἔνθα—παῖδ' Ἀγαμεμνονία λατρεύω Iph. T. 1115. ᾧ λατρεύομε[illegible] Cy. 24. σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω Ion 129. τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; El. 131. λατρεύων τὸ κα[illegible] ἦμαρ Ion. 124. Φοίβῳ λατρεύων μ[illegible] πανσαίμαν ib. 152.

Λάτρευμα. ὅτι με—λάτρευμα γᾶθε[illegible] ἐξορίζει Tr. 1106. πολύχρυσα λα[illegible]τρεύματα Iph. T. 1275.

Λάτρις, ὁ. Καπανέως ἦν λάτρις Su[illegible] 639. παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτρ[illegible] Iph. A. 868. ἀγύρτης λάτρις R[illegible] 715. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. τὸν Ἀχαϊκὸν λάτριν ib. 702. ἤ μ' ἐγε[illegible]νατο—Ζηνὶ λάτριν Ion. 4. ὁ θεός ἐβύλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν i[illegible] 1343. λάτρις πενέςης Phry. fr. V[illegible] 2) ἡ. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. Φοί[illegible] λάτρις ἐγενόμαν Ph. 229. σώφρον ἔσῃ λάτρις γυναικὸς Tr. 422. τ[illegible] Ἀπόλλωνος λάτριν ib. 450. θυρ[illegible] λάτριν ib. 492. τὴν θεῶν λάτριν H[illegible] F. 823.

Λατὼ, *nom. deæ,* Latona. Hec. 4[illegible] Ph. 109. Hip. 64. et 1138. Iph. 126. 1102. et 1234. Ion. 127. 1[illegible] 188. 681. 885. 907. et 922. et H[illegible] F. 689.

Λάφυρον. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ I[illegible] 179. λάφυρα Ἀχιλλείυ τάφυ Tr. 11[illegible] τὰ κλεινὰ βαρβάρυ κόρας λάφυρα H[illegible] F. 417.

Λάχνη. λάχνᾳ (dor. pro λάχνῃ) γυ[illegible] Hel. 384.

Λαχνώδης. λαχνῶδες τῦδας ἀνθη[illegible] χλόης Cy. 539.

Λέαινα. τοκάδος δέργμα λεαίνης M[illegible] 187. λέαιναν, ὐ γυναῖκα ib. 13[illegible] cf. v. 1358. et 1407. λεαίνας τις γένος Bac. 988. σχῆμα λεαίνης ἐξ[illegible] λάξασα Hel. 385. v. not. πύρπις λέαινα El. 474. ὀρεία λέαινα [illegible] 1163.

ιέβης. ἐκ λέβητος Cy. 245. πατρῷον
·ὸν λέβητα ib. 342. χάλκεον λέβητα
ib. 391. cf. v. 398. et 403. ἀμφὶ
ἐσχάρας λέβητας ὦρθυν El. 802.
έγειν. ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν
λέγητέ τι Hec. 257. κἂν κακῶς λέγῃ
ib. 293. ὐκ ἄλλως λέγω ib. 302. et
Or. 708. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506.
τι μᾶλλον, ἢ λέγω ib. 667. ἐμαυτὴν
λέγω, λέγυσά σε ib. 736. τὸ πραχθὲν
ἢ λέγεις; ib. 740. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν
λέγεις ib. 990. ἢ νῦν λέγων ἔςιν τις,
ἢ μέλλει λέγειν ib. 1179. χρῆς' ἔδει
λέγειν ib. 1189. τἄδικ' εὖ λέγειν ib.
1191. τἀληθῆ λέγειν ib. 1206. ὀρθῶς
λεξας, ὐ φίλως δέ μοι λέγεις Or.
100. εὖ λέγεις ib. 111. et 173. λέ-
γειν κακὰ ib. 393. ἀπαίδευτον λέγειν
ib. 410. ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην ib.
558. εἰς κοινόν τι λέγειν χρὴ ib.
772. τίς χρήζει λέγειν; ib. 883.
λέγεις ἀκῦσαι μαλθακὰ Med. 316. μὴ
λόγυς λέγε ib. 321. μὴ κακὸν φῦναι
λέγειν ib. 522. σοφὸς λέγειν ib. 580.
λέγειν δεινὸς ib. 585. τὴν σὴν Κύ-
πριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip.
113. cf. v. 1059. πῶς ἂν σύ μοι λέ-
ξειας, ἃ 'ν μ' ἐχρῆν λέγειν ib. 345.
αἰσχρὰ ἢν λέγῃς καλῶς ib. 505. παρ'
ὄχλῳ μυσικώτεροι λέγειν ib. 989. πρὸ
ἴτυ λέγειν ὐχ ἅζομαι Al. 327. ἄσημα
λέγεις ib. 525. λέγ', ὡς ἐμῦ λέξαντος
ib. 711. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν
ἐλευθέρως ib. 1011. ὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ
λέγειν τύχην ib. 1073. αἰσχρὰ σαυτῷ
λέγεις An. 649. λέγω κατ' ὄμμα σὸν
Ph. 421. κἂν εὖ, κἂν κακῶς δόξω λέ-
γειν Tr. 914. ὐ κακῶς λέγεις ib. 1054.
λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. τῦτ'
ὖν ὄναρ λέγω; Cy. 8. δέδορχ', ὅπως
λέγω ib. 697. ὐκέτ' ἀνθρώπυς κακῶς
λέγειν δίκαιον Ion. 450. ταπεινὰ λέ-
γειν Alcmæon. fr. II. 2. ὐλῶ ὐχ
ὑν τε τἀληθῆ λέγειν Bus. fr. vers.
τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν
inc. fr. III. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus
XIV. 2. λέγε τι σιγῆς κρεῖττον
fr. inc. XXXVI. σὺ λέγεις ταῦτ', ὐκ
ἐγὼ Fr. inc. B. 35. μηδὲ—τὸν εὖ λέ-
γοντα δυσμενῆ ποιῦ Hec. 300. λέγων
κακὰ ib. 519. λέγοντες ἄλλα μὲν
γλώσσῃ, φρονῦντες δ' ἄλλα An. 452.
ἵν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ λέγυσα Hec.
3. λέγυσ' ἀεὶ κακῶς τυράννυς Med.
457. συνετὰ λέγυσα Iph. A. 653. μὴ
λέγυσαν ἔνδικα Tr. 970. ἔργον, ὐ λέ-
γον Hip. 1077. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον
(i. e. ἔλεγον, dicebant) παιδὸς θανύσης
Hec. 580. τί δῆτ' ἔλεξας; Hec. 249.
τοσαῦτ' ἔλεξε ib. 542. ἔλεξε πάντων
τλημονέςατον λόγον ib. 562. καλῶς
ἔλεξας τῇδε ib. 1007. ὀρθῶς ἔλεξας Or.
100. et 110. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις
προμηθίαν Med. 741. πικρὰν τήνδε
μοι ναυκληρίαν ἔλεξας Al. 259. γεν-
ναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. τλήμονά γ'
ἔλεξας ib. 1132. θαύμας' ἔλεξας Iph.
T. 340. χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς
θρόνων ib. 1270. vid. not. κρεῖσσον',
ἢ λέξαι λόγῳ Sup. 844. πολλὰ λέ-
ξας κακὰ Ph. 924. cf. Al. 73. ὦ
δεινὰ λέξας Her. F. 1186. et ὦ δ.
λέξασα Hip. 498. δίκαια λέξας Alex.
fr. III. 3. λέξασα κακῶς σε Med.
473. τί λέξω; Hec. 488. τί λέξεις; ib.
511. 713. et 1124. λέξεις τί καινόν;
Or. 239. αὐτῷ μαλθακὺς λέξω λόγυς
Med. 776. ὐ λέξων φίλα Hec. 517.
τῶν ἀπορθήτων πόλις ὐκέτι λέξῃ ib.
907. αὐτίκ' ἐν τοῖς ὐκ ἔτ' ὖσι λέξομαι
Al. 323. λέξεται μίασμ' ἔχων Iph. T.
1047. ὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος
λέξομαι Her. F. 582. ἐν Ἀχαιῶν
ξυνόδῳ λέγεται δόξαι Hec. 110. ἵνα
μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς Or.
331. παρά σοι λεγέσθω Bac. 334.
τὼ τῦ Διὸς λεγομένω Διοσκόρω Hel.
291. σοὶ εὖ λέλεκται Ph. 1619. λέ-
λεκται μῦθος Med. 354. ταῦτά σοι
βραχέα λέλεκται Iph. A. 400. ὡς
λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Melan. fr.
II. 1. et Pir. fr. V. 4. λόγοι οἱ λελε-
γμένοι Sup. 334. τῶν πάρος λελε-
γμένων μύθων Iph. A. 402. ἃ εἰς
τυράννυς ἔςι σοι λελεγμένα Med. 453.
αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244.
τὰς εἰλεγμένας (delectas)—αἰχμαλώ-
τιδας ἄγω Tr. 296. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι
συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. πᾶν τὸ
λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκύσεται Sis. fr. I.
20.

Λεηλατεῖν. Θρήκης πεδία—λεηλατῦν-
τες Hec. 1143. λεηλατήσων Rh. 293.

Λεία. λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15.
ὐ παρὼν κυνηγέταις, αἵρυσι λείαν Rh.
326. ἀγόμεθα λεία Tr. 610.

Λείβειν. λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων
σέθεν Iph. A. 650. cf. An. 418. σπον-

δας θεοῖς λείβειν Ion. 1033. λείβομαι An. 533. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν Ph. 1522.

Λεῖμαξ. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564. νεβρὸς χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. λείμακας ἀνθηφόρους Iph. A. 1544.

Λειμών. λειμῶν᾽ ἐς Ἥρας Ph. 24. ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος Hip. 74. cf. v. 77. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα ib. 211. λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν Sup. 448. λειμὼν ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶνα ib. 1464. παρεσκευασμένου ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. ἐπί τε λειμῶνας ποιμένιά τ᾽ ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Λείπειν. λείπετε στέγας Med. 894. cf. Al. 23. μακρὰν λείποις ῥαδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους Rh. 9. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 7. λειπόντων βίον Sup. 693. τέκνω πεσόντ᾽ ἐλειπέτην βίον Ph. 1437. ἣν ἀρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε Hip. 907. δόμον ἔλειπες ἔρημον An. 1205. σὲ οὔποτ᾽ ἄλγη πατρῷα λείψῃ Sup. 1157. ἣν κατ᾽ οἴκους ἔλιφ᾽, ὅτ᾽ ἐς Τροίαν ἔπλει Or. 63. πῶς ἔλιπον φάος; Ph. 1548. ἔλιπε φιλίαν Al. 934. τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις Tr. 733. μὴ λίπῃς μ᾽ ἄπαιδα Hec. 440. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν Al. 389. κλέος ὅ σε μὴ λίπῃ Iph. A. 1504. λιπεῖν φέγγος Or. 952. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. λιπεῖν βίον An. 383. et Hel. 396. λιπεῖν (sc. ζῶντας) ἐχθροὺς ἐχθρῶν An. 521. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. φῶς λιπεῖν ἡλίου Fr. inc. LXXXI. 11. νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπὼν Hec. 2. οὐδ᾽ ἐγώ μιν τήνδ᾽ ἄπειμ᾽ αὐτοῦ λιπὼν ib. 401. τέκν᾽ ἔρημα λιπὼν ib. 1075. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. μυρίους λιπὼν νεκροὺς Ph. 582. Κρέοντι λιπὼν γόους ib. 1064. ἄκληστ᾽ ἄδουλα δώμαθ᾽ ἑστίας λιπὼν An. 594. λιπὼν Αἰγαῖον βάθος πόντου Tr. 1. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. λιπὼν βίον Her. 1017. λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον ib. 808. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν El. 11. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400. λιποῦσ᾽ Ἀσίαν Hec. 481. λέχη φίλα λιποῦσα ib. 934. λιποῦσ᾽ αἰσχρῶς δόμους Or. 99. ποθεινὰ δάκρυα—λιποῦσα Ph. 1727. λιποῦσα—ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς Med. 781. μήτε ναΐαν λιποῦσ᾽ ἀπήνην, μήτ᾽ ὄχον πεδοστιβῆ ib. 1123. λιποῦσ᾽ αἰῶνα κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 92. ποιηροὺς λιποῦσα νομοὺς Cy. 61. ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον Hel. 1497. πατρὸς ὕδωρ λιποῦσαι Her. F. 787. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι El. 442. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον ib. 946. βίοτον ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις Med. 1102. ἄλλοις δόμον λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν Al. 660. πολυπλέθρους σοι γύας λείψω ib. 691. οὐδ᾽ ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. οὗ ποτ᾽ ἔρις λείψει κατ᾽ ἀνθρώπων πόλεις Hel. 1172. λείπομαι Hip. 1106. πῶς σου μόνη λείπεσθαι θέλει; Med. 52. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων ib. 76. λείπομαι φίλας ματρὸς Al. 407. οὐκέτι μοι τέκνα λείπετ᾽ ἐν οἴκοις An. 1179. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς ib. 676. οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόθ᾽ ἡδονῆς And. fr. XIII. 3. σοῦ λειπόμενος El. 1310. ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1244. ἐλείπετο El. 643. τὸ ὄνομ᾽ οὐ λέλοιπέ μοι Or. 390. λέλοιπεν Ἠλέκτραν Iph. T. 562. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐν ἁλὶ κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ὅτου λέλοιπε ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. τὸ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων ib. 133. οὔκουν τιμωροὺς ἐμοὺς χρῄζω λιπέσθαι ib. 169. εἴ με δὴ λείψει (attic. pro λείψῃ, 2 sing. fut. 1. med.) Al. 387. ἦ που λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων; Or. 1085. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. οὔπω λέλειμμαι; Her. F. 1173. πανταχοῦ λελείμμεθα ἀρσένων Dan. fr. IX. 1. cf. Inus fr. VIII. 4. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Fr. inc. LXI. 1. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ὢν λελειμμένος Sup. 774. γνώμῃ ἀδελφοῦ λελειμμένος ib. 904. νεὼς πί-

τυλος εἷς λελειμμένος Tr. 1123. σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων Or. 689. οἱ λελειμμένοι ib. 926. λελειμμένη τέκνων Ion. 680. πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι El. 1010. τρόπις ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. πολέμιος λειφθεὶς Hec. 1138. λειφθεὶς μάχης Her. 732. ὐδέν σὐ ξίφυς λελείψομαι Or. 1041. ἐν σοὶ λελείψομαι Hip. 324.

Λειπόγαμος. τὰν λειπόγαμον Or. 1305.

Λειποπάτωρ. τὰν λειποπάτορα ib. eod. vers.

Λειπτέον Her. F. 1385.

Λείψανον. Ἄργυς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος Med. 1387. λείψανον Φρυγῶν Tr. 711. παλαιὸν λείψανον φίλων El. 554. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII.

Λεκτός. λεκτοὶ Ἀχαιῶν νεανίαι Hec. 525. λεκτὺς Ἀθηναίων κόρυς Sup. 356. κακὸν ὐ τλητὸν, ὐδὲ λεκτὸν Hip. 875.

Λέκτρον. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1658. κόρης λέκτρον σέθεν Ph. 1582. cf. v. 1632. τᾶς ἀνάνδρυ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ὦ λέκτρον Al. 175. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; Ion 545. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. ὁ μὲν ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. τῆς μαντιπόλυ Βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 124. cf. v. 130. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρα Or. 558. ἡ προδῦσα λέκτρ' ἐμῦ πατρὸς ib. 937. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας ib. 1008. λέκτρ' ἐπῄνεσα ib. 1672. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη Med. 286. γῆμαι λέκτρα βασιλέως ib. 594. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. ὃς ὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι ib. 1348. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. νοσῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα ib. 463. ἄζυγα λέκτρων ib. 546. χρηστὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652. ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. λέκτρων ἅμιλλα ib. 1141. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς ib. 928. ἐκβαλῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. cf. v. 466. δυλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 929. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. λέκτρ' ἀμπλακὼν Iph. A. 124. Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον ib. 1050. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920. ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια ib. 252. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν ib. 259. παρθένων ἐπὶ λέκτροις ib. 322. et 324. καινοῖσι λέκτροις ib. 663. φεύγυσα λέκτρα ib. 981. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλυ Hel. 7. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. στρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. λαβὼν δῦλα λέκτρα Ion. 819. λέκτρων προδότας ib. 880. τἀλλότρια λέκτρα λαβὼν Her. F. 345. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 798. ὐ λέκτρα ἀλλήλοισιν—συνῆψαν; ib. 1316. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. μετρίων λέκτρων κύρσαι Melan. fr. X. 1. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1.

Λελογισμένως Iph. A. 1021.

Λεοντόπυς. ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Λεοντοφυής. ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1194.

Λεπαῖος. λεπαίας χθονὸς Hip. 1248. λεπαίαν ὀφρύην Her. 395. λεπαίας νάπας Iph. T. 324.

Λέπας. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. cf. Bac. 750. et 1043. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921. πρὸς λέπας ὑπεξήκριζον Bac. 676. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 121.

Λεπτόμιτον φάρος An. 832.

Λεπτός. λεπτῦ δόνακος Or. 146. νῦς λεπτὸς Med. 529. λεπτὸν πέπλον ib. 786. et 949. λεπτῷ χρωτὶ Fr. inc. XCV. πέπλοι λεπτοὶ Med. 1188. et λεπτοῖσι πέπλοις ib. 1214. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. λεπτῶν μύθων Fr. inc. XCVII. 2. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπυ πνοαῖς Iph. A. 813. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης Or. 140. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. cf. Sup. 286. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372. λεπτὰ

λεύσσω κόραις Or. 224. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1081.

Λεπτυργεῖν. ȣκ ἐν δέοντι λεπτȣργεῖς Hip. 923.

Λερναῖος. Λερναίᾳ Τριαίνᾳ Ph. 195. Λερναῖον Ὕδραν Ion. 191. Λερναῖα νάματα Ph. 127.

Λέρνη. Λέρνης ὕδωρ Ph. 616. τὰν μυριόκρανον — κύνα Λέρνας Ὕδραν Her. F. 420.

Λέσχη. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3. μακραὶ λέσχαι Hip. 384. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοςόμȣς Iph. A. 1001.

Λεύειν. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350.

Λευκαίνειν. λευκαίνει τόδε φῶς ἠῶς Iph. A. 157. ῥόθια λευκαίνετε Iph. T. 1387. ἅλα ῥοθίοισι λευκαίνοντες Cy. 17.

Λευκάς. λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165.

Λεύκασπις. λεύκασπιν Ἀργείων ςρατὸν Ph. 1106.

Λευκήρετμος. λευκήρετμον Ἄρη Iph. A. 283.

Λευκιππίδες. κόρας Λευκιππίδας Hel. 1482.

Λεύκιππος. κόροι λεύκιπποι Hel. 646.

Λευκοθέα, nom. propr. deæ. Iph. T. 270. et Fr. inc. B. 31. 1.

Λευκόθριξ. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112.

Λευκοκύμων. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιςίαις Or. 993.

Λευκολόφας Ph. 120.

Λευκόπηχυς. λευκοπήχεις κτύπȣς χεροῖν Ph. 1360. λευκοπήχεσιν χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1204.

Λευκόπȣς. Βάκχαις σὺν λευκόποσιν Cy. 72.

Λευκόπτερος. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 752. λευκοπτέρȣ ἁμέρας φέγγος Tr. 848.

Λευκόπωλος. τὼ λευκοπώλω Her. F. 29. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα Ph. 609.

Λευκός. λευκὸν ὄνυχα Or. 959. et Sup. 76. λευκὸν πῆχυν Or. 1466. λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. λευκὸν χρόα Al. 157. λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. λευκὸν πόδα Bac. 861. et λευκῷ ποδὶ Ion. 221. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1. λευκῶν πέπλων Al. 926. et Hel. 1094. et 1203. λευκοῖς καρποῖς χειρῶν Ion. 891. λευκȣ̃ς λίθȣς Fr. inc. CCXVI. λευκὴν παρηΐδα Med. 923. et 1148. et El. 1023. λευκὴν σάρκα Med. 1189. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. λευκὴν δέρην Iph. A. 875. λευκὴν χροιὰν Bac. 457. λευκῆς χιόνος βολαὶ ib. 661. cf. Hel. 3. λευκᾷ δέρῃ Hip. 771. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. πῶλοι λευκαὶ Rh. 617. λευκὰς σάρκας El. 823. ἅρμα λευκὸν Ph. 176. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. λευκὸν κῶλον Bac. 664. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. λευκȣ̃ πώματος Bac. 707. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. νᾶμα λευκὸν Her. F. 573. λευκὸν ὄμμα El. 102. λευκὸν πρόσωπον ἀȣ̃ς ib. 730. φαρέων λευκῶν Ph. 328. λευκῶν ὑδάτων Hel. 1352. λευκὰ ἱςία ib. 1551. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα Her. F. 910.

Λευκόςικτος. λευκοςίκτῳ τριχὶ Iph. A. 221.

Λευκοφαής. παρὰ λευκοφαῆ ψάμαθον Iph. A. 1054.

Λευκόχρȣς. λευκόχροα κόμαν Ph. 326.

Λευρός. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. λευρᾶς ἀπὸ πέτρας Bac. 980. εἰς τὸ λευρὸν πέδον Ph. 843.

Λεύσιμος. λεύσιμον δȣ̃ναι δίκην Or. 613. cf. Bac. 356. et Her. 60. λευσίμῳ χερὶ Or. 861. θανάτȣ λεύσιμον ἄταν Ion. 1240. λεύσιμοι καταφθοραὶ ib. 1236. λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442. λεύσιμον Ἄργος Her. 765. vid. not.

Λεύσσειν. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. τί λεύσσω; ib. 385. δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. λεύσσεθ', ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 975. τόνδε λεύσσω δόμων πέλας ib. 1549. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. εἰ λεύσσει φάος ib. 1091. cf. v. 1541. Al. 83. Rh. 967. El. 349. Bel. fr. XXIII. 2. et Hip. fr. XIV. 2. πάρα λεύσσειν πτώματα νεκρῶν Ph. 1490. λεύσσεθ', ἃ πάσχω Med. 161. ἡδὺ φίλον κᾀν νυκτὶ λεύσσειν Al. 357. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ib. 1127. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σώματα λεύσσω τῶν οἰ-

χομένων παίδων Sup. 794. λεῦσσε Iph. A. 145. τήνδε τίνα λεύσσω γυναῖκα ib. 821. ἐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν; Rh. 534. λεύσσω φῶτε περιπολᾶνθ' ἡμῶν ϛρατὸν ib. 773. νέα τεκέων σώματα λεύσσω Tr. 201. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; ib. 269. θέαμα ἐ φίλον λεύσσειν ἐμοὶ ib. 1157. λεύσσω αὐτῆς ὄψιν ἐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τῷ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 576. λεύσσω τἀμὰ φίλτατα; Her. F. 514. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν ib. 517. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων ib. 725. τὰ τέθριππα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίȣ Ph. 1555. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἔν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι λεύσσων ib. 1107. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως Al. 240. λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας ib. 956. λεύσσων ταῦτα, κἐ κλύων Sup. 684. λεύσσων τόδε πῆμα Rh. 889. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων ϛρατὸν λεύσσων ib. 955. γύαλα λεύσσοντες θεȣ̃ Ion. 245. βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. ἐνόπτρων λεύσσȣσ' (i. e. λεύσσȣσα) ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. νȣ̃σδε λεύσσȣσαι πέπλȣς ib. 1154.

Λευϛήρ. βαῖνε λευϛήρων πέλας Tr. 1039.

Λεχήρης Ph. 1536.

Λέχος. Κλυταιμνήϛρας λέχος Or. 20. ἄπο λέχεος ib. 185. μένε ἐπὶ ϛρωτȣ̃ λέχȣς ib. 313. cf. Her. F. 555. ἐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. Αἰγίσθȣ λέχος ib. 618. ἀντὶ γαμηλίȣ λέχȣς ib. 1050. ἧς λέχος γ' ἐπήνεσα ib. 1092. μακάριον λέχος ib. 1208. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. ἔχει λέχος ib. 953. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. ποῖ ἐκφεύξῃ λέχος; ib. 1668. ἵν' ἔϛρωται λέχος Med. 41. et 380. τὸν ἐν λέχει προδόταν ib. 206. ἐρασθῆναι λέχȣς ib. 491. σὸν ἐχθραίνων λέχος ib. 555. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος ib. 568. ἢν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. βάρβαρον λέχος ib. 591. λέχȣς ἄπειρος ὢν ib. 672. σὸν ἐχθαίρων λέχος ib. 697. παρεϛάναι λέχει ib. 887. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον ib. 1291. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχȣς ib. 1338. τὴν δεσπότȣ προδȣ̃σαν λέχος Hip. 590. πικρὸν λέχος ib. 635. κεδνὸν λέχος ib. 835. λέχȣς ἁγνὸν δέμας ib. 1003. θάλαμον εἰσπεσȣ̃σα καὶ λέχος Al. 173. καινὸν λέχος ib. 466. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; ib. 1059. δȣ̃λον λέχος An. 30. ἀπληϛίαν λέχȣς ib. 217. λέχȣς ϛέρεσθαι ib. 371. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. σοὶ λέχȣς κοινȣμένην ib. 934. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχȣς Iph. A. 63. κακὸν λέχος ib. 389. κασιγνήτης λέχος ἐκ ἂν προδοίην Iph. T. 716. σκότιον λέχος Tr. 44. τὸ παρθένειον λέχος ib. 671. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχȣς Bac. 29. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 916. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. δίκα διαδρόμȣ λέχȣς El. 1156. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. δȣ̃λος τȣ̃ λέχȣς Phaëth. fr. XV. 1. κοινὸν —καὶ γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX. λέχη τἀμὰ δȣ̃λος χρανεῖ Hec. 365. cf. Hip. 1266. λέχη φίλα λιπȣ̃σα Hec. 933. τἀμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. καινὰ λέχη Med. 155. et 489. κρῖναι λέχη γυναικῶν ib. 644. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων ib. 1000. τἄμ' ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων Hip. 154. αἰσχύνειν λέχη ib. 408. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1140. λέχη ἔρημα An. 307. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις ib. 499. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. τἄμ' ἐκαρπȣ̃τ' ἂν λέχη ib. 936. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. λεχέων ϛυγερῶν χάριν Tr. 593. θεοπόνητα λέχη ib. 953. et Hel. 590. ὃς λέχη λυμαίνεται Bac. 354. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη El. 936. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια ib. 1089. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη ib. 1099. φοίνια ὤπασας λέχεα ib. 1192.

Λέχριος. ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν λέχριος Hec. 1026. λεχρία πάλιν χωρεῖ Med. 1168.

Λεχὼ El. 652. 654. et 1108.

Λέων. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμȣς Ph. 414. cf. Sup. 140. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος Ph.

1127. λέοντ' ἐντείνειν βρόχοις An. 721. μόσχȣς ὀρȣ́σας εἰς μέσας λέων Iph. T. 297. ὅστις μ' εὐτυχȣ͂ντ' ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πυριφλέγων λέων Bac. 1017. ὀρεςέρȣ λέοντος ib. 1140. κρᾶτα λέοντος ib. 1213. cf. v. 1277. et 1282. ἐχθρȣ͂ λέοντος βλαςήματα Her. 1006. Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. ςολὴν θηρὸς—λέοντος ib. 466. λέοντι ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. κάτασχε λέοντος ἀγρίȣ θυμὸν ib. 1211. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται Dan. 15. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. λέοντες Ἕλλανες δύω διδύμω Or. 1401. cf. v. 1555. ὥστε λέοντας ἐναύλȣς Ph. 1566. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 584. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. ἅλις λεόντων ἐςί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὕδρας λεόντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. λεόντων ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ποίȣς λέοντας—ȣ̓κ ἐξήνυσα; Her. F. 1271. ἅπαντες οἱ λεοντές εἰσιν ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4.

Λεὼς, attice pro λαός. λεὼς Ἀχαϊκὸς Hec. 510. σῖγα πᾶς ἔςω λεὼς ib. 532. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν Or. 844. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. Καδμεῖος λεὼς ib. 467. ναυβάταν λεὼν Iph. A. 295. Παλλάδος λεὼν Iph. T. 960. cf. v. 1452. et 1458. σοὶ δȣλώσας λεὼν παρέσχον Rh. 410. Σκύθης λεὼς ib. 426. Θρήκιον λεὼν ib. 622. Ἀχαϊκὸς λεὼς ib. 857. Ἀρκὰς λεὼς Tr. 30. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς ib. 522. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ὄνομα χώρας τῆσδε καὶ λεὼν, τίς ᾖ, ȣ̓κ οἶδα Hel. 421. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1. λεὼς ȣ̓κ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. Θρᾲξ λεὼς ib. 53.

Λεωφόρος. λεωφόρȣς πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Λήγειν. μὴ λήγοις ςεφανȣ͂σα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. λῆγε κακῶν φρενῶν Hip. 473. δείπνων ὅταν λήγωσι Ion. 1032. σφάζοντες ȣ̓ λήγοιτ' ἂν ib. 1404. τοῖς δ' ἄρτι λήγει (sc. τὰ κακὰ) Inus fr. XVII. 2. λῆξον ὑβρίζȣσα Hip. 474. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζȣσα Iph. T. 1142. λῆξαι ὕπνȣ Rh. 71. et λήξας ὕπνȣ ib. 770. et Her. F. 1011. λήξαντα μόχθȣ El. 340. λήξαντες πόνων Sup. 951. λήξασ' ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων Ph. 1078. λήξασα ὀργῆς Med. 615. παλαιγενέων λήξȣσιν ἀοιδᾶν ib. 422. Μȣ͂σα—ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν λήξει Hip. 1136. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. τὸν αὐτὸν μῦθον ȣ̓ λήξει λέγων Rh. 874. ȣ̓ λήξω τȣ̀ς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 182.

Λήδα, uxor Tyndarei. Or. 464. et 1388. Iph. A. 49. 116. 686. 796. 827. 856. 1106. et 1345. Iph. T. 210. et 440. Hel. 19. etc. et Meleag. fr. I. 5.

Λήθειν. vid. λανθάνειν.

Λήθη. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. cf. Bac. 282. λήθη λόγων, λήθη δὲ πάτρας Chry. fr. VI. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1.

Ληΐζεσθαι. ὃς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ἐλήσατο Tr. 866. ȣ̓́τι πȣ λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχȣς; Hel. 482. τί μ' ἄρτι πημάτων λελημένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. ἐκ γῆς βαρβάρȣ λελησμένη Med. 256. ȣ̓ βίᾳ λελησμένης Tr. 373.

Λήϊτος, nom. propr. ducis Græcorum. Iph. A. 259.

Λῆμα. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. εἴ πως λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. λῆμα τυραννικὸν ib. 348. μετὰ γενναίȣ λήματος Hip. 206. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. ἀποτόμȣ λήματος ib. 986. ὦ λῆμ' ἄριςον Iph. A. 1422. Iph. T. 609. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. λῆμα ἀρκȣ́ντως θρασὺς ib. 499. ὦ λῆμ' Ἀχαιῶν Tr. 587. παρακόπῳ λήματι Bac. 998. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν Cy. 592. ὁ εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ib. 200. λῆμα ȣ̓́πω ςόρνυσι χρόνος τὸ σὸν ib. 702. εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἥσσων Her. F. 1416. λῆμ' ἔχȣσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119.

Λῆμνος, *nom. insulæ.* Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. vid. etiam Tr. 90.

Ληϛής. πανϑργον κλῶπα καὶ ληϛήν τινα Al. 769. cf. Rh. 516. γένος Τυρσηνικὸν ληϛῶν Cy. 12. ληϛὰς διώκων ib. 112. λῃσταί τινες κατέσχον χϑόνα ib. 222.

Λῆϛις κακῶν Cy. 171.

Λητὼ, *nom. deæ*, Latona. Or. 1626. Hip. 1092. et 1285. Iph. T. 386. 1230. et 1398. et Ion. 1619. vid. etiam Λατώ.

Λιάζεσϑαι. σπϑδῇ πρός σ' ἐλιάσϑην Hec. 100.

Λίαν. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. ἐπείπερ λίαν ϑρασυϛομεῖ ib. 1286. τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. τῷ λίαν χρῆσϑαι καλῶς ib. 704. μέϑετον τὸ λίαν Ph. 587. μὴ λίαν τάκϑ Med. 158. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν ib. 526. ϑκ ἀκριβῶς αὐτὰ ϑήσομαι λίαν ib. 532. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιϛένεις τέκνοις; ib. 929. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τϑ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ϑδ' ἐκπονεῖν χρὴ βίον λίαν βροτϑς ib. 467. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ ib. 518. μὴ λίαν πένϑει Al. 808. λίαν οἰκεῖος ἦν ib. 814. τὸ λίαν ϑτ' ἐκεῖν' ἐπήνεσα An. 867. τοῖς κακοῖς μηδέν τι λίαν δυσφρονεῖν ib. 1235. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. λίαν δεσπόταισι πιϛὸς εἶ Iph. A. 304. ϑτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ ib. 336. cf. v. 977. μὴ λίαν ἂν ὦ ib. 378. ϑτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. cf. v. 1012. μὴ λίαν φρονεῖν ib. 924. λίαν φιλοψυχεῖν ib. 1385. ἔϛιν ἡ λίαν δυσπραξία λίαν διδϑσα μεταβολὰς Iph. T. 721. sq. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. ἐπεξέρχῃ λίαν ib. 1344. ἐπίφϑονον λίαν ἐπαινεῖν ἐϛι Her. 204. πείσῃ λίαν Her. F. 215. μὴ 'πείγϑ λίαν ib. 586. ναυτίλον τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. αἰδεῖσϑαι χρὴ τὸ λίαν ejusd. fr. XX. 2. πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ϑπ' αἰδϑς ϑ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. τϑ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 2.

Λίβανος. λιβάνϑ καπνὸς Bac. 144.

Λιβάς. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An. 116. λισσάδος πέτρας λιβὰς ἀνήλιος ib. 535. ποία λιβὰς σειρὴν And. fr. II. δακρύων λιβάδες Iph. T. 1106.

Λιβύη. Λιβύης ἐρήμϑς Hel. 411. cf. v. 774. et 1227.

Λιβυκός. Λιβυκὸν αἰϑέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1.

Λίβυς. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347. cf. Her. F. 684. διὰ λωτϑ Λίβυος Iph. A. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 169. Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1495.

Λίβυσσα. Γοργόνων Λιβυσσᾶν γένος Bac. 989.

Λιβυϛικός. Λαμίας τῆς Λιβυϛικῆς γένος Lam. fr. vers. 2.

Λιγυρός. λιγυρὰ ἄχεα Med. 205.

Λίγυς. λίγεια λωτϑ χάρις Her. 893.

Λίγυϛις Tr. 437. vid. not.

Λίην, poët. pro λίαν. γνώμην λίην σοφὴν El. 296.

Λιϑόβολος. δράκοντος αἷμα λιϑόβολον Ph. 1069.

Λίϑος. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίϑ λίϑϑ Cy. 400. Μαγνῆτις λίϑος Œnei fr. V. 2. λευκϑς λίϑϑς ἔχοντες Fr. inc. CCXVI.

Λιμήν. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54. μέγας πλϑτϑ λιμὴν ib. 1077. λιμὴν τῶν ἐμῶν βϑλευμάτων Med. 769. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς An. 892. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος Iph. T. 1392. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. Ταινάρϑ λιμὴν Cy. 291. λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. ἴτε πρὸς λιμένας Hec. 1293. λιμένας ἦλϑες εἰς εὐηνέμϑς An. 750. διὰ λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμϑς Tr. 125. ὡς ϑπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 528. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453.

Λίμνη, et dor. λίμνα. ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. λίμνης ἐνύδρϑ Τριτωνιάδος ἀκτὰν Ion. 872. ἐπ' οἶδμα λίμνας Hec. 446. cf. Her. F. 410. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. λίμναν Ἀχεροντίαν Al. 445. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν ib. 593. χϑονίαν λίμναν ib. 905. λίμναν εἱλίσσϑσαν ὕδωρ Κύκνειον Iph. T. 1103. λίμνας τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. φοιτᾷ διὰ λίμνας Hip. 148. 2) Λίμνα, *nom. loci.* τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133.

Λιμός. ἡδὺ λιμϑ σχετήριον Cy. 135. λιμῷ ϑηρᾷ τύμβον ἱκετεύοντε νῷ Hel.

987. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι El. 371.
Λίνεος. κλωστοῦ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 538.
Λινόδετος. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043.
Λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081.
Λίνον. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1431. ἀγάλματα συστολίσαι λίνῳ ib. 1436. λίνου κλωστῆρα Fr. inc. CCVI.
Λινοπόρος. λινοπόροις αὔραις Iph. T. 411.
Λιπαίνειν. πεδία λιπαίνειν Hec. 454. χώραν ὕδασι καλλίστοισι λιπαίνειν Bac. 575.
Λιπαρόζωνος. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἀελίου Ph. 179.
Λιπαρὸς Cy. 499. λιπαρὰν Ἀθηναίων γᾶν Iph. T. 1130. λιπαραῖσιν ἐν Ἀθάναις Al. 454. cf. Tr. 801.
Λῖς. νέον λῖν Bac. 1173.
Λισσάς. λισσάδος πέτρας An. 534. et Her. F. 1148.
Λίσσεσθαι. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι Hec. 1127. et Hip. 312. μηδὲν τόδε λίσσου Med. 153. μὴ προδοῦναι λίσσεται Al. 200. λίσσου τοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεοὺς ib. 252. λίσσου γόνασι δεσπότου χρίμπτων An. 529. παράπεισον σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν Sup. 60. σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδε Iph. A. 1245. πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι Tr. 1045. cf. Hel. 906. λισσόμεσθά σε Bac. 1342. λισσόμενος θανάτου προβολὰν Or. 1487. ποῖον οὐκ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 299. τόνδ' ἐλισσόμην γάμους ἀφεῖναι σοὺς ib. 973. συμμάχους ἐλίσσετο Her. 829.
Λιταίνω El. 1215.
Λιτὴ, vel dor. λιτά. ἐμᾶς λιτᾶς εἰσάκουσον Or. 1233. λιταί σε διακωλύσουσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 149. πολλὰς γενείου ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτὰς ib. 383. βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. ἀμφὶ βωμίους λιτὰς ib. 1738. οὐδὲν αἰδέσῃ λιτάς; Med. 326. λιταῖς ἱκετεύων An. 539. παῖδα πεῖσαι λιταῖς Sup. 24. οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν ib. 262. ἵει λιτὰς εἰς θεοὺς El. 593.
Λιτός. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III.
Λιχμᾶν. λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.
Λίχνος. ἐν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὖσα καρδία Hip. 913.
Λοβὸς El. 827.
Λογάς. λογάσιν Ἀργείων στρατοῦ νεανίαις Hec. 544. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324.
Λογίζεσθαι. πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι χρόνον Al. 695. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζου σὸν ib. 792. ταῦτ' οὖν λογίζου An. 316. τί οὐ λογίζομαι κακά; ib. 398. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται Rh. 981. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι Her. F. 295. εἰ λογίζεσθαι θέλοις Dic. fr. XIV. 4. λογίζομαι πολλὰ Er. fr. I. 5. οὐ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. λογίζομαι τἀληθὲς Phœn. fr. IX. 5. ἐλογισάμην Or. 554. λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν An. 126. λελογισμένοι οἱ τοιοίδ' εἰσὶ βροτῶν Iph. A. 922. τὸ λελογισμένον παρεὶς ib. 386.
Λόγιον. λόγια παλαιὰ Her. 406.
Λόγιος. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 602.
Λογισμὸς Alcmen. fr. IX. 3.
Λόγος. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. λόγος, ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν,—οὐ ταυτὸν σθένει ib. 294. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον ib. 546. ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον ib. 562. τοῦ λόγου κενὸν τόδε ib. 824. τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον ib. 888. τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ ib. 999. λόγον ἀπόδος Or. 150. λόγου μετάδος ib. 153. βραχὺς λόγος ib. 446. et fr. inc. XC. 1. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγου Or. 548. ἔστιν, οὗ σιγὴ λόγου κρεῖσσον γένοιτ' ἄν, ἔστι δ', οὗ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἔργῳ ἐστὶ μεῖζον (sc. κακὸν), ἢ λόγῳ Ph. 392. ἀρχέτω τις λόγου ib. 450. ὁ ἄδικος λόγος ib. 474. πᾶν ἐξαίρει λόγος ib. 519. εἴρηται λόγος ib. 1019. Ἄργει εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον ib. 1257. βραβεὺς λόγου τοῦδ' εἰμὶ Med. 274. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν ib. 530. οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν ib. 541. οὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς ib. 962. τὸ σὸν ἐκποδών μοι ἔσω λόγου ib. 1222. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. σὸς οὐ 'ντεῦθεν λόγος ib. 336. οὐδὲν ἔξω λόγου πέπονθας ib. 437. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σοῦ

λόγον ib. 492. καθ' ἅμμα λύσειν λόγυ ib. 671. εἴ τι μοι λόγυ μέτα ib. 876. εἰς ὄχλον δῦναι λόγον ib. 986. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον σοι ib. 1157. ἔχω λόγον γε Al. 52. λόγῳ ἦσαν, ὐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἐκ τίνος λόγυ νοσεῖ δόμος; An. 549. cf. Iph. A. 878. σοί πυ μέτεϛιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγυ; An. 592. ὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον ib. 758. διὰ λόγυ κάμψαι κακὰ Sup. 748. φόνῳ καθαιρεῖσθ', ὐ λόγῳ, τὰ πράγματα ib. 749. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. λόγυ πρόσω Iph. T. 840. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; ib. 1358. οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ Rh. 149. λόγυ δὶς τόσον μ' ἐκύφισας ib. 281. ϛρατῦ πλῆθος ἐν ψήφυ λόγῳ θέσθαι ib. 309. λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον ib. 493. μακρῦ δεῖ καὶ σοφῦ λόγυ ib. 837. ἐκ λόγυ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. παρὰ λόγον Bac. 938. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον Cy. 155. οἶδα ὐ λόγῳ μαθὼν Her. 5. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀϛῶν ib. 166. ἐν τῷδε κευχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ; ib. 499. παρθένυ μέγαν λόγον κλύων ib. 536. ὑπερφέρεις λόγῳ χρηϛῷ λόγον ib. 555. ἁπλῦς λόγος Hel. 985. ὀλβίυς τῷ λόγῳ δοκῦντας εἶναι Her. F. 588. ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ ib. 963. ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρὺς τε κἀμὲ ib. 1391. τὸ δῦλον ὐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. ὐκ ἔϛι Πειθῦς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος Antig. fr. II. 1. λόγῳ πολίτης ἐϛὶ Er. fr. I. 13. λόγῳ κλύων Melan. fr. I. 1. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγυ φέροις Fr. inc. XCIII. 1. ἀνοιϛέος λόγος eorund. CXXV. κρυπτὸς λόγος eor. CCXXIV. τὸ δίκαιον ὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. λόγυ τινὸς ἀξίυς Epist. IV. σπυδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132. πολλῶν λόγων εὑρήματα ib. 250. ὐμοὶ λόγοι πρὸς αἰθέρα φρῦδοι ib. 334. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἐπισκήπτοντα παντοίυς λόγυς ib. 840. ὡς μὴ μακρὺς τείνω λόγυς ib. 1177. τὺς λόγυς σαθρὺς ib. 1190. λόγοις ἀμείψομαι ib. 1196. χρηϛῶν ἀφορμὰς λόγων ib. 1239. τοῖς λόγοις ηὔφρανε Or. 287. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπιπροσθέν ἐϛι ib. 639. μαλθακοῖς λόγοις ib. 691. cf. Med. 776. et 1052. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905· εἰς κοινὺς λόγυς ἔλθωμεν ib. 1098. λόγυς πέμψασ' ἔσω ib. 1221. λόγοισι χαίρει Ph. 363. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας ib. 498. ὐ λόγων ἔϛ' ἀγὼν ib. 591. ὡς εἰς λόγυς συνῆψα Πολυνείκει ib. 709. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγυς ἀφίξεται ib. 778. εἰς ἀγων' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων Ph. 1469. ὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγυς Med. 282. μὴ λόγυς λέγε ib. 321. λόγυς ἀναλοῖς ib. 325. λόγων ματαίων ὕνεκα ib. 450. ἅμιλλαν σὺ πρῦθηκας λόγων ib. 546. et Sup. 428. λόγοις συμβὰς Med. 737. δέχυ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγυς ib. 773. περισσοὶ πάντες οἱ 'ν μέσῳ λόγοι ib. 819. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. μεριμνητὰς λόγων ib. 1226. τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. λόγοι θελκτήριοι ib. 478. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὐ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σε ib. 490. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίϛων λόγων ib. 692. θηρεύυσι σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχυς ib. 1337. λόγυς κενὺς ἔχω Al. 39. νεανίας λόγυς ib. 682. πλεῖϛον ἁψάμενος λόγων ib. 967. μὴ τὸ δυλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. λόγυς ὐ φίλυς ἀκύσεται ib. 427. πέμψω λόγυς Κρέοντι Sup. 357. λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται; ib. 395. λόγυς ματαίυς ib. 583. λόγων ξυναλλαγαῖς ib. 602. ὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ib. 902. εἰς νεωτέρυς λόγυς ib. 1032. λόγων ἀκοσμία Iph. A. 317. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγυς ib. 376. λόγων εὐφημίαν ib. 608. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγυς ib. 830. οἱ λόγοι γε καταπαλαίυσιν λόγυς ib. 1013. ταῦτ' ἦλθον ἤδη διὰ λόγων ib. 1194. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. τὴν ἡδονὴν ὐ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. λόγυς πειϛηρίυς εὕρισκε ib. 1053. φέρω σοι κενὺς λόγυς Rh. 272. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 422. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πλέκων λόγυς ib. 834. ἡ χάρις ὐ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. ὐκ εἰς λόγυς ἐλήλυθα ib. 905. δὸς τὺς ἐναντίυς λόγυς ἡμῖν κατ' αὐτῆς ib. 907. διὰ

λόγων ἰόντα ib. 916. προφήτης σοι λόγων γενήσομαι Bac. 211. ἐκ οἶσθα, πῦ ποτ' εἶ λόγων ib. 358. τρίβων λόγων ib. 716. ταρβῶ εἰπεῖν τὲς λόγες ἐλευθέρες ἐς τὸν τύραννον ib. 774. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316. πολεμίες λόγες ἔχων Her. 655. πικρὲς λόγες ἔδωκα Hel. 489. λόγες ὀνειδιςῆρας ἐνδατέμενος Her. F. 218. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Λόγχη. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. τῆς 'Αχιλλείας λόγχης ib. 131. λόγχῃ μιᾷ ςῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. μυρίαν ἄγων λόγχην Ph. 445. ἢν φθάσω παῖδας πρὸ λόγχης ib. 1287. λόγχην ἐνώμα ςόματι ib. 1394. ςέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ὥς σε λόγχῃ Σπαρτὸς ἐν πόλει βλάβῃ ib. 578. τρῶμα λόγχης πολεμίων ib. 848. λόγχης ἰέσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. Πέλοπος παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. παύσω λόγχην ib. 1484. φεύγοντας αὐτὲς—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. αἱματηρὸς πέλανος—ἠντλεῖτο λόγχῃ ib. 431. πυλῶν ἔσω λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιέμενον ib. 604. λόγχην πρὶν διὰ ςέρνων μολεῖν ib. 684. πρὶν λόγχης θιγεῖν Bac. 304. ἐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. θραύσας λόγχην ib. 193. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel. fr. XXV. 12. λόγχῃ ἄνδρες εὐςοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. πριςοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. 2) dor. λόγχα. ἀμφιτόμε λόγχας ἔραμαι Hip. 1375. ὅπως πολυφόνε χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δορὸς λόγχαν ib. 1318. 3) plur. λόγχαις ἀκοντιςῆρες εὐςοχώτατοι Ph. 142. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν—ἀκοντίζοντας ib. 1173. ἧσσον λόγχαις ib. 1391. λόγχαις πιτνόντων ib. 1481. λόγχαις κοινὸν ἐνυάλιον ib. 1564. ὃς—ἀλάληντο νέοι λόγχαις An. 306. τί κτᾶσθε λόγχας; Sup. 950. ὄλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. δοριπόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις ib. 772. cf. v. 1528. πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις Iph. T. 1110. ἡγέμενος λόγχαισιν Bac. 1357. 'Αχαιῶν ὑπὸ λόγχαις Hel. 1123. δορὸς ἀλκαίε λόγχαισι ib. 1168. μακραὶ λόγχαι Her. F. 65. λόγχας φέρεσαν ib. 224. λόγχας θέντες El. 798. λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες Bel. fr. XXI. 3.

Λογχήρης. λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων ἀσπιςαῖσι Iph. A. 1067.

Λογχοποιός. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Λογχοφόρος. Θρήκης λογχοφόρον γένος Hec. 1089.

Λογχωτὸν βέλος Bac. 760.

Λοιβή, et dor. λοιβά. λοιβὴ θεῦ Ion. 1201. ψυχρὰν λοιβὰν, φονίαν Ph. 1568. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051. λοιβὰν ἀΐδᾳ Iph. T. 168. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς Her. F. 892. Βάκχε οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164.

Λοιδορεῖν. δεσπότας ἐ λοιδορῶ Hec. 1237. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. λοιδόρει μὴ Cy. 105. αἰεὶ λοιδορῦσα Ion. 430. ἐλοιδόρεν Fr. inc. LXXXI. 3. ἐλοιδόρησα Med. 873. ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα Hel. 1187.

Λοίδορος. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ Cy. 532.

Λοιπός. λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένες Ph. 949. τὸν λοιπὸν χρόνον Al. 296. et 654. cf. v. 653. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2. ἐδὲν λοιπὸν κακῶν Hec. 784. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83.

Λοίσθιος. λοίσθιος βροτῶν Al. 419. τὸν λοίσθιον φόνον Her. F. 1279. τὸ λοίσθιον πῆμα Hec. 1168. τὸ λοίσθιον μίασμα Or. 516. τὸ πάντων λοίσθιον κακὸν Med. 1105. cf. Tr. 489. et 1272. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς Thes. fr. V. 13. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σε El. 1333.

Λοῖσθος. λοῖσθον δόρυ Hel. 1613.

Λοκροὶ Iph. A. 262. et Rh. 700.

Λοξίας, nomen Apollinis. Or. 165. 268. 285. 419. 1666. et 1681. Ph. 211. 223. 291. 412. et 1697. An. 51. et 1066. Iph. T. 943. 1013. 1084. 1280. et 1438. Rh. 979. Tr. 1174.

Ion. 36. etc. El. 399. et 1266. Dan. 17. et Cres. fr. II. 2.

Λοξός. λοξαὶ τρεῖς, sc. γραμμαὶ Thes. fr. V. 9.

Λϑειν. ἔλϑσα νεκρὸν Tr. 1152. ὅπως λϑσῃ—ϑκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμὸν Ph. 1329. cf. Hec. 613. ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλϑσατο Al. 158.

Λϑτρόν. λϑτροῖς τοῖς παννςάτοις Hec. 611. λϑτρ' ᾤχετ' οἴσϑσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ ib. 780. φόνια λϑτρὰ ib. 1281. ϑ λϑτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. λϑτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. λϑτροῖσιν περιπεσὼν παννςάτοις ib. 367. cf. El. 157. νεκρῷ λϑτρὰ περιβαλεῖν Ph. 1661. λϑτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα; Iph. T. 818. δροσόεντα λϑτρὰ Tr. 833. λϑτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682. λϑτρῶν τύχε ib. 1312. λϑτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1399. λϑτρὰ χεροῖν Ion. 1493. ἐμοὶ δάκρυα, λϑτρὰ Her. F. 482. λϑτρ' ὡς τάχιςα τοῖς ξένοις τις αἱρέτω El. 791. ἡγνίσμεθα λϑτροῖσι καθαροῖς ib. 794. λϑτροῖς ἔπεσεν ib. 1148.

Λϑτροφόρος. λϑτροφόρϑ χλιδᾶς Ph. 350.

Λοχαγέτης. πύλας ἐφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολὼν Ph. 981. cf. v. 1100. et Sup. 502.

Λοχαγὸς Ph. 124. et 150. λοχαγὸν ib. 134. τάξω λοχαγϑς πρὸς πύλαισιν ib. 756. μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. αὐδῶ λοχαγοῖς Tr. 1260.

Λοχᾷν. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς; El. 225. λοχήσας αὐτὸν —μάρψω Al. 849.

Λοχεία. λοχείαν—συντείνϑσι Iph. T. 206. ἥν τις λοχείας θίγῃ ib. 382. Ἄρτεμιν λοχείαν ib. 1097.

Λοχεῖον. λοχεῖα κλεινὰ λιπϑσα Iph. T. 1241. κλύϑσα λοχεῖ' ἐμϑ νοσήματος El. 656.

Λοχεύειν. τίς λοχεύει σε; Ion. 948. cf. v. 1596. αὐτὴ λόχευον El. 1129. λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο—σὲ Ion. 921. ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. λοχευθεῖσ' ἀςραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν Ion. 455.

Λόχευμα. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς Or. 998. λόχευμ' Ἰοκάςης Ph. 810. ματρὶ λόχευμα ib. 823. γᾶς λόχευμα ib. 1026. cf. Her. F. 252. Φυλέως λόχευμα Iph. A. 285. λοχεύματα σεμνᾶ Ion. 921. ἤκϑσας τῶν ἐμῶν λοχευμάτων El. 1124. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55.

Λόχιος. λοχίοις θαλάμοις Bac. 94. Ἄρτεμις λοχία Sup. 958. τὰν ὠδίνων λοχίαν Ion. 452. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Λόχμη. λόχμην κενώσας Bac. 729. ἐν λόχμαις ἔχεσθαι ib. 955.

Λόχος. ἐκ λόχϑ Ph. 731. et Al. 1145. προσῆγε—πύλαις λόχον Ph. 1112. cf. v. 1136. ξιφήρης λόχος An. 1115. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν ib. 560. μῶν λόχος βέβηκέ πῃ; ib. 577. ξεςὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. λόχϑ ἐξέβαινεν Ἄρης ib. 559. λόχϑ κατάσκοπος Bac. 914. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795. ἐξανίςανται λόχϑ El. 217. χωρίζϑσιν ἀλλήλων λόχϑς Ph. 108. ξυνωρίδας λόχων ib. 451. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. 749. et 750. λόχϑς ἔνειμεν ἑπτὰ ib. 1100. ποιμέσιν λόχων ib. 1147. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λόχοις ἐνεςὼς ib. 896. αἰεὶ ἐν λόχοις εὑρίσκεται Rh. 507. ὑπερβαλὼν λόχϑς Τρῴων ib. 844.

Λυγαῖος. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας Iph. T. 110. λυγαίῳ νέφει Her. 855.

Λύγξ. τὴν ἄμορφον λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2. βαλιαὶ λύγκες Al. 582.

Λύγος. ςρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.

Λυγρός. λυγρϑς θήσω γάμϑς Med. 399. λυγρὰν λώβαν El. 164. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι Her. F. 1376. sq. ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. αἵματι λυγρῷ ib. 1503. πένθϑς λυγρϑ Iph. A. 1618. λυγρὸν πήδημα Tr. 750. νεφέλης ἄγαλμα λυγρὸν Hel. 712. τὸ λυγρὸν γῆρας Her. F. 649. ἐντὸς λυγρϑ τοξεύματος ib. 991. λυγρὰ μέλη Sup. 70.

Λυδία. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. Λυδία μοι πατρὶς ib. 464. hinc Λυδίανδε, *in Lydiam*, ib. 572.

Λύδιος. Λυδίας ἀπὸ χθονὸς Bac. 234. εἰς ὄρεα Λύδια ib. 140.

Λυδός. πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα Al. 678. λιπὼν Λυδῶν γύας Bac. 13. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787.

Λύειν. ἐμοὶ λύει (i. e. λυσιτελεῖ, *pro-*

dest: v. not.)—*τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι* Med. 566. cf. v. 1112. et 1362. et Al. 631. *λύω νεῖκος πατρὶ* Hip. 1442. *λύειν χέρας* An. 717. *λύεις γράμματα* Iph. A. 38. cf. v. 110. *λύεθ' ἱππικὰς φάτνας* Hel. 1196. *λῦε πακτὰ δωμάτων* Fr. inc. CCVII. *ἔριν λύϐσα* Ph. 81. cf. v. 1283. *ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ κορεύματα* Al. 175. *οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σὸν* Tr. 501. *ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων* El. 1128. *καρδίας ἔλυσε τϐς ἄγαν πόνϐς* Œno. fr. V. 4. *ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν* Tel. fr. I. 7. *λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν* Rh. 8. *ὡς—τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίϐς λύσῃ* Sup. 39. *νεῶν λῦσαι πόδα* Hec. 1020. *μίασμα λῦσαι* Or. 597. *ἀσκϐ τὸν πρϐχοντα μὴ λῦσαι πόδα* Med. 679. *λῦσαι ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαςῶν βρόχων* Hip. 783. *λῦσαι δέλτον* Iph. A. 307. *λῦσαι τεῦχος θεᾶς* Ion. 273. *λύσαντα σεμνὰ ςεμμάτων μυςήρια* Sup. 470. *λύσας ἀσκὸν* El. 511. *κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς* Iph. T. 99. *τὸν φόβον λύσασα* Or. 104. *ςυγνὴν ὀφρὺν λύσασα* Hip. 290. *λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος* Tr. 50. *φόνῳ φόνον λύσει;* Or. 510. *ὦ τόδ' ἅμμα λύσομεν δέρης* Hip. 781. *τί τϐμὸν ϐ λύσω ςόμα;* ib. 1060. *θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς* Iph. A. 1268. *λύσει μ' ὁ δαίμων* Bac. 498. cf. v. 648. *λύσω δεσμὰ παιδός;* Her. F. 1123. *λύσειν βίον* Iph. T. 692. *λῦσαι πρύμνας* Hec. 539. *λύεταί μϐ μέλη* ib. 438. cf. Her. 602. *λέλυμαι μελέων σύνδεσμα* Hip. 199. *λελυμέναι πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι* Bac. 445. *ὅσαισιν ἁμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο* ib. 696. *ἣν λυθῇς* Hip. fr. XIII. *ἐκ δεσμῶν λυθεὶς* Hip. 1244. *λυθέντες* Iph. T. 1340. *κλῄθρων λυθέντων* Hel. 866.

Λύκαιος. *Λυκαίϐ πλησίον σηκώματος* El. 1274.

Λυκάων, nom. propr. viri. Al. 505.

Λύκειος. *λύκειον δορὰν* Rh. 208.

Λυκία Al. 112. et Rh. 224.

Λύκιος. *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε* Tel. fr. VI. *Λυκίων ἀνδρῶν* Rh. 29. vid. etiam v. 543. et 562.

Λύκος, rex Thebarum. Her. F. 27. alius hujus nominis, ejus filius, ab Hercule occisus. ib. 38. 139. 541. et 1167.

Λύκος, nom. appell. lupus. *ἔλαφον λύκϐ αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν* Hec. 91. *τετράπϐν μιμήσομαι λύκϐ κέλευθον* Rh. 212. *εἰς κλισίαν λύκων* Iph. T. 857. *εἶδον λύκϐς ἐπεμβεβῶτας* Rh. 783. *σκύμνϐς λύκων ἀγρίϐς ἔχϐσαι* Bac. 698.

Λῦμα. *ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων* Hel. 1287.

Λυμαίνεσθαι. *ὃς λέχη λυμαίνεται* Bac. 354. *αὐτῷ τάδ' ἄλλα λυμαίνεται* ib. 632. *τὸν δ'* (sc. *νόμον*) *πολλάκις λυμαίνεται* Pi. fr. VII. 4. *ὧδε τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας;* An. 720. *ἅλις λύμης, ἣν ἐλυμήνω πάρος* Hel. 1105.

Λυμεών. *γυναικῶν λυμεῶνας* Hip. 1068. *ἔπαυσ' ὀδϐρϐς λυμεῶνας* Ar. fr. XXVIII.

Λύμη, et dor. *λύμα.* *ἅλις λύμης* Hel. 1105. *τὸν ἐμὸν βίον, λύμαν* Hec. 213. *λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς* ib. 1074. *ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις;* Tr. 198. *πατρὸς μεμνημένοι λύμας* Her. 471.

Λυπεῖν. *εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν* Al. 238. *ϐ μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βϐλομαι* ib. 1021. *τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιςάμενον* Iph. A. 23. *τί ἐπὶ τοῖς μέλλϐσι νῷν κακοῖσι λυπεῖς;* Iph. T. 483. *λυπεῖν μηδὲν αὐτὸν* Cy. 337. *γυναῖκα τὴν ἐμὴν ϐ βϐλομαι λυπεῖν* Ion. 658. *λυπεῖ βροτϐς* Æol. fr. X. 2. *μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν* Antig. fr. XIV. 1. *λυπϐσι τὸν φύσαντα* Œno. fr. II. 8. *λυπῶν ἐμὲ* Iph. A. 409. *πατέρα τῶνδε τοῖς τϐτων κακοῖς λυπϐσαν* Med. 1047. *τὸ λυπϐν ὕςερον χαρὰν ἄγει* Antig. fr. XIV. 2. *ὅπϐ σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα* Or. 544. *ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακὰ* ib. 766. *λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο* Ion. 1311. *λυπῇ* (2 sing. præs. med.) Med. 286. et 1361. *συγγνωςὰ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι* ib. 703. *ϐ πρέπει λυπεῖσθαι ξένϐς* Al. 553. *δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι* Iph. A. 31. *παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς* Tr. 1005. *ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπϐμενον* Or. 880. *εἴθ' εὕρομέν σε μὴ λυπϐμενον* Al. 539. *εἴη ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπϐμένῳ* Ion. 632. *λυπϐμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων* Fr. inc. CXVIII. 2. *λυπϐμένοις ὀχληρὸς ξένος* Al. 543. *ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπϐμενοι* Her.

F. 505. cf. Antiop. fr. XXV. 5. τῶν τάλάχιϛα λυπȣμένων Fr. inc. B. 38. 2. τί κινεῖς με λυπȣμένην; Hec. 502. τί σοι πλέον λυπȣμένῃ γένοιτ' ἄν; Hel. 330. σὺ λυπήσῃ Med. 474. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777.

Λύπη. τῷ καλῷ λύπη πρόσεϛιν Hec. 383. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη ib. 588. λύπη μάλιϛά γ' ἡ διαφθείρȣσά με Or. 398. λύπην πικρὰν ib. 1105. λύπην ἀνιαροτάτην Med. 1113. λύπη φρενῶν Hip. 188. λύπη παχνωθεῖσα ib. 803. λύπῃ κἀμοὶ ib. 1339. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. λύπης μεθίϛασο Al. 1125. παῦσαι λύπης An. 1271. et παύω λύπην ib. 1277. τί λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις; Sup. 946. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον ib. 905. ὃ παύει τȣ̀ς ταλαιπώρȣς βροτȣ̀ς λύπης Bac. 281. λύεται μέλη λύπῃ Her. 603. ἄχεα λύπης Hel. 386. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90. λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω ib. 1388. λύπῃ ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Cress. fr. VI. 1. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. 2) dor. λύπα. λύπᾳ εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 159. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. λύπας ἅλις ἔχων Hel. 595. πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας ib. 661. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. 3) plur. ϛυγίȣς λύπας παύειν Med. 195. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. λῦπαι φίλων Al. 898. δυσμενεῖς λύπας An. 469. δύσφρονες λῦπαι ib. 1044. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ȣ̓κ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. Μȣ̃σα, ἢ λύπας ἔχει Tr. 605. λύπας ὁρᾶν ib. 1140. πρὸς λύπαις Hel. 1459. λύπαις συντέτηκας El. 240. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. ὅστις λύπας φησὶ πημαίνειν βροτȣ̀ς Fr. inc. LXV. 1. λῦπαι ἀνθρώποισι τίκτȣσιν νόσȣς eorund. LXVI.

Λυπηρός. λυπηρὸς ἡμῖν τȣ̃σδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμȣς Hip. 796. λυπηρὸς ȣ̓κ ἦν Sup. 893. cf. Bac. 1320. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίᾳ Med. 1245. λυπηρὸν Al. 880. αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F. 1292. τὰν δόμοισι λυπηρὰ Ion. 623.

Λυπηρῶς Bac. 1262.

Λυπρός. λυπρὸς φανῇ Med. 301. λυπρὸς βίος ib 598. et Hip. 1049. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. λυπρὸς χρόνος Her. F. 94. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582. λυπρὰν χάριν Ph. 434. τȣ̃το λυπρὸν ib. 397. ἔπος λυπρὸν Al. 274. πένθος λυπρὸν ib. 371. ὡς τὸ τȣ̃των λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. ὃ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιϛον λέγεις Iph. T. 689. θανεῖν—λυπρὸν οἶμαι τῷ θανόντι Rh. 759. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. πράσσω ἐγὼ τί λυπρόν; Her. F. 1114. μὴ λυπρὰ ἐξισορῆσαι Hec. 235. λυπρὰ κηρύγματα ib. 662. τὰ χρηϛὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι Rh. 803. τὰ Ἕκτορός σοι λύπρ', ἄκȣσον, ὡς ἔχει Tr. 394. πολλὰ χρήϛ' ἐμȣ̃ κλύειν, καὶ λυπρά γε Hel. 1464. λυπρὰ τὰ κρείσσονα Ion. 597.

Λυπρῶς. παιδὸς ϛερηθεὶς—ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. λυπρῶς ἔφερεν Sup. 898. ζῆν λυπρῶς Tr. 632. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

Λύρα. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831. λύρας ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 424. λύρας κτύπος Al. 432. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνȣ λύρας Iph. T. 1129. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI.

Λυσιμελής. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46.

Λύσις. λύσις τύχας Al. 212. πημάτων δοίης λύσιν An. 901.

Λύσσα. ταχὺς μετέθȣ λύσσαν Or. 254. ἐκλαθέσθαι λύσσας μανιάδος φοιταλέȣ Or. 326. ἤρξω λύσσης πότε; ib. 401. λύσσης μετασχεῖν ib. 791. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς ib. 843. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ Her. F. 866. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. 2) Λύσσα, dea furoris, seu Furia. Her. F. 823. 878. 883. 887. et 898.

Λυσσάς. λυσσάδι μοίρᾳ Her. F. 1024.

Λύσσημα. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270.

Λυσσώδης. μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη Bac. 979.

Λυτὴρ πόνων El. 136.

Λυτήριος ἐκ θανάτȣ Al. 224.

Λύχνος. λύχνα ἁμμένα δάϊα Cy. 512.
Λωβᾶσθαι. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927.
Λώβη, et dor. λώβα, qua forma apud Euripidem semper occurrit. λώβαν ἐχθίςαν Hec. 200. τὸν ἐμὸν βίον, λώβαν,—ϐ μετακλαίομαι ib. 213. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ ib. 648. ἀρνύμενος λώβαν ib. 1073. ὤμοι ἐμᾶς λώβας ib. 1098. φυγὰς ἀποςαλεὶς ὁμαίμϐ λώβᾳ Ph. 323. μεγάλαν Πριάμϐ πόλεως λώβαν An. 298. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. Κάςορι λώβαν Tr. 132. ὡς ἐπὶ λώβᾳ Her. F. 881. λυγρὰν Αἰγίσθϐ λώβαν θεμένα El. 165.
Λώτισμα. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609.
Λωτός. λωτϐ̃ κατὰ πνεύματα Ph. 794. λωτὸς βοάσθω Iph. A. 438. διὰ λωτϐ̃ Λίβυος ib. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 170. λωτϐ̃ ἔρωτες Tr. 439. λωτὸς εὐκέλαδος Bac. 160. λωτϐ̃ ψόφῳ ib. 686. λίγεια λωτϐ̃ χάρις Her. 893. ἦν—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιςον El. 716.
Λωτοτρόφος. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564.

M.

Μάγειρος. τῷ θεοςυγεῖ ᾅδϐ μαγείρῳ Cy. 396.
Μάγευμα. μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110.
Μαγνῆτις λίθος Œnei fr. V. 2.
Μάγος. μάγων τέχναις Or. 1497.
Μαζός. μαζὸς σπαργῶν ἔτι Bac. 700. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.
Μάθημα. τί τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθϐ̃μεν—; Hec. 814.
Μάθησις. ὧν μάθησιν ϐκ ἔχει Sup. 915. ὅστις τῆς ἱςορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2.
Μαῖα, *nom. propr.* mater Mercurii. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ Med. 759. cf. An. 275. Rh. 216. Ion. 3. et El. 463.
Μαῖα, *nom. appell.* mater. Al. 394. 2) nutrix. Hip. 243. et 311.
Μαιὰς, eadem, quæ Μαῖα, mater Mercurii. Or. 998. et Hel. 248. et 1686.
Μαίναλος. Μαινάλϐ κόρη Ph. 1169.
Μαινάς. τὰν βακχεύϐσαν Κασσάνδραν —μαινάδα Tr. 172. cf. v. 307. 349. et 415. et El. 1032. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. ὄρεσι Μαινάδων Ph. 1741. συνάψω Μαινάσι ςρατηλατῶν Bac. 52. et sic passim de mulieribus bacchantibus in *Bacchis* occurrit. vid. etiam Ion. 552.
Μαίνειν, in *activ.* semel tantum occurrit, sc. σ' ἔμηνε θεϐ̃ τις βλάβη; Ion. 520. 2) *med.* σὺ μαίνῃ Hec. 1280. et Ph. 538. ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν ib. 1134. τί μαίνομαι; Med. 873. μὴ ϐ μαίνεσθαι Iph. A. 42. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. μαίνῃ Iph. T. 1300. μαίνῃ ὡς ἄλγιςα Bac. 326. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι ib. 463. πρὶν παθεῖν, μαίνομαι Alex. fr. XXII. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. ἀνθρώπων μαίνονται φρένες Pol. fr. VI. 1. μαινόμενος Cy. 613. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1187. μαινόμεν' (i. e. ὁμενοι) οἴςρων Iph. A. 547. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. μαινομένων οἵδε τρόποι ib. 398. μαινομένᾳ κραδίᾳ Med. 433. et Hip. 1274. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ Bac. 885. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. τὸ μαινόμενον, κακὸν Hip. 248. ὡς ἐμαίνετο Ph. 1179. μέμηνεν ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων ςρατῷ Iph. A. 1274. μέμηνας ἤδη Bac. 359. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. μεμηνὼς ἆρα τυγχάνει πόσις; Iph. A. 876. λέγειν τὸ μέλλον τϐ̀ς μεμηνότας τοιεῖ Bac. 301. μεμηνότας ξένϐς Ion. 526. 3) pass. ἐμάνην Hip. 241. ἐμάνητε Bac. 1294. μήπω μανείη τοσόνδε Hec. 1278. μανεὶς Her. F. 1137. μανέντα Hel. 96. ἠγγέλης μανεὶς Iph. T. 932.

μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. μανεῖσα πραπίδι Bac. 997.

Μαιῶτις Her. F. 409.

Μάκαρ. ὦ μάκαρ Bac. 73. et Hip. fr. XVIII. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. cf. Med. 825. μάκαρες, οἳ μετρίας θεȣ͂—μετέσχον Iph. A. 543. δαίμονα πρῶτον μακάρων Bac. 377. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. conf. Hel. 1693. ȣ̓ρανίων μακάρων Her. F. 758. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. καλλίϛα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. τίνα μακάρων ἐκθυσαμένȣς Fr. inc. CLV. 12. μάκαιρα δαίμων Al. 1006. Ἄρτεμιν, τὰν μάκαιραν Iph. A. 1483. τύχας μάκαρος Iph. T. 646. ὦ μάκαιρα Δίρκα Bac. 530. μάκαιρ' ὦ Πιερία ib. 565. μάκαιρ' Ἀγαυὴ ib. 1177. ὦ μάκαρ Ἀρκαδία παρθένε Hel. 380.

Μακαρίζειν. τὸν, κατ' ἦμαρ ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω Bac. 909. τίς σ' ȣ̓κ ἂν μακαρίσειε; Epist. IV.

Μακάριος. ὁ μακάριος Τάνταλος Or. 4. σὺ εἶ μακαρία, μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις ib. 86. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. μακάριος αἰὼν ib. 602. μακάριος ὁ γαμέτας Tr. 312. μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον ib. 1170. φωτὶ (viro) μακαρίῳ Her. F. 1291. μακαρίων τυράννων φάσματα El. 709. ἐπὶ μακαρίας Or. 970. ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 509. τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ ib. 957. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. μακαρίας τῆς σῆς χερὸς El. 1006. ἀποϛολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. μακαρίαις ὑμνῳδίαις Hel. 1450. μακάριον λέχος Or. 1208. φῶς μακάριον Iph. A. 439. κλέος μακάριον ib. 1384. μακάριον θήραμα Bac. 1170. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. μακαριωτάτας τυχȣ͂σ' ἡδονᾶς Ion. 1461. ἐπὶ πατρὸς ἐμȣ͂ μακαριωτάταις τύχαις Tr. 327.

Μακαρίως Hel. 915.

Μακεδονία Epist. V.

Μακράν. ἔοικεν ȣ̓ μακρὰν λέξειν τἀκεῖθεν Or. 848. ȣ̓ μακρὰν ἄπεϛι Ph. 913. ȣ̓ μακρὰν τειχέων περιπτυχαὶ ib. 1366. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι Med. 1158. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. μακρὰν ἀπαίρεις; ib. 664. μακρὰν βαρβάρȣ ναίει χθονὸς Iph. T. 629. ȣ̓ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. ὡς ὀδηθείης μακρὰν Cy. 12. ὡς παραινῶ μὴ μακρὰν Hel. 1023. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυϛόλȣν Fr. inc. CLXVII. 2.

Μακραύχην. μακραύχενος κλίμακος Ph. 1180.

Μακρηγορεῖν. τί δεῖ μακρηγορεῖν; Ph. 768. μακρηγορȣ͂μεν Hip. 704.

Μακρόπȣς. ἕλκεις μακρόπȣν ζωὰν Ph. 1531.

Μακρός. μακρὸν χρόνον Or. 662. cf. v. 978. Hip. 375. et 1322. Al. 673. Iph. T. 481. Bac. 893. Hel. 783. Ion. 1130. Dan. 25. et Pal. fr. I. 2. ὁ μῦθος ȣ̓ μακρὸς μακρῶν πέρι Or. 756. μακρὸς αἰὼν Med. 429. Gl. fr. IV. Œno. fr. IV. 3. et Fr. inc. LXXVII. et δι' αἰῶνος μακρȣ͂ Hip. 1426. ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. μακρȣ͂ βίȣ ib. 718. et Her. 448. λόγȣ μακρȣ͂ Sup. 639. et Rh. 837. μακρὸν πόρον Iph. T. 116. μακρὸς μῦθος Her. 952. σκύφος μακρὸς Eu. fr. VIII. μακρȣ̀ς λόγȣς Hec. 1177. et Iph. A. 313. ἡ χάρις ȣ̓ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. πόνȣς μακρȣ̀ς ib. 1040. διὰ μακρᾶς ἀλȣσίας Or. 226. μακρὰν ὁμιλίαν Hip. 1441. μακρὰ ἀπȣσία Iph. A. 651. et διὰ μακρᾶς ἀπȣσίας ib. 1172. cf. Rh. 467. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. διὰ μακρᾶς κελεύθȣ Ion. 549. μακρὰ ἰσχὺς Æol. fr. XI. 2. μακραὶ λέσχαι Hip. 384. μακραὶ λόγχαι Her. F. 65. μακραὶ ἄρȣραι πεδίων ib. 369. μακρὰς οἰκȣρίας ib. 1373. διὰ μακρȣ͂ ἡ χάρις Hec. 320. cf. Ph. 1076. Iph. A. 1399. et Iph. T. 480. μακρὸν μῆκος χρόνȣ Or. 72. μακρῷ λῷϛα βροτοῖσι Med. 126. μακρὸν φίλης ματέρος ϛερηθεὶς Al. 410. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μακρῷ ἀρίϛας θυγατέρας ib. 1232. μακρὸν ἵππευμα And. fr. XXVIII. 2. μακρῶν ὀδυρμάτων Hec. 297. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐϛι Or. 639. τῶν μακρῶν νȣθετημάτων Ph. 595. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ὦ μακρὰ πένθη

Al. 898. *μακρὰ κέλευθα* Iph. T. 891. *τυράννυς διὰ μακρῶν ηὐξημένυς* Inus fr. XVI. 1. *ἐσμὲν μακρότεροι* Cy. 631. *μακρότατον πέρας εὑρεῖν* Hel. 1153. 2) Μακραὶ *πέτραι, nom. speluncæ.* Ion. 13. 283. 937. et 1400. vid. etiam vers. 494. ibique not.

Μάλα. *ᾧ μοι μάλ' αὖθις* Hec. 1037. cf. Ph. 1076. Med. 1009. etc.

Μαλακός. *μαλακῦ χρωτὸς* Med. 1403. *μαλακῇ γνώμῃ* Iph. A. 601.

Μαλάσσειν. *ὀργὰς μαλάσσυσ'* (i. e. *ἄσσυσα*) *ἀνδρὸς* Al. 774. *χρόνος μαλάξει σε* ib. 382. cf. v. 1088. et Or. 1201.

Μαλέα, *nom. loci.* Or. 362. et Cy. 18. et 292.

Μαλερός. *μαλερὰ μέλαθρα* Tr. 1300.

Μαλθακίζειν. *μαλθακισθέντα* Med. 291.

Μαλθακός. *ὦ μαλθακὸς χρὼς* Med. 1075. *μαλθακοῖς λόγοις* Or. 691. et *μαλθακὺς λόγυς* Med. 776. et 1052. *εἰς τὸ μαλθακὸν* Or. 713. *πρὸς τὸ μαλθακὸν βίυ* Sup. 883. *ἣν ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν* Hel. 515. *τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν* Fr. inc. XXIV. 1. *λέγεις ἀκῦσαι μαλθακὰ* Med. 316. *εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας* Hip. 1226. *μαλθακὰ ψευδῆ* Fr. inc. XX. 1.

Μαλθάσσειν. *ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν;* Her. F. 298.

Μᾶλλον. *μᾶλλον εὐτυχέστερος* Hec. 377. *ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω, ὄλωλας* ib. 667. *ὁ αἶνος ὗτος—μᾶλλον ἀλγίων κλύειν* Hip. 485. *μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἥει* Iph. T. 1406.

Μαλλός. *λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς* Bac. 113.

Μὰν, dor. pro *μήν*. *ὐ μὰν* Al. 89.

Μανθάνειν. *σπυδάζομεν μισθὺς διδόντες μανθάνειν* Hec. 818. *μανθάνω τὸ σύμβολον* Or. 1130. *μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ* Med. 1078. *ὐκῦν λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ;* Iph. T. 810. *σοφῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν* Rh. 206. *ζῆν ὔτε μανθάνυσιν εὖ* Aut. fr. III. 3. *κακῦ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν* Bac. 1111. *ἔμαθον, ἐδάην* Hec. 78. *ἔμαθον ἐνύπνιον* ib. 703. *ἔμαθον τὺς τρόπυς ἁπλῦς ἔχειν* Iph. A. 927. *ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων κτύπον* Tr. 1325. *ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς* Bac. 1343. *ὐ σωφρονίζειν ἔμαθον* Antiop. fr. XX. 1. *κείνυ τὺς λόγυς μάθε* Bac. 656. *τῦτο ἤν τις εὖ μάθοι* Hec. 601. *ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας* Sup. 916. *ὡς μάθῃς περαιτέρω* Ph. 1675. *ἵν' ἤδη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν* Iph. A. 709. *ὡς ἂν μάθωσιν πάσχειν κακῶς* Rh. 473. *ὡς σαφέστερον μάθῃς* Cy. 143. *πνοὰς μάθω* Her. F. 1059. *τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω* El. 101. *τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν* ib. 758. *τὸ μέλλον ὐκ ἔχω μαθεῖν* Hec. 761. *τί βύλει μαθεῖν ἐμῦ;* ib. 991. *ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βύλυ* Hip. 517. *ὧν ἐφιέμην μαθεῖν* Rh. 300. *τὸ σὸν θέλω μαθεῖν* Tr. 63. *μάντευμα κρυπτὸν μαθεῖν* Ion. 334. *σιωπῇ μαθεῖν ὐ βύλομαι* Her. F. 1126. *τἀληθὲς ὄψει προσκοπύμενος μαθεῖν* Dan. 41. cf. v. 60. *τὸ αἰσχρὸν κανόνι τῦ καλῦ μαθὼν* Hec. 602. *τῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν* Or. 747. *συμφορὰν μαθὼν* Al. 757. *μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς* Iph. T. 1446. *ὐ λόγῳ μαθὼν* Her. 5. *τὰ τῦ θεῦ μαθὼν χρηστήρια* Ion. 532. *ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν* Alex. fr. II. 1. *τῦτο παρὰ σοφῦ τινος μαθὼν* Thes. fr. IV. 1. *μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς* Rh. 129. *μὴ μαθῦσαν οἴκοθεν* Med. 239. *μαθῦσα Θεονόης φίλυς λόγυς* Hel. 536. *σωφρονεῖν μαθήσεται* Hip. 731. et Her. 273. *ἐξ ἐμῦ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων* Phi. fr. XIII. 3.

Μανία. *νόσος μανίας* Or. 228. *μανίας ἔποχον ῥίπτυσα λόγον* Hip. 214. *Λοξίᾳ δίκην δίδωσι μανίας* An. 52. *πῶς τροχηλάτυ μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος* Iph. T. 83. *μανίας πίτυλον μεθεὶς* ib. 307. *μανία καὶ τῦτ' ἐστι Διονύσυ πάρα* Bac. 305. *τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν* Or. 37. cf. v. 400. *μανίαις ἀλαίνων* ib. 531. et Iph. T. 284. *βεβάκχευται μανίαις* Or. 833. *μανιῶν λήξω* Iph. T. 981. *αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ μανίαις* Bac. 33. *ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει* Her. 904. *μανίας ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε—ἔλαυνε* Her. F. 835. *μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις* ib. 878.

Μανιάς. λύσσας μανιάδος Or. 326. μανιάσιν λυσσήμασι ib. 270.
Μανίειν, dor. pro μηνίειν. μανίω θεοῖσιν Hip. 1146.
Μανιώδης. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299.
Μαντεία. τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. μαντείας ἐᾶν Hel. 760.
Μαντεῖον. Φοίβȣ λιπὼν μαντεῖον An. 927. cf. Ion. 1122. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. εἰσβαίνȣσα μαντεῖον θεȣ̃ Ion. 42. cf. v. 69. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887. μαντείων ἐπέβας ζαθέων Iph. T. 1252. πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος Ion. 66. αἰπεινά μοι μαντεῖα ib. 739.
Μαντεῖος. ὦ Λοξία μαντεῖε Or. 1666. ὦ μαντεῖ' ἄναξ Tr. 454. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. μαντεῖον ἕδραν Ion. 130.
Μαντεύεσθαι. ȣ̃ μαντεύομαι Ph. 847. τί δῆτα μαντευόμεθα; Hel. 759. φήμας ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλȣσι μαντεύεσθε Ion. 100. ταῦτα καὶ μαντεύομαι ib. 346. ἤ τοι φυγȣ̃σα γῆς ὕπερ μαντεύεται; ib. 431. μάτην μαντεύεται ib. 1537. πῶς, ὃ λαθεῖν βȣ́λεται, μαντεύσεται; ib. 365. εὖ μεμαντεῦσθαι El. 981.
Μάντευμα. τȣ́τῳ θεȣ̃ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. τὸ τȣ̃ θεȣ̃ γ' ȣ̓ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 720. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. Λοξίȣ μαντεύμασιν Sup. 7. cf. Dan. 17. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων ϛρατῷ Iph. A. 518. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων Iph. T. 713. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ȣ̓ποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν ib. 1642. χάριν μαντευμάτων Ion. 301. τȣ̃ θεȣ̃ προλαμβάνειν μαντεύματα ib. 408. θεȣ̃ λαβεῖν μαντεύματα ib. 421. μαντεύματα κραίνει ib. 464. καθαροῖς μαντεύμασι ib. 471.
Μαντευτέον Ion. 373.
Μαντευτὸς γόνος Ion. 1209.
Μαντικός. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. hinc μαντικὴ, subst. sine addito τέχνη. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299. μαντικῇ ȣ̓ λέγω ib. 368. ἀρίϛην μαντικὴν ἔχοι δόμοις Hel. 766. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ El. 400. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520.
Μαντιπόλος. τῆς μαντιπόλȣ βάκχης Hec. 123.
Μάντις. ȣ̓τοι πέφυκα μάντις Hec. 743. ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. ὁ μάντις Ἀμφιάραος Ph. 177. et 1118. οἰωνὸν, ὥστε μάντις, εἰσορῶ κακȣ̃ Hip. 873. Κάλχας ὁ μάντις Iph. A. 89. 956. 1262. et 1565. et Iph. T. 531. ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν Iph. T. 711. cf. v. 1128. ȣ̓δὲν μάντεως ἔδει Rh. 952. μᾶντις ὁ δαίμων ὅδε Bac. 298. μάντις οἶσθ' ἄρ' ȣ̓ καλὸς τάδε Her. 65. μάντιν ȣ̓χ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. μάντις ἄριϛος, ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. ἀκόλαϛ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. μάντεων φήμας Hip. 1055. μάντεων ὄπα ib. 1321. σὺν μάντεσιν Πυθικοῖς An. 1104. μάντεις ἐπῆλθες; Sup. 155. κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνȣσιν ib. 213. μάντεων πεισθεὶς λόγοις Iph. T. 574. οἱ σοφοὶ καὶ τὸ θεῖον εἰδότες μάντεις Rh. 66. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐϛὶ Hel. 750. cf. v. 764. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς Ion. 1190. 2) μάντις, *fœm.* δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθȣ̃σαν οἴκοθεν,—Med. 239. ȣ̓ μάντις εἰμὶ Hip. 346. γνώμη ἀρίϛη μάντις Hel. 763. ȣ̃σα μάντις ib. 925.
Μαντόσυνον κέλευσμα An. 1032.
Μανύειν, dor. pro μηνύειν. μάνυσόν μοι Hec. 194.
Μάραγνα Rh. 817.
Μαραθὼν, *nom. loci.* Μαραθῶνα ἐλθόντες Her. 32.
Μαραίνειν. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. et μαραινομέναν νόσῳ ib. 236.
Μαργᾷν. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν Ph. 1163. ὅς νιν φόνȣ μαργῶντος ἔσχε Her. F. 1005. μαργῶντ' (i. e. μαργῶντε) ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ Ph. 1253. μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μαργῶσαι φρένας Hip. 1230.
Μάργος. φεύγετε μάργον ἄνδρα Her. F. 1083. ȣ̔́νεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθȣ Cy. 309.
Μαργότης An. 950.
Μαρμαίρειν. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar.

fr. XXXIII. 2. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 888. ἵπποισι μαρμαίροντε Iph. A. 1154.

Μάρμαρος. ὃν ὤλεσε μαρμάρῳ Ph. 667. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410.

Μαρμαρωπὸς Λύσσα Her. F. 883.

Μάρνασθαι. μάρνανται δορὶ Med. 249. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν Tr. 726. μαρναμένȣς ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα ib. 1149. εὐλαβεςέρως ἐμαρνάμεσθα Iph. A. 1376.

Μάρπτειν. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. cf. Phaëth. fr. VIII. 2. μάρπτει τȣ̀ς κακȣ̀ς Fr. inc. II. 4. τȣ́σδ' ἔμαρψα Rh. 681. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων Bac. 1172. τὰς ἀνδροφόνȣς μάρψαι χρῄζων Hec. 1061. ἄνπερ λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 850. cf. v. 1145. μάρψω σ' αὖ τόξοις Ion. 158.

Μάρτυρ, vel μάρτυς. νεκρȣ̃ παρόντος μάρτυρος σαφεςάτȣ Hip. 972. εἰ ἦν μοι μάρτυς, οἷός εἰμ' ἐγὼ ib. 1022. μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν Her. F. 187. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκȣ́ειν δεῖ με; Or. 531. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ Ph. 494. μάρτυρας πολλȣ̀ς ἔχειν Hip. 404. εἰς τȣ̀ς ἀφώνȣς μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. θεȣ̀ς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. μάρτυρές μοι πύργων πυλωροὶ Tr. 955. σὺν μάρτυσιν θεοῖς Her. F. 176. μαρτύρων ὕπο Phœn. fr. IX. 2.

Μαρτυρεῖν. Ἑλλὰς πᾶσα τȣ̃το μαρτυρεῖ Her. 220. μαρτυρεῖς σαυτῷ Ion. 532. μαρτυρῶν Iph. T. 965. εἴθε μαρτυρήσαιτε Hip. 1075. ȣ̓ μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτὲ κτανεῖν ἑαυτὸν ib. 977.

Μαρτύρεσθαι. γαῖαν καὶ θεȣ̀ς μαρτύρομαι Ph. 629. cf. Med. 22. 619. et 1410. Ἄρτεμιν μαρτύρομαι Hip. 1451. ὅρκȣς παλαιȣ̀ς — μαρτύρεται Iph. A. 78. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858.

Μαρτύρημα Sup. 1203.

Μάρων, filius Bacchi. Cy. 141. hinc pro vino ponitur ib. 411. et 612.

Μαςεύειν. τί δῆτα τἄλλα μὲν—μαςεύομεν; Hec. 815. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαςεύων μαθεῖν, εἰ μηκέτ' εἴη Ph. 36. μαςεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. τί χρῆμα μαςεύȣσα; Hec. 754. μαςεύȣσα πόρȣς—δολίȣς Hel. 1337.

Μαςὴρ Bac. 983.

Μάςιξ. Πανὸς τρομερᾷ μάςιγι φοβῇ Rh. 37. μάςιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Μαςός. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαςὸν Or. 526. φαρέων μαςὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. ἀμφίβαλλε μαςὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἧς πρῶτα μαςὸν εἵλκυσα ib. 994. τέκεσι μαςὸν ἔφερεν ib. 1561. μαςὸν ποθȣ̃ντα ib. 1597. μαςῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. μαςὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. ὡς ἐσεῖδες μαςὸν ib. 630. ἀμφὶ μαςὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. διακενῆς σε μαςὸς ἐξέθρεψ' ὅδε Tr. 754. μαςȣ̃ δραγμὸς Cy. 169. ȣ̓́πω ποτ' ἔγνων μαςὸν Ion. 319. μαςῷ προσαρμόσαι τέκνα ib. 762. μαςὸν διώκειν ib. 962. μαςὸν ȣ̓χ ὑπέσχεν ib. 1372. cf. v. 1492. ἔδειξε μαςὸν ἐν φοναῖς El. 1207. ὦ μαςοί, οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μαςȣ̀ς ἔδειξε ib. 560. μαςοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαςοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαςῶν πόνον ib. 1443. ἐν διδύμοις γάλακτος παρὰ μαςοῖσιν ib. 1525. κεῖσο μαςοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. μαςῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας Iph. A. 1152. παρὰ εἰρεσίᾳ μαςῶν Tr. 569. σπαργῶντάς μοι τȣ̀ς μαςȣ̀ς χάλασον Cy. 55. πρὸς μαςοῖς εἶσιν; ib. 206.

Μάταιος. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ, μάταιος Ph. 962. μάταιος ἄρ' ἦν Hip. 1012. ἄλλος τις μάταιος Iph. T. 275. συγγόνῳ ματαίῳ Hel. 924. λόγων ματαίων ἕνεκα Med. 450. cf. An. 693. Sup. 583. et Dic. fr. XIII. 3. ὦ μάταιοι Sup. 549. ὦ ματαία Med. 151. 333. et 959. μάταιον εὐχὴν ηὔξω Iph. T. 628. ἄμφω ματαίω El. 1064. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ Hip. 46. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. μάταια μοχθεῖς Ph. 1660. μάταια βάζει Hip. 119.

Ματαίως Fr. inc. CXLVIII. 4.

Μάταν, dor. pro μάτην. μάταν μόχθος ἔρρει Med. 1261. μάταν γένος φίλιον τέκες ib. 1262. μάταν Ζηνὸς ἔχεις

κυλίκων πλήρωμα Tr. 820. μάταν πόνον ἕξει Her. 617. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Ματεύειν. κόραι ματεύουσι El. 448. κοίτας ματεύων Ph. 419. τοῦτον ματεύουσα Hec. 779. βάρβαρα μέλη ματεύουσα Iph. T. 1338. πόσιν σὸν τείχῳ ματεύσων Iph. A. 854.

Μάτην. μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου Hec. 335. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην ib. 603. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 592. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην ib. 1392. τί μάτην ὀδύρομαι; ib. 1750. τί μάτην τείνουσι βοάν; Med. 201. ὡς μάτην κεχρώσμεθα κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ib. 497. μάτην θυμουμένη ib. 883. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μάτην ὄχλον στέγει δῶμα προσπόλων Hip. 842. πόλλ' ἁμαρτάνοντες μάτην ib. 916. κομπάζειν μάτην ib. 978. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμι ib. 1063. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν Al. 672. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ An. 1219. μάτην πονεῖν Iph. A. 353. μάτην ἦξα ib. 742. μάτην ἐγκερτομῶν ib. 1006. μάτην σ' εἰσορῶ θυμουμένην σῷ πόσει ib. 1369. παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους ib. 1617. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε Rh. 950. μάτην ἐμόχθουν Tr. 755. cf. Her. 449. μάτην ἐβουθυτοῦμεν Tr. 1242. μάτην πονῶν Bac. 626. cf. Her. F. 501. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. εἴρηται μάτην Her. 118. μάτην ἥβην ἂν κεκτώμεθα πολλὴν ib. 283. πόνους μυρίους τλῆναι μάτην Hel. 609. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην ib. 757. ὡς ἔρρεις μάτην ib. 1236. μάτην λόγος Ion. 275. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνουμένης ib. 621. μάτην μαντεύεται ib. 1537. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην Her. F. 339. μάτην παιδός τοι νεὼν ἐκλήζομεν ib. 340. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν ib. 717. μάτην τοὺς νόθους φεύγουσι παῖδας φυτεύειν Eu. fr. V. I. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et fr. inc. B. 47. 3. μάτην πόνους ἔχοντες Fr. inc. CVI. 1.

Μάτηρ, dor. pro μήτηρ. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. δυστανοτάτας ματέρος ib. 173. ἄιε ματέρος αὐδὰν ib. 174. ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς ib. 199. cf. v. 211. Κρήσσης ματρὸς Ἀερόπης ἄπο Or. 18. ματρὸς ἀνοσιωτάτας ib. 24. πατροφόνου ματέρος ib. 193. Ἰδαία μᾶτερ, μᾶτερ ὀβρίμα ib. 1454. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169. ματρὸς οὐρείας φοιταλέου Hip. 144. ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1242. Πιερὶς μάτηρ Rh. 349. Σικελῶν ὀρέων ματέρα Tr. 222. ματρὸς μεγάλας ὄργια Bac. 78. cf. v. 128. et 131. ἅμα ματέρι φορβάδι ib. 167. μάτηρ θεῶν (i. e. h. l. Ceres: vid. not.) Hel. 1318. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. etc.

Ματρόθεν Hel. 216.

Ματροκτονεῖν. μήτε προσφωνεῖν τινα ματροκτονοῦντας Or. 48.

Ματροκτόνος Or. 586. ματροκτόνον αἷμα ib. 831.

Ματροφόντης Or. 1140.

Ματρῷον αἷμα Or. 285.

Μάχαιρα. ὀξύστομον μάχαιραν—κρύψον Sup. 1205. λάβρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. οὐκοῦν κοπίδας—θήξεις μαχαίρας; ib. 241.

Μάχεσθαι. τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου Hec. 404. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πρὸς εὐτραφεῖς καὶ νεανίας ξένους μάχεσθαι Iph. T. 305. μάχεσθαι πολεμίοις Rh. 488. κακῶς Ἀργείοισιν—μάχοιντο Her. 173. πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύο El. 845. ἃ καὶ μάχοιτο Er. fr. I. 31. θεοῖσι μὴ μάχου Fr. inc. XXX. 1. μαχόμενοι πάτρας ὕπερ Ph. 1009. πότερα μαχούμεθα; Hec. 315. cf. Aut. fr. III. 19. μαχοῦμ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι Her. 689. ὡς μαχουμένους τάχα Ph. 721.

Μάχη. μάχῃ ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. σχῆμα φοινίου μάχης Ph. 259. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες ἐς μάχην; ib. 601. πρὶν εἰς μάχην—μολεῖν ib. 701. ξυσταθέντα διὰ μάχης ib. 762. οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν ib. 1135. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ ib. 1150. συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην ib. 1236. cf. Al. 505. et 1143. Sup. 144. Her. 808. et 831. σῆμα φοινίου μάχης Ph. 1387. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. μάχης ἀΐστορες An. 683. μάχης ἀγὼν

ib. 726. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ ib. 1065. μάχην δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. διὰ μάχης μολεῖν Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1415. cf. Hel. 984. ȣ̓ μάχης ἐρᾶν Tr. 727. παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε ib. 1018. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν Bac. 636. συμβαλὼν Βάκχαις μάχην ib. 835. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. Ion. 987. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. μὴ μετασχεῖν ἀλκίμȣ μάχης φίλοις ib. 683. λειφθεὶς μάχης ib. 732. ἐκαρτέρει μάχῃ ib. 837. ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε Her. F. 579. μάχῃ κρατήσας—; μάχῃ ib. 612. sq. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίϛαται ib. 1168. τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης El. 881. ȣ̓κ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς μάχην ὁρμωμένȣς ib. 34. δειλοὶ ἄνδρες ȣ̓κ ἔχȣσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. σχετλίαισι μάχαις βρίθων Ph. 1551. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγȣς μάχας τε Iph. A. 377. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα ib. 1418. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαϛάζομεν Rh. 274. μάχας Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. μάχας ἀφαιρῶν καὶ ϛάσεις Aut. fr. III. 27. μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 1.

Μαψίδιος. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259.

Μεγαλανορία. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κομίζεις Ph. 192.

Μεγαληγορία. μεγαληγορίαισιν ἐμὰς φρένας ȣ̓ φοβήσεις Her. 357.

Μεγαλόπολις Tr. 1291.

Μεγαλόσπλαγχνος ψυχὴ Med. 109.

Μεγαλοφροσύνη Epist. I.

Μεγαλύνειν. ὅταν τὸ Πενθέως ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις Bac. 320.

Μεγάλως. εἰ μὴ μεγάλως Med. 123. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται ib. 183. μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 843.

Μεγάρα, uxor Herculis, ab ipso per furorem interemta. Her. F. 9. 14. 712. et 926.

Μέγας. ἀγὼν μέγας Hec. 229. Ph. 867. Hip. 496. Iph. A. 1254. Rh. 195. et 820. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244. μέγας πόνος ib. 378. et fr. inc. LXXXIII. 2. μέγαν χόλον Hec. 1118. et Med. 590. θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. ὁ μέγας ὄλβος Or. 340. et 805. et μέγαν ἐς ὄλβον Ion. 703. θυμὸς μέγας Or. 701. et ὁ θυμὸς ὁ μέγας Fr. inc. XXIII. 2. οἰωνὸς μέγας Or. 786. μέγας πλȣ́τȣ λιμὴν ib. 1077. μέγας φίλος Med. 549. et Her. F. 1252. μέγαν ἔρωτα Med. 698. μέγαν κωκυτὸν ib. 1176. πύργον μέγαν Al. 312. μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. μέγας πνέων Rh. 323. ξυνέσει, γένει, πλȣ́τῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν Tr. 669. ψόγος μέγας Bac. 778. μέγαν λόγον Her. 536. μέγαν οἶκτον Hel. 163. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 111. μεγάλοις ὅρκοις ib. 161. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465. ἐκ μεγάλων ἐβλαϛήκασι Iph. A. 594. πόθοι μεγάλοι Tr. 590. μεγάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. γνώμην μεγάλην ib. 372. μεγάλα ἁ δύναμις Or. 1546. ὦ μεγάλα Θέμι Med. 160. Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ ib. 440. et Tr. 1115. ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ μεγάλαν Tr. 858. ματρὸς μεγάλας Bac. 78. cf. Hel. 1371. μεγάλα θεὸς El. 190. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. ἀγγελίας βάρος μέγα Hec. 108. μέγα κακὸν Or. 126. et 248. μέγα ηὐγένειά σȣ ib. 782. τί μέγ' ἥγησαι τόδε; Ph. 553. νεῖκος μέγα An. 643. μέγα φέρȣσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. μέγα τι, θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. φίλτρον μέγα ib. 917. μέγα φῶς ib. 1063 et μέγα φάος ib. 1502. μέγα, κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. μέγα θράσος ib. 693. χάρμα μέγα Her. 637. ὡς μὴ, μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς Her. F. 1244. μέγα σθένος El. 958. κλέος μέγα ib. 1084. τὸ μέγ' εἰς ȣ̓δὲν μεθίϛησι Bel. fr. XX. 5. δύνασθαί τι μέγα Epist. V. et Hel. 1374. μέγα adverbial. usurpatum: τȣ̃ μέγ' ὀλβίȣ Hec. 493. cf. Or. 1338. μέγα φρονȣ̃σ' ἀν' Ἑλλάδα Or. 806. Hæc dictio, μέγα φρονεῖν, legitur etiam Ph. 41. Hip. 6. (ubi additur εἰς ἡμᾶς) et 445. Iph. T. 503.

Alcmæon. fr. IX. 2. And. fr. XV. 2. et sæpius. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. μέγα στένειν Med. 291. et μέγα στενάζων Iph. T. 957. μέγα μοι—λύπας παραιρεῖ Hip. 1102. μέγ᾽ ἀρίστα Al. 745. cf. v. 901. μέγ᾽ ἀλγεῖ An. 815. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125. μέγα ἀνέκλαγον ib. 1062. μέγα σθένει Rh. 69. et Bel. fr. VII. τὸς μέγ᾽ αὐχοῦντας δορὶ Rh. 452. cf. Her. 354. et fr. inc. CCXVI. μέγα ὀλβισθεὶς Tr. 1253. πνέων μέγα Bac. 640. et ita ὦ μεγάλα ἀμπνέουσα Tr. 1277. vid. etiam An. 188. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. cf. Ar. fr. XXII. 2. et Dic. fr. II.: σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μεγάλα φέρω κακὰ Ph. 1347. cf. Med. 293. An. 352. et Hel. 1615. μεγάλα πάθεα Ph. 1350. et Iph. A. 1334. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. μεγάλα ἄχεα Iph. A. 1334. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195. μεγάλα διώκων Bac. 396. μεγάλα στένοι Cy. 197. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον᾽ ἐν δόμοις λέχη El. 1099. cf. Cress. fr. IV. 5. μεγάλα βουλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακὰ Alcmæon. fr. III. μεγάλ᾽ ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. μεγάλα χαριστήρια Epist. III. 2) *Comp.* μείζων. Διός γε μείζον᾽ ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὦ μείζον᾽ ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἐκείνων μείζον᾽ ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω Rh. 168. μείζονας σαυτοῦ ξένους El. 405. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. μή μοι μείζων ἔλθοις Al. 979. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ Her. 1039. μείζονος τόλμης Bel. fr. IX. 4. ἀρετὴν ἐχούσης μείζον᾽, ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζους Med. 1083. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ Sup. 1102. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380. μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν Med. 907. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. παντὸς θανάτου μεῖζον ib. 275. τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν Sup. 216. cf. v. 519. φρόνημα μεῖζον ib. 863. μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. μεῖζον φρονεῖν Ph. 710. cf. An. 701. et Her. 979. τὸν θεὸν μεῖζον τίνοσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας Her. 1013. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον eorund. CCXVII. 2. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ᾽ ἄλλα μείζονα Hec. 233. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας Med. 534. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. εἰς μείζον᾽ ἥκω Bac. 1235. μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ Her. 933. μείζω λέχη El. 936. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1. ἐρῶντες μειζόνων eorund. LXXI. 3. 3) *Superl.* μέγιστος. μέγιστος ἀνὴρ Ph. 1747. τοῦ μεγίστου Ζηνὸς Al. 1139. θεὸς μέγιστος Iph. A. 974. ἀγὼν μέγιστος ib. 1004. πάντων μέγιστος πολέμιος Syl. fr. I. 2. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 8. μεγίστη σωτηρία Med. 14. πίστιν μεγίστην ib. 22. μεγίστην μωρίαν ib. 1227. θεῶν ἁ δύναμις μεγίστη Al. 219. Ἑλλὰς ἡ μεγίστη Iph. A. 1378. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ναῦς ἡ μεγίστη Fr. inc. B. 16. τιμὰς μεγίστας Hip. 1424. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. μέγιστον κράτος Hec. 556. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος ib. 841. cf. Bac. 608. μεγίστου θαύματος ἄξιον Hip. 906. μέγιστον ἄλγος Sup. 785. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. μέγιστον κειμήλιον Rh. 654. Τροίας μέγιστον ὠφέλημα Tr. 698. κακῶν μέγιστον φάρμακον Her. 596. μέγιστον ἄρ᾽ ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι Med. 1323. μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι Bac. 1231. ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ᾽ εὐψυχίας Her. 597. ζῶσιν μέγιστόν γ᾽ εὐκλεεῖς ib. 792. ἐν κακοῖς εἶ μεγίστοις Or. 753. μεγίστων αἴτιος κακῶν Med. 1080. πένθη μέγιστα Hip. 1427. μέγιστα πήματα Rh. 808. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. τὰ μέγιστ᾽ ἀγαθὸν Lic. fr. I. 1. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν᾽ ἔθηκε Fr. inc. XXX. 3. εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι Epist. III.

Μέγεθος. πόλεως μεγέθει ἐπηρμένη An. 196. ὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν Bac. 273. μέγεθος τῶν πόνων Hel. 599.

Μέγης, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 284.

Μεδεῖν. τῷ πάντων μεδέοντι Fr. inc. CLV. 1. μεδέυσα θαλάσσης Or. 1690. τόξων μεδέυσαν Hip. 167.

Μεθαμέριος, dor. pro μεθημ. μεθαμερίων ἐφόδων Ion. 1050.

Μεθαρμόζειν. μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον τῦ πρόσθεν Al. 1160.

Μέθη. μέθῃ βρεχθεὶς El. 326. μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. v. not.

Μεθήκειν. μεθήκυσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα Tr. 1270.

Μεθιέναι. μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς Or. 1671. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. ἐς οἶδμ' ἁλὸς μεθῆκέ με Hec. 27. μεθῆκαν, sc. τὴν παρθένον ib. 556. ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μεθῆκε Ph. 90. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. βαρὺν βρόμον μεθῆκε Hip. 1202. ἣν παρθένον μεθῆκ' Ἀπόλλων Tr. 42. μεθῆκα τόξα Ion. 256. κρύσας πλευρὰν—ὀχημάτων, μεθῆκεν Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ξίφος μεθεῖμεν Or. 1133. τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν An. 1017. μεθεῖσαν θεῦ με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν Ion. 233. τῦτον μεθεῖσαν ἐκ μέσυ λόγον El. 797. τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον Hec. 888. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα ib. 1128. μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένυ δέμας Or. 1197. μέθες με Ph. 1219. cf. Or. 264. δεξιᾶς ἐμῆς μέθες Hip. 333. μέθετε τάλανα ib. 1372. μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη Al. 267. τεμένη—μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεῦ Sup. 1211. μέθες ὀφρὺν Iph. A. 648. μέθετε τῶν ξένων χέρας Iph. T. 468. στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες ib. 1263. εἴσω προξένων μέθες πόδα Ion. 1039. μέθετον τὸ λίαν, μέθετον Ph. 587. εἴπως—ὀργὰν καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. ὐκ ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις Al. 1114. ὐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος ib. 283. ὔ σε μὴ μεθῶ ποτε Med. 728. τύτοις ἄγυσιν ὐ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῇ Al. 852. ἐάν σοι τύσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. μὴ μεθῆτε Her. F. 521. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. μεθεῖναι παρθένον Hec. 554. μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον Med. 590. πνεῦμα μεθεῖναι Tr. 780. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον Hel. 1412. τόνδε κίνδυνον μεθεὶς Ph. 1235. ῥᾳδίως ὕτω μεθεὶς Sup. 1185. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. 307. τἀγγύθεν μεθεὶς Rh. 482. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς Tr. 777. φάσγανον ματέρος ἔσω δέρας μεθεὶς El. 1223. ἐλευθέραν με μεθέντες Hec. 551. βίυ χάριν μεθεῖσα Med. 227. ἐχθρὺς μεθεῖσα τὺς ἐμὺς ἀζημίυς ib. 1050. φόβυ μεθεῖσα Hel. 562. ὔ τοι μεθήσω Or. 262. μεθήσω σῶμα Hip. 356. μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίστυς λόγυς; Hip. 499. ὐκ ἐλευθέραν θύρσυ μεθήσεις χεῖρα; Bac. 254. τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 210. μὴ ὡς μεθήσομεν δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικῦ Her. 161. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. μεθήσειν ἑκυσίῳ τρόπῳ Med. 751. μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. F. 627. ὐκ ἂν μεθείμην, sc. τὴν δέλτον Iph. A. 310. μεθεμένα (dor. pro ένη) κτύπυ Or. 172. τῆσδ' ἑκῦσα παιδὸς ὐ μεθήσομαι Hec. 400. ἐκεῖνο ὐχ ἑκὼν μεθήσομαι Ph. 522. τῦδ' ὐ μεθήσομαι νεκρῦ ib. 1655. σῶν γε γονάτων ὐ μεθήσομαί ποτε Hip. 326. ἢ μεθήσεσθε; Tr. 464. τῶνδε ὐ μεθήσομαι Her. 267.

Μεθιστάναι. τὺς τρόπυς μεθιστάναι Iph. A. 346. τὸ μέγ' εἰς ὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Bel. fr. XX. 6. τὴν δόξαν ἕλκει, καὶ μεθίστησιν πάλιν Œnei fr. V. 3. δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Phry. fr. XI. 4. ὐδὲ τὐπιὸν κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. μεθέστηκεν χόλος Med. 898. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ ib. 911. μεθέστηκεν φυγῇ ib. 1295. μεθέστηκας φρενῶν Bac. 942. πάλιν μεθέστηκ' αὖθις εἰς ἀμήχανον Her. 488. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. μετέστησεν τύχας ib. 935. μετάστησόν με

θεᾶς σφαγίων Iph. T. 775. μετάστησον ἡμᾶς κακῶν Hel. 1458. ὡς μεταστήσω φόνε, sc. τὸ ἄγαλμα Iph. T. 1177. θέλω σε μεταστῆσαι πόνων ib. 991. ὄνομα μεταστήσαντες Bac. 296. ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς Med. 551. μετέστημεν φόβε Rh. 295. μεταστήτω κακῶν Hel. 862. μεταστῆναι βίε Al. 21. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μεταστὰς Ion. 584. τάχα μεταστήσεσ' ὕπνε τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 133. εἰς ἄλλην χθόνα μεταστήσω πόδα Bac. 49. ἐ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. μεθίσταται πνεύματα Ion. 1507. τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο Ph. 40. λύπης μεθίστασο Al. 1125. φρόνημα σὸν μεταστάθη πρὸς αὔραν El. 1202. μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν Bac. 1269.

Μεθορμίζειν. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον Bac. 929. τε νῦν σκυθρωπε καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν μεθορμιεῖ σε Al. 801. ἐ μητέρα—μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχεσα συμφορᾶς Med. 258. μεθορμίσασθαι μόχθων ib. 443.

Μέθυ. μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. ἄκρατον μέθυ Cy. 149. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

Μεθύειν. μεθύωμεν Cy. 533. μεθύων ib. 486. et 667. μεθυσθεὶς ib. 166. et 536.

Μειζόνως. 'Εκάβη με — εκ ἀπώλεσ,' ἀλλὰ μειζόνως Hec. 1121. οἱ μειζόνως παθόντες Rh. 849.

Μείλιγμα. ὅταν — μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV. 2.

Μείλινος. μείλινον ἀδονὰν Iph. A. 234.

Μειλίσσειν. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. μειλίσσων στυγίες ματρὸς ὀργὰς Hel. 1355.

Μελαγχαίτας Al. 440.

Μελάγχιμος. πέπλες μελαγχίμες Ph. 375. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον Rh. 962.

Μελαγχρώς. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες Or. 321.

Μέλαθρον. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. τίς ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ; ib. 1269. ἐπ' ἀμφιπύλε ἔσω μελάθρε Med. 135. πρὸς πατρῷον μέλαθρον An. 924. cf. Her. F. 337. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξεσα Iph. A. 1160. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 368. ἄγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. δήλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ Hec. 648. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει ib. 1291. κτύπον ἐγείρετε — πρὸ μελάθρων ib. 1354. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων ib. 1547. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω ib. 1684. cf. Hip. 749. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. ὑπώροφα μέλαθρα ib. 306. et Her. F. 107. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμὲς θεῶν Ph. 370. τήνδε κομίζεσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. δίδυμον μελάθροις πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1346. λείπω μελάθρων τήνδε στέγην Al. 23. cf. v. 248. πρὸς μελάθροις ib. 29. πρόσθε μελάθρων ib. 78. τἀμὰ εκ ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένες ib. 570. στυγεραὶ πρόσοδοι—χήρων μελάθρων ib. 865. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. Ἀχιλλέως παιδὸς μέλαθρα ib. 883. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. ἐρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων ib. 1096. τᾶς φυγέσας μέλαθρα Iph. A. 270. χώρει μελάθρων ἐντὸς ib. 678. ἴθ' εἰς μέλαθρα ib. 685. μέλαθρα θεᾶς Iph. T. 69. εἰς Πηλέως μέλαθρα ib. 376. φιλόπλετον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν ib. 413. καθαρὰ, ἐ νοσεντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 694. διὰ μελάθρων—ἄϊον οἴκτες Tr. 155. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841. μαλερὰ μέλαθρα ib. 1300. θεῶν μέλαθρα ib. 1316. τίς μελάθροις; Bac. 69. τὰ Βακχίε ναίειν μέλαθρα Cy. 429. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων ib. 489. ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. πάτρια μέλαθρα ib. 230. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται ib. 1135. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Μελαμβαθής. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017.

Μελάμβροτος. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3.

Μελάμπεπλος Or. 457. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν Al. 846. μελαμπέπλες στολμὲς ib. 822. μελαμπέπλῳ στολῇ ib. 429. μελάμπεπλος Νὺξ Ion. 1150.

Μελαμφαής. μελαμφαὲς δι' ἔρεβος Hel. 525.

Μελαναυγής. νασμῷ μελαναυγεῖ Hec. 154.

Μελάνδετος. μελάνδετον ξίφος Or. 819. et Ph. 1098. φασγάνῳ μελανδέτῳ Eu. fr. II. 2.

Μελάνιππος, *nom. propr. viri.* Meleag. fr. XVIII. 2.

Μελανόπτερος. φάσμα μελανόπτερον Hec. 705.

Μελανοπτέρυξ. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71.

Μελανοχρώς. τὸν ἐς ἀΐδα μελανοχρῶτα πορθμὸν Hec. 1105.

Μέλας. μέλανα στολμὸν Al. 215. πόντος μέλας Iph. T. 107. μέλας θάνατος Tr. 1314. μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. μέλανες στολμοὶ Al. 926. μέλανας πέπλους Iph. A. 1439. et 1449. et Hel. 1094. et 1202. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. μέλαιναν κῆρα Ph. 957. ἅδου μέλαινα νυκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. μέλαιναν αἴγλαν Tr. 549. νεὼς μελαίνης Cy. 465. μελαίνης νυκτὸς ib. 597. et ὦ νὺξ μέλαινα El. 54. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. μέλαν αἷμα Hec. 536. cf. Iph. A. 1114. et El. 319. φάσγανον μέλαν Or. 1148. μέλαν ξίφος ib. 1472. et Hel. 1672. εἰς μέλαν πέδον Bac. 755. et 1063. μέλαν νέφος Her. F. 1216.

Μελέαγρος, *nom. propr. viri.* Sup. 904. et Meleag. fr. II.

Μελέδημα. τὰ θεῶν μελεδήματα Hip. 1103.

Μέλει. οὐδὲν μέλει μοι Hec. 1274. ταῦτα κἀμοὶ μέλει Or. 1097. ὡς μέλει μοι καὶ τόδε Ph. 1091. θεοῖς μέλει ib. 1205. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. σοὶ μέλει πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 578. κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι Al. 729. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. σοὶ μέλειν γυναῖκα χρὴ ib. 1037. ἵνα θανοῦσα νερτέροισι μέλω An. 851. αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. ᾧ Δελφῶν μέλει ib. 1202. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. σφάγια ἄλλοισιν μέλει Iph. T. 40. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τοῦδε ξὺν ἡμῖν ib. 909. σοὶ μέλειν χρὴ τἄλλα ib. 1051. et Bac. 450. σοὶ χρὴ πώλων μέλειν Rh. 623. μέλει ὁ σός μοι πόλεμος ib. 647. μέλειν πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε ib. 665. οὗτος μητρὶ κηδεύειν μέλει ib. 983. μέλει, μέλει μοι Tr. 1077. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει ib. 930. ᾧ θεῶν οὐδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει Cy. 601. μέλει μοι μάλιστ' ἀδελφῶν τῶνδε Her. 481. Ζηνὶ τῶν σῶν μέλει πόνων ib. 717. τῆς τύχης μέλει Hel. 1440. ἀρχαὶ νεὼς μέλουσί μοι ib. 1596. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. χοροὶ καὶ θαλίαι μέλουσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 763. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν ib. 772. οὐδὲν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς ib. 1220. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; ib. 1242. δακρύων μοι μέλει El. 182. μέλει αὐτοῖς οὐδὲν Bel. fr. XXIV. 4. γυναιξὶ τέχναι μέλουσι Dan. fr. VIII. 2. εἰ κερκίδων ἀνδράσιν μέλοι πόνος Meleag. fr. XI. 1. ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ᾧ μέλει τὰ τοῦ θνητοῦ βίου Fr. inc. B. 12. 4. οὐρανίδαισι μέλων Tr. 842. μελούσῃ καρδίᾳ Rh. 770. πυρὶ μέλουσαν Ἰδαίῳ Hel. 198. μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν—μέλον, ἢ τῶν Ἀριστ.—οἶσθά ποτε μέλον Epist. V. cf. Iph. A. 1563. ἄλλοις μελήσει ταῦτα Ph. 935. αὐτῷ μελήσει Med. 1055. κείνῳ μελήσει ταῦτα Iph. A. 715. ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει Bac. 536. παιδὸς μελήσεις παισὶ τοῖς λελειμμένοις Her. 713. τὰ ἄλλ'—ἡμῖν μελήσει Ion. 36. cf. Her. F. 727. τοῖσδε μελήσει γάμος El. 1342. 2) *med.* γάμους ἀδελφῆς—σοὶ χρὴ μέλεσθαι Ph. 766. Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα Hip. 60. σίτων μέλεσθε ib. 109. ἕτεροι σοῦ πλέον οὐ μέλονται Her. 355. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω Hel. 1176. σὲ τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 644. λόγων πόλεως μελομένῳ τυχεῖν Her. 97. ἰαχὰν μελομέναν νεκροῖς Ph. 1312.

Μέλειος. μέλεια ἔτλας Hel. 366. vid. not.

Μέλεος, propr. *niger*, sed plerumque pro *infelice* seu *misero* usurpatur. ὦ μέλεος Or. 90. 160. 447. et 837. θοάζων σε τὸν μέλεον ib. 335. ὦ μέ-

λεος ἐμῶν κακῶν ib. 670. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμυ ib. 1029. φυγάδα μέλεον Ph. 170. μέλεον Οἰδίπυν ib. 876. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. vid. etiam v. 1734. πόσις μέλεος Hel. 347. ἀΐδαν μέλεον ib. 1133. ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. Ἰλίυ μελέυς πύργυς Hel. 665. παιδὸς μελέας Hec. 151. οἲ ἐγὼ μελέα ib. 155. τέκνον μελέας ματρὸς ib. 187. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; ib. 447. ἁ μέλεος Or. 207. μελέα πόνων Med. 96. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. χερὸς μελέας Hip. 815. τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν An. 107. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. ὦ μελέα ψυχὰ ib. 882. δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. τί ὐ πάρα μοι μελέᾳ ϛενάχειν; Tr. 106. ἀκάτυ μελέας ib. 1100. τράγυ χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. μέλεος ἀμέρα Hel. 342. ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις ἐζεύξω Ion. 900. μελέαν ἄγραν Meleag. fr. II. μέλεον ἀπόφονον αἷμα δυὺς πατροφόνυ ματέρος Or. 192. μέλεα πάθεα Ph. 1724. Hip. 363. Tr. 1117. et Her. F. 1180. et μ. πάθη Hip. 830. μελέων κακῶν ib. 811. ὄρεα μέλεα Hel. 1143.

Μελεόφρων πατὴρ Iph. T. 854.

Μελετᾷν. κρεῖσσον τῶν νόμων μελετᾷν Bac. 890.—μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2.

Μελέτη. μελέτῃ κατατρυχομένυς Med. 1099. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224. κερκίδος ἀοιδῦ μελέτας Meleag. fr. III.

Μελέτημα αἰσχρῶν ἔργων Fr. inc. CLIII. 8.

Μέλι. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. τὸ Νεϛόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Μελίκρατα γάλακτος Or. 115.

Μέλισσα. ἀκήρατον μέλισσα λειμῶν' ἠρινὸν διέρχεται Hip. 77. μέλισσα οἵα τις πεπόταται ib. 563. τῆς ὀρείας γάνος ξυθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξυθόπτερος μέλισσα Her. F. 488. cf. Cress. fr. IX. 6. ξυθᾶν πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι πέδον Bac. 143.

Μελισσοτρόφος. μελισσοτρόφυ Σαλαμῖνος Tr. 794.

Μέλλειν. τί μέλλεις παῖδα σὴν κρυπτειν τάφῳ Hec. 726. τί μέλλετε; ib. 1094. et Or. 275. μέλλει λέγειν Hec. 1179. μέλλει, *cunctatur*, Or. 420. ὅπυ σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα ib. 544. ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τί μέλλεθ' οἱ —σφάγια φοινίσσειν ib. 1283. τί μέλλεις μέλαθρα περᾷν Ph. 305. τί μέλλετ' ἐμπίπτειν πύλαις; ib. 1153. μέλλετον τολμήματα αἴσχιϛα ib. 1225. μή τι μέλλειν Med. 274. πράξασ', ἃ μέλλω ib. 758. τί μέλλομεν—μὴ πράσσειν κακά; ib. 1242. —ἐξορίζεται κακὸν, ὐδὲ μέλλει Hip. 1381. τί μέλλεις; Al. 255. μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χρῄζεις λέγειν Iph. A. 866. cf. v. 1539. τί μέλλετε; Rh. 532. τί μέλλετε σῶσαι βίον; ib. 673. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μέλλυσιν, ἢ πάρεισιν; Her. 384. τί χρῆμα μέλλεις; ib. 709. τί μέλλετε σφάζειν βαρβάρυς; Hel. 1609. τί γ' ὐ μέλλεις; Ion. 999. τῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ ib. 1300. τί μέλλομεν; El. 757. τί τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ Al. 1109. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. πρὸ μέλλοντος τόκυ El. 626. μέλλων ἰατρὸς Fr. inc. LXVII. 1. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. τοῖς μέλλυσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. τοῖσι μέλλυσιν γάμοις Iph. A. 988. μάλιϛ' Ἄρης ϛυγεῖ μέλλοντας Her. 723. τὴν αὔριον μέλλυσαν Al. 787. τὴν ἐμὴν μέλλυσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. τὰς μελλύσας γυναῖκας ib. 1380. τὸ μέλλον ὐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι ib. 478. τὸ μέλλον πείσομαι Ph. 902. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον ib. 1315. ὅρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 353. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν And. fr. XVIII. 1. τοῖσι μέλλυσιν τέκνοις Med. 566. μέλλοντα πάντ' ἠπίϛατο Hel. 14. σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαϛήματα Hec. 1204. ὐ πρόμαντις ὢν ἔμελλεν Or. 1445.

Μέλλημα. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818.

Μελλητέον Ph. 1285.

Μελοποιὸς ἀηδονὶς Rh. 550.

Μέλος, 1) carmen, cantus. μέλος γοερὸν Hec. 84. ἁρμάτειον μέλος Or. 1385. ἤϊον μέλος Ph. 1044. ξυνετὸν μέλος ib. 1511. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. cf. Al. 358. μέλος φθεγγόμενον Hip. 879. δακρύων φέρων μέλος ἡμῖν ib. 1178. μόρȣ παράτροπον μέλος An. 528. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. Βακχεῖον μέλος Bac. 1055. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. δάϊον μέλος ib. 895. μέλος ἀΐδα El. 143. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. ἅπαν Μȣσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3. ἀγήτωρ μελέων Med. 426. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χαρᾷ μελέων ib. 581. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ἂν τίκτῃ μέλη Sup. 180. βάρβαρα μέλη Iph. T. 1338. cf. Bac. 1033. τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352. Φρύγια μέλεα ib. 545. μέλεσι μέλεα Hel. 172. 2) membrum. λύεταί μȣ μέλη Hec. 438. τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 720. ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. ἀσθενῶ μέλη ib. 228. ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. οἳ καταλείπȣσι μέλη Sup. 45. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη ib. 70. μόλις γεραιὰ κινȣ͂σαι μέλη ib. 172. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. εἰς ἀμφοτέρȣς τοίχȣς μελέων Tr. 118. γεραιὰ εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα ib. 1305. τρομερὰ μέλεα ib. 1329. ἀμφὶ βȣπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. λύεται μέλη λύπῃ Her. 602. γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν Ion. 1208. γόνιμα μέλεα El. 1209. κάλυπτε μέλεα ματέρος ib. 1227.

Μέλπειν. ἰαχὰν, οἵαν μέλπει Med. 149. ὅπȣ—χοροὶ μέλπȣσιν ἐγκυκλίοις —πνοαῖς Iph. T. 429. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. μέλπεις, ἃ μέλπȣσ' ȣ̓ σαφῆ δείξεις ἴσως ib. 407. μέλπετε τὸν Διόνυσον Bac. 155. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 70. μέλπε μοι τόνδε, sc. τὸν παιᾶνα ib. 660. ὦ τᾶς ἑπταφθόγγȣ μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881. παιᾶνας μέλπων ib. 906. ȣ̓ τὰν Ἄργει μέλπȣσ' (i. e. ȣσα) Ἥραν Iph. T. 221. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. πολλά σε μȣσοπόλοι μέλψȣσι Al. 448. λωτȣ͂ κατὰ πνεύματα μέλπῃ (2 sing. præs. med.) μȣ͂σαν Ph. 794. ἀχόρȣς ϛοναχὰς μέλποντο An. 1039. Ἄρτεμιν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554.

Μελῳδία. μεγίϛην εἰς ἔριν μελῳδίας Rh. 923.

Μελῳδός. κύκνος μελῳδὸς Iph. T. 1104. τᾶς μελῳδȣ͂ Μȣσας Rh. 351. cf. v. 393. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν Hel. 1115. Πιερίδες μελῳδοὶ Iph. A. 1045.

Μεμηχανημένως Ion. 809.

Μεμπτός. ȣ̓ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. cf. Iph. A. 712. et Hel. 1440. τί δὴ τὸ Νείλȣ μεμπτόν ἐϛί σοι γένος; Hel. 469. cf. Ion. 1519. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. ȣ̓ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται Med. 958.

Μέμφεσθαι. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. conf. v. 1184. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπȣσίας ib. 962. Λοξίᾳ μέμφομαι Or. 285. ȣ̓δὲ μέμφομαι Med. 558. cf. v. 908. et 1011. μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε Al. 1020. μέμφομαι πόσει σῷ Iph. A. 899. τὰ τῆς θεȣ͂ μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. μέμφομαί σοι Rh. 421. ȣ̓ μεμφόμεσθά γε ib. 480. μέμφῃ τὸν ἐραϛήν; Cy. 584. τὸ πάνσοφον εὕρημα —μέμφῃ Her. F. 189. τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην Ph. 779. ἐμεμψάμην τὸν Ἑλλήνων νόμον Aut. fr. III 13. ϛρατὸς ἂν ȣ̓ μέμψαιτό με Iph A. 1020. ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι El 903. μή μοι τι μέμψησθε Med. 215 ἔχεις τἀμὰ μέμψασθαι κακὰ Hip. 695 μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup 297. ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται Rh 723. cf. Hel. 1310. τιμῆς ἐμέμφθ Hip. 1402. ȣ̓ τȣ͂τ' ἐμέμφθην Hel 470. cf. v. 643. τὸ ἀσθενές μȣ—κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. μεμφθεῖσα Hel. 31.

Μέμψις. διπλῆν φοβȣ͂μαι μέμψιν A 1060. ὡς ἄν μή ποτέ τινα μέμψιν ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. πολλὴν ἕξει

μέμψιν Her. 974. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. μέμψιν εὐλαβουμένη Dan. 37.

Μενεαίνειν. ἀσπερχὲς μενεαίνουσα Dan. 51.

Μένειν. μένειν ἀνάγκη Hec. 901. τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. μένε ἐπὶ στρωτοῦ λέχους ib. 313. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει ib. 1275. ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἵμονος μένει Ph. 1632. μέν' εὐτυχοῦσα ib. 1679. εἰ μένειν δεῖ Med. 355. μένε καὶ γῆρας ib. 1396. τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. εἴτ' αὐτοῦ μένεις An. 962. μένε κατ' οἶκον Iph. A. 656. οὐκ ἐξ ἴσου μένομεν Εὐρίπου πύλας ib. 804. cf. v. 813. et 815. μενέτω κατ' οἴκους ib. 996. παγαὶ πατρῷαι μένουσί σε ib. 1518. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος ib. 1614. ἔτι τὸν νόμον μένειν κλύω Iph. T. 959. οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βουλὰς Rh. 68. ψυχρὰν ἄησιν—μένουσι καρτεροῦντες ib. 418. χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς σάλπιγγος αὐδὴν ib. 988. μένουσι πρύμνηθεν οὖρον Tr. 19. ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις ib. 350. οὐκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν ib. 431. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 390. οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. μυρίοι με μένουσιν ἀσπιστῆρες ib. 278. Ἀλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει ib. 280. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων ib. 478. δειλίᾳ μένειν ib. 701. μένειν δόρυ ib. 744. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεὶ Hel. 1014. ἐν ταυτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. et Antiop. fr. VII. 4. σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει; Ion. 801. δύσκλειαν, ἢ μένει με Her. F. 1152. οὐδὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει El. 389. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν κατθανεῖν μένει Tem. fr. XV. 1. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει eorund. LXI. 2. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων An. 76. τὰς σὰς οὐ μένων ἐπιστολὰς ib. 965. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818. σαίρειν στέγας μένων τέταγμαι τάσδε Cy. 30. μένοντες Al. 425. οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν Sup. 152. δόμων πάρος μένουσα Or. 1217. τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μένουσα Ph. 1632. ὡς μένουσ' ἀκουσίως Tr. 1011. ἢ τὸ χρεὼν πόσει μένουσα Melan. fr. VIII. 3. vid. not. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεᾶν Iph. A. 580. ὃς οὔτε πίστιν, οὔτε μάντεων ὄπα ἔμεινας Hip. 1322. οὐδεὶς μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν Antiop. fr. XXXIX. 5. μεῖνον Ph. 904. et Iph. A. 855. μεῖνον παρ' ἡμῖν Al. 1154. ἣν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν ὅρκοι An. 1001. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν Med. 340. cf. v. 374. παῖδας μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι ib. 780. ἡμέρας μεῖναι φάος Rh. 66. οὐδὲ τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων μείναντες An. 570. μείνασ' ἔτι σμικρὸν χρόνον Med. 389. μείνασ' ἄκουσον El. 226. ὁ ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ Or. 1659. ἀπορίαν οὐ μενῶ Ph. 747. ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 323. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. θανὼν αὐτοῦ μενεῖς Al. 491. cf. Ion. 1038. μενῶ πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. οὐ μενῶ Rh. 687. μάραγνα—μενεῖ σε ib. 818. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε Bac. 1260. ξίφος μενεῖ σε μᾶλλον, ἢ τοὐμὸν λέχος Hel. 809. ὡς οὐ μενοῦντά με Rh. 145. cf. Her. 693. ἵνα δόρατα μέμονε δάϊα Iph. A. 1495. δίδυμα μέμονε φρὴν Iph. T. 656.

Μενέλαος, rex Spartæ. Or. 65. 68. etc. An. 63. etc. Iph. A. 71. Iph. T. 4. et 929. Tr. 131. etc. Hel. 115. etc. El. 1043. et 1279. Dicitur et Μενέλας Rh. 257. et Tr. 212. et att. Μενέλεως Or. 18. 20. etc. An. 40. etc. Iph. A. 84. etc. Iph. T. 14. 357. et 521. Rh. 174. Tr. 984. et 996. Cy. 184. Hel. 48. etc. et El. 1041.

Μενοικεὺς, Thebanus, pater Creontis et Jocastæ Ph. 10. 296. et 697. et Her. F. 8. 2) ejusdem nepos, filius Creontis. Ph. 776. etc.

Μενοινᾶν. σφάξαι νιν μενοινᾷς Cy. 447.

Μένος. μένος ξύστασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429.

Μέριμνα. δισσῇ μερίμνᾳ Hec. 897. διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδοὺς Or. 632. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον Ph. 1070. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον Hip. 1157. μουσοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα Rh. 550. εἰσὶν, οἵ σου μέριμναν ἕξουσι Her. 344. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ἀφίκου εἰς μέριμναν ib. 404. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380. εἰ ἕξομεν κᾀκεῖ μερίμνας Her. 594.

Μεριμνηταὶ λόγων Med. 1226.

Μερίς. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238.

Μέρμερος. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν Rh. 509.

Μέρος. μάλιστα τοὐκείνου εὐτυχεῖς μέρος Hec. 989. ἀκούσας σοῦ τε τῆσδέ τ' ἐν μέρει ib. 1130. conf. Ph. 1442. Sup. 406. Cy. 179. Her. 183. et 185. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίου τὸ πλέον μέρος ἐν στοναχῆσι κ. τ. λ. Or. 203. ἀντιλάζου πόνων ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἀνὰ μέρος Ph. 481. et 489. ἔχει δόμων ἐμῶν μέρος ib. 486. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖστον ib. 606. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς ib. 1649. τοῦτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος Al. 477. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος ib. 241. δεῖ δοῦναι μέρος ib. 570. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος ib. 1079. σοὶ νέμω τοὐμὸν μέρος Iph. A. 499. μέτεστιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. τὸ σὸν μέρος, *quod ad te attinet, quantum in te est*, Rh. 405. cf. Her. 678. ubi est τοὐμὸν μέρος. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς Bac. 1300. εὐδόκιμον ἔχει θανάτου μέρος Her. 621. ἡμῖν πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος; Ion. 1304. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. οὗ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. τῷ πλουσίῳ δὲ, τῷ τε μὴ, διδοὺς μέρος ejusd. fr. II. 7. ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος Fr. inc. CIII. b. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eorund. CLII. 4. μέρη χθονὸς ἀπαιτεῖ Ph. 80. cf v. 604. μέρη σταθμῶν ib. 544.

Μέροψ. Μέροπος Τιτανίδα κούραν Hel. 388. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. πολέσιν μερόπων Iph. T. 1262.

Μεσάγκυλον. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα Ph. 1148. cf. An. 1134.

Μεσάτος, Euripidis inimicus. Epist. V.

Μέσαυλος. θύρας μεσαύλους Al. 552.

Μεσημβρία Fr. inc. CXCI. 1.

Μεσόμφαλος. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. μεσόμφαλος ἑστία Ion. 462. μεσομφάλους ἕδρας Or. 590. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβου Ph. 244.

Μεσονύκτιος Hec. 914.

Μεσόπορος. μεσοπόρου δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Μέσος. εἰς μέσον φόνον Or. 1313. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. διὰ μέσου αὐχένος ib. 1466. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. ὀμφαλὸν μέσον Ion. 6. et 223. εἶπον ἐν μέσοις τάδε Hec. 531. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ib. 963. ἐν μέσοισι συμμάχοις Rh. 486. θιάσοις ἐν μέσοισιν Bac. 221. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V. νηὸς ἐκ μέσης Iph. T. 1385. ἰτέαν εἰς μέσην Cy. 7. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον (pro μέσην) μόλῃ Ion. 1558. ἄρκυν εἰς μέσην El. 965. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. παρθένοισιν ἐν μέσαις Iph. T. 45. μόσχους εἰς μέσας ib. 297. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135. λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. οἱ 'ν μέσῳ λόγοι Med. 819. πολὺ τὸ μέσον Al. 917. χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν Sup. 439. εἰς μέσον ἥκει Iph. T. 421. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. φέρω—κοινοὺς—εἰς μέσον λόγους Tr. 54. πολλοὺς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων Hel. 636. cf. v. 950. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. τί ἐστι Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ; Ion. 1284. τοῦτον μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον El. 797. ἐκ τειχέων μέσων Ph. 1144. μέσα Αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται Rh. 531. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς Her. 803. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1.

Μεσοῦν. ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ Med. 60.

Μεσσήρης. Σείριος ἔτι μεσσήρης Iph. A. 8. γαίας μεσσήρεις ἕδρας Ion. 910.

Μέσσος, poet. pro μέσος. ὠρανῶ ὑπὸ μέσσαν ἕδραν Her. F. 403.
Μεςός. τὸ Ἄργος αὐτῶ μεςὸν Iph. T. 804.
Μέσως. φόβον παρέσχεν ὠ μέσως ὅδε κτύπος Hec. 1113. πόλεως ὠ μέσως εὐδαίμονος An. 874. μέσως εὔνως ἐμοὶ Her. F. 58. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII. 2.
Μετὰ, 1) cum genit. νεκρῶν μέτα Hec. 209. μεθ' ὅπλων Or. 572. ἐμῶ μέτα ib. 1071. νεβρίδων μέτα Ph. 798. πολλῶν μέτα ib. 901. μὰ τὸν μετ' ἄςρων Ζῆνα ib. 1013. δυνόντων μέτα ib. 1124. δυοῖν παίδοιν μέτα ib. 1358. μετ' ἀνδρὸς Med. 33. μητρὸς μέτα ib. 897. μετ' ὄλβω Hip. 1113. δαίμονος τῶμῶ μέτα Sup. 592. ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων ib. 952. ὅπλων μέτα Iph. A. 65. τῶ ὄχλω μέτα ib. 526. μέτα σωφροσύνας ib. 544. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. γνώμης μέτα ib. 923. μετὰ φιλοχόρω κιθάρας ib. 1037. χρημάτων μέτα Iph. T. 756. ἀλλήλων μέτα ib. 841. συγγόνω μέτα ib. 1420. χειρὸς ἀσιδήρω μέτα Bac. 735. ὑμεναίων μέτα ib. 1272. μετὰ Νυμφᾶν Cy. 68. ἀσκῶ μέτα ib. 151. ἀμαθίας μέτα Antig. fr. XII. 1. μετ' ὀργῆς Fr. inc. XXIII. 1. κινδύνω μέτα eorund. fr. LI. 6. 2) cum dat. Ἰδαίαισι γυναιξὶ παρθένοισί τε μέτα Hec. 355. vid. not. 3) cum accus. μεθ' ἡμέραν Or. 58. et Bac. 485. ἃ 'γὼ μέθ' ἥκω δεῦρο Ph. 444. ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα Al. 47. ἵππειον μέτα ὄχημα ib. 67. ἅρμα Διομήδως μέτα ib. 486. νεκρὼς μέτα Sup. 670. ζωςῆρα τὸν πολυκτόνον μέτα Her. 218.
Μεταβαίνειν. ἄνω μεταβὰς βίοτον Hip. 1292.
Μεταβάλλειν. δρομήματα πλειάδος εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει Or. 1006. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλωσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 204. μεταβάλλει δυσδαιμονία Iph. T. 1120. φαεννὰς ἄςρων μεταβάλλει ὁδὼς Ζεὺς El. 728. καιναὶ καινῶν μεταβάλλωσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. ἔρις τὸ πτερωτὸν ἡλίω μετέβαλεν ἅρμα Or. 1002. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54. ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. μεταβαλὼν ἄλλως τρόπως Iph. A. 343. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς ib. 363. ὄνομα μεταβαλὼν Cy. 687. ὦ μεταβαλῶσα μυρίως βροτῶν Ion. 1512. μεταβαλῶσ' ἀϊδρίας ib. 1614. μεταβαλῶσα ἡ τύχη Her. F. 480. θεῶ πνεῦμα μεταβαλὸν ib. 216. μεταβαλλομένω δαίμονος ἀνέχω Tr. 101. ῥᾴδια ἤθεα τὸν αὔριον μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ Hip. 1118.
Μεταβολὴ, et dor. ολά. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. μεταβολὰ κακῶν Her. F. 734. εἰς μεταβολὰς ἦλθον Iph. A. 500. πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων ib. 1101. λίαν διδῶσα μεταβολὰς Iph. T. 722. μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. cf. Bac. 1265. φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F. 1292. μεταβολὰς τῆς τύχης Œd. fr. XI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει ejusd. fr. XII. μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ Fr. inc. CLXX.
Μεταβωλεύεσθαι. μεταβωλευσόμεσθα Or. 1526.
Μεταγιγνώσκειν. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε Iph. A. 1425.
Μεταγράφω Iph. A. 108.
Μεταδιδόναι. μεταδιδὼς σοι πόνων ἐμῶν Or. 281. λόγω μετάδος ib. 153. μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας ib. 450. μετὰ νῦν δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας. μετάδος δ', ὅσσον κ. τ. λ. Sup. 57. sq. δόξης μετάδος Iph. T. 1030. δακρύων μεταδὼς And. fr. XXII. 2.
Μεταδρομή. μεταδρομαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 941.
Μεταίρειν. τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων θεᾶς ἄγαλμα; Iph. T. 1157.
Μεταίτιος. τάφω μεταίτιον γενέσθαι Sup. 26.
Μεταίχμιον. εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370. ἐν μεταιχμίοις ὅρκως συνῆψαν ib. 1246. ἡγῶ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. ἔςη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς Her. 803.
Μετακαλεῖσθαι Epist. IV.
Μετακλαίειν. τὸν ἐμὸν βίον—ὠ μετακλαίομαι Hec. 214.
Μετακύμιος ἄτας Al. 91.
Μεταλαγχάνειν. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος Sup. 1077.

Μεταλαμβάνειν. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302.

Μεταλλαγή. μεταλλαγαὶ δακρύων Her. F. 765. μεταλλαγαὶ συντυχίας ib. 766. φθίνεσ' αἰτίοις προσφόροις μεταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. not.

Μεταλλάσσειν. ὡς εὖ μεταλλάσσεσιν, sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. σκληρῶς μεταλλάσσεσιν εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. μεταλλάσσων ἀεὶ Antiop. fr. XXXI. 3.

Μεταμείβειν. ὃς γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει Her. F. 796. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα πόλις Ph. 838.

Μεταμέλεια. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXVIII. 3. ἐδεμία μείζων ἀνδρὶ μεταμέλεια, ἢ κ. τ. λ. Epist. IV.

Μετανίσσεσθαι. τὰν Μενελάε μετανισσόμεναι ϛυγνὰν ἄλοχον Tr. 131.

Μεταξύ. ξίφες μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως Hec. 437.

Μεταπέμπειν. Ἀγαμέμνονος πέμψαντος μέτα Hec. 504.

Μεταπίπτειν. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 916. μετέπεσον, *sententiam mutavi* Iph. A. 502. μεταπέσοι βελτίονα Ion. 412.

Μετάρσιος. διὰ Μέσας καὶ μετάρσιος ἦξα Al. 966. κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 499. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. μετάρσι', ἐ βέβαια Her. F. 1093.

Μετάϛασις. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάϛασιν; Hec. 1266. μετάϛασις γνώμης An. 1004. ἡλίε μετάασιν Iph. T. 816. πολλὰς τε βίε μεταϛάσεις Œd. fr. XI. 1.

Μεταϛείχειν. ἣν μεταϛείχω ποδὶ Sup. 90. μεταϛείχων σε Hec. 509.

Μεταϛένειν. μεταϛένομαι σὸν ἄλγος Med. 996.

Μεταϛρέφειν. ἐτε ναυκλήρε χερὸς,— μεταϛρέφεσαι Hip. 1226. ὁρᾷς τἄμ' ὅσῳ μετεϛράφη Bac. 1328.

Μετατιθέναι. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. ταχὺς μετέθε λύσσαν Or. 254. μετετέθην εὐβελίᾳ Iph. A. 388.

Μετατροπὰ, dor. pro οπή. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494.

Μετάτροπος. μετάτροποι πνέεσιν αὖραι δόμων El. 1147.

Μεταφέρειν. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων Ph. 184.

Μεταχειρίζειν. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7.

Μεταψαίρειν. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399.

Μετεῖναι. μέτεϛιν ἐδὲν Hec. 436. ὧν μέτεϛί μοι πόνων Ph. 256. μετεῖναι τῶν βελευμάτων Med. 886. σοί πε μέτεϛιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγε An. 592. cf. Her. 665. et 666. ἐδ' εὐτυχίας μέτεϛίν μοι Sup. 956. εἴ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεϛί σοι, μή μοι μετέϛω Iph. A. 498. sq. τί μοι μέτεϛι τῶν Ἀλεξάνδρε γάμων Ἑλένης τε; ib. 1236. μέτεϛιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. ὄμματα μέτεϛιν ἡμῶν κόνιος, ἢ τέφρας Cy. 637. μέτεϛι τοῖς δέλοισι δεσποτῶν νόσε Alcmæon. fr. IV. τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεϛί μοι; Er. fr. I. 45. μέτα pro μέτεϛι: φέγγος εἰσορᾶν θεε τόδ' ἐκέθ' ἡμῖν μέτα Or. 1026. εἴ τι μοι λόγε μέτα Hip. 876. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα Iph. A. 494. τί ἡμῖν τε ξένων δρασμε μέτα; Iph. T. 1300. κἀμοὶ μύθε μέτα; El. 1295. ἐκεν μετῆν μοι Or. 434. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. τοῖς Αἰόλε πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος; Ion. 1297.

Μετέρχεσθαι. ὃς μετέρχεται δόμες Ph. 267. ἢ τὸν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. ἐχ ὧδε φαύλως αὔτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56. ἣν ἐκσπάσωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον ib. 582. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 1. ἐκ ἄρ' ὡς θανεμένες μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 512. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα ματέρος θεαὶ Or. 423. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς Ph. 1649. οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελίᾳ μετῆλθον Med. 6. ἐ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 563. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες Bac. 712. τῆς κακίϛης οἳ μετῆλθεθ' ἁρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τῶν παρεϛώτων κακῶν μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδὲς Ion. 930. μὴ μετέλθοι με πωλικοῖς διώγμασι An. 993. τὲς ὑβρισθέντας γάμες Ἑλένης

μετελθεῖν Iph. T. 14. νεκρὸν τοῖς μετελθȣ̃σιν φίλων δώσω Her. 1023.

Μετεύχεσθαι. οἶσθ', ὡς μετεύξῃ Med. 600.

Μετέχειν. τί σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας μετέχȣσι; Med. 117. μετέχοιμι τᾶς 'Αφροδίτας Iph. A. 556. μέτεχε νῦν θοίνας. τί μετέχω; Bac. 1182. μετέχω σοι Her. 629. εὐτυχίας μετέχειν Ion. 508. χθονίων 'Αιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. ȣ̓δὲν μετέχων An. 500. τȣ́των μετέχȣσα Al. 748. ȣ̓δὲν γνώμης μετέχȣσα Fr. inc. CLVIII. 5. κἀγὼ μετέσχον φόνȣ Or. 32. οἱ—μετέσχον λέκτρων 'Αφροδίτας Iph. A. 544. πόνων πλείϛων μετέσχον 'Ηρακλεῖ Her. 8. cf. Hel. 722. κἀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. ὃς μετέσχε τῆς τύχης Ion. 1368. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. πατὴρ μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε Ion. 1468. λύσσης μετασχεῖν Or. 791. ἑκȣ̃ν μετασχεῖν κἀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν; Ph. 1684. μιάσματος μετασχεῖν Her. 559. μετασχεῖν ἀλκίμȣ μάχης φίλοις ib. 683. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθȣ̃ καὶ τȣ̃ κακȣ̃ El. 607. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr. I. 3. τῆς νόσȣ τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. πατρῴων μὴ μεθέξοντας δόμων Hip. 306.

Μετεωρολόγος. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Μετιέναι. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον Med. 391. αἱμάτȣ θεᾶς βωμὸν, ἢ μέτεισί σε An. 259. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκῃ μέτειμι Bac. 346. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε ib. 517.

Μετοικεῖν. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 837. τȣ̀ς μετοικȣ̃ντας ξένȣς Sup. 892.

Μέτοικος Bac. 1352. et Her. 1033.

Μετοίχεσθαι. καθαρμὸν, ὃν μετῴχετο Iph. T. 1332.

Μετόπισθεν Hip. fr. XVIII. 5.

Μετόπωρον Fr. inc. CXXIV.

Μέτοχος. μέτοχος τȣ̃ φόνȣ Her. F. 721. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. ἐλπίδων μέτοχος Ion. 698.

Μετρεῖν. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ Rh. 772. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. ἢν—ȣ̓δὲ μετρήσειας ἂν Œd. fr. XVII. 2.

Μέτρημα. ἴσον ἅπασι βακχίȣ μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. μέτρημ' ἔχȣσαν—μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν Ion. 1138.

Μετρητός. ὦ πένθος ȣ̓ μετρητὸν Bac. 1242.

Μέτριος. μέτριος χειμὼν φέρειν Tr. 683. ὄχλον μέτριον Ion. 635. μετρίων γάμων Melan. fr. X. 1. μετρίας θεȣ̃ Iph. A. 543. εἴη μοι μετρία Χάρις ib. 554. cf. Hel. 1111. et fr. inc. CXXIII. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μετρίας ἀνέμων αὔρας Med. 838. μετρίας φιλίας Hip. 253. μέτριον ἄχθος Al. 887. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. τῶν μετρίων τȣ̆νομα νικᾷ Med. 125. μέτρια θυμῷ φέρειν Sup. 556. μέτρια θέλοντος ib. 740. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ȣ̓ μέτρια πάσχομεν κακὰ Tr. 717. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια ib. 632. μετρίων λέκτρων Melan. fr. X. 1.

Μετρίως. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις Iph. A. 921. ἃ χρῆν σε μετρίως σπȣδὴν ἔχειν Her. F. 709. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2.

Μέτρον. ὧν γ' ȣ̓́τε μέτρον, ȣ̓́τ' ἀριθμὸς ἔϛι μοι κακῶν Tr. 616. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. εἰ μέτρῳ μοχθητέον Her. F. 1251. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη ϛαθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. ταὔτ' ἔχȣσ' 'Αλκήϛιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066.

Μέτωπον. ἱδρὼς, ὃν ἐκ μετώπȣ πολλάκις ἔϛαζεν Tr. 1198. μετώποις ἱππικοῖσι Rh. 307. μέτωπα ψήχων Hel. 1584.

Μηδαμῶς. μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ Hip. 607. ὅρκȣς μηδαμῶς ἀτιμάσῃς ib. 611. cf. Her. 228. ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν Tr. 910.

Μήδεια, uxor Jasonis. Med. 7. etc. et Peliad. fr. I.

Μηδείς. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰ καὶ μηδέν ἐϛιν ib. 843.

μηδὲν θρασύνȣ ib. 1183. *μηδὲν ἄγαν* Hip. 265. *τὰ μηδὲν ὄντα* Tr. 609. *μηδὲν καὶ ȣ̓δὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι* Ion. 594. *τὸ μηδὲν εἰς ȣ̓δὲν ῥέπει* Meleag. fr. XV. 2.

Μήδεσθαι. *ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι* Ph. 806. *Κύπρις ὧδ' ἐμήσατο* Hip. 1400. *τί σοι μήσομαι;* ib. 593. *κακὰ μήσεται* Her. F. 1076.

Μῆδοι. *τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων* Bac. 16.

Μηκάς. *μηκάδων βοσκήματα* Cy. 188.

Μηκιϛεὺς, nom. propr. viri. Iph. A. 244.

Μῆκος. *μακρὸν μῆκος χρόνȣ* Or. 72. cf. v. 1215. *πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ;* Hel. 1284. *πλέθρȣ μῆκος εἰς εὐγώνιον* Ion. 1137.

Μηκύνειν. *χρόνον μηκύνωμεν* Her. F. 87. cf. Gl. fr. III. 2. *μηκῦναι βίον* Her. F. 143.

Μήλειος. *αἷμα μηλείȣ φόνȣ* El. 92. *μήλειον γάλα* Cy. 217.

Μηλοβότας. *μηλοβότα ϛασίωρον* Cy. 53.

Μηλοθύτης, vel dor. *ύτας*. *ἐπὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ* Al. 119. *βωμȣ̀ς μηλοθύτας ζητȣ̃σα* Iph. T. 1116.

Μῆλον, ovis. *μάντεις μῆλ' ἔσφαζον* Ph. 1261. *μῆλα λαβόντες* An. 1101. *λαιμȣ̀ς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν* Sup. 1200. *μῆλα νέα* Cy. 28. *ὡς μῆλα εἰσδεχώμεθα* ib. 35. *μήλων βορᾷ* ib. 122. *μήλων τόκον* ib. 161. *ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι* Ion. 229. *προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων* ib. 377.

Μηλονόμας Al. 576.

Μηλονόμος. *τὸν Αἴτνας μηλονόμον* Cy. 656.

Μηλόσπορος. *Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν* Hip. 742.

Μηλοσφαγεῖν. *μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις* Pli. fr. III.

Μηλοφόρος. *μηλοφόρον καρπὸν* Her. F. 396.

Μὴν, *nom. subst.* mensis. *ἐς τρίτην μηνὸς* Al. 322. *κυκλὰς Καρνείȣ μηνὸς ὥρα* ib. 452. *κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης* Ion. 1156. *δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ* ib. 1486. *μηνῶν φθινὰς ἁμέρα* Her. 779. *θέρȣς τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας* Fr. inc. CXLIII. 1.

Μηνάς. *ȣ̓ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;* Rh. 534.

Μήνη Fr. inc. CCIX.

Μηνίειν. *μηνίων ϛρατηλάταισιν* Rh. 494.

Μήνιμα. *Κάδμȣ παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων* Ph. 941.

Μῆνις. *χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν* Iph. T. 1273. *μῆνιν κεύθειν* Her. 762. *μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς* Hel. 1371. *μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων* El. 1261.

Μηνύειν. *σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν* Hip. 1077. *σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ* Sup. 98. *τί μηνύεις νέον;* Bac. 1028. *ἐσθλόν τι μηνύσειας* El. 620. *μή μοί τι Θησέως τῶνδε μηνύσῃς τόκῳ* Hip. 520. *μηνύσαι κακὰ* Ph. 1224. *εἰ ἀγαθά μοι μηνύσετε* Ion. 750. *ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ* Hip. 296. *πρᾶγμα μηνυθὲν* Ion. 1563.

Μηνυτής. *μηνυτὴν χρόνον* Hip. 1051.

Μηριόνης, *nom. propr.* Iph. A. 201.

Μηρός. *κατὰ μηρῷ καλύψας* Bac. 96. cf. v. 243. 287. 295. et 523. *γυμνοῖσι μηροῖς* An. 599.

Μήτηρ. *ὑπὲρ μητρὸς φίλης* Hec. 30. *μῆτερ* ib. 402. *ὦ μῆτερ* ib. 55. et 414. *ὦ φίλη μοι μῆτερ* ib. 409. *γεραιὰ μήτηρ τέκνων* ib. 621. *ὦ γαῖα μῆτερ* Hip. 601. et sine *ὦ* Fr. inc. CLXXVIII. 1. *πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ* Al. 760. *ἧ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ* ib. 773. *παῖ τῆς μελῳδȣ̃ μητέρος* Rh. 393. *μυρίων μῆτερ τροπαίων* Tr. 1222. *Ῥέας μητρὸς* Bac. 59. *μητέρα χθόνα* Hel. 40. *μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς* ib. 1372. *ῥοθίοισι μήτηρ εἰρεσίᾳ φίλα* ib. 1468. *μήτηρ πάντων* (i. e. terra) Chry. fr. VII. 7. *ὑγρὰ μήτηρ* St. fr. III. 3. *ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ* Fr. inc. XLV. *ἔϛιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς* eorund. LVII. 1. *ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ* eor. CLXXXV. 2. *τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπȣς χρὴ τέκνα* An. 229. etc.

Μητρόθεν Ion. 672.

Μητροκτονεῖν. *μητροκτονȣ̃ντα* Or. 885.

Μητροκτόνος El. 975. *τȣ̃ μητροκτόνȣ τεχνάσματ' ἐϛὶ ταῦτα* Or. 1559. *μητροκτόνȣς ἀγῶνας* Tr. 363. *κηλὶς μητροκτόνος* Iph. T. 1200. *δίκην αἵματος μητροκτόνȣ* Or. 1649.

Μητροφόντης Or. 1587. et An. 1000.

ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et ὁ μητροφόντας δρ. ib. 1424.

Μητρυιά. μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις Al. 306. ἐχθρὰ ἡ 'πιῦσα μητρυιὰ τέκνοις τοῖς πρόσθε ib. 310. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις ib. 1025. ἡμεῖς μητρυιαῖς, sc. δυσμενεῖς ἐσμὲν ib. 1330. ὐδὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 1.

Μητρῷος. μητρῷον φόνον Med. 1305. λέκτρα μητρῴων γάμων Ph. 59. χειρὶ μητρῴᾳ Med. 1309. μητρῷ' ὀνείδη An. 623.

Μήτρως. μή ποτε μήτρωος ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43.

Μηχανᾶσθαι Rh. 513. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. πάντα μηχανᾶσθε ib. 918. μηχανᾷ τάδε Rh. 855. τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ Bac. 804. αἰσχρὰ μηχανώμενοι Hip. 957. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101. οἷ' ἐμηχανῶ Her. 951. ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ'—ταῦτ' ἐμηχανησάμην Ph. 1608. ἐπεὶ ὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. ταῦτα θεοὶ κἀγὼ ἐμηχανησάμην ib. 1014. τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31.

Μηχανή. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. cf. Hel. 1040. ἤν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ Med. 260. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996. ἄν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα Rh. 141. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν ϛήσων τινὰ ib. 578. δεῖ μηχανῆς τινος Hel. 819. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 29. παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος —ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. 2) dor. μηχανά. ἐς ἀρκυϛάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. 3) plur. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. τροφὰ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. ποίας μηχανὰς πλέκυσι; An. 66. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας Iph. A. 413. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μηχαναῖσι Παλλάδος Tr. 10. Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε Hel. 616. μηχαναῖς κοσμῦσι, sc. τὰ ἄδικα Ion. 833. πώματος μηχανὰς ib. 1216. ὥς μ' ἔκτεινεν ἥδε μηχαναῖς ib. 1326. μηχαναῖς ἐρρύσατο ib. 1565. ἄλλων ἐδεϛῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.

Μηχάνημα. ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. τὰ Ἥρας καλὰ μηχανήματα Her. F. 855. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5.

Μηχανοῤῥάφος An. 1117. μηχανοῤῥάφοι κακῶν ib. 448.

Μῆχος κακῶν An. 537.

Μιαίνειν. μιαίνει πόλιν Ph. 1057. νόμυς βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. μιαίνεις τὰ τῶν θεῶν; Her. F. 1232. ἐμῦ γε μὴ μιαίνοντος θεῦς Her. 265. κλέος τὐμῦ πατρὸς ὐκ ἂν μιᾴναιμι Hel. 1006. προσφθέγμασιν ὐ μιαίνομαι σέθεν Or. 75. ϛέφη μιαίνεται Her. 71. ὐ μιανθῆναι θέλων Ion. 1118.

Μιαιφονεῖν Iph. A. 1364.

Μιαιφόνος. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ Hec. 24. ἀνδρῶν μιαιφόνων Or. 1563. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. Σφιγγὸς τῆς μιαιφόνυ Ph. 1748. τέκνων μιαιφόνε Med. 1346. τὰς μιαιφόνυς κύνας Hec. 1173. μιαιφόνοισι χερσὶ El. 322. τὸ μιαιφόνον παύων Or. 523. μιαιφόνον μύσος An. 335. ὐκ ἔϛιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα Med. 266. τῆς μιαιφονωτάτης κόμης Tr. 881.

Μιαρός. Κιθαιρὼν μιαρὸς Bac. 1382. ὁ ξένος ὁ μιαρὸς Cy. 673. χαίρω τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2. ὐ μιαρά σοι ταῦτ' ἔϛιν Aug. fr. IX. 3.

Μίασμα. τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων Or. 516. μίασμα λῦσαι ib. 597. μίασμα πατρὸς Ph. 823. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας ib. 946. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. ἔκ τυ χερῶν μιάσματος Iph. T. 946. ταὐτὸν χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. cf. v. 1178. et 1226. μιάσματος μετασχεῖν Her. 558. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος ib. 1324. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 2.

Μιάϛωρ. σέ, μιάϛορ' ὥς τιν', εἰσδέδορκα An. 616. οἶδ' εἰσιν σῷ κάρα μιάϛορες Med. 1371. ἀνοσίȣς μιάϛορας El. 683. τὴν Ἑλλάδος μιάϛορα Or. 1584.

Μιγάς. μιγάδα βάρβαρον ϛρατὸν Bac. 1353. πολλοὶ ἔπιπτον μιγάδες An. 1143. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμȣ̃ Bac. 18.

Μιγνύναι. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πατήρ τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυται An. 174. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς El. 756. σπονδὰς—ἐχίδνας ϛαγόσι μιγνυμένας φόνῳ Ion. 1233. ταύρȣ μέμικται καὶ βροτȣ̃ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. Φοίβῳ μιγῆναι Ion. 338.

Μικρός. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. μικρὸς ἐπίκȣρος Iph. A. 1241. et Bac. 1364. ἐν μικρῷ χρόνῳ Iph. T. 306. μικρȣ̃ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 2. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος Rh. 406. ȣ̓χὶ μικρὰν θεὸν Tr. 940. δύναμιν ȣ̓ μικρὰν Pol. fr. IV. 3. πόλεις μικρὰς Bel. fr. XXV. 10. ἄλγος ȣ̓ μικρὸν Iph. A. 1580. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. φίλτρον ȣ̓ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ἐν μικρῷ ib. 1040. παρὰ μικρὸν Her. 296. παραινέσαι σοι μικρὸν θέλω ib. 1018. εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ἐπὶ μικροῖς An. 352. μίκρ' ἔχȣσα Tr. 993. μικρὰ τὰ τȣ̃ βίȣ Her. F. 503. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, ϛέρξȣσ' ὅμως El. 407. μικρὰ λέχη ib. 1098. cf. Cress. fr. IV. 4. κἂν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη Dan. fr. XII. 6. μικρὰ σώζȣ Inus fr. XV. 2. μικρὰ τὰ σφάλλοντα ejusd. fr. XVI. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς Fr. inc. CXXIX. 2. 2.) *Comp.* a) ἐλάσσων. πενίᾳ ἐλάσσων Bel. fr. XVI. 13. τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. ȣ̓κ ἐλάσσονα βλάβην ib. 359. πόλιν ȣ̓δὲν ἐλάσσον' Ἄργȣς Her. 364. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. σὸν ȣ̓κ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. τȣ̓́λασσον ἔλαβε Ph. 513. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίϛαται τȣ̓́λασσον ib. 543. θαῦμα, ἔλασσον τȣ̓́νομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. ȣ̓κ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον Sup. 733. φρονεῖν ἔλασσον Fr. inc. CCXVII. 1. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις Ph. 1024. ȣ̓κ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν Tr. 674. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ Her. F. 1411. τἄργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. b) μείων. νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν Sup. 437. ἐπεί μοι συμφορὰ ȣ̓δὲν ἂν μείων ἐγίνετο Al. 559. μείων πόλις An. 193. τὸ μεῖον αὔξει Bel. fr. XX. 7. 3) *Superl.* ἐλάχιϛος. ἐπ' ἐλαχίϛοις δακρύοις Iph. A. 541. τῶν τἀλάχιϛα λυπȣμένων Fr. inc. B. 38. 2.

Μίλαξ. ϛεφάνȣς μίλακος ἀνθεσφόρȣ Bac. 702.

Μίμας, *nom. gigantis.* Ion. 215.

Μιμεῖσθαι. εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμȣ́μεθα Ion. 451. μιμεῖσθαι τὸν ἄνδρα El. 1037. μιμȣ̃ τρόπȣς πατρὸς δικαίȣ Hel. 946. τετράπȣν μιμήσομαι λύκȣ κέλευθον Rh. 211.

Μίμημα. δαλȣ̃ πικρὸν μίμημα Tr. 922. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης Hel. 73. τȣ̃ σȣ̃ μιμήματος ib. 881. μίμημ' ἀνδρὸς Her. F. 294. μυδροκτύπων μίμημα ib. 992. Ὀλύμπȣ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. ἃ φᾶσ' Ἐριννῦς ἰέναι μιμήματα Iph. T. 294. Ἐριχθονίȣ τȣ̃ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

Μιμητέον Hip. 114.

Μίμνειν. ȣ̓δὲ αἰδὼς Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει Med. 440. μίμνει κατ' οἶκον Ion. 513. μίμνε An. 1267. et Iph. A. 1344. ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς Ph. 202. μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν Med. 355. ἐν δόμοις μίμνειν Iph. T. 1210. cf. Tr. 645. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον An. 962.

Μιμνήσκειν. ἔμνησας, ὅ μȣ φρένας ἥλκωσεν Al. 881. ἵνα μνήσῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πατρὸς Iph. A. 667. μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 224. εἰ τῆς τεκȣ́σης

τῆσδε μέμνηται τί μυ ib. 992. οἷον ἡβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 741. ὁ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. ἁ Τροία ἁμῶ πατέρος μέμναται El. 189. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδῶ Or. 125. μέμνησο μητρὸς An. 416. μέμνησ' ἀκύσας Rh. 522. ἄλλυ λόγυ μέμνησο Hel. 119. μέμνησο τύτων Epist. IV. μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. τῶνδε μεμνημένυς Sup. 1168. γάμυ μεμνημένυς Iph. A. 840. μεμνημένοι Her. 315. πατρὸς μεμνημένοι λύμας ib. 470. ἐν ὁ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν Or. 578. ὧν ὁ μνασθεῖσα El. 745. τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι Med. 933. ὡς πολλὰ σῶν κακῶν μεμνήσομαι Hip. 1461.

Μῖμος. τετράπυν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς Rh. 256.

Μιν, pro αὐτὸν et αὐτὴν, passim per totum Euripidem.

Μινύαι, nom. gentis ab Hercule devictæ. Her. F. 50. 220. et 560.

Μιξοβάρβαρος Ph. 140.

Μιξόθηρ. μιξόθηρας φῶτας Ion. 1161.

Μιξοπάρθενος Ph. 1030.

Μισεῖν. μισῶ γυναῖκας ἀνοσίυς Or. 517. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας, μισῦσι δ' ἀςοὶ ib. 707. sq. ἐμὸν πόσιν μισῶ Med. 311. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. μισῶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις, κ. τ. λ. ib. 413. σοφὴν μισῶ ib. 640. μισεῖν σε φήσεις τήνδε ib. 962. μισεῖ (sc. με) γαῖα Φθιὰς An. 926. μισεῖ ὑβριςὴν λαὸν Sup. 728. ὡς μισῶ σ' ἔχων ib. 1108. μισῶ, ὅσοι χρῄζυσιν ἐκτείνειν βίον ib. 1109. μισῦσι τὺς αἰνῦντας Iph. A. 980. μισῶ φίλοισιν ὕςερον βοηδρομεῖν Rh. 333. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. μισῶ τὸν ἀσκὸν Cy. 527. μισεῖ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην Hel. 80. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἐσθλὺς μισεῖ Ion. 628. μισεῖ σ' ἁ Δᾶλος ib. 919. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. τὸ λυγρὸν φόνιόν τε γῆρας μισῶ ib. 650. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 3. μισῶ ὄντως, οἵτινες φρονῦσι κ. τ. λ. Ar. fr. XXV. 2. τὴν ἐναντίαν (sc. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. ἀκόλαςα ἤθη μίσει ib. 23. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ Inus fr. X. 3. πῶς μισῶ γελοίυς Melan. fr. XX. 3. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1. κακὺς μισεῖ Tem. fr. VI. 3. μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. μισῶ σοφιςὴν eorund. CXI. μισῶ πολίτην Fr. inc. B. 32. 1. μισῶν ματέρα Or. 571. μισῶν ὕποτ' ἐμπλησθήσομαι γυναῖκας Hip. 664. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. οἱ πέρα μισῦντες Fr. inc. B. 45. 2. πᾶσαν μισῦσ' (i. e. ῦσα) Ἑλλάδα Iph. T. 1187. ἄγαλμα μισῦν πατρίδα An. 246. ὃν ἐμίσησα ὐδέποτε Epist. V. θεοί σε μισήσειαν Or. 130. cf. v. 618. ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι Tr. 659. τῶν ἀδυνάτων ὕπο μισησόμεσθα Ion. 597. cf. v. 611. μισύμεθα ib. 400. μισύμεθ' ὕτως, ὥστε μὴ προσεννέπειν Or. 428. μισῇ πρὸς θεῶν ib. 530. μισεῖται ἀνόσιος γυνὴ El. 645. μισύμενον πρὸς τῶνδε Her. 1001. πόσει μισυμένην An. 33. οἶδά σοι μισυμένη Tr. 898. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισυμένη ib. 1241. ἄλγιςόν ἐςι θῆλυ μισηθὲν γένος Melan. fr. XXVI. 1.

Μίσημα. μίσημα πᾶσιν Hip. 407. Κύπριδος μίσημ' Ἀρκὰς Ἀταλάντη Meleag. fr. VI. 4.

Μισθός. μισθός ἐςιν ὗτος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. μισθὸν δόντα An. 610. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. μισθὸν ὐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 162. τάξαι μισθὸν ib. 165. τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχυσ' ἐν ἀγκάλαις ib. 948. μισθὸν ἔχεις Hel. 977. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίςων λόγων El. 231. μισθῶ τὺς γάμυς ὠνυμένη ib. 1090. πλεῖςον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν Bel. fr. IX. 2. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων ib. 4. μισθὸν λαβῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα Cresph. fr. X. 2. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγυ φέροις Fr. inc. XCIII. 1. μισθὸν ὐκ ἀηδῆ, ὐδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V. μισθὺς φέρειν Bac. 257.

Μῖσος. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ Or. 432. μίσει ἀνδρὸς λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε Hip. 1257. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V. ᾧ μῖσος Med. 1323. et Her. 52. et

941. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας Iph. T. 525.

Μίτος. μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 1.

Μίτρα Bac. 831. ὑπὸ μίτρᾳ ib. 927. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν ib. 1113. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐῤῥυθμιζόμαν Hec. 924. ἐ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο El. 162.

Μναμοσύνα, dor. pro μνημοσύνη. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679.

Μνᾶσθαι, unde μέμνημαι, vid. μιμνήσκειν.

Μναςεύειν, dor. pro μνης. μναςευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208.

Μνεία. κακῶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. ὡς σε κάρτα νῦν μνείαν ἔχω Med. 328. ἐν εὐχαῖς ἐδαμε μνείαν ἔχει, sc. ἐμε Bac. 46.

Μνῆμα. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἕν; ib. 1053. ἀμφὶ μνῆμα τε Ζήθε Ph. 147. πε θήσεις μνῆμα; Sup. 937. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα Iph. A. 1445. ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείε τάφε Tr. 39. ὁρῶ μητρὸς μνῆμα Bac. 6. ὅθι θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384. Πρωτέως μνῆμα Hel. 64. cf. v. 322. 473. 967. et 1181. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973.

Μνημεῖον. τῦτο ἔχω σέθεν μνημεῖον Iph. A. 1240. μνημεῖα ὅρκων Sup. 1203. ταῦτα μνημεῖά με διὰ μακρε Iph. A. 1398. ἐπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. μνημεῖα—τάφῳ ib. 821.

Μνήμη. τάφε μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. μνήμην σώζομαι ςρατεύματος Iph. A. 302. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. τέτων τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. νεκρῶν ἐδενὸς μνήμην ἔχων Hel. 1599. μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. πόνων σῶν ἐκέτι μνήμην ἔχεις; Her. F. 1410.

Μνημονεύειν. μνημονεύων ἐδὲν, ὧν ἐχρῆν φίλον Fr. inc. LXXXV. 2. ἐμνημόνευσε παλαιὰ νείκη An. 1165. μνημονεύσεθ' (i. e. εὐσεται) ἡ χάρις Her. 335.

Μνηςεύειν. μνήςευε πολλὰς Al. 723. μνηςεύω γάμες ἐκ ὄντας Iph. A. 847. cf. v. 841. ὦ ἐμὲ μνήςευον El. 313.

Μνήςευμα. ὦ κακὰ μνηςεύματα Ph. 583. ἄλλης ἐκπόνει μνηςεύματα γυναικὸς Hel. 1530.

Μνηςήρ. μνηςὴρ Ἑλένης Hel. 98. μνηςῆρες An. 624. cf. Iph. A. 52. 59. 68. et 392. et El. 21.

Μογεῖν. μογεντα πλευρὰ Al. 852.

Μογερός. ὦ παῖ παιδὸς μογερε Tr. 785. μητρὸς μογερᾶς ib. 778. ἄχεα μογερὰ Med. 205.

Μόγις. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. ἡλίες μυρίες μόγις διελθὼν Hel. 659. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. ἐκ κακῶν πρέλαβον μόγις πόδα ib. 1253.

Μόθων Bac. 1058. vid. not.

Μοῖρα. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει Or. 976. θανεῖν αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. ποίᾳ μοίρᾳ ἔλιπον φάος; ib. 1547. τίνι ὤλετο μοίρᾳ ib. 1559. ὅπε μοι μοῖρα ib. 1681. πολλὰ ἁμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν Med. 431. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; ib. 861. μοῖραν θανάτε προσλήψεται ib. 987. μοίρας ὅσον παροίχῃ ib. 995. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. ἔχει μοῖραν Hip. 988. et ἔχεις μοῖραν ib. 1436. εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. ἐδ' ἔςι μοίρας ἀπαλλαγὴ ib. 1256. ἐκ οἶσθα, μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών; Al. 526. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοιραν εἰς ἀναςροφὴν δαίμων δίδωσι An. 1008. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. τάφε τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἵρῃ μοῖρα ib. 609. χωρίς τινα τῶνδ' ἴσχεσα μοῖραν ib. 970. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ ib. 1605. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας Iph. T. 1491. κλήρε κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. μοῖρα τελεσσιδώτειρα ib. 899. ὦ μοίρας σᾶς Hel. 213. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε ib. 1334. ἀγαθᾷ μοίρᾳ Ion. 153. τέκνα λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1024. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σε πέρι ib. 1248. πε-

πρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνῳ ib. 1290. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν ib. 1301. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων Melan. fr. XII. 3. ὦ μοῖρα Ph. 1589. An. 1082. et Iph. A. 1136. ὦ μοῖρα δυστάλαινα Her. F. 456. δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894. τριῶν μοιρῶν ἡ 'ν μέσῳ σώζει πόλεις Sup. 244. 2) Μοῖραι, Parcæ, deæ sic dictæ. Al. 12. et 34. Iph. T. 207. Bac. 99. et Pelei fr. II.

Μοιρίδιος. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένως Epig. I. 4.

Μολεῖν. κακὸν τᾷ Σιμωντίδι γᾷ ὀλέθριον ἔμολε Hec. 642. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πόλιν ib. 928. ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1294. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1082. διὰ πύλας ἔμολεν, ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 587. sq. διὰ πυρὸς ἔμολον El. 1182. μόλετε πρὸς θεῶν Hec. 1093. μόλε κατάπτερος—ἐπὶ δόμον Or. 178. μόλε πρόδομος Ph. 303. ὦ μόλε φίλοις ἐπίκωρος An. 509. μόλε τοξήρης Rh. 226. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. μόλοι, ὡς ἐγὼ χρῄζω μολεῖν Hel. 1217. εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345. εἰς ταυθ' ὅταν μόλητον Ph. 588. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. βούλῃ τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν; Or. 94. ἐπίκωρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1226. τειχέων ἔσω μολεῖν Ph. 269. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. πρὶν εἰς φῶς ματρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν ib. 1591. δόξασά πω ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τινος θεῶν μολεῖν Med. 1172. μολεῖν κατὰ γαίας Al. 105. ὠκ ἔστι τὼς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. διὰ μάχης μολεῖν πᾶσιν 'Αργείοις Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. πρὶν φάος μολεῖν χθόνα Rh. 223. λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν ib. 684. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. ὤφελες εὐτυχέστερον μολεῖν Her. 248. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν Ion. 846. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν Dan. 24. ἐς εὐνὴν μολεῖν Antiop. fr. XXX. 3. πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Fr. inc. LXXVIII. 2. ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν Hec. 1216. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνῳ μολὼν Ph. 482. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολὼν ib. 709. σὺν πατρὶ μολὼν ποδὶ Hip. 661. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. δρυμὸν ἔνθηρον μολὼν Rh. 289. εἰς ᾅδου μολὼν ib. 915. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 353. ἐς φάος μολὼν ib. 524. ὦ φάος μολὼν πατρὶ ib. 531. κατὰ χθονὸς μολὼν ib. 1158. ἐπ' Αἰνέαν— μολόντε Rh. 586. πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ἥβης τέλος μολόντας Med. 921. τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι An. 820. πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. νεωστί μοι μολὸν τέκνον 'Αγαμέμνονος Iph. A. 602. δόξας ἀσήμους πολεμίων μεμβλωκότων, pro μεμοληκότων Rh. 629. vid. not.

Μόλιβδος τηκτὸς An. 266.

Μόλις Ph. 1430. μόλις φανεὶς ib. 317. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ ib. 851. μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα Med. 1169. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275. ὁρμᾶται μόλις Bac. 880. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω ib. 1298. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς Hel. 341. ἐσώθην μόλις ib. 419. ματεύων σε κιχάνω μόλις ib. 603. ὃν μόλις ποτὲ λαβοῦσα ib. 902. ὥσθ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις ib. 1285. μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη El. 403.

Μολοσσία γῆ An. 1245. et sine γῆ vers. 1249.

Μολοσσοί. αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 597.

Μολπή, vel dor. μολπά. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 455. χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ ib. 590. τᾶς οὐκ εὐμέσου μολπᾶς Iph. T. 145. ὅπως ἐξάρξω 'γὼ μολπὰν Tr. 149. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 349. παρὰ χέλυος ἑπτατόνου μολπὰν ib. 684. μολπᾶν ἄπο — καταπαύσας Hec. 917. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτοὺς Med. 200. ᾄδου μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους Sup. 773. τὰν ἐν μολπαῖς αἴδας ὑμνεῖ Iph. T. 184. πόσιν κε-

λαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς ib. 1093. χορῶν μολπαὶ Her. 780. μολπαὶ ηὔξοντ' ἐραταὶ El. 718. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et fr. inc. XXXV. 3.

Μομφὴ, et dor. μομφά. ἔν σοι μομφὴν ἔχω Or. 1069. σοὶ μομφὰν αὐδάσω Ion. 885. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν Ph. 780. μομφὰς ȣ̓κ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012.

Μονάμπυκος. μονάμπυκον ψήχων δέρην Hel. 1583.

Μονάμπυξ. μονάμπυκας πώλȣς Al. 430. μοναμπύκων φάλαρα Sup. 586. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680.

Μοναρχία Hip. 1015. μοναρχίας ȣ̓κ ἄξια An. 366. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. ὀλίγῃ ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2.

Μονάς. ἐπακτίαν ὡσεὶ μονάδ' ἔρημον ȣ̓͂σαν ἐναλίȣ κώπας An. 855. μονάδ' ἔχȣσ' ἐρημίαν Bac. 609.

Μονή. χάριν μονῆς ἔχων Tr. 1129. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957.

Μόνιμος. ὁ μέγας ὄλβος ȣ̓ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340.

Μονογενής. μονογενȣ͂ς ἀφ' αἵματος Hel. 1701.

Μονοδέρκτας. Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτᾳ Cy. 78.

Μονόκωπος ἀνὴρ Hel. 1139.

Μονομάτωρ Ph. 1518.

Μονομαχεῖν Ph. 1226. εἰς ἀγῶνα μονομαχȣ͂ντ' ἀλκὴν δορὸς ib. 1372.

Μȣνομάχος. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1309. μονομάχȣ δι' ἀσπίδος Her. 819. μονομάχῳ δορὶ Ph. 1335.

Μονόπαις Al. 909.

Μονόπεπλος Hec. 933.

Μονόπωλος. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004.

Μόνος Hec. 80. μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην Ph. 1236. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. ȣ̓͂ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ Hip. 834. παῖς μόνȣ παιδὸς μόνος An. 1084. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφῃ ib. 1222. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις θέλω Rh. 488. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 807. ἦ μόνω πάροιθε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις; Iph. A. 862. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. εἰ φεύξομαι—σὺν τέκνοις μόνη μόνοις Med. 513. μόνα αἰῶνα διάξȣσα Ph. 1521. ὦ μόνα γυναικῶν Al. 462. ἡμεῖς μόναι Hec. 1018. πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον ib. 356. etc.

Μονόστολος Al. 408. μονοστόλȣ δορὸς Ph. 749.

Μονότεκνος. μονοτέκνȣ Πρόκνης Her. F. 1021.

Μονοτράπεζα ξένια Iph. T. 949.

Μονότροπος. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281.

Μονȣ͂σθαι. σȣ͂ μονȣ́μενος Al. 381. δεσποτῶν μονȣ́μενος Rh. 871. λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω μονȣ́μενος Her. F. 1388. μονωθεὶς σῆς δάμαρτος Al. 297. cf. v. 655. ἄνευ τύχης πόνος μονωθεὶς ȣ̓κέτ' ἀλγύνει βροτȣ̀ς St. fr. V. 2. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος Iph. A. 669.

Μονόχαλος. μονόχαλα ὑπὸ σφυρᾷ Iph. A. 225.

Μόνωψ. τὸν μόνωπα παῖδα γῆς Cy. 644. οἱ μόνωπες ποντίȣ παῖδες θεȣ͂ ib. 21.

Μόριον. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542.

Μόρος. τίνι μόρῳ θνήσκεις; Hec. 695. et τ. μ. θνήσκει Bac. 1039. παιδὸς γνȣ͂σα θανάσιμον μόρον Hec. 1145. στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον Or. 77. τὸν αὐτὸν ȣ̓κ ἀποίσεται μόρον Ph. 598. ȣ̓κ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτȣ διακωλῦσαι; Al. 33. μόρος ἄποτμος πλάθει ib. 116. ἐκφεύγει μόρον An. 381. ἣν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. μόρȣ παράτροπον μέλος ib. 527. σȣ͂ παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον ib. 1064. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288. δόξω ῥάψαι μόρον σοι Iph. T. 681. καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ ib. 517. καρανιστὴς μόρος ib. 817. τȣ͂δ' Ἀθάνα παντὸς αἰτία μόρȣ ib. 938. ἐμοὶ ἔδοξε τὸν ἐν Τροίᾳ μόρον Ἑλένης ἐᾶσαι Tr. 876. ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον Bac. 337. ȣ̓κ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ Her. 564. διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Μόρσιμος. μορσίμȣς σφαγὰς Rh. 636. παρεὶς τὸ μόρσιμον Al. 942. μȣ̀ θάψεθ', ȣ̓͂ τὸ μόρσιμον Her. 1030. τὸ

μόρσιμον σώσασα Hel. 619. τῷ Μενέλεῳ θεῶν πάρα—ἐστὶ μόρσιμον ib. 1693. μόρσιμα ἔτι φυγεῖν θέμις Her. 615.

Μορφή. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν; Hec. 1266. μορφῆς ἐπῳδὸν ib. 1272. μορφῇ ἐκ εὐωπὸς Or. 916. μορφῆς τύπωμα Ph. 165. ταὔτ' ἔχεσ' Ἀλκήστιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066. μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην Iph. A. 822. παρῆν ὁρᾶν ἐ ταὐτὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. μορφῆς πέρι Tr. 975. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεᾶ βροτησίαν Bac. 4. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. πρέπεις Κάδμε θυγατέρων μορφῇ μιᾷ ib. 915. μορφῆς θέλεσαι διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26. ἄγριος μορφὴν ib. 552. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχεσαν ἀγρίας; Ion. 992. μορφὴν ἔχον τίνα; ib. 1420. μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ἐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Melan. fr. XXII. 2. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχεσι Pal. fr. III. 2. 2) dor. μορφά. ἔριν μορφᾶς Iph. A. 184. νεκρε μορφᾷ Tr. 192. μορφᾷ θηρᾶν Hel. 384. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν ib. 683. μορφᾷ μόνον ηὔχεις ib. 1384. 3) plur. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704. πεσσῶν ἡδομένες μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἵν' ὡὐτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο Tr. 1265. μορφαὶ (sc. τῶν συμφορῶν) διαφέρεσιν Ion. 382. εἰς ἄλλας βιότε μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι, ὅσαι τε μορφαὶ Antiop. fr. XXI. 2. μορφὰς (sc. τῶν γραμμάτων) λέξω Thes. fr. V. 2. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλεσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Μόρφωμα. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2. κύκνε μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν Hel. 19.

Μορφώτρια συῶν Tr. 437.

Μόσχιος. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El. 811.

Μόσχος. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 643. τόνδε μόσχον νεαγενῆ (de infante humano) Iph. A. 1623. νέος ὁ μόσχος (de catulo leonis, vel potius de Pentheo juvene, quem mater furibunda pro leone habitum discerpserat) Bac. 1183. μόσχον ὀπτὸν Cy. 324. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. λαβὼν μόσχε πόδα ib. 822. ἐρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἠλλάσσετο φθογγὰς μόσχων ib. 293. ἀγελαῖα βοσκήματα μόσχων Bac. 677. ὄχον μόσχων ib. 1331. sed vid. not. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. 2) μόσχος, ἡ. ἐριθρέπταν μόσχον Hec. 205. σκίρτημα μόσχε σῆς (de Polyxena) ib. 526. στεῖρος ἐσα μόσχος (de Hermione) An. 712. ὀρέων μόσχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 359. μόσχον, ἂν λίποιτ' οἴκοις Hel. 1492. Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575. μόσχες ὀρεσας εἰς μέσας Iph. T. 297. νεμομέναις χλόην μόσχοις ἐπῆλθον Bac. 735. μόσχες ἀμέλξας Cy. 388.

Μέναρχος, poët. pro μόν. γυμνητῶν μέναρχοι Rh. 31.

Μενύχιος. Μενυχίε ἐπ' ἀκταῖς Hip. 760.

Μεσα. μέλπῃ μεσαν Ph. 795. ἄλυρον ἀμφὶ μεσαν ib. 1035. μεσαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' ἐράνιόν τε ib. 1719. λύπας μέσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν Med. 196. ἔστι Μεσα καὶ ἡμῖν ib. 1085. Μεσα ἄϋπνος Hip. 1135. τὰν ἐν θρήνοις μεσαν Iph. T. 182. Μεσα αὕτη τοῖς δυστήνοις Tr. 120. Μεσα, ἣ λύπας ἔχει ib. 605. τίνα μεσαν ἐπέλθω; Hel. 164. τίς ἥδε μεσα; Ion. 757. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μεσαν ib. 884. κατὰ Μεσαν ἰόντες ib. 1091. παλίμφαμος ἀοιδὰ καὶ Μεσ' εἰς ἄνδρας ἴτω ib. 1097. μεσαν ἡδύθροον El. 703. Μεσα, dea, mater Rhesi, Rh. 352. 387. et 652. Μεσαι λήξεσιν τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν Med. 421. Πιερίδας Μέσας ib. 833. εἰσὶν ἐν μέσαις ἀεὶ Hip. 452. παύσω μεσαν Al. 345. διὰ Μεσας ἧξα ib. 965. Μέσαισι προσφιλεστάτη Sup. 489. πρὸς ἡδονὰς Μεσῶν τραπέσθαι ib. 883. ἔνθα κύκνος—Μέσας θεραπεύει Iph. T. 1105. Μεσῶν ἔρις Rh. 917. τὰς Χάριτας Μέσαις συγκαταμιγνὺς Her. F. 674. ἔπω καταπαύσομεν Μέσας ib. 686. Μεσῶν Ἑλικωνιάδων δώματα ib. 791. Μεσᾶν θεράπων El. 717. ἄπαν Μεσῶν ἐννεά-

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. ἀηδόνα Μȣσᾶν Pal. fr. VII. 4. κάλλιςα Μȣσῶν φθέγγεται πλȣτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII.

Μȣσαῖος, *nom. poetæ.* Rh. 945.

Μȣσεῖον. μȣσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173. μȣσεῖα καὶ θάκȣς ἐνίζȣσαν ib. 1114. χελιδόνων μȣσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Μȣ́σειος ἕδρα Bac. 408.

Μȣσίζεσθαι. ἄχαριν κέλαδον μȣσιζόμενος Cy. 487.

Μȣσική. εὑρὼν ἀκριβῆ μȣσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. μȣσικὴν παρεὶς Bel. fr. XVII. 2. οἱ μȣσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3.

Μȣσικός. μȣσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 1. παρ' ὄχλῳ μȣσικώτεροι λέγειν Hip. 989.

Μȣσοποιὸς Tr. 1189. μȣσοποιὸς μέριμνα Hip. 1428.

Μȣσοπόλος. πολλά σε μȣσοπόλοι μέλψȣσι Al. 447. τίνα μȣσοπόλον ςοναχὰν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1505.

Μοχθεῖν. τί τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθȣ̃μεν—; Hec. 815. πολλὰ μοχθεῖν Ph. 555. μάταια μοχθεῖς ib. 1660. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηςοῖς μοχθȣ̃σι Med. 1104. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. ἄλλως τȣ́σδε μοχθȣ̃μεν πόνȣς ib. 301. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. τί ταῦτα μοχθεῖς; ib. 852. et Her. 59. πόνȣς, ȣ̔̃ς ἐκ παιδὸς μοχθȣ̃μεν ἀεὶ Ion. 103. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν ȣ̓κ ἀποκάμψω ib. 134. μόνη μοχθεῖς τάδε; ib. 948. τί τάδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν; El. 64. μοχθεῖν ἀνάγκη Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ἐμὲ ȣ̓ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. χρημάτων ὕπερ μοχθȣ̃σιν Pal. fr. III. 5. μοχθȣ̃μεν ἄλλως θῆλυ φρȣρȣ̃ντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 1. μοχθῶν Bac. 1216. τοῖς μοχθȣ̃σι μόχθȣς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. μοχθȣ̃ντα τέκνα καὶ δραςήρια Alex. fr. XV. 4. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει Ph. 1544. ἄλλως ἐμόχθȣν Med. 1030. μάτην ἐμόχθȣν Tr. 755. ἅλις μόχθων, ȣ̔̃ς ἐμοχθȣ̃μεν πάρος Hel. 1462. Ἑλένη ἐμόχθησ' ȣ̓χ ἑκȣ̃σ', ἀλλ' ἐκ θεῶν An. 681. ὧν ἐμόχθησεν χάριν Her. F. 226. ἃ 'τικτον, ἃ 'μόχθησα ib. 281. πολλὰ μοχθήσας Iph. A. 690. Tr. 862. et Her. 449. (ubi additur μάτην) μοχθήσας τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς Her. F. 698.

Μόχθημα. ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων Sup. 1186. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. σκηνὰς ἀνίςη τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129.

Μοχθηρός. ȣ̓κ ἔςι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. μοχθηρόν ἐςιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνȣ̃ν Phœn. fr. IV. 1.

Μοχθηρῶς. τὸ σῶμα ȣ̓ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V.

Μοχθητέον Her. F. 1251.

Μόχθος. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐν τῷδε μόχθῳ ib. 1405. et Ion. 1196. μόχθȣ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186. μάταν μόχθος ἔῤῥει τῶν τέκνων ib. 1261. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ ib. 96. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. ᾅδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον Sup. 922. μόχθον Ἑλλάδος Iph. A. 748. μόχθος ȣ̓δεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει ib. 191. ἑνὸς μόχθȣ σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150. διαμεθεὶς τόνδε μόχθον Bac. 627. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν Hel. 1292. ἣν δὴ φερόντων μόχθος—Ion. 1181. μόχθȣ 'πικȣφίζȣσαν El. 72. λήξαντα μόχθȣ ib. 340. μόχθος μέγας Inus fr. V. 5. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχθων Hec. 1295. φεῦ μόχθων Or. 161. et 327. μεθορμίσασθαι μόχθων Med. 444. μόχθων ȣ̓κ ἄλλος ὕπερθεν ib. 651. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται ib. 1097. μόχθȣς ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπόνησα Hip. 1368. πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο Al. 941. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. σύλλαβε μόχθων Iph. A. 160. φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων Iph. T. 156. ȣ̔̃τος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν ib. 600. μέ-

λεαι μόχθων Tr. 166. μόχθυς ἔξω κρείσσυς ib. 202. ἡνίκα μόχθοις— θρώσκῃ Bac. 871. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο ib. 902. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ὀκ ἐξήνυτον ib. 1103. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων Her. 625. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν Hel. 671. μόχθων βραβεὺς ib. 710. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἐκπαύσω μόχθυς Ion. 144. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις ib. 181. ϛεφάνωμα μόχθων Her. F. 355. ἐπεὶ μόχθυς διεπέρασ' Εὐρυσθέως ib. 830. μόχθυς, ὓς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. μόχθυς ἀσπιϛὰς ἔφερον τευχέων El. 444. τύτυς χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων ib. 1353. τοῖς μοχθῦσι μόχθυς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἔχει κυφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. φεύγει μόχθυς Dan. fr. V. 3. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phil. fr. II. 1. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13.

Μοχλεύειν. πέτρυς μοχλεύειν Cy. 239. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Μοχλός. καυϛὸν μοχλὸν λαβόντας Cy. 629. θύρετρα καὶ ϛαθμὺς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. μοχλοῖσιν ἐξαναςπάσας βίᾳ (sc. τὴν πόλιν) Ph. 1139. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας An. 952. κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. θάκυς μοχλοῖς τριαίνυ Bac. 348. μοχλὺς φέρωμεν ib. 947. ἀσιδήροις μοχλοῖς ib. 1102. λάζυσθαι χρεὼν μοχλὺς Her. F. 944.

Μυγδὼν, *nom. propr. viri.* Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539.

Μυδροκτύπος. μυδροκτύπων μίμημα Her. F. 992.

Μύδρος λαμπρὸς Sis. fr. I. 35.

Μύειν. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.

Μυελός. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255.

Μυθεύειν. λόγοισι μυθεύυσα Her. F. 77. παρ' ἴσοις μυθεῦσαι Iph. A. 789. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 196. ὡς μεμύθευται βροτοῖς ib. 265.

Μῦθος. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. ὁ μῦθος ὐ μακρὸς μακρῶν πέρι Or. 756. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τίν' εἴπω μῦθον; ib. 1345. ὁ μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε, ὐκ οἶδα Med. 72. λέλεκται μῦθος ib. 354. κάλλιϛον εἶπας μῦθον ib. 1127. ὁ μῦθος κοινὸς ὐδαμῶς ὅδε Hip. 609. δάκνει σε μῦθος; ib. 1313. διπλῦς ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἔϛι μοι λέγειν Al. 522. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει ib. 295. σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ib. 478. βύλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν; ib. 566. ὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὺς ἐρεῖς ib. 1066. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει ib. 72. ὐμὸς, ὐχ ὁ τῦδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἄπιϛον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. πρός σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος ib. 1442. ἁπλῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. cf. Ar. fr. VIII. 1. τὸν αὐτὸν μῦθον ὐ λήξει λέγων Rh. 874. μῦθον σαφῆ Her. 181. μακρὸς μῦθος ἂν γένοιτό μοι ib. 952. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; Hel. 323. ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος ib. 1016. ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος Ion. 1340. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον ib. 346. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. κἀμοὶ μύθυ μέτα; ib. 1295. καινοτρόπος μῦθος Dan. 49. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν Er. fr. II. 5. μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. λέγυσα μύθυς ib. 967. εἰς ὓς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς ἐπὶ τὸ δυσμενέϛερον Or. 616. πτηνοῖσι μύθοις τέρψω φρένας ib. 1176. σὸν ἔργον, λέγειν τοιύσδε μύθυς Ph. 448. βραδεῖς μῦθοι ib. 456. παραθαλπομένα φρένα μύθοις Med. 143. πῶς ἂν μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν ib. 174. ὐκ ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι ib. 655. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον ib. 1082. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα ib. 197. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχυ ib. 1288. τὺς σὺς μύθυς ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω An. 745. τὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν εἰς τὰ σά γε μύθυς Sup. 840. μύθων πέρα Iph. T. 900. πείσασα μύθοις ib. 1049. ὄναισθε μύθων ib. 1078. κληδόνα μύθων Rh. 4. νεοχμῶν

μύθων ταμίας Tr. 231. μύθȣς συντομωτάτȣς κλύειν Her. 784. ἅλις μύθων Hel. 142. ȣ̓κ ἐμπλήσαιμί σε μύθων ib. 776. κλέπτȣσα μύθοις ἀθλίȣς κλοπὰς Her. F. 100. φοβεροὶ μῦθοι El. 743. μύθȣς εὐπροσηγόρȣς Dan. 45. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2.

Μυκᾶσθαι. μυκᾶται Her. F. 870. πόριν μυκωμένην Bac. 737.

Μύκημα. μυκήματα βοῶν Bac. 690.

Μυκῆναι, *nom. urbis*. Ph. 194. et 611. Sup. 1130. Iph. A. 1499. Iph. T. 510. 592. et 982. Her. 87. 137. 177. et 759. Her. F. 418. 943. et 963. El. 963. et Tel. fr. XX. 2. Dicitur et in sing. Μυκήνα Iph. A. 265. et Iph. T. 845.

Μυκηναῖος Ph. 126. et El. 170. ὑπὸ Μυκηναίȣ ξένȣ An. 1076. Μυκηναῖος λαὸς Her. 88. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. Μυκηναίων ἄκροι Ph. 433. ἐν Μυκηναίοις Iph. T. 532. vid. etiam Her. 188. 262. 291. et 337. et El. 35. 248. et 776. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. Μυκηναίȣ δορὸς Ph. 516. et 1089.

Μυκηνίς. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα Ph. 869. Μυκηνίδες ὦ φίλαι Or. 1246. ὦ παρθένοι Μυκηνίδες El. 761.

Μύκονος, *nom. insulæ*. ἀκταὶ Μυκόνȣ Tr. 89.

Μυκτήρ. εἰ μή γε πῦρ πνέȣσι μυκτήρων ἄπο Al. 496. γλώσσῃ διαψαίρȣσα μυκτήρων πόρȣς Fr. inc. CCXIII.

Μυριάς. μυριάδας ἀγαθῶν Ph. 837. μυριάδας πόλεις Rh. 913. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. μυριάδας Δαναῶν Hel. 698.

Μυριόκρανος. τὰν μυριόκρανον κύνα Her. F. 419.

Μυριοπληθὴς κόσμος Iph. A. 571.

Μυρίος. μυρίον χρυσȣ̃ ςαθμὸν Bac. 810. μυρίον ὄχλον Cy. 198. πόνοισι μυρίοις Or. 688. et μυρ. πόνοις ib. 1662. et πόνȣς μυρίȣς ib. 1615. Cy. 1. Her. 332. Hel. 609. et Œnom. fr. IV. 3. et μυρίων πόνων Her. F. 1275. et 1353. et σὺν μυρίοις πόνοις Fr. inc. XXXIV. μυρίων ὁμαίμων Or. 804. μυρίȣς νεκρȣ̀ς Ph. 582. et μυρίων νεκρῶν ib. 1480. μυρίων λόγων Med. 965. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. μυρίων ὄντων πέλας ib. 1128. μυρίοι πεπόνθασ' αὐτὸ Iph. A. 366. μυρίων πέπλων Rh. 960. μυρίȣς ἀπώλεσαν Tr. 369. cf. v. 775. μυρίαι μυρίοισιν εἰσὶν ἐλπίδες Bac. 905. μυρίοι ἀσπιςῆρες Her. 277. πορθμȣ̀ς μυρίȣς Hel. 539. ἡλίȣς μυρίȣς ib. 658. βαρβάρων μυρίων ib. 1396. μυρίȣς οἰςȣ̀ς Her. F. 196. ἔρωτας μυρίȣς Bel. fr. XV. 6. ςρατηλάται μυρίοι Pal. fr. I. 1. εἷς τοι δίκαιος μυρίων ȣ̓κ ἐνδίκων κρατεῖ ejusd. fr. IX. 1. μυρίαν λόγχην Ph. 444. μυρία φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις Hip. 1179. σοὶ μυρίαν ἕξω χάριν Al. 547. ἀλκῆς μυρίας Rh. 276. ἡ μυρία γερȣσία ib. 936. μυρίας χερὸς Tr. 1163. et μυρίαν χέρα Bac. 1107. μυρίαις ἐν ἁμέραις Ph. 312. τέχνας μυρίας Hip. 917. μυρίαι κόραι Iph. A. 959. γυναικῶν μυρίων ib. 1394. μυρίων ἐκ χερῶν Iph. T. 328. ἐν μυρίῳ ςρατεύματι Hec. 606. et μυρίȣ ςρατεύματος Ar. fr. X. 2. μυρίοις ὅπλοις Ph. 113. εὐδαιμονήσει ȣ̓χ ἕν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. μυρίοις ὀνείδεσι ib. 1344. κακῶν μυρίων Al. 773. Aut. fr. III. 1. et Fr. inc. LXXXI. 8. μυρί' ἐςὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷσι τέρψῃ Rh. 193. κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει Tr. 443. μυρίων τροπαίων ib. 1221. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110. μυρίοις ζητήμασι ib. 1216. μυρίων δώρων Her. F. 1352. ὁρᾶς ἀέλπτων μυρίων ἀναςροφὰς Bel. fr. XXI. 1. μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2.

Μυριότευχος. μυριοτεύχοις τῶν Ἀτρειδᾶν Iph. T. 141. v. not.

Μυρμιδόνες, *nom. gentis*. Iph. A. 237. 814. 1068. et 1352.

Μύρον. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιςάται Or. 1112.

Μυρόχριςος Cy. 499.

Μυρσίνη, et dor. ίνα. ςέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. κλῶνα μυρσίνης El. 324. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκȣς ib. 778. μυρσίνα ἱερὰν φόβαν Ion. 120. τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας El. 512.

Μυρσινός. πτόρθων μυρσινῶν Al. 17[illegible]

Μυρτίλος, *nom. propr. viri*. Or. 99[illegible] et 1548.

Μυσαρός. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα Ph. 1059. μυσαρὸν ὡς ἡγϐμένη Iph. T. 383. φόνον μυσαρὸν ib. 1224. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ Tr. 281. μυσαροῖσιν ὀδϐσιν Cy. 372. ϐ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις El. 1294. τοῖς μυσαροῖς ϐκ ἐπαρήγομεν ib. 1350. φεῦ μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393. cf. v. 1406. αἷμα ματρὸς μυσαρὸν Or. 1624. μυσαρὰ τὰ τοιάδ' ἐϛὶ Iph. T. 1211. ἔργα φόνια μυσαρὰ El. 1178.

Μυσάττεσθαι. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδϐς Med. 1149.

Μυσία. σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ἀποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Μυσοὶ, *nom. gentis.* ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 251. v. etiam v. 542.

Μύσος. μιαιφόνον μύσος An. 335. τὸ τῶν ξένων μύσος Iph. T. 1168. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε ib. 1229. τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155. μύσος σῶν προσφθεγμάτων ib. 1219.

Μυϛήριον. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυϛηρίων Hip. 25. Δήμητρος εἰς μυϛήρια Sup. 173. σεμνὰ ϛεμμάτων μυϛήρια ib. 470. μυϛηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Μύϛης. Διὸς Ἰδαίϐ μύϛης Cret. fr. II. 11. τὰ μυϛῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Μύχατα Hel. 190. vid. not.

Μυχθισμός. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν Rh. 789.

Μυχός. ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. ἐν μυχῷ χθονὸς Sup. 545. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχϐς Hec. 1040. ποῖ με φυγᾷ πτώσσϐσι μυχῶν; ib. 1065. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. μυχοῖς ναίϐσαν ἑϛίας ἐμῆς Med. 397. εἰς μυχϐς χθονὸς Sup. 926. conf. Her. F. 37. ἐς γαίας μυχϐς Sup. 1205. ἐν Αὐλίδος μυχοῖς Iph. A. 660. cf. v. 1600. πιμπρᾶσιν μυχϐς; Tr. 299. ἐπεὶ γῆς ἦλθε μυχϐς ib. 952. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς Cy. 290. cf. v. 296. ἐν μυχοῖς πέτρας ib. 406. ᾅδϐ ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219. ἐν ἄντρϐ μυχοῖς Hel. 431. ἄϛρων βεβηκυῖαν μυχϐς ib. 623. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη ib. 826. αἰθέρος μυχῶν ib. 872. μυχοὶ δαισὶ μακραῖς Ion. 494. vid. not. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν ib. 1239. ποντίας ἁλὸς μυχϐς εἰσέβαινε Her. F. 401. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἅιδϐ κόρης ib. 607.

Μῶν, *partic. interr.* num, utrum, an? Hec. 676. et 754. Med. 567. et 606. et aliis innumeris locis.

Μῶνυξ. μώνυχα πώλων Ph. 799.

Μώνυχος. ἐν μωνύχοις ἅρμασιν Iph. A. 250.

Μωραίνειν. ϐδεὶς ταῦτα μωραίνει Aut. fr. III. 22. ἄγαν μωραίνοντι νϐθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3. γυναῖκα μωραίνϐσαν ἐν δόμοις ἔχων An. 675. μωρανεῖς Med. 614.

Μωρία. μωρία σοι ἔνεϛί τις Ph. 1674. εἰς τοσϐτον μωρίας ἀφίκετο Med. 371. ϐκ ἀνίεις μωρίας ib. 457. μεγίϛην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Al. 1096. Iph. T. 488. et Alcmæon. fr. V. 2. μωρίαν ἀφῃρέθη Hip. 644. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ An. 939. μωρίᾳ φρενῶν Iph. A. 394. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344. μωρίαν τιν' εἰς σὲ ἐσκεμμένοι Her. 148. μωρίαν ἐμὴν κατηγορϐντων ib. 418. ϐδὲ μωρίᾳ ξύμβϐλος ἔσομαι τϐ κασιγνήτϐ Hel. 1024. μωρίᾳ γε τϐ νέϐ Ion. 545. μωρίαν λήψομαι ib. 600. μωρία καὶ θέλειν (sc. τύραννον εἶναι) Antig. fr. V. 2. ἡ μωρία ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Fr. inc. VII. 1.

Μῶρος, vel μωρὸς Or. 1527. Ph. 1641. Tr. 1203. El. 50. Bel. fr. XXV. 3. τί μῶρος εἶ Al. 555. μῶρος, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, κ. τ. λ. Tr. 95. μῶρα μῶρος λέγει Bac. 369. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐϛι El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ὅστις πράσσει πολλὰ—μωρὸς Antiop. fr. XIII. 2. εἰ ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μωρὸς εἶ Thy. fr. II. 2. ἐν τοῖσι μωροῖς τϐτον ἐγκρίνω—Phaëth. fr. III. 1. ὦ μῶρος (in *fœm.*) Med. 61. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ϐκ ἔνι Hip. 966. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν Tr. 1059. μῶρον ἔπος Her. 682. μῶρον γυναῖκες El. 1035. τὸ μωρὸν αὐτὸ τϐ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ϐκ εἰς τὸ μωρὸν τρέπων με Dic. fr. I. 2. τὰ μῶρα πάντ' ἐϛὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989.

N.

Ναὶ, *partic. affirm.* Ph. 1659. Med. 1277. Hip. 605. Al. 1122. Sup. 936. Iph. A. 1247. Iph. T. 742. Rh. 164. Cy. 147. Ion. 991. et 1009. Her. F. 1061. et El. 658. *ναὶ ἔτω* Or. 148. *ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσε χάριν οἴνας* Bac. 534. *ναὶ μὰ Δία* Cy. 552. 557. et 582.

Ναίειν. *αἳ—τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων ναίεσιν* Hec. 617. *ξένην πόλιν ναίω* Ph. 373. *ναίω χθόνα* ib. 1375. cf. v. 1620. *ἐπὶ ξένῳ ναίεις χθονὶ* Med. 436. *μήτ' ἐμποδὼν σοι—ναίειν* ib. 937. *ὅσοι πόντε τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν ναίεσιν εἴσω* Hip. 4. *αἳ μέγαν κατ' ἐρανὸν ναίετε* ib. 68. cf. v. 457. *ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι* ib. 624. *οἳ Ἀθηναίων πόλιν ναίεσι* ib. 1159. *δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδα* Al. 287. *σὲ Ἀπόλλων ἠξίωσε ναίειν* ib. 575. *κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν* ib. 870. *Φθίας—σύγχορτα ναίω πεδία* An. 17. *ναίειν οἶκον θέλω τόνδε* ib. 34. *σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ* ib. 968. *εἴσω δόμων, ἐν οἷσι ναίω* Iph. T. 66. *ἀξείνε πόντε δυσχόρτες οἴκες ναίω* ib. 219. *μακρὰν βαρβάρε ναίει χθονὸς* ib. 629. *ἐνθάδ' ἐ πρέπει ναίειν* ib. 1088. *τίνες ναίεσί νιν;* Cy. 113. *τὰ Βακχίε ναίειν μέλαθρα* ib. 429. *ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν* Her. 7. *ἐπεὶ κατ' ἐρανὸν ναίει* ib. 10. *οἳ ναίετ' ἐράνιοι* Hel. 1515. *Λοξίε ἐν δόμοις ἄτρεστα ναίεσι* Ion. 1198. *ὃν μετὰ Περσεφόνας ἐδόκεν ναίειν* ib. 1442. *σκόπελον οἳ ναίεσ' ἐμὸν* ib. 1578. *εἰ τέσδε ναίει τόπες* El. 106. *ἐν χέρνησι δόμοις ναίω* ib. 208. *ἐκ τε ναίεις ἐνθάδε;* ib. 246. *ἐν τοῖσδ' ἐκείνε τηλερὸς ναίω δόμοις* ib. 251. *ὑπὸ στέγαισιν οἵαισι ναίω* ib. 306. *φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις ναίεσι* ib. 992. *ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις* ib. 1120. *ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας* And. fr. XXVI. 2. *εἴθε πάντες, οἳ ναίεσί σε, ἔτω φιλοῖεν* Er. fr. I. 58. *ναίειν ἔφασκε τὲς θεὲς ἐνταῦθα* Sis. fr. I. 27. *ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις* Fr. inc. CI. *χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων* eorund. CLXV. 8. *πένητα ναίειν* Fr. inc. B. 1. 3. *μεσομφάλες ἕδρας ναίων* Or. 591. *ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας* ib. 1225. *ὦ φαεινὰς ἐρανε ναίων πτύχας* Ph. 84. *δόμες ναίοντα νησιωτικὲς* An. 1262. *ἀγρὲς ναίων* Sup. 884. *ὦ ναίων ἅλα* Hel. 1600. *ὦ Πόντε—πέτρας Εὐξείνε ναίοντες* Iph. T. 125. *αἰθέρα ναίοντες* Bac. 391. *πλάκας ναίοντες ὀρέων* ib. 718. *ἄστυ Θηβαίας χθονὸς ναίοντες* ib. 1201. *μυχοῖς ναίεσαν ἑστίας ἐμῆς* Med. 397. *τηλερὰ ναίεσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία* An. 891. *ἐρείας ναίεσ' ἐρίπνας* El. 210. *τὰν ἀγχιστεύεσαν γᾶν Ἰονίῳ ναίεσθαι πόντῳ* (sc. ἀκέω) Tr. 225.

Νάϊος. *ναΐε στρατε* Iph. A. 260. *ναΐοις δρασμοῖς* Iph. T. 892. *ναΐαν ἀπήνην* Med. 1122. *νάϊον πόρευμα* Iph. A. 300. *νάϊον ὄχημα* Iph. T. 410. *τὸ νάϊον δόρυ* Rh. 458.

Ναΐς, 1) *adject.* imperitus, rudis. *ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα, τὰν ναΐδα* Hip. 550. 2) *nom. propr.* *Νύμφα Ναῒς* Hel. 187.

Νᾶμα. *Δίρκης νᾶμα* Ph. 102. et Her. F. 573. cf. Ph. 939. et Bac. 5. *νᾶμα παμφάγε πυρὸς* Med. 1187. *νᾶμα ποτάμιον* Cy. 96. *Λερναῖα νάματα* Ph. 127. *νάματ' ἔνυδρα* ib. 663. *νάματ' ὅσσων* Her. F. 625.

Ναξία Hel. 1606. vid. not.

Ναὸς An. 162. *ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο* Hip. 31. *Φοίβε ναὸν ἐκπέρσαι θέλων* An. 1096. *πρὸς ναὸν θεᾶς* Iph. A. 1432. *ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν* ib. 1480. *Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων* Rh. 225. *τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν—πρέδωκας Ἀχαιοῖς* Tr. 1061. *ἔσωθε ναε* Her. 42. *πρόσθε ναε* ib. 657. *πρὸ ναε Παλλάδος* Hel. 1482. *κρηπίδων ἔπι ναε τεδε* Ion. 39. vid. etiam v. 79. 140. et alia hujus dramatis loca quamplurima. *ἴθι ναὲς* Hec. 146. *σοῖσιν ἐν ναοῖς* Hip. 620. *οἳ ναὲς ἔχετε θεᾶς* Sup. 2. *ναοῖσιν ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με* Iph. T. 34. etc. *ἐκ οἷσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναὲς ἐμές;* Tr. 69.

vid. etiam v. 96. et 576. ἔχειν ναῶν ἕδρας Cy. 289. ναῶν ἀοιδαὶ Her. 780. ἐρρύεϑ' ἡμᾶς τὧτ' ἴσον ναοῖς ϑεῶν Hel. 807. ςείχετε ναὸς Ion. 97. cf. v. 111. 115. etc. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέϑεικε σκῦλα El. 7. ζαϑέȣς ναὸς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. ὁ πλεῖςον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Ναοφύλαξ. ὦ ναοφύλακες Iph. T. 1284.

Ναπαῖος. Ἰσϑμȣ̃ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Νάπη, et dor. νάπα. εὔλειμος νάπη Bac. 1082. διὰ χειμάῤῥȣ νάπης ἐπήδων ib. 1091. λιπȣ̃σ' Ὄϑρυος νάπαν Al. 584. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. ἐν νάπαισι Πηλίȣ Med. 3. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 446.

Νάπος. ὦ ζαϑέων πετάλων πολυϑηρότατον νάπος Ph. 809. ὑλοκόμον νάπος An. 283. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1284. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046. νάπος Ἴσϑμιον Ion. 176. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Νάρϑηξ. ἐκ νάρϑηκος ἀΐσσει Bac. 147. νάρϑηκι βακχεύοντα ib. 251. νάρϑηκ' εἰς πέδον καϑῆκε γῆς ib. 705. ὃς—νάρϑηκα, πιςὸν ἀΐδαν, ἔλαβεν ib. 1155. ἀμφὶ νάρϑηκας ὑβριςὰς ib. 113. νάρϑηκας ἐς ἱερȣ̀ς Hel. 1377.

Νασμός. νασμῷ μελαναυγεῖ Hec. 154. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; Hip. 225. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι ib. 653.

Νᾶσος, dor. pro νῆσος. νᾶσον—πεμπομέναν Hec. 455. Φοινίσσας ἀπὸ νάσȣ Ph. 212. νάσȣ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 795. νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας Bac. 401.

Ναυαγία. οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας Hel. 1076.

Ναυάγιον. ϑαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ναῦς—πολλȣ̀ς ἀριϑμȣ̀ς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417. εἶμι πρὸς ναυάγια ib. 514.

Ναυαγὸς Hel. 415. et. 456. ναυαγὸν ἐκπεσόντα ib. 546.

Ναυάτης, poët. pro ναύτης. φόβος ἦν ναυάταις τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. ναυάταις τοῖσι σοῖς βοᾷ—Hel. 1611.

Ναυβάτης, et dor. άτας. ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. πᾶς τις ϑάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ναυβάτας τις Hip. 155. ναυβάταν εἰδόμαν λεὼν Iph. A. 294. ναυβάταισιν ἄςρον ὣς Ph. 842. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. vid. etiam v. 266. et 287. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1626.

Ναύδετον. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.

Ναυκληρία. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 527. ναυκληρίαν ςείλας Al. 110. πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας ib. 258. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χϑονός; Hel. 1535. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605.

Ναυκλήριον. μόλοι ναυκλήρια Rh. 233.

Ναύκληρος. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ναυκλήρȣ χερὸς Hip. 1224.

Ναυλοχεῖν. ἑξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249.

Ναύλοχος. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015.

Ναυπηγία. ναυπηγίαν ἁρμόζων Cy. 459.

Ναυπλίειος. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54.

Ναύπλιος, 1) *nom. propr. viri*. Hel. 773. 2) *adject*. ἐν Ναυπλίῳ (sc. λιμένι) σέλμαϑ' ὥρμιςαι νεῶν Or. 242. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453. Ναυπλίας χϑονὸς Or. 369. et εἰς Ναυπλίαν ib. 472. cf. Iph. T. 804. et El. 1278. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας Hel. 1602.

Ναύπορος. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877.

Ναῦς. ἐπεὶ νόςιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ναῦς ὅπως ib. 1080. πρὸς ἴσον ναὸς ἀμβήσῃ ib. 1263. ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοςρόφον Med. 523. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. πόδα ναὸς ὠκυπόμπȣ ib. 1137. ὅπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. cf. v. 1049. Cy. 85. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. νεὼς ȣ̃ριον πτερὸν Hel. 146. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι ib. 429. cf. v. 1230. ναῦν πεντηκόντορον Σιδωνίαν ib. 1428. cf. v. 1547. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' ȣ̓δαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ναῦς ἡ μεγίςη κρεῖσσον, ἢ μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. χαλινωτήρια νεῶν ib. 540. νεῶν

λῦσαι πόδα ib. 1019. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον Iph. A. 231. ναυσὶ θερίαις ib. 238. ναῶν χαλκεμβολάδων πρύμνας ib. 1320. πορθμὸς ναῶν ib. 1379. χιλίων ναῶν ϛόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 10. cf. El. 2. νεῶν φύλαξ Iph. T. 270. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. νεῶν ϛαθμὰ Rh. 43. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. cf. v. 990. ubi est αἶθον pro φλόγα. νεῶν πρήσων σκάφη ib. 392. περάσας ναυσὶ πόντιον ϛόμα ib. 436. πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. νεῶν ϛερηθεὶς Hel. 881. εὐηρέτμȣς ναῦς Ion. 1160. κλειναὶ νᾶες El. 432. δεινὸν ναυσὶν πόντȣ σάλον παύσαντε ib. 1241. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλȣς ib. 1348. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Ναυσθλȣ̃ν. ἦπȣ με ναυσθλώσȣσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς; Tr. 164. εἰς τὴν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρὸν Sup. 1037. ναυσθλȣ̃σθε τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' εἰς Ἀθήνας Iph. T. 1487. ναυσθλȣ̃μαι ἐγὼ πρὸς Ἑλλάδα Tr. 672. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλȣ́μενον Hel. 1226.

Ναυσίπομπος. ὥστε ναυσίπομπον αὔραν Ph. 1706.

Ναυσιπόρος. ναυσιπόρος ϛρατὸς Rh. 48. πλάτας ναυσιπόρȣς Iph. A. 172.

Ναύϛαθμον. ϛείχωμεν ναυϛάθμȣ πέλας Rh. 582. κατ' ἀντίπρωρα ναυϛάθμων ib. 136. cf. v. 244. 448. 591. 602. et 673.

Ναυϛολεῖν. τήνδε ναυϛολεῖς χθόνα Med. 682. cf. Hip. 36. ὅταν πρὸς οἴκȣς ναυϛολῶσ' ἀπ' Ἰλίȣ Tr. 77. cf. Hel. 808. πρὸς ἀκτὰς ναυϛολεῖν Tr. 1125. σὺν τέκνοισι ναυϛολῶ Cy. 13. δάμαρτα τὴν κακίϛην ναυϛολῶν Or. 739. ὁ ναυϛολῶν εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς Iph. T. 599. Σικελίαν ναυϛολῶν Cy. 106. μακρὰν διὰ πόνων ἐναυϛόλȣν Fr. inc. CLXVII. 2. ἧπερ δεῦρ' ἐναυϛολήσαμεν Iph. T. 103. μῶν ναυϛολήσῃ γῆς ὅρȣς Ἑλλανίδος; Hec. 1260. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυϛολήσεις Sup. 474. ἅλιον ὑπ' οἶδμα ναυϛολήσων Hec. 634. ἔνθα ναυϛολήσεται Tr. 1048. τὰ ναυϛολȣ́μενα ἔσω δόμων σώζȣσι Melan. fr. XX. 6.

Ναυϛόλημα. πόντȣ ναυϛολήματα Sup. 209.

Ναυϛολία. κλεινὰν ἐπὶ ναυϛολίαν An. 797.

Ναύτης, et dor. ας. ναύτην κακὸν An. 458. νεὼς ναύτης ἥσυχος καιρῷ σοφὸς Sup. 509. ναύταν ὅμιλον Hec. 921. ναύτας Ἀχαιῶν τις ἔμολεν Hel. 194. δακρύων ἔπλησεν ναύτας ἐμȣ̀ς Or. 368. ἔϛαι σπονδαῖς ἔντιμος— ναύταις ib. 1690. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ναύταις ȣ̓κ ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. ναύτας πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347. vid. etiam v. 1386. et 1403. κατὰ πρύμνας ναῦτα ϛέλλονται Tr. 180. cf. v. 683. Cy. 701. Hel. 440. 1233. 1261. 1431. 478. et 1520. et Her. F. 668.

Ναυτικός. κορμȣ̀ς ναυτικȣ̀ς Hel. 1617. ναυτικὴ ἀναρχία Hec. 607. ναυτικὸν ϛράτευμα Iph. A. 914. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086.

Ναυτίλλεσθαι. ȣ̓ πάλιν ναυτίλλεται Phi. fr. VIII. 2.

Ναυτίλος. ȣ̓́τε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 3. ναυτίλοις τέκμαρ Hec. 1273. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. vid. et v. 726. et 1637. πνοιαὶ ὅταν φέρωσι ναυτίλȣς θοαὶ An. 479. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. ναυτίλȣς ἐφθαρμένȣς Iph. T. 276. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις Cy. 98. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ναυτίλοις σαφέϛατον σημεῖον Ion. 1156. πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2.

Ναύφθορος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555. ἀντὶ ναυφθόρȣ ϛολῆς ib. 1398.

Ναύφρακτος. ϛράτευμα ναύφρακτον Iph. A. 1259.

Νεαγενής. μόσχον νεαγενῆ Iph. A. 1623.

Νεάζειν. μῶν νεάζων ȣ̓χ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾷν Ph. 720. ἔτι νεάζων αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον; ib. 1613.

Νεανίας. ἡ τȣ̃ καλȣ̃ σȣ̃ πρȣ̃θανεν νεανίȣ Al. 701. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. νεανίȣ μετ' ἀνδρὸς ib. 605. νεανίαν ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 190. νῦν εἶ νεανίας (i. e. *audax, ferox*) ib. 580. νεανίαν τεκὼν

ἄριϛον ib. 1092. ἃ δὴ κατ᾽ ἄνδρα γίγνεται νεανίαν Iph. A. 933. Κάϛορος νεανίᴕ Tr. 1000. νεανίαν πόνον Hel. 211. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρᴕ νεανία ib. 672. νεανίας γενᾶ ἔργοισι Ion. 1041. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα Her. F. 1095. ἀνδρὸς ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίᴕ ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 1. νεανίαν ἄνδρα χρὴ τολμᾷν ἀεὶ Ar. fr. VII. 1. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ᾽ ἅμα ejusd. fr. XIV. 1. αἰσχρὸν μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὦ νεανία Hec. 563. An. 1105. Iph. T. 647. et Bac. 274. μετὰ δυοῖν παίδοιν νεανίαιν Epist. III. λεκτοὶ Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. cf. v. 545. et 554. δισσοὶ γέροντος Οἰδίπᴕ νεανίαι Ph. 1249. cf. v. 1369. πρόσπολοι νεανίαι Hip. 784. νεανίας λόγᴕς ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 682. ἀϛοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. Ἑλλάδος νεανίαι Iph. A. 52. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα Bac. 1252. δεινὸν ἐχθροῖς βλαϛάνοντες εὐγενεῖς, νεανίαι τε Her. 470. ἐκᴕ̃σιν ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. νεανίαις ὤμοισι ib. 1578. γυναικί τοι αἰσχρὸν, μετ᾽ ἀνδρῶν ἑϛάναι νεανιῶν El. 344. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Νεανίδη. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι Iph. A. 615.

Νεανικός. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. νεανικὸν βᴕ́λευμα Antiop. fr. XLII. 5.

Νεᾶνις, vel νεανίς. τῇ νεανίδι ᴕ̓ πέπλον—ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 577. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. ὀργάς τ᾽ ἀφῄρει καὶ χόλον νεάνιδος Med. 1150. Ἀρτέμιδι προτελίζᴕσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433. ὑπόϛροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζᴕσα ib. 1204. τίς ἐϛιν ἡ νεᾶνις; Iph. T. 660. cf. v. 1313. ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε Cy. 178. πᴕ̃ νεᾶνις πότνι᾽ ἐμή; El. 487. ὦ νεᾶνι An. 191. Iph. A. 1403. Iph. T. 336. et 619. Hel. 1002. et 1304. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας Ph. 426. τίς ᴕ̓κ ἔβα νεανίδων; Tr. 527. ἐρημία νεανίδων ib. 564. τελετὰς προτείνων ἐνίᴕς νεάνισιν Bac. 238. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων ib. 744. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. νεάνιδες ἧβαι Ion. 477. ὦ νεάνιδες Or. 375. Ph. 308. Iph. A. 1468. et 1491. et Bac. 1077.

Νεανίσκος. περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων Epist. I. cf. Epist. III.

Νεαρὸς Hyp. fr. fin. σάρκας νεαρὰς Hip. 1343. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις νεαρὸν τροφᾶ, νεαρὸν ἐν δόμοις Iph. T. 835. sq. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835.

Νεβρίς. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. νεβρίδ᾽ ἐξάψας χροὸς Bac. 24. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν ib. 137. νεβρίδων μέτα Ph. 798. ϛικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. νεβρίδας ἀνεϛείλαντο ib. 695.

Νεβρός. ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 588. νεβρᾶ ϛικτὸν δέρας Bac. 833. νεβρὸς ἐμπαίζᴕσα λείμακος ἡδοναῖς ib. 864. νεβρὸν διώκων El. 574. νεβρὸς ᴕ̓ράνιον πήδημα κᴕφίζᴕσα ib. 860. θανᴕ́σης κῶλα ποικίλης νεβρᾶ Pol. fr. X. 2. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. νεβρῶν παμποίκιλοι ϛολίδες Hel. 1374. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Νεηθαλής. ὦ νεηθαλὲς—προπόλευμα δάφνας Ion. 112.

Νείαιρα. νείαιραν εἰς πλευρὰν Rh. 794.

Νεῖκος. νείκᴕς διαλύεσθε Or. 1679. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρᴕμένη Med. 904. νεῖκος ἐσπεῖσθαι ib. 1140. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ᾽ ἐκπορίζει An. 643. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα Her. 982. νεῖκος ᴕ̓χ ἑκὼν τόδ᾽ ἠράμην ib. 986. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθᴕ Dic. fr. V. 1. νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς Fr. inc. XLIII. 2. νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. ἀκόρεϛα νείκη Med. 639. παλαιὰ νείκη An. 1166. ὅμηρον ἐκδιδᴕ̀ς—Ἥρας νεικέων Bac. 294. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Νεῖλος, fluvius Ægypti notissimus. An. 651. Hel. 1. 88. 469. 498. et 677. et Ar. fr. II. 2.

Νεῖν, 1) accumulare. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

2) *med.* *νεῖσθαι*, abire, redire. *νεῖσθε* Al. 740. *νεόμενος εἰς ἀγόρȣς* El 723.

Νείσσεσθαι. *Ἀργείαν χθόνα νείσσεσθε* Ph. 1240.

Νεκροθήκη. *νεκροθήκης ȣ̓ χριμπτόμενος* Cret. fr. II. 18.

Νεκροπομπὸς Al. 443.

Νεκρός. *δὶς τόσον πόμ᾽ αἵματος γενήσεται—νεκρῷ* Hec. 393. *νεκρὸν τόνδε Πολυξένης* (i. e. mortuam Polyxenam) ib. 671. *σῶμα γυμνωθὲν νεκρȣ̃* ib. 679. *ὁρᾷς νεκρὸν τόνδε* ib. 760. *πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ. νεκρὸς γὰρ ȣ̃τος* —Or. 83. sq. *ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνȣσι* Hip. 789. *εἰ γενοίμαν ἀντὶ σȣ̃ νεκρὸς* ib. 1410. *ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν* Al. 14. *νοσφιεῖς με τȣ̃δε δευτέρȣ νεκρȣ̃* ib. 44. *ὀθνείȣ ἕνεκ᾽ εὖ πάσχει νεκρȣ̃* ib. 813. *ἱερὸν νεκρὸν* Sup. 935. *νεκρȣ̃ μορφᾷ* Tr. 192. *πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν* El. 680. *δύω νεκρὼ κατόψεται* Hec. 45. et Or. 1536. *κεισόμεσθα νεκρὼ δύ᾽ ἑξῆς* Hel. 992. *νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼν* Hec. 1. *νεκρῶν μέτα κείσομαι* ib. 209. *χοὰς νεκρῶν ἀγωγȣ̀ς* ib. 536. *ἐν νεκροῖσι δȣ́λη κεκλῆσθαι—αἰσχύνομαι* ib. 551. *διπτύχȣς νεκρȣ̀ς θάπτε* ib. 1287. *τῶν ὑπ᾽ Ἰλίῳ νεκρῶν* Or. 102. *νεκροὶ ἔπιπτον* ib. 1489. *πολλοὶ νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες* Ph. 888. cf. v. 1202. *τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρȣ̀ς θήσω* Med. 374. *ἥξω εἰς νεκρȣ̀ς νικηφόρος* Tr. 460. *νεκρῶν ἴαχον* ib. 1229. *νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν* Hel. 1293. *ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα* Her. F. 526. *νεκρῶν ἀγάλμασιν* ib. 703. *νεκρȣ̀ς ὑβρίζειν* El. 902. *ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια* Aug. fr. IX. 2. *ȣ̓δὲ κωλῆνες νεκρῶν* Sci. fr. III. etc.

Νέκταρ. *ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι* Bac. 144.

Νέκυς. *νέκυς ὢν* Or. 1486. *ἀπόδος δάμαρτος νέκυν* ib. 1585. *πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω;* Ph. 1302. *νέκυν παιδὸς ἀγαπάζων ἐμȣ̃* ib. 1337. *νέκυν ἔνερθεν* ib. 1539. *Πολυνείκȣς νέκυν* ib. 1623. *ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν* ib. 1664. *ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται* ib. 1733. *ὀρθώσατ᾽ ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν* Hip. 786. *ȣ̓ δὴ φρȣδός γ᾽ ἐξ οἴκων νέκυς* Al. 94. *τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχȣ νέκυν* ib. 602. *νέκυν—φέρȣσιν ἄρδην πρὸς τάφον* ib. 610. *σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς* ib. 1015. *τόνδε Αἰγίσθȣ νέκυν—καλύψȣσιν τάφῳ* El. 1276. *ȣ̃τος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς* Phaëth. fr. IX. 2. *ὅταν τις ἐν δόμων ἔλθῃ νέκυς* Fr. inc. LXXXVI. 4. *φέρομαι Βάκχα νεκύων* Ph. 1496. *ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ* Al. 102. *νεκύων πορθμεὺς* ib. 254. *νεκύων ἐς αὐλὰν* ib. 261. *φθιμένων νεκύων* Sup. 45. *νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα* Tr. 193. *νέκυσιν ὀλομένοις* Hel. 178. *ἀτιμάζων νέκυς* Antig. fr. XVI. 4. *νέκυα μέλη παιδὸς* Sup. 70.

Νέμειν, 1) tribuere, distribuere, dispensare. *τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις* Hec. 868. *βροτοῖσι ϛόμα σαφέϛατον νέμει* Or. 591. *ἵνα—ναύταις ȣ̓κ ἔθ᾽ ὁδὸν νέμει* Hip. 745. *τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ* Sup. 380. *τίνες ἄλλοι νέμȣσι συμφοράς;* ib. 611. *κακῶν ἀναψυχὰς θεοὶ βροτοῖσι νέμȣσιν* ib. 616. *σοὶ νέμω τȣ̀μὸν μέρος* Iph. A. 499. *ȣ̃κȣν χρή σε συγγόνῳ πλέον νέμειν ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηϛῷ πατρὶ* Hel. 924. *νέμει δίκαν θεὸς* El. 1169. *ὅστις νέμει κάλλιϛα τὴν αὐτȣ̃ φύσιν* Pol. fr. VII. 1. *κἂν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ* Tel. fr. XXI. *τὸ μὴ ȣ̓ σε προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ* Fr. inc. LVIII. 2. *τοῖς τεκȣ̃σιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν* Fr. inc. B. 51. *νέμων τὸ πλεῖϛον ἡμέρας τȣ́τῳ μέρος* Antiop. fr. XXXIV. 3. *νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος* Sup. 241. *σοὶ Ἄργος ἔνεμ᾽ ὁ κατθανὼν πατὴρ* Her. F. 462. *λόχȣς ἔνειμεν ἑπτὰ* Ph. 1100. *ȣ̓ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν γ᾽ ἔνειμας* Hip. 1323. *ὑμῖν τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα* Epist. V. *ἵνα θελξίφρονες νέμονται θνατοῖσιν ἔρωτες* Bac. 402. 2) pascere. *νέμȣσι κατ᾽ Ἴδαν ποίμνια* Rh. 551. *νέμȣσι μῆλα νέα* Cy. 28. *ȣ̓ τάδε νέμῃ* (pasceris); ib. 49. *λέαινα δρύοχα νεμομένα* El. 1164. *νεμομέναις χλόην μόσχοις* Bac. 734. 3) habitare, incolere. *εἰ πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ* Rh. 475. *παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν* ib. 700. *ἵνα τείχεα—ȣ̓ράνια νέμονται* Tr. 1088.

Νέμειος. *τὸν Νέμειον θῆρα* Her. F. 153.

Νέμεσις. θεῶν νέμεσις Or. 1362. ἰὼ νέμεσις Ph. 189. τότε ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4.

Νεόγαμος. τῆς νεογάμου κόρης Med. 324. λέκτρων νεογάμων ib. 1348.

Νεογνός. νεογνοὺς ἄρσενας Iph. T. 1223. νεογνῶν ἐκ τόκων El. 1108. παίδων νεογνῶν Dan. fr. X. 7. βρέφος νεογνὸν Ion. 31. et 280. νεογνὸν θρέμμα El. 495.

Νεόγονος. ὄντι νεογόνῳ Ion. 1001. παιδὶ νεογόνῳ ib. 1431. νεόγονον βρέφος ib. 1339. νεόγονα βλαστήματα Cy. 205.

Νεοδμής. νεοδμῆτες γάμοι Med. 1366.

Νεόδμητος, 1) modo interfectus. Rh. 887. 2) *fœm.* recens nupta. τῆς νεοδμήτου κόρης Med. 623.

Νεόζυγος. τῆς νεοζύγου νύμφης Med. 804.

Νεόζυξ. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 3.

Νεοθαλής. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188.

Νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Νεοπτόλεμος, filius Achillis, ab Oreste occisus. Or. 1655. An. 14. et Tr. 1126.

Νέορτος. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6.

Νέος Dic. fr. XVI. νέῳ βραχίονι Hec. 15. et ἐκ νέου βραχίονος ib. 407. νέος ἐγὼ λείπομαι μητρὸς Al. 407. ἐν ἥβᾳ νέᾳ νέου προθανοῦσα φωτὸς ib. 474. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ ib. 638. νέου γάμου πόθος ib. 1090. στρατηλάτης νέος Sup. 1216. ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν Iph. A. 489. τὸν δαίμονα νέον Bac. 256. cf. v. 272. νέον λῖν ib. 1173. νέος ὁ μόσχος ib. 1183. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος Her. 796. cf. v. 852. πατὴρ νέος Ion. 712. παιδὶ τῷ νέῳ ib. 807. cf. v. 1186. et Her. F. 149. τῷ νέῳ δεσπότῃ Ion. 1183. νέον κρατῆρα ib. 1191. ὁ μῦθος νέος ib. 1340. ᾧ ξύνοπλα δοῦρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 128. sq. νέα ἀπεζεύχθης νέου El. 284. νέος πεφυκὼς ib. 338. et νέοι πεφυκότες Cy. 28. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. cf. fr. inc. CLVII. 1. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνὴρ Melan. fr. V. ἐκ νέου Epist. V. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 533. νέους πεδαίρουσα ib. 1034. τοὺς νέους οὐ μιμητέον Hip. 114. νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε ib. 798. οἶδ' ἐγὼ νέους οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους ib. 967. ὦ νέοι ib. 1098. νέων φθινόντων Al. 56. ἐν νέοις στρωφωμένη ib. 1055. νέους λόγους An. 60. πολλῶν νέων, κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ, κρείσσων ib. 765. τῶν ἡθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι ib. 820. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. νέοις παραχθεὶς ib. 232. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεστι ib. 250. νέοι βραχίοσιν ib. 738. σοφώτερος νέοισιν ἀστῶν τῶνδε ib. 843. νέους δὶς εἶναι ib. 1081. cf. v. 1084. ἐκποδὼν εἶναι νέοις ib. 1113. μόχθος οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. τευχοφόρων νέων (nisi νέων ad sequens μύθων referendum est) Rh. 3. νέους θεοὺς Bac. 467. νέων βραχιόνων Her. 857. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 104. ἔκπληξιν νέαν ib. 1276. νέα φροντὶς (i. e. animus puerorum) Med. 48. νέα τυραννεῖ ib. 967. πατρὸς νέαν γυναῖκα ib. 970. παρθένος νέα Hip. 429. et Phi. fr. XI. 1. et νέαν παρθένον El. 51. et νέας παρθένους Her. 43. νέα γυνὴ Al. 1052. sq. ἐν δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. νέα πέφυκας An. 237. αὐδὰν νέαν Sup. 600. νέαν βάξιν Rh. 46. νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω, νέα τοι μόχθους ἔξω κρείσσους Tr. 201. sq. νέαν ἁμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. νέαι Bac. 693. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. ἔσται τι νέον Hec 83. τί νέον κηρύξασα; ib. 178. νέον τι σημανῶν ἔπος ib. 217. μή τι βουλεύσῃ νέον Med. 37. κακὸν νέον ib. 79. cf. Æol. fr. XVI. 2. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον; Hip. 794. θέλει τί σημᾶναι νέον; ib. 857. τί νέον τόδε; Al. 935. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει An. 183. τῷ νέῳ—σώματι ib. 195. μή μοί τι μήτηρ—ἔχῃ νέον Sup. 91. προσδοκῶ τι νέον ib. 99. τί νέον, τί νέον περί σοι; Iph. A. 43. νέον πρόσφαγμα

Iph. T. 457. *τί σε φῶ νέον ἀγγέλλειν;* Rh. 39. *νέον πρᾶγμα* ib. 86. *ὐδὲν ἐν ϛρατῷ νέον* ib. 661. *θερμὸς κρυνὸς αἵματος νέυ* ib. 791. *ὦ νέον ὑπαγκάλισμα* Tr. 752. *βρέφος νέον* Bac. 289. *μηδὲν νέον δρᾶν* ib. 362. *τί μηνύεις νέον;* ib. 1028. *νέον τί πολεμίων λέγεις πέρι;* Her. 383. *φέρεις τι τῇδε τῇ σπυδῇ νέον* Hel. 608. *μωρίᾳ τῦ νέυ* Ion. 545. *τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι* Her. F. 75. *νέον* (adverbial.) *ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένυ* El. 1070. *νέων πημάτων* Hec. 675. *συμφοραὶ νέων κακῶν* Hip. 1255. *μῆλα νέα* Cy. 28. *δείπνων νέων* Ion. 712. *νείκη νέα* El. 1121. *τέκνα νέα* Hyp. fr. IV. 3. *ἐγώ σε τὸν νεώτερον —θάπτω νεκρὸν* Tr. 1185. *εἰς νεωτέρυς λόγυς* Sup. 1032. *ἐπείπερ ἔφθης—νεωτέρυς* Her. 121. *παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις* Dan. fr. VI. 1. *ἔργα νεωτέρων* Melan. fr. XVII. 1. *συμφορὰ νεωτέρα* Hip. 1160. *τῶν νεωτέρων φρενῶν* Pelei fr. V. 1. *τί νεώτερον λέγεις;* Or. 1327. cf. Ph. 716. *δράσαντε μηδὲν πολεμίυς νεώτερον* Rh. 590. *τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;* Bac. 214. *ὡς ὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν* Med. 62. cf. Her. F. 1173. *νεώτατος Πριαμιδῶν* Hec. 13. et 1132.

Νεοσσός. *ὁ σὸς νεοσσὸς* (i. e. *filiolus*) Al. 404. cf. An. 442. Iph. A. 1248. Tr. 746. et Her. F. 982. et ita *νεοσσοὶ* in plur. de *filiis* Her. 240. et Her. F. 72. et 224. *τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν* Hel. 265.

Νεοσφαγής. *τῆς νεοσφαγῦς Πολυξένης* Hec. 894.

Νεότης And. fr. XI. et dor. *ἁ νεότας* Her. F. 637.

Νεοτόκος, quæ recens peperit. Bac. 700.

Νεότομος. *ἕλικα νεότομον* Bac. 1169.

Νεοτρεφής. *νεοτρεφεῖς κόρυς* Her. 93.

Νεοφόνος. *μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι* El. 1172.

Νεοχμός. *νεοχμῶν μύθων ταμίας* Tr. 231. *νεοχμὸν κακὸν* Hip. 866. *πρᾶγμα νεοχμὸν* Sup. 1057. *τί φροιμιάζῃ νεοχμόν;* Iph. T. 1162. *τί νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε;* Tr. 260. *νεοχμὰ κακὰ* Bac. 216.

Νέρθε. *τὰ νέρθε ὐδεὶς*, sc. *βλέπειν εὔχεται* Iph. A. 1251.

Νέρθεν. *τὺς γῆς νέρθεν* Hec. 791. *τὰν νέρθεν ὐδὲν ὠφελεῖς* Al. 878. *πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε;* ib. 1142. *τὺς ἐμὺς καλῦσα νέρθεν ἀκοίτας* Tr. 1309. *αἳ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν* Bac. 751. *πατέρα νέρθεν ἀνακαλύμενον* Hel. 972. *τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιῦ* Her. F. 497. *ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκύομεν* ib. 516. *νέρθεν ἄσμενος φυγὼν* ib. 621. *σώσας με νέρθεν* ib. 1170. *νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν* ib. 1415.

Νέρτερος. *ὦ νέρτερ' ᾅδη* Hel. 975. *νερτέρων δωρήματα* Or. 123. *τίνα δέδορκα νερτέρων;* ib. 385. *οἱ νέρτεροι θεοὶ* ib. 619. cf. Al. 1148. *ἁ κατὰ χθονὸς νερτέρων Περσέφασσα* Or. 962. *πάροιθε νερτέρων πυρᾶς* ib. 1019. *σπείσασα νερτέροις χοὰς* ib. 1322. *νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει* Med. 985. *μὰ τὺς παρ' ᾅδην νερτέρυς ἀλάϛορας* ib. 1059. *νερτέρων ὁρῶ πύλας* Hip. 1447. *νερτέρων ἀγάλματα* Al. 616. *φάσμα νερτέρων* ib. 1130. *ἵνα θανῦσα νερτέροισι μέλω;* An. 851. *νόμῳ τῶν νερτέρων* ib. 1200. *νερτέρων ϛέφη* Tr. 1247. *τίσις τῶνδ' ἐϛὶ τοῖς τε νερτέροις* Hel. 1019. *προσφάζεται αἷμα νερτέροις* ib. 1271. *φανερὰ θύματα νερτέρων* Ion. 1234. *κόσμος πέπλων νερτέροις πρέπων* Her. F. 548. *νερτέρυ ἐχίδνας* Ph. 1027. *νερτέραν ὑπὸ χθόνα* Al. 48. et *νερτέρᾳ χθονὶ* Her. F. 335. et *νερτέρας ὑπὸ χθονὸς* Cresph. fr. IX. 1. *νερτέρᾳ κώπᾳ* Al. 461. *νερτέρα βροντὴ* El. 748. *Πλύτωνος δῶμα νέρτερον* Her. F. 808. et *νερτέρων ἐκ δωμάτων* Al. 1076.

Νεϛόρειος. *τὸ Νεϛόρειον εὔγλωσσον μέλι* Fr. inc. X. 1.

Νέϛωρ, *nom. pr.* Iph. A. 273.

Νεύειν. *ἐκ—λαμπρῶν νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα* And. fr. XIX. 3. 4. *τῦ δὲ νεύοντος κάτω* El. 839. *ἔϛην νενευκὼς* Iph. A. 1581. *λογάσι—ϛρατῦ νεανίαις ἔνευσε* Hec. 545. *Ζεὺς ὅ, τι νεύσῃ τελευτᾷ* Al. 981.

Νευρά. *ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς* Rh. 33. *τόξων χερὶ ψάλλυσι νευρὰς* Bac. 783.

Νεφέλη, et dor. *έλα*. *νεφέλῃ καλύψας* Hel. 45. *νεφέλης ἄγαλμα* ib. 712 cf. v. 713. 756. 1148. et 1235. *ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας* Ph. 166. *δι-*

ναι νεφέλας δρομαίε Al. 245. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961. σκότος κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. ἐν νεφέλαισιν Her. F. 667. νεφέλαι ἔνυδροι El. 733.

Νέφος. Ἑλλάνων νέφος Hec. 908. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 468. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. ἥν πέριξ ἔχει νέφος τοιϛτον, ὥστε—ib. 1321. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. ϛυγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. ϛεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. μέλαν νέφος ib. 1216. συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Dan. fr. I. 4. σύννομοι νεφέων δρόμϛ Hel. 1504. πρὸς νέφη Fr. inc. B. 46. 2.

Νεὼν Her. F. 340. vid. not.

Νεώριον. περίβολον νεωρίων Hel. 1546.

Νεωϛί. τϛς νεωϛὶ δεσπότας Hec. 617. τοῖς νεωϛὶ νυμφίοις Med. 366. et τῷ νεωϛὶ νυμφίῳ ib. 514. ἡμεῖς ϛ νεωϛὶ δυστυχεῖς Hip. 343. νεωϛί μοι μολὸν τέκνον Iph. A. 602. τὸν νεωϛὶ δαίμονα Bac. 219. μάλιϛά σ', ϛ νεωϛὶ δὴ—αἰνεῖν ἔχω Her. 485. νεωϛὶ τεκϛσαν El. 653.

Νηδύς. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 165. νηδὺς ἀκύμων An. 158. νηδὺν ἐξαμβλϛμεν ib. 356. ὡς ἄρδη νηδὺν Sup. 207. νηδύος ἔκβολον ἔτεκε Bac. 91. ἄρσενα νηδὺν ib. 527. ἔρνος νηδύος ib. 1305. πλήσϛσι νηδὺν τὴν ἐμὴν Cy. 243. cf. v. 302. et Alop. fr. VII. 1. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5.

Νηῗται πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1111.

Νηλὴς Cy. 368.

Νῆμα. νήματα ἵετο πέδῳ Or. 1433.

Νήνεμος. νήνεμον ἔϛησ' ὄχλον Hec. 533. οἶδμα νήνεμον Iph. T. 1412. πέλαγος αὔραις νήνεμον Hel. 1472.

Νήπιος. παῖδα νήπιον An. 756. cf. Iph. A. 466. et 622. et Ion. 43. αἴσθημά τι κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. τϛς νηπίϛς ἔτι Her. 956. γυνὴ νηπία Sth. fr. VII. 2. βρέφος νήπιον Ion. 1399. τὸ νήπιον ἄπληϛον ἔχων Hyp. fr. V. 5. ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

Νηρεὺς, *nom. propr.* Or. 364. An. 1225. 1233. 1258. et 1275. Iph. A. 701. 949. et 1057. Iph. T. 217. et 273. Cy. 262. et 263. Hel. 15. 1009. et 1601. et Ion. 1082.

Νηρηὶς, vel *contr.* Νηρῃς, filia Nerei, i. e. Thetis. An. 46. 135. et 161. Iph. A. 626. 819. 836. 896. 1062. et 1078. Iph. T. 537. Hel. 325. et 1663. *plur.* Νηρηΐδες, vel Νηρῇδες, filiæ Nerei. An. 1268. Iph. A. 240. Iph. T. 274. et 428. Tr. 2. et El. 434. et 442.

Νησαῖος. νησαιᾶν χωρᾶν Tr. 188. νησαίας πόλεις Ion. 1583. ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203.

Νησιώτης. νησιώτην βίον Rh. 701. et Her. 86.

Νησιωτικός. δόμϛς νησιωτικϛς An. 1262. ὄνομα νησιωτικὸν Hel. 148.

Νῆσος. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. νῆσον λέγω ib. 1689. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσϛς Iph. A. 287.

Νῆϛις βορᾶς Iph. T. 973.

Νήχειν. νηχόμενον (natantem) Epist. II.

Νίζειν. φόνον νίζϛσα Iph. T. 1338.

Νικᾶν. νικᾷ λέγων Or. 942. et Tr. 716. τὸ νικᾶν ἐϛὶ πᾶν εὐβϛλίᾳ Ph. 728. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. τῶν μετρίων τϛνομα νικᾷ Med. 126. γνώμη νικᾶν τὴν Κύπριν Hip. 1304. νίκα νυν Al. 1111. νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων Sup. 437. νικᾷς ib. 947. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τϛλέθρϛ νικᾶν Iph. T. 485. νικᾶν, ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφϛς λάβῃ ib. 1472. cf. El. 1269. νικᾶτε Rh. 137. ᾔδειν, ἅ μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. νικᾷ ϛ 'κ θεῶν με δύϛηνος κλύδων ib. 691. νικᾷ Κύπρις θεὰς ib. 932. cf. Hel. 29. et 31. ἢν νικῶ λόγῳ Her. 254. νικᾶτε ἐχθρϛς ib. 531. cf. v. 786. et Er. fr. I. 56. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. νικᾶν τὴν δίκην El. 955. λογισμὸς τϛργον ϛ νικᾷ ποτε Alcmen. fr. IX. 3. ὅθεν νικᾶν χρή σε, δυστυχεῖς Alex. fr. IV. 1. δϛλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς ib. 3. σοφὸν γὰρ ἓν βϛλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 4. τοσῷδε νικᾷ Bel. fr. XVI.

16. *ὥστε νικᾷν* Ix. fr. III. 2. *τὸ νικᾷν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας* Fr. inc. XVII. 1. *νικᾷ χρεία με* eorund. CLIX. 1. *νικῶν* Rh. 119. *νικῶντι συννικᾷς ἐμοὶ* Al. 1106. *νικῶντα ἵπποις ςρατὸν* Sup. 694. *νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια* Iph. T. 967. *ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν* Ion. 160. *νικῶντ' Ὀρέςην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις* El. 762. *τὰ κεῦφα τοῖς νικῶσιν* Al. 1032. *τοῖσι τὰ μείζονα νικῶσι* ib. 1034. *ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σπορὰν κακοῖσιν* Hec. 659. *ἔγνως τὴν νικῶσαν βȣλὴν* Med. 912. *τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα* Hip. 399. *νικῶσα νίκην τίνα;* Sup. 1060. *τὸ νικῶν*, sc. *τȣ̃ ςρατȣ̃ μέρος* ib. 708. *ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ* Ph. 1150. *νενικηκὼς μάχῃ* ib. 1425. *πολλάκις ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορὰ* An. 638. *τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτȣ̃ πέρι* Tr. 719. *ἢν νικήσῃ σ' ὅδε* Ph. 564. *ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ* Or. 1652. *ȣ̓χ ἵπποισι νικήσαντα* Tr. 1209. *πάντα νικήσω λόγον* Iph. A. 1249. *ὁ νικήσων* Bac. 973. *νικῶμαι κακοῖς* Med. 1077. *νικῶμαι Ἀργείας θεȣ̃* Tr. 23. *νικώμεσθα* El. 759. *τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα* Aug. fr. IV. 1. *νικώμενος* Rh. 115. *πανταχῆ νικώμενος* Iph. A. 745. *Βακχίȣ νικώμενος* Cy. 453. *πρὸς τȣ̃ παρόντος ἱμέρȣ νικώμενος* Dan. 19. *χρημάτων νικωμένῳ* Dic. fr. XII. 1. *πρὸς τέκνων νικώμενον* Fr. inc. XL. 4. et fr. inc. B. 48. 4. *κρεισσόνων νικώμενοι* Med. 315. *ξυμφορᾷ νικώμενοι* Hip. 458. *τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι* Antiop. fr. IX. 3. *πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένȣς* Bel. fr. XXIX. 2. *συμφορᾷ νικωμένη* Med. 1195. *τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον* Her. 234. *νικωμένη Παλλὰς ȣ̓κ ἀνέξεται* ib. 353. *ȣ̓ ποτε—νικωμένη δίκην ὑφέξω* El. 697. *τῇ βίᾳ νικώμενον* Hec. 333. *ȣ̓δέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον* Ph. 548. *ἐνικώμην κεκραγμȣ̃* Iph. A. 1357. *νικηθεὶς πόθῳ* Her. 300.

Νίκη. *νίκης σῆμα* Ph. 1264. *ὡς θανόντων ȣ̓δαμȣ̃ νίκη πέλοι* ib. 1473. *ταῦτα νίκην δίδωσιν* Sup. 596. *νίκην Θησέως ἀγγελῶν* ib. 638. *νικῶσα νίκην τίνα;* ib. 1060. *ᾔδειν—κείνῳ νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παριέναι* Tr. 651. *νίκην δὸς ἡμῖν* El. 675. *τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν* Bel. fr. XVI. 3. b) dor. *νίκα*. *νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν* An. 779. *περὶ νίκας* Iph. A. 215. *τάχα ἂν νίκαν δοίη δαίμων* Rh. 995. *θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει νίκαν* El. 591. *νίκας ςεφανηφορίαν—τελέσας* ib. 862. *καλὸν ἁ νίκα* Epig. III. 2. c) *plur.* *Συρηκοσίȣς ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν* Epig. II. 1. 2) Νίκη, *nom. propr.* dea victoriæ, seu Minerva. Iph. T. 1497. et Ion. 1529. et dor. Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Ion. 457.

Νικητέον. *ȣ̓ σθένει νικητέον γυναῖκας* Bac. 951.

Νικητήριον. *εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον* Dan. fr. VIII. 3. *νικητήρια λαβὼν* Al. 1031. *ἀντὶ νικητηρίων* Tr. 963.

Νικηφορεῖν. *ἦ δάκρυα νικηφορεῖ* Bac. 1145.

Νικηφόρος. *κρᾶτα νικηφόρον* Tr. 353. et *ἀδελφȣ̃ κρᾶτα τȣ̃ νικηφόρȣ* El. 872. *πατρὸς ἐκ νικηφόρȣ γεγὼς* ib. 880. *ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ* Ph. 788. *δεξιὰν νικηφόρον* ib. 1377. *σωτηρίαν νικηφόρον* Iph. A. 1474. *ἥξω εἰς νεκρȣ̀ς νικηφόρος* Tr. 460. *νικηφόρον ἄγραν* Bac. 1198. *νικηφόρȣ δώρȣ τύχοιτε* Iph. A. 1557.

Νιν, pro *αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτȣ̀ς* et *αὐτὰς*, passim per totum Euripidem, e. c. Hec. 265. 515. Or. 1214. etc.

Νιόβη, *nom. propr. fœminæ.* Ph. 163. et Cresph. fr. II. 2.

Νίπτειν. *ἔνιψεν αὐτῶν σφαγάς;* Sup. 765. *ἢν νίψω φόνον τῶνδε* Iph. T. 1230. *νίψαι ἐρᾷ* ib. 1041. *ἁγνοῖς καθαρμοῖς νιν νίψαι θέλω* ib. 1191. *βȣ̃ς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ* ib. 255. *ὀρειᾶν πιδάκων νίψαντο σώματ' ἐν ῥοαῖς* An. 284. *νίψαντο αἷμα* Bac. 766.

Νίπτρον. *χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσȣ* Hel. 1400. *ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα* Ion. 1174.

Νιρεὺς, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 204.

Νῖσος, *nom. pr.* *Νίσȣ πόλιν ἥκειν ἔφασκε* Her. F. 954.

Νίσσεσθαι. *πᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλȣς;* Cy. 43. *νίσσονται* Hel. 1498.

Νιφάς. πυκνῇ νιφάδι (de lapidibus confertim projectis) πάντοθεν σποδέμενος An. 1130.
Νιφοβόλος. ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοιο Παρνασȣ̃ Ph. 214. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1283.
Νοεῖν. τῇδε νόει νόσον πρὸς οἴκȣς Iph. T. 1018. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. νοεῖν σοφὸς ib. 625. ὃς θεὸν ȣ̓χὶ νοεῖ Fr. inc. CLVIII. 1. δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 32. 2. νοήσας πως Ph. 1416.
Νοητέον. θεὸν ποῖον νοητέον; Fr. inc. CXLVI. 1.
Νοθαγενὴς Ion. 592. παῖδας νοθαγενεῖς An. 943. τέκνῳ νοθαγενεῖ ib. 913.
Νόθος. δεσπότην νόθον Hip. 309. μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος ib. 1083. εἴ τις νόθος πέφυκε An. 637. νόθȣ παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. μαςὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. νόθοι πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες ib. 639. παῖδας ȣ̓κ ἐῶ νόθȣς λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. cf. Eu. fr. V. 1. ȣ̓δὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 2. τὸ νόθον τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 962. νόθον λέκτρον Ion. 545. et νόθοισι λέκτροις An. 929. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX.
Νομάς. ὁρῶ — νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2. νομάδες Cy. 120.
Νομίζειν. εἰ κακῶς νομίζομεν τιμᾷν τὸν ἐσθλὸν Hec. 326. θεȣ̀ς νομίζεις τȣ̀ς τότ' ȣ̓κ ἄρχειν ἔτι; Med. 493. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι ib. 527. πάντ' ἔχειν νομίζετε ib. 570. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω ib. 807. μ' ȣ̓ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι Al. 644. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον τȣ̃ 'μȣ̃ νομίζω ib. 939. νῦν θεȣ̀ς νομίζω Sup. 732. νόμιζε ταῦτα Rh. 868. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ Tr. 510. σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλȣς νομίζετε Her. 313. cf. v. 316. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ ib. 1039. ȣ̓ νομίζειν (moris esse) φήσομεν καθ' Ἑλλάδα—Hel. 1071. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. σὲ πρῶτον—πιςὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. γαμβρὸν νόμιζε Alcmæon. fr. XI. 2. vid. not. χρυσȣ̃ νόμιζε σαυτὸν ȣ̔́νεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Er. fr. VII. 2. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τȣ̃τον (sc. τὸν αἰθέρα) νόμιζε Ζῆνα Fr. inc. I. 3. ȣ̓δὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας eorund. XIII. 2. τὸν εὐτυχȣ̃ντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eor. CCIV. ȣ̓χ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. τȣ̀ς νομίζοντας τέχνην Alcmæon. fr. XIII. 2. ȣ̓ νομίζοντες δίκην δώσειν Œnei fr. IX. 2. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 432. νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὡς νομίζεται (ut moribus est receptum) Al. 99. et 612. et El. 1126. cf. Iph. T. 471. et Hel. 1278. χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται Al. 531. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχȣ ib. 999. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται An. 694. τὸ θνήσκειν ȣ̓ τάφος νομίζεται; Iph. A. 1444. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. ὁ Βάκχιος τίς θεὸς νομίζεται; ib. 519. ἡ αἰσχύνη βάρος τȣ̃ ζῆν νομίζεται Her. 202. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιςον φάρμακον νομίζεται ib. 596. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τὸ κατθανεῖν ζῆν κάτω νομίζεται Pol. fr. II. 2. ὃς ὅρκων θνατοῖς ταμίας νενόμιςαι Med. 170. ὅστις χρηςὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμιςαι Al. 109. τὰ θεῶν ȣ̔́τω νενόμιςαι Iph. A. 33. ȣ̓κ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμιςαι (sc. ἡ γαῖα) Chry. fr. VII. 7. κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων νομισθεῖσα An. 13. τὰ νομισθέντα Bac. 71.
Νόμιμος. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. πυρὸς φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. τὸ ἐν χρόνῳ μακρῷ νόμιμον Bac. 894. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; Hel. 1286. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος ib. 311.

τὰ ἔξω νόμιμα δίκας Bac. 1008. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293.

Νόμισμα. νόμισμ' εἰς ταυτό γε Iph. T. 1471. vid. not. in fin. νόμισμα δώσομεν Cy. 159. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. ὅτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐςιν· ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œdip. fr. V. 1—3. τοῦ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4.

Νόμος. νόμος—τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις—κεῖται Hec. 291. ὁ κείνων (sc. θεῶν) κρατῶν νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα ib. 800. αἴτιόν τι καὶ νόμος ib. 974. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. τοῦ νόμου ἂν εἴχετο ib. 502. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. βροτοῖσιν ὃς καθέςηκεν νόμος Hip. 91. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. πατρῷον νόμον ib. 686. νόμῳ τῶν νερτέρων An. 1200. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων ib. 526. et τ. II. ν. σώζοντες ib. 671. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι Hel. 877. Ἑλλήνων νόμῳ ib. 1577. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. θεοῦ νόμον οὐ παραβαίνομεν ib. 230. τῷ νόμῳ ὄλλυμαι ib. 1256. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα ib. 1322. νόμον παρέμενος Her. F. 779. λέκτρα, ὧν οὐδεὶς νόμος ib. 1316. τοῦ νόμου χάριν ib. 1322. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. νόμῳ νοσοῦσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. οὔτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον Antig. fr. V. 1. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 2. νόμος λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. κοινὸς ἀνθρώποις νόμος ejusd. fr. VIII. 1. τρόπος ἐςὶ χρηςὸς ἀσφαλέςερος νόμου Pir. fr. VII. 1. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾶν κακῶς eorund. CIII. a. 2) *plur.* κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. νόμων γραφαὶ ib. 866. κατὰ νόμους Or. 429. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν ib. 487. Φρυγίοισι νόμοις ib. 1426. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμους ἀφιγμένην Med. 238. νόμοις χρῆσθαι ib. 538. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα ib. 812. εἴπερ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν An. 242. νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. νόμοι κοινοὶ ib. 430. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. οἱ νόμοι διάφοροι ib. 484. οὐ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ ib. 889. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποςρέφου Cy. 298. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. τοὺς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους ib. 1445. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 906. νόμους κοινοὺς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. νόμους θέσθαι κολαςὰς Sis. fr. I. 5. cf. v. 9. ἢ νόμων οὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. πῶς—νόμοισι χρώμεθα; eorund. CLXXXVI. 2. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2.

Νομὸς, sedes, habitaculum. νομὸν τῆς Ἑλλάδος πορθεῖν Rhes. 477. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. 2) pascuum. ποιηροὺς λιποῦσα νομοὺς Cy. 61.

Νόος. νόου φιλοδέσποτον Ion. 709. c. (est vers. a Barnes. insertus) νόῳ ἀκούων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. *Contr.* νοῦς vid. infra suo loco.

Νοσεῖν. Hoc verbum (uti et *subst.* νόσος) sæpius de morbis tropice sic dictis, v. c. statu reip. turbulento, pravis moribus etc., quam de physicis, ab Euripide usurpatur. νοσεῖ τλήμων Ὀρέςης Or. 34. κἂν μὴ νοσῇς, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν ib. 314. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; ib. 407. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. εἰ νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν ib. 293. νοσοῦμεν οὐδὲν ὄντες αἴτιοι ib. 933. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσοῦμεν An. 220. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δόμος; ib. 549. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν ib. 907. δόμοι νοσοῦσιν ἀν-

δρῶν ib. 951. Ἑλλὰς σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα Iph. A. 411. τὸ τῆς τύχης, καὶ τὸ τῆς θεȣ̃, νοσεῖ ib. 1404. πᾶντα τἀκείνȣ νοσεῖ Iph. T. 536. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν Tr. 27. νοσεῖς χ' ἅτερα ib. 615. ἢν ἡ δόξα σȣ νοσῇ Bac. 311. ȣ̓τ' ἄνευ τȣ́των νοσεῖς ib. 327. τοῖς ἐκείνȣ πήμασιν νοσεῖς; Hel. 102. τὸ ὄμμα μȣ νοσεῖ ib. 581. ἐκει νοσȣ̃μεν ib. 587. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν ib. 1623. τί ȣ̓κ ἐκείνῃ—νοσεῖ; Ion. 364. ἀπαιδίαν νοσεῖν ib. 620. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. σὺν σοὶ νοσῶ ib. 808. νόμῳ νοσȣ̃σιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ταράσσων μηδὲν ὢν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. κέρδȣς ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. βροτῶν νοσȣ̃σιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες ȣ̓δὲν νοσȣ̃σιν ejusd. fr. XV. 3. 4. ἡ παῖς νοσεῖ σȣ Scy. fr. I. 1. πλȣτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. νοσῶν Ph. 884. φίλον τοι τῷ νοσȣ̃ντι δέμνιον Or. 229. δυσχερὲς ψαύειν νοσȣ̃ντος ἀνδρὸς ib. 790. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν Ph. 66. λόγος νοσῶν ἐν αὐτῷ ib. 475. μὴ νοσȣ̃ντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1050. τοῖς τȣ̃ νοσȣ̃ντος πήμασιν Sup. 227. νοσȣ̃ντα οἶκον Iph. T. 992. θάτερον νοσῶν δυοῖν Ion. 579. τὸ μὴ εἰδέναι ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσȣ̃ντα Antiop. fr. XXIV. 3. τί με πλȣ̃τος ὠφελεῖ νοσȣ̃ντά γε; Tel. fr. XXII. 1. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσȣ̃ντι συννοσȣ̃σ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5. δυσάρεστον οἱ νοσȣ̃ντες Or. 232. ἦ πȣ νοσȣ̃ντας ὕβρισεν δόμȣς; Iph. T. 930. φίλων νοσȣ́ντων Rh. 412. νοσȣ̃σα Hip. 477. ἰδίᾳ νοσȣ̃σα Iph. A. 982. ὡς νοσȣ̃σ' εὗρον νόσȣς Ion. 320. στάσει νοσȣ̃σαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. τῷ νοσȣ̃ντι τειχέων (sc. μέρει) Ph. 1104. τȣ̃το παύσαντες νοσȣ̃ν ib. 1178. νοσȣ̃ντα λέκτρα Hip. 463. ἐπὶ νοσȣ̃σι δώμασιν Iph. T. 680. νοσȣ̃ντα μέλαθρα ib. 693. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς νοσȣ̃ντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. νοσησάσης χθονὸς Her. F. 542.

Νοσερός. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 131. et νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 180. νοσερὸν κῶλον Or. 1016.

Νόσημα. νόσημα κυδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. λοχεῖ ἐμȣ̃ νοσήματος El. 656. τὸ μωρὸν αὐτὸ τȣ̃ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτȣ̀ς γάμȣς Ion. 1524.

Νόσος. αἰσχίστην νόσον Or. 10. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ὅταν σῶμα κȣφισθῇ νόσȣ ib. 43. ἐπίκȣρον νόσȣ ib. 211. νόσος μανίας ib. 227. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ ib. 798. παρειμένον νόσῳ ib. 879. νόσȣ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ξύνοιδεν ȣ̓τις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. τὴν νόσον δυσκλεᾶ ib. 405. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφȣ ib. 477. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ ib. 766. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. cf. v. 237. μὴ νοσȣ̃ντί μοι νόσον προσθῇς ib. 1050. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσȣ̃μεν An. 219. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον ib. 1045. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1042. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶ Bac. 353. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. ἔχει νόσον πενία El. 375. vid. etiam Antiop. fr. fin. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. ἑκȣσία νόσος Dic. fr. VII. 4. ἐχθίστη νόσος Œno. fr. II. 6. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. πόλει εὐτυχȣ̃ντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τῇ νόσῳ διδȣ̀ς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eorund. CXVIII. 1. μεῖζον προσάπτει τῆς νόσȣ τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. δύο νόσω κεκτημένος Ion. 591. ὄχλον παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς Or. 282. ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πασῶν ἀναίδεια Med. 471. cf. Inus fr. V. 7. ubi de invidia dicitur. στυγεραὶ νόσοι Hip. 177. παίδων νόσȣς Al. 888. ὡς νοσȣ̃σ' εὗρον νόσȣς Ion. 320. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005. νόσȣς ἀπείργει ib. 1013. νόσοι θνητῶν αἱ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι κ. τ. λ. Bel. fr. XIX. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσȣς Gl. fr. III. 1. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσȣς Fr. inc. XXIX.

1. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους eorund. LXVI. τὰς νόσους σκοπεῖν χρεὼν eor. CLXI. 3.

Νοστεῖν. μόνος νοστῶ Hel. 435. οὔπω νενόστηκ' οἶκον Iph. T. 534. ἐπεὶ δεῦρ' ἐνόστησεν An. 972. νοστήσαιμι Al. 1026. πατρίδα νοστῆσαι Hel. 1031. γῆν τήνδε νοστήσας ib. 897. Λακεδαίμονος γῆς δεῦρο νοστήσασ' ἄπο ib. 481.

Νόστιμος. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. νόστιμος ἔλθοις δόμον Al. 1156.

Νόστος. πρευμενοῦς νόστου τυχόντας Hec. 541. πικρὸν Ἀδράστῳ νόστον—θήσει Ph. 956. cf. Tr. 66. εὖ νόστον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. κακὸν νόστον ib. 1208. et Her. 1042. νόστον οὐκ ἀποίσεται Iph. A. 298. Ἑλένης νόστος ib. 882. εἰ πρὸς Ἴλιον ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος ib. 966. νόστον πονηρὸν ib. 1187. οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἰλίου πύργους ἔπι ib. 1261. ὡς τύχοι νόστου στρατὸς ib. 1603. ἐκ τερμάτων νόστον ἄρωμεν πάλιν; Iph. T. 117. vid. etiam v. 527. 535. 662. 1003. 1016. 1019. 1066. et 1112. νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν Rhes. 427. δύσνοστον νόστον Tr. 75. στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον ib 168. νόστον ἄθλιον σχήσουσι Bac. 1335. νόστος εἰς πάτραν Her. 311. cf. v. 587. et 645. οὐδ' οἶσθα νόστον οἴκαδε Hel. 883. cf. v. 890.

Νοσφίζειν. ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας Rh. 56. ἐκ δόμων ἐνόσφισαν θεοί σε Hel. 647. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας An. 1208. βρέφος μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ; Al. 44. εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν Sup. 539. ἦ που σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται; ib. 153.

Νοσώδης. στίλβει νοσώδεις ἀστραπὰς Or. 480. νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν Sup. 423.

Νοτερός. πόντου νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον Iph. T. 1042. νοτερὰν πέπλων πτύχα Sup. 978. νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. πέδον νοτερὸν Ion. 106. νοτερὸν ὕδωρ ib. 149.

Νότιος. νοτίας ἅλμας (i. e. ἅλμης) Hip. 150. σταγόνας νοτίους Chry. fr. VII. 3.

Νοτίς. ποντία νοτὶς Hec. 1259. καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 649. et δροσώδης ὕδ. ν. Bac. 704. ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107. ὅταν ξηρὸν πέδον—νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Œd. fr. XVII. 8.

Νουθεσία. πρὸς νουθεσίας τὰς σὰς Her. F. 1256.

Νουθετεῖν. ἡμᾶς χρή σε νουθετεῖν φίλα Or. 299. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται Hip. 396. σύ γ' εὖ με νουθέτει ib. 724. ὁρῶ κἀγὼ ταῦθ', ἅπερ με νουθετεῖς Sup. 337. cf. Bac. 824. ὥστε μή σε νουθετεῖν Iph. A. 692. τὴν σὴν μητέρα νουθέτει Ion. 1307. μή με νουθέτει ib. 1397. cf. Her. F. 855. σύ γε με νουθετεῖς Her. F. 1249. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ', ὧν σὺ νουθετεῖς Chry. fr. I. 1. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. παῖδα νουθετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ἐνουθέτουν σὲ πολλὰ, πολλάκις Tr. 1015. τί δή με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεών; Ion. 1332. νουθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. νουθετουμένη Med. 29. Κύπρις οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1.

Νουθέτημα. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων Ph. 595. ἄγαν μωραίνοντι νουθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3.

Νουθετητέος Bac. 1254. et Ion. 436.

Νουνεχὴς Dan. 48.

Νοῦς. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ὅσοι σὺν νῷ χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεὶ Or. 907. δεῦρο νοῦν ἔχε ib. 1181. τὸν νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει Ph. 363. cf. v. 1427. σοί ἐστι νοῦς λεπτὸς Med. 529. νοῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ Hip. 105. cf. An. 251. οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς Hip. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη An. 236. τοὺς νοῦν ἔχοντας ib. 945. cf. Iph. A. 374. et Bel. fr. XVII. 1. νοῦς οὐ βέβαιος Iph. A. 334. ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει ib. 1139. τὸν νοῦν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. νοῦς βροτῶν ib. 886. ὁ σὸς νοῦς ἐποιήθη Κύπρις ib. 988. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς ib. 1052. τὸ γῆρας, νοῦν οὐκ ἔχον Bac. 252. cf. v. 271. νοῦς ὁρᾷ Hel. 121. τοὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, τὸν νοῦν δὲ ib. 737. ὁ νοῦς τῶν κατθανόν-

των ib. 1020. οἴκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. τὸ τῦ νῦ ταχὺ ib. 742. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὺς ib. 1370. νῦς ὐκέτ' ἐςὶν Æol. fr. XVIII. 4. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῦ νῦ πλέον And. fr. XI. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Œd. fr. VIII. 1. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βύλεται Fr. inc. XVI. 4. τῇ νῦν κεκτημένῃ eorund. CLI. 5. ὐκ ὀφθαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐςιν, ἀλλὰ νῦς ib. 6. τὸν νῦν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νῦν Epist. II.

Νύκτερος. νύκτεροι κατὰ ςρατὸν φύλακες Rh. 87. ᾄδυ νύκτερος ἀνάγκα Hip. 1388. νυκτέρῳ πλάτῃ Rh. 53. νυκτέρυς ἐκκλησίας ib. 139. φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. νυκτέρων ἀσπασμάτων Hec. 831.

Νυκτερωπός. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111.

Νυκτηγορεῖν. τί χρῆμα—νυκτηγορῦσι; Rh. 89.

Νυκτηγορία. νυκτηγορίαν τιν' ἔχων Rh. 20.

Νυκτιδρόμος. νυκτιδρόμυ σύριγγος ἰὰν Rh. 552.

Νυκτιπόλος. νυκτιπόλυ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ib. 1049.

Νυκτίφαντος. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.

Νυκτωπός. λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1279.

Νύκτωρ Bac. 469. 485. et 486.

Νυμφαγωγὸς Iph. A. 610.

Νύμφαιος. ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 216. vid. not. νυμφαίας σκοπιὰς El. 447.

Νυμφεῖος. νυμφείυς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 131.

Νυμφεύειν. νυμφεύετε Med. 313. νύμφευε ib. 625. νυμφεύυσα Iph. A. 458. Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύυσα σὴν ib. 885. ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. νυμφεύσας λάθρα Ion. 819. ὔ σε μήτηρ ὔτε νυμφεύσει ποτὲ Al. 318. ᾄδης νιν νυμφεύσει Iph. A. 461. cf. El. 1144. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. εἰ τἀμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται Sup. 455. νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν Iph. T. 364. νυμφεύυ δέμας Ἠλέκτρας El. 1340. νυμφευσαμέναν κατεύνασε Hip. 561. ὖ νυμφεύσεται Tr. 1139. νυμφευθεῖσα παρ' ἀνδρὶ τῷδε Med. 1336. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῦ τινος Bac. 28. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Νύμφευμα. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. θεᾶς χάριν νυμφευμάτων An. 20. cf. v. 1232. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων; ib. 192. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει ib. 988. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.

Νυμφεύτας, dor. pro ης. τῷ ἐμῷ νυμφεύτᾳ Ion. 913.

Νυμφευτήριον. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Νύμφη, et dor. νύμφα, 1) sponsa, uxor. ἐθρέφθην—βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀπωλόμεσθα Ph. 584. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. cf. v. 785. 805. 888. 957. 1003. et 1066. νύμφη Θεσσαλὶς Al. 332. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας ib. 352. ἁ δύςανος νύμφα Med. 149. cf. v. 163. et 978. ᾄδυ νύμφᾳ προσεδρεύοις Al. 749. ὦ παντάλαινα νύμφα An. 140. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ Tr. 250. βοάσατ' εὖ—νύμφαν ib. 337. τέρεινα νύμφα Cy. 513. νύμφα δύω El. 1033. νύμφαι ἀρίςων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324. cf. Or. 1136. νύμφας ἠκροθινιαζόμην Her. F. 476. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν ib. 481. Ἀργείοις ἅμα νύμφαις El. 179. νύμφας ἐς οἴκυς ἐρματίζονται Inus fr. VII. 8. 2) *nom. pr.* Nympha. Νύμφα Ναῒς Hel. 187. Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801. ὠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993. κρῆναι Νυμφᾶν Iph. A. 1295. τὰ Νυμφῶν ἱδρύματα Bac. 949. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. μετὰ Νυμφᾶν ib. 68. cf. v. 429. ibique not. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1340. Νύμφαι πετραῖαι El. 805.

Νυμφίδιος. νυμφιδίῳ ςέγᾳ An. 859. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. νυμφιδίȣς εὐνὰς ib. 888. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων Med. 999. et νυμφίδια λέχη Hip. 1139. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 769.

Νυμφικός. νυμφικȣ̀ς δόμȣς Med. 1137. νυμφικὰς ὁμιλίας Hel. 1416. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. δῶμα νυμφικὸν Med. 378.

Νυμφίος, 1) *subst.* sponsus, maritus. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. τῷ νεωςὶ νυμφίῳ Med. 514. et τοῖς νεωςὶ νυμφίοις ib. 366. ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν Al. 1097. ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος Iph. A. 727. ὅπως τάχις' ἐς ᾅδȣ νυμφίῳ γημώμεθα Tr. 445. νυμφίȣ πέλας τάφȣ ib. 449. ȣ̉δ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ (sc. Electram) El. 24. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. νύμφαι ἀρίςων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324. ὃ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. 2) *adject.* νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741.

Νυμφοκομεῖν. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985.

Νυμφοκόμος Iph. A. 1087.

Νῦν. ȣ̉δὲν δίκαιόν ἐςιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2.

Νύξ. ὦ σκοτία νὺξ Hec. 68. φυλάξας νύκτα Or. 57. πότνια νὺξ ib. 174. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ὦ φῶς καὶ νὺξ ib. 1496. νὺξ ἦν Ph. 418. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον ib. 546. νὺξ δȣλεύει βροτοῖς ib. 549. νὺξ ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν ib. 1669. ȣ̉δείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαςὸς θεῶν Hip. 106. νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ ib. 375. νυκτὸς ἀςερωπὸς σελάνα ib. 851. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270. ἡδὺ φίλον κἂν νυκτὶ λεύσσειν ib. 357. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς Sup. 142. καινὰ φάσματα φέρȣσα νὺξ Iph. T. 42. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας ib. 110. κλεπτῶν ἡ νὺξ ib. 1026. τετράμοιραν νυκτὸς φρȣρὰν Rh. 5. νυκτὸς ἐν καταςάσει ib. 111. ἔῤῥει νὺξ αὐτὰ Tr. 204. κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς ib. 446. ȣ̔́τε νύκτ', ȣ̉́θ' ἡμέραν Bac. 187. ἦμαρ εἰς νύκτα ib. 1006. ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμα Cy. 597. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν Her. 994. ἄςρα φεύγει εἰς νύχθ' (i. e. νύκτα) ἱερὰν Ion. 85. ἢξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπȣ́μενοι Her. F. 505. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. ὦ νὺξ μέλαινα El. 54. ὦ γαῖα, καὶ νὺξ ib. 867. ὦ νὺξ ἱερὰ And. fr. XXVIII. 1. ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως Pi. fr. II. 4. ἐμὲ συντήξȣσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. κατὰ φάος νύκτας τε φίλας Bac. 425. ȣ̉κέτι νύκτας δέρκεται Ion. 1466. 2) Νὺξ, *nom. propr.* dea, cujus filia *Lyssa* esse fingitur. Her. F. 822. 834. 844. et 882.

Νύσσα, *nom. montis.* Bac. 556. et Cycl. 68.

Νυχεύειν. ἔνθα χρὴ ςρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι Rh. 520.

Νύχευμα. πȣ̃ νυχευμάτων χάρις Sup. 1135.

Νύχιος El. 603. νυχίȣς ὀνείρȣς Iph. T. 1277. γόȣς νυχίȣς El. 142. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. νυχίαν κοίταν Rh. 21. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. νυχίȣς ἐνοπὰς Iph. T. 1273. νύχιον ἐπὶ κνέφας Tr. 543. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. νύχια φάσματα Iph. T. 1260. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177.

Νωθής. νωθὲς κῶλον Her. F. 819.

Νωμᾶν. ἐμπύρȣς ἀκμὰς ῥήξεις τ' ἐνώμων κ. τ. λ. Ph. 1262. λόγχην ἐνώμα ib. 1394.

Νωτιαῖος. νωτιαῖα ἄρθρα El. 841.

Νωτίζειν, 1) tegere. ὃν—ἔρνεσι κατασκίοισιν ἐνώτισε Ph. 657. 2) tergum vertere. πρὸς φυγὴν ἐνώτισαι An. 1142.

Νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2.

Νῶτον. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασι Hec. 739. νῶτον χαραχθεὶς Rh. 73 διαδȣ̃ναι νῶτον Tr. 117. μάςιγι ε τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236. τ νῶτον οἰκτείρομεν ib. 639. τύμβȣ 'π νώτῳ Hel. 848. et τ. 'πὶ νώτοις ib 990. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας He F. 1007. χρύσεαί μοι πτέρυγες πε νώτῳ—ἁρμόζεται Fr. inc. CLIV. ὑπ νῶτ' ἔχȣσ' ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. πτέροις νώτοισιν ib. 1264. θερμᾶ ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. χθονὶ νῶτα Iph. T. 46. γαίας ἐν νώτο

ib. 162. πτέρυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς λήξαιμι θοάζεσα ib. 1141. πόντε νῶτα ib. 1445. cf. Hel. 780. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ἔχεσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; Hel. 128. κυρτῶν νῶτα ib. 1574. ὁ χαλκέοισι νώτοις ἐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478. τὰ ἕσπερα νῶτα ib. 731. ἀστεροειδέα νῶτα And. fr. XXVIII. 3. ὄπισθε νῶτα Σειρίε βεβὼς Phaëth. fr. VIII. 5.

Νωχελής. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ Or. 798.

Ξ.

Ξαίνειν. ξαίνεις Fr. inc. B. 2. 2. στέμματα ξήνασα Or. 12.

Ξάνθισμα. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2.

Ξανθός. ξανθὸν κρᾶτα Ph. 1166. et Her. F. 362. τὸν ξανθὸν Μενέλαον Iph. A. 175. ξανθὸν βόστρυχον Cy. 497. ξανθὸν πλόκαμον El. 1071. ξανθοῖς βοστρύχοις Or. 1532. et ξανθοῖσι βοστρύχοισιν Bac. 235. ξανθὲς πλοκάμες Iph. A. 758. τὲς ξανθὲς πλόκες Her. F. 233. ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366. ξανθῆς κόμης Hel. 1240. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. et κόμας ξανθὰς Iph. T. 52. ξανθῆς χαίτης El. 515. ξανθὰν χαίταν Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. et παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. ξανθὰν Ἁρμονίαν Med. 834. ξανθὰν κεφαλὰν Hip. 133. ξανθὸν κάρα Med. 1141. Hip. 1344. et Her. F. 993. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Ξειναπάτας, poët. pro ξεναπάτης Med. 1392.

Ξεῖνος, poët. pro ξένος. ξείνε πατρῴε Hec. 82. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. ξεῖνε Iph. T. 798. Cy. 508. et Her. 356. ὦ ξεῖνε El. 247. αἱμοῤῥάντων ξείνων Iph. T. 225. ἐν ξείνᾳ χθονὶ Hec. 480. ἀξείνε πόντε ξείνα δυσχόρτες οἴκες ναίω Iph. T. 218. μηδὲ θόρυβον—ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606.

Ξεναπάτης Tr. 866. et dor. ας. ἄνδρα τινὰ ξεναπάταν St. fr. IX.

Ξενία. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. ξενίαν κατήσχυνε Rh. 842.

Ξενίζειν. ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε; Al. 825. ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις ib. 1016.

Ξενικός. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ξενικὲς ἱκτῆρας Cy. 370. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. ξενικῶν κρεῶν Cy. 366.

Ξένιον. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757. ξένια μονοτράπεζα Iph. T. 949. ξένια δῦναι Cy. 300. ξένια λήψῃ τοιάδε ib. 341. cf. v. 353. θάνατος ξένιά σοι γενήσεται Hel. 487. ξένια ἀνθρώπων πάρα ἕξεις ib. 1684. παιδὸς προθύσων ξένια Ion. 805. ξενίων κυρήσετε El. 359.

Ξενοδαίκτας. Κύκνον ξενοδαίκταν Her. F. 391.

Ξενοδαίτας. θηρὸς τε ξενοδαίτα Cy. 654.

Ξενοδοχεῖν Al. 555.

Ξενόεις. ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.

Ξενοκτονεῖν Hec. 1247.

Ξενοκτόνος. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. ξενοκτόνες τιμὰς ib. 776.

Ξένος. Θρηκίε ξένε Hec. 7. πατρῴῳ ξένῳ ib. 19. et ξένος πατρῷος ib. 26. cf. v. 709. 790. 852. et 1244. χρὴ ξένον κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ἐβεφόρβεν ξένῳ Al. 8. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880. ξένον πόδα Sup. 171. ξένος πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. ξένῳ προδῦσα πατρίδα Tr. 947. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. ξένε Iph. T. 547. Bac. 453. Cy. 116. 319. et 563. Her. 102. et 649. Hel. 450. Ion. 288. El. 259. 302. et 562. ὦ ξένε Iph. A. 855.

1349. et 1419. Iph. T. 509. Bac. 263. 441. et 1057. Cy. 102. et 545. Her. 138. Hel. 104. 150. 483. 1266. 1452. et 1595. Ion. 247. 264. 266. 312. 360. 392. 415. 514. et 520. El. 265. 283. 332. 555. 817. et 831. And. fr. VI. et Antiop. fr. XXII. *πȣ̃ δίκα ξένων;* Hec. 715. *ξένοισιν ἐν δόμοις* Ph. 341. *ξένοις πέμπειν σύμβολα* Med. 613. *ȣ̓τ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν* ib. 616. *τίνος ξένων δόμȣς ἔσειμι* Hip. 1066. *πολλοί σοι ξένοι Φεραίων* Al. 1048. *εὐσέβει περὶ ξένȣς* ib. 1151. *τȣ̀ς μετοικȣ̃ντας ξένȣς* Sup. 892. *τῶν κατθανόντων τἀκροθίνια ξένων* Iph. T. 75. *μ' ȣ̓δεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξατο* ib. 947. *ἐλέγξαι ξένȣς ȣ̓κ ἠξίȣν* ib. 955. *ὅσιοι περὶ ξένȣς* Cy. 125. *γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τȣ̀ς ξένȣς φορεῖν* ib. 126. *τȣ̀ς ξένȣς μὴ ἀδίκει* ib. 271. *κρεωκοπεῖν μέλη ξένων* ib. 358. *φίλτατε ξένων* ib. 417. *τὰ ξένων πρόσωπα φεύγȣσιν φίλοι* Her. F. 305. *ξένοις ἐπήρκεις* Bel. fr. XXVIII. 2. *ξένοισιν ἄξενος* Fr. inc. LXXXV. 1. *ξένοι, o hospites,* Iph. T. 612. Cy. 96. et Her. 475. *ὦ ξένοι* Iph. T. 579. Cy. 274. Her. 79. 86. et 94. El. 348. et 779. et Œnei fr. IX. 1. *ὦ ταλαίπωροι ξένοι* Cy. 89. *ξένην πόλιν* Ph. 372. *ἐπὶ ξένῳ χθονὶ* Med. 435. *ξένην ἐπ' αἶαν* Hip. 898. et 1049. *τόλμα θίγειν ξένης* Al. 1120. *ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις;* An. 671. *γυναῖκα ξένην* Iph. A. 469. et *ξένης γυναικὸς ὕπο* Ion. 1221. *ἐν ξένῃ γῇ* Tr. 378. et *ἐν ξένῃ γαίᾳ* Hel. 74. *ὦ ξένη* Iph. T. 597. et Ion. 339. *ἐπὶ ξένας* (pro *ης*, sc. *γῆς*) An. 136. et ita *ξένα* pro *ξένῃ* Bac. 1033. *ξέναι γυναῖκες* Ph. 285. et An. 882. et *ξένȣς γυναῖκας* Sup. 94. *ξένας εἰς εὐνὰς* Tr. 1038. *ὦ ξέναι* Iph. A. 542. et 1276. Iph. T. 645. et Ion. 221. et sine *ὦ* Or. 1375. *ξένον κῆδος* Ph. 342.

Ξενȣ̃ν. *ȣ̓κ ἀκȣ́ετε πάλαι ξενȣ̃σθαι τόνδε πρȣ̀ννέποντά με;* Hip. 1085. *πόλει ξενȣ̃σθαι* Æg. fr. X. 2. *ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν* Ion. 820. *ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτȣ δόμοις* Al. 69.

Ξενοφονεῖν Iph. T. 1021.

Ξενών. *χωρὶς ξενῶνές εἰσιν* Al. 546. *ἐξωπίȣς ξενῶνας οἴξας* ib. 550.

Ξένωσις. *τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε;* Her. F. 965.

Ξεστός. *τύμβον ξεστὸν* Al. 839. *ξεστὸν λόχον Ἀργείων* Tr. 534. *ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ* Hel. 992. *ξεστὸν ὄχθον* Bel. fr. XXVII. *ὀβελȣ̀ς ξεστȣ̀ς* Cy. 393. *ξεσταὶ πόλεως ἀγυιαὶ* Her. F. 782. *ξεστὸν ἄγαλμα* Iph. T. 111. *ξεστὸν πύργωμα* Tr. 46. *ξεστῶν Περγάμων* Or. 1389. *κλίμακος ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα* Ph. 1186.

Ξηραίνειν. *ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος* Cy. 572.

Ξηρός. *κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντȣ πόδα* An. 1260. *ξηρὰν γαῖαν* Ph. 1159. *ξηρὰ σπορὰ* An. 638. *ὀμμάτων ξηραῖς κόραις* Or. 389. *ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι* El. 734. *ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν* An. 784. *ξηρὸν δέμας* El. 239. *ξηρὸν πέδον* Œd. fr. XVII. 7. *αὕτη ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτȣ̀ς* Bac. 277.

Ξιφήρης. *ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ* Or. 1627. *ξιφήρης λόχος* An. 1115. *ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις* Rh. 713. *ὁ ξιφήρης Ὠρίων* Ion. 1153. *πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς;* El. 225. *κεκρυμμένȣς θῆρας ξιφήρεις* Or. 1272. *φίλοι ξιφήρεις* ib. 1346. *ἀγωνισταὶ ξιφήρεις* Ion. 1258. *ξιφήρη χεῖρ' ἔχων* Ph. 366.

Ξιφηφόρος. *ξιφηφόρον εἰσορῶ βαίνοντ' Ὀρέστην* Or. 1504. *ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος* Hel. 1078. *ξιφηφόρȣς ὀπάονας* Ion. 980. *βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι* Her. F. 730. *ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν* ib. 812. *δίκα ξιφηφόρος* Bac. 991. et 1011.

Ξιφοκτόνος. *ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορρύτȣ σφαγᾶς* Hel. 360.

Ξίφος. *ξίφȣς βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ.* Hec. 436. *τεκȣ́σης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος* Or. 291. *μελάνδετον φόνῳ ξίφος* ib. 820. *ξίφος θήγειν χερὶ* ib. 1036. *ȣ̓δέν σȣ ξίφȣς λελείψομαι* ib. 1041. *πῶς ἂν ξίφος νῷ ταὐτὸν κτάνοι;* ib. 1052. *εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ξίφος μεθεῖμεν* ib. 1133. *ξίφος χρὴ δέρῃ πρὸς αὐτῇ παρθένȣ σπάσαντ' ἔχειν* ib. 1193. *ξίφος ἐκ θανάτȣ πέφευγα* ib. 1369. *παίειν λαιμῶν εἴσω μέλαν ξίφος* ib. 1472. *ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων* ib. 1478. *Μενέλεων— ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφȣς* ib. 1531. *θα-*

νεῖν Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 597. ὀκέθ' αἱματηρὸν τὀμὸν ἀργήσει ξίφος ib. 628. μελάνδετον ξίφος λαιμῶν διῆκε ib. 1098. ὅρκιον ξίφος ib. 1671. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφϐς Med. 1278. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος ib. 1325. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. ξίφος λαβϐσα ib. 722. cf. Ion. 844. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω; An. 842. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. περισπάσας ξίφος ib. 296. ξίφει θύϐσα θῆλυς ἄρσενας ib. 621. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι ib. 880. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει ib. 1173. ἐπισχέτω ξίφος δέρη πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. καρατομεῖν ξίφει Rh. 586. παίει με νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας Bac. 628. διαμεθεὶς ξίφος ib. 635. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ξίφος μενεῖ σε ib. 809. ταυτῷ ξίφει ib. 843. δίστομον ξίφος ib. 989. et διστόμῳ ξίφει ib. 1050. δεξιᾷ ἑλὼν ξίφος ib. 1597. cf. v. 1624. ἴσχε σῆς συγγόνϐ μέλαν ξίφος ib. 1672. θηκτὸν ξίφος Ion. 1064. παίσω κάρα τϐμὸν ἀμφήκει ξίφει El. 688. ξίφϐς ἐφαψάμην ib. 1225. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἕξομεν ξίφη Or. 1125. ἐκκεκώφωται ξίφη ib. 1287. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399. ξίφη σπάσαντες ib. 1458. ξίφεσι βρίθων Ph. 1551. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζϐσιν An. 814. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323. θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη Rh. 669. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. cf. v. 1617. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις El. 164.

Ξόανον. κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον Iph. T. 1359. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. χρυσέων ξοάνων τύποι ib. 1074. βωμϐ λιπϐσα ξόανα Ion. 1403.

Ξϐθόπτερος μέλισσα Her. F. 487. et Cress. fr. IX. 5.

Ξϐθος, Creusæ maritus, pater Ionis. Ion. 58. etc.

Ξϐθὸς, *adject.* γάνος ξϐθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξϐθᾶν πόνημα μελισσᾶν ib. 165. διὰ ξϐθᾶν γενύων Hel. 1117.

Ξύγγαμος (pro σύγγ. et sic in reliquis, quæ sequuntur, a ξὺν compositis.) ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182.

Ξυγγενής. εὕρομεν φίλϐς καὶ ξυγγενεῖς τϐσδε Her. 306. ξυγγενϐς πέρι γυναικὸς An. 888.

Ξυγγηθεῖν. ξυγγέγηθε Hel. 733.

Ξύγγονος, ἡ, soror. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κϐροιν Διὸς El. 990.

Ξυγκαταθνήσκειν. ξυγκατθανόντι κατθανεῖν Hel. 1419.

Ξυγκελεύειν. ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανϐμένην Iph. A. 892.

Ξυγκύναγος Bac. 1144.

Ξυλλαμβάνειν. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνϐσα Med. 813. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230. εἴ μοι ξυλλάβῃ, χαίροιμεν ἂν Ion. 331. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446.

Ξυλλέγειν βίον El. 81.

Ξυλληπτέον Cy. 470.

Ξύλλογος. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 954.

Ξυλλύειν. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724.

Ξύλον. ἀποδαυλίζων ξύλῳ Sup. 717. τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 209. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλϐ ib. 569. ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 471. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα ib. 993. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. σιδηροβριθὲς ξύλον Meleag. fr. IV. ξύλῳ δραστήριος Syl. fr. III. 4. φίλον ξύλον ejusd. fr. VII. 1. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς Cy. 241. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. ἐξ ὄρϐς οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2.

Ξυλϐργικός. ἔπραττες ϐ ξυλϐργικὰ Fr. inc. CXLI.

Ξυμβαίνειν. ϐκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως Ph. 593. ξυμβάντε ib. 71. ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς Hel. 628.

Ξυμβάλλειν. ξυμβάλλεται πολλὰ τϐδε δείματος Med. 284.

Ξύμβασις. δὸς ξύμβασιν τέκνοις Ph. 85. cf. v. 590. εἰς ξύμβασιν χρή σε καὶ σὴν παῖδ' ἄγειν An. 424.

Ξύμβολον. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες Hel. 298.

Ξύμβϐλος. ξύμβϐλον ϐν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. ϐδὲ μωρίᾳ ξύμβϐλος ἔσομαι τϐ κασιγνήτϐ Hel. 1025.

Ξυμμαρτυρεῖν. ὡς ἂν παρϐσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῇς Hip. 286. τάδε— ῥάκη ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086.

Ξυμμαχία. ξυμμαχίᾳ τάδε φράζωμεν Rh. 994.

Ξύμμαχος Or. 1219. ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι; Sup. 246. πόλει μοι ξύμμαχος γενȣ̃ τᾶδ' εὐμενὴς ib. 630. Ζεύς μοι ξύμμαχος Her. 766. ἢ ξυμμάχȣς ξυμμάχοις συνδεῖ Ph. 540. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. ȣ̓δὲν οἵδε ξύμμαχοι Cy. 638. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν Hel. 1623. ξυμμάχȣς οἴȣς ὀλέσασα Her. F. 135. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. ἔϛ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825.

Ξυμπεραίνειν Med. 887. ξυμπερᾶναι φροντίδα ib. 341.

Ξυμπέρθειν. ξύν γε πέρσας (pro ξυμπέρσας γε) Hel. 105.

Ξυμπηδᾶν. κἀγὼ ξυνεπήδησα Bac. 728.

Ξυμπίπτειν. ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων Fr. inc. LXXXIX. 1.

Ξυμπιτνεῖν. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς ȣ̓ ξυμπιτνεῖ Hec. 1030.

Ξυμπληγάς. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796.

Ξυμπολίτης. ὦ ξυμπολῖται Her. 826.

Ξυμπονεῖν. οἵτινες πάλαι μὴ ξυμπονῶσιν Rh. 322. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι Hec. 862. ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βȣ́λομαι Or. 682.

Ξύμφημι. ξυμφήσȣσι σοφοί μοι Hip. 266.

Ξυμφορά. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς ib. 414. ξυμφορὰν ἥκεις φέρων Ph. 1079. et Iph. A. 1536. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354. χρηϛοῖσι δȣ́λοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνȣ̃ντα Med. 54. ξυμφορὰ ἀμήχανος ib. 392. ἢν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. πρὸς τὴν παρȣ̃σαν ξυμφορὰν ib. 483. μῶν ξυμφοράν τιν' ȣ̃σαν ȣ̓κ ἔφραζέ μοι; Al. 815. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσȣ̃σα An. 984. ξυμφορὰν οἶδ' ὁρῶν Rh. 800. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν τὰν—τȣ̃ Πενθέως ib. 1152. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων ib. 1157. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. τὰς τῶνδ' ἀβȣ́λȣς ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν Hel. 957. αἱ ξυμφοραί γε Ion. 957.

Ξύμφορος. δοκεῖ μοι ταῦτα—ξύμφορ' εἶναι Med. 779.

Ξὺν, attic. pro σύν. ξὺν δόλῳ Hec. 884. ξὺν παισὶν ib. 1022. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν Med. 11. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ ib. 463. ξὺν νέοισιν An. 598. ξὺν φθόνῳ δυνάμει τε ib. 781. ξὺν Ἀργείοισιν Sup. 645. ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ξὺν ὑμεναίοισιν ib. 693. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τȣ̃δε ξὺν ἡμῖν Iph. T. 910. ξὺν θεῷ Rh. 358. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν ib. 442. ξὺν σοὶ ϛρατεύειν—θέλω ib. 471. ἐμῷ ξὺν παιδὶ Tr. 984. ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο Cy. 480. ξὺν Ἡρακλεῖ Her. 741. ξὺν τῇδε Hel. 888. ξὺν πόσει σῷ ib. 1679. ξὺν οἷς (sc. ὅπλοις) τὰ κάλλιϛ' ἐξέπραξα Her. F. 1383.

Ξυνάγειν. δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε (pro ξυνῆγε) Iph. A. 290.

Ξυναινεῖν. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172.

Ξυναλγεῖν Al. 636.

Ξυναλγηδών. ὦ ξυναλγηδόνες Sup. 74.

Ξυναλλαγή. λόγων ξυναλλαγαῖς Sup. 602.

Ξυναντᾶν. ὅτῳ ξυναντήσειεν Ion. 787.

Ξυνάορος, 1) ὁ, maritus. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. 2) ἡ, uxor. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. cf. v. 1556. et 1566. ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη Ph. 1689. cf. Hip. 1404. Al. 827. Iph. A. 50. Her. F. 140. et 527. et Fr. inc. CLI. 1.

Ξυνάπτειν. ξυνάπτετον πόδα ἐς ταὐτὸν ἄμφω Ph. 37. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. ξύναπτε—χέρα Bac. 198. κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1040. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; Ion. 538. φόνος νιν ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ Ph. 677. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄϛυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. et sine ἔγχη ib. 1390. ȣ̓κ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. μάχην ξυνῆψε ib. 144. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. ξύναψον Ph. 106. ἢ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα κόραις Bac. 746. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel.

551. τϐτῳ ξυνάψειν λέκτρα Ph. 49. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1232. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ Ion. 807.

Ξυναρμόζειν. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. ξυνάρμοσον βλέφαρά μϐ τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας Tr. 11.

Ξυναρπάζειν. σκύμνον οἷά νιν ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν Or. 1493. ξυναρπάσας ϛρατὸν Iph. A. 531. πολεμίων δίκην ξυναρπάσασαι (sc. χέρας) Hec. 1163. ξυναρπάσϐσι καὶ κατασκάψϐσι γῆν Iph. A. 535.

Ξύναυλος. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879.

Ξυναύξειν. εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι El. 544.

Ξύνδϐλος. ὦ ξύνδϐλε Ion. 1109.

Ξυνείδειν, vel ξυνειδεῖν. ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ Hip. 425. ξύνοιδα θεόθεν πιτνϐ̃ντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη Med. 1269. ξύνοιδεν ὅτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. ξύνοιδε Πηνειὸς κ. τ. λ. Her. F. 368. ξύνοιδ' ὅρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν Her. 1001. ϐδενὸς ξυνειδότος El. 88. ϐδὲ ξυνήδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνϐ; Ion. 956.

Ξυνεῖναι. σοὶ ξύνειμι Hip. 85. ἐμοί γ' ἄλυτος δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη Al. 478. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. ἐμοὶ ϐδὲ ξύνεστιν ἐλπὶς Tr. 677. ὅταν πόσις πικρὸς ξυνῇ γυναικὶ Hel. 304. τϐτῳ ἀνδρὶ—μήτε ξυνείην Æol. fr. IV. 3. ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεϛι (sc. ἡ σωφροσύνη) Fr. inc. XIII. 3. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν Med. 244. παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ Hip. 17. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. οἷσπερ ἥδεται ξυνὼν Phœn. fr. IX. 9. ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν eorund. LXXV. 3. ἃ ''ν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν eor. CLII. 2. τοῖς ξυνϐ̃σιν ὢν βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς ξυνϐ̃σα Hip. fr. III. 2. τῇ δίκῃ ξυνϐ̃σ' ἀεὶ ...nus fr. XV. 2. ταῦτα ξυνόνθ' ὁμϐ̃ Sup. 595. ᾧ ξύνοπλα δϐ̃ρατα νέα νέῳ ...υνῆν ποτε Her. F. 129. τίς σοι ξυν...ϛαι χείρ; Hec. 879.

...υνέμπορος. Μενέλεῳ ξυνέμποροι Hel. 1551. ἃς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα—ξυνεμπόρϐς ἐμοὶ Bac. 57.

Ξυνεξαιρεῖν. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61.

Ξυνέπεσθαι. ἄντυγι ξυνείπετο Hip. 1231.

Ξυνερᾶν. ἐγὼ τὴν σὴν χάριν σοὶ καὶ ξυνήρων An. 222.

Ξυνεργάτης. ϐδὲ σκότον φρίσσϐσι τὸν ξυνεργάτην Hip. 417. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144.

Ξυνεργεῖν. ξυνεργῶν αὐτὸς Hel. 1443.

Ξυνεργός. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργϐ̀ς Med. 845. ἣν ξυνεργὸν εἱλόμην ib. 396. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς Hel. 1119.

Ξυνέρχεσθαι. ξυνήλθομεν Bac. 713. χρόνῳ ξυνελθϐ̃σα χοροῖς Hel. 1484. εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1155.

Ξύνεσις. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ Iph. A. 375. ξυνέσει ἄχρηϛον Tr. 667. ξυνέσει μέγαν ib. 669. εἰ θεοῖς ἦν ξύνεσις Her. F. 655.

Ξυνέϛιος Al. 1154.

Ξυνετὸς Or. 919. ξυνετὸς πολέμϐ ib. 1406. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. δυσξυνέτϐ ξυνετὸν μέλος Ph. 1511. ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν ib. 501.

Ξυνεύδειν. ἢ παιδὶ πατρὸς τολμᾷς ξυνεύδειν An. 172. ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει El. 1145.

Ξυνευνέτης. ὅτῳ μάλιϛα χρήσεται ξυνευνέτῃ Med. 240. ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ Iph. T. 524. οἵαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ Hel. 1309. αἳ πῶς ποτε βλέπϐσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν; Hip. 416. αἱ 'ρεταὶ τέρπϐσι τϐ̀ς ξυνευνέτας An. 207.

Ξυνευνέτις. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν An. 909.

Ξυνεύχεσθαι. ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι Hel. 651.

Ξυνέχειν. εἰ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίϐ λαμπτῆρες Rh. 59.

Ξυνηρεφής. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλϐ̃σα Or. 955.

Ξύνθημα. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ξύνθημα ἡμῖν Φοῖβος Rh. 521. ξύνθημα λέξας ib. 763.

Ξυνθνήσκειν. ξυνθάνοιμ' ἂν Hel. 1418. ξυνθανεῖν δεῖ με σοὶ καὶ τῆδ' ὁμϐ̃ Or. 1091. cf. v. 1565. δυοῖν παίδοιν ξυν-

θανȣσα Med. 1289. ξυνθανȣμαι Ph. 1675.

Ξυνιέναι (ab ἵημι). τὰ ἄλλα μὴ δοκεῖς ζυνιέναι Pol. fr. V. 1. ξυνῆκα Ph. 751. Cy. 446. El. 260. et 644. τίς ȣ τάδε ξυνήσεται; Ion. 694.

Ξυνίσημι. ξύνισμεν πάνθ', κ. τ. λ. Sup. 1175.

Ξυνιϛάναι. ὅτῳ ξυνέϛη τῶνδ' ἕκαϛος ἐν μάχῃ Sup. 847. κατ' ἀλλήλων φόνος ξυνίϛατο Iph. A. 54. ξυνεϛῶτος ϛρατȣ ib. 87. τȣ σκυθρωπȣ καὶ ξυνεϛῶτος φρενῶν Al. 800. ξυϛαθέντα διὰ μάχης Ph. 762.

Ξυνίϛωρ Sup. 1173.

Ξύνοδος. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109.

Ξυνοικεῖν. ἂν ἡμῖν εὖ πόσις ξυνοικῇ Med. 242. ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ ib. 1001. ὁ νȣς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη An. 236. τῷδε ξυνοικεῖ Iph. T. 915. et antea ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ vers. 524. ᾧ ἂν ἐν δόμοις χρόνον ξυνοικεῖ πλεῖϛον (sc. τὰ χρήματα), ȣ̃τος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν Hip. 1220. ἵν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνῴκει —Θέτις An. 18. ἡ ξυνοικήσασά σοι Al. 737.

Ξυνοικίζειν. ἔδεισα, μὴ Τροίαν ξυνοικίσῃ πάλιν Hec. 1139. παῖδά μοι ξυνοικίσας Pro. fr. VIII. 2.

Ξύνοικος. ξύνοικον λαὸν Her. 82.

Ξυνοίκȣρος. ξυνοικȣ́ρȣς κακῶν Hip. 1069.

Ξυνόλλυσθαι. αὐτῷ γ' ȣ ξυνωλόμην ὁμȣ Hel. 103.

Ξυνομαίμονες Hel. 646.

Ξύνοπλος. ξύνοπλα δȣ́ρατα Her. F. 128.

Ξυνȣσία. αἱ ξυνȣσίαι Dan. fr. XI. 4.

Ξυντείνειν. ϛέργηθρα φρενῶν ξυντεῖναι Hip. 257.

Ξυντιθέναι. δυεῖν ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. εἴδωλον ἔμπνȣν ȣ̓ρανȣ ξυνθεῖσ' ὕπο Hel. 34. ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ Bac. 175. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε ib. 806. ξυνεθέμην τῷ θεῷ ib. 807.

Ξυντράπεζος. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον An. 659.

Ξυντυγχάνειν. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182.

Ξυντυχία. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. ὅστις ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει θνητῶν El. 1358.

Ξυνωδίνειν κακοῖς Hel. 733.

Ξυνῳδός. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι φίλαι ξυνῳδοὶ Or. 133. τάδ' ȣ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008. μȣσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173.

Ξυνώνυμος Hel. 502.

Ξυνωρίζεσθαι. ξυνωρίζȣ χέρα Bac. 198.

Ξυνωρίς. ξυνωρὶς τέκνων Ph. 1092. εὔτεκνος ξυνωρὶς ib. 1612. cf. Med. 1145. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἂν δίδως ξυνωρίδα Sci. fr. V. 2. ξυνωρίδας λόχων Ph. 451. πληρȣ̃τ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987.

Ξυρηκὴς, vel ξυρήκης. κȣρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et κ. ξυρῆκες El. 335.

Ξυρός. ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυρȣ Her. F. 630. κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241.

Ξύϛασις. μένος ξύϛασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983.

Ξυϛὸν Hec. 920.

Ξυϛρατηγοὶ Ph. 752.

O.

Ὀβελός. ἀμφὶ βȣπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 302. ὀβελȣ̀ς ἄκρȣς ἐγκεκαυμένȣς πυρὶ ib. 392.

Ὄβρια Peliad. fr. VIII.

Ὄβριμος. Ἰδαία μᾶτερ ὀβρίμα Or. 1454.

Ὄγκος. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα Ph. 724. cf. Iph. A. 865. τοῖς ζῶσιν ὄγκος Rh. 760. ὦ πολὺς ὄγκος συϛελλομένων προγόνων Tr. 108. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. γαϛρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. ἐς ὄγκον ȣ̓κ ἄνω βλέπειν τύχης (sc. χρὴ) Alcmæon. fr. II.

2. ἐγένετο ὄγκος κακὸν Melan. fr. XV. 2. vid. not.

Ὀγκȣ̃ν. τὸ Ἄργος ὀγκῶν Her. 196. τὸν δαίμον' ὀγκῶν Sis. fr. I. 39. μυρίοισι βροτῶν βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. εἶτα δῆτ' ὀγκȣ́μεθα Hec. 623. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. δῶμα πλȣ́τῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. ὡς ὀγκωθῇ τάφῳ Ion. 388.

Ὀδᾶν. ὄδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. ὡς ὀδηθείης μακρὰν ib. 12.

Ὀδάξ. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες Ph. 1432.

Ὀδηγεῖν. ὁδηγήσω ἐγὼ Her. F. 1402.

Ὀδμή. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391.

Ὀδοντοφυής. τὰν ἀπὸ—δράκοντος γένναν ὀδοντοφυῆ Ph. 828.

Ὀδός. ἡγεμὼν ὁδȣ̃ Hec. 281. et El. 669. σῶν ὁδὸν βȣλευμάτων Hec. 744. ψεύσει σ' ὁδȣ̃ τῆσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδȣ̃ Or. 125. καθ' ὁδὸν εἶμι ib. 549. cf. v. 1682. ὦ τὴν ἐν ἄστροις ȣ̓ρανȣ̃ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἐς ταὐτὸν Φωκίδος σχιστῆς ὁδȣ̃ ib. 38. ἄκȣε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν Med. 766. εἶμι δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν ib. 1067. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. ἵνα—ναύταις ȣ̓κ εὖθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. τὴν εὐθὺς Ἄργȣς κἀπιδαυρίας ὁδὸν ib. 1197. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 263. ἐξιȣ̃σαν ὑστάτην ὁδὸν ib. 613. εἰς ἐρημίαν ὁδȣ̃ An. 753. οἵαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ; Bac. 68. ἐπιχειρήσεις ὁδῷ ib. 817. τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδὸν Her. 38. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. πόλλ' ἀνήρȣ μεμιᾷ ὁδῷ Hel. 771. ȣ̓δέ μ' ἐξέπληξ' ὁδȣ̃ Ion. 635. εἴκειν ὁδȣ̃ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν ib. 637. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν ib. 1226. πικρᾶς ἐκ Τροίας ὁδȣ̃ βȣλᾶς El. 161. πάρεργ' ὁδȣ̃ ib. 509. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρȣ̀ς ἐμȣ́ς; ib. 604. ὁδὸν αὐτὴν ἀγρȣ̀ς ἔχει ib. 636. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Bel. fr. XII. 2. δείξας ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δράκων ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς—ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 1. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδȣ̃ Epist. V. διπλῆς μερίμνης διπτύχȣς ἰὼν ὁδȣ̀ς Or. 632. πολλὰς ἔχȣσα θανασίμȣς αὐτοῖς ὁδȣ̀ς Med. 376. εὐσεβεῖς ὁδȣ̀ς ἥκοντα An. 1126. πυκνὰς ὁδȣ̀ς ἐλθόντα Tr. 235. ὁδȣ̀ς ἐρήμȣς ἵμεν Bac. 839. τρισσαί μ' ἀναγκάζȣσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδȣ̀ς Ion. 930. cf. Thes. fr. IV. 4. φαεννὰς ἄστρων μεταβάλλει ὁδȣ̀ς El. 728.

Ὀδȣ̃ν. ὄδωσον δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1050.

Ὀδȣρός. ἀξία ἡμῶν ὀδȣρὸς Ion. 1617. ἔπαυσ' ὀδȣρȣ̀ς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII.

Ὀδȣ́ς. γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας Ph. 672. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. χείλεσιν διδȣ̀ς ὀδόντας Bac. 621. μυσαροῖσιν ὀδȣ̃σιν Cy. 372. τȣ̀ς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640.

Ὀδυνᾶν. τὸ ὀρθȣ̃σθαι γνώμαν, ὀδυνᾷ Hip. 247.

Ὀδύνη, et dor. ύνα. οἵα μ' ὀδύνη τείρει Rh. 749. cf. v. 799. δι' ὀδύνας ἔβας Ph. 1554. Al. 877. et El. 1210. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει Hip. 1371. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—ὀδύνα Iph. T. 196. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. ὀδύναισι λέγω Ph. 1550. διά μȣ κεφαλᾶς ἀΐσσȣσ' ὀδύναι Hip. 1352. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχȣσαι El. 1346. τίς πετραῖον σκόπελον—ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.

Ὀδυνηρός. ὀδυνηρὸς ὁ πλȣ̃τος—γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων Hip. 189.

Ὀδύρεσθαι. τί ὀδύρῃ; Hec. 740. τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι; Ph. 1750. cf. An. 397. et Iph. T. 482. ἄκραντ' ὀδύρῃ Sup. 770. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159.

Ὄδυρμα. πικρὸν ὄδυρμα Tr. 1227. μακρῶν ὀδυρμάτων κλύȣσα θρήνȣς Hec. 297. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ Ph. 1737. πολλὰς ἰȣ̃σα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101.

Ὀδυρμός. ποῖον ὀδυρμόν; Hec. 156. λῆξασ' ὀδυρμῶν Ph. 1078. ὄρνις ὀδυρμοῖς ἐμοῖς συνῳδὸς ib. 1519. ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2.

Ὀδυσσεὺς, rex Ithacensis. Hec. 143. etc. Or. 587. Iph. A. 107. 525. et 1362. Iph. T. 24. Rh. 219. etc. Tr.

278. etc. Cy. 103. etc. et Tel. fr. XIX. 1. ȣ̓κ οἶδα τȣ̀ς σȣ̀ς Ὀδυσσέας Rh. 866.

Ὄζος. παρὰ—Ἄρεος ὄζον Iph. A. 202. τὼ Θησείδα, ὄζω (in dual.) Ἀθηνῶν Hec. 125. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. cf. v. 1096.

Ὅθι, ubi. Hip. 125. et 1127. Iph. A. 547. 1285. 1294. etc.

Ὀθνεῖος. ὀθνείȣ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρȣ̃ Al. 813. ὀθνεῖος γυνὴ ib. 535. et 536. et γυναῖκ' ὀθνείαν ib. 649.

Ὄθρυς, *nom. montis.* λιπȣ̃σ' Ὄθρυος νάπαν Al. 583.

Οἴ, exclamatio dolentium et lamentantium. Hec. 155. et passim per totum Euripidem; inprimis οἴ μοι.

Οἰακοςρόφος Med. 523.

Οἴαξ, *nom. pr. viri.* Or. 432.

Οἴαξ, *appell.* clavus, gubernaculum. οἴαξ ποδός μοι Or. 793. παρ' οἴακα Tr. 685. ςρέφ' οἴακα Hel. 1607. ἔχων οἴακας Hip. 1227. οἴακας ἐξηρȣ̃μεν νεὼς Iph. T. 1357. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. ἐπ' οἰάκων βὰς ib. 1626.

Οἴγειν. οἴγειν κλῆθρα Her. F. 332. δωμάτων ἐξωπίȣς ξενῶνας οἴξας Al. 550. θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500.

Οἰδιπόδης, rex Thebarum. Ph. 356. 1502. 1509. et 1529. Sup. 836. et 1078.

Οἰδίπȣς, idem, qui præc. Ph. 27. etc. Sup. 14. 149. et 928. Alcmæon. fr. XVII. 1. Antig. fr. I. 1. et Fr. inc. B. 3. 2.

Οἶδμα. ἐς οἶδμ' ἁλὸς μεθῆκέ με Hec. 26. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. ἅλιον ὑπ' οἶδμα ναυςολήσων ib. 634. ἐς οἶδμα πόντȣ Or. 992. Τύριον οἶδμα Ph. 210. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 739. κατ' οἶδμα πόντιον Iph. A. 704. et κατ' οἶδμα sine πόντιον Hel. 6. cf. Hel. 407. et 1412. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. οἶδμα περῶντες ib. 417. οἶδμα νήνεμον ib. 1412. ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. κατ' οἶδμ' ἅλιον ib. 527. cf. v. 1517. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; ib. 1282. ποταμȣ̃ παρ' οἶδμα ib. 1482. αἵματος ἀπορροαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον ib. 1604. βαρβάρȣς ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. ȣ̓κȣν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν Pol. fr. I. 8.

Οἴεσθαι. σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν Iph. A. 986.

Ὀϊζὺς Hec. 949.

Οἴκαδε. νεῶν λῦσαι ποδȣ̃σιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα Hec. 1020. ἄπαγ' οἴκαδε ςρατὸν Iph. A. 817. ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. ὡς ςελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ȣ̓δ' οἶσθα νόςον οἴκαδε Hel. 883. οἴκαδ' εἰσπορευέτω El. 1285. βίος—οἴκαδ' ἔρχεται St. fr. III. 5.

Οἰκεῖν. Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον Or. 1645. Λερναῖα οἰκεῖ νάματα Ph. 127. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 489. γῆν οἰκεῖν ib. 521. τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. οἰκοῖμεν καλῶς ib. 559. αἳ τόδ' ἔσχατον οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. πολυμηλοτάταν ἑςίαν οἰκεῖς Al. 592. ȣ̓ βαρβάρων νόμοισιν οἰκȣ̃μεν πόλιν An. 242. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ȣ̓κ ἐάσομαι; Iph. A. 331. ȣ̃ μή ποτ' οἰκεῖν ὤφελε ib. 663. Χείρων ἵν' οἰκεῖ—Πηλίȣ βάθρα ib. 705. οἰκεῖ ἄςυ ποῖον Ἑλλάδος; ib. 712. δόμȣς οἴκει πατρὸς Iph. T. 699. ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ ib. 1098. οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας οἰκȣ̃μεν Rh. 288. ὄρος οἰκȣ̃σι Bac. 33. οἰκȣ̃σ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. ἄχαριν οἰκȣ̃σι χθόνα ib. 124. γῆς Ἑλλάδος μυχȣ̀ς οἰκεῖς ib. 297. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν Her. 246. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρȣ Hel. 302. ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον ib. 968. ἵν' οἰκεῖς ἀςέρων ποικίλματα ib. 1102. ναοῖσιν οἰκεῖς τοῖσδέ γ', ἢ κατὰ ςέγας; Ion. 314. ἔμελλες οἰκεῖν τἀμὰ ib. 1295. Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν Her. F. 16. πάτραν οἰκεῖν ib. 18. οἰκȣ̃σ' ὄλυμπον ib. 1318. οἴκει πόλιν τήνδε ib. 1365. φασί νιν ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν οἰκεῖν El. 99. ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ ib. 212. τὰς πόλεις οἰκȣ̃σιν εὖ ib. 386. ἄλγιςα οἰκεῖς, ȣ̓ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς ib. 925. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμȣς ib. 1005. σὲ Ἀρκάδων χρὴ πόλιν—οἰκεῖν ib. 1274. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. κἂν τῷ κακίςῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει (sc. ὁ ἔρως) And. fr.

XIII. 3. εἰ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ῥαδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 60. πῦ καὶ πότ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; Inus fr. V. 3. δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. Ἑλλάδ' οἰκῶν Al. 862. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386. ὦ φαεινῶν ἀςέρων οἰκῶν ἕδρας Cy. 352. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰκέντων ὁμῦ Ph. 70. ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκῦντες χρόνον Her. 69. οἰκῦντες πόλιν ib. 143. τῇ τόδ' οἰκέσῃ πέδον Iph. A. 91. ὦ κλεινὸν οἰκῦσ' ἄςυ Ion. 262. εἰ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ᾤκεις Med. 541. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκῦμεν πέδον An. 58. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκυν Tr. 393. ἡ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον Med. 1359. ὃς Παγγαίυ πέτραν ᾤκησε Rh. 973. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσυς δόμυς Hel. 934. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν Her. F. 271. ᾤκησεν Ἄργος Œnei fr. I. 4. πῶς ἂν δόμυς Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι; Inus fr. II. 2. ἢν δώματ' οἰκήσητε Her. 312. σὸν οἰκῆσαι δόμον Hip. 1010. νάσυ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐγὼ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. cf. An. 582. πῶς οἰκήσω; Al. 916. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον Iph. T. 1231. πῶς τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον; Hel. 1244. ὀρφανὺς δόμυς οἰκήσω Ion. 791. Εὐρυσθέως ἔμελλες οἰκήσειν δόμυς Her. F. 463. ὃ φασὶ Κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος Iph. A. 706. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκῦνται πόλεις Antiop. fr. XII. 1. τοσῆσδ' οἰκυμένης Ἑλληνίδος γῆς Her. 306. εὖ οἰκυμένας πόλεις Hip. 486. πῦ τὺς Φρύγας λέγυσιν ᾠκῆσθαι Iph. A. 662.

Οἰκεῖος. οἰκεῖος ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος νεκρὸς Al. 814. οἰκείυ φίλυ An. 987. οἰκείυ ςρατῦ Sup. 709. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 1. δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαί μ' ἀνάγκη Cy. 646. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος Her. 634. οἰκεία χεὶρ El. 629. οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. οἰκεῖον ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. οἰκεῖα βυλεύματα Ph. 699. κακοῖσιν οἰκείοις Tr. 406. οἰκεῖα σπάργανα Ion. 917.

Οἰκετεύειν. χαίρυσα—τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις Al. 439.

Οἰκέτης. εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1373. πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Med. 774. ξύνοιδεν ὔτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. πάντες ἔκλαιον οἰκέται Al. 190. cf. v. 765. πᾶσιν οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 772. ἄκραντον ὐδὲν ὐδ' ἐς οἰκέτας ἔχων Sup. 870. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο Ion. 1189. οἰκετῶν ὄχλος Her. F. 976. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Οἰκέτις γυνὴ El. 104.

Οἰκητήριον σμικρὸν Or. 1114.

Οἰκήτωρ. λαὸς οἰκήτωρ θεῦ An. 1090. οἰκήτωρ χθονὸς Ion. 1299. Ἀμφαναίας οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας Sup. 658.

Οἰκίζειν. ἦ πυ μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις; Iph. A. 670. ὃς τῷ ἐμῷ νυμφεύτᾳ παῖδ' ἐς οἴκυς οἰκίζεις Ion. 915. ὅστις ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζῃ πόλιν Er. fr. I. 11. ὗπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. εἰς τήνδ' ᾤκισεν (ἐμὲ) Ταύρων χθόνα Iph. T. 30. cf. v. 786. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. ᾤκισ' Ἰνάχυ πόλιν Ar. fr. II. 6. τὸν βυκόλον—οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1293. ὅπῃ γῆς πύργον οἰκιύμεθα Her. 46. ἵν' ᾅδης ᾤκιςαι Hec. 2. ὗ δὴ ςενὸν δίαυλον ᾤκιςαι τέρας Tr. 435.

Οἰκλῆς, pater Amphiarai. Sup. 925.

Οἴκοθεν. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβυσα Ph. 301. μὴ μαθῦσαν οἴκοθεν Med. 239. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέςηκα ib. 506. ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν An. 980. cf. Alcmen. fr. XII. 2. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν ib. 1187. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν Tr. 371. τὸν νῦν διδάσκαλον οἴκοθεν ἔχυσα χρηςὸν ib.

648. τὰ οἴκοθεν ib. 963. φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα Hel. 1207.

Οἴκοι. τὰ οἴκοι Tr. 379. et Epist. II. εἰ ἦσαν οἴκοι Tr. 397. οἴκοι τὸν νοῦν ἔσχον Ion. 251. ἄν τις οἴκοι πλουσίαν ἔχῃ φάτνην Eu. fr. VI. 1. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. 1. VIII. 1. τὴν σωτηρίαν οἴκοι σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2.

Οἶκος. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον—ἀφίξομαι ib. 448. πατρῷον ἐς οἶκον ib. 952. cf. El. 611. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς οἶκος ib. 971. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. etc. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν Ph. 489. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. Ἕλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. ἔρημος οἶκος ib. 847. cf. Sup. 1132. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439. ὦ πολύξενος καὶ ἐλεύθερος—οἶκος ib. 572. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι; Iph. A. 331. πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν Cy. 177. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. Πύθιον οἶκον ib. 458. ἐλθὼν ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον ib. 1562. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. οὔτ' οἶκον—ὀρθώσειεν ἂν Archel. fr. V. 2. cf. Er. fr. X. 3. ἑνὸς οἶκος οὐ πλεῖον σθένει Er. fr. I. 25. οἶκος μέγας Ix. fr. III. 3. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι Fr. inc. CLVI. 1. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἔξελθ' οἴκων ib. 174. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας ib. 179. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις ib. 457. ὦ σχήματ' οἴκων ib. 619. ὅν μοι Θρῂξ ἔσωσ' οἴκοις ἀνὴρ ib. 682. ἥξετ' ἐς οἴκους ib. 932. cf. v. 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. etc. ἐξῴκισέ μ' οἴκων γάμος Hec. 948. οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχοὺς ib. 1040. κατ' οἴκους Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. et 953. An. 41. et 900. etc. ἀπ' οἴκων Or. 170. πήματ' οἴκων ib. 965. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας Med. 432. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. ὀλβίων ἀπ' οἴκων ib. 756. ὦ πόνος οἴκων ib. 1345. ἐξ οἴκων Al. 94. οἴκων δεσπότην ib. 684. βᾶθι κεῦθος οἴκων ib. 875. ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι ib. 1019. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι An. 523. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει Tr. 1321. ἐν ἀσκῷ οἴκους ἔχων Cy. 523. Περσείων οἴκων Hel. 1480. εἰς χρυσήρεις οἴκους Ion. 157. στέρομαι οἴκων ib. 865. τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων ib. 1073. οἴκων θεοδόκων ib. 1549. στείχωμεν οἴκους ib. 1616. ἀστρωποὺς κατέσχεν οἴκους Her. F. 406. ἱερὰ καθάρσι' οἴκων ib. 923. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393. ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἀργὸς οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται Antiop. fr. XXIX. 4. et Fr. inc. XXXV. 4. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. τὰ κακῶς οἴκους ἐσελθόντα Er. fr. II. 13. ἀνόνητον ἄγαλμα οἴκοισι τεκὼν Thes. fr. III. 2. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 3. τηλοῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην eorund. CXCVI. etc.

Οἰκούρημα. πικρὸν οἰκούρημα Hip. 787. αἰσχρὸν οἰκούρημα Her. 700. τἄνδον οἰκουρήματα Or. 926.

Οἰκουρία. μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας Her. F. 1373.

Οἰκουρός. λείπει με — τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν Her. F. 45. οἰκουρὸς πικρὰ Hec. 1277.

Οἰκοφθόρος ἀνὴρ Fr. inc. XLVIII. 1.

Οἰκτείρειν. οἰκτείρω σε Ph. 1453. Iph. A. 1336. et Her. F. 1236. οἴκτειρ[illegible] αὐτοὺς Med. 344. ὥς σου συμφορὰ[illegible] οἰκτείρομεν ib. 1233. οἴκτειρε ἡμᾶ[illegible] Iph. A. 985. et El. 672. λύπῃ τὸ σὸν οἰκτείρω γόνον Rhes. 905. οἰκτείρειν γῆν Tr. 403. οἴκτειρέ μ[illegible] Bac. 1118. τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν [illegible] οἰκτείρομεν Cy. 639. τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω Ion. 618. οἴκτειρε σ[illegible] φύντας ἐκγόνους El. 673. οἰκτείρον[illegible]τες Or. 949. δέσποιναν οἰκτείροντε[illegible] Al. 191. οἰκτείρουσα—τάσδε ματέρα[illegible] τέκνων Sup. 34. ᾤκτείρατε Hec. 29[illegible] σὲ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις ᾤκτειρε Me[illegible] 657. ᾤκτειρ' ἀκούσας An. 422. He[illegible] 233. et Antiop. fr. XXXIX. 1. c[illegible]

Iph. A. 478. Iph. T. 664. et Fr. inc. B. 30. 1. οἴκτειρον Hec. 287. cf. v. 807. Or. 1341. Med. 711. et An. 894. λίσσυ τὺς κρατῦντας οἰκτεῖραι θεὺς Al. 252. τἀμὰ οἰκτείρας κακὰ Sup. 168. οἰκτείρας ἐμὲ Iph. T. 584.

Οἰκτίζειν. καί τις ἄν γέ μ' οἰκτίσειε Or. 782. νεκρὺς φέρυσιν ἐνθάδ', οἰκτίσαι φίλυς Ph. 1486. τήνδε τάλαιναν παρθένον ὡς ᾤκτισα Iph. A. 462. ὅστις ᾄδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται Iph. T. 486. ὓς οἰκτίζῃ ἄϊον οἴκτυς Tr. 155. ὐδ' ᾠκτίσω Hec. 721. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κυραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1059.

Οἴκτισμα. εἰς τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας Her. 159.

Οἶκτος. σῆς παιδὸς οἴκτῳ Hec. 519. cf. v. 566. ἐγώ σε—δι' οἴκτυ ἔχω ib. 851. ἔνεςιν οἶκτος Or. 701. et El. 294. ὑπ' οἴκτυ Ph. 964. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. Φαέθοντος οἴκτῳ Hip. 740. ὔ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς ib. 1089. οἴκτῳ τῷ σῷ An. 62. τὸ σὸν οἴκτῳ φέρυσα τυγχάνω ib. 144. δι' οἴκτυ λαβεῖν τύχας Sup. 194. εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. τοσῦτον οἶκτον περιβαλὼν ib. 934. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τυλέθρυ νικᾷν Iph. T. 485. οἶκτος ὐ ταῦτα ib. 645. ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης Tr. 60. τοῖς κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ ib. 473. ὓτ' οἴκτυ τύχοι ib. 731. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. μέγαν οἶκτον Hel. 163. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. μή γ' ἐπ' οἶκτόν μ' ἔξαγε ib. 361. ὁ οἶκτος ὅσος ib. 1276. μῶν σ' οἶκτος εἷλε; El. 968. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. ὐ τῶν κακύργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. οἴκτοισι κατασπένδω σε Or. 1239. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. ὓς οἰκτίζῃ ἄϊον οἴκτυς Tr. 156. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; ib. 197. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων El. 1330.

Οἰκτρός. οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 1749. ἀλάταν οἰκτρὸν, ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν Sup. 281. πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ; Hel. 463. οἰκτρὸς πάρειμι Her. F. 1237. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. παρ' οἰκτρὺς τύσδε Sup. 938. οἰκτρὺς λόγυς Iph. A. 981. ςείχομεν οἰκτροὶ Her. F. 1427. οἰκτρὰ σὺ Hec. 417. et Hel. 951. οἰκτρὰν βιοτὰν Hec. 457. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ὁδὸν οἰκτρὰν φίλοισιν κ. τ. λ. Al. 265. οἰκτρὰν ἄταν Iph. T. 226. ᾗ παῖς οἰκτρὰ τέθνηκε Tr. 40. πρόσπολος οἰκτρὰ ib. 206. οἰκτρὰ τύχα ib. 584. οἰκτρὰ μήτηρ Bac. 1323. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. οἰκτρὰν ἀδελφεὰν El. 132. συμφυγάδας οἰκτρὰς Bac. 1380. πᾶσιν οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς Or. 1034. οἰκτρὸν δάκρυ Sup. 96. τέλος οἰκτρὸν Tr. 597. οἰκτρὸν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι Hel. 950. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. ὁ ςενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Ph. 630. Sup. 68. Iph. A. 887. et 985. El. 672. et 1312. οἰκτρὰ τάδε Or. 1023. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι ib. 179. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. τὰ οἰκτρὰ συνετός εἰμι Iph. A. 1255. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. οἰκτροῖς προοιμίοις Her. F. 1179. ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ ςάζειν Antiop. fr. XL. 1. οἰκτρότατον, sc. θάνατον Hel. 1225. αἰθάλυ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 912. οἰκτροτάτα ἔμοιγ' ἔμολες An. 141. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτυ El. 158. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812. οἰκτροτάτοισι δακρύοισι Ph. 1537. οἰκτροτάτων ἀχέων Med. 649.

Οἰκτρῶς. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ οἰκτρῶς Hec. 93. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ ib. 339. οἰκτρῶς Ἴλιον πυρύμενον An. 400. οἰκτρῶς θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν Rh. 892. κυρᾷ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Ὀϊλεὺς, *nom. viri.* Iph. A. 193. et 263. et Rh. 175.

Οἶμος. ἄλλον οἶμον Or. 1252. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. κατ' οἶμον El. 218.

Οἰμωγή. ἡκἑσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγήν; Hec. 1036. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. πόσον τινὰ ϛεναγμὸν, οἰμωγήν ϑ' ὁμȣ̃ Her. 833. φόνιον οἰμωγὴν κλύω El. 752.

Οἴμωγμα. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110.

Οἰμώζειν. ᾤμωξα Med. 791. ᾤμωξεν Ph. 1441. et Med. 1206. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας Hip. 1405. ᾤμωξα τόλμαν Iph. T. 862. ᾤμωξ' ἀδελφὸν σὸν El. 248. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρȣμένης ib. 1168. ὡς ἂν οἰμώξῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πλέον Hip. 1314. οἰμωγμένον γε πρόσθεν Bac. 1284.

Οἰνάνθα, dor. pro η. οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν Ph. 238. cf. Hyp. fr. II.

Οἰνεΐδας, nepos Œnei, i. e. Diomedes. Rh. 906.

Οἰνεὺς, *nom. propr. viri.* Ph. 135. et 422. Meleag. fr. I. 3. et Œnei fr. I. 3.

Οἴνη, vel dor. οἴνα. Διονύσȣ οἴνα Ph. 236. cf. Bac. 535.

Οἰνηρός. Βάκχȣ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. οἰνηρὰ σκεύη Ion. 1179.

Οἰνοδότας, epitheton Bacchi. Her. F. 682.

Οἰνόμαος, *nom. propr.* Iph. T. 2. et 825. et Hel. 393.

Οἰνοπλάνητος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ἁμίλλαις Rh. 363.

Οἶνος. φλὸξ οἴνȣ Al. 762. ῥεῖ πέδον οἴνῳ Bac. 143. οἴνȣ τέρψιν ἄλυπον ib. 423. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνȣ ib. 706. οἴνȣ μηκέτ' ὄντος ib. 772. οἴνȣ χλωραὶ ϛαγόνες Cy. 67. ἀντ' οἴνȣ σκύφȣ ib. 255. τρώσει νιν οἶνος ib. 421. πλέως οἴνȣ ib. 501. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. φιλῶν τὸν οἶνον ib. 551. ᾧ 'νος (i. e. ὁ οἶνος) γλυκὺς ib. 557. δεινὸς οἶνος ib. 674. εἰς οἶνον βαλὼν φάρμακον Ion. 1184. οἶνος ἐξέϛησέ με Aug. fr. VIII. 1. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV. οἶνον αἴθοπα eȣr. CLXIX. 3. ἀρκεσίγυιος οἶνος eȣr. CCXXV.

Οἰνȣ̃σθαι. οἰνωμένας κρατῆρι Bac. 686.

Οἰνοχόη. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Οἰνοχόος Cy. 557. et 563.

Οἰνωᾶτις ϑεὰ Her. F. 379.

Οἰνώνη, *nom. insulæ.* Iph. A. 699.

Οἰνωπὸς Bac. 236. οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115. οἰνωπὸν γένυν Ph. 1167. et Bac. 438.

Οἰοπολεῖν. ποῖ οἰοπολεῖς; Cy. 74.

Οἶος, solus. Her. 743.

Οἶος. οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142.

Οἷός τε. ȣ̓́τε φέρειν ὅπλα, ȣ̓́τ' ἔγχος, οἷός τ' ἦν Hec. 15. οἷός τε εἶ, sc. ὠφελεῖν Or. 680. λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. ϑεομαχεῖν οἷός τ' ἐκεῖνος ib. 1254. δρᾷν σύ γ' ȣ̓χ οἷός τε Her. 692. ἐν βραχεῖ πολλȣ̀ς λόγȣς οἷός τε συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἡμεῖς πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἷοί τε Tr. 727. πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 8. ȣ̓κέτ' εἰμὶ προσβλέπειν οἷα τ' ἐς ὑμᾶς Med. 1077. ȣ̓χ οἷόν τε μὴ ϛένειν κακὰ Or. 1033. ȣ̓δ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ȣ̓δ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνȣς οἷόν τέ μοι Al. 490. ȣ̓δ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον—Bac. 1242. λαθεῖν ȣ̓χ οἷόν τέ μοι Hel. 830. δȣ́λῳ ȣ̓χ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bus. fr. vers. 1. γέροντι ȣ̓χ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2.

Ὄϊς. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Οἰϛέον. οἰϛέον τάδε Or. 767. τȣ̀ν ποσὶν οἰϛέον κακὸν Al. 742. βαρὺ μὲν, οἰϛέον δ' ὅμως Hel. 275. οἰϛέον τὴν τύχην Ion. 1260.

Ὀϊϛός. ἄφυκτον ὀϊϛὸν Med. 635. ὀϊϛοὶ An. 1134. μυρίȣς ὀϊϛȣ̀ς ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196.

Οἰϛρεῖν. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴϛρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 32. καθ' Ἑλλάδ' οἰϛρήσας μόνος Iph. A. 77. οἰϛρηθεὶς Διονύσῳ Bac. 119.

Οἰϛροπλήξ. οἰϛροπλῆγας ἀθλίας Bac. 1227.

Οἶϛρος. μὴ ϑεαί μ' οἴϛρῳ κατάσχωσι Or. 789. σῆς γυναικὸς οἶϛρον Hip. 1300. οἶϛρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. vid. not. κεραυνȣ̃ οἶϛρας Her. F. 862. πȣ̃ οἶϛρος ἡμᾶς ἔλαβε; ib. 1144. μαινόμεν' οἴϛρων Iph. A 547. οἴϛροις Ἐριννύων Iph. T. 1456. αἳ—οἴϛροισι κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664.

Οἶτος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T 1091.

Οἰχαλία, *nom. loci.* Her. F. 473. τὰν Οἰχαλίαν πῶλον Hip. 545.

Οἴχεσθαι. οἴχομαι Med. 226. Iph. A. 888. et Tr. 290. etc. οἰχόμεσθα Or. 305. et 732. Ph. 983. Her. 602. etc. αἰχμάλωτος οἴχομαι Hec. 822. χρυσȣ̃ ὄνησις οἴχεται ib. 1231. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίȣ τὸ πλέον μέρος ἐν ϛοναχῇσί τε καὶ γόοις Or. 202. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; ib. 421. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib. 844. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα ib. 969. ἄφαντος οἴχεται ib. 1557. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται Ph. 1062. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται ib. 1733. καρδία οἴχεται Med. 1042. ἥτις εἰς ᾅδȣ δόμȣς οἴχῃ ib. 1235. ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. et ὀλ. οἴχεται Hel. 205. προθανȣ̃σα φωτὸς οἴχῃ Al. 474. cf. v. 519. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν An. 919. cf. Iph. A. 1314. οἴχεται φυγὰς δόμων An. 1056. πῶς οἴχεταί μοι παῖς μόνȣ παιδὸς μόνος; ib. 1084. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄϛυ Sup. 36. οἴχεται τὰ Παλλάδος ib. 712. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται ib. 1155. εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο Iph. A. 63. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς ib. 552. ἔξω χθονὸς οἴχεται ib. 1315. μὴ—δραπέται οἰχοίατο ib. 1341. οἴχεται θανὼν Tr. 395. et οἴχ. θανȣ̃σα Hel. 133. et sine θανȣ̃σα ib. 221. πόλις οἴχεται Her. 14. ȣ̓́πω μελαμφαὲς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 525. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 620. οἰχόμεσθ' οἰχόμεσθα πτανοὶ ib. 1186. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. κρανεῖαι γυμνάσιά τ' οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 2. οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV. οἴχονται αὐτὰ φέροντες Epist. V. οἰχόμενος φυγὰς Or. 1486. τοῖς οἰχομένοις (*mortuis*) ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. cf. Sup. 795. Σπάρταν οἰχομένων Rh. 366. οἰχομένας (i. e. ἐνης) σȣ̃ Al. 417. οἰχομένας πόλεως Tr. 591. σῶν ϛερηθεὶς ᾠχόμην γάμων An. 982. λȣ̃τρ' ᾤχετ' οἴσȣσ' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. ᾧ κόρος—ᾤχετ' ἐν δόμοισι Al. 908. ᾠχόμεθα An. 1178.

Οἰώνισμα. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846.

Οἰωνόμαντις Ph. 774.

Οἰωνός. ȣ̓͂τος οἰωνὸς μέγας Or. 786. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ ϛέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἰωνὸν εἰσορῶ κακȣ̃ Hip. 873. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν Iph. A. 1347. οἷον οἰωνὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ Tr. 828. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. οἰωνῶν ἄπο Sup. 213. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ποτανοὶ Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1496. δι' οἰωνῶν Ion. 377. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεὶς ib. 917 ὑπ' οἰωνῶν καλῶν ib. 1333. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897.

Οἰωνοσκοπεῖν. οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. ἵν' οἰωνοσκοπεῖ Bac. 347.

Οἰωνοσκόπος Sup. 500.

Ὀκέλλειν. δεινὸς κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν Iph. T. 1379.

Ὀκνεῖν. ȣ̓κ ὀκνεῖν δεῖ Bac. 779. Ἀργείοις ὀκνῶ ἱκέτας προδȣ̃ναι Her. 246. cf. v. 28. et Al. 178. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. ȣ̓κ ἄρ' ὀκνήσεις; Or. 792. ȣ̓κ ὀκνήσȣσιν θανεῖν Ph. 1008.

Ὄκνος. ὄκνος τοῖς φίλοις κακὸν μέγα Or. 792. ἀπέλυσ' ὄκνȣ ib. 1236. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει Sup. 295. τὰ Θησέως γ' ȣ̓κ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1.

Ὀκτὼ Epig. II. 1.

Ὀλβίζειν. τήν τε θανȣ̃σαν κᾄμ' ὀλβίζων Al. 922. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισε Ph. 1683. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ An. 1219. ἂν—ὤλβισαν, ὤλβισαν τὸ πρόσθεν Hel. 646. ὥς σȣ τὴν τεκȣ̃σαν ὤλβισα Ion. 308. βρέφος—ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε Ph. 657. ȣ̓δέποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα—ὀλβιεῖς Hel. 231. οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι Iph. A. 51. μέγα ὀλβισθεὶς Tr. 1253.

Ὀλβιόδωρος χθὼν Hip. 750.

Ὄλβιος. Πριάμȣ τȣ̃ μέγ' ὀλβίȣ Hec. 493. θεῶν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ὄλβιος θάνοις Med. 715. χρὴ ȣ̓́ποτ' εἰπεῖν ȣ̓δέν' ὄλβιον βροτῶν An. 100. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον Sup. 176. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει ib. 554. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ȣ̓δεὶς Iph. A. 161. ὄλβιος εἶ Iph. T. 693. εἰς τὸν ὄλβιον Bac. 421. ȣ̓͂ τινά φημι

θεῶν ἄτερ ὄλβιον—γενέσθαι Her. 608. τὸν ὄλβιον πάροιθεν ib. 863. ἀνδρὸς ὀλβίϐ Hel. 438. ὁ μὲν ὄλβιος ἦν And. fr. XIX. 1. ἐγὼ ϐποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. τί δ' ϐκ ἂν εἴη χρηϛὸς ὄλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. ὄλβιος, ὅστις τῆς ἱϛορίας ἔσχε μάθησιν, κ. τ. λ. Fr. inc. CLIII. 1. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. ὀλβίων ἀπ' οἴκων Hip. 756. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 238. ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν Iph. A. 1621. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tr. 497. ὀλβίϐς τῷ λόγῳ δοκϐντας εἶναι Her. F. 588. ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα El. 45. φιλϐσι τῶν ὀλβίων σοφϐς τίθεσθαι τϐς λόγϐς Dan. fr. XII. 1. vid. etiam Fr. fal. cit. V. 3. et 8. τῇ μέγ' ὀλβίᾳ Or. 1338. παρθέν' ὀλβία Hip. 1440. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἐκ μεγίϛης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις Al. 454. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι Iph. T. 510. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. δῶμα ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. cf. Sup. 5. et Hel. 731. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ὀλβιώτατος Hec. 627.

Ὀλβοδότας. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 573.

Ὀλβοδότειρα εἰρήνα Bac. 419.

Ὄλβος. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο Hec. 285. ὁ μέγας ὄλβος ϐ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340. cf. v. 805. et Her. F. 511. ὁ ὄλβος ϐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ὄλβος, ὅστις—κνίζοι φρένα Med. 599. τοῖς δ' ὄλβος ἐϛὶ ib. 740. ὄλβϐ ἐπιῤῥυέντος ib. 1229. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. cf. v. 633. τύχαν μετ' ὄλβϐ ib. 1113. πολὺς ὄλβος An. 941. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἥκιϛα ὄλβῳ γαῦρος ἦν ib. 862. ὄλβϐ βάρος Iph. T. 416. γνώμα ἄκαιρος ὄλβϐ ib. 420. κοινὰν χάριν ὄλβῳ ib. 455. τὸν ὄλβον αὐτϐ τὸν πάροιθ' ἀναϛένω ib. 551. ὄλβῳ βρίθειν Tr 216. βέβακεν ὄλβος ib. 582. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 904. cf. v. 907. ἔϛιν ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' ϐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται ib. 966. ϐνεκ' ὄλβϐ μέγας ἐκομπάσθη Her. F. 64. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος ib. 644. ἃ καλλίϛα ἐν ὄλβῳ ib. 647. ἔθραυσεν ὄλβϐ κελαινὸν ἅρμα ib. 780. ὁ ὄλβος ἄδικος El. 943. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ὦ κρεῖττον ὄλβϐ κτῆμα ejusd. fr. XXXVIII. φεύγει ὄλβος Ar. fr. XXIV. 3. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. ὄλβϐ διοίγων θάλαμον ἥδιϛον ejusd. fr. XVI. 8. ὄλβϐ μέτα Dan. fr. I. 8. τὸν ὄλβον ϐδὲν ϐδαμϐ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. ὄλβος τυφλὸς Phaëth. fr. V. 3. βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς Phry. fr. XIV. 1. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεϛί τις Pol. fr. V. 2. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐϛὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν ϛέργοντ' ἔχῃ eorund. fr. LVI. θνητῶν θνητὸς ὄλβος eor. LXVIII. 5.

Ὀλβοφόροι Iph. A. 596.

Ὀλέθριος. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ὀλέθριον βιοτὰν Med. 993. ϛρατείαν ὀλεθρίαν Sup. 116. ζωϛῆρος ὀλεθρίϐς ἄγρας Her. F. 415. κακὸν ὀλέθριον Hec. 642. et 1031. κῆδος ὀλέθριον Med. 1341. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.

Ὄλεθρος. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων Ph. 537. cf. Iph. A. 886. et 1237. Iph. T. 601. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τὠλέθρα νικᾷν Iph. T. 485. ὄλεθρον ἀνόσιον ib. 872. Πολυξένης ὄλεθρος Tr. 675. ὀλέθρϐ διὰ παντὸς ib. 793. εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 852. ὁ τῆσδ' ὄλεθρος ib. 1058. ϛενάζω τέκνων ὄλεθρον Her. F. 1065.

Ὀλεσίθηρος Ph. 668.

Ὀλιγάκις Or. 393. et 917.

Ὀλίγος. ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. cf. Er. fr. III. ὀλίγῃ ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2. ὀλίγαις ὕϛερον ἡμέραις Epist. V. δι' ὀλίγϐ Ph. 1105. ὀλίγϐ σοφώτερος Hip. 987. ἐν ὀλίγῳ πάντα συνθεὶς

Sup. 1126. σποδῶ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. παρὰ ὀλίγον Iph. T. 871. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. πόλλ' ἀνήρυ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ—λέγει Iph. A. 957. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1.

Ὁλκὰς Cy. 503.

Ὁλκός. προσμίξω νεῶν ὁλκοῖσι Rh. 146. φεύγειν πρὸς ὁλκὲς ναυςάθμων ib. 673. δάφνας ὁλκοῖς Ion. 145.

Ὀλλύναι. ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ Or. 524. ὀλλύναι πόσεις ib. 568. ὄλλυτε ib. 1302. cf. Hip. 1374. ὠλέσατε Hec. 168. ὅδ' ὤλεσέν με Ζεὺς ib. 232. κείνη ὤλεσέν μιν ib. 266. ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν ib. 388. Θρῇξ νιν ὤλεσε ξένος ib. 774. ἡ πλείςυς Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ὤλεσας κεδνὸν λέχος Hip. 835. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν ib. 965. cf. Tr. 371. οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. ἄκων ὠλεσάς νιν ib. 1433. πῶς ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον; Al. 537. ὁ σὺ πρῶτος ὤλεσας γυναῖκα ib. 895. ὃς —ὤλεσε Πέργαμα Τροίας Tr. 593. Κύκνον ξενοδαίκταν τόξοις ὤλεσεν Her. F. 392. πολλὰς βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσε Fr. inc. CXXXVII. ὀλέσας βίοτον Hip. 1367. τὰ μέγιςα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τᾶς ἀνάνδρυ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ξυμμάχυς οἵυς ὀλέσασα Her. F. 136. ὀλεῖς Or. 157. ψυχὴν ὀλεῖς Hip. 440. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. ἄλλυς ὀλεῖ πρόσθεν Iph. A. 659. πυρὶ φωσφόρυς ὀλεῖ κόρας Cy. 608. ἢ τὸν εὐεργέταν ὀλεῖς Her. F. 878. ἢ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς ib. 989. etc. 2) med. ὄλλυσθαι. νύμφη τύραννος ὄλλυται Med. 1066. ὀλλύμεσθα ib. 1272. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366. ὄλλυται κακῶς ib. 720. τῷ νόμῳ γ' ὄλλυμαι Ion. 1256. ὅτ' ὤλλυτο Hec. 520. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις ib. 767. μεσονύκτιος ὠλλύμαν ib. 914. ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ Al. 636. ὄλωλα Hec. 784. Hip. 1408. 1447. et 1457. ὄλωλας Hec. 513. et 668. ἐπεὶ ὄλωλε ib. 312. ὄλωλε γλυκεῖα φροντὶς Med. 1035. ὄλωλεν οἶκος Al. 417. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. ἀβκλως κᾀκλεῶς ὀλώλαμεν Rh. 761. ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν Tr. 626. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. ὀλόμεσθ', ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200. θάνατον, οἵῳ πρὸς δάμαρτος ὤλετο ib. 361. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ἔτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετο Al. 721. ὄλοιτο μὲν μὴ Med. 83. πῶς ἂν ὀλοίμαν ib. 97. et Al. 867. ὡς ὄλοιτο παγκάκως Hip. 407. ἦτ' ἂν γ' ὀλοίμην ἀκλεὴς ib. 1028. cf. v. 1325. ὄλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. κακῶς ὄλοιτο Hel. 161. cf. Tel. fr. VII. et κακῶς ὀλέσθαι Sup. 1194. εἰ τῶν κρατύντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. κᾂν γραῦς ὄληται Al. 57. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. νέκυν ὀλόμενον Ph. 1302. σὺ γὰρ ὀλόμενος Tr. 1312. εὕδει ὕπνον ὀλόμενον Her. F. 1061. ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. ὀλομένυς—τυράννων δόμυς Hip. 869. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178. ὀλομένυς Ἀχαιὺς ib. 392. ὀλομένην Ἐρινὺν Ph. 1036. τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1253. ὥς σ' ὀλόμενον ςένω Or. 1384. ὀλόμενον σκάφος Hel. 235. ὀλῇ Hip. 329. κακῶς ὀλεῖται Med. 788. et An. 1007. ὀλύμεθα Her. 443. τῦ κακῶς ὀλυμένυ Cy. 472. et Her. 874. ἡ κακῶς ὀλυμένη γαςὴρ Fr. inc. CLIX. 1. πόλεως ὀλυμένας Tr. 1079. etc.

Ὀλολυγή. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073.

Ὀλολύγματα Her. 782.

Ὀλολυγμὸς Or. 1137.

Ὀλολύζειν. ἡ σὴ μήτηρ ὠλόλυξεν Bac. 688. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα El. 691.

Ὀλοός. τέρας ὀλοὸν Or. 1000. ὀλοὸν κακὸν Hip. 883. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. φέγγος ὀλοὸν Tr. 850.

Ὅλος. ἐκπιεῖν ὅλον πίθον Cy. 216. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχῦσ' ὅλον Fr. inc. XXVII. 2. ἐπ' ὤμοις ὅλην πόλιν φέρων Ph. 1138.

Ὀλοφύρομαι Rh. 896.

Ὀλύμπιος Ζεὺς Her. F. 1304. et El. 782.

Ὄλυμπος, 1) *nom. montis.* βῶλον ἐξ' Ὀλύμπȣ Or. 983. cf. Tr. 215. Bac. 409. 554. et 560. 2) *nom. viri.* Iph. A. 577. vid. not. 3) cœlum. κόμαι εἰς ὄλυμπον Ph. 1191. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ Med. 1415. τῶν κατ' ὄλυμπον παρθένων Hip. 71. ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς Iph. T. 1269. ἕρπ' ὄλυμπον Tr. 92. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289. οἰκȣ̃σ' ὅμως ὄλυμπον Her. F. 1319. τȣ̃ σεμνοτάτȣ δι' ὀλύμπȣ And. fr. XXVIII. 5.

Ὅλως. ȣ̓ σε γινώσκω γ' ὅλως Rh. 737. ὅλως μὴ παυομένȣς τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

Ὅμαδος. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185.

Ὅμαιμος, ὁ, frater, cognatus. ὦ πατρὸς ὅμαιμε Or. 673. ὁμαίμȣ λώβᾳ Ph. 323. τῆσδ' ὅμαιμος Iph. T. 1361. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων Or. 804. 2) ἡ, soror. Hip. 339. et Meleag. fr. I. 5.

Ὁμαίμων. κρύψασ' ὁμαίμονα Hel. 896. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 683. φιλεῖν τȣ̀ς ὁμαίμονας Iph. T. 1402.

Ὁμαρτεῖν. μήτηρ ὁμαρτεῖ Iph. A. 417. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας ib. 1212. πολὺς ὄχλος γυμνὴς ὁμαρτεῖ Rh. 313. ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν Bac. 921. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. cf. v. 622. ἐπιρῥοίβδην ὁμαρτεῖν ib. 860. ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ El. 412. ἄϛρα ὡμάρτει θεᾷ Ion. 1151. τίς ἡγεμὼν μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλȣ̃ Ph. 1610. οἵδ' ὁμαρτήσȣσί σοι Iph. T. 1208.

Ὁμαρτῆ, *adverb.* simul. Hec. 839. Hip. 1195. et Her. 139.

Ὄμβριμος. κεραυνὸν ὄμβριμον Ion. 212.

Ὄμβρος. Ζεὺς ὄμβρον—πέμψει Tr. 78. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. ὄμβρον λιπȣ̃σαι χειμέριον Hel. 1497. καλλίϛων ὄμβρων διόθεν ϛερεῖσαι El. 736. ἐρᾷ ὄμβρȣ γαῖα Œd. fr. XVII. 7. ȣ̓ρανὸς πληρȣ́μενος ὄμβρȣ ib. 10. ὁ ὑγρὸς ὄμβρος Sis. fr. I. 36.

Ὁμευνέτης, et dor. έτας. ἀνδρός γ' ἀρίϛȣ σȣ̃ τυχȣ̃σ' ὁμευνέτȣ Med. 953. θεὸς ὁμευνέτας Ion. 894.

Ὁμήγυρις φίλων ἡλίκων Hip. 1180.

Ὁμῆλιξ. τῆσδε γῆς μοι ὁμήλικες Hip. 1098. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμȣς ἀπάξω Tr. 1183. δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας Al. 956. ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα Bac. 201.

Ὁμηρεύειν. θεᾷ θεὸς Ἥρᾳ ποθ' ὡμήρευσε Bac. 297. τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα Rh. 434.

Ὅμηρος. τοῖον ὅμηρον—Ἀιδῃ Θάνατος παρέδωκεν Al. 873. τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδȣ̀ς—νεικέων Bac. 293. συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδε Or. 1189.

Ὁμιλεῖν. εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς Or. 354. θεοῖς ὁμιλεῖν Her. 872. μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς Dic. fr. XII. 2. cf. Phœn. fr. IX. 7. χρηϛοῖς ὁμιλȣ̃ντα Fr. inc. LXII. 2. ἐγγελαϛὴς τῶν ὁμιλȣ́ντων Hip. 1000. Κενταύρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793. βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον El. 940. ἐν ἀσπίδος κύτει ὁμιλήσας Antiop. fr. XLII. 3.

Ὁμίλημα κακὸν Antiop. fr. X. 3.

Ὁμιλία. ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς Or. 1082. ὁμιλίᾳ χθονὸς Ph. 1417. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. τῆς σῆς ϛερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας ib. 838. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν ib. 1441. ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 684. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλία Iph. A. 1622. ἀδελφῶν ἡ παρȣ̃σ' ὁμιλία Her. 581. τῇ ὁμιλίᾳ βροτȣ̀ς κρινεῖτε; El. 384. κρείσσον εἰς ὁμιλία πεσόντα Æol. fr. IV. 1. παύσω συμποτῶν ὁμιλίας Al. 344. αἱ συγγενεῖ ὁμιλίαι Tr. 51. νυμφικὰς ὁμιλία Hel. 1416. ὁμιλίας τὰς γεραιτέρα φίλει Er. fr. II. 21. ὁμιλίαι κακα Fr. inc. CLXXXIX.

Ὅμιλος. ναύταν ȣ̓κέθ' ὁρῶν ὅμιλο Hec. 921. ȣ̓κ ἔπειθ' ὅμιλον Or. 94 φεύγȣσ' ὅμιλον An. 19. πᾶς εἰς θε ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ Iph. A. 42 Σατύρων — ὅμιλον εἰσορῶ Cy. 10 θοινατόρων ὅμιλος Ion. 1206.

Ὄμμα. θανȣ́σης ὄμμα συγκλείσει σὸν Hec. 430. τέγξω τόδ' ὄμμα i 520. ὄμμα λαμπρὸν ib. 1045. ὄμ τυφλὸν ib. 1117. ὄμμα ἐκτήξȣσ' ἐμ δακρύοις Or. 134. ὄμμα σὸν ταρά σεται ib. 253. ὄμμα φαιδρωπὸν i 891. ȣ̓δ' ὄμμ', ἔδειξεν ib. 1058.

ΟΜΜΑ

ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ἡσύχῳ ὄμματι ib. 1317. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνȣ ὄμμα ib. 1387. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοȣ̃ν Ph. 373. cf. Al. 829. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα ib. 809. σκυθρωπὸν ὄμμα ib. 1343. ἀλαὸν ὄμμα ib. 1528. ȣ̓́τ' ὄμμ' ἐπαίρȣσα Med. 27. εἶδον ὄμμα νιν ταυρȣμένην ib. 92. ὄμμα συντέτηκε ib. 689. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; ib. 1012. ὄμμα φαιδρὸν ib. 1043. ἐξ ἀναύδȣ καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας ib. 886. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς ib. 1438. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. ὄμμα ȣ̓κ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. cf. Sup. 21. Iph. A. 496. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα Al. 1136. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ An. 1065. κατ' ὄμμα ϛὰς ib. 1118. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος Sup. 484. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; ib. 455. ὄμμα πωλικὸν ib. 620. ποθῶ ὄμμα σὸν ib. 637. ὄμμα ἔκτεινον φίλον ib. 648. ὄμμ' ἔχȣσ' ἐλεύθερον ib. 994. cf. Her. F. 221. ὄμμα δὸς φίλημά τε Iph. A. 1238. ὄμμα πανταχȣ̃ ϛρέφων Iph. T. 68. νυκτὸς ὄμμα ib. 110. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ib. 194. λαθόντες ὄμμα τȣ̓μὸν Rh. 54. λέγω κατ' ὄμμα σὸν ib. 421. θέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος ib. 554. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ἄγρυπνον ὄμμα ib. 824. ὄμμα ἥσυχον Tr. 649. κατ' ὄμμα, interdiu, Bac. 469. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. ὄμματος ὄψις ib. 623. κατηφὲς ὄμμα Her. 633. ȣ̓κ ἐβȣ́λετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. τὸ ὄμμα μȣ νοσεῖ; ib. 581. ὄμμ' ἀναϛρέφων κύκλῳ ib. 1573. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261. δὸς πατρῴοις ὄμμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν Her. F. 600. παῖδες προσέσχον ὄμμα ib. 931. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. διάβροχον ὄμμα ib. 503. ὄμμ' ἐγείρει ...nus fr. I. 2. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. ... IV. 3. ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος; Epig. I. 2. 2) *Plur.* ὀμμάτων ἄπο Hec. 240. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε ib. 367. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν ib. 570. ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν ib. 703. τυφλȣ̃μαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. ἐμῶν ὀμμάτων—κόρας κεντȣ̃σιν ib. 1169. cf. v. 1255. κατ' ὄμματα Or. 288. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. ȣ̓—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾶν ib. 512. πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν ib. 783. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. σκυθρωπȣ̃ς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. εἰς ὄμμαθ' αὑτȣ̃ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν ib. 148. καλοῖς βλέπȣσί γ' ὄμμασιν ib. 400. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων ib. 461. ὅταν—ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν ib. 957. ϛικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. ὄμματα βλέποντα ib. 1123. ὀμμάτων ἄπο προσεῖπε δακρύοις ib. 1449. σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ὄμματα προσβαλȣ̃σα τέκνοις Med. 860. τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν; ib. 1040. πρȣκαλύψατ' ὄμματα ib. 1147. ὀμμάτων ἄπο κόρας ϛρέφȣσαν ib. 1174. ȣ̓́τ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάϛασις ib. 1197. κατ' ὀμμάτων ϛάζεις πόθον Hip. 525. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—ib. 1265. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν ib. 1070. θέᾳ διδόντες ὄμματα An. 1088. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλȣ̃σα Sup. 286. ἄυπνα ὀμμάτων τέλη ib. 1136. νοτὶς ὀμμάτων Iph. A. 684. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποϛεῖλαι ib. 743. ὀρθοῖς ὄμμασιν ib. 851. ταραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. καλλίϛων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. ȣ̓ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. ἀποβαλȣ̃σαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον ib. 691. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. cf. v. 468. καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς ib. 509. τάδ' ὄμματα μέτεϛιν ἡμῶν κόνιος ib. 636. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. εἰς ὄμματ' εὐνȣ̃ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ȣ̃ς πανύϛατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι ib. 457. ἐν ϛροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος ib.

932. μύσος εἰς ὄμμαθ' ἥξει—ξένων ἐμῶν ib. 1156. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. συννεφῶσαν ὄμματα ib. 1078. ὀμμάτων ἄπο αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται Thes. fr. I. 2. etc.

Ὀμματοστερὴς Ph. 331.

Ὀμνύναι. ὄμνυμι γαῖαν, κ. τ. λ. Med. 752. ὄμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν Hip. 713. ὅρκιόν σοι Ζῆνα—ὄμνυμι ib. 1026. ὄμνυ Iph. T. 743. ὄμνυ πέδον γῆς, κ. τ. λ. Med. 746. τόνδ' ὀμνύναι χρεὼν Sup. 1187. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοκε Hip. 612. δισσοῖς ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε Ph. 430. ὅρκοις, ὓς ὤμοσα Hip. 1063. ὤμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 498. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. ὄμοσον Or. 1516. κάλλιστα ὀμόσασα Iph. T. 789. Ζεὺς ὀμώμοσται πατὴρ Rh. 816.

Ὁμόγαμος Ph. 139. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην Her. F. 339.

Ὁμογενέτωρ Ph. 168.

Ὁμογενής. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. ὁμογενῆ κτανεῖν Ph. 1378. ὁμογενὴς ἐμοὶ Iph. T. 918. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Fr. inc. B. 29. 1. ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαΐου Ph. 226. ὁμογενεῖς φίλους ib. 439. ὁμογενᾶ δέραν ib. 1298. ὁμογενᾶ ψυχὰν ib. 1299. ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268.

Ὁμόγνιος Ζεὺς An. 922.

Ὁμόδουλος, ἡ, Hec. 60.

Ὁμόθεν. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν Or. 486. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα στέργων Iph. A. 501. κἂν ὁμόθεν ὦσι Fr. inc. LXXXVI. 2.

Ὅμοιος. ὅμοιος (sc. ὁ δῆμος) ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος Bac. 1301. cf. Cy. 38. οὐκ ἔστεργέ σοι ὅμοιος εἶναι Ion. 818. ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ Dic. fr. XIII. 2. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱροῦνται Alex. fr. IX. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεὶ ejusd. fr. XI. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον Hel. 569. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ὁμοίαις συμφοραῖς Ph. 1352. οὐ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. ὅμοιον Sup. 1069. οὔθ' ὅμοιον οὐδὲν, οὔτ' ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. Ἑλένῃ ὅμοιον σῶμ' ἔχουσα Hel. 159. ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν Hec. 331. ὅμοια τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν (sc. τὰ τεύχη) An. 619. τὰ οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο Tr. 379. φιλεῖ τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι El. 523. τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρὸς Alcmæon. fr. VIII. 3. ἑῴοις ὅμοια (*adverb.*) φλεγέθων βολαῖς ἀελίου Ph. 172.

Ὁμοιοῦν. ὁμοιώσασ' ἐμοὶ εἴδωλον ἔμπνουν Hel. 33. ὁμοιοῦσθαι κακοῖς Med. 890. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς Bac. 1346. ἄστροις ὁμοιωθέντε Hel. 139.

Ὁμοίως. δράσεις ὁμοίως ταῦτα Al. 72. θεοῖσιν ὁμοίως τιμάσθω ib. 1001. πεσσῶν ὁμοίως Er. fr. I. 9. vid. etiam Iph. A. 65. Iph. T. 489. Tr. 636. Bac. 192. Her. F. 1371. Fr. inc. B. 19. 2. Epist. IV. et V.

Ὀμόλα, dor. pro ὄλη, *nom. montis.* Her. F. 371.

Ὁμόλεκτρος γυνὴ Or. 507. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα ib. 476.

Ὁμολογεῖν. ὁμολογῶ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 1. ὁμολογῶ εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι κ. τ. λ. Epist. III. cf. Epist. IV. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντος ἐστί σου Iph. A. 1142.

Ὁμολωΐδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1126.

Ὁμόπτερος. βοστρύχους ὁμοπτέρους El. 530. ἀπήνας ὁμοπτέρου Ph. 331.

Ὁμορροθεῖν. ἓν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ Or. 529.

Ὁμόσε χωρεῖν τοῖς λόγοις Or. 919.

Ὁμόσπορος. ὁμοσπόρους φῦναι τυράννους παῖδας Med. 596. τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων ὅσπερ λέλειπται Iph. T. 611 φόνον ὁμοσπόρων ἐκπράξειν Her. F 1079. 2) ἡ, soror. σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου Or. 657. cf. Iph. T. 695. e 922. αἱ ὁμόσποροι Bac. 971. cf. v 1090. et Er. fr. I. 41.

Ὁμόφυλος. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F 1200. εἰς θεμόφυλον Iph. T. 346.

Ὀμφαλός. παρ' ὀμφαλὸν Hec. 559 δι' ὀμφαλοῦ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1421 ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν Med. 668. c Ion. 5. et 223.

Ὀμφή, vel dor. ὀμφά. πῶς μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφάν; Med. 175

ὓς ὀμφὰν κληροῖς πρὸς χρυσέους θάκους Ion. 908.

Ὄναρ. τοὔναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. cf. v. 59. μηδ' ἰδὼν ὄναρ ib. 518. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. οὐδ' ὄναρ—φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 1.

Ὄνασις, dor. pro ὄνησις. κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Ὀνειδίζειν. οὐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. cf. v. 85. ὀνειδίζεις φίλοις Al. 704. ἃ ὀνειδίζεις πατρὶ Hel. 1015. τὰς αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοὶ An. 979. εἰδόσιν ὀνείδισας Hec. 670. ἃ εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας Med. 547. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλὸν Bac. 651. μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοὶ An. 88. cf. Iph. A. 1148. τἄλλα οὐκ ὀνειδιῶ Tr. 430. ὀνειδίζομαι ib. 936.

Ὀνειδιστήρ. λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος Her. F. 218.

Ὄνειδος. ταῖς ἂν Θήβαις τόδε γένοιτ' ὄνειδος Ph. 516. Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος ib. 828. cf. Med. 514. Iph. A. 305. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph. 1722. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος Al. 724. ἐμοὶ ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου An. 411. ὄνειδος ἔγκειται δόμων ib. 785. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν ib. 999. τὸ Διὸς ὄνειδος Tr. 847. πόλει ὄνειδος Her. 72. τέκνοις ὄνειδος λιπεῖν ib. 302. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. τοῦτ' ἔχων τοὔνειδος Ion. 593. τί λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν; Bel. fr. XIII. 2. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν—λέγω Ph. 1549. οὐκ ἂν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι Med. 1344. ἐκφέρουσι μητρῷ' ὀνείδη An. 623. ἡμῖν ὀνείδη (sc. λέγεις) ib. 650. Ἀργεῖ' ὀνείδη Tr. 418. τὰ Ἑλλάδος δύσφορα ὀνείδη Cy. 295. πατρίδος οὐκ ὀνείδη Her. F. 130.

Ὀνείρατα. ὀνείρατ' ἀγγέλλουσα τἀγαμέμνονος Or. 617. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἂν Al. 355. καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις—Iph. T. 452.

Ὄνειρος, et ὄνειρον. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσομεν Her. F. 517. τὸ ὑπὸ γῆν ἄδου σκότος οὐδεὶς ὄνειρον—μολεῖν Mel. fr. XVII. 2. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. ὄψιν, ἃν—δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους ib. 89. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ψευδεῖς ὄνειροι ib. 569. πτηνῶν ὀνείρων οὐκ ἀψευδέστεροι ib. 571. παῦσε νυχίους ὀνείρους ib. 1277. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1207. cf. Her. F. 112. ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ; Her. F. 518. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

Ὀνειρόφρων Hec. 708.

Ὄνημι. ὅπῃ ὤνησας Med. 533. οὐμὸς γάμος ὤνησεν Ἑλλάδα Tr. 933. οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον, ἡ 'ρετὴ δ' ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 1. 2. ὅσῳ πλείονα σεαυτὸν ὤνησας, ἢ ἄλλον τινὰ Epist. III. παῖδας ὀνῆσαι Hip. 314. cf. Med. 567. γᾶν φίλαν Ἰνάχου θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. οὐδέ νιν μετάστασις γνώμης ὀνήσει An. 1005. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her. 705. ὑμᾶς ὀνήσω ib. 1044. δῶμ' ὀνήσων El. 1025. ὀναίμην τοῦ παρόντος Hec. 997. ὄναιο Or. 1677. Iph. A. 1008. et Hel. 651. et 1434. ὡς ὀναίμην Sup. 256. ὄναιο τῶν φρενῶν Iph. A. 1359. ὄναισθε μύθων Iph. T. 1078. ὀναίμαν τύχας Hel. 650. πρὶν σφῶν ὄνασθαι Med. 1025. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βούλου Hip. 517. ὥστ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα ib. 718. οὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν Her. F. 1368. οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι Med. 1348. ὀνησόμεσθα Iph. A. 1360. χρημάτων ὀνήσομαι Hel. 941. σοῦ οὐκ ὠνήμεθα Al. 336.

Ὄνησις. χρυσοῦ ὄνησις οἴχεται Hec. 1231. τέρπου κενὴν ὄνησιν Or. 1043. βίου ὄνησις Med. 254. κακοῦ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει ib. 618. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι θεοῖς γενέσθαι Al. 335. ὑμῖν ὄνησιν Iph. T. 579. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30.

Ὄνομα. τῆς εὐγενείας τοὔνομα Hec. 381. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι ib. 435. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται ib. 1271. τὸ ὄνομ' οὐ λέλοιπέ μοι Or. 390. ὄνομα, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. ὅσιος (sc. εἰμὶ) ἕτερον

ὄνομα ib. 546. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. ὄνομ' ἔχει μόνον ib. 556. τὔνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. ὦ φίλτατον ὄνομα Πολυνείκϐς ἐμοὶ ib. 1696. τῶν μετρίων τὔνομα νικᾷ Med. 126. κρεῖσσον τὔργον,—ἢ τὔνομα—Hip. 502. ὄνομ', ϐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα ib. 354. ὄνομα τὸ σόν μ' ἀπώλεσε ib. 910. cf. v. 947. et 962. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν ib. 1309. τὸ σῶμα θύσεις τϐμὸν, ϐχὶ τὔνομα Iph. T. 504. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. τί ποτ' ἔχϐσι τὔνομα κήρυκες ἕν; Tr. 424. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. ἐνδυστυχῆσαι τὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. ἀγέραστον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66. ὄνομα νησιωτικὸν ib. 148. δι' ἐμὸν ὄνομα πϐλύπονον ib. 200. θαῦμα, ἔλασσον τὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον ib. 607. τὔνομ' ϐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. χρηστήριον τὔνομα ib. 828. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 139. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει ib. 800. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. τϐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. πόλεως ἁπάσης τὔνομ' ἓν Er. fr. I. 21. δϐλον ἐσθλὸν τὔνομ' ϐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. πολλοῖσι δϐλοις τὔνομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τοῖς ὀνόμασιν εὖ λέγεις Iph. A. 1115. νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκϐς Hel. 406. πολλοὶ ὀνόματα ταὐτ' ἔχϐσι ib. 505. δεῖ ϐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπϐς Alex. fr. XXIII. 2. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. etc.

Ὀνομάζειν. ὀνομάζειν αἰδϐμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ϐ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα Ph. 615. ἀναφανῶ σε Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 529. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος Hel. 1209. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει Ion. 800. τὸ ἐν μέσῳ τϐ ϐρανϐ τε καὶ χθονὸς ὀνομάζϐσι χάος Cad. fr. vers. 2. Ἱππολύτῳ ἔπι ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν Hip. 33. ὃν ὠνόμαζε Διομήδην Sup. 1217. τίς σε ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 2. ὀνομάσαι ϐ βϐλομαι Or. 409. ϐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον Ph. 410. πλὴν ὀνομάσαι ib. 505. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω; Iph. A. 1321. τὰ ἔργα σϐ—ὀνομάσασαν Iph. A. 1116. τίς ὀνομάζεται; Ph. 125. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος στέργεις Fr. inc. CLV. 3. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὅστις τϐ ἄρσενος πατρὸς ϐκ ὠνόμασται El. 935. Πελασγιώτας ὠνομασμένϐς Ar. fr. II. 7. Ἴωνες ὀνομασθέντες Ion. 1588.

Ὀνομαστός. ὀνομαστὰ πράσσων Her. F. 509.

Ὄνος. τϐς ὄνϐς τϐς λαρκαγωγϐς Aut. fr. I. 1.

Ὄντως. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν Iph. A. 1622. vid. etiam Ion. 223. et Ar. fr. XXV. 2.

Ὄνυξ. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 656. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. cf. Sup. 76. Hel. 378. et 1095. et El. 147. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίϐ λίθϐ Cy. 400. sed v. not. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 827. cf. Sup. 825. et Tr. 280. εἰς ἄκρϐς τϐς ὄνυχας Cy. 158. et ὄνυχας ἐπ' ἄκρϐς El. 840. ὄνυξιν ἄγραν φέρϐσαι El. 471.

Ὀξύη. χειρὶ ἔνθες ὀξύην Her. 727.

Ὀξύθηκτος. ὀξυθήκτῳ φασγάνῳ An. 1151. et ὀξυθήκτοις φασγάνοις ib. 1119. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1158.

Ὀξυθυμεῖν. ἢν ὀξυθυμῇς An. 690.

Ὀξυθυμία An. 729.

Ὀξύθυμος. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. συγγένεια τραχεῖα κὠξύθυμος Fr. inc. B. 40. 2. ὀξυθύμϐ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. τϐξύθυμον Bac. 670.

Ὀξύπϐς Or. 1550.

Ὀξύς. σίδηρον ὀξὺν Sup. 590. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίϐ λίθϐ Cy. 400. ὀξὺς Ἄρης Her. 290. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν ἐστι Fr. inc. B. 12. 1. ὀξὺ βοῆς ἀκϐσαν Ἀργοι Or. 1530. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστι Iph. A. 5. ὀξὺ φάσγανον ib. 1566. et Iph. T. 785. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2.

Ὀξύστομος μάχαιρα Sup. 1205.

Ὀξύφρων Med. 644.

Ὄπα, dor. pro ὄπῃ Or. 1545.

Ὀπαδός. τέκνων ὀπαδὲ Med. 53. ὀπαδὸν Ἱππολύτε τόνδ' εἰσορῶ Hip. 1151. ὀπαδοὶ ib. 108. Her. 1053. Hel. 1197. et El. 360. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ Med. 335. δέδορκα τόνδε τῶν—ὀπαδῶν ib. 1119. vid. et Al. 615. Iph. A. 1463. Iph. T. 1208. et Her. F. 950. αἱ ὀπαδοὶ in *fœmin.* Al. 134.

Ὀπάζειν. λοιβὰν, ἂν ὤπασεν Ἄρης Ph. 1569. ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. τί—τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ; ib. 517. ἀραῖσιν, ἃς—ὤπασεν Θησεῖ γέρας Hip. 45. cf. v. 890. φοίνια ὤπασας λέχεα El. 1192.

Ὀπάων. ὀπάονες Tr. 880. et El. 1135. vid. etiam Hec. 979. Or. 1110. Ion. 980. et El. 848.

Ὄπη. ὄπη γῆς Her. 19. et 46. etc.

Ὀπίας τυρὸς Cy. 136.

Ὄπισθε Iph. T. 1333. Cy. 542. et Phaëth. fr. VIII. 5. et ὄπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. et Sup. 665.

Ὀπισθόπες. προσπόλων ὀπισθόπες κῶμος Hip. 54. ὀπισθόπες φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1179.

Ὀπίσω. γράμματα σφραγίζεις, λύεις τ' ὀπίσω Iph. A. 38. τὀπίσω ὐδὲν σκοπεῖ Alex. fr. VIII. 2. χωρεῖ ὀπίσω—εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8.

Ὅπλητες Ion. 1580.

Ὁπλίζειν. ὁπλίζειν χέρα Rh. 84. ὃ δαῖθ' ὁπλίζει Ion. 852. χέρα τοξήρη ὁπλίσας Al. 36. ξιφηφόρες ὁπλίσασ' ὀπάονας Ion. 980. ὁπλίζεσθαι χέρα Or. 924. ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας ib. 1223. ὁπλίζε Med. 1242. ὁπλίζε χέρα σύμμαχον Rh. 23. cf. v. 99. et 986. θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. βεσφαγεῖν ὡπλίζετο El. 627. ὡς ἐς ἔργον ὥπλισαι στρατὸς Her. 672. ὡπλισμένος χεῖρα φασγάνῳ Ph. 274. cf. An. 1119. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. οἶδα τὲς ὡπλισμένες Ph. 146. οἵδ' ὡπλισμένοι Her. 172. θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι Bac. 732.

Ὅπλισμα. ὅπλισμα τὀπιδαύρειον Sup. 714. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.

Ὁπλίτης. γοργὸς ὁπλίτης An. 459. et 1124. ἄνδρ' ὁπλίτην Sup. 585. ὁπλίτην κόσμον Her. 699. ἦ παιδαγωγεῖν τὸν ὁπλίτην χρεών; ib. 729. ὁπλίτην στρατὸν ib. 800. ἀνὴρ ὁπλίτης δῦλός ἐστι τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὁπλίτας ἔταξεν ἀσπιδηφόροις ἔπι Ph. 1103. ἱππεῖς ὁπλῖται ib. 1198. πολλῶν ὁπλιτῶν ἄρχομεν An. 761. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ; Her. 694.

Ὅπλον. κάκιστον ὅπλον Her. F. 161. τῷ καλλινίκῳ ὅπλῳ ib. 570. ὅπλον χερὸς ib. 942. 2) frequentius occurrit *plur.* ὅπλα. φέρειν ὅπλα Hec. 14. χρυσέοις σὺν ὅπλοις ib. 112. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. cf. Ph. 1248. et 1368. Sup. 1150. Iph. A. 1260. Tr. 573. μεθ' ὅπλων ἀπόντα Or. 572. μυρίοις ὅπλοις βρέμων Ph. 113. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς ib. 171. ἄσημ' ὅπλα ib. 1119. εἰς ὅπλ' ἧσσον ib. 1475. ὅπλων ὄντες καὶ μάχης ἀΐστορες An. 683. φαεννοῖς στίλβων ὅπλοις ib. 1147. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. cf. v. 674. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα ib. 698. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. ὅπλων ἡφαιστοπόνων ib. 1072. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 993. στρατὸν ἐν ὅπλοις ὄντα Bac. 303. εἰς ὅπλ' ἐχώρυν ib. 758. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ ib. 788. ὅπλων δίχα ib. 803. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι ib. 843. πόλις ἐν ὅπλοις Her. 400. αἰχμάλωθ' ὅπλα ib. 695. ὅπλων τήνδ' ὁρᾷς παντευχίαν ib. 720. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. χαλκήλαθ' ὅπλα ib. 1279. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο ib. 1395. ὕτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα; Ion. 1292. ὅπλοισιν αὐτὴν—ἐῤῥύσατο ib. 1298. δῦλος τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὅπλοις ἀπαντῶν ib. 542. λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377. γυμνωθεὶς ὅπλων ib. 1382. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. κέχρησ' ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. etc.

Ὁπλοφόρος. σὺν ὁπλοφόροις Ph. 796. ὁπλοφόρυς Δαναῶν Iph. A. 190.

Ὁπόθεν Iph. A. 696.

Ὁποῖα, *adverb.* qualiter. Hec. 398.

Ὄπτεσθαι. ὐ παῖδας ὄψει ζῶντας

Hec. 1046. cf. Med. 803. *ὄψει νιν αὐτίκα* Hec. 1049. *πότ' ὄψομαι Μενέλαον* Or. 67. *εἴ σ' ἡ 'πιῦσα λαμπὰς ὄψεται θεῦ* Med. 352. *μητέρ' ὀκέτ' ὄμμασιν φίλοις ὄψεσθε* ib. 1039. *σῶν τέκνων ὄψει φόνον* ib. 1313. *ὄποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέςερον ὄψεσθε* Hip. 1101. *γυναῖκα κατθανῦσαν ὄψει* Al. 233. *πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνῦντα πρὸς γᾶν* An. 1226. *ὄψει δόμυς ναίοντα νησιωτικὺς* ib. 1262. *εἴπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν* Sup. 783. *τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει* ib. 1075. *ὀκέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρὸς* ib. 1163. *πῦ σ' αὖθις ὀψόμεσθα;* Iph. A. 1026. *εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαί σε* ib. 1224. *σύν σοί μ' ὄψει καρτερῦντα* Rh. 148. *ὀ μητρὸς ὄψεται δέμας* ib. 969. cf. Ion. 563. *ἐκείνας ὀκέτ' ὄψομαί ποτε* Tr. 488. *πρῶτά νιν—ὄψεται δοκεύοντα* Bac. 981. *πικρότατον ὕπνον ὄψομαι* Cy. 585. *πόλιν πατρὸς ὄψεσθε* Her. 876. *λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται* Ion. 1077. *εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν* Her. F. 1412. *ὀκ ἔτι σ' ὄψομαι* El. 1331. *ὀψόμενοι τυράννων φάσματα* ib. 710. *ὤφθη* Ion. 1215. *ὅτῳ ὤφθην εὐτυχῦσα* Hec. 970. *ὤφθημεν —ὄντες ἄθλιοι* Iph. T. 933. *ὤφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε* M. Bac. 1073. *ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;* Ion. 1116. *ἐπεὶ ὤφθης* Her. F. 593. *ὄφθητί μοι* Bac. 912. *μὴ δρῶσ' ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς* Hip. 321. *παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην* ib. 430. *ἢν ὀφθῇς ἐκεῖ* Bac. 821. *φόνιον ὄψωμ' αἷμα* El. 486. *ὀφθῆναι κόραις* Iph. A. 678. *ὀφθεὶς* Rh. 335. *ὀτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι* Tr. 487. *ὀφθησόμεσθα* Her. F. 1155. etc.

'Οπτήρια, τὰ. *παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων* Ion. 1127.

'Οπτός. *μόσχον ὀπτὸν* Cy. 324. *ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ* ib. 357.

'Οπώρα Fr. inc. CXLIII. 2.

'Οπωρινός. *ὀρχάτυς ὀπωρινὺς* Fr. inc. CLXIX. 2.

"Οπως, sic, ita. Hec. 398.

'Ορᾶν. *ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα* Hec. 232. *ὁρῶ σε δεξιὰν—κρύπτοντα χεῖρα* ib. 342. *ὀτ' ἐλπίδος ὁρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν* ib. 370. *ἀνθρώπυς ὁρᾶν* ib. 488. *δυστυχεςάτην σε ὁρῶ* ib. 582. *τίν' ἄνδρα τόνδ'— ὁρῶ θανόντα* ib. 733. cf. v. 833. *ὡς ὁρᾷς* ib. 1053. *πνοὰς—πομπίμυς ὁρῶ* ib. 1290. *ὅρα,—μὴ κατθανών σε λέληθε* Or. 208. *ὁρᾷς ὀδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι* ib. 259. *γαλήν' ὁρῶ* ib. 279. *φάος ὁρῶ* ib. 386. cf. Al. 273. Iph. A. 484. et 1394. Iph. T. 564. et 608. Rh. 850. Her. 969. Ion. 1121. *μῶν ὀχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν* Ph. 720. cf. Bac. 910. et 922. Ion. 558. et Inus fr. XIV. 3. *εἷς ἀνὴρ ὀ πάνθ' ὁρᾷ* Ph. 752. *ὀχ ὁρᾷ Δίκα κακὺς* ib. 1717. *ὁρῶ ἐξαμαρτάνων* Med. 350. *ὁρᾷς, ἃ πάσχεις;* ib. 404. *ὁρῶμεν τάσδε δυςήνυς τύχας* Hip. 268. *πόσυς δοκεῖς—νοσῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;* ib. 463. *ἐμοὶ ὀ θέμις φθιτὺς ὁρᾶν* ib. 1437. *νερτέρων ὁρῶ πύλας* ib. 1447. *ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος* Al. 253. *ὅρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ* ib. 1130. *κακῶν τοσύτων ὀχ ὁρᾷς ἐπιρῤῥοάς;* An. 349. *κακὸν οἷον ὁρῶ τόδε* ib. 1174. cf. Sup. 792. *τἀναγκαῖ' ὁρᾶν* Sup. 855. *ὁρῶ τελευτὰν* ib. 1012. *ὀδὲ ἡδέως ὁρᾷς* Iph. A. 1122. *ςρατὸς πρὸς πλῦν ὁρᾷ* ib. 1624. *τἀῤῥηθ' ὁρᾶν* Iph. T. 1198. *ὅρα τὸ μέλλον* Rh. 332. *ὅρα,—μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς* ib. 570. *τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς* Bac. 210. *ὁρῶσιν τὰ βροτῶν ὀρανίδαι* ib. 392. *τὸν θεὸν ὁρᾶν σαφῶς* ib. 477. *ὁρᾶν μοι δύο ἡλίυς δοκῶ* ib. 916. *ὡς ὁρῶμεν, ὀχ ὁρώμενοι* ib. 1048. *ὁρῶ μέγιςον ἄλγος* ib. 1281. *τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ;* Cy. 221. *ξένι' ὅρα τάδε* ib. 353. *τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας* Her. 333. *ἀγγέλοισι τὺς ἐναντίυς ὁρᾶν* ib. 393. *ἥδιςον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχῦνθ' ὁρᾶν* ib. 940. *ὥσπερ σὲ— ὀφθαλμοῖς ὁρῶ* Hel. 117. *χθόνα πάτριον ὀχ ὁρᾷς* ib. 224. *αὐχμηροὶ ὁρᾶν* ib. 1556. *δεσπότην ὁρᾶν πάρα* Ion. 516. *θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν* ib. 1142. *τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίςων ὁρῶ;* ib. 1395. *μὴ τὰ δαιμόνων ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν* ib. 1552. *ποῖ' ὄνειρα κηραίνυσ' ὁρῶ* Her. F. 518. *ὅρα, μὴ παρὰ γνώμην πέσῃς* ib. 593. *ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο* ib. 1002. *παρ' Ἥρας ὁρᾷς θρόνων τάδε;* ib. 1127. *τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς* ib. 1358. *ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων* El. 624.

ὁρᾶτε τὸν τύραννον Alcmæon. fr. IX. 1. ταῦτα σκεθρῶς ὁρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη ejusd. fr. XIII. 1. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα ςόλον Alop. fr. IV. 1. τὸ δαιμόνιον ἐχ ὁρᾶς—And. fr. VIII. 1. τὸ δȣλον ἐχ ὁρᾶς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ Melan. fr. XXV. 2. ὁρᾶς μ' ὡς ἐπράϋνας Meleag. fr. XIX. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. ὁρᾶς τὸν ὑψȣ—αἰθέρα—Fr. inc. I. 1. τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. cf. Al. 694. ὁρῶν ὁρῶντα Bac. 470. ὁρῶντος εἰς Κύπριν Antig. fr. VI. 1. ὃ βȣλεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. τὸν πάνθ' ὁρῶντα, κ' αὐτὸν ἐχ ὁρώμενον eorund. CXLVI. 2. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ἐ τιμώμενον Hec. 316. πλȣν ὁρῶντας ἥσυχον ib. 901. φῶς ὁρῶντες ἡλίȣ Hip. 4. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. τυφλοῖς ὁρῶντας ἐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τῆσδ' ὁρώσης φέγγος Hip. 1023. τὴν ἐ κλύȣσαν, ἐδ' ὁρῶσαν Al. 405. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα El. 771. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα Aug. fr. IX. 2. ἐχ ὁρᾶσθ' ἐκηβόλων τόξων γλυφίδας; Or. 273. τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι; An. 113. τύμβον βȣλοίμην ἂν ἀξιȣμενον τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι Hec. 320. πολλῇ ἀβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. πυριφλέγων ὁρᾶσθαι λέων Bac. 1017. κακὸς ὁρᾶσθαι Her. 511. πρόσθεν μελάθρων ὁρωμένη An. 879. ἐ γε μηδ' ὁρωμένη πίςις παρῆν Iph. A. 1586. ἔςιν ἐχ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 2. ἐγγύθεν ὁρωμένων (sc. πραγμάτων) Ion. 586. etc.

Ὀργαίνειν Al. 1109.

Ὄργανον. παλαιὸν ὄργανον Ion. 1030. Λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Μȣσαι Rh. 922. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Ὀργάνος. ὀργάνον χέρα An. 1014.

Ὀργάς. ἐν ὀργάσιν Bac. 340. πρὸς Ἴδης ὀργάδας Rh. 282. cf. Bac. 445. et El. 1163.

Ὀργή. ὀργή σȣ καὶ τὸ γῆρας ἐ σοφὸν Or. 490. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιȣμενος ib. 1630. βραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. δεινὴ καὶ δυσίατος ὀργὴ ib. 520. cf. Iph. T. 987. λήξασα ὀργῆς Med. 615. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς ib. 900. ἐκ ὀργῆς χάριν An. 689. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. et Bac. 757. ἢν ὀργῇ—ἐξόρȣς Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ὀργῇ ὑπόθȣς ἥσυχον πόδα ib. 646. ὀργῇ εἶξα μᾶλλον, ἢ μ' ἐχρῆν Hel. 79. ὀργῇ χολωθεὶς Dan. 40. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. ὀργὴ φαύλη πόλλ' ἔνες' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. ὀργὴν πραΰνȣσα Phry. fr. XI. 3. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτȣς Tem. fr. IV. ἐδεὶς μετ' ὀργῆς ἐδὲν εὖ βȣλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. 2) dor. ὀργά. βαρύθυμον ὀργὰν Med. 176. ἐκ πατρὸς ὀργᾶς Hip. 1124. οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει Bac. 537. παρανόμῳ ὀργᾷ ib. 995. 3) plur. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλȣσι Med. 121. βασιλέων ὀργὰς ἀφῄρȣν ib. 456. cf. v. 1150. ἀμφιλόγȣς ὀργὰς ib. 638. ὀργὰς φέρειν ib. 870. ὀργὰς ποιεῖσθαι ib. 909. Πανὸς ὀργὰς ib. 1172. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. et ὀργαὶ κατασκήπτȣσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. ὀργὰς μαλάσσȣσ' ἀνδρὸς Al. 774. ὀργὰς ἠπίȣς Tr. 53. ὀργὰς πρέπει θεȣς ἐχ ὁμοιȣσθαι βροτοῖς Bac. 1346. μειλίσσων ςυγίȣς ματρὸς ὀργὰς Hel. 1356. ἐπίσχες ὀργὰς ib. 1658. ὀργὰς δικαίας ἔχειν Her. F. 276. ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. cf. Fr. inc. B. 39. 1.

Ὄργια, sacra in honorem Bacchi celebrata. Bac. 34. 79. 262. 470. 471. 476. 482. 996. et 1078. τὰ μυςῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Ὀργιάζειν Bac. 416.

Ὀργίζεσθαι. ἐ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβȣσιν Epist. I. ὡς τότ' ἦσθ' ὠργισμένος Hip. 1413. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 129. ὀργισθῇς δὲ μὴ Iph. A. 631. et 637.

Ὀρέγειν. ὄρεγε νῦν, ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 103. cf. v. 1704. ὀρέξας δεξιὰν Her. 844. ἆρα φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; Med. 902. Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν Her. F. 16. τίς

τῶν μεγίϛων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι Hel. 359. ἱκέτις ὠρέχθης ἐμȣ̃ Hel. 1254. εἰ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν Epist. V. ὀρεχθῆναι γάμων Ion. 842. οἵων ὀρεχθεὶς Or. 328.

Ὄρεγμα παρηΐδων Ph. 314.

Ὀρειβάτης Tr. 436.

Ὀρειδρόμος ἔλαφος Iph. A. 1593.

Ὄρειν. οἵαν σοι λώβαν—ὦρσέ τις δαίμων Hec. 201. ὦρσε ϛρατὸν An. 1149. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον ὀρομένα Iph. A. 186.

Ὀρεινόμος. τὰν ὀρεινόμον Κενταύρων γένναν Her. F. 364.

Ὄρειος. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. κλῶν' ὄρειον Bac. 1066. θηρῶν ὀρείων Al. 498. et θηρσὶν ὀρείοισι Sup. 47. πέτρας ὀρείας παῖς Hec. 1110. σκύμνον ὀρείαν Or. 1493. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. τῆς ὀρείας μελίσσης Iph. T. 633. ὀρεία μάτηρ θεῶν Hel. 1317. cf. Cret. fr. II. 14. ὀρεία λέαινα El. 1163. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284. Νύμφας ὀρείας Cy. 4.

Ὀρεσκόος. δαιτὸς ὀρεσκόȣ Cy. 246. et

Ὀρεσκῷος. ὀρεσκῴων σκυλάκων Hip. 1277.

Ὀρεσσίγονος. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1.

Ὀρέϛειος. τῆς Ὀρεϛείας χερὸς An. 1243. Ὀρέϛειον δάπεδον Or. 1647.

Ὀρέϛερος. θηρὸς ὀρεϛέρȣ Hec. 1058. ὀρεϛέρȣ λέοντος Bac. 1139. κάπροι ὀρέϛεροι Or. 1460. τὰν ὀρεϛέραν παρθένον Tr. 551.

Ὀρέϛης, Agamemnonis et Clytæmnestræ filius. Or. 24. etc. An. 886. Iph. A. 418. 465. 622. 1119. et 1451. Iph. T. 56. etc. El. 15. etc. et dor. Ὀρέϛας Or. 1438. et 1470. et Iph. T. 235.

Ὀρθεύειν. ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας Or. 405.

Ὄρθιος. ἀπ' ὀρθίȣ πύργȣ Ph. 1229. et πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1266. πρόσβασιν ὀρθίαν El. 489. ὀρθίȣς ἐθείρας Hel. 638. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρθιον σάλπιγγι Her. 830. περγάμων ἀπ' ὀρθίων Ph. 1105. ὄρθια φθέγματα Hel. 1591.

Ὀρθὸς Iph. A. 559. ἀνῇξεν ὀρθὸς λαὸς Ph. 1469. cf. Rh. 792. Bac. 692. et Hel. 1616. τένοντ' ἐς ὀρθὸν Med. 1166. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔϛησαν Hip. 1203. ὀρθὸς φίλος Iph. T. 610. ὀρθὴ ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐϛηρίζετο Bac. 1071. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ Hel. 1465. ȣ̓κ ἤθελ ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα ib. 1572 ὀρθὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 1. ἡμεῖς ὀρθοὶ An. 762. ὀρθοῖσιν κανόσι Tr. 6. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838 ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τρίαιναι ὀρθὴν ϛᾶσαν Er. fr. I. 52. ὀρθαῖ κόραις Hec. 972. ἔϛησαν ὀρθαὶ Bac 1085. ὀρθὰς ὠλένας Hel. 1101. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc LXVIII. 1. πρὸς ὀρθὸν χῶμα τάφ Hec. 221. μ' ἐς ὀρθὸν ϛῆσον Or 231. cf. Sup. 1229. γραῖαν πεσȣ̃σα αἴρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν Tr. 465. ὀρθὸν μεθίει βλάϛημ' ἄνω Bac. 106 τȣ̓ρθὸν ἐξανιϛάναι (*sensu obscœno* Cy. 168. εἰς ὀρθὸν ἔϛη Ar. f XXVI. 3. εἰς ὀρθὸν μία (sc. γραμ μὴ) Thes. fr. V. 8. ἕως γῆς ὀρ ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ὀρθοῖς ὄμ μασιν Iph. A. 851. ὀρθὰ, *adverbia* φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ὀρθὰ λ γειν Al. 796. ȣ̓κ ὀρθὰ πυρφορεῖς T 348. ȣ̓κ ἄρ' ὄρθ' ἀκȣ́ομεν; Ion. 533

Ὀρθοϛάδη. ἐπὶ ἐμπύρȣς ὀρθοϛάδ Hel. 554.

Ὀρθοϛάτης. περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρ θοϛάταις ἱδρύετο Ion. 1134. λαΐν ὀρθοϛάτας ἔδευσεν Her. F. 980.

Ὀρθόϛατος. κλιμάκων ὀρθοϛάτων Su 497.

Ὀρθȣ̃ν, ὀρθȣ̃τε κάρα Hip. 198. Bac. 931. ὄρθȣ πρόσωπον Al. 38 τί δῆτά μ' ὀρθȣ̃τε; Tr. 505. cf. Ba 1167. et Dic. fr. XV. 2. ὀρθȣ̃σ τὴν ὁμόδȣλον Hec. 60. λέβητας ὤ θȣν El. 802. ὀρθώσατ' ἐκτείνοντ ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὄρθωσ κάρα Her. 635. μὴ Τροίαν ποτὲ π σȣ̃σαν ὀρθώσειεν Tr. 1161. ȣ̓τ' οἶκ ȣ̓τε πόλιν, ὀρθώσειεν ἂν Ar. fr. V. ὀρθώσῃς ϛρατὸν Antiop. fr. XLII. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον 1256. οἶκον πατρῷον ὀρθῶσαι I T. 993. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθ σας Pal. fr. II. 1. ὀρθȣ̃σθαι γνώμ Hip. 247. ȣ̓κέτ' ὀρθȣ̃μαι Rh. 7 ἐν ἀγγέλῳ κρυπτὸς ὀρθȣ̃ται λόγος I

Inc. CCXXIV. ὀρθεμένης εὐνῆς Med. 569. ὠρθεντο Hel. 1621. τὰ θεῶν ἐκ ὀρθωθέντα Iph. A. 24.
Ορθρεύειν. ὀρθρεύεσαν ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα Tr. 182. γόοισιν ὀρθρευομένα (dor. pro ένη) Sup. 977.
Ὄρθρος. δι' ὄρθρων El. 909.
Ορθῶς Hip. 94. Bac. 836. et Ion. 1025. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. et Ion. 745. μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὀρθῶς ἀκέσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170. ἐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τεδε σώματος πατὴρ Al. 639. οἵτινες φίλοι ὀρθῶς πεφύκασι An. 377. ἐμοὶ λόγοι—ὀρθῶς ἔχεσ' εἰς τόνδε Sup. 335. ὀρθῶς εὐθύνειν πόλιν ib. 418. ἔτ' ἄν γ' ἔτ' ὀρθῶς—δέμας καπνεται ib. 496. ὑπέθηκας ὀρθῶς τὲς λόγες Iph. A. 507. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ἐκ ὀρθῶς φρονεῖ ib. 1476. ὀρθῶς ἀτίζεις Rh. 327. τὄνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ὀρθῶς ἔχει πέπλος Bac. 936. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρεργίαν ib. 1060. σκέψαι νυν ὀρθῶς ib. 1278. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. ἐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. πρὶν ἐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. ἔγνως ὀρθῶς ἄνδρα ib. 571. ζηθεντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' μὴν ib. 961. ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ ακρύεται; ib. 1242. ὀργᾶς αἶσιν ἐκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. θεὸς ὀρθῶς κρανε Ion. 570. cf. Hip. fr. XVI. ἦξας ὀρθῶς Ion. 572. οἱ ὄντες ὀρθῶς (sc. φίλοι) Her. F. 56. ὅταν ρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένες ὀρθῶς ib. 262. πῶς τις αὐτὰ—ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. ἐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα Alcmen. fr. IX. 1. πολλὰ ἐκ ὀρθῶς ποιεῖ (sc. πλετος) Alex. fr. XIV. τὰ ἐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσεσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῇ Bel. fr. XXIV. ὀρθῶς μ' ἐπήρε Er. fr. II. 1. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχῃς ...us fr. XV. 1. χρῆσθαι ὀρθῶς (sc. τὸ ἐρᾶν) Fr. inc. CLXV. 11.
Ὀριγνᾶσθαι. ὅταν θηρῶν ὀριγνῷτο Bac. 1253.
Ὁρίζειν. ὁρίζω τετο Fr. inc. LVIII. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνε Hec. 259. ἐπεί μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος ib. 941. ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν Iph. T. 979. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. ἔ ὥρισέν σε ib. 1686. ὥρισαν πετροῤῥιφῆ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν Ion. 1222. τὸ δελον γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεὸς Antiop. fr. XVI. 2. διδύμες ὁρίσασα πόντε πέτρας Med. 434. γαῖα, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται Tel. fr. I. 1. ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν Iph. T. 969. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ Ion. 1459. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295.
Ὅριον. ἐ γῆς ὅρι' ἀποςερέμενοι Tr. 375. ἔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82.
Ὅρισμα. ὅρισμα βαρβάρων Iph. A. 952. ἕως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὁρίσματα Hip. 1459. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. τὰ ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437.
Ὀρκάνη. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσεμενος Bac. 611.
Ὅρκιος. ὅρκιον Ζῆνα Hip. 1025. ὁρκίες θεὲς Ph. 484. cf. Iph. T. 747. τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν Med. 208. ὅρκιόν μοι ξίφος Ph. 1671. ὁρκίοισι ζυγεὶς Med. 735. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τε Sup. 1231.
Ὅρκος. ὅρκῳ μὴ ἐμμένων Med. 754. ἐδ ὅρκον—ἐλέγξας Hip. 1055. λάβ' ὅρκον Sup. 1187. cf. v. 1190. ὅρκον ἐκλιπόντες ib. 1193. cf. Iph. T. 750. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. ὅρκον δότω μοι Iph. T. 735. ἔξαρχ' ὅρκον ib. 743. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον ib. 758. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν ib. 790. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ὅρκες συνῆψαν Ph. 1247. cf. Iph. A. 58. βοᾷ ὅρκες Med. 21. μεγάλοις ὅρκοις ἐνδησαμένα—πόσιν ib. 161. ὅρκων ταμίας ib. 169. βέβακεν ὅρκων χάρις ib. 439. ὅρκων φρέδη πίςις ib. 492. ὅρκες μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ib. 657. ποῖοι ὅρκοι κρείσσονες; ib. 960. ὅρκες παρασχὼν ib. 1037. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμ', ἐς ὤμοσα ib. 1063. δι' ὅρκων ib. 1306. ὅρκων ἀφεῖλε πίςιν ib. 1309. ἣν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν

ὅρκοι An. 1001. ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. μνημεῖα ὅρκων ib. 1203. τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι ib. 1228. ὅρκους παλαιοὺς—μαρτύρεται Iph. A. 78. τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους ib. 395. ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με Iph. T. 788. ὅρκοις κεκλήμεθα Hel. 983. ὅρκους παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7.

Ὁρκωμοτεῖν. πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ Sup. 1189.

Ὁρμάθειν, *verb. poët.* ὅταν τις—πέλας ὁρμάθῃ Med. 189. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; An. 860.

Ὁρμᾶν. οὐκ ἄδικον εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ Ph. 266. cf. v. 788. ὁρμᾶν πύργωμα ἔπι Sup. 1219. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4. εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν Med. 1178. οὐδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν Bac. 435. ἐς ἄλλην δή τιν' ὁρμήσω πόλιν; Her. F. 1286. ἔνοπλος ὁρμήσας Or. 1289. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον Ph. 1071. πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ὁρμήσασά μοι Hip. 829. ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1016. πῶλον—ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων Hec. 145. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος ib. 1041. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. ὁρμᾶσθαι χρεὼν πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην Sup. 584. ὁρμᾶται μόλις Bac. 880. σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον Hip. 1152. σὺν δίκῃ ὁρμώμενον Sup. 328. σπουδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος ib. 1198. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι Rh. 143. εἰς μάχην ὁρμωμένους Er. fr. I. 34. εἰς δόμους ὁρμωμένην Bac. 1164. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην Dan. 38. ἐπὶ τοῦθ' ὡρμημένος Bac. 630. πρὸς δόμους ὡρμημένον El. 340. κἀμοὶ κατ' ὄσσων ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. εἴπερ πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὡρμήθης ξένου Al. 1043. εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν Iph. T. 1407. πρὸς πύλας ὡρμάθη (dor. pro ήθη) Tr. 532. ὁρμήθητε Alcmæon. fr. XII. 1. ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς Iph. T. 1269. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεὶς ζυγὸν Ion. 595.

Ὁρμεῖν. ἀκταῖσιν ὁρμεῖ Or. 55. ὁ ναῦς—ὁρμεῖ σέθεν Iph. T. 1043. τῶν ἆσσον ὥρμει Iph. A. 291.

Ὁρμή, et dor. ὁρμά. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Sup. 1050. πυρὸς ὁρμὰ Tr. 1081. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127.

Ὁρμιά. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631.

Ὁρμίζειν. ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. στρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν Or. 352. ἐν Ναυπλίῳ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν ib. 242. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένους ib. 203. ὁ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη Iph. T. 1328.

Ὅρμος. Δωρίδος ὅρμον αἴας Hec. 450. χρυσοῦν ὅρμον Alcmæon. fr. XVII. 2. μή μοι ναῶν πρύμνας δέξασθαι τοῦσδ' εἰς ὅρμους Iph. A. 1322. τᾶς Αὐλίδος στενοπόροις ὅρμοις ib. 1497. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις El. 177.

Ὀρνιθόγονος. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα Or. 1387.

Ὄρνις. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας Hec. 179. ὄρνις—ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1516. πτεροῦσσαν ὄρνιν Hip. 733. ὄρνις ὥς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ ib. 828. cf. Sup. 1046. κυανόπτερος ὄρνις An. 863. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα Iph. A. 607. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ ib. 796. ὄρνις σοι γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσι γάμοις ib. 988. ὄρνις ἀλκυὼν Iph. T. 1089. ἄπτερος ὄρνις ib. 1095. ὄρνις πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. cf. Hel. 19. ὄρνιθος οὕνεκα (boni omini causa) Her. 730. κακὸς ὄρνις Hel. 1057. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν ib. 1115. θάμβησεν ὄρνιθος πόνους Ion. 1206. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72. πολιὸς ὄρνις ib. 110. ὄρνι[illegible] ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 59[illegible] ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5 οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 84[illegible] τοὺς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις—χαίρειν λέγω Hip. 1059. φθόγγος ὀρνίθων Iph. A. 9. πτηνοῖς ὄρνισιν T[illegible] 148. ὄρνιθες ἀρθεῖσαι Bac. 747. ὄρνιθας ὡς ib. 955. cf. Cy. 406. εὐήθε[illegible] τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτοὺς He[illegible] 754. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν ν[illegible] κῶν Ion. 159. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸ[illegible] προσέβα; ib. 170.

Ὄρνυσθαι. ἐς ἔριν ὀρνυμένα Iph. T. 1149.

Ὅρος. πεδίων δαπέδοις ὅρον Al. 59[illegible] τοῦδ' ὅρος τίς ἐστι μοι; Iph. T. 121[illegible]

τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν Her. 190. ὅρος σαφὴς Her. F. 669. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν El. 1315. cf. Sup. 147. et Her. 134. πάτρας ὅρος Æg. fr. X. 2. ὀκ ἔςιν ὅρος κείμενος ὀδεὶς Fr. inc. CLX. 4. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις Hec. 963. γῆς ὅρες Ἑλλανίδος ib. 1260. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρες Or. 443. cf. v. 1644. ὑπὲρ ἄκρων ὅρων χθονὸς Ph. 676. ἢ δυοῖν ὅρες ἔχει ib. 1263. ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν Med. 541. cf. Iph. T. 1451. ἐν Φθίας ὅροις Iph. A. 713. Ταυρικῆς ὅρες χθονὸς Iph. T. 85. Εὐρώπης ὅρες Tr. 927. et Ion. 1356. πρὶν ὅροις πελάσαι ςρατὸν Ἀργείων Her. 289. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295. Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὅρων Her. F. 235. Ἀργείας ὅρες γαίας El. 410. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρες Dic. fr. IV. 4

Ὄρος. Ἴδας ὄρος ἱερὸν Or. 1383. cf. Ph. 241. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος Hip. 215. cf. v. 233. ὄρος οἰκῦσι Bac. 33. εἰς ὄρος, εἰς ὄρος ib. 116. et 164. ὀκῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν ib. 191. ἐξ ὄρες οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2. ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ἃ κατ' ὄρη Ἄρτεμις ἱεμένα Ph. 153. ὄρεσι Μαινάδων ib. 1741. cf. v. 1744. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203. Κενταύρων ἐν ὄρεσι ib. 1047. ὀρέων μόσχον ἀκήρατον ib. 1083. Ἴδας ὄρεα ib. 1285. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. Φρυγίων ἐξ ὀρέων ib. 86. cf. v. 140. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν ib. 219. ὄρεσι φυγάδα Hel. 188. ἀλίμενα ὄρεα μέλεα ib. 1143. Ἀργείων ὀρέων El. 700. ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. κατ' ἐναύλες ὀρέων ἀβάτες Tem. fr. XVIII. 2.

Ὀρύειν. ὤρυον ἄλλος ἄλλοσε Her. F. 972. ἐκ τάξεων ὄρυσε Ph. 1243. μόσχες ὀρύσας εἰς μέσας Iph. T. 297.

Ὄροφος. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. ἐς ὀρόφες Φοίβυ ib. 89.

Ὄρπαξ. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221.

Ὀῤῥωδεῖν. ὀῤῥωδῶ τινα δόλον θυραῖον El. 831. ὀῤῥωδῶν θανεῖν Hec. 768. ὀῤῥωδῶν παθεῖν And. fr. XXI. 2.

Ὀῤῥωδία. διὰ φίλων ὀῤῥωδίαν Ph. 1398. εἴσω φρενῶν ὀῤῥωδία μοι, μή τι βυλεύσῃς κακὸν Med. 317. μῶν σ' ἐξέπληξ' ὀῤῥωδία; Ion. 403. τήκω καρδίαν ὀῤῥωδίᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6.

Ὄρυγμα τύμβυ Hel. 553.

Ὀρυκτός. ὀρυκτὸν ἀναῤῥήξων τάφον Tr. 1153.

Ὀρφανεύειν. παῖδας ὠρφάνευες Al. 298. τέκν' ὀρφανεῦσαι ib. 163. et τέκν' ὀρφανεύεται Hip. 847. ἐνθάδ' ὠρφανεύετο Al. 538. ὀρφανεύσομαι Sup. 1132.

Ὀρφάνευμα Her. F. 546.

Ὀρφανίζειν. ὠρφάνισσε (pro ισε) Al. 398.

Ὀρφανός. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὀρφανὸς ἀποζυγεὶς Ph. 995. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1209. δόμον ὀρφανὸν Al. 660. et ὀρφανὺς δόμυς Ion. 791. σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν Al. 289. τεκέων ὀρφανοὶ An. 308. et ὀρφ. τέκνων Dic. fr. XIV. 6. σὲ λιταὶ διακωλύσυσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. ὀρφανὴν πατρὸς El. 914. et πατρὸς ὀρφαναὶ ib. 1010. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136.

Ὄρφειος. Ὀρφεία γῆρυς Al. 971.

Ὀρφεὺς, *nom. poëtæ.* Med. 543. Hip. 953. Al. 358. Iph. A. 1211. Rh. 944. et 966. Bac. 561. Cy. 642. et Bel. fr. XVII. 10.

Ὀρφναῖος. ὀρφναία νὺξ Pi. fr. II. 3. cf. Or. 1225. et Sup. 994.

Ὄρφνη. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. cf. v. 587. et Ion. 955. πυκνῆς δι' ὄρφνης Rh. 774. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίυ Her. 857. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. 2) dor. ὄρφνα. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. πᾶσαν ἀν' ὄρφναν Rh. 42. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. et Tr. 1072. δι' ὄρφνας Rh. 697. γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ὄρχατος. ὀρχάτυς ὀπωρινὺς Fr. inc. CLXIX. 2.

Ὀρχηςὺς Cy. 170.

Ὅσιος. ὐχ ὅσιον ξένον Hec. 1235. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. φόνος

ὅσιος ib. 934. ὁσίη ἀνδρὸς ὅσιος (sc. οἶκος) ὢν ἐτύγχανε Al. 10. πόδα ὅσιον Iph. T. 131. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁ χορὸς ὅσιος Tr. 328. ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς ib. 1315. ὅσιος εἰς ἐμὲ Her. 719. ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. οὐχ ὁσίων ἐρώτων νόσῳ Hip. 764. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. ὁσίοισι καθαρμοῖς Bac. 77. ὅσιοι περὶ ξένους Cy. 125. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν Her. F. 773. αἵματος δίκην ὁσίαν Or. 500. τὰν οὐχ ὁσίαν Med. 850. ὁσίας κληδοῦχου Iph. T. 131. ὁσία ψῆφος ib. 945. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. ὁσίας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. ὁσία, πότνα θεῶν, ὁσία δ', ἃ—πτερὰ—φέρεις Bac. 370. sq. οὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. ὦ θέμις, οὔθ' ὁσία Hel. 1369. vid. not. Παλλάδος ὁσίαν πόλιν El. 1319. θυσίας οὐχ ὁσίας Iph. T. 465. θεοὺς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. ὅσιον ἐστ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. φθέγμα ὅσιον Her. F. 927. οὔτε Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον ib. 1282. οἷσιν ὅσιον φίλον El. 1351. οὐχ ὅσια, οὐδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. ὅσια παθεῖν ib. 788. οὐ τολμᾷς ὅσια Or. 825. τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν Hip. 1081. ὅσια χρῄζοντος σέθεν Sup. 123. ὅσια περὶ θεοὺς ib. 367. ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654. ἐξ ἐμοῦ οὐχ ὅσι' ἔθνησκες Ion. 1501. φρονεῖς ὅσια El. 1203. ὁσιωτέραν πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. ὁσιώτερον τῇ θεῷ πέσοιεν ἂν Iph. T. 1194.

'Οσιοῦν. φυγαῖσιν ὡσίουν (sc. αἷμα) Or. 514. στόμα εὔφημον ἅπας ὁσιούσθω Bac. 70. ἀμφὶ νάρθηκας — ὁσιοῦσθε ib. 114. ὁσιωθεὶς Cret. fr. II. 16.

'Οσίως. παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. θεῖναι νεκύων σώματα εἰς τάφον ὁσίως Sup. 63.

'Οσμή. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει Cy. 153. ὀσμῇ κατῆρες El. 498.

"Οσος. ἥξει ὅσον οὐκ ἤδη Hec. 143. ὅσον τάχος ib. 1284. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 1301. et El. 421. et ὅσον τάχιστα Rh. 672. et Tr. 295. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130.

"Οσσα, *nom. montis*. El. 446.

"Οσσος. μέλας σ' ὄσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314. ἧμος ὕπνος ἐπ' ὄσσοις κίδναται Hec. 916. ἔνθα—ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 1104. δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοοῦν Ph. 373. ἐμοὶ κατ' ὄσσων ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. cf. Hip. 245. et 1396. et Ion. 1369. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270. cf. Fr. inc. XL. 3. et fr. inc. B. 48. 3. οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 48. cf. v. 96. et Iph. A. 477. ὄσσοις χάριτας 'Αφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐν διαστρόφοις ὄσσοις ib. 1166. μήτε Κιθαιρὼν ὄσσοισίν μ' ἐγὼ ib. 1383. vid. not. αὐτὸς ὄσσοις εἰδόμην Hel. 121. πρόσιδ' ὄσσοισιν Ion. 193. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450. νάματ' ὄσσων ib. 625. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωποὺς ἐκβαλὼν ib. 933.

'Οστέον, et contr. ὀστοῦν. σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν Or. 404. ῥαφὰς ἔρρηξεν ὀστέων Ph. 1167. cf. Sup. 503. et Her. F. 994. σάρκες ἀπ' ὀστέων—ἀπέῤῥεον Med. 1200. cf. v. 1217. ὀστᾶ προσάξεσθε Sup. 949. cf. v. 1107. 1115. et 1184. ὀστέων ῥαγέντων Tr. 1177.

'Οσφραίνομαι Cy. 154.

'Οτιὴ pro ὅτι Cy. 639.

'Οτρύνειν. ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ὤτρυνεν φέρειν Al. 758. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν Rh. 558.

"Οττε, pro ὅτε Hel. 1326.

'Οττοτοὶ, *partic. lamentandi* Or. 1390. Ph. 1527. An. 1198. et 1201. interdum syllaba το sæpius repetitur ut Tr. 1287. et 1294. Ion. 789. e[t] Her. F. 874.

Οὐδαμῇ Æol. fr. XV.

Οὐδαμοῦ. δειλοὶ εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ Iph. T. 115. cf. Pel. fr. IV. 1.

Οὐδαμῶς. ὁ μῦθος κοινὸς οὐδαμῶς ὅσ[ος] Hip. 609. θνητοῖς οὐδαμῶς ὑποστατ[ὸν] Antig. fr. XVII. 2. ναῦν μί' ἄγκυ[ρα] οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. οὐδαμῶς ἀνεκτὸς Phil. fr. III.

Οὖδας. πεσεῖν πρὸς οὖδας Hec. 40[?] Θεσπρωτὸν οὖδας Ph. 989. ἐς οὖδ[ας] ἐκπεπνευκότας ib. 1157. πιτνεῖ ἐ[ς] οὖδας Med. 1195. cf. Sup. 165. α[ὐ]χμηρὸν οὖδας Al. 950. στέγος βεβλ[η]μένον πρὸς οὖδας Iph. T. 49. πίπ[τ]

πρὸς ὖδας Bac. 1110. λαχνῶδες τὖδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. σὸν ὖδας γᾶς Her. 770. τί προσήκει ὖδας; Ion. 434. κλινθεὶς ἐς ὖδας Her. F. 956. Ἀργεῖον ὖδας El. 88.

Οὐδείς. ὐδὲν ὐδέν' εὐλαβυμένη Iph. A. 1417. ἀκύει ὐδὲν ὐδεὶς ὐδενὸς Cy. 120. πρὸς ὐδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ὁ ὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 4. ὁ ὐδὲν ὐδεὶς ejusd. fr. XVI. 15. ὄντες ὐδένες An. 701. cf. Iph. A. 371. ὐδὲν παθέων ἀποκυφίζυσα Hec. 106. ὐδέν ἧττον ib. 270. et 322. ὁ πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. τάδ' ὐδὲν ib. 626. ὐδέν τι μᾶλλον ib. 817. παρ' ὐδὲν αὐταῖς ἦν ὀλλύναι πόσεις Or. 568. ὐδὲν αἰσχυνθεὶς ib. 800. τὰ φίλων ὐδὲν, ἤν τις δυστυχῇ Ph. 406. πρὸς τὸν ὐδὲν ib. 601. σὺ ὐδὲν εἶ An. 642. ὐδὲν εἰμὶ ib. 1078. Iph. A. 968. et Hel. 1210. δειλοὶ εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμῦ Iph. T. 115. μὴ θῆται παρ' ὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιςολὰς ib. 732. ὐδὲν οἵδε ξύμμαχοι Cy. 638. cf. v. 663. τὰ τῶν θανόντων ὐδὲν Hel. 1437. μηδὲν καὶ ὐδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι Ion. 594. cf. Her. F. 157. 314. et 635. τὸ μηδὲν εἰς ὐδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.

Οὐλή El. 573.

Οὐλόμενος. πύργων ὐλομένων Iph. T. 1109. πατρίδος ὐλομένας (dor. pro ένης) Iph. A. 793. ὐλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Οὔλυμπος, poët. pro ὄλυμπος Her. F. 872.

Οὕνεκα. δύλων σφαγίων ὕνεκα Hec. 137. ὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84.

Οὔνομα, poët. pro ὄνομα Hel. 1669.

Οὐρά. θείνοντε ὐρᾷ πωλικῆς ῥινῦ τρίχα Rh. 784. ὐρὰν ὑπίλλυσ' ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Οὐραῖος. ἄρκτος ςρέφυσ' ὐραῖα Ion. 1154.

Οὐρανίδης. θεὺς τὺς οὐρανίδας Hec. 148. εἰς ὑμεναίους ἤλυθον οὐρανίδαι Ph. 830. οὐρανίδαισι μέλων Tr. 1042. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι Bac. 392. οὐρανίδαι πέμψουσί σε ἀνάτοισι El. 483. ἔνι τοῖς οὐρανίδαις οἶκτοι θνητῶν ib. 1329. ἐν θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον—μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 6.

Οὐράνιος. αἰθέρα οὐράνιον Hec. 1100. βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι Al. 230. οὐράνιον ςέφανον Tr. 800. ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. εἰς οὐράνιον πόλον Chry. fr. VII. 10. οἳ ναίετ' οὐράνιοι Hel. 1515. οὐρανίων μακάρων Her. F. 758. θεῶν τῶν οὐρανίων El. 1235. ἐπὶ μοῦσαν οὐράνιον Ph. 1720. φλὸξ οὐρανία Med. 144. τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν Hip. 59. cf. v. 166. οὐράνιον ἕδραν Tr. 1078. et Ion. 715. οὐρανία γᾶ Tr. 1298. οὐράνιαι δῖναι νεφέλας Al. 244. οὐράνιον θεᾶς βρέτας Iph. T. 986. οὐράνιον πήδημα El. 860. ἐξ οὐρανίων Hel. 1333. οὐράνια τείχεα Tr. 1088. et El. 1158. ἵππον, οὐράνια (*adverb.*) βρέμοντα Tr. 519.

Οὐρανός. τὰν οὐρανῦ μέσον καὶ χθονὸς—πέτραν Or. 980. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον οὐρανοῦ ib. 1003. τὴν ἐν ἄςροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. etc. 2) ut nom. propr. dei cujusdam usurpatur Her. F. 844.

Οὔρειος pro ὄρειος, montanus. οὐρείου Πανὸς Iph. T. 1126. οὐρείων ἐκ μόσχων ib. 163. οὐρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. ματρὸς οὐρείας Hip. 144. Δίκτυνν' οὐρεία Iph. T. 127. πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ Tr. 533. οὔρειαι σκοπιαὶ θεῶν Ph. 240. οὐρείας ἐρίπνας El. 210. οὔρειον τέρας Ph. 813.

Οὐρεσιδρόμοι, sc. Μαινάδες Bac. 983.

Οὐρίθρεπτος. οὐριθρέπταν μόσχον Hec. 204.

Οὔριος. πλῦν οὔριον Iph. A. 1596. οὔριον φόνον Her. 822. οὔριος δρόμος ἐκ κακῶν Her. F. 95. οὐρίας πομπῆς Iph. A. 352. ὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Tr. 882. et Hel. 1628. νεὼς οὔριον πτερὸν Hel. 146. οὔριον λαῖφος ib. 413. πνεῦμα ὔριον ib. 1679. οὔρια ξένῳ ib. 1604.

Οὖρος, *masc.* ventus secundus. κατ' οὖρον An. 555. μένουσι πρύμνηθεν οὖρον Tr. 20. οὖρος ἐκ κακῶν Ion. 1509.

Οὖρος, poët. pro ὄρος Bac. 975.

Οὖς. εἰς οὖς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς Or. 615. cf. Hip. 932. An. 1092. Ion. 696. 911. et 1521. οὖς εἰς οὐρανὸν ἵπποι, sc. ἔςησαν Hip. 1203. πρὸς οὖς βάλω Her. F. 1060. δι' ὤτων ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. ὔ τι τοῖ-

σιν ὠσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν Hip. 488. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. δι' ὤτων γῆρυν—ἐδεξάμεσθα Rh. 294. ψόφος ϛάζει δι' ὤτων ib. 566. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084. βάξιν εἰς ὦτα φέρειν Dan. 55.

Οὐσία. παρούσης οὐσίας Hel. 1269. πατρὸς οὐσίαν λέγω Ion. 1288. οὗ τῆς οὐσίας ἄλλοι κρατοῦσι Her. F. 337. τὰς οὐσίας—τιμᾷν δίκαιον Er. fr. IX. 1.

Οὐτάζειν. πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. οὐτάσας πυρὶ Hip. 684. τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—οὐτάσει; Rh. 255.

Οὖτις, nomen fictum, quo Ulysses se nuncupavit. Cy. 546. 668. 669. et 671.

Οὗτος i. q. *lat.* heus. Hec. 1127. et 1280. Or. 1567. Al. 776. Cy. 549. et Hel. 1643.

Ὀφείλειν. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν (sc. κτείνειν) Hec. 395. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. οἶσιν οὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω An. 360. γενναῖα—ὑμᾶς ἀντιδρᾷν ὀφείλομεν Sup. 1178. ὀφείλω οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. ἔθρεψά σε ὀφείλων Al. 685. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν, ὀφείλεται Or. 1245. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 421. cf. v. 785. An. 1273. et Æg. fr. IX. 1.

Ὀφειλέτις Rh. 965.

Ὄφελος Œd. fr. VIII. 2.

Ὀφθαλμός. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω Or. 528. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ Ph. 842. προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1396. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα Med. 1146. ὀφθαλμὸς βίου An. 407. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. et 234. cf. v. 473. 632. et 659. οὐκ ὀφθαλμὸς τὸ—κρῖνόν ἐϛιν Fr. inc. CLI. 6. δίκη οὐκ ἔνεϛ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεσιν Iph. A. 5. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων Cy. 404. cf. Hel. 957. ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὁρῶ Hel. 117. εἰ—τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ Bel. fr. XV. 5. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει Inus fr. X. 3. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3.

Ὀφθαλμότεγκτος. ὀφθαλμοτέγκτῳ πλημμυρίδι Al. 182.

Ὄφις. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. cf. Bac. 1025. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. δορὰς ὄφεσι κατεζώσαντο ib. 697. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 25. κεκρασπέδωται ὄφεσιν ib. 1423. ὄφεων ἰαχήμασι Her. F. 883. γοργωποὺς ὄφεις ib. 1266.

Ὄφλειν. γέλωτα ὄφλειν Med. 404. et 1049. cf. Sup. 846. et Bac. 852. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. δειλίαν ὄφλειν Her. 985. cf. Her. F. 1348. μή μοι —αἰσχύνην ὄφλῃ Hel. 67. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec. 327.

Ὀφλισκάνειν. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. πλείϛην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. μεγίϛην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Alcmæon. fr. V. 2. μωρίαν ὀφλισκάνεις Al. 1096. cf. Iph. T. 488. ἀνομίαν ὀφλισκάνει Ion. 443. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V.

Ὀφρύη. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395.

Ὀφρύς. ϛυγνὴν ὀφρὺν λύσασα Hip. 290. μέθες ὀφρὺν Iph. A. 648. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς Cy. 653. οὐ λὴν παρ' ὀφρὺν El. 573. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. ϛυγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al. 261. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166.

Ὀχεῖν. ἄγκυρα δή με τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. δι' ἄϛεός σε ὀχήσ[...] Or. 800. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα ib. 69.

Ὀχετός. βρωτοῖσι—παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1111. παρὰ Σιμουντίο[ις] ὀχετοῖς Or. 807. et sine παρὰ Iph. A. 767.

Ὄχημα. τοιόνδ' ὄχημα—δίδωσιν ἡμ[ῖν] Med. 1321. ἁψῖδα πέτρῳ προσβαλὼ[ν] ὀχήματος Hip. 1233. ὄχημ' ἵππει[ον] ib. 1355. et Al. 68. ναΐον ὄχημ[α] Iph. T. 410. ὄχημα πωλικὸν R[h.] 621. et 797. ὦ γῆς ὄχημα Tr. 88[4.] ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 115[...] πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXV[...]

3. αὖρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. λαβὼν ὀχήματα Ph. 44. ἁρμάτων ὀχήματι Sup. 662. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε—φερνὰς Iph. A. 610. cf. v. 616. Θρῃκίοις ὀχήμασιν Rh. 302. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.

Ὄχθη. Νείλε παρ' ὄχθαις Hel. 498.

Ὄχθος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. εἰς Ἄρειον ὄχθον ib. 961. παρὰ Κύνθιον ὄχθον ib. 1098. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. Αἰτναῖος ὄχθος Cy. 114. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ἐξεπέρασ' ὄχθον Her. F. 387. τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ib. 1178. Ἄρεος ὄχθος El. 1258. ξεστὸν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ἱερὸν ὄχθον Fr. inc. XCIV. 3. et ὄχθοις ἱεροῖσιν Tr. 798. ὄχθοις ἐπισταθέντες Iph. T. 1375.

Ὀχληρός. λυπεμένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν Hel. 459. ὀχληρὸς οὐ Œnei fr. XI.

Ὄχλος, 1) populus, turba hominum, et. bestiarum. ὄχλος πᾶς Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ Hec. 521. νήνεμον ἔστησ' ὄχλον ib. 533. εἰς ὄχλον ἕρπειν Or. 108. Ἀργεῖον ὄχλον ib. 119. et Ἀργείων ὄχλος Iph. A. 1546. ὄχλος πάνοπλος Ph. 150. ὄχλος γυναικῶν ib. 204. ὡς μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. ὄχλον προσπόλων ib. 842. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. cf. v. 989. Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας An. 606. πόλις—ὀκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411. τεθνηκότων (i. e. peremtorum) ὄχλος ib. 756. ἵππων ὄχλον Iph. A. 191. τῷ ὄχλῳ ϐελεύομεν ib. 450. ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. ἐν ὄχλῳ στρατε ib. 735. Δαναῶν δι' ὄχλε ib. 1030. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας ib. 1338. ὄχλος γυμνὴς Rh. 312. ἅλις τῶν τεθνηκότων ὄχλος ib. 870. θηλυγενὴς ὄχλος Bac. 117. et θῆλυν ὄχλον ib. 1056. ὄχλος Βακχῶν ib. 1128. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 198. τὰς παρθένες αἰδέμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. ὡς ὄχλε βροτῶν—κουφίσειε χθόνα Hel. 39. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην ib. 422. ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ Her. F. 527. οἰκετῶν ὄχλος ib. 76. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. φιλημάτων ὄχλῳ Dan. fr. XI. 2. ἄκριτος ἄστρων ὄχλος Pi. fr. II. 5. λόγες ἐμβάλλοντες εἰς τὲς ὄχλες Epist. V. 2) molestia. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄχλον μέτριον Ion. 635. ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2.

Ὀχμάζειν. μέσον μ' ὀχμάζεις Or. 265. ἵππες ὀχμάζει El. 817. δαλε κώπην ὀχμάσας Cy. 482.

Ὄχος. ὄχον πεδοστιβῆ Med. 1123. ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. et Sup. 681. cf. Ph. 1197. et Iph. T. 370. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον ib. 1229. ἱππότην ὄχον Sup. 660. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὲς ὄχες ib. 613. Ἀχιλλέως ὄχον Rh. 190. ἀστέρων ὄχος Tr. 856. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὄχον μόσχων ib. 1331. v. not. ἵν' ἔξω τεδ' ὄχε στήσω πόδα El. 999. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225. εὐΐππες ὄχες An. 1019. ἐλαύνεις ὄχες Sup. 131. ποιμένες ὄχων τετραόρων ib. 674. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχες ib. 676. τροχάλοισιν ὄχοις Iph. A. 146. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο ib. 599. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ὄχων ἀποβᾶσα ib. 622. ϐκεν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσεσι Hel. 1046. ὄχοις τε καὶ στολῇ λαμπρύνεται El. 966. τεσδ' ὄχες—ἄγοντες ib. 1135.

Ὀχυρός. ὀχυροῖσι παρθενῶσι Iph. A. 738.

Ὀχυρῶς Med. 124.

Ὄψ. ἤκεσαν ὑστάτην ὄπα Hec. 555. κλύειν ὄπα Or. 1669. σαφὲς ϐκ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα Hip. 586. οἵων λόγων ἄρρητον εἰσήκεσ' ὄπα ib. 602. μάντεων ὄπα ib. 1321. γιγνώσκειν ὄπα Sup. 204. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. ἐξέκλαγξ' ὄπα ἀξύνετον Ion. 1204. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.

Ὀψέ. ὀψὲ φρονεῖς εὖ Or. 99. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὀψὲ στενάζεις El. 1111.

Ὄψις. ἔννυχον ὄψιν Hec. 72. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. ὀμμάτων ἐμῶν

ὄψιν ib. 704. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν Or. 512. ἡδεῖαν ὄψιν ib. 725. cf. Epist. III. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ὄψιν τυφλώσας ib. 771. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν ἔλθοι Med. 173. cf. v. 775. Iph. T. 902. Ion. 389. et 1557. et Dan. 24. in quorum locorum duobus postremis pro ἐλθεῖν est μολεῖν. ὄψιν—ἔπλησα δακρύων Med. 905. σεμνῶν ἐς ὄψιν μυστηρίων Hip. 25. τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων Iph. A. 233. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν ib. 1167. εἰς ὄψιν πελάζειν ib. 1212. ὄψιν ὃκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τίς αὐτὸν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; ib. 1256. εἰς μέσην Κύκλωπος ὄψιν Cy. 458. cf. v. 462. 484. 591. 624. et 693. ὃκ ἔσ' ἐν ὄψει τραῦμα Her. 684. ἄελπτον ὄψιν ib. 930. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. cf. v. 564. et Her. F. 1132. ὄψιν προσβαλὅσα παιδὶ Ion. 43. παράδειγμα—εἰς ὄψιν ἔχει El. 1085. τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνὅσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τἀληθὲς ὄψει—μαθεῖν Dan. 41. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐν ὄψει τῶν τε φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν Epist. V. συγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 864. πικραὶ ὄψεις Sup. 945.

Ὄψον. τράπεζα πλήρης ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Π.

Πᾷ, dor. pro πῇ Hec. 1057. 1071. 1075. et 1079. Cy. 41. 43. et 501.

Παγὰ, dor. pro πηγή. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123. τὰν ἀένναον παγὰν Ion. 118. ἐκ τευχέων ῥίψω γαίας παγὰν ib. 147. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρὅσι παγαὶ Med. 411. χερνίβων παγαῖσιν Iph. A. 1479. cf. v. 1513. et 1517. ἐν σαῖς παγαῖς Bac. 521. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075.

Πάγγαιον, *nom. montis.* Rh. 408. 922. et 972.

Πάγκακος. ὁ παγκάκιστος Her. F. 731. ὦ παγκάκιστε Med. 465. Sup. 513. et Cy. 685. ὦ παγκάκιστοι Alex. fr. VII. 1. ὦ παγκακίστη Hip. 682. et Bel. fr. XIII. 1.

Παγκάκως Med. 1135.

Παγκάλως ἀλγύνεσθαι Bel. fr. XVI. 7.

Παγκαρπεία. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4.

Παγκληρία. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 14. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814.

Πάγκληρος. παγκλήρὅς δόμὅς Ion. 1542.

Πάγκοινος. ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς Tr. 425.

Παγκρατὴς, epitheton Apollinis, Rh. 231. et Jovis, Phæd. fr. vers. 4.

Πάγος. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1011. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Παλληνίδος πάγον Ἀθάνας Her. 849. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion 1480. πάγον παρ' αὐτὸν El. 1271 πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. con[f.] Iph. T. 1470.

Πάγχαλκος. πάγχαλκον ἀσπίδα Ph. 122. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 27[…] παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. et Ph. 1248.

Πάγχρυσος. δέπας πάγχρυσον Hec. 52[…] τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5. et 48[…] πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427.

Πάθημα. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματ[α] Ph. 60. τῶν ἐμῶν παθημάτων Hi[p.] 570. τὰ τῶν βασιλέων παθήματ[α] ἴσασι πάντες Iph. T. 670. εἰ μηδὲ αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Anti[op.] fr. XVI. 5.

Πάθος Or. 2. στένειν πάθος Hec. 58[…] πάθος παθὅσαι δεινὸν Sup. 11. πά[…]θος περισσὸν ib. 791. ὃδὲν παθεῖ[ν] ἀποκὅφίζὅσα Hec. 106. πατρῴων π[α]θέων ἀμοιβὰν Or. 841. φονίων π[α]θέων ib. 1455. πολύπονα πάθεα i[b.] 1500. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα P[h.] 1350. ὤμοι ἐμῶν παθέων ib. 154[…] τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα ib. 172[…] παθὅσαν δεινότατον παθέων Me[…]

658. ἐπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη Bac. 969 θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. etc.

ιαιὰν, 1) cantus, hymnus. παιὰν ιαὶ σάλπιγγες ἐκελάδυν Ph. 1109. ιντηχήσατε παιᾶνα — θεῷ Al. 426. id. etiam Iph. A. 1469. Iph. T. 1404. Tr. 126. et 578. Cy. 660. et Her. F. 687. et plur. παιᾶνες Iph. T. 185. Hel. 177. Ion. 906. et Her. F. 691. 2) medicus. καί μοι θάνα-ος παιὰν ἔλθοι Hip. 1373. 3) cog-nomen Apollinis. Al. 92. et 220. Ion. 24. et 141. Her. F. 820. et Lic. fr. V.

ιαῖγμα. ἱερὰ παίγματα Bac. 162.

ιαιδαγωγεῖν Her. 729. γέρων γέ-οντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ Bac. 193.

ιαιδαγωγία. νόσημα κυδεύοντα παι-αγωγίᾳ Or. 881.

ιαιδαγωγός. ὦ πρέσβυ παιδαγώγ' Ἐρεχθέως Ion. 725. πατρὸς παιδα-ωγὸς El. 287.

ιαιδεία. ϛεῤῥὰν παιδείαν Iph. T. 206. λεκτὰν Αἰγύπτυ παιδείαν ἐξηρτήσα-θε Tr. 129. κατὰ παιδείαν Epist. V.

ιαιδεύειν. εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε An. 602. παῖδας εὖ παι-δεύετε Sup. 917. κώμοις παιδεύσωμεν ν ἀπαίδευτον Cy. 490. ὃ τις ἔτω παῖδας εὖ παιδεύεται Fr. inc. LXIII. παιδεύεται κατ' Ἄργος Sup. 891. θεῦ δόμοισιν παιδεύεται Ion. 822. ὃ ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. τρο-ιαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561.

ιαίδευμα. ἀνδρὸς εὐσεβεϛάτυ παί-δευμα El. 887. κακὸν παίδευμα Alex. XV. 1. παίδευμα Ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. ἁγνῦ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. φυλλάδος Παρ-νασίας παιδεύματα An. 1102. χθο-νῶν τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. X. 5.

ιαιδιά. παιδιαῖσι Tr. 975.

ιαιδικά. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι Cy. 0.

ιαιδίον Phaëth. fr. VI. 1. τίς τὰ παιδί' ἐξέθηκεν; Melan. fr. XXI. cf. Isd. fr. XXIII. 2.

ιαιδογόνος. τᾶς παλαιομάτορος παι-δογόνε Sup. 629.

ιαιδοκτονεῖν. παιδοκτονήσας Her. F. 30.

Παιδοκτόνος. παιδοκτόνυς φρενῶν ταραγμὺς Her. F. 835. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνυς σὺς ib. 1381.

Παιδολέτειρα Med. 849.

Παιδολέτωρ. παιδολέτωρ ἀηδονὶς Rh. 549. φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393.

Παιδοποιεῖν Her. 525. παιδοποίησαι Or. 1080.

Παιδοποιός. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ Rh. 980.

Παιδοτρόφος, ἡ Her. F. 902.

Παιδυργεῖν. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῦ παιδύργει Ion. 175.

Παιδοφόνος. παιδοφόνυ λεαίνης Med. 1407. αἷμα παιδοφόνον Her. F. 1201.

Παίειν. τόδ' εἰ ϛέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον Hec. 564. παίειν λαιμῶν' εἴσω ξίφος Or. 1472. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. παῖε, παῖε Rh. 685. παίει νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. παίων πρὸς ὄνυχα πε-τραίυ λίθυ Cy. 400. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων Or. 1547. δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον Hip. 1172. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ἔπαισεν εἰς πέτραν Bac. 703. εἰς σφονδύλυς ἔπαισε El. 841. παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ Or. 1063. cf. Fr. inc. II. 2. τὸ κρανίον παίσας Cy. 680. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. σα-νίδα παίσασα Or. 1221. παίσω κάρα τὐμὸν ξίφει El. 688.

Παίζειν. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης; Her. F. 952. παίζω Fr. incert. CLXX.

Παῖς, ὁ. ὁ τῆς τύχης παῖς, κλῆρος Fr. inc. CXLII. δυοῖν παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. φρῦδοι παῖδες ib. 162. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. θεῶν παῖδες μακάρων Med. 825. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 993. Δελφῶν παῖδας (i. e. incolas) An. 1125. etc. 2) ἡ. πέτρας ὀρείας παῖς, ἀχὼ Hec. 1110. ἡ Τυνδαρὶς παῖς Or. 1154. τὴν δίκην λέγυσι παῖδ' εἶναι Διὸς And. fr. XXVI. 1. cf. Antiop. fr. III. 1. ubi pro Διὸς est χρόνυ. τρισ-σὰς μακάρων παῖδας Hec. 646. etc.

Παίων ϛρατὸς Rh. 541. Παιόνων γῆν ib. 408. οἷα φυσήματα — Παίονας ἐπεζάρει ib. 441.

Πακτὸς, dor. pro πηκτός. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII.

Πάλαι. ἔϛιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. νοσεῖ ἤδε γῆ πάλαι Ph. 874. Ἐριχθονίȣ τȣ̃ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. etc.

Παλαιγενής. Λαΐῳ τῷ παλαιγενεῖ Ph. 344. παλαιγενέων λήξȣσιν ἀοιδᾶν Med. 421.

Παλαίειν. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν Rh. 509. παλαίσας εὖ Aut. fr. III. 16. οἶνος παλαίεσθαι βαρὺς Cy. 674. παλαισθεὶς El. 686.

Παλαίμων, *nom. dei marini.* Iph. T. 271. et Fr. inc. B. 31. 2.

Παλαιομάτωρ. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνȣ Sup. 628.

Παλαιός. χρόνον παλαιὸν Hip. 908. et Iph. A. 419. cf. Hel. 632. παλαιὸς φίλος Al. 210. νόμος παλαιὸς Sup. 563. παλαιὸς πατὴρ ib. 787. παλαιὸν λάτριν Iph. A. 868. παλαιὸς χρησμὸς Cy. 692. et χρησμῷ παλαιῷ Her. 1028. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. παλαιὸν τροφὸν πατρὸς El. 409. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. et Melan. fr. XVII. 1. τῷ παλαιῷ λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380. ὅρκȣς παλαιȣ̀ς Iph. A. 78. τῶν παλαιῶν λόγων ib. 479. τȣ̀ς σȣ̀ς παλαιȣ̀ς ἐκγόνȣς Ion. 737. εἰς θρόνȣς παλαιȣ̀ς ib. 1618. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 199. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες ib. 851. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc. LIX. 1. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων Or. 809. παλαιᾶς ἑϛίας ib. 1442. παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. παλαιᾶς χαρμονᾶς ib. 321. παλαιᾶς χοιράδος An. 1266. παλαιᾶς Κεκροπίας Sup. 658. παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. ἁ παλαιὰ Τροία Rh. 360. παλαιᾷ ἡμέρᾳ ib. 389. μνήμην παλαιὰν Ion. 250. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. παλαιαὶ Bac. 693. χρυσȣ̃ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες Hec. 1002. παλαιὸν κτῆμα Med. 49. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ ib. 79. Φοίβȣ παλαιὸν χρηϛήριον ib. 667. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι ib. 824. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος Ion. 469. παλαιὸν ὄργανον ib. 1030. τὸ παλαιὸν λέχος Her. F. 802. ᾧ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσȣ ib. 497. παλαιὸν λείψανον φίλων ib. 554. παλαιὰ γεῖσσ[α] Or. 1570. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων Ph. 941. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. παλαι[ὰ] νείκη An. 1166. τείχη παλαιὰ Rh. 232. λόγια παλαιὰ Her. 406. παλαιὰ πήματα Hel. 610. παλαιὰ σκῆπτρα El. 11. παλαιὰ καινοῖς δακρύο[ις] ȣ̓ χρὴ ϛένειν Alex. fr. XX. παλαι[ὰ] θέσμια Er. fr. I. 50. ὁ παλαίτερ[ος] κρατεῖ Her. F. 769. γραφὰς τῶν παλαιτέρων Hip. 451. ἔνθα παλαίτε[ροι] τοι θάσσȣσι Med. 68.

Παλαιότης Hel. 1062.

Πάλαισμα. σᾶς χερὸς πάλαισμα Hi[p.] 815. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος Su[p.] 550. δεινὰ παλαίσματα Med. 1214.

Παλαιϛὴς δεινὸς Sup. 704.

Παλαίϛρα. δρόμȣς παλαίϛρας τε κ[οι]νὰς ἔχȣσι An. 600. παλαίϛραις τρ[ε]φεὶς πλόκος El. 528.

Παλαμᾶσθαι. πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ παλαμάσθω Fr. inc. XCVI. 1.

Παλάμη, et dor. ἁμα. τοκέων πυριγ[ε]νεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 81[9]. βέβακεν Ἀτρ. ἀλόχȣ παλάμαις A[n.] 1027.

Παλαμήδης, *nom. propr. viri.* Or. 43[2]. et Iph. A. 198.

Παλαμναῖος. μὴ παλαμναῖον λάβ[ῃ] Iph. T. 1218.

Πάλη. τοῖς νικῶσι πυγμὴν καὶ πάλ[ην] Al. 1034. πάλης ὕπο Bac. 455. πάλην καθίϛαται δορὸς τὸ πράγ[μα] Her. 160.

Παλιγκότως Œno. fr. III. 2.

Παλιμβλαϛής. παλιμβλαϛῆ κύνα ὕδρ[αν] Her. F. 1274.

Παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096.

Πάλιν. φύρȣσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν καὶ πρόσω Hec. 958. ὡς τάχιϛα πάλιν μέμνησ' ὁδȣ̃ Or. 125. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib. 808. δίκα πάντα πάλιν ϛρέφεται Med. 412. χρία πάλιν χωρεῖ ib. 1168. ὁ θ[εὸς] πάντ' ἀναϛρέφει πάλιν Sup. 331. et

Παλίντροπος Her. F. 1067.

Παλίȣρος. παλιȣ́ρȣ κλάδῳ Cy. 393.

Παλίῤῥοπον γόνυ El. 492.

Παλίῤῥȣς. κλύδων παλίῤῥȣς Iph.

1397. θεῶν παλίρρυς πότμος Her. F. 739. παλίρρυς τάνδ' ὑπάγεται δίκα El. 1155.
Ιαλίσσυτος Sup. 388.
Ιαλλαντίδαι Hip. 35.
Ιαλλὰς, nom. deæ. Hec. 466. Ph. 671. Iph. A. 183. etc.
άλλειν. πέλτας ὅσοι πάλλυσι Bac. 782. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tr. 325. πάλλων δόρυ An. 698. cf. Her. F. 437. ην (sc. λόγχην) χερσὶ πάλλων Iph. T. 324. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. . et fr. inc. B. 47. 6. πάλλυσαν ἴτυν on. 210. τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον Hec. 1158. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημ' παλλεν Ion. 1151. ἵν' ὁ φίλαυλος παλλε δελφὶς El. 435. ἐν δορὶ φονίῳ πποι ἔπαλλον ib. 477. φόνιαι ψυχαὶ ορὶ παλλόμεναι Ph. 1306.
ιλλευκος. παλλεύκῳ ποδὶ Med. 1164. άλλευκον δέρην ib. 30. τὸ πάλλευκον ιρα Hec. 500. πάλλευκα εἵματα ret. fr. II. 17.
λληνίς. Παλληνίδος Ἀθάνας Her. 19. cf. v. 1031.
λος. βρέφυς τυμὸν σῷ προσυρίσας ίλῳ Iph. A. 1151. ταύταν τῷ πά- ς ἔζευξεν; Tr. 263. ἄνευ πάλυ er. 547. ὓς ἐκλήρωσεν πάλος Ion. 6.
ισὸς Cresph. fr. XVI.
ιπαν. πάμπαν ἄπειροι Med. 1091. εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ὔτε δυστυχεῖ ιtiop. fr. XXV. 2.
ιπησία Ion. 1305.
ιποίκιλος. νεβρῶν παμποίκιλοι ςο- ὶες Hel. 1375.
ιφάγος. νᾶμα παμφάγυ πυρὸς Med. 87.
φαής. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίυ Med. 51. παμφαὲς σέλας πυρὸς Tr. 548.
, nom. propr. dei. Med. 1172. Hip. . Iph. T. 1126. Rh. 36. Bac. 950. . 191. Ion. 492. 501. et 938. et 703.
, verb. μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρ- υ δέμας Or. 1197. γαμβρὸν πε- θαι An. 642. πλῦτον, ἢ σθένος, επᾶσθαι Her. F. 1426. δύλυς ὑ ὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσπο- Alex. fr. X. 2.
θλιος. Ἑκάβη ἡ παναθλία Hec. . cf. An. 67.

Παναμερεύειν. τὺς προπότας παναμε- ρεύσει θιάσυς ἐρώτων Rh. 361.
Παναμέριος χρόνος Hip. 369. cf. Ion. 122.
Πανδάκρυτος. ὦ πανδάκρυτος ἡ κτα- νῦσα Iph. T. 553. πανδάκρυτ' ἐφα- μέρων ἔθνη Or. 974.
Πανδερκέτης. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν El. 1177.
Πάνδημος. ἀγῶνα πάνδημον Al. 1029. ἐν δεσμοῖσι πανδήμυ ςέγης Bac. 444. et πανδήμοισι ςέγαις ib. 227.
Πανδίκως Rh. 720.
Πανδίων, rex Athenarum, avus Thesei. Med. 665. et 1385. Hip. 26. Sup. 6. et 562. et Her. 36.
Πανέλληνες Sup. 526. et 671. Iph. A. 350. et 414. et Tr. 413. et 716.
Πανήγυρις. νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανή- γυριν Her. 240. εἰς πανήγυριν φίλων Her. F. 1283.
Πανθοίδας Rh. 28.
Παννύχιος. ἐν παννυχίοις χοροῖς Bac. 860. παννυχίοις κρότοισιν Her. 782. παννύχιος σελάνα ib. 748.
Παννυχίς. παννυχίδες θεᾶς Hel. 1381.
Πάννυχος. παννύχυ σελάνας Al. 453.
Πανόδυρτος. πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212.
Πανὸν πεύκης Alcmen. fr. XIII.
Πάνοπλος. ὄχλος πάνοπλος Ph. 151. νυχίαν κοίταν πανόπλυς κατέχοντας Rh. 22. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ἔγχει Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786.
Πανόπτης Ph. 1122.
Πανυργεῖν Med. 583.
Πανῦργος Hip. 940. πανῦργον κλῶπα Al. 769. θηρὸς πανύργυ Cy. 441. ὦ πανῦργε Her. 947. et in *fæmin.* Hec. 1257. Κύπρις ἡ πανῦργος Hip. 1400. ἴδεσθε τὴν πανῦργον Ion. 1279. τὸ πανῦργον Hip. 642. πα- νύργων λαλημάτων An. 938.
Πανσέληνος κύκλος Ion. 1155.
Πάνσοφος. τὰν πάνσοφον ἀηδόνα Μυ- σᾶν Pal. fr. VII. 2. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188.
Πανσυδίᾳ Tr. 792.
Παντάλας. ὦ παντάλαινα Hec. 667. et An. 140.
Πανταχῇ. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. πανταχῇ νικώμενος Iph. A. 745. πανταχῇ ἄςεος Ion. 1107. etc.

Πανταχόθεν Epist. IV.
Πανταχȣ̃. ὄμμα πανταχȣ̃ ςρέφων Iph. T. 68. ἔςι—κȣδαμȣ̃, καὶ πανταχȣ̃ ib. 568. τὸ πανταχȣ̃ θρυλλȣμενον Bel. fr. XVI. 1. πανταχȣ̃ πατρὶς ἡ βόσκȣσα γῆ Phaëth. fr. II. ȣ̓ πανταχȣ̃ Φρύξ εἰμι Fr. inc. LXXXII. 1. etc.
Παντευχία. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. cf. Her. 720. et 787.
Πάντῃ. κόραισι δίδοτε διὰ βοςρύχων πάντῃ Or. 1267. σκοπȣ̃σαι πάντῃ ib. 1295. πάντῃ πόρον σχιςὸν ἀμείβων Iph. A. 144. ἀκόλαςα πάντῃ γίνεται δȣλων τέκνα Fr. inc. CXXX.
Παντλάμων, dor. pro ἡμων. ὦ παντλᾶμον Hec. 198.
Παντοδαπός. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς Hel. 532.
Πάντοθεν. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμικτα κ. τ. λ. Inus fr. IV. 2. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.
Παντοῖος. παντοίȣς λόγȣς Hec. 840. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίȣ Rha. fr. II. 1. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργȣ̀ς Med. 845. ἀπὸ παντοίας χθονὸς Al. 750.
Πάντολμος. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει Sup. 1075. ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.
Παντόσυνος. θεȣ̃ παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761.
Πάντως. πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. ἔλθ᾽ ἐπίκȣρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως ib. 1300. σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πάντως σφ᾽ ἀνάγκη κατθανεῖν ib. 1062. et 1240. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ἀθῶος ἐξ ἐμȣ̃ πάντως ἔσῃ Bac. 671. etc.
Πανύςατος. τὸν πανύςατον γέλων Med. 1041. πανύςατον ἀκτῖνα κύκλον θ᾽ ἡλίȣ Al. 205. cf. Hec. 411. ubi pro πανύςατον est πανύςατα. πανυςάτην πρόσοψιν Or. 1021. πανύςατόν σε προσπιτνȣ̃σ᾽ αἰτήσομαι Al. 162. cf. Her. F. 513. λȣτροῖς τοῖς πανυςάτοις Hec. 611. cf. Or. 367. et El. 157. τὰ πανύςατα εἰς ἐμὲ—ἤλυθε Or. 1010. ȣ̓ς πανύςατ᾽ ὄμμασιν προσδέρκομαι Her. F. 457.
Πανώλεθρος. πανώλεθρόν μ᾽ ὄψεαι πιτνȣ̃ντα πρὸς γᾶν An. 1226. ἡ πανώλεθρος μήτηρ El. 86.
Πανώλης. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἡ πανώλης Τυνδαρὶς El. 60. πανώλεις ἐφολκίδες Her. F. 1424.
Παπαὶ Iph. A. 655. Cy. 110. et 569. Her. F. 1120. et Melan. fr. V.
Παπαιὰξ Cy. 153.
Παρὰ, 1) cum. genit. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. κείνȣ πάρα Or. 69. ἄλλȣ πάρα ib. 552. πατρὸς ἐμȣ̃ πάρα ib. 642. πολεμίων πάρα ib. 873. ἐμοὶ θαύματ᾽ ἐςὶ τὰ παρὰ σȣ̃ Iph. A. 844. παρ᾽ ἡμῶν ȣ̓δὲν ἀδικήσῃ ib. 1437. etc. 2) cum dat. παρ᾽ ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19 παρὰ φίλῳ ib. 1152. παρὰ Σιμȣντίοις ὀχετοῖς Or. 807. παρ᾽ ὅπλοις ἥμενοι Sup. 357. εἰμὶ παρὰ σοὶ ἅπας Iph A. 647. etc. 3) cum. accus. παρ᾽ ὀμφαλὸν Hec. 559. παρ᾽ ȣ̓δὲν αὐταῖς ἦν Or. 568. cf. Iph. T. 732. παρ ἀσπίδα Or. 652. et Ph. 1008. et 1080 et Med. 250. παρ᾽ ἐλπίδα Or. 975 et Fr. inc. CLXXXVII. et παρ᾽ ἐλπίδας Hec. 680. παρὰ βόςρυχον Or 1427. παρὰ φύσιν Ph. 398. παρὰ γνώμην Med. 577. παρ᾽ εὐτυχῆ πότμον Al. 929. παρ᾽ ὄμμα Sup. 484 παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. etc.
Παραβαίνειν. θεȣ̃ νόμον ȣ̓ παραβαίνομεν Ion. 231. ὅρκȣς παραβαίνοντα Bel. fr. XXV. 7. ȣ̃ με παρέβα φάσμα Hec. 704.
Παραβάλλειν. ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνȣς Iph. T. 1094. ὑπερβολαῖ λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμενα An. 288.
Παραγγέλλειν Rh. 70. ἐπίσημα θεὸ παραγγέλλει Her. 907. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατ Sup. 1172. ςρατῷ παρήγγειλε Her 825.
Παράγειν. παρῆγεν ἡμᾶς El. 78[illegible] ἡ τύχη παρήγαγ᾽ εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph T. 478. παρῆκται σφάγια Her. 67[illegible] νέοις παραχθεὶς Sup. 232.
Παράδειγμα. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖ ἐσθλοῖσιν El. 1085. παράδειγμ᾽ ἔχοντας Gl. fr. II. 3.
Παραδέχεσθαι. ὑγροβόλȣς ςαγόνας νοτίȣς παραδεξαμένη Chry. fr. VII. 4
Παραδιδόναι. Ἀργεῖ᾽ ὀνείδη—ἀνέμοι φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. ὅστ παισὶ—παραδίδωσ᾽ ἐξȣσίαν Phaëth. fr. III. 3. ὅταν ἄλλοις δόμοις παῖδα παραδιδῷ πατὴρ Iph. A. 690. ἣν ἐμ ματρὶ παρέδωκε τρέφειν Or. 64.

εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. τοῖον ὅμηρον Ἅιδῃ Θάνατος παρέδωκεν Al. 874. cf. Iph. A. 1278. ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε φάρμακα Al. 973. παράδος ἐμοὶ φῶς Tr. 348. θύρσον παράδος ἐκ χεροῖν Bac. 495.—κάρυκι βοᾶν παραδȣ̃ναι Epig. III. 8. τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν ib. 1402.

Παραδοχή. πατρὸς παραδοχὰς Bac. 201.

Παραζευγνύναι. εἰ παραζεύξειέ τις χρηςῷ πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 1. φρȣρῶ παραζεύξασα φύλακας σώματος Ion. 22. γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα fr. inc. XLVIII. 2.

Παραθάλπειν. φίλων ȣ̓δενὸς ȣ̓δὲν παραθαλπομένα (dor. pro ενη) φρένα μύθοις Med. 143.

Παραιβάτης. παραιβάτας ἔςησαν εἰς τάξιν δορὸς Sup. 677. cf. v. 679.

Παραινεῖν. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. κἀμοὶ παραινεῖν ȣ̓ φόβον φέρει Sup. 307. εὖ παραινεῖς Rh. 339. φαύλως παραινεῖν Her. F. 89. σοὶ ȣ̓ παραινῶ μεγάλα βȣ́λεσθαι κακὰ ib. 854. τὰ πρὶν ȣ̓ καλῶς παρῄνεσας μοι Hip. 707. cf. Bac. 330. παρῄνεσαν κακὰ Er. fr. I. 36. παραινέσαι σφῷν τι βȣ́λομαι σοφὸν Ph. 463. cf. Er. fr. II. 3.

Παραίνεσις. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον, ἢ παραίνεσιν; Hel. 323. ἀνδρὸς ἐσθλȣ̃ καὶ φίλȣ παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2.

Παραιρεῖν. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος Her. 908. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ubi est τȣ̃ λίαν παρείλετο. ὧν (sc. ἀρῶν) τὴν μίαν παρεῖλες εἰς παῖδα τὸν σὸν Hip. 1316. μητρός με παρείλοντο Iph. T. 25.

Παραιτεῖσθαι. σὲ παραιτȣ̃μαι τάδε Iph. A. 685. ȣ̓ παραιτȣ̃μαί σε Her. 1026. παραιτήσῃ πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι κ. τ. λ. Med. 1154. cf. Her. F. 302.

Παρακαθιέναι. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Παρακαλεῖν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη Hec. 587. παρακαλεῖς εἰς φόβον Or. 1583. ἐμὲ παρακαλεῖν An. 652. εὖ δρῶν παρακάλει με Iph. A. 409. ἐπὶ δαῖτα Θήβας κἀμὲ παρακαλεῖς Bac. 1245. χορεῦσαι παρακαλεῖ με Cy. 156. ἐμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. παρακαλȣ̃ντες εἰς μάχην Ph. 1260. ἐμὲ παρεκάλεις Iph. A. 356.

Παρακελεύομαι Epist. IV.

Παρακέλευσμα. λόγων παρακέλευσμα σῶν Sup. 1154. τὸ δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. vid. etiam Hel. 1618.

Παρακομίζειν. γέρων γέροντα παρακόμιζε Her. F. 126.

Παράκοπος. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. παρακόπῳ λήματι ib. 998.

Παρακόπτειν. παρακόπτει φρένας Hip. 238.

Παράκτιος. παράκτιοι δραμεῖσθε Iph. T. 1424. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 164.

Παραλαμβάνειν. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐȣ Ph. 1605. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814. τὸ σπέρμ' ἄρȣρα παραλαβȣ̃σ' ἄλλȣ πάρα Or. 552.

Παραλείπειν. ἅ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων Hel. 982. τὸ τȣ̃ θεȣ̃ παραλιπὼν, τό, τ' εὐσεβὲς Tr. 43. πάντα παραλιπὼν Hel. 779.

Παραλεύσσειν. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω (i. e. ἐλπ. δὲ παραλ.) Hip. 1121.

Παράλιος. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. παραλίαν Λοκρῶν πόλιν Rh. 700. γῆς παραλίας Ion. 1592.

Παραλλάσσειν. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935.

Παράλογος. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391.

Πάραλος, 1) *nom. propr.* Sup. 659. vid. not. 2) *adject.* χέρσȣς παράλȣς Ion. 1584.

Παραλύειν. πολλȣ̀ς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος Al. 936. παρέλυσεν ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινȣ̀ς πόνȣς An. 304. δυςάνȣ παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115.

Παραμείβειν. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Παραμελεῖν. τῶν παρημελημένων (sc. γυναικῶν) Fr. inc. B. 15. 3.

Παραμένειν. παραμένει σοι τόδε Or. 1249. αἰεὶ παραμένȣσα El. 942.

Παράμȣσος Βρομίȣ ἑορταῖς Ph. 792.

Παραμυθεῖσθαι Iph. A. 1617. σύ μοι τὸ δεινὸν—παραμυθȣ̃ Or. 298. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθȣ́μενος Fr. inc. XLVII. 2.

Παρανοεῖν. παρανοῦσα Iph. A. 838.
Παράνοια κακοφρόνων ἀνδρῶν Or. 822.
Παράνομος. παρανόμῳ ὀργᾷ Bac. 995. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
Παρανόμως Med. 1121.
Παραπάλλειν. οἷς παρεπάλλετο Πελείδας Iph. A. 228.
Παραπείθειν. παράπεισον σὸν τέκνον Sup. 59.
Παραπίπτειν. εἴ πόθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία Or. 1173.
Παραπλάζεσθαι. ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240.
Παραπλήττειν. γέλωτι παραπεπληγμένῳ Her. F. 935.
Παράσειρος Or. 1017.
Παράσημος δόξα Hip. 1116.
Παρασκευάζειν. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ Her. F. 1369. παρεσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν ib. 1241. παρεσκευασμένυ ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 169. ἄριςον εὖ παρεσκευασμένον ib. 213. μή τοι μ' ἔρυκε δρᾷν παρεσκευασμένον Her. 691.
Παρασκευή. σῆς παρασκευῆς χάριν Iph. A. 424. λευκὴν χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις Bac. 457.
Παρασπίζειν. ἀδελφὴ ἡ παρασπίζυσα Ph. 1444. cf. Ion. 1528. ἃ παρασπίζοντ' (i. e. οντα, sc. τόξα) ἐμοῖς βραχίοσιν Her. F. 1099.
Παρασπιςὴς Cy. 6. et El. 886. παρασπιςὰς πυκνὺς Ph. 1172.
Παραςὰς, άδος, *subst.* παραςάδος κρεμαςὰ τεύχη An. 1122. 'Αδράςυ ἦλθον εἰς παραςάδας Ph. 418.
Παράςασις. ἔχ' αὐτῦ πόδα σὸν ἐν παραςάσει Iph. T. 1159.
Παραςατεῖν. 'Αδράςῳ πλησίον παραςατεῖ Ph. 163. ἐν πόνοις παραςατεῖν Rh. 638.
Παραςάτης. τὸν 'Ηράκλειον παραςάτην Her. 90. cf. v. 126. παραςάτας πυλῶν Rh. 506. δίκης παραςάτας Bel. fr. XXIX. 1.
Παραςρέφειν. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραςρέφων Melan. fr. XII. 3.
Παρατιθέναι. σκύφος κισσῦ παρέθετο Cy. 389.
Παράτονος. παρατόνυς χέρας Al. 400.
Παρατρέχειν. παρέδραμε τὰ τότε κακὰ Her. F. 1019.
Παρατροπὴ vel dor. οπα. θανάτυ παρατροπὰ Ion. 1230.
Παράτροπος. μόρυ παράτροπον μέλος An. 528.
Παραυλίζειν. παραυλίζυσα πέτρα Ion. 493.
Πάραυτα, *adverb.* Fr. inc. LXXV. 5.
Παραυτίκα Or. 908. ᾄδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. ἢ παραυτίκ', ἢ χρόνῳ Aug. fr. VI. 2.
Παραφέρειν. αἰσχύνομαι παραφέρυσ' οἰκτρὺς λόγυς Iph. A. 981. λαμπάδων, ἃς παρέφερον Hel. 730.
Παράφορος. παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050.
Παράφρων. παράφρον ἔπος Hip. 232.
Παραχορεύειν. παραχορευομένῳ τρίποδι Ion. 463.
Παραχρῆμα Epist. II. et IV.
Παραψυχή. ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐςί μοι παραψυχὴ Hec. 280. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62.
Παρεᾶν. τὰ κατ' οἴκυς ἀμελείᾳ παρείασεν Antiop. fr. XXIX. 2.
Παρεγγυᾶν. παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 700.
Πάρεδρος. πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. σύλλογος σῦ πέρι ἔςαι πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 885. τᾷ σοφίᾳ παρέδρυς ἔρωτας Med. 843. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. Ἥβη πάρεδρος ib. 1687. πάρεδρος χαλκέοις Ἕκτορος ὅπλοις Tr. 572. αἵ μοι πάρεδροι—ναίυσιν Hec. 616. ἃς—ἐκόμισα παρέδρυς ἐμοὶ Bac. 57.
Παρειά. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. δρύπτεται παρειὰν ib. 655. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280.
Παρείκειν. καὶ δὴ παρεῖκεν Hel. 1065. (nisi potius est perf. a παριέναι.)
Παρεῖναι. πάρεςι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. ἀκμὴ καλεῖ 'Εκάβη παρεῖναι ib. 1043. αἵδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ματρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ, τῷ δ' ὐ πάρεισι—; ib. 582. sq. ἢν πολὺς παρῇ ib. 1200. εἰς μέσον φόνον πάρεςι ib. 1314. πράσσειν εὖ πάρεςι Hip. 1019. σοί τι πάρεςι σθένος Sup. 66. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεςιν Iph. A. 5. πάρεισι γόοι Ion. 769. ἐκ θεῶν πάρεισιν (sc. νόσοι) Bel. fr. XIX. 2. ἐν γῇ τῇδε—ἐκ Τροίας πάρα (pro πάρεςι) Hec. 34. ἅ γ' εἰσορᾷν πάρα Or. 532. cf. v. 712. Ph. 968. 1490. et 1546. Med. 1347. Hip. 899. Al. 342. et

1117. etc. παρὼν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. ἡμᾶς παρόντας χρή σε νυθετεῖν φίλα Or. 299. ἅ γε παρῦσ' ὁρᾷς ib. 81. cf. v. 208. εἰς τὴν παρῦσαν ἡμέραν Ph. 1204. πρὸς τὴν παρῦσαν ξυμφορὰν Hip. 483. cf. Al. 676. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρύσῃ δυνάμει Epist. IV. τὰς παρύσας ὑχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. ὀναίμην τῦ παρόντος Hec. 997. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ παρὸν αἷμα ματέρος ib. 1589. ἄρχειν παρόν μοι (cum mihi regnare liceat) Ph. 523. cf. Med. 448. Al. 285. Sup. 315. et 723. etc. τῷ παρόντι τὐπιὸν πιςύμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ὑκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω ακῶν, πολλῶν παρόντων Hec. 586. παρῆν ὄχλος πᾶς ib. 521. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. ὡς ἰσορᾷν παρῆν Ph. 1125. παρῆν ἑκάςυ ῶνδέ μοι θεάματα ib. 1146. τὸν ςραηγὸν αἰνέσαι παρῆν Sup. 707. cf. v. 30. ὃ γε μηδ' ὁρωμένη πίςις παρῆν ph. A. 1586. ὅτῳ παρέςαι μὴ φίλυς ιμᾷν Med. 659. etc.

ρεκτρέπειν. παρεκτρέποντες ὀχετὸν up. 1111.

ρεμβλέπειν. εἰς κέρας παρεμβλέπων Iel. 1574.

ρεμπολᾷν. γάμυς παρεμπολῶντι ἀλοίυς Med. 910.

ρεξιέναι (ab εἶμι). παρεξιόντες ἄλλος λλοθεν φίλων Ph. 1254.

ρεργάτης λόγων Sup. 426.

ρεργον. καλὸν πάρεργον πόνων Or. 09. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσραξίας Iph. T. 514. πάρεργον δῦσα ιτο τῆς τύχης Hel. 931. εἰ πάρεργον ρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. πάρεργα τάδ' ἐς' ἐμῶν κακῶν Her. F. 340. πάρεργ' Ὀρέςην κἀμὲ ποιεῖ δόμων El. 63. πάρεργ' ὁδῦ ib. 99.

ρέρχεσθαι. παρῆλθε νυμφικὺς δόις Med. 1137. cf. v. 1275. et Hip. 08. ὃν παρήλθομεν λόγον Iph. T. 3. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ νάμει παρῆλθεν Bac. 904. πολὺς ρῆλθεν—χρόνος Dan. 21. τὴν τεσαν τῇ φιλανδρίᾳ παρελθεῖν An. 9. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύν Al. 698. βίᾳ παρελθὼν θεὺς p. 231. παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. πρὸς τὰς παρελθύσας τύχας An. 406.

Παρέςιος κάσις Med. 1334.

Παρευκηλεῖν. παρευκήλει (sc. τὰ τέκνα) λόγοις Her. F. 99.

Παρευτρεπίζειν. παρευτρεπίζετε τἄνδον Iph. T. 725. παρευτρέπισαι ὐδὲν ἄλλο, πλὴν—Cy. 590.

Παρέχειν. μηδὲ θόρυβον, μηδ' ἔκπληξιν —ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606. πάρεχε φῶς Tr. 308. cf. Iph. A. 733. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. παρέχειν λόγυς Epist. V. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄνομ', ὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 931. γλώσσης τε σιγὴν, ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει παρεῖχον Tr. 650. πόνυς παρεῖχες σῷ πόσει—Hel. 627. καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι El. 1080. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. Hip. 434. et Rh. 289. ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς Sup. 905. ξένια μονοτράπεζά μοι παρέσχον οἴκων Iph. T. 950. σοὶ δυλώσας λεὼν παρέσχον Rh. 411. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω Ph. 1648. cf. Hip. 49. et Iph. T. 944. et δίκας παρασχεῖν An. 1108. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτυμένῃ Hip. 711. εἴθε μοι—τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. τὺς τρόπυς δύλυς παρασχεῖν Sup. 877. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον ib. 887. σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα Iph. A. 1200. τῦ καλῦ ἔργυ— παρασχεῖν σοι χαριςήρια Epist. III. δῦλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. γῆν ἄσυλον καὶ δόμυς ἐχεγγύυς παρασχὼν Med. 388. ὅρκυς παρασχὼν Hip. 1037. τὔνομα παρασχῦσ', ὐ τὸ σῶμα Hel. 1106. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ἥσυχον ὕπνυ χαρὰν παρέξεις Or. 186. ὐ γὰρ—παρέξω σῷ πόσει τὐμὸν δέμας Iph. A. 937. δάκρυα παρέξω ib. 1215. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1. τοῖς θεοῖς παρέσχετ' (i. e. ετο) ὔνομα Hel. 1669. ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. εἴ πως θεὸν παράσχοιτ' εὐμενῆ An. 55. ὐκ

ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε Hip. 619. τὰ πίϛ' ἐμαυτῷ τȣ̃ θράσȣς παρέξομαι Ph. 275. ȣ̃ τοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι El. 363. etc.

Παρηγορεῖν. πόλιν θυμȣμένην παρηγορεῖτον Ph. 1458. παρηγόρησον Hec. 288.

Παρηΐς. τῆσδε γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηΐδος Hec. 274. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι ib. 410. αὖραν—πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1429. βοϛρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. ϛρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. διὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν αἱματȣ̃τε Sup. 76. cf. Or. 959. φοινίσσȣσα παρηΐδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ Iph. A. 187. λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα El. 1023. παρηΐδων ὄρεγμα Ph. 314. ὦ ϛέρνα καὶ παρῇδες Iph. A. 681. etc.

Παρῆσθαι. Δηȣ̃ς ἐσχάραις παρημένη Sup. 290.

Παρθενεία. παρθενείαν αἰδȣμένη Rh. 927. ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο Tr. 980. ἀντὶ παρθενείας Her. 592.

Παρθένειος. παρθένειος ἡδονὴ Hip. 1302. τὸ παρθένειον λέχος Tr. 671. παρθένεια κορεύματα Al. 175.

Παρθενεύειν. παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς Sup. 452. ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. παρθενεύȣ Ph. 1631.

Παρθένευμα. ὦ χρόνιον ἰϛῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. ἐν παρθενεύμασι Ph. 1271.

Παρθενία. ὑπὸ παρθενίας Ph. 1494.

Παρθενικός. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. παρθενικαὶ (i. e. παρθένοι) El. 174.

Παρθένιος. πόδα παρθένιον Iph. T. 130. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. τὸ παρθένιον πτερὸν ib. 813. ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 6. παρθένια σπάργανα Ion. 1489.

Παρθενοπαῖος, nom. propr. viri. Ph. 152. et 1113. et Sup. 889.

Παρθένος. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 153. παρθένον ἀπάρθενον ib. 612. σοφῆς αἴνιγμα παρθένȣ Ph. 48. ἁ πτερȣ̃σσα παρθένος ib. 1049. cf. v. 1721. παρθένος νέα Hip. 429. τὰν Φοίβȣ παρθένον Tr. 253. Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθέ[ν] Her. F. 834. παρθένοισιν ἀπόβλεπτ[ος] μέτα Hec. 355. εἰς ὄχλον ἕρπειν πα[ρ]θένοισιν ȣ̓ καλὸν Or. 108. ἑπτὰ πα[ρ]θένων τάφȣ πέλας Νιόβης Ph. 16[..] νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741. 2 interdum *adjective* ponitur: παρθέν[ῳ] χερὶ Ph. 845. et εἰς παρθένȣς χεῖρα[ς] Ion. 270. παρθένον ψυχὴν Hi[p.] 1006.

Παρθενών. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Pl[..] 89. cf. v. 1281. ἐν παρθενῶσι μίμ[..] σοῖς ib. 202. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρ[ȣ]ρȣ̃νται Iph. A. 738. κενȣ̀ς παρθενῶ[νας] ib. 1175. ἐν παρθενῶσι κεκρυμ[μ]μένην Iph. T. 826. vid. etiam Da[n.] 22. et 59.

Παρθενωπὸς El. 949.

Παριέναι (ab εἶμι). ἔσω πάρειμι He[..] 458. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Io[n.] 229.

Παριέναι (ab ἵημι). ἀπαυδῶ Ἄδραϛ[ε] εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι Sup. 46[..] νίκην παριέναι Tr. 651. παρεῖσαν αἰ[..] τȣ̀ς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 68[..] πάρες Bel. fr. I. 1. θάψαι νεκρȣ̀ς μ[ε] τȣ́σδε καὶ κλαῦσαι πάρες Med. 137[..] πάρες γόον Sup. 111. πόσει πάρ[ες] χόλον Iph. A. 1609. πάρες τὸ μά[..]γον σῆς γνάθȣ Cy. 309. κόσμ[ον] πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶ[ν] Her. F. 329. πάρες ἀπ' ὀμμάτω[ν] πέπλον ib. 1203. εἰ παρείην σκῆπ[τ]τρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν Ph. 517. τȣ̃[το] τὸ χρηϛὸν ȣ̓χὶ βȣ́λομαι ἄλλῳ πα[ρ]εῖναι ib. 511. παρεῖναι κέρδος A[..] 1036. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ A[..] 637. παρεὶς τὸ μόρσιμον ib. 942. Π[..] λοπίαν παρεὶς χθόνα Sup. 184. [..] λελογισμένον παρεὶς καὶ τὸ καλὸν Ip[h.] A. 386. παρεὶς γραμμάτων διαπτ[υ]χὰς Iph. T. 793. τȣ́σδ' εἰς γαῖ[αν] παρεὶς Her. 154. μȣσικὴν παρεὶς Be[l.] fr. XVII. 2. τὰ κατ' οἴκȣς ἀμελ[..] παρεὶς Fr. inc. XXXV. 2. παρεῖσ[α] τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τȣ́τȣ π[α]ρεῖσα πόθον Tr. 645. παρεῖσ' ἐ[..] ϛόμα ib. 690. χηλὰς παρεῖσα Io[n.] 1208. ȣ̓ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννί[δα] Ph. 526. ὅπως—παῖδας παρήσω τ[..] ἐμȣ̀ς καθυβρίσαι Med. 1061. εἰ π[α]ρήσω τόνδε συλᾶσθαι—βωμὸν He[..] 244. παριέμεσθα Med. 892. νόμ[..] παρέμενος Her. F. 779. παρεῖτ[..]

ῶμα Sup. 1070. κόπυ ὕπο—παρεῖ-
ται Bac. 635. παρειμένον νόσῳ Or.
879. ὕπνῳ παρειμένος Cy. 587. et
Her. F. 1043. παρειμένη χειρὸς ἄ-
θλιον βάρος Al. 202. σώμασιν παρει-
μέναι Bac. 682. ὃ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν
παρειμένῳ Or. 210.

αριππεύειν. πόντον παριππεύοντε
Hel. 1681.

άρις, filius Priami. Hec. 387. Or.
365. et 1409. An. 103. Iph. A. 180.
Rh. 586. Tr. 398. Hel. 29. etc.

αριςάναι. παρέςηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν
μέγας Hec. 229. ὐκ ἐνδεὴς ὑμῖν πα-
ρέςην Her. 590. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα
μᾶλλον—παρέςη τῶνδε Ion. 1451.
ἑκεσιν ἂν παρέςαν ἀλκᾷ Her. F. 439.
πολλοῖς παρέςην βροτῶν Dic. fr. XIII.
. ὅπως παραςῶσιν τύχαι Med. 331.
ταν παραςῶ σοι ἐγγύθεν ποδὸς Ion.
12. παραςὰς Hec. 531. ὅσον σοι
ᾳδίως παρίςαται An. 231. καθ' ὕπ-
ον μοι δόξα τις παρίςαται Rh. 780.
αρίςασθαι σφαγῇ Her. 503. ἢ 'νθάδε
ωμοῖς παρίςατο Iph. T. 1314. πα-
ςάναι λέχει Med. 887. ὥστ' ἐν κα-
οῖσιν εὐμενεῖς παρεςάναι Al. 209.
ἂν δυναίμην σῷ παρεςάναι μόρῳ
Her. 564. εὔξῃ τοιῦτον ἄνδρα σοι
αρεςάναι Fr. inc. LXXXIX. 2.
αλλαγεὶς τῦ παρεςῶτος πόνυ Ph.
118. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεςὼς
l. 1014. Ῥήσῳ παρεςὼς Rh. 782.
ύσω τὺς παρεςῶτας λόγυς Ph. 1319.
ς παρεςώσας τύχας Or. 1024. cf.
el. 491. τῶν παρεςώτων κακῶν An.
. cf. v. 1234. Sup. 1042. et Ion.
9. ἐμφανῶς μοι παραςαθεὶς Or.
5.

Παρνάσιος. ὁ Παρνάσιος Φωκεὺς Ἐ-
ιὸς Tr. 9. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν
h. T. 1244.

Παρνασὸς, nom. montis. Ph. 215. Ion.
5. 713. et 1267. et Her. F. 240.
Παρνασσὸς Hyp. fr. I. 2.

Παρνησιάδες κορυφαὶ Ion. 86.

Παρνήσιος. μῆλα, φυλλάδος Παρνη-
ίς παιδεύματα An. 1101.

Παροίγειν. πύλας παροίξας Iph. A.
7.

Πάροιθε et πάροιθεν. δύλης ποδῶν πά-
θεν Hec. 48. τῆς πάροιθ' εὐπρα-
ς ib. 58. ἡγῦ πάροιθε Ph. 841.
πάροιθεν ἡμέρας ib. 860. πύργων
πάροιθε ib. 1009. τῶν πάροιθε λό-
γων Hip. 288. τῶν πάροιθέν τινος
ib. 833. δόμων πάροιθε An. 878. et
Iph. A. 1. etc.

Πάροικος. πάροικον Ἀλφεὸν Iph. A.
276. δόμων πάροικον εἰς ἀνάκτορον
An. 43.

Παροιμία St. fr. V. 1.

Παροίχεσθαι. μοίρας ὅσον παροίχῃ
Med. 995.

Παροξύνειν. πατρὸς μὴ παροξύνῃς
φρένα Al. 677.

Πάρος, *adverb.* i. q. πάροιθε. δωμά-
των πάρος Hec. 1049. et Ph. 1277. et
δόμων πάρος Or. 112. et 1217. et Ph.
1270. τίνα ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον—
σέβεσθαί με χρή; Or. 345. τὰ πάρος
εὐτυχήματα Ph. 1723. τῶν σῶν πά-
ρος πιτνῦσα γονάτων An. 573. ἀδελ-
φῶν πάρος (i. e. *pro*) θανεῖν Her. 537.
etc.

Παρυσία. γίνωσκε παρυσίαν κακῶν
τῶν σῶν Hec. 227. τί τέκνων τῶνδε
δεῖ παρυσίας; ib. 1005. σὴν ἀγγελῶ
παρυσίαν Al. 207. εὐμενὴς παρυσία
ib. 609. ὗτ' ἐν φίλοισι σὴν παρυσίαν
λέγω ib. 633. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ
παρυσίαν Iph. A. 1433. οἷα δή γ'
ἐμῦ παρυσία Her. 632. ἀνδρῶν δι-
καίων κἀγαθῶν παρυσίαι Thes. fr.
VIII. 2.

Παροχετεύειν. ταῦτ' ὖν παρωχέτευσας
εὖ Bac. 479.

Παῤῥάσιον δάπεδον Or. 1645.

Παῤῥησία. ἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903.
ὐκ ἔχει παῤῥησίαν Ph. 394. et Ion.
675. παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 422.
πότερά σοι παῤῥησίᾳ φράσω τἀκεῖθεν;
Bac. 667. ὥς μοι γένηται μητρόθεν
παῤῥησία Ion. 672. ἀντίθες παῤῥη-
σίᾳ El. 1049. cf. v. 1056. καλόν γ'
ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr.
II.

Παρφέρειν, poët. pro παραφέρειν. ξύν-
θημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph.
1147.

Παρῳδός. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph.
A. 1147.

Παρωθεῖν. παρώσας εὐσεβεςέρυς φί-
λυς Or. 627. τὐμὸν παρώσας δῦλον
λέχος An. 30. τἄνδον παρώσας λέκ-
τρα El. 1037. παρώσασ' Ἕκτορος
φίλον κάρα Tr. 656. μὴ παρώσασθαι
ξένυς Her. 238.

Πᾶς. ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 542. πᾶν κέρδος ἡγȣ͂ Med. 454. πᾶν πέριξ φρονȣ͂ντες An. 449. πάντα δυστυχῶ Hec. 429. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. etc.

Πασσαλεύειν. θεοῖσιν αὐτὰ (sc. τὰ λάφυρα) πασσάλευε Rh. 180. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος Bac. 1212.

Πάσσαλος. ξυϛὸν ἐπὶ πασσάλῳ Hec. 920. κρεμαϛὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας An. 1123. cf. Her. 698.

Παϛάς. παϛάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Πάσχειν. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Iph. A. 887. et 985. δεινὰ πάσχομεν κακὰ Hec. 693. cf. v. 904. et Or. 413. εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν; Hec. 1115. τί πάσχεις; ib. 1127. et sæpius. ἀνθ' ὅτȣ πάσχεις τάδε Hec. 1131. τί χρῆμα πάσχεις; Or. 395. διὰ σὲ πάσχω ἀδίκως ib. 1227. χαρτὰ πάσχω Ph. 621. ὀθνείȣ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρȣ͂ Al. 813. πτωμάτων ἄξια πάσχω τε, καὶ πέπονθα, κἄτι πείσομαι Tr. 468. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2. πάσχοντος ἀνδρὸς Θρῃκὸς, οἷα πείσεται Hec. 873. πάσχων ἀνέχω Fr. inc. CII. etc. b) *aor.* 2. ἔπαθον. ὃς ἐξ ἐμȣ͂ ἔπαθες, οἷα φῂς παθεῖν Hec. 252. τί γὰρ πάθω; ib. 614. ὅταν τις κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ πάθῃ ib. 1108. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας Al. 656. sq. ȣ̓δὲν ἐξ ἐμȣ͂ παθὼν Med. 692. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 409. ȣ̓δὲν ἔκδικον παθὼν ib. 717. γενναῖα παθόντες Sup. 1178. ὦ δεινὰ παθȣ͂σα Hec. 198. et πάθος παθȣ͂σαι δεινὸν Sup. 11. ἄδικα παθȣ͂σα Med. 207. ὦ παθȣ͂σ' ἀμήχανα Hip. 598. παθȣ͂σ' ἀνάξια Iph. A. 852. ὦ παθȣ͂σα σχέτλια ib. 932. etc. 2) *med.* a) *perf.* δεινὰ πεπόνθαμεν Hec. 1097. cf. Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν Hec. 1176. ȣ̓ περισσὸν ȣ̓δὲν, ȣ̓δ' ἔξω λόγȣ πέπονθας Hip. 438. cf. Sup. 790. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. πέπονθας ταὐτὸ ἐμοί; Iph. T. 658. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. b) *fut.* 1. πείσομαι. ἃ πείσῃ μὴ σύ γ[e] Hec. 408. εἴ τι πείσεται—ἅδε γαῖα Ph. 251. τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι ib. 902. ȣ̓́τ' ȣ̓͂ν τι δράσω φλαῦρον, ȣ̓́τε πείσομαι An. 732. πείσῃ λίαι Her. F. 215. πείσεσθαί με κἀὐτῇ δόκει τάδε Iph. A. 691. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. etc.

Πάταγος ἀσπίδων Her. 832.

Πατάσσειν. πατάξαι δορὶ Ph. 1472. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007.

Πατήρ. πατρὸς ȣ̓͂σ' ἐλευθέρȣ Hec. 420. τὸν καλλίϛων ὑδάτων πατέρα ib. 452. ἄνευ πατρὸς τέκνον ȣ̓κ εἴη ποτ' ἂν Or. 553. χρόνος, παλαιὸς πατὴρ Sup. 787. πόνος, εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ᾤμοι πατέρων Hec. 476. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν Or. 102. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πολιȣ̀ς πατέρας An. 614. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 768. etc.

Πάτρα. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν ib. 1291. ἐκ ποίας πάτρας—πελάζετε; Ph. 285. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν ib. 432. ἑλὼν πάτραν ib. 576. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. σφάξαι τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. et Iph. A. 1553. ἐλαύνει τὸν γέροντα μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. νόϛȣ μή ποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016. πάτρας ὅρος Æg. fr. X. 2. λήθη πάτρας Chry. fr. VI. 2. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1.

Πατρικός. πατρικῆς μέρος Ion. 1304.

Πάτριος. ἐξ οἴκων πατρίων Med. 432. ἐν θαλάμοις πατρίοισι Ion. 477. γᾶς πατρίας Med. 653. et Hel. 529. et γᾷ πατρίᾳ Tr. 857. et Ion. 483. πατρίας Ἰωλκȣ͂ Al. 250. ἀμφὶ γῆν πατρίαν Rh. 932. χθόνα πάτριον Hel 224. πάτριον πέδον Sup. 365. πάτρια μέλαθρα Hel. 230.

Πατρίς. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905 γῆ πατρὶς Ph. 287. πατρίδος ἐρᾷ[ς] ib. 362. ϛέρεσθαι πατρίδος ib. 391 ἡ πατρὶς φίλτατον βροτοῖς ib. 409 πατρίδος πολέμιος ib. 612. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν Iph. A. 1558. ἅπασα

-θῶν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. ἡ φύσις ἑκάςῳ τῦ γένους ἐςὶν πατρὶς eorund. LX. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς eorund. 44. 2.

-τριῶτις. τᾶς πατριώτιδος γᾶς Her. 55.

-τροκτόνος. ἐκ πατροκτόνυ χερὸς Iph. . 1083.

-τροφόνος. πατροφόνυ ματέρος Or. 03.

-τρῷος. πατρῴῳ ξένῳ Hec. 19. cf. 26. et 82. πατρῷον ἐς οἶκον ib. 2. θάνατον πατρῷον Or. 783. -τρῷον δόμον Ph. 322. cf. Hip. 36. Iph. A. 1030. et Iph. T. 698. -τρῷον νόμον Al. 686. πατρῷον -λαμον ἑςίας Tr. 1111. πατρῷον -ν λέβητα Cy. 342. ὦ Ζεῦ πατρῷε . 671. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι Ph. 7. δόμυς πατρῴυς Med. 801. cf. -p. 306. Iph. T. 51. et Dan. fr. I. 1. πατρῴων οἴκων ἕδρας Iph. 136. cf. v. 154. et 188. πατρῴ- πύργων Tr. 778. θεοῖς πατρῴοις r. 877. πατρῴων πέπλων Her. F.). ἐν θαλάμοις πατρῴοις El. 133. -ν πατρῴων καὶ τάφων Dan. fr. I. 4. πατρῷα ἑςία Hec. 22. cf. d. 681. Al. 741. γᾶς ἐκ πατρῴας c. 947. cf. v. 1221. Ph. 302. 907. . 1063. et 1457. Hip. 1065. et 8. Al. 167. etc. πατρῴαν χάριν 826. et Her. 242. χθονὸς πατρῴας 1459. et Med. 35. cf. Hip. 1048. -ῴᾳ νόσῳ Med. 1364. εἰς πατρῴαν -χον Hip. 1073. πόλιν πατρῴαν 97. cf. Iph. T. 453. Rh. 153. Bac. 1365. δίκα πατρῷος Sup. 6. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. -ῴαν δόξαν Her. 326. ἔχθραν -ῴαν ib. 1002. et Her. F. 983. -ῴαν τιμωρίαν El. 978. χάριτας -ῴας ἐκτίνων Or. 453. ἀραῖς πα- -ις Sup. 150. παγαὶ πατρῷαι A. 1518. τιμὰς πατρῴυς Her. πατρῷον δῶμα Or. 1595. et -ῴοις δώμασιν Her. F. 600. πα- -ν μέλαθρον An. 924. et Her. F. et πατρῴων μελάθρων El. 1323. -ῷον αἷμα Sup. 264. πρὸς πα- -ν γόνυ Her. F. 79. πατρῴων πα- θέων Or. 841. πατρῷα σκῆπτρα Ph. 80. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. ἄλγη πατρῷα Sup. 1157.

Παύειν. λύπας μέσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν Med. 197. cf. An. 1277. παύω τὺς λόγυς Iph. A. 683. ὃ παύει τὺς ταλαιπώρυς βροτὺς λύπης Bac. 280. τὸ θηριῶδες καὶ μιαιφόνον παύων Or. 524. τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον ib. 570. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. παῦσε νυχίυς ὀνείρυς Iph. T. 1277. ἔπαυσ' ὀδυρὺς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε Tr. 1018. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. παῦσαι πόνων Ph. 440. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος παῦσαι Sup. 312. παῦσαι λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. χεῖρα δέπυ καὶ βύρσης κτύπυ παύσας Bac. 514. δεινὸν πόντυ σάλον παύσαντε El. 1242. τῦτο παύσαντες νοσῦν Ph. 1178. παύσω τὺς παρεςῶτας λόγυς ib. 1319. παύσω σ' ὄντ' ἄπαιδα Med. 717. ἅ σε παύσει νόσυ τῆσδε Hip. 512. παύσω κώμυς, κ. τ. λ. Al. 344. παύσω λόγχην —νηῶν τ' ἐρετμὰ Iph. T. 1484. σφᾶς παύσω κακύργυ τῆσδε βακχείας Bac. 232. παύσω κτυπῦντα θύρσον ib. 240. παύσω ψόγυ σε Hel. 1308. 2) *med.* ὕπω παύεται γόων Med. 59. μὴ παυομένυς τῆς ἀναγωγίας Epist. V. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. πολλῶν μόχθων ἐπαύσατο Al. 941. παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. παῦσαι πόνυ τῦδε Med. 1319. παῦσαι λέγυσα Hip. 706. παῦσαι λύπης An. 1271. ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. παῦσαι πλέκυσα Ion. 1410. τρόμυ παῦσαι Her. F. 627. παῦσαι λόγων τῶνδε El. 1123. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. παύσασθον ἤδη An. 692. ὥς συ πένθυς λυγρῦ παυσαίμαν Iph. A. 1618. παύσομαί σ' αἰνῶν Or. 1161. ὐδὲ παύσεται χόλυ Med. 93. παύσῃ θυμῦ ib. 1152. cf. Al. 65. ὐδὲ παύσομαι κακῶν Bac. 1357. παύσομαι θυμυμένη El. 1118. 3) *pass.* τὸ ςόμα δῦλον πέπαυται Ion. 675. πέπαυται διδὺς ὁ θεὸς Epist. IV. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. cf. Med. 46.

τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. cf. Tr. 524. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη El. 1108. πεπαύσεται ἀγνοῶν Epist. V.
Παῦρος. παύρων μετ' ἄλλων Her. 328. σὺν παύροις φίλοις Hel. 546. παῦρον γένος Med. 1087.
Παυσίλυπος. τὴν παυσίλυπον ἄμπελον Bac. 771.
Παυσίπονος δουλείας Iph. T. 451.
Πάφος, urbs Cypri. Bac. 404.
Παχνοῦν. λύπη παχνωθεῖσα Hip. 803.
Πάχος σαρκὸς Cy. 379.
Πεδαίρειν. νωθὲς πέδαιρε κῶλον Her. F. 819. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. Διρκαίων ἐκ τόπων νέους πεδαίρουσα Ph. 1034. πεδαίρουσα γενναῖον πόδα Her. F. 872.
Πέδη. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.
Πεδιὰς ἁμαξιτὸς Rh. 283.
Πέδιλον. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460. ἐν πεδίλοις ἔχειν πόδα Meleag. fr. VI. 8. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.
Πεδίον. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει Ph. 111. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου ib. 725. χλοεροτρόφον πεδίον ib. 833. Πριάμου πεδίον Iph. A. 355. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1194. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar. fr. XXXIII. 2. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. πεδία λιπαίνειν ib. 454. Θρήκης πεδία ib. 1142. σκόπει πεδία Ph. 101. ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας ib. 219. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων ib. 525. πεδία πυροφόρα ib. 646. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες ib. 1479. πεδίων δαπέδοις Al. 594. σύγχορτα ναίω πεδία An. 17. τηλουρὰ πεδία ib. 891. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων ib. 1231. καλλίπυργα πεδία Sup. 618. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. πεδίων ἄπειροι Hel. 1048. ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε ib. 1501. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1586. πεδία εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.
Πεδόθεν. Tr. 98.
Πέδον. εἰς Τροίας πέδον Or. 521. cf. An. 11. et 58. κάρπιμον πέδον Or. 1086. νήματα ἵετο πέδῳ ib. 1433. θὲς ἴχνος πέδῳ ib. 1440. cf. Ph. 843. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον; Med. 666. ὄμνυ πέδον γῆς ib. 746. Τυρσηνὸν πέδον ib. 1359. πέδον χθονὸς Hip. 1025. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095. τόδ' ἐκλιποῦσα πέδον An. 314. Φοίβου πέδον ib. 1086. et Iph. T. 972. ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον Sup. 365. πέδον γᾶς ib. 829. ῥίπτει[...] πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278 γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962 ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. ἄβα[...] τον πέδον Bac. 10. πρὸς πέδῳ πε[...] πτώκατε ib. 605. Αἰγύπτου πέδον Hel 2. πέδον Σπάρτης ib. 57. οὐ πέδο[...] τίκτει τέκνα Ion. 542. ἀστρώτῳ πέδ[...] Her. F. 52. et Er. fr. XIII. 1. γῆ[...] πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 62[...] Ζηνὸς πέδον ib. 1304. ἐν κραταιλέ[...] πέδῳ El. 534. ξηρὸν πέδον Œd. f[...] XVII. 7. γῆς πατρῴας πέδον Œne[...] fr. I. 1. οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιο[...] πέδον Phœn. fr. III. 3. ἐς Θήβης πέ[...]δον Phry. fr. I. 2.
Πεδόσε Bac. 137. et 600.
Πεδοστιβής. ὄχον πεδοστιβῆ Med. 112[...] ὁ πεδοστιβὴς σφαγεὺς Rh. 254. πε[...]δοστιβεῖ ποδὶ Hel. 1532. εὕδομεν πε[...]δοστιβεῖς Rh. 763. οὐ πεδοστιβὴς τρο[...]φὸς θάλασσα St. fr. III. 3.
Πεζεύειν. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύ[...] Al. 872.
Πεζὸς Rh. 437.
Πειθαρχεῖν. πειθαρχοῦσά σοι Iph. [...] 1120.
Πείθειν. πείθει στρατιὰν Hec. 13[...] πεῖθε ib. 340. ἵν' ᾖ ποτε πείθειν, [...]τις βούλοιτο ib. 819. πείθει Ὀρέστ[...] μητέρα κτεῖναι Or. 29. πείθειν δῶ[...] καὶ θεούς, λόγος Med. 964. πείθε[...] τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. [...] πόλιν πεῖσαι Or. 704. κρυφίαις εὐνα[...] πείσας ἄλοχον Ἀτρέως El. 721. [...] ἂν πίθοιμι γαστέρα Bel. fr. XV[...] 12. τὸ ἀξίωμα—τὸ σὸν πείσει H[...] 294. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; [...] 1205. etc. 2) *med.* πείθομαι Or. 1[...] et πείθομαί σοι ib. 110. ἤν γε π[...]θῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις Hec. 399. [...] πειθόμεσθ' ἅπαντα Or. 592. φίλ[...]

ὲν ϑ πείϑεσϑε, τοῖς δὲ πράγμασιν up. 747. πείϑεσϑαι εἴϑισμαι σέϑεν ph. A. 726. πειϑώμεϑ' αὖτις πα-έρα ib. 1011. (ubi pro *activo* po-itur) πατρὶ πείϑεσϑαι χρεὼν παῖδας Jop. fr. III. 2. cf. Ar. fr. XVII. υναικὶ πείϑϑ μηδὲ τὰ 'ληϑῆ κλύων lip. fr. VIII. 2. τί σὺ τῷδε πείϑεσϑαι έλλεις; Tel. fr. X. σύριγγι πει-όμεναι ποιμένος Hel. 1499. πέποι-α μέντοι ματρὶ, κϑ πέποιϑ' ἅμα Ph. 79. τῇ σῇ πέποιϑα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ l. 1118. πέποιϑας ἤδη πολεμίϑς ηκέναι; πέποιϑα Rh. 330. sq. ὅσ-ς ἐλπίσι πέποιϑεν αἰεὶ Her. F. 106. τονδαῖς πεποιϑὼς Ph. 603. κυσὶν ποιϑὼς Hel. 153. πιϑϑ μοι Hec. 92. cf. v. 842. et Or. 1101. πιϑοῖ' ν δῆτά μοι τι Or. 92. ἐπικηρυκεύ-σιν ϑκ ἂν πίϑοιο Med. 739. ϑκ πιϑοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 50. τϑτῳ πιϑόμενος Or. 593. πεί-μαι σοῖς λόγοις ib. 1670. etc. 3) *ss.* συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι μὸν El. 578. ἐννύχοις πεπεισμένη είροις Hel. 1206. ὅσαι 'Ερ. ϑκ είσϑησαν νόμῳ Iph. T. 970. εἰ τοῖς ἐμοῖς πεισϑῇς λόγοις Iph. A. 10. ψεύδεσι μύϑοις πεισϑεὶς ἀλό- Hip. 1288. γυναικὸς βαρβάρϑ ισϑεὶς λόγοις An. 871. cf. Med. 2. An. 192. et Iph. T. 574. πει-εῖσαι δίκῃ Iph. T. 968.

Π ϑώ. πειϑὼ, τὴν τύραννον ἀνϑρώποις μανϑάνειν Hec. 816. πειϑὼ εἶχον νδε Iph. A. 104. πειϑὼ διαφϑεί-σα τῇσδε Tr. 967. τίς τϑδε πειϑώ; l. 802. 2) Πειϑὼ, *nom. propr.* *æ*, Suada. Antig. fr. II. 1.

Π ᾷν. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν ινῶντι δ' ϑ Fr. inc. CLXIV.

Π ρα. εἰς πεῖραν ἔλϑωμεν φίλων Her. 0. τὴν πεῖραν εὐϑὺ λάμβανε Syl. V. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. XXVIII. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν und. CXIII. 2.

Π ᾷν. εἰ Χάριτες πειρῶσί με Cy. 7. 2) Frequentius occurrit *med.* ρᾶσϑαι. πειρῶ ἀνορϑϑν σῶμ' ἐμὸν c. 364. πειρῶ σῶσαι Her. 577. ιν πειρῶ Er. fr. II. 14. μὴ κάμνε τρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. B. 41. φίλοις μὴ ἀδικεῖν πειρω-οις Hip. 997. τῶν τρόπων πειρώ-μενοι Inus fr. VII. 7. ϑανεῖν πειρω-μένη Hip. 276. πειρωμένη νόσον πυϑέσϑαι τῇσδε ib. 282. γνώμῃ νι-κᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη ib. 1304. γάμον ϑεῶν τινος πειρωμένη Tr. 979. τϑμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη Ion. 1526. κακῶν ἐλασσόνων πειρώ-μεναι πόλεις Ph. 1025. Τυνδάρεών τέ σοι πειράσομαι πόλιν τε πεῖσαι Or. 703. τῆς δίκης πειράσομαι Ph. 493. πειράσομαί σϑ προξενεῖν Med. 724. σώζειν Μενέλεων πειράσομαι Hel. 1010. πειράσομαι παρϑένος μένειν ἀεὶ ib. 1014. εἰ—μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μό-χϑων Hec. 1294. 3) *pass.* πεπείρα-μαι λίαν Cress. fr. V. 1. μὴ πεπει-ρᾶσϑαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18.

Πειρατήριον. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967.

Πειρηναῖος πῶλος El. 475.

Πειρήνη. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. Πειρήνα, *dor.* Tr. 205.

Πεῖσμα. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762.

Πειςέον. πειςέον πατρὸς λόγοις Hip. 1182. cf. Iph. T. 118.

Πειςήριος. λόγϑς πειςηρίϑς εὕρισκε Iph. T. 1053.

Πελάγιος. πελάγιος κλύδων Hec. 701. σκυλάκων πελαγίων Hip. 1278. πε-λαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et πε-λαγίϑς ἐς ἀγκ. ib. 1452.

Πέλαγος. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. cf. v. 950. et An. 1013. ὑπὲρ πελά-γϑς—νοτίας ἅλμας Hip. 149. κακῶν πέλαγος ib. 822. Sup. 824. et Her. F. 1088. ὅταν ᾖ—ἐν πελάγει πόλις Rh. 247. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. et πέλ. Αἰγ. πόρϑ Hel. 129. πέλα-γος νήνεμον ib. 1472. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991. βαρβάροισι πε-λάγεσιν ναυσϑλϑμενον Hel. 1226.

Πελάζειν. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν Hec. 1289. ἐκ ποίας πάτρας 'Ελλη-νικοῖσι δώμασιν πελάζετε Ph. 286. μὴ πέλαζε (*act.* sc. τὰ τέκνα) μητρὶ Med. 91. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1168. ὅταν—εἰρεσίᾳ πελάζῃ Σι-μϑντίοις ὀχετοῖς Iph. A. 766. εἰς ὄψιν πελάζειν Iph. T. 1212. παρ-ϑένϑς αἰδϑμεϑα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. τοῖσδε δώμασι κοιράνϑ πελάζω

Dan. 52. σιγῇ πελάζων Hip. 1231. τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν Rh. 213. μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ ib. 688. σὲ—πελάσειε δόμοις Med. 760. μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγὺς ib. 101. βρόχῳ δέρην ϑρανίῳ πελάσαι Al. 230. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω Or. 1684. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. ϑδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. ὡς ϑ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται Or. 1279. πελάζεσθαι ϛρατῷ Rh. 776.

Πελάθειν. τί ποτ' ϑ πελάθει σκοπός; Rh. 557. εἰς φθογγὰς—πελάθειν El. 1293.

Πέλανος. ἐκ δ' ὄμορξον—ἀφρώδη πέλανον Or. 220. πρὸς αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. cf. Iph. T. 300. et Rh. 430. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. καλλίφλογα πέλανον ib. 707. πελάνῳ μελίσσης δεδευμένα Cress. fr. IX. 6. πολύν μοι πέλανον ἐκπέμπει δόμων Er. fr. XVI. 1. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 2. ἀμπλακίαις ἀθύτων πελάνων Hip. 147. πελάνων φλόγα Tr. 1063. ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Πέλας. αὕτη πέλας σϑ Hec. 486. πέλας ἐγὼ ib. 524. παρϑσα πέλας Or. 208. πέλας ϛείχοντα ib. 875. θανάτϑ πέλας βεβῶσι ib. 1044. πέλας δωμάτων ib. 1214. πέλας φόνϑ Ph. 1314. πᾶς τις αὐτὸν τϑ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. βαῖνε λευϛήρων πέλας Tr. 1039. δίκαιος τοῖς πέλας Her. 2. τάδ' ἀγχόνης πέλας ib. 247. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; Her. F. 1109. πέλας γραμμῆς El. 955. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν Alcmen. fr. XII. 1. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. πείθειν τϑς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. εἰ τρέφοι τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV.

Πελασγία Or. 958. Sup. 368. Iph. A. 1498. et Her. F. 464.

Πελασγικός. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ Or. 1601. cf. Ph. 263. Πελασγικὸν ϛράτευμα Ph. 107.

Πελασγιῶται Ar. fr. II. 7.

Πελασγός. ψήφῳ Πελασγῶν Or. 855. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. Πελασγὸν Ἄργος ib. 691. et 1296. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων ib. 1247.

Πέλεια. πελείας ὠκύτητ' ϑχ ἥσσονε Bac. 1088. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197.

Πελειάδες, columbæ. An. 1141.

Πέλειν, verb. poët. i. q. εἶναι. ὡς θανόντων ϑδαμϑ νίκη πέλοι Ph. 1473. δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει Med 520. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh 198. ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄϛρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει Her. F. 668. ἀτρέκεια ἄριϛον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίῳ πέλει Alcmen. fr. III. 2. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει ejusd. fr. XI 2. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc CXXII. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Πέλεκυς. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec 1279. πέλεκυν ϑχ ὑμνήσομαι Tr. 361 πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160 cf. v. 279. et 1160. τμηθεῖσα Χαλύβων πελέκει—κυπάρισσος Cret. fr. II 7. πελέκεως δίϛομον γένυν Meleag fr. VI. 5. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχω Tel. fr. XVI. 1. πελεκέων γνάθοι Cy. 394.

Πελιάδες κόραι Med. 9. et 504.

Πελίας, 1) rex Colchorum. Med. 6 486. et 734. 2) pater Alcestidis Admeti uxoris. Al. 38. 83. et 437 3) pater Acasti. Tr. 1128.

Πελλαῖος γέρων Epist. III. Πελλαῖοι νεανίσκοι Epist. I. cf. Epist. IV.

Πέλλη, nom. urbis. Epist. I.

Πελοπίδαι, posteri Pelopis. Iph. T 985. et 1415. Tr. 706. et Hel. 1258 1280. et 1445.

Πελόπιος. χώρας Πελοπίας προνώπιο Hip. 374. Πελοπίαν χθόνα Sup. 184 cf. v. 263. et Meleag. fr. I. 1. καὶ αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591.

Πελοπόννησος Temen. fr. XVII.

Πέλοψ, filius Tantali. Or. 11. 97(991. et 1441. Med. 684. Sup. 26 Iph. A. 473. et 1233. Iph. T. 1. 807 et 823. Tr. 1099. Her. 208. et 21 Hel. 394. et Tel. fr. I. 1.

Πελταϛής. πολλὰ πελταϛῶν τέλη Rh 311.

Πέλτη. ζαχρύσϑ Θρᾳκίας πέλτης ἄνα Al. 501. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἔλαμπ Rh. 305. vid. etiam v. 371. 410. e

87. Er. fr. VI. 4. et Meleag. fr. VI. . πέλτας ὅσοι πάλλυσι Bac. 782.
λώριος. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 248.
μπειν. πέμπυσίν με δισσοὶ Ἀτρεῖδαι Hec. 509. τί ὐχὶ θυγατρὸς πέμπεις ἡμᾶς; Or. 107. δίςομα φάσγανα ἐμπετε ib. 1303. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὺς Sup. 1209. πρὸς σὰν αὐλὰν όδα πέμπω Iph. T. 132. πέμπε φάσ-γατ' εὐμενῆ Hel. 575. τάραγμα ταρ-ίρειον εἰς δόμυς πέμπεις Her. F. 909. έμπειν ἑκάςῳ ζημίαν Melan. fr. III. δαπάνας ὅταν θανῦσι πέμπωσιν νὰς Pol. fr. VI. 2. φήμαν πέμπων ασιλείᾳ Hip. 158. ναύταις εὐαεῖς νέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel. 521. εἰς ὓς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς Or. 16. πέμπυσαι χορὺς El. 434. σῇ ἀλόχῳ πέμπεν φερνὴν Iph. A. 47. κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα n. 1174. φάσγανον εἴσω σαρκὸς εμψεν Ph. 1571. πῶς τήνδ' ἔπεμ-ις νέρθεν εἰς φάος τόδε; Al. 1142. v. 458. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμ-ιτε Hec. 99. πέμψον μοι τήνδ' ἀ-φαλῶς διὰ ςρατῦ γυναῖκα ib. 889. μψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσω-τω An. 923. πέμψον φῶς ψυχᾶς . inc. CLV. 9. ἀΐδᾳ πέμψας (sc. ν κασίγνητον) Iph. T. 159. φόβον μψας ἔσω ib. 1308. λόγυς πέμψασ' ω Or. 1221. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα μψασά με Iph. T. 30. πέμψω λό-ς Κρέοντι Sup. 357. σέ ποτ' ὐρα-ίαι πέμψυσι θανάτοισι El. 484. τί ῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; c. 977. πέμψομαί γε θυγατέρα . 111. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θη-ν ἄπο Her. F. 1421. πέμπομαι ὰ γαίας An. 504. νᾶσον ἁλιήρει τᾳ πεμπομέναν Hec. 456. ἐνταῦθ' μφθη—χρυσῦ φύλαξ ib. 772. διό-θανάτυ πεμφθεῖσα τελευτὴ Fr. inc. X. 7. etc.

Π πτος. πέμπτην φυλακὴν Rh. 543. 562. τὸ πέμπτον, sc. γράμμα Thes. V. 10.

Π σθαι. διαλλαγὰς, ὧν πένοιτο γῆ . 210. θοίνην πένεσθαι El. 785. ένεσθαι οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ἐν πένεσθαι ἐςὶν ἥ τ' ἀδοξία, κ. τ. λ. fr. II. 16. τὸν χρυσὸν δῦναι πε-ένοις Hec. 1220.

Πενέςης Her. 639. et Phry. fr. VII.

Πένης. μ' ἔφερβε σὸς δόμος πένητα Or. 868. πένης ὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πένητα φεύγει πᾶς—φίλος Med. 561. πένητα χρηςὸν—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. σοφὸν, πένητα εἰς τὺς πλυσίυς ἀποβλέπειν Sup. 177. ὁ πένης ἔχων ἴσον ib. 408. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 1. cf. v. 5. et 7. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Ar. fr. XIV. 1. ὐ βύλομαι πλυτῦντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. πένητα ναίειν Fr. inc. B. 1. 3. χρημάτων πένητες El. 38. πένητας ὐδεὶς βύλεται κτᾶσθαι φίλυς ib. 1131. πένητας εἰς δόμυς ib. 1139. ἐν πένητι σώματι ib. 372.

Πενθεῖν. πενθεῖν τύχας Med. 268. φθιμένην τὴν βασίλειαν πενθεῖν Al. 82. μὴ λίαν πένθει ib. 809. ὐ πεν-θεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών; Iph. A. 1442. πενθῦντα δεσπότην ὁρῶν Al. 754. ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρύς τε κἀμὲ Her. F. 1391.

Πενθερός. Ἅιδην νομίζων πενθερὸν Her. F. 484. τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν El. 1286. πενθερὺς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. λιπὼν πενθερὺς Her. F. 14.

Πενθεὺς, rex Thebarum, a matre dis-cerptus. Bac. 44. etc.

Πενθήρης. δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη Ph. 327. κυρᾷ ξυρήκει πενθήρει Tr. 141.

Πενθήτρια Hip. 805.

Πένθιμος. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ Sup. 1056. κυρᾷ πενθίμῳ Or. 458. et Al. 515. et πένθιμοι κυραὶ Sup. 973. πεν-θίμυς ςεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 676. γήρᾳ πενθίμῳ Al. 625. πενθίμων δακρύων Ph. 1078.

Πένθος. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. πένθος ἡμῖν ἐςὶ Al. 821. ὡς ἄρτι πένθυς τῦδε γεύομαι πικρῦ ib. 1072. διπλῦν πένθος δαιμόνων ἔχων Sup. 1035. παίδων ὑπὸ πένθυς ib. 1117. ὥς συ πένθυς λυγρῦ παυσαίμαν Iph. A. 1618. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. ὦ πένθος ὐ μετρητὸν ib. 1242. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἱρεῖσθε Her. F. 147.

πένθεα γαίας Ph. 814. πένθη μέγιςα δακρύων καρπȣμεναι Hip. 1427. νεκύων πένθεσι Al. 102. ὦ μακρὰ πένθη ib. 898. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων Rh. 883.

Πενία. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον Sup. 176. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. ἔχει νόσον πενία El. 376. πενία δύςηνον μὲν, κ. τ. λ. Alex. fr. XV. 3. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. ȣ̓κ ἔςι Πενίας ἱερὸν ejusd. fr. XXV. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3.

Πεντήκοντα. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421. πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. A. 1056. Iph. T. 274. et 427. et Ion. 1081. πεντήκοντα ναυσὶ Iph. A. 238. cf. v. 254. ναύτας πεντήκοντα Iph. T. 1347. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135. ζυγῶν πεντήκοντα Hel. 1548. σὺν παισὶ πεντήκοντα Ar. fr. I. 2. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ ejusd. fr. II. 1.

Πεντηκόντορος, sc. ναῦς Iph. T. 1124. et Hel. 1428. ubi ναῦς addita est.

Πεπαίνειν. πεπαίνοντ' ὀρχάτȣς ὀπωρινȣ̀ς Fr. inc. CLXIX. 2. ἦν πεπανθῆς Her. 160.

Πέπλος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν ib. 246. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα ib. 432. συγκεκλεισμένη πέπλοις ib. 487. πέπλων ἐντὸς ib. 1013. ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας Or. 166. et sic porro; admodum enim frequens apud Eurip. hujus voc. usus est.

Πέπλωμα. πεπλώματ' ȣ̓ θεωρικὰ Sup. 97.

Πέπρωται. γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην Or. 1654. τῇδε σφ' ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται Al. 21. hinc. *particip.* πεπρωμένος. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόσος ἦν πεπρωμένος; Iph. A. 882. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν Tr. 340. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. ȣ̓ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. cf. Melan. fr. VIII. 1. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. πεπρωμένην μοῖραν El. 1290. hinc πεπρωμένη, *subst.* fatum, Hec. 43. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1269. ȣ̓κ ἂν δύναιο τȣ̃ πεπρωμένȣ πλέον Rh. 634. ἥσσονες ἦμεν τȣ̃ πεπρωμένȣ Hel. 1676. πεπρωμένοις θεσφάτοισι Iph. T. 1438. τὰ πεπρωμέν' ȣ̓δ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388.

Πεπτός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr. IX. 5.

Πέρα. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. μή γε πέρᾳ προβῇς τῶνδε Hip. 504. ἐμοὶ ȣ̓ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. καιρȣ̃ πέρα Sup. 745. πέρα δίκης Iph. A. 397. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα Iph. T. 554. μύθων πέρα ib. 900. εὐτυχȣ̃μεν ȣ̓ πέρα Ion. 264. Ἀτλαντικῶν πέρα ὅρων Her. F. 234. πέρα γε παθȣ̃σα El. 1186. οἱ μὲν πέρα ςέρξαντες, οἱ δὲ καὶ πέρα μισȣ̃ντες Fr. inc. B. 45.

Πέραθεν Her. 83.

Περαίνειν. περαίνει ȣ̓δὲν ἡ προθυμία Ph. 592. conf. Sup. 584. et Rh. 445. ὡς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμȣ̀ς θεῷ Ion. 1569. εἰς ἀνάςασιν δόμων περαίνει τὰ τοιάδε Dic. fr. VI. 4. πέραινε Iph. T. 781. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. πέραιν', ὅπως λέγεις ib. 1118. πέραινέ μοι λόγους Med. 701. cf. Ion. 1348. πέραινε ὧν σ' ἀνιςορῶ πέρι Ion. 362. ἄλις ὦ βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; An. 1063. χρησμὸς Λοξίȣ περαίνεται Ph. 1697.

Περαιτέρω. ὡς μάθῃς περαιτέρω Ph. 1675. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἓν τȣ̃τ' οἶδα, κȣ̓ περαιτέρω Iph. T. 247. περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVII. 2.

Περᾶν, *verb.* περᾷ ἤδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμ. Hec. 53. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾶν Or. 512. δόμων ἔσω περᾶν ib. 1572. τίς ȣ̃τος ἀμφὶ μνῆμα τȣ̃ Ζήθȣ περᾷ; Ph. 147. ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν ib. 307. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ ib. 851. ποῖ περῶ; ib. 988. γῆς ἔξω περᾶν φυγάδα Med. 272. χρῆν εἰς γυναῖκας πρόσπολον ȣ̓ περᾶν Hip. 645. περᾶν δόμȣς ib. 782. δωμάτων ἔξω περᾷ Iph. T. 72. cf. v. 1217. νόσον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν Rh. 427. πρὸς οἴκȣς διὰ σποδῆς περᾷ Bac. 212. γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437. ἀωρὶ πόντȣ κύματα εὐρέως περῶντα Fr. inc. CLXX. οἶδμα πόλεις τε βαρβάρȣς περῶντ

ph. T. 418. περῶσα τυγχάνει δό-
ων ἄπο Hec. 665. περῶσα ποταμίυς
αρῥοὰς Rh. 919. ἡ διὰ Κυανέας
ιέρασ' ἀκτὰς An. 865. cf. Iph. T.
24. δόμων ἔξω πέρασον Iph. A.
533. Δελφὺς περάσας Ph. 987.
ράσας ἡμέραν An. 102. περάσας
ιλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. πε-
ισας ναυσὶ πόντιον ςόμα ib. 436.
νος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς
r. inc. CXXXV. πῶς περάσει σκό-
πας Rh. 116. ὑκῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος
ράσομεν Bac. 191.

ραν, adverb. πέραν Πόντυ καὶ τό-
ν 'Ατλαντικῶν Hip. 1053. ὑψικό-
ν πέραν βαίνυσ' ἐλατᾶν Al. 588.
ραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχυς
ip. 676. πέραν Ἕβρον Her. F.
86.

ρας. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται;
r. 510. πέρας ὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων
l. 893. πῦ εἰς πέρας ἀερθῶ; An.
9. ὐκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217.
ρας ὐδὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup.
2. ἐνθένδ' ὐδὲν ἐῤῥήθη πέρας Iph.
91. μακρότατον πέρας εὑρεῖν Hel.
53.

άσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.

γαμος, arx Trojana, vel tota urbs.
h. A. 773. et Tr. 1065. sæpius in
ur. occurrit Πέργαμα, ut Or. 1389.
ı. 292. et 401. Iph. A. 589. 762. et
76. Tr. 556. Hel. 391. etc. 2)
itur etiam de arce quacunque, Ph.
05. et 1183.

θειν. πέρθοντα Hip. 542. πέρσας
άκρας πόλιν Iph. A. 778. δεσπότυ
σαντος 'Αχαιῶν Rh. 239. πέρσας
ματά θηρῶν Her. F. 700. Ταφίων
πέρσας ib. 1080. ὦ τὴν ἐμὴν
σαντες πόλιν Hec. 547. τὰν 'Ιλιά-
σκοπιὰν πέρσαντες ib. 932. δόμυς
σασ' 'Ατρειδῶν Tr. 461. 'Ελλάνων
ος—δορὶ πέρσαν Hec. 909. πολ-
πέρσεις πόλεις Bac. 1333. Τρωάδ'
έρσοι πόλιν An. 971. ὤμοσεν πό-
πέρσειν Sup. 499. ὃς ἐπ' ἐμὰν
ιν ἔβα πέρσων Ph. 155. cf. v.
22. Sup. 724. et Her. 934.

, 1) cum genit. περὶ παιδὸς ἐμῦ
c. 73. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. et
7. αἵματος πέρι ib. 292. σοφίας
ι Or. 491. μακρῶν πέρι ib. 756.
ος ἀναγκαίυ πέρι; ib. 772. σῦ
κασιγνήτυ πέρι ib. 849. ςρωμνῆς
πέρι Ph. 424. τυραννίδος πέρι ib.
527. et Sup. 446. σιγὴν τῶνδε θή-
σομαι πέρι Med. 66. etc. 2) cum
dat. τί νέον περί σοι; Iph. A. 43.
περὶ σώματι ib. 1071. περὶ παρθένῳ
Hel. 1358. περὶ νώτῳ Fr. inc. CLIV.
1. 3) cum. accus. περὶ γόνυ Or.
1414. εὐσέβει περὶ ξένυς Al. 1151.
περὶ τείχη An. 107. ὅσια περὶ θεὺς
Sup. 367. etc.

Περιάγειν. περιάγυσίν σε πρὸς τἀρι-
ςερὰ Cy. 682.

Περιαμπίσχειν λόγυς Med. 282.

Περιβάλλειν. ἤδη με περιβάλλει σκό-
τος Ph. 1462. ὃς τὸ Σάρδεων ἄςυ
περιβάλλει κύκλῳ Bac. 463. ὀρόφῳ
πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143.
ςεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her.
F. 1140. κύκλῳ περιβάλλοντες Iph.
T. 331. τῷδε περὶ βρόχυς ἔβαλλε
γόνασι (pro περιέβ. βρ. γ.) Bac. 619.
cf. v. 1020. περίβαλ', ὦ τέκνον Hyp.
fr. III. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ
θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς; Fr.
inc. CLVI. 2. μή μοι περιβάλῃς ἀ-
νανδρίαν Or. 1031. πέπλοισι κρατὶ
περιβάλω σκότος Her. F. 1159. δο-
κῶν 'Ορέςην—χερσὶ περιβαλεῖν Or.
372. et περιβαλεῖν χέρας—βεβῶσι ib.
1044. cf. Ph. 1468. et An. 115. πι-
θανὸς αὐτὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or.
904. ἐν αἵματι ςάζυσαν χέρα περι-
βαλεῖν τέκνυ Bac. 1163. τυραννίδ'
αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς Ion. 829.
περιβαλεῖν σωτηρίαν Her. F. 304.
περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ
Or. 798. θυλείαν περιβαλὼν Ph.
197. τοσῦτον οἶκτον περιβαλὼν Iph.
A. 934. περιβαλὼν βραχίονι Iph.
T. 796. ἀθίκτοις περιβαλὼν πέ-
πλοις χέρα ib. 799. ἄνωθεν περιβα-
λὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. δοραῖσι
θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν Cy. 329.
φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει
Hel. 319. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλῦσ'
ὑφάσματι Or. 25. τέθριππον ἅρμα
περιβαλῦσα χάσματι Sup. 501. ὦ ῥα-
δίοις ὅρκοισι περιβαλῦσά με Iph. T.
788. εἴσω με περιβαλῦσα δωμάτων
Ion. 1273. κύκλῳ περιβαλῶ (sc. τὸν
Θάνατον) χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. πρὸς
ςέρνα πατρὸς ςέρνα τἀμὰ περιβαλῶ
Iph. A. 632. νεκρῷ λυτρὰ περιβαλεῖν

μ' ἔα Ph. 1661. φάρεα καὶ πλοκάμυς περιβαλλομένα (i. e. ἐνη) Iph. T. 1151. ὅταν κόσμον περιβάλησθε σώμασιν Her. F. 334.

Περιβλέπειν. περιβλέπων βίαν Ion. 624. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554.

Περίβλεπτος. περίβλεπτος βίος An. 89. περίβλεπτος βροτοῖς Her. F. 508. cf. Iph. A. 429.

Περιβόλαιον. θανάτυ περιβόλαι' ἀνήμμεθα Her. F. 549. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269.

Περιβολή. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος Ph. 283. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ ib. 1085. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. περιβολὰς εἶχον χθονὸς Tr. 389. ἀτοίχυς περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. ᾅδυ περιβολὰς Her. F. 562.

Περίβολος, 1) *subst.* ὡς ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων Hel. 1546. ἀντὶ περιβόλων λαΐνων Tr. 1141. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. 2) *adject.* ςέφεα περίβολα Iph. A. 1477.

Περίδεσμα, τὰ Her. F. 1035.

Περιδρομή. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782.

Περίδρομος, 1) *subst.* ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. 2) *adject.* περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458. ὄρεσι περίδρομος, sc. χώρα Cresph. fr. XII. 2.

Περιεῖναι. ταυτὸ τυτό μοι περίεςιν ἀπὸ παντὸς ἔργυ Epist. IV. περιόντος συ Epist. II.

Περιέπειν. ἐμὲ ὑμνῶν καὶ περιέπων Epist. III.

Περιέχειν. ὁ περὶ χθόν' ἔχων (i. e. περιέχων χθ.) αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 1.

Περιϊέναι (ab εἶμι). περιῄει Epist. III.

Περιϊςάναι. τοιάσδε περιέςησεν ἀνθρώποις φόβυ ςοίχυς Sis. fr. I. 37. περιςᾶσαι κύκλῳ Bac. 1104.

Περικαλύπτειν. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522.

Περικίων. πρὸς Ἀθηνᾶς περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 4.

Περικλύζειν. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1.

Περικλύμενος, *nom. propr. ducis Thebani.* Ph. 1164.

Περίκλυςος. Ταφίων περίκλυςόν ἀςὺ Her. F. 1080.

Περικύμων. νάσυ περικύμονος οἰκήσα ἕδραν Tr. 796.

Περιλείπειν. τὺς περιλελειμμένυς φίλυς Hel. 433.

Περινίσσεσθαι. κυκλὰς ἀνίκα Καρνεί περινίσσεται ὥρα μηνὸς Al. 451.

Πέριξ. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλι Hec. 1209. πέριξ Καδμείων πύλας—ἐπῆλθον Ph. 705. cf. v. 717. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ ib. 740. ἢ πέριξ ἔχει νέφος τοιυτον, ὥστε—ib 1321. πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζο κῦμα Hip. 1210. εἰ πέριξ σ' ἔχε τηκτὸς μόλιβδος An. 265. πᾶν πέρι φρονυντες ib. 449. βωμὸν πέριξ νή σαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. τ κυκλεῖ πέριξ πόδα; El. 561. πέρι ἑλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. γῆ πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr inc. I. 2.

Περιπεταννύναι. περιπετάσασα χέρ φίλιον Hel. 634.

Περιπετής. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύ χας An. 983.

Περιπίπτειν. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχ Hec. 498. cf. Cress. fr. VI. 1. λυ τροῖσιν ἀλόχυ περιπεσὼν πανυςάτοι Or. 367.

Περιπλέκειν. περιπλάκηθι τῷ λοιπ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2.

Περίπλευρος. περιπλεύρῳ κύτει El 472.

Περιπλοκή. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσα Ph. 497.

Περιπολεῖν. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδ Iph. T. 84. et 1455. λεύσσω φωτ περιπολυνθ' ἡμῶν ςρατὸν Rh. 773.

Περίπτυγμ' ἀντίπηγος Ion. 1391.

Περιπτύσσειν. περιπτύσσων χέρας Al 351. et An. 418. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες Hec. 735. περιπτύξα γόνυ Iph. A. 992. περιπτύξας χέρα Med. 1206.

Περιπτυχή. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015. τειχέων περιπτυ χαὶ Ph. 1366. περιπτυχαῖσι χέρα προσαρμόσας Sup. 815. ἐν φαειναῖ ἡλίυ περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Περίρρυτος. περιρρύτων ὑπὲρ—πεδίω Σικελίας Ph. 217.

Περίσαμος, dor. pro ημος. ὁ φόνος περισαμότατος Her. F. 1017.

ερισπᾷν. περισπάσας ξίφος Iph. T. 296.
ρισπείρειν. περισπείρϐσαν Ἀχελῴϐ ῥόσον An. 167.
ρισσόμυθος ὁ λόγος Alex. fr. XII.
ρισσός. περισσὸς ἀνὴρ Hip. 948. cf. 445. περισσοὶ λόγοι Med. 819. περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 429. τϐς περισσϐς τιμῶμεν Phi. fr. I. 5. ἄγραν περισσὰν Bac. 1195. περισσὸν ϐδὲν πέπονθας Hip. 437. cf. Sup. 791. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. τῇ περίσσ' καρδίῳ Hec. 579. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735.
ρισσῶς. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφϐς Med. 295. λαβϐσαν ἄγραν τάνδε—περισσὰν περισσῶς Bac. 1195.
ρισαδὸν An. 1137.
ρισέλλειν. κατθανόντοιν εὖ περίσειον δέμας Or. 1066. cf. Med. 1034. l. 667. Tr. 1143. et Her. F. 1360. ὡς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περισείλειεν ; Iph. T. 627. χρὴ περισεῖλαι καὶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. γλῶσσα αὐχεῖν τάδικ' εὖ περισελεῖν Med. 2. τὰ σὰ περισέλλϐ κακὰ Her. F. 29. χερσὶν περισαλέντες, ὧν ἐχρῆν ο Tr. 390.
ισεφὴς κισσὸς Ph. 654.
ίσυλος. ἐν περισύλοις δόμοις An. 00.
ισώζεσθαι Epist. II.
ιτέμνειν. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόνον σοφίαν Lic. fr. I. 2.
ιτιθέναι. χρυσεότευκτον σέφανον ριθέσθαι Med. 984.
ιφέρειν. λίνϐ κλωσῆρα περιφέρει βῶν Fr. inc. CCVI. τὸν Ἀγαμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων r. 464.
ιφερής. περιφερῆ σίβον χθονὸς Ion. 3. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 7.
ιφορά. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 65. vid. not. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφος Sis. fr. I. 31.
ιχορεύειν. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιρεύϐσα Ph. 320.
νημι. τοῖς ξένοις τὰ χρήματα περντα σ' εἶδον Cy. 270.
όνη. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Ph. 812. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98.

Πέρσειος. Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1480.
Περσεὺς, rex Argivorum. Al. 512. Iph. A. 1500. Hel. 775. Her. F. 3. et El. 459.
Περσέφασσα, Proserpina. Or. 962. et Ph. 690. vocatur etiam Περσεφόνεια Sup. 271. et 1022. et Περσεφόνη Hec. 138. et dor. Πέρσεφόνα Ion. 1442.
Περσηΐς. ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801.
Πέρσης. Περσῶν ἡλιοβλήτϐς πλᾶκας Bac. 14.
Πέσημα. πέσημα φοινίϐ δορὸς Hec. 699. Μυρτίλϐ πέσημ' ἐκ δίφρϐ Or. 1548. ἀδάμαστον πέσημα Ph. 643. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. τὸ ϐρανϐ πέσημα ib. 1384. ὦ πεσήματ' ἄθλια Ph. 1695. πεσήματα δϐριπετῆ An. 653. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν Bac. 587. πεσήμασι σέγης Her. F. 1007. τέκνων πεσήματα ib. 1131.
Πέσος. πέσεα δάϊα Ph. 1307.
Πεσσός. πεσσϐς προσελθὼν Med. 68. ὥσπερ ἐν πεσσοῖς Sup. 409. πεσσῶν ἡδομένϐς μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.
Πέταλον. ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος Ph. 808. ῥόδεα πέταλα Hel. 251. κρόκεα πέταλα Ion. 889. χρυσέων πετάλων ἄπο Her. F. 396.
Πέταμαι. σμύρνης καπνὸς ἐς ὀρόφϐς Φοίβϐ πέταται Ion. 90.
Πετεινός. πετεινοῖς γυψὶ Rh. 515. πετεινὰ Melan. fr. XXII. 5.
Πέτεσθαι. νῦν πέτῃ Bac. 332. ϐκ—πετομένας κώπας (genit. dor.), πετομένϐ δ' ἔρωτος Hel. 673. sq. ὁ πετόμενος—γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71.
Πέτρα. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. πέτρας ὀρείας παῖς ib. 1110. τὰν ϐρανϐ μέσον καὶ χθονὸς τεταμέναν πέτραν Or. 982. λάμπϐσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος Hip. 30. ὠκεανϐ τις ὕδωρ σάζϐσα πέτρα λέγεται ib. 122. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίϐ ib. 128. πέτραν Ἀσκληπιϐ ib. 1209.

λισσάδος πέτρας λιβὰς An. 534. ἁλίαν πέτραν ib. 538. Δελφὶς πέτρα ib. 999. ἐξ ἀλιβάτȣ πέτρας Sup. 80. ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν ib. 267. σκιώδης Ἐλευθερὶς πέτρα ib. 759. αἰθερίαν πέτραν ib. 987. ἀπὸ πέτρας πηδήσασα ib. 1017. cf. v. 1045. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. κατασύφλȣ πέτρας ib. 1429. Παγγαίȣ πέτραν Rh. 972. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σαθεὶς Tr. 523. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἡ Σȣνίȣ—ὑπάργυρος πέτρα ib. 293. τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ ib. 297. πέτρας τὸ λῆμα—ἕξομεν ib. 592. ἐκ κοίλης πέτρας Ion. 31. Πυθίαν πέτραν ib. 550. παρ' ἀηδόνιον πέτραν ib. 1482. ἰέναι πέτρας ἄπο Her. F. 320. ὦ Πυθίȣ δενδρῶτι πέτρα ib. 790. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μή τις—ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πετρῶν ἀραγμοῖς (sc. ἐμαρνάμεσθα) Ph. 1150. διδύμȣς ὁρίσασα πόντȣ πέτρας Med. 435. κυανεᾶν λιπȣ̃σα Συμπληγάδων πετρᾶν εἰσβολὰν ib. 1264. cf. Iph. T. 124. 281. 355. etc. Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 980. et Her. 860. κραυγὴ—πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας Iph. A. 1212. ἀνορόφοις εἶνται πέτραις Bac. 38. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις ib. 306. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1139. προσβόῤῥȣς πέτρας Ion. 11. Κεκροπίας πέτρας ib. 936. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2.

Πετραῖος. πετραίȣ λίθȣ Cy. 400. πετραῖον σκόπελον Antig. fr. XVI. 3. πετραίαν χθόνα Cy. 381. Νύμφαι πετραῖαι El. 805. πετραῖον ἅλμα Ion. 1268. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 120. πετραίων ἀπ' ἄντρων Iph. A. 1082.

Πετρηρεφής. Μακρὰς πετρηρεφεῖς Ion. 1400. ἄντρα εἰς πετρηρεφῆ Cy. 82.

Πέτρινος. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An. 116. παρὰ τὰς πετρίνας πόντȣ δειράδας Iph. T. 1089. πετρίναις ῥιπαῖσιν Hel. 1132. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508. πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. ὑπὸ πέτρινα μύχατα Hel. 190. πέτρινα κατὰ θρύα ib. 1342. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις El. 706.

Πετροῤῥιφής. πετροῤῥιφῆ θανεῖν Ion. 1222.

Πέτρος Med. 28. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. μὴ πέτροι γένῃ, δέδοικας ib. 1520. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. ὡς ἄρ' ἦσθ᾽ ἢ πέτρος Med. 1279. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλῶν ὀχήματος Hip. 1233. πέτρον βάλλων An. 1154. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. Σισύφειοι πέτρον Her. F. 1103. αὐτȣ̃ γενοίμην πέτρος ib. 1397. πέτρον Ἀρκάδω δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624. ἀποκτεῖναι πέτροις ib. 912. πέτρȣς ἐ χεροῖν ἔχων ib. 1477. ἔβαλλον ἐ χειρῶν πέτροις An. 1129. πέτροι καταξανθέντες ὀξέων ῥαφὰς Sup. 50 σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 135 cf. Iph. T. 318. 327. 332. et 137 πέτρȣς μοχλεύειν Cy. 239. πέτροι λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328.

Πετρȣ̃ν. πετρȣ́μενος Ph. 1184. πετρȣμένȣς θανεῖν Or. 944. πετρȣμέν Ion. 1112. πετρωθῆναι Or. 563.

Πέτρωμα. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματ Or. 50. et 442.

Πεύθεσθαι. τȣ̃τ' ἐμȣ̃ πεύθῃ πάρα; Iph. A. 1138. ὡς ἐπεύθετο κρατȣ̃ντας ὑμ Rh. 767. Reliqua, hinc formata, vi in πυνθάνεσθαι.

Πευκάεις. πευκᾶεν σκάφος An. 864.

Πεύκη. τμηθεῖσα πεύκη Med. 4. τὴ ἐν Ἴδῃ πεύκην Hip. 1254. ῥίπτε πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. πεύκης σέλ Tr. 298. πεύκης πανὸν Alcmen. f XIII. 2) *dor.* πεύκα. πεύκᾳ ἐν ὄρει Tr. 533. φλόγα πεύκας Bac. 146. *plur.* ἅπτȣσι πεύκας Or. 1543. εἰ παρὰ πεύκας Hip. 216. πεύκαις σ Πηλιάσιν Al. 918. εἰσφέρετε πεύκ Tr. 351. πηδῶντα σὺν πεύκαισι Ba 307. ἀμφιπύρȣς ἀνέχων πεύκας Io 717. πεύκαισιν χέρας πληρȣ̃ντες He F. 372.

Πεύκινος. κορμȣ̀ς πευκίνȣς Hec. 57 πεύκινον δάκρυ Med. 1200.

Πευστηρία. ὅπως πευστηρίαν θοινασ μεσθα El. 835.

Πέφνειν. ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφνε An. 656

Πηγαῖος. πηγαῖον χέρνιβα Al. 9 πηγαίαις κόραις Rh. 929. πηγαῖ ἄχθος El. 108.

Πήγασος. ὦ φίλον μοι Πηγάσȣ πτερ Bel. fr. III.

ηγή. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν Al. 1071. conf. Her. F. 99. 450. et 1355. πηγὰς ὑρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. πόντυ σε πηγαῖς ἁγνίσαι βυλήσομαι ib. 1039. πηγαῖσιν ὑδάτων ib. 1192. ὑ μὰ τὰς Σιμοεντίας πηγὰς Rh. 827. ζαθέαις πηγαῖσι ρέφων Tr. 228. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. πηγὰς ἀμπαύει δροσεὰς Hel. 1351. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941. πηγαὶ ποταμῶν ib. 1297. πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56. cf. v. 309. ὑ πρόσω πηγαὶ μελάθρων ῶνδε ib. 78. πηγαῖσιν ὑχ ὑγραίνυσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Πηγνύναι. σκόλοψι πήξωμεν δέμας Iph. T. 1430. κρᾶτα πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον Bac. 1139. cf. El. 898. ἄρθρα ἐπηγέ μυ Her. F. 1395. ἀμφὶ βυόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. τὺς κακῶς παγέντας ...κυς Iph. A. 395.

Πηδάλιον. ὃς ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ἵζει Al. 442. κατὰ πηδαλίων An. 480. ...ριζόντων—εὐναίων πηδαλίων Iph. A. 432. πηδάλια ζεύγλαισι παρακα...ετο Hel. 1552.

Πηδᾶν. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος Or. 45. πηδᾶν δυστυχῆ πηδήματα Or. 263. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ ...ρυκες ib. 894. κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. τί ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλυς τρόπυς; Tr. ... τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1206. ἵνα Βάκχιος—λαιψηρὰ πηδᾷ Ph. 717. ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεῦ Βακχίου ib. 1125. τυραννίδα, ἧς μακραὶ ...γχαὶ πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. τὰ 'πίσημα ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Al. fr. X. 2. ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν ...α πηδᾷ Hyp. fr. I. 3. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεὺς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 1. αὐτὸν ὄψει πηδῶντα σὺν πεύκαισι Bac. 307. πρὸς ἀγ...λαισι καὶ σέρκοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι ...n. fr. XI. 2. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι πηδῶντες Cy. 220. τὰ θεῶν—ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1157. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. διὰ ...μάῤῥυ νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ...ποῖν An. 1140. τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας πηδήσασα πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἡ δόμων ἐξώπιος βέβηκε πηδήσασα ib. 1039.

Πήδημα. πήδημ' ἐς ᾅδυ πικρὸν Hip. 829. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα An. 1140. λυγρὸν πήδημα Tr. 750. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. ὑράνιον πήδημα El. 861. δυστυχῆ πηδήματα Or. 263.

Πηκτός. πηκτῶν κλιμάκων Ph. 492. πηκτῦ γάλακτος Cy. 189.

Πηλείδης, vel dor. ας, filius Pelei, i. e. Achilles. Hec. 191. Iph. A. 229. et Rh. 371.

Πηλεύς, pater Achillis. Hec. 37. 383. et 534. An. 18. etc. Iph. A. 701. Iph. T. 369. et 375. Rh. 119. etc. Tr. 1127. et Hel. 97.

Πηλιάς. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. Πηλιάδες Θεράπναι ib. 370. πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918.

Πήλιον, *nom. montis et sylvæ.* Med. 3. Al. 599. An. 1278. Iph. A. 705. et 1040. et El. 445.

Πηλιῶτις. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν Med. 484.

Πῆμα. δεινὸν πῆμα Hec. 583. τὸ λοίσθιον πῆμα, πήματος πλέον ib. 1168. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. διπλῦν αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο ib. 1185. σμικρὸν πῆμα ib. 1368. κρύπτει πῆμα Hip. 279. cf. v. 674. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. πήματος ἔξω ib. 1293. θυραίυ πήματος σπυδὴν ἔχων Al. 781. et 1017. cf. v. 817. et El. 291. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενον πῆμα Her. 484. δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 372. ὅσον μοι πῆμα—ἔφυς ib. 1272. πῆμα Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Fr. inc. C. 1. ὦ κάκ' ἐνεγκῦσαι πήματα Hec. 167. νέων πημάτων ὑχ ἅπτεται ib. 675. τῶν Ἀτρειδῶν πήματ' οἴκων Or. 965. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα ib. 978. μή τις—πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν ib. 1348. ἀργὴ πημάτων Hip. 272. πημάτων ἄκος ib. 600. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. πημάτων δοίης λύσιν An. 901. κακοῖς πήμασι κύρσας ib. 1172. τοῖς τῦ νοσῦντος πήμασιν διώλεσεν τὸν

συννοσῦντα Sup. 227. τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματα ib. 686. πημάτων γ' ἅλις βάρος ib. 818. τοιαῦτα τἀμὰ πήματα Iph. A. 536. ἐπὶ πήμασι βροτῶν Iph. T. 415. ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. cf. Her. 960. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων Her. 993. τοῖς ἐκείνου πήμασιν νοσεῖς Hel. 102. παλαιὰ θρηνεῖς πήματα ib. 610. καίν' ἀκέσῃ πήματ' ἐξ ἐμοῦ ib. 1529. πημάτων κακὰς ὁδοὺς Ion. 930. πημάτων ἅδην ἔχω ib. 975. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων Her. F. 821. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. πημάτων λελησμένον Dic. fr. XV. 1.

Πημαίνειν. πόσιν πημαίνει τις Hip. 153. πημαίνειν βροτοὺς Fr. inc. LXV. 1. πημαίνουσα σὲ Med. 1398. ὅ, τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ Iph. A. 525.

Πημονή. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεὸς Al. 517. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. 2) dor. πημονά. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι Hec. 630. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262.

Πημοσύνη. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3.

Πηνειὸς, *nom. fluvii.* Tr. 214. et Her. F. 368.

Πήνη. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 197.

Πῆχυς. λευκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις Or. 1466. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν Her. 728. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 390.

Πιαίνειν. ἡ γῆ τἀμὰ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.

Πιδακόεις. πιδακόεσσα λιβὰς An. 116.

Πίδαξ. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284.

Πιέζειν. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει Al. 897. τὴν τύχην λίαν πιέζειν Sup. 249. νουθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 2.

Πιερία Bac. 408. et 565.

Πιερὶς Rh. 349. ἐννέα Πιερίδας Μούσας Med. 832. conf. Iph. A. 1041. ἐν δέλτοις Πιερίσι Iph. A. 798.

Πιθανός. πιθανὸς αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. πιθανὸν λόγοι Antiop. fr. XLII. 2. εἴπερ ἐστὶν— ψευδηγορεῖν πιθανὸν Thy. fr. III. 2.

Πίθος. ὥστ' ἐκπιεῖν σε ὅλον πίθον Cy 216.

Πικρός. πικρὸν νόσον Ph. 956. et Tr 66. πικρὸς καθέστηκε Ph. 963. πικρὸς πολίταις ἐστὶν Med. 224. πικρ ἔρωτος Hip. 727. πόσις πικρὸς Hel 303. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638 πικρὸς δανεισμὸς ib. 858. πικρο γόους Ph. 890. πικροὺς γάμους Med 399. et Sup. 833. et πικρῶν γάμω Ion. 506. πικροὶ αὐτοῖς ἥξετε Sup 1221. πικροὺς προχύτας χέρνιβάς τ Iph. A. 955. πικροὺς λόγους Hel. 48 ἀγωνισταὶ πικροὶ Ion. 1257. ἄθλου πικροὺς Her. F. 827. οἰκουρὸς πικρ Hec. 1277. λύπην πικρὰν Or. 110 πικρὰν βάξιν Med. 1374. πικρὰν θέα Hip. 825. πικρὰν ναυκληρίαν A 258. πικρὰν σύγχυσιν βίου An. 291 πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τε βίου il 384. πικρὰν Φοίβου φάτιν Sup. 83 conf. Hel. 668. et Ion. 1325. συγγενειαν πικρὰν Iph. A. 510. πικρὰ πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν ib. 1315. s πικρὰν φλόγα Tr. 344. πικρὰν γῆρυ ib. 441. πικρὰν βάκχευσιν Bac. 35 δαῖτα πικρὰν Cy. 307. ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. πικρὰν ἤλυσιν He F. 1041. πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς, πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλ El. 160. sq. πικρὰς τελευτὰς γάμω Med. 1388. ὦ πικραὶ γοναὶ Hi 1082. πικραὶ ὄψεις Sup. 945. πικρ ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. πικρὸν θέαμα Or. 950. cf. Sup. 78 τῇ δίκῃ πικρὸν τοῦτο Ph. 530. πικρ τόδε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις 899. πικρὸν κῆδος Med. 400. πικρ λέχος Hip. 635. πικρὸν οἰκούρημα 787. πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ib. 82 πένθους γεύομαι πικροῦ Al. 1072. σοι μηδὲν ἐνδῴην πικρὸν An. 224. πικρὸν φίλων προσηγόρημα ματέρ Sup. 802. πικρὸν φίλημα Iph. 679. δαλοῦ πικρὸν μίμημα Tr. 92 δίσκημα πικρὸν ib. 1121. πικρὸν δυρμα ib. 1227. ἦ τὸ δέρμα σοι πικρόν; Cy. 526. πικρὸν ὂν Her. 41 vid. not. τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρὸν Hel. 30

ικρὸν ἀγώνισμα El. 987. γῆρας πι-
ρὸν Aut. fr. III. 11. πικρὸν νέα
υναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V.
δὲν ἔςαι μοι πικρὸν Fr. inc. CLII. 6.
δῶρα πατρὸς σϐ πικρὰ Hip. 1411.
οις ἂν ἡδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813.
λώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονϐμε-
οι Her. F. 1288. πικρὰ ἀγγείλαι-
εν ἂν El. 418. πικροτάτϐ χρυσϐ
ύλαξ Hec. 772. πικρότατον ὕπνον
y. 585. πικροτάτϐς δεσμϐς Bac.
34.
κρότης El. 1014.
κρῶς. τϐς κρείσσϐς λόγϐς πικρῶς
έρϐσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189.
ικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην
οῖβον ib. 1003. πικρῶς νιν θέραπες
γον ἐκ φόνϐ Sup. 762. πικρῶς ἐδέ-
υσα Tr. 964. πικρῶς ἂν οἶμαί γ'
γγελεῖν τϐς σϐς λόγϐς Hel. 455.
ν τύχην οἴσει πικρῶς Ion. 610. τὰ
φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613.
ιπλάναι. ϐκ ἂν δυναίμην μὴ ςέγον-
πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. πεδία
μπλασθ' ἁρμάτων Ph. 525.
ιπράναι. ναῦς πιμπράναι πυρὶ Tr.
. πιμπρᾶσι μυχϐς; ib. 299. cf. v.
6. πίμπρησιν οἴκϐς ib. 893. πιμ-
άναι Πριάμϐ ἄςυ ib. 1260. πίμπρη
n. 527. πίμπρη—Λοξίϐ χρηςήρια
974. πίμπρα Syl. fr. II. 2. ἐπίμ-
ας Ἐρεχθέως δόμϐς Ion. 1293.
μπρᾷ σὺ (*pass.* incenderis) Tr.
79.
αρός. πιναρὰν κόμαν El. 184.
ειν. πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον
θυ Al. 760. πῖνε ib. 791. πίνοντα
μβϐ πλησίον προσφαγμάτων ib. 848.
ων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. cf.
c. 536. ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένϐ
οις Al. 833. πεπωκότ' ἐν δόμοισι
ὴ μένειν Cy. 534. ἐν τρυφαῖς πε-
κότα ib. 584. πίῃς μεθ' ἡμῶν Al.
8. πίωμεν Syl. fr. V. 1.
ος. πίνῳ ὅσῳ βέβριθα El. 305.
ώδης. ὦ βοςρύχων πινῶδες ἄθλιον
α Or. 225.
ράσκειν. πραθεὶς ὑπό τινος Ion.
0. εὐμορφίᾳ πραθεῖσα Tr. 936.
τειν. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ Hec.
7. cf. Al. 951. et Sup. 43. οἷς μὴ
ιττϐσιν εὖ (sc. γάμοι) Or. 602. πί-
υ εἰς ἄταν Iph. A. 137. ἡμέραν ἐξ
έρας πίπτεις κυβεύων—Rh. 446.
vid. not. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 426.
ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτϐσιν And. fr. XII.
1. ἃ εἰς ἔριν πίπτϐσιν ἀνθρώποις Pal.
fr. II. 8. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπ-
τίϐς ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. πρὸς τὸ
πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. cf. An-
tig. fr. XV. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ϐ κα-
λῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν El.
1101. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ'
ὅδε; Or. 88. ϐ πεσήματα πλεῖσθ'
Ἑλλάδος πέπτωκε An. 654. ταὐτὸ
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph.
A. 1280. εἰς ἔρον τϐ μαθεῖν πεπτώ-
καμεν Iph. T. 1172. cf. Bac. 811.
πρὸς πέδῳ πεπτώκατε Bac. 605. χρη-
ςήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν
πρὸ ναϐ Ion. 419. πρὸς ἀσμένας πέ-
πτωκα σὰς παρηΐδας ib. 1438. ἐν
κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτω-
κα δεινῷ Her. F. 1092. λόγοισι
τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc.
LXXXI. 6. ἔγνων πόνον τιν' εἰς
δόμϐς πεπτωκότα Her. F. 597. νεκροὶ
παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888.
πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα Hip. 718.
ὅθι δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1309.
ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ Hip. 241. εἴ
ποτ' Ἰλίϐ τείχη πέσοι Hec. 11. ὡς
πέσοιμ' ἐς εὐνὰν ib. 927. κϐφα σοι
χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. τάχ' ἂν
εἰς δέον πέσοι χάρις ib. 1104. εὐτυ-
χὲς τάχ' ἂν πέσοι Hel. 1088. ἐν τοῖς
τοιϐτοις ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι El. 426.
εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. ὅταν
πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβϐ πέσῃ Iph. T.
730. καθαρὰν ἤν τις εἰς πόλιν πέσῃ
ξένος Ion. 673. μὴ εἰς ἀνανδρίαν
πέσῃς El. 982. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς
χλαῖναν εὐγενϐς πέσῃς Peliad. fr. VI.
4. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. εἰς
χέρας μητρὸς πεσεῖν ib. 50. πεσεῖν
πρὸς ϐδας ib. 405. εὐσχήμως πεσεῖν
ib. 569. χαμαὶ πεσεῖν Med. 1170.
ϐτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν Hip.
41. ὥστε τϐμπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib.
390. πεσεῖν ἄχρηςον θέσφατον Iph.
T. 121. πολεμίων πεσεῖν δορὶ Rh.
398. ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν Her. 232.
πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. ὑπὸ
μητρυιὰν πεσεῖν ib. 1270. πεσὼν ἐν
δεμνίοις κεῖται Or. 35. cf. v. 152. εἰς
ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς ὀργὴν πε-
σὼν ib. 695. πεσὼν ἐν φόβῳ ib. 1419.
et εἰς φόβον πεσόντε Ph. 69. εἰς

βακχεῖον πεσὼν ib. 21. ἐκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως Hip. 1429. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν Tr. 634. δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 2. ὑπ' ἄτης πεσὼν Bel. fr. XVI. 10. Φρυγῶν πύργες πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ Hec. 1112. cf. Tr. 479. et 868. κακῶν εἰς τἄσχατον πεσόντες Her. 305. ἀνδρὸς εἰς ἐχθρῦ χέρας πεσόντας ib. 451. πεσῦσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. σώματα πεσόντα φασγάνῳ Hel. 977. ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῇ Or. 1141. τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται Med. 986. εἰ πτῶμα θανάσιμον πεσῇ El. 686. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσύμενος Bac. 611.

Πίσα, *nom. urbis.* Iph. T. 1. et Hel. 393.

Πισᾶτις παρθένος Iph. T. 824.

Πιςεύειν. γυναιξὶ πιςεύω βραχὺ Or. 1103. cf. St. fr. VI. 1. σοὶ πιςεύω λόγοις Rh. 663. τὸν παρ' ᾅδῃ πατέρα—πιςεύεθ' ἥξειν; Her. F. 146. ὅστις δόλῳ φωτὶ πιςεύει Alcmæon. fr. V. 1. λόγοις ἐμοῖσι πίςευσον τάδε Hel. 716.

Πίςις. σὴ πίςις (sc. ὠφελεῖ με) Ph. 368. πίςιν μεγίςην Med. 22. θεῶν ὐκέτι πίςις ἄρηρε ib. 414. ὅρκων φρῦδη πίςις ib. 492. πίςις εἰ γένοιτό μοι τῦτων ib. 731. πίςιν ὐ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. v. 1055. 1309. et 1321. et Rh. 415. φόβων πίςις ἅδε πρῶτα Sup. 627. ῦ γε μηδ' ὁρωμένη πίςις παρῆν Iph. A. 1586. καλόν τι γλῶσσ' ὅτῳ πίςις παρῇ Iph. T. 1064. τὰν πίςιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει El. 737.

Πιςός. ὐ πιςὸν ξένον Hec. 1234. πιςὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ Or. 725. πιςὸς φίλοις ib. 1405. cf. Med. 698. πόσιν πιςὸν Med. 511. ἀλόχῳ πιςὸς φίλος Al. 1098. πρὸς ἄνδρ' ἀγαθὸν πιςόν τε Iph. A. 45. πιςὸς ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ ib. 114. πιςὸς πῶς ἔσομαι; ib. 153. λίαν δεσπόταισι πιςὸς εἶ ib. 304. πιςὸν ἀΐδαν Bac. 1155. πατρὸς πιςὸς παραςάτης Her. 126. ταμίαν πιςὸν Ion. 55. σὲ πρῶτον ἀνθρώπων πιςὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. πιςὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1. ἄνδρα δήμῳ πιςὸν Pli. fr. I. 3. τίς νῶν πιςὸς φίλος; Fr. inc. XXVIII. 1 τύμβῳ ὐδεὶς πιςὸς ἀνθρώπων φίλος eorund. LXXXIV. βασιλίδος πιςῇ τροφὲ Hip. 267. τῆς μόνης πιςῆς ἐμοὶ Al. 369. πιςῆς ἀλόχυ ib. 883. conf. Hel. 1246. πιςὰς ἡδονὰς Iph. T. 641. ὐκ ἔςιν ὐδὲν πιςὸν Hec. 956. cf. Cress. fr. XI. 3. τὸ πιςὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχυ Or. 245 γλώσσῃ ὐδὲν πιςὸν Hip. 395. πιςὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὐδὲν Iph. T. 1205. πιςὸν τό γε θεῖον σθένος Bac. 881. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιςὸν Ion. 709. βούλευμα πιςὸν ib. 748. πιςόν μοι τὸ παλαιὸν λέχος τὸ σὸν Her. F. 801 ὐδὲν ἀνδρὶ πιςὸν ἄλλο, πλὴν τέκνω Œnei fr. VI. 1. τἄνδον πιςά; Hec 1017. τὰ πίς' ἐμαυτῷ τῦ θράσυς παρέξομαι Ph. 275. εἰς πάντα σοι τὰ πιςὰ χρώμεθα Med. 821. ἡ δέλτος ἥδε κατηγορεῖ συ πιςὰ Hip. 1058 δείν' ἰδὼν—κὐ πιςὰ Cy. 375. πῶς μοι πιςὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. πιςότατος πάντων Or. 1014. ὦ πιςοτάτη El. 1337. ψυχὰς τὰς πιςοτάτα Al. 904.

Πιςῦσθαι. τῷ παρόντι τὐπιὸν πιςύμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐπεὶ ἐπιςώθησαν Iph. A. 66.

Πίςρα. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίςραις κεῖται Cy. 47.

Πίςρον. πληρῦν πίςρα Cy. 29.

Πίσυνος. θορύβῳ πίσυνος, κάμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. κήρυξιν Ἑρμῦ πίσυνος Sup. 121.

Πιτάνα, *nom. urbis.* Tr. 1112.

Πιτθεὺς, rex Trœzeniæ. Med. 68 Hip. 11. 24. 691. et 794. Sup. et Her. 208.

Πίτνασθαι. θυμέλαι ἐπίτναντο χρυσήλατοι El. 713.

Πιτνεῖν. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτν Hec. 23. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτν Or. 1538. σὺν αἱματηραῖς ςαγό πιτνεῖ Ph. 1424. πιτνεῖ ἐπ' ὐδ Med. 1195. θεῶν αἷμα πιτνεῖν φόβ ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. οἷος κέλαδος δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἃ νεκύ πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. ἐν ἄλλ δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἐν Ἀχιλλέως πιτνεῖ παῖς An. 1150. πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. περὶ σ σιν γόνασι πιτνῶ Sup. 285. cf. H 900. εἰς ᾅδην πιτνεῖ Tr. 463. πρ

ῶ ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύςηνον πιτνεῖς; Her. 78. ἢ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς Hel. 1099. πιτνεῖ εἰς πέδον Her. F. 1006. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. σύ μ' ὄψεαι πιτνοῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. πιτνῶν πρὸς ...ας Sup. 165. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν Her. F. 73. ἀναςήσασα ἡμᾶς πιτνοῦντας Al. 629. βώμιοι πιτνοῦντες ...n. 358. τοὺς πιτνοῦντας οὐκ ἀπωθοῦμαι ...νους Phi. fr. II. 2. τῶν σῶν πάρος πιτνοῦσα γονάτων An. 574. θεῶν τι...ις, πιτνοῦσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνοῦντα Med. 55. θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ ...μοις ἄχη ib. 1270. θριγκὸν δόμων ...τνόντα Iph. T. 48. νεκρῶν, λόγχαις ...τνόντων Ph. 1481. cf. Sup. 691. ...ιδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863.

Π...υλος. πολλῶν δακρύων ἔςαι πίτυλος Hip. 1464. πίτυλος σκύφου Al. ...1. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. ...7. νεὼς πίτυλος εὐήρης ib. 1050. ...ρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον ... 1346. cf. Tr. 1123. πίτυλος Ἀρ...ίου δορὸς Her. 834. εἰς πίτυλον φόβου Her. F. 816. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγ...εὶς ib. 1187. δὶς δυοῖν πιτύλοιν ... 817. πιτύλους διδοῦσα χειρὸς ib. ...35.

Π...γὰ, dor. pro πληγή. κτύπησε κρᾶ... μέλεον πλαγὰν Or. 1467. σκέψαι ...έων πλαγὰν Med. 851. ἵν' ἀνταίαν ...ίσω πλαγὰν An. 845. κεραυνίῳ ...αγᾷ Bac. 93. πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ...ῆς El. 1179. φονίαισι πλαγαῖς Hel. ...).

Π...γιος. πλάγια φρονεῖς Iph. A. ...2.

Π...γκτός. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961.

Π...ζεσθαι, errare, vagari. δαρὸν χρό...ν ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56. πλαγ...εὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτοῦ ... 283. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγ...εὶς Her. F. 1188.

Π...θειν, i. q. πελάζειν. μόρος ἄποτ... πλάθει Al. 117. τίνες τὰς ἡμε...ας κοίτας πλάθουσι; Rh. 14. conf. ...77. ἐπλάσθης φιλίου πρὸς αὐλὰν ...347. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμό... ib. 920. cf. Tr. 203. Θρῃκὶ πλα...ῖσα ξένῳ Hec. 890. πλασθεῖσ' ...ιλλέως παιδὶ An. 25. πλαθεῖσ' (...) πλασθεῖσα) ὑπ' Ἰλίῳ Rh. 911.

Πλᾶκτρον (dor. pro πλῆκτρον) διόβολον πυρὸς κεραυνίου Al. 127.

Πλανᾶσθαι. οἱ κενῶν δοξασμάτων πλήρεις πλανᾶσθε El. 384. φυγὰς πλανώμενος Ph. 419. ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et Fr. inc. B. 47. 3. πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα Hel. 604.

Πλάνη. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8.

Πλάνης Bac. 716. οἳ φέρονται πλάνητες Iph. T. 417. πόντου πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1.

Πλανήτης. τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ Hel. 1692. πλανήτην βίον Her. 878. ἐρεθίζων πλανάτας (dor. pro πλανήτας) Bac. 148.

Πλάνος. πλάνον φρενῶν Hip. 283. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; Al. 485. πόσον χρόνον—ἅλιον ἐφθείρου πλάνον Hel. 780. πλάνος καρδίᾳ προσίςαται Fr. inc. B. 39. 2. οὐδ' ἀγύμναςον πλάνοις Hel. 540. κερκίδος ἐμᾶς πλάνους Ion. 1491.

Πλάξ. τὴν ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δι' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. πλουσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας Bac. 14. σεμνὰς πλάκας ναίοντες ὀρέων ib. 717. Παρνασοῦ πλάκες Ion. 1267. Ἰσθμοῦ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Πλάσμα Fr. inc. LIII. 7.

Πλάσσειν. ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ —ζῶα Fr. inc. B. 14. 1. τίνος πλάσαντος θεῶν; Hel. 591. τοὔνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον Ion. 830. οἶκος, τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Πλάςιγξ χρυσῆ Rh. 303.

Πλαςός. πλαςαῖσι βακχείαισιν Bac. 218.

Πλάτη. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. πλάτῃ φυγόντες Iph. T. 242. νυκτέρῳ πλάτῃ αἵρεσθαι φυγὴν Rh. 53. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. πλάτην καθίςατο ib. 1550. ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην ib. 1614. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2. 2) dor. πλάτα. πρωτόπλους πλάτα An. 866. κέρας δεξιὸν πλάτας ἔχων Iph. A. 236. πλάταν ποντο-

πόρον Tr. 809. ἁλίῳ πλάτᾳ Her. 83. θήραμα βαρβάρε πλάτας Hel. 192. cf. v. 238. et 1125. Χάρωνος πλάτα Her. F. 432. 3) *plur.* πλάτας ναυσιπόρες Iph. A. 172. πλάταισιν ἐσχάταισι ib. 291. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις ib. 723. εὐπόροισι πλάταις ib. 765. vid. etiam Iph. T. 1133. et 1347. et Hel. 1477.

Πλατύς. πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτε Rh. 283. πλατεῖαν εἰσδρομὴν ib. 604. πλατείας ἐσχάρας Cy. 383.

Πλέγμα. εὐρὼς ἄπεςι πλεγμάτων Ion. 1393.

Πλέθρον. πλέθρε ςαθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Πλειὰς, *nom. sideris.* Or. 1005. Iph. A. 8. et Ion. 1152. et in *plur.* Πλειάδες Rh. 530. Hel. 1505. El. 468. et Phaëth. fr. VIII. 1.

Πλεῖν. πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα Iph. A. 1197. cf. v. 1265. πλεῖ (*imper.* naviga) κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα Tr. 102. πάλιν πλέωμεν Ναξίαν Hel. 1606. πλεῖν ξὺν πόσει ib. 1679. Ἀτρέως πλέων σὺν παιδὶ ib. 1084. πλέεσα τύχαισιν Tr. 104. βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν Iph. T. 1040. Λιβύης—ἐπιδρομὰς πέπλευκα πάσας Hel. 412. οἳ πέπλευκ' ἄρα ib. 468. πορθμὲς μυρίες πεπλωκότα (quasi a πλόω) ib. 539. Μαλέας πλησίον πεπλευκότας Cy. 18. ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. ἐ γὰρ ἂν—πύργες γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας ib. 432. ὡς διὰ μακρε τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα Iph. T. 480. ἔπλευσ' ἐς ἀΐδαν Her. F. 427. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν Hec. 1291. εἰς τὸ πρόσθεν πλεύσωμεν; Hel. 1596. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1359. πλεύσαντες αὖθις Hec. 1205. Ἰόνιον κατὰ πόντον πλεύσασα Ph. 217. etc.

Πλέκειν. ποίας μηχανὰς πλέκεσι; An. 66. φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. Ὀλύμπε καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. πλέκων λόγες Rh. 834. παῦσαι πλέκεσα Ion. 1410. ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε ib. 826. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε ib. 1280. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996.

Πλεκτός. πλεκτὸν ςέφανον Hip. 7[illegible] πλεκτὰν Αἰγύπτε παιδείαν Tr. 12[illegible] πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 76[illegible] πλεκτὰς ἱμάντων ςροφίδας An. 71[illegible] πλεκτὰς ἀγκύρας Iph. T. 1408. πλ[illegible]κτῶν κλιμάκων Bac. 1211. πλεκτα [illegible] *subst.* funes, Tr. 958. et 1010. πλ[illegible]κτὸν κύτος Ion. 37. πλεκτοῖσι φύλλο[illegible] Hip. 807.

Πλεονεξία Iph. A. 509.

Πλέος. φόβε πλέα Med. 263. et 90[illegible] ἐν πόλει ψόφε πλέᾳ Ion. 601. τὸ γ[illegible]ρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. [illegible] μάντεων ἐςὶ ψευδῶν πλέα Hel. 751.

Πλευρά. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε He[illegible] 500. κρέσας πλευρὰν πτεροφόρων [illegible]χημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. πρ[illegible]σῆσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται He[illegible] 826. εἰς πλευρὰς ἱεὶς (sc. τὸν σίδ[illegible]ρον) Iph. T. 298. ὑπ' ἀσπίδων πλε[illegible]ραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. ἀςρ[illegible]τῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. [illegible] etc.

Πλευρόν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευ[illegible] Or. 223. cf. v. 798. et Al. 367. [illegible] κάμψας πλευρὰ Ph. 1423. τίς ἐ[illegible]ςηκε δεξιὰ πλευροῖς; Hip. 1360. [illegible] τὸν μογεντα πλευρὰ Al. 852. πλευ[illegible] φασγάνῳ τυπεὶς An. 1151. κῶλα [illegible] εἰς πλευρὰ ἠκοντίζετο Iph. T. 137[illegible] ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευ[illegible] Her. 824. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσ[illegible] βέλη Her. F. 179. μῶν κρυμὸς [illegible] τῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. [illegible] I. 3.

Πλέως, att. pro πλέος. ἀνὴρ πολλ[illegible] θαυμασίων πλέως Bac. 449. πό[illegible] πλέως ib. 456. πλέως οἴνε Cy. 5[illegible] πλέων τὸν σκύφον δίδε ib. 553. φό[illegible] πλέως Her. 474. cf. El. 25. γάλ[illegible]κτος πλέῳ κρατῆρες Cy. 215.

Πληγή. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσ[illegible] Ph. 1402. πληγῆς κτύπον πᾶς [illegible] ἤσθετ' ἂν Iph. A. 1582. πέπτ[illegible] δολίῳ πληγῇ Rh. 748. πληγῆς β[illegible] θεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν [illegible] 796. ὁσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί [illegible] πληγὴν Cresph. fr. XI. 2. τοιάσ[illegible] φασγάνων πληγὰς ἔχει An. 10[illegible] πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 1[illegible] πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα [illegible] 226. πληγαὶ τριαίνης Ποντίε I[illegible] 282.

Πλῆγμα. δεινὰ πλήγματα γενειάδ[illegible]

...h. T. 1366. πλήγματα κρατὸς Tr. ...39.

...ήθειν. δακρύων ἔπλησεν ἐμέ τε—...λλῶν Or. 368. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ...πασαν ἔπλησε ib. 1363. cf. Med. ...5. πλῆσον νεκρῶν Εὐβοίας μυχὸν ...r. 84. εἰ τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων ...λήσειέ τις πεύκην Hip. 1253. ὄψιν ...μάτων ὡς πλήσαιμι ἀδονὰν Iph. A. ...4. ϐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ με ... 146. πλήσυς νηδὺν Alop. fr. ...II. 1. πλήσασα κλιμακτῆρας πο...ς Hel. 1586. πλήσει πᾶσαν γαῖαν ...σχίςων λόγων Hip. 692. πᾶν ἐπλή...η ςέγος (sc. τῆς αὐτῆς) Her. 646. ...αν πλησθῶσιν ἀμπέλϐ ῥοῆς Bac. ...1. ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βο...ς Cy. 408.

...ῆθος. πλῆθος πόλεος Hec. 866. ...νὸν τὸ πλῆθος ib. 884. πλήθει ...ναικῶν ϐδὲν ἤνυον ib. 1167. ὅταν ...πείθῃ τὸ πλῆθος Or. 906. ἐν πλή...ι λέγων ib. 942. ἀλόγιςόν τι τὸ ...ῆθος ib. 1157. σμικρὸν τὸ πλῆθος ...δε γῆς Ph. 722. σίτων πλῆθος ... 551. σοφῶν πλῆθος ἀθρόον An. ...2. εἰς πλῆθος αὐτῶν εἶμι Sup. ...5. σποδϐ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. ...ιτϐ πλῆθος Rh. 309. πλῆθος συμ...χων Her. 668. ὡς ὄχλϐ βροτῶν ...ήθϐς τε κϐφίσειε χθόνα Hel. 40. ...υσϐ πλήθει χαίρειν Fr. inc. LXIV.

Π...θύειν. τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει ...ον; Her. F. 1172.

Π...κτρον. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ ...σέῳ Her. F. 351. πλῆκτρα ϐκ ἐπὶ ...νοῖς ἵππων καθήρμοςο Rh. 766.

Π...μμελεῖν. τί πλημμελήσας; Ph. ...49.

Π...μμελής. μή τι πλημμελὲς πάθῃς ...d. 306. ϐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα ...ημμελὲς κλύων Rh. 858. ἤν τι ...ημμελές σε δρᾷ Hel. 1091.

Π...μμυρὶς ὀφθαλμότεγκτος Al. 182.

Π...μοχόαι Pi. fr. I. 1.

Π...ρης. ἀγὼν πλήρης ςεναγμῶν Hec. ...). ὄχλος πλήρης ib. 522. et Or. ...2. πλήρεις κρατῆρας Bac. 221. ...ῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 384. ...Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109. ...πεζα πλήρης Hip. 110. cf. Cress. ... IX. 3. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη ...θω Hel. 1427. θυσίαν πλήρη Fr. inc. CLV. 5. et θυσίαι πλήρεις Al. 132. πλήρεις πόλεις Bac. 19. πλῆρες δέπας Hec. 527. πλῆρες τεῦχος Ion. 1184. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. χρυσϐ πλήρη δώματα Her. F. 645.

Πληρϐν. πληρϐσιν πυρὰν Hec. 574. πληρϐτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. πληρϐν πίςρα Cy. 29. νέον κρατῆρα πληρϐν Ion. 1192. πεύκαισιν χέρας πληρϐντες Her. F. 373. πληρϐσα θυμὸν Hip. 1328. εὐόχθϐ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρϐν Ion. 1170. cf. El. 425. εἰς ἄγχος—βακχίϐ μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. ὃς—πληρϐται ῥοὰς Ar. fr. II. 3. ϐρανὸς πληρϐμενος ὄμβρϐ Œd. fr. XVII. 9. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρϐμένοις Dan. fr. IV. 1. πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρϐμένη Hip. 1215. γαςρὶ μὴ πληρϐμένῃ Bel. fr. XVII. 5. ἀρχαὶ ἐπληρϐντο An. 1098. πολλοὶ ἐπληρώθημεν Iph. T. 306. ὡς ἐπληρώθη ςέγη Ion. 1168. δαιτὸς πληρωθεὶς Antiop. fr. XXVII. 3.

Πλήρωμα. ἀφθόνϐ πληρώματος Or. 1642. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. κυλίκων πλήρωμα Tr. 824. πλήρωμα τυρῶν Cy. 208. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. ςέγει πλήρωμά τι ib. 1412. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα ib. 1051.

Πλησιάζειν. πῶς ἂν αὐτῷ πλησιασθείην; El. 634.

Πλησίον, *adverb.* ὡς — πλησίον μιᾷ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. αὗται πλησίον θρώσκϐσί μϐ Or. 257. cf. Bac. 727. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. πλησίον κακϐ Hip. 1439. πλησίον ᾄδας Al. 269. τύμβϐ πλησίον ib. 848. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. ςαθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον ib. 1551. πλησίον παρὼν Bac. 500. et 621.

Πλησίος, *adject.* πλησίϐς δόμϐς Med. 969. πλησία ςαθεῖσα Iph. A. 629.

Πλησίςιος. πλησιςίοισι πνοαῖς Iph. T. 430.

Πλησμονή. ὧν ϐκ ἀπαρκεῖ πλησμονὴ Fr. inc. XIV. 4. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις eorund. CLXIV. ϐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενον Tr. 1211.

Πλήσσειν. ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A.

1579. βαρεία συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. ὑπ' ἐχθρῶν ȣδενὸς πεπλήγμεθα Rh. 867. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. Ἀργȣ̃ς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. θεαὶ ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. τὸν Διὸς πληγέντα πυρὶ Sup. 934. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. πληγεῖσα El. 1144. δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894.

Πλόκαμος. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐῤῥυθμιζόμαν Hec. 923. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. βοϛρύχων πλόκαμον Ph. 316. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1081. cf. v. 1438. et 1478. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150. πλόκαμον ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241. ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις ib. 1071. πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 831. ῥίπτειν ξανθȣ̀ς πλοκάμȣς Iph. A. 758. πλοκάμȣς περιβαλλομένα Iph. T. 1150. vid. etiam Bac. 104. 112. etc.

Πλοκή. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε Ion. 826.

Πλόκος. πλόκον χρυσήλατον Med. 786. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων ib. 842. χρυσȣ̃ς πλόκος ib. 1186. χαίτης πλόκος El. 527. τȣ̀ς ἀκηράτȣς πλόκȣς κόμης Ion. 1266. τȣ́σδε τȣ̀ς ξανθȣ̀ς πλόκȣς καθημάτωσ' ἂν Her. F. 233. μυρσίνης πλόκȣς El. 778.

Πλȣ̃ς. εἰ ἦν ϛρατῷ πλȣ̃ς Hec. 899. πλȣ̃ν ὁρῶντας ἥσυχον ib. 901. πλȣ̃ν ἔσεσθαι—θύσασι Iph. A. 92. cf. v. 359. 667. 1575. 1596. et 1624. πλȣ̃ς αὐτὸς σημανεῖ Hel. 150. περὶ τὸν εἰς Χῖον πλȣ̃ν Epist. II.

Πλȣ́σιος. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλȣ́σιος κακῶν Or. 394. κακὸν καὶ πλȣ́σιον γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλȣσίȣ φρονήματι El. 371. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλȣσίȣ μᾶλλον ξένος ib. 395. πλȣσίȣ γάμȣ Ar. fr. XX. 2. εἰς τȣ̀ς πλȣσίȣς ἀποβλέπειν Sup. 177. ἐκ πλȣσίων δόμων Hel. 439. πρὸς πλȣσίαν τράπεζαν ib. 302. πλȣσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. πλȣσίαν πλάκα St. fr. I. 3. πλȣ́σιον ἦθος Sup. 907. πλȣ́σιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. πλȣσίοις ἐν δώμασιν Hec. 624. πλȣσίων κτερισμάτων Tr. 1249.

Πλȣσίως θάπτεσθαι Al. 57.

Πλȣτεῖν. πλȣτεῖς ἐν ȣ̓ πλȣτȣ̃σι An. 210. πλȣτεῖν τερπνὸν Ion. 630. πλȣτεῖς; Ar. fr. XXIII. et Pol. fr. V. 1. σκαιὸν τὸ πλȣτεῖν Fr. inc. LXIV. 2. cf. Phaëth. fr. V. 1. τίμιος πλȣτῶν ἀνὴρ And. fr. XVI. 2. τὸν πάρος χρόνον πλȣτῶν Bel. fr. XVI. 10. πλȣτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. ȣ̓ βȣ́λομαι πλȣτȣ̃ντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. κάλλιϛα Μȣσῶν φθέγγεται πλȣτῶν ἀνὴρ eorund. CLXXIII. οἱ πλȣτȣ̃ντες Æol. fr. VI. 6. ȣ̓δεὶς ἐπλȣ́τησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.

Πλȣ̃τος. μέγας πλȣ́τȣ λιμὴν Or. 1077. ὀδυνηρὸς ὁ πλȣ̃τος γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. δειλὸν ὁ πλȣ̃τος ib. 600. τῷ πλȣ́τῳ διδȣ̀ς τὸ πλεῖϛον Sup. 407. κτᾶσθαι πλȣ̃τον τέκνοις ib. 450. πλȣ́τῳ μέγαν Tr. 669. ὁ πλȣ̃τος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. πλȣ́τȣ ἄξιος οἶκος Hel. 69. ἐατέος ὁ πλȣ̃τός ἐϛ' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. cf. Alex. fr. XIV. 1. et Er. fr. IX. 2. διαδέκτορα πλȣ̃τον Ion. 478. πλȣ́τȣ πάρος ib. 485. πλȣ̃τον εἰσιδὼν El. 1097. et Cress. fr. IV. 3. πλȣ́τȣ βάρος El. 1287. μὴ πλȣ̃τον εἴπῃς Æol. fr. XIV. 1. τὸν κάκιϛον πλȣ̃τος εἰς πρώτȣς ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. σκαιόν τι χρῆμα πλȣ̃τος ejusd. fr. VIII. ὕβριν τίκτει πλȣ̃τος Hip. fr. X. ὑπόπτερος ὁ πλȣ̃τος Inus fr. XVI. 4. πλȣ̃τος — ἀνόνητος Melan. fr. IX. 5. δῶμα πλȣ́τῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. λαμπρῶς πλȣ́τῳ γαυρȣ́μενον Fr. inc. XXVI. 2. πλȣ́τῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε eorund. CXVII. 1. πλȣ́τῳ χλιδῶσα eorund. CXXXIX. πλȣ̃τον αὐτάρκη Epist. IV. τῶν πλȣ́των ὅδ' ἄριϛος And. fr. XIV. 1.

Πλȣ́των, deus inferorum. Al. 361. Her. F. 808. et 1104.

Πλωτήρ. πλωτήρων εἴ τις ἔβα Iph. T. 449. τȣ̀ς σȣ̀ς πλωτῆρας παρεῖναι δεῖ Hel. 1076.

Πνεῖν. εἰ μή γε πῦρ πνέȣσι μυκτήρων ἄπο Al. 496. ȣ̓δὲ πνεῖν ἐῶ Cy. 621. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. μετάτροποι πνέυσιν αὖραι δόμων El. 1147. Ἄρης μέγας πνέων Rh. 323. cf. Bac. 640. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. κεραυνῦ οἶςρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. Πᾶνα μῦσαν ἡδύθροον πνέοντα El. 704. κἂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. οἱ πνέοντες μεγάλα An. 188. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέυσα καὶ φόνον Iph. T. 288. θυμὸν πνέυσαι Rh. 786. τοσόνδ᾽ ἔπνευσας An. 327. ὅταν θεῦ παντόσυνοι πνεύσωσ᾽ ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Πνεῦμα. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. ἐπεὶ ἀφῆκε πνεῦμα ib. 571. πνεῦμ᾽ ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πνεῦμ᾽ ἀποῤῥῆξαι ib. 862. cf. Tr. 751. πνεῦμ᾽ ἄθροισον Ph. 858. πνεῦμ᾽ ἥδιςον τέκνων Med. 1075. πνεῦμα ἠρεθισμένον ib. 1119. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν ib. 554. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα Tr. 753. πνεῦμα μεθεῖναι ib. 780. ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 128. πάλιν μ᾽ ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. πνεῦμα καθαρὸν ὐρανῦ ib. 873. πνεῦμα ὔριον ib. 1679. ὅταν θεῦ σοι πνεῦμα μεταβαλὸν τύχῃ Her. F. 216. κατὰ πνεῦμ᾽ ἀνέμων And. fr. XIX. 4. πνεῦμ᾽ ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. βροντῆς πνεῦμ᾽ ἄναιμον eorund. CXXXVII. λωτῦ κατὰ πνεύματα Ph. 794. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. πνευμάτων ὐ τυγχάνων Iph. T. 15. πνεύμασιν θαλασσίοις — ἐξωσθέντες Cy. 277. μεθίςαται πνεύματα Ion. 1507. πνεύματ᾽ ἀνέμων Her. F. 102. τάδ᾽ ἐκ ἄσημα πνεύματ᾽ αἴρεται El. 749. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII.

Πνεύμων. πνεῦμ᾽ ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν Ion. 524. cf. v. 767. πνοὰς θερμὰς πνέω—πνευμόνων ἄπο Her. F. 1093. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.

Πνοή. ἕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. 2) dor. πνοά. πνοὰ λεπτοῦ δόνακος Or. 145. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1146. 3) *plur.* οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Hel. 1628. πνοὰς πομπίμυς Hec. 1289. cf. Hel. 1080. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; Or. 421. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. ζεφύρυ πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ὐρανῷ Ph. 220. σχάσον—θυμῦ πνοὰς ib. 457. εὐηλίῃσιν αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. πνοαὶ Ἀφροδίτης φίλαι Iph. A. 69. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. πλησιςίοισι πνοαῖς Iph. T. 430. πνοαῖσι ζεφύρυ ib. 434. ἴτ᾽, ὦ πνοαὶ ib. 1487. θεῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092. πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1521. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. πνοὰς θερμὰς πνέω ib. 1092. ναυσὶ πόρον πνοαὶ—ἰθύνυσι Bel. fr. XX. 3. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. ἐνδιδὺς θνητοῖς πνοὰς eorund. CL. 4. 4) dicitur et πνοιαὶ An. 479. et Tr. 883.

Ποδαγὸς, ἡ Ph. 1707.

Ποδαπὸς Iph. T. 916. Rh. 682. et Hel. 1222. ποδαποὶ Iph. T. 246. et Cy. 275.

Ποδήρης. πέπλοι ποδήρεις Bac. 831.

Ποδώκεια. ποδωκείας χάριν Iph. T. 33.

Ποθεῖν. ποθῶ Her. F. 1408. νεῶν λῦσαι ποθῦσιν—πόδα Hec. 1020. ποθῶ ὄμμα σὸν Iph. A. 637. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ποθέυσι—βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 58. τῦ Μενέλεω ποθῶ λόγυς ἀκῦσαι Hel. 951. σ᾽ οἶμαι μητέρα ποθεῖν Ion. 360. cf. v. 564. τὸ τρίτον ποθῶ μαθεῖν ib. 1432. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ Her. F. 268. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τὺς προσήκοντας φίλυς Phry. fr. XVI. 2. οἳ τὴν ἐπιςείχυσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Fr. inc. LXXXI. 8. μαςὸν ποθῦντα Ph. 1597. ἡ ποθῦσα πάντα καρδία κλύειν Hip. 912. ποθῦσα τὸν πάρος πόσιν Tr. 1014. ἐξ ἐκείνυ τῦ ποθυμένυ Hip. 513.

Ποθεινός. ἦ ποθεινὸς φίλοις, ἦ ποθεινὸς Θήβαις Ph. 324. sq. ποθεινός γ᾽ ἦλθες Iph. T. 515. ἀνὴρ ἐκ δόμων

θανὼν, ποθεινὸς ib. 1006. Βρόμιον ποθεινὸν Cy. 617. ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις Hel. 547. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ Med. 1221. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ποθεινὸν ὄνομα Or. 1045. ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ποθεινὰ δάκρυα Ph. 1726.

Πόθι, *adverb.* Ph. 1710. et Bac. 556.

Πόθος. ȣδὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. ἐπεὶ πόθȣ εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 202. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 332. διὰ πόθȣ ἐλήλυθας ib. 387. πόθῳ τῆς νεοδμήτȣ κόρης αἰρῇ Med. 623. ἐπὶ θήρας πόθον ἐϛέλλȣ Hip. 234. κατ' ὀμμάτων ϛάζεις πόθον ib. 526. νέȣ γάμȣ πόθος Al. 1090. πόθῳ θανεῖν An. 825. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. πόθον ἔχων θυγατρὸς Iph. A. 431. ἁ ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις ib. 1303. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὥς μοι πόθος εἱλίξαι καὶ διαδȣ̃ναι νῶτον Tr. 116. τȣ́τȣ παρεῖσα πόθον ib. 645. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. πόθȣ πλέως Bac. 456. λευκȣ̃ πώματος πόθος ib. 707. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300. πόθος τις τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακὰ Hel. 769. λέξω τάδ' ἀμφὶ μνῆμα σȣ̃ πατρὸς πόθῳ ib. 967. πόθῳ τᾶς—ἀῤῥήτȣ κȣ́ρας ib. 1322. τȣ̃το κἀμ' ἔχει πόθος Ion. 572. τȣ̃ βίȣ πόθος Her. F. 316. πόθῳ δεδηγμένοις Dan. fr. X. 6. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. πόθοι μεγάλοι Tr. 590.

Ποῖ, *adverb.* Or. 510. 597. 631. etc.

Ποία, herba. γῆ τίκτȣσα ποίαν Cy. 332.

Ποιεῖν. τὴν δόσιν ἐχέγγυον τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν Ph. 767. ȣ̓ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. ταῦτα ἀξίως σαυτῆς ποιεῖς ib. 1276. μὴ ἀμαθεῖς ποίει θεὰς Tr. 981. λέγειν τὸ μέλλον τȣ̀ς μεμηνότας ποιεῖ Bac. 301. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. ὁ πλȣ̃τος πολλὰ ȣ̓κ ὀρθῶς ποιεῖ Alex. fr. XIV. μηδὲν' εὖ ποιεῖν βροτῶν, beneficiis afficere, Antiop. fr. XL. 3. cf. Epist. IV. *sed* bene *seu* recte agere, Med. 472. Iph. A. 642. Epist. V. θάλλειν τε, καὶ μὴ, ζῆν τε, καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. τȣ̀ς ποιεῖν τι κατὰ παιδείαν δυναμένȣς Epist. IV. ποιεῖν τι τῶν εἰωθότων Epist. V. πολλῶν νεκρῶν ποιȣ̃σα δορυπετῆ φόνον Cy. 304. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεȣ̀ς ἐποίεις Hel. 396. φῶς ἐποίησεν Bac. 630. ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεȣ̀ς Hel. 1675. cf. An. 1257. 2) *med.* τὸν εὖ λέγοντα μὴ δυσμενῆ ποιȣ̃ Hec. 300. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι Ph. 519. ὀργὰς ποιεῖσθαι Med. 909. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιȣ́μεθα Iph. A. 607. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιȣ̃ Her. F. 497. πάρεργ' Ὀρέϛην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιȣ́μενος Or. 1630. σύμβασιν ποιȣμένȣ Sup. 739. πυλῶν ἔσω λόγχῃ εἰσδρομὴν ποιȣ́μενον Rh. 604. τȣ̀μὸν εὐπρεπὲς ποιȣ́μενος Bac. 440. ἐχθρȣ̀ς τȣ̀ς πρὶν εὐμενεῖς ποιȣ́μενοι Hec. 849. καταφυγὰς ποιȣμένȣς εἰς τέκνα Or. 566. σύλλογον ποιȣ́μενοι Aut. fr. III. 14. et Cresph. fr. I. 1. πρὸς τὸ γῆρας τȣ̀ς γάμȣς ποιȣμένȣς Dan. fr. VI. 2. χέρνιβας καὶ κατάργματα εὐτρεπῆ ποιȣμένη Iph. T. 245. ȣ̓ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον Al. 1131. ἀσφαλεϛέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. ἀϛῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. εὐτρεπὲς ποιήσομαι (sc. τὸ ξίφος) El. 689. 3) *pass.* ὁ σὸς νȣ̃ς ἐποιήθη Κύπρις Tr. 988.

Ποιηρός. ποιηρȣ̀ς νομȣ̀ς Cy. 61. ποιηρὰ βοτάνα ib. 45. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046.

Ποιητός. ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563.

Ποικιλία. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2.

Ποικίλλειν. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλȣσα—πήναις Hec. 470. cf. Iph. T. 223. πεποίκιλται τρόπȣς Sup. 187.

Ποίκιλμα. χρόνȣ καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. ἀϛέρων ποικίλματα Hel. 1102.

Ποικιλοδέρμων. ποικιλοδέρμονας (sc. πώλȣς) Iph. A. 227.

Ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 587.

Ποικιλόνωτος δράκων Iph. T. 1245. δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.

Ποικιλόπτερος Hip. 1270.

Ποικίλος. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε Iph. A. 526. πέπλȣς ποικίλȣς Med. 1159. cf. An. 148. τȣ̀ς θυλάκȣς τȣ̀ς ποικίλȣς

—ίδεσα Cy. 181. τὰ κομψὰ ποικίλοι Æol. fr. VII. 2. κῶλα ποικίλης νεβρε Pol. fr. X. 2. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Bac. 249. εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον Hel. 717. ποικίλων ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ποικίλων λαλημάτων An. 938. ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεςι ποικίλα Æol. fr. X. 1. δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3.

[Π]οικιλόφρων Hec. 133.

[Π]οικίλως Bac. 886.

[Π]οιμαίνειν. ποίμνας Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. ποιμαίνειν ςρατὸν Tem. fr. X. 2. ἐποιμαίνοντο βαλιαὶ λύγκες Al. 581.

[Π]οιμένιος. ποιμένια ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

[Π]οιμὴν Hip. 75. ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος Hel. 1500. ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ποιμένες ὄχων τετραόρων Sup. 674. βεκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713. ποιμένων βοσκήματα Cy. 87. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1.

[Π]οίμνη, et dor. ποίμνα. ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας El. 495. χρυσεόμαλλον ποίμναν ib. 726. ποίμνας [δε]σπόταις—ἀγγελῶν Rh. 267. ἵεμεν [π]οίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ποίμνας [Κ]ύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. παῖ[δα]ς προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας ib. [4]7. ποίμναις ἐχ ἵει θαλερὰς βοσκὰς [H]el. 1346. ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ El. [3]12. ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. [fr]. XIII. 3.

[Πο]ιμνήτης. συρίζων ποιμνήτας ὑμε[ν]αίες Al. 580.

[Πο]ίμνιον. λόχευμα ποιμνίοισι—ὁπότε [γέ]νετο Or. 998. εὐτυχεντα ποίμνια [R]h. 270. ἤδη νέμεσι κατ' Ἴδαν ποί[μν]ια ib. 552. ποιμνίων ἐπιςατῶν [A]ntiop. fr. XXXIII. 4.

[Ποι]νᾶν. ὑμᾶς ποινασόμεσθα Iph. T. [1]433.

[Ποι]νάτωρ. Ἀγαμέμνονος ποινάτορας [Or]. 23. cf. v. 268.

[Ποι]νὴ, et dor. ποινά. ἔνθεν—ἐκβαίνει [ποι]νά γ' ἐς οἴκες Iph. T. 201. εἰρήνη, [πο]ιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ποινὰς [ὑπὲρ]σ' ἀντιπάλες Iph. T. 446. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβεσ' ἐμε Tr. 360. cf. v. 879.

Πόκος. οἶν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Πολεῖν. τίς ὅδ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σόν; Or. 1269. τί σὺ τῇδε πολεῖς; Al. 30.

Πολεμεῖν. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263. τε θεε προθυμίᾳ πολεμῶ Ion. 1386.

Πολεμικός. Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

Πολέμιος. πολέμιός σοι λειφθεὶς Hec. 1138. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. πατρίδος πολέμιος Ph. 612. πολέμιος κλύδων Ion. 60. πολέμιος ἐμοῖς δόμοις El. 833. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314. πολεμίων δίκην ib. 1162. πολεμίων πάρα ἄγγελμά τι Or. 873. πολεμίες λόγες ἔχων Her. 655. πολεμίαν με ἡγέμενος Hec. 741. πολεμία ἦν (sc. ἡ μήτηρ) Or. 796. ἔρυμα πολεμίας χερὸς Med. 1322. cf. Rh. 286. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. ε πολεμίαν με φεύγετε Ion. 1553. πολεμία φλὸξ Er. fr. I. 28. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc B. 17. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίςαται τελασσον Ph. 542. ἤ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν Her. F. 1128. πέφυκέ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τοῖς τῶνδ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. Ἕλλησιν πολεμιώτατος Hel. 475. φίλες τιθέντες τές γε πολεμιωτάτες Hec. 848. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606. ψύχος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr. inc. XCV. τὰ λῷςα καὶ κάλλιςα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572.

Πόλεμος. πόλεμον συγγόνῳ θέσθαι Or. 13. ξυνετὸς πολέμε ib. 1406. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. ὅσῳ πολέμε κρεῖσσον εἰρήνη ib. 488. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 2. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱρενται μέγαν Alex. fr. IX. 2. φιλεῖ τοι πόλεμος ε πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. οἵτινες πολέμες αὐ-

ξάνϑσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. πολέμων ἐραςὰς Her. 378. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. etc.

Πολίαρχος Rh. 381.

Πολιῆται, poët. pro πολῖται El. 119.

Πολιῆτις. ὦ ψάμαϑοι πολιήτιδος ἀκτᾶς Hip. 1126.

Πολιός. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. cf. Bac. 185. πολιὸν αἰϑέρα Or. 1376. πολιὸς ἀνὴρ Sup. 166. πολιῷ σιδάρῳ Her. 758. πολιὸς ὄρνις Her. F. 110. πολιὲς πατέρας An. 614. et Cy. 306. πολιὰν χαίταν Al. 473. cf. v. 912. χήραν πολιὸν An. 348. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἄνανδρος πολιὰ παρϑενεύεται Hel. 290. πολιὰς ματέρας Sup. 35. σαρκῶν πολιῶν ib. 50. πολιᾶν ἐκ γενύων Her. F. 693. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. πολιὸν αἰϑέρος εἴδωλον Ph. 1538. γῆρας πολιὸν Sup. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. πολιὸν δάκρυον Her. F. 1209. κάρα πολιὸν Er. fr. VI. 4. ῥόϑια πολιὰ ϑαλάσσας Hel. 1519.

Πολιὲχος. ὦ πολιὲχον κράτος Rh. 821.

Πολιόχρως κύκνος Bac. 1362.

Πόλις. Φρυγῶν πόλιν Hec. 4. Παλλάδος ἐν πόλει ib. 466. πλῆϑος πόλεος ib. 866. Ἀργείων πόλις Or. 49. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 268. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. ὦ πόλις Ἄργε Tel. fr. V. πόλις νοσὲσα Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. ἡ (sc. ἡ ἰσότης) πόλεις πόλεσι συνδεῖ Ph. 540. etc.

Πόλισμα. πόλισμα Παλλάδος Med. 771. cf. Iph. T. 1014. et Her. F. 1323. πόλισμα Τροίας Iph. A. 777. πόλισμα Περσέως ib. 1500. πόλισμ' ἑπτάςομον Bac. 917. Ἀχαϊκὸν πόλισμα Her. 195. πόλισμ' ἐλεύϑερον ib. 957.

Πολιτεύεσϑαι. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο Æol. fr. VI. 2. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV.

Πολίτης. κακὸς πολίτης Bac. 271. et κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. λόγῳ πολίτης ἐςὶ Er. fr. I. 13. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; Or. 431. cf. v. 754. 764. et 973. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται Ph. 1746. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 2.

Πολίτιδες El. 1336.

Πολλάκις. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. ἀγλωσσίᾳ πολλάκις ληφϑεὶς ἀνὴρ Alex. fr. III. 2. etc.

Πολλαχε Hel. 594.

Πόλος. λαμπρῶν ἄςρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154. εἰς ἐράνιον πόλον Chry. fr. VII. 11. τὸν Ἀτλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5. τὸν ἀγήραντον πόλον αἰϑέρος τέμνων Epig. I. 1.

Πολυαίνετος. πόλιν δορὸς ἀλκᾷ πολυαίνετον Her. 761.

Πολυάνωρ. πολυάνορι ἐν ξενόεντι ϑρόνῳ Iph. T. 1281.

Πολύαςρος. τὸ Διὸς πολύαςρον ἕδος Ion. 870.

Πολυάχητος (i. e. πολυήχ.) κῶμος Al. 921.

Πόλυβος, *nom. propr. viri*. Ph. 28. 45. et 1601. et Œd. fr. III. 1.

Πολύβοτρυς. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον Bac. 650.

Πολύβροχος. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

Πολύδακρυς Ph. 369. πολύδακρύν μ' ἐγάϑεν ἐξορίζει Tr. 1105. πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.

Πολυδάκρυτος. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀΐδαν Her. F. 426. πολυδάκρυτος κόρα Hec. 651.

Πολύδενδρος. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπε ϑαλάμαις Bac. 560.

Πολυδεύκης, Pollux, Tyndari et Ledae filius. Or. 1636. et El. 1240.

Πολύδωρος, 1) filius Priami, a Polymestore interfectus. Hec. 3. 428. 682. 987. et 1133. 2) filius Cadmi Ph. 8.

Πολυέλικτος. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319.

Πολυετὴς Or. 473. et Hel. 657.

Πολυζήλωτος, ἡ Hip. 169.

Πολύϑηρος. ἀμφὶ τὰν πολύϑηρον Δίκτυνναν Hip. 145. πολυϑηρότατον νάπος Ph. 808.

Πολύϑροος. δέλτε πολύϑροοι διαπτυχαὶ Iph. T. 727.

Πολύθυτος. πολύθυτος τιμὰ Her. 777. πολύθυτον ἄλσος Iph. A. 185.
Πολύκαπνον στέγος El. 1140.
Πολύκαρπος. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας βότρυν Ph. 238. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.
Πολύκλαυτος. τόκυς πολυκλαύτυς Ion. 869. στείχομεν πολύκλαυτοι Her. F. 1427. κόρα πολύκλαυτος Iph. A. 782. et κόρας πολυκλαύτυς ib. 779.
Πολύκρανος δράκων Bac. 1015.
Πολυκτήμων βίυ Ion. 581.
Πολύκτητος. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 769.
Πολυκτόνος. ζωστῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. Ἑλένης τῆς πολυκτόνυ Or. 1142. cf. Hel. 199. ἁ πολυκτόνος Κύπρις Hel. 242.
Πολύκωπος. πυλυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981.
Πολύμετρος. πολύμετρον λαβὼν στάχυν Meleag. fr. I. 6.
Πολύμηλος. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς Al. 591.
Πολυμήστωρ, rex Thraciæ, ab Hecuba excœcatus. Hec. 7. 771. 969. 974. et 1116.
Πολύμοχθος. ὦ πολύμοχθος Ἄρης Ph. 791. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις ib. 807. οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων El. 1330. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr inc. CLX. 1. τῶν πολυμόχθων Τρωϊάδων Hec. 96. ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἦ πολύμοχθον ἀμερίων; Iph. A. 1330. sq. ὐκ ἄν γ' εἰδείης πολυμοχθότερον — θνατῶν Her. F. 1196.
Πολυνείκης, filius Œdipi. Ph. 56. etc. Sup. 15. etc.
Πολυνιφής. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.
Πολυξένη, filia Priami. Hec. 40. etc. Tr. 40. etc.
Πολύξενος οἶκος Al. 571.
Πολύολβος. χώρας τῆς πολυόλβυ Ar. . XXXIII. 1.
Πολυόρνιθος. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.
Πολύοχος τυραννὶς Rh. 166.
Πολύπηνος. πολύπηνα φάρεα El. 191.
Πολύπλαγκτος. ὐκ ἄν γ' εἰδείης ἔτερον—πολυπλαγκτότερον θνατῶν Her. F. 1197.
Πολυπλανὴς Hel. 204.
Πολυπλάνητος αἰὼν Hip. 1110. πολυπλανήτων πόνων Hel. 1335.
Πολύπλανος. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 665.
Πολύπλεθρος. πολυπλέθρυς γύας Al. 690.
Πολυπλόκος. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. πεσσῶν μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 197.
Πολυποίκιλος. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1149.
Πολύπονος Her. F. 1191. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. cf. Al. 974. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. χάρις γόων πολύπονος Sup. 80. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων Her. 932. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον Med. 1291. ἐφαμέρων ἔθνη πολύπονα Or. 975. πολύπονα πάθεα ib. 1500. πολυπονωτάτην βροτῶν Hec. 722.
Πολυπόταμος. Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον Her. F. 409.
Πολύπτυχος. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ Iph. T. 677.
Πολύς. πολὺν χρυσὸν Hec. 10. ἦν πολὺς (i. e. vehemens, iracundus) παρῇ Or. 1200. πολὺς γέλως ib. 1560. Tr. 983. Bac. 250. et Ion. 1172. ὁ πολὺς βίος Hip. 252. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1220. ὅταν ὁ θεὸς (sc. Bacchus, i. e. vinum) εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς Bac. 300. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πολλαί γε πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν Ion. 381. πολλοῖσι πολλὴν, δὶς τοσοῖσδε πλείονα Fr. inc. CIX. οἱ πολλοὶ, multitudo plebis Hec. 257. Or. 770. El. 382. et Antig. fr. III. dicitur et πολέες pro πολλοὶ Iph. T. 1262. Hel. 225. et 1348. πολλῆς ἔριδος κλύδων Hec. 118. πολλὴ ἀνάγκη ib. 396. et Med. 1013. πολλὴ ἐν βροτοῖσι—θεὰ κέκλημαι Hip. 1. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971. τὸ πολὺ (i. e. multitudo plebis) δεινὸν κακὸν Iph. A. 1357. ἦ πολλῦ γε δεῖ Tel. fr. XIII. πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι, βύλει; Ph. 555. πονῦσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ Sup. 577. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. πόλλ' ἀναστρέφει θεὸς Rh. 332. πόλλ' ἀνῆρυ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771.

πολλὰ κραίνει θεὸς Fr. inc. CXCIII. etc. 2) *Comp.* πλείων, vel πλέων λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι Bel. fr. XXV. 12. ὅταν τις ἐσθλὸς —μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις ib. 868. πήματος πλέον ib. 1168. οὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1188. βίου τὸ πλέον μέρος Or. 203. δεῖ σε πλέον φέρεσθαι ib. 660. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίσταται τοὔλασσον ib. 542. φρονοῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. τοῦ θεοῦ πλεῖον φρονῶν Her. 259. πλειόνων ἐρῶσι Sup. 239. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. etc. 3) *Superl.* πλεῖστος. ἣ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. οὐχὶ τῷ πλείστῳ διδοὺς τὸ πλεῖστον Sup. 408. ὦ πλεῖστ' ἔχων Hec. 620. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. etc.

Πολύσπορος. Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743.

Πολύστονος. ὦ δαίμονος πολυστόνου Hel. 212. τὴν πολύστονον Ἑλένην Or. 56. ἀρὰ πολύστονος ib. 997. ὦ πτεροῦσσα —πολύστονος Ph. 1029. ἰαχὰν πολύστονον γόων Med. 204. ἁ πολύστονος Ἐριννὺς Sup. 835. cf. Her. F. 880. ἁγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον Ph. 1499. ἐφαμέρων ἔθνη πολύστονα Or. 975.

Πολύτεκνος. οὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων Med. 557.

Πολύϋμνος θεὸς Ion. 1074.

Πολύφημος, *nom. propr. viri.* Cy. 25. et 91.

Πολύφθορος Ph. 1029.

Πολυφόνος. πολυφόνῳ χερὶ Rh. 62. cf. v. 465. τὰν πολυφόνον κύνα Her. F. 420.

Πολύχορδος. πολυχόρδοις ᾠδαῖς Med. 196. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ Rh. 548.

Πολύχρυσος. Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν Hec. 492. cf. Hel. 934. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. Dan. 2. et Thes. fr. VIII. 1. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787. cf. Bac. 13. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Πόμα. πόμ' αἵματος Hec. 392. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279.

Πομπαῖος. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ Med. 759. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323.

Πομπεὺς σωτήριος Rh. 229.

Πομπή, et dor. πομπά. οὐρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324. ἥν νιν πομπαῖς ἀντήσαις ib. 150. ὦ σχέτλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας Hel. 1131. Εὐρυσθέως πομπαῖσι Her. F. 580.

Πόμπιμος. πόμπιμος ὁ δαίμων Ph. 991. πῶς—πόμπιμόν σε χώρα τὰν παιδολέτειραν ἕξει; Med. 848. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ Ph. 1705. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 578. πνοὰς πομπίμους Hec. 1290. cf. Hel. 1079.

Πομπός. πομπὸς σωτήριος Bac. 963. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις ib. 1045. ἡμᾶς πομποὺς—κόρης τάσσουσιν εἶνα Hec. 222. ὦ πομποὶ Bac. 1379.

Πονεῖν. μὴ πόνει Ph. 617. cf. El. 1007. πονοῦμεν ἡμεῖς Med. 334. τί πονεῖς Iph. A. 42. et Her. 704. μάτην μι πονεῖν Iph. A. 353. οὐκ ἄρα δοκεῖ σο τάδε πονεῖν; ib. 410. τί δεῖ πονεῖν ib. 1035. οὐκοῦν πονεῖν με χρή· πονοῦντα δ' ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh 161. cf. v. 182. ὁ μὲν πονεῖ, ὁ δ' ι πονήσας αὖθις ὄλλυται κακῶς Hel 719. sq. μάτην πονῶ Her. F. 501 conf. Bac. 626. Melan. fr. VIII. 2 χρὴ πονεῖν Ar. fr. XXX. 2. ἠπιστάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἔφ οὐδεὶς, ὅστις οὐ πονεῖ, βροτῶν Hyp. fr IV. 2. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννι Her. F. 388. τῷ πονοῦντι καὶ θεὸ συλλαμβάνει Tem. fr. III. οὐ τῶ πονέντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε Ar 696. πονοῦσ' (i. e. οὖσα) ἄλλον πόνο Hec. 779. πονοῦσα πολλὰ Sup. 577 ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 21 μόχθους ἄλλως τῆς εὐσεβείας—ἐπόνη σα Hip. 1369. ἄλλοισι πόνησ' (i. ἐπόνησα) ἁμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 19 ἃ 'πόνησα πόλλ' ἐγὼ Her. F. 25 μίαν πονήσας ἁμέραν ἡμῶν ὕπερ O 655. πόνους πονήσας μυρίους ib. 161 πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον Rl 490. πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένε Hel. 1639. πονηθεῖσα ib. 1525.

Πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165.

[π]ονηρία Cy. 641. ἡ μωρία—ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Fr. inc. VII. 2.

[Π]ονηρός. ὁ πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. πονηρὸς ἀνὴρ Sup. 424. πονηρᾶ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. νόσον πονηρὸν ib. 1187. πονηρὸν οἰωνὸν ib. 1347. ἐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδᾶ πονηρὸς ἐδεὶς Ion. 636. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πονηρῷ [τ]ῷ φθόνῳ Bel. fr. XXIX. 2. ἁρμὸς [π]ονηρὸς Er. fr. I. 12. ἄμφω πονηρὼ [ὄ]ντε El. 928. πονηρῶν προστατῶν [S]up. 243. φόβες πονηρὲς ib. 548. [ἄ]νδρες πονηροὶ Cy. 638. τὲς πονηρὲς [φί]λες ἔχειν Ion. 627. γνώμης πονη[ρ]οῖς κανόσιν El. 52. τὲς πρὸς χάριν [π]ονηρὲς Er. fr. II. 20. cf. v. 28. [π]ονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364. πονη[ρὰ]ν χεῖρα Ion. 1316. ὅστις γαμεῖ [π]ονηρὰν El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. [α]ἰδοῖ πονηρᾷ Antiop. fr. XL. 3. [ἰ]σχὰς πονηρὰς Iph. A. 1001. τελε[τὰ]ς πονηρὰς Bac. 260. χάριτας πο[νη]ρὰς Hel. 908. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπί[φ]θονον σοφὴ Iph. A. 333. πονηρὸν [ἄ]κτρον Meleag. fr. X. 2. πονηρὰ [ὁρ]ᾷν Hec. 1190. ἢν πονηρὰ ᾖ (sc. τὰ [ἐπ]εταλμένα) Ph. 1643. κέρδη πονηρὰ [Or]. 311. ἐκ τῶν πονηρῶν σωμάτων [M]eleag. fr. XIV. 3. δοκεῖ πονηρὰ [E]ury. fr. V. 3. πονηρὰ τἄργ' ἔχεσα [Fr]. inc. LIV. 2.

Π[όν]ος. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος [He]c. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. [ε]ἰς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. [...]νᾶσ' ἄλλον πόνον ib. 779. Ἀχαιῶν [πό]νον ἀπαλλάσσων διπλᾶν ib. 1197. [π]όνων πόνον Or. 1570. τὸν ἐμὸν [...]νων πόνον Ph. 30. cf. v. 1443. ὁ [...] πολλᾶ με δεῖ Hip. 23. φαῦλον [...]λήσας πόνον Sup. 317. εὐσεβὴς [πό]νος ib. 373. πᾶ πόνος ἐμῶν τέκνων; [...] 1134. Κυκλωπίων πόνον χερῶν [Iph]. A. 1501. πόνος εὐκλεὴς Rh. [...] πόνον ἡδὺν Bac. 66. βέλει [...]ον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. [...] τὰ τῶν θανόντων ἐδὲν, ἀλλ' [...]ως πόνος Hel. 1437. πόνος εὐ[κλε]ὰς πατὴρ Lic. fr. II. ὁ βίος—[...]ος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII.

2) *Plur.* πόνοι καὶ πόνων ἀνάγ[κης] κρείσσονες Hec. 638. τῶν ἀμέ[τρ]ων πόνων ib. 783. τῶνδ' ἀφειμέ[νη] πόνων ib. 1292. μεταδιδὲς σοὶ πόνων ἐμῶν Or. 281. δεινῶν πόνων—ἐν κύμασι ib. 343. ἀντιλάζυ πόνων ib. 452. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος ib. 688. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; ib. 694. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνες ib. 1224. πόνες πονήσας μυρίες ib. 1615. cf. v. 1663. μελέα πόνων Med. 96. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. πόνων ἀνάπαυσις Hip. 190. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι ib. 706. ἐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ Iph. T. 729. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134. τῷ κατ' οἴκες ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. μεμνῆσθαι πόνων ejusd. fr. X. 2. οἱ πόνοι τίκτεσι τὴν εὐδοξίαν Arc. fr. VII. 3. et οἱ π. τίκτ. τὴν εὐανδρίαν Fr. inc. LI. 7. τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. πόνοισιν ἐκ ἀγύμναστος φρένας Dic. fr. XVI. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυστόλεν eorund. CLXVII. 2. μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ eor. CLXX. etc.

Ποντιὰς αὖρα Hec. 444.

Πόντιος. ἀφῆκε πόντιον Hec. 797. cf. Dan. 43. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 44. πατὴρ πόντιος ib. 1318. ὦ πόντιε (i. e. Neptune) An. 1011. cf. Rh. 188. Hel. 1601. et Ion. 282. Ἄρης πόντιος Iph. A. 765. ποντίῳ σάλῳ Iph. T. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994. πόντιος δαίμων Rh. 240. ποντίε παῖδες θεᾶ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. ἱκέτας δέχεσθαι ποντίες ἐφθαρμένες ib. 299. ποντίας ἁλὸς Hec. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. cf. Med. 1288. et Al. 598. ποντία νοτὶς Hec. 1259. ὦ δέσποινα ποντία Hip. 415. et 522. τᾶς ποντίας θεᾶ An. 130. cf. Iph. A. 836. et Hel. 325. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας ib. 270. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ποντίας πεντήκοντα νῆας Iph. A. 253. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 753. ποντίῳ φυσήματι ib. 1211. κατ' οἶδμα

πόντιον Iph. A. 704. cf. Hel. 407. et 1412. *πόντιον ϛόμα* Rh. 436. *πόντιον σκάφος* Tr. 1085. *ποντίοις πείσμασι* Hec. 1080. *ἐπὶ πόντια κύματα* Iph. T. 409. *ποντίων καθαρμάτων* Her. F. 225. *ὄψων ποντίων* Cress. fr. IX. 3.

Πόντισμα. *Μενέλεῳ ποντίσματα φέροντες* Hel. 1564.

Ποντομέδων Hip. 744.

Ποντοπόρος. *πλάταν ποντοπόρον* Tr. 810. *τὰς ποντοπόρȣς σχεδίας* Hec. 113. *ποντοπόρȣς θοὰς ἀκάτȣς* ib. 445.

Πόντος. *ἐν πόντȣ σάλῳ* Hec. 28. cf. El. 1241. *πόντȣ πελάγιος κλύδων* Hec. 701. *γένος ὅτε πόντος, ὅτε γῆ, τρέφει τοιόνδε* ib. 1181. *δεινῶν πόνων, ὡς πόντȣ—ἐν κύμασι* Or. 343. *ἐς οἶδμα πόντȣ* ib. 992. *Ἰόνιον κατὰ πόντον* Ph. 216. cf. Tr. 225. *ἐφ᾽ ἁλμυρὰν πόντȣ κλῇδ᾽ ἀπέραντον* Med. 212. *πόντȣ κρέοντι* Hip. 1168. cf. El. 1262. *πρὸς πόντον Σαρωνικὸν* Hip. 1200. *πόντȣ ναυϛολήματα* Sup. 209. *πόντος μέλας* Iph. T. 107. *πόντȣ εὐξείνȣ* ib. 123. et *ἀξείνȣ πόντȣ* ib. 218. *πόντȣ ἀνάκτωρ* ib. 1414. *ἐπὶ πόντον Σικελὸν* Cy. 699. et El. 1347. *δεινὰ φῦλα πόντȣ* Æol. fr. IX. 3. *καλὸν, πόντȣ χεῦμ᾽ ἰδεῖν εὐήνεμον* Dan. fr. X. 2. *πόντȣ κύματα* Fr. inc. CLXXV. 1. *πόντȣ πλάνητες* Fr. inc. B. 31. 1. etc.

Πορεύειν. *πορεύει αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο* Or. 947. *ὀχημάτων ἔξω πορεύετε φερνὰς* Iph. A. 611. *ἐπεί σε χρόνῳ—ποταμὸς πορεύει Στρυμὼν* Rh. 350. *πορεύων εἰς δόμȣς ματέρος αἷμα σᾶς* Or. 337. *πορεύων—Ἀχιλλῆ* El. 438. *πορεύȣσ᾽* (i. e. ȣσα) *ἄνδρα σοι μέγαν φίλον* Rh. 650. cf. v. 460. *εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς κακῶν ἐπόρευσε* Med. 363. *ἃ—ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν* Hip. 755. *μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς* Or. 794. *δεῦρό νιν πόρευσον οἴκων ἔξω* Med. 180. *πορεύσατ᾽ ἐξ ὀχημάτων* Iph. A. 616. *κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον* Rh. 831. *δέσμιον πορεύσατε δεῦρ᾽ αὐτὸν* Bac. 355. *πόρευσον ἄλλᾳ τὸν ἐπάγοντα ϛρατὸν* Her. 773. *ᾅδȣ πυλωρὸν—εἰς φάος ὅπως πορεύσαιμι* Her. F. 1278. cf. Al. 1076. *χρυσέαν ἄρνα πορεῦσαι* El. 706. *γυναῖκ᾽ ἀρίϛαν λίμναν Ἀχερον-τίαν πορεύσας* Al. 445. *τὸν θανόντ—πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάρα* An. 1241. *ποῖ με τὰν μελέαν πορεύ-σεις;* Hec. 447. *ἐγὼ πορεύσω χρυσὸ* Ph. 992. *τοῖον ϛράτευμα πορεύσει* Sup. 1225. *ἐμὲ πόντιον σκάφος πο-ρεύσει Ἄργος* Tr. 1086. 2) *med.* *ἐπ ἔργον πορεύομαι* Or. 1068. *χαίρω πορεύȣ* Med. 756. *ἔξω δωμάτων πο-ρεύεται* Hip. 1156. *ἵνα πορεύητο ϛρατὸς* Iph. A. 879. *ἄρκυν εἰς μέση πορεύεται* El. 965. *ποῖ πορευθῶ;* He 1099. cf. Ion. 1240. *πορευθεὶς Ἰλί πυργώματα* Hel. 51. etc.

Πόρευμα *νάϊον* Iph. A. 300.

Πορεύσιμος. *ἥνπερ* (sc. *ὁδὸν*) *πορεύσι-μον* El. 1046.

Πορευτέον Iph. A. 1016. et Her. 730.

Πορθάων, *nom. propr. viri.* Meleag. f I. 4.

Πορθεῖν. *πορθεῖν πατρίδα* Ph. 49 *πορθεῖς* (sc. *οἴκȣς*) An. 634. *φίλε πορθεῖν* Peliad. fr. V. 3. *πορθȣ̃ντ γῆν* Ph. 514. *ἡνίκα Σπάρτην ἐπόρ θεις* Her. 742. *ἦ γὰρ πατρῷον δῶμ πορθήσεις;* Or. 1595. *πορθήσεθ᾽ ἡβή-σαντες Ἰσμηνȣ̃ πόλιν* Sup. 1213. *πορ-θήσων πόλιν* Ph. 573. *ȣ̃ς* (sc. *βωμȣ̀ς σὺ πορθήσων πάρει* ib. 607. *πατρίδ πορθήσων ἐμὴν* ib. 763. et 1385. *σ πορθήσων ϛαθμὰ* Rh. 293. *κόρας βι πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθȣμένας* Pl 568. *βȣφόρβια πορθȣ́μενα* Iph. T 302. *πόλις πορθηθεῖσα* Tr. 9.

Πορθητής. *τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ* T. 213.

Πορθμεύειν. *τίς ἀϛὴρ ὅδε πορθμεύει* Iph. A. 6. *τίνι λόγῳ πορθμεύετε* Iph. T. 1358. *ποῖ διωγμὸν τόνι πορθμεύεις;* ib. 1435. *ἄκροισι δακτυ-λοισι πορθμεύων ἴχνος* ib. 266. *πορ-θμεύων πλάτῃ* ib. 1445. *εἰς δάκοι πορθμεύȣσ᾽* (i. e. ȣσα) *ὑπόμνησιν κα-κῶν* Or. 1032. *ἐν ἁρμάτων ὄχοις ε αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας* Iph T. 371. *τί ποτ᾽ εἰς γῆν τήνδ᾽ ἐπόρ-θμευσας πόδα;* ib. 936. *Θρῇκα πορ-θμεῦσαι ϛρατὸν* Rh. 429. *δεῦρο πορ-θμεῦσαι βρέφος* Ion. 1599. *πορθμεύ-σειν γραφὰς πρὸς Ἄργος* Iph. T. 73 *λευκὴν αἰθέρα πορθμευόμενος* A 1230. *ξενικοῖς ἐπ᾽ ὄχοις πορθμευομέ-ναν* Tr. 568.

Πορθμεὺς νεκύων Al. 254.
Πορθμὶς Iph. T. 355. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 753. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. δὃναι κελεύσω πορθμίδα Hel. 1067.
Πορθμός. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω; Hec. 1106. πορθμὸς ναῶν Iph. A. 1379. πλεῖ κατὰ πορθμὸν Tr. 102. πορθμὸν ἐκ ἤδεισθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. ὁ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν; Hel. 126. ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII. πορθμὸς μυρίες πεπλωκότα Hel. 539.
Πορίζειν. πόριζε (sc. μηχανήν τινα κακῶν) Al. 222. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2. θεῶν πορῖζόντων καλῶς Med. 879.
Πόριμος. μισῶ πολίτην—πόριμον αὐτῷ Fr. inc. B. 32. 3.
Πόρις. πόριος Ἰνάχε Sup. 629. εὔθηλον πόριν Bac. 736.
Πόρος. Διρκαῖος πόρος Ph. 737. cf. v. 832. χρημάτων τίς πόρος; ib. 991. ἢν μοι πόρος τις—ἐξευρεθῇ Med. 260. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. cf. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τίς ἄν πως πόρος κακῶν γένοιτο; Al. 211. ἐντὸς εὐξείνε πόρε An. 1263. cf. Iph. T. 1388. et ξένε πόρε Iph. T. 253. πόρον σχιδὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίνα πόρον εὕρω ποθέν; ib. 356. cf. Iph. T. 76. ἔτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. πόρον ἄπορον ἐξανύσας ib. 897. ὁ γὰρ ἀγχίπλεν πόρον εὐγεσιν ib. 1325. Αἰγαῖον πόρον Tr. 82. cf. Hel. 129. δι' Ἀχερέσιον πόρον Her. F. 838. ναυσὶ πόρον ῥοαὶ—ἰθύνεσι Bel. fr. XX. 2. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. μαστεύοντα πόρες Hel. 1337. μυκτήρων πόρος Fr. inc. CCXIII.
Πόρπαμα. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. εὐπρεπῆ πορπάματα El. 820.
Πόρπαξ. πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν Ph. 1134. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ἐμβαλὼν πόρπακι χέρα Hel. 1392. παρὰ πορπάκων Rh 384.
Πόρπη. πόρπας λαβδσαι Hec. 1170. χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας Ph. 62. χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν El. 318.

Πόρπημα. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν Rh. 442.
Πόῤῥω. μὴ νῦν τὰ πόῤῥω σκόπει Rh. 482. πόῤῥω Τροίας Tr. 189. καίει τὰ πόῤῥω Phaëth. fr. XIV.
Πορσύνειν. παισὶ πόρσυν', οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν Med. 1020. μεγάλα πορσύνειν κακὰ An. 352. cf. Fr. inc. B. 25. 1. ἔτως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ, πορσύνετε Rh. 878. σὲ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον An. 1064. γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν Sup. 132. cf. Al. 1077. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε (pro ἐπόρσ.) El. 625. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναι τινὰ ib. 414. τὸν προκείμενον πόνον—τυράννῳ—πορσυνῶ Al. 1153. κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται An. 804.
Πορφύρα. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V.
Πορφύρεος, vel πορφυρὂς. βίος πορφυρὂς θαλάσσιος St. fr. III. 1. vid. not. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων Or. 1457. πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 738. φάρεα πορφύρεα Or. 1436. et Hip. 126.
Πορφυρευτικός. πορφυρευτικαὶ στέγαι Iph. T. 263.
Πορφυροειδής. δι' ἅλα πορφυροειδέα Tr. 124.
Ποσειδῶν, Neptunus. Hip. 45. et 887. Iph. T. 1415. et 1444. Tr. 2. Hel. 1601. et Ion. 446. dicitur et Ποσειδᾶν Iph. A. 198.
Ποσειδώνειος. Ποσειδωνείοις ὕδασι Ph. 196.
Πόσις, maritus. Hec. 422. et 919. Or. 588. etc. nam hæc vox Euripidi est frequentatissima.
Ποτάμειος. χιόνι ποταμείᾳ Tr. 1067.
Ποτάμιος. ποταμίε κύκνε Rh. 618. ποταμίᾳ δρόσῳ Hip. 127. cf. Hel. 1400. ποταμίᾳ κώπᾳ Al. 461. ποταμίαισι δρόσοις Hip. 78. ποταμίες διαῤῥοὰς Rh. 919. πηγὰς ποταμίας El. 56. et π. ποταμίες ib. 309. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. νᾶμα ποτάμιον Cy. 96. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. ὕδασι ποταμίοις Al. 157. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152. ποταμίων ῥείθρων ἄπο ib. 794.
Ποταμός. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν

Iph. A. 713. ὦ ποταμοῦ παῖ Rh. 346. cf. v. 394. ὁ καλλιγέφυρος ποταμὸς ib. 350. βαρβάρου ποταμοῦ Bac. 405. ποταμοῦ παρ' οἶδμα Hel. 1481. ἀμφὶ ποταμὸν Τανὸν El. 410. Ἀργείου ποταμοῦ Xan. fr. vers. 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. cf. v. 846. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. πηγαὶ ποταμῶν Her. F. 1297.

Ποτανός. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν ἀΐδαν Sup. 1141. ποτανοὶ οἰωνοὶ Hel. 1494. ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν Hip. 734. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460.

Ποτᾶσθαι. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν Hip. 1272. μέσα Αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται Rh. 531. Οἶστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. ποτωμένην ψυχὴν Or. 674. μέλισσα οἷα τις πεπόταται Hip. 564.

Ποτήρ. ποτῆρα ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν Al. 759. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151.

Ποτὶ, vox poët. i. q. πρός. ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. ποτὶ Τροίαν Rh. 898. ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 504. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν ib. 205.

Πότμος. τίνι πότμῳ κεῖσαι; Hec. 696. τίνος πότμου τυχών; ib. 773. αἰδώς μ' ἔχει ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. πρόδηλος ὁ πότμος ib. 190. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμου ib. 1029. πότμῳ φονίῳ Hip. 561. πότμον ἄποτμον ib. 1144. παρ' εὐτυχῆ πότμον Al. 929. οἴ μοι πότμου An. 848. τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε; Sup. 808. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίνα πότμον εἴληχε βιότου; ib. 913. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 244. ἔχει πότμος νιν ib. 270. τίνι πότμῳ συνεζύγην; Hel. 262. τίς σε πότμος συλᾷ πάτρας; ib. 675. ἔχει πότμον ib. 1302. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν Ion. 554. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; ib. 1422. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι ib. 1605. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269. θεῶν παλίρρους πότμος ib. 739. τοινδ' ἐλ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον Ph. 958. κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669 κοινοὶ πότμοι El. 1305.

Πότνα Tr. 292. πότνα θεῶν Bac. 370

Πότνια. ὦ πότνια χθὼν Hec. 70. πότνια νὺξ Or. 174. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν ib. 213. πότνι' Ἠλέκτρα ib. 851. cf. v. 1248. πότνια παῖ Λατοῦ Ph. 109. ὦ πότνια Ἥρα ib. 1374 ὦ πότνι' Ἄρτεμι Med. 160. cf. Hi 61. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. πότνια τύχη ib. 1136. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. etc.

Ποτνιάς. ποτνιάδες θεαὶ Or. 31 ποτνιάδες πῶλοι δρομάδες Ph. 113 Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663.

Ποτὸν Hip. 516. σπλάγχν' ἐθέρμαινο ποτῷ Cy. 423. ἀποκερδαίνων ποτ ib. 431. χωρίσας ποτὸν Ion. 103 ποτοῦ ἐγεύσατο ib. 1203. ἀσθενεστέρ ποτῷ El. 499. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖς —παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 111 χρειοῖ ποτῶν Her. F. 52. στέργει ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. πο τοῖς ἀφαιρεῖν νόσον Inus fr. V. 6.

Πουλυπινὴς, poët. pro πολυπ. κάρα πουλυπινὲς Rh. 716.

Πουλύπονος, pro πολ. δι' ἐμὸν ὄνομα πουλύπονον Hel. 200.

Ποῦς. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Hec. 5 ὦ τλᾶμον ποὺς ib. 171. ἔρχεται σπουδ ποδὸς ib. 216. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; ib. 812. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα ib. 940. cf. v. 1020. χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα ib. 977. λαιψηρῷ ποδὶ ib. 1039. τυ φλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδὶ ib. 105 ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. γέροντ δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. ποῖ σὸ πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; ib. 631. c El. 561. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βία ποδὶ Or. 705. ἣν χαλᾷ πόδα ib. 70 οἴαξ ποδός μοι ib. 793. ποδὶ βοηδρόμῳ ib. 1290. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 162 τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ σὺ Ph. 84 ἀφ' ἡσύχου ποδὸς δύσκλειαν ἐκτήσαντ Med. 217. ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα μ λῦσαι πόδα ib. 679. ὑστέρῳ ποδὶ ἐλευπόμεσθα Hip. 1243. κομίζων ξηρὸ ἐκ πόντου πόδα An. 1260. τύχα με ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ἐκπετάσουσι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. πάλλ πόδ' αἰθέριον Tr. 325. δαρὸν χρόν

πόδα Bac. 887. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα ib. 169. πῶς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ ib. 836. ςῆσον λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. ποδὶ ςείβων ἀνοσίῳ ib. 874. ἣν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ ib. 986. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ ib. 1465. πεδοςιβεῖ ποδὶ ib. 1532. ταύρειος πῶς ib. 1571. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. πόδ' ἀλάταν ib. 139. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν Iph. A. 206. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν ib. 213. δόλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ποδῶν βάσει ib. 837. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. ὠ σθένω ποσὶ Al. 269. τὸν ποσὶν οἰςέον κακὸν ib. 742. cf. An. 397. Iph. T. 1312. et Tr. 938. τὸν ταχὺν πόδας An. 1237. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. etc.

Πρᾶγμα. αἰσχύνην φέρει, πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε Hec. 1242. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι ib. 780. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἐμοὶ ὠδὲν πρᾶγμα (mihi non curæ est) ib. 451. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα ib. 1419. it. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057. θαῦμα, ἔλασσον τὄνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. ὠκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τὰ χρηςὰ πράγματα ib. 1238. ὁρᾷς τἀμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει Al. 281. τὰ θνητὰ πράγματα ib. 783. cf. Inus fr. IX. I. φίλοις μὲν ὠ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα Hel. 293. ὠ σπεύδωσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. πραγμάτων εὐμωσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2. τοῖς πράγμασιν ὠχὶ θυμῶσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐςὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Πράγος. ἄνασσα πράγως τῶδε Tel. fr. XV. 1.

Πρᾶξις. ὠκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι Iph. A. 272. πρᾶξιν φονίαν El. 1297. κοιναὶ πράξεις ib. 1305. εἰς ἀδίκως πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4.

Πρᾷος Bac. 436.

Πραπίς. ἀπέχειν πραπίδα — περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 428. μανείσᾳ πραπίδι ib. 997. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII.

Πράσσειν. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. etc. αὐτὸς πράσσεις ὧδε Hec. 1232. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1251. τοῖσιν θεοῖς μὴ πρᾶσσ' ἐναντία Or. 534. τί πράσσεις; ib. 730. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. πολλὰ πράσσειν Hip. 785. Sup. 576. et Antiop. fr. XIII. 1. πράσσειν εὖ Hip. 1019. cf. Hec. 371. 984. etc. πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον Al. 484. πράσσομεν ὠχ οἷα κώμω—ἄξια ib. 806. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. σκοτεινὰ πράσσωσιν ib. 324. Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς Iph. T. 668. cf. Hec. 820. et 957. etc. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. τἀπεςαλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48. ἐμῶ πράσσοντος, ὡς πράσσω τανῦν Or. 659. πάντα πράσσων σὺν δίκῃ Ph. 495. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. ἐπὶ τοῖς αὐτῶ τέκνοις ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. χάριν πράσσων ἀδελφῷ Ion. 37. cf. v. 896. et El. 1133. πρόθυμα πράσσων Ion. 1173. ὀνομαςὰ πράσσων Her. F. 509. ἀθλίως πράσσωσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. ὠκ ἔςι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. κοινὰ πράσσωσα Iph. T. 668. εἰ — τοῖσι δυσσεβεςάτοις εἰς ταῦτ' ἔπραττον Phry. fr. VI. 2. ἔπραττες ὠ ξυλωργικὰ Fr. incert. CXLI. ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. ἔπραξεν, οἷα χρὴ πράσσειν κακὼς ib. 1352. ἔπραξε δεινὰ Ph. 1466. cf. Hip. 1325. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικός; Al. 97. ἔπραξε βώλησιν, ἣν ἐβώλετο Her. F. 1305. γενναίως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 2. κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν Hip. 472. πλέον πράξωμεν ὠδὲν Iph. A. 1373. τῶτο βώ-

λομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι ib. 1376. Θεόθεν πράξας, ἅπερ ἤυχυ Or. 355. δίκαια πράξας ib. 1229. πράξας, ὃ μὴ τύχοιμι Al. 1026. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιϛα Her. 794. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέϛατα Hel. 725. ὖτ' ἄρα πράξεις ὐδὲν Ion. 337. ὐ χρὴ τὺς εὐτυχῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ἔοικα πράξειν ὐδὲν ib. 813. κεδνὰ πράξειν Al. 608. ὐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν Ph. 1645. κακῶς πεπραγότι Al. 964. λαὸν εὖ πεπραγότα Sup. 329. διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. cf. Or. 87. εὐτυχῶς πεπραγότες Her. 500. τὰ ὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσυσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. πέπρακται Hip. 680. et 778. πέπρακται καίν' ἔσω δόμων κακὰ Hec. 1038. κακῶς πέπρακται πανταχῇ Med. 364. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐϛὶν Hec. 732. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν Ph. 1348. ὁ πραχθεὶς φόνος Or. 1354. τὸ πραχθὲν ὐ λέγεις; Hec. 740. cf. Hip. 842. τὸ ἔργον τῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται Her. 980. etc.

Πραΰνειν. ὀργὴν πραΰνυσα Phry. fr. XI. 3. μ' ὡς ἐπράϋνας Meleag. fr. XIX.

Πράως χρῆσθαι τῇ παρύσῃ δυνάμει Epist. IV.

Πρέπειν. ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. ὡς πρέπει δύλοις λέγειν Hip. 115. τί χρῆμα κυρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. ὐ πρέπει θοινωμένυς κλύειν ϛεναγμῶν ib. 552. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. εἴ τι σοὶ δοκεῖ πρέπειν γυναικὶ ib. 1124. ὡς ὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πρέπει σ' ὁρᾶν Sup. 1056. παρέξω φῶς, ὃ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. πρέπεις Κάδμυ θυγατέρων μορφῇ μιᾷ Bac. 915. πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλυ φόβῃ ib. 1186. ὀργὰς πρέπει θεὺς ὐχ ὁμοιῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137. πῦ τάδ' ἐν χρηϛοῖς πρέπει; Her. 511. cf. v. 527. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. τέκνα, ἃ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Er. fr. I. 31. θεῶν θνητὺς κόσμον ὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ὐ πρέπει τύραννον—νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς eorund. XLIII. 1. Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος Hel. 217. κόσμος πέπλων νερτέροις πρέπων Her F. 548. φωτὶ ὐκ ἔτη πρέπων Fr. inc CCXX. ϛολὴν πρέπυσαν ἔργῳ Rh 205. ἡ ἀρχὴ τῦ λόγυ πρέπυσά μοι Ion. 517. τὸ σῶμα ἐν γυναιξὶ πρέπον Or. 1205. τῇ τύχῃ πρέπον Ion. 661. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39. Ταντάλῳ πρέποντα ἔλεξας Iph. A. 505. δεσπόταισι μὴ πρέποντα Bus. fr. vers. 2.

Πρεπόντως Rh. 202.

Πρέσβειρα Iph. T. 963.

Πρεσβεύειν, 1) colere, honorare. τὺς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. πόλιν σὴν πρεσβεύομεν Rh. 941. οἷσι πρεσβεύει γένος Her. 45. σὲ πρεσβεύυσα Al. 283. 2) πρεσβεύειν, legationis munere fungi. Her. 480.

Πρέσβευμα. πρεσβεύματ' ὐ Δήμητρος εἰς μυϛήρια Sup. 173. Ἕκτορος πρεσβεύματα Rh. 936.

Πρεσβυγενής. ὦ τέκνων ἁμῶν πρεσβυγενὲς Tr. 588.

Πρέσβυς Ph. 330. et 379. φρῦδος πρέσβυς Hec. 162. ὦ πρέσβυ Or. 476. etc. ὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 1. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι Hel. 1498.

Πρεσβύτης. πῦς πρεσβύτυ Ph. 854. γυναικὶ ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνὴρ Dan. fr. VI. 4. cf. Phœn. fr. IV. 1. et V. πρεσβῦται Hec. 323. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728.

Πρεσβῦτις. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι Hec. 842.

Πρευμένεια. λαβῦσα πρευμένειαν Or. 1323.

Πρευμενής. πρευμενὴς ἡμῖν γενῦ Hec. 538. πρευμενῦς νόϛυ τυχόντας ib. 540. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενῦς τυχὼν Dan. 9. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. πρευμενὴς Κύπρις Rh. 646. Ἀχαιῶν πρευμενεϛέρων τύχοις Tr. 734.

Πρήθειν. ποῖον ἔπρησα δῶμα; An. 390. μικρῦ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Inus fr. VI. 3. πρήσαντες οἴκυς τύσδε Or. 1150. πρήσων πόλιν Ph. 1129. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.

Πρηνὴς Rh. 797.

Πρηςὴρ. αἱμοςαγεῖς πρηςῆρες Thes. fr. I. 3.

Πριαμίδης, vel dor. ας, filius Priami, i. e. Paris. An. 286. et Hel. 237. et 363. plur. Πριαμίδαι Hec. 13. etc. Rh. 167. 299. et 338. Cy. 177. Hel. 244. et 256.

Πριαμὶς γᾶ Hel. 1173. ἐν πύλαισι Πριαμίσι Or. 1481.

Πρίαμος, rex Trojæ. Hec. 4. etc. An. 3. etc. Iph. A. 355. etc. Rh. 880. Tr. 17. etc. Cy. 303. Hel. 35. etc. El. 5. et Alex. fr. VI. 1.

Πρίασθαι. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 233. παίδων πρίασθαι σπέρμα Hip. 622. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσȣ Iph. A. 342. ἀμείνονας αὐτȣ̃ πρίασθαι Syl. fr. IV. 2. πριαμένη τὸ κάλλος ὠνητοῖς γάμοις Hel. 891.

Πρίειν. πρισθεὶς Hel. 396.

Πρίν. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. etc.

Πριςός. πριςοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.

Πρό. πρὸ τύμβȣ Hec. 522. et Or. 1018. πρὸ δωμάτων Or. 479. πρὸ ἄςεος ib. 727. πρὸ παρηΐδος ib. 1429. πρὸ δορὸς ib. 1603. πρὸ τειχέων Ph. 246. et 1157. πρὸ λόγχης ib. 1287. πρὸ θυρῶν Hip. 171. πρὸ πύργων Sup. 910. πρὸ χερῶν Iph. A. 36. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν Hel. 1656. πρὸ μέλλοντος τόκȣ El. 626. etc.

Προάγειν. δάκρυα προῆγεν Iph. A. 1550.

Προαιρεῖσθαι. βιοῖ ȣ̓δεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. Epist. V.

Προάςιον. ἐκ προαςίȣ Al. 839.

Προβαίνειν. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 264. πρόβαινε Ph. 844. cf. Alex. fr. 1. θᾶσσον, ἤ μ' ἐχρῆν, προβαίνων Or. 727. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; ib. 747. μόλις προβαίνȣσ' ἡ τύχη El. 103. πρόβα Al. 875. πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. ἑκαςέρω πρόβατε Her. F. 1047. μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν Med. 907. μὴ πέρα προβῇς τῶνδε Hip. 704. μὴ προβῇ λόγος Ion. 396. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. προβὰς κῶλον δεξιὸν Ph. 1421. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. καραδοκῶ τἀκεῖθεν, οἶ προβήσεται Med. 1117. ποῖ προβήσεται λόγος; Hip. 342. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἶ προβήσεται Al. 788.

Προβακχήϊος. προβακχήϊε δαῖμον Bac. 412.

Προβάλλειν. Κύπριν προβάλλειν Hec. 825. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. Πηλείδᾳ προβαλȣ̃ κατ' ὄμμα πέλταν ib. 371.

Πρόβλημα. δεινȣ̃ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. πρόβλημα θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χείματος προβλήματα Sup. 208. νεῶν προβλήμασιν πελάζων Rh. 213.

Προβολὰ, dor. pro ολή. λισσόμενος θανάτȣ προβολὰν Or. 1488.

Προβώμιος. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 376. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80.

Προγενήτωρ. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380.

Προγιγνώσκειν Hip. 1072.

Πρόγονος, 1) progenitor, proavus. ὦ Ζεῦ πρόγονε Or. 1242. προγόνȣ Νηρέως πάρα Hel. 15. πατρός σȣ πρόγονος πατὴρ Ion. 267. cf. v. 1000. προγόνȣς ȣ̓ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ὦ πολὺς ὄγκος συςελλομένων προγόνων Tr. 109. προγόνων ἀξίως ib. 1033. προγόνων νόμον σώζȣσα Ion. 20. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50. 2) privignus. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329.

Πρόδηλος. πρόδηλος ὁ πότμος Or. 190.

Προδιδόναι. προδίδωσι παῖδας Ion. 438. μὴ προδίδȣ Cy. 360. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων—πρȣ̃δωκε Or. 574. ȣ̓δ' ἐγὼ πρȣ̃δωκά σε ib. 1237. ὃν σὺ πρȣ̃δωκας θανεῖν ib. 1588. cf. Al. 662. ποίαν πόλιν πρȣ̃δωκα; An. 389. ὡς ξένȣς πρȣ̃δώκαμεν Her. 464. οἵ με πρȣ̃δοσαν Or. 1165. ȣ̓κ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. μὴ προδῷς με Hip. 1456. συγγόνῳ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. ἱκέτας προδȣ̃ναι Her. 247. σὲ προδȣ̀ς Or. 1087. κασιγνήτȣ προδȣ̀ς γόνον ib. 1464. πατέρα καὶ κασίγνητον προδȣ̀ς Ph. 1010. cf. Iph. A. 412. προδȣ̀ς αὐτȣ̃ τέκνα Med. 17. τȣ̃ λόγȣ

προδȣς Sup. 351. *προδȣ́ς με ἔρημον* Iph. A. 1314. *μὴ προδȣς τὰς συμφορὰς* Her. F. 1110. *ὦ γάμȣς ἐμȣς προδόντε* Ph. 1446. *χάριν προδόντες* Her. 1036. *ἡ προδȣ̃σα λέκτρ' ἐμȣ̃ πατρὸς* Or. 937. *πατέρα καὶ δόμȣς προδȣ̃σ' ἐμȣς* Med. 483. *προδȣ̃σα σȣς παῖδας* Hip. 305. *τὴν δεσπότȣ προδȣ̃σαν λέχος* ib. 590. *ἐμαυτὴν ȣ̓ προδȣ̃σα* An. 190. *σὲ τὸν θανόντ' ȣ̓́ποτ' ἐμᾷ προδȣ̃σα ψυχᾷ* Sup. 1024. *ξένῳ προδȣ̃σα πατρίδα* Tr. 947. *προδώσεις ταῦτα;* Sup. 265. *οἶδ' ȣ̓ προδώσȣσίν σε ξένοι* Her. 715. *προδέδομαι* Or. 720. cf. v. 1228. *προδέδοσαι* Hip. 592. *προδέδοται τὰ κρυπτά μȣ* Iph. A. 1140. etc.

Πρόδομος. *μόλε πρόδομος* Ph. 303. *διὰ προδόμων* Or. 1495.

Προδοσία. *καλὴν προδοσίαν* Hel. 1649.

Προδότης. *ὁ προδότης τȣ̓μȣ̃ πατρὸς* Or. 1057. *προδότην γενέσθαι πατρίδος* Ph. 1003. *τὸν ἐν λέχει προδόταν* (dor. pro *ην*) Med. 206. cf. Ion. 864. et 880.

Προδότις. *πατρὸς καὶ γῆς προδότιν* Med. 1332. *προδότιν αἰκάλλων κύνα* An. 631. *προδότις ἂν εἴης* Hel. 840. cf. v. 937. et 1162. et El. 1028.

Πρόδοτος ἐκ φίλων Hip. 595.

Πρόδρομος Iph. A. 424.

Προειδειν. *πρὶν σὰν χαρίεσσαν προϊδεῖν ὥραν* Cresph. fr. IV. 6.

Προηγητήρ. *ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων* Bac. 1157. *τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον* Fr. inc. LXXXI. 2.

Προθνήσκειν. *παίδων προθνήσκειν* Al. 687. *σȣ̃ προθνήσκων* ib. 713. *οἱ προθνήσκοντες σέθεν* ib. 384. *ἥτις τῆς σῆς προὔθανε ψυχῆς* ib. 623. cf. v. 38. 474. 701. et 1005. *προὔθανον γένȣς* Her. 590.

Προθύειν. *ὑπὲρ χθονὸς ἀρότȣ προθύȣσα* Sup. 29. *παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια* Ion. 805.

Πρόθυμα, *subst.* victima. Iph. A. 1311.

Προθυμεῖσθαι. *εἰ στέρνον παίειν προθυμῇ* Hec. 564. *ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινȣ̃σθαι φυγῆς* Ph. 1703.

Προθυμία. *περαίνει ȣ̓δὲν ἡ προθυμία* Ph. 592. *εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;* ib. 909. cf. Her. 411. *προθυμίᾳ ποδὸς* Ph. 1439. *αἰνῶ σε τῆς προθυμίας* ib. 1677. *ȣ̓ μὴν ἀνήσω— προθυμίας* Hip. 285. *ἀπαντᾶν προθυμίᾳ τῇ τȣ̃ θέλοντος* ib. 1329. *Κύπριδος ἐκ προθυμίας* ib. 1417. *ἔχω— προθυμίαν σέθεν* Al. 52. cf. v. 1110. *ȣ̓ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον* An. 562. *τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας* Iph. A. 1371. *πολλή τις προθυμία σε τȣ̃δ' ἔχȣσα τυγχάνει* Iph. T. 616. *γνώσῃ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν* Rh. 667. *προθυμίαν ἔχȣσι πόνων* Tr. 684. *κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων* Bac. 1099. *δορὸς προθυμίᾳ* Hel. 723. *τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε;* Ion. 1109. *σὴ ἡ προθυμία* ib. 1211. *τȣ̃ θεȣ̃ προθυμίᾳ πολεμῶ;* ib. 1385. *ἡ προθυμία ἄφρων* Her. F. 310. *μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας* Or. 707.

Πρόθυμος. *πρόθυμος ὢν ἀνὴρ* Hec. 307. *πρόθυμος ἦσθα* ib. 1202. *ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν* Or. 1629. *τήνδε σοι δȣ̃ναι χάριν πρόθυμός εἰμι* Med. 720. *πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα* ib. 1146. *ἄκοντας φίλȣς πρόθυμος—εὐεργετεῖν* Hip. 694. *ȣ̓δὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι* ib. 1006. *πρόθυμος ἰέναι δόρυ* Rh. 63. *θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος* Bac. 827. cf. v. 910. *μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν* Her. 577. *μάταν ὁ πρόθυμος* (sc. *μόρσιμα ἀπωθεῖν*) *ἀεὶ πόνον ἕξει* ib. 617. *εἰθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾶν, ὅσον πρόθυμος εἶ* ib. 731. *ἐπειδή μ' ȣ̓ διώλεσαν—πρόθυμον ὄντα* ib. 1010. *εἰδέναι πρόθυμος* Hel. 1539. *τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας, πρόθυμός ἐστιν* Her. F. 310. *ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλȣσίȣ μᾶλλον ξένος* El. 395. *δȣ̃ναι μᾶλλον πλȣσίῳ πᾶς τις κακῷ πρόθυμός ἐστιν, ἢ πένητι κἀγαθῷ* Fr. fal. cit. V. 7. *πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα* Med. 485. *ἤν τι πρόθυμος ᾖ* (sc. *ἡ τύχη*) Iph. T. 910. *πρόθυμον ȣ̓̃σαν ξένοις ἀρήγειν πόλιν* Her. 426. *ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι* (sc. *τὸν παῖδα νήπιον*) *πρόθυμος ἦν* Ion. 46. *μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέστω* Med. 178. *τὸ πρόθυμον ἔχω—σε εἰσιδεῖν* Iph. T. 989. *τὸ πρόθυμον ᾔνεσα* ib. 1023. *ἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ* Tr. 355. *πρόθυμα πράσσων* Ion. 1173. cf. Her. F. 113. *βȣληθέντα— προθυμότατα ὑπεδεξάμην* Epist. V.

Προθύμως. εἰ βέλεσθέ μοι χρῆσθαι προθύμως Her. 551. τἀπεςαλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48.

Πρόθυρον. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχεσα Tr. 194.

Προϊέναι (ab εἶμι). ὅπως προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις Epist. IV.

Προϊέναι (ab ἵημι). πέτρα—ῥυτὰν παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124. προέσθαι μαλθακὲς λόγες Med. 1052.

Προϊςάναι. πρὔςημεν καλῶς An. 220. οἱ τῶνδε πρὔςησαν μόνοι Her. 307. τοιέτων ξένων πρὔςητε ib. 1037. τί τάδε πρὔςήσω λόγῳ; Cy. 318.

Προιτίδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1116.

Προκαθῆσθαι. οἵ τετράμοιραν νυκτὸς φρερὰν—προκάθηνται Rh. 7.

Προκαλεῖσθαι. προκαλέμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308.

Προκαλύπτειν. πέπλων πρὔκάλυπτεν ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐ προκαλυπτομένα (dor. pro ένη) βοςρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1493. πρὔκαλύψατ' (i. e. ατο) ὄμματα Med. 1147.

Προκάμνειν. μὴ προκάμητε πόδα βαρύ τε κῶλον Her. F. 119.

Προκεῖσθαι. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. κλυτοὶ πρόκεισθέ μοι Tr. 1179. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δόμων Or. 845. cf. Ph. 787. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς Al. 1015. τὸν προκείμενον πόνον ib. 1152. τὸν νόμον τὸν προκείμενον Iph. T. 1189. τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης Al. 154. κακὲ τοσέτε δώμασι προκειμένε ib. 836. τῶν προκειμένων σπεδὴν ἔχοντες Iph. T. 1433. εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις Rh. 984.

Προκλαίειν. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν Al. 529.

Πρόκνη, *nom. fœminæ.* Her. F. 1021.

Προκόπτειν. τί ἂν προκόπτοις; Al. 1082. ταῦτα—προκόπτοντ' ἐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν Hec. 961. τὰ πολλὰ πάλαι προκόψασα Hip. 23.

Προκρίνειν. προκρίνας, οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. cf. v. 753. πάντων προκρίνας σωφρονέςατον βροτῶν Hel. 47.

Πρόκωπον ξίφος Or. 1478.

Προλάζυσθαι. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς Ion. 1027.

Προλαμβάνειν. μὴ προλάμβανε γόες Hel. 346. τε θεε προλαμβάνειν μαντεύματα Ion. 407. ἐκ κακῶν πρὔλαβον μόγις πόδα ib. 1253. χάριν ἐ προλαβὼν ib. 914.

Προλέγω Fr. inc. CLXV. 9.

Προλείπειν. προλείπω (animo deficio) Hec. 438. φόνος—ἐ προλείπει Ἀτρείδαις Or. 815. προλείπεις; Al. 392. προλείπω βωμὸν An. 412. μή με προλίπῃς Iph. A. 1467. λέχη προλιπὼν Med. 1000. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. ζαθέες ναὲς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. τὰς δεσποσύνες σκηνὰς προλιπεσα Hec. 101. Δίρκαν προλιπεσα Ph. 245. βιοτὰν ςυγερὰν προλιπεσα Med. 147. προλιπεσα ἕδρας σκοτίες ἀΐδα τε πύλας Al. 122. προλιπεσα ἀμὸν βίον ib. 397. πόλιν ἐμὰν προλιπεσα Iph. A. 168. πόσιν προλιπεσα ib. 783. προλιπεσα δόμον Rh. 910. προλιπεσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2. εἰ προλείψεις με Or. 304.

Προμανθάνειν. ἄθλες προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Προμαντεύεσθαι. ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα πρὔμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Πρόμαντις. ἐ πρόμαντις, ὧν ἔμελλεν Or. 1445. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. πρόμαντις ἀλγέων Hel. 345. ὦ παῖ πρόμαντι Λατες Ion. 681.

Προμάτωρ Ph. 681. et 835.

Προμηθεὺς Fr. inc. B. 11. 1. Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. cf. Ion. 455. ibique not.

Προμηθία. λαβὼν προμηθίαν Hec. 795. σοφῇ προμηθίᾳ ib. 1137. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆσο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1475. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. ἐγώ σε προμηθίαν ἔχω Al. 1057. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. Παλλάδος προμηθίᾳ ib. 1253. τἔτό μοι τἀνδρεῖον, ἡ προμηθία Sup. 510. δίκαιος ηὐσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448.

Προμνήςρια. τὴν κακῶν προμνήςριαν Hip. 589.

Πρόμος. ἐκόσμεν τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. Οἰνώνης πρόμον Iph. A. 699. Ἀθηναίων Θησεῖδαι πρόμοι Tr. 31. cf. Her. 670.

Προμοχθεῖν. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Προνοεῖν. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν πρȣνοησάμην Hip. 399. ȣ͂ σῆς πρȣνοησάμην φρενός; ib. 685.

Πρόνοια. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569. θεȣ͂ λέγεις πρόνοιαν Or. 1179. cf. Epist. II. ἔῤῥοι τᾶς ἡσύχȣ προνοίας Or. 1407. ὄνομα—ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ Ph. 640. τίς πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; ib. 743. τῆς θανȣ́σης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν Al. 1064. προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ An. 661. ὦ τύχη, πρόνοιά θ' ἡ 'μὴ Iph. A. 864. ἐκ προνοίας Her. F. 598.

Προνωπής. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. ἤδη προνωπής ἐϛι (sc. εἰς τὸ θανεῖν) Al. 141. cf. v. 184.

Προνώπιος Bac. 644. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει Bac. 639.

Προξενεῖν. πειράσομαί σȣ προξενεῖν Med. 724. ἡμεῖς ἄλλα προξενήσομεν Ion. 335.

Προξενία Med. 359.

Πρόξενος. προξένῳ σοι χρώμενος Tel. fr. XXIV. σὺν προξένοισι—Πυθικοῖς An. 1104. cf. Ion. 551. et 1039.

Προοίμιον. προοίμιον κάλλιον Med. 663. ἀρχὴ ἥδε μοι προοιμίȣ El. 1060. οἰκτροῖς προοιμίοις Her. F. 1179.

Προονομάζειν. Δανάην πρȣνόμασσε τήνδε Dan. 20.

Πρόπαν, *adverb.* prorsus, plane. Ph. 1509.

Πρόπαρ. πρόπαρ ὃς ἀγεῖται ϛρατȣ͂ Ph. 121. πρόπαρ' Ἰσμηνȣ͂ ib. 834.

Προπάροιθεν. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν Ph. 1513.

Πρόπας. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος Ph. 627. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα Πέλοπος Or. 970.

Προπάτωρ Or. 1441.

Προπέμπειν. Ἑλένην πρȣ́πεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἡμᾶς προπέμψατε χθονὸς Hip. 1099.

Προπετής. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὢν Al. 913. τύμβȣ προπετῆ παρθένον Hec. 152.

Προπίνειν. Ἕλλησιν ἡμᾶς πρȣ́πιες Rh. 405.

Προπίπτειν. ȣ̓χ ὑπ' ἀνάγκας προπίπτȣσα Sup. 63.

Προπόλευμα Ion. 113.

Πρόπολος, ἡ, i. q. πρόσπολος, ministra. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576. πρόπολοι Hip. 200.

Προπότης. τȣ̀ς προπότας παναμερεύσει θιάσȣς ἐρώτων Rh. 361.

Πρόπυλον. πρόπυλα ἑϛίας ἐμῆς Her. F. 523.

Πρόῤῥιζος. Ζεὺς πρόῤῥιζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684.

Πρὸς, 1) cum genit. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. πρὸς Ἀχαιῶν ib. 105. πρὸς θεῶν ib. 551. etc. πρὸς τȣ͂ φέροντος ib. 576. πρὸς τίνος ἀνθρώπων; ib. 697. πρὸς δάμαρτος Or. 361. πρὸς ἐχθρῶν ib. 445. πρὸς Ἀργείας χθονὸς, eod. vers. πάντων πρὸς ἀϛῶν ib. 446. ȣ̓ θανȣ͂σα πρὸς σέθεν ib. 1632. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν Ph. 66. δόλος πρὸς κασιγνήτȣ ib. 365. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. πρὸς γενείȣ ib. 65. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. πρὸς ἐμȣ͂ γενȣ͂ Iph. A. 646. ἐπειδὴ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐϛιν (a nobis stat) Rh. 320. etc. 2) cum dat. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. πρὸς τάφῳ ib. 520. πρὸς σῇσι πλευρῇς ib. 826. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιϛίαις Or. 993. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ Al. 607. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. πρὸς κρασπέδοισι ϛρατοπέδȣ Sup. 661. etc. 3) cum accus. πρὸς οἶκον Hec. 39. πρὸς χάριν ib. 257. et Sup. 385. πεσεῖν πρὸς ȣ̓͂δας Hec. 405. πρὸς βίαν ib. 406. it. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et sæpius. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε Hec. 516. πρὸς τὸ δυσμενὲς ib. 745. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν ib. 1033. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; Or. 427. πρὸς δεξιὰν αὐτȣ͂ ϛὰς ib. 474. πρὸς τὸ δυστυχέϛερον ib. 605. γόȣς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. πρὸς ἡδονὴν ib. 773. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίȣ ib. 1245. πρὸς Λίβυν αὐλὸν Al. 347. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. πρὸς τἀναιδὲς Iph. A. 379. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Peliad. fr. IV. etc. 4) adverbial. sine casu positum, ubi notat *prœterea, insuper,* ut Or. 621. Hel. 962. et sæpius.

Προσάγειν. παισὶν ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 993. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σῶμαθ' αἱματοσταγῆ Sup. 811. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν Med. 859. προσῆγε Νηΐταις πύλαις λόχον Ph. 1111. cf. v. 1131. et 1136. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. οὐκ ἄν ποτε—προσῆγον ἄν σε δεῦρο Hip. 496. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος Hel. 1624. προσάγαγε νῦν με Ph. 1687. ποίᾳ προσάξει στρατόπεδον Her. 397. οὔ ποτ' Ἄργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα Or. 714. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα προσῆγετ' αἰεὶ στόματι Sup. 1100. ὀστᾶ προσάξεσθε ib. 949. προσάξομαι δάμαρτα Ion. 659.

Προσαιτεῖν. τυράννους βίον προσαιτεῖν Hel. 519. προσαιτῶν βίοτον Dan. fr. V. 4. cf. Hel. 797. προσαιτοῦσ' ἔμολον θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Προσάμβασις. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις Ph. 492. cf. v. 1180. et Bac. 1211. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις Ph. 751.

Προσαντέλλειν. τὴν εἰς οὐρανὸν κόνιν προσαντέλλουσαν Sup. 688.

Προσάντης Med. 305. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες Or. 788. cf. Med. 381. et Iph. T. 1012.

Προσαπολλύναι. προσαπόλλυτέ με Hip. 1374.

Προσάπτειν. ὅστις—μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων Er. fr. II. 10. πῶς οὐ πατρῴους δόμους ἡμῖν προσῆψας; El. 1089. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον ib. 1321. προσάψαι καινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει Her. F. 831. φίλην προσάψας χεῖρα Sup. 361. χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 27. κόσμον Πενθεῖ προσάψων Bac. 857. γῇ τῇδε ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομαι Med. 1382.

Προσαρκεῖν. μ' ἔχεις ταχὺν προσαρκέσαι Hec. 862.

Προσαρμόζειν. τῷ προσαρμόσω στόμα; Her. F. 486. μαστῷ προσαρμόσαι τέκνα Ion. 762. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 816. ἐπωμίδας ὀπῇ προσαρμόσαντες Iph. T. 1405. ἂν πρὸς ἕσπερόν κέλευθον προσαρμόσασ' οὐρανοῦ εἰς ἀῶ Or. 1003. ᾧ τις εἰ προσαρμόσοι βαρβάρους βάριδας Iph. A. 296.

Προσαυγή. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίου Al. 204.

Προσαυδᾶν. νῦν σφε προσαυδᾷς Med. 1401. προσαυδῶ σε τὸν θανόντα Sup. 804. προσαυδῶν τοιάδε Med. 1207. τίνα λόγον—προσαυδῶν τύχω; Hip. 827. φίλους προσαυδῶν Sup. 774.

Προσαύλειος. τὰς προσαυλείους τύχας Rh. 273.

Προσβαίνειν. πρόσβαινε Her. F. 1418. Ἰσθμοῦ ναπαίας προσβαίνειν πλάκας ib. 958. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ Cy. 703. προσέβαν ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. ἄλλοις ἄλλα προσέβα——μελάθροις ὀδύνα Iph. T. 195. πᾶς Ἀγαμεμνόνειαν προσέβα στρατὸς—σκηνὰν Rh. 44. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. Φεραίων ἄστυ προσβῆναι Al. 483. σανίδα προσβῆναι κάτα Hel. 1572. γέροντι προσβῆναι ποδὶ El. 490. προσβὰς δῶμα An. 991.

Προσβάλλειν. ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι προσβάλλω δόρυ; Ph. 735. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; El. 655. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου Ph. 731. μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς—προσβάλοιμι Med. 642. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254. cf. v. 1283. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν Hip. 940. βούλομαι τὰ σὰ στέρν' ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν Iph. A. 636. ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις ib. 951. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. κλίμακας προσβαλὼν πύλαισιν Sup. 498. χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα Her. 661. τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλὼν Her. F. 1161. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν στόμα Antiop. fr. XXVII. 4. ὄμματα προσβαλοῦσα τέκνοις Med. 860. cf. Ion. 43. σοί τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα Al. 316. παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ ib. 308.

Πρόσβασις. πρόσβασιν ὀρθίαν οἴκων El. 489. ἑπτὰ προσβάσεις πύργων Ph. 187.

Προσβλέπειν. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. et προσβλ.

ὀρθαῖς κόραις ib. 972. cf. Med. 1076. et Her. 943. ἥλιόν τε προσβλέπεις καὶ γαῖαν Med. 1327. εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν Hip. 1078. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. οὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται Her. 687. γραπτοὺς προσβλέπων τύπους Hyp. fr. XI. 2. τίς προσβλέψεται παίδων σε; Iph. A. 1192.

Προσβολή. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς El. 829.

Πρόσβορρος. προσβόρρους πέτρας Ion. 11. πρόσβορρον ἄντρον ib. 937.

Προσγελᾷν. τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων; Med. 1041. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος ib. 1162.

Προσγίγνεσθαι. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703.

Προσδεῖν. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90.

Προσδέρκεσθαι. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν; Med. 1040. cf. Her. F. 457. τίν' ὄψιν σὴν προσδέρκομαι; Hel. 564. ἃ προσδεδορκὼς Ph. 146.

Πρόσδετος Rh. 307.

Προσδέχεσθαι. τίνα βίου ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται; Ph. 1700.

Προσδιδόναι. κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ἀδελφοῖς προσδοῦναι ποτοῦ Cy. 529.

Προσδοκᾷν. μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς; Al. 1094. προσδοκῶ τι νέον Sup. 99. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. προσδόκα—κακόν τι πράξειν Her. F. 727. τοῦτο ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὥς τι προσδοκῶν An. 1073. προσδοκῶν σὴν παῖδα Iph. A. 328. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν Rh. 144. ὃ βούλεται μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν Fr. inc. XXXII. 1. τί προσδοκῶσαι κέρδος; Iph. T. 1311. ὡς προσεδοκῶμεν ἡμεῖς Epist. V. μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον Œd. fr. XIV. 2. οὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3.

Προσεδρεύειν. Ἅιδου νύμφᾳ προσεδρεύοις Al. 749. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403.

Προσεδρία. ἄσχολος συγγόνου προσεδρίᾳ Or. 93. cf. v. 304.

Προσείδειν. χρόνῳ σὸν ὄμμα—προσεῖδον Ph. 312. τὴν μὲν ἂν προσεῖδες πόριν ἔχουσαν ἐν χεροῖν Bac. 736. πρόσιδ' ὄσσοισιν Ion. 193.

Προσείειν. προσείων αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) Bac. 928. προσείων χεῖρα Her. F. 1218.

Προσεικάζειν. προσεικάζει μέ τῳ; El. 559. πλοῦτου οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. τίνι προσεικάσω; Rh. 696.

Προσείκειν. λέοντι προσεοικέναι Bac. 1282. προσῄϊξαι δέμας Al. 1066.

Προσειλᾷν. μὴ προσείλα χεῖρα Hel. 452.

Προσεῖναι. τῷ καλῷ λύπη πρόσεστιν Hec. 383. τοῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν Ph. 532. κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ Tr. 642. ἡμῖν τε τιμή, παντὶ τῷ γένει προσῇ Bac. 336. χάρις οὐ πρόσεστι Her. 549. πρόσειμι—τειχίσματι Her. F. 1096. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει El. 254. ὅτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ Bel. fr. XVI. 4. πλεῖστος φόβος πρόσεστι Peliad. fr. V. 4. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. λοβὸς οὐ προσῆν σπλάγχνοις El. 827. μέλλει Τροίᾳ καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι Tr. 1259.

Προσειπεῖν. ὅν μοι προσεῖπας πόσιν Iph. T. 370. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον Cy. 101. προσείπατε πατέρα Med. 895. προσείπαθ' ἡμᾶς Hip. 1099. προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδὸν Al. 613. προσεῖπεν ἄλλος ἄλλον Or. 1418. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ πρόσειπε (sc. τοὺς φίλους) Ion. 665. πρόσειπε ἑστίαν Her. F. 599. Ἑλένην οὐκ ἂν προσείποιμι Or. 520. πῶς σε προσείπω; Iph. A. 1616. προσειπεῖν σοι ὄνομ' ἔξεστί μοι Hec. 435. παῖδας προσειπεῖν Med. 1069. et 1350. θεοὺς προσειπεῖν Her. F. 609. τίν' ἂν προσειπών; Al. 945. προσειποῦσ' ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573.

Προσελκύειν. προσέλκυσαι σὸν παῖδα Hip. 1432. conf. Iph. A. 1452.

Προσεμφερής. τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς Thes. fr. V. 13.

Προσεννέπειν Or. 428. et Tr. 50. πῶς σὺ σεμνὴν δαίμον' ἐ προσεννέπεις; Hip. 99. εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 793. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. etc.

Προσεργάζεσθαι. ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις Her. F. 1012.

Προσερεῖν. τοιάι νιν προσερῦσι φῆμαι Al. 1008.

Προσέρχεσθαι. ἐν τρίβῳ προσέρχεται Or. 1268. προσῆλθον Hel. 439. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. προσῆλθεν ἐλπὶς ib. 857. πάντας βωμὸς προσῆλθε Al. 169. προσῆλθον ἀκταῖς Hel. 1555. πέλας πρόσελθέ μυ An. 590. conf. Her. 309. μηδὲ προσέλθητε Med. 102. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. πεσσὸς προσελθὼν Med. 68. προσελθὼν δῶμα ib. 1205. cf. Her. F. 599. προσελθῦσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1.

Προσεύχεσθαι. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. προσεύχεται θεῷ An. 1118. τοιαύτῃ θεῷ τίς ἂν προσεύχοιτο; Her. F. 1308. προσηύξατο Al. 169. προσεύξατ' εἰσιδὼν Iph. T. 269. προσηυξάμην σε Tr. 887. τῇ Εὐλαβείᾳ προσευξόμεσθα Ph. 790. προσεύξεται θεοῖς El. 415.

Προσέχειν. προσέχων ταῦτα Sis. fr. I. 19. παῖδες προσέσχον ὄμμα Her. F. 931. προσείχεθ' (i. e. ετο) ὥστε —, πέπλοις Med. 1213. ἐ δεσμῶν ὕπο προσείχετο Bac. 755.

Προσζευγνύναι. οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης Hip. 1389.

Προσηγορεῖν. Ἰοκάϛην προσηγορήσων εἶμι Ph. 996.

Προσηγόρημα Sup. 803.

Προσήκειν. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ἐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε ib. 769. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμῦ μέτα ib. 1071. τί μοι προσήκει ὕδας; Ion. 434. προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. προσήκοντ' ὐδὲν Ἀργείων πόλει Sup. 472. οἱ προσήκοντες γένει Med. 1304. cf. Phry. fr. XVI. 1. ἐκτὸς τῦ προσήκοντος Her. 215. τῶν προσῆκέ σοι; Iph. T. 550. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300.

Προσημαίνειν. τόσον σοὶ προσημαίνω Med. 725. ἃ ἐς' ἄσημα—μάντεις προσημαίνυσιν Sup. 213.

Προσῆσθαι. χαίρω σε προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 390.

Πρόσθε, vel πρόσθεν. τὴν πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 61. λέκτρα—πρόσθεν θήσειν λόγχης ib. 131. προκόπτοντ' ὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. πρόσθεν εἴληχας φόνυ El. 668. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τῦ καλῦ ζητεῖν Rha. fr. II. 7. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγῦνται δίκης Fr. inc. III. 6. etc.

Πρόσθημα. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192.

Προσθιγγάνειν. ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 339. μή συ προσθίγω γενειάδος Hec. 344. εἰ τῶνδε προσθίξεις χερὶ Her. 652.

Πρόσθιος. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210.

Προσιέναι (ab εἶμι). πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149. ὅτε Βακχίῳ—Ἀλθαίας δόμυς προσῇτε Cy. 40.

Προσιέναι (ab ἵημι). προσηκάμην τὸ ῥηθὲν El. 622. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἣν ἂν προσῆται Κύπρις Antig. fr. VI. 4.

Προσίζειν. ὐδὲ ῥανίδ' ὑπ. δρόσυ τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς An. 227. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. τοῖς τοιύτοις ὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα προσίζει eorund. CLIII. 8. σεμνὰν προσίζυσ' Ἄρτεμιν Hec. 935.

Προσίπτασθαι. ὐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 423.

Προσιϛάναι. μηδὲ προσίϛῃ πρώραν βιότυ πρὸς κῦμα Tr. 103. πλάνος καρδίᾳ προσίϛαται Fr. inc. B. 39. 2. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιϛάμενον Iph. A. 23.

Προσίσχειν. Μαλέᾳ προσίσχων πρῶραν Or. 362. κύαθον — προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Προσκαθίζειν. προσκαθίζω θᾶκον ὐκ εὐδαίμονα Hel. 901.

Προσκεῖσθαι. ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις Ph. 746. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας Rh. 107. πόλλ' ἀγρώϛαις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ ib. 266. τῷ πρόσκειμαι δῦλα; Tr. 185. ἐμοὶ τῦτο πρόσκειται Hel. 450. κακοῖς ὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη Inus fr. XXI. 2. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον

Iph. T. 316. μ' ἀεὶ προσκείμενοι Iph. A. 814. ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι Iph. T. 319. cf. v. 325. τὸ ἄρσεν αὐτȣ̃ς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. ἄλγος ἄλγει τȣ̃τ' ἂν ἦν προσκείμενον Al. 1042. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 162. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενόν τι πῆμα Her. 484.

Προσκέπτεσθαι. πατρὸς δωμάτων πρȣσκεψάμην Ph. 476. ȣ̓ τὸ σὸν προσκέψομαι An. 256.

Προσκλαίω Ph. 1520.

Προσκοπεῖν. πάντα προσκοπεῖν χρεὼν Her. 471. τὸ σὸν προσκοπȣ́μενος Med. 460. τἀληθὲς ὄψει προσκοπȣ́μενος μαθεῖν Dan. 41. προσκοπȣμένη πόσιν Iph. A. 1098.

Προσκυνεῖν. προσκυνῶ σε Or. 1507. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες Tr. 1021.

Προσλάζυσθαι. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι Hec. 64.

Προσλαμβάνειν. τὸ ἀναίσχυντον προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ Iph. A. 1145. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν Med. 885. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. μοῖραν θανάτȣ προσλήψεται Med. 988.

Προσμένειν. προσμένȣσα τὴν τύχην Med. 1116. δόμων ἄνακτα προσμενῶ γε Hel. 512.

Προσμιγνύναι. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει Or. 1291. προσμίξω νεῶν ὁλκοῖσι Rh. 145. Ζηνὶ προσμίξων Fr. inc. CLIV. 3.

Προσνέμειν. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας Cy. 36.

Πρόσοδος. ϛυγεραὶ πρόσοδοι Al. 864.

Προσοιϛέος Hec. 394.

Προσομιλεῖν. Μȣ̃σα, ἣ προσομιλεῖ Med. 1085. προσομιλεῖν ἥδιϛος θνητοῖς Fr. inc. CLXV. 2.

Προσόμοιος γίγαντι γηγενέτᾳ Ph. 130.

Προσόπτεσθαι. ȣ̓́ποτ' αὖθις — ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίȣ προσόψομαι Hec. 412. cf. Al. 206. πῶς νιν προσόψει σὺ Hip. 662. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται; El. 1195.

Προσορᾶν. αὐγὰς προσορῶν Al. 871.

Προσȣρίζειν. βρέφος τȣ̓μὸν σῷ προσȣ́ρισας πάλῳ Iph. A. 1151.

Πρόσοψις Or. 388. πρόσοψις ἀθλία ib. 950. πανυϛάτην πρόσοψιν ib. 1021. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς An. 686. ὦ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642.

Προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sci. fr. II.

Προσπίπτειν. τί με προσπίπτεις; An. 538. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τȣ̃δ' Ὀδυσσέως γόνυ Hec. 339. conf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. πρόσπιπτε τὴν τεκȣ̃σαν Tr. 757. δυστυχεϛάτῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. προσπέσοις τέκνοισι σοῖς Iph. A. 1191. δȣ̃λα δȣ̓́λοις γόνασι προσπέσω An. 861. cf. Or. 1332. et Her. F. 986. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε Iph. T. 1229. ὅταν προσπέσῃ γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. νόμοισι βαρβάροισι προσπεσὼν Or. 1507. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. μὴ λάθῃ με προσπεσὼν Her. 339. προσπεσὼν ἔκλαυσα El. 510. σῇ ματρὶ προσπεσȣ̃σα Or. 1338. ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν Med. 225. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6. τὰ προσπεσόντα, quæ forte eveniunt, casus fortuiti, Fr. inc. CXXI. 1. ᾧ προσπεσȣ̃μαι Al. 351. πρὸς πατρῷον προσπεσȣ́μενοι γόνυ Her. F. 79.

Προσπιτνεῖν. γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σε Ph. 300. τί προσπιτνεῖς με; ib. 931. μήτηρ ἡ τάλαινα προσπιτνεῖ ib. 1438. προσπιτνεῖ νεκρῷ Med. 1205. τί σοι φρενῶν βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ; ib. 1266. αἳ ἱκτῆρι θαλλῷ προσπιτνȣ̃σ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. προσπιτνεῖ νιν Bac. 1113. Πρωτέως μνῆμα προσπιτνῶ Hel. 64. προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν El. 221. μὴ προσπίτνει τὰ θεῶν ὕπερ Her. 619. μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλτάτοις; El. 576. γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηΐδος Hec. 274. ποτὶ σοῖσι προσπιτνῶν ϛόμασιν Al. 404. ἀμφὶ σὰν γενειάδα — προσπιτνῶν Her. F. 1208. προσπιτνȣ̃σ' (i. e. ȣ̓̃σα) ἐμȣ̃ μέτα Ph. 1284. cf. v. 1442. it. Al. 162. et 181. πλευρὰ τἀμὰ προσπιτνόντα (sc. ὅπλα) Her. F. 1379.

Προσποιεῖσθαι. σὲ προσποιȣ́μεθα εὔνȣν Hel. 1403.

Προσπολεῖν τύμβῳ Tr. 264.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, minister, stra. Or. 106. 628. et passim per omnia Eurip. opera.

Πρόσπτυγμα Or. 1049.

[Π]ροσπτύσσειν. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας πρόσπτυξον El. 1255. πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. ϛόματος παίδων προσπτύξασθαι Med. 1400. ϛόμα σὸν προσπτύξομαι Ph. 1665. ὐκ ἔτι τὸν μητρὸς πατέρα προσπτύξῃ Bac. 1318.

[Π]ροσρεῖν, alloqui. προσεῤῥήθη Al. 193. et 313. τῦ προσρηθεὶς ὕπο; ib. 945.

[Π]ρόσρησις. διδὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι Iph. A. 341. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182.

[Π]ροσσαίνειν. τύποι σφενδόνης—προσσαίνυσί με Hip. 863.

[Π]ρόσσω, poët. pro πρόσω. βιότυ πρόσσω Al. 914.

[Π]ροστάσσειν. χωρεῖτε ἕκαϛος, οἷ προστάσσομεν Or. 1678. πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; Sup. [5]85. σοὶ προστάσσω μένειν ib. 589. [ὡ]ς με προστάσσει τάδε εἰπεῖν Hel. [1]396. ὅστις δώσειν ναῦν—πρόσταξον ib. 1427. αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον Ion. 1176. τί προστετάχθαι [δ]ρᾶν; Ph. 745. ἵν' ἐκληρώθην καὶ [π]ροσετάχθην δύλη Hec. 102.

[Π]ροϛατεῖν. ἐπείπερ τῆσδε προϛατεῖς [χ]θονὸς Her. 207. τῶν μὲν Ἥρα [π]ροϛατεῖ,—ib. 350. προϛατεῖν δωμά[τ]ων El. 932.

[Π]ροϛάτης. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προσ[τ]άτην ἰδόντα Or. 909. προϛάτην χθο[ν]ὸς Iph. A. 373. et Antiop. fr. XI. 4. [π]ροϛάτην βίυ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. [A]. 449. προϛάτης ἁπλῦς πόλει σφα[λ]ερὸς Phaëth. fr. IV. 2. κακύργυς [π]ροϛάτας Or. 770. γλώσσαις πονη[ρ]ῶν προϛατῶν φηλύμενοι Sup. 243. [τ]οῖς τῆσδε χώρας προϛάταισιν ὐ δοκεῖ [H]er. 964.

[Π]ροστιθέναι. σοῖς προστίθημι γόνασιν [ὠ]λένας ἐμὰς An. 896. σμικρὸν τὸ [τ]ὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις Her. [7]00. ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προσ[τι]θεῖς Hel. 556. τῷ θεῷ προστιθῇς [τὴ]ν αἰτίαν Ion. 1525. σὲ προστίθησ' [ἄ]λλῳ πατρὶ ib. 1545. ἐπεὶ ἀνάγκην [π]ροστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν Her. F. 710. [ὃ] φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν [M]eleag. fr. XXII. 2. κόσμον προσ[τι]θεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίϛῳ Hip. [6]31. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ [S]up. 27. ὑποίαν προστιθεὶς σπυδὴν [ἔ]χυ; Bac. 662. φυγὰς ἐμαυτῷ προσ[τι]θεὶς πάτρας ἐμῆς, κ. τ. λ. Thes. fr. IV. 3. προστιθέντες ἄλλοισιν πόνυς Her. 506. ᾄδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας Hec. 368. ἀπληϛίαν λέχυς πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσα An. 218. προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν ib. 360. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ Bac. 1108. πρόσθες τυφλὴν χέρ' ἐπὶ πρόσωπα Ph. 1693. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. τύσδ' ὄχυς φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἔτι καὶ προσθείης Epist. V. μὴ νοσῦντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1051. ὅταν τύσδε προσθῶμεν πυρὶ Sup. 948. πρὶν ᾅδῃ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ Iph. A. 540. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 476. σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει Ph. 971. εὐκλεᾶ παισὶ προσθεῖναι βίον Hip. 717. λύπην τινὶ προσθεῖναι Sup. 946. βύλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τίνων χρῄζυσα προσθεῖναι κακῶν Hel. 681. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her. F. 327. κόσμον παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν ib. 329. προσθεῖναι δοκῶ ib. 1413. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc. B. 48. 2. ὦ κακὰ μνηϛεύματα προσθεὶς Ph. 584. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. προσθεὶς φερνὰς ib. 628. θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν ib. 951. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1043. ὀργάνων χέρα Ἐνυαλίῳ προσθέντες An. 1016. τύτοις με προσθήσυσιν Tr. 492. τῇ σῇ ἡδὺ προσθήσω φρενὶ El. 1059. 2) med. ἄλγος ἂν προσθείμεθα Hec. 742. ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῦν An. 396. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147. Ἄργυς τοσήνδε χεῖρα—προσθέσθαι πόλει ib. 158. πατρὸς ϛέρνα προσθέσθαι θέλω Her. F. 1408.

Προστρέπειν. κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα Sup. 1194.

Προστρόπαιος Her. 1015. et Her. F. 1259. προστρόπαιον αἷμα Ion. 1260. et Her. F. 1161.

Προστροπή. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω Iph. T. 618. βωμὺς κνισσᾶν βυθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Προστυγχάνειν. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757.

Πρόσφαγμα. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. cf. v. 265. et Iph. T. 243. et 458. πίνοντα προσφαγμάτων Al. 848. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tr. 624.

Προσφάζειν. προσφάζεται αἷμα νερτέροις Hel. 1271.

Προσφέρειν. προσφέρειν πύργοισι κλιμάκων προσαμβάσεις Ph. 491. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ἐκ ἀνάγκην προσφέρεις Hip. 282. τίς ἐ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. τί ἄλλο προσφέρειν νομίζεται; Hel. 1278. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. ὅταν—μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV. 2. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας Sup. 525. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. ἐ μὴ προσοίσῃς χεῖρα Hip. 606. cf. Bac. 343. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ Med. 78. πῦρ σοὶ προσοίσω An. 256. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175.

Προσφερής. Διόνυσον, ἐ Κύκλωπι προσφερῆ Cy. 435. Ἑλένῃ προσφερὴς Hel. 597. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας Or. 408. πατρὸς προσφερεῖς ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. ἐ πώποτ' εἶδον προσφερεςέραν δέμας Hel. 566.

Προσφθέγγεσθαι. προσφθέγγῃ νίν; Or. 481. ἐδ' Ἄρτεμις προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνες Sup. 959. ὕςατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι Hip. 1097. ἕ τις ἀντὶ σἕ τόνδ' ἄνδρα νύμφη προσφθέγξεται Al. 332.

Πρόσφθεγμα. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς Tr. 777. ὕςατον πρόσφθεγμα Her. 573. τέλος δέχε τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. προσφθέγμασιν ἐ μιαίνομαι σέθεν Or. 75. τάδ' ἀντὶ παίδων—προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλ. πάρα ib. 1051. χρόνια προσφθέγματα Iph. A. 1625. Θρῃκίοις προσφθέγμασι Rh. 297. φίλα διδὲς προσφθέγματα Tr. 1184. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 401. μύσος σῶν προσφθεγμάτων Her. F. 1219. δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174. λοίσθια προσφθέγματα ib. 1333.

Προσφιλής. προσφιλές μοι ςράτευμ' Ἀχαιῶν Hec. 982. ὅσον μοι ψυχᾷ προσφιλές ἐςιν εἰπεῖν Rh. 345. προσφιλῆ νέμειν Fr. inc. LVIII. 2. εἰρήνη Μέσαισι προσφιλεςάτη Sup. 489.

Προσφόρημα. πολλά τοι—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα El. 423.

Πρόσφορος. ἐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γένᾳ Ph. 132. εἰμὶ γάρ πως πρόσφορο[ς] Her. 481. προσφόροις μεταλλαγαῖ[ς] Dan. fr. I. 9. v. not. τοῖς ἐμοῖσιν ἐχ πρόσφορον τρόποις Sup. 338. ἥκιςα τἕτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. τ[...] ταῖσδε πρόσφορον Tr. 304. ὡς γυναι[κὶ] πρόσφορον γυνὴ Hel. 836. λέγει[ς] σαυτῷ πρόσφορα Hec. 1246. ὅπω[ς] γυμνάσω (sc. τὲς ἵππες) τὰ πρόσφορ[α] Hip. 112. πρόσφορά μ' αἴρετε ib. 1361. ἐκἕν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τ[ὰ] πρόσφορα; Al. 146. τὰ πρόσφορ' ηὔξατο Iph. A. 1603. ζητῶν φίλοις τ[ὰ] πρόσφορα Hel. 436. cf. v. 515. et 1315 et Ion. 73.

Προσφῦναι. σῷ κέρατε κρατὶ προσπε[-]φυκέναι Bac. 919.

Προσφωνεῖν. μὴ προσφωνεῖν ματροκτο[-]νἕντας Or. 47. τἕδε προοίμιον κάλλιον ἐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις Med. 664. προσφωνεῖν τινα Hip. 647. vid. etiam Tr. 942.

Προσφώνημα. προσφωνημάτων κλύει[ν] Al. 1147.

Πρόσχημα. πρόσχημα σεμνὸς Syl. fr. III. 2. πρόσχημα εἰς τὲς πολλὲ[ς] Epist. I.

Προσχωρεῖν πόλει Med. 222.

Πρόσχωρος πόλις Rha. fr. I.

Πρόσω. φύρεσιν οἱ θεοὶ πάλιν τε κα[ὶ] πρόσω Hec. 958. πρόσω πατρὸς ib. 1158. ἓ πρόσω βέβηκας Ph. 599. πρόσω τὰ κοῖλα γαςρὸς εὐλαβέμενο[ς] ib. 1420. πρόσω ἤδη βίοτος Hip. 795. ἢ καὶ πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν An. 248. ἐ πρόσω Σπάρτης ib. 734. κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω ib. 1221. ὑψη[-]λόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω Iph. A. 919. λόγε πρόσω Iph. T. 840. ἀποςῆναι πρόσω ib. 1330. τί βλέπει[ς] πρόσω; Hel. 333. πρόσω ἀπόντα ib. 943. γαίας πρόσω ib. 1593. cf. Ion 797. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσ[ω] Ion. 1453. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆ[ς] θεἕ πρόσω Her. F. 557. θάνατος πρόσω ib. 752. πρόσω ἄςεος El. 298. πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII. πρόσω βάντι ποταμὸν ejusd. fragm. XVIII. 1. 2) Superl. προσωτάτ[ω] An. 923. et προσώτατα Iph. T. 712.

Προσῳδός. τίνα προσῳδὸν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1504. προσῳδὸς ἡ τύχ[η]

τῷ 'μῷ πάθει Ion. 359. Κύπριδος προσῳδὸν μέλος Plis. fr. IV. 2.

Πρόσωθεν. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν ib. 831. τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων Ion. 586.

Πρόσωπον. πρόσωπον τοὔμπαλιν στρέφοντα Hec. 343. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα ib. 739. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν ib. 1165. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπου Or. 224. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα ib. 956. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε ib. 460. σκυθρωπὸν πρόσωπον ib. 1343. ἐρύθημα προσώπου ib. 1496. οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον Med. 28. πρόσωπον εὐγενὲς ib. 1072. εὐφυὲς πρόσωπον ib. 1198. εἰς πρόσωπον βλέπων Hip. 280. cf. v. 416. οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι ib. 720. συγγνῷ προσώπῳ Al. 780. γελῶντι προσώπῳ Bac. 1019. τὸ τυραννίδος πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. οὔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον ib. 926. ἀνθήλιον πρόσωπον ib. 1550. λευκὸν πρόσωπον ἀοῦς El. 730. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπου ib. 768. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ Ph. 1693. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. etc.

Προσωφελεῖν. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 331. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. οὔτ' ἐμοὶ πάρα προσωφελῆσαι An. 50. cf. Her. 34. κακοὺς ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν Her. 520. νεκροῖσι—προσωφελήσων Sup. 327.

Προσωφέλημα Med. 611.

Προταινὶ, *adverb.* Rh. 523. vid. not.

Προταρβεῖν. προταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων Her. F. 546. προταρβοῦνθ' ἱκέσιον ψαύειν χερὸς ib. 968. θάνατον προταρβοῦσα Er. fr. I. 30.

Προτείνειν. προτείνειν χεῖρα Al. 1120. cf. v. seq. τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν Bac. 238. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. σκῆψιν προτείνουσα El. 1067. δεξιὰν προὔτειν' ἑκάστῳ Al. 192. προὔτεινα παιδὸς θάνατον An. 429. προὔτεινε τεύχη ib. 1131. τοὐμὸν κάλλος προτείνασα Hel. 28.

Προτέλεια, τὰ Iph. A. 718.

Προτελίζειν. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433.

Πρότερος. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν Or. 487.

Προτιθέναι. βραδύπου ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. ἅμιλλαν σὺ προὔθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. σὺ σαυτῷ τόνδε προὔθηκας νόμον Hip. 1046. οἷς δεῖπνα προὔθηκα Al. 752. θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς προὔθηκε βωμίαν Iph. A. 1593. ὃν θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. ὡς τῳ σάφ' εἰδέναι τάδε προθῶμεν ib. 895. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362. ὁ σοὶ προθεὶς γάμους Med. 1356. ὀμμάτων πέπλον προθεὶς Iph. A. 1550. cf. Iph. T. 1218. ubi est πέπλ. ὀμμ. προθέσθαι. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ Hip. 382. δύο λόγους προθεῖσ' ἅμα Ph. 562. ἡμᾶς προθήσει χρημάτων Med. 963. τὸν ὑποθέντα—τῇ δίκῃ προθήσομεν Bac. 675. ἃ φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις προθέμαν Sup. 53. ὅσα προὐθέμην ἐγὼ ξένοισι Iph. T. 1225. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν προὐθέμην Hel. 42. ἀριθμὸν τοσόνδε προὐθέμην Bel. fr. XVI. 5. οὔτ' ἐν δίκης βουλαῖσιν ὀρθὸν ἄν ποτε λόγον προθεῖο Antiop. fr. XLII. 2. ὡς παῖδα—προθῶμαι Hec. 613. cf. Ph. 1329. ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινὰ Iph. A. 1193. οἵ σε προθήσονται νεκρὸν Al. 667. τὸν θανάτῳ προτεθέντα Ph. 810.

Προτιμᾶν. ἐπεὶ πατὴρ οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν οὐδὲν προτιμῶν Al. 765. πόλιν προτιμῶν Ἄργος Her. 21. τὸ σὸν προτιμῶν ib. 883. πόσιν προτιμῶσα Al. 153. τὸ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν Hip. 48.

Πρότονος. σχεδίας, λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. πρότονοι κατὰ πρῴραν Iph. T. 1134.

Προτρέπειν. ἓν προτρέπουσ' ἐγὼ εὕρημα—συμφορᾶς ἔχω Hip. 715.

Προὐννέπειν. προὐννέπω σοι Med. 351. προὐννέποντά με Hip. 1085. v. et προεννέπειν.

Προὐξερευνᾷν. ὡς ἂν πρȣ̓ξερευνήσω ϛίβον Ph. 92.
Προὐξερευνηταὶ ϛρατȣ̃ Rh. 296.
Προὐπάρχειν. πρȣ̓πῆρξε Ph. 1229.
Προὖπτος. πρȣ̃πτον ἐς ᾅδην ϛείχω Hip. 1366.
Προὔργȣ. ὡς ἐσείδομεν πρȣ̃ργȣ πεσόντα Iph. T. 309. πρȣ̃ργȣ—σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395.
Προὐφείλειν Her. 241. κᾀμοί τι πρȣ̓φείλει κακὸν Iph. T. 523.
Προὔχειν. ἀσκȣ̃ τὸν πρȣ̃χοντα πόδα Med. 679.
Προφαίνεσθαι. πρȣ̓φαίνετ' εἰς τȣ̃μπροσθεν ταῦρος Hip. 1228.
Πρόφασις. ἔχεις πρόφασιν Hec. 340. Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμȣμένην Iph. A. 362. cf. v. 884. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἔχω πρόφασιν, ὥστ' ἀλγεῖν φρένα ib. 1435. τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων ϛρατόν; Rh. 78. πρόφασις ἡ τυχȣ̃σα Fr. inc. XXVII. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν eorund. CV. 2.
Προφέρειν. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων Med. 1092. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν Tr. 1334. μῦθον προφέρων Med. 189. ἐς ἀΐδαν προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111.
Προφητεύειν. τίς προφητεύει θεȣ̃; Ion. 413. ȣ̓κ ἔϛιν, ὅστις σοι προφητεύσει τάδε ib. 369.
Προφήτης. Νηρέως προφήτης Or. 364. Βάκχȣ προφήτης Rh. 972. προφήτης λόγων Bac. 211. σὰς προφήτας (ut *fœmin.* pro προφήτιδας) ib. 551.
Προφῆτις Ion. 42. 321. et 1322.
Προφθάνειν. προφθῆναι θέλων Ph. 1394.
Πρόφρων Al. 746.
Προφωνεῖν. σοὶ προφωνῶ El. 685. cf. Ar. fr. IV. 1.
Προχεῖν. ἵνα πλημοχόας τάσδ' εὐφήμως προχέωμεν Pi. fr. I. 2. θυσίαν δέξαι—πλήρη προχυθεῖσαν Fr. inc. CLV. 5.
Πρόχειρος. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. φάσγανον πρόχειρον Hel. 1580. πρόχειρον ἔγχος El. 696. τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν Rh. 71. cf. Her. 726.

Πρόχευμα. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1145. sed vid. not.
Προχόος. χρυσέαις προχόοισιν Ion. 435.
Προχορεύειν. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797.
Προχύτης. πικρȣ̀ς προχύτας—ἀνάξεται Iph. A. 955. cf. v. 1112. προχύταις καθαρσίοισι ib. 1472. λαβὼν προχύτας El. 803.
Προχωρεῖν. νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάϛασις Ph. 1272. εὖ προχωρῆσαι Her. 487.
Πρύμνα. χωρεῖ πρύμναν An. 1121 vid. not. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431 πρύμνης ἔπι ϛαθέντες ib. 1377. ἐι πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. λῦσαι πρύμνας Hec. 539. ἔϛασαν πρύμναις Iph. A. 241. κατειδόμαν πρύμνας ib. 275 ναῶν πρύμνας δέξασθαι ib. 1321. cf Ion. 1243. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.
Πρύμνηθεν Iph. T. 1349. Tr. 20. Hel. 1619. et Ion. 928.
Πρυμνήσια, τὰ. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. cf. v. 1356. et 1395. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισ Her. F. 479.
Πρυμνήτης κάλως Med. 770.
Πρυμνὸς, extremus. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὀσσας ἱερὰς νάπας El. 445.
Πρυμνȣ̃χος Αὖλις El. 1022.
Πρύτανις. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.
Πρῶνες ἔρημοι ἀνθρώπων Cy. 116.
Πρώρα, vel πρῶρα. Μαλέᾳ προσίσχω πρώραν Or. 362. πρότονοι κατὰ πρώραν Iph. T. 1135. πρώραν βιότȣ Tr. 103. ἑκȣν—ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; Hel. 1579. εἰς πρῶραν εἷρπε ib. 1598. κοντοῖς πρώραν εἶχον Iph. T. 1350. πρῷραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. δελφὶς πρώραις κυανεμβόλοισιν εἱλισσόμενος El. 436 σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλȣς ib. 1348.
Πρωτεσίλαος, unus e ducibus Græcorum in expeditione adversus Trojam Iph. A. 195.
Πρωτεὺς, rex Ægypti. Hel. 4. etc. et El. 1280.
Πρώτιϛος. τὸ πρώτιϛον, *adverbial.* Sup. 430. et ita in *plur.* πρώτιϛα El. 664.
Πρωτόβολος. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tr. 1068.

Πρωτόγονος φοῖνιξ Hec. 458. πρωτόγονον θάλος Iph. T. 209.
Πρωτόλεια Or. 382.
Πρωτόπλους πλάτα An. 866. ναῦν πρωτόπλουν Hel. 1547.
Πρῶτος. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ Hec. 304. conf. An. 1238. Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς El. 21. τὸν κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. τοὺς γάμους τοὺς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15. τοῦτό μοι πρῶτον βίου Hec. 350. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. οἶμαι, ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ib. 917. πρῶτά σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι Sup. 517. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. etc. Cæterum πρῶτα sæpius *adverbial.* ponitur, ut Hec. 357. et 794. Sup. 572. Iph. A. 51. etc.
Παίειν. παίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. οἶκος παίσας Er. fr. I. 26.
Πτανὸς, dor. pro πτηνός. Ἔρως πτανὸς Hip. 1275. πτανὸς πατὴρ Hel. 1159. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 193. λείπουσιν πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας Ion. 155. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν ib. 504. cf. v. 903. οἰχόμεσθα πτανοὶ Her. F. 1186. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367.
Πτέρινος. κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1429.
Πτερόεις. πτεροῦντος ἵππου Ion. 202. πτεροῦσσα παρθένος (i. e. Sphinx) Ph. 1049. cf. v. 1026. πτεροῦσσαν ὄρνιν Hip. 733. φυγὰν πτερόεσσαν Ion. 1238. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466.
Πτερόν. τὸ παρθένιον πτερὸν Ph. 813. ἐνυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271. ποταμίου ὄκνου πτερὸν Rh. 618. cf. Hel. 218. ὡς ἔριον πτερὸν Hel. 146. μ' ἀπείλεσθ' ἡ τύχη, ὥσπερ πτερὸν Her. F. 510. ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερὸν Bel. fr. III. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 276. ἥν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς ib. 1593. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. πόδα, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. πτεροῖς ἐρέσσει ib. 289. σκάφος ἴσσον πτεροῖσι Tr. 1086. χρύσεα πτερὰ Bac. 372. τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα Hel. 1532. δι' οἰωνῶν πτεροῖς Ion. 377. πτεροῖσι φορείσθω Her. F. 654. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 2.
Πτεροῦσθαι. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον Iph. T. 1346.
Πτεροφόρος. δρομάδες ὦ πτεροφόροι— θεαὶ Or. 317. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.
Πτέρυξ. σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις—καταφθίνει γᾶ Tr. 1298. cf. v. 1320. ἅμ' ἡλίου πτέρυγι θοῇ Ion. 123. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων ib. 1143. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πτέρυγας θοάζουσα Iph. T. 1141. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς Tr. 746. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ—λελημμένος πτέρυγας Cy. 433. παρὰ πτέρυγας Ion. 166. vid. not. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1.
Πτερωτός. πτερωτὸς ᾅδας Al. 262. οὐ γὰρ πτερωτὸς Her. F. 628. cf. v. 1158. σκοπεῖν πτερωτοὺς Bac. 257. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274. τὸ πτερωτὸν ἡλίου ἅρμα ib. 1001. πτερωτοῖσιν ἅρμασιν Iph. A. 251. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. πτερωτοῖς τοξεύμασι Her. F. 571. πτερωτὰ ἔγχη ib. 1098.
Πτηνός. πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον Hip. 1292. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1196. πτηνοῖσι μύθοις Or. 1176. πτηνῶν ὀνείρων Iph. T. 571. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 147. πτηνάς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. πτηνὸν ἆραι σῶμα Med. 1297. πτηνῶν ἀγέλας Ion. 106. πτηνὰ βέλη Her. F. 179.
Πτήσσειν. οὐκέτι φόβῳ πτήσσω Bac. 1034. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 269. ἐπτηξάτην Rh. 775. οὐ βωμὸν ἔπτηξεν θεοῦ Ion. 1280. βωμὸν ἔπτηξ' ὕπο Her. F. 974. cf. v. 985. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες ib. 754. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες Cy. 407.
Πτοεῖσθαι. ὡς ἐπτόηται Bac. 214. στείχουσαν ἐπτοημένην Iph. A. 1029.

χεῖρας ἐπτοημένας Tr. 559. εἴρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκεσιν El. 1255. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης (dor. pro ἤθης) Iph. A. 586. τὸ πτοηθὲν εἴ τι σῇ ψυχῇ πάρα; Bac. 1267.

Πτόλις, poët. pro πόλις. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις Hec. 767. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. Sup. 721. Tr. 555. Bac. 216. et Fr. inc. LXXXI. 1. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. οἶσθα θεᾶς πτόλιν Ion. 30. φιλεῦσα πτόλιν ib. 1617.

Πτόρθος. τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρθος, ηὐξόμην Hec. 20. πτόρθου λάβεσθε Bac. 1105. ἱεροὺς ἀνέσχε πτόρθους Hec. 460. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πτόρθοισι δάφνης Ion. 103.

Πτύξ. δάκρυσι νοτερὰν πέπλων πτύχα τέγξω Sup. 979. ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας Ph. 84. εἶμι Πηλίου πτύχας An. 1278. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. Αὐλίδος κατὰ πτύχας Iph. T. 1082. εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας ἐλθὼν Bac. 62. cf. v. 943. πρὸς αἰθέρος πτύχας Hel. 611. cf. Phaëth. fr. VIII. 4. Παρνασοῦ πτύχας Her. F. 240.

Πτυχή. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς Sup. 757. cf. Bac. 796. et 1217. ἐν δέλτου πτυχαῖς Iph. A. 98. cf. v. 112. et Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. σώματος ἀμφὶ πτυχὰς Ion. 519. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Πτῶμα. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι Or. 1196. Ἐτεοκλέους πτῶμα, Πολυνείκους τε ποῦ; Ph. 1691. πτῶμα δύστηνον Her. 78. ὁρῶ πτώματος τεκμήριον El. 575. πτῶμα θανάσιμον ib. 686. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1490. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. τὰ θεῶν πτώματα (casus adversi, a Diis immissi) Her. F. 1228. ἐσθλῶν χαίρει (sc. ὁ πόλεμος) πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Πτώσσειν. ποῖ με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν; Hec. 1065. ἄλλην ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν Bac. 223.

Πτωχικός. πτωχικὴν ἔχων στολὴν Rh. 503.

Πτωχὸς Hel. 796. δεῖ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον Tel. fr. VIII. 1. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἐμοὶ γένοιτο πτωχὸς, εἰ δὲ βούλεται, πτωχοῦ κακίων Fr. inc. XXI. 1. 2. πτωχοὺς παῖδας Med. 515. πτωχοὺς ἀλήτας Her. 319.

Πυγμή. πυγμὴν νικᾷν Al. 1034. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι Iph. T. 1368. πυγμὰς ὁ κῶμος φιλεῖ Cy. 532.

Πυθικός. σὺν προξένοισι μάντεσίν τε πυθικοῖς An. 1104. ἐν κοιράνοισι πυθικοῖς Ion. 1219. πυθικὴν ἀνὰ χθόνα An. 1001. πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. et πυθ. πρ. ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199.

Πύθιος. ὁ Πύθιος Φοῖβος Or. 953. ὁ Πύθιος Ἀπόλλων Al. 573. hinc Πύθιος, *subst.* pro Apolline, sine addito nomine, Ion. 285. et Her. F. 790. πύθιον οἶκον Ion. 458. Φοίβου ἐπὶ πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. πυθίων δόμων Iph. T. 1271. πυθίαν πέτραν Ion. 550. πυθίῳ ψήφῳ ib. 1251. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050. ἀστραπαὶ πύθιαι Ion. 285.

Πυθόχρηστος Ion. 1218.

Πυθώ. ἐς Πυθὼ μολὼν An. 52.

Πυθῶδε, *adverb.* Dan. 7.

Πυκάζειν. πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σὸν Rh. 90. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον Tr. 353. κόσμῳ πυκάζου τῷδε Her. 725. στεφάνοις πυκασθεὶς Al. 799. et 835. ῥακοδύτῳ στολῇ πυκασθεὶς Rh. 713.

Πυκνός. πυκνός τις ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. πυκνοὺς κυβιστητῆρας Ph. 1158. παρασπιστὰς πυκνοὺς ib. 1172. πυκνὴ βαίνων ἤλυσιν ib. 851. πυκνῇ νιφάδι An. 1130. λόγχης πυκνῆς Sup. 851. πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. πυκνὴν ἄμυστιν Rh. 419. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. πυκναῖσιν ἀσπίσιν Ph. 1112. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 6. πυκνὰς ὁδοὺς Tr. 235. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. et πυκνὸν νέφος in sensu proprio et physico, Dan. fr. I. 4. πυκνοῖσιν δρομήμασιν Med. 1180. πυκνοῖς Βακχίου τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Πυκτεύειν. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228.

Πυλάδης, amicus Orestis. Or. 33. etc. Iph. T. 69. etc. El. 82. etc.

Πύλη. σκότου πύλας λιπὼν Hec. 1

ἐκβάλλων πύλας ib. 1044. πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 864. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1281. ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. πύλας ἐφ' ἑπτὰ (sc. Θηβῶν) Ph. 1101. Septem portarum Thebanarum nomina vid. Ph. 1111. 1117. 1120. 1126. 1130. 1136. et 1141. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδȣ Hip. 56. cf. Al. 124. ϛόματος ἐν πύλαις Hip. 882. νερτέρων ὁρῶ πύλας ib. 1447. ἀμφὶ πύλας Κάδμȣ Sup. 11. cf. v. 101. 402. et 588. μένομεν Εὐρίπȣ πύλας Iph. A. 804. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611. πύλαι καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. ἰὼ πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. I. etc.

Πύλος, *nom. loci.* Iph. A. 273.

Πύλωμα. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120. χαλᾶτε κλῆθρα πυλωμάτων Hip. 808. βαρβάροις πυλώμασιν Hel. 795. ὡς πρὸ ναȣ̃ λαμπρὰ θῆ πυλώματα Ion. 79.

Πυλών. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239.

Πυλωρὸς, ὁ, Hel. 442. ναῶν πυλωρὸς Iph. T. 1227. ᾅδȣ πυλωρὸν κύνα Her. F. 1277. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρα Ph. 268. πύργων πυλωροὶ Tr. 956. 2) πυλωρὸς, ἡ, Iph. T. 1153.

Πυνθάνεσθαι. τίς σὺ πυνθάνῃ τάδε; An. 884. cf. Iph. T. 540. ȣ̓δὲ πυνθάνεσθε ταῦτα; Alcmæon. fr. I. πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνθάνȣ Iph. T. 809. ὡς ἔϛι πυνθάνεσθαι Epist. I. cf. Epist. IV. πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σȣ̃, κ. τ. λ. Or. 865. cf. Hip. 270. et 283. πυθόμενος θαύμαϛ' ἐμοὶ Iph. T. 797. ȣ̓ πευσόμεσθα, πὰν δόμοις ὅπως ἔχει Or. 1368. εἰ πεύσῃ Hip. 327. cf. Iph. A. 3. et 1540. πέπυϛαι τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. πέπυϛαι ϛρατὸς Iph. A. 425. πόθεν φῂς εἰδέναι πεπυσμένος; ib. 890. ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος Her. 1037. ȣ̓δὲν τῷδέ πω πεπυσμένοι An. 1102.

Πῦρ. ναυτικὴ ἀναρχία κρείσσων πυρὸς Hec. 608. πυρὸς φλογέας ἀφίησιν λίσσων αὐγὰς ib. 1103. πυρὶ καθήγνιϛαι δέμας Or. 40. μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. ἀνηφαίϛῳ πυρὶ ib. 620. πῦρ κατασβέσαι λάβρον ib. 696. πῦρ ἀνάψεσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμȣς ib. 1594. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ ib. 1596. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191. cf. Tr. 80. ἴτω μοι πῦρ Ph. 524. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν ib. 1162. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς ib. 1182. cf. Sup. 934. νᾶμα παμφάγȣ πυρὸς Med. 1187. τέκτονας δίȣ πυρὸς Al. 5. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίȣ ib. 127. εἰ μή γε πῦρ πνέȣσι μυκτήρων ἄπο ib. 496. conf. Iph. T. 288. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω ib. 270. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. πȣ̃ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; ib. 848. πῦρ ἐπιβώμιον ib. 1024. et El. 715. πυρὸς φῶς καθέξȣσα Sup. 1002. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀελίȣ Iph. A. 159. πῦρ καθάρειον ib. 1112. πῦρ ἱερὸν Iph. T. 626. ἐνάλιον πῦρ ib. 1139. δίψιον πῦρ θεȣ̃ Rh. 417. κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104. λοχευθεῖσ' ἀϛραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. cf. v. 8. et 288. πυρὸς ἐξ ἀθανάτȣ ib. 523. φῶς σεμνȣ̃ πυρὸς ib. 1081. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 913. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. ἄϛρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. πῦρ θεȣ̃ Βακχεῖον ib. 1125. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ El. 812. διὰ πυρὸς ἔμολον ib. 1182. ἀντὶ πυρὸς ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαϛȣ̃μεν Hip. fr. VII. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. etc. 2) πυρὰ in *plur.* (ut videtur) occurrit Rhes. 136. ubi legitur πυρὰ δαίεται, nisi est a πυρὰ, quod statim sequitur.

Πυρά. πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως Hec. 386. cf. v. 437. πληρȣ̃σιν πυρὰν ib. 574. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403. ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφȣ ib. 422. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. πρὸς τάφον τε καὶ πυρὰν Al. 611. ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρὸν ib. 743. τὸ σὸν ἄγαλμα —ἐκκομίζομαι πρὸς πυρὰν Sup. 633. vid. etiam v. 936. 1010. 1046. 1058. et 1065. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 26. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. εἰς πυρὰν δράμωμεν ib. 1282. εἰ ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. ἷζε νῦν πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. πυρᾷ ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείȣ φόνȣ El. 92. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων ib. 325.

Πυραίθειν. πυραίθει ϛρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. cf. v. 78. et 823.

Πυργηρȣ̃μαι. σῶμα πυργηρȣ́μεθα Or. 760. δόμων ἐπ' ἄκρων πυργηρȣμένȣς ib. 1574. cf. Ph. 1094.

Πύργος. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. ἀπ' ὀρθίȣ ϛαθεὶς πύργȣ Ph. 1230. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. παῖς ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν Al. 312. πύργον εὐαγῆ λαβὼν Sup. 652. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. πύργοι ἄθραυϛοι Hec. 17. ἀπὸ ϛεφάναν κέκαρσαι πύργων ib. 911. Φρυγῶν πύργȣς πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 188. πύργων ἐπ' ἄκρων ϛὰς ib. 1098. πύργȣς γῆς Ἰωλκίας Med. 7. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. πρὸ πύργων θανεῖν Sup. 910. λαΐνȣς περὶ πύργȣς Iph. A. 774. Ἰλίȣ πύργȣς ἔπι ib. 1261. Ἑλλάδος εὐΐππȣ πύργȣς Iph. T. 133. τᾶς Τροίας πύργȣς ib. 139. πύργων ὀλομένων ib. 1108. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 391. Ἰλίȣ πύργȣς ἔπερσα Hel. 409. cf. v. 665. et 1527.

Πυργȣ̃ν. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν Med. 526. τὰ μὲν πυργȣ̃σ' ἄνω Tr. 608. cf. Bel. fr. XXV. 15. δὶς τόσα πυργȣ̃ν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργȣ Her. F. 475. ἡνίκα—ἀοιδὰς εὐδαιμονίας ἐπύργωσε Sup. 998. τότε μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 844. ὅς ἐπύργωσ' ἄϛυ Θηβαίων Bac. 172. ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1010. ὅς πεπύργωσαι θράσει Or. 1568. πεπύργωται χερὶ Rh. 122. οἷς πεπύργωσαι λόγοις Her. F. 238.

Πύργωμα. ἑπτάϛομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. cf. Sup. 1220. ξεϛὸν πύργωμα Tr. 46. Λοξίȣ πυργώματα ib. 1174. πόλεως πυργώματα Cy. 115. Ἰλίȣ πυργώματα Hel. 51.

Πυρέσσω Cy. 227.

Πυριγενής. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. πυριγενεῖ παλάμᾳ Or. 818. ϛόμια πυριγενῆ Hip. 1223.

Πύριμος. ϛάχυν πύριμον Eu. fr. II. 2. πυρίμȣ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Πυριπνεῖν. τὰν πυριπνέȣσαν ἐναίρει Ion. 203.

Πυρίς. πυρίδες Phœn. fr. X. 1.

Πυρίϛακτος. τῇ πυριϛάκτῳ πέτρᾳ Cy. 297.

Πυριφλέγων λέων Bac. 1016.

Πυρίφλεκτος. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195.

Πυρκαϊά. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν Sup. 1206.

Πυρȣ̃ν. πυρȣ̃ν Κύκλωπος ὄψιν Cy. 590. πυρȣ̃τε σώματα πάντων Her. F. 244. ὃν ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις Hel. 1370. ναῦς πυρῶσαι Rh. 61. Θήβας πυρώσας Ph. 578. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. πυρώσοντες δόμȣς τȣ̀ς Ταντελείȣς Or. 1543. πυρȣμένη Med. 1190. σὺν πατρίδι πυρȣμένη Tr. 1283. Ἴλιον πυρȣ́μενον An. 400. πυρωθῆναι δέμας Iph. T. 685.

Πυροφόρος. πυροφόρȣς θεὰς Ph. 694. πεδία πυροφόρα ib. 647.

Πύρπνοος, ταύρων πυρπνόων Med. 478. πύρπνοος λέαινα El. 473.

Πυρπόλημα. τὰ Ναυπλίȣ Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα Hel. 773.

Πυρπόλος. κεραυνῷ πυρπόλῳ Sup. 640.

Πυῤῥίχη. δεινὰς ἂν εἶδες πυῤῥίχας—παιδὸς An. 1136.

Πυῤῥόθριξ. πυῤῥότριχας Iph. A. 225.

Πυῤῥὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Πυρσεύειν. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τȣ̃δε El. 694. ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων Κρᾶθις Tr. 227. πυρσεύσας φλογερὸν σέλας Hel. 1136.

Πυρσόνωτος δράκων Her. F. 398.

Πυρσὸς, *subst.* fax. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 587.

Πυρσὸς, *adject.* rufus. πυρσαῖς γένυσιν Ph. 32. πυρσῷ (sc. δέρματι) ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361. πύρσ' ἔχȣσα δέργματα Hec. 1265. ἐκκαίαντες πυρσ' (ubi *faces* seu *ignes* notat, ut *subst.* πυρσὸς) ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Πυρσȣ̃ν. διïπετῆ νεῶν πυρσοῖ ϛαθμὰ Rh. 43.

Πυρσώδης φλὸξ Bac. 146.

Πυρφορεῖν. ȣ̓κ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348.

Πυρφόρος θεὰ Sup. 260.
Πύςις εὐτυχὴς El. 690.
Πωλεῖν. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259.
Πωλικός. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχος ib. 613. πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. πωλικῆς ῥινὸς Rh. 784. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. πωλικοῖς διώγμασι An. 993.
Πωλοδαμνᾷν. πωλοδαμνήσας Rh. 187. πωλοδαμνήσεις ib. 624.
Πῶλος, ὁ. πηδᾷ—, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγὸ Or. 45. πῶλος de homine adolescente, Ph. 954. et Rh. 386. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλο Tr. 536. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. cf. Rh. 301. Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 475. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 4. ζεύξομαι ἅρματι πώλος Hec. 469. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. ἀτρεμέα κέντρα πώλοις μεταφέρων Ph. 183. ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πώλων ib. 799. v. not. πώλος Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. cf. v. 235. et 1132. μονάμπυκας πώλος Al. 431. χρυσοδαιδάλτος πώλος Iph. A. 219. etc. 2) πῶλος, ἡ a) de puella dicitur Hec. 144. Hip. 546. An. 622. et Rh. 261. b) de pullis brutorum fœminei sexus: δρομαία πῶλος Hel. 550. πῶλοι δρομάδες Ph. 1132. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.
Πῶμα, i. q. πόμα, potus (nec alio significatu in Eurip. occurrit) Hip. 227. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα Iph. T. 952. λευκὸ πώματος πόθος Bac. 707. Βρομίο πῶμα Cy. 123. cf. v. 139. it. Ion. 1034. 1195. 1199. 1212. et 1216. πώματος ὑδρηχόο Fr. inc. XIV. 2.
Πῶς. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; El. 751.

Ρ.

Ῥαδάμανθυς, judex inferorum. Cy. 272.
Ῥᾴδιος. ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με Iph. T. 788. ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥᾳδία Epist. I. ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ Med. 1375. αἱ διαλύσεις ὀ ῥᾴδιαι Melan. fr. IX. 6. ῥᾴδιόν ἐςί σοι Hec. 755. παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν ib. 1247. ὀ ῥᾴδιον, λόγχῃ μιᾷ ςῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. τὸν βῶντα ὀ ῥᾴδιον εἴργειν Al. 1056. ὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ὀ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. ὀ ῥᾴδιον ζήτημα Bac. 137. ῥᾴδια ἤθεα Hip. 1117. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται—καὶ ῥᾴδια Iph. A. 400. πορθεῖν ῥᾴδια δορὶ Rh. 78. 2) *Comp.* ῥᾴων. ῥᾴων φυλάσσειν Med. 320. ῥᾴων ἔσομαι Ion. 875. et ῥᾴων ἔσῃ Her. F. 1407. ῥάων γένοιτ' ἂν Dic. fr. XIV. 4. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. ῥᾷον ἰδὼς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301. ῥᾷον νόσον οἴσεις Hip. 205. El. 72. et Bel. fr. IX. 5. 3) *Superl.* ῥᾷςος. ταχὺς ᾅδης ῥᾷςος ἀνδρὶ δυστυχεῖ Hip. 1047. ῥᾷςον, ὅτῳ τὸ μηδὲν, κ. τ. λ. ib. 638. τὸ ῥᾷςον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. ῥᾷςον βάρος φέρειν Pli. fr. VI. 1. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾷςα διεκπερᾷν Sup. 954. ὡς ῥᾷςα τἀναγκαῖα τὸ βίο φέρειν Hel. 261.
Ῥᾳδίως. τύχοις ἂν αὐτὸ ῥᾳδίως, ὅσον θέλεις Or. 700. ὅτοι ῥᾳδίως γε— καλλίνικον οἴσεται Med. 44. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίςαται An. 231. πῶς ῥᾳδίως ἀνέξεται; ib. 340. τὸς σὸς μύθος ῥᾳδίως φέρω ib. 745. τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεςράφη Sup. 159. ῥᾳδίως ὅτω μεθεὶς ib. 1185. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν Tr. 665. ὀκ οἶδ', ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακὰ ib. 712. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως Bac. 614. ῥᾳδίως αὐτὸν οἴσω ib. 640. ὀκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν Her. 269. διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἂν Her. F. 313. ὃν χ' ὡ κάκιςος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 59. ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

Ῥᾳθυμία. *δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν* Med. 218. *τίς ἡ ῥᾳθυμία;* Cy. 202.

Ῥᾴθυμος Ar. fr. VII. 2.

Ῥαΐζειν. *ῥαΐσας τὸ σῶμα* Epist. II.

Ῥαίνειν. *ὡς ἄν τις—κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ* Rh. 73. *ῥανεῖ ἐγκέφαλον* Thes. fr. I. 2. *ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄρδην τῆς θεᾶς* Iph. A. 1589.

Ῥακόδυτος. *ῥακοδύτῳ στολῇ πυκασθεὶς* Rh. 712.

Ῥάκος. *ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη* Hel. 1085.

Ῥανίς. *ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου* An. 226. *ῥανίσιν αἱματορρύτοις θανοῦσαν* Iph. A. 1515. *τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς* Iph. T. 643. *ὑγραῖς ῥανίσι* Ion. 106.

Ῥάπτειν. *μῶν εἰς γυναῖκ' ἔρραψας, οἷα δὴ γυνή;* An. 912. *δόξω τοῖς πολλοῖσι—ῥάψαι μόρον σοι* Iph. T. 681. *φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν* An. 837. *ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφη Διὸς* Bac. 243.

Ῥαφή. *ῥαφὰς ἔρρηξεν ὀστέων* Ph. 1166. cf. Sup. 503.

Ῥάχις. *ἐμπείρας ῥάχιν* Rh. 514. *ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν* ib. 783. *τὴν ῥάχιν οἰκτείρομεν* Cy. 639.

Ῥέα, *nom. deæ.* Bac. 59. et 128.

Ῥέγκειν. *ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων* Rh. 785.

Ῥέεθρον. *ῥέεθρα χλοερὰ* Ph. 663. *ἐκ Κωκυτοῖο ῥεέθρων* Al. 460. *ὑπὲρ Κασταλίας ῥεέθρων* Iph. T. 1257. *παρ' Ἀλφειοῦ ῥεέθροις* El. 863.

Ῥέζειν. *τί ῥέζεις;* Al. 263. *ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά;* Med. 1292. *δαΐας τόλμας, ἃν ἔρεξα* An. 839. *δεινότατον παθέων ἔρεξας* El. 1226.

Ῥέθος Her. F. 1204.

Ῥεῖθρον. *ποταμίων ῥείθρων ἄπο* El. 794.

Ῥεῖν, 1) fluere. *ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγμαθ' οὕτως* Sup. 520. *ῥεῖ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι* Bac. 142. sq. *ἀποστήσομαι θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ* Hec. 1055. *Θρήκιος ῥέων στρατὸς* Rh. 290. *ἐξ ἀλιβ. πέτρας ῥέουσα σταγὼν* Sup. 81. *πόλιν χρυσῷ ῥέουσαν* Tr. 995. *φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι* ib. 449. *κακοῦ ῥέοντος* Fr. inc. B. 37. 2. *ἔρρει χειρὶ χοὰς θανόντι πατρὶ* Hec. 528. *ἔρρει αἷμα μυρίων νεκρῶν* Ph. 1480. *ὡς διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης* Dan. 32. *φόνῳ ναῦς ἐρρεῖτο* Hel 1618. *ὀμμάτων ἄπο αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται κάτω* Thes. fr. I. 3 *ἣν πολλῇ ῥυῇ* Hip. 443. *ὅσον ἂν ἐ ἀσκοῦ ῥυῇ* Cy. 147. 2) dicere. *ἐνθένδ οὐδὲν ἐρρήθη πέρας* Iph. T. 91. *προσηκάμην τὸ ῥηθὲν* El. 622.

Ῥέπειν. *τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει* Meleag. fr. XV. 2.

Ῥεῦμα. *ῥεῦμα Διρκαῖον* Sup. 637. cf Iph. T. 401. *ῥεῦμα ἐξορμῶν στρατ* Iph. T. 1437. *περὶ ἀενάῳ ῥεύματ* Pi. fr. III. 2.

Ῥηγμίν. *ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξέν πόρου* Iph. T. 253.

Ῥηγνύναι. *ῥηγνῦσα σάρκας* Bac. 1128 *λαβοῦσα πέπλους—ἔρρηξε* Hec. 559 *ῥαφὰς ἔρρηξεν ὀστέων* Ph. 1167. *ἔρρηξεν αὐδὴν* Sup. 710. *ἔρρηξα πέλτην* Rh. 410. *δῶμα ἔρρηξεν χαμᾶζ* Bac. 633. *ἔρρηξεν ὀστᾶ* Her. F. 994 *νωτιαῖα ἔρρηξεν ἄρθρα* El. 842. *μ τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξῃς χερὶ* Ion 522. *ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα* Or. 1570 *ῥήξας μέρος τι αἰθέρος* Bac. 292. *μάλιστα νῦν σοί που τάδ' ἔρρωγεν κακ* Hip. 1338. *πίτυλος Ἀργείου δορὸ ἐρρήξαθ' ἡμᾶς* Her. 835. *ὀστέων ῥα γέντων* Tr. 1177.

Ῥῆμα. *ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με* Fr. inc. CLXXXI.

Ῥῆξις. *ῥήξεις ἐνώμων* Ph. 1262.

Ῥῆσος, rex Thraciæ. Rh. 280. etc.

Ῥητός. *ἄλγος οὐ τλητὸν, οὐδὲ ῥητὸν* Hi 846. *ῥητὸν, ἢ σιγώμενον;* Iph. T 938. *ἐπὶ ῥητοῖς* Hip. 459.

Ῥήτωρ Pi. fr. VII. 3. *δισσῶν μύθω ῥήτορες ἦσαν* Hec. 126.

Ῥίζα. *ἀπ' εὐγενοῦς τινος ῥίζης πέφυκας* Iph. T. 610. *γενόμενοι ῥίζη μιᾶς* Ion. 1576. *ῥίζα κακῶν* Fr. in CLV. 11. *ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσι δήροις μοχλοῖς* Bac. 1102. *ῥίζας ἐ ὄσσοις αἱματωποῦς ἐκβαλὼν* Her. F 933.

Ῥίνημα. *πριστοῖσι λόγχης θέλγετε ῥινήμασιν* Tel. fr. XXV.

Ῥινός. *πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα* Rh. 784.

Ῥίον, promontorium Peloponnesi, Io 1592.

Ῥιπή, vel dor. ῥιπά. *ποδῶν ῥιπᾷ* Ip T. 885. *πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαι*

τες Hel. 1133. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.
Ῥίπτειν. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ῥίπτειν ξανθὰς πλοκάμους ib. 758. ῥίπτε ζαθέους κλῇδας Tr. 256. ῥίπτετέ νιν, εἰ ῥίπτειν δοκεῖ ib. 769. ῥίπτετ' εἰς ναῦν (sc. τὸ δέμας) ib. 773. ῥίπτει ἐν πένθει Hel. 1341. βαρβάρους ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2. νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 683. τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες Inus fr. VII. 7. cf. Rh. 155. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν ῥίπτουσα Bac. 864. χερμάδας κραταβόλους ἔῤῥιπτον ib. 1095. τί τόδ' αὖ παράφρον ἔῤῥιψας ἔπος; Hip. 232. ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν Bac. 1114. θεοῦ ἔῤῥιψε φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔῤῥιψεν (sc. λόγον) Pi. fr. VI. 2. μετεωρολόγων ἑκὰς ἔῤῥιψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI. κατασύφλου πέτρας ῥίψωμεν (sc. αὐτοὺς) Iph. T. 1430. ῥίψαι θέλουσα στέφανον Med. 1192. ῥίψαι Θεσσαλὸν ὅρπακα Hip. 220. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβου τάφρον ἐς κοίλην; Al. 900. ῥίψαι πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ῥίψαι ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165. λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεοῦ ῥίψαι δόμον Ion. 45. ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα El. 820. ῥίψω σῶμα Hip. 356. ῥίψω πέτρον τάχα σου Cy. 51. cf. Her. F. 1004. χρυσέων ἐκ τευχέων ῥίψω ...αίας παγὰν Ion. 146. οὐ ῥίψεθ' ἅδου ...άσδε περιβολὰς κόμης; Her. F. 562. ...ρᾶτα—ῥίψω κυνῶν ἕλκημα ib. 568. ...ιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 740. ...άτην λόγος ἔῤῥιπται Med. 1404. et ...άτην ῥιφέντες λόγοι Hec. 335. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. τὸν ...ὰμφὶ βοῦν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII.
...πτεῖν. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. ...29. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν ῥιπτοῦντε Hel. 1102. ἐς κίνδυνον ῥιπτοῦντες Her. 150.
...δεος. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων ...ed. 841. ῥόδεα πέταλα Hel. 251.

Ῥοδόεις. ῥοδόεντ' ἄνθεα Iph. A. 1298.
Ῥόδος, *nom. insulæ.* Epist. II.
Ῥοή. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς Bac. 281. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. cf. v. 1159. ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς Med. 835. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 285. ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς ib. 651. cf. Hel. 1. et Ar. fr. II. 3. αἵματος φοινίου ῥοὰς Sup. 690. cf. Hel. 990. et Fr. inc. CLXXXIII. ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς Sup. 890. cf. El. 1. Ἑλληνικαῖσιν ῥοαῖς Iph. T. 259. Σκαμανδρίους διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 53. ἑκατόστομοι βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ Bac. 405. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ ib. 710. παρ' Αἰσωποῦ ῥοαῖς ib. 748. cf. v. 1042. et Her. F. 1163. ἀμπέλου ῥοαῖς Cy. 123. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. et 499. παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι ib. 258. ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς El. 1273. et Æol. fr. XXIII. 3.
Ῥόθιος. ῥοθίαις πλάταις Iph. T. 1133. hinc ῥόθιον, *neutr. subst.* ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν An. 1097. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426. ῥοθίοις εἰλατίνοις ib. 407. ῥόθια λευκαίνετε ib. 1387. cf. Cy. 17. ῥόθια μέλεα Hel. 1126. vid. etiam v. 1285. 1468. et 1519. et El. 992.
Ῥοίβδησις. ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων Iph. A. 1086.
Ῥόμβος. ῥόμβῳ ἑλισσομένα κύκλιος ἔνοσις Hel. 1378.
Ῥόος. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον Hyp. fr. X.
Ῥοπή. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. βλέπω δύω ῥοπὰς Hel. 1096.
Ῥόπτρον. δίκης ῥόπτρον Hip. 1172. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1612.
Ῥύεσθαι. τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ Sup. 380. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν Her. F. 197. ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Er. fr. I. 20. κακῶν μυρίων ἐῤῥύετο Al. 773. ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ὃν θανεῖν ἐῤῥυσάμην Al. 11. πατὴρ—σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1155. ὅπλοισιν αὐτὴν, οὐ λόγοις, ἐῤῥύσατο Ion. 1298. μηχαναῖς ἐῤῥύσατο ib. 1565. ῥῦσαί με πρὸς θεῶν An. 576. cf. Hel. 931. τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο Hel. 1092. οὐδέν σ' ἀ

φόρμιγξ—τόξων ῥύσαιτ' ἂν Ion. 165. ὡς ἂν παῖδ' ἐμὴν ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων Or. 1563. ὃν ȣκ ἔτλαν ῥύσασθαι Al. 472. εἰ μὴ—ῥύσεταί με μὴ θανεῖν Or. 598. τίς ῥύσεται τȣμὸν δέμας Med. 388. ταῦτα πάντα κατθανȣσα ῥύσομαι Iph. A. 1383. ȣ ῥύσεταί νιν Παλλὰς Rh. 978. σὲ Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται Bac. 1336.

Ῥυθμός. γυναῖκας, ȣ ῥυθμόν γ' ἕνα κακῶν ἐχȣσας Sup. 94. φῶτε δύω ἔσφαξε—ῥυθμῷ τινι Cy. 397. cf. v. 446. ibique not. Ἕλληνα ῥυθμὸν πέπλων ἔχει Her. 131. τίνι ῥυθμῷ φόνȣ κτείνει Θυέςȣ παῖδα; El. 772.

Ῥῦμα. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα Her. 261.

Ῥύμβος. ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ Pi. fr. II. 2.

Ῥύμη. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεȣ Rh. 64.

Ῥυπᾶν. ῥυπῶν Epist. III.

Ῥυσιάζειν. ȣ ῥυσιάζω Ion. 523. ῥυσιάζομαι λόγῳ ib. 1406.

Ῥυσὸς, vel ῥυσσός. ῥυσσῷ γέροντι El. 490. ῥυσὰ σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα χειρῶν Sup. 50. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495.

Ῥυτός. ῥυτοῖς νασμοῖσιν Hip. 653 ῥυτὰν παγὰν ib. 123. ἀμφὶ ῥυτὰν Εὔβοιαν Hel. 1137.

Ῥώμη. ἐπ' ἀσθενȣς ῥώμης ὀχȣμεθα Or. 69. cf. Her. 649. ῥώμην θεῖ τιν' ἔσχεν Or. 1169. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 554. δορὸς ῥώμη Sup. 26. ȣκ ἔνεςιν ῥώμη ib. 1117 ȣκ ἔςιν, ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν Her 688. πνεύματ' ἀνέμων ȣκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ῥώμη ἐκλέλοιπεν ib. 230. ῥώμη ἀμαθὴς Tem. fr. XI.

Ῥωννύναι. ȣδαμῶς ἐῤῥώμεθα Her. 636 ἔῤῥωσο fin. omn. V. epp. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον Epist. V.

Σ.

Σάγη. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Σάγμα. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618.

Σαθρός. τȣς λόγȣς σαθρȣς Hec. 1190. et σαθροῖς λόγοισιν Rh. 639. αἴνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. τȣτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐςι καὶ σαθρὸν Bac. 487.

Σαίνειν. σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία Rh. 55. ȣ με σαίνει θέσφατα Ion. 685.

Σαίρειν. σαίρειν δῶμα Hec. 363. et An. 166. ἃ τὰν Φοίβȣ θυμέλαν σαίρει Ion. 115. cf. v. 121. et 795. σαίρειν ςέγας Cy. 29. cf. v. 33.

Σακεσφόροι Ph. 141.

Σάκος. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. Ἕκτορος φίλον σάκος Tr. 1222.

Σαλαμὶς, nom. loci. Iph. A. 194. et 288. Tr. 794. et 1096. Hel. 87. et 149. et Meleag. fr. VI. 3.

Σαλεύειν. ὅταν σαλεύῃ πόλις Rh. 248.

Σαλμωνεὺς, *nom propr. viri.* Æol. fr. XXIII. 4.

Σάλος. ἐν πόντȣ σάλῳ φορȣμενος Hec 28. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46. ἤ τις διαῤῥὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ ib 262. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443 et ποντίων σάλων Or. 994.

Σάλπιγξ. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχ Ph. 1387. cf. Rh. 144. et 989. Tr 1267. et Her. 831.

Σανίς. σανίδα παίσασα Or. 1221 σανίδα προσβῆναι κάτα Hel. 1572 Θρῄσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Σάρδεις, *nom. urbis.* Bac. 463.

Σαρδιανὸς Plis. fr. V.

Σάρξ. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1292. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν ib. 1571. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος Med 1189. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440 διεφορȣντο σαρκὸς ἔνδυτὰ Bac. 745 σάρκα δυσφόρητον Cy. 343. οἳ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέςατον πάχος ib. 379 αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸ Hel. 361. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκȣσι βίοτον Antiop

fr. VII. 1. φαγέδαινα, ἥ μȢ σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ὁ θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. 2) *plur.* σαρκῶν ὀςέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. σάρκες ἀπ' ὀςέων—φαρμάκοις ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. μήτε πόντος—δέξαιτό μȢ σάρκας θανόντος Hip. 1031. θραύων σάρκας ib. 1239. σάρκας νεαρὰς διαλυμανθεὶς ib. 1343. σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα Sup. 50. δαίνυσθε τȢ̃δε σάρκας Tr. 770. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607. ῥηγνῦσα σάρκας ib. 1128. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως ib. 1134. καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 402. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2.

Σαρωνικὸς πόντος Hip. 1200.

Σατίνη, vel dor. ίνα. ζεύξασα σατίναν Hel. 1327.

Σάτυρος Fr. inc. CXCI. 3. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. Σατύρων ὅμιλον εἰσορῶ Cy. 100.

ΣαυλȢ̃σθαι. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλȢ́μενοι Cy. 40.

Σάφα, *adverb.* ὁρᾷς Ȣ̓δὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι Or. 259. σάφ' οἶδα Ph. 1611. Med. 94. 963. et 1066. etc. σάφ' ἴσθι Med. 696. et 1362. Hip. 1331. etc.

Σαφής. φίλος σαφὴς Or. 1155. et Iph. T. 919. μῦθος σαφὴς Med. 72. et Her. 181. καιρὸς σαφὴς Hip. 386. ᾐσθόμην Ȣ̓ σαφῆ λόγον An. 1049. cf. Hel. 21. ἡλίȢ κανὼν σαφὴς Sup. 650. σαφῆ κελευσμὸν Bac. 1087. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. φίλων τȢ̀ς μὲν Ȣ̓ σαφεῖς ὁρῶ φίλȢς Her. F. 55. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2. σαφεῖς ἀρὰς Hip. 890. et 1315. σοφόν τοι τὸ σαφὲς, Ȣ̓ τὸ μὴ σαφὲς Or. 397. ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ ib. 439. σαφὲς Ȣ̓κ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα Hip. 585. τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς ib. 926. νȢ̃ς ἀβέβαιος ἄδικον κτῆμα, κȢ̓ σαφὲς φίλοις Iph. A. 334. ἐσθλὸν σαφὲς ib. 560. σύμβολον σαφὲς Rh. 220. αἴνιγμ' Ȣ̓ σαφῶς εἶπε σαφὲς Tr. 621. ὡς Ȣ̓δ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς Hel. 107. τὸ σαφές μ' ἀποστερεῖ ib. 583. Ȣ̓δ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς ib. 1164. ὡς Ȣ̓δὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς Her. F. 62. πȢ̃ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. σημεῖον σαφὲς Thes. fr. V. 4. τὰ σαφῆ κλύειν Or. 640. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. ἃ Ȣ̓ σαφῆ δείξεις ἴσως Tr. 407. τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317. λέγεις μοι δόλια, κȢ̓ σαφῆ τάδε Ion. 1481. φρᾶζέ μοι σαφέςερον Med. 693. et Peliad. fr. II. σαφέςερον μάθε Bac. 1280. cf. Cy. 143. et Hel. 1218. ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέςατε Or. 1619. cf. Hec. 1226. μάρτυρος σαφεςάτȢ Hip. 972. ςόμα σαφέςατον Or. 591. ὁρῶ σαφέςατον κακὸν Sup. 792. σαφέςατον σημεῖον Ion. 1157.

Σαφῶς. τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς Or. 728. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' Ȣ̓ σαφῶς ib. 1360. σαφῶς λέγ' ἡμῖν ἕκαςα ib. 1393. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ὁρῶ δῆτ' Ȣ̓ σαφῶς ib. 164. ἐκεῖνο βȢ́λομαι σαφῶς μαθεῖν ib. 911. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. σαφῶς ἤκȢσας An. 1054. πᾶν πεύσῃ σαφῶς Iph. A. 1540. σοὶ πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἐξαύδα σαφῶς ib. 1162. σαφῶς ἀθρήσας ib. 1323. τȢ̃τ' ἐκεῖνό μοι—αἴνιγμ' Ȣ̓ σαφῶς εἶπε σαφὲς Tr. 621. τὸν θεὸν ὁρᾶν σὺ φὴς σαφῶς; Bac. 477. ὠσὶν ἠχὴν Ȣ̓ σαφῶς δεδεγμέναι ib. 1084. σαφῶς Ȣ̓δὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F. 1108. Ȣ̓χ εὕδει σαφῶς El. 617. σαφῶς πείθειν Ȣ̓κ ἔχων Dan. 29. σαφῶς ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 36. v. not. ὡς σαφῶς λέγω Dic. fr. VIII. 2. etc.

Σβεννύναι. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον Her. F. 40.

Σέβας. Δίκης σέβας Or. 1242. σέβας χειρὸς αἰδȢ̃μαι τὸ σὸν Hip. 335. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιςον Iph. A. 633. τὸ πᾶν δαιμόνων ἁγνὸν σέβας Cy. 576.

Σέβειν. ἣν ἐγὼ σέβω μάλιςα πάντων Med. 395. ὑφ' ὑμῶν, Ȣ̃ς σέβω, διόλλυμαι Hip. 1061. ἣν σὺ θαυμαςὴν σέβεις An. 567. χορὸν, τὸν ᾅδας σέβει Sup. 75. σύ τοι σέβεις δίκαν ib. 379. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. σέβω—τόδ' ἱερὸν Tr. 309. εἰ σέβεις σύ γε θανάτȢς ἀγαθῶν Her. 628. κακὸς, ὅςις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον

ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. φθόνον ȣ̓ σέβω Phœn. fr. II. 1. ὅϛις τȣ̀ς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. σέβετέ νιν (sc. Bacchum). σέβομεν ὦ Bac. 589. sq. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν αὐτοὺς (sc. τοὺς θεοὺς) Hec. 960. ἐπίϛαμαι θεοὺς σέβειν Hip. 996. cf. Tr. 86. Hel. 9. et Fr. inc. B. 33. 1. 2. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἀξία μοι σέβειν Al. 1063. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σέβειν Iph. T. 1189. cf. Hip. fr. II. 1. σέβειν τὰ τῶν θεῶν Bac. 1148. ἄξιόν γ' ὑμῖν σέβειν, οἳ γῆν τοσήνδε—ἀπηλλάξαντο Her. 316. σέβειν τοὺς κρατȣ̃ντας Dic. fr. V. 2. ἑταιρίαν σέβων Or. 1079. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων Hip. 896. τȣ̀ς κακίονας σέβων An. 915. οὐ σέβων θεὸν Bac. 1301. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. σέβοντα δαίμονας Ion. 1620. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμȣς Fr. inc. B. 1. 2. τοὺς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. τοὺς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβȣσα Ph. 301. σέβȣσα ἱερὰ ϛέμματα Sup. 36. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ὅσοι δίκην σέβονται Sup. 595. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 648. σέβεταί σ' Εὔϊος Bac. 566. τίνα οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 347. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Σεβίζειν. εἰ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει Med. 155. Ἔρωτα—οὐ σεβίζομεν Hip. 541. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. ἀπτολέμȣς εὐνὰς σεβίζȣσα Med. 643. θυσίας οὐ σεβίζȣσα θεοῖς Hel. 1373. εὐχαῖς θεοὺς σεβίζȣσα El. 196. τῷτε σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Πρ. Hel. 363. v. not.

Σείειν. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ξανθὰν χαίταν σείων Cy. 75. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. σείȣσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. ἐπεὶ κόμην ἔσεισε ib. 1194. cf. Iph. T. 1276. εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1204. κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν Bac. 185. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46.

Σειραῖος. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446.

Σειραφόροι πῶλοι Iph. A. 223.

Σειρεύειν. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009.

Σειρὴν And. fr. II. Σειρῆνες Hel. 168. et Fr. inc. CLIV. 2. impropr. de mulieribus assentatricibus dicitur, An. 937.

Σείριος, *nom. sideris.* Hec. 1102. Iph. A. 7. et Phaëth. fr. VIII. 5.

Σεισμὸς Iph. T. 1166. et Her. F. 862. ubi additur γῆς.

Σελαγεῖν. σελαγεῖτο ἀν' ἄϛυ πῦρ ἐπιβώμιον El. 714.

Σελάνα, dor. pro σελήνη. νυκτὸς ἀϛερωπὸς σελάνα Hip. 851. παννύχȣ σελάνας Al. 453. vid. etiam Sup. 992. Her. 748. Hel. 1383. et Ion. 1080. Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι Tr. 1075.

Σελαναία Ph. 180.

Σέλας. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. δικόρυφον σέλας Ph. 235. θεοῦ σέλας (i. e. sol) Sup. 469. et Rh. 331. πεύκης σέλας Tr. 298. παμφαὲς σέλας πυρὸς ib. 548. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίȣ σέλας ib. 860. cf. El. 866. ὀφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. λαμπτήρων σέλας Hel. 871. φλογερὸν σέλας ib. 1137. θέρȣς λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

Σελήνη. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς El. 1126. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρȣμένας Al. 433. πολλὰς σελήνας Hel. 113. φράσον σελήνας τάσδε πυρίμȣ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Σέλμα. ποτὶ σέλμα γαϛρὸς ἄκρας Cy. 504. σέλματα νεῶν Or. 242. cf. Cy. 144. et Hel. 1582.

Σεμέλη, mater Bacchi. Hip. 454. Bac. 3. etc. et dor. Σεμέλα Ph. 1744. et Bac. 375. 581. et 597.

Σεμνομυθεῖν. τί σεμνομυθεῖς; Hip. 490. et An. 233.

Σεμνός. τίς οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. σεμνὸν τέρμονα οὐρανοῦ ib. 745. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν ib. 392. σεμνὸν Δία Iph. T. 749. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα ib. 1177. σεμνὸς Ποσειδῶν ib. 1415. σεμνὸν πολίτην Rh. 946. σεμνὸς θεὸς ib. 973. σεμνὸν πάγον Ἀθάνας Her. 849. ἐκεῖ πȣ σεμνὸς ἦσθα Hel. 461.

σεμνὸν βίον Ion. 56. ὁ σεμνὸς οὐρανὸς Œd. fr. XVII. 9. πρόσχημα (i. e. κατὰ πρ.) σεμνὸς Syl. fr. III. 2. σεμνὸς Παλαίμων Fr. inc. B. 31. 2. σεμνοὺς γεγῶτας Med. 216. σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143. σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. τοῖς σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις Al. 803. σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. cf. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. σεμνὴν ἑορτὴν Med. 1382. σεμνὴν δαίμονα Hip. 99. cf. v. 103. σεμνὴν Ἄρτεμιν ib. 713. σεμνῆς θεοῦ Iph. A. 976. ὦ σεμνὴ—Παλλὰς Ἀθάνα Iph. T. 1492. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. σεμνὰν προσίζȣσ' Ἄρτεμιν Hec. 935. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν Hip. 1130. τὰν Πηνειȣ̃ σεμνὰν χώραν Tr. 214. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπȣ Bac. 409. ματέρα σεμνὰν Ion. 1086. σεμναὶ (de Furiis) Or. 410. σεμναῖσι Δηȣ̃ς ἐσχάραις Sup. 290. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας Βραυρωνίας Iph. T. 1462. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073. σεμνὰς πλάκας ὀρέων Bac. 717. πύλας σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίȣ Hel. 438. σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. κασίγνηται σεμναὶ τȣ̃ Φοίβȣ Ion. 467. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς Ph. 1182. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. cf. v. 1064. τὸ σεμνὸν ζηνὸς ὄμμα ib. 886. σεμνὸν βρέτας Iph. T. 1291. et 1489. et El. 1254. σεμνὸν θεᾶς ἄγαλμα Iph. T. 1315. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. cf. Her. F. 151. φῶς σεμνȣ̃ πυρὸς Bac. 1081. Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Hel. 247. σεμνὸν ἄντρον ib. 613. σεμνὸν χρηστήριον El. 1272. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα ib. 989. σεμνῶν μυστηρίων Hip. 25. cf. Sup. 470. σεμνὰ στέφη Sup. 359. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος ib. 663. σεμνὰ Πηλίȣ βάθρα Iph. A. 705. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. τῶν σεμνῶν ὑδάτων Tr. 207. τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ ib. 411. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. ὀχεύματα σεμνὰ ib. 921. τὰ σεμνὰ Λοξίȣ χρηστήρια ib. 974. σεμνὰ σεμνύνεται Iph. A. 996. τȣ̃ σεμνοτάτȣ δι' Ὀλύμπȣ And. fr. XXVIII. 5. σεμνότα (dor. pro ότη) Hip. 61.

Σεμνότης. ȣ̓ σεμνότητος ἔργον Iph. A. 1344. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486.

Σεμνȣ̃ν. θεῖον σεμνȣ̃ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. v. not.

Σεμνύνεσθαι. τί ἐγὼ σεμνύνομαι; Iph. A. 901. σεμνὰ σεμνύνεται ib. 996. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4.

Σεμνῶς Ion. 1133.

Σεύειν, *verb. poët.* ὅτε σύτο (pro ἐσέσυτο) πατρίδος ἄπο Hel. 1145. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1318. ἐξ ἕδρας συθεὶς Al. 849. φρȣ̃δος ἐκ ναȣ̃ συθεὶς Iph. T. 1294. ἐκ θεȣ̃ συθεὶς Ion. 787.

Σηκός. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017. βρόμιος σηκὸς ib. 1740. ἐλθȣ̃σα πρὸς τόνδε σηκὸν Sup. 30. εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν μολὼν Rh. 501. ἄβατον—τίθησι θυγατρὸς σηκὸν Bac. 11. βασιλικȣ̃ σηκὸν τάφȣ Pol. fr. IX. 1. σηκοῖς ἐνστρέφει Τροφωνίȣ Ion. 300.

Σήκωμα. Λυκαίȣ πλησίον σηκώματος El. 1274.

Σῆμα. κυνὸς ταλαίνης σῆμα Hec. 1273. νίκης σῆμα Ph. 1264. σῆμα φοινίȣ μάχης ib. 1387. σῆμ' Ἀχιλλείȣ στρατȣ̃ Iph. A. 241. σῆμα ταυρόπȣν ib. 275. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. cf. v. 688. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 456.

Σημαίνειν Hec. 983. ἢ σῷ παιδὶ σημαίνει νόσον Hip. 1306. τί τȣ̃τ' αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν; Sup. 1064. τάδ' ȣ̓κ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακὰ Rh. 754. cf. Ion. 945. τί μοι σημαίνεις φόνον; Her. F. 1218. βλέποντι σημαίνεις κακὰ ib. 1230. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. σήμαινέ μοι Ph. 1083. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον Hec. 546. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῇ σάλπιγγι Her. 830. σήμηνον Ἀργείοις τάδε Hec. 604. cf. v. 1125. ταῦτ' ἔσθ', ἃ βȣ́λει παιδὶ σημῆναι σέθεν; ib. 1003. ὥστε σημῆναι φίλα Ph. 1450. θέλει τί σημᾶναι νέον; Hip. 857. θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω Iph. A. 1538. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. τῷ σῷ τȣ̃το σημανεῖς λόγῳ Hec. 999. ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. αὐτὸ σημανεῖ Ph. 626. cf. An. 264. νέον

τι πρός σε σημανῶν ἔπος Hec. 217. cf. Iph. T. 237. et 1410. et Rh. 632. etc.

Σήμαντρον. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σημεῖον. σημεῖον τί; Hec. 1009. ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1121. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. δεῖ ἐξ ἐκείνε δή τι τε ποθεμένε σημεῖον—λαβεῖν Hip. 514. ναυτίλοις σαφέστατον σημεῖον Ion. 1157. vid. etiam Thes. fr. V. 4. σημεῖα ἀσπίδων Ph. 144. ὃ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα ib. 1118. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας Al. 720. νῆας σημείοις ἐστολισμένας Iph. A. 255. δύεται σημεῖα Rh. 529.

Σήμερον Rh. 683.

Σήπεσθαι. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2. αἷμα πατρὸς μέλαν σέσηπεν El. 319.

Σηπιὰς χοιρὰς An. 1267.

Σθεναρὸς βραχίων El. 389.

Σθένειν. λόγος—ὃ ταὐτὸν σθένει Hec. 295. οἱ θεοὶ σθένεσι ib. 799. cf. Her. F. 759. ὃ σθένω ποσὶ Al. 268. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει An. 673. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. cf. Hel. 1034. τὸ σιγᾶν ὃ σθένω Iph. A. 655. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. χειρὶ εἰ μηδὲν σθένεις Cy. 647. εἰς ὅσον σθένω El. 71. ἐλεύθερος, χρειὸς ὤν, ὐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. ἑνὸς οἶκος ὃ πλεῖον σθένει—Er. fr. I. 25. τόνδ' ἀπείργειν ὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. vers. 4. ὃ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. cf. v. seq. et Cresph. fr. IX. 2. ἡ φρόνησις τε θεε μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. πε τὸ τᾶς αἰδες—δύνασιν ἔχει σθένειν τι πρόσωπον; Iph. A. 1091. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. σθένοντα μεῖζον Sup. 519. ἰδίᾳ σθένων Hel. 792. τοῖσι χρήμασι σθένων El. 939. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. τὲς κάτω σθένοντας (i. e. deos inferos) Hec. 49. πρὸς τὲς σθένοντας θεὲς ἁμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. σθένοντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. καὶ τὲς σθένοντας καθαιρεσιν τύχαι ib. 1396. σθένεσα μηδὲν Tr. 723.

Σθένελος, 1) filius Persei, Eurysthei pater. Al. 1153. Her. 362. et Alcmen. fr. I. 1. 2) filius Capanei. Iph. A. 247.

Σθένος. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. Æol. fr. IX. 1. σύλλεξαι σθένος Ph. 857. τῷ μὲν ἐστιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος An. 676. σοί τι πάρεστι σθένος Sup. 66. ἡ ἐλπὶς—ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ—τὸ σὸν σθένος Iph. A. 393. λελογισμένως μᾶλλον, ἢ σθένει ib. 1021. ἔπερσαν Ἴλιον τῷ σῷ σθένει Tr. 72. πιστὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 882. ὃ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 951. ὐχ ὑπὸ σθένες ib. 1125. ἄνευ σθένεος ἀρείε ib. 1172 b. ὃ σθένος τῇ 'μῇ χθονὶ δίδωσιν Ion. 1584. ἀμαυρὸν σθένος Her. F. 231. εἰ ἐγὼ σθένος ἥβων ib. 436. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος El. 427. cf. v. 958. ubi de Justitia idem affirmatur. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τε νε πλέον And. fr. XI. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεε Œd. fr. XVII. 6.

Σῖγα, *adverb.* Hec. 532. Or. 140. 1022. et 1540. Ph. 1230. Hip. 660. Sup. 513. 669. et 674. Bac. 1082. Her. F. 868. et 1042. et Fr. inc. II. 3.

Σιγᾶν. τὲνθένδε σιγῶμεν Hec. 725. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. τί σιγᾷς; Fr. inc. CCI. σίγα Hec. 533. et 1069. Or. 184. 1103. et 1599. Ph. 932. Al. 706. etc. σίγα πᾶς Rh. 729. σίγα λόγες Med. 81. σιγᾶτε Hec. 532. et Or. 1311. σιγῶμ' ἂν ἤδη Hip. 336. σιγᾶν ἄμεινον Or. 787. σιγᾶν χρεὼν ib. 1347. σιγᾶν καὶ κρύπτειν νόσον Hip. 394. τὸ σιγᾶν ὃ σθένω Iph. A. 655. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογεντος ἐστί σε ib. 1142. τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; Tr. 110. σιγᾶν ταἰσχρὰ ib. 384. σιγᾶν φρονεντα (sc. δεῖ) Æol. fr. IV. 1. cf. Inus fr. XIV. 2. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπῄνει Or. 580. τὸν μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεὼν ib. 1128. φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα Iph. T. 763. καί τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432. σιγῶσα γάμες, σιγῶσα τόκες πολυκλαύτες ib. 868. sq. σίγησε δ' αἰθὴρ Bac. 1082. σίγησον Hip. 603. et Al. 1091. σιγήσατε Or. 1367. et Hip. 565. πῶς σιγάσω; Ion. 859. ἐμὸς παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται Ph. 915. ἡδι-

κημένοι σιγησόμεσθα Med. 315. ϐκ ἐϛ,—ὅπως σιγήσομαι Hip. 604. ϐτε πάσχων, ϐτε δρῶν, σιγήσεται Bac. 800. σιγήσομαι, ἅ μϐ καθικετεύσατε Hel. 1023. cf. v. 1029. ἥτις τὸ δίκαιον ϐ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ἴϛω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν ejusd. fr. VI. 1. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T. 938. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις Tr. 399. τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτϐ; Al. 79. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. ἐσιγήθη κακῶς Sup. 298. ϐκ ἀνώνυμος ἔρως—σιγηθήσεται Hip. 1430. ἐξ ἐμϐ γε πάντα σιγηθήσεται Iph. T. 1076. etc.

Σιγή. σιγὴν—κηρύξαι ϛρατῷ Hec. 530. conf. Iph. A. 1564. φέρω σιγῇ κακά; Hec. 738. ἔϛιν, ϐ σιγὴ λόγϐ κρείσσων γένοιτ' ἄν, ἔϛι δ', ϐ σιγῆς λόγος Or. 637. sq. σιγῇ δόμϐς εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι ib. 66. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον ib. 391. σιγῇ φίλων ib. 587. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 40. σιγῇ καλύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκϐσατε ib. 712. σιγῇ πελάζων ib. 1231. σιγῇ κάθησ' ἄν; An. 671. ϐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. σιγὴν φυλάσσετε Iph. A. 542. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 1434. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμϐ σιγῇ ib. 1560. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951. ἤλγϐν σιγῇ ib. 956. γλώσσης σιγὴν—πόσει παρεῖχον Tr. 649. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιϛον Her. 477. σιγῇ τϐθ' ὑφαιρϐμεσθά νιν El. 271. κόσμος σιγῆς ϛέφανος ἀνδρὸς ϐ κακϐ Antiop. fr. X. 1. ἐὰν σὺν σιγῇ τι βϐλεύῃς κακὸν Sis. fr. I. 22. ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε fr. inc. XXXVI. σιγᾷ (dor. pro σιγῇ) δόλιος Or. 1404. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. etc.

Σιγηλός. ϐ σιγηλὸς εἶ Sup. 567. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ Bac. 1047.

Σιγητέον Hel. 1403.

Σιδάρεος, dor. pro σιδήρ. σιδαρέῳ φασγάνῳ Hec. 718. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399.

Σίδαρος, dor. pro σίδηρος. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κέριμον Or. 964. εἴτε σίδαρος, εἴτ' ἔρις,—αἴτιος Ph. 353. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σίδαρος Med. 1279. τὸν ἐν Χαλύβεσσι σίδαρον Al. 984. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ Her. 758. αἷμα χυθὲν σιδάρῳ El. 486.

Σιδαρόφρων φόνος Ph. 676.

Σιδήρεος, vel σιδηρϐς. σιδηρᾶ ἁρπαγῇ Cy. 33. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. σιδηρᾶ κέντρα Ph. 26.

Σιδηροβριθὲς ξύλον Meleag. fr. IV.

Σιδηρόνωτος. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137.

Σίδηρος. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. διὰ σιδήρϐ πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι Or. 862. σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος; ib. 1518. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. cf. Cresph. fr. IV. 12. σίδηρος πολεμίων Ph. 520. σίδηρον εἰσορᾷν Med. 264. ϐκ οἴσει τις ἀμφιδέξιον σίδηρον; Hip. 781. πώλϐς σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. τίς ϐ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων Sup. 590. cf. Iph. T. 1367. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. σιδήρῳ τρωτὸν ϐκ ἔχει δέμας; Hel. 816. ϛρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946. σιδήρϐ πέλας ϛὰς Aut. fr. III. 22. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. etc.

Σιδωνιὰς κώπα Hel. 1467.

Σιδώνιος. Σιδωνίϐ γέροντος Bac. 1024. πόλιν Σιδωνίαν ib. 171. ναῦν Σιδωνίαν Hel. 1429. et 1547. Σιδώνιον ἄϛυ Phry. fr. I. 1.

Σικελία, *nom. insulæ.* Ph. 219. (ubi v. not.) et Cy. 106. et 114.

Σικελός. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. ἐπὶ πόντον Σικελὸν ib. 699. et El. 1347. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222.

Σικιννίς. κρότος Σικιννίδων Cy. 37.

Σιμόεις, fluvius terræ Trojanæ. Iph. A. 751. Rh. 546. et Tr. 809.

Σιμοεντίς. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. et ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ϐ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 826. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῆσιν Tr. 1116.

Σιμϐντιος. παρὰ Σιμϐντίοις ὀχετοῖς Or. 807. cf. Iph. A. 767. παρὰ Σιμϐντίοις ῥοαῖσι Hel. 258.

Σιμϐντίς. τᾷ Σιμϐντίδι γᾷ Hec. 641. Τροίας ἐπὶ Σιμϐντίδας ἀκτὰς El. 441.

Σίνις, latro, a Theseo occisus. Hip. 977.

Σίπυλος, urbs Lydiæ. Iph. A. 952.

Σιρός. ἀνοῖξαι σιρὲς Phry. fr. IV.

Σισύφειος. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. ἐ γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν τοῖς Σισυφείοις Med. 405. τὸ Σισύφειον σπέρμα Iph. A. 524.

Σίσυφος, *nom. propr. viri.* Æol. fr. XXIII. 2. γῇ Σισύφε Med. 1381. ὁ Σισύφε γόνος (i. e. Ulysses) Iph. A. 1362. cf. Cy. 104.

Σῖτον, vel σῖτος. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. ὄδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. ἔτε σῖτον πάρα Hel. 427. ἔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. σίτων μέλεσθε Hip. 109. δι' ἀψύχε βορᾶς σίτοις καπήλευε ib. 953. σίτων πλῆθος Al. 551. χρειοῖ σίτων Her. F. 52. κάθαιμα σῖτα ib. 384.

Σιτοποιεῖν Tr. 494.

Σιτοποιός. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362.

Σίφων. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 438.

Σιωπᾷν. πῶς σιωπῶ; Or. 1025. cf. An. 249. et Iph. A. 1144. σιώπα Hec. 533. et Ion. 1601. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων ςρατε αἰσχρὸν σιωπᾷν Phi. fr. IX. 2. σιωπᾷν τά γε δίκαι' ἐ χρή ποτε Fr. inc. XXII. φησὶν σιωπῶν Or. 1592. cf. Iph. A. 1245. σιωπῶσα Sup. 297. ἔτ' ἂν γ' ἐσιώπων Al. 93. ἐ σιωπήσαιμεν ἂν Ph. 933. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432.

Σιωπή. σιωπῇ κατθάνω; Or. 775. σιωπῆς ἐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς Hip. 911. ἐκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; An. 239. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 298. σιωπῇ τὴν πέτραν λαβόντες Cy. 676. σιωπῇ τἔτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801. ἐκ ἐν σιωπῇ τἀμὰ ib. 1397. ἔςη σιωπῇ Her. F. 930. σιωπῇ μαθεῖν ἐ βέλομαι ib. 1126. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.

Σιωπηλὸς Med. 320.

Σκαιός. σκαιὸς ἀπῳδὸς Cy. 488. σκαιὸς πέφυκας Her. 259. σκαιὸς ἀνὴρ ib. 459. cf. Her. F. 283. et 299. Aug. fr. III. 3. Bel. fr. XI. 1. Melan. fr. V. Pro. fr. III. 2. Fr. inc. XII. 2. et LXXXV. 1. et Epist. V. ὅπε Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί; El. 972. σκαιὲς λέγων—τὲς πρόσθε βροτὲς Med. 190. σκαιοῖσι καινὰ προσφέρων σοφὰ ib. 298. σκαιοὶ βοτῆρες Rh. 271. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τοῖς πλετἔσι τἔτο ἔμφυτον σκαιοῖσιν εἶναι Phaëth. fr. V. 2. σκαιὸν τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. σκαιὸν χρῆμα Alcmen. fr. VIII. et Dic. fr. VII. 5. cf. Œd. fr. VI. 3. et fr. inc. LXIV. 2. πόλλ' ἀγρώςαις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266.

Σκαλμός. ἀφελὼν σκαλμε πλάτην Hel. 1614. ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347.

Σκαμάνδριος. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίες Tr. 374. cf. Hel. 615. Σκαμανδρίες διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 52. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374.

Σκάμανδρος, fluvius terræ Trojanæ. Or. 1310. Tr. 29. et Cy. 280.

Σκάπτειν. σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999. σκάπτων Antiop. fr. XXXIII. 4.

Σκαρδαμύσσειν Cy. 622.

Σκαφεὺς El. 252.

Σκάφος. Ἀργὲς σκάφος Med. 1. et 1335. cf. v. 477. ὁρῶ σκάφος Al. 253. πευκᾶεν σκάφος An. 864. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. ναὸς εἰσβήσω σκάφος ib. 742. cf. v. 1345. et 1406. it. Tr. 539. 681. et 1049. Cy. 85. 465. et 698. πολυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981. πε σκάφος τὸ τε ςρατηγε; Tr. 455. πόντιον σκάφος ib. 1085. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. σκάφος ὁλκὰς ib. 503. ὀλόμενον σκάφος Hel. 236. κωπῆρες σκάφος ib. 1397. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.

Σκεθρός. ἀτιμίαν σκεθρὴν Alcmæon. fr. XII. 2.

Σκεθρῶς ejusd. fr. XIII. 1.

Σκείρων. Σκείρωνος ἀκτὰς Hip. 1208.

Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. et Her. 860.

Σκέλος. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ Ph. 1409. περὶ τοῖν σκελοῖν Cy. 182.

Σκέπτεσθαι. ὅστις τὸ δίκαιον ἐκ ἐσκέψατο Or. 494. σκέψασθε νῦν ἄμεινον ib. 1292. σκέψαι τεκέων πλαγὰν, σκέψαι ψόνον, οἷον αἱρῇ Med. 851. sq.

σκέψασθε εἰς τόνδε Hip. 943. δεῦρο σκέψαι μεθ' ἡμῶν, ὡς καλῶς λέγω Iph. A. 1377. τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. σκέψαι νυν ὀρθῶς Bac. 1278. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα Her. F. 295. σκέψαι μȣ πιναρὰν κόμαν El. 184. σκέψαι χαίτην ib. 520. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν ib. 532. τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι Her. 148.

[Σ]κευάζεσθαι. σκευάζεται θοίνην Her. F. 956. φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται ib. 969. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057.

[Σ]κευή. σκευῇ τῇδε τȣ̃ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202. σκευὴν ἔχειν ὀργίων Bac. 34. cf. v. 180. et 913.

[Σ]κεῦος. οἰνηρὰ σκεύη Ion. 1179.

[Σ]κέψις. ȣ̓ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν ἔνειμας Hip. 1323.

[Σ]κηνή. ὑπὸ σκηνῆς 'Αγαμέμνονος Hec. [5]3. cf. Rh. 45. et Tr. 139. et 176. [τ]ί σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις; Iph. A. 12. [σ]κηνῆς παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. [1]171. τὰς δεσποσύνȣς σκηνὰς προλι[π]ȣ̃σα Hec. 101. τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ [σ]κηναῖς ὁρῶ; ib. 733. δεσποτῶν σκη[ν]αῖς πελάζειν ib. 1289. cf. v. 1293. [δ]ιὰ σκηνῶν μολεῖν Rh. 61. σκηνὰς [ἐ]ς ἱερὰς Ion. 806. cf. v. 982. et 1129.

[Σκ]ήνωμα. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα [π]ροστίθεις φίλοις Her. 690. πάρεδροι [τ]ῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. [ἐ]γὼ ἔχω σκηνώματα Cy. 323. ἀτοί[χ]ȣς περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.

[Σκ]ήπτειν. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔ[σ]κηψαν θεοὶ Med. 1333. τὴν βίαν [σ]κήψασ' ἔχεις Hel. 840.

[Σκ]ηπτός. διέβα Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐ[φ]ρȣς γύας σκηπτὸς (i. e. impetus [be]lli) An. 1047. σκηπτȣ̃ 'πιόντος πο[λε]μίων Rh. 674.

[Σκ]ηπτȣ̃χος Iph. T. 235.

[Σκ]ῆπτρον. σκῆπτρον ȣ̓ θέλων λαβεῖν [A]n. 23. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω [κά]ρα ib. 589. et Iph. A. 311. σκή[π]τρῳ αὐχεῖς Iph. A. 412. σκήπτρῳ [Π]οιάμȣ διερειδομένα Tr. 150. ὄλβιον [σκ]ῆπτρον Ion. 578. σκῆπτρον τὸ Διὸς [ἐγ]χειρίζων Fr. inc. CLV. 7. πορ[φύ]ραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. [Ἀ]γαμέμνονος σκῆπτρ' ἔχειν Or. 437. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα ib. 1058. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. cf. v. 73. 80. 517. 594. 604. et 1259. it. Ion. 660. Her. F. 213. σκῆπτρα ἐῤῥέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν An. 1224. ἢ σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν δεῖ; Iph. A. 1194. ἔῤῥει φόως σκήπτρων Iph. T. 187. ȣ̓ σκῆπτρα ἀρεῖτε; Her. F. 254. σκῆπτρα Δήμητρος κόρης ib. 1104. σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας ib. 1167. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλȣ λιπὼν El. 11. σκῆπτρα—γαυρȣ̃ται λαβὼν ib. 321.

Σκῆψις. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; Or. 747. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι Med. 744. μόχθος ȣ̓δεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. ȣ̓δὲν ἡ σκῆψις φέρει Hel. 1070. ʃενομένα ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν Ion. 722. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα El. 29. σκῆψιν προτείνȣσα ib. 1067.

Σκιά. τὰ θνητὰ ἡγȣ̃μαι σκιὰν Med. 1224. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ὑπὸ σκιᾶς τὴν 'Αφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 458. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. σκιὰ φάνηθί μοι Her. F. 494. ὑπὸ κίονος σκιὰν ib. 973. φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ Melan. fr. XVIII. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ Meleag. fr. XV. 2.

Σκιάζειν. κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. σκιάζων δέραν ἐμὰν Ph. 316. γένυσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. ἐπεὶ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται Ph. 63. δάφνῃ σκιασθεὶς An. 1116.

Σκιαροκόμος. σκιαροκόμȣ ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

Σκιατραφεῖν. μὴ σκιατραφȣ̃μενος Bel. fr. XVII. 8.

Σκιερός. σκιερᾷ δάφνᾳ Iph. T. 1246. ὦ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1.

Σκίμπων. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα Hec. 65.

Σκιρτᾶν. πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 446. cf. Er. fr. II. 31. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ Ph. 1132.

Σκίρτημα. σκίρτημα μόσχȣ σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. σκιρτήμασι Βάκχȣ Bac. 169. ποδῶν σκιρτήματα Her. F. 836.

Σκιώδης πέτρα Sup. 759.

Σκληρὸς Al. 503. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 3. σκληρὸν θράσος An. 260. σκληρὰ τῇ φύσει διδὲς Sup. 884. σκλῆρ' ἀληθῆ Fr. inc. XX. 2.
Σκληρῶς Aut. fr. III. 9.
Σκολιός. σκολιῷ σκίμπωνι Hec. 65. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.
Σκόλοψ. ἀπὸ σκόλοπος ὄψεταί νιν Bac. 981. ὃν ἔρεισον σκόλοπι El. 898. σκόλοψι πήξωμεν δέμας; Iph. T. 1430. πῶς περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ ϛρατός; Rh. 116.
Σκοπεῖν. καιρίως σκοπεῖς Rh. 339. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος σκοπεῖ Her. 396. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος El. 427. τἀπί σε σκόπει Or. 1278. σκόπει πεδία Ph. 101. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83. μὴ νῦν τὰ πόῤῥω σκόπει ib. 482. δέδοικα, μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. τὰ δωμάτων ἔσω σκοπῶμεν Her. F. 748. ἐῶ τὸτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν Ph. 466. ὐδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι Hip 1005. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν Sup. 302. σὺν ἱεροῖς χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. ἐγκυκλὸντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεὼν Iph. T. 76. σκοπεῖν πτερωτὸς Bac. 257. ὐδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 1. τὰς νόσὸς σκοπεῖν Fr. inc. CLXI. 3. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 490. ἀργύρὸ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς ib. 829. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν Phœn. fr. IX. 6. σκοποῦσαι πάντη Or. 1295. σκοποῦμαι ὄμμα πανταχοῦ ϛρέφων Iph. T. 68. πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν Ar. fr. XXVI. 1. τοῦτ' ἄρα σκοπόμενοι Hel. 1553. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη Med. 1166. etc.
Σκόπελος. σκόπελον ἤμαξαν πέτρας Ion. 274. cf. v. 714. Ἀθάνας σκόπελος ib. 1434. cf. v. 1578. πετραῖον σκόπελον ὀτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. πᾷ δή μοι νίσση σκοπέλους; Cy. 43. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. cf. Her. F. 639. τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν Ion. 871. cf. v. 1479.
Σκοπιά. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες Hec. 931. ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν Or. 1264. ὔρειαι σκοπιαὶ θεῶν Ph. 240. σκοπιὰς Περσέως Hel. 775. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς ib. 1340. cf. El. 447.
Σκοπὸς, speculator, Rh. 557. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. σκοπὸς πέμψω πρὸς αὐτὸν Her. 338. λεληθέναι σκοπὸς Hel. 1190. cf. El. 546. εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν El. 97. σκοπὸς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν ib. 354.
Σκοτεινός. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας Bac. 611. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. σκοτεινὰ πράσσουσιν Sup. 324. σκοτεινὰ βλέπουσιν ib. 325. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1.
Σκοτία. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338.
Σκοτίζειν. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 2.
Σκότιος. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 992. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν Ion. 1239. ὦ σκοτία νὺξ Hec. 68. cf. Al. 270. σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492. σκοτίᾳ γᾷ ib. 1735. ἕδρας σκοτίους Al. 123. σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς Bac. 549. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. σκότιον λέχος Tr. 44. σκότιον κνέφας Bac. 510. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329. σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.
Σκότος, 1) *masc. 2 decl.* σκότου πύλας λιπὼν Hec. 1. γᾶς ὑποπεμπομέναι σκότον ib. 208. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; Or. 467. ὑπὸ σκότου ξίφη σπάσαντες ib. 1457. ὑπὸ σκότον ἐφεύγομεν ib. 1488. σκότον δεδορκὼς Ph. 380. κακόν τι—ϛέγεις ὑπὸ σκότῳ ib. 1220. ἤδη με περιβάλλει σκότος ib. 1462. ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ὐδὲ σκότον φρίσσουσ' Hip. 417. σκότῳ θανὼν ib. 837. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος ib. 1444. σκότῳ με δώσετε Sup. 1107. cf. El. 960. ἐν σκότῳ τιθεὶς πόδα Rh. 571. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522. σκότῳ κρύψας Dan. 40. ἡ Κύπρις πέφυκε σκότῳ φίλη Meleag. fr. XXII. 1. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc.

XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) *neutr.* 3 *decl.* ἐκ τȣ̃ σκότȣς — τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 831. σκότος ἀμπίσχον Hip. 192. σκότος λαβόντες Iph. T. 1025. τȣ̃ κάτω σκότȣς φίλας ἀμοιβὰς—δεδορκότες Her. F. 563. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος ib. 1159. τὸ κατὰ σκότος κακὸν Meleag. fr. V. τὸ ὑπὸ γῆν ᾅδȣ σκότος ejusd. fr. XVII. 1.

Σκύθης λεὼς Rh. 426. αἱματηρὸς πέλανος Σκύθης ib. 430.

Σκυθίζειν. κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241.

Σκυθράζειν El. 830.

Σκυθρωπός. ὀπαδὸν—εἰσορῶ—σκυθρωπὸν Hip. 1152. cf. Al. 777. et Inus fr. XX. 1. et de fœmina, Med. 271. et Tel. fr. XV. 2. σκυθρωπȣ̀ς ὀμμάτων ἔξω κύρας Or. 1319. σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον Ph. 1343. cf. Bac. 1250. τȣ̃ σκυθρωπȣ̃ καὶ ξυνεςῶτος φρενῶν Al. 800.

Σκύλαξ. φύσιν ὀρεσκῴων σκυλάκων Hip. 1277. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338.

Σκυλεύειν. ἐσκύλευέ νιν Ph. 1426.

Σκύλευμα. λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν ib. 1484. σώζομεν τάδε σκυλεύματα Rh. 593. Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1207. et El. 314. Ἀμαζόνων σκυλεύματα Ion. 1145.

Σκύλλα, monstrum marinum. Med. 1343. et 1359.

Σκῦλον. κάλλιςον οἴκοις σκῦλον Rh. 620. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897. σκύλων ἐν ὄχλῳ Hec. 1014. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1000. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχȣ ῥοαῖς; Ph. 577. κάλλιςά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἑλὼν Iph. A. 1629. σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα; Iph. T. 74. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 573. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. σκῦλα βαρβάρων El. 7. σκῦλα βροτοφθόρα Aug. fr. IX. 1.

Σκύμνος. σκύμνον ὥστε Hec. 204. ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίȣ πατρὸς Or. 1213. καλλοσύνας Λήδας σκύμνȣ ib. 1388. σκύμνον ὀρείαν ib. 1493. τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον An. 1171. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. σκύμνȣς λύκων ἀγρίȣς Bac. 698.

Σκῦρος, *nom. insulæ.* An. 209. et Tr. 90.

Σκύφος. 1) *masc.* 2 *decl.* πίτυλος σκύφȣ Al. 801. ἀντ' οἴνȣ σκύφȣ Cy. 255. πλέων τὸν σκύφον δίδȣ μόνον ib. 553. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεςέρῳ ποτῷ El. 499. σκύφος μακρὸς Eu. fr. VIII. 2) *neutr.* 3 *decl.* σκύφος κισσȣ̃ παρέθετο Cy. 389. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος ib. 410. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Σκώπτειν. σκώπτεις Cy. 671.

Σμικρὸς, att. pro μικρός. ζῆλον ȣ̓ σμικρὸν γάμȣ Hec. 352. σμικρὸν χρόνον Med. 389. et El. 944. τῶν σμικρῶν λόγων Or. 639. σμικροῖσι πόνοισιν ib. 693. cf. Med. 367. σμικρȣ̀ς τȣ̀σδε ἐξείργȣσι γῆς Her. 24. ἕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ ib. 689. πίςιν ȣ̓ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. Rh. 415. et El. 738. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. ȣ̓ σμικρὰ φύλαξ An. 86. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ȣ̓ σμικρὰν φίλων ἔχθραν Her. 21. σμικρὰς ἀφορμὰς τῶν λόγων Ph. 207. σμικραῖς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI. σμικρὸν οἰκητήριον Or. 1114. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς Ph. 722. ȣ̓κ ἔςιν, ὅπως ἔν τινι σμικρῷ χόλον καταπαύσει Med. 171. σμικρὸν πῆμα ib. 1368. τὸ ζῆν σμικρὸν Al. 696. σμικρὸν τὸ χρῆμα τȣ̃ βίȣ Sup. 953. ȣ̓ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας Her. 387. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προςίθεις φίλοις ib. 690. σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίȣ Hel. 309. ȣ̓κȣ̃ν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾅδȣ τόδε El. 662. σμικρὸν γέρας ib. 1003. ȣ̓ σμικρὸν κακὸν Antiop. fr. XXIV. 1. et Fr. inc. CXIII. 2. σμικρὸν ἐμπνέȣσ' ἔτι Al. 203. εἰ σμίκρ' ἔχοιμι Hec. 318. conf. Tel. fr. XXII. 2. τάδ' ἐςὶ σμικρὰ An. 366. βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 59. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν Ion. 647. οἰνηρὰ σκεύη σμικρὰ ib. 1179. ἐν σμικροῖσιν ὢν El. 408. σμικρὰ φροντίζων ὄχλȣ Or. 799. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her. 705.

Σμίλαξ. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλλικάρπῳ Bac. 108.

Σμύρνα. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1175.

Σός. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. τὸ σὸν, quod ad te attinet, ib. 1195. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est, Rh. 405. τοῖσδε σοῖς βουλεύμασιν Hec. 251. κέρδη τὰ σὰ ib. 1207. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. etc.

Σούνιον, *nom. loci.* Cy. 292.

Σοφία. ἀγὼν σοφίας πέρι Or. 491. δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ ib. 709. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. τᾷ σοφίᾳ παρέδρους ἔρωτας ib. 843. σοφίας ἕνεκεν ib. 1086. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεστιν σοφίας Al. 606. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ Iph. A. 563. τὸ σοφὸν οὐ σοφία Bac. 393. οὐ σοφία τις ἀπώσεται (sc. τὰ μόρσιμα) Her. 615. εἰ θεοῖς ἦν σοφία κατ' ἄνδρας Her. F. 656. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. παίδευμα Ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1.

Σοφίζειν. σοφίζομαι Iph. A. 744. οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200.

Σόφισμα. τί σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι; Hec. 258. θεῶν σόφισμα Ph. 878. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων ib. 65. ὥστε τῶν σοφισμάτων πολλῷ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος Iph. A. 444. τὰ τῆς θεοῦ μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν ib. 1031. Κάδμου σοφίσματα Bac. 30. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν ib. 489. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Σοφιστής. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. σοφιστῇ Θρῃκὶ Rh. 924. σοφιστὴν ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι ib. 949. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγινόμην Her. 993. μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐδ' αὑτῷ σοφὸς Fr. inc. CXI.

Σοφοκλῆς, poëta tragicus. Epist. II. et V.

Σοφός. σοφὸς λέγειν Med. 580. et Antiop. fr. XXVIII. 2. παῖ σοφοῦ Πανδίονος Med. 665. σοφὸς λέληθας ὤν; Al. 59. κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν ib. 1237. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. νοεῖν σοφὸς ib. 625. σοφοῦ λόγου ib. 837. ὁ στρατηγὸς ὁ σοφὸς Tr. 370. σοφὸς, σοφός γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. cf. v. sq. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ Hel. 817. τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. γνώμῃ σοφὸς Chry. fr. III. 1. cf. Sis. fr. I. 12. ubi est σοφ. γνώμην. σοφὸς πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Fr. inc. XI. 2. μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐδ' αὑτῷ σοφὸς eorund. CXI. σοφοὶ μέν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες· ἀλλ' οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ Hec. 1192. sq. πᾶν τοὐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς Ph. 397. σοφοὺς λόγους ib. 1265. cf. Dan. fr. XII. 2. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφοὺς Med. 295. cf. Her. 575. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. οἱ σοφοὶ μάντεις Rh. 65. ὁ πλοῦτος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. τοὺς σοφοὺς στρατηλάτας Er. fr. V. I. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ eorund. XLIV. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις eor. CXXXI. σοφῇ προμηθίᾳ Hec. 1137. ὡς εἶ σοφὴ Or. 213. σοφῆς αἴνιγμα παρθένου Ph. 48. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. σοφὴν (sc. γυναῖκα) μισῶ Hip. 640. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων Al. 349. σοφὴν ἔλεξας. τήν γ' ἑκούσιον φυγὴν Sup. 151. γλῶσσα σοφὴ Iph. A. 333. γῆρυν κλύων σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς Bac. 179. γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λίην σοφὴν El. 296. σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς And. fr. XXIX. 3. σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. σοφόν τοι τὸ σαφὲς Or. 397. τὸ γῆράς σου οὐ σοφὸν ib. 490. βραδεῖς μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσιν σοφὸν Ph. 456. σοφὸν χρῆμα An. 958. τὸ σοφόν οὐ σοφία Bac. 393. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου

Cy. 569. *σοφὸν βούλευμα* Antiop. fr. XII. 3. *φαρμάκων δεῖται σοφῶν* Ph. 475. *καινὰ προσφέρων σοφὰ* Med. 298. *ἢ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά;* An. 438. *πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ* Sup. 294. *πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ* ib. 903. *τἀπ' ἐμοῦ σοφὰ* Iph. A. 1214. *τὰ δοκήμασιν σοφὰ* Tr. 411. *ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων* Bac. 480. *σοφοῖς χαίρειν κακοῖς* ib. 1255. etc. 2) *Comp.* *τίς ἐστὶ σοῦ σοφώτερος;* Hel. 584. *εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος* Antig. fr. VI. 3. *ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος* Hyp. fr. VII. *ἤν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις* Hec. 399. *σοφωτέρους δεῖ βροτῶν εἶναι θεοὺς* Hip. 120. *δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι* Sup. 218. *τίς οὖν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα;* Ph. 743. *πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα* Med. 485. *σοφωτέρα φανῇ* ib. 600. *αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι* Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. *καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον* Hec. 1007. *ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νεῶν σοφώτερον* Ph. 533. *τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε* Pelei fr. V. 2. *σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη* Med. 675. etc. 3) *Superl.* *ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ ύχης* Ph. fr. I. 3. *κακῶν πάντων έκτονες σοφώταται* Med. 409. *σοφώατον χρῆμα* Bac. 1149. *σοφώταθ' βρὸν πόδα τιθεῖσα* Hel. 1544.

φῶς. *σοφῶς ἐφεῦρες ὥστε μὴ θανεῖν οτε* Al. 702. *κλύοις ἂν οὖν τι κἀποοίναι' ἂν σοφῶς;* Bac. 1270. *σοφῶς ελεύεις* Her. 558.

άθη. *σπάθῃ φασγάνου μελανδέτου* u. fr. II. 2.

ᾷν. *συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώατι* Cy. 568. *ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλσας* ib. 416. *ξίφος σπάσαντα* Or. 194. cf. v. 1458. *νεοσσὸν τόνδ' ὑπότερον σπάσας* An. 442. *λαιμητόμους φαλὰς σπάσας* Iph. A. 777. *φάσγαον σπάσας* ib. 1566. et Iph. T. 322. . Or. 1148. *κάρηνα γέννυσι Μελαππου σπάσας* Meleag. fr. XVIII. 2. ιν *σπάσῃ* (2 sing. aor. 1. conj. med.) *δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν* (sc. *οἶνον*) y. 570. *τοὺς πόδας ἑστῶτες ἐσπάσθην* ib. 635. cf. v. seq. *ἀπ' ἐμῶν γοιτων σπασθεῖσαν* Hec. 92. *ἐκ νέου αχίονος σπασθεῖσα* ib. 408.

Σπανίζειν. *οὐ βίου σπανίζομεν* Rh. 170. cf. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12.— *σῖτον, οὗ σπανίζομεν* Cy. 133. cf. v. 140. *οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν* Hel. 1276. *σπανίζειν πέπλων* Med. 960. *οὐρίας πομπῆς σπανίζων* Iph. A. 352. *σπανίζοντας φίλων* Med. 881. cf. Her. F. 558. *βωμοῦ σπανίζουσα* Hel. 806. *εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων* Hec. 1228. *μὴ σπανιζοίμεσθα* Med. 560. *ὁρᾷς, φίλων ὡς ἐσπανίσμεθα* Or. 1055.

Σπάνιος. *ἔσω κλείθρων σπάνιος* Iph. A. 345. *σπάνιον μέρος* Al. 477. *σπάνιον θήρευμα* Iph. A. 1162. *σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι* Fr. inc. LXXXVI. 1. *οὐ σπάνια τυρεύματα* Cy. 189.

Σπάνις. *σπάνις βίου* Hec. 12. *τόλμης σπάνις* Or. 940. *ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις* An. 772. *φλαύραν οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν* Iph. A. 1163. *σπάνις τῶν ἀγαθῶν* Rh. 245.

Σπάραγμα *κόμας* An. 827. *δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν* Bac. 738.

Σπαραγμός. *ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν* Bac. 734. *δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς* Hec. 657. *ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς* Ph. 1523. *χρωτὸς σπαραγμοῖς* Tr. 453. *γυμνοῦντο πλευραὶ σπαραγμοῖς* Bac. 1133.

Σπαράσσειν. *τὸν νόμον ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων* Pi. fr. VII. 4. *σάρκας ἐσπάραξ' ἀπ' ὀστέων* Med. 1217. *οὐ σπαράξομαι κόμαν;* An. 1210. cf. Iph. A. 1459.

Σπαργᾷν. *μαζὸς σπαργῶν* Bac. 700. cf. Cy. 55.

Σπάργανον. *ἐν σπαργάνοις* Tr. 754. conf. Ion. 32. 918. 1351. 1490. et 1598. et Her. F. 1267.

Σπαργανοῦν. *σπαργανώσαντες* (sc. *τὸν παῖδα*) *πέπλοις* Ion. 955.

Σπάρτη, urbs Græciæ celeberrima. Or. 65. An. 41. etc. Sup. 187. Iph. A. 1205. Iph. T. 524. Tr. 944. et 994. Her. 742. Hel. 17. etc. Her. F. 478. et Tel. fr. XX. 1. et dor. *Σπάρτα* Al. 450. et Rh. 366.

Σπαρτιάτης Or. 457. plur. *Σπαρτιᾶται* An. 726. et Tr. 999.

Σπαρτιᾶτις. *Σπαρτιάτιδος χθονὸς* Or. 536. 625. et 1661. et An. 151. cf. El. 411. *Σπαρτιατίδων κόρη* An. 597.

ἡ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη ib. 890. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν Hel. 114.

Σπαρτοὶ, genus hominum, quos e draconis dentibus, a Cadmo in terram satis, ortos fingebant. Ph. 802. 947. 949. 1015. 1241. et 1251. Sup. 712. Her. F. 5. et 794. et Fr. inc. CCV. Σπαρτὸς in sing. occurrit Sup. 578. et Bac. 1273.

Σπεῖρα. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Σπείρειν. ὃς τὴν ἀρίϛην Χεῤῥονησίαν πλάκα σπείρει Hec. 9. σπείρȣσι Δήμητρος ϛάχυν Cy. 121. τȣ̀ς Ἄρης σπείρει Her. F. 252. σπείρει νέα (sc. τέκνα) Hyp. fr. IV. 3. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Antiop. fr. XVIII. 2. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 840. ἡ σπείρȣσα καὶ διδȣ̃σ' ἔρον Hip. 449. ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα Ph. 22. cf. Iph. A. 90. ὃς τὸ γηγενὲς δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος Bac. 1025. cf. v. 1314. παίδων φονὰς σπεῖραι Med. 718. βρότειον σπεῖραι γένος Hip. 618. ἀρίϛας θυγατέρας σπεῖραι Bac. 1232. cf. Or. 748. σπείρας βρέφος Ph. 22. ὁ σπείρας πατὴρ ib. 1594. it. Hip. 628. et Bel. fr. XVII. 1. σπείρας ἀδελφȣ̀ς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις Med. 563. πρὸς σὲ τȣ̃ σπείραντος ἄντομαι Διὸς Al. 1101. τὸν σπείραντα γηγενῆ ϛάχυν Bac. 264. τὸν σπείραντα ȣ̓κ οἶδε Φοῖβον Ion. 49. χρόνια σπείρας λέχη ib. 64. σπερῶ γύας El. 79. σπερȣ̃ντα θανάσιμον γύην Med. 479. ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ Her. F. 1098. ὡς ὁ πλεῖϛος ἔσπαρται λόγος Ar. fr. I. 1. τȣ̃τ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν Ion. 554.

Σπένδειν. σπένδε Bac. 313. ἔνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος Ion. 1202. σπονδὰς ἔσπεισα El. 512. σπείσασα νερτέροις χοὰς Or. 1322. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. θεοῖσι σπένδεται Bac. 284. ἐπὶ τοῖσιν ἐσπείσαντο Ph. 1246. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1018. νεῖκος ἐσπεῖσθαι Med. 1140.

Σπέρμα. ἀχάριϛον σπέρμα Hec. 254. τὸ σπέρμ' ἄρȣρα παραλαβȣ̃σ' ἄλλȣ πάρα Or. 552. παίδων σπέρμα Med. 669. Hip. 622. et Ion. 406. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520. τὸ Σισύφειον σπέρμα ib. 524. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. σπέρμα τῆς θείας φρενὸς Her. 541. σπέρμα παιδὸς Dan. 8. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. συμπλέκοντες σπέρμα Fr. fal. cit. V. 5. σπέρμα δύϛηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. σπέρμα κηρύκων eorund. CCXXI.

Σπέρχειν. ὅθεν λαμπρὸς ἀϛέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35. μὴ σπέρχȣ Med. 1133. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257.

Σπέσθαι i. q. ἕπεσθαι Ph. 429.

Σπεύδειν. σπεύδω Iph. A. 3. et 140. δύο κακὼ σπεύδεις Ph. 585. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. σπεύδει ἀσπȣ̃δαϛα Iph. T. 201. cf. Bac. 911. ὃν σπεύδεις ἴσως (sc. κτανεῖν) Hel. 815. μεγάλα σπεύδεις κακὰ ib. 1645. ȣ̓ σπεύδȣσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. σόν γε λήσεις πόσιν ἅ σε σπεύδει λαθεῖν ib. 1028. τἀμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. τὸν αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Bel. fr. I. 4. γάμȣς ὅσοι σπεύδȣσι μὴ πεπρωμένȣς Melan. fr. VIII. 1. σπεῦδε Or. 124. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι Iph. A. 672. πρὸς οἴκȣς σπεῦδε Hel. 1454. σπεύδετε Cy. 652. σπεύδωμεν Hec. 507. ἃ ἂν βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν Ion. 378. τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν ib. 1175. cf. v. 1201. ὁρῶ δοκȣ̃ντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. σπεύδων, ὅτ' ἔσπευδ', ȣ̓δὲν εἶχε Hel. 724. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1352. σπεύδοντες ἄνδρας—θηράσετε ib. 1426. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 449. ἔσπευδον αὐτὸ τȣ̃το Tr. 955. ἔσπευδε δρόμῳ El. 473. cf. Ion. 1556. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβȣλίας Sup. 161. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. σπεῦσον Med. 182. σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω ib. 100. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. σπεύσω Hec. 66. σπεύσει θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. εἰς θαλάμȣς σπεύσεις Hip. 183. σπεύσετε; ib. 780.

Σπλάγχνον. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξει

σπλάγχνον Or. 1201. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν Med. 220. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. μομφὰς ὑχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ ib. 423. λβὸς ὑ προσῆν σπλάγχνοις El. 828. σπλάγχνα λαβὼν ib. 838. ἐν σπλάγχνοισιν Inus fr. V. 4.

Σποδεῖν. σποδύμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα Hip. 1238. πυκνῇ νιφάδι πάντοθεν σποδύμενος An. 1130.

Σποδιά. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610.

Σποδός. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα Sup. 826. σποδῦ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. πυρὸς τετακότας σποδῷ ib. 1140. ἀμφὶ μαςὸν ὑποβάλω σποδὸν ib. 1159.

Σπονδή. ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεῦ Cy. 467. σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688. σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. ἔν μ' ὠφελεῖ, σπονδαὶ ib. 368. σπονδαῖς πεποιθὼς ib. 603. σπονδαὶ ἡμῖν (sc. εἰσὶ) Med. 898. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1019. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. σπονδῶν ἄπο ὠθεῖ με Bac. 45. σπονδὰς τέμωμεν Hel. 1251. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. σπονδὰς θεοῖς λείβειν Ion. 1032. ἐκχέοντι σπονδὰς ib. 1188. τὰς πρὶν σπονδὰς θεῦ δίδωσι γαίᾳ ib. 1192. vid. etiam v. 1232. σπονδὰς ἔσπεισα El. 511.

Σπορά. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. et θήλεια σπορὰ Tr. 503. ξηρὰ σπορὰ An. 638. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Σποράς. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701.

Σπυδάζειν. πειθὼ ὑδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπυδάζομεν μανθάνειν Hec. 817. σπυδάζομεν πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σπύδαζε Hec. 337. τ' ἐσπύδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. φαύλως παραινεῖν σπυδάσαντα Her. F. 89. τὸ αὐτῦ σπυδάσας ib. 707. τὺς κατὰ τέχνας σπυδαζομένυς Epist. IV. πέλας πᾶν, ὅ, τι σπυδάζεται Sup. 761.

Σπυδαςέον Iph. A. 902.

Σπυδή. σπυδῇ πρός σ' ἐλιάσθην Hec. 100. ἔρχεται σπυδῇ ποδὸς ib. 216. cf. An. 547. Rh. 85. et Her. 119. πάντων Ἀχ. διὰ χερὸς σπυδὴν ἔχειν Hec. 673. μὴ θανεῖν σπυδὴν ἔχων Or. 1056. σῆς βοηδρόμυ σπυδῆς ib. 1572. τί με καλεῖς σπυδῇ; Ph. 856. ἀκῦσαι σπυδὴν ἔχεις; ib. 908. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπυδὴν ἔχων Med. 557. ἀφικόμην σπυδῇ Hip. 903. cf. vers. 1152. it. An. 881. θυραίυ πήματος σπυδὴν ἔχων Al. 781. et 1017. ἐκμαθεῖν σπυδὴν ἔχων An. 1051. σπυδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος Sup. 1198. τῶν προκειμένων σπυδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. διὰ σπυδῆς, festinanter, Bac. 212. ὁποίαν προστιθεὶς σπυδὴν λόγυ; ib. 662. ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπυδῇ νέον Hel. 608. ἡμῖν σπυδῇ σύναψαι ib. 1460. σπυδῆς ὕπο ἔπιπτον ib. 1620. ἃ χρῆν σε μετρίως σπυδὴν ἔχειν Her. F. 709. σπυδῆς ἀξίυς Epist. IV. σπυδαὶ λόγων Hec. 132. σπυδαῖς ἅμα Iph. T. 579. σπυδαὶ δεσποίνας Ion. 1061.

Σταγών. ὑγρὰ ςαγὼν Sup. 81. ςαγόνα ἐκ παρηΐδων γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον Bac. 766. σὺν αἱματηραῖς ςαγόσι Ph. 1424. ςαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206. οἴνυ χλωραὶ ςαγόνες Cy. 67. σπονδὰς ἐχίδνας ςαγόσι μιγνυμένας Ion. 1233. ὑγροβόλυς ςαγόνας νοτίυς Chry. fr. VII. 3.

Σταδιοδραμῦμαι Her. F. 863.

Στάδιον. ςάδια χλοερὰ Ion. 497.

Στάζειν. ἃ καθαμέριον ςάζεις — βότρυν Ph. 237. ὃ κατ' ὀμμάτων ςάζεις πόθον Hip. 526. δακρύοισιν κόρας ςάζω An. 534. cf. Ion. 876. ψόφος ςάζει δι' ὤτων Rh. 566. ςάζειν δάκρυ Iph. A. 1467. et Antiop. fr. XL. 2. ςάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἱδρῶτα σώματος ςάζων ἄπο Bac. 620. cf. Tr. 1199. Ὠκεανῦ ὕδωρ ςάζυσα πέτρα Hip. 122. ἐν αἵματι ςάζυσαν χέρα Bac. 1162. αἷμα ἐξ ἄκρυ ἔςαζε κρατὸς Med. 1199. cf. Her. 1041. ἐκ θύρσων μέλιτος ἔςαζον ῥοαὶ Bac. 710. κρεμαςὰ ἔςαζ' ὑπ' ἐλάταις ib. 741. ὑτ' ἀπ' ὀμμάτων ἔςαξα πηγὰς Her. F. 1355.

Σταθμᾶν. πλέθρυ ςαθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137. τῇ 'ρετῇ ςαθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2.

Στάθμη. παρ' οἵαν ἤλθομεν ϛάθμην βίε Ion. 1514.

Σταθμὸς, 1) stabulum. ἐν ϛαθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1449. ϛαθμὸς ἐπὶ βῆτα An. 280. σὰ πορθήσων ϛαθμὰ Rh. 293. 2) postis. ϛαθμὸς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. cf. Her. F. 999. ἐξ ἄκρων ϛαθμῶν Iph. T. 49. 3) libra, pondus. μυρίον δὸς χρυσὸ ϛαθμὸν Bac. 810. μέρη ϛαθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. 4) statio. διϊπετῆ νεῶν ϛαθμὰ Rh. 43.

Σταλαγμός. ϛαλαγμὸς αἵματος Ion. 351. φόνε ϛαλαγμοὶ Hec. 241. δισσὸς ϛαλαγμὸς αἵματος Γοργὸς ἄπο Ion. 1003. cf. v. 1055. et 1265.

Σταλάσσειν. ἔνθα πορφ. ϛαλάσσεσιν εἰς οἶδμα—δακρύων αὐγὰς Hip. 738. δάκρυ ϛαλάσσω Hel. 639. ϛαλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. τοῖς ὁρῶσιν ἐϛάλαξ' ἱδρὼς Ph. 1397.

Στάσις. ϛάσις πολίταις An. 476. τὴν Ἰνὸς ϛάσιν Bac. 923. ϛάσει νοσὸσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. et 543. οἳ ϛάσιν ἔθηκαν ib. 590. τίν' ἔχει ϛάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. ἐχθρὰν ϛάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. πρὸς ἵππων ὁρμήσας ϛάσιν Hip. fr. XII. μάχας ἀφαιρῶν καὶ ϛάσεις Aut. fr. III. 27.

Στασίωρον Cy. 53. vid. not.

Στατίζειν. πρὸς ἕδρας Ἀσιήτιδες δμωαὶ ϛατίζεσι El. 316. ὀδέ τις ἀμφιπόλων ϛατίζετ' (i. e. εται) ἀμφὶ πύλας Al. 90.

Στάχυς. εἰ γῆ κακὴ—εὖ ϛάχυν φέρει Hec. 593. χρυσοπήληκα ϛάχυν Σπαρτῶν Ph. 946. cf. Her. F. 5. κάρπιμος ϛάχυς Sup. 31. et Hyp. fr. IV. 6. λειμῶνος ἠρινὸ ϛάχυν Sup. 448. γηγενῆ ϛάχυν Bac. 264. Θηβαῖον ϛάχυν ib. 749. σπείρεσι Δήμητρος ϛάχυν; Cy. 121. ϛάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. ϛάχυν πύριμον Eu. fr. II. 1. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν ϛάχυν Meleag. fr. I. 6.

Στεγανός. δοκὸς ϛεγανὰς Cret. fr. II. 7.

Στέγειν. κακόν τι—ϛέγεις ὑπὸ σκότῳ Ph. 1220. δάκρυον ὄμματ' ὀκέτι ϛέγει Iph. A. 888. ϛέγει πλήρωμά τι; Ion. 1412. μάταν ὄχλον ϛέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν; Hip. 843. ὥστε ϛέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς El. 273. ϛέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. ὀκ ἂν δυναίμην μὴ ϛέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. δαινύμενος ἐν ϛέγοντι γαϛέρ' ὑπτίαν Cy. 325.

Στέγη. ὀδὲ ϛέγην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 468. ἐν δεσμοῖσι πανδήμε ϛέγης Bac. 444. cf. v. 227. ubi est in *Plur.* πανδήμοισι ϛέγαις. ἄξενον ϛέγην ἐμβεβῶτες Cy. 91. συμπίπτει ϛέγη Her. F. 905. cf. v. 1007. τὸς πονηρὸς κλεῖθρον εἰργέτω ϛέγης Er. fr. II. 20. ἥδε μοι τροφὸς,—ἄγκυρα, ϛέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. 2) dor. ϛέγα. νυμφιδίῳ ϛέγᾳ An. 859. ϛέγας εἴσω Bac. 593. ἰάχησε ϛέγα El. 1150. 3) plur. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ϛέγαι Hec. 1008. ταῖσδε σώζεται ϛέγαις ib. 1014. γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ϛέγαι ib. 1016. ἀνὰ ϛέγας ib. 1171. ϛέγαις δέχεσθαι Or. 46. λείπετε ϛέγας Med. 894. μελάθρων ϛέγαι Al. 248. τυραννικαὶ ϛέγαι An. 883. πορφυρευτικαὶ ϛέγαι Iph. T. 263. σαίρειν ϛέγας Cy. 29. ϛέγας δόμων ib. 118. ϛέγαι ἔρημοι φίλων Her. F. 430. etc. inprimis dictio κατὰ ϛέγας passim in Eurip. occurrit.

Στεγνός. ϛέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323.

Στέγος. ὀ τῷδ' ἴτ' εἰς ταυτὸ ϛέγος Al. 739. cf. An. 658. et Iph. T. 950. ἐρείψιμον ϛέγος Iph. T. 48. πᾶν τόδ' ἐπλήσθη ϛέγος (sc. αὐτῆς) Her. 646. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν ϛέγος Ion. 848. πολύκαπνον ϛέγος El. 1140. διὰ ϛέγες Dan. 32.

Στείβειν. ἵνα ϛείβεσι κύνες Hip. 217. ἵνα χορὸς ϛείβεσι ποδοῖν Ion. 495. ποδὶ ϛείβων ἀνοσίῳ Hel. 875.

Στεῖρος μόσχος An. 712.

Στείχειν. ποίαν—ϛείχω; Hec. 164. ϛείχεσιν εἰς φόνον Med. 977. πρόπτον ἐς ᾅδην ϛείχω Hip. 1366. conf. An. 415. εἰς καλὸν ϛείχει Her. F. 729. ϛειχέτω ἄχθη νεκρῶν Sup. 940. ὡς ϛείχῃς πάλιν Hec. 1021. cf. Rh. 594. πρὸς φίλον ϛείχειν τάφον Or. 97. τυφλῷ ϛείχοντα παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050. δρόμῳ ϛείχοντα Or. 724. βάρβαρα φῦλα καὶ διόδες ἀνόδες ϛείχων Iph. T. 888. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον ϛείχοντα Cy. 644.

ϛείχων πάτραν Ion. 1331. δι' αἰθερίας ϛείχοντε πλακὸς El. 1349. νεκρὺς ϛείχυσα θάπτε Hec. 1288. ἀκτῖνα τὴν ϛείχυσαν ἡλίυ Rh. 992. βραδεῖ ποδὶ ϛείχυσα Fr. inc. II. 4. etc.

ϛέλλειν. ϛέλλυσ' Ἀργεῖοι νόϛον Tr. 168. μὴ ϛέλλειν τὰν σὰν ἶνιν πρὸς Αὖλιν Iph. A. 119. ϛέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. μὴ ϛέλλειν ϛρατὸν ib. 661. conf. v. 1328. ποντίοις πείσμασι λινόκροκον φᾶρος ϛέλλων Hec. 1081. ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐϛείλαμεν Iph. T. 70. ὅπῃ νεὼς ϛείλαιμ' ἂν ὔριον πτερὸν Hel. 146. ναυκληρίαν—ϛείλας Al. 112. ἀπ' Ἰνάχυ ϛείλας Sup. 646. σὲ πολυκώπῳ σκάφει ϛείλας Iph. T. 982. ϛελῶ σε Bac. 825. ποῖ δὴ ϛέλλεσθε; Hec. 117. κατὰ πρύμνας ναῦται ϛέλλονται κινεῖν κώπας Tr. 181. ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ—ϛέλλεται Bac. 998. ὡς ϛελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Tr. 1264. ὡς ϛέλλῃ (2 sing. præs. conj. med. *proficiscaris*) πρὸς οἴκυς Hel. 1456. ἐπὶ θήρας πόθον ἐϛέλλυ Hip. 234. ϛεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνυς πέπλυς Bac. 819. λόγον ϛειλώμεθα ib. 668. ϛείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν Epist. V. τί ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἐϛάλης; Med. 668. ὅπερ ὕνεκ' ἐϛάλην An. 250. cf. Dan. 44. ἐπεὶ —πρὸς θάλασσαν ἐϛάλη Hel. 1543. ϛάλην ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 109.

ϛέμμα. ϛέμματα ξήνασα Or. 12. ϛεμμάτων ὐχ ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. ἔχυσα ἱερὰ ϛέμματα Sup. 36. cf. Ion. 1389. σεμνὰ ϛεμμάτων μυϛήρια Sup. 470. ϛέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι θὲς Bac. 350. δόμος ϛέμμασιν ἐντὸς Ion. 224. τὰ τῦ θεῦ ϛέμματα ib. 522. cf. v. 1310. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν ϛέμμασιν ib. 1338.

ϛεμματῦν. ϛεμματῦτε Her. 530.

ϛέναγμα. ἄξια ϛεναγμάτων Or. 1326. ϛτίφων' ἐμῶν ϛεναγμάτων κλύυσαι Hip. 801. τῶν σῶν ἀκύσασα ϛεναγμάτων Her. 479.

ϛεναγμός. κατάρχομαι ϛεναγμὸν Or. 963. βροντᾷ ϛεναγμὸς — ἦν ὅμοιος Hip. 1046. κλύει τις ϛεναγμόν; Al. ϛεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε Hip. 798. ϛεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390. πόσον ϛεναγμὸν Her. 833. cf. Her. F. 1025. Ἀργεῖος ὁ ϛεναγμὸς, ἢ φίλων ἐμῶν; El. 755. ἀγὼν πλήρης ϛεναγμῶν Hec. 230. εἰς ϛεναγμὺς καὶ γόυς δραμυμένη Or. 957. κλύειν ϛεναγμῶν Al. 553. πενθίμυς ϛεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677. ϛεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140.

Στενάζειν. ὥς σε ϛενάζω Ph. 1634. et Bac. 1026. τί παιᾶν' ἐμὸν ϛενάζεις; Tr. 578. ὐ μόνον ϛενάζετε τὺς Ἡρακλείυς παῖδας κ. τ. λ. Her. F. 248. ϛενάζω τέκνων ὄλεθρον ib. 1065. ὀψὲ ϛενάζεις El. 1111. ϛέναζε Tr. 1228. et Her. F. 1064. ϛενάζεθ', ὡς ϛενακτὰ Her. F. 913. τότε ϛενάζειν ἐχρῆν Hip. 1072. ὐ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν ϛενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 483. ϛενάζειν πολλὰ ib. 1143. ϛενάζων ἀρὰς τέκνοις Ph. 336. ὁ ϛενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. μέγα ϛενάζων Iph. T. 957. ϛενάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. ϛενάζων φροίμιον φόνυ Her. F. 753. ἰάλεμοι ματέρων—ἐϛέναζον οἴκοις Ph. 1042. τί ἐϛέναξας τῦτο; Iph. T. 550. ϛέναξον Al. 235. et Her. F. 875. ἤπυ ϛενάξει' οἷσιν κακοῖς Al. 197. μήπω ϛενάξῃς Ion. 768. δεινὸν ϛενάξασα Med. 1184.

Στενακτέον Sup. 291.

Στενακτός. ϛενακτὰν ἰαχὰν Ph. 1311. ϛενακτὰν ἄταν Her. F. 917. ϛενάζεθ', ὡς ϛενακτὰ ib. 913.

Στενάχειν. ὅταν ἄνδρα φίλον ϛενάχῃ τις Ar. fr. XXVII. 4. πάρα ϛενάχειν Ph. 1546. et Tr. 106.

Στένειν. ϛένει τις—ἐν δόμοις κόρα Hec. 649. τὸν θανόντα ὐ ϛένεις τόνδε ib. 678. ϛένω γε τὸν Κλυταιμνήϛρας μόρον Or. 77. ὥς σ' ὀλόμενον ϛένω ib. 1384. ἤ πυ ϛένυσι φυγὰς ἐμάς; Ph. 381. πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, ϛένω; ib. 1321. κακῶν σῶν ϛένω ib. 1434. τὸ πρᾶγμ', ἐφ' ᾧτινι νῦν ϛένεις Hip. 903. ϛένω σὲ μᾶλλον, ἢ 'μὲ ib. 1409. ϛένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρυ ϛένω Iph. A. 370. τέκνων πλῆθος δάκρυσι κατάωρα ϛένει Tr. 1090. τὰς ἐμὰς ϛένω τύχας Hel. 470. τὰ πάρος ὐκέτι ϛένομεν ib. 654. σὲ δακρύοις ϛένω, κ. τ. λ. Her. F. 1045. ϛένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. cf. Hel. 142. ὅταν σὺ

ϛένης Or. 298. cf. v. 1166. δεσπότιν ϛένωσιν Al. 952. ϛένειν πάθος Hec. 589. ȣ̓χ οἷόν τε μὴ ϛένειν κακὰ Or. 1033. μέγα ϛένειν Med. 291. cf. Cy. 197. ϛένειν πάρα Al 342. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ȣ̓ χρὴ ϛένειν Alex. fr. XX. τὴν δυστυχεϛάτην ϛένων ϛρατείαν Sup. 23. τίς ὁ ϛένων; Rh. 732. πόντος κύμασι ϛένων λάβρως Her. F. 861. ϛένȣσα Ph. 1444. Hip. 38. et Hel. 186. ȣ̓κ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔϛενες Al. 297. cf. v. 655. νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔϛενες λάθρα Ion. 944. ϛενομένα πόλις ib. 721. etc.

Στενόπορθμος. ϛενόπορθμον Χαλκίδα Iph. A. 167.

Στενόπορος. τᾶς Αὐλίδος ϛενοπόροις ὅρμοις Iph. A. 1496. ϛενοπόρȣς κατ' ἐξόδȣς An. 1144. ϛενοπόρȣς πέτρας Iph. T. 890. ϛενόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph. A. 81.

Στενός. ϛενὸν δίαυλον Tr. 435.

Στέργειν. εἰ τȣ̃σδε γ' εὐνῆς ȣ̓́νεκ' ȣ̓ ϛέργει πατὴρ Med. 88. ϛέργȣσι ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. cf. An. 180. εἰ μὴ τȣ̃σδε γε ϛέργεις νόμȣς Hip. 461. ἄλλην τίν' εὐνὴν ϛέργει πόσις; An. 908. ϛέργω τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλιϛα Fr. inc. LVIII. 4. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος ϛέργεις eorund. CLV. 3. τὴν μίαν μοι ϛεργέτω πόσις—εὐνὰν An. 470. ϛέργοιμ' ἂν Hec. 789. ϛέργοι με σωφροσύνα Med. 636. χρὴν γυναῖκα, κἂν κακῷ πόσει δοθῇ, ϛέργειν An. 213. ϛέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς Sup. 257. cf. Her. F. 711. τὸν παρόντα ϛέργειν πόσιν χρὴ Hel. 1305. cf. v. 1417. λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, ϛέργειν Her. F. 1342. πατέρα ϛέργειν El. 1102. ϛέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα ϛέργων Iph. A. 502. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἂν πόσιν ϛέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI. ȣ̓κ ἔϛεργέ σοι ὅμοιος εἶναι Ion. 817. ὃν ἔϛερξα ȣ̓χ ὁμοίως ἀεὶ Epist. V. πέρα ϛέρξαντες Fr. inc. B. 45. 1. ȣ̓ ϛέρξεις τὰ κρανθέντα Or. 1023. τἄμ' ἐγὼ ϛέρξω κακὰ Ph. 1679. ȣ̓κ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, ϛέρξȣσ' ὅμως; El. 407. ϛέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων Epist. IV. etc.

Στέργηθρον. ϛέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Στερεῖν. διπλῶν τέκνων μ' ἐϛέρησε Φοῖβος An. 1214. ὅστις Θέτιν ἐϛέρησ' Ἀχιλλέως Hel. 853. τὰς Μυκήνας — ἀνδρὸς ϛερήσας Her. 807. τέκνων φιλτάτων ϛερεῖσθαι Sup. 793. ἀνδρὸς ἐϛερήμεθα Cresph. fr. VII. 2. μητρὸς ἐϛερημένοι Med. 1023. λέκτρων ἀνδρὸς ἐϛερημένη ib. 286. σφῶν ἐϛερημένη ib. 1036. ϛερηθῆναι βίȣ Hec. 338. ἐσθλῆς γυναικὸς ϛερηθῆναι Al. 198. ϛερηθῆναι πάτρας Iph. T. 1058. πατρὸς ϛερηθεὶς Or. 586. ματρὸς ϛερηθεὶς Ph. 995. cf. Al. 411. παιδὸς ϛερηθεὶς Ph. 1212. et παίδων ϛερ. Her. F. 1401. τῆς σῆς ϛερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. δάμαρτος σῆς ϛερηθεὶς Al. 227. σῶν ϛερηθεὶς γάμων An. 982. νεῶν ϛερηθεὶς, τȣ̃ τε σȣ̃ μιμήματος Hel. 881.

Στερεός. ἕρμα ϛερεὸν γῆς Hel. 860.

Στέρεσθαι Ph. 586. ϛέρομαί σε Bac. 1369. ϛέρομαι δ' οἴκων, ϛέρομαι παίδων Ion. 865. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων ϛέρομαι El. 1309. ϛέρεσθαι πατρίδος Ph. 391. et γᾶς πατρίας ϛέρεσθαι Med. 653. λέχȣς ϛέρεσθαι An. 371. ϛέρεσθαι τέκνων Sup. 1090. et τ. ϛερομένην Iph. A. 889. σȣ̃ ϛερέντα Al. 625. ϛερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. φασγάνῳ βίον ϛερεὶς Hel. 94. φρονήματος τȣ̃ πρὶν ϛερέντες Hec. 623. οἵων ϛερεῖσα διπτύχων νεανιῶν Iph. T. 474. σȣ̃ ϛερεῖσα Bac. 1360. ὄμβρων διόθεν ϛερεῖσαι El. 736. δισσοῖν ϛερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. οἴȣ ϛερήσεσθ' ἀνδρὸς Hip. 1460. ϛερήσομαι El. 308.

Στερίσκομαι Sup. 1093.

Στέρνον. ϛέρνον παίειν Hec. 563. ὦ ϛέρνα ib. 424. ϛέρνα κάλλιϛα ib. 560. ἐμβαλȣ̃σα πῆχυν ϛέρνοις Or. 1466. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν ϛέρνοις ἔχει Ph. 136. ϛέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. ϛέρνων κτύπον Sup. 87. cf. Tr. 789. πρὸς ϛέρνα πατρὸς ϛέρνα τἀμὰ περιβαλῶ; Iph. A. 632. cf. v. 635. λόγχην πρὶν διὰ ϛέρνων μολεῖν Rh. 684. διὰ ϛέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν Tr. 157. ϛέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 874. vid. not. περί μο ϛέρνοις ϛέρνα πρόσαψον El. 1321. etc

Στερνοτυπής. ϛερνοτυπεῖς κτύποι Sup 604.

Στεροπὰ, dor. et poët. pro ἀϛραπὴ Hec 68.

Στεῤῥός. ςεῤῥὸν δαίμονα An. 98. ὐκ ἔςιν ὕτω ςεῤῥὸς ἀνθρώπυ φύσις Hec. 296. ςεῤῥὰ ἀνάγκη ib. 1295. ςεῤῥὰν παιδείαν Iph. T. 206. ςεῤῥὰς ἀλγηδόνας Med. 1031. ςεῤῥὸν δόρυ Sup. 711. ἐν ςεῤῥοῖς λέκτροισι Tr. 114.

Στεφάνη, et dor. άνα. ἀπὸ ςεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910. πύργων ἐπ' ἄκρας ςεφάνας Tr. 779.

Στεφανηφορία Her. F. 781. et El. 862.

Στεφανηφόρος. ςεφανηφόρυς θιάσυς Bac. 531.

Στέφανος. ὐδεὶς ςέφανον ἀνθαιρήσεται Hec. 660. χρυσῦν ςέφανον ἔχω Ph. 863. αἴσχιςον αἰτῶ ςέφανον ib. 1378. χρυσεότευκτον ςέφανον περιθέσθαι Med. 984. cf. v. 1065. 1160. et 1192. πλεκτὸν ςέφανον ἐξ ἀκηράτυ λειμῶνος Hip. 73. πόλει ςέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς Σαλαμῖνος ςέφανον Iph. A. 194. χλωροκόμῳ ςεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν ib. 759. κλεινότατον ςέφανον ib. 1529. τὸν καλλίνικον ςέφανον Iph. T. 12. ςέφανος ὐκ αἰσχρὸς πόλει Tr. 401. ςέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι ib. 565. Ἀθάνας ὐράνιον ςέφανον ib. 800. ςέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ςέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τὸν καλλίπαιδα ςέφανον Her. F. 839. καλὸς ἀςοῖς ςέφανος ib. 1334. ἥκω 'πὶ τόνδε ςέφανον El. 614. ςέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχυ ib. 887. κάλλιςον ἕξεις ςέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 1. κόσμος σιγῆς ςέφανος ἀνδρὸς ὐ κακῦ ejusd. fr. X. 1. πόλει πατρῴᾳ ςέφανον λαβὼν Aut. fr. III. 18. ὐκ ἔνεςι ςέφανος (i. e. gloria) Fr. inc. LI. 5. ἐπὶ καλλιχόροις ςεφάνοισι Ph. 793. ἐπ' ἄκροις ἕςακ' ἀρηΐοις ςεφάνοισιν ib. 840. παύσω κώμυς—ςεφάνυς τε Al. 345. ςεφάνοις πυκασθεὶς ib. 799. et 835. ςέφανοι κόμας Sup. 974. ςεφάνωσεν δρακόντων ςεφάνοις Bac. 102. ἐπέθεντο κισσίνυς ςεφάνυς ib. 702. ςεφάνων ὐ μία χροία Cy. 515. ςεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. αἰεὶ ἐν ςεφάνοισιν εἴην Her. F. 677. ςεφάνοισιν ὐδαμῦ τιμήσεται Er. fr. I. 4. ςεφάνοις κάρα πολιὸν ςεφανώσας Erund. fr. VI. 3. etc.

Στεφανῦν. ὡς ςεφανοῖς (sc. τὸν νεκρὸν) Tr. 1144. τύμβον ςεφανῦν αἵματι Hec. 128. εἶπ' Ὀρέςην ςεφανῦν Or. 922. ςεφανῦν κρᾶτα κισσίνοις βλαςήμασιν Bac. 177. μὴ λήγοις ςεφανῦσα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. ςεφάνωσεν δρακόντων ςεφάνοις Bac. 101. ςεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. ςεφάνοις κάρα πολιὸν ςεφανώσας Er. fr. VI. 4. ςεφανῦ Tr. 1223. ςεφανῦσθε κρᾶτα Iph. A. 436. ςεφανῦσθε κισσῷ Bac. 106. et κ. ςεφανωθεὶς ib. 81.

Στεφανώδης. ςεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058.

Στεφάνωμα μόχθων Her. F. 355.

Στέφειν. ςέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ςέφυσι σῦ κασιγνήτυ κάρα El. 854. ἐνδυτὸν νεβρίδων ςέφετε—πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112. τὸν βαλόντα ςέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. ἔςεψα κρᾶτα Al. 1018. cf. Iph. A. 1567. βότρυσιν ἔςεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. τὸν Κλυταιμνήςρας τάφον ςέψασα Or. 1322. σὲ ἐπὶ κάρα ςέψυσι καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080. οἷσιν ςέψει ναὺς Tr. 576. σῦ ςέψω κάρα κισσῷ Bac. 341. cf. El. 872. ςέφυ κάρα Bac. 313. φύλλοις ςέφεσθαι Aut. fr. III. 24. δὶς ςεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7. κισσῷ ςεφθεῖσα χλόα Hel. 1376.

Στέφος. ςέφος χρυσήλατον Med. 949. καλλίνικα ςέφη Ph. 865. σέμν' ἀφαιρεῖτε ςέφη μητρὸς Sup. 359. ςέφεα περίβολα δίδοτε Iph. A. 1477. ἐπὶ κάρα ςέφη βαλλομέναν ib. 1512. ςεφέων ἱερὺς ςολμὺς Tr. 258. ὦ ςέφη τῦ φιλτάτυ μοι θεῶν ib. 451. νερτέρων ςέφη ib. 1247. ςέφη μιαίνεται Her. 71. ςέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104.

Στήριγμα. χερὸς ςηρίγματα Iph. A. 617.

Στηρίζειν. κῦμ' ὐρανῷ ςηρίζον Hip. 1207. ὐρανῷ ςηρίζον εὐρήσεις κλέος Bac. 970. πρὸς ὐρανὸν καὶ γαῖαν ἐςήριξε φῶς σεμνῦ πυρὸς ib. 1081. ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐςηρίζετο ib. 1071.

Στιβάς. ςιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ Tr. 507. ὁρῶ ςιβάδας Hel. 804.

Στίβος. κενὸς ςίβος Or. 1274. ὡς ἂν πρὐξερευνήσω ςίβον Ph. 92. φυλάσσυ, μή τις ἐν ςίβῳ βροτῶν Iph. T. 67. ἦν ςαλαγμὸς ἐν ςίβῳ τις αἵματος; Ion. 351. περιφερῆ ςίβον χθονὸς ib. 743.

Στικτός. ϛικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. νεβρȣ̃ ϛικτὸν δέρας ib. 833. ϛικτοῖς ὄμμασιν Ph. 1122.

Στίλβειν. ϛίλβει νοσώδεις ἀϛραπὰς Or. 480. τȣ̃το ϛίλβει κατὰ γῆν Hip. 194. ϛίλβȣσιν (sc. πῶλοι, equi), ὥϛε κύκνȣ πτερὸν Rh. 618. φαεννοῖς ϛίλβων ὅπλοις An. 1147.

Στίξ. Καδμείων ϛίχες Sup. 669. et 821. τάσσοντα πολεμίων ϛίχας Her. 676.

Στοῖχος. περιέϛησεν ἀνθρώποις φόβȣ ϛοίχȣς Sis. fr. I. 38.

Στολή. μελαμπέπλῳ ϛολῇ Al. 429. ἀνθηρὸς εἱμάτων ϛολῇ Iph. A. 73. τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις ϛολήν; Rh. 204. cf. v. 207. et Bac. 826. et 828. Θρῃκίαν ἔχων ϛολὴν Rh. 313. πτωχικὴν ἔχων ϛολὴν ib. 503. ῥακοδύτῳ ϛολῇ πυκασθεὶς ib. 712. ϛολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. ϛολὴν Ἕλληνα ἔχει Her. 131. ϛολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις Hel. 561. ἀντὶ ναυφθόρȣ ϛολῆς ib. 1398. Παλλάδος ϛολὴν Ion. 996. ϛολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. ϛολῇ λαμπρύνεται El. 966. ϛολὴν ἰδόντι λαμπρὸς Syl. fr. III. 3. 2) dor. ϛολά. ἐν γυναικομίμῳ ϛολᾷ Bac. 978. τὰν θηλυγενῆ ϛολὰν ib. 1154. βαρβάρȣ ϛολᾶς Hel. 1144.

Στολιδȣ̃σθαι. Καδμείαν νεβρίδα ϛολιδωσαμένα Ph. 1743.

Στολίζειν. Πάραλον ἐϛολισμένον δορὶ Sup. 659. νῆας εἰδόμαν, σημείοις ἐϛολισμένας Iph. A. 255.

Στολίς. ϛολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα Ph. 1498. πέπλων ϛολίδες Bac. 934. νεβρῶν παμποίκιλοι ϛολίδες Hel. 1375.

Στόλισμα. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχȣ ϛολίσματος Hec. 1156.

Στολμός. μέλανα ϛολμὸν πέπλων Al. 215. ϛολμὸν χρωτὸς ποικίλων πέπλων An. 148. μελαμπέπλȣς ϛολμȣ̀ς Al. 822. cf. v. 926. ϛεφέων ἱερȣ̀ς ϛολμȣ̀ς Tr. 258. τέκν' ὁρῶ ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα Her. F. 526.

Στόλος. Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροιεν ϛόλον Hec. 1141. τεθριπποβάμονι ϛόλῳ Or. 990. τίς ϛόλος; Sup. 1048. θέλει τι κλεινὸν ȣ̃τος ὁ ϛόλος ib. 1055. ἐκμετρῆσαι ϛόλον Iph. A. 816. χιλίων ναῶν ϛόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ὑπὲρ ϛόλον ἐκπετάσȣσι πόδα ναὸς ib. 1135. ἐκπέμψω ϛόλον Hel. 1443. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα ϛόλον Alop. fr. IV. 1. δώδεκα ϛόλοι ναῶν Iph. A. 277.

Στόμα. ἀηδόνος ϛόμα Hec. 337. εὐφημεῖν ϛόμα ib. 664. ȣ̓κ' ἐφέξετε ϛόμα; ib. 1283. δεινὸν ἀναβοᾷ διὰ ϛόμα Or. 103. φυλασσομένα ϛόματος ἀνακέλαδον ib. 184. ἀφύλλȣ ϛόματος ib. 383. βροτοῖσι ϛόμα σαφέϛατον νέμει ib. 591. κλῄσας ϛόμα Ph. 872. εἰς ἄκρον ϛόμα πύργων ib. 1173. λόγχην ἐνώμα ϛόματι ib. 1394. εὐλαβȣ̃, μή τι σὸν σφαλῇ ϛόμα Hip. 100. κατ' ἀμβροσίȣ ϛόματος ib. 137. ȣ̓χὶ συγκλείσεις ϛόμα ib. 498. ὦ ϛόμα Δίρκας ib. 556. σῖγα ἕξομεν ϛόμα ib. 660. τόδε ȣ̓κ ἔτι ϛόματος ἐν πύλαις καθέξω ib. 882. τί τȣ̓μὸν ȣ̓ λύσω ϛόμα; ib. 1060. ἀνὰ ϛόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν (sc. τὰ κακὰ) An. 95. ἐπιλάζυμαι ϛόμα ib. 249. ἔχε ϛόμα Sup. 513. εὐπροσήγορον ϛόμα ib. 869. ἐτήτυμον ϛόμα Iph. T. 1085. Θρῃκῶν ἀρίϛοις ἐμπεσὼν κατὰ ϛόμα Rh. 409. περάσας ναυσὶ πόντιον ϛόμα ib. 436. Ἀχιλλέως καὶ ϛρατȣ̃ κατὰ ϛόμα ib. 491. cf. v. 511. et Her. 801. παρεῖσ' ἔσω ϛόμα Tr. 690. ϛόμα εὔφημον Bac. 70. et Ion. 98. ἀθρόῳ ϛόματι Bac. 724. συνθέντες ἄρθρα ϛόματος Cy. 621. ἀψευδὲς ϛόμα Her. 891. κρατεῖν ϛόματος Hel. 1404. τό γε ϛόμα δȣ̃λον πέπαυται Ion. 674. Ταινάρȣ διὰ ϛόμα Her. F. 23. ἴσχε τὸ ϛόμα ib. 1244. θεȣ̀ς ἔχων ἀνὰ ϛόμα El. 80. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ϛόμα Antiop. fr. XXVII. 4. τὸ ϛόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει Fr. inc. XVI. 3. etc. 2) plur. γεραρῶν ἐκ ϛομάτων Sup. 42. εἴργοις ϛομάτων φθόνοι Rh. 343. ἀχαλίνων ϛομάτων Bac. 385. cf. Melan. fr. XX. 4. εὐρόοισι ϛόμασι Hip. fr. IX. 3.

Στόμαργος. τὴν σὴν στόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525.

Στόμιον. στόμια πυριγενῆ Hip. 1223. χρυσοδαιδάλτȣς στομίοισι πώλȣς Iph. A. 219. αἱματηρὰ στόμια Iph. T. 935. στόμια διαπερῶσα ib. 1392.

Στομȣ̃ν. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.

Στοναχὴ, vel dor. ά. τίνα μȣσοπόλοι στοναχὰν—ἀνακαλέσομαι Ph. 1505.

ἐν στοναχῆσι Or. 204. ἀχόρυς στοναχὰς μέλπονται An. 1038. ἔτοι στοναχαῖς—θεὺς σεβίζυσα El. 195. τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζυς; ib. 1314.

Στόρνυμι. λῆμα ὔπω στόρνυσι χρόνος τὸ σὸν Her. 702.

Στοχάς. Λίβυες οἰωνοὶ στοχάδες Hel. 1496. vid. not.

Στόχασμα. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.

Στρατεία. τὴν δυστυχεστάτην στένων στρατείαν Sup. 23. στρατείαν ὀλεθρίαν ib. 116. εἰς στρατείαν πάντας Ἀργείυς ἄγων ib. 229. στρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.

Στρατεύειν Or. 925. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. στράτευε Iph. A. 394. στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείαν θέλω Rh. 471. οἶσθ', ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν; Sup. 116. στρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ὧν μετ' ἐστρατευόμην Iph. A. 967. ἣν στρατεύσῃ ib. 1171.

Στράτευμα. πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν Hec. 38. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. cf. Ar. fr. X. 2. στράτευμ' Ἀχαιῶν Hec. 983. στράτευμα Παλλάδος Sup. 601. συγκλήτυ μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333. αἰσχρὸν στράτευμα Cy. 282. τὰ κλεινὰ πῦ 'σί μοι στρατεύματα; Hel. 460. etc.

Στρατηγεῖν Iph. A. 84. et Her. 392. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324. Φρυξὶ στρατηγῦντα Tr. 926. αὐτὸς στρατηγῶν Her. 279. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 2. δυοῖν γερόντοιν στρατηγεῖται φυγὴ Her. 39.

Στρατηγία. τὴν ἐμὴν στρατηγίαν λέγων An. 679. τῇ ἐκεῖ στρατηγίᾳ—ἐπηρμένοι ib. 705. ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας Iph. T. 17.

Στρατηγὸς An. 697. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον στρατηγῦ μυρίυ στρατεύματος Ar. fr. X. 2. vid. not. δισσὼ στρατηγὼ Ph. 1371. τῶν κατθανόντων—ἑπτὰ στρατηγῶν Sup. 102. σφαλερὰ δ' ὑ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Στρατηλατεῖν. δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ Her. 466. ὅπως στρατηλατῇ Sup. 234. γυναικὸς ὕνεκα στρατηλατεῖν Or. 716. στρατηλατεῖν σε δεῖ Iph. A. 1195. ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν Rh. 276. συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52. ὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν Hel. 402. ἄνδρα στρατηλατῦνθ' Ἕλλησιν El. 917. cf. v. 321. στρατηλατήσας An. 737. et Her. F. 61. στρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593.

Στρατηλάτης. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην Or. 573. cf. v. 850. et 1402. ἀσφαλὴς ἐστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης Ph. 602. τῦ στρατηλάτυ Μενέλεω An. 487. πόλλ' ἀνδρὶ—στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. Θρήκιος στρατηλάτης Rh. 670. et 950. τὸν στρατηλάτην ἄγων Her. 862. χθονὸς στρατηλάτης Bel. fr. XXIV. 1. στρατηλάτας dor. pro ης Or. 1402. et Iph. A. 244. διπλῶ στρατηλάτα Ph. 1371. στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων Or. 968. cf. Ph. 1231. αἴτει, πλὴν στρατηλάτας νεῶν Rh. 173. σὺν θεοῖσι τὺς σοφὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρὴ Er. fr. V. 2. στρατηλάται ἂν μυρίοι γενοίμεθα Pal. fr. I. 1.

Στρατιά. πείθει στρατιὰν Hec. 135. Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς ib. 753. φρυρὰν πάσης στρατιᾶς Rh. 6. φύλακες στρατιᾶς ib. 15. τί κινεῖς στρατιάν; ib. 19. cf. v. 38. στρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ib. 233. χιλιόναυν ἔχων στρατιὰν ib. 263. ἀπὸ στρατιᾶς κῆρυξ στείχει Tr. 230.

Στρατόπεδον. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδυ Sup. 661. πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Rh. 593. ποίᾳ προσάξει στρατόπεδον δορὸς Her. 397. πελάζει στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.

Στρατός. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. χιλιόναυν στρατὸν Or. 352. στρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. ναυσιπόρος στρατὸς ib. 48. μιγάδα βάρβαρον στρατὸν Bac. 1353. etc.

Στρεπτός. στρεπτῷ σιδήρῳ Her. F. 946. στρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.

Στρέφειν. τί στρέφω τάδε; Hec. 750. στρέφυσι φᾶμαι Med. 416. ἄλλος ἄλλοσε στρέφει (sc. τὴν πόλιν) Sup. 413. κυανέαν ἅλα στρέφει Iph. T. 7. στρέφεις ἄλλυς ἄλλως εἰς ἁμέραν And. fr. VIII. 3. τὰ τῶν εὐδαιμονύντων ὡς τάχα στρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε Ph. 460. στρέφ' οἴακα Hel. 1607. στρέφ'

ἅρμα Phaëth. fr. VIII. 7. πρόσωπον τοὔμπαλιν στρέφοντα Hec. 344. ὄμμα πανταχοῦ στρέφων Iph. T. 68. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος στρέφων Her. F. 990. ὀμμάτων ἄπο κόρας στρέφουσαν Med. 1175. ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα Ion. 1154. vid. not. ἔστρεφον πώλους ἐς ἀλκὴν Sup. 678. σεισμός νιν (sc. τὸ βρέτας) ἔστρεψε χθονός; Iph. T. 1166. εἰ μὴ θεὸς ἔστρεψ' ἄνωθεν Tr. 1243. πάλιν με στρέψον Her. F. 1406. στρέψαι θερμὰν ἀελίου—ἕδραν El. 739. ἔμπαλιν στρέψας κάρα Iph. A. 1549. cf. Med. 1152. στρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. cf. v. 923. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω στρέψασα Her. F. 1307. δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται Med. 412. ἐξεγειρόμενος στρέφεται Her. F. 1068. γλαυκῶπις στρέφεται μήνη Fr. inc. CCIX.

Στροφή. ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932.

Στρόφιγξ. πῶλοι στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι Ph. 1133.

Στρόφιος, pater Pyladis. Or. 763. et 1403. Iph. T. 60. 917. et 921. et El. 18.

Στροφίς. πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι An. 719.

Στρυμόνιος πῶλος Rh. 386.

Στρυμῶν, fluvius Thraciæ. Rh. 279. etc.

Στρωμνή. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὕνεκ' ἤλθομεν πέρι Ph. 424.

Στρωννύναι. ἔστρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. ἵν' ἔστρωται λέχος Med. 41. et 380.

Στρωτός. ἐπὶ στρωτοῦ λέχους Or. 313. cf. Her. F. 555. στρωτὰ λέκτρα Hel. 1277.

Στρωφᾶσθαι. ἐν νέοις στρωφωμένη Al. 1055.

Στυγεῖν. οἳ στυγοῦσί σε Ph. 609. στυγεῖ παῖδας Med. 36. ὅστις—στυγεῖ δεδορκὼς ib. 221. εἰ σύ με στυγεῖς ib. 463. τὸν ξένον στυγῶ δικαίως Al. 775. στυγεῖ τοὺς τεκόντας ib. 961. οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις An. 204. Ἄρης στυγεῖ μέλλοντας Her. 722. ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς; Hel. 78. cf. v. 84. et 932. τοὺς εὐγενεῖς οὐ στυγοῦσι δαίμονες ib. 1694. στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα; Ion. 287. κακούργους ἄνδρας ὡς ἀεὶ στυγῶ ib. 832. ὅσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας El. 683. ὃν στυγεῖς Αἴγισθον ib. 857. ὅστις Ἄρη στυγεῖ Fr. inc. LI. 1. πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ στύγει Iph. A. 1455. conf. Hip. 1435. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν Or. 1153. κοιράνους στυγεῖν Œnei fr. XI. στυγῶν ἥ μ' ἔτικτεν Al. 339. σὸν οὐ στυγῶν πόσιν Ion. 811. τόνδε στυγοῦσα Tr. 659. μή με στυγήσῃς ib. 705. στυγῇ (2 sing. præs. pass.) Med. 1374. στυγοῦμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς An. 157. θεοῖς στυγούμενον Iph. T. 948. et θ. στυγουμένους (sc. τρόπους) Al. 63. et τὴν θ. στυγουμένην Or. 19. ἔμοιγ' ἂν εἴη στυγηθεὶς Al. 467.

Στυγερός. στυγερὸν θάνατον Med. 994. στυγερὰν φύσιν ib. 103. στυγερᾶς ματρὸς ib. 113. βιοτὰν στυγερὰν ib. 147. δουλοσύναν στυγερὰν An. 110. ἔριδι στυγερᾷ ib. 122. et 278. στυγερᾶς ζωᾶς El. 121. στυγεραὶ νόσοι Hip. 177. στυγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. λεχέων στυγερῶν χάριν Tr. 593.

Στύγημα. στύγημ' ἐμὸν Or. 480.

Στύγιος. στυγίους λύπας παύειν Med. 195. στυγίους ὀργὰς Hel. 1355.

Στυγνός. δαίμονα στυγνὸν Hip. 772. αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ Tr. 126. στυγνὸς φονεὺς El. 769. πατέρα στυγνὸν Melan. fr. XIII. 2. στυγνὴν ὀφρὺν Hip. 290. κρίσιν ἐπὶ στυγνὰν Iph. A. 1307. τὰν Μενελάου στυγνὰν ἄλοχον Tr. 132. στυγνὰ Τυνδαρέου κόρα El. 117. στυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 864. στυγνὸν ὀφρύων νέφος Hip. 173. ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. στυγνῷ προσώπῳ Al. 780. λέχους στυγνοῦ χάριν Tr. 776. στυγνοτάτην Τροίαν Rh. 734. ἔπος στυγνότατον Sup. 1161.

Στύλος, vel στῦλος. μόνος ἐλείφθη στῦλος Iph. T. 50. στῦλον Εὐΐου θεοῦ Antiop. fr. XXXII. 2. στῦλοι οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57.

Στυφλός. ὑπὸ στυφλοῖς πέτραις Bac. 1135.

Σύγγαμος, 1) *masc.* Ph. 431. et Her. F. 149. 2) *fœm.* An. 837. et El. 212.

Συγγείτων. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386.

Συγγελᾶν Er. fr. II. 22.

Συγγένεια. φίλτατε συγγενείας Or. 731. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ ib. 1233. cf. Ph. 298. et Tr. 749. συγ-

γένειαν ἐννοϑμένῳ Iph. A. 492. συγγένειαν πικρὰν ib. 510. συγγένεια τραχεῖα κῴξύϑυμος Fr. inc. B. 40. 1.
Συγγενέτειρα El. 746.
Συγγενής. συγγενὴς ὢν Hec. 1203. cf. Her. 30. συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. γενῦ τοῖσδε συγγενὴς Her. 230. ἐμὸς γε συγγενεῖς πεφυκότας Or. 1329. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι Tr. 51. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. τὸ συγγενὲς Or. 802. An. 986. et Her. 241. αἷμα συγγενὲς Sup. 148. et Œnei fr. I. 2. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. κέρδϑς ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2.
Συγγενῶς Her. F. 1293.
Συγγηράσκειν. οἷσι συγγηράσομαι Fr. inc. LII. 2.
Συγγίγνεσθαι. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὡς συγγένωμαι El. 100. τῷ συγγένωμαι; ib. 603.
Συγγινώσκειν. συγγίνωσκε Tr. 1043. σῷ συνέγνων πατρὶ An. 973. σύγγνωϑι Hip. 615. κλοπαῖς σύγγνωϑ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. σύγγνωϑι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Hel. 81. σύγγνωϑί μοι Her. F. 534. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν An. 841. συγγνώσεται ὁ ϑεὸς Ion. 1440. συγγνώσομαί σοι El. 1105.
Συγγνώμη. συγγνώμην ἔχειν Or. 660. Ph. 1002. Hip. 117. et Sup. 251. σοὶ συγγνώμη λέγειν τάδ' ἐςὶ Med. 814. συγγνώμη ἐμοὶ Tr. 950. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.
Συγγνώμων. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι Med. 870. συγγνώμονάς τοι τϑς ϑεϑς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1.
Συγγνωςός. πενϑεῖν—συγγνωςὸν Al. 137. cf. Her. 981. σύγγνωσϑ, ὅταν τις—, ἐξαπαλλάξαι ζωᾶς Hec. 1107. cf. Ph. 1001. Med. 491. et 703. An. 956. Bac. 1037. Her. 436. et El. 1026.
Σύγγονος, 1) *subst.* a) ὁ, frater. Or. 13. et passim. ἐμῷ συγγόνῳ (in dual.) Iph. A. 1153. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. b) ἡ, soror. Hec. 441. etc. σύγγονοι ὁμόσποροι Bac. 1090. 2) *adject.* αἷμα σύγγονον Her. F. 1077. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Συγκαϑῆσϑαι. ἐν ὄρεσι συγκαϑημένας Bac. 809.
Συγκαϑιέναι. συγκαϑήσω κόσμον ἐν ταὐτῷ σκάφει Hel. 1074. παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκαϑήσεται Ion. 406.
Συγκαϑιςάναι. συγκαϑιςάναι νόσον Hip. 294. ἀϑλίϑ κυνὸς κόμιςρ' ἐς Ἄργος συγκατάςησον Her. F. 1387.
Συγκαλύπτειν. ἃ συγκαλύψαι χρόνῳ χρῄζοντες Ph. 879.
Συγκάμνειν. πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χϑονὶ Rh. 396. κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων Al. 617. ἕν μοί τι σύγκαμε Her. F. 1386. συγκαμὼν δορὶ Rh. 326.
Συγκασιγνήτη Iph. T. 800.
Σύγκασις, ἡ. σύγκασι κόρα Al. 412.
Συγκαταβαίνειν. σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506.
Συγκατακτείνειν. συγκατέκτανον Or. 1089.
Συγκαταμιγνύναι. τὰς Χάριτας Μϑσαις συγκαταμιγνὺς Her. F. 674.
Συγκατασκάπτειν. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς Or. 733. συγκατασκάψων τείχη Rh. 391. συγκατασκάπτῃ (2 sing. præs. pass.) Ph. 891.
Συγκατεργάζεσϑαι. τέκνα—λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1021. ὃς ἡμῖν συγκατείργαςαι τάδε Or. 33.
Συγκατοικίζειν Hip. 646.
Συγκεῖσϑαι. τῇδε σύγκειται δόλος Rh. 215.
Συγκεραννύναι. ϑρανὸν ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15.
Συγκεραυνϑν. δρυΐνϑς συγκεραυνῶσαι κλάδϑς Bac. 1101.
Συγκλείειν. ὄμμα συγκλείσασα σὸν Ion. 241. conf. Hec. 430. ϑχὶ συγκλείσεις ςόμα; Hip. 498. συγκεκλεισμένη πέπλοις Hec. 487. ἦ πᾶν ἐν ἄρϑροις συγκεκλεισμένον καλῶς; Bac. 1299.
Συγκληΐζειν, *verb. poët.* οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι ςυγερᾷ συνεκλῄϊσαν An. 122.
Σύγκληρος. σύγκληρον ἐλϑόντες χϑόνα Her. 32.
Σύγκλητος. συγκλήτϑ μνήμην σώζομαι ςρατεύματος Iph. A. 301.

Συγκλίνειν. ὀκ ἔςιν, ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται Al. 1093.
Συγκοιμᾶσθαι. παιδὶ συγκοιμωμένη Ph. 54.
Συγκοίμημα. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274.
Συγκόπτειν. συγκεκομμένος Cy. 227.
Σύγκρασις Æol. fr. VI. 4.
Σύγκροτον ζεῦγος An. 495.
Συγκρύπτειν. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. συγκρύπτων δέμας (sc. ἐν τοῖς ὅπλοις) Her. 721. δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε Iph. T. 1052.
Συγκύναγος, ὁ, Iph. T. 709. ἡ, Hip. 1093.
Συγκύρειν. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας An. 1173. πόθεν μοι συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; Ion. 1448.
Σύγκωμος. σὲ δέξομαι σύγκωμον Bac. 1171.
Συγχεῖν. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. κάρα σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ Thes. fr. I. 1. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος Sup. 311. πάντα συνέχεας Hel. 1569. cf. Bac. 349. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμι Hip. 1063. συγχέαι δόμους ib. 813. δῶμα συγχέας Ion. 615. conf. Med. 794. τί συγχυθεῖσ' ἕςηκας; Med. 1005.
Σύγχορτος. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. Φθίας—σύγχορτα ναίω πεδία An. 17.
Σύγχυσις. πικρὰν σύγχυσιν βίου An. 291. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων ib. 960. σύγχυσιν εἶχες Iph. A. 354. cf. v. 1128. et Peliad. fr. III. 2. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551.
Συγχωρεῖν. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. cf. v. 703. γυναῖκα χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει El. 1052. πόντου δισσὰς συγχωρούσας πέτρας Εὐξείνου ναίοντες Iph. T. 124. γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην Hec. 127. ὅςις ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν Fr. inc. CXX. 1. τίς τύχα μοι συγχωρήσει; Iph. T. 875. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται; ib. 741.
Συζευγνύναι. τῷ μὲν φίλην σύζευξον ἄλοχον Al. 164. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; ib. 485. ςερρὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγην An. 98. cf. Hel. 262. εἰ θεῷ συνεζύγη Ion. 343.
Συζυγία. συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν Hip. 1131. συζυγίαι Χάριτες ib. 1147. ἡδίςαν συζυγίαν Her. F. 675.
Σύζυγος. τοῦ συζύγου τοῦ ξένου Iph. T. 250. cf. Tr. 1001. σύζυγος, ἡ, uxor. Al. 315. 343. et 385.
Σύζυξ. ὡς εὐπατρίδαι—σύζυγες εἰμὲν Al. 924.
Σῦκον. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.
Συκοφαντεῖν Epist. I.
Συλᾶν. ὃς τὸν μόνον με κασίγνητον συλᾷς Iph. T. 158. τίς σε δαίμων—συλᾷ πάτρας; Hel. 675. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3. cf. Rh. 517. ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν Ph. 1483. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; Hip. 799. συλώμεθα σὴν ψυχὴν Tr. 786. ἢ που βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο; Hel. 606. λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ Iph. A. 1275. cf. Her. 244. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεὶς Ion. 917.
Συλήτειρα. συλήτειραν ἀγρωςᾶν Her. F. 377.
Συλλαβή. συλλαβὰς τιθεὶς Pal. fr. II. 2.
Συλλαμβάνειν. τῷ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδε Or. 1189. σύλλαβε μόχθων Iph. A. 160. ζῶντα συλλαβὼν Rh. 513. συλλαβὼν θοινάτορας Ion. 1217. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν Er. fr. II. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. πάντα συλλαβὼν Fr. inc. CXCII. et π. συλλαβοῦσα Iph. T. 528. συλλαβοῦσα καρδίαν Her. F. 833. οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. συλλήψομαι τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου Med. 946. ἤν γε συλληφθῇ μόνον Hel. 1192.
Συλλέγειν. τί τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2. εἰ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον Bel. fr. XXV. 14. συλλέγων ἐγχωρίους Iph. T. 303. σύλλεξαι σθένος Ph. 857.
Σύλλεκτρος, ὁ Her. F. 1. ἡ, ib. 1268.
Συλλήπτωρ Or. 1230. συλλ. πόνου Iph. T. 95.
Σύλλογος. σύλλογον πόλεως ἀκούσας Or. 728. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος ςρατεύματος Iph. A. 514. cf. v. 825. et 1545. ἀςῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. cf. Aut. fr. III. 14. et

Cresph. fr. I. 1. σύλλογος σοῦ πέρι ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 884. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. λαμπροὶ ἐν συλλόγοις Æol. fr. VII. 1.

Συμβαίνειν. αἵ μοι συμβαίνουσ᾽ ἆται Iph. T. 148. cf. Hel. 37. ἄπιστ᾽ ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. ἡ Χάρις ἐμοὶ—συμβέβηκεν οὐδαμοῦ Hel. 1013. ἐξ ὅτου συνέβη Epist. V. καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις κ. τ. λ. Iph. T. 452. ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς ib. 1055. πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις An. 232. et λόγοις συμβὰς Med. 737.

Συμβακχεύειν. πᾶν συνεβάκχευσ᾽ ὄρος Bac. 725.

Συμβάκχη. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718.

Σύμβακχος, ἡ. ὦ σύμβακχε Κασσ. θεοῖς Tr. 500.

Συμβάλλειν. ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει ἀλαστόρων τις Or. 336. τοὔναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους Iph. A. 830. ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις Dic. fr. IX. 3. cf. Med. 44. El. 906. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ᾽ ἔριν Med. 521. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλεύματα Ph. 700. σοφώτερ᾽, ἢ κατ᾽ ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη Med. 675. Θανάτῳ ἀγῶνα συμβαλεῖν Al. 1144. cf. v. 507. δεξιὰς συμβαλεῖν ἀλλήλοισι Iph. A. 58. πολεμίοισι συμβαλεῖν Her. 679. συμβαλὼν Βάκχαις μάχην Bac. 835. συμβαλόντε ἀσπίδας Ph. 1414. τὰ πρὶν οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῦσ᾽ ἔχω Or. 1394. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; Iph. A. 455. ὥστε τὴν ἰσχὺν πάνυ σοι συμβάλλεσθαι Epist. IV.

Σύμβασις. Ἐτεοκλέους σύμβασιν ποιουμένου Sup. 739.

Συμβόλαιον. ἃ νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν Ion. 411.

Σύμβολον. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. σύμβολον ἔχω σαφὲς Rh. 220. οἶδα σύμβολον κλύων ib. 573. ξένοις πέμπειν σύμβολα Med. 613. τὰ μητρὸς σύμβολ᾽ ὅς γ᾽ ἔσωσέ μοι Ion. 1386. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν El. 577.

Συμβούλεσθαι. συμβούλου μοι θανεῖν Hec. 373.

Συμμάρπτειν. φῶτε συμμάρψας δύω Cy. 396.

Συμμαρτυρεῖν. συμμαρτυρῶ σοι Dan. fr. IX. 1. συμμαρτυρήσεις Iph. A. 1158.

Συμμαχεῖν. τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Pi. fr. VI. 3.

Συμμαχία. ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252.

Σύμμαχος. σύμμαχον κτήσεσθ᾽ Ἄρην Ph. 943. θυγατρὶ σύμμαχος καθίσταμαι An. 371. τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον Her. 458. πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν El. 680. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον Rh. 334. κακοὺς ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους Tr. 469. cf. Her. 349. ποίοις ἀμύνων συμμάχοις; Her. 165. εἴθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 525. χέρα σύμμαχον Rh. 23. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. πόλιν σύμμαχον Her. 56. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Alop. fr. II. cf. Hec. 1043. ματρὶ πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ Or. 582. σύμμαχον δόρυ Her. F. 1165. τὸ εὖ μετ᾽ ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔσται Fr. inc. XCVI. 4. etc.

Συμμετέχειν. συμμετασχόντες δορὸς Sup. 648. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν Bac. 63.

Σύμμετρος. εἰ σύμμετρος (sc. ἀρβύλης βάσις) σῷ ποδὶ γενήσεται El. 533. χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1.

Συμμέτρως Al. 26.

Συμμιγής. αἱματηρὸς πέλανος—συμμιγὴς φόνῳ Rh. 431. τεύχη τυρῶν συμμιγῆ Cy. 225.

Συμμιγνύναι. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. σύμμιξον κόρῃ (i. e. colloquere cum p.) Hel. 331. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. σῶμα φλογμῷ πόσει συμμίξασα ib. 1020. κακῷ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται Ion. 1017. ὁ οὐρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ Cy. 574. ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταυτὸν δύο Œd. fr. XVII. 11.

Σύμμικτος. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1. θηρώμενοι σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι᾽ ὁμοῦ Inus fr. IV. 3.

Σύμμολπος. ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβȣ σύμμολπος Ion. 165.
Συμμοχθεῖν. εἴ σε συμμοχθȣ̃ντ᾽ ἐμοὶ κτενῶ Iph. T. 690.
Σύμπας. αἰῶνα τὸν σύμπαντα Hec. 757. συμπάντων βασιληΐδα τιμὰν—κρατύνεις Hip. 1280.
Συμπατάσσειν. συμπατάξαντες μέσον πάντα ϛρατὸν Sup. 699.
Συμπέμπειν. ȣ̃ς σὺ συμπέμπεις Iph. T. 1329. σῶν μοι σύμπεμπ᾽ ὀπαδῶν ib. 1208.
Συμπενθεῖν. συμπενθήσατε Her. F. 1390.
Συμπεραίνειν. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς Or. 1551.
Συμπηγνύναι. συμπήξας τάφον Sup. 938.
Συμπίπτειν. συμπίπτει ϛέγη Her. F. 905. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Œnom. fr. III. 2. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγȣ Tr. 1036. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσȣ̃σα Iph. T. 1393.
Συμπιτνεῖν. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. εἰς ταὐτόν μοι ἥδε συμπιτνεῖ δμωὶς ib. 966. ἵν᾽ ȣ̆τ᾽ ἄγαν πῦρ, ȣ̆τε χεῖμα συμπιτνεῖ Er. fr. I. 16.
Συμπλεῖν. ȣ̃τος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν Iph. T. 600. μηθεὶς ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω El. 1355. συμπλεῖν Ἀχαιοῖς Iph. A. 102. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχȣ̃σιν Her. F. 1225. συμπλεύσομαι Hel. 1073.
Συμπλέκειν. πλάταισιν ἐσχάταισι συμπλέκων—ναυσὶν Iph. A. 292. συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμȣς τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. ἄρνας ϛρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένȣς Cy. 224.
Συμπληγάδες Med. 2. et 1263. Iph. T. 241. 260. 355. et 1389.
Σύμπλȣς, ὁ, Her. 217. et Hel. 1223. ἡ, Iph. A. 666.
Συμποιμαίνειν. σὺν δ᾽ ἐποιμαίνοντο—βαλιαὶ λύγκες Al. 581.
Συμπονεῖν. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνȣς Or. 1224. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ Hel. 336. ὃν (sc. πολέμιον κλύδωνα) συμπονήσας Ion. 61. συμπονήσεις, ἃ ᾽ν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω; Tr. 62.
Συμπορεύεσθαι. συμπορεύσομαι ἐγὼ Iph. T. 1488.
Συμπορθεῖν. ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας Or. 886.
Συμπότης. παύσω] συμποτῶν ὁμιλίας Al. 344. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538.
Συμπράσσειν. σὺν κακῶς πράσσȣσι συμπράσσω κακῶς Her. 27. ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον Iph. T. 980. οἶσθ᾽, ὅ μοι σύμπραξον; Her. 452.
Συμπροξενεῖν. συμπροξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145.
Συμπυνθάνεσθαι. θέλω σοι—συμπυθέσθαι παρθένȣ θεσπίσματα Hel. 335.
Συμπυρȣ̃ν. συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. τȣ̀ς λελειμμένȣς συμπυρώσας Cy. 307. τῷ συμπυρȣμένῳ πόσει Sup. 1071.
Συμφέρειν. ψυχὴν βιάζȣ τἀμὰ συμφέρειν κακὰ Her. F. 1366. πάντα συμφέρȣσ᾽ (i. e. ȣ̃σα) Ἰάσονι Med. 13. συμφέρον σοι ὡς ῥᾷϛα τἀναγκαῖα τȣ̃ βίȣ φέρειν Hel. 260. εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. πῶς συνενέγκαιμ᾽ ἂν ἐκ πάντων γόȣς; Her. F. 488. ἐγώ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῆσδε Al. 371. κακῶν τῶν σῶν συνοίσω Fr. inc. CLII. 6. συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς Her. 919. συνένεγκαι Iph. A. 724. χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος; El. 527.
Συμφεύγειν. ἐγὼ σὺν φεύγȣσι συμφεύγω τέκνοις Her. 26. συμφεύξομαι πατρὶ Ph. 1673.
Συμφθείρειν. συμφθείρει λέχος An. 948.
Συμφλέγειν. σύμφλεγε δώματα Πενθέως Bac. 595.
Συμφονεύειν Ion. 851. συμφόνευε ib. 1044. ὑμεῖς μ᾽ ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε Hec. 391.
Συμφορὰ, 1) propr. casus omnis fortuitus, sive secundus, sive adversus. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ion. 536. etc. 2) sed plerumque in malam partem accipitur, pro fortuna adversa. ȣ̓δὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε Hec.

597. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν—γενέσθαι ib. 629. κλαίωσα συμφορὰν δωμάτων Or. 61. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τὥσχατον ib. 447. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ὡκ εἰς γάμως σὡς συμφορὰν κτήσῃ γόοις Ph. 1666. συμφορᾷ κεχρημένως Med. 347. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 543. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ὢσα συμφορᾷ ib. 768. ἀνοσίῳ συμφορᾷ ib. 814. βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. συμφορὰ ἑτέρως ἑτέρα πιέζει ib. 896. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. χρηςοῖσι δώλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει Hel. 92. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθῶ φέρει ib. 318. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 69. ἐπισήμως συμφορὰς Or. 542. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην ib. 863. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνως Med. 552. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. εἰς τὰς μεγίςας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραί! Rh. 980. κάμνωσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν ejusd. fr. XII. 1. ταῖς συμφοραῖσιν ὡκ εὐτυχῶ And. fr. XVII. 2. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. 1. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. αἱ κακαὶ συμφοραὶ ejusd. fr. XXV. 15. μακρὸς αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει Gl. fr. IV. et Fr. inc. LXXVII. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ἀμαυρῶν Inus fr. III. 1. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 2. ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐμφανεςέρας Fr. inc. B. 13. 3. etc. 3) interdum sensu læto sumitur, pro casu prospero. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω Hel. 648. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν Al. 1158. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464.

Σύμφορος. λέξω ἴδιον τῶτο, σοὶ δὲ σύμφορον El. 633. ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα Med. 876.

Συμφυγάς. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380.

Συμφύρειν. αἷμα συμπεφυρμένον πυρὶ Med. 1199.

Σύμφυρτος. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234.

Σύμφυτος. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955.

Σύν. χρυσέοις σὺν ὅπλοις Hec. 112. σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν ib. 1120. σὺν δόλῳ ib. 1269. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. σὺν νῷ ib. 907. σὺν δίκῃ Ph. 156. et 495. et Sup. 328. σὺν ἀλαλαῖσιν αἰαγμάτων Ph. 337. σὺν ὁπλοφόροις ib. 796. ἀμωσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς ib. 814. σὺν αἱματηραῖς ςαγόσι ib. 1424. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. σὺν θεοῖς ib. 915. σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ ib. 551. σὺν πόνῳ Al. 1038. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. σὺν πολλοῖς ἔδνοισι ib. 873. σὺν φθόνῳ θεῶν Sup. 348. σὺν Ἀδραςείᾳ λέγω Rh. 468. σὺν τῷ δικαίῳ Her. 331. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. σὺν θεοῖσι κινεῖν δόρυ Er. fr. V. 1. σὺν Ἀθανᾷ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc. 2) adverbial. sine casu positum, ubi notat *una, simul.* Her. F. 785. et sæpius.

Συνάγειν. ἔνθα Ὀρφεὺς σύναγε δένδρεα Μώσαις, σύναγε θῆρας ἀγρῶτας Bac. 563. sq. ἐπεὶ—Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον Or. 1640. πάντα ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν—ἄχη Ph. 1573. χιλίων ναῶν ςόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 11. σέ τε κἀμὲ συνάγαγε Hel. 649. ἐὰν τρισμυρίας ἀλώπεκάς τις συναγάγοι Fr. inc. B. 14. 8.

Συναθροίζειν. ὁ συνήθροιςαι ςρατῷ Rh. 613.

Σύναιμος. ὦ σύναιμε Iph. T. 774. δισσὼς συναίμως Epig. I. 3. σύναιμον εἰς λέχος Ph. 824.

Συναίρειν. ὁ συναίρεται δόρυ Rh. 495. συνηράμην φόνον σοι ματρὸς Or. 765.

Συναλαλάζειν. ἣν πάντες—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11.

Συναλγεῖν. συναλγεῖ σοῖς κακοῖς Rh. 807. εἰς συναλγῶντ' ἦλθον Her. F. 1202. συνάλγησον And. fr. XXII. 1.

Συναλίζειν. χρησμῶν ἀοιδὸς πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404.
Συναλλαγή. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652.
Συναλλάσσειν. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4.
Συναμιλλᾶσθαι. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται Her. F. 1205.
Συναμπίσχεσθαι. τί συναμπίσχῃ κόρας Her. F. 1111.
Συναμύνειν Iph. A. 62.
Συναναγκάζειν. συνηναγκασμένȣς ὅρκȣς Iph. A. 395.
Συναντᾶν. μὴ συναντῷεν φόνῳ Iph. T. 1210. τὸν συναντήσαντά μοι Ion. 534.
Συνάντεσθαι. ἰόντι ὅτι συνήντετο Ion. 831.
Συνάντησις Ion. 535.
Συναντλεῖν. ὃς κοινὸς πόνȣς Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ Ion. 200.
Συναοιδός. συναοιδοὶ Νύμφαι Her. F. 787.
Συναποκάμνειν. ὥϛε — συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371.
Συνάπτειν. ματρὶ γάμȣς συνάπτει Ph. 1056. conf. Iph. T. 1228. et Ion. 941. τῷ δὲ συνάπτει λύπη φρενῶν Hip. 187. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει Iph. T. 488. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 460. φασγάνων ἀκμὰς συνήψαμεν Or. 1482. εἰς λόγȣς συνῆψα Πολυνείκει Ph. 709. ὅρκȣς συνῆψαν ib. 1247. cf. Iph. A. 58. ἐλπὶς, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 480. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. ϛόμα ȣ̓ συνῆψα Iph. T. 375. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 133. ȣ̓δέ σȣ συνῆψε χεῖρα; ib. 615. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν Her. 430. συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην ib. 831. cf. Ph. 1236. et Al. 505. et 1143. συνῆψ' ἐμοί σε Ion. 570. ἴχνος μοι συνῆψας ib. 663. cf. v. 792. λέκτρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν Her. F. 1317. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5. δεξιὰν ἐμῇ χερὶ σύναψον Iph. A. 832. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. et Her. F. 477. συνάψαι τȣ̃νυρ εἰς φίλȣς Iph. T. 59. συνάψαι πόλεμον Ἕλλησιν μέγαν Hel. 55. κακὰ κακοῖς συνάψαι Her. F. 1213. ψευδῆ συνάψας γάμον Iph. A. 105. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 808. συνάψω μῦθον σέθεν Sup. 566. συνάψω Μαινάσι ϛρατηλατῶν Bac. 52. ὅς με βρόχοισι συνάψει ib. 546. ἕλκȣσιν ἡμῖν—τὰς συμφορὰς σπȣδῇ σύναψαι Hel. 1460.
Συναράσσειν. ἣ γὰρ συνήραξ' οἶκον—ἐμόν; Her. F. 1142. μή μοι δορὶ συναράξῃς—πόλιν Her. 379.
Συναριϛεύειν. συναριϛεύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ Tr. 803.
Συναρμόζειν. ὀλόμενον σκάφος συναρμόσας Hel. 236.
Συναρπάζειν. ἃς συνήρπασας Bac. 443. cf. v. 728.
Συναρτᾶν. συναρτήσας γένος Med. 564.
Συνασοφεῖν Ph. 397.
Συνασπίζειν. Βακχίῳ συνασπίζοντες Cy. 39.
Συναυαίνειν. συναυανῶ κόρας Cy. 462.
Συνδαίειν. τȣ̀ς γάμȣς—συνδαίσας ἐμοὶ Hel. 1455.
Συνδεῖν. ἢ φίλȣς ἀεὶ φίλοις—συνδεῖ Ph. 541. ἣν λύοντα καὶ συνδȣ̃ντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. συνδήσαντες Cy. 237. σύνδησαι πέπλοις An. 833.
Σύνδειπνος. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν Ion. 1172.
Σύνδεσμα, τά. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε Med. 1193. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 696.
Σύνδετα, τὰ, Ion. 1390.
Συνδικάζειν. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει Med. 157.
Συνδιολλύναι. κἀμὲ συνδιώλεσεν Œd. fr. VII. 2.
Συνδοκεῖν Iph. T. 71.
Συνδȣλεύειν. ȣ̓κέτι γήρᾳ δειλαίῳ συνδȣλεύσω Hec. 203.
Σύνδȣλος, ἡ Med. 65. et An. 64.
Συνδρᾶν. θυγατρὶ συνδρᾷ τάδε An. 40. ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ ματρὸς φόνον Or. 406. cf. v. 1535. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. συνδράσῃς μὴ Hec. 871.
Συνδρομάδες πέτραι Iph. T. 422.
Συνδυάς. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι συνδυάδος—ἀλόχȣ Al. 476.
Συνδυϛυχεῖν Or. 1099.
Συνδώδεκα Tr. 1076.
Σύνεδρος. κατεῖδον δύ' Αἴαντε συνέδρω Iph. A. 192.

Συνειδεῖν. σύνοιδα δείν' εἰργασμένος Or. 396. σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' ὀκ εὔορκος ὢν Med. 495. σύνοιδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνειδὸς—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνειλίσσειν. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Συνεῖναι. σὺ θεοῖσιν σύνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τῶδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνειπεῖν. συνείποιτ' ἂν, οἷον—Hip. 557.

Συνεισβαίνειν. ὅσοι ταυτὸν συνεισέβησαν σκάφος Med. 477.

Συνεισέρχεσθαι. θέλω κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμους Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκθνήσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὃς συνεκκλέπτει γάμους τὰς σὰς El. 364. ἡ συνεκκλέπτουσα Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνους El. 73.

Συνεκπνεῖν. οὐκ ἔσθ', ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονεῖν. ὅτι συνεκπονεῖ τάδε Hel. 1422. μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἐγώ σοι συνεκπονεῖν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τοῦ γήρως μοι συνεκπονοῦσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεὶς ἐμοὶ Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρήθειν. συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαιρεῖν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρὸν) δόμων Ion. 1044. αἳ συνεξεῖλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχεσθαι. χρήμαθ', οἷς συνεξῆλθον Hec. 1012.

Συνεξευρίσκειν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοί τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαείδειν. συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτις. φόνου συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργὸς, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἡ Hip. 523. κακῶν συνεργὸς Bac. 512.

Συνερείδειν. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 457.

Συνέρχεσθαι. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἓν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέστιοι El. 784.

Συνετός. τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβοήσεται οὐ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγουσα ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευνος. ἄλλῃ ξυνοικεῖ συνεύνῳ Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοίην Hip. 1119.

Συνεύχεσθαι. συνεύχομαι Iph. T. 1221. συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὸ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὃς συνεῖχες τοὐμὸν μέλαθρον Bac. 1307. δύο ᾅδης ψυχάς γε συνέσχεν ὁμοῦ Al. 904. φροντὶς, ᾗ συνεσχόμην Her. 634.

Συνεχής. συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καδμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεσθαι. οὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδῃ; Hip. 1286. θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῇς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρυν Rh. 609. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοὶ Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaëth. fr. V. 3.

Συνθακεῖν. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994.

Σύνθακος, ἡ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρητι-

κὺς αὐλὺς—συνέθαψε Pol. fr. X. 3. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ Ph. 1652. κόσμος—, ᾧ σφε συνθάψει πόσις Al. 147.

Συνθέλω Her. F. 832.

Συνθήγειν. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689.

Σύνθημα ϛρατῦ Rh. 572. cf. v. 684.

Συνθηρεύειν Er. fr. I. 18.

Συνθνήσκειν. μὴ σύνθνησκέ μοι Or. 1075. συνθνήσκειν θνήσκυσι φίλοις Sup. 1007. συνθάνοιμί σοι Med. 1210. θυγατρὶ συνθανεῖν Hec. 396. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον; Sup. 769. θανῦσιν αὐτοῖς συνθανῦσα κείσομαι Ph. 1289. cf. Sup. 1063. κακοῖσιν ἅπαντα φρῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονὸς Tem. fr. I. 3.

Συνθοινάτωρ. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638.

Συνθρανῦν. συντεθράνωται ἅπαν (sc. δῶμα) Bac. 633.

Συνθραύειν. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569.

Συνθύειν El. 795.

Συνίημι. συνῆκα Or. 433. et An. 920. συνῆκε θέσφατα Ph. 425.

Συνίσημι. σύνισθι Hec. 870.

Συνιϛάναι. πῇ συνέϛη (sc. φύσεως κόσμος) Fr. inc. CLIII. 6.

Συνισχάνειν. ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει Iph. A. 694.

Συνναῦται Cy. 424. et 704.

Συννεάζειν. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6.

Συννεφεῖν Dan. fr. I. 7. συννεφῦσαν ὄμματα El. 1078.

Συννεφὴς Ph. 1318.

Συννικᾶν. σὺ συννικᾷς ἐμοὶ Al. 1106.

Συννοεῖν. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοὔμενος Or. 633. cf. Ion. 644.

Σύννοια. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Or. 631. συννοίᾳ, οἷον δέδρακεν ἔργον An. 806. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382.

Σύννομος. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. ὦ ποταναὶ—σύννομοι νεφέων δρόμυ Hel. 1504.

Συννοσεῖν An. 949. et Iph. A. 407. διώλεσεν τὸν συννοσῦντα Sup. 228. σοὶ νοσῦντι συννοσῦσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5.

Συννυμφοκόμος Iph. A. 48.

Σύνοδος. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας Iph. T. 393.

Συνοικεῖν. μὴ συνοικοίην φόβῳ Her. 996. μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήραϊ συνοικοίην Er. fr. VI. 3. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ συνοικεῖν Hip. 163. συνοικῆσαι πόσει Hel. 1671. θεὸς συνοικήσεις θεῷ An. 1259. Αἰγεῖ συνοικήσυσα Med. 1385. cf. Al. 365.

Συνοικίζειν. οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας Her. F. 68.

Συνομαίμων, ὁ Iph. T. 848.

Συνομαρτεῖν. σὺν δ' ὁμαρτῦσιν φίλοι κλαίοντες Or. 948.

Συνυσία. φίλων συνυσία Med. 254. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνυσίᾳ Fr. inc. XLIV.

Συνοφρυῦσθαι. τοῖς συνωφρυωμένοις —ὁ βίος—συμφορὰ Al. 803. συνωφρυωμένῳ προσώπῳ ib. 780.

Σύνοχος. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν Bac. 163. σύνοχα δάκρυα Hel. 171.

Συνταράσσειν. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος Iph. T. 557.

Συντάσσειν. τοῖσι συνταχθεῖσιν ὖσι μὴ 'γαθοῖς Her. F. 191.

Συντείνειν. κοινᾷ συντείνει γνώμᾳ Hec. 190. Μοῖραι συντείνυσι θεαὶ Iph. T. 207. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ἡνίκ' ἂν—συντείνῃ δρόμημα κυνῶν Bac. 870.

Συντελεῖν. ὃν μὴ τὸ θεῖον—συντελεῖ And. fr. XX. 2. v. not.

Συντέμνειν. ἐν βραχεῖ πολλὺς λόγυς συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω Hec. 1180. συντεμὼν τὺς σὺς πόνυς Rh. 450. ἓν συντεμῦσα Iph. A. 1249. ὡς δὴ συντεμῶ Tr. 441.

Συντήκειν. τὸν πάντα συντήκυσα δακρύοις χρόνον Med. 25. ἐμὲ συντήξυσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκυ κακῶν Or. 283. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. λύπαις συντέτηκας El. 240. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ Fr. inc. CVII. ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε eorund. CLI. 3. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. ὅστις τρόποισι συντακῇ Or. 803. ἀγρίᾳ

συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ἀσιτίαις δέμας γεραιὸν συντακεὶς Sup. 1106.
Συντιθέναι. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος Med. 747. συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Dan. fr. I. 4. πάσας συντιθεὶς γυναῖκας Pro. fr. III. 1. cf. Hec. 1184. συντιθέντες τἄδικα Ion. 833. ἐπισκήψω—τἀμὰ πλευρὰ συνθεῖναι πέλας πλευροῖσι τοῖς σοῖς Al. 367. ἐν ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθεὶς Sup. 1126. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. συνθέντες λόγον Bac. 297. συνθέντες ἄρθρα ϛόματος Cy. 621. συντεθεὶς ὁ πᾶς λόγος Tr. 909.
Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνέτλας Al. 413.
Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμȣ̃ τε—εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1154. μύθȣς συντομωτάτȣς κλύειν Her. 784.
Συντόμως Epist. V.
Σύντονος. βακχείᾳ συντόνῳ Bac. 126. σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν Iph. A. 118. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1361.
Συντρέφειν. συντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως Hel. 1042. πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 665.
Συντρέχειν. χρόνȣ τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει Or. 1215. cf. Ion. 547. συντρέχει εἰς χρήματα τȣ́τȣ δὴ πάντες Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχȣσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.
Συντριαινȣ̃ν. ὥστε — ϛρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946.
Συντρίβειν. ἐπεί σε—συντρίψω Cy. 701.
Σύντροφος Iph. T. 1119.
Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ Rh. 864. πȣ̃ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ; Her. 638.
Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας Her. F. 766. πρίν τινα συντυχίαν—γενέσθαι Phi. fr. V. 2. καιναὶ καινῶν μεταβάλλȣσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1119.
Συνῳδὸς, ἡ Ph. 1519.
Σύρδην Rh. 58.
Συρηκόσιοι Epig. II. 1.
Συρία. Συρίας λιβάνȣ καπνὸς Bac. 144.
Σύριγμα. ἔνθ' ἔχει συρίγματα Bac. 950.
Σύριγξ. σύριγγος πνοὰ Or. 144. μόσχον ȣ̓ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. νυκτιδρόμȣ σύριγγος ἰὰν κατακȣ́ω Rh. 553. τῶτε σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Hel. 362. vid. not. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος ib. 1499. σύριγγες τροχῶν Hip. 1234. σύριγγας ἁρματείȣς Iph. A. 230. συρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν ἰαχὰν ib. 1038. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. Σειρῆνες ἔχȣσαι σύριγγας Hel. 170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 498.
Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίȣς Al. 579. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. συρίζων ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1125. συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πηδαλίων ib. 431.
Σῦς. συὸς ἀγρίȣ ἀγῶνος ἧψω Sup. 316. καταβαλεῖν τὰν σῦν Meleag. fr. XXIII. ἐπ' ὤμοις συὸς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. ἡ συῶν μορφώτρια Tr. 437.
Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν Sup. 1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον Bac. 1050.
Συσκυθρωπάζειν Fr. inc. CLII. 3.
Συσπεύδειν τῷ κάμνοντι Fr. inc. CCXVIII.
Συσσίτιον. ἐν μέσῳ συσσιτίῳ Ion. 1165.
Συσσώζειν. τὸ τέκνα συσσώζειν καλὸν Iph. A. 1209. ἢν δυνώμεθα—καὶ σὲ συσσῶσαι Hel. 1405.
Συσσωφρονεῖν Iph. A. 407.
Σύϛασις. εἰς συϛάσεις κύκλȣς τ' ἐχώρει λαὸν An. 1089. συϛάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416.
Συϛέλλειν. τὰ μέγιϛα πολλάκις θεὸς —συνέϛειλεν Fr. inc. XXX. 4. ὦ πολὺς ὄγκος συϛελλομένων προγόνων Tr. 108. συνέϛαλμαι κακοῖς Her. F. 1417. ȣ̓ πέπλοις συνεϛάλησαν Tr. 378. συϛαλέντες Iph. T. 295.
Συϛενάζειν φίλοις Ion. 935.
Συϛολίζειν. ἀγάλματα συϛολίσαι χρήζȣσα λίνῳ Or. 1435.
Συσφάζειν. συσφαγῆναι Iph. T. 685.
Σφαγεῖον. ȣ̓χ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξȣσ' ἐμὸν Tr. 742. σφαγεῖον ἔφερον El. 800. Αἰτναῖα σφαγεῖα Cy. 394.
Σφαγεὺς, 1) mactator. Iph. T. 623. Rh. 254. et Her. F. 451. 2) culter mactatorius. σφαγεῖς βȣπόροι An. 1135.

Σφαγή. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. δυςήνυ σφαγῆς ib. 1037. αὐτόχειρι σφαγῇ—λείψειν βίον Or. 945. μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἐπὶ σφαγὴν An. 430. τὸν ἐφεςῶτα σφαγῇ ib. 548. cf. Iph. T. 726. δίκας τίνυσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς Iph. T. 339. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν ib. 994. τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα ib. 1459. παρίςασθαι σφαγῇ Her. 503. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ςαθεὶς Hel. 1598. σφαγὴν αὔτεῖς τήνδε μοι El. 757. 2) dor. σφαγά. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. λαιμορύτυ σφαγᾶς Hel. 360. 3) plur. παρῆν ὄχλος—ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. σφαγαῖς θανῦσα Or. 39. cf. v. 291. Αἵμονος γάμοι σφαγὰς ἀπείργυσι Ph. 952. καιρίυς σφαγὰς ib. 1440. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτυς An. 399. ἔνιψεν αὐτῶν — σφαγάς; Sup. 765. ἐπὶ σφαγάς νιν κομίζω Iph. A. 906. cf. v. 1548. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ib. 1318. cf. Tr. 1315. καρατόμυς σφαγὰς Rh. 606. μορσίμυς σφαγὰς ib. 636. δεσπότυ παρὰ σφαγαῖς ib. 790. σφαγαὶ ἀμφὶ βωμοῖσι Φρυγῶν Tr. 562. σφαγαῖς ἐκπνεῦσαι βίον Hel. 141. σφαγαὶ ἔχυσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 377. σφαγὰς φαρμάκων θανασίμων ib. 616. cf. v. 1250. πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς El. 1228. etc.

Σφαγιασμός. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 200.

Σφάγιον. σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 111. cf. v. 121. et 305. et Or. 840. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. cf. Iph. A. 135. et 1200. et Iph. T. 211. ὄϊν—σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. δυλων σφαγίων ὕνεκα Hec. 137. ἃ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρυ Or. 657. σφάγια γενναίων τέκνων ib. 813. σφάγια φοινίσσειν ib. 1285. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. σφάγια ἅμ' αὐτῷ Ph. 178. cf. v. 1117. ὑ σφαγίων κλύει Al. 978. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. conf. v. 1204. σφάγια ἄλλοισιν μέλει ἄῤῥητα Iph. T. 40. σφάγια τἀπιχώρια ib. 280. cf. v. 335. 337. et 776. σφαγίων ἔφοροι Rh. 30. σφάγια ἡτοιμασμένα ἕςηκεν Her. 400. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκὰς ib. 673. φάσγανον—ὤσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. ἔτλη —σφάγια παρθένυς κτανεῖν Ion. 278. ὑ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις. El. 1294.

Σφαγίς. ἐκ κανῦ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τεθηγμένα σφαγὶς ib. 1142.

Σφαδάζειν Fr. inc. CLXVII. 3. ὁ δ' ἐσφάδαζεν eorund. CCII.

Σφάζειν An. 413. ἃ σφάζει—Πρίαμον Tr. 134. σφᾶζε An. 259. σφᾶζε παρθένυ δέρην Or. 1199. σφάζων τέκνον Iph. A. 1186. ὡς σφάζων ἐμὲ Bac. 631. σφάζοντες ὐ λήγοιτ' ἂν Ion. 1404. μῆλ' ἔσφαζον Ph. 1261. οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 360. προτέλεια παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ; Iph. A. 718. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινᾷ συντείνει γνώμᾳ Hec. 189. cf. v. 221. σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας Ph. 920. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. ῥυθμοῖσί νιν σφάξαι μενοινᾷς Cy. 447. σφάξας ἐμαυτὸν Ph. 1017. σφάξαντες Or. 1107. λύκυ αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. σφαχθεῖσα Iph. T. 177. πρὶν σφαγῆναι Hec. 433. τὸ σφαγῆναι τόνδε, μοὶ βάρος μέγα Iph. T. 598. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ Hec. 24. δεῖ τόνδε—σφαγέντα—γῇ δῦναι χοὰς Ph. 940. cf. v. 971. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς Iph. T. 552. cf. El. 123. σφαγέντες Cy. 242. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν Iph. A. 1517. cf. Iph. T. 20. 563. et 770. et Tr. 619. σώματα σφαγέντα Sup. 813. ὅδ' ἀντὶ τῦ σῦ σώματος σφαγήσεται An. 315. cf. Iph. A. 935. 1360. 1367. et 1464. et Her. 583.

Σφάκελος Hip. 1353.

Σφακτός. σφακτὰν δαῖτα Hec. 1077.

Σφαλερός. προςάτης ἁπλῦς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc. CLX. 2. σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. τῦτί γ' ἔςὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν Iph. A. 21

σφαλερὰ ὁ φίλῳ ϛρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Σφαλερῶς Iph. A. 600.

Σφάλλειν. δειναὶ τύχαι σφάλλυσι δόμυς Med. 198. σφάλλω, ὅσοι φρονῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. πλεῖϛα σφάλλει βροτὺς Æol. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλυσιν ἀνθρώπυς θεοὶ Ar. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλέον σφάλλυσιν οἴκυς Fr. inc. B. 15. 3. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλλειν δίκαν An. 781. ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα (sc. τὺς τυράννυς) Inus fr. XVI. 2. ὃ καί νιν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνθρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλῃς δόμυς Hip. 871. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. εἴ τι σε σφάλοι Κύπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τύτῳ μόνῳ Sup. 303. λέγων τἀληθὲς ὁ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλλῃ Hip. 184. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. μῶν ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμυ— ἐσφάλης Or. 1078. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλυ; Med. 1010. ἧ μάλιϛ' ἐγὼ σφάλην Sup. 156. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βυλευμάτων ib. 336. ἐσφάλης αἴνιγμ' ἀκύσας Ion. 533. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβῦ, μή τι σὸν σφαλῇ ϛόμα Hip. 100. μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα An. 693. μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας Sup. 302. ἢν σφαλῶσι χρημάτων Antiop. fr. VII. 2. ὃς ἂν σφαλῇ, εἰς ὀρθὸν ἔϛη Ar. fr. XXVI. 2. τῦ κύβυ μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ὐ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεὶς Ph. 732. φόβῳ σφαλεὶς Or. 1558. ὁ μὴ σφαλεὶς Iph. A. 384. ἑνὸς ὐ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμη Iph. A. 1541. σφαλεῖσα παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.

Σφάλμα. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτύμενος An. 54. διαβολαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὺς ἐκγόνυς οἱ θεοὶ τρέπυσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.

Σφενδονᾶν. ὅπλισμα—διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190.

Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτυ Hip. 862. 2) funda. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Σφηκία Cy. 473.

Σφὶγξ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.

Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. ἔγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλυς ἔπαισε El. 841.

Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σφραγίς. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Dan. 59.

Σφράγισμα. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Σφριγᾶν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.

Σφυρόν. σφυρῷ κύφῳ Al. 589. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.

Σχάζειν. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον Tr. 810. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας ib. 967.

Σχεδία. τὰς ποντοπόρυς ἔσχε σχεδίας Hec. 113.

Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φόνυ Ph. 1314. σχεδὸν οἶδά σοι μισυμένη Tr. 898. ἑπτὰ σχεδόν τι καρπίμυς ἐτῶν κύκλυς Hel. 111. vid. etiam Sci. fr. I. 1. et Thes. fr. VI.

Σχέθειν. ὔτε σφ' Ἀχιλλέως—δόρυ—σχέθοι Rh. 602. τιν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411.

Σχετήριον ἡδὺ λιμῦ Cy. 135.

Σχέτλιος. ὦ σχέτλιε Al. 827. et Bac. 358. σχετλίω (in dual.) Al. 473. σχετλίων πόνων El. 120. σχετλία Med. 873. ὦ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὦ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551. ὦ σχέ-

τλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. σχέτλια ἔργα Al. 409. κακοῖς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. cf. Cy. 583. ὦ σχέτλια παθὼν An. 1180. cf. Sup. 1074. Iph. A. 932. et El. 1170. σχέτλια ἄλγη Tr. 590.

Σχῆμα. σχῆμα φοινίε μάχης Ph. 259. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποϛάντες βίε Med. 1039. σχῆμα εὐγενὲς ib. 1072. ὦ σχῆμα δόμων Al. 915. 'Ασιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. ἔχει τι σχῆμα Iph. A. 983. et Tr. 470. σχῆμα θηρὸς Rh. 209. σχῆμα τε κόσμε Bac. 830. σχῆμα λεαίνης Hel. 385. τρόπων τεκμήριον τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδε Ion. 238. cf. v. 240. μορφῆς ἀγρίας σχῆμα ib. 992. γέροντες ἐδὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 3. Τευθράντιον σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ὦ σχήματ' οἴκων Hec. 619. παρῆν ὁρᾷν ἐ ταυτὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. ἀπολέσαιτ' ἂν (sc. ἐμὲ) ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. φωτὸς κακέργε σχήματ' ἐκμιμέμενον Antiop. fr. XXX. 2. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32.

Σχηματίζειν. λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161.

Σχιϛός. πόρον σχιϛὸν Iph. A. 144. σχιϛῆς ὁδε Ph. 38. σχιϛὰν παρ' ἄντυγα Rh. 373.

Σχοίνινος. σχοινίνας — ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Σχοινίον. σχοινίοις ἐν τεύχεσι Cy. 207. vid. not.

Σχολάζειν. Hec. 730.

Σχολή. σχολὴν ἄγεσαν Med. 1238. cf. Phry. fr. V. 4. σχολὴ, τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σχολῆς τόδ' ἔργον An. 553. εκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. ἐπὶ σχολῇ Iph. T. 1220. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. σχολῆς τὸ δῶρον Tr. 911. ἐ κάμνω σχολῇ Ion. 276. τὴν φιλτάτην σχολὴν ib. 634. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων Her. F. 725. σχολῇ τεκνεσθαι παῖδας Dan. fr. VI. 3. σχολή μ' ἀπεῖργε Pal. fr. VIII. 2.

Σώζειν. οἵπερ μόνοι σώζεσι γῆν Or. 918. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. τοῖον φαρέτρα Λοξίε σώζει βέλος Rh. 979. σώζεις πατρῴαν δόξαν Her. 326. σῶζε Al. 1122. ὅταν τις τὲς νόμες σώζῃ καλῶς Sup. 313. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἕτοιμός εἰμι Hec. 302. δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ Or. 709. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἀργεσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1262. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' ἐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων Sup. 527. cf. v. 672. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος ib. 564. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ—σώζοντες Bac. 1048. τὲς σὲς λόγες σώζοντες Hel. 1568. τὰς παρέσας ἐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. σώζεσα κάλλος Or. 129. προγόνων νόμον σώζεσα Ion. 20. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζεσα ib. 1323. ἃ (sc. τόξα) πρὶν—ἔσωζε πλευρὰς, ἐξ ἐμε τ' ἐσώζετο Her. F. 1100. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς ib. 1372. ἔσωσά σε Hec. 247. εκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. cf. Hel. 48. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν Al. 931. σώσατε παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. σῶσον, ὃς ἐγὼ θέλω Iph. A. 864. σῶσον πατρῷον οἶκον Iph. T. 984. ἀλκῇ σ' εκ ἂν σώσαιμ' ἂν Or. 711. ἢν ψυχὴν ἐμὴν σώσῃς ib. 644. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. τὸ σῶμα σώσας, τὲς λόγες σώσεις ἐμοὶ Iph. T. 765. σώσας με νέρθεν Her. F. 1170. τὸ μόρσιμον σώσασα Hel. 619. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλες El. 1348. etc. 2) *med.* χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος Hip. 635. συγκλήτε μνήμην σώζομαι ϛρατεύματος Iph. A. 302. μικρὰ σώζε Inus fr. XV. 2. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. τὴν εσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης Μοίρας Iph. T. 1490. σώσασθαι βίον Al. 144. σώσει (att. pro σώσῃ 2 sing. fut. 1 med.) τόδε Bac. 792. 3) *pass.* σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται ϛέγαις Hec. 1014. σώζε Iph. T. 1075. τε σωζομένε κατὰ Θρῄκην Hec. 74. σέσωσμαι Iph. A. 1441. σεσώσμεθα ib. 916. ὅϛις— αὐτὸς σέσωϛαι Iph. T. 607. πρὸς παρθένε σεσώσμεθα Hel. 1038. ἥκει σεσωσμένος Or. 473. καλῶς σεσωσμένοι ib. 1152. σεσωσμένη ib. 1632.

τῆσδε γῆς σεσωσμένης Ph. 1096. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην Hel. 801. σώθητε Or. 1345. σώθητι Iph. T. 593. et Cy. 434. σωθήτω μοι τέκνα Her. 455. ἥν τι μὴ κείνȣ πάρα σωθῶμεν Or. 70. σωθῆναι κακῶν ib. 777. cf. Hip. 705. ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. σωθέντος τέκνȣ An. 27. σωθήσομαι Rh. 219. πῶς μόνη σωθήσομαι; Or. 309. δεῦρο σωθήσῃ πάλιν; Ph. 732. ὅπως αὐτοὶ σωθήσεσθε Her. 422. πῶς σωθησόμεσθα; Hel. 1066. etc.

Σῶμα. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἕτοιμός εἰμι ib. 301. σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι Med. 24. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. τὸ σῶμα θύσεις τȣμὸν Iph. T. 504. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. τὸ σῶμ' ȣκ ἄμορφος εἶ ib. 453. φρȣρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε Cy. 686. cf. Her. 91. σώματος κρατῶν Her. F. 232. γυμνὸν σῶμα El. 308. ἐν πένητι σώματι ib. 372. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. σώματος πέρι λέγειν Fr. inc. XVI. 1. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. νεκύων σώματα Sup. 62. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι ib. 223. σώμαθ' αἱματοϛαγῆ ib. 812. τεκέων σώματα Tr. 201. αὐτῶν ἐκπυρȣ̃σι σώματα; ib. 301. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. βλέποντα σώματα Hel. 589. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα ϛρατεύομεν Her. F. 825. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα ib. 910. etc.

Σῶς, pro σάος, salvus. χρυσὸς σῶς Hec. 994. sq. ϛρατὸς σῶς Sup. 643. sq. εἴπερ ἐϛὶ σῶς Rh. 525. ȣδεὶς—σῶς ἦλθεν πάλιν Er. fr. IV. ἡ—Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293. εὔσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Σωϛέον Her. F. 1385.

Σώτειρα. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 528. τὴν σώτειραν ὡς θάψαι χρεὼν Her. 588.

Σωτήρ. τίνα προξενίαν, ἢ δόμον—σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 360. ἄλλȣ τυχὼν σωτῆρος Al. 670. ἐμός γε σωτὴρ Iph. T. 923. cf. Alcmæon. fr. XI. 2. σωτὴρ βλάβης Her. 640. βωμὸν σωτῆρος Διὸς Her. F. 48. cf. v. 522. σωτῆρε ἡμεῖς Hel. 1680. σωτῆρας αἰεὶ—νομίζετε Her. 313. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας Hel. 1516. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993.

Σωτηρία. τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. cf. v. 722. 776. 1173. 1178. 1203. 1343. et 1348. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. φάρμακον σωτηρίας ib. 900. μεγίϛη σωτηρία Med. 14. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. ἔχει τȣ̃το τὴν σωτηρίαν Iph. A. 1018. σωτηρίαν δῶσȣσα νικηφόρον ib. 1473. σωτηρίας ἄνελπις Iph. T. 487. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι ib. 1045. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. περιβαλεῖν σωτηρίαν ib. 304. παντὶ λόγῳ —ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες eorund. CXXXVI. 1. etc.

Σωτήριος. ἡμῶν ὕπερ σωτήριος ϛὰς Or. 656. σωτήριος πομπεὺς Rh. 228. et πομπὸς σωτ. Bac. 963. πόλει σωτήριος μέτοικος αἰεὶ κείσομαι Her. 1032. ναυτίλοις σωτήριος (de Helena) Or. 1637. σωτήριον ἀλκὰν Ion. 484. σωτήριον τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. τῆσδε γῆς σωτήριον Ph. 1099. φάος σωτήριον Med. 482. πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια Ph. 925. cf. Her. 403. et 406.

Σωφρονεῖν. τιμῶν Βρόμιον σωφρονεῖς Bac. 329. σωφρονῶ Ion. 521. ἂν σὺ σωφρονῇς Her. 264. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς Med. 884. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 80. cf. Bac. 316. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. v. etiam v. 667. et 731. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει Tr. 1056. μὴ σωφρονεῖν ἐς τὴν Κύπριν Bac. 314. τὸ σωφρονεῖν—κάλλιϛον οἶμαί γε—εἶναι χρῆμα ib. 1148. cf. v. 1339. it. Her. 273. et 477. El. 1080. et Meleag. fr. XXII. 2. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. σωφρονῶν ἕδρας τάδε Med. 311. σωφρονȣ̃ντι ἤχθετο Hip. 1402. vid. quoque Bac. 504. et

Fr. inc. LXII. 1. *σωφρονέση* Ph. 1686. *εἰς Ἀφροδίτην σωφρονῦσα* Iph. A. 1159. *πόλις σωφρονῦσα* Her. 1012. *ὐκ ἐσωφρόνυν ἐγὼ* Hip. 704. cf. An. 687. *ἐσωφρόνησεν, ὐκ ἔχυσα σωφρονεῖν* Hip. 1034.

Σωφρονίζειν Antiop. fr. XX. 1. *ἀμπνοὰς ὐ σωφρονίζει* Her. F. 869. *ὐδέ σ' αἱ τύχαι σεσωφρονίκασιν* Tr. 350.

Σωφρόνως. *σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα* Ph. 1119. *ὑτι σωφρόνως ἐδέξατο ξένια* Al. 756. *πρὸς πέδον κάρα βαλῦσαι σωφρόνως* Bac. 685. *σωφρόνως εἴασσας οἰκεῖν Ἄργος;* Her. 1007. *σωφρόνως πράττειν τι* Hel. 1673.

Σωφροσύνη. *ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων* Hip. 1365. *διὰ σωφροσύνην* Hip. fr. XVIII. 2. *μετὰ σωφροσύνης* Melan. fr. X. 2. 2) dor. *σωφροσύνα. ϛέργοι με σωφροσύνα* Med. 636. *μετὰ σωφροσύνας* Iph. A. 544. *ὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας* Fr. inc. XIII. 2.

Σώφρων Med. 549. *ὑμεναίοισιν ὐχὶ σώφροσιν* Or. 557. *πανταχῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν, τοῖς σώφροσιν* ib. 1509. *τά γ' ἀρκῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν* Ph. 557. *οἱ σώφρονες—κακῶν ἐρῶσι* Hip. 358. *αὐδῶ—σωφρονῶν ὐ σώφροσιν* Bac. 504. *ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι* Cy. 336. *σώφροσ' ἐν δόμοις* Cress. fr. IV. 5. *γυναικὸς ἔργα σώφρονος* Med. 913. cf. v. 1369. it. Hip. 494. Al. 180. et 618. Tr. 422. etc. *ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν* Bac. 641. *γνώμαν σώφρονα* ib. 1000. *σώφρονος ἀπιϛίας* Hel. 1633. *ψυχῆς σώφρονος* Dic. fr. I. 4. *σώφρονος τραπέζης* Fr. inc. CLXIII. 1. *μισῶ τὰς σώφρονας ἐν λόγοις* Hip. 413. *τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς* Or. 501. *τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχῦ καλὸν* Hip. 431. cf. v. 1007. it. An. 346. et 365. Tr. 1027. Hel. 938. et El. 53. *ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἄγων ἔρως* Œd. fr. XV. 3. et fr. inc. B. 50. 1. *κέντρα σώφρονα* Ph. 183. *τἀμὰ ὐχὶ σώφρονα;* An. 234. *ἂν ᾖ σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται* ib. 742. *ὡς σώφρον' εἶπας* Iph. A. 1024. *ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἐσθ' εὑρημένα* Tr. 640. *σώφρονα λέχη* El. 1099. *ἐμῦ σωφρονέϛερος γεγὼς* Hip. 995. cf. v. 1100. et Iph. A. 379. *εἰς γυναῖκα σωφρονεϛέραν* Or. 1132. *πάντων σωφρονέϛατον βροτῶν* Hel. 47. *σωφρονεϛάτης ἀδελφῆς* ib. 1700.

T.

Ταγὸς Iph. A. 269.

Ταίναρον, *nom. loci.* Cy. 291. et Her. F. 23.

Τάκειν, dor. pro *τήκειν. τάκει βιοτὰν* Med. 141. *τάκομαι* An. 116. *μὴ λίαν τάκυ* Med. 158. *ψυχὰν τακομένα* El. 208. *πυρὸς τετακότας σποδῷ* Sup. 1140.

Ταλαιπωρεῖν Or. 671.

Ταλαίπωρος. *κτείνει με τὸν ταλαίπωρον* Hec. 25. *ὦ ταλαίπωρε* Or. 258. *τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ* ib. 661. *ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ* Ph. 1639. *ταλαίπωρον γέροντα* An. 1207. *τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ* Sis. fr. I. 30. *τὺς ταλαιπώρυς βροτὺς* Sup. 734. *ματρὸς τῆς ταλαιπώρυ* Or. 392. et Ph. 1603. *Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρυ ϛένω* Iph. A. 370. *τὴν ταλαίπωρον πόλιν* Tr. 1276. etc.

Ταλαίφρων Hel. 531.

Ταλανία. *θνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς* Her. F. 402. vid. not.

Τάλαντον. *τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίυ* Epist. V.

Ταλαὸς, pater Adrasti. Ph. 425. et Iph. A. 245.

Τάλας Hec. 20. *τάλανες* Ph. 1309. et Hip. 669. *ἁ τάλαινα* Hec. 210. *ταλαίνας ματρὸς* ib. 694. *ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς* ib. 1108. cf. Hip. 816. *κυνὸς ταλαίνης* Hec. 1273. *ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν* Ph. 1704. *ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά!* Hip. 1241. *τάλαιναν καρδίαν* ib. 841. cf. Iph. T. 344. *ἔριν τάλαιναν* Hel. 255. *ταλαίνας χέρας γεραιὰς* Sup. 276. cf. Bac. 1243. *ὦ ματέρες τάλαιναι τέκνων* Sup. 825. cf. v. 941. etc.

Ταλθύβιος, præco Græcorum. Hec. 487.

503. et 727. Or. 886. Iph. A. 95. et 1563. Tr. 238. et 621.

Ταμίας. ὅρκων ταμίας Med. 170. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ib. 1415. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. ταμίαν πάντων πιςὸν Ion. 55.

Τάν. ὦ 'τὰν Cy. 534. (ubi vid. not.) et Her. 322. et 688.

Ταναός. τὸν ταναὸν αἰθέρα Or. 322. πλόκαμός σε ταναὸς Bac. 455. cf. v. 829.

Τανὸς, *nom. fluvii.* El. 410.

Ταντάλειος. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος Iph. T. 1. δόμες τὲς Ταντελείες Or. 1544. τῶν Ταντελείων ἐκγόνων El. 1176. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 862.

Ταντελίδαι, posteri Tantali. Or. 351. et 811. et Iph. T. 200.

Τάνταλος, *nom. propr. viri.* Or. 5. 347. et 985. Iph. A. 504. et 1150. Iph. T. 387. et El. 11.

Τάξις. εἰς μάχην καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν Ph. 701. cf. Sup. 677. Ὁμολωΐσιν τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις Ph. 1126. τὴν ἀμφὶ Θησέως τάξιν Sup. 642. τάξιν φυλάξων Rh. 664. ἀπώχετ' εἰς τάξιν Her. 818. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἐκ τάξεων ὅρμσε Ph. 1243. προταινὶ τάξεων φρερεῖν Rh. 523. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. ἐκτὸς τάξεων ib. 614. διὰ τάξεων—ἕδρας ib. 698. ἐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη ib. 765. ςρατὸν ἐπὶ τάξεσιν ὄντα Bac. 303. τάξεων ἑκὰς Her. 673. ἐν τάξεσιν κόσμῳ πυκάζε τῷδε ib. 724.

Ταπεινός. ταπεινὸς ὢν Hec. 245. et An. 980. cf. Iph. A. 339. ζῶ σοι ταπεινὸς Her. F. 1413. ἐνδεέςερος ὢν ταπεινὸς ἔςαι Ar. fr. XXII. 2. ὁ ταπεινὸς Syl. fr. III. 2. ταπεινοὶ ἕζοντο Or. 1411. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. cf. Tr. 1025. ταπεινὰ λέγειν Alcmæon. fr. II. 1. τὰ μέγιςα θεὸς ταπεῖν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4.

Τάραγμα. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091.

Ταραγμός. ἦ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν Sup. 752. ταραγμὸν ὀμμάτων ἔχοντες Iph. A. 1128. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κ. τ. λ. Iph. T. 572. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; Her. F. 533. ἔχεσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. παιδοκτόνες φρενῶν ταραγμὲς Her. F. 836.

Ταράσσειν. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. τίς σὴν ταράσσει καρδίαν; Bac. 1320. θεῶν ψυχὰς ταράσσει Phæd. fr. vers. 3. ὅστις—μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. συμμάχες ταράσσειν Rh. 691. ταράσσων μηδὲν, ὧν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. ἤν τι μὴ—γνώμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐμὴν Iph. A. 1542. πόλιν σὴν μὴ ταράξῃς Her. F. 605. ταράξας Bac. 796. ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. ὄμμα σὸν ταράσσεται Or. 253. ἦ ταράσσεται δόμος Hel. 485. ταραχθεὶς πόντος Tr. 687.

Ταραχὴ ἀδελφῶν Iph. A. 508.

Ταρβεῖν. ταρβῶ Rh. 559. et 889. ἐμὰ φρὴν ταρβεῖ Hec. 86. ἐπεὶ ταρβεῖς ib. 868. σὴν ταρβῶ τρίχα Or. 549. ταρβῶ, μὴ τὸ δελεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 185. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. ἔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὁρμώμενον Sup. 328. νεκρὲς ταρβεῖτε ib. 543. λίαν ταρβεῖ ςρατὸν Iph. A. 1012. cf. v. 517. τί ταρβεῖς; Rh. 725. ταρβῶ εἰπεῖν τὲς λόγες ἐλευθέρες Bac. 774. τὲτ' αὐτὸ ταρβῶν El. 261. ταρβἕντες φόβῳ Her. F. 971. ταρβἕσα 'Αργεῖον ὄχλον Or. 118. cf. Iph. A. 1535. μὴ τὸ ταρβἕν—ἄγαν ἀποδέχε Or. 312. τεταρβηκὼς Iph. A. 857. μὴ ταρβήσῃ ib. 602.

Τάρβος. ὁ τάρβος ἡμῖν Or. 1531. ἔτω τάρβες εἰς φόβον τ' ἀφικόμην Ph. 364. πόλει τάρβος ἦσθα Bac. 1309.

Ταρσός. ταρσῷ κατήρει Iph. T. 1346. ταρσὸν χειρὶ Hel. 1551.

Ταρτάρειος Eu. fr. X. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907.

Τάρταρος. ὡς βάλῃς εἰς τάρταρον Or. 265. ταρτάρε εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1598. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρε Her. F. 870. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290.

Τάσις. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748.

Τάσσειν. ἡμᾶς πομποὺς—κόρης τάσσουσιν εἶναι Hec. 223. χρὴ ἄνδρα τάσσειν, οὗ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7. ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων τάσσων Ph. 452. τάσσοντα πολεμίων στίχας Her. 676. οὐκ ἐγὼ τάσσον (i. e. ἔτασσον) τόδε Bac. 478. ξυμβάντ' ἔταξαν—φεύγειν Ph. 71. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545. ἱππότας ἱππόταις ἔταξε ib. 1103. ὡς ἔταξεν ὁ ξένος Hel. 1406. τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα Rh. 491. κόσμον, ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλις Sup. 245. cf. v. 460. τάξας ναὸν Iph. T. 1453. τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν Rh. 435. τάξω λοχαγοὺς πρὸς πύλαισιν Ph. 756. cf. Cy. 628. τίνα μέσον τάξω λόγον; El. 908. στρατὸν—τάσσεται, ὃν ἦλθ' ἔχων Her. 664. φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις An. 1100. τάξαι μισθὸν Rh. 165. τοῦτο τετάγμεθα Al. 50. πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος; Rh. 612. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχ. Tr. 264. οἷ τέταχθε πιμπράναι—ἄστυ ib. 1260. πληροῦν πίστρα—τέταγμαι Cy. 30. ἡμεῖς, ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν Ion. 1040. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον Sup. 661. cf. v. 657. τοῦ τεταγμένου δίχα Rh. 520. ἐφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 722. τὸν βαλόντα στέφειν ἐγὼ τετάγμην Œnei fr. VIII. 3. στρατοῦ ταχθεὶς ὕπο Iph. A. 1363. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς Cy. 482. οὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους Her. 480. ἐπὶ τούτῳ ταγεὶς Fr. inc. CXLII. ποῦ τετάξεται φόνου Iph. T. 1046.

Ταύρειος. ταύρειος ποὺς Hel. 1571. ἐκ ταυρείου φόνου ib. 1607. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598. ταύρειον δέμας ib. 1578.

Ταυρικός. Ταυρικῆς χθονὸς Iph. T. 85. τῆς Ταυρικῆς (sc. Ἀρτέμιδος) ib. 1454.

Ταυρόδετος Cret. fr. II. 8.

Ταῦροι, *nom. gentis*. Iph. T. 30.

Ταυροκέρως θεὸς Bac. 100.

Ταυρόκρανος ὠκεανὸς Or. 1378.

Ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261.

Ταυροπόλος θεὰ Iph. T. 1457.

Ταυρόπουν σῆμα Iph. A. 275.

Ταῦρος. ὃν (sc. ἔρων) ἔσχε ταύρου Hip. 338. τὸ δύστηνον κάρα ταύρου ib. 1248. etc.

Ταυροῦσθαι. εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην Med. 92. τεταύρωσαι Bac. 920.

Ταυτηρίαις Phœn. fr. X. 1. vid. not.

Ταφή. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069.

Τάφιος. Ἄρη Τάφιον Iph. A. 284. Ταφίων πόλιν Her. F. 60. cf. v. 1080.

Τάφος. ὡς τάφου τύχω Hec. 47. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου ib. 221. cf. Tr. 39. et 1124. ἑπτὰ παρθένων τάφου πέλας Νιόβης Ph. 162. τάφου μνήμην τίθεσθαι ib. 1578. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικός; Al. 96. θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν ib. 831. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι ib. 285. τάφου μοίρας λαχεῖν ib. 309. τάφῳ δέδονται ib. 757. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; Tr. 265. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 597. βασιλικοῦ σηκὸν τάφου Pol. fr. IX. 1. τάφων χώματα Sup. 53. ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414. ἐπὶ τάφους Ἑλληνικοὺς Bac. 1356. τάφων τιμάορον Dan. fr. VII. 4. etc.

Τάφρος. τάφρου πέλας Ph. 1107. ἔξω τάφρου ib. 1195. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. ἐκτὸς τάφρων Ph. 721. τάφρους ὑπερβὰς Rh. 111. τάφροις πελάζων ib. 213.

Τάχα Or. 133. et passim per totum Eurip.

Τάχος. εἰς τάχος Hip. 491. ἀντὶ τοῦ τάχους Sup. 419. τὸ δεσπότου τάχος Tr. 1145. ὅς με βρόχοισι—τάχει συνάψει Bac. 546. τὸ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικα ib. 669. τάχος, *adverb.* celeriter, cito. Rh. 986. et Her. F. 860. ὅσον τάχος Hec. 1284. Med. 950. Hip. 599. et 973. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 334. et 1301. etc. ὡς τάχος Med. 105. Hip. 1458. An. 1159. Sup. 460. etc.

Ταχυβάτας Rh. 134.

Ταχύνειν. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257. ταχύνεις Rh. 76. τάχυνε ib. 637. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551.

Ταχύπορος. Θέτιδος γόνον, ταχύπορον πόδε El. 451. κώπη ταχύπορος Hel. 1288.

Ταχύπους Iph. T. 1268. ἵππων ταχυ-

ποδῶν Bac. 781. ταχύπυν ἴχνος Tr. 232. κῶλον ταχύπυν Bac. 168.

Ταχύς. ἔχεις με ταχὺν προσαρκέσαι σοι Hec. 862. ταχὺς μετέθυ λύσσαν Or. 254. ταχὺς βαδιςὴς Med. 1182. ταχὺς ᾅδης Hip. 1047. τὸν ταχὺν πόδας Ἀχιλλέα An. 1237. ταχὺς εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. πάτραν βλάπτειν ταχὺς Fr. inc. B. 32. 2. ταχεῖα φήμη Iph. A. 425. ταχεῖα νοτὶς ὀμμάτων ib. 683. ταχεῖα κῶπα Hel. 1468. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164. ταχεῖαν νέμεσιν Fr. inc. XXVI. 4. κυσὶν ταχείαις Hip. 18. ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει Ph. 455. τὸ τῦ νῦ ταχὺ Ion. 742. ταχὺ adverbial. positum. Hip. 184. Her. F. 884. et 885. etc. ταχυτέραν ἐπάνοδον Epist. II. ὡς τάχιςα Or. 125. et passim. τάχιςα κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.

Τέγγειν. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Med. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 463. et 1205. et El. 502. ἵνα δρόσοι τέγγυσ' ἱεραὶ Ion. 117. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. cf. Iph. A. 496. et plur. ὄμμα τέγγοντες Al. 767. et fœmin. βλέφαρον τέγγυσ' ἁπαλὸν El. 1339. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγυσα Hip. 128. τέγξαι χέρα φοίνιον Med. 864. τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. τέγξω τόδ' ὄμμα Hec. 520. cf. Sup. 979. δάκρυσί μυ βλέφαρα—τέγγεται Hip. 854.

Τεθριπποβάμων ςόλος Or. 990.

Τέθριππος. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. et Tr. 855. τεθρίππυ ὄντος ἡλίυ δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὰς τεθρίππυς ἁμίλλας Hel. 393. τέθριππον ἅρμα Sup. 501. et plur. τέθριππα ἅρματα Ph. 1555. Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. sed sæpius ἅρματα omittitur, et tantum τέθριππα ponitur, ut Al. 430. Sup. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Her. F. 177. et 380. et Cresph. fr. XIII. 5. et ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων Ion. 82. ὦ τέθριππον ἡλίυ σέλας El. 866.

Τείνειν. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν Ph. 438. τί μάτην τείνυσι βοάν; Med. 201. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; ib. 670. ὐκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. ὐχ ἑξῆς πέπλων ςολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνυσιν σέθεν Bac. 934. ὅστις δεδοικὼς —αἰῶνα τείνει Ion. 625. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ὡς μὴ μακρὺς τείνω λόγυς Hec. 1177. αὐτὸ δηλοῖ τὖργον, ἢ τείνειν χρεὼν Or. 1129. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἔτεινον εἰς πύλας Sup. 720. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. τεῖναι φόνον Sup. 672. vid. not. ὐκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595. φρυρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. τεταμέναν αἰωρήμασι πέτραν Or. 981. ἐν ςεῤῥοῖς λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114.

Τείρειν. ὀδύνη με τείρει Rh. 749. et 799. χρεία τείρει με Hel. 427. ἐτειρόμην πάλαι Al. 423. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 131. ἇς ὕπο τειρομένα An. 114.

Τειρεσίας, nom. propr. vatis. Ph. 774. etc. Bac. 173. etc.

Τείχισμα. θραυςῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Τεῖχος. γεῖσσα τείχεος Or. 1620. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος Hip. 556. ὐ τεῖχος ἂν λάβοις δὴ Antiop. fr. XLII. 4. Ἰλίυ τείχη Hec. 11. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν ib. 188. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1087. et Ion. 206. περὶ τείχη An. 107. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. πρόσθε τειχέων ib. 664. τειχέων εἴσω ib. 723. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534. cf. Tr. 1087. et El. 1158. Τροίας τείχη παλαιὰ Rh. 232. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. ἄκρα τειχέων ib. 1297. Βάκτρια τείχη Bac. 15. ὐχ ὑπερβαίνυσι τείχη θεοί; ib. 653. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.

Τεκμαίρεσθαι. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 187. εἰς πρόσωπον ὐ τεκμαίρεται βλέπων; Hip. 280. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παρῦσι τἀφανῆ Œnom. fr. VI. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι Rh. 705. cf. Al. 239.

Τέκμαρ Hec. 1273.

Τεκμήριον. τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς Hip. 925. ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον; Iph. T. 808. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. ἔχω ȣ̓δὲν τεκμήριον ib. 329. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; ib. 349. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; Her. F. 714. πτώματος τεκμήριον El. 575. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. ἕν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. τεκμήριον μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς Œd. fr. XVII. 5. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. τάδε φράσω τεκμήρια Iph. T. 822. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 2.

Τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155.

Τέκνον. γᾶς τέκνον Ion. 218. ὦ τέκνα Δαναῶν (i. e. o Danai, vel Græci) Ph. 1152. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν Ion. 567. οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις El. 897. Ἴδης τέκνα Cret. fr. I. 1.

Τεκνοποιὸς πόσις Tr. 853.

Τεκνȣ̃ν. οἳ Κάδμȣ πόλιν τεκνȣ̃σι παίδων παισὶν Her. F. 7. μοχθηρόν ἐϛιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνȣ̃ν Phœn. fr. IV. 1. πτανός σε—ἐτέκνωσε πατὴρ Hel. 1160. εἰ τεκνώσεις παῖδα Ph. 19. cf. Med. 805. τεκνȣ̃σθαι Med. 574. et Dan. fr. VI. 3. ἄλλȣς εἰσορῶν τεκνȣμένȣς Sup. 1087. νύχια χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα Iph. T. 1261. ἐξ ȣ̃ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875.

Τέκος Ph. 321. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274. vid. etiam Tr. 247. et 261. El. 1215. et Sis. fr. III. 1. τέκεα Tr. 580. etc.

Τεκταίνεσθαι. πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

Τεκτοσύνα, dor. pro ύνη An. 1015.

Τέκτων. τέκτονος σοφȣ̃ Sis. fr. I. 34. τέκτων ὢν ἔπραττες ȣ̓ ξυλȣργικὰ Fr. inc. CXLI. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν δυοῖν An. 477. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τέκτονας δίȣ πυρὸς Al. 5. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων ib. 349. τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Τελαμὼν, *nom. propr. viri.* Iph. A. 193. Tr. 795. Hel. 87. et 91. et Meleag. fr. VI. 1.

Τελαμὼν, *appell.* fascia. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν Ph. 1663. cf. Tr. 1232.

Τελαμώνιος Αἴας Hel. 854.

Τελέθειν. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέθȣσι Med. 1096. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784.

Τελεῖν. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἥδε τελεῖ Iph. T. 464. τὰ ἱερά νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. τί δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ; ib. 820. εἰς ἀνδρῶν ȣ̓ τελȣ̃σ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. ἁνίκα Μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 100. ὅρος, εἰς ὅντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς Fr. inc. CLX. 5. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. νίκας ϛεφανηφορίαν—τελέσας El. 863. τὰς ὠμοφάγȣς δαῖτας τελέσας Cret. fr. II. 13. ἐπειδὴ—διαλλαγὰς ἔγνωσαν ȣ̓ τελȣμένας Her. 820. εὖ τελεῖται Or. 1670. τελȣμένων (sc. τῶν πραγμάτων) An. 999. πάντα ἤδη τετέλεϛαι βασιλεῦσι Al. 130. τὰ δοκηθέντ' ȣ̓κ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Τέλειος. τελείας Γοργόνος Er. fr. I. 51. τὰ παρ' ἀνδράσι τέλειά σοι φαίνεται Rh. 200.

Τέλεος. ὕφασμα ȣ̓ τέλεον Ion. 1419.

Τελεȣ̃ν. ἀρετὴ τελεȣμένη Fr. inc. IV. 5. sed vid. not.

Τελεσσιδώτειρα Μοῖρα Her. 899.

Τελεσφόρος. τελεσφόρον διδȣ̃σα χρησμὸν Ph. 644. ἔρως τελεσφόρος Med. 714. παιδὸς ἀριθμὸν τελεσφόρον El. 1132. τελεσφόρȣς ἀρὰς Ph. 69. τελεσφόρȣς εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 1.

Τελετή. κλύω, Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ τελετὴν γενέσθαι Iph. T. 959. καταϛήσας ἐμὰς τελετὰς Bac. 22. τελετὰς θεῶν εἰδὼς ib. 73. τελετὰς εὐΐȣς ib. 238. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων ib. 260. πόθεν τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; ib. 465.

Τελευταῖος. τὴν τελευταίαν ἡμέραν An. 101. εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. τελευταῖον, *adverb.* tandem. Epist. V.

Τελευτᾶν. ὃς τάδε τελευτᾷ Ph. 1575. cf. Al. 982. αἱ μὲν (sc. ἐλπίδες) τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ βροτοῖς Bac. 907.

κακῶς τελευτᾷ Æol. fr. III. 2. ὁ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν Tem. fr. VIII. 3. πρὸς τελευτώσας βίον (sc. βολὰς ἀκτῖνος) Ion. 1136. ὅταν τελευτήσῃς βίον Hel. 1682. cf. Hec. 419. et Hel. 846. τελευτήσω τάδε Al. 375. ἵν' εἰδῇς, οἷ τελευτήσω λόγον Tr. 1029. τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις Hip. 370. πρὶν τελευτηθῇ φόνος Or. 1218.

Τελευτή. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν ὅσαν φέρῃ An. 393. ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ὕνεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. κρυερὰ θανάτου τελευτὴ eorund. CLX. 7. 2) dor. τελευτά. θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. ὁρῶ τελευτὰν Sup. 1012. ἃ ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά; Iph. T. 874. πόνων τελευτὰν Her. F. 427. 3) plur. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ποίας τελευτάς (sc. κακῶν ἐξείπω); El. 908.

Τέλος. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. ἐς τέλος σπουδάζομεν μανθάνειν ib. 817. οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ ib. 1193. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὅπᾳ θέλει Or. 1545. ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. cf. El. 956. οὐδὲ γήρως ἔβας τέλος Al. 416. τῶν ἐν βροτοῖς οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν Sup. 270. cf. Iph. A. 161. Her. F. 103. Antiop. fr. XXXIX. 5. et Aug. fr. VI. 3. πικραὶ ὄψεις ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν Sup. 945. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. οἷόν σε βίου τέλος εἷλεν; Rh. 735. τέλος οἰκτρὸν Tr. 597. ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς δεινότατος Bac. 858. εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε ib. 1259. πημάτων τέλος Hel. 541. τέλος ἐφ' ἡμῖν ib. 893. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος οὐκ ἀσθενῆ Ion. 1615. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων ib. 1621. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. οὔ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς Antiop. fr. XVIII. 3. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. διὰ τέλους δυστυχῶν Bel. fr. XVI. 15. ἄτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. 2) plur. εὖ ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη Iph. A. 990. ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη Sup. 1136. πολλὰ πελταστῶν τέλη Rh. 311. imprimis *sacra* vel *mysteria* denotat, ut Med. 1382. Hip. 25. et Dan. fr. XII. 6. 3) τέλος, adverbial. positum, tandem. Iph. T. 1343. et Bac. 1101.

Τέμενος. ἐς Ἥρας τέμενος Med. 1379. ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ An. 252. τεμένη μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεοῦ Sup. 1210. πανταχοῦ μοι χθονὸς τεμένη δέδασται Her. F. 1329.

Τέμνειν. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 818. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. τέμνειν δρυὸς κορμοὺς Her. F. 241. τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. cf. Epig. I. 1. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 423. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. Ἀργείας ὅρους τέμνοντα γαίας El. 411. τίς ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλίῳ πεύκαν; Hel. 234. ἔταμες βοστρύχους ib. 1240. σπονδὰς τέμωμεν ib. 1251. γῆς τεμεῖν βλαστήματα Hec. 1204. σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 719. λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El. 812. τεμὼν χρόα Fr. inc. LXVII. 2. τεμῶ τρίχα Al. 214. cf. Bac. 493. et Hel. 1093. φίλιά μοι τεμοῖ Sup. 376. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ Her. 758. Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν—ἐτάμετο Hec. 633. οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν Her. 401. τρίχας ἐτμήθην Tr. 480. τμηθεῖσα πεύκη Med. 4. et τμ. κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Τένων. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη Med. 1166. ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος Bac. 936. τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς Cy. 399. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42.

Τεὸς, *vox poët.* pro σὸς, tuus. τεὸς γόνος Her. 911. ἀμφὶ κάρα τεὸν Iph. A. 1530.

Τέραμνον. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας Ph. 335. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 768. ἐξ ἀΐδου τεράμνων Al. 459.

Τέρας. ὕρειον τέρας Ph. 813. δάϊον τέρας ib. 1030. δεξιὸν Διὸς τέρας ib. 1196. ἄγριον τέρας Hip. 1214. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248. ξενὸν δίαυλον τέρας Tr. 435. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἆρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας; Hel. 263. cf. v. 267. τέρας, ὦ τέρας ib. 1147. δεινὸν τέρας Ion. 989. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.

Τερασκόπος Bac. 248.

Τέρεμνον. κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. Περγάμων τέρεμνα Tr. 1297.

Τέρην. ὄψιν τερείνην Med. 905. τέρεινα νύμφα Cy. 513. τερείνης μυρσίνης πλόκους El. 778. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4.

Τέρθρον Eu. fr. III. 2.

Τέρμα. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη Or. 1343. θανάτου ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται; ib. 937. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου Al. 646. ἐπὶ τέρμα—ἐμῶν κακῶν ἱκόμενος Sup. 369. cf. Tr. 1273. et El. 1232. ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες Sup. 617. τέρμα οὐκ εἴποι τις ἂν Antiop. fr. XXI. 2. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. ἐκ τερμάτων νόστον ἄρωμεν Iph. T. 117. μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον Bac. 1103. Ἀλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει Her. 280.

Τέρμων. οἷον τέρμονα βίου—ἔτλης Ph. 1361. σεμνὸν τέρμονα κυρῶν οὐρανοῦ Hip. 746. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tr. 1068. τροχῷ τέρμονι δίσκου Hel. 1488. πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. cf. v. 353. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τερμόνων Ἀτλαντικῶν Hip. 3. γῆς τέρμονας Τροιζηνίας ib. 1159. τέρμονας κλεινῶν Ἀθηνῶν Her. 37. ἀφικόμην πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδε El. 96.

Τέρπειν. αἱ 'ρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας An. 207. τέρπει τε μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτοὺς Æol. fr. X. 2. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. τέρπειν ἄλλους Sup. 183. τί δῆτ' ἔτερψάς με; Her. 434. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς Med. 1135. γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω Ph. 1096. τέρψαι φρένα Her. 663. et 939. cf. Or. 1176. Κύπριν τέρψω Hip. 727. εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς Her. 445. ὄμμα τέρψει Ion. 231. δείπνοισί σε τέρψω ib. 655. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. τέρπεται τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 3. τέρπου κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κλύων ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας Ph. 917. τιμαῖς τέρπεσθαι Al. 54. ἔριν, θηκτῷ τερπομέναν σιδήρῳ Cresph. fr. IV. 12. ἥους ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην Al. 290. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι; An. 1181. ἐφ' οἷσι τέρψῃ Rh. 194. ὥστε τερφθείης Iph. A. 418. τερφθῆναί τι βίου Ion. 1376. τερφθεὶς τοῦτο ib. 541. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368.

Τερπνός. τερπνὸν βίοτον Med. 1355. et τ. βίον Al. 167. λόγοισι τερπνοῖς ἀκοῦσαι An. 290. ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. τερπνῆς εἰσόδου Al. 946. τερπνὸν φήμην Iph. T. 1495. βίου τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. τερπνὰς ἡδονὰς Sup. 453. εἰ τερπνὸν τόδε θανάτου πέλας βεβῶσι Or. 1043. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip 109. τερπνὸν κακὸν ib. 384. τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι Bac. 773. πλουτεῖν τερπνὸν Ion. 630. τερπνὸν τι φῶς μοι Meleag. fr. XVII. 1. τῷ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œne fr. VII. 2. τοῖσιν ὠσὶ τερπνὰ λέγειν Hip. 488.

Τέρψις. ἐπεὶ πόθου εἰς τέρψιν ἦλθε Ph. 203. πῶς—τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς ib. 320. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ Med. 202. σύ μου τέρψιν ἐξεῖλες βίου Al. 348. ψυχρὰν τέρψιν ib. 354. τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν An. 94. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. ὡς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ Tr. 630. οἶνον τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. cf. Fr. inc. CLXV. 5. εἰς τέρψιν βίου Cy. 520. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1377.

Τεσσαράκοντα Epist. V.

Τέσσαρες, vel τέττ. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. παῖδες τέσσαρες Ion. 1576. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1. βέβληκε δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV.

Τέταρτος. τὸ τέταρτον γράμμα Thes. fr. V. 8.
Τετραβάμων. τετραβάμονες ἵπποι El. 476. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. τετραβάμοσι χηλαῖσι Ph. 815. ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382.
Τετράζυγος. τετραζύγων ὄχων Hel. 1045.
Τετράμοιρα νυκτὸς φρȣρὰ Rh. 5.
Τετράμορφος. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2.
Τετράορος. ὄχων τετραόρων Sup. 675. τετραόροις ἵπποις Hel. 729. τετραόροισιν ἅρμασιν Sup. 667.
Τετράπȣς. τετράποδος βάσιν θηρὸς Hec. 1058. τετράπȣν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς Rh. 256. cf. v. 211.
Τετράπτολις λαὸς Her. 81.
Τετραρχίαι Al. 1157.
Τετρασκελής. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 642. τετρασκελεῖς Her. F. 1272. τετρασκελὲς ὕβρισμα ib. 181.
Τέτρωρος. τέτρωρον ὄχον Hip. 1229. τέτρωρον ἅρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.
Τευθράντιον Lic. fr. III.
Τεῦκρος, *nom. propr. viri.* Hel. 86.
Τευμησσὸς, *nom. loci.* Ph. 1107.
Τεύχειν. τὸν ἀλήταν, εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. φίλοις τεύχειν ἔριν An. 645. ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον Rh. 959. ἔκλυον—τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 457.
Τευχεσφόρος. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. δεσπόταις τευχεσφόροις Rh. 267.
Τεῦχος. λαβȣ̃σα τεῦχος Hec. 609. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 168. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. τεῦχος θεᾶς Ion. 273. πλῆρες τεῦχος ib. 1184. θȣ̃ς τόδε τεῦχος El. 140. εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας Or. 759. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. cf. v. 786. et 1477. An. 618. Iph. A. 81. Rh. 71. Tr. 11. Her. 694. Hel. 1390. El. 444. etc. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 167. cf. Ion. 146. τεύχη κενὰ Cy. 88. vid. etiam v. 207. et 225. et El. 360. et 496.
Τευχοφόροι Rh. 3.
Τέφρα Cy. 637.
Τεχνᾶσθαι. τεχνώμενος Her. 1003. τεχνωμένη Med. 369. 382. et 402. et Hel. 1097.
Τέχνασμα. κέδρȣ τεχνάσματα Or. 1053. τῷ μητροκτόνȣ τεχνάσματ' ἐπὶ ταῦτα ib. 1560.
Τέχνη. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961. ȣ̓κ ἔχεις τέχνην, ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 322. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. ȣ̓δ' ἁλίσκεται τέχνῃ ib. 789. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων Sup. 381. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. τέχνην θέμενος ib. 712. ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. ἐκ τέχνης .τέχνην οἵαν ἔπλεξε Ion. 1279. τȣ̀ς νομίζοντας τέχνην Alcmæon. fr. XIII. 2. 2) dor. τέχνα. τίνα τέχναν ἔχομεν; Hip. 670. 3) plur. Δαιδάλȣ τέχναισιν Hec. 838. μάγων τέχναις Or. 1497. ȣ̓ κατώρθωνται τέχναι Hip. 680. τί δὴ τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. Ὀδυσσέως τέχναις Iph. T. 24. cf. Rh. 953. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ Bac. 674. σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς ib. 805. τέχναις θεῶν ὤλοντο Hel. 936. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς ib. 1637. conf. Dan. fr. VIII. 1. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. τȣ̀ς κατὰ τέχνας σπȣδαζομένȣς Epist. IV.
Τέχνημα. δόλια τεχνήματα Iph. T. 1355.
Τέως, *adverb.* usque ad eum locum. Her. 725.
Τήκειν. τήκω καρδίαν ὀῤῥωδίᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6. ψυχὴν ἐτήκȣ Her. 645. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. ἡνίκ' ἂν τακῇ χιὼν Ar. fr. II. 4. et τακείσης χιόνος Hel. 3. Cf. supra Τάκειν.
Τηκτὸς μόλιβδος An. 266.
Τηλέμαχος, filius Ulyssis. Or. 588.
Τήλεφος, filius Herculis. Tel. fr. IX. et XIV. 1.
Τηλίκος. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3. τηλικοῖσδε ȣ̓̃σιν ἡμῖν Epist. V.
Τηλόθεν Her. F. 1112. et El. 753.
Τηλόσε Iph. T. 175.
Τηλȣ̃ Cy. 685. et Fr. inc. CXCVI.
Τηλȣρός. τηλȣρὸς ȣ̓̃σα δωμάτων Or. 1325. ἐν τοῖσδ' ἐκείνȣ τηλȣρὸς ναίω δόμοις El. 251. τηλȣρὰ ναίȣσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία An. 890.

Τηλύγετος Iph. T. 828.
Τημελεῖν Epist. IV. παρθένυς τημέλει Iph. A. 731. σώματος ἐτημέλει Iph. T. 311.
Τήμερον Tel. fr. VIII. 1.
Τηνικαῦτα Iph. A. 730. et Sis. fr. I. 11.
Τηρεῖν. τὸν Ἀτλάντειον τηρῦσι πόλον Pi. fr. III. 5. τηρεῖν ἑτέρυς δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1.
Τήρησις Antig. fr. VI. 2.
Τητᾷν. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. τῦ εὖ τητώμενος Bel. fr. XVI. 16. πατρὸς τητωμένυς Her. 24. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι ib. 31. φίλων τητωμένη Hel. 281. χορῶν τητωμένη El. 310. ἀρίϛων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324.
Τίειν. τὸν θεὸν μεῖζον τίυσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολὺ Her. 1013. πατρὸς ἔτισας φόνον El. 1188. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ἅ σε δεῖ τίσαι παισὶ Her. 216. τῶνδε τισάντων δίκην Sup. 733. cf. Med. 767. et 802. et Rh. 812. et 894. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην Iph. T. 78. τίσαι δάμαρτα Tr. 1034. τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρός; El. 599. ὡς—τὴν δὲ τίσωμαι δίκην Med. 1316. τισώμεθ' αὐτὸν Bac. 848. Μενέλεων τίσομαι Or. 1171. τισόμεσθα σύγγονον Hel. 1640.
Τιθέναι. τὔνομά με θανεῖν ἐρᾷν τίθησιν Hec. 358. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1401. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι; ib. 1710. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1210. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις τίθημ' ἄπαιδα An. 33. τὴν Σκῦρον ὐδαμῦ τίθης ib. 209. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. ἀκύμονα πόντυ τίθησι νῶτα ib. 1445. σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν Rh. 584. ἄβατον ὃς πέδον τόδε τίθησι Bac. 11. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. τὸν εὐτυχῦντ' ἀεὶ μείζω τίθησι Phi. fr. XII. 2. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε (qu. a τιθέω) Or. 141. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. πέρας ὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. ἐν αἰσχροῖσιν τιθεὶς ib. 1040. σπυδῇ τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. ὠκὺν πόδα τιθεὶς Iph. T. 32. cf. Rh. 280. ἄνω κάτω τιθεὶς Bac. 602. θανατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 402. συλλαβὰς τιθεὶς Pal. fr. II. 2. πλῦτον ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. φίλυς τιθέντες τὺς πολεμιωτάτυς Hec. 848. ἀγῶνα πάνδημον τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ἀϛρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κύριμον ib. 964. δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν Ph. 843. μεγάλα πάθεα—τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα Iph. A. 1335. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνυς ib. 1419. cf. Ion. 1225. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖϛα βαρβάρων El. 7. ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν Hec. 723. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχυ ϛολίσματος ib. 1156. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον ib. 1166. ὔτι πυ κραυγὴν ἔθηκας ib. 1510. θανάτυς ἔθηκαν ib. 1641. τάσδε θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε Ph. 579. καλλινίκυς Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγὼ ib. 862. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 510. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. μ' ὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. cf. An. 613. Rh. 909. πάσαις ἔθηκεν εὐκλεέϛατον βίον γυναιξὶν Al. 626. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν κακὸν An. 458. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ Iph. T. 1280. πατρὸς δόμον δὶς τοσῦτ' ἔθηκας εὐκλεέϛερον Rh. 160. μέγαν σε Θρῃκῶν ἄνακτα ἔθηκα ib. 407. τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύϛηνον γόνον ib. 918. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. κάμνειν με τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον ib. 990. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν; ib. 685. μακάριόν γ' ἔθηκέ με Ion. 562. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν ib. 1172. θνητοῖς τὺς νόμυς ὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1313. Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν Her. F. 221. οἳ ϛάσιν ἔθηκαν ib. 590. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον

βροτοῖς ib. 699. ὀρφανὴν με φίλϑ πατρὸς καὶ τόνδ' ἔθηκας El. 915. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. ἄκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. εἴ τιν' εὐφυᾶ φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Ar. fr. II. 8. αἱ τύχαι με σοφὴν ἔθηκαν Cresph. fr. X. 3. τὰ μέγιϛα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4. φονίϑς ἀνδρῶν ἁμίλλας ἔθετ' (i. e. ἔθετε) ἀϛεφάνϑς An. 1021. λαΐνϑς πύργϑς πέριξ ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. γάμον Νηρηΐδος ἔθεσαν Iph. A. 1078. θὲς ἴχνος πέδῳ Or. 1440. σαυτϑ νόμον τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς γυναιξὶ Tr. 1031. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἵνα με πτερϑσσαν ὄρνιν—θείη Hip. 734. πῶς σ' ϑτις ἂν θείη τυφλόν; Cy. 670. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 744. ὡς γνωτὸν θείη τὸν κράτιϛον Ἑλλάδος Hel. 41. τὸ κακὸν ϑδεὶς χρηϛὸν ἂν θείη Phœn. fr. VII. 2. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τϑς σϑς λόγϑς θῇς Sup. 515. ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν θῶμεν Rh. 470. μή μοι κότον θῇς ib. 827. χάριν ἄνακτι θῶμεν Bac. 720. Τιρυνθίοις θῇς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν Her. 164. vid. not. ὡς πρὸ ναϑ λαμπρὰ θῇ πυλώματα Ion. 79. μὴ πλϑσιον θῇς Ar. fr. XXII. 1. ἔτλησαν δεῦρο ξένον πόδα θεῖναι Sup. 172. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1070. χρόνιον ἴχνος θεὶς Or. 234. πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονὸς Cy. 541. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. λόγχας θέντες El. 798. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. χρυσϑν θεῖσα ϛέφανον ἀμφὶ βοϛρύχοις Med. 1160. ἐγώ σε θήσω τϑδ' ἐλεύθερον φόβϑ Hec. 869. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς ib. 875. cf. Or. 1664. Hip. 521. et El. 648. πικρὸν Ἀδράϛῳ νόϛον Ἀργείοισί τε θήσει Ph. 957. εὐκλεᾶ με θήσει ib. 731. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρϑς θήσω Med. 375. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. πικρϑς ἐγώ σφιν καὶ λυγρϑς θήσω γάμϑς ib. 399. παίδων γονὰς σπεῖραί σε θήσω ib. 718. ϑ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι ib. 926. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν Sup. 901. πϑ θήσεις μνῆμα τῷδε; ib. 937. φόβον αὐτοῖς θήσει ib. 1208. ᾠδὰς ὑϛέροισι θήσετε ib. 1224. τἀμ' ἐγὼ θήσω καλῶς Iph. A. 401. θοίνην πϑ γυναιξὶ θήσομεν; ib. 722. θήσει κόρας πολυκλαύτϑς ib. 779. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ἀγῶνας, ϑς ἐμοὶ γάμοι θήσϑσιν Tr. 364. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει ib. 1057. ἄϊϛον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321. θήσω φόνον θῆλυν Bac. 795. αἷμα θήσεις ib. 835. et Ion. 1260. εὐτυχῆ με θήσετε Hel. 1466. ἐσόδϑς Φοίβϑ καθαρὰς θήσομεν Ion. 105. πτηνῶν ἀγέλας—φυγάδας θήσομεν ib. 109. ὃ χρή, ϑδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὰ Κασ. λέκτρ' ϑκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλλ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 131. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ Sup. 1192. μακάριόν με τις θεῶν ἔμελλε θήσειν Iph. A. 1406. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων Ph. 1066. βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ θήσων Hel. 1397. εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις Ion. 172. 2) med. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα τίθεται χέρα Hec. 654. τὰ λῷϛα καὶ κάλλιϛα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 573. ὅρον—αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται Al. 597. τί κατ' ἀλλήλων φόνϑς τίθεσθε; Sup. 951. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθϑ Dic. fr. V. 1. τάφϑ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. χάριν τίθεσθαι Iph. T. 602. cf. El. 61. σοφϑς τίθεσθαι τϑς λόγϑς Dan. fr. XII. 2. τετράποδος βάσιν θηρὸς — τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα Hec. 1059. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος ib. 1073. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 288. ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμὲ—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 657. χέρα κρᾶτ' ἀποκέριμον τιθεμένα El. 148. καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες Or. 511. σφάγιον ἔθετο ματέρα ib. 840. cf. Hec. 111. ὄνομα Πολυν. πατὴρ ἔθετό σοι Ph. 640. cf. Iph. T. 499. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ ϛέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἳ τϑς νόμϑς ἔθεντο Cy. 338. cf. Iph. T. 1458. et Sis. fr. I. 6. ἔριν ἔθετο Πριαμίδαισιν Ἑλλά-

δος Hel. 255. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τᾶ θεᾶ Ion. 54. γᾶν φίλαν Ἰνάχȣ θεῖτ' (i. e. θεῖτο) ὀνήσας Sup. 372. μηδέν' ἂν χρέȣς ἕκατι προςάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Antiop. fr. XXVIII. 2. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 469. μὴ θῆται παρ' ȣ̓δὲν τὰς ἐμὰς ἐπιςολὰς Iph. T. 732. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. εἴπερ τῷδ' ἐβȣλήθης χάριν θέσθαι ib. 1212. cf. Ion. 1104. Θυέςη πόλεμον—θέσθαι Or. 14. ψῆφον ἐπὶ φόνῳ θέσθαι ib. 754. ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι ib. 831. φίλον θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. ἐν ψήφȣ λόγῳ θέσθαι Rh. 310. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι Her. F. 605. cf. v. 938. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος Hec. 806. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. θέμενος εὖ τἀκεῖ Iph. A. 672. cf. Iph. T. 1003. et Bac. 49. τέχνην θέμενος Iph. T. 712. ὄνομα νησιωτικὸν Σαλαμῖνα θέμενον Hel. 149. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα Sup. 1021. λυγρὰν Αἰγίσθȣ λώβαν θεμένα El. 165. θεȣ̀ς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. καλὸν πάρεργον αὐτὸ θήσομαι πόνων Or. 609. γόȣς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. ȣ̓κ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 532. ἐγὼ τἀμὰ θήσομαι καλῶς Hip. 709. cf. An. 378. ἐκφορὰν τȣ̃δε θήσομαι νεκρȣ̃ Al. 424. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 828. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. Ἴωνα αὐτὸν ὄνομα κεκλῆσθαι θήσεται Ion. 75. 3) pass. ψυχὴν αθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III. δάκρυα φανερὰ πᾶσι τεθειμένα Ph. 1560. ȣ̓τος ἦν τεθῇ νόμος Sup. 541. γέμω κακῶν δή, κȣ̓κέτ' ἔσθ', ὅπη τεθῇ Her. F. 1245. ἴσαι ψῆφοι τεθεῖσαι El. 1266. τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται ib. 1268.

Τιθήνη Hec. 281.

Τιθηνός. πόνων τιθηνȣ̀ς ἀποδιδȣ̃σά σοι τροφὰς Iph. A. 1230.

Τίκτειν. τίκτω παῖδας παιδὶ Ph. 55. κέρδος—τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. ὃς νέȣς τίκτει θεȣ̀ς Bac. 467. πολλὰ τίκτει Μοῖρα Her. 898. τίκτει λαθὼν Dan. 18. οἱ πόνοι τίκτȣσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3. τίκτει (sc. ἡ γῆ) θνατȣ̀ς, τίκτει δὲ βορὰν φῦλά τε θηρῶν Chry. fr. VII. 4. 5. τίκτει πόλεμον Dic. fr. VI. 3. ὕβριν τίκτει πλȣ̃τος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. μακρὸς αἰὼν μυρίȣς τίκτει πόνȣς Œno. fr. IV. 3. μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 3. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην ejusd. fr. XI. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσȣς Fr. inc. XXIX. 1. οἱ πόνοι τίκτȣσι τὴν εὐανδρίαν eorund. LI. 7. λῦπαι ἀνθρώποισι τίκτȣσιν νόσȣς eor. LXVI. ἄκλαυςα τίκτειν τέκνα An. 1236. τίκτειν μέλη Sup. 180. sq. δεινὸν τὸ τίκτειν Iph. A. 917. τίκτων αὐτὸς ἑαυτὸν Pi. fr. III. 2. ἡ γῆ τίκτȣσα ποίαν Cy. 332. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994. ἐγὼ τέκον Πάριν Hec. 387. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδ. εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. cf. Thes. fr. III. 2. ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν, Πάριν τεκȣ̃σα Tr. 919. sq. Κύπρις ἔτεκε πολὺ μὲν αἷμα, κ. τ. λ. Hel. 367. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιςον Iph. T. 20. ἵνα παῖδας τέκω δȣ́λȣς An. 198. cf. v. 201. νεανίαν τεκὼν ἄριςον Sup. 1092. hinc τεκών, pater, Her. F. 975. et passim: ita etiam τεκόντες, parentes, ut Or. 891. Hip. 1081. Al. 961. Sup. 361. Alcmæon. fr. VII. 1. Alop. fr. I. Fr. inc. CXXXIII. 1. et fr. inc. B. 51. et 52. et τεκȣ̃σα, mater Hec. 414. et 426. Ph. 53. et 54. etc. ἁ τεκȣ̃σα γᾶ Alex. fr. XII. 4. σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξȣσ' ἐμὸν Tr. 742. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; ib. 265. ὅτε σε τέκετο ματρόθεν Ζεὺς Hel. 216. τέκνα τρίγονα τεκόμενος Her. F. 1023. cf. v. 1183. ὦ τεκομένα με μᾶτερ Or. 196. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρὶ Dan. 15. τὸ τεχθὲν ib. 44. etc.

Τιμᾶν. ὅςις τιμᾷ μητέρα Or. 1606. τί τὴν τυραννίδα τιμᾷς ὑπέρφευ; Ph. 553. Ἄρτεμιν τιμᾷ Hip. 16. cf. v.

55. ὡς Φρύγες νόμως τιμῶσιν Tr. 1211. χάριτας, αἷς τιμῶσί σε And. fr. VII. 7. τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σϵ ejusd. fr. XXIII. 1. οἳ τιμῶσ' ἀχρείως ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. τὴν εὐγένειαν—τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 2. τὼς περισσὼς—τιμῶμεν Phi. fr. I. 6. τίμα Κύπριν Al. 793. τίμα δεσπότην σέθεν Tr. 694. θεοὶ ὅταν τιμῶσιν, ὠδὲν δεῖ φίλων Her. F. 1338. τιμᾷν τὸν ἐσθλὸν Hec. 327. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν Or. 486. ἰσότητα τιμᾷν Ph. 539. φίλως τιμᾷν Med. 660. χοῆρες ἄγγος τιμᾷν Iph. T. 960. ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ — ἄξιον τιμᾷν ὅπλα Tr. 1225. τιμᾷν θεὼς Bac. 1009. Her. 903. et Antiop. fr. IV. 2. τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικάς θ' ὁμιλίας τιμᾷν Hel. 1417. τὴν εὐσέβειαν τιμᾷν Ion. 1046. τὰς ὠσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς, τιμᾷν δίκαιον Er. fr. IX. 2. τιμῶν μ' ὠδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. πατρῴαν τιμῶν χάριν ib. 827. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὼς Hip. 954. τιμῶν Βρόμιον Bac. 329. τιμῶν μαντεῖον ἕδραν Ion. 130. νεκρὼς δακρύοισι τιμῶν Her. F. 1361. Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. τὼς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 884. τέχνην τιμῶσα Iph. T. 54. τὸν πάλαι ἐμὸν πόσιν τιμῶσα Hel. 64. τὰ τῶν θεῶν τιμῶσα ib. 1665. cf. El. 194. et Bel. fr. XXV. 10. Διόνυσον τιμώσας χοροῖς Bac. 220. ἐτίμησ' ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. ὠκ ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν Ph. 1664. ϛεφάνοισιν ὠδαμῶ τιμήσεται Er. fr. I. 54. τιμώμεθα Æol. fr. VI. 7. sed vid. not. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεὼν ib. 622. cf. v. 1095. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, ὠδὲ τιμᾶσθαι θέλει Tr. 27. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ὠ τιμώμενον Hec. 316. τῷ τιμωμένῳ Or. 911. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. cf. Bel. fr. XXIII. 3. τιμώμενοι χαίρωσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. cf. Sup. 232. ὦτος ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν θανὼν An. 1185. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735. vid. not.

Τιμάορος. θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον γένος Dan. fr. VII. 4.

Τιμή. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. cf. Al. 436. et Epist. IV. τὸ πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει Hip. 329. cf. Sup. 306. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. ϛρατηλάταις δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781. ὠδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 648. ὠχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι Bac. 192. τῷ θεῷ τιμὴν δίδω ib. 342. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οἵας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. τοῖς τεκῶσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. 2) dor. τιμά. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. πολύθυτος τιμὰ Her. 778. τιμὰν ἀντέτασθε Fr. inc. CXVII. 1. 3) plur. ὅσοι δημηγόρως ζηλῶτε τιμὰς Hec. 255. τοῖς θανῶσι τιμὰς διδόντα Ph. 1331. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. σοὶ τιμὰς μεγίϛας δώσω ib. 1424. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. τιμαῖς τέρπεσθαι ib. 54. πλείϛας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. τὼς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ Iph. A. 19. ἐφ' οἷσι ξενοκτόνως τιμὰς ἔχω Iph. T. 776. cf. v. 748. et 1461. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ ib. 1280. ἡ ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχωσα Rh. 891. Τροίας ἀρχαγὼς τιμὰς Tr. 196. ἐξ ἁπάνταν τιμὰς ἔχειν κοινὰς Bac. 208. τιμὰς πατρῴως ἔχειν Her. 810. θεῶν ἀνέϛησεν τιμὰς Her. F. 853. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993. βίᾳ ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. etc.

Τίμημα Hip. 622.

Τιμητέος Or. 484.

Τίμιος. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίμιος γεραίρεται Sup. 553. δαίμονα, ἐν θεοῖς τίμιον Tr. 49. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1333. τίμιος θεοῖς ἔσῃ And. fr. VII. 5. τίμιος πλωτῶν ἀνὴρ ejusd. fr. XVI. 2. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554. τιμιώτερος φανῇ Cy. 530. et τιμιωτέρα φ. Hip. 332. ψυχῆς ὠδέν ἐϛι τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ὠκ ἔϛιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. αὖρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442.

Τιμόπτολις Sup. 375.

Τιμωρεῖν. Παλαμήδȣς σε τιμωρεῖ φόνῳ Or. 433. cf. Ph. 942. τιμωρεῖν τέκνοισι Hec. 749. τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. τιμωρεῖν πατρὶ ib. 922. et τιμωρῶν π. ib. 546. 562. et 774. it. Iph. T. 925. et El. 974. τιμωρεῖσθέ νιν Bac. 1079. σοί γε τιμωρȣ́μενος Or. 1117. Ζεὺς ὁ τιμωρȣ́μενος Sup. 511. τήνδε τιμωρȣ́μενος Iph. T. 558. πατρὶ τιμωρȣ́μενοι El. 1095. τȣ̀ς κακȣ̀ς τιμωρȣμένη Hec. 756. cf. v. 1258. εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην Cy. 691. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. cf. Al. 736. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον Hip. 21. cf. v. 1422.

Τιμωρία. πατρὸς τιμωρία Or. 425. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία Sup. 546. κακίϛης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς πανȣ́ργȣ Cy. 440. πατρῴαν τιμωρίαν El. 978. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ματρὸς αἵματος τιμωρίαι Or. 400. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2.

Τιμωρὸς, ὁ. σύ μοι γενȣ̃ τιμωρὸς ἀνδρὸς Hec. 790. τιμωρȣ̀ς λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 168. 2) ἡ. χεῖρα τιμωρὸν Hec. 843. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676.

Τινάσσειν. τινάσσει κρᾶτα Her. F. 867.

Τίνειν. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. cf. v. 530. et 1090. An. 53. Iph. T. 339. et Her. F. 733. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τίνων ἀμοιβὰς Her. F. 1169. τίνοντες ἀδικίας Ion. 447.

Τίνυμαι. αἵματος τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον Or. 323.

Τιρύνθιος. Τιρυνθίῳ Εὐρυσθεῖ Al. 484. cf. v. 494. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 4. Τιρυνθίοις Ἀργείοις Her. 164. ἡ Τιρυνθία Ἀλκμήνη Al. 841.

Τίσις Hel. 1019.

Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. et Ion. 455. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. cf. Iph. T. 223.

Τιτανὶς κȣ́ρα Hel. 388.

Τιτρώσκειν. ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν Hip. 392. τὰν Κενταύρων γένναν ἔτρωσε τόξοις Her. F. 366. τρώσῃς φόνον Sup. 1204. τρώσασα ἡμᾶς Hip. 703. τρώσει νιν οἶνος Cy. 421. τίς ὢν τέτρωται; Rh. 847. ἡμεῖς τετρώμεθα ib. 849. τετρωμένȣς ἰδȣ̃σα καιρίȣς σφαγὰς Ph. 1440. οἱ τετρωμένοι Rh. 836. τρωθεὶς Ph. 1406. et An. 617.

Τλάμων, dor. pro τλήμων. ὦ τλᾶμον πȣ̀ς Hec. 170. ἅλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. Οἰδίπȣς ὁ τλάμων Ph. 1051. ἐν τλάμονι θυμῷ Med. 865. τλάμων πόσις El. 1160. ἁ τλάμων Hec. 936. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. τλᾶμον γύναι Med. 1274. ὦ τλᾶμον ὑμεναίων Hip. 554. πόλις τλάμων Sup. 1079. Λήδας ἁ τλάμων κȣ́ρα Iph. T. 210. τλάμονα Κασσάνδραν Tr. 248. etc.

Τλατὸς, dor. pro τλητός. δȣλείας τᾶς ȣ̓ τλατᾶς Hec. 158.

Τλάω, vel τλῆμι. τί τλᾷς; Ph. 1717. τλῆθι τὰ μὴ φίλα Hec. 1251. τλᾶθι Al. 895. τλῆθι τȣ̀ς σȣ̀ς προσβλέπειν ἐναντίȣς ἐχθρȣ̀ς Her. 943. μήποτε τάνδε δȣλοσύναν τλαίην Ph. 200. μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν; El. 278. μὴ τλῇς με προδȣ̃ναι Al. 276. μὴ τλῇς —φίλȣς κτανεῖν Cy. 287. μὲ τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην Or. 1527. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. Or. 376. Ph. 1716. Iph. A. 942. Ion. 1497. etc. πόνȣς μυρίȣς τλῆναι μάτην Hel. 609. φοίνιον αἷμα τλὰς Her. F. 1184. ὁ πολλὰ τλὰς Ἡρακλῆς ib. 1250. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον Med. 796. cf. v. 1328. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία ib. 840. τίς ἔτλα κακῶν τόσων—ἄχεα φανερά; Ph. 1514. σύ γε τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾅδαο Al. 463. cf. v. 472. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα An. 1045. τίνα βίοτον ȣ̓κ ἔτλας; Hel. 220. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾷν Her. F. 777. πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. οἷον τέρμονα βίȣ—ἔτλης Ph. 1362. τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης Med. 1326. cf. v. 1340. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1073. ἔτλην θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 1. ὃς ȣ̓κ ἔτλη θανεῖν ib. 958 ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο Sup. 171. τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ Iph. T. 862. μά-

χας Μινυῶν, ἃς ἔτλην Her. F. 50 ἔτλην φόνον ib. 1279. ἄπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τίς τὰ δεινὰ τλήσεται; Iph. T. 617.

Τλημόνως. μένειν χρὴ τλημόνως Sup. 947. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποςερεῖς Iph. A. 1165. τέθνηκε τλημόνως Tr. 40.

Τλήμων. ὡς τάφȣ τλήμων τύχω Hec. 47. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. τλήμονας φυγὰς Hip. 1177. et El. 233. et 505. et τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. ὦ τλήμονες γυναῖκες Sup. 292. τλήμονας παίδων τύχας Her. F. 921. τἀμὰ ȣ̓χὶ τλήμονα; Or. 1613. τλήμονα ἔλεξας Iph. A. 1132. τλημονεςέραν ὁδὸν Med. 1068. et τλημονεςάτην ὁδ. ib. 1067. τλημονέςατον λόγον Hec. 562. τλημονεςάτην πασῶν γυναικῶν Her. 570. etc. Cf. Τλάμων.

Τλησίμοχθοι Fr. inc. XCIX.

Τλητός. ȣ̓ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ἄλγος ȣ̓ τλητὸν, ȣ̓δὲ ῥητὸν Hip. 846. cf. v. 875. παίδων νόσȣς —ȣ̓ τλητὸν ὁρᾷν Al. 890.

Τμητός. τμητῶν ἱμάντων Hip. 1245.

Τμῶλος, mons Lydiæ. Bac. 55. 64. 154. et 462.

Τοῖχος. ἄπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωρȣ̃ντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. ἀμφίβληςρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. εἰς ἀμφοτέρȣς τοίχȣς μελέων Tr. 118. τοίχȣς δεξιȣ̀ς λαιȣ̀ς τε Hel. 1589. τοίχοισιν ἔπι Ion. 1158. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Τοκάς. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. τοκάδα τὰν Διογόνοιο Βάκχȣ Hip. 559. ὅσαι τοκάδες ἦσαν Hec. 1157. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42.

Τοκεύς. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμȣμένοις Hec. 403. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 817. ἀκȣσίως τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ Ph. 437. τοκέας φιλεῖν Sup. 507. δάϊοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915.

Τόκος, 1) filius. Ἀμαζόνος τόκος Hip. 10. Θησέως τόκῳ ib. 520. Ἀλκμήνας τόκῳ ib. 553. cf. Her. F. 929. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήςρας τόκος An. 885. cf. v. 1116. θεȣ̃ πατρὸς τόκος (ubi est *filia*) ib. 1255. Αἰγέως τόκος Sup. 647. τὸν Οἰκλέȣς γενναῖον τόκον ib. 925. Λαέρτα τόκον Iph. A. 204. cf. Tr. 421. Ὀϊλέως τόκος Iph. A. 263. ὁ Τυδέως τόκος Rh. 939. Ἐχίονος τόκον γηγενῆ Bac. 1014. Μαιάδος τόκος Hel. 1686. εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. τίς σε ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. τόκος Οἰνέως Œnei fr. I. 3. ita agni vocantur μήλων τόκος Cy. 161. 2) partus. πρὸ μέλλοντος τόκȣ El. 626. ἄρσενος τόκῳ ib. 652. cf. Dan. 11. ςερρὰς ἐνεγκȣ̃σ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας Med. 1031. ȣ̃ σε μήτηρ—ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ Al. 319. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχοῤῥαγεῖς ib. 1466. σιγῶσα τόκȣς πολυκλαύτȣς Ion. 869. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη ib. 1108. ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων ib. 1128. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2. τόκων τῶν σῶν χάριν Fr. inc. LVIII. 3.

Τόλμα. σὺ τόλμαν τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον; Hec. 1123. τῆς γε τόλμης ȣ̓ σπάνις γενήσεται Or. 940. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. δεινὰν προσάγȣσα τόλμαν ib. 859. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip. 663. αἶ αἶ τόλμας ib. 814. τί τέρμα τόλμης—γενήσεται; ib. 937. ὦ τόλμης γενναία Al. 744. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703. καταςένω δαΐας τόλμας ib. 838. μόλις νιν τόλμῃ μὲν ȣ̓ χειρȣ́μεθα Iph. T. 330. ᾤμωξα τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ ib. 862. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας ib. 868. ὑπερφέρεις τόλμῃ τόλμαν Her. 555. τλήμων σὺ τόλμης Ion. 960. ὁ καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. ἡ τόλμα πᾶσ' ἔνεςιν ib. 1264. ἔχει τι δεινὸν ἡ τόλμα σȣ ib. 1416. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. ἔχω τόλμης—διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τὰ μέγιςα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 2. πείθειν τȣ̀ς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. ἔκκαυμα τόλμης Fr. inc. VI. 2. τόλμας ȣ̓ καλὰς Hip. 414. ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ Sup. 449. κατεῖπε τόλμας Κρεȣ́σης Ion. 1216.

Τολμᾷν. τολμᾷ, ἃ μὴ χρὴ Hec. 333. οἵτινες θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν ib. 804. σὺ ȣ̓δὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι

(sc. τὸν χρυσὸν) χερὸς τολμᾷς ib. 1223. ȣ̓ τολμᾷς ὅσια Or. 825. οἵ με τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τολμᾷ πανȣργεῖν ib. 583. ἥτις ȣ̓δὲ νῦν τολμᾷς μεθεῖναι—χόλον ib. 590. τολμᾷς ξενοδοχεῖν; Al. 555. ἢ παιδὶ πατρὸς —τολμᾷς ξυνεύδειν An. 172. δεινά γε τολμᾷς Iph. A. 133. et 303. τȣ̀ς πόνȣς οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι Iph. T. 115. τόλμα τάδε Hec. 326. cf. Al. 989. τόλμα ἐρῶσα Hip. 476. τόλμα προτείνειν χεῖρα Al. 1120. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον Her. F. 307. ἀντίποινα ἐκτίνων τόλμα ib. 756. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. cf. Ar. fr. VII. 1. et Tem. fr. VIII. 1. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνȣ μέτα eorund. LI. 6. τολμᾷν ἀνάγκη Hec. 751. τολμᾷν ἀδύνατα Hel. 817. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἵ' ἐτολμήθη πατὴρ El. 277. ȣ̓́τε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. cf. v. 733. τοῖσι τολμῶσιν λέγειν Sup. 854. ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ἐτόλμας Hec. 1251. ἦπȣ τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε; Med. 695. ȣ̓κ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι; Or. 751. ȣ̓κ ἐτόλμησας θανεῖν τȣ̃ σȣ̃ πρὸ παιδὸς Al. 647. conf. Sup. 910. ἐτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. ἐτόλμησ' εὐθὺς ȣ̓ πρὸς ἡδονὰς Μȣσῶν τραπέσθαι Sup. 882. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησε Bac. 636. ἴσως ἀλάστορας ȣ̓κ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV. τὰ δυνατὰ τόλμησον Ion. 976. ἣν τολμήσῃς σύ μȣ χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 915. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Dan. 56. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ ib. 1078. δρᾷν τι τολμήσȣσιν ἐχθρȣ̀ς Iph. A. 1389. etc.

Τόλμημα. εἶδες τὸ τόλμημα; Ph. 1670. σὲ χρεὼν ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. τολμήματα αἴσχιστα Ph. 1225. εἶδον αὐτῶν κρεῖσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματα Sup. 845. ἥκȣσά τȣ θυγατέρων τολμήματα Bac. 1220. ὦ τολμήματα θεῶν Ion. 252. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Τολμηρός. ἀδικȣμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 305.

Τολμητέον Med. 1051. Iph. T. 111. et 121. et Ion. 1387.

Τολμητὸς Hel. 822.

Τολυπεύειν. Θρῇξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751.

Τομαῖος χαίτα Al. 101.

Τομὴ, vel dor. τομά. πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. ἀνάμεινον φασγάνȣ τομὰς Or. 1101. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην—νόσων Inus fr. V. 6.

Τοξεύειν. ταῦτα νȣ̃ς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέȣ κόρης Tr. 255. τȣ̃δε τοξεῦσαι Ion. 1411. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας (sc. τὰ τέκεα) Her. F. 1064. τοξεύσασα Tr. 638. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Τόξευμα. ἐντὸς λυγρȣ̃ τοξεύματος Her. F. 991. τυφλοῖς ὁρῶντας ȣ̓τάσας τοξεύμασιν ib. 199. τȣ̀ς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι ib. 571. θερμὰ ἡλίȣ τοξεύματα Bel. fr. XVII. 8. τέκνα N. θανόντα Λοξίȣ τοξεύμασιν Cresph. fr. II. 2. πυκνοῖς Βακχίȣ τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Τοξήρης. μόλε τοξήρης Rh. 226. τοξήρει ψαλμῷ Her. F. 1063. χέρα τοξήρη Al. 36. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Τοξόδαμνος Ἄρτεμις Hip. 1451.

Τόξον. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρȣ̃ πέρα Sup. 745. κυκλȣ̃το, ὥστε τόξον Bac. 1064. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1. παῖδα Θέτιδος τόξοις βαλὼν Hec. 388. Ἀρτέμιδος—τόξα εὐλογήσω ib. 465. τόξα κερȣλκὰ Or. 268. ἐκηβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ib. 274. cf. Ph. 1115. et Her. F. 473. τόξοις νιν δαμάσασα Ph. 154. τόξοισιν ἐμαρνάμεσθα ib. 1148. χρυσέων τόξων οἶστὸν Med. 634. τόξων μεδέȣσαν Ἄρτεμιν Hip. 167. cf. Hel. 1331. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. τί τόξων ἔργον; Al. 40. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. τόξα χαρίτων Iph. A. 549. ἃ ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάννυται Iph. T. 1238. κερόδετα τόξα Rh. 33. ἥλικας τόξοισιν νική-

σαντα Tr. 1210. τόξων χερὶ ψάλλεσι νευρᾶς Bac. 782. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 108. cf. v. 158. 165. 173. et 524. μεθῆκα τόξα ib. 256. τόξ' ἔχων Her. F. 160. cf. v. 162. 195. 366. 392. 942. 970. 984. 1098. et 1135. τόξα ἡλίε ib. 1090. τὰ τόξα λαβόντες Cret. fr. I. 2. τόξ' ἔχεσα Meleag. fr. VI. 5. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6.

Τοξοσύνα, dor. pro ύνη. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ An. 1195.

Τοξότας, dor. pro ης Or. 1409. εἶργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.

Τοξοφόρος. τοξοφόρῳ ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ Tr. 802. τοξοφόροι Φρυγῶν Rh. 32.

Τόπος. ἀνὰ τόπον Sup. 604. μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν ϛάξαι τόπον Her. 1041. ἐπεί γε τἐδ' ἐφάπτομαι τόπε Hel. 563. Διρκαίων ἐκ τόπων Ph. 1033. πέραν τόπων Ἀτλαντικῶν Hip. 1053. Θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Fr. inc. CI.

Τόρευμα δεινὸν Her. F. 978.

Τορνεύειν. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνευε Cy. 657.

Τόρνος. τροχὸς τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρεμενος Thes. fr. V. 3.

Τορῶς. ἐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ἀκἐσας ἐ τορῶς ib. 656. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς ἐς ἓς γεγωνήσομεν; Ion. 695.

Τόσως. δὶς τόσως El. 1092.

Τραγοκτόνος. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139.

Τράγος. σὺν τᾷδε τράγε χλαίνᾳ Cy. 80.

Τρανῶς. ἐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν El. 758.

Τράπεζα. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τράπεζα πλήρης Hip. 110. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. πρὸς πλεσίαν τράπεζαν ἵζεσα Hel. 303. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. ὑπὲρ τραπέζης ib. 1209. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864.

Τραῦμα. τραῦμα φέρων Or. 1487. φονίε τραύματος εἴσω Rh. 750. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. ἐκ ἔϛ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρώσῃς χερὸς Her. 684. ἐκ ἂν γένοιτο τραῦμα Bel. fr. XIV. 1. μαρναμένες ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν ib. 1663. cf. An. 1156. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. πολλοὶ ἔπιπτον — ἐκ τραυμάτων ib. 1143. καραδοκῶν τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313. κάθαιμα τραύματα ib. 1374. ἀπένιψα τραύματα Tr. 1152.

Τραυματίζειν. ἐτραυμάτιζον—γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762. ἐτραυματίσθη πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2.

Τράχηλος. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. cf. Tel. fr. XVI. 2. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. λήψεται τὸν τράχηλον—τε ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. τραχήλες θερίζων Sup. 716.

Τραχὶς, *nom. urbis.* Her. 194.

Τραχύς. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. τραχεῖα (sc. χώρα) Cresph. fr. XII. 2. συγγένεια τραχεῖα Fr. inc. B. 40. 2.

Τρέειν, εῖν. Φρυγῶν ἐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ Or. 1111. μηδὲν τρέσῃς τάσδε ib. 1104. μὴ τρέσῃς τόδε Ph. 1084. cf. Med. 307. Al. 329. Her. 249. 501. 558. 654. et 715. El. 220. et Fr. inc. II. 1. ἐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι—Med. 1225. cf. Al. 509. Iph. A. 321. et Fr. inc. XLII. 3.

Τρεῖς. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. λαιμὲς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. τρεῖς μία τύχη—ἔχει Iph. T. 1065. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389. παρθένοι τρεῖς Or. 22. τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. ἀρὰς τρεῖς Hip. 888. et 1315. τρεῖς φαεννὰς ἡλίε διεξόδες An. 1087. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. τριῶν μοιρῶν ib. 244. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. φῦλα τρία τριῶν ϛρατευμάτων Sup. 653. etc.

Τρέμειν. φόβῳ τρέμω Ion. 1452. τρέμων An. 718. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. τρέμεσα κῶλα Med. 1169. πόσιν τρέμεσα An. 809. et 1058. φρίκῃ τρέμεσαν Tr. 1026. ψόγον τρέμεσα δημοτῶν El. 643.

Τρέπειν.—τρέπει χαρακτὴρ χρηςὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὲς ἐκγόνες οἱ θεοὶ τρέπεσιν Fr. inc. CXXXIII. ἐκ εἰς τὸ μωρὸν, ἐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Dic. fr. I. 2. τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 1006. μόλις ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα Sup. 718. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα Iph. T. 1322. ςρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν An. 1150. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπε Iph. A. 646. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. μόλις—ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ Her. 842. ποῖ τράπωμαι; Hec. 1099. cf. Or. 634. Med. 502. Rh. 871. et Bac. 1363. τράπωμαι δῆθ' ὁδὲς ἄλλας τινάς; Ph. 729. cf. El. 604. πρὸς χορὲς τραπώμεθα Her. F. 761. πρὸς ἡδονὰς Μεσῶν τραπέσθαι Sup. 883. ἐκἒν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾅδε τόδε El. 662. ὅπῃ τραπόμενος Or. 721. ποῖ ποτε τρέψῃ; Med. 359. ποῖ τρέψομαι; Hip. 1066. Al. 946. cf. Cy. 308. et Her. 441. et 595. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐτρέφθην—πρὸς τὲς ἐκείνῳ πολεμίες El. 1046. πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπεὶς Med. 246.

Τρέφειν. τρέφει με Ζεὺς Hec. 232. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. cf. Hip. 1278. et Tr. 764. σὺ πρόσωπα νεαρὰ—τρέφεις Tr. 837. τῷ θεῷ αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) τρέφω Bac. 494. πενία τρέφει μοχθἒντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραςήρια Alex. fr. XV. 3. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. εἰ τρέφοιν (i. e. τρέφοιμι) τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV. ὃν ἐμοὶ δίδωσι τρέφειν Hec. 1134. χρὴ ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν γυναῖκα χρηςὴν κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν Iph. A. 749. sq. cf. Hel. 1294. κρείσσονα ἔτε δἒλον, ἔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 2. ἔρωτας μυρίες τρέφειν Bel. fr. XV. 6. τρέφων τὸν παῖδα Hec. 1212. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. σὺ τρέφοντα τἒτον τρέφεις Œnei fr. X. τὸ κακὸν ἐδεὶς τρέφων εὖ χρηςὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. ὦ πόνοι τρέφοντες βροτὲς Hip. 367. δυστυχῆ σ' ἔτρεφον Sup. 918. ἂν πρωτόγονον θάλος—ἔτρεφεν Iph. T. 213. ἔνθα—τρέφεν Ἑλλάδι φῶς El. 449. cf. Iph. A. 1502. οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. σοφήν σ' ἔθρεψεν Ἑλλὰς Iph. T. 1180. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. μή ποτε ὤφελες Οἰδίποδα θρέψαι Ph. 811. ὁ θρέψας πατὴρ Hip. 628. τὲς θρέψαντας γονεῖς Antiop. fr. IV. 2. πατρὶς, ἡ θρέψασά με Ph. 287. cf. v. 629. ἀνδρὶ ἐκ ἔςι τἒ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. γῆς, ἥ σ' ἐθρέψατο Med. 1332. σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο Bac. 338. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα Her. F. 458. δι' ἐλπίδος τρέφε Phry. fr. III. πἒ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή; Al. 1052. εὔθηλοι τρέφοντο βόες Iph. A. 579. εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα τεθράμμεθα Ph. 501. σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα Her. 578. μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Νηρέα Iph. A. 948. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. εὖ τεθραμμένη El. 65. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. conf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. θρεφθῆναι καλῶς ib. 600. ἀργενναῖς ἐτράφης Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 574. τραφῆναι μὴ κακῶς Sup. 911. τραφῆναί νιν φασὶν ἐν μηρῷ Διὸς Bac. 295. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεςάτε τραφεὶς Iph. A. 926. τὸν ἀμφὶ βεσὶ τραφέντα ib. 1292. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς ib. 1190. παλαίςραις τραφεὶς El. 528. ὦ τραφεῖσα ματρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς Or. 1340. μόσχον ἐ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. γενναίων ἄπο τραφεῖσα πατέρων Ion. 263. etc.

Τρέχειν. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς τρέχεσι Cy. 207. τρέχων ὁ μῦθος Ion. 529. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε Iph. A. 1569. ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα Πρ. ἄγων Hel. 1126. εἰς πυρὰν δράμωμεν Tr. 1282. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν

δράμῃ καλῶς El. 954. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. δραμεῖν φόνου πέρι El. 1264. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν κ. τ. λ. Epig. III. 4. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. δραμόντες Or. 1492. παράλιον αἰγιαλὸν—δραμόντες Iph. T. 427. παράκτιοι δραμεῖσθε ib. 1424. ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον Or. 876. εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη ib. 957.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχύς. κἄν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ Tel. fr. XXI.

Τρίαινα, 1) *nom. loci.* Ph. 195. 2) tridens. πληγαὶ τριαίνης Ποντίου Ion. 282. Γοργόνος τρίαιναν Er. fr. I. 52.

Τριαινοῦν. θάκους μοχλοῖς τριαίνου Bac. 348.

Τριβαλλοὶ, *nom. gentis.* Epist. V.

Τρίβειν. οὐ νησιώτην τρίβω βίον Her. 86. ἔδεισα, μὴ—Θρήκης πεδία τρίβοιεν Hec. 1142.

Τρίβος. ἁμαξήρη τρίβον Or. 1251. cf. v. 1258. et 1268. it. Ph. 93. et El. 103.

Τρίβων, 1) peritus, exercitatus. τρίβων τὰ τοιάδε Med. 686. τρίβων εἶ τὰ κομψὰ Rh. 625. τρίβων λόγων Bac. 716. τοῦ Βακχίου τούτου τρίβων εἰμὶ Cy. 518. vid. etiam El. 1127. 2) pallium detritum, cento. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. vid. not.

Τρίγλυφος. Δωρικὰς τριγλύφους Or. 1372. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις Bac. 1212.

Τρίγονος. Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι Ion. 496. τέκνα τρίγονα Her. F. 1023.

Τριετηρίδες Bac. 133.

Τρίζυγος. τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362.

Τρικάρηνος. θῆρα τρικάρηνον Her. F. 611.

Τρικόρυθος Αἴας Or. 1480.

Τρίκορυς. τρικόρυθες Κορύβαντες Bac. 123.

Τρίκρανος κύων Her. F. 1277.

Τρικυμία. σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ Hip. 1213. Αἰγαῖον πόρον τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83.

Τρίοδος. παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεοῦ Sup. 1211.

Τριπάρθενον ζεῦγος Er. fr. XV.

Τρίπηχυς. κλῳῷ τριπήχει Cy. 234.

Τρίπους. ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος Or. 163. cf. v. 329. τρίποδα καθίζων Φοῖβος ib. 954. cf. El. 980. τρίπους χαλκόπους Sup. 1196. cf. v. 1201. τρίποδος ἐκ χρυσοῦ Iph. T. 976. cf. v. 1253. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. cf. v. 366. 415. 463. 512. 1320. et 1322.

Τρίπτυχος. λαιμοὺς τριπτύχους Or. 1513. τριπτύχων νεκρῶν Ph. 1629. τριπτύχοις τυραννίσι Her. F. 474.

Τρίπωλον ἅρμα An. 276.

Τρὶς Med. 250. ἐς τρὶς Hip. 46.

Τρισμύριοι. τρισμυρίας ἀλώπεκας Fr. inc. B. 14. 7.

Τρισσός. τρισσοῖς φίλοις Or. 1190. et 1244. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1491. τρισσῶν βιότων Bel. fr. XVI. 3. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1650. τρισσαὶ ψυχαὶ Ph. 1547. τρισσῶν ἁμαξῶν Cy. 384. τρισσαὶ συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. cf. Hel. 714. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Τρισώματος. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὸν τρισώματον βοτῆρα ib. 423. τρισωμάτους Τυφῶνας ib. 1271. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204.

Τριταῖος. τριταίαν οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275. τριταίαν καρύσσουσιν θυσίαν El. 171. τριταῖον φέγγος Hec. 32.

Τριτάλας. τριτάλαιναι κόραι Hip. 739.

Τρίτατος, vocab. poët. i. q. τρίτος. τριτάταν ἁμέραν Hip. 135.

Τριτοβάμων. ἁ τριτοβάμονος χερὶ δευομένα βάκτρου Tr. 275.

Τρίτος. τρίτον ἀγῶνα Al. 506. τρίτη ἐγὼ δύστηνος Hip. 341. ἐς τρίτην μηνὸς Al. 322. ἡμέραν τρίτην Fr. inc. CXCI. 2. ἐκ τρίτου Or. 1178. τρίτον φάος Al. 1149. τρίτον θῦμα Her. F. 995. αὖθις κελεύω, καὶ τρίτον γε Hel. 1433. δεύτερα καὶ τρίτα (sc. ἅρματι δραμεῖν) Epig. III. 5.

Τρίτων, *nom. propr. dei marini.* Cy. 262.

Τριτωνιὰς λίμνη Ion. 872.

Τρίχωμα. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Τροία, notissima urbs, in Hec. Or. Andr. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τροίαθεν, *adverb.* ex Troja. Or. 357.

Τροιζήνιος. γῆς Τροιζηνίας Med. 683. et Hip. 12. et 1159. et γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ ib. 1424. Τροιζήνιαι γυναῖκες ib. 373. παῖδες Τροιζήνιαι ib. 710. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095.

Τροίηθεν, *adverb.* ex Troja. Iph. A. 1626. Cf. Τροίαθεν.

Τρομερός. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 310. τρομερὰν φρίκαν, τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1290. sq. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 36. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον Tr. 176. τρομερὰ μέλεα ib. 1328. τρομερὰ σώματα Bac. 600. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. cf. v. 113.

Τρόμος. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. τρόμου παῦσαι Her. F. 627.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1257. cf. v. 1482. τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι An. 764. στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. cf. An. 695. Sup. 647. et Hel. 1396. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. τρόπαι' ἱδρύεται Her. 786. τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.

Τροπαῖος. ὦ Ζεῦ τροπαῖε Her. 867. cf. v. 937. et El. 671. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. τροπαῖα (sc. θύματα) ἐχθρῶν Her. 403.

Τροπή. ἐν τροπῇ δορὸς Rh. 82. cf. v. 116. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 743.

Τρόπις Hel. 418.

Τρόπος. ποίῳ τρόπῳ; Hec. 1264. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. θατέρου τρόπου Med. 304. et 808. ἑκουσίῳ τρόπῳ ib. 751. οὐ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. Αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ἀντιτείνειν Her. F. 282. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε ib. 965. τἀνδρείου τρόπου El. 949. τρόπος χρηστὸς Pi. fr. VII. 1. ἀναμετρούμενος τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ Tem. fr. XIII. 5. τῆς τύχης οὐχ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. βιοῖ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. ὅστις τρόποισι συντακῇ ib. 803. ἐπίστασαι τοὺς ἐμοὺς τρόπους Al. 62. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπους χρὴ τέκνα An. 230. πεποίκιλται τρόπους Sup. 187. τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις ib. 338. τοὺς τρόπους δούλους παρασχεῖν ib. 876. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. cf. v. 343. et 346. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι τοιοίδε ib. 502. διάτροποι τρόποις ib. 559. τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχειν ib. 927. τί ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους; Tr. 67. φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων ib. 695. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. μαινομένων οἷδε τρόποι Bac. 398. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. μιμοῦ τρόπους πατρὸς δικαίου Hel. 946. cf. v. 949. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. τρόποι τοιοῦτοι El. 1117. δεῖ οὐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπους Alex. fr. XXIII. τῶν τρόπων πειρώμενοι Inus fr. VII. 7. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις ejusd. fr. XIV. 5. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. παρθένου τρόπους ἔχειν Peliad. fr. VI. 3. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. vid. etiam Fr. inc. B. 14. 9. et 11.

Τροφεῖον. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδοὺς Ion. 852. γάλακτι οὐκ ἐπέσχον—τροφεῖα ματρὸς ib. 1493. τροφεῖα παίδων El. 626.

Τροφεὺς Ph. 45. et El. 16.

Τροφή. δοὺς τροφὴν καρποῦ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ σταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 205. ἀπεστερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. εἴπερ ἂν τροφὴ δόμοις παρῆν Inus fr. VII. 3. 2) dor. τροφά. χάριν ἔχω τροφᾶς Iph. T. 847. 3) plur. τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 20. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; ib. 599. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τῆς ὑποστάσης τροφὰς ib. 555. τροφαὶ ματρὸς Sup. 1136. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561. πόνων τιθηνὸς ἀποδιδοῦσά σοι τροφὰς ib. 1230. αἱ ἐμαὶ τροφαὶ (sc. φροῦδοί μοι) Tr. 1187. ἀμφὶ βωμίους τροφὰς ἠλᾶτο Ion. 52. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων ib. 487. τροφὰς ἔχει βίου ib. 1013.

Τρόφιμος. ὁ παῖς ἀμφὶ ναοὺς σέθεν τρό-

φιμος Ion. 684. γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τρόφιμα μέλαθρα Ion. 235.
Τροφὸς, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκϐρὸν Her. F. 45. ἐλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμϐ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἁπάντων γᾶ τροφὸς Ph. 693. ἥδε τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφϐ Iph. T. 835. ὦ νὺξ—χρυσέων ἄϛρων τροφὲ El. 54. ϐ πεδοϛιβὴς τροφὸς St. fr. III. 3. vid. not. ἥδε μοι τροφὸς Fr. inc. CLXXXV. 1. ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν τροφϐς Cy. 4.
Τροφώνιος. σηκοῖς ἐνϛρέφει Τροφωνίϐ Ion. 300. cf. v. 393. et 405.
Τροχάζειν. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.
Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.
Τροχηλατεῖν. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κῆρες—τροχηλατήσϐσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253.
Τροχηλάτης Ph. 39.
Τροχήλατος. τροχηλάτϐ μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτϐς An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλϐ Her. F. 123.
Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπαυμένοι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.
Τροχός. κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκϐ Hel. 1488. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.
Τρύπανον Cy. 460.
Τρυφᾶν. ἆρ' ϐ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾷ ὁ δαίμων ib. 552. τρυφᾶν μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1376.
Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.
Τρυφὴ, et dor. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἐδεϛῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. ϛολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφὰς ἔχϐσα Τρωϊκὰς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφάς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 584. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.

Τρύφημα Iph. A. 1050.
Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρύχῃ (2 sing. præs. pass.) Hip. 147. μὴ τρύχϐ σαυτὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἅλιον τρυχόμενος ib. 528.
Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα πέπλων λακίσματα Tr. 496.
Τρύχος. τρύχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρύχη ib. 185.
Τρῳάς. εἰς γυναῖκα Τρῳάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρῳάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρῳάδος ἐκ γᾶς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρῳάδος χθονὸς El. 1001. plur. Τρῳάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.
Τρῶες, Trojani, in dramatibus, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.
Τρωϊάς. τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωϊάδων Hec. 97.
Τρωϊκός. ἐπ' εὐτυχϐντι Τρωϊκῷ ϛρατῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρωϊκῶν ib. 738. πύργων Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hec. 1135. λείας Τρωϊκῆς An. 15. τρυφὰς Τρωϊκὰς Or. 1113. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα An. 1140. τὸ Τρωϊκὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. ϛρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.
Τρῶμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.
Τρῳός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῇσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῷ' ἦν εὐτυχῆ El. 1077.
Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.
Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita *imperf.* ἐτύγχανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἀεί ἡμῖν τυγχάνει ϛεναγμάτων Or. 1326. εἴ τι δε-

σπόταισι τυγχάνει Al. 136. ἀρίϛυ τῦδε τυγχάνω ξένυ ib. 562. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνυσιν ἀξίων Ion. 1621. cf. Her. F. 265. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. πνευμάτων ὑ τυγχάνων Iph. T. 15. βιαίων τυγχάνυσαν ἁλμάτων Hec. 1262. πρὸς τὸ τυγχάνον Hel. 1306. τὰ τυγχάνοντα, casus fortuiti, Ion. 1511. et Melan. fr. XVI. 1. δισσὰς φωνὰς —, τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν Hip. 929. ἐτύχομεν δίκας ib. 672. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. οἵων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι Tr. 499. ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 180. λυτρῶν τύχε ib. 1312. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 360. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδυ Al. 946. εἰ τύχοιμι σῶν γάμων Iph. A. 1406. νικηφόρυ δώρυ τύχοιτε ib. 1558. ὡς τύχοι νόϛυ ϛρατὸς ib. 1603. cf. Iph. T. 1003. ὗτ' οἴκτυ τύχοι Tr. 731. Ἀχαιῶν πρευμενεϛέρων τύχοις ib. 734. εἰ τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε Hel. 706. ὡς τάφυ τύχω Hec. 47. ὡς τοσόνδε δὴ τύχω χθονὸς πατρῴας Ph. 1458. συμφορᾶς τύχῃ Iph. A. 1373. πολλῆς αἰδῦς καὶ τύχης τις ἂν τύχῃ Her. 461. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ἣν τύχω σωτηρίας ib. 1307. πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν Hec. 374. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib. 1280. ὥσθ', ἃ βύλομαι, τυχεῖν Ph. 999. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326. παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455. ὡραίων τυχεῖν Sup. 175. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν Her. 352. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγυ τυχεῖν Epist. IV. τίνος πότμυ τυχών; Hec. 773. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ ib. 793. τυχὼν, ὅσων δεῖ ib. 795. ἄλλυ τυχὼν σωτῆρος Al. 669. νόϛυ μήποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. cf. Hec. 541. ἥβης τυχὼν Tr. 1168. λευσίμυ δίκης τυχὼν Bac. 356. ἀνδρὸς ἀνοσίυ τυχὼν ib. 613. εὐβυλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος Her. 111. δορὸς ποίυ τυχών; Her. F. 540. ἐρημίας τυχὼν El. 510. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενῦς τυχών; Dan. 9. γῇ τυχῦσα καιρῦ θεόθεν Hec. 593. χείματος ἀγρίυ τυχῦσα An. 750. τίνος φόβυ τυχῦσα; ib. 1057. συμφορᾶς κακῶν τυχῦσαν, οἵας μή ποτ' ὤφελες τυχεῖν Iph. A. 1337. μακαριωτάτας τυχῦσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. πρόφασις ἡ τυχῦσα Fr. inc. XXVII. 2. τεύξεται τῦδε Hec. 42. cf. Med. 351. τεύξεται θυμυμένων An. 743. ταῦτα τεύξομαι σέθεν Iph. A. 995. εἰ πλυσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. etc.

Τυδεὺς, dux Græcorum adversus Thebas, et pater Diomedis, qui Trojanæ expeditioni interfuit, in Ph. Sup. ac Rh. aliquoties occurrit, it. Meleag. fr. XVIII. 2. et Œnei fr. I. 3.

Τύκισμα. κανόνων τυκίσματα Φοίβυ Tr. 814.

Τύκος. Κυκλώπων βάθρα—τύκοις ἡρμοσμένα Her. F. 945.

Τυμβεύειν. ὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένυς τυμβεύομεν Hel. 1261.

Τύμβευμα. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. vid. not.

Τύμβος. ὑπὲρ τύμβυ φανεὶς Hec. 37. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα ib. 41. τύμβυ κυρῆσαι ib. 50. cf. El. 288. ὑπὲρ ἄκρας τύμβυ κορυφᾶς Hec. 94. τὸν Ἀχίλλειον τύμβον ib. 128. μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς Or. 794. πρὸ τύμβυ (i. e. ante mortem) σ' ὁρῶσα ib. 1018. τὸν γέροντα τύμβον (de sene homine) Med. 1209. cf. Her. 168. τύμβον κατόψει ξεϛὸν Al. 839. τύμβυ τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. τύμβον ἱερὸν Sup. 981. ἐπεί μοι τύμβος ὑ χωσθήσεται Iph. A. 1443. cf. Iph. T. 702. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως Tr. 264. ὄρυγμα δεινὸν τύμβυ Hel. 554. τύμβος ἠτιμασμένος El. 323. πολλῶν μέτα τύμβον κοινὸν ἔλαχον Er. fr. 1. 38. τύμβῳ ὐδεὶς πιϛὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. τύμβυς ἀνασπῶν Med. 1381. etc.

Τύμπανον. αἴρεσθε τἀπιχώρια—τύμπανα Bac. 59. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων ib. 156. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65. τυμπάνων ἀράγματα ib. 204. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Τυνδάρειος. τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Or. 374. et Iph. T. 5. ἡ Τυνδάρειος παῖς Or. 1512. cf. Iph. A. 1532. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. Τυνδάρειον ὄνομα Hel. 501.

Τυνδάρεως, pater Castoris et Pollucis, Helenæ et Clytæmnestræ, in Or. Iph. A. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τυνδαρίδαι, filii Tyndarei, Castor et Pollux. Or. 1689. Hel. 1513. et El. 1295.

Τυνδαρὶς, filia Tyndarei, interdum παῖς vel κόρη additur: 1) Helena. Hec. 269. Or. 1154. et 1424. An. 899. Iph. A. 61. 1335. et 1418. Tr. 34. Hel. 479. 620. 1195. et 1562. 2) Clytæmnestra. Hec. 1278. Or. 824. Iph. T. 806. et 1319. El. 13. 60. 481. et 806.

Τύπος. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ὄφεος ἀλλάξει τύπον Bac. 1329. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτου Hip. 862. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. γραπτοὺς ἐν αἰετοῖσι προσβλέπων τύπους Hyp. fr. XI. 2.

Τύπτειν. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. τυπτόμενος Cy. 641. εἰς καιρὸν τυπεὶς An. 1121. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς ib. 1151.

Τύπωμα μορφῆς Ph. 165.

Τυραννεῖν Ph. 563. et 564. νέα τυραννεῖ Med. 967. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν; Hip. 1013. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς Her. F. 29. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI.

Τυραννεύειν. τυραννεύων χθονὸς Hel. 792. γαίας τυραννεύσουσιν δικαίως El. 877.

Τυραννικός. δόμος τυραννικὸς Med. 740. ἐκ τυραννικῶν δόμων Hec. 55. cf. Or. 1356. Ph. 205. et Hel. 1186. εἰς θρόνους τυραννικοὺς Ion. 1572. τυραννικαὶ στέγαι An. 883. λῆμα τυραννικὸν Med. 348. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. 1.

Τυραννὶς Or. 1156. ἔχει τυραννίδ' αὐτὸς Ph. 486. cf. v. 509. οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα ib. 526. τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν ib. 527. τί τὴν τυραννίδα—τιμᾷς ὑπέρφευ ib. 552. κίνδυνος ἀπὼν κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. ἥβησας ἐν τυραννίδι ib. 657. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. σῆς τυραννίδος χάριν Iph. T. 681. τάξαι μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος Rh. 165. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολυόχου τυραννίδος ib. 166. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος ib. 484. Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους τυραννίδ' ἕξειν Tr. 928. οὐ τυραννίδι ib. 934. τῆς ἰσοθέου τυραννίδος ib. 1169. Κάδμος τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 43. οὐ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνουμένης κ. τ. λ. Ion. 621. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 710. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 644. ἀξίους τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. οἳ τυραννίδι χαίρουσιν Aug. fr. VII. 1. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. 2) plur. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργου Her. F. 474. οὔτε τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν Ix. fr. III. 2.

Τύραννος Or. 1168. Ἔρωτα, τὸν τύραννον ἀνδρῶν Hip. 538. cf. And. fr. VII. 1. τύραννον Βιστόνων κατακτανὼν Al. 1025. Σθενέλου τυράννῳ παιδὶ ib. 1153. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. τίς γῆς τύραννος; ib. 399. cf. v. 404. et Dan. 4. et 61. οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει Sup. 429. τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν Antig. fr. III. τύ-

ραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λέχη τἀμὰ, — τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα Hec. 366. ἅπερ ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1456. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίςασο Ph. 40. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. εἰς τυράννȣς ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν ib. 308. et ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. φῦναι τυράννȣς παῖδας ib. 597. cf. An. 201. et 666. ȣ̓͂τε σὺ τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν An. 303. cf. Hel. 523. οἱ περὶ τυράννȣς καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 710. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνȣσίᾳ Fr. inc. XLIV. 2) τύραννος, ἡ Hec. 809. Πειθὼ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. γήμας τύραννον Med. 877. τῇ τυράννῳ νύμφῃ ib. 957. cf. v. 1066. 1125. et 1356. ἄϊες—τᾶς τυράννȣ πάθεα μέλεα θρεομένας Hip. 363. Πριάμȣ τύραννον ἑςίαν ἀφικόμην An. 3. τύραννος Φρυγῶν ib. 203. ἔςι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος Hel. 485. ἐμὰ τύραννος Ion. 678. ἵνα δίκη τύραννος ῃ γένȣς βροτείȣ Sis. fr. I. 6. 3) *neutr.* τύραννον δῶμα Hip. 843. ἦμεν τύραννοι, κεἰς τύρανν' ἐγημάμην Tr. 474.

Τύρευμα. ἐκφέρετε νῦν τυρεύματα Cy. 161. ȣ̓ σπάνια τυρεύματα ib. 189. τευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496.

Τύριος. Κάδμος Τύριος Ph. 642. τῆς Τυρίας Εὐρώπας Cret. fr. II. 1. Τύριον οἶδμα Ph. 210.

Τυρὸς ὀπίας Cy. 136. τόν γε τυρὸν ἤσθιον ib. 232. τυροῖσι ζῶσι ib. 122. πλήρωμα τυρῶν ib. 208. τεύχη τυρῶν συμμιγῆ ib. 225.

Τυρσηνικός. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ Ph. 1386. cf. Rh. 988. et Her. 830. γένος Τυρσηνικὸν λῃςῶν Cy. 11.

Τυρσηνὶς Σκύλλα Med. 1342.

Τυρσηνὸν πέδον Med. 1359.

Τύφειν. τυφέτω Cy. 655. τυφέσθω Κύκλωψ ib. 651. τύφεται Ἴλιον Tr. 146. τυφομένα (dor. pro ένη, sc. χθὼν) Hec. 478. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac 8.

Τυφλόπȣς. πόδα τυφλόπȣν Ph. 1543.

Τυφλός. ὄψει νιν ὄντα τυφλὸν, τυφλῷ σείχοντα—ποδὶ Hec. 1050. cf. Ph. 841. 1095. 1534. et 1610. Cy. 492. 669. 670. et 702. et Fr. inc. LXXXI. 2. ὄλβος αὐτοῖς τυφλὸς συνηρεφεῖ τυφλὰς ἔχȣσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 3. 4. τυφλὴν χέρα Ph. 1693. τυφλὴν ὄψιν Cy. 693. τυφλὸν φέγγος Hec. 1067. ὄμμα τυφλὸν ib. 1117. καὶ τȣ͂το (sc. βάκτρον) τυφλὸν Ion. 744. τυφλοῖς ὁρῶντας ȣ̓τάσας τοξεύμασιν Her. F. 199.

Τυφλȣ͂ν. Οὖτίς με τυφλοῖ βλέφαρον Cy. 669. λαβοίμην τȣ͂ τυφλȣ͂ντος ὄμματα δαλȣ͂ ib. 468. ὄψιν τυφλώσας Ph. 771. τυφλȣ͂μαι φέγγος ὀμμάτων Hec. 1035.

Τυφὼς Ph. 1161. τρισωμάτȣς τυφῶνας Her. F. 1272.

Τύχη. ὦ τῆς ἀώρȣ ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινὶ ib. 498. εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις ib. 786. ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης, ἀμηχανῶ Or. 634. ἀναγκαίως ἔχει δȣ́λοισιν εἶναι τῆς τύχης ib. 715. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἷ προβήσεται ib. 788. τύχῃ φρονεῖν An. 323. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. ἐξεπλήσσȣ τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. μὴ ἐκβάντας τύχης Iph. T. 907. τρεῖς μία τύχη τȣ̀ς φιλτάτȣς ἔχει ib. 1065. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην Tr. 471. cf. Her. 714. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἐσώθην ἀνελπίςῳ τύχῃ ib. 419. ἔςι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος ib. 485. εἰ--τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε ib. 705. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. τύχη γυναικῶν εἰς γάμȣς El. 1100. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. 2) dor. τύχα. τίνα τύχαν εἴπω; Or. 154. τύχαν βαρύποτμον Hip. 826. θανάσιμος τύχα ib. 840. ἐμοὶ ἀβίωτος βίȣ τύχα—εἴη τυχεῖν ib. 868. τύχα δυσπάλαιςος Al. 892. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1013. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 646. δαίμονος τύχα βαρεῖα Rh. 728. οἰκτρὰ τύχα Tr. 584. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν; Hel. 351. 3) plur. ȣ̓κ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983. κοινὰς τὰς τύχας ἡγȣ́μενος Sup. 226. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκȣσι τύχας ib. 595. τὰς προσαυλείȣς τύχας Rh. 273. πλέȣσα

τύχαισιν Tr. 104. ἐπὶ πατρὸς ἐμῦ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. ὡς ἐφήμεροι τύχαι Her. 866. ἀνελπίςοις τύχαις Hel. 1157. ὐδεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. καὶ τὺς σθένοντας καθαιρῦσιν τύχαι ib. 1396. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. τὰς δαιμόνων τύχας (fortunas a diis immissas) Æol. fr. XVII. 1. ὡς σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. ἐξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. etc.

Τῳδὶ, *adverb.* ita, hoc modo. Her. F. 665.

Υ.

Ὑάδες, *nom. sideris.* Ion. 1156. et El. 468.

Ὑακίνθινα ἄνθεα Iph. A. 1298.

Ὑάκινθος. κώμοις Ὑακίνθυ Hel. 1485.

Ὑβρίζειν. ὗτοί μ' ὑβρίζυσ', ὧν πόλις τανῦν κλύει Or. 436. ὅδε εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει Ph. 623. τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρα; ib. 1638. ἄγαν μ' ὑβρίζεις Al. 682. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς, ὑβρίζυσι Sup. 464. ὕβριν ὑβρίζεις ἐπὶ θανῦσι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 708. Hæc dictio, ὕβριν ὑβρίζειν, legitur quoque Sup. 512. Iph. A. 961. Hel. 791. et ὕβρεις ὑβρίζειν Bac. 247. et Her. F. 741. et in *pass.* ὕβριν ὑβρισθεὶς Bac. 1296.: ὕβριζε (*imperat.*) Med. 603. et Her. F. 261. ὡς ὑβρίζῃ Sup. 235. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν Hip. 1073. εἰς ἐλευθέρυς ὑβρίζειν An. 435. τὸν γέροντα ὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1310. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα ὑβρίζειν El. 46. cf. v. 257. νεκρὺς ὑβρίζειν ib. 902. ὑβρίζων ἀνταπώλετο Sup. 743. cf. Her. F. 313. χαίρεις ὑβρίζυσ' εἰς ἐμὲ Hec. 1257. λῆξον ὑβρίζυσα Hip. 474. ὕβριζε (*imperf.*) Sup. 743. ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρυ ὕβριζες δόμοις Tr. 1020. cf. El. 947. ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε An. 995. ἤ πυ νοσῦντας—ὕβρισεν δόμυς Iph. T. 930. τίνος σ' ὕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε; El. 266. τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγότων ὐ πώποθ' ὕβρισα And. fr. XXI. 2. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς Med. 255. μεμηχανημένως ὑβριζόμεσθα Ion. 810. ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται El. 331. πρὸς ὑμῶν ὑβριζόμην Bac. 1345. ὡς ὑβρισμεθα Cy. 661. ὐ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα Ph. 1119. τὺς ὑβρισθέντας γάμυς Ἑλένης Iph. T. 13. ὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με; Tr. 69. τὸ σὸν ἄγαλμα—ὑβρισθὲν Sup. 633.

Ὕβρις Med. 1366. Hip. 474. et Rh. 917. ἐφ' ὕβρει λέγεις τάδε; Or. 1581. cf. Ph. 1586. ὕβρις ὑς ἀπώλεσεν Sup. 495. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. ἀΐεις ὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φονίυ ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες ib. 555. ἀκύσας σὴν ὕβριν Her. 281. πικρῶν γάμων ὕβριν Ion. 507. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθυ θεοῖς El. 58. ὕβριν τίκτει πλῦτος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἵνα δίκη—τὴν ὕβριν δύλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. ἔσχε ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. ὕβριν et ὕβρεις ὑβρίζειν vid. ὑβρίζειν.

Ὕβρισμα. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ib. 1642. ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 778. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. τετρασκελὲς ὕβρισμα Her. F. 181. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα ib. 459. τάλαιν' ἐγὼ συγγόνυ ὑβρισμάτων Ph. 1732. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε Bac. 516.

Ὑβριςὴς An. 978. μισεῖ ὑβριςὴν λαὸν Sup. 728. ὑβρισαὶ ib. 575. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριςὰς Bac. 113. ταῦροι ὑβρισαὶ ib. 742.

Ὑγίεια. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263.

Ὑγιής. τὰς πρὶν φρένας ὐκ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. ὑγιὲς εὐναςήριον Or. 589. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν Ph. 209. cf. An.

449. et 953. Bac. 262. Cy. 258. Hel. 752. Melan. fr. XXVI. 5. Phry. fr. XII. 1. et Rha. fr. II. 5.

Ὑγραίνειν. ὃς—ὑγραίνει γύας Hel. 3. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 679. cf. Ion. 242. πηγαῖσιν ἐκ ὑγραίνεσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Ὑγροβόλος. ὑγροβόλες ϛαγόνας νοτίες Chry. fr. VII. 3.

Ὑγρός. ἀν' ὑγρὸν ἂν πταίην αἰθέρα Ion. 796. ὁ ὑγρὸς ὄμβρος Sis. fr. I. 36. ὅροις ὑγροῖσιν Ion. 295. ὑγρὰν χέρα Phœn. 1448. ὑγρὰν κόνιν ib. 1658. ὑγρὰν ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. ὑγρὰ ϛαγὼν Sup. 81. κρᾶσιν ὑγρὰν Phaëth. fr. VII. 2. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ὑγραῖς ῥανίσι Ion. 105. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279. ὑγρὸν δάκρυ Ion. 1369. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. cf. Pol. fr. I. 6. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Ὑγρότης. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262.

Ὕδρα. γραφῇ ὕδρας Ph. 1143. Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει—ὁ Διὸς παῖς Ion. 191. cf. Her. F. 152. 421. 579. 1188. et 1275. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950.

Ὑδραίνειν. γᾶν, ἂν ὑδραίνει Κρᾶθις Tr. 226. ᾧ τάσδε χοὰς μέλλω—ὑδραίνειν Iph. T. 162. ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανέμενον ib. 54. πατέρα, λετρὰ πανύϛαθ' ὑδρανάμενον χροῒ El. 157.

Ὑδρεύειν. Πειρήνας ὑδρευσομένα (dor. pro ένη) Tr. 205.

Ὑδρηλός. κρωσσὲς ὑδρηλὲς Cy. 89. ϛαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206.

Ὑδρηρός. ϛέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6.

Ὑδρηχόος. πώματος ὑδρηχόε Fr. inc. XIV. 2.

Ὑδροειδὴς Rh. 353.

Ὑδρόεις. τὸν ὑδρόεντα Εὐρώταν Hel. 355.

Ὑδρόχυτος. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66.

Ὕδωρ. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. cf. v. 648. Καϛαλίας ὕδωρ ib. 230. Λέρνης ὕδωρ ib. 616. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. cf. Tr. 207. Ὠκεανὲ ὕδωρ ϛάζεσα πέτρα Hip. 121. Ἠριδανὲ ὕδωρ ib. 737. Ἰσμηνὲ ὕδωρ Sup. 383. et Bac. 5. Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιπὲσαι Sup. 619. cf. Her. F. 786. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. cf. Hel. 1352. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ (sc. Acherontem) Tr. 442. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέεσαι ib. 449. δροσώδης ὕδατος νοτὶς Bac. 704. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 179. νοτερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 149. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ ἔπεμπε ib. 1173. Νείλε λιπὼν κάλλιϛον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. πλέσιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1. τὸν καλλίϛων ὑδάτων πατέρα, Ἀπιδανὸν Hec. 452. cf. Bac. 574. Ποσειδωνείοις Ἀμυμωνείοις ὕδασι Ph. 196. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. ὕδασι ποταμίοις χρόα ἐλέσατο Al. 157. πόλιν, ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. πηγαῖσιν ὑδάτων Iph. T. 1192. ἀϛάκτων μάτηρ ὑδάτων ib. 1242. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320.

Υἱεύς. τὲς Κρατίνε υἱεῖς Epist. II. ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τὲς υἱέας Epist. III.

Υἱός. Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539. ἦν ἐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέϛατος Tr. 987. Φλεγύε υἱὲ Ix. fr. IV. σὺν—τοῖς Διὸς υἱοῖς Or. 1689.

Ὕλαγμα. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293.

Ὑλάεις. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319.

Ὑλακτεῖν. ἄμεσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2.

Ὕλη. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν Bac. 687. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ ib. 1136. ἐν ὕλῃ δυσευρέτῳ ib. 1219. 2) dor. ὕλα. Ἰδαίαν ὕλαν Hec. 631. εἶμι πρὸς ὕλαν Hip. 215. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. σκιαροκόμε ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

Ὕλλος, filius Herculis. Her. 45. et sæpius.

Ὑλοκόμον νάπος An. 283.

Ὑλεργοὶ Her. F. 241.

Ὑλοφορβοὶ Iph. T. 261.

Ὑμέναιος, a) deus nuptiarum. Tr. 311. 314. 322. et 335. et Her. 917. b) cantus nuptialis. Iph. A. 1036. c) nuptiæ ipsæ. Iph. A. 430. 437. et

624. Tr. 774. Hel. 728. et 1451. et Ion. 1475. 2) plur. *ὑμέναιοι*, cantus nuptiales et nuptiæ ipsæ. *ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κοὐχὶ σώφροσιν* Or. 557. *καλοῖσιν ὑμεναίοισιν* ib. 1210. *Ἁρμονίας εἰς ὑμεναίους ἤλυθον οὐρανίδαι* Ph. 829. *φονίοις ὑμεναίοις* Hip. 552. *ὦ τλᾶμον ὑμεναίων* ib. 554. *συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους* Al. 580. *σὺν ὑμεναίοις* ib. 919. et *ξὺν ὑμεναίοισιν* Iph. A. 693. *ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος* Al. 925. *εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων* Sup. 1026. *παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους* Iph. A. 123. *Πηλέως ὑμεναίους* ib. 1079. *Ἀργεῖαί νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν* Iph. T. 367. *εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;* Bac. 1272. *ἣν πάντες ὑμεναίοισι—συνηλάλαξαν* Her. F. 10.

Ὑμὴν, i. q. *Ὑμέναιος*, deus nuptiarum. Tr. 314. et 331.

Ὑμνεῖν. *μοῦσαν, τὰν ἐν μολπαῖς ἀΐδας ὑμνεῖ* Iph. T. 185. *Ἀργεῖαί νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν* ib. 367. *ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ χήρυϊ—ἀηδονὶς* Rh. 548. *παιᾶνα—ὑμνοῦσ᾽ ἀμφὶ πύλας* Her. F. 688. *ἐμὲ ὑμνῶν* Epist. III. *λήξουσιν—τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι* (pro *ὑμνοῦσαι*) *ἀπιστοσύναν* Med. 423. *Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος* ib. 543. *τὸν γᾶς ἐνέρων τ᾽ ἐς ὄρφναν μολόντα—ὑμνῆσαι θέλω* Her. F. 355. *Ἄρτεμιν βροτοὶ ὑμνήσουσι* Iph. T. 1457. *θρήνοις σ᾽ ὑμνήσομεν* Rh. 976. *Μοῦσα, ἥτις ὑμνήσει κακὰ* Tr. 385. *Διόνυσον ὑμνήσω* Bac. 72. *πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι* Tr. 361. *οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἂν Μούσαις* ib. 1244. *πάλαι ὑμνηθὲν* Ph. 441. *ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις* Ion. 1590.

Ὑμνοποιὸς, ὁ, Sup. 180. *ἡ,* Rh. 651.

Ὕμνος. *ἐπεὶ ἀντάχησαν ὕμνον ἀρσένων γέννᾳ* Med. 427. *ὕμνον Ἀσιήταν* Iph. T. 179. *ὕμνους ἐπὶ θαλίαις—εὕροντο* Med. 192. *Ἄρτεμιν τιμῶν θεὸν ὕμνοισιν* Hip. 56. *τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα* Al. 360. *ἐν ἀλύροις ὕμνοις* ib. 449. *τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν* An. 477. vid. not. *τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν* Iph. T. 454. *καινῶν ὕμνων ᾠδὰν* Tr. 512. *ὕμνοισι χορὸν* Hel. 1361. *ἰαχᾶς ὕμνων* Ion. 499. vid. not. *ὕμνους εὐαχήτους* ib. 884. *ἀείδεθ᾽ ὕμνοις ἁμέτερα λέχεα* ib. 1091. *τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει* Her. F. 695.

Ὑμνῳδεῖν. *Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς* Ion. 6.

Ὑμνῳδία. *τίν᾽ ἔχρησας εἰς ὑμνῳδίαν* Ion. 682. *μακαρίαις ὑμνῳδίαις* Hel. 1450.

Ὑμνῳδός. *ὑμνῳδοὺς κόρας* Her. F. 394.

Ὑπάγειν. *ὑπάγει μ᾽ ὁ χόρτος εὔφρων ἐπὶ κῶμον* Cy. 505. *τίν᾽ ὑπάγεις μ᾽ εἰς ἐλπίδα;* Hel. 832. *ὕπαγ᾽ ὦ, ὕπαγε* Cy. 52. *ὡ σ᾽ ὑπήγαγον* An. 429. *εὖ μ᾽ ὑπηγάγου* ib. 907. *παλίρρους τάνδ᾽ ὑπάγεται δίκα* El. 1155.

Ὑπαγκαλίζειν. *φίλον ἄνδρ᾽ ὑπαγκαλίζων* Cy. 496.

Ὑπαγκάλισμα Tr. 752. et Hel. 247.

Ὕπαι, poët. pro *ὑπό.* *σῶν τέκνων ὕπαι* El. 1187.

Ὑπαίθριος. *ῥανίδ᾽ ὑπαιθρίας δρόσου* An. 226.

Ὑπακούειν. *ὑπάκουσον* Al. 401.

Ὑπαλλαγή. *γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς* Hel. 301.

Ὑπαντᾶν. *ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν* Sup. 398.

Ὑπάργυρος. *ἐν ἄντροις τῆσδ᾽ ὑπαργύρου χθονὸς* Rh. 970. *ὑπάργυρος πέτρα* Cy. 293.

Ὕπαρνος An. 558.

Ὑπάρχειν. *ὑπάρχει τόδ᾽ ἐν τῇ σῇ χθονὶ εἰπεῖν* Her. 182. *τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει* Her. F. 695. *πρῶτα ταῦθ᾽ ὑπάρχει* Fr. inc. CLI. 4. *παίδευμα Ἔρως σοφίας, ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει* eorund. CLXV. 2. *οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή;* Rh. 633. *εἰς εὐπραξίαν ὑπάρχειν* Her. 352. *πλείστη ἀρετὴ τοῦθ᾽ ὑπάρχον ἐν βίῳ* Æol. fr. XX. 3. *θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ᾽ οὑμὸς μέγας* Hec. 1229. *μεγάλων ἀχέων ἄρ᾽ ὑπῆρξεν* An. 273. *τίνων ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς* Her. F. 1169. *χρὴ τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον* Epig. IV.

Ὕπαρχος. *φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς* Hel. 1448.

Ὑπασπίδιος. *ποῦ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;* Rh. 740.

Ὑπασπίζειν. *τῶνδ᾽ ὑπασπίζων πατρὶ* Her. 217.

Ὑπασπιστής. *ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν* Ph. 1219. *ὑπασπιστῶν τις βασιλέων* Rh. 2.

Ὕπατος. ὕπατος Ζεὺς Rh. 456. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; ib. 703.

Ὕπαφρος. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων Rh. 711.

Ὑπέγγυος. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς Hec. 1029.

Ὑπείδειν. φιλοτιμότερόν τινα εἰδέναι δόξας ὑπεῖδον Epist. V. ὑπείδε τοῦθ', ὃ κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. νικῶντα ἵπποις ὡς ὑπείδετο ϛρατὸν Sup. 694.

Ὑπείκειν. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ —ὑπείκοι Or. 698. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων Iph. A. 139. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. ὅτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327.

Ὑπεῖναι. ὑπὼν κάλλος Phaëth. fr. IV. 3. ὑποῦσιν ἀϛοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὑπόντος τοῦδε El. 1036.

Ὑπειπεῖν. πᾶσιν ὑπεῖπον τοὺς δε τοὺς αὐτοὺς λόγους Sup. 1170. οὐδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962.

Ὑπεκδῦναι. πόνους Τρωϊκοὺς ὑπεξέδυν Cy. 346.

Ὑπεκλαμβάνειν. εἴσω δόμων νιν ὑπεκλαβοῦσα Her. F. 997.

Ὑπεκπέμπειν. ὑπεκπέμπω λάθρα (sc. τὸν παῖδα) ἄλλους ἐς οἴκους An. 47. ὅς μ' ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. cf. v. 14.

Ὑπεκτιθέναι. ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου An. 69. conf. v. 310.

Ὑπεκτρέχειν. ἣν τὰ τοῦδ' ὑπεκδράμῃ Ph. 581. ἣν ἐγὼ μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω An. 338. ἣν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. δεῖ μ'—ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν ϛόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 524. ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Fr. inc. XVI. 6. ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμόμενοι Ph. 880.

Ὑπεκφεύγειν. πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους Sup. 565. ἄταν οὐχ ὑπεκφεύξεται Med. 989.

Ὑπεξάγειν. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Hec. 812.

Ὑπεξαιρεῖν. ὄλβον δωμάτων ὑπεξελὼν Hip. 633.

Ὑπεξακρίζειν. ἀγελαῖα βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον Bac. 677.

Ὑπεξαντλεῖν. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927.

Ὑπεξέρχεσθαι. ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη ϛρατοῦ δίχα Ph. 1474.

Ὑπὲρ, 1) cum genit. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς ib. 94. ὑπὲρ Ἑλλήνων ib. 141. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 310. et Or. 573. ὑπὲρ οἴκου παντὸς Or. 672. τῶν θανουμένων ὕπερ ib. 967. ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. τῶν δεδραμένων ὕπερ ib. 1318. ὑπὲρ ἀκαρπίϛων πεδίων Σικελίας Ph. 218. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων ib. 235. cf. v. 675. ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. it. Tr. 387. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας Ph. 1063. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. ὑπὲρ παθέων Hip. 159. ὑπὲρ γῆς Al. 46. Sup. 31. et Er. fr. I. 15. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. σῆς ἁμαρτίας ὕπερ ib. 317. ὑπὲρ τέκνου ib. 411. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ξένης ὕπερ ib. 671. τῶν τεθνηκότων ὕπερ ib. 1271. ὑπὲρ χθονὸς Sup. 28. ἀλγέων ὕπερ ib. 1125. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς ib. 470. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ὑπὲρ πυρᾶς Iph. T. 26. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων ib. 1140. ὑπὲρ Καϛαλίας ῥεέθρων ib. 1257. ὑπὲρ κεφαλῆς Rh. 886. et Bel. fr. I. 2. ἐχθίϛων ὕπερ Tr. 370. ὑπὲρ τεκέων ib. 829. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν ib. 877. et 897. ὑπὲρ φίλων Her. 332. θεῶν ὕπερ ib. 619. νεφέλης ὕπερ Hel. 756. ὑπὲρ τραπέζης Ion. 1209. τῶν τέκνων ὕπερ Her. F. 293. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. φρονοῦσιν οὐδενὸς, ἧτε χρημάτων, ὕπερ Ar. fr. XXV. 3. cf. Pal. fr. III. 4. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων ϛρατοῦ Phi. fr. IX. 1. 2) cum accus. ὑπὲρ κάρα Or. 497. κεδρωτὰ παϛάδων ὑπὲρ τέρεμνα ib. 1371. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας Ph. 335. ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς, ὑπέρ τε Φᾶσιν An. 651. sq. ὑπὲρ Ἀσωπὸν, Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ Sup. 383. ὑπὲρ ϛόλον Iph. T. 1135. ὑπὲρ θυμέλας Ion. 46. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

Ὑπεράγαν Med. 627.

Ὑπερακρίζειν. πέτραν, ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει Sup. 988.

Ὑπεραλγεῖν. μή τι πάθηθ', ὡς ὑπεραλγῶ Med. 118. cf. Hip. 260. μήδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. ψυχῇ μιᾷ τῆσδ' ὑπεραλγεῖν Al. 886.

Ὑπέραντλος. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ἔσα συμφορᾷ Hip. 767.

Ὑπεράνωρ. σύ τοι μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 192.

Ὑπερβαίνειν. ἐχ ὑπερβαίνεσι τείχη θεοί; Bac. 653. ἔπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε Ion. 514. μὴ νῦν ὑπέρβαινε (sc. modum in lugendo) Al. 1080. ὑπερβαίνοντα γεῖσσα τειχέων Ph. 1187. δόμες ὑπερβαίνεσα Med. 382. τὰ πεπρωμέν' ἐδ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388. ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 1. γυάλων ὑπερβῆναι Ion. 220. τάφρες ὑπερβὰς Rh. 111. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049.

Ὑπερβάλλειν. ὑπερβάλλει τάδε Bac. 784. θριγκε τεδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς Ph. fr. III. 2. ὑπερβάλλων ϛρατὸν τείχη τ' Ἀχαιῶν Rh. 989. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 697. ὑπερβαλλέσας εὐδαιμονίας Ion. 472. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 127. εὖ νιν ἅμασιν ὑπέρβαλε σ:λάνα Hel. 1383. τάδ' ὑπερέβαλε Her. F. 1019. δέδοικα, μή σε γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς Hip. 924. ἣν ὑπερβάλῃ πολὺς ταραχθεὶς πόντος Tr. 686. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρες Or. 443. conf. v. 1644. τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας Al. 798. βίᾳ θυμε τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας ib. 832. ὑπερβαλὼν λόχες Τρώων Rh. 844. ἐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. μάχῃ ἂν ἐχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. τὴν ὑπερβεβλημένην γυναῖκα Al. 151.

Ὑπερβολή. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 232. εἰ—ὁ ὕϛερος τε πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανεργος ἔϛαι Hip. 939. πῶς—κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ἐσθλῆς γυναικὸς ἐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 2. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 286. ἄγεσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Ὑπεργάζεσθαι. ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα Med. 871. ὡς ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι Hip. 504.

Ὑπερδιδόναι. πρὸ πάντων μίαν ὑπερδεναι θανεῖν Er. fr. I. 23. ἡ μία μόνη πόλεως—ὑπερδοθήσεται ib. 40.

Ὑπερέχειν. ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος Ph. 1393.

Ὑπερθεῖν. τύχη ὑπερθεῖ An. 194. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

Ὕπερθε, vel ὕπερθεν. μόχθων ἐκ ἄλλος ὕπερθεν Med. 652. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο Bac. 902. ὕπερθε ἄρκτος ϛρέφεσ' ὡραῖα Ion. 1153. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.

Ὑπερθνήσκειν. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις An. 499. ἐχ ὑπερθνήσκων σέθεν Al. 685. θέλεσ' ὑπερθανεῖν ib. 153. ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ὁ γῆς ὑπερθανὼν ib. 1097. et 1323.

Ὑπερθρώσκειν. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ Hec. 823.

Ὑπερκάμνειν. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις Bac. 961. ὑπερκάμνειν τέκνων Iph. A. 918.

Ὑπερκότως Her. F. 1087.

Ὑπερμαχεῖν. πόλεως ὑπερμαχεῖς Ph. 1258.

Ὑπερμέτρως. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 1.

Ὑπερορρωδεῖν. ὑπερορρωδεσ' (i. e. ἐσα) ἐμε Sup. 344.

Ὑπερπαθεῖν. ὑπερπαθήσασα Ph. 1465.

Ὑπέρτατος. ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος Cy. 114. τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. ὑπερτάτες Φρυγῶν Tr. 476. Ἀσιατίδων τὴν ὑπερτάτην ib. 1219.

Ὑπερτείνειν. κνεφάλλε ἐχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2. γοργῶφ' ὑπερτείνεσά σε κάρᾳ κύκλον El. 1257. ἣν τολμήσῃς σύ με χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 916. ὑπερτείνας πύλας El. 1022. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα Med. 1288.

Ὑπερτελὴς Ion. 1549.

Ὑπερτέλλειν. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. ματρὸς φαρέων μασὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλεσ' ἄνω Hec. 1010. θερμὴ—φλὸξ, ὑπερτέλλεσα γῆς Phaëth. fr. XIII. τὲς ὑπερ-

τείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὸς Ph. 1014.

Ὑπέρτερος. κακὸς ὀκέτ' ἦν ὑπέρτερος Med. 1219. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους ib. 921. ὅτε πυρὸς, ὅτ' ἄστρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584.

Ὑπερτρέχειν. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 930. πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα τοσούσδε ναύτας Hel. 1540.

Ὑπερφέρειν. ὑπερφέρεις τόλμῃ τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον Her. 554. κάλλει ὑπερφέρουσαν Hec. 268.

Ὑπέρφευ, *adverb.* valde, supra modum. τί τὴν τυραννίδα τιμᾷς ὑπέρφευ; Ph. 553. εἰ σὺ μὲν—φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας Her. F. 1321.

Ὑπερφρονεῖν. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ Bac. 1324. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2.

Ὑπέρφρων. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. οἱ ὑπέρφρονες—ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 5. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et Fr. inc. B. 7. ubi τῶν φρονημάτων abest.

Ὑπερχαίρειν. δώροις ὑπερχαίρουσα Med. 1165.

Ὑπέρχεσθαι. ὅ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς Hip. 1089. ἵμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν Hip. 992. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα Sup. 138. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτοὺς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. ὑπῆλθε δαίμων ib. 444. σιγὴ ὑπῆλθεν Ion. 1194. δοκὼ κενὴ ὑπῆλθέ με El. 748.

Ὑπέχειν. μαστὸν οὐχ ὑπέσχεν Ion. 1372. δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1649. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην Hec. 1253. cf. An. 358. Cy. 695. et El. 698. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν; Ion. 1308. φόνον μητρὸς ὑφέξω El. 1318.

Ὑπήκοος Syl. fr. IV. 6. οὐκ 'Αργείων πόλει ὑπήκοον τήνδ' ἔχω Her. 288.

Ὑπήνεμος αὔρα Cy. 44.

Ὑπηρετεῖν. ὑπηρετεῖς πόλει τε κἀμοὶ Sup. 381. τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρὶ Ph. 1702. ὑπηρετείτω τόδε El. 649. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει πατρῴᾳ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν Rh. 153. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 2. καλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ Med. 588. ὑπηρετοῦν χαίρουσιν Ion. 639.

Ὑπηρέτης Hip. 1397. Δαναΐδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης Ion. 986. δίδου χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ Her. F. 1398. Πυλάδην εἷλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην ib. 892. ὑπηρέτην ὄντα Dan. 47. ἰσχύος ὑπηρέτης Sis. fr. I. 2. οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. ὑπηρέται κακῶν Hel. 560.

Ὑπηρέτις. δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπηρέτιν Iph. A. 322.

Ὑπηχεῖν. ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα Sup. 710.

Ὑπίλλειν. οὐρὰν ὑπίλλουσ' (i. e. ουσα) ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Ὑπισχνεῖσθαι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ Hip. fr. I. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον Or. 946. ἔδρασεν οὐδὲν, ὧν ὑπέσχετο Ph. 485. ἃς ἐμοί ποτε ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς Hip. 888. ὑπέσχεθ' ὕστερον τῷ νῦν σ' ἔχοντι An. 970. vid. etiam Tr. 927. et 930. et Her. F. 473.

Ὑπνοδότειρα Or. 175.

Ὕπνος. ὕπνος ἡδὺς Hec. 915. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον Or. 211. cf. v. 133. 159. 168. 186. 217. et 302. μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς Iph. A. 142. ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ—οἰκεῖν ἐν Ἄργει Iph. T. 44. cf. v. 1265. λῆξαι ὕπνου Rh. 71. vid. etiam v. 555. 770. et 780. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. θαλερὸν ὕπνον ib. 691. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι ib. 585. ὕπνῳ παρειμένος ib. 587. et Her. F. 1043. ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε Her. F. 1005. cf. v. 1011. 1013. 1034. 1043. et 1061. *Plur.* ὕπνοι occurrit Tr. 1188. ubi denotat somnos crebris vigiliis interruptos.

Ὑπνοῦν. ὅταν ὑπνώσῃ Cy. 453.

Ὑπνώδης Her. F. 1050.

Ὑπνώσσειν Or. 173.

Ὑπὸ, 1) cum genit. ὑπὸ σκηνῆς Hec.

53. ὑπὸ ἀλγέων Or. 180. ὑπὸ συμφορᾶς ib. 181. et συμφ. ὕπο Fr. inc. B. 39. 1. ἀπορίας ὕπο Or. 232. ὑπ' οἴκτȣ Ph. 964. ἡδονῆς ὕπο Med. 1142. ὑφ' ἥβης Hip. 118. κηρύκων ὕπο Al. 740. ἀληθείας ὕπο An. 321. Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βȣλευμάτων Sup. 336. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. τȣ̃ νόμȣ ὕπο Iph. T. 586. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. ὑπ' αἰετȣ̃ Hel. 20. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498. ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἀνδρίας ὕπο El. 845. ὑπ' ἄτης Bel. fr. XVI. 10. ὑπ' αἰδȣ̃ς ib. 14. et Er. fr. II. 33. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. etc. 2) cum dat. ὑπ' Ἰλίῳ Hec. 1147. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. ὑπὸ δειράσι Παρνασȣ̃ Ph. 214. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. ὑπ' ἀγκάλαις An. 748. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. ὑφ' ἥπατι ib. 599. βαρβάροις ὕπο Iph. A. 1274. ὑπ' ἐλάταις Bac. 741. et 814. ὑπὸ τυφλοῖς πέτραις ib. 1135. ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446. etc. 3) cum accus. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. ὑπὸ σκότον Or. 1488. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδα Ph. 1185. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290. et γῆς ὑπὸ ζόφον ib. 1416. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. ὑπ' ἀγκάλας An. 723. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα Iph. T. 1177. δȣ́λειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς Cy. 206. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. ὑπὸ πέτρινα μύχατα ib. 189. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. βωμὸν ὕπο ib. 974. φόνιον ὑπὸ δέραν El. 485. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ὑπὸ γῆν Meleag. fr. XVII. 1. ὑπὸ λεοντόπȣν βάσιν Œd. fr. XVI. 1. ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν Peliad. fr. VI. 4. etc.

Ὑποβάλλειν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα Bac. 948. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν Her. F. 1384. μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642.

Ὑποβλέπειν. ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Ὑπογράφειν. εἴπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ (2 sing. præs. med.) τῷ 'μῷ βίῳ Her. F. 1118.

Ὑποδέξιος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ὑποδεξίαις ἁμίλλαις Rh. 364.

Ὑποδέχεσθαι. βȣληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V. ȣ̓δ' ἀκλεής νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται Her. 624. ἱκέτας ὑποδεχθεὶς ib. 757.

Ὑποδοχή. ἆρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων Iph. A. 1229.

Ὑπόδρομος. ἴχνȣς ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400.

Ὑπολαμβάνειν. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν Epist. I. cf. Epist. V. ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον; Iph. A. 523. ῥᾷον αἰδȣ̃ς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301.

Ὑπολείπειν. κἂν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σȣ̃ δωρεαὶ Epist. IV. τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Hel. 300. τῶν ἄλλων δωρεῶν—ȣ̓κ ἔσθ', ὅ, τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα Epist. V. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα Sup. 971.

Ὑπομένειν. πῶς—τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο—ὑπομεῖναι; Rh. 463.

Ὑπόμνησις κακῶν Or. 1032.

Ὑπονοεῖν. ὑπονοεῖς, ἃ μή σε χρὴ Iph. A. 1132.

Ὑπόνοια. ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις Ph. 1140. τȣ̀ς ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας Epist. V.

Ὑποπέμπειν. γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον Hec. 208.

Ὑποπίπτειν. δίκα—ὑποπεσȣ̃σ' ἔλαθεν Antiop. fr. II.

Ὑπόπτερος. νεοσσὸν ὑπόπτερον An. 442. et ὑποπτέρȣς νεοσσȣ̀ς Her. F. 71. ὑπόπτερον λέοντα Dan. 15. ὑπόπτερος ὁ πλȣ̃τος Inus fr. XVI. 4. ὑπόπτερον δέμας Hel. 624. ἴτω ὑπόπτερον (sc. τὸ νεῖκος) Hel. 1252. ὑποπτέροις νώτοισιν Hec. 1264.

Ὑποπτεύειν. ὑποπτεύω τι Iph. T. 1036. ὑποπτεύων τὸ μέλλον Rh. 49.

[illegible]

[illegible]

1259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib. 1159. πολλὰ παρθένων ὑφάσματα ib. 1418.

Ὑφή. πέπλων εὐπήνοις ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf. v. 1465. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφηγεῖσθαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.

Ὑφιέναι. σῶμ' ὑφεῖσ' (i. e. ὑφεῖσα) ἀλγηδόσι Med. 24. εἰ γ' ὑφήσεις, τοῦδ' ἀπαλλάξῃ βίου Ion. 847. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον ματρὶς ὑφεῖτο Ph. 31. ἀντὶ σοῦ κατθανεῖν ὑφειμένην Al. 527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.

Ὑφίζανειν. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391.

Ὑφιστάναι. τῷδε ξιφήρης ὑφειστήκει λόχος An. 1115. οὐδεὶς ὑπέστη Ph. 1479. ἣ τόδ' ὑπέστη Al. 37. ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέστη Tr. 415. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 199. ὑπέστητέ γ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706. μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σὲ ὑποστὰς Rh. 375. ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τῆς ὑποστάσης τροφὰς Or. 555. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον; El. 983. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατθανεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμφοραῖς ὅστις οὐχ ὑφίσταται, οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος Her. F. 1349. sq. ὑποσταθεὶς δορὶ Rh. 315.

Ὑψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac. 1059.

Ὑψηλός. ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει Sup. 555. conf. Her. 323. ἀνὴρ ὑψηλὸς Hel. 425. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. χρὴ— τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.

Ὑψηλόφρων θυμὸς Iph. A. 919.

Ὑψίκομος. ὑψικόμων πέραν ἐλατᾶν Al. 588.

Ὑψιπετής. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101.

Ὑψίπυλος. κλῇθρα ὑψιπύλων δόμων Her. F. 1030.

Ὑψίπυργος. ὑψιπύργου πατρίδος Tr. 376.

Ὑψόθεν. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν—Inus fr. XVI. 3.

Ὕψος. σὸδ' ηὐγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ Fr. inc. XXVI. 1.

Ὑψοῦ. ὑψοῦ θάσσων Bac. 1109. τὸν ὑψοῦ αἰθέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.

Φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν Cy. 335.

Φαέθειν. Φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465.

Φαέθων, *nom. propr.* filius Solis. Hip. 740.

Φαεινός. φαεινὸς αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 2. φαεινῶν ἀστέρων Cy. 352. φαεινὰς οὐρανοῦ πτύχας Ph. 84. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Φαεννός. φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 59. ἕω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1071. φαεννὰς ἄστρων ὁδοὺς El. 727. φαεννοῖς σίλβων ὅπλοις An. 1147.

Φαεσίμβροτος. θεοῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750.

Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635.

Φαίδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.

Φαιδρός. ὄμμα φαιδρὸν Med. 1043.

Φαιδρύνειν. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν Hel. 683.

Φαιδρωπός. ὄμμα φαιδρωπὸν Or. 892.

Φαίνειν. ἃ νῦν ἐσορᾶν φαίνει Her. F. 811. θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεὸς El. 565. φαίνουσι (apparent, in conspec-

Ὑποπτήσσειν. *ὑποπτήξας* Or. 775. et Hel. 1219.

Ὕποπτος. *ὕποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἁλώσεως* Hec. 1135. *ὕποπτος ὅσα γινώσκει πόλει* El. 644. *τοῦτ᾽ εἰς ὕποπτον εἶπας* Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. *τάδ᾽ ἦν ὕποπτα* Iph. T. 1334. *εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ* El. 345.

Ὑπόροφος. *ὑπόροφον βοὰν* Or. 147.

Ὑποῤῥάπτειν. *τόνδ᾽ ὑποῤῥάπτεις λόγον* Al. 540.

Ὑποσπᾶν. *οὐδ᾽ ὑπέσπασε φυγῇ πόδα* Bac. 436. *ποίμνης νεογνὸν θρέμμ᾽ ὑποσπάσας τόδε* El. 495.

Ὑπόσπονδος. *ὑπόσπονδον μολεῖν ἔπεισα παιδὶ παῖδα* Ph. 81. cf. v. 280. et 453.

Ὑποστατός. *θεὸς, θνητοῖς οὐδαμῶς ὑποστατὸς* Antig. fr. XVII. 2. *ἄλγος οὐχ ὑποστατὸν* Sup. 737.

Ὑποστέλλειν. *οὐχ ὑποστέλλῃ* (2 sing. præs. med.) *λόγῳ* Or. 606.

Ὑποστρέφειν. *πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν* Her. F. 736. *δεῦρ᾽ ὑποστρέψας πάλιν* Al. 1022. *ὑποστρέψας λέληθαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς* Iph. A. 363.

Ὑπόστροφος. *ὑπόστροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζουσα* Iph. A. 1204.

Ὑποστρωννύναι. *ἵνα μὴ λέκτρ᾽ ὑποστρώσω τινὶ* Hel. 59.

Ὑποτείνειν. *ὑπὸ δ᾽ ἔτεινε—λόγους τῷ—τοιούτους λέγειν* Or. 913.

Ὑποτιθέναι. *ὑποτίθης τιν᾽ ἐλπίδα* Or. 1186. *ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους* Iph. A. 507. *ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα* Bac. 646. *τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ* ib. 674.

Ὑποτρέχειν. *ὑποτρέχων σε θωπείᾳ* Or. 669. *ὑποδραμοῦσα* Iph. A. 631. et 636.

Ὑπουργεῖν. *πάνθ᾽ ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω* Med. 620. *εἰ δή μ᾽ Ἥρα θ᾽ ὑπουργεῖν σοί τ᾽ ἀναγκαίως ἔχει* Her. F. 859. *ποῖόν τι χρῄζουσ᾽, ὡς ὑπουργήσω* Ion. 333. *δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν* Al. 845. *τί δή ποθ᾽ ὑμῖν ἄλλ᾽ ὑπουργῆσαί με χρή;* Sup. 1179. *ἵν᾽ ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσῃ* (2 sing. aor. 1. conjunct. med.) *διπλᾶ* Her. F. 328.

Ὑποφεύγειν. *κύνας τάσδ᾽ ὑποφεύγων* El. 1343.

Ὑποχείριος. *ὥσθ᾽ ὑποχείριον* (sc. *τὴν πόλιν*) *λαβεῖν* An. 737.

Ὑποχθόνιος. *ἴθ᾽ ὑποχθόνιοι* An. 516.

Ὕποχος. *ὑπόχους καλουμένους* Epist. V.

Ὑποψία Hel. 1565.

Ὕπτιος Her. F. 979. *ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ* Inus fr. XVI. 5. *γαστέρ᾽ ὑπτίαν* Cy. 325.

Ὑπώπιον. *προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις* Eu. fr. I. 2.

Ὑπώροφος. *κλύεις ὑπώροφον βοάν;* El. 1166. *ὑπώροφα μέλαθρα* Ph. 306. et Her. F. 107.

Ὑσίαι, *nom. urbis*. Bac. 750.

Ὕστατος. *τίν᾽ ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν᾽ ὕστατον πρὸς στέρνα θῶμαι;* Her. F. 485. *οὓς ἔλεξας ὑστάτους λόγους* El. 1055. *ὑστάτην ὄπα* Hec. 555. *ὑστάτην ὁδὸν* Al. 613. *ὕστατόν σ᾽ εἰσορῶν* Hip. 1097. *ὕστατον πρόσφθεγμα* Her. 573. *ἐν ὑστάτοις κακοῖς* Ion. 1115.

Ὑστερεῖν. *ἢν ὑστερήσῃς* Ph. 983. et 1288. *παιδὸς ὑστερήσομαι* Iph. A. 1203.

Ὕστερος. *ὑστέρῳ ποδὶ* Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. *ὕστερος βοηδρομεῖς* Rh. 412. *Διὸς Σωτῆρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ᾽ ὅδ᾽ ὕστερος* Her. F. 522. *νεωτέρων κακῶν ὕστερος ἀφῖγμαι* ib. 1174. *ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε* Sup. 1224. cf. Tr. 1245. *πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων* Tr. 13. *ὑστέρα βοηδρόμος πάρειμι* Ph. 1441. *πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν* An. 393. *γνώμαισιν ὑστέραισιν* Sup. 1083. *ὕστερον adverb.* Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.

Ὑφαίνειν. *ὕφηνα τόδ᾽ εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς* Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.

Ὑφαιρεῖσθαι. *γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν* Rh. 834. *σιγῇ τοῦθ᾽ ὑφαιρούμεσθά νιν* El. 271.

Ὑφαντός. *ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ᾽ ὑφαὶ* Ion. 1146.

Ὑφάπτειν. *ὕφαπτε δώματα τάδε* Or. 1618. *ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς* Cy. 644. *ἕως ὑφῆψε δῶμ᾽ ἀνηφαίστῳ πυρὶ* Or. 620. cf. Med. 378. *πόλις ὑφάπτεται πυρὶ* Tr. 1274.

Ὕφασμα. *πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ᾽ ὑφάσματι* Or. 25. *ὃ—ὕφασμ᾽ ὕφην᾽ ἐγὼ* Ion. 1417. cf. v. 1424. *κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν* Hel.

1259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib. 1159. πολλὰ παρθένων ὑφάσματα ib. 1418.

Ὑφή. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf. v. 1465. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφηγεῖσθαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.

Ὑφιέναι, σῶμ' ὑφεῖσ' (i. e. ὑφεῖσα) ἀλγηδόσι Med. 24. εἴ γ' ὑφήσεις, τοῦδ' ἀπαλλάξῃ βίου Ion. 847. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἀντὶ σοῦ κατθανεῖν ὑφειμένην Al. 527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.

Ὑφιζάνειν. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391.

Ὑφιστάναι. τῷδε ξιφήρης ὑφειστήκει λόχος An. 1115. οὐδεὶς ὑπέστη Ph. 1479. ἢ τόδ' ὑπέστη Al. 37. ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέστη Tr. 415. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 199. ὑπέστητέ γ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706. μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σὲ ὑποστὰς Rh. 375. ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τῆς ὑποστάσης τροφὰς Or. 555. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον; El. 983. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατθανεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμφοραῖς ὅστις οὐχ ὑφίσταται, οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος Her. F. 1349. sq. ὑποσταθεὶς δορὶ Rh. 315.

Ὑψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac. 1059.

Ὑψηλός. ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει Sup. 555. conf. Her. 323. ἀνὴρ ὑψηλὸς Hel. 425. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. χρὴ—τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.

Ὑψηλόφρων θυμὸς Iph. A. 919.

Ὑψικόμος. ὑψικόμων πέραν ἐλατᾶν Al. 588.

Ὑψιπετής. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101.

Ὑψίπυλος. κλῇθρα ὑψιπύλων δόμων Her. F. 1030.

Ὑψίπυργος. ὑψιπύργου πατρίδος Tr. 376.

Ὑψόθεν. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν—Inus fr. XVI. 3.

Ὕψος. οὐδ' ηὑγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ Fr. inc. XXVI. 1.

Ὑψοῦ. ὑψοῦ θάσσων Bac. 1109. τὸν ὑψοῦ αἰθέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.

Φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν Cy. 335.

Φαέθειν. Φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465.

Φαέθων, *nom. propr.* filius Solis. Hip. 740.

Φαεινός. φαεινὸς αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 2. φαεινῶν ἀστέρων Cy. 352. φαεινὰς οὐρανοῦ πτύχας Ph. 84. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Φαεννός. φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 59. ἕω φαενvὰν Phaëth. fr. I. 5. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1071. φαεννὰς ἄστρων ὁδοὺς El. 727. φαεννοῖς στίλβων ὅπλοις An. 1147.

Φαεσίμβροτος. θεοῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750.

Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635.

Φαίδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.

Φαιδρός. ὄμμα φαιδρὸν Med. 1043.

Φαιδρύνειν. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν Hel. 683.

Φαιδρωπός. ὄμμα φαιδρωπὸν Or. 892.

Φαίνειν. ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει Her. F. 811. θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεὸς El. 565. φαίνουσι (apparent, in conspec-

tum prodeunt) τινὲς δαίμονες ib. 1234. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς ib. 829. Σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε Her. F. 794. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. πῶς προνώπιος φαίνῃ (2 sing. præs. med. *conspiciendum te das*) πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς; Bac. 645. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. δεῖ με—εἶναι μὲν, ὥσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ Tel. fr. VIII. 2. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. cf. Bac. 182. ἄλλος τις Αἴας —δεύτερος παιδὸς πέφηνε σῆς Tr. 615. παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα Ion. 978. cf. v. 1188. κακὴ φανοῦμαι — γυνὴ Hec. 348. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα ib. 680. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ (2 sing. fut. 1. med.); Her. 694. λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Med. 769. οὐδ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη Her. F. 804. ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις Hec. 112. φάνηθι Rh. 370. πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736. φάνηθι ταῦρος, κ. τ. λ. Bac. 1015. σκιὰ φάνηθί μοι Her. F. 494. μή μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης Hip. 528. μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἄστου φανῇ Pli. fr. I. 5. ὑπὲρ τύμβου φανεὶς Hec. 37. μόλις φανεὶς— ματρὸς ὠλέναις Ph. 317. εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς An. 459. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. ὦ χρόνῳ φανεὶς El. 578. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391. συμφορὰ—φανεῖσα Al. 897. φανήσομαι δούλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 47. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. πατρὸς—ἔργα δρῶν φανήσεται An. 343. λαμπρὸς φανήσεταί σοι κ. τ. λ. Her. 281. ἢ γάρ τις ἀροτὴρ φανήσεται νῷν El. 105. etc.

Φάκελος. μέγαν φάκελον ξύλων Cy. 241.

Φαλακρός. πρόσωπον φαλακρὸν Cy. 226.

Φάλαρα, τὰ Sup. 586.

Φάμα, dor. pro φήμη. οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς Hec. 177. δυσκέλαδος φάμα Med. 420. τὰν εὔδοξον φάμαν Hip. 774. φάμαν ἤκουσα Tr. 216. δυσφήμους φάμας Hec. 195. στρέφουσι φᾶμαι Med. 416.

Φάναι, αἱ. μυστηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943. et Φαναί. εἰς φανάς γε Βακχίου Ion. 550.

Φαναῖος Ζεὺς Rh. 355.

Φανερός. οὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. πέπυσμαι, φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ εἰς γῆν ἀφῖχθαι Hel. 1189. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς Her. F. 658. φανερὰν ἄταν Hip. 1289. δίκα φανερὸς Bac. 990. et 1010. εἰς φανερὰν ὄψιν El. 1236. φανερὸν κακὸν Ph. 1558. φανερὸν πένθος Rh. 743. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. ἄχεα φανερὰ Ph. 1515. et El. 1191. δάκρυα φανερὰ πᾶσι Ph. 1560. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. cf. v. 1196. ξύμβολα φανερὰ Hel. 298. φανερὰ κακὰ Ion. 945. φανερὰ θύματα νερτέρων ib. 1234. cf. v. 1231. τὸν φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθήνας Hip. 1123.

Φαντάζεσθαι. μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται Ph. 93. ἐν χεροῖν σέθεν —φαντάζομαι Ion. 1444. μηδὲ φαντάζου δόμων πάροιθε An. 877.

Φάντασμα. φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. φάντασμ' Ἀχιλλῆος ib. 95. cf. v. 390.

Φάος. οὐκέτι μοι βίος ἀγαστὸς ἐν φάει Hec. 169. ἡμεῖς ἐν φάει δουλεύσομεν ib. 415. οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. cf. v. 1214. Ph. 1349. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος Hec. 841. φάος ὁρῶ Or. 386. cf. Her. 969. εἰ λεύσσει φάος Ph. 1091. cf. v. 1542. Rh. 967. οὑμὸς ἐν φάει βίος Ph. 1287. πῶς ἔλιπον φάος; ib. 1548. φάος σωτήριον Med. 482. ὦ φάος διογενὲς ib. 1258. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. φάος ἡμέρας ib. 243. οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος Sup. 564. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. τὸ λαμπρὸν εἱλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος ib. 1571. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος Iph. T. 849. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. βλέπων φάος ib. 971. κατὰ φάος, per diem, Bac. 425. ὦ φάος μέγιστον

ἡμῖν εὐίȣ βακχεύματος ib. 608. λαμπρὸν Ἑσπέρȣ φάος Ion. 1149. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν Her. F. 517. ἐς φάος μολὼν ib. 524. ὦ φάος μολὼν πατρὶ ib. 531. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ib. 642. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ib. 1073. cf. Ion. 1186. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος Dan. fr. X. 7. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. etc.

Φάραγξ. θάσσειν φάραγγα Iph. T. 277. ἐν πύλαισι ςαθεὶς φάραγγος Cy. 664. φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέȣσαι Tr. 448. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2.

Φαρέτρα. φαρέτρα Λοξίȣ Rh. 979. φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται Her. F. 969.

Φαρμακεύειν. εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν An. 355.

Φάρμακον. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; Or. 1190. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. φάρμακον πόνων Bac. 283. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιςον φάρμακον νομίζεται Her. 596. φάρμακον δραςήριον Ion. 1185. λόγος ἐσθλὸς φάρμακον φόβȣ Fr. inc. LIX. 2. λύπης φάρμακον eorund. LXXV. 1. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eor. CXVIII. 1. φαρμάκοισιν (sc. φῶτα κτενεῖς); Hec. 878. cf. Med. 385. ὁ ἄδικος λόγος φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σάρκες ἀπ' ὀςέων—ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέῤῥεον Med. 1201. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. ςυγȣ̃μαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς ib. 157. cf. v. 204. ȣδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς ib. 271. ȣ̓́τε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 326. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616. χρείας ἀνάνδρȣ φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. ἐπιτακτὰ φάρμακα ejusd. fr. XVIII. 2. θνήσκετε φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. etc.

Φάρος, *nom. propr. insulæ.* Hel. 5.

Φᾶρος, vel φάρȣς, velum, pallium. λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081. λεπτόμιτον φᾶρος An. 832. χρυσεόςολον φᾶρος Her. F. 414. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838. φάρεα πορφύρεα ib. 1436. et Hip. 126. ἄπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. et λεπτὰ φάρη Sup. 286. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1150. εὖτ' εἰς κόλπȣς κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. πολύπηνα φάρεα El. 191. Ἰδαῖα φάρη ib. 317. πῶς ἂν νῦν ἔχῃ ταῦτ' ἂν φάρη; ib. 543. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ib. 1221. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν ib. 1231.

Φαρσάλιος. πόλεως Φαρσαλίας An. 16. γῆς Φαρσαλίας ib. 22.

Φάρσαλος γῆ Iph. A. 812.

Φάρυγξ. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔςω Cy. 214. εὐρείας φάρυγγος ἀναςόμȣ τὸ χεῖλος ib. 355. φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν ib. 409. ἐξ ἀναιδȣ̃ς φάρυγγος ib. 588.

Φάσγανον. ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543. σπάθῃ φασγάνȣ μελανδέτȣ Eu. fr. II. 2. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ Hel. 870. ἴτω φάσγανα Syl. fr. II. 1. etc.

Φᾶσις, *nom. propr. fluvii.* An. 652.

Φάσκειν. μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. ὁ μὴ φάσκων Her. 903. τί φάσκων; Her. F. 1382. ἢ τεκεῖν φάσκȣσα Al. 640. ἔφασκε Sis. fr. I. 27. etc.

Φάσμα. φάσμα μελανόπτερον Hec. 704. ὁρῶ ἄελπτον φάσμα Or. 877. cf. Iph. A. 1586. et Ion. 1395. φάσμα νερτέρων Al. 1130. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ; Her. F. 817. τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος—φάσμασιν; Hec. 70. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; Or. 407. νὺξ καινὰ φέρȣσα φάσματα Iph. T. 42. νύχια φάσματα ib. 1261. πέμπε φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 711.

Φατίζειν. τῷ τῆς θεᾶς τὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας Iph. A. 135. κόρη—ἐμὴ φατισθεῖσα ib. 936.

Φάτις. γνȣ̃ς τȣ̃ θεȣ̃ τὴν φάτιν Ph. 23. ὅθεν μοι πρῶτα φάτις ἦλθε—Hip. 130. πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 579. ȣ̓δ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἥξοι, φάτις; An. 79. πικρὰν Φοίβȣ φάτιν Sup. 834. cf. Hel. 668. et Ion. 1325. φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259. φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύȣσα ib. 1207. ȣ̓́τω φάτις αὐδᾷ Ion. 225. φάτιν ἄϊον ib. 508. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2.

Φάτνη. πλυσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 510. cf. v. 618. et Hel. 1197. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. τῦσδ' ὄχυς φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Φαῦλος. φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὧδε φαῦλος ὢν An. 325. cf. v. 379. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. ὐ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. φαῦλον χρηςὸν λαβεῖν φίλον Ion. 834. ἂν φαῦλος ᾖ τἄλλα Antig. fr. VI. 2. ἥκιςα φαῦλος Syl. fr. III. 1. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα Ph. 499. οἱ ἐν σοφοῖς φαῦλοι Hip. 989. φαύλοις—πεισθεὶς λόγοις An. 871. φαύλυς μάχεσθαι βυκόλυς ἡγύμεθα Iph. T. 305. μηδείς με φαύλην νομιζέτω Med. 807. ἐννοῦμαι φαῦλος ὖσα Hip. 435. δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 2. φαύλη διαίτη Antiop. fr. XXVII. 4. ὀργῇ φαύλῃ Ar. fr. VI. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐςι Bel. fr. XII. 3. φαύλυ χθονὸς Cresph. fr. XIV. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. νυκτὸς ἔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν ςρατὸν Rh. 285. ἔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. σὺ φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐςὶ Hel. 751. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. φαυλοτέρας φρενὸς An. 483. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 431.

Φαυλότης. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 2. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεςί τις ejusd. fr. V. 2.

Φαύλως. ἔτι φαύλως ἦλθε χθόνα Ph. 112. φαύλως φέρε Iph. A. 850. cf. v. 897. φαύλως εὕδομεν Rh. 769. ὐχ ὧδε φαύλως αὔτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. ἔτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε φαύλως παραινεῖν Her. F. 89.

Φέγγος. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρύμενος Hec. 32. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίυ ib. 248. cf. Or. 1025. Hip. 1023. An. 113. Bac. 210. Hel. 538. Ion. 853. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 368. τυφλῦμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. τυφλὸν φέγγος ib. 1068. λιπεῖν φέγγος Or. 952. χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. φέγγος ἀελίυ ib. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. φίλον τὸ φέγγος τῦτο τῦ θεῦ Al. 725. conf. Dan. fr. X. 1. τί φέγγος—ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 990. Διὸς φέγγος Iph. A. 1506. τὸ τᾶσδε ἁμέρας—φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαῖαν Tr. 850. εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ὦ φέγγος El. 866. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένυς Epig. I. 4.

Φείδεσθαι. τί δή γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς; Her. F. 1146. φείδυ μηδὲν Hec. 1044. Med. 401. et Her. F. 1400. φείδυ ὀλιγάκις λέγειν κακὰ Or. 393. cf. v. sq. μὴ φείδεσθε Hec. 387. et Tr. 1285. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα Inus fr. XI. 1. φείδεσθαι τέκνων Iph. A. 403. ὐδ' ἐφεισάμην Al. 289. τί κεύθων—Εὐρυσθέως ἐφείσατο; Her. 880. φεῖσαι τέκνων Med. 1057.

Φειδὼ, *subst.* φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Antiop. fr. XL. 3. φειδὼ βίυ Hip. fr. X.

Φεραῖος. Φεραίων ἄςυ Al. 483. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρυσία ib. 609. πολλοί σοι ξένοι Φεραίων ib. 1048. ὦ Φεραία χθὼν ib. 235. cf. v. 479.

Φέρβειν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. μ' ἔφερβε σὸς δόμος Or. 867. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 827.

Φέρειν. εἰ γῆ κακὴ—εὖ ςάχυν φέρει Hec. 593. Ἑκάβη φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. φέρω σιγῇ κακά; ib. 738. αἰσχύνην φέρει ib. 1241. ἀτρεμαίαν —φέρω βοὰν Or. 148. χάριν φέρεις ib. 239. ἴσον φέρει νὺξ Ph. 733. μεγάλα φέρω κακὰ ib. 1347. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. τὺς κρείσσυς λόγυς πικρῶς φέρυσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. τὺς σὺς μύθυς ῥᾳδίως φέρω ib. 745. αἰδῶ φέρει Sup. 911. μέγα φέρυσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. ἔνθα δόξα φέρει κλέος ib. 566. τόδ' ἐμὸν ὐ φαύλως φέρω ib. 897. cf. v. 850. ὐχ ἁπλῶς ὕτω φέρω ib. 899. μόχθος ὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. φέρω σοι κεδνὺς λόγυς Rh. 272. cf. Tr. 53. Ion. 1110. et El. 228. 237. et 292. ὄνομα δυσκλεὲς

φέρω Hel. 66. ὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει ib. 1070. φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας Her. F. 1321. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. ὅστις—εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 1. φέρετε—μυ δέμας Hec. 62. ἐναισίμως φέρε Al. 1080. φέρειν ὅπλα Hec. 14. θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεςώσας τύχας Or. 1024. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν χρεὼν ib. 396. ὀργὰς φέρειν Med. 870. κὐφως φέρειν συμφορὰς ib. 1018. cf. v. 449. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν Al. 831. ἃ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ Iph. A. 308. ναύταις ἣν μέτριος ᾖ χειμὼν φέρειν Tr. 683. ἐμπύρων μισθὺς φέρειν Bac. 257. ὡς ῥᾷςα τἀναγκαῖα τῦ βίυ φέρειν Hel. 261. τῆς τύχης ἴσον φέρειν Ion. 818. βάξιν εἰς ὦτα φέρειν Dan. 55. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Œno. fr. III. 2. θεῶν θνητὺς κόσμον ὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. πρὸς ὐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων Or. 30. λόγυς δυστυχεῖς φέρων ib. 852. τραῦμα φέρων ib. 1487. σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. φέρων πημονὰν Ἐριννύων ib. 261. ξυμφορὰν φέρων ib. 1079. ἀλαὸν ὄμμα φέρων ib. 1528. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. Μενέλεῳ χάριν φέρων Iph. T. 14. cf. Med. 508. et Ion. 1183. ᾧπερ ἥκεις μορσίμυς φέρων σφαγὰς Rh. 636. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. χάρμα σοι φέρων μέγα ib. 637. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων Hel. 1558. σῷ παιδὶ σύμμαχον φέρων δόρυ Her. F. 1165. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. τὸ σὸν οἴκτῳ φέρυσα τυγχάνω An. 144. καινὰ φέρυσα φάσματα Iph. T. 42. ἕλισσε—ποδῶν φέρυσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. φέρυσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι Epist. III. τῦτόν ποτ' ἔτεκον κᾀφερον (i. e. καὶ ἔφ.) ζώνης ὕπο Hec. 762. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια Ph. 1037. ἔφερε κακὸν ἅλις (i. e. sat moderate) Al. 910. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον Her. F. 657. b) aor. 1. ἤνεγκα. μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπυς ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. πόνυς μυρίυς ὑπὲρ φίλων ἤνεγκε Her. 333. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε ib. 751. ἐσκόπυν, ὅπως κάλλις' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν (sc. τὸν ἔρωτα) Hip. 393. c) aor. 2. ἤνεγκον ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον ὡς τάχιςά μοι Her. 699. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν Iph. T. 710. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν Hel. 1298. πόνυς ἐνεγκῦσ' ἐν ὠδῖσι Sup. 920. d) fut. 1. οἴσω. ῥᾶον νόσον μετά θ' ἡσυχίας—οἴσεις Hip. 206. οἴσω πένθος ὐκ ἐτήσιον τόδε Al. 337. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ὐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. φίλτατον ἄχθος οἴσει Rh. 379. βαιὸν πένθος τῆς θαλασσίας θεῦ οἴσω ib. 975. ῥᾳδίως αὐτὸν οἴσω Bac. 640. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει El. 1267. λῦτρ' ᾤχετ' οἴσυσ' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. 2) med. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. δόξαν φέρονται τῦ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 162. λόγυς ματαίυς, ὕσπερ ἠνέγκω, λαβὼν Sup. 583. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. μάχης, ἂν Ἄρης τάχ' οἴσεται Ph. 260. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσῃ ib. 1540. ἦτοι ῥᾳδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. εἰ ζαπλύτυς οἴσεται φερνὰς δόμοις An. 1283. 3) pass. πᾷ φέρομαι; Hec. 1075. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. πρὸς τὴν τελευτὴν—φέρῃ An. 393. εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ ib. 730. οἳ φέρονται πλάνητες Iph. T. 416. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; Tr. 571. ἀγόμεθα, φερόμεθα ib. 1310. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθῦ φέρει (att. pro φέρῃ, *ferris*) Hel. 318. ἐπίσχες ὀργὰς, αἷσιν ὐκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. ποῖ φέρῃ θυμύμενος; Her. F. 1246. δεῖ σε—πλέον φέρεσθαι Or. 660. Ἀργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. cf. v. 454. ὕπνυ γλυκυτάταν φερομένῳ χαρὰν Or. 159. φερόμενος ἥξεις Bac. 966. φερόμενοι

[illegible] Bac. 753. [illegible] Or. 952. etc.

[illegible], pater Admeti. Al. 11. etc.

[illegible] Pheretis i. e. Eumelus. Iph. A. 217.

[illegible] Iph. A. [illegible] Phaeth. fr. XV. [illegible] Or. 1662. [illegible] Alpeni Ph. 1581. [illegible] Med. 956. [illegible] Hip. 629. [illegible] An. 1253. [illegible] Iph. A. [illegible] Ion. [illegible]

[illegible] Hel. 174.

[illegible] Hel. [illegible]

[illegible] Hec. [illegible]

[illegible] Hec. [illegible]

[illegible] Med. [illegible] Hip. 1076. [illegible] Hec. [illegible] ib. 912. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. [illegible] ib. 1074. [illegible] Cret. fr. II. 17. [illegible] Her. F. 1233. [illegible] Or. 441. [illegible] Supp. [illegible] Tr. [illegible] Hec. 191. [illegible] Or. 469. [illegible] Hip. 35. [illegible] Supp. [illegible] fr. I. 2. [illegible] Iph. T. 1449. [illegible] Hel. 21. ὁ φεύγων, in judicio accusatus, reus, El. 1269. οἱ Κύπριν φεύγοντες [illegible] Hip. fr. V. 1. [illegible] Tr. 951. [illegible] An. 200. [illegible] Hec. 1148. cf. v. 1041. [illegible] Or. 1593. [illegible] Hip. [illegible]

Hec. [illegible] Hip. 1067. [illegible] Her. F. [illegible] Her. F. [illegible] Hec. 341. [illegible] Al. 950. [illegible] Her. [illegible] Or. 1594. [illegible] Ph. [illegible] Bac. [illegible] Hel. [illegible] ib. 1047. [illegible] El. 975. etc.

[illegible] Her. 260. τί φευκτέον; Hel. [illegible]

[illegible], vel [illegible]. [illegible] Supp. [illegible]

[illegible] Rh. 217.

[illegible] Ph. 1504. [illegible] Iph. A. [illegible] Iph. T. [illegible] Hel. [illegible] El. [illegible] Hip. [illegible] ib. [illegible] Hip. 1058. [illegible] Al. 1008. cf. Tr. 416. [illegible] Hel. [illegible] ib. [illegible] Ion. [illegible] El. 701. [illegible] Alex. fr. XXIII. [illegible]

[illegible] Ph. [illegible] Al. [illegible] Hec. [illegible] τί οὖ σε; Ph. 315. cf. Hip. [illegible] Iph. A. [illegible] et Her. F. 114. etc.

[illegible] Iph. A. [illegible]

[illegible] Med. [illegible] Her. F. [illegible] Or. [illegible] cf. v. [illegible]

ὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις Al. 665.—κατάργματα ὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιυμένη; Iph. T. 245. ὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱςίοις καραδοκῶν Tr. 456. φθάνοις ἂν ὐκ ἐν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας Her. 721. ἂν φθάσωμεν Ph. 982. cf. v. 1286. ἔφθημεν ὕπω—εἰσπεσόντες ςρατὸν Ph. 1477. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. ἐπείπερ ἔφθης νεωτέρυς Her. 121. πρὶν ξύμμαχός τις—ἐλθὼν ἐς οἴκυς φθῇ Or. 1220. μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα An. 991.

Φθέγγεσθαι. πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα κακῶν; Hec. 192. κάλλιςα Μυσῶν φθέγγεται πλυτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII. φθέγγυ Rh. 11. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος φθεγγόμενον! Hip. 880. ἀρὰς, ἃς Οἰδίπυς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς Ph. 478. ὐ γὰρ τυσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγυς Med. 1307. ὐδὲν ὐδεὶς ἐφθέγξατο An. 1129. πρίν τις—ἐφθέγξατο δεινόν τε καὶ φρικῶδες ib. 1148. ἐφθέγξατο βοήν τινα Iph. T. 1385. εἴ τι Λοξίας ἄναξ θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο Ion. 729. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο ib. 1189. φθέγξαι Hip. 300. φθέγξασθε ταυτὰ Iph. T. 1073. περὶ τῦ γὰρ ἄλλυ μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις; Or. 1336.

Φθέγμα. μήτ' ἐξ ἐκείνυ φθέγμα δέξασθαι Hip. 648. εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι ib. 1074. ὐ πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρυμένη ib. 1215. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. φθέγμα ἀνθρώπυ λαβεῖν Iph. T. 52. φθέγματος ἠσθόμην τῦ σῦ συνήθη γῆρυν Rh. 608. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε Ion. 561. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν Her. F. 927. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. ὄρθια ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα ib. 1592.

Φθείρειν. φθείρει σε θεῶν τις Hec. 58. cf. Ph. 382. εἰ τἄνδον οἰκυρήμαθ' οἱ λελειμμένοι φθείρυσιν Or. 927. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. φθείρυσιν ἤδη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. φθείροντες ἀςὺς Sup. 234. φθείρυ Her. 285. φθείρεσθε τῆσδε, discedite ab hac, An. 716. πόσον χρόνον—ἄλιον ἐφθείρυ πλάνον; Hel. 780. εἰ μὴ φθερεῖ (2 sing. fut. 1. med. att. pro φθερῇ, *nisi discedes*) τῆσδ' ὡς τάχις' ἀπὸ ςέγης An. 709. ὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. ἐν ςροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932. ναυτίλυς ἐφθαρμένυς Iph. T. 276. Φρυγῶν ἐφθαρμένων Tr. 1164. ποντίυς ἐφθαρμένυς Cy. 299. παρθένος φθαρεῖσα Melan. fr. XXIII. 2.

Φθία, provincia Græciæ, An. 16. et passim in hoc dramate, it. Iph. A. 103. 713. et 954.

Φθίας. Φθιάδος αἴας Hec. 451. cf. An. 862. et 926. et Tr. 241. Φθιάδα κοπίδα El. 836. Φθιὰς, scil. γυνὴ An. 119. Φθιάδων ἵππων Rh. 237.

Φθίμενος. κεῖσθαι φθίμενον Al. 902. ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω Iph. T. 171. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος Tr. 1083. παρὰ Περσεφόνῃ ςάντα φθιμένων τινὰ Hec. 139. vid. etiam Med. 1414. Al. 869. 991. et 998. An. 1022. Sup. 44. 52. 59. et 1114. Iph. T. 161. Her. F. 442. et Epig. I. 4. fœm. φθιμένη Al. 81. et 278. et dor. φθιμένα ib. 93.

Φθινὰς μηνῶν ἀμέρα Her. 779.

Φθίνειν. οἷ φθίνει τύχα Κύπριδος Hip. 371. φθίνει καὶ μαραίνεται νόσῳ Al. 201. θεῶν σκότιοι φθίνυσι παῖδες ἐν θανάτῳ ib. 992. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι φθίνυσι El. 735. ὄλβυ μέτα φθίνυσι Dan. fr. I. 9. et ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ ib. 5. τοῖς μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει Inus fr. XVII. 5. νέων φθινόντων Al. 56. ἔφθιτο πάρος ib. 416.

Φθιτός. ἐμοὶ ὐ θέμις φθιτὺς ὁρᾶν Hip. 1437. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

Φθιώτας, dor. pro ης. Iph. A. 237. et Tr. 575. τίς με Φθιωτᾶν ἄξει; Tr. 187.

Φθιῶτις γῆ An. 665. Φθιώτιδες γυναῖκες ib. 1048. πρὸς ἀκτὰς Φθιώτιδας Tr. 1125.

Φθογγή. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. φθογγῆς κλύυσα σῆς Iph. A. 1534. πάσας φθογγὰς ἱεῖσα Hec. 338. φθογγὰς μόσχων Iph. T. 293. θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; El. 1292.

Φθόγγος Hec. 836. et Hip. 1205.

βακχῶν ὕπο Bac. 758. *πέτραν φερομέναν δίναισι* Or. 982. etc.

Φέρης, pater Admeti. Al. 11. etc.

Φερητιάδας, dor. pro *ης*, nepos Pheretis, i. e. Eumelus. Iph. A. 217.

Φερνή. *σῇ μ' ἀλόχῳ—πέμπεν φερνὴν* Iph. A. 47. *πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων* Phaëth. fr. XV. 2. *φερνὰς ἔχων δάμαρτος* Or. 1662. *γάμων φερνὰς διδȣ̀ς Αἵμονι* Ph. 1581. *λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας* Med. 956. *προσθεὶς φερνὰς* Hip. 629. *εἰ ζαπλȣ́τȣς οἴσεται φερνὰς δόμοις* An. 1283. *ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ* Iph. A. 611. *μὲ ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν* ib. 869. *φερνὰς πολέμȣ—λαβὼν γέρας* Ion. 298.

Φερσέφασσα, i. e. Proserpina. Hel. 174.

Φέρτερος. *εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον* Hel. 352.

Φερτός. *δȣλείας τᾶς ȣ̓ φερτᾶς* Hec. 159.

Φεῦ, exclamatio, dolorem aut indignationem exprimens. Hec. 55. et passim.

Φεύγειν. *πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος* Med. 561. *εἰς τȣ̀ς ἀφώνȣς μάρτυρας φεύγεις;* Hip. 1076. *φεύγομεν πάτραν* Her. 187. *φεύγει λόγον* ib. 912. *τὰ ξένων πρόσωπα φεύγȣσιν φίλοι* Her. F. 305. *τὸ φάος ἐκλιπεῖν ȣ̓ φεύγω* ib. 1074. *φεύγω γένεσιν βροτῶν* Cret. fr. II. 17. *φεῦγ' ἀνόσιον μίασμ' ἐμὸν* Her. F. 1233. *φεύγειν πόλιν* Or. 441. *τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπȣς χρὴ τέκνα* An. 230. *φεύγειν τὰ δεινὰ* Sup. 339. *φεύγειν πόλεμον* Tr. 400. *τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν* Her. 191. *γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας* Or. 469. *μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν* Hip. 35. *αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονὸς* Sup. 148. cf. Œnei fr. I. 2. *τῶν Ἐριννύων χόλον φεύγων* Iph. T. 1440. *ὑπ' αἰετȣ̃ δίωγμα φεύγων* Hel. 21. *ὁ φεύγων*, in judicio accusatus, reus, El. 1269. *οἱ Κύπριν φεύγοντες ἄγαν* Hip. fr. V. 1. *φεύγȣσα λέκτρα* Tr. 981. *μιαιφόνον ȣ̓κ ἔτ' ἂν φύγοι μύσος* An. 335. *πῶς φύγω ψόγον;* Hec. 1249. cf. v. 384. *ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς* Or. 1593. *αἰτίαν φυγεῖν* Hip. 961. *μόρσιμα ȣ̓ τι φυγεῖν θέμις* Her. 615. *τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν* Hip. 1067. *νέρθεν ἄσμενος φυγὼν* Her. F. 621. *ȣ̓δὲ φευξιῶ φίλȣς* Her. F. 628. vid. not. *πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία* Hec. 345. *ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾅδην* Al. 960. *ȣ̓χ ἅπασα πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας* Her. 453. *ȣ̓ φευξόμεσθα* Or. 1594. *πατρὸς ȣ̓ φεύξεσθ' Ἐριννῦς;* Ph. 627. *φευξεῖσθε* (pro *φεύξεσθε*: vid. not.) *πάντες* Bac. 797. *ȣ̓δ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλȣ φευξȣ́μεθα* Hel. 507. *τίνα φυγὴν φευξȣ́μεθα;* ib. 1047. *μητροκτόνος νῦν φεύξομαι* El. 975. etc.

Φευκτέον. *δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον* Her. 260. *τί φευκτέον;* Hel. 866.

Φηλεῖν, vel *ȣ̃ν*. *γλώσσαις πονηρῶν προςατῶν φηλȣ́μενοι* Sup. 243.

Φηλήτης. *φηλητῶν ἄναξ* Rh. 217.

Φήμη. *ἐξ εὐαγγέλȣ φήμης ἀπελθεῖν* Ph. 1224. *ταχεῖα διῆξε φήμη* Iph. A. 426. *μάλα τερπνὸν κἀνέλπιςον φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι* Iph. T. 1496. *φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν* Rh. 656. *φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη* Hel. 826. *δεῖξον φήμην ἔτυμον* El. 818. 2) termin. dor. *φήμα*. *φήμαν πέμπων βασιλείᾳ* Hip. 158. *τίς φοβεῖ σε φήμα;* ib. 574. Vocabulum plane doricum, *φάμα*, vid. supra suo loco. 3) plur. *μάντεων φήμας ἐλέγξας* Hip. 1056. *ἀξιοπενθεῖς φῆμαι* ib. 1466. *τοιαί νιν προσερȣ̃σι φῆμαι* Al. 1008. cf. Tr. 410. *φήμας ἄλλως κακὰς ἤκȣσεν* Hel. 620. *φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν* ib. 1297. *τȣ̀ς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας θνατοῖς* Ion. 180. *ἐν πολιαῖσι φήμαις* El. 701. *ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων* Alex. fr. XXIII. 2.

Φημὶ, aio, affirmo, Ph. 606. et Al. 375. *τὰ Κασ. λέκτρ' ȣ̓κ ἐφάτην τῆς Ἀχ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης* Hec. 130. *τί φῶ σε;* Ph. 318. cf. Hip. 1384. Iph. A. 442. et Her. F. 514. etc.

Φημίζειν. *ἣν ἐφήμισεν πατήρ μοι* Iph. A. 1356.

Φθάνειν. *μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσȣ̃σα* Med. 1169. *φθάνει γόνασι προσπεσὼν πατρὸς* Her. F. 986. *φθάνει νιν εἴσω δόμων ὑπεκλαβȣ̃σα* ib. 996. *ȣ̓ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες* Or. 934. cf. v. 939. *φυτεύων παῖδας*

ὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις Al. 665.—κατάργματα ὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιυμένη; Iph. T. 245. ὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱςίοις καραδοκῶν Tr. 456. φθάνοις ἂν ὐκ ἐν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας Her. 721. ἂν φθάσωμεν Ph. 982. cf. v. 1286. ἔφθημεν ὕπω—εἰσπεσόντες ςρατὸν Ph. 1477. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. ἐπείπερ ἔφθης νεωτέρυς Her. 121. πρὶν ξύμμαχός τις—ἐλθὼν ἐς οἴκυς φθῇ Or. 1220. μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα An. 991.

Φθέγγεσθαι. πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα κακῶν; Hec. 192. κάλλιςα Μυσῶν φθέγγεται πλυτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII. φθέγγυ Rh. 11. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος φθεγγόμενον! Hip. 880. ἀρὰς, ἃς Οἰδίπυς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς Ph. 478. ὐ γὰρ τὐσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγυς Med. 1307. ὐδὲν ὐδεὶς ἐφθέγξατο An. 1129. πρίν τις —ἐφθέγξατο δεινόν τε καὶ φρικῶδες ib. 1148. ἐφθέγξατο βοήν τινα Iph. T. 1385. εἴ τι Λοξίας ἄναξ θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο Ion. 729. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο ib. 1189. φθέγξαι Hip. 300. φθέγξασθε ταυτὰ Iph. T. 1073. περὶ τῦ γὰρ ἄλλυ μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις; Or. 1336.

Φθέγμα. μήτ' ἐξ ἐκείνυ φθέγμα δέξασθαι Hip. 648. εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι ib. 1074. ὦ πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρυμένη ib. 1215. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. φθέγμα ἀνθρώπυ λαβεῖν Iph. T. 52. φθέγματος ᾐσθόμην τῦ σῦ συνήθη γῆρυν Rh. 608. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε Ion. 561. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν Her. F. 927. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. ὄρθια ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα ib. 1592.

Φθείρειν. φθείρει σε θεῶν τις Hec. 58. cf. Ph. 382. εἰ τἄνδον οἰκυρήμαθ' οἱ λελειμμένοι φθείρυσιν Or. 927. λαῶν φθείρει γένναν Hel. 1345. φθείρυσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. φθείροντες ἀςὺς Sup. 234. φθείρυ Her. 285. φθείρεσθε τῆσδε, discedite ab hac, An. 716. πόσον χρόνον—ἄλιον ἐφθείρυ πλάνον; Hel. 780. εἰ μὴ φθερεῖ (2 sing. fut. 1. med. att. pro φθερῇ, *nisi discedes*) τῆσδ' ὡς τάχις' ἀπὸ ςέγης An. 709. ὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. ἐν ςροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932. ναυτίλυς ἐφθαρμένυς Iph. T. 276. Φρυγῶν ἐφθαρμένων Tr. 1164. ποντίυς ἐφθαρμένυς Cy. 299. παρθένος φθαρεῖσα Melan. fr. XXIII. 2.

Φθία, provincia Græciæ, An. 16. et passim in hoc dramate, it. Iph. A. 103. 713. et 954.

Φθίας. Φθιάδος αἴας Hec. 451. cf. An. 862. et 926. et Tr. 241. Φθιάδα κοπίδα El. 836. Φθιὰς, scil. γυνὴ An. 119. Φθιάδων ἵππων Rh. 237.

Φθίμενος. κεῖσθαι φθίμενον Al. 902. ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω Iph. T. 171. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος Tr. 1083. παρὰ Περσεφόνῃ ςάντα φθιμένων τινὰ Hec. 139. vid. etiam Med. 1414. Al. 869. 991. et 998. An. 1022. Sup. 44. 52. 59. et 1114. Iph. T. 161. Her. F. 442. et Epig. I. 4. fœm. φθιμένη Al. 81. et 278. et dor. φθιμένα ib. 93.

Φθινὰς μηνῶν ἀμέρα Her. 779.

Φθίνειν. οἷ φθίνει τύχα Κύπριδος Hip. 371. φθίνει καὶ μαραίνεται νόσῳ Al. 201. θεῶν σκότιοι φθίνυσι παῖδες ἐν θανάτῳ ib. 992. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι φθίνυσι El. 735. ὄλβυ μέτα φθίνυσι Dan. fr. I. 9. et ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ ib. 5. τοῖς μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει Inus fr. XVII. 5. νέων φθινόντων Al. 56. ἔφθιτο πάρος ib. 416.

Φθιτός. ἐμοὶ ὐ θέμις φθιτὺς ὁρᾶν Hip. 1437. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

Φθιώτας, dor. pro ης. Iph. A. 237. et Tr. 575. τίς με Φθιωτᾶν ἄξει; Tr. 187.

Φθιῶτις γῆ An. 665. Φθιώτιδες γυναῖκες ib. 1048. πρὸς ἀκτὰς Φθιώτιδας Tr. 1125.

Φθογγή. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. φθογγῆς κλύυσα σῆς Iph. A. 1534. πάσας φθογγὰς ἱεῖσα Hec. 338. φθογγὰς μόσχων Iph. T. 293. θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; El. 1292.

Φθόγγος Hec. 836. et Hip. 1205.

ἄκυν φθόγγος γ' ὔτ' ὀρνίθων, ὔτε θαλάσσης Iph. A. 9. εἴ τις φθόγγον εἰσακύσεται θνητῶν παρ' ᾅδῃ Her. F. 490. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιϛον El. 716.

Φθονεῖν. τῦ χρόνυ ὐ φθονῶ Hec. 238. conf. Bac. 818. τὸ σὸν ὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν Med. 312. τύτοισιν ὐ φθονῶ Hip. 20. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; Ion. 1302. ὐ φθονῶ πέπλων Her. F. 333. φθονῦσιν, αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. I. μὴ φθόνει φράσαι Med. 63. cf. Fr. inc. LVIII. 5. ὐ φθονεῖν χρὴ Sup. 1218. et Rh. 193. cf. Fr. inc. XVII. 3. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις Ion. 1025. λέκτρων φθονῦσα Ζηνὶ Her. F. 1309. πολλοῖς παρέϛην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. μή μοι φθονήσητε Tel. fr. XI. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 1. παίδων ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνῳ El. 30.

Φθόνος. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν Or. 972. φθόνον πρὸς ἀϛῶν ἀλφάνυσι δυσμενῆ Med. 297. φθόνῳ—παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ Al. 307. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. cf. Sup. 348. et Iph. A. 1097. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δίκαν ib. 781. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. φθόνῳ θυγατρὸς Iph. T. 1268. εἴργοις ϛομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 456. Φθόνυ (quasi a patre) ἐκπεφυκέναι Tr. 763. τὸν σοφὸν ὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύυσα Bac. 1003. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ El. 902. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. εἰς τἀπίσημα ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένυς ejusd. fr. XXIX. 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. φθόνον ὐ σέβω Phœn. fr. II. 1. φθόνος τῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Fr. inc. XVII. 3.

Φθορά. φθοραὶ βίυ Plis. fr. VI. 2.

Φιάλη. ἀργυρηλάτυς χρυσέας τε φιάλας Ion. 1182.

Φιλαίματος. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. φιλαιμάτυς ἀλκὰς Rh. 932.

Φιλάμμων, *nom. propr. viri.* Φιλάμμονος παῖ Rh. 916.

Φιλανδρία. μὴ τὴν τεκῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν An. 228.

Φιλανθής. Βακχίυ φιλανθέος Fr. inc. CLXIX. 1.

Φιλανθρωπία. ὐδείς, ὅστις ὐκ ἠγάσθη σῦ τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. cf. Epist. IV.

Φιλάρματος. Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ Her. F. 467.

Φίλαυλος δελφὶς El. 435.

Φιλεῖν, 1) amare. πᾶς τις αὑτὸν τῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. νόμιζε, εἰ σὺ τὴν σαυτῦ φιλεῖς ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας Al. 706. sq. ϛρατὸς—λέσχας πονηρὰς καὶ κακοϛόμυς φιλεῖ Iph. A. 1001. ὐ φιλῶ τἀῤῥηθ' ὁρᾷν Iph. T. 1198. σφαλερὰ ὐ φιλῶ ϛρατηγῶν κράτη Rh. 132. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ ib. 394. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. ὐκ ἔϛ' ἐραϛὴς, ὅστις ὐκ ἀεὶ φιλεῖ ib. 1051. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. φιλεῖ τις ἡμᾶς Cy. 511. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ ib. 532. ἠλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ ib. 535. ὐ φιλῶ φρενῦν ἀμύσυς καὶ μεμηνότας ξένυς Ion. 526. ὐ φιλῶ ψόφυς κλύειν ib. 630. φιλεῖς ὔτω φάος; Her. F. 90. φιλῶ τὰς ἐλπίδας ib. 91. φιλεῖν δάμαρτα Or. 668. κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον, ὐ φιλῦντά σε Cy. 551. φιλῶν μάλιϛ' ἐμαυτὸν ὐκ αἰσχύνομαι Cresph. fr. VI. 2. τὸ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἔϛω φιληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ Hec. 1000. 2) solere. πᾶσ' ἀπήνη—φιλεῖ χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα Ph. 854. νέα φροντὶς ὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. cf. Hip. 161. An. 478. Sup. 916. Iph. A. 380. Her. 177. Ion. 604. El. 522. Antig. fr. IV. 1. et XI. 2. Ar. fr. XVI. 2. Bel. fr. X. 2. Dan. fr. XII. 1. Dic. fr. VI. 2. et VII. 5. Phaëth. fr. IV. 1. Tem. fr. VI. 1. Fr. inc. XXVIII. 3. et CCXVIII. et Fr. inc. B. 37. 2.

Φίλημα. φίλημ' ἐδέξω An. 631. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. πικρὸν φίλημα δῦσα Iph. A. 679. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς Ion. 519. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε Or. 463. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An.

417. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν Tr. 1176. λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1376. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 2.

Φιλία. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ἔλιπε φιλίαν ib. 934. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200. χρῆν μετρίας εἰς ἀλλήλȣς φιλίας θνητȣ̀ς ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

Φίλιος. ἐπλάσθης φιλίȣ πρὸς αὐλὰν Rh. 347. φιλίας ἀλόχȣ Al. 879. et 920. ὦ φιλία κεφαλὰ Rh. 902. χέρα φίλιον Hel. 634. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. γένος φίλιον Med. 1262. φιλίȣ ϛόματος ib. 1399. cf. An. 1182. τὸ σὸν λιπȣ̃σα φίλιον An. 604. φίλιον πρόσφθεγμα Tr. 777. ἁμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος ib. 849. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 751. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. φίλιά μοι τεμοῖ Sup. 375. βρέφη φίλια Tr. 557.

Φίλιππος, *appell.* qui equis delectatur. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. τῆς φιλίππȣ Ἀμαζόνος Hip. 582.

Φιλόγαμος. φιλόγαμοι μνηϛῆρες Iph. A. 392.

Φιλόδαφνος. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV.

Φιλοδέσποτος. τὸ νόȣ φιλοδέσποτον Ion. 709. c.

Φιλόζωος. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6.

Φιλοικτίρμων Iph. T. 345.

Φιλοκισσοφόρος Cy. 616.

Φιλόξενος. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἀνδρὸς φιλοξένȣ ib. 833. cf. v. 861. φιλόξενοι Cy. 125.

Φιλοπάτωρ Or. 1605. et Iph. A. 638.

Φιλόπλȣτος ἅμιλλα Iph. T. 412.

Φιλοπράγμων Epist. IV.

Φιλόπτολις Rh. 158.

Φίλος. πρὸς φίλον τάφον Or. 97. τοῖς φίλοις ὀρθὸς φίλος πέφυκας Iph. T. 610. cf. Antiop. fr. XI. 1. φίλον θησαυρὸν El. 565. ȣ̓κ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Prot. fr. VII. τύμβῳ ȣ̓δεὶς πιϛὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 42. μήτε τȣ̀ς φίλȣς φίλȣς ἡγεῖσθε ib. 328. φίλȣς τιθέντες τȣ̀ς γε πολεμιωτάτȣς ib. 848. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175. οἱ μȣσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 1. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. φίλην ὠλένην Med. 902. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. φίλας (dor. pro ης) καρδίας Hec. 1027. πυρὸς φίλα φλὸξ An. 848. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. ὦ φίλον γένειον ib. 286. ὦ φίλον ὕπνȣ θέλγητρον Or. 211. φίλον τῷ νοσȣ̃ντι δέμνιον ib. 229. πᾶν ἓν φίλον τόδε ib. 1192. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερὸς Al. 377. φίλον δέλεαρ Tr. 695. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. φίλον ἄχθος Her. F. 637. ὦ φίλον μοι Πηγάσȣ πτερὸν Bel. fr. III. φίλον ξύλον Syl. fr. VII. 1. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. cf. v. 517. λέχη φίλα ib. 933. τλῆθι τὰ μὴ φίλα ib. 1251. ἡμᾶς χρή σε νȣθετεῖν φίλα Or. 299. φίλα κηδεύματα ib. 793. ȣ̓́τ' ἐν φίλοισι σὴν παρȣσίαν λέγω Al. 633. φίλα θροεῖς Rh. 454. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 287. ȣ̓́τοι φίλα τὰ μοὶ φίλα ib. 466. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. τἀμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. etc. 2) *Comp.* φίλτερος. ȣ̓̔ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τȣ̃δε Al. 434. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ὅ, τι τȣ̃ ζῆν φίλτερον ἄλλο ib. 191. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. 3) *Superl.* φίλτατος. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ Ἑκάβη Hec. 953. cf. v. 990. etc. ἀδελφὼ φιλτάτω (in dual.) Ph. 1446. φιλτάτων θαλάμων Hip. 540. διὰ φόνȣ οἱ φίλτατοι χωρȣ̃σι An. 175. ἄκȣσον τȣ́σδε φιλτάτȣς λόγȣς Her. 643. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. ὦ φιλτάτη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι ϛόμα Med. 1071. φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. μελάθρων φιλτάτην ϛέγην Al. 23. τῆς σῆς φιλτάτης γενειάδος An. 575. φιλτάτην πόλιν πασῶν Her. 315. ὦ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642. δέρᾳ φιλτάτᾳ

Ph. 169. ποδῶν φιλτάταν βάσιν Tr 334. ὦ φίλταται γυναῖκες Or. 136. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. cf. Bac. 956. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med 16. ὦ τέκνα φίλτατα ib. 1397. τάχιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα Iph. A. 1170. cf. Tr. 371. τὰ φίλταθ' εὑρῶν Ion. 521. cf. v. 571. et Her. F. 514. etc.

Φιλοστέφανος. φιλοστεφάνου κώμου Cresph. fr. IV. 8.

Φιλότεκνος. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἔστιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς Fr. inc. LVII. 1. φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος Ph. 359. conf. Her. F. 636.

Φιλότης. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν Or. 1048. φιλότητί γ' ἐσμὲν (sc. ἀδελφοὶ) Iph. T. 498.

Φιλοτιμία. τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι, φιλοτιμίας; Ph. 535. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

Φιλότιμος Ph. 570. φιλότιμον ἦθος Sup. 907. τὸ φιλότιμον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ Iph. A. 22. cf. v. 342. et 385. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. φιλοτιμότερόν τινα—ὑπεῖδον Epist. V.

Φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις τημελεῖν τινα Epist. IV. cf. Epist. V.

Φιλόφρων. φιλόφρον ἀλλήλων γένος Iph. T. 1061.

Φιλόχορος. μετὰ φιλοχόρου κιθάρας Iph. A. 1037.

Φιλοχρηματία. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Φιλοχρήματος Epist. V.

Φιλόψογος πόλις El. 904. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206.

Φιλοψυχεῖν Iph. A. 1385. φιλοψυχοῦντες Her. 519. μὴ φιλοψυχοῦσα ib. 534. φιλοψυχήσομεν; Hec. 315.

Φιλόψυχος. φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. φιλόψυχον κακὸν Ph. 600.

Φίλτρον An. 206. σοὶ οὐδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. τὸ τίκτειν φέρει φίλτρον μέγα Iph. A. 917. τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί; Iph. T. 1182. φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. φίλτρον τι τοῦτ' ἔχων Her. F. 1407. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. cf. Protes. fr. X. φίλτρον μέγιστον Dan. fr. XI. 4. ἐκ τοῦ σκότους—φίλτρων ὁμοῦ τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 832. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος Hip. 509. τὰ θεῶν φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ Tr. 859. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων Hel. 1110. τῶν σῶν φίλτρων στέρομαι El. 1309. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.

Φίλως. οὐ φίλως μοι λέγεις Or. 100. φίλως, καλῶς δ' οὔ, τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597.

Φινεΐδες ἀκταὶ Iph. T. 423.

Φλαῦρος. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθοῦσι Med. 1103. φλαύραν οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3. οὔτ' ἕν τι δράσω φλαῦρον, οὔτε πείσομαι An. 732.

Φλεγέθειν. ἐῴοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίου Ph. 172.

Φλέγειν. αἷμα δάϊον φλέγει τᾷδε πόλει Ph. 248. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει ib. 258. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 309.

Φλέγρα, *nom. urbis*. Ion. 988.

Φλεγραῖος. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1193.

Φλεγύας, pater Ixionis. Ix. fr. IV.

Φλὲψ κοίλη Ion. 1011. vid. not.

Φληναφήματα, τὰ Epist. V.

Φλόγεος. πυρὸς φλογέας αὐγὰς Hec. 1103. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257.

Φλογερός. φλογερὰν αἰθέρα El. 991. φλογερὸν σέλας Hel. 1137.

Φλογμός. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 474. cf. Sup. 831. αἴθοπι φλογμῷ Sup. 1019. τείχεα φλογμὸς—ἐπέσυτο Hel. 1177.

Φλόϊνος. φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Φλόξ. ὡς τώδ' ἀδελφὼ μιᾷ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα Ph. 3. φλὸξ οὐρανία (i. e. fulmen) Med. 144. στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. φλὸξ οἴνου ib. 761. ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; An. 848. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. et ἐμπύρου φλογὸς Hel. 752. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ἐν Ἡφαίστου φλογὶ ib. 1602. κρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογὸς Iph.

T. 1207. cf. Ion. 1134. *ἀπόῤῥητον φλόγα θύουσα* Iph. T. 1331. *ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα* Rh. 120. *πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα* Tr. 344. *πελάνων φλόγα* ib. 1063. *ἀργοῦσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν* ib. 1261. *τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα* ib. 1318. *ὁρῶ—δίου πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα* Bac. 8. cf. v. 599. *πυρσώδη φλόγα πεύκας* ib. 146. *πλησίον πυρὸς φλογὶ* Cy. 386. *πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς* Her. 914. *ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ* Hel. 635. *κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ* ib. 875. *ἐφέστιον φλόγα* ib. 878. *Διὸς φλὸξ* ib. 1178. *ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος* Ion. 1148. *φοινίαν φλόγα* ib. 1263. *πυρὸς ποίᾳ φλογί;* ib. 1294. *φλογὶ θεοπύρῳ* El. 732. *θεοῦ φλόγα* Æol. fr. XXIII. 4. *πολεμία φλὸξ* Er. fr. I. 28. *χρυσέᾳ φλογὶ* Phaëth. fr. I. 3. *θερμὴ ἄνακτος φλὸξ* ejusd. fr. XIII.

Φοβεῖν. *τίς φοβεῖ σε φήμα;* Hip. 573. *μεγαληγορίαισι ἐμὰς φρένας οὐ φοβήσεις* Her. 358. *οὐ φοβῇ, μή σ' Ἄργος—ἀποκτεῖναι θέλῃ;* Or. 768. *φοβῇ τὸν ᾅδην;* ib. 1522. *κτύπον φοβούμεθα;* Ph. 276. *διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν* Al. 1060. *Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ* Rh. 37. *οὐ φοβοῦμαι* Her. 766. *πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου* Fr. inc. LXXXI. 11. *φοβούμενον ψόγον* Iph. T. 686. *κατθανεῖν φοβούμενος* Ion. 628. *προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν φοβουμένη πάλαι—*Or. 857. *τὴν θεὸν φοβουμένη* Iph. T. 37. *φοβουμένη τὸν πατέρα* Melan. fr. XXIII. 3. *οὔπω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη—στρατὸς* Rh. 47. *τὸν Ἀχιλλέως μηδὲν φοβηθῇς παῖδα* An. 995. cf. Rh. 661. *πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι* Rh. 80. cf. Hip. 519. ubi pro *masc.* est *fœm.* *π. ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι.*

Φοβερός. *εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ* Or. 1538. *φοβερὸς εἰσιδεῖν* Ph. 128. *φοβεροὶ μῦθοι* El. 743. *φοβερὰν ὄψιν* Hec. 77. *φοβερὸν—ὄμμα πωλικὸν* Iph. A. 620. *τάχ' ἂν εἴη φοβερὸν* Rh. 561. *φοβερὸν θήραμα* Bac. 866.

Φόβη. *πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην* Al. 170. *πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην* ib. 431. *πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην* Bac. 683. *ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ* ib. 1136. *πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβῃ* ib. 1186. *μυρσίνας ἱερὰν φόβαν* (dor. pro *ην*) Ion. 120. *θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις* Bac. 721.

Φόβος. *ἐγώ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου* Hec. 869. cf. Rh. 664. Her. 867. *φόβον παρέσχεν* Hec. 1113. *αἵ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ* Or. 38. *τὸν φόβον λύσασα* ib. 104. *διὰ φόβου ἔρχομαι* ib. 755. *θανάτου ἀμφὶ φόβῳ* ib. 823. *φόβος ἔχει με* ib. 1255. *παρακαλεῖς εἰς φόβον* ib. 1583. *φόβου πλέα* Med. 263. et 903. et *φόβου πλέως* Her. 474. et *φόβου πολλοῦ πλέων* El. 25. *φόβος νεανικὸς* Hip. 1204. *φόβος μ' ἀναπτεροῖ* Sup. 89. *φόβον πέμψας ἔσω* Iph. T. 1308. *ἀγγέλλων φόβον* Rh. 52. *μετέστημεν φόβου* ib. 295. *πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον* ib. 308. *ἔννυχος ἐξώρμα φόβος* ib. 788. *διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν* Tr. 157. *φροίμιον ἄξιον φόβου* ib. 895. *ὅπως μὴ συνοικοίην φόβῳ* Her. 996. *φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει* Hel. 319. *φόβου μεθεῖσα* ib. 562. *τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;* Ion. 1300. *φόβῳ τρέμω* ib. 1452. *ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα* ib. 1498. *ἆρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου;* Her. F. 816. *καταυλήσω φόβῳ* ib. 871. *ταρβοῦντες φόβῳ* ib. 971. *ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον* El. 39. *φόβου γ' ἔξωθεν εἶ* ib. 901. *τοιοῦσδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβου στοίχους* Sis. fr. I. 37. *φόβον παρελθὼν* Fr. inc. XXI. 3. *φάρμακον φόβου* eorund. LIX. 2. etc. 2) plur. *φόβοις ἀλαίνων* Or. 531. *εὐδαιμονοῦντας εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους* Sup. 225. *φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι* ib. 548. *φόβων πίστις ἅδε πρώτα* ib. 627. *ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους εἶναι βροτοῖς* Sis. fr. I. 29.

Φοιβὰς Hec. 827.

Φοίβειος. *ὁ Φοίβειος ἀλάτας* Ion. 1089. *Ἰλίου Φοιβείους ἐπὶ πύργους* Hel. 1527. *Φοιβείαισι λατρείαις* Ph. 233.

Φοίβη, filia Tyndari et Ledæ. Iph. A. 50.

Φοιβήϊος. *Φοιβήϊος γᾶ* Ion. 461. *Φοιβήϊον δάπεδον* Iph. A. 756.

Φοῖβος, i. q. Apollo. Or. 28. et passim.

Φοινίκα, dor. pro *ίκη*, i. e. Africa s. terra Carthaginiensium. Tr. 221.

Φοινικογενής. Φοινικογενὲς παῖ—Εὐρώπας Cret. fr. II. 1.
Φοινικολόφος δράκων Ph. 827.
Φοινικοσκελής. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1207.
Φοινικοφαής. φοινικοφαῆ πόδα Ion. 163.
Φοῖνιξ, 1) *nom. propr. viri.* Phry. fr. II. 3. 2) palma. Hec. 458. φοίνικα ἁβροκόμαν Iph. T. 1099. cf. Ion. 920. 3) color ruber. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα Ph. 1495. et *adject.* ruber. φοίνικι κανόνι Her. F. 945. φοίνικας πέπλες Hel. 181. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815.
Φοίνιος. Ἄρην φοίνιον Ph. 1013. et Ἄρει φοινίῳ Iph. A. 775. σχῆμα φοινίε μάχης Ph. 259. et σῆμα φ. μάχ. ib. 1387. χέρα φοίνιον Med. 864. et 1253. φοινίαν ἐριννὺν ib. 1259. φοινίαν φλόγα Ion. 1263. φοινίας ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII. πέσημα φοινίε δορὸς Hec. 699. αἵματος φοινίε ῥοὰς Sup. 690. cf. Her. F. 1184. φοίνια λέχεα El. 1192.
Φοίνισσα. Φοίνισσαν χθόνα Ph. 6. Φοινίσσας ἀπὸ νάσε ib. 212. Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 253. Φοίνισσα γῆ ib. 287. Φοίνισσαν βοὰν ib. 308. Φοίνισσα κώπη Hel. 1288. et Φ. κώπα ib. 1467.
Φοινίσσειν. σφάγια φοινίσσειν Or. 1285. φοινίσσεσα παρηΐδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 187. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 152.
Φοιταλέος. λύσσας μανιάδος φοιταλέε Or. 327. ματρὸς ἐρείας φοιταλέε Hip. 144.
Φοιτᾶν. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας κ. τ. λ. Hip. 148. καί μοι—σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ ib. 170. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρα ib. 447. φοιτῶσ' ἤδη Ion. 154. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ—φοιτῶσι Aut. fr. III. 11. χρόνος—ἀενάῳ ῥεύματι πλήρη φοιτᾷ Pi. fr. III. 2. ἐπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3. ἐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φοιτῶν Cad. fr. I. 1. vid. not. τὲς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις Hip. 1059. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσα Al. 356. ἐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλες Her. F. 846.
Φοιτάς. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν εἰς ὄρος Bac. 163.
Φολόη, *nom. loci.* Her. F. 182.

Φονεύειν An. 413. et Her. F. 320. εἴπερ φονεύει τἐμὸν ὄνομα σῷ πόσει Iph. A. 947. συμμάχες τὲς σὲς φονεύεις Rh. 840. τί με φονεύεις; El. 1152. φονεύετε Or. 1302. ἄνδρας φονεύειν Or. 566. Ἑλένην φονεύειν ib. 1130. cf. Or. 1579. βρέφος φονεύειν An. 300. φονεύειν βαρβάρες Hel. 1610. ἱκέτιν ἐ θέμις φονεύειν Ion. 1256. φασγάνῳ φονεύων τὴν ταλαιπώρε δέρην Iph. A. 875. φονεύεσα δαίμων Bac. 992. et 1012. μὴ τέκνα φονεύσῃς Med. 855. φονεῦσαι μητέρα Or. 1665. et Ion. 1515. Σφιγγὸς ἀοιδὲ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. vid. etiam Iph. T. 680. et Her. F. 838. et 1275. λέγ', ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην Or. 1193. cf. v. 1612. it. Ph. 1676. Med. 998. Iph. A. 939. et El. 967. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα—φονεύσων Her. F. 602. φονεύομαι Iph. A. 1317.
Φόνευμα Ion. 1496.
Φονεύς. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. μητρὸς φονεὺς Or. 74. cf. v. 392. An. 1035. Iph. T. 957. 1007. et 1033. Ἑλένης φονεὺς Or. 1142. φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1593. cf. Ion. 527. Sed φονεὺς πατρὸς alio sensu (nempe *is, qui meum patrem interfecit,* non *interfector patris sui,* ut in duobus præced. locis) dicitur El. 599. 769. 849. et 869. φονεὺς θυγατρὸς Iph. A. 364. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. etc. φονέα χεῖρα Iph. T. 586. et ita etiam *fæm. gen.* usurpatur Hel. 287.
Φονή. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153. ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς El. 1207.
Φόνιος. ἀγὼν φόνιος Or. 334. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. κρᾶτα φόνιον Ph. 668. φόνιος ἐκ θεῶν ib. 1038. πότμῳ φονίῳ Hip. 562. φόνιον ἀΐδαν Al. 225. χρῶτα φόνιον Sup. 77. φόνιον γίγαντα Bac. 543. φονίε ἀνδρὸς ib. 555. ὄνυχα φόνιον Hel. 1095. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. βρόμον ἐπὶ φόνιον ib. 1212. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. cf. Ion. 505. φονία ψῆφος Or. 973. λοιβὰν φονίαν Ph. 1568. φονία Δίκη Med. 1390. et φόνιον δίκην An. 1003. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ πατρὸς ib. 1195. φονία βοὰ Tr. 555. φονία αἰχμὰ ib. 819. τὰν

φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1317. ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ φόνιον Hel. 72. μάτηρ φόνιος El. 211. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. πρᾶξιν φονίαν ib. 1297. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1304. φόνιαι ψυχαὶ Ph. 1305. φονίϐς ἀνδρῶν ἁμίλλας An. 1020. κοίτας φονίας Rh. 548. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324. ἐπὶ φόνιον αἷμα Or. 1256. cf. Ph. 940. ξίφος φόνιον Ph. 598. ματέρος ἄγαλμα φόνιον Sup. 371. ὀδύνη φονίϐ τραύματος εἴσω Rh. 749. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τὸ φόνιον γῆρας Her. F. 649. ἐν δορὶ φονίῳ El. 476. φόνια λϐτρὰ Hec. 1281. φονίων παθέων Or. 1455. ἄχεα φόνια Ph. 1038. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. δάπεδα φόνια Tr. 540. μϐσεῖα φόνια Hel. 175. τόξοις φονίοις Her. F. 366. ἔργα φόνια El. 1178. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1.

Φόνος. φόνϐ ϛαλαγμοὶ Hec. 241. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνϐ ib. 259. κἀγὼ μετέσχον φόνϐ Or. 32. φόνῳ φόνον λύσει ib. 509. φόνῳ φόνος ἐξαμείβων ib. 814. δυσκλεὴς φόνος ib. 1133. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον; ib. 1579. cf. v. 1587. εἰς ὄμμαθ' αὐτϐ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνϐ ib. 725. φόνῳ φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. βϐταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει Hip. 537. διὰ φόνϐ οἱ φίλτατοι χωρϐσι An. 175. φόνον βίαιον ib. 1243. φόνος φόνον ἐξεκάλεσσε Sup. 614. sq. τεῖναι φόνον ib. 672. vid. not. ὃν φόνϐ κηλῖσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. Ἕλλην φόνος Iph. T. 72. φόνος ἐπὶ φόνῳ ib. 197. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέϐσα καὶ φόνον ib. 288. ἐγγὺς ἕϛηκα φόνϐ ib. 720. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω ib. 1223. cf. v. 1230. et 1338. ἔρημα ἄλση—φόνῳ καταῤῥεῖ Tr. 16. Φόνϐ ἐκπεφυκέναι ib. 764. θήσω φόνον γε θῆλυν Bac. 795. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ϐριον φόνον Her. 822. ἐκ ταυρείϐ φόνϐ Hel. 1607. φόνῳ ναῦς ἐῤῥεῖτο ib. 1618. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζϐσαι φόνον Ion. 1114. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον Her. F. 40. ϛενάζων φροίμιον φόνϐ ib. 753. αὐθέντῃ φόνῳ ib. 839. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμϐ El. 89. αἷμα μηλείϐ φόνϐ ib. 92. φόνον δικάζων φόνος ib. 1094. μῶν φόνον τιν' εἰργάσω; Fr. inc. CCI. etc. 2) plur. πλεῖϛοι φόνοι An. 451. οἱ ἀρείφατοι φόνοι Sup. 604. φόνϐς τιθεῖσα Iph. A. 1419. δάϊοι φόνοι Her. F. 914.

Φορά. ἐν ψήφϐ φορᾷ Sup. 484.

Φοράδην. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1167. τὸν νεόδμητον ἐν χεροῖν φοράδην πέμπει Rh. 888.

Φορβὰ, dor. pro ή. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I.

Φόρβας, *nom. propr. viri.* Sup. 680.

Φορβὰς, ἡ. ματέρι φορβάδι Bac. 167.

Φορεῖν. τόνδε (sc. θύρσον) Διονύσϐ φορῶ Bac. 496. ὡς ὑπόπτερον δέμας φοροίης Hel. 625. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τϐς ξένϐς φορεῖν Cy. 126. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. τὸν χρύσεον κλοιὸν φορϐντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐφόρϐν τὰ χρήματα Cy. 231. πηγὰς ποταμίϐς φορϐμένη El. 309. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορείσθω Her. F. 654. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορϐμενος Hec. 29. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορϐμένας—ῥοὰς Sup. 689.

Φορημα βαρὺ Gl. fr. I.

Φορητός. Κύπρις ϐ φορητὸς Hip. 443.

Φόρμιγξ. φόρμιγγι τείχεα Θήβας—ἀνέϛα Ph. 830. ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβϐ σύμμολπος Ion. 164.

Φόρτος. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν Iph. T. 1306. ἐν γῇ ὁ φόρτος Phi. fr. VIII. 2.

Φόως, poët. pro φῶς. ἔῤῥει φόως σκήπτρων Iph. T. 187.

Φραδή. Παλλάδος φραδαῖσι Ph. 671.

Φράζειν. φράζε μοι σαφέϛερον Med. 693. et Peliad. fr. II. cf. Ion. 786. φρᾶζέ μοι χρυσώματα Ion. 1430. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν Ph. 905. cf. v. 916. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691. πάντα μητρὶ τἀπ' ἐμϐ φράσον El. 666. ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι Hel. 332. ἀρετὴν ἐχϐσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι

Cresph. fr. XV. ὀκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἀλλ' ὅμως φράσω Hec. 219. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω ib. 1180. ὀκ ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι Med. 655. ἡ δ' ὡς ἐφράσθη, cum sensisset, Hec. 546. etc.

Φράττειν. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ Ph. 740. τεύχεσιν πεφραγμένον ϛρατὸν ib. 1477. cf. Or. 759. πεφραγμένοι Or. 1413. πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένȣς Iph. A. 826. cf. v. 1387.

Φρενήρης. φρενήρη γ' ὄντα σε Her. 151. γυνὴ φρενήρης El. 1053.

Φρενȣ̃ν. ὀ φιλῶ φρενȣ̃ν ἀμȣ́σας καὶ μεμηνότας ξένȣς Ion. 526. ὀ μὴ φρενώσεις με Bac. 791.

Φρήν. ὄποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαϛος φρίσσει Hec. 85. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιȣ̃ φρενὶ ib. 300. τρομερὰν φρέν' ἔχω Ph. 1291. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην ib. 1310. βαρεῖα φρὴν Med. 38. φύσιν φρενὸς αὐθάδȣς ib. 104. ὀκ ἔϛιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα ib. 266. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. ἡβῶσαν φρένα ib. 969. ὀκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. φρένα δικαίαν ib. 1298. ἄναγνον φρένα ib. 1448. φρενὸς σῆς εὐσεβȣ̃ς τε κἀγαθῆς ib. 1454. δέχεσθαι τȣ̀ς ξένȣς εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὑπῆλθεν αὐτȣ̀ς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. σῆς ἀναισχύντȣ φρενὸς ib. 327. ἐμȣ̃ ταράσσων φρένα Ion. 1538. γοερᾶς φρενὸς ἄλγος El. 126. b. ἡ φρὴν τῶν ὀχὶ δȣ́λων ἔϛ' ἐλευθερωτέρα Phry. fr. X. 1. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. etc. 2) plur. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 359. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας ib. 607. ἐξέϛην φρενῶν ib. 1021. cf. Bac. 359. et 848. τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. ὀ τὰς φρένας (sc. ἁγνὸς εἶ) ib. 1604. φρενῶν εὐβȣλίᾳ Ph. 753. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν ib. 1730. cf. Alex. fr. V. 1. καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν Med. 661. πλάνον φρενῶν Hip. 283. καταλῦσαι φρενῶν ib. 365. ὥστε τȣ̃μπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. λῆγε κακῶν φρενῶν ib. 473. φρένας ἐπίσσυτος ib. 574. ἔξεδροι φρενῶν ib. 935. ἥνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ Al. 328. τȣ̃ σκυθρωπȣ̃ καὶ ξυνεϛῶτος φρενῶν ib. 800. φίλτρον ὀ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ὀ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. ἐξεμαργώθης φρένας ib. 992. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. φρενῶν ἔθιγες ib. 1216. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. δι' ἄκρων φρενῶν ib. 203. μεθέϛηκας φρενῶν ib. 942. cf. v. 1269. ἐμὰς φρένας ὀ φοβήσεις Her. 358. σῶν φρενῶν ὀκ ἔνδον ὢν ib. 709. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς Hel. 738. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν Ion. 1180. δικαίας φρένας Her. F. 212. δύϛηνος φρενῶν ib. 482. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. αἱ σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηϛὰς ἔχοι Antiop. fr. XIX. 2. φρένας ἠπίȣς ἔχειν Er. fr. II. 6. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei fr. V. 1. τυφλὰς ἔχȣσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. etc.

Φρίκη. φρίκῃ τρέμȣσαν Tr. 1026. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. 2) dor. φρίκα. τρομερὰν φρίκαν Ph. 1290. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα φρίκᾳ Tr. 183. φρίκᾳ ματρὸς Ion. 898.

Φρικώδης. βρόμον, φρικώδη κλύειν Hip. 1202. πᾶσα χθὼν—φρικῶδες ἀντεφθέγγετο ib. 1216. conf. An. 1149.

Φρίσσειν. ὄποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαϛος φρίσσει Hec. 86. ὀδὲ σκότον φρίσσȣσι Hip. 417. τὸ—πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. Ζηνὸς κεραυνὸν ὀ φρίσσω Cy. 319. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα Ph. 1112. λέοντος δέρος—χαίτῃ πεφρικὸς ib. 1128. φρίξας κάρπιμος ϛάχυς Sup. 31.

Φροιμιάζεσθαι. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162.

Φροίμιον (pro προοίμιον). τὸ φροίμιον κακὸν τόδε Hip. 568. φροίμιον ἄξιον φόβȣ Tr. 895. τὸ φροίμιον τῶν λόγων ὀκ εὐτυχὲς Ion. 753. ϛενάζων

φροίμιον φόνȣ Her. F. 753. φροίμιά μοι κακὰ Hec. 182. cf. Tr. 707. τὸ σόν μοι ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει Hec. 1195. ȣ̓κ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγȣ Ph. 1346. cf. Her. F. 538.

Φρονεῖν. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. cf. v. 238. it. Ph. 360. Hip. 313. 378. et 921. Al. 304. An. 330. Sup. 303. Iph. A. 401. 874. et 893. Tr. 400. Bac. 196. 480. et 849. Her. 371. Hel. 581. et 1646. Ion. 518. 520. et 557. Her. F. 272. et 1121. El. 568. 569. et 1203. Æol. fr. XVIII. 4. Phaëth. fr. III. 2. Pi. fr. VI. 3. et St. fr. VI. 2. in quibus locis omnibus εὖ φρονεῖν significat *bene sapere, sanæ mentis esse;* sed *bene velle,* seu *benevolum esse alicui,* denotat Med. 823. Al. 208. An. 146. et 689. Iph. A. 1190. Iph. T. 353. et Rh. 653. φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ἐγὼ νῦν φρονῶ, τότ' ȣ̓ φρονῶν ib. 1329. ὅσοι φρονȣ̃σιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. cf. An. 1009. Iph. T. 503. Her. F. 475. El. 1120. et And. fr. XV. 2. φρονȣ̃σι δήμȣ μεῖζον An. 701. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332. γενναῖα φρονεῖς ib. 1424. ȣ̓κ ὀρθῶς φρονεῖ Iph. T. 1476. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. φρονῶν ȣ̓δὲν φρονεῖς Bac. 332. φρονȣ̃σι κάκιον Ἑλλήνων ib. 483. cf. Med. 892. Hip. 951. Her. 414. et Her. F. 1426. φρονεῖς ὅσια El. 1203. φρονῶ, ἃ πάσχω Antiop. fr. XXIV. 1. μισῶ, οἵτινες φρονȣ̃σι μὲν, φρονȣ̃σι δ' ȣ̓δενὸς, ἥτε χρημάτων, ὕπερ Ar. fr. XXV. 2. 3. ȣ̓δὲν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. cf. Phry. fr. VI. 3. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. θνητὰ δὴ φρονεῖς; eorund. CXXXIX. cf. Al. 802. et Bac. 394. μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε Or. 252. σοφόν τι κᾀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. ἥκȣσα, μεῖζον αὐτὸν, ἢ Θήβας, φρονεῖν Ph. 710. ȣ̓κ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. φρονεῖν διδάσκειν Hip. 920. τύχῃ φρονεῖν An. 323. φρονεῖν ἄμεινον Διὸς Sup. 504. μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. βέλτιον φρονεῖν ib. 1011. ἔξω ἐλαύνων τȣ̃ φρονεῖν Bac. 851. ὁ χρυσὸς—φρονεῖν βροτȣ̀ς ἐξάγεται Her. F. 775. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ȣ̓ χρὴ μέγα Alcmæon. fr. IX. 2. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. τὸ λῷϛον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1. ȣ̓δὲν ὑγιὲς φρονεῖν Melan. fr. XXVI. 5. et Phry. fr. XII. 1. μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν Peliad. fr. VI. 2. δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν Fr. inc. XXXI. τὸν εὐτυχȣ̃ντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eorund. CCIV. φρονεῖν ἔλασσον—δεῖ σε eor. CCXVII. 1. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. et 1014. μέγα φρονῶν Ph. 41. et Hip. 445. et μ. φρονȣ̃σα Or. 806. ȣ̓κ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. φρονȣ̃ντα γνήσια Hip. 309. φρονῶν καλῶς ib. 1318. et Her. 56. τȣ̃ θεȣ̃ πλεῖον φρονῶν Her. 259. ȣ̓ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας ib. 387. μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ ib. 933. σιγᾷν φρονȣ̃ντα Æol. fr. IV. 1. δȣ́λȣ φρονȣ̃ντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν Alex. fr. VI. 2. δαίμων φρονῶν ἀεὶ Sis. fr. I. 18. ἑλικτὰ—φρονȣ̃ντες An. 450. γνώμῃ φρονȣ̃ντες Antiop. fr. IX. 2. φρονȣ̃σα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. cf. Her. 979. ἡ φρονȣ̃σα τἄδικα Hip. 930. ἧσσον φρονȣ̃σα Μενέλεω An. 313. ȣ̓ φρονȣ̃σ' (i. e. ȣ̃σα), ἃ χρὴ φρονεῖν Bac. 1121. τὸ φρονȣ̃ν ἕν ἐϛι Sis. fr. I. 23. φρονήσασαι, οἷ' ἐδράσατε Bac. 1258.

Φρόνημα. φρονήματος τȣ̃ πρὶν ϛερέντες Hec. 622. ὀξυθύμȣ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. ἅμιλλαν ȣ̓κ ἔχειν φρονήματος An. 213. ȣ̔́τε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπȣ́ρισας ib. 611. φρόνημα ȣ̓δέν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ Sup. 862. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις, ȣ̓χὶ τοῖς λόγοις ἴσον ib. 907. ἀμαθεῖ φρονήματι Her. 460. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος ib. 909. μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυχά τ' ἀκόρεϛος εἴη ib. 926. εἶδον—λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλȣσίȣ φρονήματι El. 371. φρόνημα σὸν μετεϛάθη πρὸς αὔραν ib. 1201. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 2. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νȣθετεῖν Hip. 396. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαϛὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 388.

Φρόνησις. ἡ φρόνησις τȣ̃ θεȣ̃ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. ὅσην ἔχει φρόνησιν Tem. fr. XIII. 2.

Φρόνιμος. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια Alex. fr. XII. 9.

Φροντίζειν. οἳ τȣ̀ς φίλȣς βλάπτοντες ȣ̓ φροντίζετε Hec. 256. ταῦτα φροντίζομεν Her. 680. φρόντιζε Hec. 861. Med. 1311. et Hip. 1263. σαυτῆς πέρι φρόντιζε Hip. 709. σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι Ion. 257. δοκεῖς τὸν ᾅδην σῶν τι φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1. φροντίζειν ἀεί τι—τῶν εἰωθότων Epist. V. σμικρὰ φροντίζων ὄχλȣ Or. 799. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. θνητῶν, ἐφρόντισ', ᾗ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῆσδ' ȣ̓κ ἐφρόντισα Tr. 1046. μῶν ȣ̓ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; An. 82. ὅπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι Her. 243. Πενθέως ȣ̓ φροντίσας Bac. 637. ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν Cy. 162. τὰ ἐν νεκροῖσι φροντίσει πατὴρ σέθεν Tr. 1234. τὰ ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιȣ́μεθα Iph. T. 343.

Φροντίς. νέα φροντὶς ȣ̓κ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ξυμπερᾶναι φροντίδ', ᾗ φευξȣ́μεθα ib. 341. cf. v. 346. γλυκεῖα φροντὶς ib. 1036. cf. Æol. fr. XV. ȣ̓ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων, ἔχω Med. 1301. τίνα φροντίδ' ἔχεις; Iph. T. 137. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. τῷ δ' ȣ̓χὶ τȣ́τȣ φροντὶς Rha. fr. II. 3. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. φροντίδων βȣλεύματα Hec. 626. αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπȣ Iph. A. 646. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἐπὶ φροντίδων βίον ζῶσιν Scy. fr. II. 4. εἰς φροντίδας νȣ̃ν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ θεὸς Epist. IV.

Φροντιςέον Iph. T. 468.

Φροῦδος. φρȣ̃δος πρέσβυς, φρȣ̃δοι παῖδες Hec. 162. εἰς τȣ̃το φρȣ̃δός εἰμι πᾶς ἐγὼ Med. 722. φρȣ̃δος ἐς ἀΐδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1110. φρȣ̃δος ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. cf. v. 823. φρȣ̃δος—Μενέλεως δόμων ἄπο An. 73. cf. Iph. T. 1294. Rh. 662. Cy. 130. et Ion. 804. φρȣ̃δος Πρίαμος καὶ τέκνα Tr. 41. ἀνεθεὶς φρȣ̃δος ἤδη Epist. IV. ȣ̓μοὶ λόγοι πρὸς αἰθέρα φρȣ̃δοι Hec. 335. βεβᾶσι φρȣ̃δοι—νεανίαι Iph. T. 1289. cf. Rh. 814. φρȣ̃δα γᾶ Or. 1373. ὅρκων φρȣ́δη πίςις Med. 492. Μενέλεω κόρη φρȣ́δη (abiit) An. 1051. φρȣ́δη μὲν αὐδὴ, φρȣ̃δα δ' ἄρθρα μȣ κάτω ib. 1079. φρȣ̃δος γέννα Iph. T. 155. φρȣ̃δαί σοι θυσίαι Tr. 1071. φρȣ̃δαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι—σκιρτῶσι Bac. 445. φρȣ̃δαι ἐλπίδες Ion. 866. τὸ σῶμα φρȣ̃δον Or. 390. cf. Her. 703. ἄλλῳ ἄλλο φρȣ̃δον Tr. 1323. τὰ Ἀγαμέμνονος φρȣ̃δα; Or. 719. φρȣ̃δα τάδ' ἤδη Med. 139. cf. An. 1220. et Her. F. 480. τὰ θεῶν φίλτρα φρȣ̃δα Τροίᾳ Tr. 859. τὰ πόλλ' ἀσπάσματα—φρȣ̃δά μοι ib. 1188. φρȣ̃δα τἀμὰ Hel. 1210. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρȣ̃δα Her. F. 592. κακοῖσιν ἅπαντα φρȣ̃δα Tem. fr. I. 3.

Φρουρά. ἐς φρȣρὰν δόμων Or. 1252. φρȣρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιςύλοις δόμοις An. 1100. τετράμοιραν νυκτὸς φρȣρὰν Rh. 5. φρȣρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. φρȣραῖς κέκαςαι El. 616.

Φρουρεῖν. τί τῇδε φρȣρεῖς; Al. 36. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις φρȣρȣ̃σί μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. φυλακαῖσι φρȣρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε Cy. 686. ςόμα εὔφημον φρȣρεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. φρȣ́ρει μοι, μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον ςέγος πέπλȣς El. 1139. προταινὶ τάξεων φρȣρεῖν ἐγερτὶ Rh. 524. τῆσδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς, φρȣρεῖν Hel. 748. φρȣρῶν τόδ' ἦμαρ Al. 27. θῆλυ φρȣρȣ̃ντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐφρȣ́ρει, μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. ὃς ἄπλατον—ἕλικ' ἐφρȣ́ρει Her. F. 399. φρȣρήσω El. 695. φρȣρȣμένȣ (partic. med.) βέλεμνα παιδὸς An. 1136. πλέον φρȣρήσομαι ψήφοισιν Ion. 603. παρθενῶσι φρȣρȣ̃νται καλῶς Iph. A. 738. ἐν δόμοις τοῖς ἐμοῖς φρȣρȣ́μενος (sc. χρυσὸς) Hec. 995. χρόνον τὸν πρόσθ' ἐφρȣρεῖτ' ἐν δόμοις Sup. 1041. ȣ̓δ' ἐφρȣρεῖτο ςρατὸς φυλακαῖσι Rh. 764. σύνδεθ', οἷσι τἀμ' ἐφρȣρήθη φίλα Ion. 1390.

Φρούρημα. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων θυοδόκων φρȣ́ρημ' ἔχȣσαι Ion. 511. λόγχας, δεσπότȣ φρȣρήματα El. 798.

Φρούριον. φρȣρίοις φυλασσόμεσθα παν-

ταχῦ Or. 758. φρύρια λαβόντας Epist. V.

Φρουρός. κείνῳ φρυρῷ παραζεύξασα— δισσῶ δράκοντε Ion. 22. κτανὼν φρυρὸς Rh. 506.

Φρυγία, provincia Asiæ, terra Trojanorum Rh. 357.

Φρύγιος. Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. Φρύγιε γενέτα πάτερ Tr. 1288. Φρυγίοισι νόμοις Or. 1426. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. et Bac. 127. γῆν ἵκυ Φρυγίαν Iph. A. 1627. πληγαῖς Φρυγίαις Tr. 151. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. Φρύγιον ἄςυ Or. 1382. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1001. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1208. et El. 314. Φρύγια μέλεα Tr. 545. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα ib. 1220. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 140. δείματα Φρύγια El. 457.

Φρυκτωρία Rh. 55. et 128.

Φρύξ. Φρύγα ἀργυρώνητον Al. 678. Ἀντήνορος τῦ Φρυγὸς Fr. inc. X. 2. ὑ πανταχῦ Φρύξ εἰμι eor. LXXXII. 1. Plur. Φρύγες, i. e. Trojani. Hec. 4. 350. et passim. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. cf. v. 1351.

Φυά. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461.

Φυγάς. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἐλθόντε φυγάδε—εἰς ἐμὰς πύλας Sup. 142. ἀνὰ ςέγας φυγάδες ἔβησαν Hec. 1172. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. αἱ ἐλπίδες βόσκυσι φυγάδας ib. 399. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 109.

Φυγή. φυγῇ ζημιῦντας Or. 898. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ Ph. 1685. ἐνιαυσίαν ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἑκύσιον φυγὴν Sup. 151. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. αἱρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. v. 126. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι ib. 143. ὑδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 437. ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας ib. 762. σῆς δυλείας φυγὴν Cy. 441. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. 2) dor. φυγά. ποῖ με φυγᾷ πτώσσυσι μυχῶν; Hec. 1064. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. δυστυχεςάτας φυγᾶς ib. 1714. τίνα φυγὰν πτερόεσσαν; Ion. 1238. φυγᾷ, φυγᾷ,—ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1081. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. 3) plur. φυγαῖσιν ὡσίυν (sc. τὸν φονέα) Or. 514. τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. et El. 233. et 505. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. φυγὰς ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς Thes. fr. IV. 3.

Φύειν, vel φῦναι. ὅς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς Bac. 650. ὕτοι πέφυκα μάντις Hec. 743. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ὑ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. οἷα πέφυκα δυστυχῦσι δεσπόταις Hip. 287. τὰ κρυπτὰ πέφυκε (manifestata sunt) ib. 594. ἀπ' εὐγενῦς τινος ῥίζης πέφυκας Iph. T. 610. ὑ γὰρ ὡὐτὸς πάντ' ἐπίςασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 107. ἐγὼ πέφυκα εὐσεβεῖν Hel. 1004. κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 4. το δῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πατρὸς ἐσθλῦ κἀγαθῦ πεφυκέναι Her. 299. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Alop. fr. II. Διὸς πεφυκὼς Τάνταλος Or. 5. ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος An. 632. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα ςέργων Iph. A. 501. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς Bac. 894. τέκνα—ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. πόσιν ἔφυσε ματρὶ Ph. 876. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας Ion. 1262. μὴ—τέκν' ἐν μυχῷ χθονὸς φύσωσιν Sup. 546. θῆλυν σπορὰν φῦσαι Dan. 13. φῦσαι τέκνα Fr. fal. cit. III. 2. ὁ φύσας, i. e. pater, Med. 1126. Al. 291. Cy. 688. Hel. 86. (ubi πατὴρ additur) et 91. Her. F. 1367. et Æg. fr. X. 3. οἱ φύσαντες, parentes, Ph. 34. ὑ φύσασί σε Ion. 1561. τίς ὗτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή; Hec. 785. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. γυνὴ —ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. μὴ κακὸν φῦναι (i. e. esse) λέγειν Med. 522. φῦναι (i e. gignere) τυράννυς παῖδας ib. 597. κράτιςον εἶναί φημι, μὴ φῦναι, βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. cf. Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ἐξ ἐσθλῶν φὺς Her.

326. *τὸν φύντα θρηνεῖν* Cresph. fr. I. 2. *πατρὸς ἐκείνȣ φύντας, ȣ̔ πεφύκαμεν* Her. 510. *τὰ ἐκ γαίας φύντα* Chry. fr. VII. 9. *τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν* Er. fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. *τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν;* Rh. 538. *πέμπτην φυλακὴν* ib. 543. et 562. *ἡ φυλακὴ ῥᾳδία* Epist. I. 2) dor. *φυλακά. τίνος ἁ φυλακά;* Rh. 527. *ἔγρεσθε πρὸς φυλακὰν* ib. 533. *τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχȣσα* Tr. 194. *ἔξω φυλακᾶς* Bac. 867. 3) plur. *ξείνȣ πατρῴȣ φυλακαῖσιν* Hec. 82. *φυλακὰς ἔχων* An. 962. *ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα* Sup. 1042. *ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων* Iph. A. 15. *φυλακὰς προλιπὼν* Rh. 18. cf. v. 37. *ȣ̓δ' ἐφρȣρεῖτο ϛρατὸς φυλακαῖσι νυκτέροισιν* ib. 765. cf. Cy. 686. *φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδȣς* Her. F. 83.

Φυλακτέος. *ἅ σοι φυλακτέα* An. 63. et *adverbial. φυλακτέον* Iph. T. 620. et Fr. fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. *πικροτάτȣ χρυσȣ̃ φύλαξ* Hec. 772. *τέκνων ἐμῶν φύλαξ* ib. 1083. *ὠμόφρων φύλαξ* Ph. 662. *ἀγαλμάτων φύλαξ* Hip. 1399. *νεῶν* (navium) *φύλαξ* Iph. T. 270. *φύλακα ϛρατȣ̃* Rh. 813. *ἄριϛον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν* Tr. 1195. *τίς μοι φύλαξ ἦν;* Bac. 612. *ἐπ' αὐτὸ τȣ̃τ' ἀποϛέλλῃ φύλαξ* ib. 957. *οἰάκων φύλαξ* Hel. 1594. *φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα* Antiop. fr. VIII. 4. *φύλακας ἐπῆλθον* Ph. 706. *φύλακας Ἀργείȣ δορὸς* ib. 1101. *φύλακες δμῶες* An. 813. *ἱεροὶ φύλακες* Iph. T. 1027. *φύλακες ϛρατιᾶς* Rh. 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. *φύλακας σώματος* Ion. 22. 2) *φύλαξ, ἡ. ȣ̓ σμικρὰ φύλαξ* An. 86. *Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες* Tr. 462.

Φύλαξις. *ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις* Hel. 513.

Φυλάσσειν, vel *ττειν. αἳ δεσπότην φυλάσσετε* Ion. 511. *ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις* ib. 736. *δέμας φυλάσσει* Dan. 59. *κλήρȣς μοι φύλασσε χερὶ* Ph. 845. *πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας* An. 951. *ἄϛη φυλάσσετε* Sup. 952. *σφραγῖδα φύλασσε* Iph. A. 155. *σιγὴν φυλάσσετε* ib. 542. *τί μ' ἐχρῆν πόσιν φυλάττειν;* An. 940. *τί σε τἀμὰ δεῖ φυλάσσειν;* Iph. A. 329. *κλῇδας φυλάσσειν* Tr. 493. *φυλάσσων ὀϛέων ἀναίρεσιν* Or. 404. *φυλάσσων, μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη* Iph. A. 145. *κόσμον φυλάττȣσα* Sup. 245. *ἕν μοι φύλαξον* Iph. A. 538. *φυλάξας νύκτα* Or. 57. *ἡλίȣ φλογὸς καλῶς φυλάξας* Ion. 1135. *εἱρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν* Bac. 497. *τάξιν φυλάξων εἶμι* Rh. 664. *φυλάσσȣ, μή τις ἐν ϛίβῳ βροτῶν* Iph. T. 67. *φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος* Med. 102. *ἅπαν κάκιον τȣ̃ φυλάσσεσθαι καλῶς* Ph. 738. *φυλάσσεσθαι φθόνον* Antiop. fr. XX. 2. *φυλασσομένα* (i. e. *ἕνη*) *ϛόματος ἀνακέλαδον* Or. 184. *φυλάσσετ'* (i. e. *ἐφυλάσσετο*) *ἐμβολὰς* An. 1131. *ὅ σε φυλάξασθαι χρεὼν* Iph. A. 989. *ταῦτ' ȣ̓̃ν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι* Med. 289. *ὧν φυλάξομαι ψόγον* Phry. fr. XII. 2. *φρȣρίοις φυλασσόμεσθα πανταχȣ̃* Or. 758. *τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεϛῶν πεφύλαγμαι* Cret. fr. II. 20.

Φυλεὺς, *nom. propr. viri.* Iph. A. 285.

Φυλλάς. *φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα* An. 1101. *δεσμὸν ἄδεσμον τόνδ' ἔχȣσα φυλλάδος* Sup. 32. cf. v. 259. *ὦ σκιερὰ φυλλὰς* Bel. fr. I. 1.

Φύλλον. *τὴν θανȣ̃σαν ἐκ χερῶν φύλλοις ἔβαλλον* Hec. 574. *τί τοῖσδ' ἀνέϛεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις;* Hip. 807. *ἐν δρυὸς φύλλοισι* Bac. 684. *σῖγα εὔλειμος νάπη φύλλ' εἶχε* ib. 1083. *φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔϛησεν εὐνὴν* Cy. 385. *φύλλοις ϛέφεσθαι* Aut. fr. III. 24.

Φυλλόϛρωτος. *λεῖπε χαμεύνας φυλλοϛρώτȣς* Rh. 9.

Φῦλον. *ὁρῶ φῦλα τρία τριῶν ϛρατευμάτων* Sup. 653. *βάρβαρα φῦλα* Iph. T. 887. *δεινὰ φῦλα πόντȣ* Æol. fr. IX. 3. *φῦλα θηρῶν* Chry. fr. VII. 5.

Φῦναι. vid. *φύειν.*

Φύρειν. *φύρȣσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω* Hec. 958. *κόνει φύρȣσα δύϛηνον κάρα* ib. 496. *ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένȣ καὶ θηριώδȣς θεῶν διεϛαθμήσατο* Sup. 201. *ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι* Or. 1411. *μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι πεφυρμένοι* El. 1173. cf. Al. 499.

Φυσᾶν. τί δεινὰ φυσᾷς; Iph. A. 381. κόχλυς φυσῶν Iph. T. 303.

Φύσημα. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ph. 1447. ποντίῳ φυσήματι Hip. 1211. μέλανος αἵματος φυσήματα Iph. A. 1114. φυσήματα κρυσταλλόπηκτα Rh. 440. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tr. 79.

Φύσις. ὐκ ἔστιν ὕτω στερρὸς ἀνθρώπυ φύσις Hec. 296. cf. Or. 3. Ion. 1004. et Antig. fr. II. 2. ὐδὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε Hec. 598. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δυλευτέον Ph. 398. στυγερὰν φύσιν φρενὸς αὐθάδυς Med. 103. τῆς Τυρσ. ἔχυσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 79. cf. Bac. 315. ὐ κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; ib. 783. σκληρὰ τῇ φύσει διδὺς Sup. 884. τῷ γενναίῳ φύσιν (i. e. κατὰ φ.) Iph. A. 448. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ἀνάγκη φύσεως ib. 886. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54. ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς ib. 894. δρακαίνης φύσιν ἔχυσαν ἀγρίαν ib. 1355. ἡ φύσις βέβαιος, ὐ τὰ χρήματα El. 941. τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τῦ πατρὸς Alcmæon. fr. VIII. 3. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Antig. fr. IX. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 2. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν ejusd. fr. IX. 5. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ταύρυ μέμικται καὶ βροτῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἡ φύσις ἑκάστῳ τῦ γένυς ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἀθανάτυ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 5. εἴρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6. etc. 2) plur. τὰς γυναικείυς φύσεις An. 957. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558. cf. El. 368. et Melan. fr. VII. 3.

Φυσσᾶν, poët. pro φυσᾶν. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125.

Φυτάλμιος. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920.

Φυτεύειν. ὐτος φυτεύει Πέλοπα Or. 11. cf. v. 551. et 584. it. Med. 878. et 1091. Hip. 460. Al. 295. 665. et 1140. An. 49. Sup. 986. et 1092. Iph. A. 29. et 1177. Rh. 354. Bac. 541. Ion. 1102. Dic. fr. IX. 2. Eu. fr. V. 2. et Fr. inc. CXLIX. 2. 3. in quibus omnibus locis φυτεύειν *liberos procreare* significat; et Med. 834. Musæ dicuntur ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι, ubi vid. Schol. ἄλλο τι φυτεύων Rh. 884.

Φυτόν. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ—καὶ φυτοῖς Her. 282. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3.

Φυτυργός. μὰ—Νηρέα, φυτυργὸν Θέτιδος Iph. A. 949. τὸν φυτυργὸν Πρίαμον Tr. 481.

Φωκεὺς, Phocensis, Or. 1446. Iph. T. 917. et Tr. 10. Plur. Φωκεῖς Or. 724. 769. 1094. et 1209. Iph. T. 677. El. 18. et 1287.

Φωκίς. Φωκίδος σχιστῆς ὁδῦ Ph. 38. Φωκίδος ἀπὸ χθονὸς Iph. A. 261.

Φῶκος, frater Pelei. An. 688.

Φωνεῖν. ὅπως πνοὰ λεπτῦ δόνακος φώνει μοι Or. 146. εὔφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F. 1185. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. φωνῦντα, literæ vocales, Pal. fr. II. 2.

Φωνή. σέθεν φωνῆς ἀκύσας Hec. 1115. φωνὴν ὐκ ἀφῆκεν Ph. 1449. φωνὴ Διὸς Hip. 1201. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. cf. Melan. fr. XVIII. ἐξ αἰθέρος φωνή τις—ἀνεβόησεν Bac. 1076. φωνὴν ἥσει χθὼν Her. F. 1295. τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνὴν Hip. fr. IX. 2. 2) dor. φωνά. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. ἔκλυον φωνὰν—Κολχίδος Med. 131. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. 3) plur. δισσὰς φωνὰς Hip. 928.

Φωνήεις. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440.

Φωρᾶν. κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.

Φὼς, *masc.* vir, homo. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. νέυ προθανῦσα φωτὸς Al. 474. θεοσεβῆ φῶτα ib. 608. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 863. πονηρῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ Rh. 709. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ δυλεύειν Tr. 282. ὐ φῶτα βρότειον

Bac. 542. εἰς ὄμματ' εὔνȣ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίςȣ φωτὸς δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν ib. 1291. φίλȣ φωτὸς El. 561. δȣ́λῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. φωτὸς κακȣ́ργȣ σχῆματ' ἐκμιμȣ́μενον Antiop. fr. XXX. 2. εἰ—φῶτ' ἔθηκε χείρονα ejusd. fr. XXXVI. 2. φωτὶ ȣ̓κ ἔτη πρέπων Fr. inc. CCXX. λεύσσω φῶτε περιπολȣ̃νθ' ἡμῶν ςρατὸν Rh. 773. φῶτε συμμάρψας δύω Cy. 396. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. τρόποι κακοβȣ́λων φωτῶν Bac. 399. περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μιξόθηρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κακȣ́ργȣς ἐξαλύξωμεν El. 219.

Φῶς, *neutr.* lux. ὦ φῶς Hec. 435. ȣ̓κέτ' εἶ βλέπȣσα φῶς ib. 668. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243. ȣ̓́τε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις Ph. 346. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταςῆσαι βίον Al. 363. χαίρεις ὁρῶν φῶς; ib. 694. λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπȣσ' ἠὼς Iph. A. 157. φῶς μακάριον ib. 439. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἐν ἡλίȣ (i. e. unus dies) Rh. 447. φῶς σεμνȣ̃ πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαίειν τὸ φῶς (i. e. oculum) Κύκλωπος ib. 629. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίȣ ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαις ἱερὸν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν φῶ Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένȣς Fr. inc. B. 2. 1. etc.

Φωσφόρος. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. cf. Fr. inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1157. φωσφόρȣς κόρας Cy. 608.

X.

Χάζεσθαι. δὶς θανεῖν ȣ̓ χάζομαι Or. 1116.

Χαίρειν. χαίρȣσιν ἄλλοι Hec. 427. χαίρεις ὑβρίζȣσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf. v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363. ȣ̓δενὶ χαίρεις Hip. 184. τȣ̀ς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ȣ̓ χαίρȣσι ib. 1340. χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' ȣ̓ χαίρειν δοκεῖς; Al. 694. ȣ̓́τ' αὐγὰς χαίρω προσορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλλοτ' ἄλλοσε βέβαια χαίρει Tr. 1205. χαίρει θαλίαισιν Bac. 418. τὸν σοφὸν ȣ̓ φθόνῳ χαίρω θηρεύȣσα ib. 1003. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσȣσι δεσπόταις; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾷ χαίρȣσιν ἀνθρωποκτόνῳ Cy. 127. ȣ̓δέν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213. cf. El. 1106. τίς ȣ̓χὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν; Aug. fr. V. οἱ τυραννίδι χαίρȣσιν ejusd. fr. VII. 2. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα ejusd. fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox salutantium, *salve* et *vale*, Hec. 426. Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἑρπȣ́σης κύκλῳ Cress. fr. VIII. χαιρέτω πόλις Ph. 926. χαιρέτω βȣλεύματα τὰ πρόσθεν Med. 1044. cf. v. 1048. χαιρέτω μὲν αὖλις ἥδε, χαιρέτω δὲ θυμάτων κ. τ. λ. Cy. 362. sq. χαιρόντων (att. pro χαιρέτωσαν) πόνοι Her. F. 575. χαίρειν τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400. Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις ib. 921. λαίφεσι χαίρειν ib. 1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac. 1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. χαίρων ἴθι Ph. 928. τὰ κοινὰ χαίρων μόνος Ion. 358. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκȣ κεχαρημένον Iph. A. 200. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ Cy. 367. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς Tr. 529. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. cf. El. 1077. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1525. etc.

Χαίτη. λέοντος δέρος χαίτῃ πεφρικὸς Ph. 1128. σείσασα χαίτην Med. 1191. ξανθῆς χαίτης βοςρύχυς El. 515. cf. v. 520. et 527. 2) dor. χαίτα. παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. cf. Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. χαίτα τομαῖος Al. 101. πολιὰν ἔχοντε χαίταν ib. 473. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἑλιχθεῖσα Iph. T. 443. χαίτας ἁβροπλύτοιο ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1148. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. 3) plur. βοςρύχων—χαίταις πλόκαμον Ph. 315. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν—πλόκον ἀνθέων Med. 841. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὢν Al. 912.

Χαλὰ, dor. pro χηλή. λύκυ αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. τεθρίππων ὠκίςαν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032. λέαινα, χαλαῖς Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 474.

Χάλαζα. Ζεὺς χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78.

Χαλᾶν. ναῦς—ἔςη, ἣν χαλᾷ πόδα Or. 706. μί' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933. Κύπρις ὑδὲ νυθετυμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμυμένοις Hec. 403. χάλα τὸν ἀσκὸν Cy. 160. μήτ' εὐτυχῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 3. χαλᾶτε κλῇδας Med. 1314. χαλᾶτε κλῇθρα Hip. 808. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1056. εἴκειν ὀδῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. φίλυς τὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις Er. fr. II. 18. σπαργῶντάς μοι τὺς μαςὺς χάλασον Cy. 55.

Χαλεπός. χαλεπῶν μόχθων El. 1352. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. χαλεπᾷ συμφορᾷ Hip. 767. χαλεπὸν βάρος ib. 259. χαλεπὸν τόδ' εἶπας Cy. 566. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268.

Χαλεπῶς. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλυσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 203. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις Bac. 1378.

Χαλινός. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. πῶλον, χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. πέλας χαλινῶν Hip. 1196. πάλιν ἐξορμάσεις τὺς χαλινὺς Iph. A. 151. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043. γυναικὶ δῦναι χαλινὺς Cress. fr. XI. 2.

Χαλινωτήριον. χαλινωτήρια νεῶν Hec. 539.

Χάλκασπις Ἄρης Iph. A. 764. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795.

Χαλκεγχής. τῶν χαλκεγχέων Τρώων Tr. 143.

Χαλκεμβολάς. ναῶν χαλκεμβολάδων Iph. A. 1320.

Χαλκεομίτωρ Tr. 271.

Χαλκέοπλος. μυριάδας χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699.

Χάλκεος, υς. χάλκεον λέβητα Cy. 391. Γοργὼ χαλκῆ Rh. 307. χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. cf. Sup. 1150. Iph. A. 1260. et Tr. 572. ὁ χαλκέοισι νώτοις ὐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1.

Χαλκήλατος. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 1. ἀσπίδας χαλκηλάτυς Bac. 798. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον Cy. 398. χαλκήλαθ' ὅπλα Hel. 1279.

Χαλκίοικος. ὑδέποτ' ἔτι—χαλκίοικον ὀλβιεῖς Hel. 231. χαλκίοικον ὡς Ἀθάναν μόλοιμι ib. 251.

Χαλκὶς, *urbs Eubœæ.* Iph. A. 168. 598. et 1493.

Χαλκόδετος. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115.

Χαλκόκροτον φάσγανον Ph. 1570.

Χαλκόνωτος ἀσπὶς Tr. 1136. ἰτέα ib. 1193.

Χαλκοπληθὴς ςρατὸς Sup. 1219.

Χαλκόπυς τρίπυς Sup. 1196.

Χαλκόπυλος. πόλιν χαλκόπυλον θεᾶς Tr. 1113.

Χαλκός. χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ἀντιθέντας χαλκὸν Hip. 621. κρόταλα χαλκῦ Cy. 204. χαλκῦ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362.

Χαλκότευκτος. χαλκότευκτα κλῇθρα Iph. T. 99.

Χαλκοτευχὴς Καπανεὺς Sup. 999.

Χαλκωδοντίδαι, *nom. gentis.* Ion. 59.

Χαλυβδικόν. ἄτερ χαλυβδικῦ Her. 162.

Χάλυβες, *nom. gentis.* Al. 983. et Cret. fr. II. 7.

Χαμᾶζε, *adverb.* Bac. 633.

Χαμαὶ, *adverb.* Med. 1170.

Χαμαιπετής. *ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς* Or. 1491. *ὑψόθεν χαμαιπετὴς πίπτει πρὸς ȣ̃δας* Bac. 1109. *ςιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ* Tr. 507. *φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔςησεν εὐνὴν* Cy. 385.

Χαμεύνη Sci. fr. I. 1. *λεῖπε χαμεύνας φυλλοςρώτȣς* Rh. 9. cf. v. 852.

Χάος Cad. fr. vers. 2.

Χαρά. *ματρὶ ȣ̓κ ἔςιν χαρὰ* Hec. 427. *ὕπνȣ γλυκυτάταν χαρὰν* Or. 159. cf. v. 186. *ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς* Ph. 174. *χαρᾷ μελέων* Al. 581. *κερτομός με θεȣ̃ τις ἐμπλήσσει χαρά;* ib. 1128. *γόος ἅμα χαρᾷ* Iph. T. 832. *ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ* Tr. 542. *ȣ̓κ εἰς ἀπίςȣς δεσπότας βαλεῖς χαρὰν* Ion. 751. *πόθεν ἐλάβομεν χαράν;* ib. 1449. *χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν* El. 401. *ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ* ib. 879. *πολλάκις τὸ λυπȣ̃ν ὕςερον χαρὰν ἄγει* Antig. fr. XIV. 2.

Χαρακτήρ. *δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος* Hec. 379. *ἀνδρῶν—ȣ̓δεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι* Med. 519. *φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς* Her. F. 658. *ἀργύρȣ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα* El. 559. *ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν* ib. 572. *χαρακτὴρ χρηςὸς* Dan. fr. II. 2.

Χαράσσειν. *κείνῳ τόδε μὴ χαράσσȣ* Med. 156. *νῶτον χαραχθεὶς* Rh. 73.

Χαρίεις. *χαρίεσσαν ὥραν* Cresph. fr. IV. 6.

Χαρίζεσθαι. *δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ* Or. 1514. *ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται* Æol. fr. III. 1. *τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται* Er. fr. I. 1. *τί χρὴ δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί;* Hip. 1262. *χρύσεα χάρισαι προσθήματ' ἀγλαΐας* El. 192. *μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν* Epist. I. *ȣ̓ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ* Her. F. 890.

Χάρις. *ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι* Hec. 257. cf. Fr. inc. CLII. 2. *χάριν ἀπαιτῶ τὴν τότε* Hec. 276. *διὰ μακρȣ̃ ἡ χάρις* ib. 320. *τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει;* ib. 830. *ἐκ τȣ̃ σκότȣς—τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις* ib. 832. *εἴπερ τῷδ' ἐβȣλήθης χάριν θέσθαι* ib. 1211. cf. Bac. 720. et El. 61. *χάριν μοι δὸς* Or. 104. *χάριν φέρεις* ib. 239. *πατρῴαν τιμῶν χάριν* ib. 827. cf. Her. 242. *χάριν ἀχάριςον εἰς θεȣ̀ς διδȣ̃σα* Ph. 1745. *βίᾳ χάριν μεθεῖσα* Med. 227. cf. Hip. 1408. *βέβακεν ὅρκων χάρις* Med. 439. *σοὶ χάριν φέρȣσα* ib. 508. cf. Ion. 1183. *μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν* Med. 538. *συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν* Hip. 515. *ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν* Al. 300. *σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν* ib. 547. *ἄπληςος χάρις γόων* Sup. 79. *σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρȣ̀ς* ib. 385. *πȣ̃ νυχευμάτων χάρις;* ib. 1135. *χάριν ἀγήρω γ' ἕξομεν* ib. 1177. *εἴη μοι μετρία χάρις* Iph. A. 555. *κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο* Iph. T. 566. *χάριν ἔχω ζωᾶς, χάριν ἔχω τροφᾶς* ib. 846. sq. *κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν* Rh. 476. *ἡ χάρις ȣ̓ μακρῶν λόγων δεῖται* Tr. 87. *χάριν μονῆς ἔχων* ib. 1129. *ὠμοφάγων χάριν* Bac. 139. *ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσȣ χάριν οἴνας* ib. 535. *ἄκρατος ἡ χάρις* Cy. 573. *διατελεῖν χάριν* Her. 435. *ȣ̃τοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις* ib. 439. *Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει* ib. 767. *λίγεια λωτȣ̃ χάρις* ib. 893. *χάριν προδόντες τήνδε* ib. 1036. *ἐμὰ δάκρυα—πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας* Hel. 661. *χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω* ib. 1250. *τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν* ib. 1394. *ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω* ib. 1427. *χάριν πράσσων ἀδελφῷ* Ion. 36. cf. v. 896. *χάριν ȣ̓ προλαβὼν* ib. 914. *χάριτι προσθεῖναι χάριν* Her. F. 327. *εὐνομίᾳ χάριν διδȣ̀ς* ib. 779. *χάριν γηράσκȣσαν ἐχθαίρω φίλων* ib. 1223. *εἴσῃ μοι χάριν;* And. fr. V. *τȣ̀ς πρὸς χάριν—πονηρȣ̀ς* Er. fr. II. 19. *ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ* Hip. fr. XVIII. 6. *ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν* Phi. fr. II. 1. *ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε* Fr. inc. LXXXVI. 3. etc. b) plur. *χάριτας ἔχων πατρὸς* Or. 244. *χάριτας πατρῴας ἐκτίνων* ib. 453. *ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο* Ph. 572. *χάριτες χαροποιοὶ* ib. 795. *τῆς εὐκλείας χάρισιν ἔνθεν ὁρμάσω* Sup. 1015. *τόξ' ἐντείνεται χαρίτων* Iph. A. 549. *φίλας χάριτας ἔδωκα* ib. 1222. *ἐς ἁμίλλας χαρίτων* Iph. T.

1147. πρόσωπα νεαρὰ χάρισι—τρέφεις Tr. 836. παρθένων χάριτας ib. 1108. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐκεῖ χάριτες ib. 413. χάριτας πονηρὰς κἀδίκȣς ὠνȣμένη Hel. 908. τȣ̃ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην ib. 1413. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας And. fr. VII. 7. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. ἀσκȣ̃σι χάριτας κερτόμȣς Melan. fr. XX. 2. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτȣ̃ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. 2) ἡ Χάρις, *nom. propr.* Venus. Hel. 1012. et plur. Χάριτες, Gratiæ, Hip. 1147. Cy. 577. et 579. Hel. 1357. et Her. F. 673. 3) *adverb.* χάριν pro ἕνεκα, *causa*, *gratia*, passim occurrit.

Χαριϛήριον. πολλὰ καὶ μεγάλα χαριϛήρια Epist. III.

Χάρμα. διπλȣ̃ν χάρμα Sup. 333. χάρμα μέγα Her. 637. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τȣ̀ς γόȣς τ' ἔχε Hel. 328. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. χάρματ' Ἐριννύος Ph. 1508. ȣ̓κ ἐπὶ χάρμασιν λέγω ib. 1549. χάρματα θηρῶν Sup. 282.

Χαρμονή. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μεταϛὰς Ion. 583. 2) dor. χαρμονά. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. χαρμονὰν Hel. 660. 3) plur. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 384. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742.

Χαροποιός. ἀπὸ χαροποιῶν θυσιῶν Hec. 917. χάριτες χαροποιοὶ Ph. 795.

Χαρτός. χαρτὰ πάσχω Ph. 621.

Χάρυβδις Sup. 500. et Tr. 436.

Χάρων, portitor inferorum. Al. 255. et 362. et Her. F. 432.

Χάσμα. τέθριππον ἅρμα περιβαλȣ̃σα χάσματι Sup. 501. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. χάσμα χθονὸς Ion. 281. et El. 1271. et χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 2. δεινῷ χάσματι θηρὸς Her. F. 363. Ταρτάρȣ εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.

Χατίζειν. ȣ̓ σȣ̃ χατίζων Her. 466.

Χαυνȣ̃ν. αἵ μοι λέγȣσαι τȣ̃σδ' ἐχαύνωσαν λόγȣς An. 932.

Χεῖλος. εὐρείας φάρυγγος ἀναϛόμȣ τὸ χεῖλος Cy. 356. καθαρὸν τὸ χεῖλός μȣ ib. 559. χείλεσιν διδȣ̀ς ὀδόντας Bac. 621. εἰς αὐτὸ χείλη—καθῆκαν Ion. 1199.

Χεῖμα. χείματος ἀγρίȣ τυχȣ̃σα An. 749. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. χείματος προβλήματα Sup. 207. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. cf. Er. fr. I. 16.

Χειμάζεσθαι. ἄλλῃ ἐν τύχῃ χειμάζομαι Hip. 315. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται Ion. 966. πόλις χειμασθεῖσα Sup. 269.

Χείμαῤῥος. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέȣσαι Tr. 449. διὰ χειμάῤῥȣ νάπης—ἐπήδων Bac. 1091.

Χειμέριος ὄμβρος Hel. 1497.

Χειμών. χειμὼν μέτριος φέρειν Tr. 683. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. θέρȣς τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Χεῖν. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404. cf. Tr. 38. χοὰς χεόμενος Or. 472. κρῆναι ἀμβροσίαι χέονται Hip. 748. πλόκαμος—γέννυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν Or. 1398. et αἷμα χυθὲν El. 486. et 514.

Χείρ. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. χεῖρα ἱκεσίαν ib. 851. cf. Sup. 108. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. ἔχȣσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς ib. 1153. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερὶ; Or. 271. λευσίμῳ χερὶ ib. 861. χεῖρ' ἔχȣσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. ὁπλίζȣ χέρα σύμμαχον Rh. 23. πολυφόνȣ χειρὸς ib. 466. Ἑκτορεία χεὶρ ib. 762. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ ib. 772. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et β. χερὶ ib. 107. βαρβάρȣ χερὸς τάδε ib. 132. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη ib. 275. ὅπως ἂν τὸν Μυκ. ϛρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. cf. vers. 1035. οἵτινες—εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. θεοῖσι δȣ̃λαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ȣ̓δὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1316. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις El. 610. οἰκεία χεὶρ ib. 629. σὺν Ἀθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc.

2) plur. χεῖρες et χέρες. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς χερῶν ἅμιλλαν ib. 226. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. cf. vs. sq. καὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. σ' ἐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ Hel. 1296. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. σοφὸν ἓν βέλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 3. etc.

Χείριος. ἥδε χειρία An. 412. γυναῖκα χειρίαν λαβὼν ib. 629. cf. Cy. 176. χειρία γ' ἁλῶσα Ion. 1257.

Χειροδράκοντες El. 1345.

Χειρῶσθαι. μόλις νιν—χειρέμεθα Iph. T. 330. μ' ὥστε μόσχον χειρέμενοι ἔσφαζον ib. 359. 'Αταλάντην κάπρον χειρεμένην Αἰτωλὸν Ph. 1116. δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Tr. 861. ὅσες κακὲς ἐφεῦρον—τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι Her. F. 570. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρεμένης (ubi est *partic. pass.* non *med.*) El. 1168.

Χείρων, *nom. propr.* præceptor Achillis. Iph. A. 209. 705. 709. 927. et 1066.

Χείρων, *adject. comp. sine posit.* deterior. εἴς τε τὸν ὄλβιον, τόν τε χείρονα Bac. 422. μὴ χείρων πατρὸς Her. 329. εἴ τιν' εὐφυᾶ—φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. 1. χείρονα νόσον An. 219. ἐδέν ἐστι χεῖρον, ἢ γῆρας βαρὺ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐστι τῶν ἀμεινόνων Sup. 196. 2) *Superl.* χείριστος. τὰ χείριστ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν Hel. 1528.

Χειρῶναξ. οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Phi. fr. VI. 3.

Χελιδών. χελιδόνων μεσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Χέλυς. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 449. cf. Her. F. 683. ἀποῤῥήξω χέλυν El. 837. vid. not.

Χερμάς. χερμάδας κραταβόλες ἐῤῥίπτον Bac. 1094.

Χέρνης. ἐν χέρνησι δόμοις ναίω El. 207.

Χερνίπτεσθαι. χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι Iph. T. 622.

Χέρνιψ. ἐχ ὁρῶ πηγαῖον χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν (sc. τὸν δαλὸν) Her. F. 929. εὖ γ' ἐν θίγοις ἂν χερνίβων; Or. 1602. ἐπὶ χέρνιβας μολὼν Ph. 666. χερνίβων ἐστήξῃ πέλας Iph. A. 675. cf. v. 955. 1111. 1479. 1513. 1518. et 1569. it. Iph. T. 58. 244. 335. 643. 861. et 1190. et El. 792.

Χεῤῥονήσιος. τὴν ἀρίστην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. ἐν γῇ Χεῤῥονησίᾳ ib. 33.

Χερσαῖος. ὅς σε—ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίε κακὸν An. 458.

Χερσεύειν. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Χερσόθεν Her. 430. et Hel. 1285.

Χέρσος, 1) terra continens. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας, χέρσον τε Hip. 149. κατὰ χέρσον Iph. T. 884. 'Αχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν Rh. 67. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069. cf. v. 1072. ποντίων καθαρμάτων, χέρσε τ' ἀμοιβὰς Her. F. 226. χέρσες παράλες Ion. 1584. 2) desertus. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων El. 325.

Χεύειν. δάκρυσι χεύω El. 181.

Χεῦμα. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. καλὸν πόντε χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. 'Ισμηνε ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. Εὐρίπε διὰ χευμάτων Iph. A. 166. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152.

Χηλή. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. τετραβάμοσι χηλαῖσι ib. 815. χηλαῖς ποδῶν Bac. 619. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208.

Χήνειος. χηνεία δαὶς Cress. fr. IX. 4.

Χηρεύειν. χηρεύεις μόνος; Al. 1092. διὰ μακρε γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 439.

Χῆρος. στυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 865. hinc *subst.* χήρα, vidua. χήραν πολιὸν An. 348. χῆραι ἔθνησκον Tr. 380.

Χηρεν. ἅλις Πριάμε γαῖ' ἐχήρωσ' 'Ελλάδα Cy. 303.

Χθόνιος. χθόνιον θεὸν Ph. 1331. χθόνιον παρ' ᾅδαν Al. 237. cf. An. 545. χθόνιος 'Ερμῆς Al. 746. 'Εχίων χθόνιος Bac. 541. ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων χθόνιον—ἐδόκεν ναίειν Ion. 1442. ὦ χθόνιοι θεοὶ Hec. 79. ἠχὼ χθόνιος Hip. 1201. χθονίαν λίμναν Al. 905.

χθονίαν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν Hel. 351. χαλκᾶ αὐδὰν χθονίαν ib. 1362. χθονίας Γοργᾶς Ion. 1054. χθονίας ἄλσος Her. F. 615. vid. not. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. χθόνιον γένος Bac. 538. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Æol. fr. IX. 4. χθονίων Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8.

Χθών. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. Θρῃϊκίας χθονὸς ib. 36. etc. κοῦφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. cf. Hel. 859. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ἅπασα χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. etc.

Χίλιοι. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. cf. Iph. T. 10. et El. 2.

Χιλιόναυς. χιλιόναυν στρατὸν Or. 352. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἄρης An. 106. χιλιόναυν ἔχων στρατιὰν Rh. 262. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174.

Χιλιοναύτας, dor. pro ης. σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ Iph. T. 141.

Χιονίδης, *nom. propr.* amicus Euripidis. Epist. II.

Χιονοθρέμμων. χιονοθρέμμονας Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339.

Χιονότροφος. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα Ph. 809.

Χιονόχρως Hel. 218.

Χιονώδης. τὴν χιονώδη Θρῄκην Hec. 81.

Χῖος, *nom. insulæ.* Epist. II.

Χιτών. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον Iph. T. 288.

Χιών. ἀμφὶ Θρῄκην, χιόνι τὴν κατάρρυτον An. 214. πώλων χιόνος ἐξαυγεστέρων Rh. 304. νάπη, χιόνι κατάρρυτα ποταμείᾳ Tr. 1067. λευκῆς χιόνος βολαὶ Bac. 661. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. χιόνος οὐδέν μοι μέλει ib. 330. λευκῆς τακείσης χιόνος Hel. 3. conf. Ar. fr. II. 4.

Χλαῖνα. σὺν τᾷδε τράγου χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4.

Χλανίδιον. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 42. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110.

Χλιδᾶν. πλούτῳ χλιδῶσα Fr. inc. CXXXIX.

Χλιδανός. χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας—βόστρυχον Cy. 498.

Χλιδή. ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. v. 147. et Thes. fr. VIII. 1. μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. αἳ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ—ἦλθον πρὸς Ἴδην Tr. 975. ἣν εἶχε χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 26. 2) dor. χλιδά. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. λουτροφόρου χλιδᾶς ib. 350. Τμώλου χρυσορόου χλιδᾷ Bac. 154. 3) plur. χλιδὰς πόντος ἥρπασε Hel. 431. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2.

Χλίδημα. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74.

Χλόα. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. στεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. κισσῷ στεφθεῖσα χλόᾳ ib. 1376.

Χλοερός. χλοεραῖς λείμακος ἡδοναῖς Bac. 864. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. ῥέεθρα χλοερὰ Ph. 664. χλοερὰ ῥόδεα πέταλα Hel. 249. στάδια χλοερὰ Ion. 497.

Χλοεροτρόφον πεδίον Ph. 833.

Χλόη. γλαυκὴν χλόην αὐτοῦ λιποῦσαι Sup. 258. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 422. ἀμπέλου βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. νεμομέναις χλόην μόσχοις ib. 734. λαχνῶδες οὖδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. ὃς οὔποτ' ἐκλείπει χλόην Ion. 1435. σελήνας πυρίμου χλόης Er. fr. XVI. 2.

Χλοηρός. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107.

Χλοηφόρος. γαίας Δίρκας χλοηφόρους Ph. 650. χλοηφόροισιν ἔρνεσι ib. 656.

Χλωροκόμος. χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759.

Χλωρός. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν Hel. 355. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. οἴνου χλωραὶ σταγόνες Cy. 67. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. ὕδατι χλωρῷ Fr. inc. XCIV. 1. χλωρὸν δάκρυ Med. 906. et χλωροῖς δακρύοις ib. 922, et χλ. δάκρυσι Hel. 1205. ἄνθεσι χλωροῖς Iph. A. 1297. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.

Χνόη. μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118.

Χοή. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 1. ἔρρει χοὰς θανόντι

πατρὶ Hec. 529. cf. v. 535. it. Or. 96. 113. 117. 124. 472. 1187. et 1322. Ph. 940. Iph. T. 61. et 160. Her. 1040. et El. 324.

Χοῆρες ἄγγος Iph. T. 960.

Χοιράς. παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Χολή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Χόλος. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν Hec. 1118. ȣδὲ παύσεται χόλȣ Med. 94. κινεῖ χόλον ib. 99. cf. v. 172. 245. 590. 898. 1150. et 1266. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. τῶν Ἐριννύων χόλον φεύγων Iph. T. 1439. γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐς' αὐτῷ χόλος Her. F. 840.

Χολȣ̃σθαι. Ἥρας ὅδ' ἀγών τις χολȣμένης Her. F. 1189. εἴ τι λέξεις, ὧν χολώσεται ςρατὸς Tr. 730. χολωθεὶς Al. 5. et ὀργῇ χολωθεὶς Dan. 40.

Χοραγός. χοραγὲ τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1470.

Χορδή. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135.

Χορεία. ȣκ ἐν χορείαις—σοὶ προχωρεῖ δαιμόνων κατάςασις Ph. 1271.

Χορεύειν. χορεύει Σελάνα Ion. 1080. χόρευε Tr. 332. et Bac. 511. χορευέτω Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ Her. F. 1303. ποῖ δεῖ χορεύειν; Bac. 184. cf. v. 205. et 207. χορεύων Hyp. fr. I. 3. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν νεβρὸς Al. 586. γάμȣς ἐχόρευσαν Iph. A. 1057. Μȣ́σας, αἵ μ' ἐχόρευσαν Her. F. 686. χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος Cy. 156. χορεύσας Bac. 21. ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. γᾶ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. cf. v. 195. et 323. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω Her. F. 871. ἥξει χορεύσων Bac. 567. κατὰ πόντον—χορευόμεναι Ion. 1084. τὸν μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Χόρευμα. Βακχεῖον χόρευμα Ph. 658. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. χωρήσεται Μȣ́σαισι χόρευμα φίλον El. 875. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 132. ὑπὸ χορευμάτων Ion. 1474.

Χορευτέον Bac. 324.

Χορηγία. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

Χορός. ἀθανάτας θεȣ̃ χορὸς Ph. 243. λαβȣ̃σα πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. T. 274. et 428. et Tr. 2. χορὸν, τὸν ᾄδας σέβει Sup. 75. ἄναγε χορὸν Tr. 326. ὁ χορὸς ὅσιος ib. 328. ἐμοὶ χορὸς ἡδὺς Her. 892. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her. F. 925. τὸν Ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω; ib. 1027. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἐπάειδε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ ib. 865. χορȣ̀ς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱςάναι Al. 1158. cf. Iph. A. 676. χοροῖς ςαίην Iph. T. 1143. τὰν Διὸς κόραν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι ib. 1071. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν Bac. 63. cf. v. 148. 220. 378. et 1141. θιάσȣς γυναικείων χορῶν ib. 679. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. θεȣ̃ χορȣ̀ς κρυφαίȣς ib. 1107. ȣ̓ τάδε χοροὶ Cy. 63. χορῶν μολπαὶ Her. 780. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ξυνελθȣ̃σα χοροῖς ib. 1484. ἵνα χορȣ̀ς ςείβȣσι ποδοῖν Ion. 495. πρὸς χορȣ̀ς τραπώμεθα Her. F. 761. cf. v. 763. ςᾶσα χορȣ̀ς El. 178. χορῶν τητωμένη ib. 310. πέμπȣσαι χορȣ̀ς ib. 434. ἄςρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. χοροὶ Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἴκȣς ib. 711. κόσμος ἐν χοροῖς ib. 951.

Χόρτος. θηρῶν ὀρείων χόρτον, ȣ̓χ ἵππων, λέγεις Al. 498. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ Rh. 771. ὁ χόρτος εὔφρων Cy. 505. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.

Χραίνειν. ȣ̓ δικαίως τῆς θεȣ̃ τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 799. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. ὀλιγάκις ἄςυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ὁ θεȣ̀ς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757. χρᾶναι λέχη Hip. 1266. cf. Hec. 366. σίδηρος, ὃν φόνȣ κηλῖσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57.

Χρᾶν, oraculum edere, vaticinari. σοὶ δ' ȣ̓κ ἔχρησεν ȣ̓δὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν; Hec. 1268. ἔχρησ' Ἀδράςῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε ib. 647. cf. Med. 678. Ion. 682. et El. 973. ȣ̓κ ἔχρησέ σοι σοφὰ El. 1246. χρήσας Iph. T. 78. μητέρος χρήσας φόνον El. 1267. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ Ph. 961. ψευδῆ ὑπ' οἴκτȣ τοῖσι

χρωμένοις (oracula consulentibus) λέγων ib. 964. ὑμῖν ὀυκ ἔχω τί χρήσομαι Her. 440. τίς ἂν ἐχρήσθη; Ion. 792. 2) χρῆσθαι, uti, v. infra suo loco.

Χρεία. τίς χρεία σ' ἐμῦ; Hec. 976. εἰ ἐμῦ χρείαν ἔχεις Med. 1319. cf. An. 368. Sup. 115. et Ar. fr. XVIII. 1. χρεία τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν πέμπει; Al. 482. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. ὀυ χρείᾳ πόλεις πολλαὶ διώλοντο ib. 191. χρεία τείρει με Hel. 427. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57. διδάσκει (sc. ἡ πενία) ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν ib. 376. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. χρείας ἀνάνδρυ φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει—σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. νικᾷ χρεία με Fr. inc. CLIX. 1.

Χρεῖος. νῦν εἶ χρεῖος φίλων Her. F. 1337. ἐλεύθερος, χρεῖος ὤν, ὀυδὲν σθένει And. fr. XVI. 3.

Χρειώ. πάντων χρειοῖ Her. F. 51.

Χρέμπτεσθαι Cy. 622.

Χρέος. σὸν ὀυκ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; ib. 1253. cf. Iph. T. 883. et Her. 96. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. μηδέν' ἂν χρέυς ἕκατι προστάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; Her. F. 530. cf. Fr. inc. CXCV.

Χρεὼν, 1) necesse est, oportet. Hec. 236. et passim. 2) fatum. Hip. 1256. Iph. T. 1486. Bac. 515. Hel. 1652. Her. F. 21. Melan. fr. VIII. 2. et XII. 3. et Tem. fr. XV. 3.

Χρή. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ὃ χρὴ, ὀυδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ἐρεῖ τις· ὀυ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν, εἴπατε Tel. fr. XII. etc.

Χρῄζειν. 1) velle, cupere. διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τίς χρῄζει λέγειν; Or. 883. ἴθ', ὅποι χρῄζεις Tel. fr. III. 1. ὅσια χρῄζοντος σέθεν Sup. 123. ἐὺς ὁ χρῄζων Fr. inc. XCI. θανεῖν χρῄζυσα Hec. 347. εἰ τὸ χρῇζον ἐπίθετο Iph. A. 1017. χρῆσαι (imperat. med.) πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191. etc. 2) χρῄζειν, oraculum edere, Hel. 523. vid. not.

Χρῆμα. τί χρῆμα μαστεύυσα; Hec. 754. cf. v. 977. ἄπορον χρῆμα Or. 70. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. cf. An. 181. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728. σοφὸν χρῆμα ib. 958. cf. Bac. 1150. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῦ βίυ Sup. 953. σκαιόν τι χρῆμα πλῦτος Alcmen. fr. VIII. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. etc. 2) plur. χρημάτων δῦλος Hec. 865. εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων ib. 1228. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο ib. 877. χρημάτων πένητες El. 37. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος ib. 427. τοῖσι χρήμασι σθένων ib. 939. ἡ φύσις βέβαιος, ὀυ τὰ χρήματα ib. 941. ὀυδὲν ηὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. χρήμασιν εὐτυχῶ And. fr. XVII. 1. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. κρείσσων ὄυτις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr. III. 1. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II. etc.

Χρῆσθαι. ὀυκῦν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι; Hec. 312. ὀυχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. εἴπερ γε θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. χρόνον ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα Rh. 856. cf. Her. 349. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. cf. Fr. inc. CLXXXVI. 2. it. Med. 538. μὴ τῷ παλαιῷ χρήσθω λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55. ὅταν τις εἴδῃ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μὴ Chry. fr. II. 2. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς Or. 704. πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις ib. 868. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. ἐπίσταμαι—φίλοις χρῆσθαι ib. 997. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ὀυδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ib.

503. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥώμῃ θεȣ̃ Rh. 64. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαί μ' ἀνάγκη Cy. 647. δυοῖν κακοῖν ἕν' ὄντα χρῆσθαι Hel. 738. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρȣ́σῃ δυνάμει Epist. IV. ἐμοῖς χρώμενος βȣλεύμασιν Hip. 1263. προξένῳ σοι χρώνος Tel. fr. XXIV. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτȣ̃ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. ἀπλοίᾳ χρώμενοι Iph. A. 88. χρωμένων τῇ πόλει Ion. 602. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. cf. Hip. 999. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; Ion. 349. ἐχρήσω ȣ̓δὲν ἐν δόμοις ἔχων Tr. 1172. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 1034. ὅτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν Med. 616. ἢν χρήσωνται τύχῃ (si male rem sint gesturi) Her. 714. γαλανείᾳ χρησάμενοι Iph. A. 546. ὅτῳ μάλιϛα χρήσεται ξυνευνέτῃ Med. 240. ȣ̓κέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν Iph. A. 1147. χρήσῃ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ib. 1429. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031. ȣ̓δὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερὶ Her. 107. τῷ λόγῳ χρήσομαι Ion. 444. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. χρησόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2. ȣ̓ πόνων κεχρήμεθα Med. 334. τȣ̃ κέχρησαι; Iph. A. 382. οἷς ἅπασιν —τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι Epist. V. κέχρησ' (i. e. κέχρησο) ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ἥκεις τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; Sup. 457. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. συμφορᾷ κεχρημένȣς Med. 347. βορᾶς κεχρημένȣς Cy. 88. cf. v. 98. γυναιξὶν προσωφελήσων κεχρημέναις Sup. 327. πώματος κεχρημέναι Ion. 1199.

Χρήσιμος. χρήσιμοι πόλει Or. 908. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν Ph. 1730. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον Iph. A. 446. ȣ̓δέν γ' ἄχρηϛον, ȣ̓δὲ χρήσιμον παρὸν ib. 521. ἔϛιν ὅπȣ χρήσιμον, γνώμην ἔχειν ib. 925. κειμήλια νέοισι χρήσιμα Er. fr. II. 4. χρησιμώτερος Cy. 531. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. σώφρονος ἀπιϛίας ȣ̓κ ἔϛιν ȣ̓δὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1634. vid. etiam. Œd. fr. VI. 1. λέγει ἥδε χρησιμώτερα πρὸς—ξυμφορὰν Hip. 482. χρησιμωτάτη θεῶν Ph. 789.

Χρῆσις. φίλων χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1.

Χρησμός. ἔχρησ' Ἀδράϛῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. τελεσφόρον διδȣ̃σα χρησμὸν ib. 645. νῦν χρησμὸς Λοξίȣ περαίνεται ib. 1697. cf. Cy. 692. et Ion. 785. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεȣ̃; Med. 676. conf. Iph. T. 105. χρησμὸς ὡς λέγει Διὸς Bac. 1331. χρησμȣ̃ μὴ κρανθέντος Her. 606. χρησμῷ παλαιῷ Λοξίȣ ib. 1028. ȣ̓ χρησμὸν ἠρόμην θεȣ̃ ib. 1038. χρησμȣ̀ς ἐπέσχον Ph. 873. χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1350. χρησμῶν ἀοιδȣ̀ς Her. 404. et χρησμῶν ᾠδȣ̀ς ib. 489. χρησμῶν ἀκȣ́σας ib. 474. εὐτέκνȣς χρησμȣ̀ς Ion. 424. cf. v. 1569. Λοξίȣ ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 400. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1303. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2.

Χρηϛήριον, 1) locus, ubi oracula eduntur. Φοίβȣ παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηϛήριον Med. 667. cf. Bac. 1334. Ion. 419. et 512. et El. 1272. πάρος χρηϛηρίων An. 1113. ἀπὸ ζαθέων χρηϛηρίων Iph. T. 1260. cf. Ion. 33. 243. 299. 409. 727. 974. et 1611. et El. 87. 2) oraculum ipsum. τὰ τȣ̃ θεȣ̃ μαθὼν χρηϛήρια Ion. 532.

Χρηϛήριος. τρίποδα χρηϛήριον λιπȣ̃σα Ion. 1320. χρηϛήριον τȣ̃νομα Hel. 828.

Χρηϛός. ὁ ἐσθλὸς—χρηϛός ἐϛ' ἀεὶ Hec. 598. χρηϛὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. τὸν νȣ̃ν διδάσκαλον ἔχȣσα χρηϛὸν ib. 648. λόγῳ χρηϛῷ Her. 555. χρηϛὸς ἀνὴρ ib. 999. χρηϛῷ πατρὶ Hel. 924. cf. v. 948. τί δ' ȣ̓κ ἂν εἴη χρηϛὸς ὄλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. χαρακτὴρ χρηϛὸς Dan. fr. II. 2. ȣ̓κ ἂν γένοιτο χρηϛὸς ἐκ κακȣ̃ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. τρόπος χρησὸς Pi. fr. VII. 1. χρηϛῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. El. 358. ὅταν χρηϛȣ̀ς λάβωσι, χρηϛὰ βȣλεύȣσ' ἀεὶ Or. 771. cf. v. 907. χρηϛοῖσι δȣ́λοις Med. 54. et Bac. 1027. πȣ̃ τάδ' ἐν χρηϛοῖς πρέπει; Her. 511. χρηϛῶν πενήτων Er. fr. II. 27. δεσπότας χρηϛȣ̀ς λαβεῖν Me-

leag. fr. VIII. 1. παῖδες χρηστοὶ ejusd. fr. XIII. 3. χρηστοῖς ὁμιλοῦντα Fr. inc. LXII. 2. γῆ χρηστὴ Hec. 594. γυναῖκα χρηστὴν Iph. A. 750. φρένας χρηστὰς Antiop. fr. XIX. 2. μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε Or. 451. χρηστὸν βούλευμα Sup. 439. ὡς δή τι δράσων χρηστὸν Hel. 1044. τὸ κακὸν οὐδεὶς—χρηστὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. εἴτε χρήστ' ἔδρασε, χρήστ' ἔδει λέγειν Hec. 1189. τὰ χρηστὰ ἕκαστ' ἔχει φίλους ib. 1227. τὰ χρηστὰ πράγματα ib. 1238. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν, οὐκ ἐκπονοῦμεν δὲ Hip. 380. χρηστὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. πλείω τὰ χρηστα τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. χρήστ' ἐπικρύπτειν φίλοις ib. 296. χρηστὰ οὐ κολάζομεν ib. 575. πολλὰ χρήστ' ἐμοῦ κλύειν Hel. 1463. τὰ τοῦ θεοῦ χρηστὰ Ion. 1374. χρηστὰ τέκνα El. 370. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Χρηστότης. χρηστότητ' ἠσκηκότα Sup. 872.

Χρίειν. ἱμέρῳ χρίσασα (sc. τόξα) Med. 635. τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα ib. 789.

Χρίμπτειν. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. γόνασι δεσπότου χρίμπτων An. 530. ὅστις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις Ph. 99. ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι Rh. 644. πόδα χριμπτόμενος ἐναλίῳ κώπᾳ Hel. 533. νεκροθήκης οὐ χριμπτόμενος Cret. fr. II. 19. τείχεσι χριμπτομένα (dor. pro ένη) Ph. 816. ἐχριμπτόμην Κύκλωπι Cy. 405.

Χριστός. χριστὸν φάρμακον Hip. 516.

Χροιὰ, vel χροία. χροιᾷ ἀδήλῳ Or. 1318. χροιὰν ἀλλάξασα Med. 1168. λευκὴν χροιὰν ἔχεις Bac. 457. στεφάνων οὐ μία χροία Cy. 515.

Χροΐζειν. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 915.

Χρονίζειν. ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις Cresph. fr. IV. 3. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. χρονίζοντος πατρὸς Her. F. 930. ἐχρόνισ' (i. e. ισα) ἐν ᾅδου ib. 619.

Χρόνιος Or. 738. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις ib. 485. χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα Ph. 370. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. cf. Rh. 559. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας Hel. 572. cf. v. 650. it. Ion. 403. et El. 1157. χρόνιοι ἥκουσιν Iph. T. 258. χρόνιος οὖσ' ἐκ δωμάτων An. 84. cf. Sup. 91. χρόνιος εἶ κατὰ στέγας Hel. 1041. εὐτεκνίας χρονίου κύρσαι Ion. 470. ὦ χρόνιος ἁμέρα El. 585. χρονίαν σ' ἐσιδὼν ib. 1308. δίκα χρόνιος Antiop. fr. II. 1. χρόνιον ἴχνος θεὶς Or. 234. ὦ χρόνιον ἱστῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων Ph. 14. χρόνια προσφθέγματα Iph. A. 1625. χρόνια νίπτρα Hel. 1400. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα ib. 304. χρόνια τὰ τῶν θεῶν ib. 1615. χρόνια, adverbial. χρόνια πεσὼν εὐνάζεται Or. 152. χρόνια ἦλθες Hel. 1248.

Χρόνος. τοῦ χρόνου οὐ φθονῶ Hec. 238. cf. Bac. 818. δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 55. cf. Her. F. 702. ἄγαμος—βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 207. τῷ χρόνῳ κερδανεῖς ib. 787. τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν; ib. 1051. χρόνος μαλάξει σε Al. 382. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον ib. 716. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20. δαρὸν χρόνου πόδα Bac. 887. cf. Alex. fr. I. χρόνῳ (i. e. sero tandem) τἄμ' ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869. εἷλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; ib. 941. χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. τοὔνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον ib. 830. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ ib. 1582. θαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. ὦ χρόνῳ φανεὶς ib. 578. ἐξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ χρόνῳ ib. 579. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. παῖδα χρόνου Antiop. fr. III. 1. ὁ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 5. ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1. χρόνου καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. etc.

Χροῦς. μή τις ἅψηται χροὸς τοὐμοῦ Hec. 548. ὡς διεμοιράσω χρόα ib. 718. cf. v. 782. ἵνα διασπάσωμαι καὶ καθαιμάξω χρόα ib. 1126. τοκέων τέμνειν

παλάμᾳ χρόα Or. 819. μή με — ὀ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἅνπερ κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ Med. 787. αἷμα ὀκ ἐνὸν χροΐ ib. 1175. cf. Cy. 407. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδȣς ἅπτεσθε Hip. 1359. ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρύα ἐλȣ́σατο Al. 157. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ῥίπτε—ἀπὸ χροὸς—ἱερȣ̀ς ςολμȣ̀ς Tr. 257. ἁγνὴ χρόα ib. 453. περὶ τρυχηρὸν χρόα ib. 496. ἃ ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροΐ,—πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1218—1220. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24. παρῇδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροὸς Hel. 1095. τί πέπλȣς μέλανας ἐξῆψω χροὸς ib. 1202. λȣτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1399. μὴ ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα ib. 1435. λȣτρὰ πανύςαθ' ὑδρανάμενον χροΐ El. 157. δυσείματος χρόα ib. 1107. τεμὼν χρόα Fr. inc. LXVII. 2.

Χρυσανταυγής. πέταλα χρυσανταυγῆ Ion. 890.

Χρύσασπις Παλλὰς Ph. 1381.

Χρυσεοβόςρυχος. χρυσεοβόςρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ph. 198.

Χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181.

Χρυσεόμαλλος ποίμνα El. 725.

Χρυσεόνωτος ἀσπὶς Antig. fr. XVIII. 1.

Χρυσεοπήνητος. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838.

Χρύσεος, ȣς. τόνδε χρυσȣ̃ν ςέφανον ἔχω Ph. 863. cf. Med. 1160. χρυσȣ̃ς πλόκος Med. 1186. χρύσεον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. τρίποδος ἐκ χρυσȣ̃ Iph. T. 976. cf. v. 1253. τὸν χρύσεον κλοιὸν Cy. 182. ὃ σοι χρυσȣ̃ν ἀπώλεσε Alcmæon. fr. XVII. 1. χρυσȣ̃ν ἐνεγκὼν ὅρμον ib. 2. vid. not. χρυσȣ̃ν αἰετὸν Meleag. fr. VI. 1. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978. χρυσέοις θρόνοις Hel. 246. 'Ολύμπȣ χρυσέων θαλάμων Ion. 459. πρὸς χρυσέȣς θάκȣς ib. 909. χρυσοῖσι δεσμοῖς ib. 1007. χρυσέȣς κρητῆρας ib. 1165. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις El. 176. χρυσέων ἀκμόνων ib. 443. 'Αρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα Hec. 464. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς Or. 810. cf. Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et 719. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαςεν Med. 1255. χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. χρυσῆ πλάςιγξ Rh. 303. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. χρυσέας Γοργόνος Er. fr. I. 51. χρυσέᾳ φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. ἁλύσεσι χρυσέαισι Or. 982. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 820. χρυσέαισιν περόναις Bac. 97. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις Hel. 182. χρυσέαις ἅρπαις Ion. 192. χρυσέαις προχόοισιν ib. 434. χρυσέας φιάλας ib. 1182. χρυσέαις πόρπαισιν El. 317. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1. πλήκτρῳ χρυσέῳ Her. F. 351. χρυσέοις σὺν ὅπλοις Hec. 112. cf. Ph. 171. et Iph. A. 1071. χρυσέων ἐνόπτρων Hec. 925. cf. Tr. 1107. χρυσέων τόξων Med. 634. χρυσέοισιν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. χρύσεα πτερὰ Bac. 372. χρυσέων ἐκ τευχέων Ion. 146. χρυσέων ἐκπωμάτων ib. 1175. χρυσέων πετάλων ἄπο Her. F. 396. χρυσέων ἄςρων τροφὲ El. 54. χρύσεα προσθήματ' ἀγλαΐας ib. 192.

Χρυσεοσάνδαλος. τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος Or. 1468. et sine τὸ Iph. A. 1042.

Χρυσεοςέφανος. τὰν χρυσεοςέφανον κόραν Ion. 1085.

Χρυσεόςολος. πέπλων χρυσεόςολον φάρος Her. F. 414.

Χρυσεότευκτος ςέφανος Med. 984.

Χρυσεότυπος. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει El. 470.

Χρυσεοφάλαρος ἵππος Tr. 520.

Χρύση, urbs terræ Trojanæ. An. 169.

Χρυσήλατος. πλόκον χρυσήλατον Med. 786. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 25. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτȣ Hip. 862. χρυσηλάτοις πόρπαισιν Ph. 62. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713. ςέφος χρυσήλατον Med. 949. εἰς κανȣ̃ν χρυσήλατον Iph. A. 1565. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 166.

Χρυσήρης. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154. ναῶν χρυσήρεις θριγκȣ̀ς Iph. T. 129. εἰς χρυσήρεις οἴκȣς Ion. 157.

Χρυσίον Cy. 160.

Χρυσόβωλος. γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921.

Χρυσοδαίδαλτος. χρυσοδαιδάλτȣς ςομίοισι πώλȣς Iph. A. 219.

Χρυσόδετος. ἴδε χρυσόδετον σώματος

ἀλκὴν Rh. 382. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Ph. 812.

Χρυσόθεμις, filia Agamemnonis Or. 23.

Χρυσοκάρανος δόρκα Her. F. 375.

Χρυσόκερως. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. cf. Tem. fr. XVIII. 1.

Χρυσοκόλλητος. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305.

Χρυσόκολλος. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV.

Χρυσοκόμας Ἀπόλλων Sup. 975. cf. Iph. T. 1236. et Tr. 253. Ἔρως χρυσοκόμας Iph. A. 548.

Χρυσόλογχος. πόλις τῆς χρυσολόγχȣ Παλλάδος Ion. 9.

Χρυσόμαλλος. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς Or. 999.

Χρυσοπήληξ. χρυσοπήληκα ϛάχυν Σπαρτῶν Ph. 946.

Χρυσορόος. Τμώλȣ χρυσορόȣ Bac. 154.

Χρυσός. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει Hec. 10. cf. v. 25. 27. 713. etc. χρυσὸς κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς Med. 965. cf. v. 968. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς (i. e. χρυσȣ̃ς ϛέφανος) εἶχε ib. 1193. χρυσȣ̃ βάρος Hip. 621. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et Tr. 992. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον Iph. T. 1216. sed v. not. πόλιν χρυσῷ ῥέȣσαν Tr. 995. μυρίον δȣ̀ς χρυσȣ̃ ϛαθμὸν Bac. 810. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. ἄπυρος χρυσὸς Dan. 30. χρυσός ἐϛιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. etc.

Χρυσότευκτος. ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228.

Χρυσοτευχὴς Rh. 340.

Χρυσȣ̃ς, *contr.* pro χρύσεος. vid. χρύσεος.

Χρυσοφαὴς Hip. 1276. ὁ χρυσοφαὴς ἅλιος Hec. 636.

Χρυσοφεγγής. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλιε Phaëth. fr. X. 1.

Χρυσοφόρος. ἐκ χρυσοφόρȣ δειρῆς Hec. 153.

Χρυσοφύλαξ Ion. 54.

Χρύσωμα. χρύσωμ' Ἀθάνας Ion. 1030. χρυσώματα ib. 1430.

Χρυσώπης, epitheton Bacchi. μόλε, χρυσῶπα Bac. 553.

Χρυσωπός. ἀελίȣ χρυσωπὸν ἕδραν El. 740. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 1.

Χρώζειν. γόνατα χρώζειν Ph. 1619. μάτην κεχρώσμεθα κακȣ̃ πρὸς ἀνδρὸς Med. 497.

Χρῶμα. χρῶμα ȣ̓κ ἠλλαξάτην Ph. 1252. σκέψαι—, εἰ χρῶμα ταὐτὸ κȣρίμης ἔϛαι τριχὸς El. 521.

Χρώς. ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 406. ȣ̓ λȣ̃τρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. cf. v. 303. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. ω μαλθακὸς χρὼς ib. 1075. cf. v. 1403. ȣ̓δὲ—κακὸν μεθίϛη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. ϛολμὸν χρωτὸς An. 148. χρωτὶ (sc. προσοίσω) δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. χρῶτα φόνιον Sup. 77. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα ib. 1021. ἴτ' ἀπ' ἐμȣ̃ χρωτὸς σπαραγμοῖς Tr. 453. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ϛεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνȣς πέπλȣς Bac. 819. cf. v. 828. et Hel. 428. χρῶτα κελαιναὶ El. 1345. ψῦχος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr. inc. XCV.

Χῦμι. ἐπὶ πέδῳ χύμενον Her. 77. Reliqua, quæ hinc formantur, v. in χεῖν.

Χωλός. χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633.

Χῶμα. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείȣ τάφȣ Hec. 221. ἐπ' ἄκρȣ χώματος ib. 524. et Or. 116. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχȣ Al. 999. τάφων χώματα γαίας Sup. 54.

Χωννύναι. τύμβον χῶσον Iph. T. 702. ὅπως χώσω τάφῳ Or. 1585. ἐπεί μοι τύμβος ȣ̓ χωσθήσεται Iph. A. 1443.

Χώρα. Φοινίσσᾳ χώρᾳ Ph. 253. ἔξιθ' ἐκ χώρας ib. 639. ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτȣ τ' ἄπο Med. 826. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. τὰν κλεινὰν—Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. cf. v. 219. τὰν Πηνειȣ̃ σεμνὰν χώραν ib. 214. τὰν Αἰτναίαν —χώραν ib. 221. εὔϊππον χώραν Bac. 574. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι Her. 31. ἄβατον χώραν—ἐξημερώσας Her. F. 851. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβȣ Ar. fr. XXXIII. 1. νησαιᾶν χωρᾶν Tr. 188.

Χωρεῖν, 1) ire, procedere. χωρεῖ ἐκ

δόμων Hec. 1053. χωρεῖ πρὸς δόμȣς τυραννικȣ̀ς Ph. 205. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 447. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρȣ̃σι παγαὶ Med. 411. διὰ φόνȣ οἱ φίλτατοι χωρȣ̃σι An. 176. χωρεῖ πρύμναν ib. 1121. χωρεῖ πρὸς (adversus) αὐτȣ̀ς ib. 1141. πολέμιοι χωρȣ̃σ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 672. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. εἰς ταὐτὸ κᾀμοὶ δόξα χωρεῖ γέροντι Hel. 765. χωρεῖ ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8. χώρει Ph. 697. 993. et 997. Med. 623. et 820. An. 91. et 759. Iph. A. 111. Iph. T. 1448. Rh. 665. Bac. 509. et Her. 59. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. Κεκροπίαν χθόνα χώρει Ion. 1572. χώρει πένητας εἰς δόμȣς El. 1139. χωρεῖτε Hec. 981. Or. 1258. Rh. 986. Tr. 1246. et Cy. 84. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 137. χωρεῖτε νῦν ἕκαςος, οἱ προστάσσομεν ib. 1678. χωρεῖτ' ἐφεξῆς Hel. 1406. χωρεῖτ' ἐς οἴκȣς El. 358. χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων Or. 919. ȣ̓ τȣ̓μὸν χρεὼν χωρεῖν Iph. A. 1018. χωρεῖν ὀλέθρȣ διὰ παντὸς Tr. 793. ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1168. χωρεῖν χρεὼν δόμων τῶνδ' ἐντὸς El. 393. κατὰ ςόμα χωρȣ̃ντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. χωρῶν ἐν δίναις ταῖς 'Αλφειȣ̃ Ion. 174. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωρȣ̃ντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων ςρατὸν Hec. 119. κρȣνοὶ ἐχώρȣν ib. 568. κύκλȣς ἐχώρει λαὸς An. 1090. ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. σφαγεῖς ἐχώρȣν βȣπόροι ποδῶν πάρος ib. 1135. λόγοι ἐχώρȣν Iph. T. 1358. ναῦς ἐχώρει ib. 1392. εἰς ὅπλ' ἐχώρȣν Bac. 758. πάλιν ἐχώρȣν, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα ib. 764. εἰς ναῦν ἐχώρȣν Hel. 1564. ἐχώρησαν πάλιν Her. 835. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 30. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβῃ Hec. 52. ȣ̓χ ὅσον τάχος χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑςίαν; An. 1068. χωρήσομαι ἑπτὰ πρὸς Κάδμȣ πύλας Sup. 588. τὸ ἁμέτερον χωρήσεται Μȣ́σαισι χόρευμα φίλον El. 875. 2) capere, excipere. γαῖαν, ἣ χωρήσεται τȣ̀ς μὴ δικαίȣς καὶ κακȣ̀ς πεφυκότας Hip. 941.

Χωρίζειν. χωρίζȣσιν ἀλλήλων λόχȣς Ph. 108. τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον Hec. 769. πȣ̃ θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας; Sup. 937. χωρίσας ποτὸν τῷ κ. τ. λ. Ion. 1035. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3. χωρισθεὶς σέθεν Iph. T. 596. τȣ́τȣ χωρισθεῖσα ib. 1002.

Χωρίον. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39.

Χωρίς. ἵν' ᾅδης χωρὶς ᾤκιςαι θεῶν Hec. 2. χωρὶς τȣ̃το ib. 860. ὀπάονάς μοι χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποςῆναι δόμων ib. 980. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. μηδὲ θανὼν ποτε σȣ̃ χωρὶς εἴην Al. 369. χωρὶς τό τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται ib. 531. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. cf. v. 1208. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. ȣ̓κ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά Æol. fr. VI. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. ȣ̓κ ἔςιν ȣ̓δὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεȣ̃ Fr. inc. CIV. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων eorund. CLXV. 8. etc.

Χῶρος. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. χῶρός τις ἐςὶν 'Ατθίδας κ. τ. λ. Iph. T. 1450. δείξω ἐγώ σοι χῶρον Rh. 519. Μακραὶ χῶρός ἐς' ἐκεῖ κεκλησμένος Ion. 283. τίν' εἰς χῶρον; El. 1198.

Χωςός. ἐν χωςοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414.

Ψ.

Ψάλιον. ἅρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι Ph. 799. ἁρμόσατε ψαλίοις τȣ̀ς ἵππȣς Rh. 27. ψαλίοις ἐδάμασε πώλȣς Διομήδεος Her. F. 381.

Ψάλλειν. τόξων χερὶ ψάλλȣσι νευρὰς Bac. 783.

Ψαλμός. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας Her. F. 1064. cf. Ion. 173. τȣ̀ς προπότας

παναμερεύσει θιάσȣς ἐρώτων ψαλμοῖσι Rh. 363.

Ψαμάθη, filia Nerei, Protei uxor, Hel. 7.

Ψάμαθος. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 165. cf. Iph. T. 215. παρὰ λευκοφαῆ ψάμαθον Iph. A. 1055. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 234. ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126.

Ψαύειν. ȣ̓δὲ ψαύομεν Hec. 729. ἐπεὶ Ναυπλίας ψαύω χθονὸς Or. 369. ȣ̓ ψαύει γάμων Hip. 14. ψαύω (sc. τὴν δεξιάν σȣ) Hel. 845. μὴ ψαῦ', ὧν σε μὴ ψαύειν χρεὼν El. 223. εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι θέμις Iph. A. 834. δυσχερὲς ψαύειν νοσȣ̃ντος ἀνδρὸς Or. 790. ȣ̓δὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα Ion. 1315. ἱκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν El. 1256. παρηΐδος ψαύων Bac. 1116. ȣ̓ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μȣ Hec. 242. ψαῦσον An. 590. γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερὶ Ph. 1688. ἔμπας ȣ̓ τις ἂν ψαύσειέ μȣ Cy. 533. ȣ̓́πω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. σὺ κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς χεροῖν Or. 1567. ματρὸς ὡς ψαύσω σέθεν Ph. 1687. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμȣ̃ Iph. A. 1559. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. δός μοι—χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1403. cf. v. 1412. et Sup. 943. ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. ψαύσας Ion. 522. cf. Iph. A. 684. χειρὶ ȣ̓ ψαύσεις ποτὲ Med. 1320. πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν; An. 248. κλαίων ψαύσει (sc. ὑμῶν) ib. 760.

Ψαφαρόχρȣς. ψαφαρόχρȣν κάρα ἔχων Rh. 716.

Ψέγειν. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις Al. 700. ὅστις—ψέγει An. 420. τὸν θεόν, τὸν νῦν ψέγεις Bac. 711. ψέγω Ion. 489. σὺ τȣ̓μὸν ψέγεις ib. 1022. ὅστις πάσας—ψέγει λόγῳ γυναῖκας Pro. fr. III. 1. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς Pol. fr. III. 2. γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίȣ Al. 673.

Ψεδνός. χέρα ψεδνὸν Iph. T. 1270. vid. not.

Ψεκάς. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2.

Ψεύδειν. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδȣσι κἄλογοι βροτȣ̀ς Pro. fr. VI. ȣ̓ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγος Her. 385. ψεύσει σ' ȣ̓δὲ τῆσδ' ἐλπὶς Hec. 1032. 2) med. ψεύδεσθαι. ὡς—ψεύδομαι Ἀρτέμιδι θύσειν Iph. A. 530. ἄμφω ȣ̓ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως ib. 846. εἰ ψεύδομαι Cy. 260. ψεύδεσθε ib. 272. ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς An. 1111. ȣ̓ ψευδοίμεθ' ἂν Sup. 929. εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο Al. 811. ἡμᾶς ὁ Φοῖβος ἐψεύσατο Iph. T. 711. cf. Tr. 1181. γάμȣς ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. ὁ θεὸς ȣ̓κ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο Ion. 825. ȣ̓́τε τὸν δείλαιον γέροντα—ἐψεύσω ἐλπίδος Epist. III. ψεύσεται An. 346. ȣ̓ σ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ȣ̓́ποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν Hel. 1642.

Ψευδηγορεῖν Thy. fr. III. 1.

Ψευδής. ψευδὴς ἔφυς Or. 1608. ȣ̓ ψευδὴς ἔτ' εἶς ib. 1609. μῦθος ȣ̓ ψευδὴς Med. 354. ψευδῆ γάμον Iph. A. 105. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχȣ Hip. 1288. ψευδεῖς ὄνειροι Iph. T. 569. ἀοιδῶν εἴπερ ȣ̓ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. δόξαν ψευδῆ Hec. 490. ψευδὴς γενομένη Iph. A. 852. Δαιδάλȣ ψευδῆ δόσιν Her. F. 471. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. ἀγγελίας ψευδεῖς Iph. T. 461. ψευδῆ ὑπ' οἴκτȣ τοῖσι χρωμένοις λέγων Ph. 964. ἀκȣ́σῃ πολλά, κȣ̓ ψευδῆ κακὰ Al. 708. ὃς πολλὰ ψευδῆ λέγει Iph. A. 957. cf. v. 1006. it. Cy. 270. Pal. fr. II. 9. et Fr. inc. XVIII. 1. et XX. 1. ȣ̓ ψευδῆ θροεῖς Iph. A. 1345.

Ψευδόμαντις Or. 1667.

Ψευδονύμφευτος. τȣ̀ς Ἀλεξάνδρȣ γάμȣς ψευδονυμφεύτȣς Hel. 889.

Ψεύδορκος Med. 1392.

Ψεῦδος Fr. inc. B. 18. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ψευδῶν ἄνακτες ib. 448. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τὰ μάντεων—ψευδῶν πλέα ib. 751. ψεύδεσιν Ἄρης φίλος Bel. fr. XII. 3.

Ψευδῶς. ἦρξω τȣ̃ λόγȣ ψευδῶς Sup. 403. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ψευδῶς ἔλεγον αἵδε Iph. T. 1309.

Ψήκτρα. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Ψήφη Fr. inc. B. 42.

Ψηφίζειν. νόμοισι—ἐψηφισμένες θανεῖν Her. 142.

Ψῆφος. Ἀργείων δόξαι ψήφῳ Hec. 197. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν ib. 219. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνε ib. 259. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. δυσμενὴς φονία ψῆφος ib. 973. ψήφῳ θανάτε κατακυρωθεὶς ib. 1013. cf. An. 497. et 519. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. ἐν ψήφε φορᾷ ib. 484. ὁσία ψῆφος Iph. T. 945. ϛρατε πλῆθος ὡδ᾽ ἂν ἐν ψήφε λόγῳ θέσθαι δυναίμην Rh. 309. σοὶ πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη Tr. 780. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον Hel. 1012. ἑ ψήφῳ μιᾷ Ion. 1223. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα ib. 1251. εὐσεβεϛάτη ψῆφος βεβαία τε El. 1263. ἴσας μοι ψήφες διηρίθμησε Iph. T. 966. cf. v. 1470. et 1472. it. El. 1266. et 1269. πλέον φρερήσομαι ψήφοισιν Ion. 604. ὃ θεοὶ ἕζοντ᾽ ἐπὶ ψήφοισιν El. 1259. ἐπ᾽ ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. etc.

Ψήχειν. ψήχων δέρην μέτωπά τε Hel. 1583.

Ψόγος. ψόγον φυγεῖν Hec. 384. cf. v. 1249. ἐπίσημον ἔτεκεν εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. μή μοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. φοβέμενον ψόγον Iph. T. 686. κἂν προσῇ —ψόγος γυναιξὶν Tr. 643. ψόγος ἐς Ἕλληνας μέγας Bac. 778. ἑ λήψομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. ψόγος σῷ πατρὶ ib. 993. παύσω ψόγε σε τε πρὶν ib. 1308. ψόγον τρέμεσα δημοτῶν El. 643. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039. τὸν τῶν λεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι ψόγον Bel. fr. IX. 5. ἄνευ ψόγε Inus fr. XV. 1. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις—κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 3. ὧν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2.

Ψοφεῖν. ψοφεῖ ἀρβύλη δόμων ἔσω Bac. 638. μὴ ψοφεῖτε Or. 137. ὅταν πύλαι ψοφῶσι Her. F. 78.

Ψόφος. κενὸς ψόφος ϛάζει δι᾽ ὤτων Rh. 565. λωτε ψόφῳ Bac. 686. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 442. ἐν πόλει ψόφοσ πλέᾳ Ion. 601. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. οὐ φιλῶ ψόφες κλύειν Ion. 630.

Ψυκτήριος. ψυκτήρια δένδρεα Phaëth. fr. XII. 1.

Ψύττα, vox pastorum, qua greges suos alloquuntur. Cy. 49.

Ψυχαγωγὸς Al. 1131.

Ψυχή. ἐπεὶ—Ἕκτορος ἀπώλετο ψυχὴ Hec 22. τῇ ψυχὴν ἀρίϛῃ ib. 580. τίν᾽ εἶχες ψυχήν; Or. 525. ἣν ψυχὴν ἐμὴν σώσῃς ib. 643. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων ib. 845. cf. Ph. 1340. πᾶσιν οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ Or. 1034. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν ib. 1163. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα ib. 1517. ψυχὴν δώσω τῆσδ᾽ ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ἐμοὶ ἄελπτον πρᾶγμα—ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν ib. 247. κεφισθήσομαι ψυχὴν ib. 474. τῶν ἐμῶν παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθα ib. 968. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. ψυχῆς ἐδὲν ἐϛι τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ἐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ᾽ ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. ψυχὴν προβάλλοντ᾽ ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. ὃς ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. ψυχὴν σέθεν ἔκτεινε ib. 1214. ψυχὴ ἐσώθη Her. 15. εἴπερ τετό σε ψυχὴν ἐπαίρει ib. 174. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι ib. 297. εὐόχθε βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρεν Ion. 1170. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. τί φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς; ib. 1146. ἐ θέλεσ᾽ ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 3. ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 3. ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς Dic. fr. I. 4. ψυχὴν ἆθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. etc. 2) dor. ψυχά. θείαν Ἑλένε ψυχὰν Hec. 87. οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. ὁμογενᾶ ψυχὰν Ph. 1299. εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 160. ἔθιγες ψυχᾶς Al. 107. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον Ion. 1499. ψυχὰν τακομένα El. 208. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. etc. 3) plur. μήτε —ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. φόνιαι ψυχαὶ ib. 1305. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ Sup. 1103. etc.

Ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362.
Ψυχορραγεῖν. ψυχορραγεῖ Al. 141. ψυχορραγῦσα ib. 20. τέκνα ψυχορραγῦντα Her. F. 324.
Ψυχορραγής. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς Iph. T. 1466.
Ψύχος Fr. inc. XCV.
Ψυχρός. ψυχρὰν λοιβὰν Ph. 1568. ψυχρὰν τέρψιν Al. 354. ψυχρὰ ἐλπὶς Iph. A. 1014. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.

Ω.

Ὠγύγιος. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120.
Ὠιδή. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485. 2) dor. ᾠδά. ἄεισον—ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr. 514. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69. καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. 3) plur. ἀμυσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814. λύπας πολυχόρδοις ᾠδαῖς παύειν Med. 197. ᾠδὰς ὑςέροισι θήσετε Sup. 1224. ἀντιψάλμυς ᾠδὰς Iph. T. 178. πρὸς ᾠδὰς εἷρπε Cy. 422. τὰς καλλιφθόγγυς ᾠδὰς Ion. 169.
Ὠδίν. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει Iph. A. 1235. Λατῦς ὠδῖνα φίλαν Iph. T. 1102. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45. κρύφιον ὠδῖνα ib. 1487. ἄπτερον καταςένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1040. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ ib. 358. ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164. πόνυς ἐνεγκῦσ' ἐν ὠδῖσι Sup. 920. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. cf. Ion. 452. κεραυνῦ οἶςρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Tel. fr. I. 6.
Ὠδίνειν. ὑπὲρ δισσῶν ὠδίνειν Hip. 258. ἢ πρὶν ὠδίνυσ' ἐμὲ Iph. A. 1234. πάλαι ὠδίνυσα Her. 644.
Ὠιδοὶ χρησμῶν Her. 489.
Ὠή, heus! Ph. 276. Iph. T. 1304. Cy. 51. Hel. 442. et 1196. Ion. 907. et Her. F. 1106.
Ὠθεῖν. διὰ μέσυ αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον Ph. 1467. σπονδῶν ἄπο ὠθεῖ με Bac. 46. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν Cy. 589. ὠθεῖ νιν Her. F. 969. ὤθει βιαίως Tr. 356. μηδ' ὤθει βίᾳ Hel. 452. γενναιότατα ὠθεῖτε Cy. 652. ὠθεῖν πύλας Or. 1562. ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ Cy. 632. ἄνεμος νεὼς ὤθει πάλιν πρυμνήσια Iph. T. 1395. δειμαίνω νιν, μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἂν ὤσῃ χρόνον Iph. A. 865. τάχ' ἐξ ἀναιδῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα Cy. 588. τεκύσης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος Or. 291. πετρῶν ὦσαι κάτω Cy. 447. δαλῦ κώπην Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤσας ib. 483. ὤσει σὴν παῖδ' ἐκ δόμων An. 344. φάσγανον—ὤσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. εἰ τῦσδ' ὠσαίατο (poët. pro ὤσαιντο) Iph. T. 326. πρὸς βίαν ὠθυμένη Hec. 406. cf. Med. 335. et Hel. 459.
Ὠκεανὸς ταυρόκρανος Or. 1377. Ὠκεανῦ ὕδωρ Hip. 121. vid. schol.
Ὠκυδρόμος. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871.
Ὠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993.
Ὠκυπλάνος. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.
Ὠκύπομπος. πόδα ναὸς ὠκυπόμπυ Iph. T. 1137. ὠκυπόμπυς πλάτας ib. 1427.
Ὠκύπυς. τὸν ὠκύπυν Μαιάδος γόνον Hel. 247. ὠκύπυς ἀνὴρ Aut. fr. III. 16. κυνῶν ὠκυπόδων Hip. 1128.
Ὠκυρόας. τὸν ὠκυρόαν Ἀξιὸν Bac. 569.
Ὠκύς. ὠκὺς Ἄρης An. 106. ὠκὺν πόδα Iph. T. 32. ὐκ ἔςιν ὕτως ὠκύς, ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πρῷραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. τὸ ὠκὺ καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1. τεθρίππων ὠκίςαν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271.
Ὠκύτης. πελείας ὠκύτητ' ὐχ ἥσσονες Bac. 1088.
Ὠλένη. ἔγχος—ἀπ' ὠλένης βαλεῖν Ph. 1384. ἆρα φίλην ὀρέξετ' ὠλένην;

Med. 902. ἴσας μοι ψῆφȣς διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένῃ Iph. T. 966. τί τόδε μεταίρεις—θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ; ib. 1158. ἀνέφερεν ἡ μὲν ὠλένην Bac. 1131. γραῖαν ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. κρᾶτα—ὠλέναιν δικὼν βολαῖς Ph. 669. περὶ ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι ib. 169. θίγειν ὠλέναις τέκνȣ ib. 307. cf. v. 313. et 318. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι Tr. 757. σὰς ἐς ὠλένας δȣ̃ναι ib. 1142. λαβȣ̃σα ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα Bac. 1123. cf. v. 1236. ἥ σ' εἰς ἐμᾶς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν Hel. 630. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ȣ̓ρανὸν ῥιπτȣ̃ντε ib. 1101. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. τάδ' ὠλέναις οἴσω; Her. F. 1381. ψυκτήρια δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2.

Ὠμόβρος Tr. 436.

Ὠμόβρωτος Λύσσα Her. F. 887.

Ὦμος. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν Ph. 1405. λαβὼν ὦμον εἰς ἀριστερὸν ἀδελφὴν Iph. T. 1381. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον Bac. 948. ἀπεσπάραξεν ὦμον ib. 1125. ὤμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην Or. 1471. ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυρȣ́μενος ib. 1532. ἐπ' ὤμοις ὅλην πόλιν φέρων Ph. 1138. cf. Bac. 944. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἔλαμπε Rh. 305. καθεῖσαν εἰς ὤμȣς κόμας Bac. 694. ὁπόσα ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν ib. 754. νεανίαις ὤμοισι Hel. 1578. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. ῥίψας ἀπ' ὤμων πορπάματα ib. 820. ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος, κ. τ. λ. Fr. inc. CLXXII. 1.

Ὠμός. ȣ̓κ ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα δυστυχȣ̃ντ' ἔσῃ Hip. 1264. ὠμὸς ὢν ἄγαν Al. 65. cf. Ion. 1327. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας Hec. 359. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Ὠμόσιτος. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032.

Ὠμότης. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47.

Ὠμοφάγος. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. τὰς ὠμοφάγȣς δαῖτας Cret. fr. II. 13.

Ὠμόφρων. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ὠμόφρων Ἄρης El. 1260. vid. etiam Hel. 513. et El. 27.

Ὠνεῖσθαι. τάχιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνȣ́μεθα Iph. A. 1170. ὠνοῖντ' ἄν, οἷς πάρεστι, γηραιȣ̀ς θανεῖν Al. 60. χάριτας πονηρὰς κἀδίκȣς ὠνȣμένη Hel. 908. μισθȣ̃ τȣ̀ς γάμȣς ὠνȣμένη El. 1090. ὅστις ἀργύρȣ μ' ὠνήσεται Hec. 360.

Ὠνή. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ Cy. 150.

Ὠνητός. δȣ̃λος ὠνητὸς Hec. 365. ὠνητοῖς γάμοις Hel. 892. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι Fr. inc. CXXXII. 1. ἐλπὶς ὠνητὸς Hel. 822.

Ὥρα, 1) tempus. ὥρα τάφȣ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1578. κυκλὰς Καρνείȣ μηνὸς ὥρα Al. 451. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 723. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ὥραν γάμȣ ib. 579. σύντειν', ὥρα, ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ὥρα σε θυμȣ̃ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. ἦρος ὥραις Cy. 506. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2. 2) venustas. σὰν χαρίεσσαν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Ὡραῖος. ἐν ὡραίῳ ἵσταμαι βίῳ Ph. 975. πατὴρ ὡραῖος Al. 519. δμώς ἐστιν, ὅστις ȣ̓κέθ' ὡραῖος γαμεῖ Ph. fr. IV. 2. ὡραίων γάμων Hel. 12. ὡραίων τυχεῖν Sup. 175.

Ὠρίων, nom. sideris. Hec. 1102. Cy. 212. Hel. 1506. et Ion. 1153.

Ὡς, pro ȣ̔́τως Hip. 1054. et El. 155.

Ὡσὰν Hec. 330.

Ὡσαύτως Iph. T. 833.

Ὡσπερεὶ Or. 760.

Ὠφέλεια. τοῖς ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια An. 540. ὠφέλειαν—ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν Alcmæon. fr. VI. 1.

Ὠφελεῖν. πατρὸς τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία; Or. 425. ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ ib. 564. σὺ παρὼν μ' ȣ̓κ ὠφελεῖς ib. 1301. ἕν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. cf. Iph. T. 723. et Ion. 268. τὸ ἄρσεν αὐτȣ̀ς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. τὰν νέρθεν ȣ̓δὲν ὠφελεῖς Al. 878. conf. v. 1094. ἄνδρας ἐχθρȣ̀ς καὶ θανόντας ὠφελεῖς Sup. 494. ἀδελφȣ̀ς ὠφελεῖς θανȣ̃σα σȣ̀ς Her. 557. cf. v. 1049. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. ὁ ἡδὺς αἰὼν—ȣ̓δὲν ὠφελεῖ Er.

fr. X. 3. *τί με πλȣ̃τος ὠφελεῖ νοσȣ̃ντά γε;* Tel. fr. XXII. 1. *αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτȣ̀ς* Tem. fr. IV. *τὸ τȣ̃ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ* ib. fr. XIII. 5. *ἔμ' ὠφελοῖς ἂν πλέον* An. 680. *ȣ̃ μάλιϛ' ἂν ὠφελοῖ* Rh. 626. *τί ἂν ὠφελοῖμί σε;* Hel. 156. *ὠφελεῖν τȣ̃τον θέλων* Or. 534. cf. v. 667. it. Med. 812. *ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν* Or. 665. cf. v. 680. et Her. 681. *ὠφελεῖν δυνατὸς* Iph. A. 348. *δυστυχȣ̃ντας ὠφελεῖν* ib. 984. cf. v. 1008. *ὠφελεῖν πόλιν* Rh. 328. cf. Sup. 1112. *εὔηθες δοκεῖν, ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτȣ̀ς* Hel. 754. *δίκαια, τȣ̀ς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα* Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. *ὠφελεῖν πάτραν* Fr. inc. B. 32. 1. *φίλων χρῆσις—κακȣ̃ ῥέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ* eorund. 37. 2. *ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν* Her. F. 1339. *ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελȣ̃ντας* ib. 1335. *φίλοι πατρὸς καὶ ξένοι σ' ȣ̓κ ὠφέλȣν;* Ph. 405. *τȣ̃το πλεῖϛον ὠφέλησεν Ἑλλάδα* An. 682. *ὁ ὠφελήσας* Her. F. 265. *τί μ' ὠφελήσει;* Sup. 1107. *ὃς ὠφελήσει μεῖζον, ἢ δοκεῖν, χρόνῳ* Her. 1029. *εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν* Alcmæon. fr. X. 2. *ὠφελȣ́μεθα* Ion. 380.

Ὠφέλημα Tr. 698.

Ὠφέλιμος. *τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω* Ion. 138.

Ὤφελον, utinam ego, Or. 877. Ion. 286. etc. *ὤφελες*, utinam tu, Ph. 811. Her. 248. Hel. 395. etc. *ὤφελε*, utinam ille, a, ud, Hip. 1412. Dan. 55. etc. *ὤφελον*, utinam illi, Ph. 1228. et passim.

Ὠχρὸς Bac. 438.

INDEX

IN

EURIPIDIS CONTEXTUM.

A.

Absentia minus molesta præsentibus. Ion. 585.
Achilles a Paride et Deiphobo propter Polyxenam sibi desponsatam interfectus. Hec. Argum.
Achillis umbra Græcis apparens, eos a navigatione in patriam deterret. Hec. Argum.
Achillis umbra Polyxenam sibi mactari postulat. Ibid.
Achilli Polyxenam ut immolet, Ulysses Hecubæ persuadere conatur. Hec. 225. etc.
Actæon canibus dilaceratus. Bac. 1290.
Adolescentes sæpe stultiores fœminis. Hip. 967.
Adversa patienter sunt ferenda. Hec. 548.
in Adversis amicus sincerus dulcissimum levamen. An. 985.
in Adversis rebus potissimum sinceros amicos cognosci. Or. 455.
in Adversis rebus sapienter se gerere, difficile est, sed tamen utile. Hec. 228.
in Adversis nihil præcipitanter agendum. Her. F. 103.
Adversitas, amicorum examen certissimum. Her. F. 59.
Adulterium in muliere famosius crimen, quam in viro. El. 1039.
Ægeus, Pandionis, Atheniensium regis, filius. Med. 665.
Ægeus hospitium Medeæ pollicetur. Med. 723.
Ægeus oraculum Apollinis consulit super liberorum procreatione. Med. 669.
Ægrotare facilius, quam ægrotum recte curare. Hip. 186.
Ægrotantes plerumque morosi et intractabiles. Or. 232.
Æqualitati in omnibus rebus studendum. Ph. 538.
Ætas, Saturni filia. Her. 900.
Ætheri comparatur vita humana. Dan. fr. I.
Æther Jupiter. Fr. inc. I.
Æthra, Athenarum regina, Pitthei filia. Sup. 3.
Ætoli plerumque scutiferi. Ph. 141. Sinistro pede nudo pugnant. Meleag. fr. VI. 9.
Ævum posterioribus sententiis non corrigi. Sup. 1084.
Afflictorum precibus læta fortuna ebrios nihil moveri. Sup. 123. etc.
Agamemnon Polymestorem condemnat. Hec. Argum.
Agyieus Apollo. Ph. 634.
Alata verba. Or. 1176.
Alcestis, Admeti uxor, pro marito se morti offert. Al. 37. Eadem ab Hercule ex inferis erepta, et Admeto reddita. Ibid. 1123.
Alcibiadis laus. Epig. III.
Ambitionis vitium quam noxium. Ph. 534.
Amentiæ finis infelicitas. Bac. 386.
Amicitia potius humanitate, quam armis, comparanda. Ph. 518.
Amicitiæ novæ veteribus plerumque anteponuntur. Med. 76.
Amicus fidus in adversis dulcissimum refrigerium. Or. 725.
Amicus quando potissimum juvandus. Iph. A. 347.
Amicus utrique fortunæ convenit. Ion. 730.
Amicus sincerus multis cognatis præstantior. Or. 804.
ad Amici boni vultum aspicere in rebus adversis dulce. Ion. 732.
Amico certo nihil præstabilius. Or. 1155.
Amicum probrum, etiam tardum, præstare malo et versuto. Ion. 834.
Amicum verum condolere amicis tristantibus. Her. F. 1224.
Amici absentes æque ac præsentes juvandi. An. 1052.
Amici falsi a sinceris difficulter dijudicantur. Hip. 956.
Amici in afflictionibus non deserendi. Or. 455.
Amici insinceri tempore afflictionum cognoscuntur. Or. 455.
Amici veri qui. Or. 450.
Amici veri in rebus adversis probantur. Hec. 1226. Or. 800.
Amicorum certorum non magnus numerus. Sup. 868.
Amicorum conspectus quovis tempore gratus. Al. 356.
Amicorum, cum Deus faverit, non esse usum. Her. F. 1339.

Amicorum infidelium natura. Or. 746.
Amicorum iræ vehementissimæ. Med. 520.
Amicorum omnia communia. Or. 733. An. 376.
Amicorum sincerorum utilitas quanta. Or. 1156.
Amicis bonis divitiæ aut potentia non pluris facienda. Her. F. 1425.
Amicis ex amicis pestem nullam aut noxam provenire. Her. F. 1234.
Amicis morientibus commori, gratissimum. Sup. 1006.
cum Amicis mutuo dolendum. Iph. A. 408.
Amicis verbis plus, quam vi et armis, effici. Ph. 519.
inter Amicos gratia senescens odiosa. Her. F. 1223.
Amicos impotentes et inopes constantiores esse in adversis, quam divites. Her. F. 57.
Amor conjugalis cur in multis tam vehemens. Hec. 831.
Amor doloribus et voluptate plenus. Hip. 380.
Amor ex aspectu. Ibid. 525.
Amor multorum malorum causa. Med. 330.
Amor castus. Dic. fr. I. 3. Œd. fr. XV. 3.
Amoris laus. Aug. fr. III. 1. Fr. inc. CLXV.
Amoris furor omnium affectuum vehementissimus. Med. 998.
Amoris injusti detestatio. Ibid. 627.
Amoris vis. Tr. 892.
ex Amore benevolentiam conciliari. Hec. 831.
Amphiaraus vates. Ph. 177.
Andromache suum infelicem statum deplorat. An. 6.
Andromachæ insidiæ ab Hermione structæ. Ibid. Argum.
Animi magnitudo etiam in adversis retinenda. Ph. 1717.
Animi proditor vultus et forma. Ion. 239.
Animum virilem et generosam vim disciplina parari posse. Sup. 913.
Animi defunctorum quales. Hel. 1020.
Animos fastu elatos punit vindex Jupiter. Her. 389.
Animos perturbatos haud facile sibi constare. Med. 121.
Antigenes Medicus Chius. Epist. II.
Antigone, Œdipi filia. Ph. 58. Hæmoni nuptui data. Ibid. 1632. cum Œdipo, patre grandævo, ultroneum exilium capit. Ibid. 1703. et 1714.
Antigonæ cum pædagogo suo colloquium de Argivorum exercitu. Ibid. 120.
Apertus inimicus facilius vincendus, quam simulatus. Med. 319.
Apollo a cœlo pulsus. Al. 2.
Apollo Oresti maternæ cædis auctor. Or. 285. eidem vaticinatur. Ibid. 1646.
Ara deorum, servorum asylum. Sup. 268.
ab Aris et sacris impii et profani arcendi. Ion. 1314.
Archelaus rex mittit argentum Euripidi. Epist. I. Illius gratia quosdam ex carcere liberat. Epist. III. Euripidem humaniter excipit. Epist. V.
Argivorum pugna cum Thebanis, et fuga. Ph. 1160.
Argo navis. An. 794. et 864. Med. 1. 2. etc.
ad Arma priusquam veniatur, tentanda omnia. Ibid. 700.
ex Aspectu solo hominem non posse agnosci. Med. 516.
Astus astu vacans haud convenit. Iph. A. 1139.
Astu sæpe plus, quam vi, effici. Or. 711.
Asylum commune omnibus. Her. 261.
Atheniensium clades. Epig. II.
Atheniensium soli laus. Er. fr. I. 5. et 14.
Athleticæ vitæ descriptio. Aut. fr. III.
Atreus Thyesti proprios filios mactatos in convivio proponit. Or. 15.
Audacia juvenem decet. Ar. fr. VII. Fr. inc. LI.
Audere juvat. Tel. fr. XXI. Tem. fr. VIII.
Augur qualis sit. Iph. A. 956.
Auri commendatio. And. fr. XVI. Fr. inc. B. I. et XXXVI.
Aurum sana mente homines excutere. Her. F. 774.

B.

Bacchicis sacris non initiatos scire, nefas. Bac. 472.
Beatus mortalium nemo. Iph. A. 161. Ante obitum nemo dicendus. Tr. 510. Quis dicendus. Hip. 981. et Iph. A. 17.
Beatum esse neminem, qui vitam in metu exigat. Ion. 623.
Beatum et divitem omnia recte scire. Her. 746.
Beatis et felicibus pietatem esse colendam. Ion. 1045.
Bellum fugiendum. Tr. 400.
Bellum multarum rerum magister. An. 684.
in Bello afflictis hostibus corpus servare illæsum, sapientia summa. Her. F. 201.
Bellica laude qui florent, dementes. Hel. 1166.
Bene meritos de republica esse honorandos. Hec. 306.
Bibendo qui non hilarescit, nihil sapere. Cy. 167.
Bona invitis diis acquisita non esse diuturna. Ion. 378.
Bonis morientibus lugendum. Al. 81.
Bonis semper dicendi occasio. Her. F. 236.
Bonos ab ignavis opprimi Reip. malum. Gl. fr. II.
Bonum scire, nec facere, malum ingens. Chry. fr. II.
Bonus, qui male facere potest impune, nec facit. Fr. inc. B. XXVIII.
Brutorum animalium etiam habenda ratio. Hip. 110.

C.

Calamitas nulla sola. Or. 977. et Tr. 591.
Calamitates a Deo immissæ æquo animo ferendæ. Ph. 385.
Calamitates hominum variæ. Ion. 381. Patienter ferendæ. Med. 1018.

Calamitates suas celare prudentis est. Œd. fr. XIII. Scy. fr. III.
e Calamitatibus eripere solius Dei. Or. 1545.
Capaneus, Jovis blasphemator, fulmine necatur. Ph. 1188.
Capaneus Thebas, invitis Diis, se eversurum gloriatur. Ibid. 185.
Cassandra, Hecubæ filia, Agamemnoni desponsata. Hec. 826.
Castitatis præmium. Hip. fr. XVIII.
Cedro mortuos ponebant. Al. 365.
Cephalus ab Aurora raptus. Hip. 455.
Cherrhonesi ins. situs. Hec. Argum.
Chionides. Epist. II.
Chrysothemis, Clytæmnestræ filia. Or. 23.
Cisseus, pater Hecubæ. Hec. 3.
Civibus decus egregium, cultu debito virum bonum prosequi. Her. F. 1334.
Civis malus quis sit. Fr. inc. XXXII.
Civitas seditiosa non recte sapit. Her. F. 272.
Civitatem negligere, impium. Her. 108.
Cœlum commune cunctis mortalibus. Hel. 912.
in Cœtus prodire, virginibus indecorum. Or. 108.
Cognati et Amici quatenus defendendi et juvandi. Or. 683.
Comessationem, pugnas, convicia, et rixas parere. Cy. 532.
Commiserationem viris sapientibus inesse. El. 294.
Concordia conjugalis, res dulcissima. Med. 14.
in Congressibus conciliandorum quid cogitandum. Ph. 466.
Conjugalis fides non frangenda. Hip. 407.
ex Conjugali complexu magnam benevolentiam oriri. Hec. 831.
Conjugis bonæ est maritis placere. Fr. inc. CLI. et CLII.
Conjugium plus aloës, quam mellis, habet. Al. 238.
Conjugis alterius stupratoribus quæ mala eveniant. El. 921.
Connubia parva et casta magnis præstantiora. Ibid. 1099.
Consanguineorum inimicitia plerumque gravissima. Ph. 377.
Conscientia sibi male conscia sævissimus carnifex. Or. 396.
Consiliariorum multitudo non semper utilis. An. 482.
Consilium facilius damus, quam capimus. Fr. inc. XXXIII.
Consilium rectum et mens, vates optima. Hel. 763.
Consilio et prudentia senes fieri juvenes. Ion. 1041.
Consilio plus, quam iracundia, effici. Ph. 518.
Consolari tristes, amicorum officium. Or. 300.
Consolatio contra mortem filii. Dic. fr. XIV.
Consolatio contra mortem optimæ uxoris. Al. 416.
Consortium malum mulieribus perniciosum. An. 952.
in Conspectum eorum, quos quis læsit, prodire, non est fortis animi. Med. 469.
Constantiæ vox. Syl. fr. II. Tel. fr. XVI.
Contendentes ad dignitates apud prudentes et sapientes eosdem habere suæ dignitatis æmulos. Ion. 606.
Contentio causa multorum malorum. Ph. 805.
Cor trepidans futurum præsagire. Bac. 1287.
Corrivales omnes suspicaces. An. 182.
Creon filium Menœceum fugam, ne pro patria immoletur, capessere jubet. Ph. 972.
Creon Œdipum terra Thebana ejicit. Ph. 1586.
Creontis et Eteoclis consultatio de debellandis Argivis Thebas obsidentibus. Ibid. 731.
Creontis et Glaucæ interitus miserabilis. Med. 1220.
Creontis filia Jasoni desponsata. Ibid. 18.
Creusa, Erecthei filia. Ion. Argum. Ab Apolline gravida facta. Ibid.
Curiositas fœminas male decet. Hip. 785.

D.

Danaæ nomen unde. Dan. 20.
Danaus ex Ægypto in Græciam venit. Ar. fr. II.
Dantes expectant rursus. Fr. inc. CXXXIV. Peliad. fr. VII.
Delicta impia a diis impunita non manere. Hec. 1029.
Deus justitiæ observans. Ibid. 800.
Deus nullus malus. Iph. T. 391.
Deus ubi faverit, amicorum non esse usum. Her. F. 1338.
Deus quos vult perdere dementat prius. Fr. inc. B. XXV.
Deus mortalia curat. Fr. inc. B. XII. 4.
Deus majora gubernat, minora Fortunæ permittit. Fr. inc. CXXIX.
Dei donum, liberos esse. Ion. 509.
Deo contraria et pugnantia non dicenda, nec prædicanda. Ibid. 703.
Deo servire gloriosus labor. Ibid. 131.
Deo vivere et studiis, melior et tranquillior vita, quam servire mundo. Ibid. 645.
Deos quomodo finxerint Athei factos. Sis. fr. I.
Deum animis nostris esse inaccessibilem. Tr. 885.
Deum nulla re indigere. Her. F. 1345. Odisse orgia impie agitantes. Bac. 476.
Deum perficere multa insperato. Hel. 1705.
Deum propter unius peccatum sæpe punire multos. Tr. 769.
Deum sæpe differre auxilium. Iph. T. 105.
supra Deum esse velle, dementia. Tr. 964.
Dii bonorum amici. Hel. 1694.
Deorum sophismata culpanda. Iph. T. 380.
adversus Deos fortiores non certandum. Ibid. 1479.
Deos homines malos punire. Ion. 440.
Deos non affectare vetitos concubitus. Her. F. 1341.
Deos peccare hominum more, pudet. Ion. 341.

Deos qui sibi benevolos habet, optimam domi habere Μαντικήν. Hel. 765.
a Diis illicita non quærenda. Ion. 367.
Diis invitis nihil agendum. Ibid. 1248.
cum Diis nihil argute commentandum. Bac. 200.
Diana ab Hippolyto culta. Hip. 15.
Dianæ simulacrum apud Tauros Scythiæ celebrari solitum. Iph. T. Argum.
Dicere in utramque partem sapientibus paratum. Antiop. fr. XXVIII.
ante Diem extremum nemo beatus. Tr. 510.
in Diem commode vivere, beatum. Bac. 908.
Dignitates summosque gradus ambientes odio habere ab inferioribus. Ion. 597.
in Dignitate constitutos suis æmulis esse inimicissimos. Ion. 597.
Diomedes Thrax. Al. 486. Martis filius. Ibid. 501.
in Divinis et humanis rebus multam confusionem inesse. Iph. T. 572.
Divitem et pauperem saturatum, tantundem ferre. El. 431.
ex Divite et fortunato pauperem et infelicem fieri, quam miserum. Hec. 375.
Divites majoribus malis obnoxii, quam mediocres. Med. 127.
Divitiæ bonis amicis non pluris faciendæ. Her. F. 1425.
Divitiæ res timida. Ph. 600.
Divitiæ plus virtute et nobilitate valent. Alcmen. fr. VII.
Divitiæ res insolens. Alex. fr. XIV.
Divitiæ mentis expertes res mala. Alcmen. fr. VIII.
Divitiarum et opum fragilitas et vanitas. Hec. 282. et Ph. 561.
Divitiarum laus. Bel. fr. XVI. 6.
Divitias injustas pœna manet. Inus fr. IV.
Dolendi quædam voluptas. Œno. fr. V. Tr. 604.
Dolorem leniri, quando ejus causa indicetur. Ion. 625. etc.
Domestica administrare, mulieres decet. El. 74.
Domi manere, virginum officium. Or. 108.
Dominorum res afflictæ, frugi servis calamitas. Bac. 1027.
Duces magni plures sunt, quam poëtæ perfecti. Pal. fr. I.
Dux absque consilio bono militum pernicies. Ph. 728.
Dux cautus præstat temerario. Ibid. 602.
Dux fidens et audax, res lubrica. Sup. 508.
Dux qualis eligendus. Sup. 726.

E.

Educatio recta magnum momentum ad virtutem. Iph. A. 561.
Educationem plurimum posse. Hec. 600.
Educationem probam pudorem afferre. Sup. 911.
Educationis bonæ effectus. Inus fr. XIV.
Electra Pyladi ab Oreste desponsata. Or. 1079. etc.
Electræ ad mortem condemnatæ lamentatio Ibid. 958.
Electræ consilium de interficienda Hermione. Ibid. 1191. etc.
Eloquentiæ vis et utilitas. Hec. 814.
Ἐπακτὸν non habere eam loquendi potestatem, quam αὐτόχθονες. Ion. 673.
Ἔπεα πτερόεντα. Or. 1176.
Equus Dureus. Tr. 14.
Equi Diomedis. Al. 486.
Eteoclis et Polynicis singulare certamen. Ph. Argum. et Ph. 1376. etc.
Eulabia, victoriæ dea. Ph. 789.
Euripides Archelao gratias agit et consulit. Epist. V.
Exemplum constantiæ in morte. Hec. 546. etc. Pietatis in parentes. Hip. 1446. etc.
Exercitum numerosum pravis gaudere fabulis. Iph. A. 1000.
Exhortatio morituri patris ad filium. Er. fr. II. 1.
Exilium, quemadmodum et reliquæ calamitates, nunquam venit solum. Med. 462.
Exilii molestiæ graves. Ph. 409. et Med. 449.
Exilio nihil gravius. Her. F. 303.
Experientiæ laus. Pelei. fr. V.
præter Exspectationem hominum multa evenire. An. 1285.
Exulem virum inopem esse. El. 236.

F.

Faciem invenustam non deformare hominem, sed facta inhonesta. Or. 388.
Facinora atrocia et immania impunita non manere. Hec. 1029.
Familias evertit pravum consortium. An. 950.
per Familias vicissitudine quadam mala spirare. El. 1147.
Fastuosi hominibus exosi. Hip. 94.
Fatalia mala superare velle, conatus irritus. Her. F. 311.
Fatalia patienter ferenda. An. 1269.
præter Fatum aliquid pati, nunquam fas. Bac. 515.
Fatum cur sciri nequeat. Iph. T. 476.
Fatum omnia finire. Her. 899.
Fati necessitas inevitabilis. Hip. 1256. Al. 116. Her. 615. Ion. 1388.
Fata deorum ferre, indolis præstantis. Her. F. 1228.
Fata hominum genus versant. Iph. A. 1610.
Felicitas humana incerta. Or. 340.
Felicitas quæ sit hominum. Hec. 627.
ad Felicitatem nihil certum et absolutum. El. 367.
Felicitatem sana mente homines excutere. Her. F. 774.
Ferenda esse fortiter, quæ mutari non possunt. Ion. 1260.
Filiæ matrum mores et ingenia plerumque referunt. An. 622.
Filius parentibus res carissima. Ion. 1409.
Filii adoptivi donum amicorum. Ibid. 1535.

Filios patris, non matris, nomen in repub. gerere debere. El. 934.
Forma res inutilis. Hel. 27.
Forma non semper, sed virtus, maritis conciliat uxores. An. 206. et Fr. inc. CLI.
Forma mediocris tutior. Fr. inc. CLXVIII.
Formam mulierum omnia expugnare. Tr. 892.
Fortitudo sine sapientia plerumque inutilis. Ph. 754.
Fortuna mediocris præferenda opulentiæ animum crucianti. Med. 598.
Fortuna tarda, constantior. El. 403.
Fortuna tollit altius, ut dejiciat profundius. Fr. inc. B. 13.
Fortuna sapientibus opitulatur. Pi. fr. VI. 3.
Fortuna, quo tardius accedit, eo constantior. El. 403.
in Fortunæ arbitrio posita læta cum tristibus. Ion, 1502. etc.
ad Fortunæ favorem vulgus etiam inclinare. Or. 893.
Fortunæ ictus fortiter sustinendi. Her. F. 1349.
Fortunæ inconstantia. Hec. 283. Ibid. 956. Tr. 102. et 630. etc. Fr. inc. LXVIII.
Fortunæ prosperæ et adversæ habere amicos, lucrum insperatum. El. 606.
Fortunæ adversæ medicum invenisse, magna felicitas. Ibid. 69.
Fortunæ cedendum. Tr. 687.
Fortunæ cuncta subjecta. Her. F. 1314.
Fortunam mulierum connubia regere. El. 1100.
Fratres inter se altercari, res dira. Iph. A. 376.
Fraudum mulieres solertissimæ excogitatrices. An. 85.
Furia, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.
Futura hominibus ignota. Iph. T. 475.

G.

Gaudere perpetratis haud convenire. Bac. 1037.
Genus absque pecunia contemni. Ph. 445.
Germanitas amara est exsecranda. Iph. A. 508.
Gloria non sine labore parta. And. fr. IX. Fr. inc. XXXIV. et LI.
Gloriose mori, cum sit necesse, acerbum morienti, sed superstitibus decus. Rh. 758.
Græci Phrygibus in bello semper superiores. Or. 1484.
inter Græcos dissensio de Polyxena Achilli offerenda. Hec. 119.
Gratia senescens inter amicos odiosa. Her. F. 1223.
Gratiam prolixiora verba respuere. Tr. 87.
Gustum ad emendum provocare. Bac. 150.

H.

Hagyieus Apollo. Vid. Agyieus.
Hecuba filiam mactatam sepelit. Hec. 609.
Hecuba pro filia mori se offert. Hec. 391.
Hecubæ ad Agamemnonem supplicatio pro ulciscendo Polymestore. Ibid. 756.
Hecubæ ancilla Polydori corpus in litore reperit. Ibid. 681.
Hecubæ de ulciscendo Polymestore deliberatio. Ibid. 736.
Hecubæ et Polymestoris contentio coram Agamemnone. Ibid. 1252.
Hecubæ somnium de Polyxena mactanda, et Polydoro interfecto. Ibid. 66.
Hecubæ nunciatur, Polyxenam Achilli immolandam. Ibid. 110.
Hecubæ Ulysses supplex factus. Ibid. 299.
Helena ab Apolline e manibus Orestis et Pyladis eam interficere conantibus subducta. Or. 1629.
Helena multarum cladium causa. Tr. 775.
Helena quibus prognata parentibus. Hel. 17.
Helenæ forma. Or. 126. Excidii Trojani causa. Hec. 443.
Helenæ raptus, deorum fucus. Hel. 31.
de Helena interficienda Orestis et Pyladis consultatio. Or. 1105.
Hercæi Jovis altare. Tr. 483.
Herculis character. Lic. fr. I. Syl. fr. III.
Hermione, Helenæ filia. Or. 1183. Neoptolemo desponsata. An. Argum. Oresti nuptui data ab Apolline. Or. Argum.
Hippolyte, Thesei uxor. Hip. Argum.
Hippolytus a patre Theseo in exilium injuste pulsus. Hip. 973. Disciplinæ Pitthei traditus. Hip. Argum.
Hippolytus Veneri exosus propter castitatem. Hip. Argum.
Hippomedon rex. Ph. 127.
Homo creaturarum omnium miserrimus. Or. 3.
Homini nihil esse debet insperatum. Hyp. fr. VIII.
de Hominibus non facile ex aspectu judicandum. Med. 219. etc.
Honeste mori satius, quam turpiter vivere. Or. 1152.
Honeste vivendum, aut moriendum. Ion. 858.
Honor ubi accesserit, tum cruciat. Iph. A. 23.
Hora mortis incerta. Al. 783.
Hospes pauper divite alacrior. El. 395.
Hostis dolo non occidendus. Rh. 10.
Hosti cedere præstat, quam vitam amittere. Her. F. 284.
in Hostem adversum qui dimicat, vix necessaria videre posse. Sup. 855.
Hostium capita potentiore manu premere, magnum deorum munus. Bac. 985.
Hostium suorum vindex Deus. An. 1007.
Hostes coram aspicere viro bono convenire. Her. 391.
inter Hostes omnia suspecta. Ph. 272.
Humanæ vitæ fragilitas. Or. 974. etc.
Humanum genus omnibus calamitatibus obnoxium. Or. 1. etc.

I.

Ignavos sine laboribus facultates non acquirere. El. 80.

Illicita a diis non petenda. Ion. 370.
Jocaste filios suos de imperio decertantes frustra reconciliare nititur. Ph. 455. etc. et 531. etc.
Jocastæ reginæ ad Jovem pro reconciliatione liberorum supplicatio. Ibid. 85.
Iolaus, Iphicli filius. Her. Argum.
Imperator qualis esse debeat. Iph. A. 373.
Imperium multorum seditiones excitat. An. 470.
Imperia violenta non diuturna. Or. 705.
Impia facta non excusanda, neque extenuenda. Hec. 1187.
Improbum, nec lætis congratulari, nec adversis condolere. Hel. 732.
Improbis non cedendum. Ion. 636.
Incerta omnia in hominum vita. Ion. 1513.
Inconstantia rerum humanarum. Hec. 846.
Incredulitas prudens utilis. Hel. 1634.
Indolis præstantis, deorum fata et casus ferre. Her. F. 1227.
Inebriatus qui domi manet, sapit. Cy. 536.
Infantulis etiam quidam malorum sensus ingenitus. Iph. A. 1243.
Infelices beatioribus, cum ipsi affligantur, haud bene velle. Iph. T. 352.
Infelicium amici pauci. Ph. 406.
Infelicitas inops consilii. Ion. 971.
Infelicitatem magis ingenuitas propulsat, quam nobilitas. Her. 303.
Infirmi plerumque intractabiles et morosi. Or. 232.
Ingenia hominum diversa. Iph. A. 558.
Ingratitudo vitium et diis et hominibus exosum. Med. 659.
Inhonesta, honesta nunquam facienda. Ph. 821.
Inimicitiam mulieris erga virum unum noctem resolvere. Tr. 660.
Inimicitiæ fratrum et amicorum gravissimæ. Ph. 377.
Inimicum ulcisci jucundum. Hec. 1258.
Inimicorum dona suspecta. Med. 618.
Inimicos duos in unis ædibus vivere non posse. Ion. 848.
Inique facta a Deo non probari, neque juvari. Hel. 909.
Injusta si justitiæ præpolleant, deos esse non amplius putandum. El. 583.
Injuste non agendum. El. 1354.
Invident pejores melioribus. Bel. fr. X.
Invideri ob res bonas optabile. Phœn. fr. II.
Invidia res pessima. An. 491. Inus fr. V. 6.
Invidia fatalis. Œdip. fr. VII.
Iphigenia, Agamemnonis filia et Clytæmnestræ. Or. 23.
Ira non obtemperans rationi perniciosissima. Med. 1079.
Ira vehemens, malum ingens. Ibid. 447.
Ira præceps damnosa. Æol. fr. III.
Iræ multa insunt indecora. Ar. fr. VI.
Iras mortalium immortales esse nefas. Phi. fr. X.
Iras moderate suscipere sapientis viri. Bac. 641.
Ismene Œdipo nata. Ph. 57.
Junonis permutatio. Hel. 592.
Justitia, licet sera, est certa. Antiop. fr. II. Phry. fr. V. Fr. inc. II.
Justitia, temporis filia. Antiop. fr. III.
Justitiæ observans Deus. Hec. 800.
Justitiæ si injusta præpolleant, deos esse non amplius putandum. El. 583.
Justus, qui injuste facere potens, nolit. Fr. inc. B. 28.
Juvenum sapientia temeraria non probanda. Hip. 118.
Juventus semper vana, at si injustitiam sequitur, majus malum. An. 183.
Juvenibus desipientibus ignoscendum. Hip. 117. Sup. 250.
cum Juvenibus stare, mulieri turpe. El. 344.

L.

Labdacus. Ph. 8.
Labor gloriosus Deo servire. Ion. 131.
Labor, gloriæ pater. Lic. fr. II.
Labor pius insigne decorum civitatibus. Sup. 373.
Laborandum, ut vivatur. Ar. fr. XXX. Cress. fr. III. Tel. fr. XVIII.
Laboranti Deus opitulatur. Fr. inc. CCXVIII.
Labores ignavi. Iph. T. 115.
Labores nimii valetudini noxii. Hip. 261.
Laboribus plena hominum vita. Ibid. 188. etc.
sine Laboribus ignavos facultates non conquirere. El. 80.
Leda a Jove sub cygni specie compressa. Or. 1388.
Lætari apud tristes, inhumanum. Al. 545.
Laius causa exitii Thebarum urbis. Ph. 874.
Laio Thebano oraculum datum. Ibid. 15.
Lapretas. Epist. II.
Laudare nimium res plena invidiæ. Her. 203. Plerumque ingratum præsentibus amicis. Or. 1162.
Laudes immodicas virum bonum odisse. Iph. A. 980.
Lectus ægrotantibus res grata. Or. 229.
sine Legibus vitam humanam difficulter posse consistere. Hec. 800.
Liberi, an bonum sint, necne, dubitatur. Œno. fr. II.
Liberi, Dei donum. Ion. 472.
Liberi degeneres aut frugi, unde. El. 369.
Liberi divitiis et regiis thalamis præferendi. Ion. 485.
Liberi pii maxima parentum felicitas. Or. 541.
Liberi summa voluptas parentum in prosperis rebus, et propugnaculum adversis. Ion. 481.
Liberorum curæ. Rh. 980.
in Liberorum educatione multæ molestiæ perferendæ. Med. 1098.
Liberorum munus præstantissimum. Ion. 472.
Liberorum pulcherrimum decus. Hel. 947.
Libero extincto aspicere, malum cruciabile. Sup. 1120.
Liberos tueri, plane decere. Iph. A. 1224.
Liberis carentem miserum esse, etiam si potens et dives sit. Ion. 307.
Liberis carentes tranquillius vivunt reliquis. Med. 1091. etc.

pro Liberis suis laborare, omnibus commune. Iph. A. 918.
Libertatem nimiam periculosa mala afferre. Tr. 302.
Libido virorum minor quam mulierum. An. 219.
Libidines exitium afferre terris et urbibus. Tr. 135.
Lingua incontinens turpissimus morbus. Or. 10.
Lingua loquax occasione parva magnum sæpe excitat incendium. An. 644.
Lingua moderanda. Hip. 395.
Lingua præclarum quiddam, si adsit illi fides. Iph. T. 1064.
Linguæ petulantis et effrænis pœna. Med. 466.
de Lite non pronunciandum, priusquam certus sermo perdiscatur. Her. 180.
Literarum vis. Pal. fr. II.
Loquendum præmeditate, non præcipitanter. Ph. 455.
Lucra prava multis damno fuisse. Cy. 310.
Lucris qui inhiat, urbi inutilis. Her. 3.
Lucro omnes inhiant. Phil. fr. VII.
Lux mortalibus aspectu jucundissima. Iph. A. 1250.
Lype, dea doloris, laboris, ac tristitiæ. Or. 398. etc.
Lyssa, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.

M.

Magistratus officium. Hec. 844.
Magnes lapis. Œnei. fr. V.
Magna magnis periculis sunt obnoxia. Alcmæon. fr. III.
Majestatem et opinionem sapientiæ nihil rebus exilibus præstare. Tr. 411.
Mala bene ferre, bonum. Œno. fr. III.
Male habentes difficiles plerumque, intractabiles et morosi. Or. 232. et 791.
Malorum prosperitas de Deo dubitare facit. Bell. fr. XXV. Fr. inc. B. 21.
Malum bono non misceri. Ion. 1017.
Malum consilium consultori pessimum. Ibid. 1247. etc.
Mala et curas animis mortalium deos dispensare. Sup. 615.
Mala vicissitudine quadam per familias spirare. El. 1147.
Malorum malæ voluptates. Iph. A. 387.
Malos nunquam esse felices. Ion. 1621.
ex Malis externis etiam sensum homines mordicare. El. 290.
Manus unius dimicatio manca. Her. 275.
Maritos ad uxores suas mulieres ventitare, nefas permittere. An. 943. etc.
Maritus probus et pauper, divite, eodemque improbo, longe præstantior. An. 639.
absque Maritorum consensu uxoribus nihil ardui tentandum. Sup. 40.
Masculum genus ad domum semper pertinet. Dan. fr. VII.
Matres liberorum amantes magis, quam patres. Ph. 359.
Matribus filiorum interitus magis amarus, quam patribus. Sup. 84.
Matrimonia cum paribus contrahenda. El. 936. Antiop. fr. XVII.
Mecœnates patris loco habendi. Ion. 137.
Medea a Creonte in exilium ire jussa. Med. 271.
Medea ab Jasone repudiata. Ibid. 20. etc.
Medea liberos interficit. Ibid. 1236. et 1280.
Medeæ cum Jasone expostulatio pro fide fracta. Ibid. 465. etc.
Mediocris fortuna præstat tyrannorum opulentia. Hip. 1019. et 1111.
Mediocritate tutius posse aliquem vivere, quam in splendida fortuna. Med. 120. etc.
Meditatio præstat divitiis. Antiop. fr. XXXVIII.
Menelaus Oresti, in discrimine vitæ existenti, operam denegat. Or. 710. etc.
Menelai ædes incendere Orestes et Pylades statuunt. Ibid. 1152.
Menelai cum Tyndaro concertatio in defendendo Orestis parricidio. Ibid. 492. etc.
Menœceus pro patria seipsum immolat. Ph. Argum.
Mens et rectum consilium vates optima. Hel. 763.
Mensa taciturna præsepium. Fr. inc. B. 24.
Mentis humanæ vis mira. Æol. fr. IX.
Metus qui non laudandus. Tr. 1165.
Milites ditescere ducibus damnosum. Ar. fr. XXII.
Militum tyrannis. Hec. 617.
Ministri virtus alacritas et celeritas. Dan. 47.
Minotaurus. Thes. fr. VII.
Miserias prævidisse est eas leviores facere. Ejus. fr. IV.
Miserrimi quique vita, quam morte, plus delectantur. Iph. T. 691.
Modestiæ argumentum. Fr. inc. XXVII. et XXIX.
Modestia donum Dei pulcherrimum. Med. 636. Laudatur. Hip. fr. III.
Modicæ res bene partæ injustis divitiis præferendæ. Inus fr. XV. Phry. fr. XIV.
Modus in rebus omnibus servandus. Hip. 261.
Mœstitia hominibus perniciosa. Or. 398.
sine Molestia nemo nascitur. Hec. 864.
Monarchiæ laus. An. 474.
Morborum levamen somnus. Or. 211.
Morbos facilius ferri cum patientia. Hip. 205.
Mori quando optimum. Hel. 303.
Moribus mariti uxores se accommodent. Med. 233.
Moriendum omnibus. Al. 419. et 785. Tem. fr. XV.
Mors atrox malum. Iph. A. 1416.
Mors jurgiorum finis. Antig. fr. XVI. Vid. Orcus.
Mors mala est malum. Fr. inc. B. 22.
Mors inexcusabilis, cum in deos quid delinquitur. Bac. 1000.
Mors omnium malorum finis et remedium. Her. 595. Phi. fr. XIV.

Mors omnibus abominabilis. Or. 1034.
Mors turpis, ingloria. Ibid. 782.
Mors vita ærumnosa optabilior. Tr. 632.
contra Mortem consolatio. Vide Consolatio.
Mortis horrorem fletu vincere velle, stultum. Iph. T. 484.
Morti æquale, non nasci. Tr. 631.
Mortui a malis liberi. Ibid. 633.
Mortui blasphemiis et mendaciis non proscindendi. Ph. 1657. Honorifice sepeliendi. Ibid. 1330. Lacrymis prosequendi. Sup. 21. Perpetuis lacrymis non revocari. Al. 990.
Mortuis convicia nulla obesse. Al. 726.
Mortuos non reverti in vitam. Hel. 1303. Her. F. 297.
Mortalium res fortunæ subjectæ. Her. F. 1314. El. 1100.
Muliebre genus causa omnium malorum. Med. 575.
Mulier, quæ, absente viro, domi se ornat, ut compta prodeat, malarum in numero ponenda. El. 1072.
Mulieris bonæ officium. Fr. inc. CLII. Tr. 640. etc.
Mulieris erga virum inimicitiam una nocte resolvi. Ibid. 660.
Mulieri turpe cum juvenibus stare. El. 343.
Mulierem ad commovendos animos vim habere. Iph. T. 1054.
contra Mulierem malam nullum remedium exstare. An. 270.
Mulierem mulieri in labore præsto esse decet. Hel. 336. Alop. fr. II.
Mulierem, non virum, domui præesse, turpe. El. 932.
Mulierem per omnia viro acquiescere decere. Ibid. 1052.
in Muliere adulterium famosius crimen, quam in viro. Ibid. 1039.
Mulieres non superandæ viribus. Bac. 951.
Mulier omnium miserrima creatura. Med. 231.
Mulier omnium rerum pessima. Fr. inc. LIII.
Mulieres propter malitiam perpetuo odio dignæ. Hip. 664.
Mulieres, si scribere possent, haberent etiam, quod contra viros scriberent. Med. 425. etc.
Mulieres sibi invicem comes et benevolæ. Iph. T. 1061. Alop. fr. II.
Mulieres stultæ. El. 1035. Ad dolos comminiscendos solertes. Iph. T. 1032.
Mulieres domestica administrare decet. El. 74.
inter Mulieres etiam sapientes et ingeniosissimas reperiri. Med. 1084.
Mulieres omnes, propter aliquot malas, male audire. Ion. 398. etc. Propter quasdam malas, non omnes protinus culpandæ et exsecrandæ. Hec. 1184.
Mulieres tanquam malum perniciosiss. dote a parentibus elocari. Hip. 628. etc.
Mulieres viris, non liberis, favere. El. 265.
Mulieres custodiri difficiles. Dan. fr. XIII. Fr. inc. B. XV.
Muliere mala nil pejus, bona nil melius. Melan. fr. VII.
Mulieres universas vituperare malum et stultum. Pro. fr. III.
Mulierum conditio erga maritos misera. Ion. 398.
Mulierum connubia fortunam regere. El. 1100.
Mulierum convivia ubi Venere mista fuerint, nihil tum amplius sani esse in orgiis. Bac. 260.
Mulierum dotes pulcherrimæ. Her. 477.
Mulierum esse, manere domi. Tr. 642.
Mulierum est lacrymari, cum velint. Med. 928.
Mulierum forma expugnat omnia. Tr. 892.
Mulierum genus obtrectationis amans. Ph. 206. etc.
Mulierum ingenium non nisi iis esse notum, qui illis conversantur. Hec. 1182.
Mulierum malarum consortio etiam honestas corrumpi. An. 943.
Mulierum malitia improbis consiliis excitata. Ion. 843.
Mulierum promptitudo in adornandis conviviis. El. 422.
Mulierum vehemens affectio ad lugendum liberos. Sup. 83. Ion. 902.
Mulieribus haud credendum. St. fr. VI.
Mulieribus non fidendum. Or. 1163. Cress. fr. XI.
Multitudo atrox, quando habet improbos præsides, contra, quando bonos. Or. 773.
Musica tristibus rebus adhibenda. Med. 190. etc.
de Mysteriis apud rudem loquens, parum sapit. Bac. 480.

N.

Nascentibus condolendum, Morientibus congratulandum. Cresph. fr. I.
Natale solum dulce. Æg. fr. IV.
Natis eodem patre multa in corpore similia. El. 522.
Natura res efficacissima in hominibus. Or. 126.
Natura stabilis, haud pecuniæ. El. 941.
Natura legibus nostris non paret. Fr. inc. CLXXI.
Natura paucis contenta. Fr. inc. XIV.
Nautarum vita exploditur. Phil. fr. VIII.
Necessitas gravissimum malum. Tr. 612.
Necessitati repugnantem stulte facere. Her. F. 282.
Necessitati qui paret, sapit. Fr. inc. CXX.
Necessitate nihil fortius. Al. 965. Hel. 521. Did. fr. I.
Negotium et otium mediocre, hominibus res gratissima. Ion. 634.
Neoptolemus Andromacha, Hectoris uxore, potitus. An. Argum. Apollinem placaturus Delphos proficiscitur. An. 52. Delphis occisus. An. 1073.
Neoptolemus Hermionem ducit. An. 29.
Nihil interit, sed mutatur tantum. Chry. fr. VII. 11.

Niobæ quatuordecim liberi. Cresph. fr. II.
Nobilitas in quibus laudanda. Hec. 379. etc. Unde potissimum judicanda. El. 385.
Nobilitas sola in virtute posita. Dic. fr. X.
Nothi nomine tantum sordent. Antig. fr. IX. And. fr. XXIV. Eu. fr. V. Ion. 854. etc.
Novercas invidere liberis ex priore uxore natis. Ion. 1025.
Nox inimica rebus agendis. Ph. 734. Somni largitrix. Or. 174. etc.
Noctem furibus servire. Iph. T. 1026.
Noctu aliquid contra hostes tentare periculosum. Ph. 734.
Novercarum in privignos malignitas. Phry. fr. XII.
Numina invocare plausibile. Tr. 470.
Nuncii officia. Sup. 459.
Nuncii colendi et amandi. Ion. 180.
Nuptiæ beatæ. Iph. A. 688.
Nuptiæ impiæ contractæ multorum malorum causa. Med. 1291.
Nuptiæ infelices, damnum maximum. Or. 602.
Nuptiæ cum paribus contrahendæ. Antiop. fr. XVII.
Nuptiæ incertæ. Fr. inc. XLIX.
Nuptiis justis et honestis nihil gratius. Med. 630.

O.

Oblivio malorum remedium. Or. 213.
Otium et negotium mediocre, hominibus res gratissima. Vid. Negotium et Otium.
Œdipus natus. Ph. 20. etc. Matrem ducit inscius. Ibid. 53. Miseriam suam deplorat. Ibid. 1054. et 1545. Sphingis ænigma solvit. Ibid. 50.
Œdipo filii ex matre nati. Ph. 71. etc.
Œneus, Tydei pater. Ibid. 422.
Opes hodie nobilitant. Ibid. 442.
Opes instabiles, et ad breve tempus manere. El. 940. Mutuo tantum a Deo datæ. Ph. 558.
Opes irritamenta malorum. Plis. fr. II.
Opinione frui etiam suave. Tr. 678.
Opulentia turpis et injusta repudianda. Hel. 911.
Opum instabilitas. Or. 340.
Opum utilitas. Pol. fr. IV.
Oraculum Laio datum. Ph. Argum.
Oratio blanda non semper et omnibus grata. Hip. 486.
Oratio brevis et perspicua plausibilior longa. Or. 640.
Oratio silentio sæpe præstat. Or. 637.
Orationem illustrium plus valere apud vulgus, quam obscurorum hominum. Hec. 294.
Orcus cum Apolline expostulat. Al. 40.
Orestes ab Apolline in maternam cædem excitatus. Or. 1167.
Orestes Argis præficitur. Ibid. Argum.
Orestes et Electra ab Argivis damnati. Ibid. 858.
Orestes furiis propter maternam cædem agitatus, et ad mortem damnatus. Or. Argum. Menelao exponit, qua ratione insania ipsum corripuerit. Or. 395. etc.
Orestes Neoptolemum Delphis occidit. An. 1118.
Orestis excusatio coram Tyndaro de cæde materna. Or. 544. etc.
Orphei tabulæ. Al. 967.
Os refrenandum. Her. F. 1244.

P.

Parentum conviciatores seipsos ignominia afficiunt. Or. 559.
Parentum mores vita exprimere, pulcherrimum liberorum decus. Hel. 947.
Parentum virtutem etiam in liberis ut plurimum elucere. Hec. 379.
Parentibus claris orti, multi degeneres. El. 115.
Parentibus interfectis, liberos superstites relinquere, stultum. An. 520.
Paridis judicium. An. 273. Tr. 924.
Parricidii pœna, mala conscientia. Or. 396.
Parthenopœus, Atalantæ filius. Ph. 152.
Partus, maxima amoris vis. Iph. A. 917.
Partus dolores. Fr. inc. CXLVIII. Med. 250.
Parva plerumque exosa magnis in hoc mundo. Ph. 542.
Paterfamilias qualis, talis et familia. Al. 10.
Patientiam viri ab uxoribus expugnari. An. 270.
Patri seni nihil dulcius filia. Sup. 1101.
Patre eodem natis multa in corpore similia. El. 522.
Patres, radices et auctores generis semper haberi. Or. 553.
Patria ab omnibus juvanda. Ph. 1003.
Patria est, ubicunque quis sustentatur. Phaëth. fr. II.
Patriæ non parva gloria, fortiter occumbere. Tr. 401.
Patriam si quisque pro virili juvaret, melius haberent omnia. Ph. 1022.
Patria nihil carius. Ibid. 409.
pro Patria mori et pati, gloriosum. Ibid. 1006.
Pauperem et divitem saturatum tantundem ferre. El. 430.
Pauperes et divites eodem jure teneri. Sup. 408.
Pauperes ingenium exercere nequeunt. Tem. fr. XIV.
Pauperes et divites sibi invicem necessarii. Æol. fr. VI.
Pauperum amici rarissimi. Med. 561.
Paupertas omnibus exosa. Ibid.
Paupertatis vitium. El. 404.
Paupertatem per indigentiam virum mala docere. Ibid. 376.
in Paupertate etiam animum bonum posse esse. Ibid. 372.
Pax bello commodior mortalibus. Sup. 488.
Pax Musis gratissima. Sup. 489.
Pax optatur. Cresph. fr. IV. Laudatur. Her. F. 673. Sup. 489.

Peccata atrocia atrocibus pœnis puniri. Hec. 1085.
Peccata peccatis puniri. Hec. 1085.
Pecuniæ vis. Vide infra.
Pecuniæ omnia parent. Pal. fr. III. 2.
Peleus Andromachen e manibus Menelai eripit. An. 715.
Periclymenus Parthenopœum fudit. Ph. 1164.
Perjuros et impios a Deo non exaudiri. Med. 1391.
Persuasione vulgus facilius capitur, quam vi. Or. 699.
Pertinacia duorum in imperio, maximum malum. Ph. 587.
Phædra, Minois, regis Cretensis, filia. Hip. Argum. Amore erga Hippolytum inflammata. Ibid. 27. Eundem incestus accusat. Ibid. 885. Seipsam strangulat. Ibid. 802.
Phædræ et nutricis colloqium de Hippolyto capiendo. Ibid. 516.
Pheres, Admeti pater. Al. 479.
Phœbus, Oresti causa parricidii. Or. 416.
Phœnissa insula. Ph. 212.
Phthiæ littus. Hec. 451.
Pietas est res facilis. Fr. inc. B. 33.
Pii Deo curæ. Hip. 1339.
Pios in adversitatibus etiam sibi semper similes manere. Hec. 595.
Pleuritidis causa. Scy. fr. I. 3.
Poëseos studium haud utile. Antiop. fr. XXXIII.
Poëtæ perfecti pauci. Vid. Duces.
Polybus, Corinthi rex, Œdipum educat. Ph. 28.
Polydorus, Priami filius, ad Polymestorem Thracum tyrannum, cum magna pecunia missus, et ab eodem necatus. Hec. 7. etc.
Polydorus, Priami filius, auri causa necatus. Hec. 25.
Polygamia etiam apud Gentiles infamis. An. 177. Multorum malorum causa. Ibid. 465. etc.
Polymestor, Thracum tyrannus, ab Hecuba excœcatur. Hec. 1050. Facinus excusat. Ibid. 1135.
Polymestor exoculatus a mulieribus. Hec. Argum. Fœminas omnes diris devovet. Ibid. 1178.
Polymestoris astutia in simulando dolore erga Hecubæ miseriam. Hec. 954.
Polymestoris filii ab Hecuba necati. Hec. Argum. et 1118.
Polynices, Adrasti gener. Ph. 77.
Polynices insepultus ab avunculo abjectus. Ph. Argum.
Polynicis cadaver insepultum abjici mandat Creon. Ibid. 1623.
Polyxena, Hecubæ filia, Achilli oblata. Hec. 110.
Polyxena matrem Hecubam contra immolationem futuram animat. Ibid. 402. etc.
Polyxena moriens honestatis memor existit, tegens tegenda. Ibid. 568. etc.
Polyxena quibus ceremoniis mactata. Ibid. 521. etc.
Polyxenæ fortitudo in subeunda morte. Ibid. 342. etc.
Populus, vitæ arbiter. Iph. A. 449.
Populi inconstantia. Sup. 410. etc.
Posterorum infelicitas unde. Her. F. 1261.
Potentia bonis amicis non pluris facienda. Ibid. 1425.
Præcipitantia ubique periculosa. Ph. 455.
Præconum mos. Her. 293.
Præsentia omnia boni consulenda. Or. 1025.
Præstantes et claros viros non negligi a diis. Hel. 1694.
Priamus a Neoptolemo cæsus ad altare Jovis Hercæi. Hec. 23. Tr. 483. Quinquaginta liberorum pater. Tr. 135.
Præsto omne, quod naviter agitur. Sup. 761.
Probis probitas semper effulget. Hec. 597.
Probrum, vitæ tædium apud bonos viros haberi. Her. 201.
Probra tacere præstat. Tr. 384.
Profani et impii a sacris et aris arcendi. Ion. 1314.
Proles turpis et inhonesta patri probrum. Ph. 821. etc.
Prolis amans mulierum genus. Ibid. 359.
Prolis amor naturalis. Alcmen. fr. VI.
Proserpina dea, umbrarum regina. Or. 965.
Pulchritudinem fœminas beare. Hel. 311.
Pylades, Orestis amicus. Or. Argum. Cum Oreste et Electra mori cupit. Ibid. 803. Morituri de interficiendo Menelao consilium ineunt. Ibid. 1071. etc.

Q.

Quot homines, tot sententiæ. Fr. inc. B. 14.

R.

Rationes rationibus superari. Iph. A. 1013.
Regalis conditionis laus. Ar. fr. IX.
Regem occidere, haud res levis. El. 760.
Reges sapientum consortio sapientes fieri. Fr. inc. XLIV.
Regibus amicum esse, magnum. Rh. 198.
Religio Gentilium tribus capitibus comprehenditur. Antiop. fr. IV.
Res hominum instabiles. Ion. 969. Fallaces et lubricæ. Her. F. 62.
Res mortalium omnes incomprehensa via duci. Tr. 887.
in Rebus mortalium nihil perpetuo beatum. Sup. 269.
Rempublicam culpa vacare. Sup. 879.
Resipiscere cum pudore satius, quam in errore perseverare. Hip. 245. etc.
Rhesus, Strymonis fluvii filius. Rh. Argum.
Robur sensu carens damnosum. Tem. fr. XI.

S.

Sacerdotum et pastorum vita qualis. Ion. 633. Cret. fr. II. 10.
Sanctitatem simulantes plerumque omnium pessimi. Hip. 955.

Sapere non nimium, aliquando dulce. Iph. A. 924.
Sapientia a sapiente viro discenda. Rh. 206.
Sapientiæ et gloriæ fama multis sæpe nocuit. Med. 293.
Sapientia robori præstat. Antiop. fr. V.
Sapientiæ laus. Antiop. fr. XII.
Sapiunt homines recte, sed male agunt. Med. 1078.
Satietas omnium. Antiop. fr. XXVII.
Scelerati in amicorum numerum non adsciscendi. Hip. 614.
Scurræ exploduntur. Melan. fr. XX.
Seipsum quisque plus diligit, quam proximum. Med. 86.
Semele, Cadmi filia, a Jove adamata. Hip. 453.
Senecta ineluctabilis. Sup. 1108.
Senecta non optanda. Œno. fr. IV. Fr. inc. LXXVIII.
Senes consilio valent. Bel. fr. XXII. Melan. fr. XVII.
Senes aliorum manibus et baculis indigent, quibus firmiter incedant. Ph. 841.
Senes non libenter mori. Al. 670.
Senes animo compensare, quod deest viribus corporis. Ion. 742.
Senes esse morosos. An. 727.
Senex animosus præstat juveni ferocienti. An. 764.
Sensum etiam ex malis externis homines mordicare. El. 290.
Sepulturæ sumtus impendere insanum. Pol. fr. VI.
ex uno Sermone alium sermonem oriri. Tr. 701.
Servitium res infima. Ion. 983. Miserrima. Hec. 332.
Servum bonum nihilo deteriorem esse libero homine. Phry. fr. X. Ion. 854. Melan. fr. VI.
Servorum ingenium et natura. Or. 1115.
Severitatem morum damnat Euripides. Fr. inc. CLXV. 8.
Silentium pulcherrima mulierum dos. Her. 477.
Silentii laus. Antiop. fr. X.
Silentium sermone sæpissime præstat, et e contra. Her. 638.
Somnia falsa et nihili. Iph. A. 569.
Somni largitrix nox. Or. 174. etc.
Somnus morborum levamen. Ibid.
Sophoclis Tragœdiæ aliquot naufragio perditæ. Epist. II.
Sortem asperam aliquando vices mutare. Iph. T. 1120. Mutationes insignes parere. Ibid. 721.
Sortem indignis modis eos agitare, qui bono patre sunt nati. Her. 234. Ultra sortem non sapiendum. Bac. 393.
Speranda omnia. Hyp. fr. VIII.
Sperandum vivis. Tr. 629. In malis. Her. F. 105.
Spes alit exsules. Ph. 399. Præter spem multa evenire. Med. 1416.
Spurii sæpe præstantiores legitimis. An. 638. Vid. Nothi.
Stultitia impietatis soror. Fr. inc. VII. et XII.
Stultitia magis mulieribus, quam viris, innata. Hip. 966.
Stultus stulta loquitur. Bac. 369.
Stupratoribus alterius conjugis quæ mala eveniant. El. 921.
Subditi magistratum sæpe sapientia anteeunt. An. 699.
Superbi Deo invisi. Ph. 192.
Sustinere vel superare ea, quæ fieri nullo modo possunt, haud facile. Iph. A. 1370.

T.

Temeritas damnosa. Fr. inc. VIII.
Tempus mitigat ærumnas. Al. 381. Phil. fr. III. Omnia revelat. Hip. 428.
Tempori serviendum. Or. 700.
Tenebras habere quid augustum. Bac. 486.
Terra alia ad aliud utilis. Tem. fr. XII.
Terra omnis sapienti viro patria. Fr. inc. XXXVII.
Terra arida fœcunditate sæpe superat pinguem. An. 636.
Thebani e dentium serpentis satu orti. Her. F. 794.
Theseus, Æthræ et Neptuni filius. Hip. Argum.
Thesei nomen describitur ab illiterato. Thes. fr. V.
Thesei fuga in Trozenem ob homicidium. Hip. Argum.
Thetis, dea marina; ejus templum. An. Argum.
Tiresias vates a Creonte de belli eventu interrogatus. Ph. 856. Vaticinatur, Menœceum pro patria immolandum. Ibid. 920.
Tiresiæ de Thebanorum contra Argivos victoria vaticinium. Ibid. Argum.
Tristitia morbos parit. Fr. inc. LXVI.
Tristium vita misera. Al. 800.
Trojani belli et excidii causa. Hec. 629. etc.
Tu si quæ decet rogaveris, quæ te decent audies. Iph. A. 1134.
Turba non nimis timenda. Ibid. 517.
Turpia potius reticenda, quam commemoranda. Tr. 384.
Tydeus. Ph. 136.
Tydeus Melanippi cerebro pascitur. Meleag. fr. XVIII.
Tyndarus procos Helenæ juramento astringit. Iph. A. 58.
Tyndari expostulatio cum Menelao, quod defenderet Orestem matricidam. Or. 478.
Tyrannidis infelicitas. Peliad. fr. V.
Tyrannos bonos odisse, improbos amare. Ion. 627.

V.

Vanitas hominum. Sup. 734.
Vates si dixerit inimica hominibus, invisus. Ph. 962.
Vates gloriæ avidi. Iph. A. 520.

Venus domat omnia. Hip. 1. etc.
Venus immodica abominanda. Iph. A. 547.
Venus mortalibus stulta. Tr. 989.
Venus odio Hippolytum cur prosecuta. Hip. 11. etc. Potentissima regina. Hip. 1. etc.
Veneris thalamus castus quibus contingit, felices. Iph. A. 543. etc.
Veneris immensum imperium. Œd. fr. XVII.
Venere nomen stultitiæ tribui. Tr. 990.
Verecundia potissimum virgines et adolescentes decet. Hec. 975.
Veritas in justa urbe res optima. Alcmen. fr. III.
Veritas injungitur. Fr. inc. XVIII. et XIX.
Veritatis oratio simplex. Ph. 472.
Veritati diem servire. Iph. T. 1026.
Vicissitudo omnium rerum grata. Or. 234.
Vicissitudo rerum mortalium. Dan. fr. I.
Victoria optanda, sin minus, mors honesta. Fr. inc. CX.
Victoria res jucunda. Ph. 1206.
Victoriam non militibus, sed exercitus duci, imputari. An. 697.
Vinum res vehemens et insuperabilis. Cy. 674.
Vino sublato, nihil suave hominibus. Bac. 772.
Vir unus sexcentis mulieribus præstat. Iph. A. 1394.
Viri boni munus, optimis semper uti. Ibid. 502.
Viri pravi, pravæ voluptates. Ibid. 387.
Viro etiam malo uxor morem gerat. An. 212.
Viro olim beato mutationes acerbæ. Her. F. 1291.
Viro per omnia acquiescere, mulierem decere. El. 1052.
Viro probo mores non commutandi. Iph. A. 345.
Virum bonum cultu debito prosequi, egregium civibus decus. Her. F. 1334.
Virum non virgineo cultu, sed ingenio virili, esse debere. El. 948.
Viris integris non irascendum. Bac. 672.
Viris sapientibus commiserationem inesse. El. 294.
Viros bonos ab uxoribus malis facile perverti. Or. 737.
Virgines domi manere decet. Or. 108.
Virtus sine Deo inutilis. Sup. 596.
Virtus supremum homini bonum. Fr. inc. V.
Virtutem non in ventris ingluvie esse sitam. Sup. 865.
Virtutem parentum sæpe in liberis etiam elucere. Hec. 379. etc.
Virtutem sectari, magna res. Iph. A. 568.
Vis Deo invisa. Hel. 909.
Vita labor. Fr. inc. CXXII.
Vitis lignum, scita res. Cy. 569.
Vites curarum sedatrices. Bac. 772.
Vita caduca et parva res. Sup. 953.
Vita humana laboriosiss. Hip. 188.
Vita nostra certamen. Sup. 550.
Vita omnibus hominibus cara. Or. 1036.
Vita sacerdotum et pastorum qualis. Vid. Sacerdotum, etc.
Vitæ humanæ misera conditio. Hyp. fr. IV. Fr. inc. CLX.
ante Vitæ finem nemo beatus reputandus. El. 954. etc.
Vitæ humanæ jacturam mortalibus non reparari. Sup. 775.
Vitam finire laqueo, fœdum. Hel. 305. 306.
Vitam humanam sine legibus difficillime consistere. Hec. 800.
Vitam privatam in mediocri fortuna præferendam esse summæ opulentiæ. Ion. 621.
Vitam cum prudentia transigere, sapientis. Iph. A. 925.
Vitam tranquillam, cum prudentia conjunctam, inconcussam manere. Bac. 388.
Vitam tyrannorum, quamvis splendidam, intus esse plenam curarum. Ion. 621.
Vita functi liberi a malis omnibus. Tr. 633.
Vita nihil carius et pretiosius. Al. 301. Fr. inc. LXXXI.
e Vita læta ad miserias recidere, cruciabile ævum mortalibus. Iph. T. 1121.
in Vita mortalium plura mala, quam bona, inesse. Sup. 196.
Vituperium mulierum. Hec. 1178. etc.
Vivere male satius, quam bene mori. Iph. A. 1252.
Ulcisci inimicos jucundum. Bac. 875.
Ulysses Polyxena mactationi præfectus. Hec. 218.
Ulysses Trojam prodendi et explorandi gratia ingressus, et ab Helena agnitus, atque ab Hecuba servatus. Ibid. 239.
Ulyssis consilium de Polyxena Achilli mactanda. Ibid. 220.
Voluptates humanæ vitæ multæ. Hip. 383.
Votis deos colentes felix transigere ævum. El. 196.
Urbe clara nasci ad felicitatem alicujus pertinet. Epig. IV.
Urbium et templorum vastatores suum quoque fatum manere. Tr. 95.
Usus omnium rerum magister. An. 683.
Vulgus ad Fortunæ favorem etiam plerumque inclinat. Or. 896. etc.
Vulgus amicis verbis facilius persuadetur, quam vi et armis. Or. 697.
Vulgi ingenium varium. Or. 695.
Vulgi inconstantia. Or. 695. Ingenium. Ibid.
Vultus et forma proditores animi. Ion. 239.
Uxor impudica et mala, ingens malum. Or. 248.
Uxor pia et bona ducenda, aut a nuptiis omnino abstinendum. Al. 627.
Uxor pia et modesta rarissimum in terris donum. Ibid. 474.
Uxorem improbam ob opes, aut clarum genus, ducere, insanientis. El. 1097.
Uxorem probam ac bonam domi alere prudentis viri. Iph. A. 749.
Uxores improbæ viris sæpe causa sunt factorum impiorum. Or. 605.

X.

Xenium. Al. 754.

COLLATIO NUMERORUM PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

ALCESTIS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
10	10	10	10	460	472	470	465
20	20	20	20	470	484	482	477
30	29	29	29	480	495	493	488
40	39	39	39	490	505	503	498
50	49	49	49	500	515	513	508
60	59	59	59	510	525	523	518
70	69	69	69	520	535	533	528
80	79	79	79	530	545	543	538
90	90	90	89	540	555	553	548
100	100	100	98	550	565	563	558
110	112	112	110	560	575	573	568
120	122	122	120	570	585	583	578
130	132	132	130	580	594	593	588
140	142	143	140	590	603	603	598
150	152	153	150	600	613	613	608
160	162	163	160	610	623	623	618
170	172	173	170	620	633	633	628
180	182	183	180	630	643	643	638
190	192	193	190	640	653	653	648
200	202	203	200	650	663	663	658
210	212	213	210	660	673	673	668
220	222	223	220	670	683	683	678
230	233	234	231	680	693	693	688
240	246	246	244	690	703	703	698
250	257	257	255	700	713	713	708
260	268	268	265	710	723	723	718
270	278	278	275	720	733	733	728
280	291	290	286	730	743	743	739
290	301	300	296	740	753	753	749
300	311	310	306	750	764	763	759
310	321	320	316	760	774	773	769
320	331	329	326	770	784	783	779
330	341	339	336	780	794	793	789
340	351	349	346	790	804	803	799
350	361	359	356	800	814	813	809
360	371	369	366	810	824	823	819
370	381	379	376	820	834	833	829
380	391	389	386	830	844	843	839
390	401	399	396	840	854	853	849
400	411	409	406	850	864	863	859
410	422	420	416	860	874	873	869
420	432	430	425	870	885	884	880
430	442	440	435	880	897	898	894
440	452	450	445	890	907	908	904
450	462	460	455	900	919	922	918

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
910	928	932	928	1050	1057	1066	1068
920	936	940	938	1060	1067	1076	1078
930	945	950	948	1070	1077	1086	1088
940	953	958	958	1080	1087	1096	1098
950	963	968	968	1090	1097	1106	1108
960	973	978	978	1100	1107	1116	1118
970	983	988	988	1110	1117	1126	1129
980	992	998	998	1120	1127	1136	1139
990	999	1007	1008	1130	1137	1146	1149
1000	1008	1017	1018	1140	1147	1156	1159
1010	1017	1026	1028	1150	1157	1166	1169
1020	1027	1036	1038	1160	1167	1176	1179
1030	1037	1046	1048	1166	1173	1182	1185
1040	1047	1056	1058				

ANDROMACHE.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	290	291	291	570	560	570
20	20	20	300	301	301	580	570	580
30	30	30	310	311	311	590	580	590
40	40	40	320	321	321	600	590	600
50	50	50	330	331	331	610	600	610
60	60	60	340	341	341	620	610	620
70	70	70	350	351	351	630	620	630
80	80	80	360	361	361	640	630	640
90	90	90	370	371	371	650	640	650
100	100	100	380	381	381	660	650	660
110	110	110	390	391	391	670	660	670
120	120	120	400	401	401	680	670	680
130	130	130	410	410	410	690	680	690
140	140	140	420	420	420	700	690	700
150	150	150	430	430	430	710	700	710
160	160	160	440	440	440	720	710	720
170	170	170	450	450	450	730	720	730
180	180	180	460	460	460	740	730	740
190	191	191	470	468	470	750	740	750
200	201	201	480	476	480	760	750	760
210	211	211	490	483	490	770	758	770
220	221	221	500	492	500	780	766	780
230	231	231	510	501	510	790	774	790
240	241	241	520	510	520	800	782	800
250	251	251	530	520	530	810	793	810
260	261	261	540	530	540	820	803	820
270	271	271	550	540	550	830	813	830
280	281	281	560	550	560	840	822	840

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
850	831	850	1000	981	1001	1150	1126	1152
860	841	860	1010	991	1011	1160	1136	1162
870	851	870	1020	1000	1021	1170	1146	1172
880	861	880	1030	1008	1031	1180	1156	1182
890	871	890	1040	1016	1041	1190	1166	1192
900	881	901	1050	1025	1051	1200	1176	1202
910	891	911	1060	1035	1061	1210	1185	1212
920	901	921	1070	1045	1071	1220	1194	1222
930	911	931	1080	1056	1082	1230	1205	1233
940	921	941	1090	1066	1092	1240	1215	1243
950	931	951	1100	1076	1102	1250	1225	1253
960	941	961	1110	1086	1112	1260	1235	1263
970	951	971	1120	1096	1122	1270	1245	1273
980	961	981	1130	1106	1132	1280	1255	1283
990	971	991	1140	1116	1142	1289	1264	1292

BACCHÆ.

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10	280	280	277	261	280
20	22	20	22	20	290	290	287	271	290
30	30	30	30	30	300	300	297	281	300
40	40	40	40	40	310	310	307	291	310
50	50	50	50	50	320	320	317	301	320
60	60	60	60	60	330	330	327	311	330
70	70	70	70	70	340	340	336	321	340
80	80	82	78	80	350	350	347	331	350
90	89	92	84	90	360	360	357	341	360
100	100	103	90	100	370	370	367	351	370
110	110	113	98	110	380	380	378	361	380
120	120	124	108	120	390	390	388	370	390
130	130	135	118	130	400	400	399	379	400
140	140	145	127	140	410	411	409	389	410
150	150	154	136	150	420	420	416	396	420
160	161	163	145	160	430	431	425	405	430
170	170	167	151	170	440	440	433	413	440
180	180	177	161	180	450	450	443	423	450
190	190	187	171	190	460	460	453	433	460
200	200	197	181	200	470	470	463	443	470
210	210	207	191	210	480	480	473	453	480
220	220	217	201	220	490	490	483	463	490
230	230	227	211	230	500	500	493	473	500
240	240	237	221	240	510	510	503	483	510
250	250	247	231	250	520	520	513	493	520
260	260	257	241	260	530	530	523	500	530
270	270	267	251	270	540	540	532	509	540

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
550	550	542	516	550	980	980	976	940	982
560	560	552	524	560	990	990	985	949	992
570	570	561	530	570	1000	1000	995	958	1002
580	580	572	539	580	1010	1010	1004	967	1012
590	590	582	548	590	1020	1020	1014	975	1022
600	600	593	557	600	1030	1030	1023	984	1032
610	610	603	566	610	1040	1040	1034	995	1042
620	620	613	576	620	1050	1050	1044	1005	1052
630	630	623	586	630	1060	1060	1054	1015	1062
640	640	633	596	640	1070	1070	1064	1025	1072
650	650	643	607	651	1080	1080	1074	1035	1082
660	660	653	617	661	1090	1090	1084	1045	1092
670	670	663	627	671	1100	1100	1094	1055	1102
680	680	673	637	681	1110	1110	1104	1065	1112
690	690	683	647	691	1120	1120	1114	1075	1122
700	700	693	657	701	1130	1130	1124	1085	1132
710	710	703	667	711	1140	1140	1134	1095	1142
720	720	713	677	721	1150	1150	1144	1105	1152
730	730	723	687	731	1160	1160	1153	1115	1162
740	740	733	697	741	1170	1170	1163	1124	1172
750	750	743	707	751	1180	1180	1173	1133	1182
760	760	753	717	761	1190	1191	1185	1145	1192
770	770	763	727	771	1200	1200	1194	1154	1202
780	780	773	737	781	1210	1210	1204	1164	1212
790	790	783	747	791	1220	1220	1214	1174	1222
800	800	793	757	801	1230	1230	1224	1184	1232
810	810	803	767	812	1240	1240	1234	1194	1242
820	820	813	777	822	1250	1250	1244	1204	1252
830	830	823	787	832	1260	1260	1254	1214	1262
840	840	833	797	842	1270	1270	1264	1224	1272
850	850	843	807	852	1280	1280	1274	1234	1282
860	860	853	817	862	1290	1290	1284	1244	1292
870	870	863	827	872	1300	1300	1294	1254	1302
880	880	874	838	882	1310	1310	1304	1264	1312
890	890	884	848	892	1320	1320	1314	1274	1322
900	900	895	859	902	1330	1330	1326	1285	1332
910	910	906	870	912	1340	1340	1336	1295	1342
920	920	916	880	922	1350	1350	1347	1305	1352
930	930	926	890	932	1360	1360	1357	1315	1362
940	940	936	900	942	1370	1370	1368	1325	1372
950	950	946	910	952	1380	1380	1377	1335	1382
960	960	956	920	962	1390	1390	1387	1345	1392
970	970	966	930	972					

CYCLOPS.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	250	251	251	490	489	492
20	20	20	260	261	261	500	499	502
30	30	30	270	271	271	510	509	512
40	40	40	280	281	281	520	519	522
50	50	50	290	291	291	530	529	532
60	60	60	300	301	301	540	539	542
70	70	70	310	311	311	550	549	553
80	80	80	320	321	321	560	559	563
90	90	90	330	331	331	570	569	573
100	100	100	340	341	341	580	579	584
110	110	110	350	351	351	590	589	594
120	120	120	360	361	361	600	599	604
130	130	130	370	369	371	610	608	614
140	140	140	380	380	381	620	617	624
150	150	150	390	390	391	630	627	634
160	161	161	400	400	401	640	637	644
170	171	171	410	410	411	650	647	654
180	181	181	420	420	421	660	658	664
190	191	191	430	430	431	670	668	674
200	201	201	440	440	441	680	678	684
210	211	211	450	450	451	690	688	694
220	221	221	460	460	461	700	698	704
230	231	231	470	470	472	705	703	709
240	241	241	480	480	482			

ELECTRA.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	160	160	160	160
20	20	20	20	170	170	170	170
30	30	30	30	180	180	180	180
40	40	40	40	190	189	190	189
50	50	50	50	200	199	200	199
60	60	60	60	210	208	210	208
70	70	70	70	220	218	220	218
80	80	80	80	230	228	230	228
90	90	90	90	240	238	240	238
100	100	100	100	250	248	250	248
110	110	110	110	260	258	260	258
120	120	120	120	270	268	271	268
130	130	130	130	280	278	281	278
140	140	140	140	290	288	292	288
150	150	150	150	300	298	302	298

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
310	308	312	308	800	804	805	795
320	318	322	318	810	814	815	805
330	328	332	328	820	824	825	815
340	338	342	338	830	834	835	825
350	348	352	348	840	844	845	835
360	358	362	358	850	854	855	845
370	368	373	368	860	864	865	855
380	378	383	378	870	874	875	865
390	388	393	388	880	884	885	875
400	398	403	398	890	894	895	885
410	408	413	408	900	904	905	895
420	418	423	418	910	914	915	905
430	428	433	428	920	924	925	915
440	438	443	438	930	934	935	925
450	448	453	448	940	944	945	935
460	458	463	458	950	954	955	945
470	468	473	468	960	964	965	955
480	477	483	477	970	974	976	965
490	486	493	485	980	984	986	975
500	496	503	495	990	994	997	985
510	506	513	505	1000	1004	1007	995
520	516	523	515	1010	1014	1017	1005
530	526	533	525	1020	1024	1027	1015
540	536	543	535	1030	1034	1037	1025
550	546	553	545	1040	1044	1047	1035
560	556	564	555	1050	1054	1057	1045
570	566	574	565	1060	1064	1067	1055
580	576	584	575	1070	1074	1077	1065
590	586	594	585	1080	1084	1087	1075
600	605	604	595	1090	1094	1097	1085
610	615	614	605	1100	1104	1107	1095
620	625	624	615	1110	1114	1117	1105
630	635	634	625	1120	1124	1127	1115
640	645	644	635	1130	1134	1137	1125
650	655	654	645	1140	1144	1147	1135
660	665	664	655	1150	1154	1157	1145
670	675	674	665	1160	1164	1169	1155
680	685	684	675	1170	1174	1179	1165
690	695	694	685	1180	1185	1189	1177
700	705	704	695	1190	1193	1199	1188
710	714	714	705	1200	1202	1209	1198
720	723	724	714	1210	1212	1219	1208
730	733	734	725	1220	1221	1229	1217
740	743	744	735	1230	1231	1239	1228
750	754	755	745	1240	1241	1249	1237
760	764	765	755	1250	1251	1259	1247
770	774	775	765	1260	1261	1269	1257
780	784	785	775	1270	1271	1279	1267
790	794	795	785	1280	1281	1289	1277

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
1290	1291	1299	1287
1300	1301	1309	1297
1310	1311	1319	1307
1320	1321	1329	1317
1330	1331	1339	1327
1340	1339	1347	1335
1350	1349	1357	1345
1359	1358	1366	1354

HECUBA.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10
20	20	20	20
30	30	30	30
40	40	40	40
50	50	50	50
60	60	60	60
70	69	70	70
80	76	80	79
90	87	90	90
100	95	100	100
110	105	110	110
120	115	120	120
130	125	130	130
140	135	140	139
150	145	150	150
160	156	160	161
170	166	170	171
180	176	180	181
190	186	190	192
200	196	200	202
210	207	210	214
220	217	220	224
230	227	230	234
240	237	240	244
250	245	250	252
260	257	260	264
270	267	270	274
280	277	280	284
290	287	290	294
300	297	300	304
310	307	310	314
320	317	320	324
330	327	330	334
340	337	340	344
350	347	350	354
360	357	360	364
370	367	370	374
380	377	380	384
390	387	390	394
400	397	400	404
410	407	410	414
420	417	420	424
430	427	430	434
440	437	440	444
450	447	450	454
460	456	460	464
470	465	470	474
480	475	480	484
490	485	490	494
500	495	500	504
510	505	510	514
520	515	520	524
530	525	530	534
540	535	540	544
550	545	550	554
560	555	560	564
570	565	570	574
580	575	580	584
590	585	590	594
600	595	600	604
610	605	610	614
620	615	620	624
630	625	630	634
640	634	640	643
650	641	650	652
660	649	660	660
670	659	670	670
680	669	680	680
690	680	690	691
700	688	700	699
710	697	710	708
720	704	720	715
730	713	730	724
740	723	740	734
750	733	750	744
760	743	760	754

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
770	753	770	764	1040	1016	1040	1031
780	763	780	774	1050	1026	1050	1041
790	773	790	784	1060	1036	1060	1051
800	783	800	794	1070	1047	1070	1061
810	793	810	804	1080	1058	1080	1071
820	803	820	814	1090	1066	1090	1080
830	813	830	821	1100	1077	1100	1091
840	823	840	834	1110	1086	1110	1100
850	833	850	844	1120	1096	1120	1110
860	843	860	854	1130	1106	1130	1120
870	853	870	864	1140	1116	1140	1130
880	863	880	874	1150	1126	1150	1140
890	873	890	884	1160	1136	1160	1150
900	883	900	894	1170	1146	1170	1160
910	892	910	904	1180	1156	1180	1170
920	901	920	914	1190	1166	1190	1180
930	911	930	924	1200	1176	1200	1190
940	921	940	934	1210	1186	1210	1200
950	930	950	945	1220	1196	1220	1210
960	939	960	954	1230	1206	1230	1220
970	949	970	964	1240	1216	1240	1230
980	959	980	974	1250	1226	1250	1240
990	969	990	984	1260	1236	1260	1250
1000	979	1000	994	1270	1246	1270	1260
1010	989	1010	1004	1280	1256	1280	1270
1020	999	1020	1014	1290	1266	1290	1280
1030	1006	1030	1021	1295	1271	1295	1285

HELENA.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	160	161	161	310	303	311
20	20	20	170	172	171	320	313	321
30	30	30	180	181	181	330	323	331
40	40	40	190	190	191	340	333	341
50	50	50	200	200	201	350	343	351
60	60	60	210	209	211	360	354	361
70	70	70	220	219	221	370	365	371
80	81	81	230	228	231	380	375	381
90	91	91	240	237	241	390	384	391
100	101	101	250	245	251	400	393	401
110	111	111	260	253	261	410	403	411
120	121	121	270	263	271	420	413	421
130	131	131	280	273	281	430	423	431
140	141	141	290	283	291	440	433	441
150	151	151	300	293	301	450	443	451

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
460	453	461	880	874	883	1300	1284	1304
470	463	471	890	884	893	1310	1294	1314
480	473	481	900	894	903	1320	1304	1324
490	483	491	910	904	913	1330	1314	1334
500	493	501	920	914	923	1340	1323	1344
510	503	511	930	924	933	1350	1334	1354
520	513	521	940	934	943	1360	1344	1364
530	523	531	950	944	953	1370	1354	1374
540	533	541	960	954	963	1380	1364	1384
550	543	551	970	964	973	1390	1374	1394
560	553	561	980	974	983	1400	1384	1404
570	564	572	990	984	993	1410	1394	1414
580	574	582	1000	994	1003	1420	1404	1424
590	584	592	1010	1004	1013	1430	1414	1434
600	594	602	1020	1014	1023	1440	1424	1444
610	604	612	1030	1024	1033	1450	1434	1454
620	614	622	1040	1034	1043	1460	1444	1464
630	624	632	1050	1044	1053	1470	1454	1474
640	634	642	1060	1054	1063	1480	1464	1484
650	645	652	1070	1064	1073	1490	1474	1494
660	654	662	1080	1074	1083	1500	1484	1504
670	664	672	1090	1084	1093	1510	1494	1514
680	674	682	1100	1094	1103	1520	1504	1524
690	684	692	1110	1104	1113	1530	1514	1534
700	694	702	1120	1113	1123	1540	1524	1544
710	703	712	1130	1120	1133	1550	1534	1554
720	714	723	1140	1129	1143	1560	1544	1564
730	724	733	1150	1136	1153	1570	1554	1574
740	734	743	1160	1146	1163	1580	1564	1584
750	744	753	1170	1155	1173	1590	1574	1594
760	754	763	1180	1164	1183	1600	1584	1604
770	764	773	1190	1174	1193	1610	1594	1614
780	774	783	1200	1184	1204	1620	1604	1624
790	784	793	1210	1194	1214	1630	1614	1634
800	794	803	1220	1204	1224	1640	1624	1644
810	804	813	1230	1214	1234	1650	1634	1654
820	814	823	1240	1224	1244	1660	1644	1664
830	824	833	1250	1234	1254	1670	1654	1674
840	834	843	1260	1244	1264	1680	1664	1684
850	844	853	1270	1254	1274	1690	1674	1694
860	854	863	1280	1264	1284	1700	1684	1704
870	864	873	1290	1274	1294	1708	1692	1712

HERACLIDÆ.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	470	470	469	470
20	20	20	20	480	480	479	480
30	30	30	30	490	490	489	490
40	40	40	40	500	500	499	500
50	50	50	50	510	510	509	510
60	60	60	60	520	520	519	520
70	70	70	70	530	530	529	530
80	80	79	80	540	540	539	540
90	89	88	90	550	550	549	550
100	100	99	100	560	560	559	561
110	110	109	110	570	570	569	571
120	120	119	120	580	580	579	581
130	130	129	130	590	590	589	591
140	140	139	140	600	600	599	601
150	150	149	150	610	610	609	611
160	160	159	160	620	620	616	621
170	170	169	170	630	630	625	631
180	180	179	180	640	640	635	641
190	190	189	190	650	650	645	651
200	200	199	200	660	660	655	661
210	210	209	210	670	670	665	671
220	220	219	220	680	680	675	681
230	230	229	230	690	690	685	691
240	240	239	240	700	700	695	701
250	250	249	250	710	710	705	711
260	260	259	260	720	720	715	722
270	270	269	270	730	730	725	732
280	280	279	280	740	740	735	743
290	290	289	290	750	750	745	753
300	300	299	300	760	760	755	763
310	310	309	310	770	770	765	773
320	320	319	320	780	780	775	783
330	330	329	330	790	790	785	793
340	340	339	340	800	800	795	803
350	350	349	350	810	810	805	813
360	360	359	360	820	820	815	823
370	370	369	370	830	830	825	833
380	380	379	380	840	840	835	843
390	390	389	390	850	850	845	853
400	400	399	400	860	860	855	863
410	410	409	410	870	870	865	873
420	420	419	420	880	880	875	883
430	430	429	430	890	890	885	893
440	440	439	440	900	900	895	903
450	450	449	450	910	910	905	913
460	460	459	460	920	920	915	923

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
930	930	925	933
940	940	935	943
950	950	945	953
960	960	955	963
970	970	965	973
980	980	975	983
990	990	985	993
1000	1000	995	1003
1010	1010	1005	1013
1020	1020	1015	1023
1030	1030	1025	1033
1040	1040	1035	1043
1050	1050	1045	1053
1055	1055	1050	1058

HERCULES FURENS.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10
20	20	20	20
30	30	30	30
40	40	40	40
50	50	50	50
60	60	60	60
70	70	70	70
80	80	80	80
90	90	90	90
100	100	100	100
110	110	110	110
120	119	119	119
130	128	128	128
140	139	137	138
150	149	147	148
160	159	157	158
170	169	167	168
180	179	177	178
190	189	187	188
200	199	197	198
210	209	207	208
220	220	217	219
230	230	227	229
240	240	237	239
250	250	247	249
260	260	257	259
270	270	267	269
280	280	277	279
290	290	287	289
300	300	297	299
310	310	307	309
320	320	317	319
330	330	327	329
340	340	337	339
350	350	347	349
360	360	357	359
370	370	367	369
380	380	377	379
390	389	387	389
400	399	397	399
410	410	407	409
420	419	416	419
430	429	426	429
440	438	435	439
450	447	444	449
460	458	454	460
470	468	464	470
480	478	474	480
490	488	484	490
500	498	494	500
510	508	504	510
520	519	514	521
530	529	524	531
540	539	534	541
550	549	544	551
560	559	554	561
570	569	564	571
580	579	574	581
590	590	584	591
600	600	594	601
610	609	604	611
620	619	614	621
630	630	624	632
640	640	632	642
650	650	641	652
660	660	648	662
670	670	658	672
680	680	668	682
690	690	678	692
700	700	688	702

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
710	710	698	712	1080	1071	1053	1082
720	720	708	722	1090	1081	1062	1093
730	730	718	732	1100	1091	1072	1103
740	738	725	742	1110	1101	1082	1113
750	746	733	752	1120	1111	1092	1123
760	756	742	762	1130	1121	1102	1133
770	766	751	772	1140	1131	1112	1143
780	776	760	782	1150	1141	1122	1153
790	786	770	792	1160	1151	1132	1163
800	795	779	801	1170	1161	1142	1173
810	806	790	812	1180	1171	1152	1183
820	816	800	822	1190	1184	1164	1193
830	826	810	832	1200	1192	1171	1203
840	836	820	842	1210	1201	1181	1213
850	846	830	852	1220	1211	1191	1223
860	856	840	862	1230	1221	1201	1233
870	866	850	872	1240	1231	1211	1243
880	875	859	882	1250	1241	1221	1253
890	887	872	892	1260	1251	1231	1263
900	896	881	902	1270	1261	1241	1273
910	904	889	912	1280	1271	1251	1283
920	915	899	922	1290	1281	1261	1293
930	925	910	932	1300	1291	1271	1303
940	935	920	942	1310	1301	1281	1313
950	945	930	952	1320	1311	1291	1323
960	955	940	962	1330	1321	1301	1333
970	965	950	972	1340	1331	1311	1343
980	975	960	982	1350	1342	1322	1353
990	985	970	992	1360	1352	1332	1363
1000	995	980	1002	1370	1362	1342	1373
1010	1004	989	1012	1380	1372	1352	1383
1020	1014	999	1022	1390	1382	1362	1393
1030	1024	1008	1032	1400	1393	1372	1404
1040	1034	1018	1042	1410	1403	1382	1414
1050	1042	1026	1052	1420	1413	1392	1424
1060	1052	1035	1062	1428	1421	1400	1432
1070	1062	1044	1072				

HIPPOLYTUS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.	Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
10	10	10	10	10	60	60	60	60	60
20	20	20	20	20	70	69	69	70	70
30	30	30	30	30	80	79	79	80	80
40	40	40	40	40	90	89	89	90	90
50	50	50	50	50	100	99	99	100	100

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
110	109	109	110	110
120	119	119	120	120
130	129	129	130	130
140	139	139	140	140
150	149	149	150	150
160	159	159	160	160
170	167	168	170	170
180	178	179	180	180
190	189	190	191	190
200	199	200	201	200
210	209	210	212	210
220	219	220	222	220
230	229	230	232	230
240	239	240	242	240
250	249	250	252	250
260	259	260	262	260
270	269	270	272	270
280	279	280	282	280
290	289	290	292	290
300	299	300	302	300
310	309	310	312	310
320	319	320	322	320
330	329	330	332	330
340	339	340	342	340
350	349	350	353	350
360	359	360	363	360
370	370	372	375	370
380	380	382	385	380
390	390	392	395	390
400	400	402	405	400
410	410	412	415	410
420	420	422	425	420
430	430	432	435	430
440	440	442	445	440
450	450	452	455	450
460	460	462	465	460
470	470	472	475	470
480	480	482	485	480
490	490	492	495	490
500	500	502	505	500
510	510	512	515	510
520	520	522	525	520
530	530	532	535	530
540	540	542	545	540
550	550	551	555	550
560	560	560	565	560
570	570	570	575	570
580	578	579	585	580
590	585	586	595	590

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
600	595	596	605	600
610	605	606	615	610
620	615	616	625	620
630	625	626	635	630
640	635	636	645	640
650	645	646	655	650
660	655	656	665	660
670	665	666	675	670
680	675	678	687	680
690	685	688	697	690
700	695	697	707	700
710	705	707	717	710
720	715	717	727	720
730	725	727	737	730
740	735	737	748	740
750	745	747	759	750
760	754	757	769	760
770	763	768	779	770
780	774	780	790	780
790	784	790	800	790
800	794	800	810	800
810	804	810	820	810
820	815	822	832	820
830	824	831	842	830
840	834	841	852	840
850	844	851	862	850
860	855	863	873	860
870	866	874	883	870
880	876	884	893	880
890	887	894	903	890
900	897	904	913	900
910	907	914	923	910
920	917	924	933	920
930	927	934	943	930
940	937	944	953	940
950	947	954	963	950
960	957	964	973	960
970	967	974	983	970
980	977	984	993	980
990	987	994	1003	990
1000	997	1004	1013	1000
1010	1007	1014	1023	1010
1020	1017	1024	1033	1020
1030	1027	1033	1043	1030
1040	1037	1043	1053	1040
1050	1047	1053	1063	1050
1060	1057	1063	1073	1060
1070	1067	1073	1083	1070
1080	1078	1083	1094	1080

4 Q

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
1090	1088	1093	1104	1090
1100	1098	1103	1114	1100
1110	1106	1111	1124	1110
1120	1114	1119	1134	1120
1130	1122	1127	1144	1130
1140	1130	1135	1154	1140
1150	1140	1145	1164	1150
1160	1150	1155	1174	1160
1170	1160	1165	1184	1170
1180	1170	1175	1194	1180
1190	1180	1185	1204	1190
1200	1190	1195	1214	1200
1210	1200	1205	1224	1210
1220	1210	1215	1234	1220
1230	1220	1225	1244	1230
1240	1230	1235	1254	1240
1250	1240	1245	1264	1250
1260	1250	1255	1274	1260
1270	1260	1265	1284	1270
1280	1270	1275	1294	1280
1290	1280	1285	1304	1290
1300	1290	1295	1314	1300
1310	1300	1305	1324	1310
1320	1310	1316	1335	1320
1330	1320	1326	1345	1330
1340	1330	1336	1355	1340
1350	1340	1346	1365	1350
1360	1350	1357	1376	1360
1370	1360	1367	1386	1370
1380	1370	1377	1396	1380
1390	1380	1388	1406	1390
1400	1390	1398	1417	1400
1410	1400	1408	1427	1410
1420	1410	1418	1438	1420
1430	1420	1428	1448	1430
1440	1430	1438	1458	1440
1450	1440	1448	1468	1450
1460	1450	1458	1478	1460
1466	1456	1464	1484	1466

ION.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10
20	20	20	20
30	30	30	30
40	40	40	40
50	50	50	50
60	60	60	60
70	70	70	70
80	80	80	80
90	90	90	90
100	100	100	100
110	109	110	110
120	120	120	120
130	130	129	130
140	140	138	140
150	150	147	150
160	162	158	161
170	172	168	171
180	183	179	182
190	194	189	193
200	204	198	203
210	214	208	213
220	225	218	223
230	238	231	237
240	249	243	249
250	262	253	260
260	272	263	270
270	282	273	280
280	293	283	291
290	303	293	301
300	313	303	310
310	323	313	321
320	333	323	331
330	343	333	341
340	354	343	352
350	364	353	362
360	374	363	372
370	384	373	382
380	394	383	392
390	404	393	402
400	414	403	412
410	424	413	422
420	434	423	432
430	444	433	442
440	454	443	452

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
450	464	453	462	940	956	940	958
460	474	463	472	950	966	950	968
470	484	473	482	960	976	960	978
480	494	483	492	970	987	970	989
490	504	493	502	980	997	980	999
500	514	503	512	990	1007	990	1009
510	524	512	522	1000	1017	1000	1019
520	534	522	532	1010	1027	1010	1029
530	544	532	542	1020	1037	1020	1039
540	554	542	552	1030	1047	1030	1049
550	564	552	562	1040	1057	1040	1059
560	574	562	572	1050	1067	1050	1069
570	584	572	582	1060	1076	1060	1079
580	594	582	592	1070	1085	1070	1089
590	604	592	602	1080	1095	1080	1099
600	614	602	612	1090	1105	1090	1109
610	624	612	622	1100	1115	1100	1119
620	634	622	632	1110	1125	1110	1129
630	644	632	642	1120	1135	1120	1139
640	654	642	652	1130	1145	1130	1149
650	664	652	662	1140	1155	1140	1159
660	674	662	672	1150	1165	1150	1169
670	684	672	682	1160	1175	1160	1179
680	694	682	692	1170	1185	1170	1189
690	703	691	702	1180	1195	1180	1199
700	713	701	712	1190	1205	1190	1209
710	723	710	723	1200	1215	1200	1219
720	732	720	732	1210	1225	1210	1229
730	742	730	742	1220	1235	1220	1239
740	752	740	752	1230	1245	1230	1249
750	763	750	763	1240	1254	1238	1259
760	773	760	773	1250	1264	1249	1269
770	784	771	783	1260	1274	1259	1279
780	794	780	793	1270	1284	1269	1289
790	802	789	803	1280	1294	1279	1299
800	814	799	813	1290	1304	1289	1309
810	824	809	823	1300	1314	1299	1319
820	834	819	833	1310	1324	1309	1329
830	844	829	848	1320	1335	1319	1340
840	854	839	858	1330	1345	1329	1350
850	864	849	868	1340	1355	1339	1360
860	874	859	878	1350	1365	1349	1370
870	884	869	888	1360	1375	1359	1380
880	894	879	898	1370	1385	1369	1390
890	904	892	908	1380	1395	1379	1400
900	914	899	918	1390	1405	1389	1410
910	924	909	928	1400	1415	1399	1420
920	936	920	938	1410	1425	1409	1430
930	946	930	948	1420	1435	1419	1440

Beck.	Her.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Matt.	Mus.
1430	1446	1429	1451	1540	1560	1540	1562
1440	1456	1439	1461	1550	1570	1550	1572
1450	1468	1449	1471	1560	1580	1560	1582
1460	1480	1461	1481	1570	1590	1570	1592
1470	1490	1472	1491	1580	1600	1580	1602
1480	1500	1481	1501	1590	1610	1590	1612
1490	1510	1491	1511	1600	1620	1600	1622
1500	1520	1501	1521	1610	1630	1610	1632
1510	1529	1510	1531	1620	1640	1620	1642
1520	1540	1520	1542	1622	1642	1622	1644
1530	1550	1530	1552				

IPHIGENIA IN AULIDE.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	320	320	309	320
20	20	20	20	330	330	319	330
30	30	30	30	340	340	329	340
40	40	40	40	350	350	339	350
50	50	50	50	360	360	349	360
60	60	60	60	370	370	359	370
70	70	70	70	380	380	369	380
80	80	80	80	390	390	379	390
90	90	90	90	400	400	390	401
100	100	100	100	410	410	400	411
110	110	110	110	420	420	410	421
120	120	120	120	430	430	420	431
130	130	130	130	440	440	430	441
140	140	139	140	450	450	440	451
150	150	149	150	460	460	450	461
160	160	158	160	470	470	460	471
170	170	168	170	480	480	470	481
180	180	178	180	490	490	480	491
190	190	188	190	500	500	490	501
200	200	198	200	510	510	500	511
210	210	208	210	520	520	510	521
220	220	217	220	530	530	520	531
230	230	224	230	540	540	530	541
240	240	233	240	550	550	540	551
250	250	242	250	560	560	550	561
260	260	251	260	570	570	560	571
270	270	260	270	580	580	570	581
280	280	270	280	590	590	579	591
290	290	279	290	600	600	590	602
300	300	289	300	610	610	600	612
310	310	299	310	620	620	610	622

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
630	630	620	632
640	640	630	642
650	650	640	653
660	660	650	663
670	670	660	674
680	680	670	684
690	690	680	694
700	700	690	704
710	710	700	714
720	720	710	725
730	730	720	735
740	740	730	745
750	750	740	755
760	760	750	765
770	770	760	775
780	780	770	785
790	790	778	795
800	800	789	805
810	810	799	815
820	820	809	825
830	830	819	835
840	840	829	845
850	850	839	855
860	860	849	865
870	870	859	875
880	880	869	885
890	890	879	895
900	900	889	905
910	910	899	915
920	920	909	925
930	930	919	935
940	940	929	945
950	950	939	955
960	960	949	965
970	970	959	975
980	980	969	986
990	990	979	996
1000	1000	989	1006
1010	1010	999	1016
1020	1020	1009	1026
1030	1030	1019	1036
1040	1040	1029	1046
1050	1050	1038	1056
1060	1060	1048	1066
1070	1070	1057	1076
1080	1080	1067	1086
1090	1090	1076	1096
1100	1100	1087	1106
1110	1110	1097	1116
1120	1120	1107	1126
1130	1130	1117	1137

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
1140	1140	1127	1149
1150	1150	1137	1159
1160	1160	1147	1169
1170	1170	1157	1179
1180	1180	1167	1189
1190	1190	1177	1200
1200	1200	1187	1210
1210	1210	1197	1220
1220	1220	1207	1230
1230	1230	1217	1240
1240	1240	1227	1250
1250	1250	1237	1260
1260	1260	1247	1270
1270	1270	1257	1280
1280	1280	1267	1290
1290	1290	1274	1300
1300	1300	1283	1310
1310	1310	1291	1320
1320	1320	1300	1330
1330	1330	1310	1340
1340	1340	1319	1350
1350	1350	1329	1360
1360	1360	1339	1370
1370	1370	1349	1380
1380	1380	1359	1390
1390	1390	1369	1400
1400	1400	1379	1410
1410	1410	1388	1419
1420	1420	1398	1429
1430	1430	1408	1439
1440	1440	1418	1449
1450	1450	1428	1459
1460	1460	1438	1469
1470	1470	1448	1479
1480	1480	1458	1489
1490	1490	1466	1499
1500	1500	1475	1509
1510	1510	1485	1519
1520	1520	1496	1529
1530	1530	1505	1539
1540	1540	1516	1549
1550	1550	1526	1559
1560	1560	1536	1569
1570	1570	1546	1579
1580	1580	1556	1589
1590	1590	1566	1599
1600	1600	1576	1609
1610	1610	1586	1619
1620	1620	1596	1629
1629	1629	1605	1638

IPHIGENIA IN TAURIS.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	10
20	20	20	20	20
30	30	30	30	30
40	40	39	40	40
50	50	50	50	50
60	60	60	60	60
70	70	70	70	70
80	80	80	80	80
90	90	90	90	90
100	100	100	100	100
110	110	110	110	110
120	120	120	120	120
130	130	130	130	129
140	140	139	140	138
150	150	148	150	147
160	160	156	160	155
170	170	165	170	164
180	180	173	180	172
190	190	181	190	179
200	200	190	200	187
210	210	201	210	199
220	220	211	220	209
230	230	221	231	220
240	240	230	241	229
250	250	240	251	239
260	260	250	261	249
270	270	260	271	259
280	280	270	281	269
290	290	280	291	279
300	300	290	301	289
310	310	300	311	299
320	320	310	321	309
330	330	320	331	319
340	340	330	341	329
350	350	340	351	339
360	360	350	361	349
370	370	360	371	359
380	380	370	381	369
390	390	380	391	379
400	400	389	401	387
410	410	398	411	396
420	420	406	421	405
430	430	416	431	415
440	440	426	441	425
450	450	436	451	435
460	460	446	461	445
470	470	456	472	455
480	480	466	483	465
490	490	476	493	475
500	500	486	503	485
510	510	496	513	495
520	520	506	523	505
530	530	516	533	515
540	540	526	543	525
550	550	536	553	535
560	560	546	564	545
570	570	556	574	555
580	580	566	584	565
590	590	576	594	575
600	600	586	604	585
610	610	596	614	595
620	620	606	624	605
630	630	616	635	615
640	640	627	646	626
650	650	634	656	633
660	660	643	666	642
670	670	653	676	652
680	680	663	686	662
690	690	673	696	672
700	700	683	706	682
710	710	693	716	692
720	720	703	726	702
730	730	713	736	712
740	740	723	746	722
750	750	733	757	732
760	760	743	767	742
770	770	753	777	752
780	780	763	787	762
790	790	773	797	772
800	800	783	807	782
810	810	793	817	792
820	820	803	827	802
830	830	812	837	811
840	840	819	847	818
850	850	830	857	829
860	860	838	867	837
870	870	846	877	846
880	880	854	887	855
890	890	860	897	861
900	900	869	907	870
910	910	879	917	880
920	920	889	927	890

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
930	930	899	937	900
940	940	909	947	910
950	950	919	957	920
960	960	929	967	930
970	970	939	977	940
980	980	949	987	950
990	990	959	997	960
1000	1000	969	1007	970
1010	1010	979	1017	980
1020	1020	989	1027	990
1030	1030	999	1037	1000
1040	1040	1009	1047	1010
1050	1050	1019	1057	1020
1060	1060	1029	1067	1030
1070	1070	1039	1077	1040
1080	1080	1049	1087	1050
1090	1090	1059	1097	1060
1100	1100	1069	1107	1070
1110	1110	1079	1117	1080
1120	1120	1089	1127	1090
1130	1130	1099	1137	1100
1140	1140	1108	1147	1109
1150	1150	1117	1157	1119
1160	1160	1127	1168	1128
1170	1170	1137	1178	1138
1180	1180	1147	1188	1148
1190	1190	1157	1198	1158
1200	1200	1167	1208	1168
1210	1210	1178	1218	1178

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
1220	1220	1187	1228	1188
1230	1230	1197	1238	1198
1240	1240	1206	1248	1207
1250	1250	1215	1259	1216
1260	1260	1226	1270	1227
1270	1270	1236	1281	1237
1280	1280	1245	1291	1246
1290	1290	1255	1301	1256
1300	1300	1265	1311	1266
1310	1310	1275	1321	1276
1320	1320	1285	1331	1286
1330	1330	1295	1341	1296
1340	1340	1305	1351	1306
1350	1350	1315	1361	1316
1360	1360	1325	1371	1326
1370	1370	1335	1381	1336
1380	1380	1345	1391	1346
1390	1390	1355	1401	1356
1400	1400	1365	1411	1366
1410	1410	1375	1421	1376
1420	1420	1385	1431	1386
1430	1430	1395	1441	1396
1440	1440	1405	1451	1406
1450	1450	1416	1462	1417
1460	1460	1426	1472	1427
1470	1470	1436	1482	1437
1480	1480	1446	1492	1447
1490	1490	1456	1502	1457
1499	1499	1465	1511	1466

MEDEA.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	10
20	20	20	20	20
30	30	30	30	30
40	40	40	40	40
50	49	50	50	49
60	59	60	60	59
70	69	70	70	69
80	79	80	80	79
90	89	90	90	89
100	99	100	100	99
110	109	110	110	109
120	119	121	121	120
130	129	131	131	130

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
140	138	141	141	140
150	149	152	152	151
160	157	162	162	161
170	167	172	172	171
180	177	182	182	181
190	187	194	194	193
200	197	204	204	203
210	206	214	214	213
220	215	223	224	222
230	225	233	234	232
240	235	243	244	242
250	245	253	254	252
260	255	263	264	262

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
270	265	273	274	272
280	275	283	284	282
290	285	293	295	292
300	295	304	305	302
310	304	314	314	311
320	314	324	324	321
330	324	334	334	331
340	334	344	344	341
350	344	354	354	351
360	354	364	364	361
370	364	374	374	371
380	374	384	384	381
390	384	394	395	391
400	394	404	405	401
410	404	414	415	411
420	411	421	425	420
430	419	429	435	429
440	428	438	445	440
450	438	447	455	451
460	448	457	465	461
470	457	467	475	470
480	467	477	485	480
490	477	487	495	490
500	487	497	505	500
510	497	507	515	510
520	507	517	525	520
530	517	527	535	530
540	527	537	545	540
550	537	547	555	550
560	547	557	565	560
570	557	567	575	570
580	567	577	585	580
590	577	587	595	590
600	587	597	605	600
610	597	607	615	610
620	607	617	625	620
630	616	627	635	629
640	624	637	645	638
650	633	646	655	648
660	643	655	665	658
670	653	665	675	668
680	663	675	685	678
690	673	685	695	688
700	683	695	705	698
710	693	705	715	708
720	703	715	725	718
730	713	725	735	728
740	723	735	745	738
750	733	745	755	748

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
760	743	755	765	758
770	753	765	775	768
780	763	775	785	777
790	772	785	795	786
800	782	795	805	796
810	792	805	815	806
820	802	815	825	816
830	810	824	835	826
840	816	831	845	836
850	823	839	855	846
860	831	849	865	856
870	840	859	875	866
880	850	869	885	876
890	860	879	895	886
900	870	889	905	896
910	880	899	915	906
920	890	909	925	916
930	900	919	935	926
940	910	929	945	936
950	920	939	955	946
960	930	949	965	956
970	940	959	975	966
980	950	969	985	976
990	960	979	995	986
1000	967	989	1005	996
1010	978	999	1017	1006
1020	988	1009	1027	1016
1030	998	1019	1037	1026
1040	1008	1029	1047	1036
1050	1018	1039	1057	1046
1060	1028	1049	1068	1056
1070	1038	1059	1078	1066
1080	1048	1069	1088	1076
1090	1058	1079	1098	1086
1100	1068	1089	1108	1096
1110	1079	1100	1119	1107
1120	1089	1110	1129	1117
1130	1099	1120	1139	1127
1140	1109	1130	1149	1137
1150	1119	1140	1159	1147
1160	1129	1150	1169	1157
1170	1139	1160	1179	1167
1180	1149	1170	1189	1177
1190	1159	1180	1199	1187
1200	1169	1190	1209	1197
1210	1179	1200	1219	1207
1220	1189	1210	1229	1217
1230	1199	1220	1239	1227
1239	1208	1229	1248	1236

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
1250	1217	1240	1259	1245	1340	1307	1330	1351	1337
1260	1227	1250	1270	1256	1350	1317	1340	1361	1347
1270	1237	1260	1281	1267	1360	1327	1350	1371	1357
1280	1246	1270	1291	1277	1370	1337	1360	1381	1367
1290	1257	1280	1301	1287	1380	1347	1370	1391	1377
1300	1267	1290	1311	1297	1390	1357	1380	1401	1387
1310	1277	1300	1321	1307	1400	1367	1390	1411	1397
1320	1287	1310	1331	1317	1410	1377	1400	1421	1407
1330	1297	1320	1341	1327	1419	1386	1409	1430	1416

ORESTES.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	340	330	340	334
20	20	20	20	350	340	350	344
30	30	30	30	360	350	360	354
40	40	40	40	370	360	370	364
50	50	50	50	380	370	380	374
60	60	60	60	390	380	390	384
70	70	70	70	400	390	400	394
80	80	80	80	410	400	410	404
90	90	90	90	420	410	420	414
100	100	100	100	430	420	430	424
110	110	110	110	440	430	441	434
120	120	120	120	450	440	451	444
130	130	130	130	460	450	461	454
140	140	140	140	470	460	471	464
150	148	150	150	480	470	481	474
160	157	160	160	490	480	491	484
170	166	170	170	500	490	501	494
180	174	180	178	510	500	511	504
190	183	190	187	520	510	521	514
200	191	200	195	530	520	531	524
210	200	210	204	540	530	541	534
220	210	220	214	550	540	551	544
230	220	230	224	560	550	561	554
240	230	240	234	570	560	571	564
250	240	250	244	580	570	581	574
260	250	260	254	590	580	591	584
270	260	270	264	600	590	601	593
280	270	280	274	610	600	611	603
290	280	290	284	620	610	621	613
300	290	300	294	630	620	631	623
310	300	310	304	640	630	641	633
320	310	320	314	650	640	651	643
330	320	330	324	660	650	661	653

Beck.	Matt.	Mus.	Por.
670	660	671	663
680	670	681	673
690	680	691	683
700	690	701	692
710	700	711	702
720	710	722	712
730	720	732	722
740	730	742	732
750	740	752	742
760	750	762	752
770	760	772	762
780	770	782	772
790	780	792	782
800	790	802	792
810	800	812	802
820	810	822	812
830	819	831	821
840	830	842	832
850	840	852	842
860	850	862	852
870	860	872	862
880	870	882	872
890	880	892	882
900	890	902	892
910	900	912	902
920	910	922	912
930	920	932	922
940	930	942	931
950	940	952	941
960	950	962	951
970	960	972	961
980	970	982	971
990	980	992	982
1000	990	1004	993
1010	1002	1016	1007
1020	1013	1026	1018
1030	1023	1036	1028
1040	1033	1046	1038
1050	1043	1056	1048
1060	1053	1066	1058
1070	1063	1076	1068
1080	1073	1086	1078
1090	1083	1096	1088
1100	1093	1106	1098
1110	1103	1116	1108
1120	1113	1126	1118
1130	1123	1136	1128
1140	1133	1146	1138
1150	1143	1156	1148

Beck.	Matt.	Mus.	Por.
1160	1153	1166	1158
1170	1163	1176	1168
1180	1173	1186	1178
1190	1183	1196	1188
1200	1193	1206	1198
1210	1203	1216	1208
1220	1213	1226	1218
1230	1223	1236	1228
1240	1233	1246	1238
1250	1242	1256	1247
1260	1252	1266	1257
1270	1259	1276	1264
1280	1269	1286	1274
1290	1276	1296	1282
1300	1285	1306	1292
1310	1295	1316	1303
1320	1305	1326	1313
1330	1315	1336	1323
1340	1325	1346	1333
1350	1335	1356	1343
1360	1346	1366	1354
1370	1356	1376	1364
1380	1365	1386	1374
1390	1373	1396	1385
1400	1385	1407	1397
1410	1395	1418	1408
1420	1404	1428	1417
1430	1412	1438	1428
1440	1420	1449	1438
1450	1430	1461	1449
1460	1443	1474	1463
1470	1454	1486	1474
1480	1466	1498	1486
1490	1478	1510	1498
1500	1492	1525.	1513
1510	1503	1536	1524
1520	1513	1546	1534
1530	1523	1556	1544
1540	1534	1568	1555
1550	1545	1583	1566
1560	1555	1593	1576
1570	1565	1603	1586
1580	1575	1613	1596
1590	1585	1623	1606
1600	1595	1633	1616
1610	1605	1643	1626
1620	1615	1653	1636
1630	1625	1663	1646
1640	1635	1673	1656

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.
1650	1645	1683	1666	1680	1675	1713	1696
1660	1655	1693	1676	1690	1685	1723	1706
1670	1665	1703	1686	1693	1688	1726	1709

PHŒNISSÆ.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
10	10	10	10	10	400	397	411	408	400
20	20	20	20	20	410	407	421	418	410
30	30	30	30	30	420	417	431	428	420
40	40	40	40	40	430	427	441	438	430
50	50	50	50	50	440	437	451	447	440
59	59	59	58	59	450	447	461	457	450
70	70	70	68	70	460	457	471	467	460
80	80	80	78	80	470	467	481	477	470
90	90	90	88	90	480	477	491	487	480
100	100	100	98	100	490	487	501	497	490
110	109	110	108	110	500	497	511	507	500
120	119	120	118	120	510	507	521	517	510
130	128	130	128	130	520	517	531	527	520
140	138	140	138	140	530	527	541	537	530
150	148	150	148	150	540	537	551	547	540
160	157	161	159	160	550	547	561	557	550
170	166	171	169	170	560	557	571	567	560
180	175	181	179	180	570	567	581	576	570
190	183	191	188	190	580	577	591	586	580
200	192	203	199	200	590	587	601	596	590
210	202	213	209	210	600	597	611	606	600
220	211	222	218	220	610	607	621	616	610
230	222	233	229	230	620	617	631	626	620
240	232	244	239	240	630	627	641	636	630
250	243	254	250	250	640	637	651	646	640
260	253	264	260	260	650	647	671	656	650
270	263	274	270	270	660	656	681	666	660
280	273	284	280	280	670	666	691	676	670
290	283	294	290	290	680	675	701	686	680
300	293	304	300	300	690	684	711	695	690
310	302	314	310	310	700	693	721	705	700
320	315	327	324	320	710	703	731	715	710
330	326	339	336	330	720	713	741	725	720
340	338	351	348	340	730	723	751	735	730
350	348	361	358	350	740	733	761	745	740
360	357	371	368	360	750	743	771	755	750
370	367	381	378	370	760	753	781	765	760
380	377	391	388	380	770	763	791	775	770
390	387	401	398	390	780	773	801	785	780

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.	Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
790	783	811	795	790	1280	1274	1308	1289	1280
800	793	821	805	800	1290	1284	1317	1298	1290
810	803	831	816	810	1300	1292	1328	1309	1300
820	813	841	827	820	1310	1300	1338	1319	1310
830	823	851	837	830	1320	1310	1349	1330	1320
840	833	861	847	840	1330	1320	1359	1340	1330
850	843	871	857	850	1340	1330	1369	1350	1340
860	853	881	867	860	1350	1340	1379	1360	1350
870	863	891	877	870	1360	1351	1389	1370	1360
880	873	901	887	880	1370	1361	1399	1380	1370
890	883	911	897	890	1381	1372	1410	1387	1381
900	893	921	907	900	1390	1381	1419	1396	1390
910	903	931	917	910	1400	1391	1429	1406	1400
920	913	941	927	920	1410	1401	1439	1416	1410
930	923	951	937	930	1420	1411	1449	1426	1420
940	933	961	947	940	1430	1421	1459	1436	1430
950	943	971	957	950	1440	1431	1469	1445	1440
960	953	981	967	960	1450	1441	1479	1455	1450
970	963	991	977	970	1460	1451	1489	1465	1460
980	973	1001	987	980	1470	1461	1499	1475	1470
990	983	1011	997	990	1480	1471	1509	1485	1480
1000	993	1021	1007	1000	1490	1481	1519	1495	1490
1010	1003	1031	1017	1010	1500	1493	1531	1507	1500
1020	1013	1041	1027	1020	1510	1506	1543	1520	1510
1030	1023	1051	1037	1030	1520	1519	1559	1535	1520
1040	1033	1061	1047	1040	1530	1534	1575	1550	1530
1050	1043	1072	1058	1050	1540	1546	1587	1562	1540
1060	1053	1082	1068	1060	1550	1556	1597	1572	1550
1070	1063	1093	1079	1070	1560	1567	1609	1583	1560
1080	1073	1103	1089	1080	1570	1577	1619	1593	1570
1090	1083	1118	1099	1090	1580	1586	1629	1602	1580
1100	1093	1128	1109	1100	1590	1596	1639	1612	1590
1110	1103	1138	1119	1110	1600	1606	1649	1622	1600
1120	1113	1148	1129	1120	1610	1616	1659	1632	1610
1130	1123	1158	1139	1130	1620	1626	1669	1642	1620
1140	1133	1168	1149	1140	1630	1636	1679	1650	1630
1150	1143	1178	1159	1150	1640	1646	1689	1660	1640
1160	1153	1188	1169	1160	1650	1656	1699	1670	1650
1170	1163	1198	1179	1170	1660	1666	1709	1680	1660
1180	1173	1208	1189	1180	1670	1676	1719	1690	1670
1190	1183	1218	1199	1190	1680	1686	1729	1700	1680
1200	1193	1228	1209	1200	1690	1696	1739	1710	1690
1210	1204	1238	1219	1210	1700	1706	1749	1720	1700
1220	1214	1248	1229	1220	1710	1718	1762	1732	1710
1230	1224	1258	1239	1230	1720	1728	1773	1742	1720
1240	1234	1268	1249	1240	1730	1741	1785	1754	1730
1250	1244	1278	1259	1250	1740	1752	1796	1765	1740
1260	1254	1288	1269	1260	1750	1762	1806	1775	1749
1270	1264	1298	1279	1270	1754	1766	1810	1779	1754

RHESUS.

Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.	Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10	350	346	350	690	686	692
20	20	20	360	356	360	700	696	702
30	30	30	370	366	370	710	706	712
40	40	39	380	376	380	720	716	722
50	50	50	390	387	391	730	726	732
60	60	60	400	397	401	740	737	743
70	70	70	410	407	411	750	747	753
80	80	80	420	417	421	760	756	762
90	90	90	430	427	431	770	766	772
100	100	100	440	437	441	780	776	782
110	110	110	450	447	451	790	786	792
120	120	120	460	457	461	800	796	803
130	130	130	470	466	471	810	806	813
140	140	140	480	476	481	820	816	823
150	150	150	490	486	491	830	827	833
160	160	160	500	496	501	840	837	843
170	170	170	510	506	511	850	847	853
180	180	180	520	516	521	860	857	863
190	190	190	530	526	531	870	867	873
200	200	200	540	536	541	880	877	883
210	210	210	550	546	551	890	887	893
220	220	220	560	556	561	900	897	903
230	230	230	570	566	571	910	907	913
240	240	240	580	576	582	920	917	923
250	248	250	590	586	592	930	927	933
260	256	260	600	596	602	940	937	943
270	266	270	610	606	612	950	947	953
280	276	280	620	616	622	960	957	963
290	286	290	630	626	632	970	967	973
300	296	300	640	636	642	980	977	983
310	306	310	650	646	652	990	987	993
320	316	320	660	656	662	996	993	999
330	326	330	670	666	672			
340	336	340	680	676	682			

SUPPLICES.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10	60	65	65	57	61
20	20	20	20	20	70	80	80	68	71
30	30	30	30	30	80	91	91	79	81
40	40	40	40	40	90	101	101	89	91
50	51	51	47	51	100	112	111	99	102

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
110	122	121	109	112
120	132	131	119	122
130	142	141	129	132
140	152	151	139	142
150	162	161	149	152
160	172	171	159	162
170	182	181	169	172
180	192	191	179	182
190	202	201	189	192
200	212	211	199	202
210	222	221	209	212
220	232	231	219	222
230	242	241	229	232
240	252	251	239	242
250	262	261	249	252
260	272	271	259	262
270	282	281	269	272
280	292	290	278	282
290	302	300	288	292
300	312	310	298	302
310	322	320	308	312
320	332	330	318	322
330	342	340	328	332
340	352	350	338	342
350	362	360	348	352
360	372	370	358	362
370	383	380	368	372
380	395	390	379	382
390	406	400	390	392
400	416	410	400	402
410	426	420	410	412
420	436	430	420	422
430	446	440	430	432
440	456	450	440	442
450	466	460	450	452
460	476	470	460	462
470	486	480	470	472
480	496	490	480	482
490	506	500	490	492
500	516	510	500	502
510	526	520	510	512
520	536	530	520	522
530	546	540	530	532
540	556	550	540	542
550	566	560	550	552
560	576	570	560	562
570	586	580	570	572
580	596	590	580	582
590	605	599	589	592

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
600	618	610	600	602
610	630	620	610	612
620	640	630	620	622
630	651	640	631	632
640	662	650	642	642
650	672	660	652	652
660	682	670	662	662
670	692	680	672	672
680	702	690	682	682
690	712	700	692	692
700	722	710	702	702
710	732	720	712	712
720	742	730	722	722
730	752	740	732	732
740	762	750	742	742
750	772	760	752	752
760	782	770	762	762
770	793	780	772	772
780	803	790	782	782
790	811	800	792	792
800	821	810	802	802
810	833	820	812	812
820	845	830	822	822
830	855	840	832	832
840	864	850	841	842
850	874	860	851	852
860	884	870	861	862
870	894	880	871	872
880	904	890	881	882
890	914	900	891	892
900	924	910	901	902
910	934	920	911	912
920	944	930	921	922
930	954	940	931	932
940	964	950	941	942
950	974	960	951	952
960	984	970	961	962
970	994	980	971	972
980	1005	990	982	983
990	1015	1000	992	993
1000	1025	1010	1002	1003
1010	1036	1020	1013	1013
1020	1045	1030	1022	1023
1030	1057	1040	1034	1033
1040	1067	1050	1044	1043
1050	1077	1060	1054	1053
1060	1087	1070	1064	1063
1070	1097	1080	1074	1073
1080	1109	1090	1084	1083

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.	Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
1090	1119	1100	1094	1093	1170	1203	1181	1178	1177
1100	1129	1110	1104	1103	1180	1213	1191	1188	1187
1110	1139	1120	1114	1113	1190	1223	1201	1198	1197
1120	1150	1130	1125	1124	1200	1233	1211	1208	1207
1130	1161	1141	1136	1135	1210	1243	1221	1218	1217
1140	1173	1151	1148	1147	1220	1253	1231	1228	1227
1150	1183	1161	1158	1157	1230	1263	1241	1238	1237
1160	1193	1171	1168	1167	1233	1266	1244	1241	1240

TROADES.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	350	354	354	365
20	20	20	20	360	364	364	375
30	30	30	30	370	374	374	385
40	40	40	40	380	384	384	395
50	50	50	50	390	394	394	405
60	60	60	60	400	404	404	415
70	70	70	70	410	414	414	425
80	80	80	80	420	424	424	435
90	90	90	90	430	434	434	445
100	100	100	100	440	444	444	455
110	110	110	110	450	454	454	465
120	120	120	120	460	464	464	475
130	130	130	130	470	474	474	485
140	140	140	140	480	484	484	495
150	151	150	151	490	494	494	505
160	160	160	160	500	504	504	515
170	172	171	172	510	514	514	525
180	182	181	182	520	524	524	536
190	195	192	195	530	534	534	546
200	205	202	205	540	544	544	557
210	214	212	214	550	554	554	567
220	224	222	224	560	563	564	576
230	234	232	234	570	574	574	587
240	245	242	246	580	584	584	597
250	256	252	258	590	599	594	612
260	265	262	271	600	608	604	621
270	274	272	282	610	618	614	631
280	283	282	293	620	628	625	641
290	291	292	303	630	639	636	652
300	302	302	314	640	649	646	662
310	311	312	323	650	659	656	672
320	321	324	333	660	669	666	682
330	333	334	344	670	679	676	692
340	343	344	354	680	689	686	702

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.	Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
690	699	696	712	1020	1015	1027	1030
700	709	706	722	1030	1025	1037	1040
710	719	716	732	1040	1035	1047	1050
720	729	726	742	1050	1045	1057	1060
730	739	736	752	1060	1055	1067	1070
740	749	746	762	1070	1064	1077	1079
750	759	756	772	1080	1074	1087	1089
760	769	766	782	1090	1082	1097	1097
770	779	776	792	1100	1092	1107	1107
780	789	786	802	1110	1101	1117	1116
790	799	796	812	1120	1112	1128	1127
800	807	806	821	1130	1122	1138	1137
810	814	816	829	1140	1132	1148	1147
820	821	826	836	1150	1142	1158	1157
830	830	836	845	1160	1152	1168	1167
840	838	846	853	1170	1162	1178	1177
850	847	856	862	1180	1172	1188	1187
860	855	866	870	1190	1182	1198	1197
870	865	876	880	1200	1192	1208	1207
880	875	886	890	1210	1202	1218	1217
890	885	896	900	1220	1212	1228	1228
900	895	906	910	1230	1223	1238	1238
910	905	916	920	1240	1232	1248	1247
920	915	926	930	1250	1242	1258	1257
930	925	936	940	1260	1254	1270	1269
940	935	946	950	1270	1264	1280	1279
950	945	957	960	1280	1274	1290	1289
960	955	967	970	1290	1284	1300	1299
970	965	977	980	1300	1293	1310	1308
980	975	987	990	1310	1304	1320	1319
990	985	997	1000	1320	1315	1330	1331
1000	995	1007	1010	1330	1323	1341	1339
1010	1005	1017	1020	1334	1326	1345	1343

FINIS.

BOOKS

PUBLISHED

BY W. P. GRANT, CAMBRIDGE,

AND SOLD BY

SIMPKIN AND MARSHALL, LONDON.

---

1. A COMPENDIOUS TREATISE on the ART of LATIN POETRY, grounded on the work of C. D. Jani. By a Master of Arts and Fellow of a College in Cambridge. Contents :—1. Account of the Latin Language, and Chronological Sketch of the Roman Poets. 2. Laws of Metre, with a minute Analysis of the Hexametric, Elegiac, and Alcaic Metres. 3. Grammar of Poetry, wherein the great differences of language in the Roman Prose Writers and Poets are displayed and illustrated. 4. Poetical Elegance and Ornament. 5. Indices of Epithets, &c. 6. Hints for Composition.—8vo. *bds.*

2. PORSONI PRÆLECTIO in EURIPIDEM, 8vo. sd. 1*s.* 6*d.*

3. BOUCHARLAT'S ELEMENTARY TREATISE on the DIFFERENTIAL AND INTEGRAL CALCULUS; translated by R. Blakelock, M. A. Cath. Hall. With an Introductory Chapter on Curves.—8vo. *bds.* 15*s.*

4. THEATRE OF THE GREEKS. A second and greatly improved edition, with an Original Treatise (by Mr. Tate, of Richmond) on the principal Greek Tragic and Comic Metres.—8vo. *bds.* 15*s.*

5. AN INDEX to the CAMBRIDGE PROBLEMS, from the year 1800—1820; arranged according to the subjects, 8vo. 2*s.* 6*d.*

6. An ANALYSIS of PALEY'S VIEW of the EVIDENCES OF CHRISTIANITY. By Joyce. Neatly printed in a pocket size, 1*s.* 6*d.*

7. JONES ON THE TRINITY, 18mo. *bds.* 2s.

8. An INDEX of all the PASSAGES in GREEK and LATIN AUTHORS which are illustrated or referred to in the SYNTAX of Blomfield's Translation of Matthiæ's Greek Grammar. By H. Harper, A. M. of Queen's Coll. Camb. and Chaplain to the Hon. East India Company.—8vo. 3*s*.

This Index contains many additional references, besides other improvements, and will agree with either of the editions.

9. MISCELLANEA VIRGILIANA; containing the whole of Holdsworth's valuable Notes on the four Georgics and first six Æneids; Spence's Political Character of the Æneid, from Polymetis; Warburton on the Sixth Æneid; and Jortin's Critical Remarks on Virgil.—8vo. *bds.* 10*s.* 6*d.*

10. MISCELLANEA GRÆCA DRAMATICA; containing Valckenar's Diatribe in Euripidem; Boeckhius de Gr. Trag. Prin.; Bouterwek de Philosophia Euripidis; Schneider de Dialecto Sophoclis, &c. &c.—8vo. *bds.* 10*s.* 6*d.*

11. BOECKHIUS DE GR. TRAG. PRIN. ÆSCH. SOPH. EURIP. 8vo. 2*s.*

12. BOUTERWEK DE PHILOSOPHIA EURIPIDEA, 8vo. sewed, 1*s.* 6*d.*

13. SCHNEIDER DE DIALECTO SOPHOCLIS CETERORUMQUE TRAGICORUM GRÆCORUM, 8vo. 1*s.* 6*d.*

14. VALCKENARI DIATRIBE in EURIPIDEM, (Capita quædam insigniora.) 8vo. sewed, 3*s.* 6*d.*

15. HERMANNI DISSERTATIO DE PRONOMINE ΑΥΤΟΣ. 8vo. sewed, 1*s.*

16. GRODDECK DE THEATRI GRÆCI PARTIBUS, 8vo. sewed, 1*s.*

17. TACITUS on GERMANY, and the LIFE of AGRICOLA; translated by Aikin, with copious Notes, 12mo. *bds.* 4*s.*

18. PERCY'S KEY to the NEW TEST. 12mo. *bds.* 2*s.* 6*d.*

"Percy's Key has gone through many editions, and is very properly purchased by most Candidates for Holy Orders." Bp. Marsh.

19. XENOPHON'S ANABASIS, translated by SPELMAN, with copious Notes, 12mo. *bds.*

20. ÆSCHYLUS WELLAUERI, 2 vols. 8vo. *bds.* 1*l.* 1*s.* This edition is carefully edited by a Graduate of Cambridge. Each Play may be had separate, price 3*s.*

In the Press,

21. Uniform with BECK'S INDEX to EURIPIDES, INDEXES to SOPHOCLES and ÆSCHYLUS, forming together a complete Index to the Greek Tragedians, in 2 vols. 8vo. Each Index may be purchased separately.

22. The GEORGICS of VIRGIL, with English Notes. The edition of this exquisite Poem by Mr. Martyn, valuable as it is in many respects, is allowed to be entirely unfit for the use of Schools or Lecture Rooms. The present edition will comprise all that is most useful in Martyn, Holdsworth, Heyne, and others; but its principal object will be to point out and illustrate the beauties and peculiarities of Latin Poetry, with a view to the purposes of composition.

23. The TRANSLATOR'S GUIDE, in 2 vols. The first volume will consist of a Selection of such passages from English Prose Writers as will fairly admit of translation into Latin Prose, and at the same time be useful for the information they contain on Classical and other subjects. The second volume will be a collection of pieces of English Poetry, to be translated into Latin verse; more particularly into the Elegiac metre. To each volume will be prefixed a short Treatise on the Principles of Latin Translation. When teachers and learners recollect how much time and labour they have often expended in seeking fit passages for practice in this kind of composition, it is presumed that this little work will be no unwelcome assistant in such studies.

24. A SUPPLEMENTAL VOLUME TO WELLAUER'S ÆSCHYLUS, containing the Fragments and a body of Philological and Explanatory Notes, adapted to the text of Wellauer, by the same author.

25. FRANCŒUR'S COMPLETE COURSE OF PURE MATHEMATICS, translated from the French by R. Blakelock, M. A. Catherine-Hall, 2 vols. 8vo.

LONDON:
PRINTED BY THOMAS DAVISON, WHITEFRIARS.

